



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 08160783 4



2710 ⑨



*Alexander Cochrane*



















IOANNIS ALBERTI FABRICII

THEOL. D. ET PROF. PVBL. HAMBVRG.

# BIBLIOTHECA GRAECA

SIVE NOTITIA

SCRIPTORVM VETERVM GRAECORVM

QVORVMCVMQVE

MONVMENTA INTEGRA AVT FRAGMENTA EDITA EXSTANT

TVM PLERORVMQVE E MSS. AC DEPERDITIS

AB AVCTORE RECOGNITA

*E D I T I O N O V A*

VARIORVM CVRIS EMENDATIO ATQVE AVCTIOR

CVRANTE

GOTTLIEB CHRISTOPHORO HARLES

CONS. AVL. ET P. P. O. IN VNIVERS. LITTER. ERLANG.

ACCEDVNT

CHRISTOPHORI AVGVSTI HEVMANNI

SVPPLEMENTA INEDITA

---

VOLV MEN DECIMVM

---

HAMBVRGI

APVD CAROLVM ERNESTVM BOHN

A. C. MDCCCVII

LIPSIÆ EX OFFICINA BREITKOPFIO - HAERTELIA.



# THE NATIONAL

1911

1911

1911

1911

1911

---

## P R A E F A T I O.

---

Quae in praefatione ad superius volumen scripseram, ea de hoc quoque volumine, quod etiam serius, quam exspectaueram, neque tamen mea culpa, praelo exiit, magnam quidem partem dicenda sunt. Quare, quae mutationes atque accessiones in hoc volumine factae sint, paucis exponam.

Ordinem capitum, a Fabriciano statim ab initio diuersum, *Lector beneuolus* ex indice illorum, post particulam praefationis Fabricianae exhibito, et ex iis, quae ab initio plurium capitum monui, facile cognoscet. Fabricius enim volumini quinto vet. editionis subiecerat duas *Leonis Allatii* de *Nilis* ac *Pfellis* eorumque

scriptis diatribas. Quae quamquam egregiam testantur diligentiam, eruditionem et litterarum copiam; tamen, quia multis rebus, haud quidem spernendis, ab instituto autem consilioque nostro alienis, abundare, saltem longiores, quam ut integrae possent commode recudi, videbantur, eas, ne moles operis, huius redemptore, viro honesto, multisque viris doctis finem illius optantibus atque urgentibus, nimis cresceret, ita contraxi, ut, quae ad historiam illorum hominum litterariam necessaria viderentur, retinerem, et tamen variis hinc inde locupletarem supplementis atque animadversionibus. Ab illis ne diutius ea capita differrem, initium feci. Pag. autem 137. sqq. ad §. XVIII. de scriptoribus de vitis patrum atque monachorum, ven. D. *Sixt*, Theologus Altdorfinus celeberr. mihiq. amicissimus, plures doctasque contulit symbolas. Pag. 150. sqq. omnium recentiorum de Sanctis, Kalendariis etc. narrationum atque collectionum, interdum leuiorum atque ieiunarium, commemorationem haud omnino necessariam esse duxi; ea tamen, quae Fabricius adtulerat, ne manibus b. viri facerem iniuriam, aut in aliorum incurrerem reprehensionem, omittere atque delere nolui, paucaque tantum addidi \*). Sanctorum vitarum et commentationum

\*) Ad notam tamen p. 144. addam: me habere Calendar. latinum vet. in membranis scriptum, in 12. subiunctis officiis multisque precationibus etc. atque in fronte scripsit Longolius, ex cuius bibliotheca postea iure emtionis id accepi, „eiusmodi Calendarium praefixit Iac. Zaderus, Cizae ad D. Nicol. Pastor, Auenarii precationibus etc. Francof. ad Oder. 1606. 12.“

num. de illis notitiam, quod exemplar Actorum etc. tum, quum a pag. 186. in enarrandis SS. vitis elogiisque, negotio inprimis molesto, versarer, nondum illatum erat bibliothecae nostrae academicae, hausi potissimum ex catalogo bibliothecae Bünauianae, tomi II. vol. II. pag. 597. sqq. Quoniam vero tempore illo, quo catalogus illius biblioth. in lucem prodiit, posteriora Actorum volumina nondum fuerant euulgata, saltem in bibliothecam Bünau, nondum illata, ex illis cel. *Hardt*, dignissimus bibliothecae regiae Bavariae praefectus, me rogante, pro ea, qua floret, humanitate, indicem vitarum SSor. et narrationum, quae in recentioribus reperiuntur voluminibus, promte diligenterque confecit; pro qua in signi humanitate viro doctissimo gratias ago debitas. Aliud autem opus, carum non magis, quam rarum, *Mansii* Collectionem conciliorum, amplissimam a me consuli non potuisse, saepius dolui. Vbi tamen interdum ad illam prouocaui, me loca ex b. *Walchii*, Theologi quondam Gottingensis, Historia haeresium, germanice scripta, excitasse, ingenue profiteor. De iis autem plagulis, quae haud paucae sunt, et quae vel prelum iam reliquerunt, vel sub eo sudant, certe in manibus meis nondum sunt, id tantum adnotare licet, in capite de *Photio*, praefertim ad §. IX. siue indicem scriptorum, de quibus Photius disseruit, a me multa, a Fabricio adiecta, (e gr. p. 364. de Leontio, nec non de Moeride etc.) alibi commodioribus suisque locis inserta, contra ea alia, quae post

Fabricii aetatem curatius edita sunt, ex. gr. ad cod. CLXV. epistolam *Himerii*, et ad cod. CCXVI. *Xenocratis* lib. *de alimento* etc. omissa fuisse. Denique capita in vol. IX. et X. vet. edit. *de Suida*, *de Etymologicis*, *Lexicis et Grammaticis graecis* in vol. VI. edit. nouae aliis similis argumenti scriptoribus atque capitibus statim subiunxeram. Multa quidem etiam in hoc volumine supplementa a me, quantum fieri potuit, esse adiecta, atque cel. *Beckium*, cuius et cel. *Rosenmülleri* curam in peccatis operarum corrigendis diligenter praefitam quilibet mecum laudabit, haud paucas easque egregias animaduersiones passim adscripsisse, facile cognosces; neque tamen ego negare conabor, me aliis VV. DD. in his litteris ecclesiasticis diutius versantibus et quasi habitantibus, aut maiore librorum copia instructis, haud exiguum reliquisse spicilegium.

Quas *Heumannus* suo adleuerat exemplari notas ad capita huius voluminis, eae sunt paucae, eas tamen omittere, religioni mihi duxi. Contra multo plures et doctiores sunt eae, quae exemplari voluminis noni vet. editionis Gothano, (quod mihi a cel. *Lenzio* sponte beneuoleque missum esse, palam testor, et viro, humanitatis pariter atque eruditionis fama florentissimo, pro insigni hac liberalitate gratias ago maximas,) sunt adscriptae. Quoniam vero maximam saltem partem ipsum Fabricium dicuntur habuisse parentem, equidem contextui Fabriciano sup. quamque loco inferre haud dubitavi.

Pauca

Pauca adhuc non tam ad me acriter et contentiose defendendum, quam potius ad me quodammodo excusandum, addere liceat. In actis litterariis Ienensibus, (*Jen. allgem. Litteratur Zeitung*,) a. 1806. nr. 226-230. est perlonga doctaque censura omnium, quae hucusque prodierunt, in lucem, voluminum bibliothecae nostrae gr. Vir doctus, ab alio, ut suspicari licet, num. 1. 2. discretis, adiutus, de meo quidem labore humanissime iudicat, atque ego nomen illius, cuius animum erga me amicum a pluribus annis habeo exploratum, ex nonnullis locis probabiliter coniecisse mihi videor. Vti igitur illius liberalitatem atque humanitatem gratus agnosco laudoque lubentissime eique pro egregiis, quae multa sunt, supplementis grates persoluo; ita spero, fore, ut vir humanissimus mihi, qui quaedam pro mea causa hoc loco dicam, haud succenseat, siue fastui aut arrogantiae, a quibus ego, virium mearum probe conscius, quam maxime abhorreo, immerito adtribuat. *Hanc veniam petimusque damusque vicissim.* Supplementa autem alio tempore, aut in alio subsequenti volumine cum multis aliis a me, quum dies diem doceat, collectis, in quibus tamen haud pauca, quae censor adtulit, a me quoque interea temporis reperiata, et iam antea orae voluminum adscripta esse testor, b. c. d. sum editurus. Ego vero nolo ea omnia, quae iam in pluribus ad superiora volumina praefationibus ad meam excusationem scripsi, in praesenti vberius repetere. Quare pauca, quae regeram, sufficiant.



ciant. 1.) Nonnulla, quae iure forsan reprehenduntur, ad Fabricium potius, quam ad me pertinere videntur, et futuro noui prorsus operis, nouae bibl. gr. architecto fructuosa et vtiliora, quam mihi nouem iam voluminibus editis, fieri debent; nec ordo potest immutari, nec, quae displiceant, corrigi possunt atque refarciri. — Atqui a me iam palam est aliquoties declaratum, nouam plane bibliothecam graecam, adeoque totius operis Fabriciani immutationem, quam censor iussit, prouincia nouae editionis mihi demandata, nec esse postulatam, nec a me promissam. Neque ego, qui me tali negotio suscipiendo atque perficiendo imparē fore sentiam, id polliceri audeb. Eiusmodi enim opus, id si omnibus numeris absolutum esse, cunctorumque expectationi ex asse respondere debet, exoptandum potius, quam ab vnius hominis aetate, sedulitate memoriaque, etiam si incredibili, summaque diligentia et vero viribus sperandum esse videtur. 2) Si ordinem, a censore bene et prudenter praescriptum, vbique, (aliquoties tamen id factum esse, ex comparatione nouae editionis cum superiore patet,) seruassē, metuendum erat, ne plura vel memoriae, quae labare solet, culpa omitterem, vel iniquiore loco reuocare cogerer. 3) Vt chartae parcerem, multa, quae a me aut ab aliis fuerunt addita, sunt, salua perspicuitate, contracta. Atque, si vbiuis plenam, interdum longiorem, adposuissē libri aut editionis inscriptionem, opus in grandem molem, tam illius redemptori, quam

emto-

emtoribus molestam atque ingratam, excrenisset. Accedit, quod mihi haud contigit, vt, (et quis de hac felicitate gloriari potest?) omnes scirem editiones, multo minus viderem, ad manus haberem et conferrem. Neque catalogis, etiam melioribus, vel oculis vel manibus auctorum, (quod etiam mihi accidisse confiteor,) interdum aberrantibus a vero, vel operis atque correctoribus peccantibus, vbiuis fidem esse habendam, haud raro et ego animadverti, et alii conquesti sunt. In Fabricii autem sollertia ac diligentia vt plurimum acquiescendum mihi arbitratus nec volui, (etiam quantum temporis fuisset ingratisimo illi labori impendendum et vero perdendum!) nec potui omnes ab eo citatas editiones librosque denuo conquirere et contendere. 4) Eodem breuitatis et parsimoniae studio adductus, in notas quoque, id si commode et sine vlllo obscuritatis periculo fieri poterat, codd. MSS. indicem hinc inde conieci. 5) Aliquoties culpat censor intermissionem editionum, quarum tamen ipse iam feceram mentionem, aut quae, potissimum si vulgares neque criticae videbantur, in libris, ad quos ablegauit lectores, saepe iam memoratae sunt. De multis tamen, mihi ignotis, aut memoria elapsis, quod vir doctissimus me admonuit, id gratus iterum agnosco. 6) Qui plures annos in edendo illustrandoque quodam auctore, et omnibus, quae necessaria vtiliaue videantur, subsidiis litterariis conquirendis consumere solet, is plura praestare atque proferre potest, quam mihi, totum opus

Fabricianum et tot diuerforum argumentorum capita recognoscanti ac pertractanti, facere licuit. Denique, si ego, temporis quoque angustiis haud raro circumscriptus, omnia sic studuissem atque potuissem conquirere et dilatare, vt postulauit censor, non modo, id meas vires superaturum fuisse, confiteor; sed etiam forsan nondum quantum quintumue, multo minus hoc decimum, volumen preluam reliquisset.

Sed, quoniam haec, quae scripsi, ad me apud ipsum doctum censorem et reliquos aequos iudices excusandum, sufficere mihi quidem videntur; haud lubet, ab omni controuersia, quum abhorream, plura, quae adhuc dicenda sunt, in medium proferre. Atque vereor, ne quibusdam lectoribus oratio mea iam verbosa iustoque longior et pugnacior, quam par sit, videatur. Quare L. B. iterum iterumque rogo, vt et vberiori forsan rerum controuersarum expositioni, et erratis tam meis, quam operarum beneuole ignoscat, atque in posterum mihi meisque laboribus qualibuscumque faueat. Scripsi Erlangae d. XIV. Decembr. **MDCCCVI.**

**GOTTLIEB CHRISTOPHORVS HARLESS.**

**PARS**

---

**PARS PRAEFATIONIS**

*a I. A. Fabricio volumini IX. veteris edit. praefixae.*

---

**AD LECTOREM.**

Quod nunc in conspectum Tuum audet prodire volumen bibliothecae graecae nonum, non pauciores, quam superiorum quodlibet, eximios ac praeclaros Scriptores Tibi sistit, et non minore, quam illa, studio, erroribus suis atque ignorationi scriptoris vel incogitantiae, parem ab aequitate Tua expetit veniam expectatque.

Aliquam tomi huius partem a *Photio* impleri et *Suida* \*), nec miraberis nec indigne feres, quum bini hi scriptores sint haud dubie, quibus minime contemnendam veteris historiae Graecorum

b 2

littera-

\*) Capiti de *Suida* etc. locum in vol. VI. nou. edit. esse datum, in praefatione iam monui, caput autem de *Photio* non integrum licuit hoc vol. comprehendi, *Harl.*

~~XII~~  
litterariae portionem vnice debemus. Itaque de his obiter et in transcurfu dicere, paullo pleniorẽ graecorum scriptorum notitiam tradere adgresso, ineptum visum merito fuit: quumque de multis apud Photium, de multis apud Suidam fiat mentio, de quibus altum apud alios silentium obseruatur; duxi operae pretium, non modo de Photio et eius scriptis paullo accuratius tradere, sed et omnium in eius bibliotheca memoratorum scriptorum notitiam variis obseruationibus illustratam adiungere. Similiter quaecumque *Suidas* per magnum suum Lexicon de scriptoribus exponit, certe praeclara; ego nouissimam erudit. Küsteri sequutus editionem, illa cuncta in vnum congressi fascem, ac meis quibusdam obseruationibus adpersis, emendatius etiam hinc inde aliqua tradidi, vel accuratius transtuli. Hactenus *Fabricius*.

[Sequitur index s. elenchus singulorum capitum, quibus notum olim constabat volumen. Nos vero alium qui sequitur, contexuimus, nostrae aptum editioni. *Harl.*]

---

INDEX

# INDEX CAPITVM

## HVIVS VOLVMINIS DECIMI

### *siue Bibliothecae graecae libri V. partis V.*

CAPVT XXVII. (olim *Allatii* diatriba de *Nilis*, a Fabricio vol. V. subiecta, a me contracta partim, partim valde locupletata.)

*De NILO ex Eparcho Constantinopolitano monacho et asceta aliisque Nilis.* \*) pag. 1

*Inter hos de Nicolao Cabasila, eiusque scriptis tam editis, quam ineditis,* p. 25.

CAPVT XXVIII. (olim *Allatii* quoque diatriben de *Psellis* Fabricius vol. V. subiecerat. Ego vero illam pariter contractam et partim auctam hic reddidi.)

#### *De PSELLIS.*

I. *Michael Amorianus et Sim. Psellus.* II. *Psellus senior.* III. *Michael. Constantinus Psellus iunior.* IV. *Scripta tam edita, V. quam inedita.* VI. *Num praefatus sit in Philippi Solitarii dioptram?* VII. *Num tertius fuerit Mich. Psellus?* VIII. *Ioannes Psellus, et, uti quidam contendunt, Constantinus Psellus.* p. 41.

CAPVT

\*) Vener. D. *Stetium*, theologum Aldorsinum ecl. ad §. XVIII. de scriptoribus de vitis patrum ac monachorum p. 137. sqq. haud paucas symbolas atque emendationes contulisse, iam in praefatione monui. Reliqua supplementa ad omnia huius vol. capita, a me collecta sunt.

## CAPVT XXIX. (olim XXXII.)

De PALLADIO episcopo, Heraclide, Io. Moscho Eucrate et aliis, qui vitas, doctrinam et apophthegmata patrum, monachorum et eremitarum scripto consignarunt.

- I. Palladii Galatas, episcopi Helenopolitani, aetas. II. Historia Lausiaca, sive monachorum vitae, ad Lausum praefectum. III. Eius codd. et editiones. IV. Auditor dialogi de vita Chrysostomi, diuersus ab illo Palladio. V. Dialogi editiones. VI. Liber Palladii de gentibus Indiae et Bragmanibus. VII. Alii Palladii, ultra quinquaginta. VIII. De disputatione Gregentii, archiepiscopi, cum Herbano Iudaeo, quam Palladio Alexandrino Casp. Barthius tribuit. IX. Heraclidis Cyprii Paradisus. X. Heraclidae varii, plures, quam quinquaginta. XI. Moschi pratum. XII. Sophronio Hierosol. a quibusdam tributum. XIII. XIV. Anonymi  $\mu\omega\alpha\chi\iota\kappa\omega\nu$  etc. sive de vitis ac dictis eremitarum et monachorum scriptores. XV. Graecae  $\mu\omega\alpha\chi\iota\kappa\omega\nu$ ,  $\delta\iota\ \mu\epsilon\tau\alpha\phi\alpha\sigma\tau\alpha\iota$  praeter rem tributae; it. Io. Geometrae Paradisus, et Maximi Margunii  $\nu\epsilon\omicron\nu\ \lambda\epsilon\iota\tau\omega\nu\alpha\gamma\iota\omicron\nu$ . XVI. Hebraei  $\mu\omega\alpha\chi\iota\kappa\omega\nu$  vitae patrum. XVII. Laurentii de la Barre veterum patrum historia christiana. XVIII. Timotheus Alexandrinus et alii scriptores de vitis monachorum deperditi vel MSti, graeci latinique, pag. 98-138. — XIX. Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menae etc. ecclesiarum orientalium, pag. 138. et scripta de Sanctis, nec non Kalendaria, martyrologia ecclesiarum occidentalium pag. 148. item recentiorum collectiones de Sanctis, p. 159. et Hagiologia,  $\mu\alpha\tau\upsilon\mu\alpha\tau\omega\nu\ \lambda\iota\tau\omega\nu\alpha\gamma\iota\omicron\nu$  quaedam specialia, Kalendaria ecclesiastica, martyrologia, vitae Sctorum linguis vernaculis, pag. 171. XX. Simson Metaphrasta et vitae, martyria et encomia Sctorum, graece scripta, pag. 180-345.

## CAPVT XXX. (olim XXXIII.)

De THEODORO MOPSVESTENO eiusque fratre Polychronio et de aliis Theodoris centum amplius, qui graece scripserunt. (Indicem scriptorum et haereticorum, quorum apud Leontium Byz. fit mentio etc. iam in vol. VIII. pag. 909. sup. suo loco restitueram.)

De THEODORO ABVCARA eiusque scriptis, p. 364.

De THEODORO BALSAMONE, et alii Balsamones, p. 373.

De THEODORO GAZA, p. 388.

THEODORI MELITENIOTAE prooemium in Astronomiam, graece et lat. cum Ismaelis Bullialdi versione integrum exhibetur, p. 401-412.

De THEODORO METOCHITA, aliisque Metochitis, pag. 412. Tituli capitum XXX. in Miscellaneis melitis Theodori Metochitae, gr. et lat. p. 417-425.

De

**D. THEODORO R. MATHY ENSI, PHILOLOGO LINGUISTICO, PP. 429.**

*De THEODORO STVDITA, eius epistolis scriptisque et editis et ineditis; p. 434.*

*Index sermonum catecheticorum Theodori Studitae etc. p. 45). (ex vol. XI. pag. 275. sqq. vet. ed. hic receptus.)*

(JFKX mb) 2022 7790

**CAPT XXXI (olim XXXIV.)**

**De PHILONE** Carpathio, p. 472. **De ISIDORO PELUSIOTA,** p. 480.  
De Isidoris aliis, p. 494.

*De ANTIOCHO, Ptolemaidis episcopo, et de ANTIOCHO monacho eiusque scriptis, p. 499. Huius elenchus summum, variis locis emendatior, pag. 501. De aliis Antiochis, p. 504.*

*Dr SEVERIANO Gabatorum episcopo, et aliis Senecianis,* p. 507.

*De THEODOTO Ancyrano, pag. 512. Alii Theodoti, p. 515.*

-De **ANTIPATRO** Bostrenſi et aliis Antipatris, p. 518. De **CANDIDO** Isau-  
ro et aliis Candidis, pag. 521. De **SIMEONE STYLITE**, pag. 522. Alii  
duo numbre, p. 524.

*Dr. IOANNE Hierosolymitano, p. 525. et alio diverso, ibid. in nota.*

*De NESTORIO haeretico eiusque scriptis; item de Nestorii haeresi scriptoribus veteres graeci et latini atque recentiores,* p. 529-549.

*Index scriptorum et epistolarum in Actis concilii Ephesini a. Chr. 431. et Chalcedonensis a. 451.  
celebrati, nec non in codice encyclico et in synodico Casinensi adversus tragordiam Irenaei  
Tyrri, Nestoriani.* p. 550.

*D: EVTTICHE, pag. 567. et DIOSCORO, p. 569.*

CAPVT. ~~XXXII.~~ (olim. XXXV.)

*De ANASTASIO Sinaita, diuerso ab episcopis duobus Antiochenis huius nominis, pag. 571. Eius Hodegus, p. 573. Scriptores in eo citati, pag. 575. Quaestiones et alia scripta, 584. Scriptores in eo laudati, p. 587. Anastasii Antiocheni edita, pag. 595. et inedita scripta, p. 598. Alii Anastasii, p. 601.*

CAPVT XXXIII. (olim XXXVI.)

*De SEVERO ANTIOCHENO, p. 614. Eius scripta, p. 616. Alii Severi, p. 623.*

JA.CI

De



De **OLYMPIODORO ALEX.** p. 627. \*) *Olympiodorialis*, p. 628. *Index scriptorum*, in *Olympiodori Comm. citatorum*, p. 629. De **ZACHARIA** scholastico, pag. 633. *Alii Zacharias*, p. 635.

CAPVT XXXIV. (olim XXXVII.)

De **IOANNE PHILOPONO**, grammatico, p. 639. *Alii Ioannes grammatici*, pag. 640. *Scripta Io. Philoponi*, ibid. *Index scriptorum*, in iis laudatorum, p. 652. *Contra Proclum*, p. 644. *Commentarii in Aristotelem*, pag. 645. *Alia Philoponi scripta*, edita, p. 648. *inedita et deperdita*, p. 649.

CAPVT XXXV. (olim XXXVIII.) \*\*)

De **PHOTIO**, p. 670. *Synodi eius caussa celebratae*, p. 673. *Scriptores de caussa Photiana tam infesti*, p. 675. *quam aequiores*, p. 676. *Photii alii*, ibid. De *Photii bibliotheca*, p. 678. *Editiones eius*, p. 682. *Versiones eius*, p. 685. *Index scriptorum*, de quibus *Photius differit*, p. 686.

\*) Addendum ibi est, Cl. *Müllerum*, Scholae Cizensis meritissimum Rectorem, in *Notitia et Recensione codd. mss. bibl. episc. Numb. Cizensis*, Partic. I. L. 1806. 8. p. 5. sqq. describere coepisse apographum codicis Veneti, duobus voll. fol. quorum primum *Olympiodori Scholia in Plat. Gorgiam, Alcib. I. Phaedon. et Phileb.* continet, olim in bibl. Nesteri, nunc in bibl. Ciz. inter Reinesii libros adseruatum. *Beck.*

\*\*) Quum caput hoc, ceteris copiosius, non potuerit integrum hoc volumine comprehendi, quia illud superiora mole sua multum superaret, reliquam eius partem, inde ab indice alphabetico scriptorum in Photii bibl. laudatorum, vndecimo volumini seruare, ex redemptoris voluntate, necessarium fuit.

IO. ALB. FABRICII  
BIBLIOTHECAE GRAECAE  
LIBRI QVINTI PARS QVARTA.

CAPVT XXVII. (olim Allatii diatriba de Nilis, a Fabricio Vol. V. sub-  
iecta, a me contracta partim, partim valde locupletata.)

DE NILO EX EPARCHO CONSTANTINOPOLITANO MONA-  
CHO ET ASCETA; ALIISQVE NILIS.

- I. *Nilus Aegypti rex, cuius nomine notatus est Nilus, Aegypti fluminis, etiam ciuitas et regio hoc nomine.* II. *Nilus, PConsul, Panfophi martyris pater: sub D. cio imp. r.* III. *Nilus, Aegyptius episcopus et martyr sub Diocletiano, a. Chr. 310.* IV. *Nilus, Eparchus CPolitanus, ex Eparcho monachus et asceta, cum Theodulo, filio, sub Theodosio iuniore de eiusque scriptis, et horum edd. atque codd.* V. *Nilus, abbas, incertae aetatis.* VI. *Nilus schoasticus et poeta incertae aetatis.* VII. *Nilus iunior, dictus Rossanensis, f. Roscianensis, fundator monasterii Cryptae Ferratae, circ. a. Chr. 980. clarus.* VIII. *Nilus, patriarcha CPolitan. circ. a. 1380. eius scripta.* IX. *Nilus Damyla, heromonachus, post a. Chr. 1400. eius scripta.* X. *Nilus, philosophus, incertae aetatis.* XI. *Nilus archimandrita Doxapatrius, circ. a. Chr. 1140. et alius Nilus, tempore Mich. Glycae.* XII. *Nilus Siculus circ. a. Chr. 1270.* XIII. *Nilus italicorum dogmatum propugnator, circ. a. C. 1090.* XIV. *Nilus Cabasila, archiepisc. Thessalonicensis, circ. a. C. 1340. Eius scripta edita et inedita: Editt. et codd. Per hanc occasionem de Nicolao Cabasila, sororis filio. Scripta: editt. codd.* XV. *Nilus: Aegyptius monachus, f. potius idem cum Nilo, propugnator dogmatum Ioannis Itali, circ. a. C. 1090.* XVI. *Nilus Chius, metropolita Rhodi, circ. a. c. 1360. scripta: editt. codd.* XVII. *Nilus Xanthopulus, postremis impertii Graecorum temporibus.* XVIII. *Nilus Tarchaniota, monachus, non diuersus forte a Nilo Damyla, post a. 1400.* XIX. *Nilus Triclinius; circa a. 1350. et Nilus supposititius, quo instigante Cantacuzenus, (nisi ipse sub illo latet nomine,) historiam suam scripsit circ. a. Chr. 1360.* XX. *Nili, hieromonachi, scribae librorum.* XXI. *Alii parum noti Nili.*

[Studio Gottlieb Christoph. Harless.]

**T**emporis ratio me admonet, vt ad *Nilum, ascetam*, redeam, et per hanc occasionem aliorum *Nilorum* vel nomina, paucis exposita, adponam, vel, si inuneribus scriptisque memoriam sui posteris reliquerunt clariorem, vitam scriptaque aliquanto copiosius persequar. Fabricius quidem noster inter scriptores graecos *Nilis* haud dedit caput peculiare, passim tamen

Vol. X. A quo-

rumdam iniecit mentionem et doctam longamque *Leonis Allatii de Nilis et eorum scriptis* diatriben, recusam ad ed. romanam an. MDCLXVIII. suisque supplementis et animadversionibus locupletatam vol. V. B. Gr. adiecit: quae quum longior sit, quam ut, operis redemptore, viro honesto, aliisque viris doctis, vela ut contraham breuitatque cum maxime studeam, variis de causis haud immerito flagitantibus, in hac editione integram commodè reddam, in Nilis enumerandis et nonnullorum vitis scriptisque persequendis ita verfabon, ut Allatii quidem ordinem ac quod fieri potest, narrationem retineam, et Fabricii measque haud paucas animadversiones, ubi commodum et necessarium videbitur, inferam; sed ea, quae ab Allatio vel praeter necessitatem scripta, vel iusto copiosius exposita, adeoque ab instituto nostro aliena sunt, modo contraham, modo plane omittam.

### I. Nilus rex Aegypti.

*Nilus*, rex Aegypti, ex quo Nilus, Aegypti peruulgatus et celebratus omnium sermonibus fluuius hoc proprio signatus est nomine, postquam memoratus rex in illum sese, (nec tamen causa una est apud omnes,) immerfit. Nilus, fluuius, primo dictus fuit Oceanus <sup>a)</sup>, postea *Ἀετὸς aquila*, deinde Melus <sup>b)</sup>, tum Aegyptus <sup>c)</sup>, tum Triton, denique Nilus. v. *Plutarchus* de fluuiis pag. 766. sq. vol. X. ed. Reiske, inprimis p. 771. sq. ibique not., *Eustath.* in Dionysium Perieget. ad vers. 222. Ab eodem rege dicta etiam videtur *Nilus*, Aegypti vrbs, cuius episcopus, *Chacremon*, memoratur ab *Eusebio* VI. 42. hist. eccl. Apud *Porphyrum* quoque II. *περὶ ἀποχῆς* p. 125. Theophrastus laudat τὴν ἱερωτάτην ὑπὸ τῆς Νείλου κτισθεῖσαν χώραν. [De Nilo praeter Geographos et auctores itiner. atque histor. de Aegypto conf. quoque *Hesiod.* Theogon. v. 338. ibique interpr. *Plutarch.* de placitis philos. libr. IV. cap. 1. ibique interpr. *Iablonski* Pantheon aegypt. tom. I. p. 126. II. p. 142. 156. etc. *Oberlin.* ad Vibium Sequest. de fluminibus etc. p. 147. sq. et de fabula de ortu Nili ex Paradiso, in cod. *Windob.* I. nr. 10. v. *Lamb.* comen. vol. VI. part I. p. 20. *H.*]

II. *Nilus*, *Proconsul*, Panlophi martyris pater. Menaea Graecor. ad decimum quintum Ianuarii, et Acta Sanctor. tom. I. Ianuarii p. 996.

III. *Nilus*, *Aegyptius episcopus et martyr*: de quo *Eusebius* de martyribus Palaestinae c. 13. p. 343. ed. Vales. id. VIII. 13. hist. p. 308. ed. Vales. et ex hoc loco *Necrophor. Callistus.* libr. VII. cap. 16. *Menologium* Graecor. ex interpretatione Guil. Sirleti, inter antiquas lectt. Canisii tom. V. die 17. Sept. *Menologium* ab Vghello editum tom. VI. Italiae sacrae p. 1076. et Menaea, Venetiis excusa graece, Septembr. p. 247. sq. *Vsuardi*, *Adonis* et alia martyrologia 19. Sept.

### IV. Nilus

a) *Diodor. Sic.* libr. I. cap. 19 et 63. *Fabr.*

b) Latini *Melo.* v. *Stephani le Moyne* epist. ad Gisb. Cuperum de Melanophoris et *Gilberti Gaulmini* not. ad vitam Mosis p. 247. *Fabr.* add. not. ad *Plutarchum* l. c. pag. 766. sq. *H.*

c) *Homer.* *Odyss.* δ'. 427. et ibi *Eustath.* *Diodoro Sic.* quidem, qui fluuiio nomen dedit, non

*Νῆλος* dicitur; sed *Νίλος*. Sed Vulcani, quem philosophiae inuentorem celebrari legas a *Laertio* in lumine prooemii, pater *Nilus* apud eundem *Laërtium* et *Cicronem* III. de natura deorum cap. 21 et 22. [ubi consules *Damii* notas.] *Fabr.*

IV. *Nilus, Eparchus Constantinopolitanus, ex Eparcho monachus et asceta, cum Theodulo, filio.*

De hoc *Nilo* etiam conferri possunt, praeter ea, quae adnotata sunt supra, vol. I. p. 701. XVII.

*Nicéphorus* hist. eccles. libr. XIV. cap. 54.

*I. M. Suardesi* liber chronologicus de vita S. Nili.

*Gul. Caue* hist. litter. SS. eccles. tom. I. p. 428.

*Tillemont.* Mem. de l' hist. eccles. tom. XIV. p. 189. copiosus de eius vita et quaedam narrat, quae incerta et fabulosa esse videntur.

*L. Ell. du Pin* nouv. biblioth. tom. IV. pag. 26. qui ex scriptis Nili vtilia dedit excerpta.

*Cas. Oudin* comment. de S. S. eccles. tom. I. p. 1254.

*R. Ceiller* hist. genet. des Auteurs eccles. tom. XIII. p. 146.

Pauca, de eius praesertim scriptis tradit *Schroeckh* in: *Christliche Kirchengeschichte* tom. XVII. p. 359. sq.

*Hamberger* Z. Nachr. tom. III. p. 175. sqq.

*Saxii* Onomastic. litterar. tom. I. p. 488.

Allatius praeterea adducit loca ex Menologio Basiliano bibliothecae Vaticanae XIV Ianuarii, ex menologio Graecorum, tum ex martyrologio Romano et Sirleti menologio die XII. Nouembris. Quando vixerit Nilus, diligenter et copiose inquiri idem, aliorumque rationes iudiciaque examinat. Atqui quoniam in martyrologio Romano dicitur sub Theodosio iunioris floruisse, et Arcadium imperatorem Ioannis Chrysostomi, (cuius is discipulus fuit), in exilium missi, causa in epistolis (libr. II. epist. 279. et libr. II. ep. 265. edit. Allatii,) reprehendit: cel. *Saxius* eius aetatem a. Ch. circ. 420. adligauit, nec voluit eum serius et remotius a Chrysostomo ponere, quantumvis diutius vitam produxisse eum haud ambigat. — Inter eos, qui vitam Chrysostomi exposuerunt, nominatur *Nilus* cognomine *Magnus* in cod. *Vindob.* v. *Lambec.* VIII. p. 638. Constantinopoli ex gente amplissima ortus propter egregiam gentis nobilitatem illi vrbi praefectus est et honestissimae matronae matrimonio iunctus duo ex illa (si fides habenda est Menologio Graecorum) suscepit liberos, marem et feminam, apt, ipso Nilo narrante, duo mares. At enim licet nobilitate, dignitate, opibus rebusque aliis clarissimus, in vrbe viribus emineret: tamen rerum diuinarum amore motus, renunciauit omnibus vitae commodis et Anachoreta factus, vitam asceticam praetulit dignitatis, honoris opumque splendori. Secessit igitur cum filio, Theodulo, in montem Sinaicum, vt patrum frueretur consuetudine: vxor autem vna cum filia in Aegypti monasteria immigrauit<sup>d)</sup>. Theoduli, fata acerba multaque pericula perpeffi, et religiosam vitam degentis, memoriam Graeci colunt die XIV. Ianuarii. Atque ad illum diem in Menologio Basiliano quae illi acciderint, ita ex Allatii interpretatione enarrantur. „Hoc eodem die commemoratio S. Patris nostri, *Theoduli*. Hic erat filius sapientis *Nili*, Eparchi CPolitani: qui, mundana gloriola renunciata,

A 2

in

d) *S. Nili* reliquiae seruabantur in monte Atho gr. pag. 491.  
in monasterio Dochiarii. v. *Montfauc.* Palaeogr.

in montem Sinaeum progressus, vna cum filio Monachum induit. Dum ibi immorarentur, in ascetica disciplina elaborantes, derepente barbaris irruentibus et sanctos illos patres contrucidantibus, Nilus in fugam se dedit, filius, *Theodulus*, et alius eiusdem cum illo aetatis ducti euinctique ducebantur; sed quum certum in locum ex itinere diuertissent, statuerunt iuuenes mactare, eosque stellae, ante solem exorienti, hostias immolare; sed vnus quidem ex his fuga salutem petiit. Barbari vero graui sopore sepulti, quum, exorto sole, stella euauisset, ab occidendo Theodulo manus abstinerunt: quum postea de eo pecunia commutando decreuissent, nec vltra duo folique aurei offerrentur, vaus ex illis nudato gladio eum conficere tentabat. Tum episcopus eum a barbaro mercatus, in libertatem exemit, qui quum perquam optime vitam duxisset, obdormiuit in Domino. Alii, penes quos tamen sit fides, memoriae prodiderunt, Nilum, dum filium, a barbaris abductum, sollicitè perquireret, ipsum, a barbaris captum, mox tamen ab iisdem liberatum, filium in Elusa reperisse apud vrbis episcopum, et ab hoc licet inuitum presbyterum esse ordinatum.

*Nilus* ipse, qui ab aliis, mistorum prauitate deceptis, archiepiscopus et episcopus CPolitanus nuncupatur, Suaresio rationes subducente, a. C. 450 aut 451. animam efflauit. Multa ingenii monumenta posteris reliquit, quorum magna pars misa in bibliothecis adhuc latet; pars etiam temporis iniuria periit. *Philippus Labbeus* in noua Bibliotheca, *Nili*, ait, multa iacent opuscula in Parisiensibus aliisque bibliothecis quae, vt audio, parantur publicae vtilitati ab erudito interprete: et pag. 95. *Nili* opéra varia in regis codd. CCCLXXVIII. CCCCXCVIII. DCXV. DCCCCXXXII. DCCCCXLIV. DCCXXII. MLXVII. MDCLXII. MCCCLXXXVII. MCCCLXXXVIII. MMV. MMXVIII. Sed de codicibus misis postea vberior erit sermo. De Nilo pauca tradit *Photius* in Bibliotheca cod. CCI. et laudat non modo insignem operum perfectionem, sed etiam *Nili* facultatem in dicendo. Memorat tantum *Nili* librum, in centum et quinquaginta tria capita<sup>o</sup>) diuisum, quibus precandi forma exponitur. Addit vero, ferri eiusdem et alia plurima lectu digna diuersi argumenti opuscula, partim episto-

<sup>o</sup>) Fabricius in nota f pag. 17. in Turriani, ait, editione *πεφωλμένων* *Nili* *περὶ προσευχῆς* capita sunt 148. In Zini et Suaresii rectius 153. Causa diuersitatis est, non, quod capita quaedam ibi desint; sed quod in Turriani editione ex capp. 10. 11. et 51. 52. et 66. 67. et 68. 69. et 74. 75. contracta in vnum sunt capp. 10. 64. 65. et 70. Nonnulla aliter, vt 35. *προσευχὴ τῶν ἀνθρώπων ἢ πρὸς τὸν Θεόν*. Pro quo Turrianus: *Oratio sine distractione est summa intelligentia mentis*. Turriani editio latina in Bibliothecis Patrum Bigneanis repetita est, etiam in nouissima Lugdunensi a. 1677. curante *Philippo Despont*, presbytero Pa. is. tom. VII. p. 1151. Apud Suaresium p. 475. etiam praemittitur epistola, in qua Nilus ipse disertam mentionem capitum 153. facit. Incipit: *προτίττω τὰς με φλογμὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν*. In

cod. *Vrsto* Marc. XLIX. sunt *Nili* de orat. capp. 153. quibus praemittitur prologus. v. cat. co. d. gr. Marc. p. 31. *Florentiae* in cod. Medic. XVI. nr. 12. plut. 9. et cod. XVII. nr. 6. sunt totidem capp. (v. *Bandini* cat. codd. Laur. Med. I. p. 414. et 420.) et in cod. *Naniano* Ven. XCVI. nr. 2. (v. cat. codd. Nan. p. 188.) *Paris*. in bibl. publ. in nouem codd. (v. cat. codd. Paris. regior. tom. II.) in cod. tamen MLXXV. numerantur, (nisi error sit typogr. in cat. cit. p. 212.) capp. 183. — capp. 153. in cod. *Taurinenfi* CCLIV. (v. cat. codd. gr. Taur. p. 369) — in cod. *Coislin*. CCLX. saec. circ. XI. de quo v. *Montfauc.* in bibl. *Coislin*. p. 305. — *Vindobon.* in cod. caes. CLVI. nr. 10. alia capp. decem. nr. 11. v. *Lambec.* comm. IV. p. 328. et de aliis p. 336. nr. 9. add. ad. nr. 7.

epistolas, partim historiae forma conscriptae vel rectius commentarios. Schottus ad locum Photii in margine pag. 523. recenset ex Turriano alia Nili opuscula, quae dicuntur in Italia, biblioth. Paris. et Augustana exsistere. Nihilo tamen minus dubitat, an vnus Nili sint omnia et Allatius carpit quosdam, qui opuscula Nili theologica cum capitibus Diadochi confundant<sup>f</sup>). Add. infra caput de Photio in vol. IX. vet. ed. pag. 446. de cod. CCI.

Idem Photius in sua Bibliotheca, cod. CCLXXVI. pag. 1527. sqq. ed. Schotti ex Nili orationibus in pascha prima et secunda, atque in *adscensionem domini* prima, secunda et tertia longiora seruauit excerpta. Ex secundo sermone in Pascha excerptum exstat *Florentias* in cod. Laurent. VII. nr. 25. v. Bandini cat. codd. gr. Med. Laur. II. col. 665.

Nili, *ascetae*, opera omnia nondum in iustum volumen sunt redacta. Petrus Franciscus Zinus, Veronensis, aliquot opuscula Nili in latinum sermonem translulit et publicauit Venet. 1557. 8. Quae in illo tomo continentur, recensuit Allatius l. c. pag. 18. sq. vbi Fabric. in nota m. aliam eorundem Nili opusculorum, a Zino translatorum, editionem, cum Ephraemi, Marci et Esaias scriptis asceticis, Venet. ap. Bolognium Zalterium, 1574. 8. memorat. Eadem edit. operum quorundam per Petr. Franc. Zinum in cat. bibl. Leidensis p. 39. occurrit; sed additis verbis *graece et latine*: graecum tamen textum reliquis tantum, praeter Nilum additum esse, efficitur ex commemoratione eiusdem edit. p. 59. catal. Vide etiam Biblioth. patrum Margarini Bignaei, Paris. 1575. tom. III., Lugdunensem tom. VII. etc. — Insuper Allatius indicat Nili opuscula, quae in Bibl. patr. veterum Colon. tom. V. Colon. 1618. reperiuntur.

Postea in lucem prolata sunt: *S. Nili opera quaedam nondum edita*. Ex bibl. Caroli de Montchal. Petrus Possinus recensuit et latine vertit, cum adnotatt. Paris. S. Cramoisy 1639. 4. Insunt narrationes de caede monachorum etc. et oratio in Albanum, quae desunt in sequenti edit. Romana:.

*S. Nili tractatus seu opuscula* ex codd. msstis Vaticanis, Cassinensibus, Barberinis, et Altaempsiensis eruta. Iosephus Maria Suarezus graece primum edidit, latine vertit et notis illustrauit. Romae typis Barberinis 1673. fol. Quae continet Nili opuscula illa editio, ea enumerauit Oudin. l. c. In Dictionaire bibliographique, historique et critique des Livres rares etc. tom. II. Paris. 1790. 8. pag. 257. citatur edit. valde incognita: *S. Nili opera omnia* gr. lat. ex edit. Leonis Allatii et Ios. Mariae Suarezii. Romae, typis Barberin. 1668 et 1678. II. voll. fol. Citatur tamen etiam in Ormont Dictionaire typograph. tom. II. p. 11. et in Butz Bibliogr. instructive vol. I. p. 250. Eadem lat. in Bibl. patr. Lugd. tom. VII. p. 182-324.

Nunc, duce Caueo, singula opuscula recensebo, additis, vbi opus videbitur, Allatii ac Fabricii animaduersionibus, nec non codd. msstor. in quibus Nili opuscula custodiuntur, notitia, aliisque rebus a me obseruatis:

## A 3

## 1. Ex-

f) *Euagrio*, scholastico, scripta nonnulla, quae sub S. Nili, ascetae, nomine leguntur, esse tribuenda, iam supra in vol. VII. pag. 434. est animaduersum. In codd. interdum *Anastasio* ad-

scribuntur Nili narrationes de caede monachorum Montis Sinae et captiuitate Theoduli eius filii.

1. *Expositio paraphrastica Cantici Canticorum*, ex Nysseni Gregorii, Maximi commentariis, carminibus politicis Michaelis Pielli; lucem adpexit latine ex versione *Petr. Frasc. Zini*, Canonici Veronens. Venet. 1574. 4. — Graeca primus e MSS. Paris. in lucem protulit *Fronto Ducaeus*, et gr. ac lat., *Zino* interprete, inseruit tomo I Auctarii bibl. veterum patrum graeco latini, Paris. 1624. fol. sqq. — Item in tomo XIII. Paris. 1654. Morellianae edit. p. 681. — Exstat in codd. Mss. *Vindob.* caesar. CLXIX. nr. 2. v. *Lambec.* comment. IV. p. 397. *Monachii* in cod. Bauar. XXVIX. catal. pag. 10. et ibid. pag. 84. *Nili* interpretatio *Prouerbiorum*, in cod. CCXLIX. — *Venetis* in bibl. Marc. in codd. XXII. ad sex priora tantum capp. et XXIII. (de his v. cat. codd. gr. Marc. pag. 21. add. ecl. *Morellii* bibl. Mstam gr. et roman. Venet. 40. et ibid. de *Procopii Gazaei* epitome commentarior. in Ecclesiasten ex *Nilo* aliisque; idem p. 42. p. 83-85. de Parallelis S. Io. Damasceno adtributis; compara *Labbei* bibl. nou. Mst. p. 233. Secundum cat. codd. Angliae II. nr. 8551. in bibl. *Iacobaea*. — In bibl. *Scorialiensis* indice opera Alex. Baruoctii, catena in Cantica canticor. et in eam enarrationes Theodoretii praefertim, Gregorii Nysseni, *Nili*, Eusebii, Maximi. Add. *Labbei* bibl. nou. Mss. p. 177. 274. et 306. de codd. Paris. bibl. — In multis in libros divinos catenis occurrunt variae *Nili* interpretationes. De catena in Lucam, a Balth. Corderio versa, v. supra in vol. VIII. p. 668. add; p. 641. 647. 650. 672. 679. atque *Lambec.* comm. III. pag. 166. sq. — in scholiis ad *Ioan. Climaci* scalam paradisi; v. supra in vol. IX. p. 525. — De catenis, in quibus *Nili* loca reperiuntur, in Iobum, v. *Lambec.* comm. V. p. 135. *Montfauc.* in bibl. Coisl. p. 57. cod. IX. *Nili* interpretatio *Prouerbiorum Monachii* in cod. Bauar. CCXLIX. v. cat. codd. gr. p. 84. in catena in Leviticum, Numeros etc. in codd. V. et VI. *Coisl.* v. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 41. et 42. et p. 244. cod. CLXXXVII. in cat. in Psalmos. — in catenis a *Masario Chrysoscephalo*, episcopo Philadelphiae et *Niceta*, diacono magnae ecclesiae, contextis.

2. *Narrationes VII. de caede monathorum in monte Sina (ac Raithu) et captivitate Theoduli*, filii: editae gr. et lat. a *Possino*, vt iam significauimus. Is etiam librum in septem narrationes distinxit. De illis autem narrationibus multus est Allatius, p. 26. sqq. qui praefertim defendit Simeonem metaphrasten a crimine interpolationis. Adnotante Fabricio, eiusdem narrationis, iam ante Possinum, interpretationem, sed minus praeclaram minusque, vt ex metaphraste, integram ediderant *Aloysius Lipomannus* et *Laur. Surius* ad 14. Ianuar. Varias lectt. e codice Mazariniano vna cum quibusdam animaduersionibus suis edidit *Franciscus Combefisus* in illustrium Christi martyrum lectis triumphis etc. gr. et lat. Paris. 1660. 8. pag. 139-144. Latine *Io. Bollandus* quoque, (non, graece et lat. vt *Labbeus* adfirmat tom. II. de scriptor. eccles. pag. 125. et ex *Labbeo* Allatius,) ad diem 14. Ianuar. in Actis S. S. Antwerpens. tom. I. p. 954. sqq. narrationem illam, qualem *Surius* dederat, collatam cum MS. Vaticano cum breuibus notis suis a. 1643. edidit, distinctam in capp. 15. sectiones 62. Adde, quae idem pag. 1113. sq. vbi ex *Possiniana*, quam elegantem et plenioram fatetur, nonnulla supplet. Gallice vertit *Nicol. Sudorius* (le Sueur.). Varias lectiones (et narrationum et sequentis orat. in Albanum) e quatuor graecis Mss. codd. Vaticano, Barberino, Altempisano, (qui cum *Sfortiano* comparatus,) et Palatino, translato in bibl. Vaticanam, ex marginibus codicis Barberini descriptas, ad calcem epistolarum *Nili* edidit Allatius. Romae 1668. fol.

fol. Praeter codd. modo memoratos exstant illae narrationes in tredecim codd. bibl. Parisinae publ. (sec. catal. codd. Paris. tom. II.) — in codd. *Coisl.* CCLXI. et CCCLXXXIII. v. *Montfau.* bibl. Coisl. p. 306. et 587. — *Oxon.* in cod. Barocciano CLXXXIII. — *Venet.* in codd. Nanian. CXXXIX. nr. 6. et CXLI. nr. 7. v. cat. codd. gr. Nanian. p. 321. et 328. *Florent.* in codd. bibl. Laur. Medic. XVIII. nr. 25. plut. 9. et XXI. nr. 6. plut. 11. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 421. sq. (vbi commemorat codd. Vaticanos et Sirletan.) ac p. 515. *Oudin.* l. c. p. 1256. adnotat, illas narrationes de patribus in monte Sina, in MS. cod. *Colbertino* MMMMDCCXXVI. *Anastasio monacho* sub hoc titulo tribui: Ἀναστασιος Μοναχῶς διηγῆσας διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σινῶ ἀγίων πατέρων, additque, inde, quis illarum auctor sit, non constare.

3. *Oratio in Albianum, monachum Nitriensem*, gr. et lat. narrationibus subiuncta a Possino, et variae lectt. ab Allatio ad calcem Epistolarum Nili sunt editae.

4. *Capita paraenetica* 229. Χρυσῶ Νείλῳ ἐπισκόπῳ καὶ μάρτυρος; serie alphabetica. Has sententias, s. Paraeneses, a Io. Hontero, Coronensi, in bibl. quadam vetustissima in Wallachia repertas et Michaeli Neandro ab amicis e Transilvania missas, laudatus *Neander* primus gr. cum sua lat. versione edidit et inscripsit:

Νείλῳ ἐπισκόπῳ καὶ μάρτυρος κεφάλαια ἢ παραενέσεις. *Nili episcopi et martyris capita, seu praeceptiones de vita pie, christiane ac honeste exigenda, graecolatine: a Michaeli Neandro, Soraviense, conuersae et expositae.* Basil. per Io. Oporin. In fine: Basil. — M. D. LIX. (1559.) mense Augusto. 4. In dedicatione, scripta 1558. ipso die Mich. archangeli, (inde factum esse, arbitror, vt Fabric. eam edit. a. 1558. prod. esse, scriberet,) Neander profitetur, se graeca, quae corrupta essent, correxisse, aut (in margine) de sua sententia, quomodo legendum esset, declarasse. Praemissa est quaedam Nilorum notitia. Textum excipiunt obseruationes grammaticae atque exegeticae. — Recusa est illa editio, (indice omisso,) in altera parte *Oporis aucti*, ab eodem Neandro editi. Lipsiae 1577. pag. 1. sqq. — Sententiae illae (adnotante Fabricio,) recusae sunt gr. et lat. cum Neandri, (non, Zeni, vt prodiderunt *Labbeus* tom. II. de scriptor. eccles. pag. 124. et *Suarezus* p. 625. ad Nili opuscula, vbi e codice Barberino additamentum quoddam sententiae 97. subiunctum gr. et lat. exhibet, sententia ipsi in collectione sua omisiss;) versione in tomo I. Orthodoxographor. Grynaei a. 1569. vol. I. pag. 169. sqq. tum in graeco lat. auctario bibl. patrum Ducaeano, Paris. 1624. fol. tom. II. p. 1168. Neandri interpretatio occurrit quoque in Bibliothecis patrum latinis 1575. et 1589. Paris. et a. 1618. tom. IV. et Lugd. a. 1677. tom. I. p. 1147. et in Bibl. patrum Paris. graeco lat. tom. XIII. Paris. 1644. 1654. Latinis versibus reddidit *Anton. Meierus*, Vleieranus Flander, Cameraci 1561. 4. Germanice interpretatus est et S. Macario subiunxit *Godfridus Arnoldus* in huius verdeutschten Schriften des H. Macarii v. anderer, p. 393-452. Goslar. 1702. 8. add. 11. nr. 9. — *Allatius* laudat ed. Lugd. Bat. ex offic. Plantin. ap. Francisc. Rapheleng. 1590. 8. — Add. *Sententiae Nili*, episcopi et martyris, carmine expressae per *Micaelum Toxiten*, Rhoeticum, 1543. 8. in calce: Argentorati ap. Craton. Mylium M. D. XLIII. m. Aug.

Nili



*Nili* admonitiones, in latinam linguam traductae: ac testimoniis tum sacris tum profanis illustratae: opera et labore *Stephani Schoning*: Franekerae, exc. Aeg. Radaeus. 1608. min. 8. Addita est Expositio *Agapeti* capp. paraeneticorum cum *Aristotelis* libello de virtutibus et vitiis, eodem Stephano Schoningio interprete. Schoningii versio haud sane melior esse dicitur.

*Aurea Nili, episcopi et martyris, Paraenetica*, interprete *Nicolao Glasero*. Hamburgi exc. Paulus Langius. 1614. 8. in eius Glaseri apocryphis, paraeneticis, philologicis, p. 1. Diuisae sunt sententiae in decurias XXIII. et p. 18. Eiusd. *Nili* ad dictum *Esaiae* I. 18. *Sifuerint peccata vestra ut vermiculus*.

Eadem cum Schoningii versione recudi curauit *Christian. Weissus*. Gorlicii 1679. 8. — Allatus tradit, easdem Paraeneses editas esse gr. et lat. a *Paulo Minerua*, Rarensi Dominicanano, cum scholiis siue commentariis, Neapoli ap. Constantin. Vitalem 1604. 4. Contra in catal. bibl. Barberin. II. p. 122. sic citatur: *Nili* capita paraenetica, gr. lat. cum scholiis et catena paraphrastica *Petri Mineruae* Neap. 1604. 4. At tamen in Toppii Bibl. Napolitana tom. II. nulla fit mentio *Petri Mineruae*: contra pag. 236. laudatur *Paulo Minerua*, di *Bari dell' ordine de' Predicatori*; at editionis citatae memoria omittitur. Quod vero in codd. atque editionibus *Nilus* ille dicitur *episcopus et martyr*: quaestio orta est, num *Nilus*, asceta, an alius auctor fuerit illorum capitum paraeneticorum: de qua controuersia copiosus est Allatus, et inter alia monet, fieri posse, ut *Nilus*, Aegyptius episcopus, (atque duo *Nilos* Aegyptios nominat Nicephor. VII. 16.) et *Nilus* asceta, capita paraen. concinnarint, eaque diuerse, atque Antonium, monachum, in *Melissa* plures ex *Nilo* absque alio cognomine sententias, alias ex *Nilo*, episcopo, signare: etc.

Diuerfa ab illis sunt *Nili Keφάλαια ἢ παρακλήσεις* capita seu praeceptiones sententiosae (148.) Francisco Turriano interprete et Linianae interpretationis correctore, collatis tribus peruetustis exemplaribus et scholiis adpositis. Florentiae ap. Bartholomaeum Sermaretellum 1578. 8. — una cum *Diadochi*, episcopi Photices, capp. centum de perfectione spirituali. (v. vol. IX. p. 446. vet. edit. in cap. de Photio, cod. CCI.) Latine Lugd. Batau. ex offic. Plantin. 1590. 8. — gr. et lat. inter opuscula *Nili* iunctim edita a *Ios. Maria Suarezio*, Rom. 1673. fol. p. 475. 511. praemissa epistola ad amicum, cui illa *Keφάλαια ενύ* *Nilus* transmisit. — In linguam latinam transtulit illas praeceptiones sententiosas *Bilibaldus Pirckheimerus*, Noribergensis; vsus codice peruetusto, e Graeca elapso: *Nili* sententiae morales e graeco in latinum versae et excerpta quaedam ex *Damasceno* per *Bilibald. Pirckheimer*. Praefigitur epistola *Pirckheymeri* ad sororem suam, Claram, monialem, data 4. Cal. Ianuar. 1516. *Friedericus Peypus* Nurnbergae impressit. 4. (v. *Maittaire* A. T. II. p. 278. *Panzeri* A. T. VII. p. 457. et IX. p. 546. — *Nili, episcopi et martyris*, sententiae morales e graeco in latinum versae *Bilib. Pirckheymero* interprete. Argentinae ex aedibus Schurerianis a. 1516. 4. Lipsiae ex offic. Melchioris Lottheri, a. 1516. 4. — Basil. ap. Pamphilum G. (Gengenbaccensem.) m. Ianuar. 1518. 4. — Argentin. 1519. 8. (v. *Panzer*. A. T. VI. p. 82. et IX. p. 368. vol. VII. p. 193. VI. p. 209. et 92.) — Idem *Pirckheym*. sententias morales (238.) germanice vertit in Theatro virtutis et honoris oder Tugend-Büchlein etc. Noriberg. cum praef. *Hans*

in Hoff. 1506. 8. p. xi. sqq. — Diuersae quoque sunt *Gnomas Nili selectiores*, (quas Basileae ap. Robert. Winter et Coloniae apud Gymnicum editas scripsit Gesnerus in Biblioth. sua) exstant latine in Orthodoxographia Theologiae S. S. etc. Basil. per Henr. Petri 1555. fol. p. 414-416. et incipiunt: *Timorem pariter et desiderium erga deum habere necesse est*. Illas tamen graece et latine exstare in edit. sec. Orthodoxogr. scripsit *Fabric.* supra in nota 22. vol. I. p. 701. Tria autem diuersa illa Nili scripta, ab Allatio confusa fuisse, animaduertit Fabr. p. 21. not. d. — Sententias Nili plures reperies inter apophthegmata patrum, in *Cotelerii* monumentis eccles. gr. tom. I. p. 573. sq. gr. et lat.

In codd. MSS. Paris. bibl. publ. MLV. excerpta ascetica, e variis S. Nili scriptis. — CMXIII. sunt nr. 4. Nili sententiae asceticae sexaginta duae; nr. 8. sententiae morales; nr. 10. eiusd. paraeneticon: — in cod. MXCI. nr. 15. Nili paraenesis ad Monachos add. *Bandin.* h. c. L. p. 420. nr. 11. — In codd. *Coislinianis* sunt sententiae varii generis, etiam excerptae in collectionibus tum asceticorum tum aliorum opp. Breuitatis studio ablego lectores ad *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 60. cod. XIV. nr. 4. p. 186. 191. 198. 295. cod. CCXXXII. p. 312. cod. CCLXVIII. p. 390. et 412. in parallelis Io. Damasceno perperam adtributis; p. III. c. 37. in *Niconis* collectione p. 188. et 193. in *Anastasio* quaestionibus ac responsionibus. (add. Allat. pag. 39.) 574-579. pag. 584. cod. CCCLXXXVIII. sunt *gnomae Nili*, gr. — *Venetis* in cod. Marc. v. cl. *Morelli* B. MSt. gr. et lat. I. p. 43. sq. — *Florentiae* in B. Medic. Laurent. cod. VII. plut. 4. et cod. XVI. in *Anastasio* quaest. v. *Anton. Mar. Bistonii* catal. B. Medic. Laur. tom. I. p. 21. et 44. sq. — In *Bandini* cat. codd. gr. I. p. 99. in expositione sacrar. praeceptor. p. 254. in florilegio sentent. et p. 495. in collect. capitum asceticor. — *Vindobonae* in cod. caesar. XXV. nr. 3. in cod. LVIII. nr. 2. in cod. CCVII. nr. 4. Nili sententiae; inc. *ἐὸς εἰς ἀγερὴν ἢ τῷ βίῳ φυγῇ*<sup>g)</sup>. — in cod. CCXIV. nr. 14. sunt Nili *γνώμαι*. (p. 93.) in cod. CCXLI. in Io. patriarchae Antiocheni eclogis asceticis. — in cod. CCXLVI. nr. 15. est in Prolegomenis in Psalm. Dau. Nili locus insignis de canitie, nuntia mortis. — in cod. CCLI. — in cod. CCLIII. nr. 21. v. *Lambec.* commun. III. p. 102. 257. sqq. V. pag. 22. 93. 222. sq. 247. 324. sqq. 344. — *Augustae Vindel.* v. *Reiser.* notit. codd. August. p. 39. bis. Excerpta in cod. *Cromwell.* nr. CCXC. cat. B. Bodlei. bis. — *Gnomae spirituales* sunt in codd. Barocc. nr. LXXXV. — In cod. *Ottobon.* Romae secundum *Montfauc.* B. bibl. MSt. I. p. 184. C. sunt Nili *ascetica*; quaedam vero sunt, non additur.

5. *De octo vitiosis cogitationibus liber*; Inter opusc. a *Zino* versa. Haec *Zini* interpretatio recusa est in Bibliothecis patrum. Sed, ut ait *Fabric.* in nota o. p. 19. graece librarius hunc de octo vitiosis cogitationibus *περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν*, (siue ut in cod. Medic. *περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς πονηρίας πνευμάτων*.) ex cod. regio Paris. primus edidit nouaque versione donauit *Francisc. Combessifus* in auctario nouiss. bibl. patrum, Paris. 1672. fol. tom. I. p. 303. Incipit: *ἀρχὴ κακιοφροσύνης, ἁνθός*. Occurrit etiam graece, ex cod. Barberino descriptus, addita noua versione lat. in *Ios. Mar. Suaresii* collect. opp. Nili, Romae 1673. fol. p. 456-474. Denique *Emericus Bigotius* recensuit ex cod. Mediceo, atque ex eadem biblioth. nactus

g) Sunt sententiae CXXXV. editae gr. et lat. a *Suaresio*; v. nr. 22. Vol. IX.

nactus antiquam eamque praeclaram eiusdem libri versionem latinam, ante mille elaboratam annos gr. et lat. cum *Euagrii Pontici* scripto eiusdem argumenti subiecit Palladio de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. Add. *Oudin.* l. c. p. 1255.

6. *Alius de eodem argumento liber.* Latine, interprete *Iacobo Billio*, Prunaeo, qui illum cum *Io. Damasceni* Opp. edidit Paris. 1577. subiecitque *Euagrii*, Pontici, (cuius et Nili opuscula sic inter se confundi notat Suarefius ad S. Nili opusc. p. 613. vt difficillime internoscantur,) opuscula eiusdem argumenti. Occurrit etiam latine, tom. V. Bibl. patrum Bignaeanae a. 1589. 1654. et Lugd. 1671. tom. VII. p. 1174. At graece e duobus codd. regiis cum latina interpretatione notisque edidit *Coteler.* tom. III. monument. eccles. graecae, Paris. 1686. 4. p. 185. sq. Incipit: *περὶ τῶν ὀκτὼ κακίας λογισμῶν.* — Vterque liber in haud paucis codd. est seruatus nec semper distinguitur in catalogis: in octo codd. bibl. publ. Paris. nempe in cod. XXXIX. nr. 22. est *Euagrii de septem vitiosis cogitatt.* opuscul. et nr. 24. *Nili* de totidem vitios. cogitt. — in cod. DCCCLVIII. nr. 18. et cod. MCXXIII. nr. 8. et cod. MCCXX. nr. 16. *Nil.* de octo vit. cogitt. — in cod. DCCCXC. nr. 4. et MCLXXXVIII. nr. 28. *Nil.* de prauis cogitatt. — in cod. CMXIII. nr. 6. *περὶ λογισμῶν*, vti editum est opusc. a Suaresio; et nr. 7. liber de octo vitiosis cogitatt. — in cod. MLXVI. nr. 2. *Nili* opusc. de octo vitiis et praecepta ad mores informandos vtilia. — In cod. *Coislin.* CIX. plura sunt Niliana, in his de 8. vit. cogitatt. incip. *Ἀρχὴ κακιοφροσύνης* etc. idem opusc. in cod. CCLXXXIII. v. *Montfauc.* Bibl. Coislin. p. 184. 400. — *Florentiae* in codd. Laurent. Medic. XVIII. nr. 5. idem opusc. et nr. 9. plut. 9. de cogitatt. capp. XXIII. sermo V. etc. sed hic cod. tum capitum diuisione, tum nonnullorum etiam transpositione ab edit. Suares. valde discrepat: item prius opusc. in cod. III. nr. 20. plut. 10. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 420. et 472. — Ibid. in B. S. Crucis. v. *Zachariae* iter per Ital. p. 107. — Idem opusc. in cod. *Taurin.* CCLIV. fol. 62. in cod. autem CLXV. fol. 61. *de vitiis, quae opposita sunt virtutibus*, inc. *ἀναγκαῖον ἡγῆμαι* etc. in Nili opusc. ed. Roman. p. 451. v. cat. codd. gr. *Taurin.* p. 369. vbi plura Nili opusc. reperiuntur, et p. 252. — *Venetis* in cod. Marc. CCCXCIX. v. cat. codd. gr. Marc. p. 259. Plura in cod. CXXXI. ib. p. 75. inprimis cel. *Morellium* in B. MSt. gr. et lat. I. p. 81. sq. — *Mosquae* in cod. B. synod. XV. nr. 10. *περὶ ὀκτὼ παθῶν*. v. *Matthaei* notit. codd. gr. B. Mosq. p. 26. — *Augustae* Vindel. in cod. XX. bis *περὶ παθῶν* et *περὶ λογισμῶν*. v. *Reiser.* indic. MSS. B. Augutt. p. 25. sq. — *Guelpherbyti* in B. ducali cod. continentur *Nili* ascetica, 1) de oratione capp. 153. 2) de octo vitiosis cogitationibus. 3) sermo asceticus. v. *Schier.* progr. de codd. nonnullis gr. insstis in B. Guelpherbytanu, Helmstad 1755. 4. pag. 13. sq. Is cod. quondam pertinuit ad Gudium, v. *Marq. Gudii* Bibliothec. Kilon. 1766. 4. p. 533. — *Vindobonae* in cod. caesar. CCXXXIV. nr. 7. init. *ἀρχὴ κακιοφροσύνης*, de quo v. *Lambec.* comm. V. p. 147. — in cod. CCXXXVII. nr. 6. *Nil.* de octo vitiosis cogitatt. inc. *ὅτι εἰσι πάντες οἱ γεννητάτοι λογισμοί*, sed in marg. a recentiore manu nomen Nili deletum est eiusque loco adscriptum *Εὐαγγελίῳ τῷ Πεντικῷ* nr. 7. de cogitationibus capp. XXI. at pariter a recentiore manu in marg. est adscriptum: *Εὐαγγελίῳ ἀσκητικῷ* nr. 8. *Nili* de octo spiritibus malitiae capp. octo: inc. *ἀρχὴ κακιοφροσύνης ἀνδρός* sed nomen quoque *Εὐαγγελίῳ ἀσκητικῷ* a rec. manu est adpositum. v. *Lambec.* V. p. 189. sq. — Idem opusc. in cod. LIV. nr. 4. v. *Lamb.* VII. p. 211. sq. — *Oxon.* in cod. *Barocc.* V. — in B. *Cromwell.* nr. 290. cat. codd. Angliae in B. Bodlei. — cod. *Bodlei.* nr. MMCCXXIX. ibid.

7. *De oratione capp. 153.* De hoc opere supra in nota \* iam plura sunt adnotata. Codd. ibi memoratis add. In catal. quodam, Veronae, *S. Nili* de paupertate et de tribus modis orationis, v. Osservazioni letterarie etc. tom. VI. Veronae 1740. 8. p. 419. — *Mosquensium* XXVII. in *Matthaei* notitia codd. gr. B. Mosq. p. 49. — codd. caesar. CCXIV. nr. 19. ex *Nili* capp. 150. de oratione et alijs eiusd. varijs capp. asceticis. — CCXXXIV. nr. 5. *Nili* capp. 43. *de virtutibus*, et nr. 6. *περί νήψεως καὶ προσευχῆς de temperantia et oratione* capp. 150. sed vtrumque opusc. in hoc cod. adscribitur *Nilo, abbati*: at in cod. CLVI. 10. (*Lamb.* IV. pag. 237.) eid. opusc. nomen tantum *S. Nili* praefigitur. — capp. 153. in cod. CCXXXV. nr. 14. — in cod. CCXXXVII. nr. 5. v. *Lamb. comm.* V. p. 94. 146. sq. 172. et 188. in cod. XII. nr. 3. v. *Kollar.* suppl. ad *Lambec.* p. 107. sunt solum sententiae 47. priores. — In cod. *August.* Vindel. teste *Reisero* in indice codd. bibl. August. p. 25. — add. nr. 6. de cod. *Guelferbyt.* et cl. *Morelli* bibl. Mst. graec. et latin. p. 61. qui docet, *Nili* capp. de orat. denuo ex cod. msto edita esse in libro, inscripto: *Φιλοκαλῖα τῶν ἱερῶν νηπτικῶν συνερανε- δῖσα παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν*, Venet. 1782. fol. — *Nili* capita CL. de oratione ad deum, latine, *Franc. Turriano* interprete, cum *S. Diadochi* capp. de perfectione spiritali, p. 110-132. Florent. 1570. 8.

8. *Epistolae 355.* Conf. supra, vol. I. p. 701. Editae sunt *Nili epistolae*, in quibus controuersiarum, hodie flagrantium, luculenta extant praeiudicia; nunc primum editae ex biblioth. Medicaea, gr. et lat. ex versione et cum notis *Petri Possini*. Paris. e typogr. reg. 1657. 4.

*Nili epistolarum libri IV.* Interprete *Leone Allatio*. Additae sunt variae lectiones in eiusdem *S. Nili* narrationem de caede Monachorum ex varijs codd. MSS. Diatriba quoque eiusdem *Allatii* de Nili et eorum scriptis. Romae, typis Barberinis 1668. fol. Quatuor illorum librorum, vt ait *Fabric.* ad *Allat.* p. 34. not. x. primus 33. secundus tertiusque totidem, quartus 62. continent epp. Ex his duae postremae ad Olympiodorum Eparchum et Heliodorum Silentiarium laudantur in Synodo secunda Nicaena, Actione 4. quas Suaresius *Allatio* indicauerat. Habes itaque Epistolas *Nili* 1061. licet nonnullae singulae in plures distractae videantur, quemadmodum lib. I. 63. sq. vt omittam exempla adlata a *Suaresio* p. 633. sqq. Atque vberius id ostendit *Lambecius* in comm. V. p. 20. de cod. CCVII. in quo est nr. 2. — *Nili* epistola ascetica, diuisa in capp. quinquaginta quatuor. Existare quidem, monet, istam epistolam inter *Nili* epp. ab *Allatio* editas; sed multis scatentem mendis, et in totidem discerptam diuersas epistolas, quot constet segmentis seu capitibus illa: ipsa etiam vnus eiusdem epistolae fragmenta, adeo ibi a se inuicem dispersa, et adeo praepostero ordine collocata esse, vt ad confusionem istam plene indicandam noua prorsus editione opus sit: quod nonnullis clare demonstrat exemplis. Atque futuro epistolarum editori latus patet campus, in quo peragrande exercere possit ingenium atque diligentiam. Multa enim restare corrigenda aut illustranda *Cotelierius* vel in notis ad tom. I. praecipue tom. II. monumentorum gr. ecclesiasticarum frequenter demonstrat. Sic emendat varia epistolarum loca, vt breuitatis studio lectoribus tantum paginas indicem monumentorum, tom. I. p. 770. B. II. p. 518. A. B. p. 523. C. pag. 538. B. vbi etiam exemplis demonstrat, magnam esse confusionem in epistolis Nilianis editis; p. 546. B. p. 550. B. p. 556. A. p. 565. A. p. 609. C. p. 618. bis; p. 652. B. p. 674. B. p. 676. C.

Praeterea obseruauerunt viri eruditi, Nilum frequenter aliorum patrum loca, multis plerumque immutatis aut additis, sua fecisse. Sic *Allatius*, praeunte *Emerico Bigotio*, euicit, epistolam S. Nili ad Xenonem Memorialium (nr. 260. ed. Possin. aut lib. I. ep. 36. ed. Allat.) extractam fuisse ex Basili expositione in Psalm. 32. tom. I. p. 201. sq. ed. gr. lat. Paris. 1618. fol. Fabricius vero p. 35. not. a. subiecit integram *Cotelerii* ad patres apostolicos, tom. I. p. 509. ed. Amstel. obseruationem, quam, h. l. lectori haud inuidebo: *Ex recognitionibus Clementis libr. II. c. 20. obseruauit, defunctam fuisse epistolam Nili ad Asclepium Grammaticum, Possinianas edit. 323. Allatianae 24. lib. III. -- Nili epist. 32. lib. I. est sententia Gregorii Naz. orat. 21. p. 382. A. at 234. epist. eiusdem libri expressa est ex Irenaei lib. I. cap. 1. p. 19. 21. apud Epiphani. haeres. 31. nr. 16. 17<sup>b</sup>). Epistolam vero 247. ad verbum leges in eodem Irenaei cap. p. 33. B. Epiphani. nr. 24. Iam libri III. epist. 6. forniata fuit ex Basili loco, quem in hisce notis protuli. Atque epistola ad Chionium verba habet Basili eiusdem 13. homilia exhortatoria ad baptismum, in fine. Nili certe non paucae epistolae excerpta magis sunt, quam epistolae, forsitan non sine fraude, aut saltem errore Graeculorum. Conferas etiam velim illam 190. libri II. cum §. ult. epistolae 8. Dionysii Pseudo-Arcopagitae de Carpo. Vniuersum viri docti obseruauerunt, epistolas, quae sub Nili nomine feruntur, syllogen esse non modo epistolarum, sed etiam excerptorum e variis scriptis tum ipsius Nili, tum aliorum. Restat, vt codd. mss. qui Nilianas continent epistolas, paucis referam. De memorabili quodam cod. Vindob. et Lambecii iudicio iam paullo ante diximus. Insuper in eadem bibl. caesarea exstant non nullae epp. in cod. CLVII. nr. 11. -- in cod. CCXXXIV. nr. 29. epp. 98. ad diuersos monachos. -- in cod. XLV. nr. 57. ep. ad Characterum; (ad Chariclem presbyt. in ed. Allatii libr. III. ep. 243<sup>d</sup>). v. Lambecii comm. IV. p. 336. V. p. 156. et VIII. p. 942. sq. -- Paris. nonnullae in sex codd. bibl. publ. -- In cod. Coisl. CXLIV. ep. Nili ad Ioasaph Christodulum, et huius ad Nilum: sed ille Christodulus monachus is est, qui antequam Monachus factus est, erat Ioannes Cantacuzenus, imperator, v. Lambec. comment. de B. caesarea III. 477. sq. ibique not. Kollar. Quare pertinent illae epp. ad Nilum, de quo infra §. XIV. agitur. Atque Montfaucon. in B. Coisl. p. 210. adnotat, nomina esse fictitia, et epistolas putari esse Cantacuzeni. (Idem Montfaucon. in diario italico p. 408. cod. Bonon. monasterii canonic. regular. memorat, in quo Christoduli historia imperatorum CP. praemissis epistola Nili ad Christodulum, et huius responsione.) -- In cod. Coisl. CCCLXIII. Nili 33. epp. quas indicat Montf. B. Coisl. p. 562. -- ibid. p. 147. et 317. Theodori Studitae epp. ad Nilum in collectione epistolarum Theodori citantur. -- Romae in cod. B. Ottobon. Nili monachi ad Synactas monachos, gr. teste Montfaucon. in B. bibliothecar. MSS. I. p. 185. D. -- Florentiae in cod. Laurent. XVII. nr. 16. plut. 8. Nili ep. ad Olympiodor. praefectum. -- in cod. III. nr. 21. ep.*

h) Idem animaduertit *Cotelerius* in not. ad Monumenta gr. eccl. I. p. 768. B. Fabric. ad Allat. pag. 11. not. monet, epistolam ad Zosarium Tribun. lib. I. ep. 57 (ex qua Allat. aetatem Nili quodammodo definire conabatur,) circa a. C. 570. duodecim annis, antequam Mauritius imperii habenas cepisset, ab alio scriptam esse oportere et longe iuniore, quam a Nilo, Chry-

sostomi discipulo, quoniam memoretur ab auctore epist. annus D. ab Hierosolymae excidio, h. e. ao. 70. a natiuitate Christi.

i) Atque sic nominatur presbyter in cod. Venerat. Marc. XXIV. teste cel. Morellio in B. MSS. gr. et lat. tom. I. p. 47.

ep. ad Characletum, presbyterum<sup>h)</sup>, austere et crudeliter inuehentem in peccantes etc. — in cod. XVIII. (qui multa continet Niliana.) nr. 15. plut. 9. epistolae 350. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. Medic. I. p. 360. 472. et 421. — *Taurini* in cod. CCLIV. (qui plura complectitur Niliana,) fol. 94. epist. ad Anastasium, episcopum. v. cat. codd. gr. Taur. p. 369. — *Nili Schreiben an Thaumafium v. an Didymum* nebst 140 kurzen Sendschreiben an verschiedene Personen, verdeutscht durch *Gottfr. Arnold*: in huius Sendschreiben der Alten, p. 422-508. Francof. et Lips. 1700. 8.

9. *De vita ascetica* liber: inter opp. a Zino latine versa, et gr. ac lat. a *Suarezio* (p. 1. sqq.) edita. In Bibl. patrum ed. Lugd. tom. VII. pag. 1156. Incipit: *Φιλοσοφῶν ἐπετηδύσαν μὲν καὶ ἑλλήνων πολλοί.* *Florentias* in cod. Laurent. Medic. XVIII. nr. 4. plut. 9. in quo opus continuo est exaratum, a *Suarezio* autem in capp. LXXV. distributum. In cod. duo iambi a manu recentiore sunt in laudem auctoris praemissi, ex Graecorum Menologio d. XII. Nou. et a *Bandin.* in catal. codd. gr. Laur. I. p. 420. repetiti. — Ibid. in cod. XVI. nr. 11. plut. 9. idem opus est, at inscriptum: *περὶ Φιλοσοφίας ἀσκητικῆς* v. *Bandin.* l. c. pag. 414. In codd. *Coislin.* CLX. fol. 23. et CCLXXXIV. cum aliis Nilianis opus. v. *Montf.* bibl. Coisl. pag. 184. et 400. — secundum catal. codd. Angliae tom. I. in cod. Barocc. LXXXI. — (in quo etiam sunt capp. ascetica 53. inc. *Νοῦν μὲν πλανώμενον ἴησιν*, et eiusd. *περὶ διακρίσεως*) tom. II. in cod. *Thom. Gale* nr. MMMMMCMMLIV. (in quo cod. etiam sunt quae nr. V. VII. X. recensentur; item *Nili* sermo de rebus saecularibus non possidendis; capita 1) gnostica, 2) alia ascetica, 3) et alia, metro elegiaco:) — *Vindobonae* in cod. caes. LIII. nr. 5. v. *Lambec.* comment. VII. p. 212. — *Florentias* in cod. Annunt. eccles. est *Nili de christiana philosophia*, interprete *Isidoro Clario*, cuius versio laudatur et praefertur *Suarezianae*, atque e schedis *Mabillonii* in lucem prolata legitur in *Marteni* collectione veterum scriptorum et monumentorum etc. tom. IX. nr. 4. Paris. 1733. fol.

— *Romae* in cod. Ottobon. teste *Montfaucon.* B. bibl. MSS. I. p. 184. C. — *Paris.* in cod. Bibl. publ. MMCCXXI. nr. 4. *Nili* capp. ad sobrietatem adhortatoria. — in cod. MLVI. ascetica 22. — *Venet.* in cod. Nanian. CLX. nr. 12. de virtutibus: inc. *τέσσαρες εἰσὶν ἀρεταί* v. cat. codd. gr. Nanian. p. 361. — *Vindobon.* in cod. caesar. CCXXXVII. nr. 9. capita quaedam ascetica; ea tamen ab aliis *Evagrio* adtribui, in margine notatur, teste *Lambecio*, comment. V. p. 190. Sed asceticorum partes frequenter occurrere in codd. iam supra ad nr. IV. vidimus: nec semper in catalogis rite distinguuntur. Germanice vertit *Gottfr. Arnold* in: *Denkmalh. des alten Christenthums* etc. Goslar. 1720. 8. ed. IV. Lips. 1740. 8.

10. *Ad Agathium monachum de virtute colenda et vitio fugiendo*, ad exemplum *Periherias*, (de qua v. *Suares.* p. 556.) clarissimae illa aetate matronae: gr. et lat. in *Suarezii* edit. p. 85. sq. lat. in bibl. Patrum Lugd. tom. 27. p. 183. — In cod. *Gale* nr. MMMMMCMMLIV. cat. codd. Angliae etc. tom. II. *Paris.* in B. publ. cod. MLIII. — in cod. *Coislin.* CLX. fol. 62. v. *Montfaut.* B. Coisl. p. 184. qui ita citat: *Nili ad Agathium de viris et mulieribus, quas deo placuerunt*: inc. vero etiam, vt liber de virtute colenda etc. *ἔδος ἔχοντί μοι τὰ πολλὰ τὰς ἀπαίρους*

h) v. notam anteced.

*αἰκαίρες*. — Paris. in B. publ. cod. MXCL. nr. 13. et cod. MCXL. nr. 6. *Nili* capp. de virtutibus: in cod. MCXLV. nr. 9. capp. decem de virtutibus.

*Ad Magnam Ancyrae Diaconissam de voluntaria paupertate*. De nomine variant codd. *Ad Magnam* scripsit Suarefius, qui hoc scriptum gr. et lat. edidit p. 233-320. et de *Magna* v. Suarefium ad Nili opusc. p. 604. sq. et *Palladium* in Lausiatis, cap. 135. Alii autem codd. legunt *ad Moganum*, diaconum; alii *πρὸς Μαγνησίαν τὴν Διάκονον Ἀγκύρας*; alii *πρῶν μὲν πρὸς τὰς ἀμελέστερον μετιόντας τὸν μοναδικὸν βίον γράφοντες λόγον*; sed hoc Fabric. in nota m. p. 37. diuersum videtur, quia id tamquam aliud suum asceticum ad Monachos scriptum Nilus memoret initio libri ad *Μάγναν*, qui latine legitur tom. 27. Bibl. patrum Lugdun. p. 212. In cod. tamen *Coisl.* CCLXXXIV. fol. 209. indice *Montfauc.* in B. Coisl. est Nili *ad Magnam*, diaconissam, *de paupertate*: cuius initium: *πρῶν μὲν πρὸς τὰς ἀμελέστερον*. — *Cotelerius* in notis ad Monumenta gr. eccl. II. p. 545. C. corrigit et interpretatur locum capitis 57. et p. 575. C. locum capitis 13. — Exstat liber *Florentiae* in cod. Laurent. XVIII. nr. 18. plut. 9. *πρὸς Μάγναν τὴν διάκονον* etc. teste *Bandin.* cat. codd. gr. I. p. 421. — In cod. *Coisl.* CCLXI. fol. 217. teste *Montfauc.* in bibl. Coisl. p. 305. — Paris. in B. publ. codd. MLIII. nr. 1. — MMCCXXI. nr. 3. in quo sec. cat. codd. Paris. tom. II. p. 464. scriptum est *ad Moganum, diaconum, op. de paupertate et tribus orandi modis, in compendium redactum*, et in cod. MMMLXXXII. manu Bigotii descripto.

12. *Tractatus moralium seu spiritualium admonitionum*: gr. et lat. in *Suarefii* collect. p. 321. sqq. v. ad nr. 4. lat. in Bibl. patrum tom. 27. p. 230. in cod. *Laurent.* XVIII. nr. 9. qui vero valde discrepat ab edito. v. *Bandin.* l. c. p. 420.

13. *Epicteti Enchiridion a S. Nilo contractum et interpolatum*. v. supra vol. V. p. 82. et 83. et Allatium pag. 41. sqq. collata tamen crisi cel. *Heynii*, in praef. ad ed. Epicteti, pag. XVI. sqq. et pag. IX. sq. Enchiridion ita interpolatum sub *Nili* nomine a *Suarefio* editum est inter eius opuscula p. 327-353. Latine etiam occurrit in Biblioth. patrum Lugdun. tom. 27. p. 231. Variis in locis, (ait Fabr. in not. b. ad Allatium p. 41.) differt haec, quae ad Nilum refertur, interpolatio Enchiridii Epicteti a paraphrasi christiana, quam graece et latine, nullo auctoris nomine adscripto, vulgavit cum notis Mericus Casaubonus Londini 1659. 8. et Iac. Gronou. a. 1683. emendauit e cod. Mediceo. Plura de *Nili* Enchiridio Epicteti perite disputat cel. *Schweighäuserus* in prolegom. ad suam Epicteti et Cebetis edit. Lips. 1798. mai. 8. pag. LXI. sqq. inprimis pag. XCVIII. sqq. de Enchiridio ad vsum Christianorum adcommo- dato; de Enchiridii *Nili* cod. msto Paris. et quatuor codd. paraphraseos; pag. CII. sqq. examinat Villebrunii narrationem et iudicium de Nili enchiridio in codd. Paris. — *Venetis* in cod. *Marciano* CXXXI. inter alia Nili opuscula *Nili* enchiridium Epicteti: de quo v. cel. *Morell.* in B. MSta gr. et lat. tom. I. p. 81. sq.

14. *De monachorum praesentia in urbibus et solitudinibus*; lib. editus a *Suarefio* gr. et lat. inter Nili opp. p. 377-407. atque inde in Bibl. patrum Lugdun. tom. 27. p. 240. Exstat *Paris.* in codd. *Coisl.* CCLXII. fol. 257. et CCLXXXIV. fin. v. *Montfauc.* B. Coisl. p. 306. et 400. f. — in cod. MLIII. nr. 2. B. public. — *Florentiae* in cod. Medic. XVIII. nr. 10. sermo VI. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 420. — *Vindobonae* in cod. caesareo CLVII.

CLVII. nr. 10. Excerpta ex Nili asceticis de differentia inter ascetas urbanos et eremitas, etc. v. *Lambec.* IV. p. 336.

16. *Ad Eulogium monachum lib. asceticus, et*

17. *Ad eundem de vitiis, quae virtutibus opposita sunt:* in *Suarefii* collectione p. 408. sqq. et 451. sqq. gr. et lat. ac latine in biblioth. patrum Lugd. tom. 27. p. 246. — *Venetis* in cod. Marc. CXXXI. cum multis aliis Nilianis scriptis. v. cat. codd. gr. Marc. p. 75. — *Florentiae* in cod. Medic. saepe citato XVIII. nr. 16. et 17. (*Bandin.* I. p. 421.) — in cod. quondam *Gudian*o, nunc *Guelpherbyt.* v. *Gudii* biblioth. p. 543. nr. 79.

18. *De diuersis malignis cogitationibus liber.* In *Suarefii* collect. p. 512. sqq.

19. *Capita 33. per gradus disposita.* In *Suarefii* collect. p. 543. lat. p. 262. inc. ἡγερέος ἐστὶν ἡχὺς χειρὶς ψυχῆς. In cod. Medic. citato XVIII. nr. 20. v. *Bandini* l. c. p. 421. conf. supra nr. 4.

20. *Spirituales sententiae per alphabetum dispositae, una cum aliis quibusdam* in *Suaref.* collectione p. 548. et p. 552. lat. p. 263. Conf. quae *Suarefius* ex cod. *Barberino* addidit p. 625. In cod. autem *Medic.* cit. tres diuersae eiusmodi sententiarum occurrunt collectiones: nr. 21. inc. ἀρχὴ σωτηρίας ἡ σεαυτὲ κατὰ γνώσις, (gr. et lat. in *Bibl. patrum*, Paris. 1624.) nr. 22. aliae: inc. ἀποπὸν ἐστὶ καὶ διώκοντα et nr. 23. aliae 26. versibus: prima est ἀρχὴ ἀγάπης, ὑπέληψις δόξης. aurea paraenetica: inc. ἀρχὴ σωτηρίας etc. *Vindobon.* in cod. caes. XII. nr. 5. v. *Kollar.* supplem. ad *Lamb.* comm. p. 108. v. supra ad nr. 4.

21. *Institutio ascetica ad Monachos.* In *Suarefii* collectione, p. 553. In cod. caesar. XII. nr. 4. *paraenesis*, quarum init. ἀκρασίαν βρωμάτων περιόπτει νηστεία. v. *Kollar.* loco paullo ante citato. Add. *Lambec.* IV. p. 408. nr. 3. *Zachar.* iter etc. p. 56. In cod. *Laur.* cit. num. 8. *Sermo quartus* additur. inc. ἀκρασίαν βρωμάτων et nr. 7. *ad iuniores monachos instructio*, etiam inter *Nili* epistolas libr. III. nr. 303. p. 446. ed. *Allatii.* Prior, n. *Institutio* etc. est in cod. *Laurent.* *Medic.* III. nr. 19. plut. 10. v. *Bandini* cat. I. p. 472. — Eadem est quoque in cod. *Taurin.* CCIV. fol. 60. et fol. 93. *instructio* etc. v. cat. codd. gr. *Taur.* pag. 369.

22. *Sententiae CXXXV. abducentes monachum a corruptibilibus*, editae a *Suarefio* p. 557-575. Incipit: Ὁδὸς εἰς ἀρετὴν ἡ τῆ βίης φυγή. In cod. *Barocc.* CCXIII. in cod. *Laur.* cit. nr. XIII. sunt sententiae 94. et *sermo* IX. est in inscriptione. — In cod. *Taurin.* CCLII. nr. 95. v. catal. codd. gr. *Taur.* pag. 369. et conf. supra, not. ad nr. 4. In cod. gr. *Oliu.* *Cromwelli*, cat. codd. *Angliae* tom. I. nr. 295. ex *Nilo* excerpta in suis ad *Monachos* exhortationibus; ib. *Nili* fragmentum.

23. *Sermo in illud euangelii* (Lucae XXII. 36.): qui nunc habet sacculum, tollat. Inc. τὸ περεκμένον ἔχον. In *Suarefii* collect. gr. et lat. p. p. 575-590. latine in tomo 27. *Bibl. patrum* Lugdun. p. 266. *Oudin.* l. c. p. 1256. adnotat, quatuor aut quinque vltima, modo memorata, opuscula in nonnullis codd. msst. adtribui *Euagrio*, monacho. *Paris.* in cod. B. publ. MLIII. nr. 6.

24. *Tr.*



24. *Tetraſtica paraenetica verſibus heroicis et elegiacis.* Vindobonae in cod. caefareo CCLIII. nr. 28. Tetraſtica paraenetica, ἡρωελεγείοι ſive verſibus heroicis et elegiacis. Inc.

Ἀνθεμίους παραδείσους ὁ τῶν ἁγίων χορός ἐστίν

Ὀδμῆς ἡδέως πείρατα πιμπλάμενος

Πᾶς ἐν, ὃς παθεῖσιν etc.

Adiuncta ſunt iisdem anonymi cuiusdam auſtoris antiqua ſcholia graeca, partim inter lineas, partim in margine poſita. v. *Lambec.* cōmm. V. p. 346. Eadem in cod. *Th. Gale*, ſupra ad nr. 9. laudato. — Copioſe recenſet *I. R. Sinner* in catal. codd. mſſt. Bernenſium etc. Bernae 1760. 8. p. 120. ſqq. cod. Bernenſ. ſaec. XIII. membran. *Nili carmina tetraſtica hexametra et pentametra*, Παράδεισους inſcripta: ſingulis tetraſtichis tituli ſingulares praefiguntur. Sinnerus aliquot tetraſtica excerptiſ, et inter alia notat, omnia tetraſtica eſſe numero 90. — *Paris.* in B. publ. cod. MLIV. nr. 1. cum gloſſis inter lineas miniatis; et duobus aut tribus ſcholiis ad marginem coniectis. *Oxon.* in cod. Barocc. CXL capita ethica et didaſcalica XCV. carmine heroelego, ita, vt quodque caput tetraſtichon conſtituat, cum explicationibus vocc. inter lineas ſcriptis. — *Florentiae* in cod. Laurent. XVIII. nr. 28. plut. 9. eadem: de quo plura ſcripſit *Bandin.* l. cit. I. p. 422.

25. *Sermones.* Quibusdam operibus citatis in codd. Laurent. additur nomen et numerus orationum. In *Montſauc.* bibl. bibliothecar. MSS. II. p. 1061. A. citantur *S. Nili* homiliae 43. in Bibl. vero *Coislin.* p. 300. idem codex recenſetur; ſed ita laudatur: *S. Nili, archiepiſcopi CPolitani*, (de quo vid. infra §. VIII.) homiliae 43. Prima in *Gregorium, archiepiſcopum*: init. οὐδὲν ἔτιως ἐπαχθὲς etc. in eodem cod. exſtat eiſdem doctrina teſtamenti forma ex perſona patris ſui ad monachos ſuos de coenobitica vita: inc. τῶν κατὰ Θεὸν ἐλομένων ζῆν etc. et alibi. Forſan tamen alii Nilo ſunt adſcribendae. In *I. H. Maii* tamen Bibl. *Vffenbach.* I. p. 432. nr. XV. cod. VIII. occurrit *S. Nili* homilia, inc. ὡς ἐκ ἐς βασιλεία κατ-εικῆσαι ἐν οἴκῳ πένητος etc.

26. *Nili σκέμματα λόγος i*: ſive *conſiderationes*, ſermo X. capp. XIII. inc. ὃ τις βέλοιτο ἰδεῖν etc. Item

27. *Κεφάλαια ξβ*. capp. LXII. quorum primum inc. ὁ Χρῖς ἢ μὲν ἐς Χρῖς. Vtrumque opuſc exſtat in cod. Laurent. XVIII. nr. 14. et 19. nec ab Allatio Fabricioque citari, obſervat *Bandin.* l. c. p. 421.

(28.) *Narratio de Pachone, bellum meretricium patiente et vincente* in cod. laudato *Laurent.* nr. XXV. *Bandinius* tamen l. c. adnotat, in fine huius opuſculi ab alia manu ſcriptum legi, id eſſe *Athanaſii, monachi*; at *Fabric.* ad Allat. p. 39. not. r. animaduertit, illam *narrationem* (in *Suareſii* collect. p. 355.) et *ſermonem dogmaticum de S. S. Trinitate*, (etiam a *Suareſio* p. 358-376. editum ex codd. MSS. auſtoritate p. 610.) a viris doctis tribui *Euagriō, Pontico.* conf. infra §. IX.

(29.) A *Suareſio* p. 697. adnotatum eſt in bibl. Barberina et Vaticana exſtare ſub *Nili* nomine MS. Λόγον εἰς τὴν προſκύνησιν τῆς ἁγίας ἀλύσειος τῆς ἁγίας καὶ κορυφαίας τῶν Ἀπο-  
στόλων

τόλων Πέτρης, et incip. ὅσαι τῶ τῆ Κερυφαίς τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γινόμενοι κάτοχοι·  
enimvero *Fabric.* l. c. p. 39. 40. not. x. istam, ait, in celebritate catenarum Petri homiliam  
iunioris cuiusdam Nili esse mihi persuaferim.

30. *Nilus de doctoribus et discipulis* in cod. B. publ. Paris. MCLXXXIX. nr. 29. nili  
pars fit alius operis aut alius Nili opusculum. —

31. *Nili martyrium* S. Theodori, edidit *Andr. Gallandius* in bibl. graeco-latina ve-  
terum patrum, IV. p. 114. Absit a bibl. patr. Paris. et Lugd. — *martyrium Theodoti Ancyran*  
v. infra inter elogia Sctorum etc. f. vol. IX. p. 149. vet. ed.

— *Nili vita* S. *Philareti*, in Act. SS. Antwerp. Ianuar. tom. I. p. 954. fqq.

*Nicephor.* libr. XIV. cap. 54. laudat Nili scriptum *aduersus graecae superstitionis se-*  
*ctatores.* v. *Fabr.* ad Allat. not. h. p. 36. Allatius vero p. 38. sq. alia excitat. — *Caveus*  
p. 427. „Epistolae, ait, vt videtur, plurimae desiderantur. *Epistolae ad Heliodorum Silen-*  
*tarium* atque alterius *ad Olympiodorum* praefecti in fragmenta adducuntur in actione 41. syn-  
odi 7.“ Exstat igitur tom. VIII. concil. ed. Venet. 1729. fol. in actis concilii Nicaeni general.  
VII. act. IV. p. 875. et in cod. *Laurent.* XVII. nr. 16. plut. 8. teste *Bandinio* in cat. codd. gr.  
*Laur.* I. p. 360. — *Nilus* libr. III. ep. 11. ipse refert, se concinnasse librum amplum *περί*  
*κατανύξεως de compunctione.* v. *Allat.* p. 40. ibique *Fabricii* not. y. In multis codd. plura Nili  
opera aut opuscula iunctim collecta scriptaque, in his igitur plura, quae recensuimus, for-  
san etiam alia ignota incertaue, aut confusa cum aliis aut aliter inscripta, exstant: e gr. in  
codd. *Venet.* CXXXI p. 75. catal. — *Taurin.* (cat. p. 369.) *Coislinian.* (v. *Montfauc.* bibl.  
*Coisl.* p. 184. 199. 400. 417.) — *Augustan.* Vindel. (v. *Reiser.* indic. etc. p. 25.) — *Esco-*  
*rial.* (v. *Plüer* itinerar. per Hispan. p. 185.) in codd. *Paris.* B. publ. (cat. tom. II. passim.) —  
In indice ad *Montfauc.* Bibl. biblioth. msst. voc. *Nilus* permulti eiusmodi codd. in variis bi-  
bliothecis obuii designantur. — Qui *Niliani* codd. *Vindob.* in bibl. caesarea custodiuntur,  
eos vno obtutu videbis indicatos in indice ad *Nesseli* catal. codd. caesar. p. 96. sq.

V. *Nilus, abbas.* In cod. Vaticano DCCXXXIII. exstat Nili, abbatis, λόγος συμβε-  
λευτικός πρὸς Θεόδωρον Ἀββᾶν etc. oratio exhortatoria ad *Abbatem Theodorum Byzantinum ex*  
*relatione ipsius Theodori.* Incip. διγνήσατο ἡμῖν ὁ Ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Βυζαντεύς, ὅτι ἀπῆλ-  
θον πρὸς τὸν Ἀββᾶν Νεῖλον. Allatius p. 45. propter stili diuersitatem dubitat, illum librum  
esse Nili CFolitani. In indice quidem biblioth. Bodlei. in cat. codd. Angliae etc. multa ad-  
scribuntur Nilo, abbati, quae sunt Nili, ascetae. In cod. caesar. *Vindob.* CCXXXIV. nr. 5. 6.  
7. diferte inscribuntur τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν Ἀββᾶ Νεῖλος *de virtutibus* capp. 43. tum de tem-  
perantia et oratione capp. 150. et capp. octo de octo vitiosis cogitationibus, quae Nilum, asce-  
tam, habere parentem, in superiore paragrapho vidimus. Nonne ille etiam a plerisque *mar-*  
*tyris*, ab aliis *episcopi* titulo, quo iure, quae iniuria, insignitur? v. *Allat.* p. 43. fqq. num  
per incuriam? an religionis studio?

VI. *Nilus, Scholasticus.* Eius tetrastichon in Satyri imaginem, ex crustis sectis par-  
vis marmoreis factam apud Antiochenos, in libro IV. Anthol. epigrammat. p. 480. edit. We-  
chel. v. *Brodasi* adnotat. supra, vol. IV. p. 485. et *Iacobi* Anthol. gr. tom. III. p. 235. eiusque  
Kol. X.

animaduersi, tom. XI. p. 23. f. commentar. vol. III. part. I. p. 23. Inter Nili, ascetae, epistolae, a Possino et Allatio editae, leguntur etiam missae ad Nilum, scholasticum. — Quis sit ille *Nilus monachus*, cuius *Dogmatica Panoplia contra omnes haereses et decem orationes contra Mahometem* in biblioth. patriarchae CPolit. et nobilium quorundam CPolitanor. feruntur extare, ignorat Allatius. Ille quidem praecipue, qui contra Mahometem orat. scripsisse dicitur, Nilus, asceta, multo antiquior, esse non potest. v. etiam *Possuin.* in catal. MSSt. adparatui sacro subiectis, p. 46. et 44.

VII. *Nilus iunior, Rossanensis f. Roscianensis.* Huius *βίος* etc. *vita scripta olim graece a contubernali et synasceta eius discipulo*, (quem, nonnulli autumant, fuisse Bartholomaeum circ. a. 1020.) latinitate donata a *Jo. Matthaeo Caryophilo*, archiepisc. Iconiensi, Romae 1624. 4. Exstat quoque in bibliothecis versio inst. *Sirleti*, patris purpurati, et *Feder. Metii*, episcopi Thermularum: libere vertit *Nic. Balduccius*, vita di S. Nilo, fondatore del Monasterio di Grotta Ferrata. Romae 1628. 4. etiam 8. — Nilus ipse sanctus est partibus calligraphi ac librarii, codices describendo. Eius iussu (anno Graecorum MMMMMMCDXCIV. h. e. an. Christi CMLXXXVI. vt ex fine patet,) descriptus cod. in quo Isidori Pelusiotaep. adhuc seruatur in monasterio Cryptae Ferratae. v. *Montfauc.* in *Palaeogr.* gr. p. 45. et 105. Idem vero in diario Ital. p. 334. in Tusculano situm, ait, monasterium Cryptae Ferratae nono saeculo a Stis. Nilo et Bartholomaeo, abbatibus, excitatum, qui, grassantibus in Calabria Saracenis, eodem confugerunt. Num Nilus ille libros composuerit, inquit et contendit pluraque de eo profert *Allatius* p. 49. sqq.

VIII. *Nilus, patriarcha* (aut vt in cod. caesar. vocatur, *archiepiscopus*) CPolitani, laudatur in synodico msto, quod legebatur apud Thessalonicensis dominica Orthodoxiae, deinde illatum est in bibl. Vatican. Secundum *Georgium Cyprium* in chronico ecclesiae graecae p. 277. hic Nilus per viginti annos, (Labbeo per octo tantum,) patriarchatum CPolitani tenuisse traditur. v. Allatium ibique Fabr. notam p. 51. sq. Scripsit orationem ad deum contra Barbarorum incursionem, bellum intestinum, famem, pestem et mortem subitam; gr. exstat in cod. caesar. Vindob. LXIX. nr. 3. et latine vertit ediditque sine textu gr. *Io. Sambucus*, Patavii 1555. 4. (non, in folio, vt perperam scripsit *Phil. Labbeus* in diss. histor. de scriptorib. eccles. tom. II. p. 126.) Multus est de illa oratione eiusque auctore *Lambec.* comm. vol. VIII. p. 1098. sqq. et corrigit Allat. qui illam orationem adscripsit Nilo, ascetae, multo antiquiori. Namque Nilus, patriarcha, (vt *Kollar.* ad Lamb. p. 1101. adnotauit,) initio a. 1280 successit Philotheo, et a. 1388. ineunte diem obiit supremum. — In eadem bibl. aliud est eiusd. orationis exemplum, quod quidem ex superiore ortum esse videtur *Kollario* in supplem. ad *Lambec. comm.* p. 766. sq. de cod. CXXXVI. Vid. etiam *Nesselii* catal. codd. part. V. p. 65. et 100. — *Franc. Car. Alterus* in edit. sua *Phrantzae chronici*, Vindob. 1796. fol. p. 149. ex cod. caesareo (in *Nesselii* catal. codd. part. V. p. 98. cod. XLVIII.) primus gr. edidit Nili, archiep. CPolitani, Πιττάκιον f. epist. ad Urbanum, papam. conf. eundem *Alterum* veber *Georgianische Litteratur*, Vindob. 1798 8. p. 210. sq. — Add. *Oudin.* l. c. pag. 1257. et *Caveum* l. c. tom. III. pag. 77. — In cod. Coislin. *Nilo, archiepiscopo CPolitano*, adtribuuntur quaedam; v. supra de Nilo, asceta, nr. 25.

IX. *Ni-*

IX. *Nilus Damyla*, Italus in monasterio Carcaffinorum in insula Creta, clarus a. 1400. Latinorum hostis infensus. Ei, duce *Labbeo* in Bibl. noua MSS. p. 89. adtribuit *Allatius* ) opus ad Maximum et praecepta de seruanda recta fide. 2) de ordine in diuina Triade (v. supra de *Nilo*, asceta nr. 28.) de processione Spiritus S. et aliis quaestionibus. (In *Montfauc.* Bibl. bibliothecar. MSS. I. p. 698. D. E. citantur inter codd. Stortianos *Nili expositio in Mifam*; eiusdem epistolae ad Maximum de processione Spiritus Scti. Paris. in B. publ. cod. MCCXCV. nr. 14. *Nilus Damyla de custodia rectae fidei*; atque nr. 11. et in cod. MCCLXXXVI. nr. 14. aduersus illos, qui Spiritum Sctum e Patre et Filio procedere statuunt, ad Maximum. catal. codd. Paris. tom. II. p. 275. de illo *Nilo*. — In cod. *Laurent. Medic.* VIII. nr. 20. plut. 86. sunt excerpta theologica de Spiritu S. ex variis patribus; in his vocatur *Nilus*, nescio, quis? a *Bandin.* in cat. codd. gr. III. p. 324.) 3) eadem excerpta s. collectanea sunt, auctore *Labbeo*, in cod. regio MDCCCXIX. Ex libro nr. 1. fragmentum gr. lat. exhibet *Allat.* libr. adu. Hottinger. cap. 19. p. 441. — *Caueus* in hist. litt. scriptor. eccl. tom. II. p. 86. sq. primum obseruat, opus de ordine in diuina Triade esse mst. in B. Vaticanis, praeter ea de eo haec quae sequuntur, adnotat: „Collectanea insuper elucubrauit ad Maximum, monachum, ex sacris litteris, aduersus eos, qui contradicunt, S. Spiritum non ex Patre procedere, sed ex Patre et Filio; et tractatus 2. alterum de *Damaso*, papa, et fide antiquae Romae, alterum de Synodis duabus Photianis; MSS. in bibliotheca regis Galliae. Ex postremo tractatu fragmentum gr. lat. profert *L. Allatius* de synodo Photiana cap. 9. p. 179. aliud libr. de consensu lib. 2. cap. 18. §. 10. aliud e penultimo tractatu habet in Addendis p. 1375. aliud ex secundo opere, ibid. libr. 2. cap. 18. §. 7. Alia fragmenta vide apud eundem de Consensu libr. 2. cap. 9. §. 5. et libr. 3. cap. 2. §. 3.“ Hactenus *Caue.* Add. infra §. XVI. et XVIII.

X. *Nilus* nomine, solo, notus; lib. de ratiocinationibus, lat. tantum editus, interprete *Io. Baptista Rasario*, Lugd. 1547. fol. post Ammonium in voces, Magentinum in libros de interpretatione etc. v. catal. bibl. Leidens. p. 155. nr. 38. v. supra, vol. III. p. 215. et p. 501. inter Peripateticos phil.

XI. *Nilus*, ecclesiae gr. archimandrita, cognomine *Doxapatrius*, postea factus Notarius patriarchalis magnae ecclesiae CPolitanae et Protoproëdrus Syncellorum, simul etiam Nomophylax imperii Romanorum. Vixit quoque aliquamdiu Panormi in Sicilia. In Sicilia quidem sub rege, Rogerio, circa an. 1143. scripsisse dicitur librum de quinque patriarchalibus sedibus. *Guil. Caue* in scriptorum eccles. historia litter. vol. II. p. 133. sq. eum claruisse a. 1043. frustra statuit. Sed adnotator ad edit. *Cauei* Basil. 1745. iam correxit *Cauei* errorem, et, Rogerius inquit, regnare coepit a. Chr. 1130. cuius iussu *Nilus* notitiam Patriarchatum scripsit a. Graecorum 6651. vt ipse dicit, i. e. a. Chr. 1143.<sup>1)</sup> Ex illa sedium patriarchalium notitia ampla et praeclara exhibuit fragmenta *Leo Allatius*, interdum indignabundus, et culpans, de concordia eccles. orient. et occident. libr. I. cap. 2. 8. 9. 10. 12. 14. 16. 17. 24. et ex *Allatio Rich. Simon.* ad calcem Historiae criticae, editae gallice, de fide et ritibus orientalium. Integrum vero librum ex codice *Leuini Warneri*, (hodie in B. *Leidenfi* publ. v. catal. B. illius p. 337. nr. 76.) recentiore manu a. 1611. descripto, gr. et lat. *Steph. le Moyne*, in suis

1) v. supra, vol. IV. p. 666. not. a. vbi tamen pro *Nici* legendum est *Nili*.

Variis sacris, tom. I. p. 211. add. eiusd. prolegomena, et cl. *I. M. Schroeckh*. hist. christian. eccles. tom. 29. p. 375. sqq. Exhibuit etiam *Emman. Schelfstrate* in Adpendice tom. II. Antiquitatis ecclesiae illustratae, Romae 1697. fol. Conf. supra, vol. IV. p. 666. not. o. — Tempus haud repugnare videtur *Fabricio* in not. d. ad Allat. p. 53. sq. eundem hunc esse Doxapatrium, cuius *Nomocanon*, iussu Ioannis Comneni editus, cum Doxapatriis explicationibus MS. exstat Romae in cod. bibl. Patrum S. Basilii: de quo plura scripsit *Montf.* in diario italico p. 216. sqq. et in Palaeographia graeca p. 62. et 302. et *Montfauc.* rēcensionem repetiit *Oudin.* in comment. de scriptor. eccl. tom. II. p. 1180. sq. vbi de Nilo nostro fusius differit. Hic ibidem agit de *Doxapatriis* (τὰ Δοξαπάρτε) carmine in Ariam de laudibus Athanasii, praefixo codici MSto Operum Athanasii Basilienſi, manu ipsius Doxapatriis scripto, et edito a *Felckmanno* in adpendice ad edit. Athanasii Comnēlian. Heidelbergae 1600. et inde in ed. Paris. 1698. Sed *Fabric.* in nota cit. dubitat, idēne, an alius sit Doxapater, parens istius carminis. — *Oudin.* ibid. ex *Lambecii* comm. vol. VIII. pag. 958. sq. longuin exscripsit locum de *Nicolai, Doxapatri*, (τὰ Δόξα παρτε) et iisdem, quibus *Nilus Doxap.* functus erat, honoribus ornati,) *expositione* in *S. Gregorii Nazianz. tetraſtica iambica et alia nonnulla eiusdem carmina*, quae proſtat in cod. caesar. XLVII. Add. de *Nilo Doxap.* Io. F. Sim. *Aſſemannii* S. S. rer. italic. tom. III. p. 582. *Hamberger* zuverl. Nachricht. IV. p. 172. sq. *Saxii* Onomast. II. p. 238. — Ab illa *Nili Dox.* aetate haud longe remotus *Fabricio* in not. cit. videtur *Nilus, monachus*, ad quem *Mich. Glycas* epistola, edita ab Allatio de consensu vtriusque ecclesiae p. 1194. Male suspicabatur Allatius p. 84. Nilum, ad quem est scripta Glycae epistola, esse Nilum, *Triclinium*, (v. infra, §. XIX.) ad quem Barlaamus, ultra vero CC. ann. iunior Glyca, misit epistolam, adnotante *Fabricio*. Sed de aetate Glycae vid. *Lamii* diff. de eo, pag. 6. sq. in *Deliciis eruditorum*, Florent. 1736. 8.

XII. *Nilus, monachus Siculus*, tempore Michaelis Palaeologi, qui praefuit Graecorum imperio ab a. Ch. 1260–1282. de cuius prudenti consilio parsimoniaque in dandis beneficiis ab Allatio quidem damnata, v. *Georg Pachymerem* lib. III. cap. 21.

XIII. *Nilus, italicorum dogmatum propugnator*, sub Alexio Comneno, qui regnavit ab a. C. 1081 ad 1118. venit Cpolin in eaque commoratus, cum Armenis coniunctus, haereses sparsisse, et vna cum sociis in synodo condemnatus esse dicitur ab *Anna Comnena* Alexiad. libr. X. sub init. p. 269. sq. cuius locum longum excerptum dedit *Allat.* p. 55. sqq. Idem notavit lib. II. de consensu eccles. occidental. cum orientali cap. X. §. 4. illius Nili anathema legi etiam in Triodio, dominica orthodoxiae s. prima Quadragesimae. Is vero Nilus non diuersus est a Nilo, Aegyptio monacho, de quo infra, §. XV.

XIV. *Nilus Cabasila, archiepiscopus Theſſalonicensis*, de quo, quoniam romano episcopo minus aequus fuit, multa grauitate scripsit *Allatius* p. 59. sqq. Floruit a. Chr. 1314. secundum *Sax.* in Onom. II. p. 347. sed secund. *Warton.* et *Rob. Gerium* in adpend. ad Caue histor. litter. p. 39. (vbi Gerius copiose agit de Nilo Cabasila,) item sec. *Oudinum* in Comment. cit. III. p. 917. sqq. de aetate illius late differentem, et *Hamberger* in Z. N. IV. p. 545. circ. a. C. 1340. sub Io. Cantacuzeno, iimper. (non confundendus cum *Nicolao Cabasila*, eius fratris filio et successore circ. a. 1350. de quo multus est *Allatius* l. c. pag. 71. sqq.) Quod contra

contra Latinorum opiniones animo calamoque scripsit acri, ab iis, qui Latinis addicti erant doctrinis studiisque, et qui adhuc a romani pontificis stant partibus, acriter vituperari, contra a Graecis fere omnibus, et ab iis, qui Protestantes hodie vocantur, valde laudari solet. Add. *Le Quien* Orient. Christian tom. II. p. 55. Varia autem scripsisse dicitur. Lucem tamen tantum adspexerunt eius 1) *Oratio, de causa dissidii ecclesiarum latinarum et graecanicarum*, quam eam esse statuit, quod pontifex romanus cognitionem ac iudicium ad oecumenicam synodum deferre detrectet; contra ea ipse solus controuersiae magister ac iudex sedere velit, reliquos vero discipulorum instar dicto audientes habere; quod quidem ab apostolorum et patrum legibus actionibusque sit alienum.

2) *De primatu papae libellus*. De edit. et codd. postea sermo erit. In praesenti iuuat, ducibus Allatio, Gerio atque Oudino, subiicere aliorum, qui Nilum Cabasilam parentem habuisse dicuntur, et in biblioth. quibusdam adhuc latent, scriptorum indicem.

Βιβλίον κατὰ Λατίνων<sup>m)</sup> etc. *aduersus Latinos certatio instar Enchiridii, illis deserviens, qui cum iisdem concertare cupiunt*. Incipit: τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων, τὰ μὲν ἐστὶ ζητῶς κείμενα.

Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἡ περὶ τῆς ἁγίας πνεύματος· λόγος α΄. *Ad conclusionem, siue de Spiritu S. Oratio prima*. Incipit: καὶ ταῦτα δὲ ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία συνηγοροῦσα τῇ δόξῃ τῇ ἑαυτῆς. *Fabricius* in nota x. p. 65. ad Allatium: „Λόγος, sit, rectius fortasse redditur *liber* siue *dissertatio*. Videat porro Allatius, qui p. 858. de consensu eccles. or. et occid. Nilo libros XLIX. de processione Spiritus S. contra Latinos tribuit. Sane XLIX. argumenta Latinorum proposuit et dissoluere conatus est Nilus hoc in opere, quod mst. exstat in bibl. caesarea<sup>n)</sup>, aliisque, vt Basileensi, Veneta SS. Ioannis et Pauli aliisque. v. *Nesselium* in cat. bibl. Vindob. p. 181.“ De codd. paullo post agemus.

Λόγος β΄. Init. ὅ τι καὶ ἡ τῶν Ἀποστόλων παράδοσις.

Λόγος γ΄. Init. ἔτι γε μὴν καὶ ἐκ τῶν ἀποφάσεων.

Λόγος δ΄. Init. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.

Λόγος ε΄. Init. Καὶ μὴν καὶ ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.

Λύσεις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων etc. *Solutiones propositionum Latinorum, quibus se concludere opinantur, Spiritum S. ex Filio procedere*. Init. πάντας μᾶλλον, ἢ τὰ τοιαῦτα γένοιτ' ἂν ἀληθῆ.

Ὅτι ἐκ ἑστὶ Λατίνους, συλλογισμοῖς χρωμένους etc. *Latinos non posse suis syllogismis demonstrare, Spiritum S. ex Filio procedere*. Init. λοιπὰ δὲ οἱ συλλογισμοί etc.

C 3

Λύσεις

m) In cod. Coisl. CCCXLI. fol. 310. inscribitur Νῆλες Θεσσαλονικῆς τῷ καβασίλῃ κατὰ Ἱταλῶν (aduers. Italos) πρόχαρον, v. *Montfauc.* B. Coisl. p. 455.

n) vid. *Lamberg.* comment. V. p. 379. sq. vbi quoque profitetur, ab Allatio id opus diuisum esse in libros quadraginta nouem, quum illi reuera tantum sint tot vnius libri capita.

Λύσεις τῶν συλλογισμῶν etc. *Solutiones argumentorum Latinorum de processione Spiritus S.* Init. τῆτο δὲ καὶ ἐξ ἀναντιρρήτων λόγων δῆλον ἐστίν.

Τὴ αὐτῇ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως etc. *Eiusdem de processione Spiritus S. excerpta.* — De hoc opere copiose disputat *Allatius* p. 66. sqq. Fabricius vero in not. b. p. 68. primum monet, *Georgium Scholarium* in prooemio syntagmatis sui, graece in 4. Londinensibus typis editi, inter recentes Graecos, qui aduersos Latinos bene scripsissent, primum locum Nilo nostro tribuere; tum, Demetrius quoque, ait, Chrysoloras Nili opus in synopsis contraxit, et Demetrium Cydonium, qui Nilum refellendum sumserat dialogo singulari, confutauit, de quo *Allatius* de consensu etc. p. 862. et pag. 71. de Nilis.

In cod. Vaticano DCXXXII. et cod. *Coislin.* CCCXV. nr. 8, (v. *Montf. B. Coisl.* p. 427.) item *Florent.* in cod. Medic. XIII. nr. 18. plut. 74. et nr. 27. *Cabasilae* ad Cydonem epistola. (v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. III. p. 107.) exstat *Nili* nostri ad Nicolaum Cabasilam, sororis suae filium epistola theologica, cuius principium: περὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων σε. — Adnotante iam Fabr. in not. n. p. 61. in bibl. caesarea, teste Nesselio p. 365. part. I. cod. CCLXII. exstat etiam *Nili, Thessalon.*, epistola ad eundem Nicolaum Cabasilam de oratione eius encomiastica in S. martyrem, Demetrium. Huius vero epistolae principium non est a verbis: ἡ δὲ αἰτία δὴ δὲ ἦν καὶ ὧδε τέτακται, vt legis in adpendice ad Cavei hist. litter. (at in noua ed. Basil. etiam correctum est.) sed verba illa librarii sunt, quibus rationem manifestam esse ait, quare in cod. illo caesareo orationibus Nicolai Cabasilae, *Nili* epistola subiungatur. Clare id patet ex iis, quae protulit *Montfauc.* de cod. memor. *Coislin.* qui eandem, de qua Fabric. superiora adnotauit, epistolam continere videtur. — Clarius vero intelligitur ex iis, quae *Lambec.* V. p. 430. sq. de eodem cod. caesar. quem numerat CCLXVII. adtulit. — In cod. *Naniano* CXIV. nr. 6. est *Nili, Thess.*, epistola ad Nicolaum Cabasilam; at in catal. codd. gr. *Nanian.* p. 231. non indicatur epistolae principium. — Binae epistolae, nunc primum editae, altera *Nili Cabasilae*, altera Demetrii Cydonii, progr. auctore C. F. *Matthaei.* Dresdae. 1789. 4. — De epist. ad Christodulum vid. supra ad §. IV. nr. 8.

*Caus* denique animaduertit, *Nili, Thessal.*, epistolas ad Demetrium Chrysoloram, Demetrium et Prochorum, Cydonios fratres, exstare msst. in cod. Vaticano DCXXXII. — et opus contra Barlaamitas et Acindynianos mst. in bibl. Vallicell. teste *Possuino* in Adpend. ad adparat. sacr. pag. 21.

*Codices*, in quibus *Nili* nostri scripta continentur, paucis, quoad fieri potuit, enumerabo. Enimuero nec satis adcuratum, nec plenum indicem praestare possum, quoniam catalogi ipsi codd. quos ad manus habeo, msstorum Nilos et Cabasilas interdum confusos, nec codd. diligentem descriptionem praebent. *Montfauc.* quidem in Bibl. bibliothecar. MSS. tam in indice, quam in catalogis singularum biblioth. minus caute curateque versatus videtur. Sic in tom. I. p. 474. D. in cod. Venet. Marci inesse scribit *Nili Cabasilae* de processione Spiritus S. cuius nullam inueni mentionem in cat. codd. gr. Venet. Marc. et ita aliquoties factum esse aut erratum deprehendi. Quare, quae accepi, reddo, hoc Catone contentus. — Eodem *Montfauc.* auctore in libro cit. p. 502. B. sunt in bibl. Ambrosiana *Mediolan.* *Nili Thessal.* sermo de causa defectionis Graecor. ab ecclesia; item de imperio papae; *Enchiridion* aduer-

aduersus Latinos etc. nec non Nili alterius\*) compend. de Syllogismis. — In indice Nilo Theſſalon. adſcribuntur, quae ſupra, §. IX. de *Nilo Damyla* ex Montſauc. citauimus. — *Paris.* in bibl. publica ſunt, ſecundum catal. codd. *Paris.* vol. II. *Promtuarium aduersus Latinos* in quatuor. codd. — Diſſertatt. de Spiritu S. in cod. MCCLXII. in quo etiam exſtant opuſc. de modo cum Latinis diſputandi; Solutiones illorum, quae a Latinis obiici ſolent, et lib. de ſyllogiſmo atque de primatu papae, qui liber vna cum diſſertt. de Spir. S. et aliis Nilianis cuſtoditur etiam in cod. MCCLXXXVIII. — In bibl. publ. *Leidenſi* Nili Theſſ. opus de cauſſa diſſidii Graecor. ab Latinis, et verſio illius libri latina, manu Bonauent. Vulcanii deſcripta. v. cat. bibl. Leid. p. 343. et 344. nr. 3. ac 9. Contra in *Montſauc.* bibl. biblioth. MSS. I. p. 601. A. de bibl. Lugd. Bat. ex Spizelio citantur Nili, archiep. Theſſ., *opera omnia graece* MS. in fol. — *Monachii* in cod. CXXIII. *Nili libri 49.* contra Latinos de proceſſione S. Spiritus; de primatu ſummi Pontificis et id genus aliis quaestionibus controuerſis. v. cat. codd. gr. Bauar. p. 53. — *Vindobonae* in bibl. caeſarea, in cod. CCLX. ſunt 1) index graecus variorum Nili Theſſal. librorum contra Latinos; 2) liber de cauſſis diſſenſionis eccl. inter Latinos et Graecos; 3) liber contra primatum papae; 4) enchiridion cum Latinis diſputandi; 5) de proceſſione Spiritus S. v. *Lambec.* commun. vol. V. p. 376. ſqq. — *Oxoniae* in bibl. Bodleiana, ſec. cat. codd. Angliae etc. I. nr. 3036. de primatu papae, gr. in tom. II. nr. 2253. f. cod. CXLII. *Voffian.* de quo *Paull. Colomeſus* ea, quae ſequuntur, adſcripſit: „*Marci, archiepiscopi Epheſini, orationes de Latinorum purgatorio*, ac de iis, quae tractata fue-  
re in ſynodo Florentina. Ex his orationibus colligo, anonymi orationem de purgatorio, a Salmaſio operi de primatu ſubnexam, *Marci, Epheſini*, non eſſe, vt nuper ſcripſi in Obſeruatt. ſacris et in Bibl. ſelecta. Quaerendum itaque, cuius haec oratio ſit auctoris. Alii ſane *Nicolao Cabasila*; alii *Nilo, Theſſalonicenſi*, eam tribuunt.“ — *Patauii* in cod. bibl. S. Ioannis, *Nili Theſſal.* oratio de cauſſa diſſenſionis et diuulſionis eccleſiae Graecor. a Latinis in latinum verſa a *Leonello Cheregato*, epifcopo Arbonſe. v. *Iac. Phil. Tomaſini* Bibl. Patauina. MSS. pag. 13.

Denique memorabo editiones paucorum illorum, qui formulis deſcripti ſunt typographicis, libellorum.

Princeps eaque admodum rara edit. eſt: Νείλος — *Nili, Theſſolonicenſis, libellus de primatu romani pontificis.* A *Mathia Flacio, Illyrico, in latinum ſermonem conuerſus, cum praefatione eiusdem.* Francof. excud. Dau. Zephelius. a. 1555. min. 8. In longa praef. ſeu potius epiftola nuncupatoria ad Sigismundum, regem Poloniae, Flacius primum teſtatur, ſe hunc libellum a probro et fide digno homine accepiſſe, ex ſatis vetuſto codice Venetiis deſcriptum: tum libere et grauiter diſſert de cauſſa controuerſa aliisque dogmatibus eccleſiae romanae propriis. Fabricius vero in nota I. ad Allatium pag. 60. fallitur itaque, ait, Richard. Simon, qui lib. IV. Bibl. criticae p. 24. Vulcanium primum huius libri editorem fuiſſe adſcribat. Editionem vero Baſileenſem graecolatina a. 1544. 4. a *Guil. Caueo* memoratam, non vidi, et exſtare non credo. Certe quod *Cafimir. Oudin.* p. 627. ſupplementi de ſcriptoribus eccleſiaſt.

o) In aliis codd. tribuitur *Nicolao Cabasila*, publ. MMCDLXXXIX. nr. 8. *Nilus Theſſalon.* de quo poſtea ſermo erit. In cod. *Paris.* bibl. de ſyllogiſmo.



ecclesiast. scribit, primum illo anno 1544. typis Oporinianis prodidisse Nilum cum Flacio contra Brunum, neutiquam ita se habet, quum inuectiua Conradi Bruni in centurias Magdeburgens. edi primum coeptas a. 1559. ad quam Flacius respondet, lucem demum viderit a. 1565. Flacii refutatio inuectiuae a. 1566." Haftenus Fabric.

In catal. bibl. *Leidenfis* pag. 57. inter libros editos, sed sine die et consule, nec satis distincte, quatenam sint msta, existare varia scripta, in vno volumine comprehensa, traditur: *Meletii* epistolae de potestate papae. *Georgii Coressii* dialogus de eadem. *Nilus et Barlaam* de eadem. Anonymus de igne purgatorio. *Gabrielis* libri duo de iniquo crimine, quasi Orientales sint schismatici ab ecclesia romana. Omnia graece 4. Quaedam esse MSS. addidit catalogi confector. Forfan est exemplar eiusdem editionis, a *Brüggemann* in: *View* etc. p. 452. ita citatae: *Νείλος - βιβλία δύο· Τὸ πρῶτον περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς δι-  
στάσεως· Τὸ δεύτερον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πάπας*, cum *Meletio* et aliis de eodem argumento scriptoribus. (Londini) sine nota anni. in 4. — Ibidem versio Niliani libri de primatu papae *anglica*, a *Thoma Gressop* facta, Londini typis Henr. Sutton. 1560. 8. ex *Herberti* typogr. antiquit. vol. II. p. 845. citatur. —

*Nili* de primatu papae et purgatorio, gr. et lat. per *B. Vulcanium*, (cod. gr. Vaticano vsum.) apud Rapheling. Lugd. Bat. 1595. 8. Seorsim edita versio vtriusque libr. *latina* per *B. Vulcanium*, Lugd. Bat. eod. an. 8. memoratur in cat. bibl. *Leidenfis* pag. 216. nr. 486. editio autem graeca et latina ibid. p. 46. fin. et pag. 60. bis. Subiunxit porro Vulcanius gr. et lat. initium disceptationis Graeci et quorundam *καλδηναρίων*, (*Cardinalium*) atque excerpta quaedam eiusdem argumenti ex aliis *Nili* scriptis, et libellum de igne purgatorio, eiusdem, ut credibile est, *Nili*. Add. Colomesii iudicium, paullo ante sub finem recensionis codicum memoratum. Latine denique subiunxit excerpta e synodo Florentina. — Contra *Vulcanium*, qui, de auctore incertus, Nilum Thessalon. eundem fecit cum *Nicolao* quodam, *Methodones* episcopo, et binominem hunc Nilum fuisse opinatus est, disputant *Salmasius* in praefat. ad suam edit. mox memorandam, et vberius *Allatius* pag. 61. sqq. atque *Oudin* l. c. pag. 923. sq. — Editio, a *Claudio Salmasio*, tum vix viginti annos nato, suasu *Bongarsii* curata, est inscripta:

*Nili*, archiep. Thessalon., de primatu papae romani lib. duo. item *Barlaami*, monachi. Cum interprete vtriusque latino. *Claudii Salmasii* opera et studio cum eiusdem in vtrunque notis. Hanouiae, typis Wechel. ap. Claud. Marnium et hered. Io. Aubrii. MDCCXIX. (1608.) 8. Plenior inscriptio legitur post praefat. *Nili* — libri duo I. de causis dissensionum in ecclesia. II. de papae primatu. Quibus accesserunt alia quaedam: Initium disceptationis cuiusdam Graeci et quorundam *Caldenariorum* ex veteri Roma. Loca nonnulla, ad idem argumentum pertinentia, excerpta e variis eiusdem *Nili* scriptis. De purgatorio igne lib. I. Omnia gr. et lat. *Bonauentura Vulcanio* interprete. Adhaec, Excerpta ex actis generalis octauae synodi, quae, Ferrariae incepta a. MCCCCXXXVIII. peracta fuit Florentiae, tempore Eugenii P. P. IV. *Salmasius* vsus est cod. palatino et altero Ludouici Seruini, cuius nomini quoque inscripsit suam editionem. Illam edition. recusam esse Heidelberg. 1608. et 1612. tradit *Niceron*. in Memor. viror. doct. tom. II. p. 402. ex versione german. *Baumgarten*. Nec *Salmasium* iam senem

senem postea huius operae puduit: nam libro suo *de primatu Papae*, Lugd. Bat. 1645. 4. excuso Nilum iterum subiunxit, et, quem Nilo comitem dederat, Barlaamum Monachum *περὶ τῆς τῆς πάπας ἀρχῆς*, de qua ed. copiose differitur in Thesauro bibliothecali, tom. III. Norib. 1739. 4. p. 431. sqq.

*Nicolaus Cabasila*, quoniam *Nili Cabasilae* Thessal. ex fratre nepos, eiusdemque, defuncti vita, in munere successor fuit, inprimis cum patruo saepe confundi solet; huic quoque in hac Bibl. gr. praeunte *Allatio* p. 71. sqq. succedat. Claruit circ. a. 1350. Primum quidem fuit Sacellii imperialis curator, quo munere perfungens, missus est a Ioanne, patriarcha CPolitano, a. circ. 1346, ad Cantacuzenum imp. ut eum ad imperium deponendum adduceret, anno autem 1347. a Cantacuzeno CPolin recens expugnatam ingressus, ad Annam imperatricem in palatium legatus est, ut ei pacis conditiones, a victore illi latas proponeret. Conf. ipsum *Cantacuzen.* hist. Byzantinae lib. XIV. cap. 16. IV. cap. 39. etc. ac *Lambec.* comment. V. p. 389. sqq. Vir fuit omnino doctus et multos edidit ingenii sui foetus; quorum tamen paucis lucem adspicere licuit per invidiam et quod Latinorum non erat patronus, contra eorum acerrimus osor: quamquam hac in re, et num contra S. Thomam Aquinatem scripserit, non omnes consentiunt VV. DD. v. *Allatium*, inprimis *Oudin.* commentar. de scriptor. eccl. III. p. 983. sqq. vbi vitam scriptaque Nicolai Cabas. late persequitur: adde de eius praecipue scriptis *Henr. Warton* et *Robert. Gerium* ad Guil. Caue l. c. vol. II. p. 51. 53. et *Du Pin.* Hist. eccles. vol. XII. p. 89. etc.

*Scripta* tam edita quam inedita ea, quae sequuntur, ab *Allatio* et *Fabricio* ad illum, ab *Oudino* reliquisque commentorantur. Excerpta sunt in *Niceph. Gregoras* historia Byzant. v. supra vol. VII. p. 655.

*Ἑρμηνεία κεφαλαιώδης* etc. *compendiosa interpretatio in diuinum officium s. Liturgiam.* Primum latine, interprete *Gentiano Hernetiano*, edita Venet. 1548. 8. deinde in Liturgia SS. patrum, curante *Io. S. Andrea*, canonico ecclesiae Paris, et *F. Claudio de Saintes*, Paris. theol. Paris. 1560. fol. rec. in edit. ad Parisiensem facta Antwerpiae 1562. 8. et in Bibl. patrum Lugdunensi tom. 26. p. 173. Add. in cat. bibl. Leidenfis p. 33. citat. edd. *Graecus* textus primum ex codd. Paris. cura *Frontonis Ducae* prodiit in Auctario PP. biblioth. veterum 1624. tom. II. p. 200. dein in tom. XII. bibl. Morellianae. *Fabric.* in nota ad *Allatium* p. 72. hoc opus, inquit, videtur etiam respicere *Allatius*, quando pag. 123. contra *Hottingerum* inter Graecos, qui de azymis contra Latinos scripsere, Nicolaum Cabasilam laudat. Ex Cabasilae expositione *Missae* passim loca producit in eodem libro p. 76. 89. sq. 109. sq. 134. 145. 153. 204. etc. Quando *Allatius* de Niliis negat, Cabasilam de processione Spiritus S. contra S. Thomam et romanam ecclesiam scripsisse; *Fabric.* in nota o. p. 73. animaduertit, id tamen *Allatium* fateri in libro II. de consensu p. 858. sq. Atque, teste *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. I. p. 470 *D.* exstat in bibl. *Venet.* Marci, *Cydonii contra Cabasilam pro S. Thoma et processione Spiritus S.*) Ibid. p. 469. *A.* memoratur cod. eiusdem bibl. *Barlaam et Cabasila*  
de

p) In cod. CLVI. et CLVII. catal. codd. gr. MSt. haberi in cod. Barocc. XC. et in Bibl. cae. Venet. Marc. p. 89. vbi confector catal. addit. sarea.

Vol. X.

D

de processione Spiritus S. in fauorem Graecorum. Add. cat. codd. Venet. Marc. pag. 84. de cod. CLII. et pag. 284. de cod. DXXVI. coll. cel. Morellus in Bibl. MSt. gr. et lat. I. pag. 92. — Insuper interpretatio in Liturgiam exstat in pluribus codd. msstis. — Secundum Montfauc. in Bibl. biblioth. MSSr. I. p. 186. B. et pag. 191. B. Romae in cod. Ottobon. gr. — p. 502. in duobus codd. bibl. Ambros. Mediolan. — p. 707. D. in bibl. Sfortiana. — Venetiis in cod. Bibl. Marc. DVI. Nic. Cabasilae encomium S. Theodoraе, eiusd. interpretat. in Liturgiam, et in S. Demetrium. v. cat. codd. gr. Marc. p. 271. — ibid. in codd. Naniano CXVI. nr. 4. et 5. et CXVII. nr. 3. v. cat. codd. gr. Nan. p. 236. et 237. — In catal. codd. gr. Taurinens. p. 108. obsecuratur, in cod. XXX. fol. 219. esse totius liturgiae graecae explanationem; sed sine ullius auctoris nomine. Enimuero Chrisoph. Matth. Pfaff in epistola de catalogo MSSror. codd. Bibl. Taurin. in nouis actis eruditor. Lips. 1752. p. 447. illum libellum monet, esse Nicolai Cabasilae, Thessalon. — Paris. in octo codd. bibl. publ. — In cod. Coislin. CCCXV. cum aliis multis scriptis Cabasil. v. Montfauc. Bibl. Coislin. p. 427. —

Monachii in codd. Bauar. LIX. CVII. CXII. CXIII. et CXXVIII. v. cat. codd. gr. Bauar. p. 17. 41. 43. 44. et 53. \*) — Vindobonae in codd. caesar. CCLXVII. in quo multa exstant Nic. Cabas. scripta, nr. 18. — CCLXVIII. — LIII. nr. 36. explicatio duplex sacrarum vestium in diuina Liturgia usitatarum et eorum, quae in Liturgia aguntur. v. Lambec. comment. V. p. 435. 445. et vol. VIII. p. 1021. — Oxon. in Bibl. Bodlei. in cod. Barocc. LXXV. expositio missae, capp. 45. et in cod. CVII. incipit: Διὰ τὴν μὴ ἐξ ἀρχῆς. — in cod. XCI. cuius init. μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν.

De vita in Christo libri sex, seu potius septem, in quibus praecipue agitur de baptismo, sacra vnctione et eucharistia. Sex libri latine prodierunt, interprete Iac. Pontano †, cum Philippi Solitarii dioptra, s. regula rei christianae ad Callicum monachum, Ioannis Carpathii documentis spiritualibus, et cum Cabasilae oratione contra foeneratores, (de qua postea fermo erit) Ingolstadt. 1604. 4. dein, in Bibl. patrum Lugdunensi, tom. XXVI. p. 136. in Bibl. patrum Colon. et Morellianae adpendice. Ex quatuor prioribus libris fragmenta quaedam profert L. Allatius, aduersus Creighton, p. 422. sqq. 531. it. contra Hottingerum, p. 49. sq. 97. 108. et Petr. Arcudius de concordia libr. II. c. 21. et passim. Codices, in quibus insunt libri mem. praecipui laudantur, Vindob. in Bibl. caes. cod. CCLXVI. nr. 2. libri quinque, sed Lambec. comm. V. p. 414. adnotat, librum illum, qui in hoc cod. est quintus, in Pontani edit. lat. recte adpellari et reuera esse librum sextum: in eod. cod. nr. X. liber quintus de vita in Christo, quo agitur de consecratione altaris. (Lambec. V. p. 417.) — in cod. CCLXVII. nr. 20. in quo septem sunt libri de vita in Christo; septimus autem nondum est nec gr. nec lat. editus, animaduertente Lambec. V. p. 435. sq. — in cod. CCCXXXVI. libri quinque.

\*) Secundum nouam classem, nouumque codd. ordinem in bibl. Bauar. multo diligentius curatus que codd. describere coepit cel. Ign. Hardt in I. Chr. L. Bar. de Arstin Beyträgen zur Geschichte und Litteratur; quorum sex priores fasc. prodierunt m. Iul. — Dec. a. 1803. et III. priores fasc. (tot enim in manibus habeo,) 1804. 8.

In fasc. I. 1804. p. 23. est cod. LIV. qui olim numerabatur CVII. differt hic cod. ab edit. p. 34. in cod. LVIII. olim CXII.

†) ex cod. Bauar. XXXIX. v. catal. codd. gr. Bauar. p. 11.

*quinque.* Lamb. V. p. 626. sq. — libri VI. in cod. *Sfortiano*. v. *Montfauc.* in bibl. B. MSS. I. p. 703. C. — libri *septem* in cod. *Coisl.* CCCXV. qui continet *Nic. Cabas.* opuscula, quae recepit *Montfauc.* in bibl. *Coisl.* p. 426. sqq. Conf. *Casauboniana* a Io. Christph. Wolfio euulgata, Hamburg. 1710. 8. p. 39. sq. et *Casauboni* exercitatio XVI. ad Baron. nr. 30. vbi lemmata *septem libror. de vita in Christo* graece producit ille e cod. regio, et magna cum voluptate a se lectos testatur.

*Nic. Cabas. expositio in visionem Iezechielis, prophetae*, in qua super quatuor animalia similitudo throni et super similitudinem throni, similitudo veluti ipsius hominis etc. incipit: *πᾶσα προφητεία καὶ θεωρία* etc. — Tum alia *expositio* in visionem proph. Ezechielis, in qua ossa hominum arida priorem recipiunt speciem: inc. *τῇν τῷ Θεῷ πρὸς τὰς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν* etc. et *tertia expositio* (*Allatio incognita*,) in prophetae Ezechiel. visionem: init. *πᾶσα προφητεία καὶ ὁρασις εἰκόνες ἦσαν* etc. *Tres* hae expositiones exstant *Vindobonae* in cod. caesar. CCLXVII. nr. 9. 10. 11. (*Lambec.* vol. V. p. 431. sq.) et in cod. *Coisl.* CCCXV. fol. 135. sqq. (*Montfauc.* Bibl. *Coisl.* p. 427.) — nec non in cod. Paris. Bibl. publ. MCCXIII. nr. 9. 10. 11. — Vna expositio ibid. in cod. MDCXII. nr. 30. — Duae priores in cod. caesar. CCLXVI. nr. 5. et 6. (*Lambec.* V. p. 415. sq.) — Secunda *Venet.* in cod. Marc. DVI. sub fin. (v. cat. codd. gr. Marc. p. 271.)

*Orationes* 1) in passionem I. Chr. inc. *ἀκρὸς ἐράνῃ* etc. locum inde producit Allatius contra Creyghthorum p. 425. 2) in ascensionem I. Chr. inc. *αἱ Χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν προτέρων χρόνων* etc. 3) in natiuitatem S. Mariae. princ. *καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεὸν ἐνταῦθα καλῶμεν.* 4) in adnuntiationem S. Mariae. init. *εἰ ποτε δὲ χαίρειν ἀνθρώπων.* 5) in magnum martyrem Demetrium, miraculorum effectorem: inc. *πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων* locum ex hac orat. adfert Allatius contra Hottinger. p. 203. 6) in S. Theodorum, miraculorum effectricem; inc. *ἐμοὶ γὰρ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων* edidit eam gr. et lat. Godfrid. Henschenius in actis SSorum die V. April. tom. I. Locum inde produxerat Allatius contra Hottinger. p. 204. — 7) oratio in tres theologos, Basilium, Gregorium et Io. Chrysostomum; quam orat. non esse huius Cabasilae foetum; sed Philothei, patriarchae CPolitani, et Philothei orationem in tres illos patres legi in cod. Vaticano DCCCIX. p. 100. contendit Labbeus in diss. histoꝝ. de scriptoribus eccles. tom. II. p. 114. Enimvero Fabric. p. 76. ad Allat. not. y. docet, Philothei orat. gr. ac lat. vna cum Dioptra Philippi Solitarii etc. editam a Iac. Pontano, Ingolstadii 1604. 4. et hinc in auctario Ducaeano, Paris. 1624. tom. II. pag. 313. et lat. tom. 26. Bibl. patrum, Lugd. p. 217. longe diuersam esse ab oratione Cabasilae in eosdem sacros triumuiros, quae instat in Bibl. caesarea, (cod. CCLXVII. nr. 14. et *Lambec.* vol. V. p. 433. Labbeum iam refutauit, vel ex initiis orat. Philothei atque or. Nicol. Cabas. demonstrando vtriusque orat. diuersitatem. Fabricius praeterea et ab aliis, inquit, laudatam esse illam beatorum Doctorum trigam a Ioanne Euchaitarum metropolita, (v. *Allat.* pag. 112. de Simeonum scriptis,) Theodoro Metochita et Matthaeo Camariota aliisque, obseruauerunt viri doctissimi. Confer acta SSorum tom. 2. Iun. pag. 933. sq. vbi de fesso, quod in honorem communem Basilii, Nazianzeni et Chrysostomi a Graecis die 30. Ianuar. celebratur, auctore Ioanne metropolita Euchaitarum temporibus Alexii Comneni, litem ambitiosam, quae inter Basilitas, Gregoritas et Ioannitas orta fuerat, ita componente, vt diceret, tres illos simul sibi vifos adesse,

adesse, testatos, se vnum esse apud deum, itaque nec sua causa contendendum de praerogativa, sed cultum ipsorum communem vno die coniungendum. Confer etiam Nicolai Rayaei tractatum praeliminarem actis Sctor. tom. II. Iunii praemissum. Haftenus *Fabric.* — *Philothei et Io. Eucharitarum* metropol. oratt. in tres illos patres, atque *Nicol. Cabasilae* quaedam contra Latinos, sunt *Romae* inter codd. Vatican. teste *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. p. 12. *D. B. Nicol. Cabas.* orationes quaedam mss. Romae in bibl. Barberina; sed quanam sint, non additur in *Montfauc.* bibl. cit. p. 175. *E.* Nec *Montfauc.* lib. cit. in indice codd. Vatican. adduxit, nec Allatius, eos codd. peruestigans, reperire potuit orationes LXXXVIII. quas alii in codice quodam Vatic. exstare scripserunt, et, ut Allat. addit, Nilone, an Nicolao assignandae sint, ipsi viderint. Romae in Bibl. *Chiggia Nic. Cab.* orationes quaedam. Sic minus curate citat cod. *Montfaucon* in diario ital. p. 238. — Add. vol. IX. p. 72. 90. 95. 112. 114. 147. vet. edit. sed aliae plures *Nicolai Cabasilae* oratt. ab Allatio praetermissae, latent in codd. bibl. Paris. atque caesareae. *Fabric.* in not. t. p. 74. ad Allat. graecis verbis, vna cum initiis singularum multas refert. Add. *Caueus* atque *Oudin* locis citatis. Ex catal. igitur supplebo, easque quas ex Allatio numeravi, simul adtingam. *Paris.* in Bibl. publ. cod. MCCXIII. secundum cat. codd. gr. Paris. tom. II. p. 254. suo quaeque ordine sunt supra memoratae orr. nr. 3. 4. 1. 2. 5. 6. 7. Praeterea reperiuntur in eodem codice *Nic. Cabas.* homiliae 1) in laudem *S. Nicolai*; (etiam in cod. MCCXLVIII.) 2) in dormitionem *deiparae*; 3) in *Andream iuniorem*, qui Hierosolymis martyr obiit; 4) ad *Iesum Christum*. 5) orat. ad *Augustam de usuris*; 6) ad *Athenienses*, de ora misericordiae; 7) aduersus *Gregorae delirantis somnia*; 8) or. qua *Pyrrhonis de veritatis criterio sententia impugnatur*; 9) in laudem *Matthaei Cantacuzeni filii*; 10) in laudem *Annae, Palaeologinae*, imperatricis. — In cod. caesareo CCLXVI. sunt ex Allatio iam designatae oratt. nr. 3. 4. 6. In illo cod. et cod. CCLXVII. nr. 23. exstat quoque *Nic. Cabasilae* oratio, (vti dicitur, pariter in cat. codd. gr. Paris. in cod. CMLXX. homilia; in cod. autem MCCXIII. mem. opusculum) de usura contra foeneratores. (*Lambec.* V. p. 416. sqq.) Latine versam edidit illam *Iac. Pontanus* cum Cabasilae libris VI. de vita in Christo, lat. etiam. *Ingolst.* 1604. 4. — Contra in cod. caesareo CCLXVII. exstant oratt. ex Allatio a me citatae, hoc ordine, nr. 2. 3. 4. 1. 5. 6. 7. Insuper leguntur in eodem cod. oratt. ex cod. Parisin. laudatae nr. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. Tum in eod. cod. caesareo, nr. XV. *Adlocutio ad S. martyrem, Demetrium.* v. *Lambec.* V. p. 428. sqq. qui etiam reliqua *Nic. Cabas.* quae in illo codice supersunt, opuscula, ibid. recenset; ego vero iam supra memorata omitam.

*Liber de magistratuum civilium iniquis ausis circa res sacras.* Est quoque in codd. Paris. CMLXX. et MCCXIII.

#### *Solutiones*

s) Notante *Fabricio* pag. 73. sq. oratio in foeneratores gr. etiam lucem vidit, quamvis haud integra, *Augustae Vindel.* 1595. edente *Dauidae Hoefschelio*, ex cod. msto *Maximi Margunii*. Integram cum orat. *S. Epiphanii* in sepulturam Christi, gr. ac lat. vulgavit *Simon. Simonides*,

*Samoscii* 1604. 4. Sed in *Ianozki* Nachricht. von denen in der Zaluskischen Biblioth. befindlichen Büchern part. V. p. 217. sqq. recensetur quidem illa *Epiphanii* oratio ac nulla sit mentio *Nic. Cabas.* orationis illi adiunctae.

*Solutiones argumentationum quinque contra rhetoricam s. artem dicendi.* Legitur quoque in cod. Paris. MCCXIII.

*Tredecim epigrammata versibus heroicis;* quae singula recensent *Lambec.* V. p. 439. et *Fabric.* ad Allat. p. 77. not. b. Huc refer cod. Paris. laudatum MCCXIII. vbi nr. 25. est *Nic. Cabas. epitaphium;* versibus heroicis, Nili Thessalon. cum aliquot eiusdem Nicolai epigrammatibus. In cod. *Coisl.* CCCXV. (in quo sunt memorata aliaque *Nicol. Cabas.* opuscula et epistolae,) *heroica carm.* in sepulturam auunculi; in sepulcrum patriarchae Isidori et alia carmina in translationem reliquiarum S. Theodoraе, in canonem S. Demetrii, et alia, teste *Montfauc.* in bibl. *Coisl.* p. 428.

*Oratio encomiastica in imperatorem, (Andronic. Palaeologum.)*

*Epistolae sedecim,* in cod. autem caesar. CCLXVI. nr. 9. sunt tres epistolae. (v. *Lamb.* V. p. 416.) In cod. *Coisl.* laudato sunt quatuordecim et *Cydones* epistola ad Cabasilam. — *Florentiae* in cod. *Laurent.* XIII. nr. 24. sqq. plūt. 75. sunt epistolae quatuor et Nili Cabas. Thessalon. epistola ad Nicol. Cabasilam. v. *Bandin.* cat. codd. gr. *Laur.* III. p. 107. — In cod. Paris. MCCXIII. nr. 8. epistola ad Nilum Thessalon. et nr. 27. variae epistolae: (quot vero sint et ad quosnam scriptae, non indicatur in cat. codd. Paris. II. p. 255.)

*Libell. de syllogismo.* In cod. caesar. CCLXVI. nr. 21. incipit: Ἀπομόν ἐστὶ, τὸ ἐν αἰριθμῷ, οἷον ὅδε ὁ ἀνθρώπος in cod. autem *Ambros. Mediol.* notante Allatio pag. 76. initium est: Σκοπὸς ἐστὶ τῷ συντάγματι διδάξαι τὸ εἶδος τῶν συλλογισμῶν quem vero alii tribuunt Nilo Thessalon. v. supra §. XIV. de codicibus. In cat. codd. Angliae etc. IX. p. 60. nr. 2238. nude citantur inter codd. *Vossian.* *Syllogismi Cabasilae.*

Ab Allatio adhuc memorantur:

*Nic. Cabasilae* Κανὼν ἰαμβικὸς μετὰ σχολίων τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων.

*Eiusd.* alius canon iambicus cum scholiis in festos dies.

*Eiusd.* ἐξηγήσεις in librum tertium magnae constructionis *Ptolemaei:* inc. ἐν δὲ τετάρτῳ συντάγματι σκοπὸς ἐστίν. Edit. vna cum magna Syntaxi *Ptolemaei* ac *Theonis Alex.* graecis in *Ptolemaeum* commentar. *Basil.* 1538. fol. p. 151. sq. v. supra ad vol. V. p. 284. vol. IV. p. 213. et vol. IX. p. 176. sq. adnotata. *Oxon.* in *Bibl. Bodlei.* inter codd. *Henr. Savilii,* nr. MMMMMMDLXXII. sqq. exstat *H. Savilii versio latina* partis *almagesti,* et commentariorum *Theonis* et *Cabasilae,* voll. III.

In cod. *Paris.* *Bibl. publ.* MCCCLXXIII. nr. 6. inedit. opusc. *de anima:* incip. δισσοὺς λέγεται ἡ ψυχὴ. et fragmentum illius in cod. MCCCLXXXIX. nr. 3. — in cod. MCCCLXI. nr. 13. *de sacra flos,* de qua iam supra ad opus: *Interpret. Liturgiae,* fin. quaedam adnotavi; et Caueo videtur esse adpēdix quaedam ad opus liturgicum. Ab eodem Caueo citantur e codd. *Responsio* ad interrogationem, *quis sit finis incarnationis dominicae?* — *Expositio* verborum *Gregorii Nazianzeni:* ὁ τῆς καινῆς μίξεως, ὁ τῆς παραδόξε κράσεως, (quae

(quae habentur in oratione 38. tom. I. opp. gr. lat. edit. Paris. p. 620.) — *Interpretationes* in acta concilior. et SS. patrum canones etc. Sed haec sufficient! — *Allatius* in fine adiecit tertium, *Demetrium Cabasilam*, itidem Thessalonicensem.

XV. *Nilus, monachus aegyptius*, sed hunc eundem esse Nilum, italicorum dogmatum propugnatorem, de quo supra §. XIII. animaduertit Fabr. in nota *e*. ad Allatium, p. 78.

XVI. *Nilus, metropolita Rhodius*, cuius tamen patria Chios fuit. *Cauco* in hist. liter. scriptor. eccl. tom. II. pag. 60. suspicante vixit circa a. 1360. Barlaamo et Acindyno, si non aetate par, saltem non diu posterior, quoniam desinat in synodo CPolit. ab Isidoro patriarcha habita, (quam quidem nonam adpellat,) quae Barlaamum condemnauit. Ab eorum parte, qui Barlaamitas damnarunt, Nilus stetit et hostis erat Latinorum acerrimus, Gregorium Palamam sectatus<sup>1)</sup>. Secundum Freherum in chronologia factus est patriarcha CPolit. sed subdubitat Cauco. Scripsisse dicitur 1) *orat. in sanctam matronam*, quae ab Allatio gr. et lat. est euulgata. conf. vol. IX. p. 122. vet. ed. 2) *de versibus anacreonticis*. MSt. in cod. regio Paris. CMI. et MDCCXXVII. memorat *Labbeus* in nou. bibl. MSS. p. 110. v. supra, vol. VI. p. 301. sqq. — 3) *de lapidibus, de confectioe unguenti mosaici, de generatione artificiosa, de an. bisexto*, in cod. bibl. *Escorial.* teste Allatio p. 80. contra in indice codd. in *Pliieri* itinerrario per Hispan. p. 185. citatur *Nili metrop. Rhod. de lapidum virtutibus*. Sed quod in cod. illo inscribitur: *Νίλος Μητροπολίτης Ρόδου τῆς Διασωστικῆς*"), Allat. addit, *si idem fuerit cum superiori*, iam habemus illius agnomen. 4) Inprimis notanda est eius *enarratio synodorum*. siue *synoptica narratio de synodis oecumenicis nouem*, edita a *Iustello* patre, ad calcem *Nomocanonis Photiani*, Paris. 1615. 4. a *Iustello* filio in bibl. iuris canonici. ib. 1661. fol. tom. II. pag. 1155. item ab *Harduino* concil. tom. V. p. 1479. Locum de synodo 6. 7. 8. et 9. Fabr. noster infra in vol. XI. p. 179. sqq. vet. ed. retulit. Idem ibid. monuit, diuersam esse hanc synopsis ab eiusdem *Nili explanatione canonum synodicorum*, *Georgii Coreffi*, et *Io. Lascaris* notis illustrata, de qua v. Fabric. ibid. p. 48. et vol. IX. p. 520. not. c. vet. ed. — In cat. codd. gr. Taurin. p. 156. cod. LIV. continere dicitur *quatuor Homilias Nili metropolitae Rhodii, Damilae disci*, Allatio, Oudino et Fabricio incognitas. Plures igitur fuerint *Damilae*, sic forsan nominati, antequam cucullum monachi induerunt: conf. supra, §. IV. atque alii distinguunt duo illos *Damilas*. v. *Oudin.* tom. III. p. 1137. qui aetatem nostri *Nili Rhodii* adsignat circ. a. 1370.

## XVII.

1) Hue reducam, quae *Fabric.* infra vol. X. p. 472. ed. vet. addidit: „De eodem (Nilo Rhodio,) vt Palamitarum suo aetio principe, publice conquestus est *Nicolaus Methonensis* episcopus libro in Palamam, obtinuitque, vel iuuito *Philotheo* patriarcha CPol. (cuius illum circa a. 1366. exarchum fuisse, idem *Fabr.* infra vol. XI. p. 178. ed. vet. tradidit,) vt sacro Rhodio solo deturbaretur. v. *Nicol. Commenum* p. 226. qui in aula dictum fuisse notat cognomento *Διαβολον* hunc

Nilum, et ad ineptias vsque *Philothei* adulatorem. Depositionem eius, cui *Philotheus* suffragari noluit, successor huius *Macarius* CPol. confirmavit, cuius synodica depositionis apud Canonarcham, *Christophorum Campanum* Chium extat, id. p. 227.

2) Sic inscribitur in cod. Taurin. CCLXXV. *περί Νίλου Νέλου μητροπολίτη Ρόδου Διασωστικῆς*. vid. cat. codd. gr. Taurin. p. 379.

XVII. *Nilus Xanthopulus*, qui postremis imperii Graecorum temporibus inter Graecorum Psalmodos recensetur, et qui multa toparia hymnosque, in ecclesia vario modo concinendos, composuit. v. Allat. p. 81.

XVIII. *Nilus Tarchaniota*, monachus. Graeci antequam in Italiam proficiscerentur, in synodo CPolitana se praepararunt, et viros doctos atque idoneos, in his Nilum Tarchaniotam, delegerunt, Latinorum obiectionibus promptius responsuros; sed imperator illum, ut monachellum dicacem, reiecit, ne maledicentia in synodo contra rem bene gestam, magna Graecis detrimenta adferret. v. *Syluestri Sguropuli* veram historiam unionis non verae inter Graecos et Latinos; siue concilii *Florentini* exactissimam narrationem, gr. scriptam, et latine versam a *Roberto Creyghthon*. Hagae Comit. 1660. min. fol. \*) Sect. III. cap. 1. Contra Creyghthonum grauitur declamitat *Allatius* p. 82. sqq. Quoniam a Sguropulo dicitur *Hieromonachus*, Fabric. ibid. in not. i. forte, ait, hic ipse est *Nilus Hieromonachus* clarus post millesimum et quadringentesimum a Christo annum, *Damyla* \*\*) dictus in saeculo, antequam inter monachos nomen profiteretur suum, Italus gente et in monasterio Hierae Petrae Carcasinorum in Creta insula versatus, de quo obiter ex Labbeo supra *Allatius* §. IX. sed post eos de eo edoctus plura retulit lib. 2. de consensu vtriusque ecclesiae cap. 18. p. 859. 870. et eius scripta memorauit: ἐκθεσις παρὰ τῶν θείων γραφῶν, συναθροισθεῖσα ὑπὸ Νεῖλου ἱερομονάχου, Δαμυλά τῷ κατὰ κόσμον ὀνομαζομένῳ, πρὸς τὰς ἀντιλέγοντας, ὅτι τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐκ ἐκ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρὸς καὶ υἱῶ. — tum de *Damyla* papa etc. de synodo oecumenica prima et secunda tempore Photii patriarchae, προσέζη βασιλικῇ κατὰ Νικολάου τῷ τότε πατριάρχου. Ex his fragmenta dat *Allatius* de consensu p. 622. 857. 916. 1375. sq. contra Hortinger. p. 441, de synodo Phot. p. 178.

XIX. *Nilus Triclinius*, superioribus fere aequalis, virtute, dicendi arte et prudentia conspicuus, quem Barlaamus, monachus Italus, arbitrum delegit sibi controuersiarum, quae inter ipsum et Gregorium Palatham versabantur, eiusque sententiae subiecit ac permisit earum disceptationem, ut *Allatius* p. 84. ex Barlaami epistola ad eundem Nilum demonstravit. Idem *Allatius* ostendit, Nilum quemdam, quem Draudius aliique *historicum* adpellant, aut tamquam dubium producant, et cuius *historiam graecam* in bibliothecis italicis adseruari scribunt, illum igitur ostendit, esse fictum et nullum alium, ac Io. Cantaeuzenum, primoque imperatorem Graecorum, dein monachum, qui sub nomine Nili, utcumque euenti, Christodulum quemdam (semet ipse? v. supra ad §. IV. nr. 8.) compulerit ad historiam conscribendam. Atque Nili ad Christodulum et Christoduli ad Nilum epistolae Historiae Cantacuzeni praemittuntur.

XX. *Nili Hieromonachi*, qui codices manu sua descripserunt. Sic in calce codd. nomen *Nili Hieromon.* scribae adscriptum in Bibl. *Coisl.* cod. CIX. saec. XI. vel XII. in cod. CXII. scripto a. 6837. (i. a. Chr. 1329.) v. *Montfauc.* bibl. *Coisl.* p. 184. et 186. — Alius scripsit

v) De quo opere v. *Baumgarten* Nachricht. von merkwürd. Büchern, tom. VI. p. 497 — 515.

w) v. inscriptionem lib. mox citandi.



scripsit cod. caesar. CXXXIV. Chryfostomi in Paullum a. 6953. f. a. Chr. 1445. v. *Montfauc.* palaeogr. gr. p. 79. et 105. atque *Lambec.* comm. vol. IV. p. 195. sq. Add. supra, §. VII.

XXI. His succedant alii. *Nilus* quidam monasterium S. Mariae Hodegetriae condidit a. Chr. circ. 1090. v. *Montfauc.* palaeogr. gr. p. 384. sq.

*Nilus*, quem Leontius *Orthofadis* consecrauit episcopum, teste auctore vitae Euthymii, in *Cotelerii* monumentis eccl. gr. tom. II. p. 310.

*Nili*, monachi cuiusdam, testamentum, lingua barbara, Oxoniae in cod. *Barocc.* LIX. (An idem testamentum, cuius supra §. IV. nr. 25. mentio facta est?) — A Fabricio praemisso capitum indici ex ipso Allatio adduntur: *Nilus*, Patrarum episcopus et martyr; — *Nili*, ad quos scribunt Isidorus Pelus. et *Nilus* asceta etc. — *Nilus* Ancyranus, qui composuit martyrium S. Theodoti Ancyrani circ. a. C. 304. passi, de quo Allatius p. 86. de Simeonibus, editum graece e cod. Vatic. cum Papebrochii versione et notis tom. IV. Maii 18. p. 149. et lat. Sirleto interprete, tom. VII. Lipomanni. — Tum *Nilus*, diaconus Alexandrinus, qui subscripsit depositioni Arii. — Acced. *Nilus medicus* nisi idem sit cum *Nileo*. v. infra vol. XIII. p. 351. in Elencho medicorum, et in vol. IV. p. 359. de *Nilo* Antipatri, inter Antidotorum auctores aut inuentores. Sed haec sufficiant: et erunt, qui molestam quamdam sedulitatem culpent: nec mihi placet in hoc partium sterili campo peragrande aut perarando diutius commorari. Subiungam adhuc Fabricianum indicem eorum, ad quos S. Nilus, monachus, scripsit.

*Nomina eorum ad quos scriptae exstant Nili monachi epistolae.*

Ablabio Notario II. 253. edit. Allatii.

Abramio Presbytero II. 25. 47.

Acacio Memorialio I. 86. 87. 88. 89. 90. 91.

92. 93. 94.

Adolio νομικῶν legum perito II. 211.

Adriano III. 266.

Presbytero III. 81. 91.

Monacho. II. 60.

Æliano lectori I. 249.

Episcopo I. 291.

Æliano vel Avliano. III. 76. 85. 86. 87. 88.

Æmiliano Protectori II. 231.

Æneae Philosopho II. 281.

Ætío Monacho II. 58. 267.

Agapeto Diacono III. 257.

Agathio Diacono III. 162. 215. 216.

Agathopodi Monacho III. 173. 174.

Agathon Decembrio. II. 16. 17. 18. 219.

Agathon Episcopo. IV. 37.

Aglaio Antecessori I. 192. 193. 194.

Aglaophonti III. 104. curatori II. 222.

Albino Monacho III. 223. 224.

Alcibiadi III. 134.

Scholastico III. 107. 143.

Alexandro III. 231. 281.

Archimandritae II. 87.

Monacho I. 129. II. 120. 121. 122. 123.

Monacho ἀπὸ Γραμματικῶν II. 49.

Amblichio (forte Iamblichio) Curatori II. 179.

Ammonio Comiti II. 283.

Amphictyoni Rhetori. I. 183.

Amphilochio Comiti, Iuniori. I. 141. 142.

Monacho II. 91. 92.

Anastasiae virginis II. 118.

Anastasio Monacho III. 205. 206. 207. 208.

209. 210. 211.

Presby-

- Presbytero. III. 51. 60.  
 Anatolio Presbytero. III. 32.  
 Anaxagorae Grammatico I. 195. 196.  
 Andreae Presbytero III. 32.  
 [P] Andromacho & sociis monachis. I. 78.  
 Anthemio Legum perito II. 226.  
 Antiocho IV. 16.  
 Antonio I. 143.  
     Scholastico II. 14.  
 Aphrodisio Diacono II. 23.  
     Scriniario II. 256.  
     Philosopho II. 264.  
 Aphthonio I. 69. III. 276.  
     Abbati f. Monacho. III. 237. 238. 239.  
     Monacho II. 135.  
     Καθηγούμενον III. 241.  
     Diacono I. 68.  
     Samaritae I. 109. 110. 111. 112. 113. 173.  
     Tabulario II. 214.  
 Apollodoro Rhetori I. 75.  
 Apollopiani συμπόνων II. 236.  
 Aquilae IV. 33. Consulari III. 62. 63.  
 Aquilino III. 273.  
 Arcadio Imperatori II. 265. III. 279.  
     Rogatori II. 314.  
 Aricli πρωτεύοντι II. 254.  
 Aristarcho Presbytero II. 271.  
     Tribuno II. 310.  
 Aristeno Monacho II. 89. 90.  
 Aristobulo Episcopo IV. 13.  
 Aristocli Monacho II. 50.  
 Aristocrati Eunuchō II. 235.  
 Aristoni Episcopo II. 315.  
 Aristophani Candidato II. 220.  
 Arsacio, f. Vrsacio, Ecdico III. 130.  
 Asclepiadi IV. 44.  
 Asclepiadi Comiti II. 270.  
 Asclepio siue Aesculapio III. 24.  
 Asclepiodoto III. 24.  
 Asterio Lectore II. 8. 9. 10. 11.  
 Athanasio Diacono IV. 48.  
     Ecdico I. 288. 317. 318.  
     Monacho II. 62.  
 Athenogeni I. 260.  
 Athenogeni vel Theodoto Comiti II. 1.  
 Attico Lectori I. 191.  
 Augustino Tribuno I. 225.  
 Auliano, vide Aeliano.  
 Aureliano I. 131.  
     Illustri, ἀπὸ Ἑλλήνων I. 54.  
 Auxentio IV. 42.  
     Ecdico II. 309. Illustri II. 39. 40. IV. 42.  
 Babylae Diacono I. 95.  
 Baccho Eparcho II. 258.  
 Balcho ἐπαρχικῶ II. 5. 6. 7.  
 Basilio πραγματοῦτῃ II. 260.  
 Bebiano Episcopo II. 256.  
     Illustri II. 91. 92.  
 Beniamin Hebraeo I. 124. 125. 126. 127. 128.  
 Berenico ταξέωτῃ III. 103.  
 Berymo Monacho III. 53. 54. 55. 56. 57.  
     Πρωτεύοντι siue primati III. 135. 136.  
 Belillo siue Berylo Monacho III. 150. 151.  
     IV. 26.  
 Bufirio Naclero II. 202. 295.  
 Byrillo Macedoniano I. 211.  
 Calandioni I. 62.  
 Callimacho Memorialio I. 264.  
 Callinico Monacho III. 38.  
     Χρυσόχῳ II. 216.  
 [P] Calliopio IV. 22.  
 Callistiano II. 37.  
 Callistioni I. 201. 202.  
 Calocyro I. 305. 306.  
 Candidiano Ductori exercitus II. 245.  
 Capitoni Diacono I. 104. 105. 106.  
     Φερντισῇ f. Curatori II. 185.  
 Carino Palatino III. 68. 70.  
 Carino f. Marino, ἐπαρχικῶ II. 297.  
 Carpalioni I. 296.  
 Carptoni haeretico Valentiniano I. 234.

- Cassandrio IV. 20.  
 Castori Duci III. 21. 22. 23.  
 Cecropio *ταξέωτη* II. 271.  
 Chariali siue Chariclitò presbytero, III. 243.  
 Charisio Episcopo II. 24.  
 Charitoni III. 264.  
     Monacho II. 59.  
 Chimasio Monacho I. 333.  
 Chimasio & sociis monachis II. 77.  
 Chiloni domestico II. 158.  
 Chilonio Silentiario IV. 14.  
 Chrysantho Lectori III. 93.  
 Chrysaphio Diacono III. 111.  
 Chryseroti Sophistæ II. 42.  
 Chrysippo Curatori III. 177.  
 Chrysogeno *κλησαλίου* I. 156.  
 Clearcho Numerario I. 130.  
 Cleobulo Monacho II. 95.  
 Cleonico Scholastico II. 311.  
 Colocadio f. Colocasio II. 275.  
     Diacono II. 166. 300.  
 Colobarisio III. 52.  
 Comasio Monacho *ἀπὸ Πητόρων* II. 73.  
 Comasio f. Comatio II. 257.  
 Comasio Presbytero II. 73.  
 Cononi Illustri I. 144.  
     *Πολιτευομένω* f. Remp. gerenti IV. 39.  
 Constantino Comiti II. 290.  
 Cornelio I. 185.  
     Presbytero I. 149.  
 Crispo excaptivo II. 267.  
     Scholario I. 162.  
 Curioni III. 129.  
 Cypriano III. 262.  
     *Διληγᾶτορι* delegatori II. 243.  
 Cyriaco III. 128. 261.  
     Diacono I. 323. 324. 325.  
     Monacho II. 78. 79. 80. 81. 82. 83.  
     III. 39.  
     Presbytero II. 196. 323. III. 12.  
 Cyrillo vel Macedonio Diacono III. 195. 196.  
     197.  
     Monacho II. 44. 45. III. 190. 192.  
     *Πρωτεύοντι* I. 266-271.  
 Daburio. Monacho III. 35.  
 Daborio vel Gelasio *μονάζοντι* III. 246.  
 Daglaipho IV. 21.  
 Damiano Magistrano II. 248.  
     Monacho III. 212.  
 Agathon Decembrio II. 16. sq.  
     Iuliano Decembrio III. 18. 19.  
     Leonidi *Δεκεμβρίω* I. 278.  
     Paulo *Δεκεμβρίω* f. Decembrio I. 265.  
     Pergamino Decembrio II. 198. 169. Pha-  
     rismanino Decembrio III. 71.  
     Zenoni Decembrio II. 299.  
 Decurioni I. 158. 159. 160. 161.  
 Demarcho Illustri. II. 244.  
 [C] Demetrio IV. 35. 49.  
     Hæretico I. 253. 254.  
     Domestico II. 312.  
 Democrito Monacho II. 71. 72.  
 Demostheni Patripolitano II. 36.  
 Diacono II. 241.  
 Didymo Lectori III. 244. 295.  
 Diocletiano I. 257.  
 Diomedi Oeconomo II. 250.  
 Dionysio IV. 55.  
     Monacho II. 93.  
 Dionysiodoro I. 283.  
 Dioscoriae viduae II. 266.  
 Discipulo suo IV. 1.  
 Domitiano Eparchico II. 233.  
 Domnino Presbyt. III. 144. 145. 146.  
     Iuniori Primati III. 43.  
 Dositheo I. 47. 48. 49.  
 Dracontio I. 314.  
     Vindici II. 327.  
     Monacho II. 94. III. 36.  
 Drufiano I. 289.  
     *ἄρχοντι* II. 252.  
 Drusilliano I. 245.  
 Eleutherio III. 16. 17.  
     Episcopo III. 284.

I. Comiti

- Comiti Orientis II. 288.  
 Monacho III. 50.  
 Μοναχῶν ἀπὸ νυμίσμων (Allat. ex numeris)  
 II. 67. 68. 69.  
 Eliae Illustri II. 273.  
 Elpidio Monacho II. 128.  
 χευστοχῶ III. 10.  
 Epicteto Archimandritae III. 125.  
 Epigono Cursori I. 118-123.  
 Epinico, Laurentio, Fausto, Monachis III.  
 98-102.  
 Epiphanio Episcopo IV. 56.  
 Lectori II. 241.  
 Monacho IV. 53.  
 Euandrio I. 117.  
 Eubulioni I. 315.  
 Eudaemoni Scholastico vel Panegyrio Diacono III. 287.  
 Euethio Tribuno I. 297-301.  
 Eugenio Diacono I. 83.  
 Monacho III. 147. 175. 176. 182.  
 Περὶ γκίπῳ ἢ μοναχῶ III. 41.  
 Eugrammio legum perito I. 216. 217. 218.  
 Eulampio I. 145. 146. 147. Sophistae II. 145.  
 Eulyfio Monacho II. 124. 125. 126.  
 Eumathio Monacho II. 103.  
 Eunomio Presbytero III. 30. 79-82. 300.  
 Euphemio Archimandritae III. 201-204.  
 Monacho II. 55. 104. 105. 137. 138. 139.  
 Euphrasio Episcopo I. 246. 247.  
 Eupithio Lectori II. 268.  
 Euporo Diacono III. 34.  
 Eupraxio Diacono III. 271.  
 Eupsychio Vicario II. 162. 163.  
 Eurycli Patricio II. 221.  
 Presbytero I. 273. 274. III. 121. 122.  
 Eusebio Diacono I. 235.  
 Duci II. 261.  
 Monacho I. 136.  
 Eusignio IV. 36.  
 Eusignio Satrapae (al. Presbytero) III. 6.  
 [P] Eustathio Archimandritae II. 102.  
 Cubiculario I. 37.  
 Decano II. 277. forte Diacono vt I.  
 228.  
 Eustochio Comiti Largitionum II. 304.  
 Euthalio Monacho III. 40.  
 Euthio Eparchico III. 103.  
 Euthymio Diacono II. 41.  
 Episcopo III. 238. IV. 57. 58.  
 Eutropio IV. 40.  
 Monacho II. 98. 99.  
 Eutychio Diacono. III. 148. 149.  
 Falconi Curatori II. 295.  
 Faustiano I. 43.  
 Faustianiano III. 14.  
 Faustino Cubiculario II. 238.  
 Monacho II. 85. 86. 97.  
 Fausto, Laurentio & Epinico Monachis III.  
 98-102.  
 Fausto Primati I. 255.  
 Februario Diacono I. 280.  
 Felici Presbytero I. 302. III. 117.  
 Felicissimo Diacono II. 331. 332. 333.  
 Firmiliano I. 320. 321.  
 Firmino Presbytero II. 175.  
 Firmo scriniario I. 82.  
 Flauiano I. 80. 81. 108.  
 Florentio Diacono IV. 8. 9.  
 Florioni Monacho II. 61.  
 Fortunato I. 99.  
 Franco Cancellario II. 234.  
 Frontoni Archimandritae II. 88.  
 Frumentio Ecclesiae ecclico I. 71.  
 Frumentio Comiti II. 27.  
 Gainæ, duci exercitus I. 70. 79. 114. 115. 116.  
 205. 206. 286.  
 Gallo Monacho II. 66.  
 Ganymedi Exceptori II. 269.  
 Gaudentio Diacono II. 159.  
 Silentario III. 124. IV. 28.  
 Σελαριώτῃ III. 252.

- Gelasio Monacho III. 46. 47. 48. 49. vel / Hypaphloro Diacono I. 151.  
 Daburio Monacho III. 258.  
 Genethlio I. 132.  
     Ecdico II. 325. III. 326.  
 Gerasimo Irenarchae II. 276.  
 Germano Cancellario II. 189.  
 Gerontio Exceptori I. 150.  
     Monacho III. 253.  
 Gigantio III. 96. 97. 248.  
     Diacono I. 186. 187.  
     Ecclesiae Ecdico III. 6.  
 Glycadio Protectori I. 252.  
 Gregorio Diacono III. 94. 95.  
      $\text{Ἡγούμενῳ}$  II. 64.  
 Hegesippo Monacho IV. 17.  
 Helenæ Illustri ( $\text{Ἰλληστρίας}$ ) II. 170.  
 Heliodoro I. 41.  
     Monacho II. 46.  
     Silentiario IV. 6.  
 Helioni Magistriano II. 205.  
 Heortasio Diacono II. 186. 187. IV. 47.  
 Hephæstioni Presbytero III. 19. 20.  
 Hephæsto Scholastico I. 6.  
 Heraclio Hypodiacono  $\text{χερσερχώῳ}$  I. 67.  
 Heraclito Scholastico I. 275.  
 Herimo Comiti I. 319.  
 Hermolao Monacho vel Marino Presbytero  
     III. 37.  
 Herodoto tribuno III. 112.  
 Hesychio proconsuli II. 292.  
 [P] Hierio Presbytero III. 13.  
     Senatori I. 184.  
 Hieronymo Domestico II. 278.  
 Hilario Episcopo III. 120.  
     Monacho I. 331. 332.  
     Monacho exscholastico II. 56.  
     Presbytero I. 281.  
 Hippasio Tribuno II. 28.  
 Hipponico scriniario I. 327. 328.  
 Hyacintho Referendario III. 83. 84.  
 Hydrosio IV. 10.  
 Hymatio Episcopo II. 176.  
 Hypatio Ephoro II. 20.  
 Iasoni Episcopo III. 179. 180. 181.  
 Ignatio Proconsuli I. 212. 215.  
 Innocentio Monacho III. 314.  
 Ioanni Episcopo II. 187.  
     Illustri II. 330.  
     Monacho I. 173. 294. IV. 38.  
     Primate, iuniori II. 206.  
 Ionæ Monacho III. 265.  
 Iordani Diacono III. 127.  
 Iuliæ Comiti ( $\text{Κομισίσσῃ}$ ) II. 213.  
 Julianæ Virgini I. 163. 164.  
 Iuliano III. 269. IV. 32.  
     Lectori III. 169. 252.  
     Ecclesiae ecdico. II. 240. 242.  
     Episcopo IV. 52.  
     Monacho III. 229. 235.  
     Presbytero III. 64. 65.  
 Iuliano vel Iulio  $\text{Δεκεμβρίῳ}$  III. 18. 19.  
 Iulio Diacono III. 282.  
     Monacho III. 123. 312. & fociis II. 78.  
      $\text{Φοιδεράτῳ}$  I. 284.  
 Isaschari Samaritæ. III. 116.  
 Isidori Lectori II. 21.  
     Excubitori II. 322.  
 Lampadio Monacho II. 100. 101.  
 Lamprotycho Archimandritæ III. 108.  
 Laurentio, Fausto, Epinico Monachis III.  
     98. 102.  
 Lauso Primicerinio II. 153.  
 Leonidi  $\text{Δεκεμβρίῳ}$ , Comiti I. 278.  
     Monacho II. 47.  
     Rhetori II. 291.  
 Lesbio IV. 43.  
     Diacono III. 297. IV. 43.  
 Letorio Monacho IV. 18.  
 Leucadio Archidiacono I. 188. 189. 190.  
 Licinio Iuniori I. 45.  
      $\text{Πρωτεύοντι}$  siue primati II. 296.  
 Limenio Monacho I. 177. 182.  
 Linnio Monacho I. 292.

Liriano

- Liriano IV. 11.  
 Lucae Diacono II. 253.  
 Luciano Sophistae Christiano II. 224.  
 Lucio Tribuno II. 151.  
 Lycurgo illustri II. 147.  
 Lysiae Presbytero III. 109. 110.  
 Macedonio vel Cyrillo Diacono III. 194-196.  
 Macedonio vel Petro Monacho III. 197-198.  
 Macedonio ταξωτης II. 237.  
 Marcellino Monacho I. 4. 5. 7.  
 Marciano I. 22. 23. 24.  
 Mariano Episcopo II. 227.  
     Monacho IV. 7. 41.  
     [P] Hypodiacono I. 185.  
 Marino Diacono II. 259.  
     Monacho II. 106-113.  
     Presbytero III. 37. vel Hermolao Monacho II. 25.  
 Marino vel Mauriano II. 54. Monacho III. 58.  
 Marino vel Carino Eparchico II. 298.  
 Marioni aurifabro I. 42.  
 Martiniano Presbytero II. 187. 188.  
 Martino Cancellario II. 316. 317. 318.  
 Martino diuini senī φιλοπονην II. 4.  
 Martyrio Vindici II. 282.  
 Maroni Comiti II. 152.  
 Mauriano I. 329.  
     Monacho II. 53.  
 Mauriano vel Marino Monacho III. 58-61.  
 Maximiano I. 154.  
 Maximo Presbytero II. 223.  
 Meletio Cancellario I. 59. 60. 61.  
 Meliphthongo Diacono III. 130. 131.  
 Melisso Candidato I. 207.  
 Melitoni Diacono II. 193.  
 Meinnoni Grammatodidascalo II. 236.  
 Menandro Ascetæ II. 54.  
     Domestico II. 32.  
 Merymo. vide Berymo.  
 Methodio Cubiculario II. 283.  
 Modesto III. 274.  
 Monachis III. 307-333.  
     Ad iuniores monachos διδασκαλία III. 203.  
 Musioni Monacho III. 10.  
 Naucratio I. 259-263.  
 Neadio & aliis Monachis II. 78.  
 Nemetrio Monacho II. 129-132.  
     Silentiario II. 12. 13.  
     Ecdico II. 210.  
 Neophyto Monacho III. 301. 303.  
 Neroni magistro et Consulari II. 319.  
 Nicandro Exceptori II. 148.  
     Stylitæ II. 114. 115.  
 Nicareto Silentiario II. 184.  
     Scriuariario I. 231.  
 Nicodemo II. 22.  
 Niconi Archimandritæ III. 119.  
 Nicotycho Diacono II. 142.  
     Scholastico III. 8.  
 Nilo III. 170.  
     Monacho III. 155. 255.  
     Presbytero III. 236. 256.  
     Scholastico III. 153.  
 Numenio Primati II. 198. 293.  
 Olybrio Presbytero II. 191.  
 Olympio Episcopo II. 190.  
     Quaestori II. 305. 306. & aliis Monachis II. 190.  
     Scholastico I. 152. 153.  
 Olympiodoro Eparcho IV. 61.  
 Onesimo Monacho II. 84.  
     Primati II. 177.  
 Orestii κλειδοποιῶ clauium opifici II. 217.  
 Oribasio IV. 15.  
 Origeni III. 280.  
 Orionis Ecdico II. 164.  
 Palladio presbytero III. 259.  
     Monacho II. 133. 134.  
 Palatino primati II. 149.

- Pamphilo Diacono II. 143. 144.  
 Panegyrio Diacono, vel Eudæmoni [P] Scholastico III. 286.  
     Monacho II. 52.  
 Panolbio IV. 12.  
 Pantonymo Satrapæ II. 19.  
 Papisco *ὑποκριτὸς* II. 249.  
 Paregorio Scriniario II. 330.  
 Parnasio Phelco IV. 24.  
     Advocato III. 168.  
 Paschasio Diacono II. 308.  
 Paulino III. 133.  
     Domestico III. 272.  
 Paulo Lectori III. 200.  
     Archimandritæ III. 66. 67. 68. IV. 31.  
     Episcopo III. 217. 218.  
     Monacho III. 165. 166. 167. IV. 45. 60.  
     Scholastico II. 239.  
 Paulo Decembrio I. 265.  
 Pefagio I. 256.  
     Presbytero III. 250.  
 Pergamino Decembrio II. 168. 169.  
 Pergamo Lectori III. 271.  
 Pefagio Comiti II. 209.  
 Petronio III. 115. vel Petronino 116.  
 Petro Lectori III. 78.  
     Monacho III. 164. vel Macedonio Monacho III. 197. 198.  
 Phaeretrìo Mechanico II. 262.  
 Pharifmanio f. Pharifmanino Decembrio III. 71.  
 Philagrio Lectori I. 175. 176.  
     Episcopo III. 126.  
     Presbytero I. 84. 85.  
     Primati III. 89.  
 Philemoni Episcopo III. 251.  
 Philippo III. 183. 296.  
     Scholastico I. 44.  
 Philochristo Episcopo III. 278.  
 Philoni II. 230.  
     Episcopo II. 160.  
     Illustri I. 138.  
     Presbytero III. 321.  
 Philoromo Comiti I. 287.  
 Philoxeno Archimandritæ II. 127.  
     Census Castodi II. 146.  
 Philumenio III. 25.  
     *Ἐγκλείτω* II. 96.  
     Monacho III. 267.  
 Phocæ Lectori III. 202.  
 Photinae & Dor --- II. 31.  
 Pierio Comiti iuniori II. 167. 368.  
     Senatori I. 376.  
 Pindaro Presbytero II. 215.  
 Pionio III. 299. illustri III. 31. 32.  
 Pisimio Monacho II. 74.  
 Platoni Archimandritæ II. 57.  
 Plutarcho *ἀρχιεργῶ* III. 9.  
     Coriario II. 212.  
 Plutino Consulari I. 51. 52. 53.  
 Pollioni *διαψηφιστῇ* II. 199.  
 Polychronio Diacono III. 11.  
     Presbytero III. 142.  
 Pompeio Diacono I. 72. 73. 74.  
 Primo Hypodiacono IV. 19.  
 Priscilliano Diacono I. 293.  
 Prisco III. 288. 289. 290.  
     Remp. gerenti II. 298.  
 Probatio Monacho III. 219. 222.  
 Proclo Monacho III. 189.  
     *Πολιτευομένῳ* f. Remp. gerenti I. 290.  
     Presbytero II. 26.  
 [P] Ptolemaeo I. 272.  
     *Συγκλητικῷ* f. senatori I. 1. 2. 3. 8. 21.  
 Quirino Monacho II. 140.  
     Episcopo I. 203. 204.  
 Rhegino Archimandritæ II. 119.  
     Candidato II. 392.  
     Scriniario II. 150.

[Rho.

α) Ὁπίσθεν, δέλτα. Coteler. 2. Patr. Apostol. pag. 96.

- Rhodomino Presbytero III. 213. 214.  
 Rufino III. 263.  
   Hefychastae IV. 54.  
   Scholaastico I. 67.  
 Romano Episcopo II. 155.  
   Monacho III. 268.  
 Sabino IV. 270.  
   Magistrano I. 248. 244.  
   Presbytero III. 7.  
 Saburio Comiti I. 258.  
 Scrinario II. 232.  
 Secundiano I. 200.  
 Secundo Castricio II. 285.  
 Seleucio Diacono I. 223. 224.  
 Serapioni Presbytero II. 194. 136.  
 Seuero Expraefecto (ἀντὶ ἐκπράξεων) III. 199.  
   Prinati I. 303. 304.  
 Siluano Episcopo I. 98. 102.  
   Presbytero II. 247.  
   Κονοβιάτῃ I. 327.  
 Simoni Curfori II. 208.  
 Simplicio Exceptori II. 157.  
 Sifinnio Spathario I. 277.  
 Socrati Comiti II. 200.  
   Presbytero I. 322.  
 Socratio Exceptori II. 34.  
 Sophiano Scholario I. 236. 238.  
 Sophronio I. 46. III. 260.  
   Monacho I. 34. 35.  
 Sophronico tribuno I. 167-172. II. 274.  
 Sofandro περιμυσκηνίω I. 239. 240.  
 Soficli Scholaastico III. 139. 140.  
 Sospatro tribuno II. 157.  
 Sostheni Commentariensi I. 309.  
 Sotericho Diacono II. 225.  
 Soterioni I. 96. 97.  
 Sozomeno I. 147. 148.  
 Stephanidi Comitissae II. 218.  
 Strationi illustri I. 229.  
 Symmacho Comiti III. 44. 45.  
   Duci militum II. 165.  
   Leguminum venditori (καταπρατωλῶν) II. 363.  
 Syriano IV. 50.  
   Monacho II. 63.  
 Tapisco Diacono III. 75. 76. 77.  
 Tauriniano Expraefecto II. 178.  
 Telemacho Primati III. 225. 227.  
 Telephoro ἐγκάστῃ II. 192.  
   Prinati I. 174.  
 Terentio Diacono lapsa sed poenitenti III. 228.  
 Teucro Diacono I. 250. 251.  
   Candidato II. 184.  
 Thalassio argentario I. 308.  
 Thalliano Illustri I. 279.  
 Thaumasio s. Thaumaro Monacho III. 333.  
 Theocli IV. 51.  
   Presbytero III. 161. 162. 163.  
   Scholaastico II. 229.  
 Theocliano I. 248.  
 Theoctisto Referendario III. 1. 2. 3.  
 Theodoreto Monacho III. 90.  
 (P) Theodoriano I. 50.  
 Theodoro I. 165. 166.  
   Monacho II. 65. 76. III. 157. 158. 159.  
   160. IV. 25.  
   Presbytero II. 270.  
   Tribuno II. 286.  
 Theodosiae Moniali II. 116.  
 Theodosio I. 133.  
   Lectori II. 202.  
   Diacono III. 42.  
   Monacho II. 66. 67.  
 Theodotioni I. 63. 66.  
 Theodoto Diacono III. 26. 29.  
   Presbytero II. 307.  
 Theodoto vel Athenogeni Comiti I. 326.  
 Theodoto Presbytero III. 138.  
 Theonae Remp. gerenti I. 311. 312.  
 Theoni Monacho III. 72. 73. 74.  
 Theopempto Protectori I. 233.  
 Theopha-



- Theophani Scholastico III. 188.  
 Theoph. Actuario (*αἰβάκτις*) II. 257.  
     Cancellario I. 226.  
     Monacho II. 117.  
 Theophroni Diacono III. 277.  
 Theopompo Senatori I. 330.  
 Theoro vel Theodosio Mon. II. 67.  
 Theobio II. 15.  
 Therino primati II. 174.  
     Monacho I. 222.  
 Thessalio Diacono I. 155. 313.  
     Collaboratori II. 301. 303.  
 Thomae (*λογογράφος*) scriptori III. 184. 185.  
 Thyrsio Monach. II. 29. 30.  
     Primicerio II. 238.  
 Thyrsio Scriniario I. 208. 209. 210.  
 Timoni Episcopo II. 2. 3. 4.  
 Timotheo Monacho IV. 59.  
     Hypodiacono I. 26. 31.  
 Tito Diacono III. 186.  
 Traiano III. 258.  
     Adiutori II. 287.  
     Diacono III. 141.  
 Tryphoni Architecto I. 197. 198.  
 Tymboni vel Tryphoni Diacono III. 196.  
 Tyrboni Presbytero III. 15.  
 Valenti s. Valentiniano *αρχιδιάκονος* (scribae) II. 204.  
 Valerio vel Hephæstioni Presbytero II. 312.  
 Valerio vel Heortasio Diac. II. 187.  
 Valerio Cubiculario. II. 180-183.  
 Venusto Monacho I. 295.  
     Primati III. 178.  
 Viviano illustri III. 91. 92.  
 Vincentio Ascetae II. 51.  
 Victori Archimandritae II. 70.  
 Vitalio Hypodiacono IV. 29. 30.  
     Protectori II. 324.  
 Vlpiano Scholastico II. 219.  
 Viracio s. Arfacto Ecdico III. 132.  
 Xanthippo Diacono II. 154.  
 Xenagiae Diacono I. 38. 39. 40.  
 Xenodoro Decano (an Diacono?) II. 293.  
 Xenoni I. 36.  
 Xenophonti Diacono II. 172. 173.  
     Presbytero III. 156.  
     Scholastico II. 279.  
 Zenobio Legato II. 246.  
 Zenoni Diacono II. 194. 195.  
     Decembrio II. 299.  
 Zephyriano I. 230.  
 Zoilo Chartulario II. 275.  
 Zosae Ascetae II. 75.  
 Zosario Tribuno I. 55. 58.  
 Zosimiano Pro-Consuli II. 251.  
 Zosimiano Monacho I. 107.  
 Zosimo IV. 46.  
     Caligario II. 203.  
     Oeconomo I. 32. 33.

CAPVT.

## CAPUT XXVIII.

## DE PSELLIS

[Studio Gottlieb Christoph. Harless.]

*Praemonenda. Michael Amorianus, et Sim. Psellus. I. Psellus senior II. Michael Constantinus Psellus iunior. III. Scripta tam edita, IV. Quam inedita. V. Num praefatus sit in Philippi Solitarii dioptram. VI. Num tertius furrit Michael Psellus. VII. Ioannes Psellus, et, uti quidam contendunt, Constantinus Psellus. VIII.*

*Praemonenda.*

Quod Fabricius superiori capite de *Nilis* in eodem volumine quinto subiunxerat *Leonis Alatii de Psellis et eorum scriptis diatribam*, ad edit. Mascardi, a. MDCXXXIII. recusam, additis notis ac supplementis quibusdam; equidem, ne partes veteris editionis nimis discerperem in hoc capite, quod Allatii liber copia rebusque, ab instituto et consilio nostro alienis, abundat, nolui eum integrum repetere; sed satius esse duxi, ex eo potiora, quae viderentur excerpta eaque, quae reperi, et quae, praefertim quod ad notitiam MSS. codd. pertinet, notatu digna viderentur, breviter adicere. Allatius vero absoluit opus 80. sectionibus, quarum notas, vncinis inclusas, suo cuique loco praefixi.

(I.) Primum produxit Allatius *Michaelem Amorianum*, Amorio, Phrygiae oppido, oriundum, imperatorem Constantinopolitanum, qui quidem post Leonem Armenium regnavit et obiit a. Chr. 829. mense Octobri, quum imperasset annos VIII. menses 9. et dies totidem. Illum, qui ab aliis historicis *Τραῦλος Balbus* dici solet, ideo *Psellus* adnumerat, cum quia *Ψέλλος* et *Τραῦλος* sint synonyma, tum inprimis quoniam Nicetas Paphlago in vita S. Ignatii, patriarchae, eum diserte vocavit *Ψέλλων*. Is tamen nihil scripsit. Fabricius autem in nota antiquiorem nominat *Simonem Psellum*, Flauii Iosephi *πρόπαππον* siue atavum, cuius ipse meminit in limine vitae suae.

II. (II—XI.). Sequitur *Michaël Psellus*, senior, ex insula Andro ortus, et Photii discipulus, vir doctus, qui humanitatis et philosophiae sacris initiatus fugientes Musas retardavit, et ingrauescenti barbariei se opposuit. Quod vero magno studio Alexandrinae quoque theologiae pernoscentiae se tradidit, et profanis litteris addictus, rem christianam neglexisse videbatur, apud Constantinum, suum quondam discipulum, in suspicionem repudiatae christianae disciplinae venit, ab eoque carmine elegiaco acriter est notatus. Psellus igitur, quum aegre ferret discipuli calumniam, et Photio ad doctrinam christianam curate penitusque addiscendam totum se tradidit, et in longo carmine iambico, quod ineditum Allatius habuit, iniuriam propulsavit, atque, se Christi esse adsecram hostemque falsarum religionum, palam

Vol. X.

F

falsus

fassus est. Quando autem ab *Allatio* aliisque, etiam ab *Oudino* de Scriptor. eccles. tom. II. p. 646. (qui, uti *Guil. Caue* in scriptorum ecclesiast. historia literaria vol. II. p. 55. ed. Basil. Pselli aetatem coniecit in a. Chr. circ. 870.) et a *Saxio* in Onomast. litt. part. II. p. 122. (qui cum Baronio Pselli aetatem adligat rectius a. Chr. 859.) dicitur Leonis VI. Sapientis, Byzantini postea imperatoris magister; hoc falsum et *Leonem Byzantium*, Ioannis patriarchae, nepotem, cognomine *Philosophum*, Pselli senioris discipulum, confusum esse cum imperatore, *Leone sapiente*, Photii institutione uso, docuit *D. Car. Frid. Zepernick* in nota ad D. Casp. Achatii Beckii libr. de Nouellis Leonis, Augusti et Philosophi etc. Halae 1779. 8. p. 49. et p. 240. atque iam monuit *Caue* l. c. Psellus senior num scripto aliquid consignauerit, non omnino liquet. Nonnulla quidem opuscula, quae sub Pselli iunioris nomine hodie circumferuntur, aut latent, praecipue *Paraphrasin in plerosque Aristotelis libros, dialogum de operationibus Daemonum, opusculum de daemonibus*, nondum graece editum, *libellum de Lapidibus*, Psellum habuisse parentem, quod ea neque tractandi ratione, neque inueniendi acumine, neque dicendi forma iuniorem sapiant Psellum, Allatius, Caue aliique suspicantur. Quam coniecturam, praesertim de *dialogo de operationibus daemonum*, incertam quidem, at versimilitudine tamen non destitutam esse, fatetur *Iac. Brucker* in historia critica philosophiae, tom. III. p. 538. vbi de Psello Sen. agit. Praeter alias enim Allatii suspiciones, verisimilius illi videtur, saeculo nono, quo spirabant adhuc monumenta philosophiae Alexandrinae et orientalis, quorum vestigia multa in isto dialogo sunt manifesta, illum virum, ob horum dogmatum cognitionem atque studium in suspicionem vehementer adductum, talem libellum conscripsisse, quam ut saeculo vndecimo homo totus peripateticus talia ediderit. Sed tamen bene addit et caute monet Bruckerus, nihil posse ea de re pro certo definiri, quum etiam iunior Psellus Alexandrinae theologiae notitia non caruisse videatur. Psello seniori librum medicum et therapeuticum, Constantino Porphyrogennetae, nisi ludit inscriptio, nuncupatum, et si vitam eo usque protraxit, esse tribuendum eumque plura in philosophicis ac rhetoricis composuisse, verisimile esse suspicatur Allatius §. XI. et XII. Quae de erroribus Lillii Gyraldi aliorumque et de Simeone Metaphraste etc. per plures paragraphos late disputat Allatius, hic ea repetere nec lubet nec vacat. Adde quoque de Psello seniore *Pagii Criticam* Baron. a. 858. XI. p. 515. tom. XIV. et a. 902. I. p. 517. tom. XV.

III. (XII—LXXVIII.) *Michael Constantinus Psellus Minor* s. *Iunior*, de quo praeter Allatium, (quem etiam conferes in libro II. de Consensione ecclesiae occident. et orient. cap. 9.) modo alii multi copiosius, modo breuius egerunt: ex. gr. *G. I. Vossius* de histor. gr. libr. II. cap. 26. p. 295. sqq. ed. 2. Lugd. Bat. 1653. 4. (vbi contra Baronium in Annalibus ad a. DCCCL. Bellarminum ac Posseuinum docet, eum neque parem aut supparem fuisse Simeoni Metaphrastae, neque praeceptorem Leonis sapientis imperatoris,) de scient. mathem. c. LIV. §. 14. p. 330. et de philosophia c. XII. §. 36. p. 104. *Pagius* in Crit. Baron. tom. IV. a. 975. X. a. 976. V. a. 1054. II. (vbi de errore Pselli in doctrina de Spiritu S. a solo patre agit Pag. et tradit, Combesium varia opuscula a Psello composita ante mortem prelo parata habuisse, eaque se ipsum legisse) a. 1066. X. et a. 1071. X—XII. vbi p. 242. Michaellem Psellum nominat *restitutorém litterarum in oriente*. *Ionsius* de Scriptor. hist. philos. libr. III. cap. 20. §. 2. p. 107. sq. ed. Dorn. *Martin. Hankus* de Byzantinar. rerum scriptoribus gr. I. cap.

cap. 26. p. 478. sqq. *Io. Moller.* in Homonymoscopia sect. II. cap. 5. §. 53. p. 503. sq. *Guil. Cane* in Script. eccles. hist. litter. vol. II. p. 136. sqq. *Io. Fabric.* in Hist. bibl. part. I. p. 109. et VI. p. 152. *C. Oudin.* in comment. de scriptt. eccl. tom. II. p. 646 — 684. *Iac. Brucker.* in Hist. crit. philos. tom. III. p. 550. sqq. et tom. VI. p. 544. sqq. *Hamberger.* in Z. Nachr. part. IV. pag. 9 — 21. et in Kürzen Nachricht. part. II. p. 1360 — 1369. *Schroeckh.* in Christl. Kirchengesch. de seniore Psello in parte XXI. p. 204. plura de iuniore Psello in part. XXIV. p. 455. sqq. *Io. Aug. Bachli* Hist. iurispud. romanae, ed. Stockmanni, Lips. 1796. 8. p. 651. sq. *R. Ceillier* Hist. gen. des aut. eccl. tom. XX. p. 585. aliique a *Saxio* in Onom. lit. tom. II. p. 185. sq. ad a. 1071. (quo tempore potissimum floruit Psellus,) citati. Hi nobis otium fecerunt. Quare nobis eo brevioribus de illo esse licebit. Adde, si vis, quae scripsi in Introd. in histor. L. gr. II. 2. p. 488. sqq. In limine tamen adnotandum est, errare Allatium quando in fine diatribes §. LXXX. (vbi quaedam addidi,) *Michaelē Psellum iun.* discernit a *Constantino Psello*, cui tribuit *Lexicon in Euangelistas*, siue *breuem expositionem difficultum in in iis locorum*; et exstare MS. gr. scripsit in bibl. caesar. Vindob. item *ἡδεσις πίστεως*, *expositionem fidei*, quae incipit: *πιστεύω eis πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον*, MS. in bibl. Antonii Augustini cod. CLXVI. et in bibl. Laur. Med. cod. XVIII. 1. At hunc *Constantinum Psellum* haud diuersum esse a *Michaelē Psello iun.* iam monuit *Cangius* in Glossario graeco p. 1637. voc. *ὑπάτος φιλοσόφων*. Atque in eodem cod. Laurent. aliquot opuscula adscribuntur eidem Constantino, quae Michaeli tribuit Allatius. vid. *Bandini* cat. MSS. gr. Laurent. II. p. 548. et eel. *Morelli* Bibl. MSS. gr. et lat. I. p. 123. atque cat. codd. gr. Marcian. Ven. p. 312. cod. DXCIX.

*Mich.* autem *Constantinus Psellus* natus est a. Chr. 1020. Constantinopoli ex consulum ac patriciorum genere ortus, quamvis haud pari felici fortuna vteretur. Quinquennis traditur praeceptor; sed plus debuit improbo labori atque ingenio, quam magistri disciplinae, atque pro conditione temporis illius inficeti et vero barbari in omnibus paenelitteris, atque artibus, quibus Athenis primum operatus est, magnos fecit progressus. Fuit enim theologus, Ictus, physicus, mathematicus, philosophus atque historicus. Dein Constantinopoli cum summo plausu in summaque dignitate atque auctoritate philosophiam docuit, rhetoricen et dialecticen; atque tam ore, quam scriptis litterarum artiumque sagam quasi sistere studuit. Quare auctoritate imperatoria nomine et honore *φιλοσόφων ὑπάτε*, *philosophorum principis*, ornatus est. Nec enim diu latuit singularis illius variaeque eruditio imperatores, qui interdum eius opera atque consilio utebantur. Floruit autem sub imperatoribus Constantino Monomacho, habenas imperii ab a. 1042 — 1054. habente, sub Michaelē Stratiotico, Constantini Monomachi, post Theodoram imperatricem a. 1056. mortuam, successore, a quo noster cum duobus aliis senatoribus legatus missus est ad Isaacum Comnenum, quem milites a. 1057. salutauerant imperatorem, ad pacem atque concordiam procurandam; sub Constantino Duca, Comneni ab a. 1060. successore. Post huius obitum Eudocia cum tribus filiis, inter quos Michael fuit primogenitus, imperium aliquamdiu tenuit. Hac nubente Romano Diogeni, qui etiam a. 1068. imperator est declaratus, ut huic initio consiliis aderat, ita Psellus praecipuus ex senatoribus, fuit auctor, ut, illo a. 1071. de gradu summo deiecto, Michael VII. Ducas siue *Parapinaccus*, Constantini Ducae filius fasces, imperii acciperet. v. ipsum apud

<sup>23</sup> *Zonar.* Annall. libr. XVIII. p. 205. tom. II. ed. Paris. Hunc eiusque fratrem iussu patris literis erudiuit, et priori tantum artium instillauit amorem, ut imperator quum esset, intempestiuis litterarum praecipue poeticarum studiis abreptus, necessarias negligeret imperii curas. Quae res et querela tam Psello, a multis ideo reprobato, quam ipsi imperatori fuit exitio. v. *Zonar.* l. c. p. 236. Primum Pselli imminuit auctoritatem eius discipulus, *Iohannes Italus*, homo quidem dispari ingenio, naturaque immixti, at facundus et sophista, qui, quum Constantinopolin venisset, in procerum ipsiusque imperatoris gratiam ac fauorem ita se insinuauit, ut Michael Ducas cum fratribus suis delectaretur isto Italo et huius opera veteretur in logicis concertationibus. Tum, exauctorato Michaele Duca et Nicephoro Botaniate a. Chr. 1078. succedente, ab hoc Psellus sua dignitate deiectus, monachi habitum senex induere coactus, et sub Alexio Comneno, a. C. 1081. imperium capessente, in honoribus τῷ ὑπάτῃ τῶν Φιλασόφων, aduersarium suum, Ioannem Italum, qui *Princeps philosophorum* declaratus est, vidit successorem. Psellum vero sub Alexio adhuc in viuius fuisse, patere videtur nonnullis viris doctis, (quamquam id aliis dubium videtur,) ex eo, quod a. Ch. 1105. et imperii Alexii Comneni 25. praefationem notasque ad Philippi Solitarii Dioptram conscripsit. Quam diu autem vitam postea egerit, haud constat. Oudin. p. 677. coniecit, Psellum nostrum ad an. circ. 1110. et Alexii Comneni imperantis XXX. aetatem produxisse. Haec omnia latius exposuerunt atque probarunt Allatius Oudin. in cap. sexto, Haenckius et Bruckerus. Praeter ea Allatius (§. XXXI. sq.) refutauit Gesneri errorem, eundem esse Michaelem Ephesium, (de quo vid. *Brucker.* l. c. pag. 543.) et Michaelem Psellum, de quo (§. XXXIII.) graue hoc tulit iudicium. „Hic Psellus, ut doctrina praestantissimus, ita omnium πολυγραφέατος fuit. Ausim dicere, neminem, ea vel subsequente aetate, graece vel inuenisse acrius, vel ordinasse aptius, vel loquutum eloquentius, vel profundius res pertractasse. Nulla fuit scientia, quam ipse vel notis non illustrauerit, vel compendio non tentauerit, vel optima methodo non expedierit.“

IV. Quae autem scripsit, et quae permulta sunt, eorum magna pars adhuc in codd. mssis latet. In recensendis tamen editis non minus, quam ineditis Allatii ordinem potissimum sequar, subiectis Fabricii animaduersionibus. Copiosus quoque est de iis *Oudinus* in dissert. de scriptis Michaelis Constantini Pselli, l. c. ad a. 1060. In primo igitur capite ab eo enarrantur vita et opera illius tam edita quam manu exarata; in capite tertio, quanam Pselli opera exstent in bibliothecis tam Parisina quam Vindobonensi publicis; in cap. quinto iterum recensentur opuscula Pselli ex MSSis Galliarum regis et Anglicanis.

Secundum Allatium et Fabricium in notis prodierunt:

(XXXIV.) Pselli *de vietus ratione, deque facultatibus, et succi qualitate, elementorum libri duo* ad Constantinum\*), imperatorem, latine, Georgio Valla interprete, vna cum Rhazae

a) Ducam vel Monomachum, ut Allatius notauit §. VI. non Porphyrogeunetam, ut Gyraldus p. 232. de Poetis. Prodierunt etiam hi libelli de victu humano vna cum aliis variorum scriptis, ab eodem G. Valla versis, Venet. [1488. v. *Mans.* ad

Fabr. Bibl. med. et inf. aetatis. VI. p. 281.] 1498. fol. [v. *Panzer.* A. T. III. p. 454. nr. 2547. — *Psell.* de vietus ratione, Georg. Valla interprete. Erford. per Wolfg. Schenk. 1499. 4. v. *Panzer.* A. T. I. p. 377. nr. 5. — Interpretamentum Iene

Rhazae de pestilentia libro, et Ioannis Manardi, Ferrariensis, in Artem Galeni expositione Basileae apud Andream Cratandrum anno 1523. in 8.

(XXXV.) Eiusdem *Iambos in vitia, et virtutes*<sup>b)</sup>, item, *Anagogas in Tantalum, Allegoriam de Sphinge, Anagogam in Circem, quae volebat Vlysses transformare*, Arsenius, Monembasiae episcopus, Romae<sup>c)</sup> primus vulgarat. Deinde pluribus locis reslituta, atque interpolata a Conrado Gesnero, Basileae edidit Ioannes Oporinus<sup>d)</sup>, anno 1544. in 8. una cum Heraclidis Pontici Allegoriis in Homeri fabulas de Diis, de quibus vide infra in Ioanne

F 3

Psello

in *Psellum* de natura ciborum communium, f. l. et a. 4. v. Panzer. A. T. IX. p. 332. nr. 1020. H.] vt editiones Colon. 1526. 8. et Basil. 1557. 8. omit- tam. In libellis istis imperatoris iussu collectis nul- lum scriptorem laudat Psellus praeter p. 8. Gale- num. De eodem argumento, sed plane diuersus liber Simeonis Sethi exstat ad Michaellem Ducam, imp. cui valde simile scriptum aliud Psello tribu- tum, de quo Allatius infra §. 51. *Fabr. Paris.* in bibl. publ. cod. MMCCXVIII. nr. 2. *de victus ratione* opusc. vt ait confessor cat. codd. regior. II. p. 463. haecenus ineditum. — *Vindobonae* in cod. caesar. XLVII. nr. 3. est Pselli lib. *de vi- ctus de dieta*. v. Lambec. com. de bibl. caes. libr. VI. part. 2. vol. VI. p. 366. *Florent.* in cod. Laurent. cod. VI. 2. plut. 75. v. Bandin. cat. codd. gr. Laur. III. p. 147. qui opusc. quod in cod. cod. nr. 2. sed *additiones* sequitur, f. *compendiariam synopsin de remediis, et de ratione, qua danda sint, una cum propriis praeuiis potionibus, ni- mirum quae prius ad bibendum dare oporteat et purgandum; dein remedia praebere, similiter de trochiscis et heligmatis, insuper et de oleis et emplastris, ac reliquis ad diuersorum morborum curationem conducentibus*, eidem Psello, qui- cumque ille sit, adscribendum opinatur. *Medio- lani* in bibl. Ambrosiana *de dieta*, cum multis aliis Pselli scriptis. v. Montfaucon. Bibl. bibliothec. MSS. p. 502. A. add. infra, sect. LI. Allat. At in pluribus codd. num. exstiterit Pselli lib. quod quidem probabile esse videtur, nec ne? dicere non possum. Nam in catal. codd. quibusdam *opera Pselli*, nullo addito, quatenam sint, indi- cio, huic vel illi MSto inesse, tantum legitur: ex. gr. in *Montfaucon.* bibl. bibliothecar. MSS. tom. I. p. 201. A. *Pseli varia*, in bibl. quadam Romana; p. 476. A. *Pseli quaedam*, in bibl. Veneta, et p. 588. A. in Bibl. Bonar. p. 1199. B. et multa p. 1200. A. in Bibl. Pelliserii, ac p. 1309.

B. in 6. codd. Mazar. et ita alibi in aliis- que catalogis. Praeter ea multa, quae separatim et ab Allatio citantur, et in MSSis occurrunt, partes esse videntur maioris cuiusdam operis. Hinc moles librorum varii generis tituli- que, qui etiam diuersimode indicantur, orta fuerit. Denique Psellorum senioris atque iunioris scripta confundi soleat. Quae quum ita sint, equidem quamuis multum temporis in euoluendis catalogis consumserim, et vero perdiderim, plenum om- nibusque partibus absolutum librorum cum edi- torum tum imprimis MStorum promittere nequeo catalogum. Quare in ordine, ab Allatio serua- to, eiusque industria, mutatis mutandis, acquie- scere, et, quae ille omisit, adiacere malui, quam peruersa agere. *Harl.*

b) Exstant in cod. *Vindob.* caesar. LX. nr. 2. subiectis tribus epigrammatibus, vno in Basilium M. et duobus in Epicteti Enchiridion, quae eius- dem Pselli esse videntur *Lamb. cio.* in comment. de bibl. caesar. tom. III. p. 269. — *Pseli alle- goriae Tantalus, Iouis, Saturni et aepi xaxax- yri Hqaxa* sunt in cod. *Vent.* Marc. CDLXIV. v. catal. codd. gr. Marc. p. 246. — *Pseli iam- bos in aereum equum in Hippodromo, qui pe- dem adtollebat*, edidit *Auslm. Bandurius* in Im- perio orientali, part. III. libr. VII. p. 178. ed. Par. f. pag. 153. ed. Venet. *Harl.*]

c) Graece in 8. ad calcem Apophthegmatum, Leoni X. inscriptorum, sine anni nota.

d) Graece tantum, non graece et latine, vt a Caueo in hist. litte. aia scriptorum Eccles. prodit- um, licet Heracliti Allegoriis latina illarum Ges- neri versio subiuncta. [v. supra, vol. I. p. 406. med. cum Aristotelis libello de virtut. gr. Ar- gentor. 1560. 8.]

Pfello, §. LXX. Obiter et hic animaduertendum est, carmina illa, quae Federicus Morellus Lutetiae anno 1608. 8. vna cum Theodori Prodromi dissertatione de Sapientia graece edita, esse excerpta, non nullis tantum verbis iminutatis, ex his Pselli Iambis. Ea sub Ἀναρτύμης nomine Ἰάμβες ἠθοποικῆς Morellus vulgauerat. Nihil minus. Phronesi tantum excerpta, reliqua sunt de Philosophia, Rhetorica, et Grammatica, quae quantum spectent ad mores, iudicent alii.

(XXXVI.) Eiusdem *Paraphrasin in Aristotelis librum Περὶ Ἑρμηνείας, de Interpretatione*, edidit graece Aldus Venetiis, cum Ammonio, et Magentino 1503. in fol.) eandem latinitate donatam<sup>f)</sup>, cum eiusdem Pselli Compendio *in quinque voces Porphyrii, et Aristotelis praedicamenta* Basileae excudit Robertus Winter 1542. 8. Quae vltima prius anno 1540. graece Parisiis edita fuerunt, vna cum eiusdem *Introductione in sex philosophiae modos*, et gr. ac lat. anno 1541. 12. ib. per Iacobum Foscarenum Michaelis filium latinitate donata. In alio codice manuscripto<sup>g)</sup> Paraphrasis titulus ita habetur, Παράφρασις τῆ περὶ Ἑρμηνείας ἀπὸ Φωνῆς τῆ Κυρῆ Βεσάρχου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τῆ Ψελλῆ. *Paraphrasis in librum de Interpretatione, ex ore Domini Bestarchae et Principis Philosophorum Pselli.* Hinc Virum Vellarchatus etiam dignitate, vnde postea Vellarches nobilissimae familiae nomen irripuit, insignitum fuisse colligimus. [v. ad § LXIX.]

(XXXVII.) Eiusdem liber<sup>h)</sup>, de quatuor mathematicis scientiis, Arithmetica, Musica,

e) In bibl. Lugd. Bat. sunt duo exemplar. cum quibusdam viri docti adnot. mss. v. cat. illius bibl. p. 155. sq. *Hartl.*]

f) Latina versio paraphraseos Pselli in lib. *περὶ Ἑρμηνείας*, studio quorundam amicorum Nic. Martimbosii prodiit Paris. 1539. 4. Editiones quoque Venetam 1541. fol. et Basileensem a. 1542. [8. v. Hamberg. p. 17. sq.] memorat Labbeus. Exstat et Pselli introductio in sex philosophiae modos et Compendium quinque vocum Porphyrii et de decem Categoriis, Venet. 1532. cum versione Iacobi Foscareni. *Fabr.* [Curante *Arsenio*, qui graecum textum edidit, in 8. Conf. supra vol. III. p. 213. init. Graece exstat *Vindob.* in cod. caesar. XXV. nr. 3. (v. *Lambec.* comment. VII. p. 127.) *Venet.* in Bibl. Marc. cod. CCII. v. cl. *Morelli* Bibl. MS. gr. et lat. I. p. 123. qui adnotat *Constantinum Psellum* eius auctorem dici in cod. Marciano DXCIX. et in Laurent. XXVI. nr. 8. apud Bandin. quem vide tom. I. p. 493. sed Michaeli vnum eundemque esse cum Constantino. In cod. autem Marciano posteriore et Laurent. legitur: Παράφρασις — ἀπὸ Φωνῆς Κωνσταντίνου Βεσάρχου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τῆ Ψελλῆ, sed pro *Κωνσταντίνου* legendum esse, (vti Allatius dedit,) *κυρῆ*

vel *κυρῆ*, monet Bandin. Atque in cat. codd. Angliae I. p. 13. de cod. Barocc. CXVII. vocatur *Bestarchi et Pselli* paraphr. libr. de interpretatione et ibid. de cod. Oxon. nr. MMCXL. p. 71. cat. Aristoteles de interpret. cum scholiis et paraphrasi *Michaelis Pselli.* Illa paraphrasis gr. exstat quoque in cod. Laurent. XIX. nr. 1. XXXV. nr. 5. plut. 61. et cod. I. plut. 85. nr. 11. in quo pauca quaedam subiiciuntur *de tribus syllogismorum figuris v. Bandin.* III. pag. 11. 24. et 239. In bibl. *Paris.* publ. secundum catal. tom. II. in cod. MDCCCXLIII. nr. 6. MCMXIX. nr. 1. MCMLXXIII. nr. 6. cum scholiis margin. MMCXXXVI. nr. 4. vbi dicitur commentarius ineditus. Init. *ἡμῶν 151 τὸ*, add. infra ad §. Allat. LXIX. *Hartl.*]

g) [Vti etiam in cod. *Venet.* Marc. DXCIX. v. cat. codd. gr. Marc. p. 312. — in cod. *Barocc.* CXVII.]

h) Hunc librum, (in quo multa e Theone delibata) [v. supra, vol. IV. p. 37.] Psellus testatur, se scripsisse anno Graecorum 6516. h. e. Chr. 1008. [conf. supra, vol. V. p. 647. sq. et 649.]

sica, Geometria, (Astronomia,) graece et latine editus cum aliis auctoribus, Wittenbergae 1560. nec non Basileae per Ioannem Oporinum 1556. 8. [in cat. Pinell. I. p. 329. nr. 1980. citatur annus 1554.] *Guilielmo Xylandro*, Augustano, interprete, cum nonnullis eiusdem Xylandri adnotationibus tam criticis, quam exegeticis in eundem. Quibus accessit Xylandri de Philosophia, et eius partibus Carmen, et nonnulla alia Carmina diuersi argumenti. Opus hoc primus Romae graece in 8. imprimendum curauit *Arsenius*, Monembasiae episcopus, in qua editione scripserat, incertum esse, Pselli ne, an Euthymii cuiusdam e opus esset, plerisque tamen Pselli videri. *καὶ ταῦτα τῷ ταύτης πατρὶ, ἔτε Ψελλὸς ἦν, ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ, εἰρ' Εὐθύμιος, χαρίζομενος.* [conf. supra vol. VII. p. 786.] Impressus quoque est <sup>1)</sup> Parisiis graece anno 1545. 12. per Iacobum Bogardum. [v. Maittair. A. T. III. p. 379.] Non multo post *Elias Vinetus*, quod nullus ante eum, anno 1553. primus latinum fecit, Parisiisque anno 1557. edendum curauit, postrema eius parte, quae est de Astrologia, omissa, tum, quod antiquis illis egeret Graecorum tabulis, quarum rationes suis temporibus non satis congruebant, tum, quod esset mendosa praeter alias, et ex ea se haud dum, vt ipse praefatur, ex sententia explicare potuerit, cuius loco Procli sphaeram substituit. Editum hoc idem Opus ex Vineti interpretatione Turnoni apud Claudium Michaellem, anno 1592. Post Vinetum Xylander suam interpretationem adgressus est. *Fabr.* [In cat. impressor. libr. bibl. Bodlei. II. p. 373. citatur opus illud, sine opusc. in Astronomiam, latine *Elia Vineto Santone* interprete. Turnoni 1591. 8. Praeterea ed. *G. Xylandri*, gr. et lat. August. Vindel. 1554. 8. latine per Gu. Xylandrum, Lugd. Bat. 1647. 8. v. Pinelli catal. I. p. 329. — *Mich. Pselli* Arithmeticae, Musicae et Geometriae compendia, *Guil. Xylandro* interprete. Heidelbergae typis Abrah. Smetsmanni. 1591. 8. sine praefat. et adnotatt. In fine addita est particula orationis, habitae a Casp. Peucero, a. 1557. Est in bibl. publ. Erlang. — In *Harwood* Prospektu edit. etc. italice verso et correcto a Pinellio (Venet. 1780. 8.) p. 112. Xylandri ed. gr. lat. citatur Basil. 1556. et Lips. 1590. 8. — In Bauer. catal. librorum rar. supplem. vol. II. p. 291. ex cat. Britt. a Slawiet. occurrit *Mich. Pselli* de arith. musica, geometria, et *Proclus* de sphaera ex interpret. El. Vineti Paris. 1557. 8. — Separatim editum est *Pselii* Arithmetices compendium, graece. Paris. Christ. Wechel. 1538. 4. ac gr. et lat. Paris. ap. Io. Lodoic. Tiletanum, 1545. 8. v. Maittair. A. T. III. p. 284. et 379. — Quam edit. Venet. 1532. 8. Fabric. in nota memorauit, ea in catal. Pinell. I. p. 328. nr. 1379. inscripta est: *Mich. Pselli* de quatuor mathematicis scientiis, edente *Arsenio*, archiep. Monembasicensi, gr. Venetiis, de Sabio, Venet. 1532. 8. apud Maittair. autem A. T. II. p. 768. *Pselii* opus in quatuor mathematicas disciplinas, Arithmetica, Musicam, Geometriam et Astronomiam, gr. Venet. ap. Steph. Sabium et fratres. 1532. 8. Ab illo opere diuersum est id, quod in bibl. Barber. (quam adpellat Fabric.) p. 253. sic indicatur: *M. Pselli* Introductio in sex Philosophiae modos, et compendium quinque vocum et decem praedicamentorum philosophiae, gr. et lat. per *Iac. Foscarenum*, Venet. 1532. atque *Maittaire* l. c. in nota b. discernit quoque illa duo

<sup>1)</sup> Venetiis quoque anno 1532. 8. quae editio graeca occurrit Romae in bibl. Barberina. Latina vero Xylandri interpretatio recusa Lugd. Bat. 1647. 8. Libellum Pselli de Musica, ex hoc Tetra-

biblo *Lambertus Alardus* cum latina sua interpretatione subiecit libro suo de veterum Musica, Schleusburgae 1636. 12.



duo opera, et animaduertit, Arsenium proxime ex eodem praelo edidisse gr. in 8. et Redulpho etiam, patri purpurato, dedicasse *PSELLI* interpretationem in sex philosophiae modos, et synopsis quinque vocum et decem categoriarum, item *Blemmidae* de quinque vocibus libellum, et *Georgii Pachymerii* de sex philosophiae modis, quinque vocibus et decem categoriis: quae editio num eadem sit, quae extat in bibl. Lugd. Bat. alii videant, et ego subdubito: v. catal. illius biblioth. p. 165. vbi sine loco nominatur, et editor catal. addit, „Venetiis, ut videtur; aliqua sunt adscripta graece.“ — Liber de IV. mathemat. disciplinis in MSS. est *Florent.* in bibl. Laurent. cod. XXXIV. nr. 16. plut. 57. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 390. — *Mediolani* in bibl. Ambros. cum pluribus aliis *PSELLI* libr. v. *Montf.* Bibl. biblioth. MSS. I. p. 502. *A.* — de arithmetica *Paris.* in bibl. publ. cod. MMLXII. nr. 6. et cod. MMCDXCIV. it. cod. MMMLXVII. 17. cum cod. Vatic. collatio. — de quatuor mathemat. discipl. ibid. in cod. MMCXXXVI. nr. 6. qui liber in catal. codd. Paris. P. II. p. 448. dicitur *opus ineditum*; quo iure, equidem nescio. ibid. in cod. MMCCCXXXVIII. et tribus seqq. vbi sub nomine non certo, quoniam initium deest, vel Mich. Psello vel Georgio Pachymeri tribuit catalogi confector. ib. in cod. MMCDLXV. nr. 1. dicitur *Euthymii* siue *Mich. Pselli* opus de IV. math. disciplinis etc. (conf. supra, vol. VII. p. 786.) — ib. in cod. MMDLXI. 5. solutiones astrologicae: init. *διὰ τὴν ὅλην χρῆσιν*; — *Vindobon.* in bibl. caesar. cod. X. nr. 4. et cod. XXVI. nr. 4. ex opere de IV. math. discipl. pars prima de arithmetica, et in cod. CII. integrum opus. v. *Lambec.* comment. tom. VII. pag. 42. 134. et 390. et infra ad §. LVI. sub fin. de variis philosophicis etc. *Harl.*]

[XXXVIII.] Eiusdem tractatus *Περὶ Χρυσοποιίας*, de auri conficiendi ratione, ad Michaellem Cerularium, patriarcham Constantinopolitanum, *Dominico Pizimentio*, Vibonensi interprete, vna cum Democrito Abderita, Synesio, Pelagio et Stephano Alexandrino, de magna et sacra Arte editus est Patavii apud Simonem Galignanum 1572. in 8. Animaduertendum etiam, a Pizimentio male Epistolam *PSELLI*, ad Xiphilinum directam<sup>h)</sup>, qui Ioannes dicebatur,

<sup>h)</sup> Etiam in graeco codice regio Paris. cuius Apographum beneficio illustri viri, Pauli Vindigii, posideo, nomen Xiphilini extat: *τὴ μακρὴν καὶ πανσόφην Ψελλῶν Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἐπιφάνιον περὶ χρυσοποιίας*. At in codice Vindobonensi ad Michaellem (Cerularium) dirigitur, *τὴ λογιωτάτη καὶ πανσόφην ὑπερτίμησιν πρὸς Μιχαὴλ τὸν ψελλῶν περὶ χρυσοποιίας πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριον Μιχαὴλ. Fabr.* Conf. infra, vol. XII. p. 709. de Democrito, et p. 767. nr. 28. *Morhof.* Polyhist. liter. libr. I. cap. XI. 51. p. 110. et paullo infra ad nr. LXIX. de epistolis *PSELLI*. — Exstat illa epistola cum multis aliis scriptoribus de auro conficiendo in cod. Bibl. Guil. Pelliserii. v. *Montf.* Bibl. biblioth. MSS. II. p. 1200. *D.* in cod. Par. reg. v. *Montfaucon.* l. c. I. p. 740. *B.* in cod. *Bavar.* CXII. fol. 403. vbi epistola in fine audior est, quam in edit. Patav. v. *Ignat. Hardt* de codd. *Bavar.* in: *Aretini Beyträgen zur Geschichte etc.*

a. 1804. part. VII. p. 46. — In Bibl. *Escorial.* v. *Plüer* itiner. per Hispan. p. 183. sed in *Montf.* Bibl. biblioth. MSS. p. 623. *D.* de eadem bibliotheca citatur cod. continens *PSELLUM* et alios auctores de arte chymica. — *Mediolani* in Bibl. Ambros. v. *Montfaucon.* l. c. pag. 502. *A. Paris.* in Bibl. publ. cod. MMCCCXXVII. nr. 1. et alibi forsitan inter *PSELLI* epistolas. Opus autem ipsum de auri conficiendi ratione extat MSt. *Vindobonae* in Bibl. caesar. in cod. CXII. 2. v. *Lambecii* comment. VII. p. 435. — In Bibl. *Bodleiana* inter codd. Selden. nr. MMMCCCLXIV. tom. I. p. 162. catal. MSS. Angliae et Hibern. — *Paris.* in Bibl. publ. cod. MMCCCXXVIII. nr. 1. et MMMXXVII. nr. 5. secund. catal. codd. II. p. 484. et 589. praeterea teste *Montfaucon.* in Bibl. bibl. MSS. II. p. 902. *D.* in cod. CXIII. in Bibl. *Balbusii*, ib. p. 1303. *A. Harl.*

dicebatur, non Michael, nisi velimus dicere Pfellum eundem tractatum, mutato solo nomine, amicis pluribus diuenditasse, quod aliis etiam sollemne fuit. [P] Lilius Gyraldus Dialogismo 8. narrat, libellum hunc, quem vocat aureolum, inter peruetustos codices graecos repertum, manuque sua exscriptum, Pico Mirandulae se tradidisse, exornasseque hoc epigrammate:

*Si velut Aesonides Nephelicia vellera quaeris,  
Non per Cyaneas illa petenda petras.  
Si quas Tantaleis latuerunt aedibus Atrai,  
Non ea Tantalea fraude paranda tibi.  
Hesperidum si mala cupis seruata dracone,  
Non opus Herculeo, Pice, labore tibi.  
Si quidquid nigris auri defertur ab Indis,  
Non est cum trucibus pugna futura feris.  
[P] Si quidquid Lydis, vel Iberis voluitur undis,  
Non tibi per gentes longa terenda via est.  
Omnes ecce tibi ignotos quacunq; parandos,  
Thesaurus, paruo codice Pfellus habet.*

Hinc frequens illius mentio, et dictorum examen apud Ioannem Franciscum Picum in libris de Auro, sed praecipue cap. 2. lib. 2. *Democriticae sectae, et Abderiticae inter Aristotelis interpretes Michael Pfellus non solum meminit, sed a se revelata scribit eius arcana. Hic enim post Rhetorica, Historica, Poetica, Mathematica, scripsit et Chymica, nec non et Medica, quas Constantino imperatori, uicauit.*

[XXXIX.] Eiusdem *περί ἐνεργείας Δαιμόνων*, de operatione Daemonum [contra Ma-  
netem et Euchitas] liber e graeco in latinum <sup>1)</sup> conuersus est a Petro Morello <sup>2)</sup>, Turonensi,  
editus-

1) In Bibl. Gallica Crucimani p. 405. Galliae etiam versio huius libri a Morello edita memoratur, Paris. apud Guil. Chaudiere 1573. additis capitibus 33. et 36. libri quarti Nicetae de Colossis Asiae. Librum Pfalli accepit Morellus e Bibliotheca Iacobi S. Andreani, canonici S. Mariae Paris.

2) Morelli versio latina exstat etiam in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. 18. p. 589. Hinc graece et latine cum Gaulmini notis hunc librum minus emendate recudi curauit *Dan. Hasenmüllerus*,

Kilon. 1689. 12. Vide et, si placet, *Cardanum* c. 93. de rerum varietate T. 9. Opp. p. 310. sq. *Io. Clericum* Bibl. Vniuersal. T. 15. p. 118. sq. et *Vignolium Maruillum*, [qui Pfalli libr. ac laborem parum laudat.] T. 2. Miscell. litterar. p. 304. sqq. et 334. sq. de versibus politicis. Dialogi titulus *Τιμόθεος ἡ περί ἐνεργείας Δαιμόνων*. Vide *Fulvium Vesium* in Lyricor. fragmentis p. 179. et *Lamb.* lib. VII. p. 158. *Fabr.* [p. 298. sq. ed. Kollar. de cod. LXXVIII. quem ob lectionum diuersitatem cum Gaulmini edit. diligenter conferri, operae pretium iudicat Lambec. *Timotheus* autem id

editusque latine cum praefatione Francisci Fenardentii Parisiis apud Gulielmum Chaudiere 1577. 8. et anno 1615. 8. Lutetiae Parisiorum notis a se illustratum primus graece (ex duobus MS<sup>tis</sup> suo et Morelli,) edidit *Gilbertus Gaulminus*, cum interpretatione latina eiusdem Morelli<sup>\*)</sup>. Plura item ex eodem Dialogo excerpta, latina facta Ioanni Medici, vna cum aliis ex Iamblichio, Proclo, Porphyrio, Marfilii Ficinus nuncupauerat. Gesnerus in Bibl. et ex illa Ios. Simler in Bibl. p. 505. scriptum reliquit, Psellum duos de Daemonibus libros scripsisse, quos Diegus Hurtadus Venetiis possidebat, excusque erant latine in officina Aldi. De Hurtado nihil dico. De Officina Aldi falsum est, ibi hos duos libros de Daemonibus esse impressos, quum in illa editione nihil aliud contineatur, quam excerpta illa Ficiniana, saepius<sup>o</sup>) multis in locis edita, eodem ordine, ac distinctione. Gaulminus coniecit ex verbis ipsius Pselli in fine Dialogi de Daemonibus, libros duos scripsisse, quod latuisse interpretes Morellum, et Ficinum, ideo maxime, quod in excerptis e Psello, quae cum excerptis [P] pariter ex Iamblichio, Proclo, et Porphyrio edita sunt, aliqua ultimo capite adserat, quae desumpta ex secundo illo, si quis est, libro videri possunt. Optima coniectura, et veritati consentiens; quae enim in eo capite continentur, quum, vt manifestum legenti esse potest,

opus etiam vocatur, quoniam Timotheus & Thrax contra Manetem colloquuntur. Exstat quoque inter codd. *Vossian.* in Bibl. Lugd. Bat. v. catal. illius p. 394, 67. — in Bibl. *August. Vindob.* v. *Reiser.* notis. illius p. 24. et p. 32. bis sine nomine auctoris. — *Monachii* in cod. Bavar. C. fol. 224. v. *Hardt* de codd. Bavar. in: Aretini Beyträge zur Geschichte u. Litterat. a. 1804. part. 6. p. 27. — *Taurin.* in Bibl. publ. cod. CCCXXX. fol. 5. de daemonibus. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 413. *Florent.* in Bibl. Laurent. cod. XXXII. nr. 18. plut. 9. tum in cod. XLV. nr. 3. plut. 28. cum breuibus scholiis in margine; et in cod. XVII. nr. 26. plut. 59. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 445. II. p. 68. et p. 533. sq. — In cod. *Mosquensis* CCXXV. fol. 108. et 110 duo excerpta ex Pselli libr. *νεπι δαμόνων*. v. *Matthaei* notis. codd. Mosq. synod. p. 149. ed. ius. — In Bibl. *Mazar. Par.* cod. CXLIII. v. *Montfauc.* B. bibl. MSS. p. 1223. D. — *Paris.* in Bibl. publ. cod. MCCCX. nr. 35. in cod. olim Mazarinaco MCMXCVII. in cod. MMCIX. nr. 4. In cod. *Escorial.* v. *Plüer.* itiner. per Hispan. p. 183. Add. infra §. LXX. init. *Harl.*

\*) [De edit. Gaulmini, item de versionis Morelli. atque Aldin. edd. Pselloque copiosus est *Freytag.* in adparatu litter. tom. III. p. 100. sqq. De ed. Ald. vide etiam *Maittaire* A. T. IV. p. 632. et p. 653. not. 12. *I. G. Schelhornii* Amoenitatt. literar. tom. I. p. 98. *Morhof.* Polyhist. phi-

los. I. 7, 12. p. 98. *Stolle* in: Historie der Gelahrtheit, part. II. cap. 3. p. 297. et 298. not. o. et p. vbi de Pselli libro, errorum et nugarum pleno, iudicat, animaduertitque, ab aliis illud opusc. tribui Psello seniori, vti Allatius §. X. vbi Fabr. in nota, laudat, ait, et Allatius diss. de Engastri-mytho cap. 2. et 16. — Cum Iamblichio, Proclo et reliquis in ed. Ald. rursus prodiit Lugduni ap. Io. Tornaes. 1552. 12. v. Bibl. Feuerlin. tom. II. p. 1072. nr. 12009. — *Bernard.* in epist. ad Reiske, in huius vita p. 276. pro *ἱεργὰν* in libri inscriptione malit corrigere *ἱεργὰν*, quoniam Psellus in eo libro non tam probatum iuisse, daemones operari, quam potius voluisse fornam, qua adparerent, describere videatur. — Psellum *Senior.* esse auctorem huius dialogi, cum aliis putat *Io. Fabric.* in historia bibl. suae tom. I. p. 109. — *La Croze* comparat locum Laciani cum Pselliano in Thesaur. epistol. Lacroz. tom. III. p. 163. *Harl.*]

o) Confer lib. I. Bibl. Graecae c. 7. §. 4. [p. 52. med. Bis autem Iamblichi, Procli, Porphyrii, Synesii, *Pseli de daemonibus* et aliorum opusc. latin. per Marfil. Ficin. prodierunt ex offic. Ald. a. M. III. D. fol. et auct. a. MDXVI. fol. v. *Panzer.* A. T. III. p. 420. sq. et VIII. p. 434. nr. 795. et *Renouard* Annales de l'Imprimerie des Aldes. Par. 1803. 8. tom. I. pag. 17. et 132. *Harl.*

potest, in hoc Dialogo non habeantur, ex alio libro desumpta esse necesse est. Sunt autem, ne diutius te detineam, Lector, ex tractatu eiusdem Pselli in hanc eandem rem sub hoc titulo, *Τίνα περὶ Δαιμόνων δοξάζουσιν Ἕλληνες*, Quenam sint de Daemonibus opiniones Graecorum: cuius principium tale est, Ὁ μὲν ἡμέτερος λόγος προαιρέσεις καὶ τοῖς Ἀγγέλοις διδῆς. Qui an vnus sit cum secundo Hurtadiano, non ausim affirmare: et praesertim in hoc Scriptore, cui non defuere vires eloquentiae, nec argumentorum copia, quibus eandem rem non semel, sed pluries petraclaret; vt videre est in aliis ab eo conscriptis. Porro hos duos de Daemonibus libros alii tribuunt Michaeli Ephesio, vt scribit Posseuinus in Apparatu. Eorum in latinum versio incerti legitur in cod. MMMCXXII. manuscripto Vaticano: et de Daemonibus excerpta ex Psello per Ioannem Iacobum Bartholotum Parmensem, Physicum, codice MMMMMCCCLXXVI. [et in cod. Laur. Med. v. Montf. Bibl. bibl. MSS. p. 400. A.]

[XL.] Eiusdem in *Oracula Chaldaica expositio*"), cuius potissimam partem Nicephorus Gregoras, suis in Synesii libellum de Incomniis commentariis, verbo tenus tacito Pselli nomine, transcripsit. Nec non eiusdem, *Breuis dogmatum Chaldaicorum declaratio*"), graece et latine primum edita est a Francisco Patricio in Noua Philosophia de Vniuersis ") in Zoroastre, imperfecte tamen, et confuse, quum vtrumque commentarium eadem sententia concludat; sic enim claudit: Τῶν δὲ τῶν δογμάτων τὰ πλείω, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Πλάτων ἐδίδξαντο, οἱ δὲ περὶ Πλωτῖνον, καὶ Πορφύριον, καὶ Ἰάμβλιχον, καὶ Πρόκλον πᾶσι κατηκολύθησαν, καὶ ὡς θείας φωνᾶς ἀσυνλογίως ταῦτα ἐδίδξαντο. Horum autem dogmatum plurima et Aristoteles, et Plato susceperunt. Plotinus vero, et Porphyrius, et Iamblichus, et Proclus omnia sunt secuti, et tanquam diuinas voces ea susceperunt. Patricius in Psellum ita animaduertit: Similia his Psellus postea tradidit, vltimam scuti prolixius, ita et diligentius, sed, qualiacunque sint, non inutilia cognitu fuerint. Neque hic silentio [P] praetereundum est, primam Expositionem in chaldaica oracula ab aliis Proclo Lydio') adscribi; sic enim adnotatur ab illius exscriptore in codice DLXXII. Vaticano, Ἀλλὰ καὶ εἶρον, Πρόκλος Ἀυδῆς ὑποτύπωσις, Αἰθὶ inueni, Procli Lydii Hypotyposis. Nec dubito, Proclum, rebus hisce addictissimum, libellum de hac eadem re conscripsisse. Sed siue Procli, siue Pselli opella eiusmodi sit, nulli bono fuerit id nosse. Eandem esse existimo in Bibliotheca reginae Galliae, quae prius fuerat Ioannis Lascaris, postea Petri Strozzae; primo autem cardinalis, Rodolphi, vt scribit Draudius in Bibliotheca Clasica. Nec alia videtur, quae in Bibliotheca Antonii Augustini habebatur cod. CCXIX. *Pselli explicatio dogmatum apud Assyrios*. Absolutius postea cum Sibyllinis Oraculis, aliisque Parisiis prodiit studio Ioannis Obsoepaci') 1599. in 8. Eorundem opusculorum, diuersa ab edita, in latinum versio habetur

G 2

Manu-

\*) Inscríbitor etiam in codice quem habeo, MS. πρὸ ἐπιφύλαξης ὧστε ἡ ἀλήθεια αἰ τὰ λέγειν Ζωροάστρα. Fabr. [confer supra, vol. I. p. 310. not. v. et p. 311. cum nota y.]

q) Ἐκδοσις κεφαλαιώδης καὶ σύντομος τῶν περὶ χαλδαίων δογμάτων.

r) Ferrariae 1591. Venet. 1593. fol.

s) Lycium, non Lydium, fuisse Proclum testatur in eius vita Marinus, qui commentarios Procli in λέγια memorat c. 26. quemadmodum et Simeon Magister de alimentorum facultatibus p. 141. edit. Martini Bogdani, tum Proclus ipse p. 359. in Politiam Platonis.

t) Etiam 1589. et 1601. Paris in 8. Et ad cal-

manuscripta cod. MMMCXXII. Vaticano, incerti. *Fabr.* In codd. *August.* Vindel. bis. v. *Reiseri* notit. MSS. p. 82. *Bauar.* C. fol. 210. *Pfelli* expositio oraculorum chaldaicor. et fol. 220. ἐκθεσις καὶ φαιωδὴς etc. siue *summaria et brevis expositio dogmatum chaldaicor.* v. *Hardt* in Aretini Beyträgen etc. a. 1804. part. 6. p. 26. In cod. *Vindobon.* caesar. CXXXVII. 4. est *Mich. Pfelli* vaticinium (Chaldaeor.) de Constantinopoli, sed *Kollar.* in Suppl. I. ad Lambecii comentar. p. 770. sibi persuadere non potest, tantarum ineptiarum *Pfellum* esse posse auctorem. — Ex chaldaicis oraculis in cod. *Mosquensi* CCXXV. v. *Matthaei* in notitia codd. gr. MSS. bibl. Mosquensium etc. tom. I. p. 149. ed. Lips. in 8. — Hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos *Florentiae* in cod. Laurent. XXIX. nr. II. v. *Bandin.* cat. II. p. 473. sq. — In cod. *Escorial.* vtraque expositio; item expositio et brevis summa dogmatum apud Assyrios. v. *Plüer.* l. c. p. 182. et 183. — *Paris.* in Bibl. publ. cod. MCLXXXII. (in quo ultra centum libri et particulae *Pfelli* continentur, vid. cat. MSS. Paris. regior. II. p. 237. sqq.) nr. 94. explicatio chaldaicor. oraculorum et nr. 95. dogmatum eorundem brevis explicatio in cod. MDCCCXXIII. nr. 3. et 4. et cod. MMCIX. nr. 1. et 2. vtrumque opus, tum *Pfelli* in oracula chaldaica in cod. MMDCCCXXXII. nr. 5. *Harl.*

[XLI.] Eiusdem *Commentarios* \*) in octo libros *Aristotelis de Physica auscultatione*, ex interpretatione *Ioannis Baptistae Camotii*, cardinali, *Herculi Gonzagae* consecratos, edidit Venetiis *Federicus Turrifanus*, latine 1554. in folio \*). Eos MSS. graece exstitisse in Bibliotheca *Didaci Hurtadi*, caesarei ad Venetos Oratoris, refert *Gesnerus* in *Michaelae Psello*, et *Possseuinus* in *Apparatu* \*). In alios etiam *Aristotelis* libros scripsisse manifestum est ex eiusdem, qui *Viennae* scribunt fuisse eiusdem *Epitomen Philosophiae Aristotelicae de Generatione, et Corruptione, et de Meteoris. Item Expositionem in Metaphysica Aristotelis. Latentque eiusdem*, scribit *Andreas Schottus* Praefat. in Cant. Cantic., *Pfelli plurima in eiusdem Aristotelis Physicam, primamque Philosophiam, in Caesaris Augusti Viennae Bibliotheca. Fabr.* Vid. indic. ad *Nessellii* cat. codd. caes. voc. *Michael Psellus.* Vid. infra ad §. LXXII. *Allat.* — *Pfelli* commentar. in *Meteora Aristotelis*, in cod. *Coislin.* CCCLXXXIV. v. *Montfauc.* Bibl. *Coislin.* p. 588. *Psellus* in *Meteora*, in cod. XX. *Wheleri.* v. cat. MSS. Angliae etc. I. p. 357. nr. 9091. etc. *Harl.*

[XLII.] Eiusdem liber περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς de facultatibus Animae, cuius illud est Principium: Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, αἱ μὲν εἰσὶν ἄλογοι, sub Anonymi nomine et

cem editionis oraculorum Sibyllinorum luculentae cum notis *Servatii Gallaei*, Amsterd. 1639. 4. [conf. *Freytag.* Adpar. litter. III. 95. sqq.]

u) Videtur hos scripsisse in gratiam *Michaelis Ducae*, quem discipulorum optimum adpellat.

v) [v. *Renouard* in *Annal.* citat. I. pag. 274. *Harl.*]

w) [v. supra, in vol. III. p. 226. not. dddd.]

et p. 228. sq. sub finem. *Morhof.* Polyhist. philosoph. I. cap. XI. §. 8. p. 51. — In cod. *Escorial.* v. *Plüer.* itin. per Hispan. p. 182. in bibl. *Coisl.* cod. CLIX. bis. v. *Montfauc.* Bibl. *Coisl.* p. 220. — in bibl. publ. *Paris.* cod. MCMXX. *Pfelli* scholia in *Aristot.* libros IV. de naturali auscultatione; in cod. MCMXLVII. *Pfelli* commentarii in eod. libros. In cod. *Bauar.* CXLV. compendiosa expositio in libros *Arist.* de physico auditu. v. cat. codd. gr. *Bau.* p. 58. *Harl.*]

et titulo Δόξαι περί ψυχῆς, *De anima celebres opiniones*, quasi a libro longiore, et perfecto Ἐκλογαί, καὶ [P] Χρησιμοποιεῖται, editus est graece et latine, a *Ioanne Tarino*, Andegauo, versus, cum Origenis Philocalia; Zachariae Scholastici, episcopi Mitylenensis, de mundi opificio; et Anastasii Sinaitae, de hominis ad imaginem DEI, et similitudinem creatione Lutet. Paris. ap. Sebastianum Cramoisy 1624. 4. Illum vetusti Codices MSS. Psello vindicant, nec a Pselli orationis structura longe abest. Et, ni fallor, idem ipse est, quem Psello tribuunt, *de animo secundum variam philosophorum opinionem*, in Augustana Bibliotheca in Armario II. Index Augustanus: [v. *Reiser*. indic. MSS. Bibl. August. pag. 41. nr. 77.] et in Bibliotheca Imperatoris Viennae<sup>\*)</sup>. Nec alius forsan est, qui in Bibliotheca regis Gallorum, *Pselli de anima*, legitur. [conf. ad §. LXX.]

[XLIII.] Eiusdem Adnotationes in aliquot Gregorii Nazianzeni loca, cum Eliae, Cretensis episcopi, et aliorum, studio et opera Iacobi Billii latinae factae, saepius editae sunt, cum Gregorii Nazianzeni operibus. *Fabr.* [v. supra, vol. VIII. p. 431. et p. 394. sq. et *In. Fabric.* in historia bibl. Fabric. tom. I. p. 106. sqq. et p. 109. et infra §. LXIX. et LXXV. sub fin. In dictum Gregorii Naz. πῶς κυρίως καὶ ὁ κυρίως, in cod. Matrit. regio LI. fol. 119. quam dicti expositionem *Iriart.* in cat. codd. gr. Matrit. pag. 174. meditam esse putat. — *Pselli* in Gregor. Naz. et alia eiusmodi, in cod. Laurent. Medic. XL. nr. 14—19. quae recenset *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. II. p. 411. sq. — in cod. *Veneto* Marc. CCCXXXVII. v. cat. codd. gr. Marc. p. 213. *Harl.*]

[XLIV.] Eiusdem Oratio Panegyrica in Simeonem Metaphrastem, edita<sup>\*)</sup> latine a Surio die 27. Nouembris. Exstat graece manuscripta in cod. Vaticano DLXVIII. quae incipit, τὸν μέγαν ἐν βίῳ, καὶ λόγῳ Συμεὼν προσεχόμενος, cum aliis eiusdem Pselli in eundem, quae non multo infra adnotabimus. [v. infra ad sect. Allat. LXVIII.]

[XLV.] Eiusdem Carmina<sup>\*)</sup> in Cantica Canticorum interpretatus est *Franciscus Zimarus*,  
G 3

α) [v. *Lambec.* et notam Kollar. vol. VII. comment. p. 316. sq. de cod. caesar. LXXXV. quem inuenit Allatius. De alio cod. v. *Lambec.* IV. pag. 505. init. add. *Kollar.* ad *Lambec.* VII. p. 137. de cod. XXVI. — *Paris.* in Bibl. publ. in cod. MCMXXVI. nr. 1. *de anima*. — in cod. MMXCVIII. nr. 1. et *de animi syllogistica demonstratio*, in cod. MMDXLIV. nr. 3. *de anima Florent.* in cod. Laurent. Medic. X. nr. 6. plut. 87. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. III. p. 599. — *Taurini* in bibl. publ. in cod. CCCXXXI. fol. 2. iterum *5. de anima*, et fol. 15. *cum triplicem animam Platonici atque Aristotelici dixerint*: fol. 127. *de facultatibus animae*, cuius initium: τῶν ψυχικῶν δυνάμεων ἢ μὴν αἰεὶ δρασκουσιν etc. it. in cod. CCCLXVII. nr. 5. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 412. 413. 414. et 486. — In cod. *Escorial.* de *V. animae facultatibus*, v. *Plüer.* itiner. per Hi-

span. p. 182. *Harl.*]

γ) Graece et latine vulgavit *Allatius* libro de Simeonum scriptis p. 221-23. Ἐγκύμιον εἰς τὸν Μεταφράστην Κύριον Συμεῶνα, et p. 236-244. [et recudi fecerat *Fabric.* in vol. VI. p. 511. sqq. edit. vet. ego vero in h. noua ed. omisi. v. vol. VIII. p. 29.] Officium in commemorationem eiusdem Simeonis a Psello compositum. Ἀκολουθία συντάσσουσα διὰ τῆς ψυχῆς. Hunc iuniorem Psellum auctorem esse Panegyrici in Simeonem Metaphrastem, probat *Bollandus* praef. ad T. I. Sancto. Ianuarii p. XVII. Nec diffitetur *Allatius* ipse hoc loco et diatriba de Simeonibus p. 68.

ζ) Ἐμπόσιον illa in Canticum Canticorum versibus scripta est poluicis. Latina versio Schotti et *Zimari* occurrat etiam in Bibl. Patrum Paris.

nus, Veronenſis, excuſa ſunt cum Theodoretis, Maximis, Nili explicationibus Rom. 1563. fol. ſeparatim Venetiis, apud Hieronymum Polum. 1573. in 4. et ſæpius cum Theodoretis Operibus. Tandem Antwerpiae cum Catena Patrum, et Thaumaturgo in Eccleſiaſtem, a Peltano apud Gaſparem Bellerum 1615. in 8. <sup>aa</sup>) In hac editione primum caput latine convertit Andreas Schottus, a ſecundo Zini, utitur interpretatione. Opusculum inſcribitur Nicophoro Botaniatae, Conſtantinopolitano imperatori, quem *σεφνφάγαν*, id eſt, *coronam geſtantem*; imperatorem ſcilicet adpellat, ut et alios [P] imperatores in aliis opusculis compellare conſuevit, quidquid alii ſomnient. Ea primus e tenebris eruta graece publicavit Ioannes Meurſius, cum Polychronii, Eusebii, et aliorum in eadem Cantica expoſitionibus, Lugd. Bat. 1617. 4 <sup>bb</sup>). Martinus Delrius Iſagoge in Cant. Cantic. cap. 5. refert, Pſellum deficere in illa expoſitione, cuius eſt, ut ipſe ait, nimis conciſus abbreviator; et oſcitanter nimis decipitur, dum ait, Pſellum citari a Theodoro, ab antiquiſſimo recentiſſimum, et qui nonniſi poſt octingentos fere annos ſcripſerat. Commentarius item in Cantica ex tribus Patribus, ab eodem Pſello, ſi Index Bauaricus cod. XCIX. fraudi non eſt, ſæpius cum Theodoro latine editus, collectus eſt. En verba Indicis: *item, Commentarius ex tribus patribus, Gregorio Nyſſeno, Nilo, et Maximo, collectore Pſello. Fabr.* In cat. codd. gr. Bauar. p. 37. ſic citatur: *Commentar.* in Cantica canticor. ex Theodoro, item ex tribus patribus collectore Pſello. Item in cod. cat. codd. gr. Bauar. Ingolſtad. 1602. 4. in cod. XXXVIII. (ſed ſec. Hardt. cat. illorum in: Aretini Beyträgen a. 1804. part. 7. p. 28. in cod. CVIII. fin.) exſtat Pſelli expoſitio in canticum canticor. et ſecundum cat. eundem in 4. pag. 14. in cod. XLIIX. et XLIX. Pſellus et Polychronius in cantica canticorum; in cod. LI. Cantica canticor. cum Pſelli commentariis. — Pſelli expoſitio etc. in cod. Auguſt. Vindel. v. Rifer. indic. MSS. Aug. p. 36. — Vindobon. in Bibl. caeſar. cod. LVI. nr. 2. eadem; in cod. CLXIX. (de quo vide ſupra, in vol. IX. p. 660. X.) et in cod. CCXII. in quo ab initio leguntur prolegomena quaedam, quae non exſtant in aliis codd. MSS. nec in edit. gr. Meurſiana. v. Lambec. comment. vol. III. p. 212. ſq. vol. IV. p. 397. et vol. V. p. 75. — In bibl. Bernenſi eſt cod. tam plenior, quam emendatior illo, quo uſus eſt Meurſius; id quod pluribus exemplis commonſtravit Sinnerus in catal. codd. MSS. biblioth. Bernenſis. Bernae. 1760. 8. p. 175-

1634. T. 13. et edit. Lugd. T. 18. Graece et latine exſtat in auctario Ducacano Pariſ. 1624. tomo 2. una cum altero commentario in idem canticum e Gregorio Nyſſeno, S. Nilo et Maximo, per eundem, ut volunt, Pſellum collecto.

<sup>aa</sup>) [1614. in cat. bibl. Lugd. Bat. p. 34. add. p. 66. de tribus aliis edit. et in Hiſtoria bibl. Fabric. tom. VI. p. 150. ſqq. vbi Io. Fabr. multus eſt de illa catena, de Pſello cuiusque paraphraſi. Harl.]

<sup>bb</sup>) [Rec. cum interpretationibus Attdr. Schotti et Franc. Zini, in Io. Meurſii Operibus. Florent. 1746. tom. VIII. p. 289. — Commentariolus

(ſis genuinus eſt,) lat. in Biblioth. PP. Colon. a. 1618. tom. XI. nr. 559. ſq. *εφφράα* ipſa una cum expoſitione Cantici Canticorum per paraphraſin collecta ex S. Gregorii, Nyſſae pontificis, et S. Nili et S. Maximi commentariis, graece et latine Franc. Zino interprete: in Magna bibliotheca vett. patr. Paris. 1694. tom. XIII. pag. 681. teſte Hambergero in: Zuverläſſ. Nachr. tom. IV. p. 15. qui animaduertit, textum graecum eſſe ex cod. Vatic. ſumtum, et ſæpe facere diſceſſionem ab edit. Meurſ. huius vero emendationes frequenter confirmari codicis Vatic. auctoritate. Conf. Schroeckh. chriſtl. Kirchengesch. tom. XXVIII. p. 318. ſq. Harl.]

175—178. — *Paris.* in Bibl. publ. in cod. MMLXXXVII. nr. 17. et versus in canticum canticor. ib. in cod. MMDCCCLXXV. nr. 4. *Harl.*]

[XLVI.] Eiusdem ad Michaelē<sup>cc)</sup>, imperatorem, capita quaedam theologica, *de Trinitate et persona Christi*, graece et latine, cum notis Ioannis Wegelini. Augustae Vindel. apud Georgium Viller, et Sebastianum Mylium 1608. in 8. *Fabr.* Ab *Hambergero* in: *Zuv. Nachr.* tom. IV. p. 15. et antea a *Reisero* in *Indice MSS.* August. Vindel. p. 144. adhuc memorantur editt. *Pfelli* capita XI. de S. Trinitate et persona Christi, gr. et lat. cum notis Io. Wegelini, cum S. Cyrilli et Io. Damasceni argumentis contra Nestorianos, et aliis. Aug. Vindel. 1611. 8. — πρὸς Μιχαὴλ τὸν Κομνῆνον Κεφαλαία Θεολογικὰ ἑνδεκά, gr. in *Dosithei*, patriarch. Hierosolym. τόμῳ ἀγάπης. Ἐν γιαννίῳ 1698. fol. pag. 490. — Exstat *Vindobon.* in cod. caesar. LXXVII. nr. 75. fragmentum *Pfelli* de S. Trinitate et differentia inter ὑπόστασιν et ἐνυπόστατον. v. *Lambec.* comment. III. p. 412. sqq. et in cod. CLXV. nr. 1. fragmenta de S. Trinitate et de anima v. *Lambec.* l. c. IV. pag. 387. Fragmentum *Paris.* in cod. Bibl. publ. MDCCLXXII. nr. 7. conf. infra, ad §. Allat. LV. *Harl.*

[XLVII.] Eiusdem libellum *de Lapidum virtutibus* Philippus Iacobus Maussacus<sup>cc)</sup> primus vulgavit, latine vertit, et emendavit; editus est Tolosae graece et latine anno 1615. 8.<sup>cc)</sup> Verum libellum hunc ante Maussacum latine et italice redditum ab *Adriano Spigilio*, philosopho et medico, et gymnasii Patavini anatomico, apud Liberalem Cremam, Philosophum, ac Medicum Tarvisinum praestantissimum conservari ad hunc diem, epistola sua mihi Iacobus Philippus Thomasinus significavit. Libelli item meminit Casaubonus in Aelii Spartiani Antoninum Caracallam Notis. Et *Iustus Rycquius*<sup>ff)</sup> in Epist. Centuria novā,

cc) In catalogo bibl. Barberinae T. a. p. 233. perperam, ad M. Comnenum. Haec capita theologica integriora lector ad calcem libelli Allatiani reperiēt.

cc) Plutarcho de fluminibus *Pfelli* libellum subiecit Maussacus, testatus, illum se edere ex apographo Iacobi Sirmondi, Epist. dedicatoria ad Gaulminum. [conf. catal. Bibl. Lugdun. Batau. p. 200.]

cc) [Tum: de lapidum virtutibus, gr. ac lat. cum notis *Phil. Iac. Maussaci* et Io. Steph. Bernard. Acc. fragmentum de colore sanguinis ex doctrina medica Persarum, nunc primum ex codice MS. bibl. Lugd. Bat. editum. Lugd. Bat. ap. Ph. Bonik. 1745. 8. Bernard. ex coniectura studuit textum corrigere. v. eph. litter. Lips. a. 1745. p. 384. *Kollar.* ad *Lambec.* VII. p. 470. sq. not. B. citat. ed. illam a. 1748. De ed. Tolosae 1618. vid. supra, vol. V. p. 226. *Harl.*]

ff) *Iustus Rycquius* Epistola ad M. Velferum,

data Romae 1610. *Mihi, bibliothecam nuper Saeregicam excutienti opuscula quaedam graeca calamo exarata in manus venerunt Maximi Planudae et clarorum aliquot virorum epistolae centum, Pfellus de gemmarum virtutibus, Incerti cuiusdam, (Empedocli vulgo tribuuntur,) versus iambici de fixarum stellarum sphaera, a Demetrio Triclinio emendati. Parabolae quaedam corruptae quae in excusis Athenaei codicibus desiderantur, Incerti in librum Aristotelis de coloribus commentarius, Canidei liber contra Plotinum, eius forte, cuius scriptum de immortalitate animae avulserat Cardanus lib. de rerum varietate laudat, Sallustii Philosophi in Heracliti problemata HomERICA summarium, Excerpta ex Gemisti Plethonis Monodia, de immortalitate animae, Eiusdem defensio Aristotelis contra Scholacium, Michaelis Apostolii pro Plethone liber, super substantia Aristotelica, contra Gazam, Demetrii Triclinii de metris poeticis libelli. Dispicere quae, an aliquid sit cedro et pumice dignum.* Haec ille.



va, epist. 29. in Saregica (Lud. Saregi) Bibliotheca inter alia opuscula manuscripta illum se vidisse refert. *Fabr.* Exstat in cod. Bauar. CV. fol. 116. v. *Hardt* in: Aretini Beytrāg. 1804. part. VII. p. 15. — *Vindobonae* in cod. caesar. CXXV. nr. 4. v. *Lambecii* comment. VII. p. 480. — *Taurini* in cod. quondam regio CCLXI. fol. 79. v. cat. codd. gr. Taur. p. 375. — *Florent.* in Bibl. Laurent. Medic. in cod. XI. nr. 4. v. *Bandin.* cat. etc. II. pag. 21. vbi quidem non indicatur auctor; sed in indice III. p. 596. libellus dicitur coniunctus esse cum Pselli libello inedito, ibidem memorato, de Omoplatoscopia. — Sed *Bandin.* quoque in cod. vol. p. 663. de cod. V. nr. 20. plut. 70. vbi etiam id Pselli opuscul. exstat, suam testatus est omissionem. — *Mediolani* in Bibl. Ambrosiana, bis. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 502. A. — *Matriti* in Bibl. reg. in cod. CX. fol. 149. v. *Iriart.* catal. codd. Matrit. pag. 436. *Harl.*

[XLVIII.] Eiusdem *Synopsis Legum* versibus iambicis, et Politicis edita est graece, latina interpretatione et notis illustrata, opera et studio *Francisci Bosqueti*, Narbonensis, ex Bibliotheca archiepiscopi Tolosani, Parisiis apud Ioannem Camusat. 1632. 8. in nonnullis [P] codicibus inscripta<sup>45</sup>) imperatori, Michaeli Ducae. Alius codex Vaticanus, ut notat idem Bosquetus, habet, Alexium, τῷ σοφωτάτῃ Ψελλῷ εἰς τὰς νόμους πρὸς τὸν βασιλέα Κύριον Ἀλέξιον. Et vetus Sirmondi, Nicephorum, Ἀρχὴ συν Θεῷ τῶν πολιτικῶν εἰχῶν τῷ νόμῳ ἐκτεθέντων παρὰ τῷ Κυρίῳ Μιχαὴλ τῷ Ψελλῷ, πρὸς τὸν Ἱεροφρογένητον Κύριον Νικηφόρον, μὴ βελομένην προσέχων τοῖς νόμοις μαθήμασι διὰ τὸ κεχρημένος τέττε πέλαγος. Titulus, vel Porphyrogenetae cognomine, Nicephoro Botanistae adnexo, suspectus est; Non dubito tamen, libellum, rerum summam gerentibus adeo necessarium, pro opportunitate diuersis imperatoribus inscripsisse, ut praecipuas Iuris regulas, ex ipsis Iuris totius fontibus compendio pertractatas, et carmine quasi lenocinio emollitas, absque longioris lectionis taedio, si liberet, percurrerent; ut de eiusdem Chrysopoeia supra diximus. Ex his nonnulla sub Scholiorum nomine vulgata olim fuere a Leunclauio Iuris Graeco-Romani tom. 2; in *Synopsi Legum* Michaelis Attalioetae, tit. praesertim 16. 25. 28. 32. 37. 40. 42. 48. 83. qui quum non animaduertisset numerum carminum, tamquam solutam orationem excudit indistincte. *Fabr.* Exstat etiam *Taurini* in Bibl. regia cod. CCCIV. fol. 176. v. cat. codd. Taur. gr. p. 393. *Paris.* in Bibl. publ. cod. CDLXXVIII nr. 4. cod. MCLXXXII. nr. 105. et MMDCCXLIX. nr. 1. ib. in cod. MCLXXXII. sunt nr. 105. *Pselli* introductio ad legum scientiam; nr. 106. de actionum diuisione; nr. 107. de condictionibus generatim omnibus, et de actionum diuisione; nr. 108. de nouis constitutionibus, ut et de verborum latinorum ad ius pertinentium significatione; nr. 109. de digestorum diuisione; nr. 110. compendiaria diuisio nouellarum Iustiniani. nr. 20. de iis, quae continentur in nomocanone. *Romae* in Bibl. Vatic. v. *Montfauc.* Bibl. bibliothecar. MSS. pag. 9. C. Ibid. in cod. quondam Palatino CCC-

XVI.

gg) Ita etiam in Codice Vindobouensi, cuius meminere *Lambecius* [vol. VI. pag. 101. de cod. XIII. nr. 1. vbi v. Lamb. *Fragm.* ibid. in cod. LI. nr. 21. v. *Lambecius* VIII. p. 994. sq.] et *Nessellus* part. 2. p. 28. et in alio codice, e quo, ante

*Bosqueti* editionem versus nonnullos produxit *Al.* latius ad *Eustathii Hexaemeron* pag. 230. *Fabr.* Ita quoque in cod. *Naniano* CCCV. nr. 3. v. cat. codd. gr. Nan. p. 514. et aliis.]

XVI. — *Florentiae* in cod. Laurent. Medic. VI. nr. 29. plut. 80. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. III. p. 184. qui Allatii locum nostrum ad verbum exscripsit. Pselli synopsis opusculum, licet aliquam utilitatem ad iuris graeci cognitionem adferat, tamen multis erroribus esse refertum, iudicat *Bachius* in historia iurisprud. rom. lib. IV. cap. 2. sect. II. §. 8. pag. 651. ed. Stockmanni, cuius notas conferes. Add. *Anton. Augustinum* in libro IV. Emen- datt. cap. 3. in *Ottonis* Thesauro iur. tom. IV. pag. 1531. — *Zepernik* quidem ad *Casp. Achat. Beck. de Nouellis Leonis Augusti* etc. p. 50. ipsum opus mendis vacuum non esse concedit; addit tamen, errores vel Psello cum reliquis Graecis communes esse, vel e maculatis codd. venire, vel metri et carminis incommodo esse tribuendos. — Post *Bosquetum* de noua Pselli editione adornanda cogitauit *Cornel. a Sieben*, eamque in rem obseruat. criticas, infertas Obseruat. miscell. in auctor. vett. et recentior. vol. VI. p. 199. sqq. speciminis loco emisit; at fatis interceptus fidem datam praestare non potuit. *Abrah. quoque Wielingius*, teste *Reitzio* in praefat. ad *Theophil.* pag. XI. consilium ceperat Pselli edendi; at exitu felici caruit. Tandem *Gerard. Meermann* Bosqueti edit. adiectis Siebenii obseruat. et cum interpretatione latina, ab Archibaldo Maclaine suppleta atque emendata, recudi fecit in Thesau- ro iuris ciuil. et canonici, tom. I. Hagae Comitum 1751. fol. pag. 40. sqq. et *Meerman* in praef. vbi p. VI. sq. quaedam de Psello adnotauit, ex codd. citatis si variae lectiones ad ma- nus fuissent, plures locos in Psello, animaduertit, qui corrupte iam leguntur, restitui po- tuisse. Ex illo Thesauro *Mich. Pselli* synopsis legum cum latina interpretat. et notis *Franc. Bosqueti* et selectioribus obseruat. *Corn. Siebenii* recudendam curauit, et meliores lectt. ex edit. Siebeniique notis hinc inde rescripsit, aut ipse interdum excogitauit *Ludou. Teucherus* Lips. 1789. 8. repetit. in Auctoribus gr. minoribus, cura *Chr. Theoph. Kuinoel*, tom. II. p. 1. sqq. Lips. 1796. 8. Add. *Ios. Mariae Suarefii* Notitiam Basilicor. (quam *Fabric.* quoque vol. XII. p. 467. sqq. inseruerat,) recensuit et variis Obseruat. auxit *D. Christ. Fried. Poh- luer*, ciuitatis Lipsiens. senator et syndicus. Lips. 1804. 8. §. VII. p. 23. sqq. *Harl.*

[XLIX.] Eiusdem ad eundem <sup>hh)</sup> Michaellem Ducam carmina politica, de Dogmate graece

hh) In MS. caesareo, ad Constantinum Mo- nomachum. Vide *Lambec.* VI. p. 163. *Fabr.* In ed. *Kollar.* p. 368. de cod. XLVIII. in quo sunt *Mich. Pselli* poemata tria versibus politicis de dogmatibus fidei christianae; de Nominatione *Photii*, patriarchae CPolitani, et de septem con- ciliis oecumenicis. Eadem tria carmina sunt ib. in cod. CCCXXXV. v. *Lambec.* vol. 490. sq. — De septem synodis in cod. Sfortiano. v. *Montf.* Bibl. bibl. MSS. p. 696. D. — de dogmatibus, *Mediolani* in Bibl. Ambros. teste *Montfauc.* l. c. pag. 502. A. — *Paris.* in cod. MDCCLXXXII. Bibl. publ. versus politici. nr. 4. de conciliis gen- eralibus nr. 5. de fide et nr. 6. de theologia. — *Florent.* in cod. XXVIII. nr. 1 — 3. plut. LIX.

1) expositio fidei tradita ad eorum, qui ipsum damnabant, redargutionem; dicata quoque im- peratori *Constantino* Monomacho a *Constantino*, vti in inscriptione dicitur, *Psello*; sed hunc haud diuersum esse a *Mich. Psello*, iam monui- mus, atque particulae, quae in hoc cod. sequun- tur, et ab Allatio tribuntur quoque *Michaeli Psello*, sunt imp. *Mich. Ducae* consecratae, nempe 2) carmen ad imp. *Mich. Ducam* versibus XCVI. de dogmate; 3) eiusd. ad eundem de septem syn- odis, versibus politic. LXXXIX. (adeoque pluri- bus, quam *Fabric.* in not. \* numerauit.) v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 547. sq. Totidem quoque versibus id carmen constat in cod. LI. fol. 127. bibl. Matrit. reg. In eod. cod. qui multos

græce idem Bosquetus cum Synopsi legum edi curavit<sup>h)</sup>, a Iacobo Sirmondo accepta, unde legitur, *de septem sacris Synodis Oecumenicis Tractatus*<sup>h)</sup>, editus latine tom. 3. Concl. parte prima p. 400. Coloniae Agrippinae 1606. industria *Seuerini Bini*; et græce sub Ioannis Pselli nomine, cum Theodori Prodromi, et Nicephori Callisti versibus, Basileae apud Ioannem Bebelium 1536. [P] in 8. Quem Ioanni<sup>h)</sup> etiam tribuit Ioannes Tilius, Engolismensis, in Apostolorum, et Sanctorum Conciliorum Decretis, impressis Parisiis per Conradum Neobarium 1540. In hunc ipsum Tractatum scripsit Franciscus Feuardentius: et Bellarminus tradit, Psellum in eodem allucinaturn, in tempore, quo celebrata est prima Constantinopolitana synodus, quae fuit secunda ex quatuor primis; in Ephesina, quae fuit tertia, tom. I. Controuers. 4. de Conciliis cap. 5.

[L.] Eiusdem *de Nomocanone* Carmina græce edidit cum superioribus Bosquetus, quae quum laxiora sint, alterius esse multum dubitavi: nec fefellit me animus; nam in alio Manuscripto, codice Constantino Psello [qui tamen haud diuersus est a Mich. Psello,] tribuuntur. *Κωνσταντίνου προέδρου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τῷ Ψελλῷ εἰς τὴν Νομοκανόνου ὑπόθεσιν.* In bibliotheca etiam Antonii Augustini codd. CLIV. et CLXXV. eidem Constantino Psello tribuuntur. Sed cuiusnam opus sit, non videtur tanti, ut in eius auctore inquirendo diutius immoremur. *Fabr.* v. ad sect. antecedentem: infra, vol. IX. p. 559. edit. vet. de Photio, et vol. XI. p. 49. sq. *Paris.* in bibl. publ. in cod. MCCCCLXXI. exstant nr. 6. *Mich. Pselli synopsis nomocanonis*, versibus politicis, et nr. 7. eiusdem *versus de symbolo orthodoxae fidei.* *Harl.*

[LI.] Sub eiusdem nomine circumfertur Syntagma *ἐκλελεγμένον ἀπὸ τῶν ἱατρικῶν βιβλίων, περὶ δυνάμεως τροφῶν, καὶ ὠφελείας, καὶ βλαβῆς, de cibariorum facultate, utilitate, et noxa, ex medicis libris collectum*, ad Constantinum Monomachum per literarum ordinem, cuius illud est principium, *πολλῶν καὶ λογίων ὡς μέγιστε.* Illud Simeoni Setho<sup>mm)</sup>, magistro

continet Pselli opuscula, reperitur fol. 124. Pselli eam. ad imper. Mich. Ducam, de dogmate, vers. XCVII. constans. v. *Iriart.* cat. codd. gr. Matrit. pag. 174. sq. — *Taurini* in Bibl. regia cod. CCCXXXI. fol. 26. carmina 1) *de definitione fidei*; 2) *de synodis.* v. cat. codd. gr. Taur. p. 413. — *De definitione fidei* in cod. Veneto Marc. CDXCIX. v. cat. codd. gr. Marc. p. 263. de nomocanone versus politici, et de VII. synodis oecumenicis, *Paris.* in cod. MMDCCCLXXV. nr. 2. et 3. B. publ. — *De septem oecumenicis conciliis*, ibid. in Bibl. publ. cod. MCCLXXVII. nr. 5. et MMDCLXI. nr. 15. it. inter codd. latin. in tom. III. cat. pag. 282. cod. MMCDXLVIII. nr. 4. et in cod. *Bauar.* LXVI. v. cat. codd. gr. Bauar. p. 21. Add. infra, vol. XI. p. 184. ed. vet. *Harl.*]

ii) [Rec. in Meermann. Thesaur. I. c. p. 75. sq.

sed sine versione, et pariter pag. 77. sequuntur versus Pselli *de Nomocanone.* *Harl.*]

kk) Totus absoluitur versibus politicis 71.

ll) In MS. caesareo [XLVIII. citat. nr. 2.] Michaelis Pselli esse perhibetur: *Τῷ Ψελλῷ Κυρίῳ Μιχαὴλ περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐκτὶ Συνόδων πρὸς τὸν Βασίλεα τὸν Μονομάχον.*

mm) Simeoni huic vindicat, et ex duobus MSS. Iac. Mentelii integriorem huius libri editionem cum versione et notis dedit *Martimus Bogdanus*, Paris. 1658. 8. Vide et Allatium de Simeonibus, p. 181. Pselli librum vna cum Simeonis libro a MSS. codices recensito, edere voluit Georgius Hieron. Welschius. Vide eius Epistolam IX.

magistro Antiocheno tributum, et a Gyraldo latine redditum graece et latine Ifingrinus Basileae excudit in 8. 1538. Quum vero non tantum sententiae, sed verba etiam ipsa in utroque reperiantur, existimo, Colleclaneis Pselli nonnulla Simeonem a se, inter legendum animaduersa, addidisse, vel quempiam tertium ab utroque confecisse, quod ex indice manuscripto<sup>nn)</sup> colligi poterit: *Σύνταγμα περὶ τροφῶν δυνάμεων τῷ Ψελλῷ, καὶ Συμεὼν τῷ Μαγίστῳ*. *Syntagma de alimentorum viribus Pselli, et Simeonis Magistri*. Neque enim adduci possum, ut credam, Psellum [P] sua a Setho, eruditiores, eloquentioresque a minus erudito, et eloquente mutuatum. Aliorum siquidem laboribus meliores, non deteriores evadere conamur. Et Psellus Sethianis illis, veluti aliena pluma amictus, candidissima sua deturpasset. Viderat id quoque Gyraldus, Epistolaque nuncupatoria omnibus significavit. De eadem, scribit, *ferme re, et facultate ad Constantinum, huius, ut puto, Michaelis Ducae parentem, Michael Psellus libellum ante scripserat, cuius est exemplum apud Meletium, graecum totius medicinae scriptorem, non eodem modo argumento, sed iisdem interdum pene verbis. Hunc ego Symeonem, multis licet in locis deprauatum, et mancum, cum latine quoque modo vertissem; adiutus in primis ipsius Pselli libello, tum eiusdem altero a Georgio Valla in latinum pessime conuerso, tibi in omni medicae facultatis. etc.* Recte omnia, si illud excipias, Constantinum Monachum parentem Michaelis Ducae fuisse, quippe qui diuersus omnino sit a Constantino Duca, Michaelis parente. *Fabr. Conf. infra, vol. XII. p. 781. Oudin. l. c. p. 660. sq. Florentiae in bibl. Laurent. Med. XXXIX. nr. 48. plut. 57. Pselli medicinalium quaestionum responsiones: incip. τὸ τῷ σπληνὸς σῶμα etc. v. Bandin. cat. codd gr. Laur. II. p. 416. — Vindob. in Bibl. caesar. cod. XLVIII. nr. 2. Michaelis Pselli et Symeonis Sethi syntagmata de alimentorum facultatibus ad imperat. Michaelē Ducam, ordine alphabetico. v. Lambec. comment. vol. VI. pag. 365. qui adnotat, hoc exemplar mstum non mediocriter discrepare a Liliti Gregor. Gyraldi ed. Basil. a. 1538. 8. et ad eam emendandam ac supplendam posse plurimum prodesse. — Lambec. in eodem volumine p. 251. recenset cod. XX. in quo nr. 4. legitur Symeonis Sethi liber de alimentorum facultatibus ordine alphabetico, editus a Gyraldo, et emendatus, cum noua versione, atque difficilium locorum explicatione; vtramque vero edit. conferendam esse cum illo cod. caesareo Lambec. pronuntiat: add. ibid. Kollar. ii notam. Praeterea adnotat Lambec. idem opus exstare in cod. caesareo olim LXXII. inter codd. mstos philosophicos et philologicos graecos. Idem Sethi opus plenius, quam in editis, exstat in cod. Paris. Bibl. publ. MMCCXXIV. nr. 13. et MMCCXXIX. i. MMCCXXX. nr. 1. et cod. seq. Augustae Vindel. v. Reiseri indicem MSt. p. 65. Paris. in Bibl. publ. secundum catal. codd. reg. tom. II. sunt in cod. MDCXXX. nr. 8. Psellus de medicina versibus iambicis: in cod. MMCLI. nr. 7. Pselli synopsis de edulis, et nr. 8. eiusdem argumenti e variis medicorum scriptis excerpta: in cod. MMCLIV. nr. 2. et cod. MMCCXVI. nr. 13. Pselli de cibariis facultate — opus e veterum medicorum scriptis collectum: in cod. MMCLV. nr. 8. Pselli quaestiones et responsa de rebus ad medicinam pertinentibus: in cod.*

H 2

MMC

nn) Sic etiam Codex caesareus, de quo Lambecius VI. p. 161. [p. 365. ed. Kollar.] Idem memorat Pselli *περὶ διαίτης* ad imp., Constantinum Monomachum. Incipit: καὶ τὰ τοῦ τοῦ αἵματος ἔργον

*πρωτοῦ καὶ μεγελοφῶς βασιλεὺς καὶ φιλοσοφῶντος*  
*Σύνταγμα, Κωνσταντίνου ὁσιώτατος καὶ μίσις Αὐτοκράτορος*  
*καὶ κ. κ. λ.* [v. supra ad sec. XXXIV. Allat.]

MMCLXXXI. nr. 2. *PSELLI* synopsis de alimentorum virtute, et nr. 3. eiusdem argumenti excerpta e variis medicorum scriptis, et cod. MMDX. nr. 26. *PSELL.* de alimentis. Conf. *Io. Freind* opera medica, ed. II. Paris. 1735. 4. p. 207. sqq. *Halleri* Biblioth. medicinae practicae tom. I. Bernae 1776. 4. p. 317. sq. *Kurt Sprengel* Versuch einer pragmat. Geschichte der Arzneikunde, part. II. Halae, 1793. 8. p. 240. *Harl.*

[LII.] Eidem Psello librum *περὶ Πεδάγρας*, de *Podagra* a nonnullis codicibus tribui video, cuius illud est initium: Ἐπεὶ ὤρισε πρὸς με ὁ κρείττιστος καὶ ἅγιος, capitibus quadraginta sex concinnatum; qui, cum ad Palaeologos, quorum iussu fuerat conscriptus, directus sit, nisi Psellum alium fingere, cui tribui possit, velimus, certe Pselli non est. Auctor tempore Michaelis Palaeologi a. 1271. vivebat, cui a valetudinis cura erat, ut ipse fatetur: Ἐπεὶ τοίνυν ἐκέλευσέ με ὁ Θεότατος βασιλεὺς, εἰμὶ δ' αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἰατρῶν αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν, καὶ τὴν κρείσιν, καὶ ἰδιότητα κατὰ τὸ δυνατόν εἰδὼς, διὰ τὸ μὴ πρὸς ὀλίγον καιρὸν συνεῖναι αὐτῷ, τὰ πρὸς ἐμὴν ἀνήκοντα δύναμιν κατὰ τὸ τοῦ ὀρισμοῦ τέτε περὶ δόμενος ἤδη γράσω. Quandoquidem igitur hoc mihi imperavit sanctissimus rex, et cuius medicis sum unus, ideoque naturam eius temperamentumque novi, praesertim cum diu cum eo versatus fuerim, pro ea, quae mihi est scientia, de hoc morbo, ut eius obediam mandato, tractare incipio. Et, si res in eo pertractatas, modum, et formam dicendi consideras, aliaque, a dicendi, tractandique ratione Pselliana longe absunt. [Atqui hodie constat, illum libell. scriptum esse a *Demetrio Pepagomeno*. Primum liber in latium sermonem conuersus atque editus est a *Marco Musuro* Rom. 1517. et sub incerti auctoris nomine inter *Henr. Stephani* Med. artis auctores, tom. II. Paris. 1567. fol. — tum *Demetrio Pepagomeno* vindicatus et sub nomine eius editus, gr. cum versione latina doctiss. cuiusdam viri a *Guil. Morellio*, Lutetiae 1558. 8. cuius versionis auctor num sit *Turnebus*, quod existimat *Bernard.* an alius ignotus homo, res est controuersa: censor quidem in actis eruditor. mox citandis p. 303. eam fidenter a *Turnebo* abiudicat, ne memoriam tanti viri contumeliose tractare videatur, et, talem, ait, certe interpretationem *Turnebus* ipse, si viueret, detestaretur. Receptus tamen est inter *Turnebi* opera, Argentorati 1600. fol. tom. II. nr. XII. vbi recusis legitur: *Demetrii Pepagomeni* liber de podagra et id genus morbis — *Adr. Turnebo* interprete. vid. *Freitag.* adparat. litter. tom. III. p. 692. — Gallice versus est liber a *Federico Iamotio*, et e gallico sermone latinae linguae redditus est a *Io. Borgeio*, Belga, Audomari, 1619. Eum quoque Hippocratis et Galeni operibus adiunxit *Ren. Chruterius*. Denique critica doctaque editio curata est et inscripta: *Demetrii Pepagomeni* liber de podagra, gr. et lat. quem ope msti biblioth. Lugduno — Batauae recensuit, et notis illustravit *Io. Steph. Bernard.* Lugd. Bat. ap. Philipp. Bonk. 1743. 8. Bern. docet, illum librum Psello male adtribui. De ea edit. vid. noua acta erudit. m. Iun. 1745. p. 302. sqq. vbi censor et plura notauit, et quaedam loca correxit. Conf. inf. vol. X. p. 398. ed. vet. et vol. XII. p. 647. sq. et quae scripsi in Introduct. II. part. I. p. 494. *Florent.* est in cod. XXII. nr. 4. plut. 57. De podagra prologus: ab alia autem manu nomen auctoris, *Demetrii Pepagomeni* esse praefixum, monet *Bandin.* in cat. codd. gr. Laurent. tom. II. p. 365. — Haec fuerunt Pselli opera edita, Allatio tum cognita. At partim *Fabricius* in nota ad §. LIII. partim *Hainberger.* l. c. pag. 21. alia Pselli opuscul. typis expressa addiderunt:

Σύνοψις εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Λογικὴν quam graece et latine edidit *Elias Ehingerus*, Augustae Vindel. 1597. 8. qui obseruat, Petri Hispani summulam magna ex parte ex hoc *Pfelli* opusculo esse ductam. A *Reisero* in indic. MSS. bibl. August. Vindel. p. 87. citatur cod. epitome logica, initio mutila, sine nomine auctoris, et pag. 91. cod. *Mich. Pfelli* dialectica. Num hic sit codex, quem inter inedita *Pfelli* §. LVI. simpliciter *Allat.* nominarat, equidem nescio. — *Florent.* in cod. XXVII. nr. 8. plut. 8. sunt, teste *Bandin.* in cat. codd. gr. Laurent. tom. II. p. 617. *Pfelli* de tribus figuris syllogismorum et de hypotheticis syllogismis, et alia dialectica; sed videntur imperfecta. At *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. pag. 362. B, hunc eundem codicem memorans, addit: „vltimum caput de copia et facultate propositionum, siue *Pfelli* compendium Logicae.“ — In cod. *Barocc.* LXXI. bibl. Bodlei. *Pfelli* compendium Logicae.

Sub nomine *Io. Pfelli* εἰς τὰς ἀγίας ἑπτὰ συνόδους ἐπιγράμματα, gr. cum *Theodori Prodroimi* epigrammatibus. Basil. ap. *Io. Bebel.* 1536. 8.

*Μοναδία* in templum Sophiae CPol. terrae motu quassatum, quam edidit *Allatius* in notis ad Georg. Acropolitam p. 281. sq. In cod. MCLXXXI. nr. 42. Bibl. publ. Paris. est *Pfelli* in casum aedis S. Sophiae: et nr. 55. de terrae motu, qui Sept. die 20. accidit: et nr. 71. de terrae motibus.

Breue carmen iambicum in depositionem *Io. Chrysostomi*, vulgatum gr. ab *Allatio* in Excerptis graecorum sophistarum ac rhetorum p. 400. Romae 1648. 8.

Idem *Allatius* ex orat. inedita ad *Constantinum Monomachum* producit nonnulla p. 102. de recentiorum Graecorum templis. *Paris.* in cod. MCLXXXII. nr. 74. est fragmentum orationis *Pfelli* in laudem imperatoris, et nr. 75 ac 76. ad imperat. *Monomachum*. — *Florentiae* in bibl. Laurent. cod. XL. nr. 37. et nr. 38. et nr. 46. tres diuersae oratt. ad imper. *Constantinum monomachum*. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 415 et 416.

Sine nomine auctoris: celebres opiniones de anima, gr. et lat. ex interpretat. *Io. Torini*: cum *Origenis Philocalia*. Paris. 1624. 4. — *Matriti* in cod. reg. LI. nr. 89 — 94. plura capita diuersa de ψυχῇ. v. *Iriart.* cat. codd. gr. pag. 172. — In cod. *Thomas Gale*, CXXXV. f. nr. 5969. catal. MSS. Angliae etc. II. p. 189. *Pfelli* in *Platonis Psychogoniam* et eiusdem opinionum de anima expositio. conf. supra, ad §. XLII.

Iudicium de *Heliodori* et *Achillis* fabulis amatoriis, ex cod. bibl. *Leidensis* inter codd. *Vossianos*, in *Miscell. obs. critic.* in auctor. vet. et recentior. vol. VII. tom. 3. p. 366. sqq. conf. infra, vol. XIV. p. 9. et *Allat.* de patria *Homeri* cap. IV. p. 79. ed. Lugd.

*Pfelli* (s. anonymi) patria seu origines vrbs CPolitanae, i. e. de antiquitatibus CPolitanae libr. IV. gr. et lat. e codd. MSS. edidit, varietate lectionis instruxit et commentariis illustravit *Anselmus Bandurius*, in eiusd. imperio orientali. Paris. 1711. fol. et Venet. 1729. fol. tom. I. part. III. *Casim. Oudin.* in Triade dissertat. critic. Lugd. Bat. 1717. 8. diss. tertia ostendere studuit, auctorem illorum IV. librorum esse *Mich. Psellum*, conf. *Acta erudit.* 1718.

m. Mart. p. 110. sed *Bandur.* in: Numismata imper. Romanor. a Traiano! Decio etc. praef. tom. I. p. 26. argumenta haud valida esse censuit. Fragmentum operis, sine nomine auctoris in cod. LXXXIV. fol. 68. v. cat. codd. gr. Taur. p. 179. Postea adtexuit *Allatius* catal. libell. Psell. qui ipsius aetate inediti fuerant. *Harl.*

[LIV.] Pselli liber *contra Eunomium*, Romae in Vaticana servatur. Gesnerus in Bibliotheca, Gilbertus Gaulminus notis in eundem *περὶ ἐνεργέας δαιμόνων*, et Franciscus Feuarentius praefatione in Petri Morelli interpretationem eiusdem libelli de Daemonibus.

*Scholia eiusdem in dictum quoddam Basilii*, Romae; Gesnerus ibidem. *Fabr.* Pselli scholia in dictum illud Basilii in apologia de Hexaëmero etc. *Florent.* in cod. Laurent. Medic. XII. nr. 1. plut. 10. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 482. add. infra ad §. LXXV. *Harl.*

- *Epitome librorum Moufis in 4to.* MS. in bibliotheca imperatoris Viennae: Gesnerus,

*Dioptra*, id est, *Perspectiva*, continens quatuor sermones, in quibus animus, et corpus disputant, in bibliotheca Augustana: Gesnerus [P] et Index Augustanus: plut. 6. num. 12. 60) Haec an eadem sit cum Philippi Solitarii *Dioptra*, iam edita latine, non possum diuinare,

00) [v. *Reifer.* indic. MSS. August. p. 34. In catal. quoque B. Lugd. Bat. 347. nr. 64. de cod. Bonau. Vulcan. citatur *Pselli* *Dioptra*, i. e. corporis et animae dialogus. — In cod. *Barocc.* CXC VII. sunt *Symeonis monachi* sermones 32. it. *Dioptra*, inscripta *Philippo monacho*, et *dialogus inter animam et corpus*, quem Psello adtribuit Baroccus, teste confectore cat. MSS. Angliae et Hibern. — *Mosquae* autem in cod. CXLIX. nr. 11. B. synod. *Mich. Pselli* in lib. dictum *διόπτρα*, v. *Matthaei* notitiam codd. gr. MSS. B. Mosquensium, tom. I. Lips. 1805. 8. p. 81. Huc reducam, quae Fabric. in vol. VI. p. 542. ed. vet. scripserat: „*Dioptra* in cat. MSS. apud Anton. Verderium *Simeoni Metaphrastae* tributa, incertum est, aliene sit ab *Dioptra*, siue amissi rei christianae, quam *Philippus Solitarius* versibus politicis, (v. p. 4. et 196. sq. edit. Ingolstad.) a. C. 1105. Alexii Comneni 16. (v. p. 123. eiusd. edit. quae deinde in Bibl. patrum Colon. tom. 12. et Lugd. tom. 21. recusa est,) ad Callinicum monachum scripsit, et *Iac. Pontanus* ex cod. MS. Augustano profario sermone vertit et latine edidit Ingolstad. 1604. 4. cum *Nic. Cabasilae* libris sex de vita in Christo, Ioannis, Carpathiorum episcopi, capitibus hortatoriis CXCI.

*Philothei*, patriarchae CPol. laudatione Basilii, Naz. et Chrysostomi, quae Graeca etiam adiuncta habet, et *Mich. Glycas* duabus disputationibus, additis etiam in calce voluminis observat. *Iac. Gretseri* ad obscura *Dioptrae* loca. Locum *Dioptrae* ex libro IV. qui in versione desideratur, ex MS. bibl. regiae graecae cum interpretatione sua exhibet *Cotelerius* ad libr. VIII. Constitut. Apostol. c. 42. Exstat etiam graece *Dioptra* saepius in bibl. Vindobon. vt docet *Lambec.* lib. V. pag. 34. sqq. 42. sq. [f. p. 76. sq. 89. de codd. CCXIII. et CCXIV. nr. 1. in quo exstant libri secundi maxima pars posterior, et libri III. IV. et V. integri; it. p. 95 sqq. de cod. CCXV. qui nr. 1. exhibet *Philippi Solitarii dioptram*, sed aequè corruptam et interpolatam, ac cod. Augustanus: in nr. 2. sunt versus *Constantini* grammatici et *Vesti* in laudem *Dioptrae* et auctoris eius Philippi: nec non p. 141. de cod. CCXXXII. nr. 3. vbi reperitur fragmentum libri quinti:] et *Montfauc.* p. 54. Palaeographiae graecae. Ac *Lambec.* quidem observat, in Pontani editione librum primum integrum omisum, excepto exordio, quod ad calcem libri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, et secundum pro primo, tertium pro secundo etc. venditatum, vt adeo quatuor tan-

diuinare, et forte Indicis Auctor, Pselli praefantis<sup>pp</sup>) nomine deceptus, totum Dioptrae opus, a vero Scriptore Philippo auulsum, Psello imprudenter nimis supposuit. Philippi tamen esse adparet, quum eam, ex bibliotheca Augustana depromptam, cum Cabasila, Philotheo, Ioanne Carpathio, et Glyca latinam vulgauerit *Iacobus Pontanus*, Ingolstadtii, ex Typographia Adami Sertorii 1604. in 4.

[LV.] *Quaestiones Theologicae cum Responsonibus*, ad Michaelern Ducam, quibus et ad Physiologiam pertinentia continentur, fol. in bibliotheca Augustana<sup>qq</sup>), in Armario VI,

tum libros Pontanus ediderit, quum a Philippo scripti sint quinque. Notat etiam, falli Gredetum, qui ex primis versibus Dioptrae, quos Crusius in Turco-Graecia p. 118. addueit, putauit, Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri et graecam dictionem castigari a Phialito quodam iussit Dionysius Euzoitus, metropolita Mytilenaeus. *Michaelis* vero *Pselli* praefatio praenititur etiam in laudata editione, cuius quoque notae siue scholia hinc inde adsparguntur. Quae adpendicis loco, in codice Vindobonensi subiciit notat *Lambec.* lib. V. p. 36. [p. 80. nr. 2. ed. Kollar. coll. cod. CCXLVII. nr. 9. 11. et 12. ib. p. 255. sq. conf. cod. *Taurin.* B. CC. sine nomine auctoris, in cat. codd. gr. Taur. pag. 297.] de fide et caerimoniis Armeniorum, Iacobitarum Chatzitariorum et Romanorum s. Francorum, haec, (excepta postrema de Romanis,) gr. et lat. vulgauit *Combesius* Auctario nouo tom. II. pag. 262. et 271. „Hactenus *Fabricius*. In cod. caesar. laudato nr. 3. 4. 5. et 6. sunt praeterea quatuor adhuc adpendices; v. p. 81. sqq. et in cod. CCXIV. citato nr. 2. p. 90. apud *Lambec.* adpendix prima continet *Phil. Solitarii* epistolam ad Constantinum Sacerdotem de differentia inter intercessionem et auxilium Sanctorum. add. *Nessel.* cat. codd. caes. in indice p. 100. sq. — *Paris.* in B. publ. cod. MMDCCXLVII. nr. 1. *Philippi Solit.* dioptra, versibus politicis; reiecta ad oram varia scriptorum ecclesiasticorum loca, quae ob oculos habuit auctor: in cod. primo est nr. 3. *Phil. Solit.* epistola ad quemdam, qui vitae spiritali valedixerat. Eadem in cod. MMDCCXXVIII. nr. 1. MMDCCCLXXII. nr. 1. (sine nomine auctoris,) et MMDCCCLXXIII. nr. 1. (in quinque libros. est dialogus tributus, cum scholiis marginalib.) et in cod. MMDCCCLXXIV. nr. 4. qui ab editis saepe discrepat, et testimonia patrum atque alia quaedam pedestri fermone, a *Michaelis Psello*

adiecta habet. In eodem cod. nr. 1. est *Mich. Pselli* testimonium, praefixum libro, qui dioptra inscribitur; et nr. 2. sunt versus iambici *Constantini* et *Vesti Granati* de dioptra. — In cod. *Vindobon.* caesareo LXXVII. nr. 78. sunt excerpta ex scholiis in *Philippi Solitarii Dioptram*, h. e. regulam rei christianae, quorum scholiorum auctores videntur *Lambecio* in comment. III. p. 418. not. 3. esse *Mich. Psellus* et *Philaethes*. — In cod. *Taurin.* Bibl. CXCIX. sine nomine auctoris, dialogus inter carnem et spiritum, versibus prosae simillimis descriptus, a cap. XI. tertii libri eoque mutilo circa initium, ad caput V. libri quinti. v. cat. codd. gr. Taur. p. 296. sq. — *Philippi Solit.* Dioptra et alia, in cod. Coislin. CCCXII. vid. *Montfaucon.* Bibl. Coislin. p. 451. sq. add. infra, §. LXXVIII. et *Oudin.* l. c. pag. 677. *Harl.*]

pp) Etiam hoc ipsum ex temporum ratione in dubium vocat, neque persuadere sibi potest *Allatius*, *Mich. Psellum* in *Philippi*, qui A. C. 1105. scripsit, *Dioptram*, praefatum fuisse. Vide infra cap. antepenult.

qq) [v. *Reiseri* indic. MSS. August. p. 86. et p. 36. ac 37. nr. 31. in armario primo, *Pselli* responsiones theologiae et philosoph. ad *Mich. Ducam*; atque nr. 32. *Pselli* quaestiones cum responsionibus. *Vindobonae* in cod. caesar. CCXCV. nr. 3. *Mich. Pselli* solutiones et expositiones synopticae variarum quaestionum et controuersiarum de fide ad imp. *Mich. Ducam*, nr. 4. *Pselli* professio fidei: nr. 5. eiusd. liber de physicis principiis et causis. v. *Lambecii* comment. vol. V. p. 539. sq. — *Paris.* in cod. B. publ. MMLXXXVII. nr. 7. *Mich. Pselli* responsiones ad varias interrogationes etc. capitibus ducentis comprehensae. — cod. MMCCXXI. nr. 9. quaestiones ad



VI. Index Augustanus MS. infra etiam idem Index haec habet: *Pfelli ad Michaellem Comnenum varia capita Theologica, περὶ ἐννομασίας, de Anima, de Virtutibus, et Physica de sensibus; de similitudine, et dissimilitudine liberorum cum parentibus, de Embryone; de somniis; de circulis coelestibus; de Meteoris; de Lunae Eclipsi, de Solis calore; de stellis; de Dioscuris; de pluuia, grandine, niue, pruina, rore; de Typhone, et Ectnephia, ventis, de Fulmine, de partibus Mundi; de Terrae motibus; de Tempestatibus, de salsetine maris; de Imbribus; de Fluminibus; de Stellarum luce; Quid necessitas?* contingens, tempus, materia, forma, elementum? *Quid Encyclopaedia? de Literarum inuentoribus; de Amazonibus*); *de nominibus mensurarum; de circulatorum initiis; quae habeant coelum, mare, sol; de ortu solis triplici, deque igne, coelitus ad Philosophi preces delapso: de Potidaea, Arcadia; de Aristotele, Cleanthe, Anaxagora; de Euboea, Sicilia.* Item Romae in bibliotheca Sancto-Siluestrina in monte Quirinali est eiusdem hic liber MS. graece, quem ego vidi. Titulus erat: *Ψελλῶ πρὸς τὸν Βασιλέα Κύριον Μιχαὴλ τὸν Δεκάκον.* *Pfelli ad imperatorem, Dominum Michaellem Ducam, capita erant, α, Ὁμολογία τῆς πίστεως*). β, *περὶ ὀνομάτων τινῶν λεγομένων ἐν τῷ*

theologiam moralem et physicam pertinentes, in cod. MMDCCCLXII. nr. 2. solutiones quaestionum, quarum pars maior ad physicam pertinet. — in B. *Mazarin.* *Pfelli* opusc. in varios scripturae locos, diuersos item Theolog. praesertim locos ex oratt. de theologia, Christi natali etc. vid. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 1318. C. *Harl.*]

rr) [v. ad §. LVI, fin.]

ss) [v. cod. Laurent. XL. nr. 56. 61. 62. plut. 57. et *Bandin.* cat. cit. II. p. 417. H.]

tt) [vid. supra ad §. XLVI. — *Taurini* in Bibl. reg. cod. CCCXXX. fol. 91. *Pfelli* compendiosae solutiones quarundam physicarum quaestionum; fol. 109. sqq. de recta veraque Christiana norum fide: tituli autem hi sunt 1) confessio fidei; 2) de quibusdam nominibus, in Christianor. dogmate usurpatis; 3) de enypostatis; 4) de Homoufio; 5) de Homoypostato; 6) de essentiali vnione et differentia; 7) de hypostatica vnione et differentia; 8) de relatiua vnione et differentia; 9) de S. Trinitate; 10) de modo communication. idioma- tum; 11) de diuina vnione; 12) de natura ab adfectionibus immuni; 13) quis Deus; 14) num infinitus sit deus, et quomodo infinitus; 15) quomodo nouerit deus res mutabiles. fol. 114. sunt nonnulla capita, quae excerpta videntur ex *omnigena Pfelli doctrina*, de mente, et anima, nec non de virtutibus, v. catal. codd. gr. *Taurin.* p. 414. — In cod. LXV. *Th. Gals*, hinc nr. 5829.

cat. codd. Angliae etc. tom. II. sunt *Pfelli* 1) physica, seu solutiones quaestionum naturalium; 2) doctrina de fide, capp. 194. collata cum alio MSto; 3) aliae solutiones quaestionum naturalium. — In codd. Bibl. *Sfortianae*, *Pfellus* de VII. synodis et de fide. v. *Montfauc.* Bibl. bibl. MSS. p. 696. D. — *Matriti* in Bibl. reg. cod. LI. fol. 65. *περὶ τῷ ἄνω θεῷ, de existentia dei;* inc. *τὸ μὲν ἄνω θεῷ ἐμὴ πάντων καὶ προτέρων*. quod quidem opusculum esse *Constantini Pfelli* colligit *Iriarte*, qui cum Allatio, (infra §. LXXX. et Phil. Labbeo in noua biblioth. MSS. p. 38.) *Constantino Pfello* quoque tribuit (fol. 69. cod.) *expositionem fidei*, oblatam imperatori mouomacho, ad sui obiectatorum refutationem; quae breuis est atque incipit: *πιστεύω αἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον*. eadem differt et initio et magnitudine et nuncupatione ad Michael. Ducam, ab altera *expositione fidei in Michaelis Pfelli* omnisfaria doctrina, vt latius docet *Iriarte* in cat. codd. gr. *Matrit.* p. 171. — *Florentiae* in B. Laurent. cod. XL. nr. 4. sqq. plut. 57. inter multa alia *Pfelli*ana, nr. 4. in illud euangelii, *crecebat aetate et gratia*; nr. 5. disputatio, *quod multum sapienter typica lex iunioribus Hebraeis fuerit interclusa*; nr. 6. theologica quaestio, inscripta: *Ζητήματα, τί κατὰ θεῖον, ὅρος καὶ λόγος κατὰ τὴν πατριὰ ἐκείνην περὶ τῷ υἱῷ* etc. nr. 7. variorum phaenomenorum explicationes, ac praecipue fulgurum; nr. 9.) responso ad tres quaestiones sacrarum scripturarum; nr. 10.) ad quemdam, qui ipsum interrogauerat, quid significet illud, et opera manu-

τῶ τῶν Χριστιανῶν δόγματι. γ, περὶ ἐνυποστάτων. δ, περὶ ὁμοστίς. ε, περὶ ὁμοὑποστάτε. ζ, περὶ ὑποστάτικῆς ἐνώσεως, καὶ διαφορᾶς. η, περὶ ὑπερστικῆς ἐνώσεως. θ, περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. [P] i, περὶ τρόπου τῆς ἀντιδίσεως. ια, περὶ θείας ἐνώσεως. ιβ, περὶ φύσεως. 1. Professio fidei. 2. De quibusdam nominibus, in Christianorum dogmate usurpatis. 3. De <sup>uu</sup>) enyposastibus. 4. De Homousio. 5. De essentiali unione, et differentia. 7. De Hypostatica unione, et differentia. 8. De relativa unione. 9. De sancta Triade. 10. de modo <sup>vv</sup>) retributionis. 11. De divina unione. 12. De natura. Quae omnia an vnum opus sint, vel diuersa, iudicabunt, qui legent. Ego existimo, vnum esse, attamen in vno codice abundantius contineri; ex omnibus tamen vnum posse confici perfectum, et omnibus partibus absolutum. Quae prouincia non esset omnino eruditis viris contemnenda. Consule etiam, quae nos de hoc eodem Opere inferius [§. LXXII. ad quod opus pertinere videntur hae memoratae partes] dicemus. Obiter tamen hic animaduertam, titulum secundi Augustani non carere nota falsitatis, qui nobis pro Michaelē Duca, Michaelē Comnēnum obtrudit, cuius auctoritate deceptus Woegelinus in sua editione retinuit, et in Notis, Constantini Ducae filium Michaelē inter Comnenos, mira ἀντιστοιχία refert, quum omnino esset immutandus, reclamantibus caeteris codicibus, qui omnes vno ore Michaelē Ducam proponunt, cui capita illa nuncupauit. Marquardus Freherus in Chronologia imperii utriusque. At Michaelē Ducam scripsit Michael Psellus, ea aetate in iure, et Philosophia scientissimus, et πολυγλωσσώτατος, Synopsis legum versibus Politicis; extat M. S. in Bibliothec. Palatina, et Constantinopolit. Eiusdem Pselli ad hunc Ducam responsiones ad diuersas quaestiones Theologicas et doctrinae omnisariae, CXCIV. capitibus comprehensa; in Bibliotheca Palatina, [nunc Vatic.]

[LVI.] Opuscula quaedam in passionem, et sepulturam Christi. Libellus, dictus, Anti-

um nostrarum dirige super nos; nr. 11) in illud, quoniam spiritus pertransiuit in illo; nr. 12) in illud, in nomine igitur omnium dicere non licet; nonne in quolibet omnium? nr. 13.) in illud, primum quidem vereri iustum est, ne videamur admirandae virtutis mali pictores etc. responsio; inc. ἐντοπιὸν ὁμῶς τὸ πρόβλημα etc. quae quidem opuscula incognita fuisse Allatio et Fabricio, animaduertit Bandin. in cat. codd. gr. Laurent. II. p. 410. sq. — Paris. in cod. MCCCLXXXI. nr. 7. Mich. Pselli versus de symbolo orthodoxae fidei; in cod. MMLXXXVII. nr. 10. solutio dubitationis a paganis, circa necessitatem incarnationis Christi propositae. in cod. MCLXXXII. nr. 1) Mich. Pselli. in illud, in principio erat verbum. nr. 2 — 12. nr. 113. sqq. in multa variaque dicta sacrae scripturae; nr. 15. de arca testamenti, propitiario et reliquis; nr. 16. breues allegoriae institutorum et rituum iudaicorum; nr. 17. de di-

vinis s. mysticis apud nos numeris; nr. 18. de dogmaticis vocibus; nr. 19. de ordinibus et hierarchicis gradibus infra deum et circa deum constitutis; nr. 21. de praepositionibus εἰς, διὰ etc. quae S. Trinitati promiscue insunt; nr. 22. de Christi genealogia ad Adamum vsque; nr. 29. de pulcritudine, quae intellectu percipitur; nr. 55. de terrae motu; nr. 57. ad illos a quibus interrogatus, quot essent philosophicar. disputationum genera; nr. 58. in illud: substantia res est, per se subsistens; et permulta alia ultra centum opuscula, quae interdum partes maioris operis fuisse videntur. Atque ita in aliis bibl. add. Oudin. l. c. p. 659. Harl.]

uu) Lege: enyposastis.

vv) Vertendum erat: de modo communicationis idiomatum.

I

Vol. X.

*Antichristus; de Paradiso; in Natalem Christi*, in 4. biblioth. imperatoris Viennae. Gesnerus, Posseuius. *Fabr.* In cod. CLV. nr. 4. orat. in passionem et sepulturam Christi, et nr. 5. oratio ad eos, qui dicunt, Christum vna cum latrone ingressum esse Paradisum, et de paradiso intelligibili etc. v. *Lambec.* comment. IV. p. 319. sq. atque in vol. I. p. 244. sq. et infra ad §. LXVII. — *Florentiae* in bibl. Laurent. Med. cod. XL. nr. 41. de crucis ac sepulturae mysterio, et nr. 44. quis paradisus, quod lignum vitae et scientiae. v. *Oudin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 415. sq. In cod. *Par.* bibl. MCLXXXII. nr. 14. *de mysterio crucis et sepultura Christi.* — In cod. *Taurin.* CCCXXX. fol. 7. *de ligno scientiae boni et mali.* v. cat. codd. gr. Taur. p. 413. Add. infra inter elogia Sctor. et vitas, aut vol. IX. p. 90. ed. vet. et p. 93. de sequenti libello. *Harl.*

[P] *Εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου.* In crucifixionem Domini, in bibliotheca cardinalis Columnae, Gretserus notis in orationem Macarii Chrysocephali de exaltatione S. crucis tom. 2. de Cruce. Non constat, an de hac intelligat amplificator Gesnerianae bibliothecae, Iac. Frisius, *Georgii, Nicomediae archiepiscopi, de Cruce, quam falso quidam Psello adscribere graece MS.* in 4. biblioth. imper. Viennae. *Fabr.* At *Lambec.* comment. vol. IV. p. 43. sq. Iac. Frisii opinionem, et *Georgii Nicodemienfis* orationem, (quae exstat in cod. caesar. CII. nr. 3. et a Lambecio l. c. recensetur,) ab altera Pselli oratione eiusdem argumenti prorsus esse diuersam, vel ex sola initiorum differentia euincit. *Harl.*

Compendiosa expositio in *Aristotelis libros de naturali auscultatione*, exstat in bibliotheca Didaci Hurtadi. Gesnerus. In bibliotheca Bauarica cod. CXLV. [cat. codd. p. 58.] et in bibliotheca imperat. Viennae, *Fabr.* in cod. XLII. nr. 5. add. nr. II. v. *Lambec.* comm. vol. VII. p. 174. sq. — in *Phyfica Aristotelis, Mediolani* in bibl. Ambros. v. *Montfauc.* diar. ital. p. 14. — *Paris.* in bibl. publ. codd. MCMXX. et MCMXLVII. *Harl.*

*Synopsis Logicae Aristotelis*, in 4. in bibliotheca Augustana in Armario num. 5. Index Augustanus. *Fabr.* v. infra §. LXIX. *de doctrina compendiosa etc.* *Florent.* in bibl. Laurent. cod. XXVII. nr. 8. plut. 60. de tribus figuris syllogismorum et de hypotheticis syllogismis aliaque dialectica. v. *Bandin.* catal. codd. gr. II. p. 617. — *Romae* in bibl. Vatic. cod. CMXLIII. bibl. reginae Suec. *Psell.* in philosophiae organum, de decem categoriis, et de aliis rebus logicis, de operatione et efficacia daemonum. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 34. *A.* Compendium logicae, in cod. *Bavocc.* LXXI. de X. praedicamentis, de propositionibus et syllogismis, in cod. CCLXII. *Taurin.* v. catal. codd. gr. Taur. p. 371. v. §. LXIX. — *Dialectica* in cod. August. Vindel. v. *Reiser.* indic. MSS. etc. p. 91. *Harl.*

*Expositio in Metaphysica Aristotelis*; in Italia, Gesnerus.

*Commentarius in Aristotelis verba: Ars artium, et scientia scientiarum, et, quomodo omnia a philosophia dependant*, in Italia, Gesnerus.

*In Psychogoniam Platonis*, in Italia, Gesnerus: in bibliotheca Augustana fol. *Fabr.* v. *Reiser.* l. c. p. 82. — *Vindobon.* in bibl. caesar. cod. XLII. nr. 11. Pselli fragmenta de mente, de anima, de platonica psychogonia et de ideis, v. *Lambec.* comment. VII. p. 176. sq. —

sq. — *Florent.* in bibl. Laurent. cod. XI. nr. 2. plut. 28. de psychog. Platon. vid. *Bandin.* catal. cit. II. p. 21. — item Venetiis in cod. Marc. DXII. v. catal. codd. gr. Marc. p. 276. — in bibl. Escorial. v. *Plüer.* itiner. per Hispan. p. 182. — in cod. *Bodlei.* XLVIII. f. nr. 3037. cat. MSSt. Angliae etc. tom. I. p. 154. ibid. tom. II. p. 61. nr. 2262. inter codd. Vossian. ib. p. 189. nr. 5969. in cod. CXXXV. *Th. Gale.* Paris. in bibl. publ. cod. MDCCCXVII. nr. 4. cod. MMDCCXXXI. nr. 3. Add. supra vol. III. p. 96. et 186. *Harl.*

*Expositiones variae in varios Platonis locos*, in Bibliotheca Bauarica cod. CLXV. Catal. Bauaricus, pag. 64. *Fabr.* Paris. in Bibl. publ. *Platonis defenso*, vid. ad §. LXVIII. *de epistolis*, de ideis, quas dicit Plato, *Florent.* in Bibl. Laurent. cod. XXIX. nr. 15. plut. 58. v. *Band.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 474. et ad antecod. nr. de Plat. psychogon. — *Quomodo existimet Plato, inhabitare animas in brutorum animantium corporibus; tum cur triplicem animam Platonici atque Aristotelici dixerint*, in cod. *Taurin.* CCCXX. fol. 13. et 15. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 413. — De magno anno Platonis, in cod. Escorial. v. *Plüer.* itiner. per Hispan. p. 182. *Harl.*

Συνοπτικὸν σύνταγμα τῆς Φιλοσοφίας, in bibliotheca Ioannis Sambuci, Gesnerus, [add. ad §. LII. et paullo ante de synopsi log. Arist.]

*Varia Philosophica*, Romae in Vaticana. Gesnerus. *Physica, Astronomica, Musica, Arithmetica, Geometrica*, iunctis opinionibus de anima, in 4. biblioth. imperat. Vienneae, Gesnerus. *Fabr.* De necessitate fragm. in cod. Vindob. caes. XLII. nr. 17. v. *Lambec.* VII. p. 178. add. *Nessel.* ind. ad cat. codd. caesar. voc. *Mich. Psellus*, et infra §. LXXIII. — *Romae* in cod. Ottobon. *physica, Montfauc.* Bibl. biblioth. MSSt. p. 187. *A.* Multa physica inprimis astronomica, quae defunt in Allatii et Fabric. notitia, in cod. reg. *Matrit.* LI. quae singula retenset *Iriarte* in cat. codd. gr. *Matrit.* p. 175. sqq. — In bibl. *Escorial.* cod. de arithmetica morali et theologica; de diuinis numeris apud nos; de musica; succincta explicatio astronomiae; traditio distincta de parallogismis etc. *Plüer* itiner. per Hispan. p. 182. — *Venet.* in cod. Marciano DXXIV. opusc. breue astronomiae, compendiosa expositio XIII. parallogismorum; de musica; *προλαμβάνόμενα εἰς τὴν εὐθυμικὴν ἐπιστήμην.* v. cat. codd. gr. Marc. p. 283. *Florentiae* in Bibl. Laurent. Medic. cod. XXIX. plut. 58. nr. 10. *Pselli* ea, quae praesumuntur in methodum aegyptiacam arithmeticae; nr. 16 et 18. excerptum, de cubo. nr. 17. ad inueniendum latus cuiuscunque numeri, et nr. 8. sub finem de diagrammate quaedam. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 472 et 474. — ibid. in cod. XVI. nr. 23. plut. 87. apud *Bandin.* l. c. III. p. 401. *Pselli* opus de motu anni et cyclis solis ac lunae, eclipsibus ipsorum et inuentione paschatos, siue de praedictis rebus quaestiones cum suis solutionibus in duo libros diuisae. Duas quaestiones cum responsionibus tamquam peculiare particulas profert Allat. in §. LXX. sub fin. et §. LXXIV. loco secundo, Idem opus in cod. Vindob. caes. CXXIX. nr. 4. et cod. CXXXII. nr. 2. v. *Lambec.* comm. VII. p. 512. et 522. sq. — Secundum cat. MSSt. Angliae sunt *Geometria* in cod. *Baroc.* LXXVI. versibus politicis; et in cod. Edu. Bernardi LXXVIII. siue nr. 7426. in tom. II. catal. et nr. 3434. siue in cod. DXXXV. Norfolciano, *astronomica*, forte, ait, catalogi auctor, *Michael. Pselli* (an sunt partes operis, in §. XXXVII. memorati?) — ibid. tom. I. nr. 3405. in cod. *Seldeni* XVII. *Pselli* epitome  
I 2 philo-

philosophiae aristotelicae s. quaestionum physicarum solutiones. — An *Psellum* etiam habuerunt auctorem *astronomica*, quae inter alia *Pselliana* opp. absque auctoris nomine reperiuntur in cod. *Taurin.* CCCXXX. fol. 18. ? v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 413. add. §. sequentem. *Harl.*

[LVII.] Inter libros, quos bibliothecae Lugduno-Batavae Iosephus Scaliger legavit, in indice Graecorum Manuscriptorum in fol. [f. catal. p. 339. nr. 12.] legitur cum Heronis Geometria, *Psellii quaedam Astrologica*: An eadem, vel diversa cum iis, quae sunt in cod. *August.* non possumus diuinare. An etiam illa sunt, quae sub illo libello de quatuor scientiis mathematicis continentur? Sed suspendo iudicium. *Fabr.* In cod. *Bibl. August.* Vindel. solutio vnus atque alterius quaestionis astrologicae, v. *Reiser.* indic. MSS. *August.* pag. 94. *Harl.*

*Expositio Mathematicae in Timaeo Platonis, de animae generatione, suae essentia*, fol. Bibliotheca Augustana in Armario. [Reiser.] Index *August.* MS. [p. 82.] An eadem cum *Psychogonia*? *Fabr.* *Florentiae* in cod. *Laurent. Medic.* XXIX. nr. 12. plut. 58. est eadem expositio; sed *Bandin.* in cat. codd. gr. *Laur.* II. p. 474. monet, eam esse diuersam a *Psellii Psychogonia*, huiusque initium et finem differre, in cod. XI. nr. 2. plut. 28. in cat. *mem.* II. p. 21. in hoc tamen extrema expositionis aliaque, quae sequuntur in cod. priore, XXIX. 12 — 18. exhiberi: nempe leguntur nr. 13. *ulterius platonicae sententiae explicatio ex Timaeo*; nr. 14. *expositio perfectior lemmatis* etc. — *Venet.* in *Bibl. Marc.* cod. CCCXIX. fin. *Psellii* opuscul. *de animae generatione ex doctrina Platonis in Timaeo*. v. *cel. Morelli* *Bibl.* MSS. gr. et lat. I. p. 201. *ibid.* in cod. DXII. v. cat. codd. gr. *Marc.* p. 276. *Harl.*

[P] *Opus graecum ex libris medicinalibus, ordine alphabeti*, *Romae* in *Vatic.* *Gesnerus*, *Paschalis Gallus*, et *Ioannes Georgius Schenckius* in *Bibliotheca Medica.* *Fabr.* Secundum *Band.* tom. III. p. 147. 1. et p. 416. in *bibl. Laur. Med.* est opus, quod male tribuitur *Psello*, infra in §. LXXI. — In *Bibl. Vaticana* est *Methodii philosophi delectus ciborum ex Psello, ordine alphabetico*, teste *Montfauc.* in *Bibl. biblioth.* MSSt. p. 9. C. Num hic sit codex et liber, quem *Allatius* habuit in mente aut ante oculos? atque an diuersus sit liber *medicamentorum ordine alphabetico*, sine auctoris nomine, in cod. *Pelliser.* secundum *Montfauc.* l. c. pag. 1199. D., videant alii. *Oudin.* l. c. pag. 667. ex *Cangio* memorat cod. reg. MMMDII. in quo inesse dicitur *Psellii* opus ineditum, *ποιμνα ιατρικὴν ἀριστον δι' ἰαμβω.* *Harl.*

*Ecloga utilis ex libro Parallelorum.* *Ibidem.* *Gesnerus*, et *Spachius.*

*Explicatio in librum Dioscoridis*, in *Bibliotheca Manuelis Eugenici*, et *Ioannis Suzii.* *Antonius Verderius* in *Supplemento*, et *Schenckius* in *Bibliotheca Medica.*

[LVIII.] *Meursius Historiarum Opus* *Psellum* scripsisse autumat, illudque laudari a *Zonara* tom. 3. in *Isaacio Comneno*, et in *Romano Diogene*, item a *Theodoro Metochita* *Histor. Sacrae* lib. 2. *Cedreno*, *Ioanne Curopalata* in *Historiae suae initio*, *Michael Glyca* in *Annalibus* semel, atque iterum. Erat etiam in catalogo exhibito a *Grammatico*, apud *Anto-*

Antonium Verderium, in Supplemento. *Fabr.* Sed vid. supra, vol. VII. p. 684. cum nota l. pag. 724. sq. cum not. i. et *Oudin.* l. c. pag. 680. sq. et 658. sq. vbi etiam refert, Combesium habuisse *Chronicon Pselli cum epistolis* ex MS. cod. MMDLXI. regiae Galliar. bibliothecae transcriptum, cum oratt. *Pselli funebribus* editioni paratum, sed morte fuisse impeditum; Carol. autem du Cange narraſſe, codicem illum Paris. continentem tam ſingularem hiftoriam Pselli, quam omne collectaneum *Symeonis Metaphraſtae hiftoricum*, cuius haec hiftoria Pselli pars tantum ſit, transcriptum eſſe recens ex Bibl. Vaticana cum ipsis Pselli epistolis et aliis. — Differt igitur opus Pselli, ſive *chronographiae libri octo*, a Baſilio Macedone ad Conſtantini Ducae tempora, in cod. MDCCXII. nr. 9. Bibl. Pariſinae publ. — *Mediolani* in B. Ambros. *Mich. Pselli* liber, in quo a creatione mundi exorſus, vniuerſam fere naturam proſequitur. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 502. A. — *Florentiae* in B. Laurent. Med. cod. XL. nr. 56. 61. 62. plut. 57. ſunt plura Pselli hiftorica, ſeu particulae forſan operis hiftorici, quas recenset *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. II. p. 417. sq. Forſitan ad illud opus pertinet partic. *de Francis et reliquis latinis* in cod. *Eſcorial.* v. *Plüer.* itiner. Hiſpan. p. 182. — *Vindobonae* in cod. caeſar. CXXIX. nr. 4. et CXXXII. nr. 2. *Pselli opus chronologicum* de motu temperis cyclorum ſolis et lunae, eclipſibus, et inuentione paſchatoſ, per interrogationes et reſponſiones. v. *Lambec.* comment. VII. p. 512. et 522. An id eſt pars operis phyſici? Add. infra ad §. LXX. et LXXIV. *Harl.*

*Gaulminus* de Pselli ſcriptis haec habet: alia illius in regia pariter, et Vaticana exſtare, certum eſt; ut *Πυργογονία* *Platonis*, *ἐπιτεμνὴν τῆς ἱατρικῆς*, *Comment. in Ariſtotelis Categorias*, *Metaphyſ.*, lib. *περὶ ἐξημενείας*, *Porphyrri* quinque voces, contra *Eunomium* librum vnum, de legibus duos, *μονωδία*, *ἐγκώμια* diuerſa. *Epistoſas* item elegantes laudat in *Adagio ἀνακτῶν* *Süer* *Casaubonus* in *Athenaeum*.

[LIX.] Plura etiam enumerat *Antonius Verderius* in ſupplemento bibliothecae *Gesnerianae*, ex bibliothecis *CPolitanis*. Nam inter alia apud *Iohannem Suzium* erant, *Michaelis Pselli explicatio in Psalterium Davidis*. In *Gregorium Nazianzenum*. In catalogo a *Grammatico* exhibitio, *Medicinale Michaelis Pselli*. *Liber philoſophicus*. In *philoſophica Ariſtotelis*. *Aſtronomicum*. *Explicatio in myſticam philoſophiam*. In quinque voces *Porphyrri*. In *Topographica Strabonis*, et *Ptolemaei*. In *Arithmetica*. In *Galen* *explicationem in quatuor libros reſolutionis Hippocratis*. *Menandri Comoedias XXIII.* o Theſaurus! explicatae a *Michael* *Psello*<sup>ww</sup>). In bibliotheca regis chriſtianiffimi. In *Elenchos ſophiſtarum*. *Schol* *lia* in definitiones. *De motu temporis*. *De circulo Solis, et Lunae*. *De inuentione diei Paſchatis*. *De Angelis, et Daemonibus*. *De nouis morborum adpellationibus*. *De notis ſpirituum*. *De diuiſione animalium*. In *ſalutationem Angelicam*. In *phyſica Ariſtotelis*; praeter alia multa, quorum ſupra meminimus. Infra quoque nonnulla alia recenſebimus. Et in bibliotheca *Antonii Auguſtini*, *Pselli Apophthegmata*, cod. CCXXVII.<sup>xx</sup>) *Explicatio math*

I 3

<sup>ww</sup>) Vid. ſupra, vol. II. p. 460. *Harl.*

<sup>xx</sup>) [Sunt in cod. *Eſcorial.* v. *Plüer.* l. cit. etiam in cod. *Taurin.* CCLXXV. fol. 87. *Pselli apophthegmata*, ſubiecta ſingulis interpretatione;

ſed conſector catal. eodd. gr. *Taur.* p. 379. ſq. dubitat, num *Mich. Psellus* eorum auctor ſit, quum vocabulis barbaro-graecis vbique ſcateant, neque ſtilum praefereant et laconifmos *Michael Pselli*. *Harl.*]

mathematica speculationis in Platonis [P] Timaeum. Absoluta enarratio de Lemmate. Explicatio de Platonica aurigatione animorum, et de militia Deorum, in Phaedrum. Explicatio nodi difficilis, quo pacto ex quinque secuplum est, et quod circa quinque secuplum est, et quod circa quinque figuras alia figura non statuatur contenta sub aequis lateribus et reſtangularis inter se aequalibus, cod. CXCI. Fabr. [Haec sunt Pselli monumenta inedita quae a semet ipso usurpata fuisse, in §. LX. multis declarat Allatius tum aliorum Pselli ineditorum subiicit notitiam. Harl.]

[LXI.] Visi igitur, aut lecti Pselli a me libri sunt: Στίχοι πολιτικοί, περὶ Γραμματικῆς πρὸς Κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον. De Grammatica ad Constantinum Monomachum, Carmina Politica, P. Μελέτω σοι Γραμματικῆς, καὶ τῆς Ὁρθογράφιας. Fabr. v. Bandin. cat. codd. gr. Laurent. II. p. 372. sqq. de cod. XXVI. plut. 57. vbi varia Pselli opuscula grammatica recensentur, et etymologiae variae, p. 417. de cod. XI. nr. 55. plut. 57. de viginti quatuor litteris etc. in cod. Paris. bibl. publ. MCLXXXII. et alia grammaticalia, nr. 48. 49. 72. 100. atque ego multos iam supra in vol. VI. p. 349. not. r. laudavi: quibus add. cod. bibl. Bernensis, in quo sunt Stichii politici de grammatica, gr. in fine leguntur versus de significatione quarundam vocc. ordine alphabetico, quorum ultimos publicavit, et cod. ipsum recensuit I. R. Sinner in cat. codd. bibl. Bernensis p. 586. sqq. — In cod. Mosquensi CCXXVI. fol. 223. Pselli εἰς τὸν λαμπρότατον Καίσαρα ἡ τῷ μύθῳ κάμηλος, et fol. 225. anepigraphum: inc. τὸ ἀπαλὸν βεγγύμα· sunt versus politici, in quibus varia vocc. explicantur, quos Pselli esse arbitratur Matthaei in notit. codd. gr. MSS. bibliothecar. Mosquensium etc. tom. I. ed. in 8. p. 149. — In cod. Barocc. CXXXI. sunt Mich. Pselli versus politici: καὶρὸς μὲν ὕπνα· ita citatur opusc. in catal. MSS. Angliae I. pag. 14. — Venetiis in cod. Naniano CCXXVIII. nr. 7. ἐπιβόηματα τῶν ἀνθρώπων, διεμνηνευμένα παρὰ Κυρῆ Μιχαὴλ τῷ Ψέλλῃ· v. Mingarell. catal. codd. gr. Nanian. p. 420: — In cod. Barocc. CXXV. Pselli versus XVII. in quibus ait, vt Zodiaci 12. sunt signa ita versus iambici 12. syllabas et sex pedes etc. inc. τὸ μέτρον ἔστω. — Rhetorica versibus politicis, Vindob. in cod. caesar. XXVII. nr. 4. vid. Lambec. comment. IV. p. 141. — Venetiis in biblioth. MSS. S. Michael. vid. Mittarelli catal. illius biblioth. codd. MSS. p. 973. — in cod. Escorial. v. Plüer. itiner. per Hisp. p. 180. — rhetoricarum idearum synopsis in cod. Paris. Bibl. publ. MCLXXXII. nr. 73. atque Allat. §. XII. arbitratus est, Psellum Seniore plura in philosophicis atque rhetoricis probabiliter composuisse. Harl.

[P] Πρὸς τὸν αὐτὸν, περὶ Ἀντιστοιχῶν. Ad eundem, de Antisthoethis. P. ἀγγαγος γὰρ ὁ ἀγγελος, ἀγγέλει τὸ σημῖναι. Haec duo a plerisque in vnum veluti corpus digeri, et sub Grammatices nomine laudari, noui, codex tamen Vallicellanus in duo diuidit, secundo primum, aliis etiam aliorum interiectis, primo secundum tribuens locum; et argumentum vtriusque diuersam etiam polcit tractationem. Nec in vnum grammaticae regulae, et dictionum expositiones, nisi confundas omnia, coalescunt. Meminit Casaubonus in Athenaeum lib. 2. c. 26. Psellus in versibus politicis, quibus obscuriores voces exposuit. Auctorem horum esse Psellum Michaelē nullus dubito. Meursius<sup>yy)</sup> tamen, Ioannem, cui de virtutibus

yy) Meursius ad Psellum in Canticum Canticoꝝ. p. 177.

tibus ac vitis Iambos tribuit, horum auctorem insinuat, quum existimet, Ioannem esse, quem in Ἑγήτορες laudat Suidas, λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός, ἡγητορία πέφυκε τῶν σύκων ἡ παλάθη. Eundem Pfellum saepius a Suida laudatum inueni, in Δέρτρων. Δέρτρων, τὸ ἐντέρου τὸ λεπτόν λέγει ὁ Ἰπποκράτης. Φησὶ καὶ ὁ Ψελλός, τὸ δὲ ἐντέρου τὸ λεπτόν κατονομαίεται δέρτρων. et Γηώρας, Γηώρας ὁ αἰλότριος, τὸ Ψελλός, ὁ αἰλότριος, καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης. Quae quum in his de Grammatica, et Antisthese legantur, non alium horum, quam Ioannem auctorem Meursius nobis intrudit, Fabr. Florent. in cod. Laurent. XXVI. plut. 57. nr. 10. versus centum de antisthese: inc. Πέδον τιθνὸν ἀκριβῆ πεφιλμένον et nr. 11. totidem versus de iisdem: inc. ἔρον σμίκευε, τῶν γέλων μέγα γράφε. v. Bandin. cat. codd. gr. [Laur. pag. 374. Harl.

Τὶ ἐστὶ Βαβυτζικάριος. Quid sit Babutzicarius. P. Ὁ μὲν τοι Βαβυτζικάριος ἐξ.

Περὶ τῆς Γιλῆς, de Gillo. P. Ἡ δὲ Γιλῶ τέτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, καὶ

Πόθεν τὸ τῆ Κερσῆ ὄνομα. Vnde nomen Cornuti originem habuerit. P. Τέρεπται ἐν συνηθείᾳ τῆ βίᾱ τὸ τῆ Κερσῆ ὄνομα.

Τὶ σημαίνει τὸ Καίσαρος ὄνομα. Quid sibi velit Caesaris nomen. P. Τὸ τῆ Καίσαρος ὄνομα.

Εἰς τὸ, εἴ τι ἔφθασεν. In illud, si quid aduenit. P. Ἐφθασέ τις εἰπὼν, ὅτι ἔφθασεν.

Ἐξήγησις εἰς τὸ, Λίγχε βίᾱς, νευρὴ δὲ μεγάλ' ἴαχεν. In illud, Stridit arcus, neruus autem valde sonuit. Homeri Iliad. d. v. 125. P. Ἐστὶ μὲν ἐδ' ὅπας εἰρήκειν εὐθύς ἐρωτηθεῖς.

Εἰς τὴν ἐν Νικομηδείᾳ λεγομένην αἰκὴν. In intellectionem sic dictam, quae Nicomediae est. P. Θαυμάζουσιν οἱ πολλοὶ τὸ ἐν Νικομηδείᾳ ἡχεῖον.

Τὶς ἡ διακρίσις τῶν Συγγραμμάτων, ὧν τῷ μὲν ἡ Χαρίκλεια, τῷ δὲ ἡ Λευκίπη ὑπόθεσις καθεστήκατον. Quenam sit Scriptionum differentia, quarum alteri Chariclea, altera Leucippe argumento sunt. P. Πολλὰς οἶδα καὶ τῶν ἄλλων.

[LXII.] Περὶ παραδόξων ἀκασμάτων. De mirabilibus auditionibus. [P] P. Μηδὲ κακῶν ἀναγνωσμάτων αἴης. Libellum Schediasmate<sup>22</sup>) illustrauimus. Fabr. Vindobon. in cod. CXXV. nr. 2. v. Lambec. comment. VII. p. 472. sqq. late de eo libro, quem publica luce dignissimum iudicat, disputantem: contra Kollarius in longa not. A. docet, omnia, quae in eo libro traduntur, risu potius esse digna, quam adprobatione. — Monachi in cod. CV. fol. 113. vbi vero inscribitur: περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων τῷ Ψελλῷ. v. Hardt de codd. Bauar. gr. in: Aretini Beyträgen etc. a. 1804. part. 7. pag. 12. Sic quoque inscribitur in

22) Neque libellus Pfelli, neque Allatii schediasma hoc videt lucem. Fabr.



in cod. *Laurent.* Medic. X. nr. 3. plut. 28. et cod. V. nr. 18. plut. 70. vbi excerptum tantummodo legitur. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 21. et 663. *Harl.*

Ἐγκώμιον εἰς τὰς κόρβας. *Laus Cimicum.* P. Οἱ δὲ πολλοὶ τὰς Κόρβας κακίζουσιν. *Fabr. Florent.* in cod. *Laurent.* XL. plut. 57. nr. 34. in *cimices*, et nr. 35. ad *Georgium*, qui dixerat, suum corpus nunquam a pulice morsum fuisse. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. p. 414. sq. — *Paris.* in *Bibl. publ.* cod. MCLXXXII. nr. 93. *encomium pulicis* ad *Sergium* discipulum nr. 96. *encomium pediculi*; nr. 97. *de cimice*; nr. 98. *de mulieribus.* *Harl.*

Ἐγκώμιον εἰς τὴν φθῆρα, *Laus pediculi.* P. Ἀλλ' ὁ φθῆρ' ἴσως τῇ ψύλλῃ.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν ψύλλαν. *Laus pulicis.* P. Τὸν κώνωπά φάσιν ὡς ἐλέφαντα, καὶ ἵνα γε καὶ ὁδόν. Huius meminit *Ioannes Tzetzes* *chiliad.* II. *Histor.* 185.

Ὁ Μιχαὴλ μὲν ἐ Ψελλῶς ψύλλας ἐγκωμιάζει,

Ἡμῶν πρὸ χρόνων ἑκατὸν ἀκμάζων ἐν τῷ βίῳ.

*Michael quidem Psellus pulices laudat, annis ante nos centum florens in vita.*

Πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτῆ Σέργιον, ἐπὶόντα μήποτε δηχθῆναι ὑπὸ ψύλλης. In *discipulum, Sergium*, qui dixerat, nunquam se morsum a pulice. P. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἄπορον, εἰ πάντων.

Πρὸς τὸν αὐτῆ Παπαῖν. *Ad suum Papam.* P. Καὶ ποταπὸς Παπαῖς ὁ Παπαῖς.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν οἶνον. *Laus Vini.* P. ἐκ οἷδα πότερον ὡς ἀνδρῶσμίην. *Fabr. Paris.* in *Bibl. publ.* cod. MCLXXXII. nr. 40. in *vini laudem*, et nr. 41. ad *cauponem quemdam gloriosum et vana philosophantem.* In cod. *Barocc.* CXXXI. *Pselli laus vini.* In paragrapho LXIII. multa similis ludicrique argumenti exempla producit *Allatius* ad *Pselli* excusationem. *Harl.*

Πρὸς τινὰ κάπηλον μεγάλαυχον, καὶ φιλοσοφῶντα διάκονα. In *cauponem quemdam superbum, et frustra philosophantem.* P. Ἀλλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας, λογιώτατο ἀδελφε. [v. ad §. LXVIII. de *epistolis.*]

Εἰς τινὰ κάπηλον, γενόμενον νομικόν. In *cauponem, leges pertractantem.* P. Εἴτα εἰς σέ τις δικάζειν ἐπιτετραμμένον.

[P] [LXIV.] *Cetera Pselli persequamur.*

Εἰς τὸν αὐτῆ ἑγγενὸν ἑτινήπιον ὄντα. In *suum nepotem adhuc infantem.* P. Οὐκ εἰσφομαί σε ἴσως φίλτατόν μοι βρεφύλλιον. *Fabr. Add. Psell.* de *nuptiis adnepotum fratris ac sororis* in cod. *Barocc.* CLVIII. sub *finem.* *Harl.*

Ἐγκώ-

[P] Ἐγκώμιον εἰς τινὰ Νικόλαον Μοναχόν, γενόμενον Καθηγέμενον τῆς ἐν Ολύμπῳ Μονῆς. *Laus cuiusdam monachi, Nicolai, qui in Olympi monasterio Praefes fuerat. P. Υψηλότεροι μὲν τῆς ἀπὸ τῶν.*

Ἐγκώμιον εἰς τὸν Μοναχὸν Ἰωάννην τὸν Κρετσελῶν τὸν ἀναγνόντα ἐν τῇ ἀγίᾳ Σερῇ. *Ioannis Crustulae, monachi, laus, qui in S. Vrba legerat. P. Τί τῆτο, εὐθὺς γὰρ εἰσέδου- κότες με τὸν ναόν.*

Ἐπαινος τῷ Ἰταλῷ, *Laus Itali. P. Ὡς εὖ τῷ Ἰταλῷ. εἰ δὲ βέλοιο. Fabr. Add. cod. Paris. Bibl. publ. MCLXXXII. nr. 24. orat. in laudem metropolitae Melitenae; — nr. 26. in laudem S. Chrysostomi; — nr. 77. in laudem b. patriarchae, Mich. Cerularii; add. ibid. nr. 87. et 89. nr. 32. orat. in laudem Longobardi; nr. 104. Encomium Lichudae, patriarchae CPolitanae; nr. 102. Encomium Iohannis, Euchaitarum metropolitae, et Protosyncelli. — Encomium in S. Ioan. Baptistam, in cod. caef. CCIX. nr. 2, atque cod. XIV. nr. 73. v. Lam- ber. comm. V. p. 42. et VIII. p. 463. Harl.*

Πρὸς τὰς μαθητὰς, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. *Ad discipulos, de eodem argu- mento, P. Οὐδὲς παρ' ἡμῖν ἐτ' ἀνχημητῆς. ἐτ' ἀκοντιστῆς.*

Πρὸς τὰς βασκαίνοντας αὐτῷ, *Contra sui obtrectatores. P. Ὑμεῖς μὲν ἔπωσ. λέγω δὲ τέσ. Fabr. Florent. in Bibl. Laurent. cod. XL. nr. 30. Pselli sermo ad suos discipulos, aduersus se iniucem incompocita, inordinata ac puerilia scribentes, (etiam in cod. Paris. citato nr. LXIV.) nr. 39. ad eos, qui ipsi titulum ὑπερτίμης, honoratissimi, inuidebant; nr. 40. contra sui obtrectatores; nr. 42. in primum iuri dicundo praesidem, sibi quidem prius amicissimum; mox vero paululum sibi inuidentem; nr. 52. in eos, qui putant, philosophum amare rerum comprehensibilitatem, (ἀντιληψιν) et idcirco eum obtrectant. v. Bandin. cat. codd. gr. Laur. II. p. 414. sq. — In cod. Matrit. reg. LI. nr. 164. Constantini (sic enim in cod. dicitur,) Pselli ad discipulos de aeuo. v. Iriart. cat. codd. gr. Matrit. p. 176. — Paris. in Bibl. publ. cod. MCLXXXII. nr. 43. in eos, qui inuidebant Hypertimi dignitatem; nr. 65. quum ob imbrem discipuli ad scholam non venissent; nr. 66. et 80. ad discipulos, tarde ve- nientes; nr. 86. obiurgatio ad discipulos negligentes. in cod. MMDCCLXXIV. nr. 3. versus apologetici ad obtrectatores. add. infra ad §. LXXVI. — duo carmina ad monachum quem- dam superbum, Vindob. in cod. caesar. CCIX. nr. 3. et 4. v. Lamber. comment. V. pag. 42 sq. Harl.*

Πρὸς τὰς αὐτὰς. *In eisdem. P. Οὐδ' ὑμῖν βασκανίας περιλελειφται ἀφορμή.*

Κατὰ τινος λοιδορήσαντος αὐτὸν ἀφανῶς. *Contra quendam, qui illi clanculum ma- ledixerat. P. πρὸς τὴν λοιδορίαν ὁ λόγος.*

Πρὸς τὰς μαθητὰς ἀπολειφθέντας τῆς ἐρμηνείας τῆ περὶ Ἑρμηνείας. *Ad discipulos qui interpretationi libri Aristotelis de interpretatione non interfuerunt. P. Πρὸς τὰς ἀπολειφ- θέντας ὁ λόγος.*

Ὅτε ἐβραδύνουν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ τῇ τῆς σχολῆς συνελούσαι. *Cum discipuli tarde ad conuentum scholasticum processissent.* P. Οὐδὲν καιρὸν ποιῆτε οἷτε δοκῶντες ὑμῖν φιλόσοφοι.

[LXV.] Μονωδία ἐπὶ Ῥωμανῷ Ραιφερενδάρῳ. *In Romanum Referendarium, Monodia.* P. Πολλὰς ἐγὼ τῶν φίλων τεθνηκότας.

Μονωδία εἰς τὴν Πρόεδρον Κύριον Μιχαὴλ τὸν Ραδηνὸν, *in Antistitem Dominum Michaelen Radenum, Monodia.* P. Τοῖς μὲν αἰθεροῖς τῷ.

Μονωδία εἰς τὴν τῷ Ἀκταρείῳ Ἰωάννῃ ἀδελφῇ. *In Actuarii Ioannis sororem, Monodia.* P. Ὡς ποίας ὁ Δαίμων ἀφορμαὶ λόγων. *Fabr.* Paris. in cod. MCLXXXII. nr. 63. in mortem Actuarii. Addantur nr. 103, (et in cod. Laur. mox citando nr. 32.) Monodia in obitum Nicephori, Protosyncelli et Ephesi metropolitae; nr. 104. monodia in obitu imperat. Andronici Ducae. Florentiae in cod. Laurent. LVII. plut. 40. nr. 31. monodia in Bestarcham Georgium, Actuarii filium. v. Bandin. l. c. II. p. 414. et pag. 416. nr. 47. atque in cod. Paris. citato nr. 54. monodia in Patricium. *Harl.*

Μονωδία εἰς Ἰωάννην τὸν Πατρίκιον ἐμιλητὴν αὐτῷ ἑντα. *In Ioannem Patricium discipulum, Monodia.* P. Κωφὸν ἡμῖν τὸ ἀκροατήριον.

Ἰωάννῃ Βέρτζῃ Βεζάρχῃ, τελευτήσαντος τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ. *Ad Ioannem Bartzam Bestarcham, ob obitum illius fratris.* P. Οὐκ οἶδα τίνα σοι. [v. ad §. LXVIII. de epistolis.]

Ἐπιτάφιος εἰς τινὰ φίλον αὐτῷ, καὶ συμμαθητὴν. *In quendam amicum, et con-discipulum, oratio funebris.* P. Εγὼ μὲν ὤμην ἀνακωχὴν.

Ἐπιτάφιος εἰς τὴν θυγατέρα Στυλιανὴν πρὸ ἡρας τῷ γάμῳ τελευτήσαν. *In filiam Stylianam, quae ante nuptiarum tempus mortem obiit.* P. Θυγατέρα τῷ λόγῳ τιμῶν.

[P.] Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἑαυτῷ μητέρα. *In matrem, oratio funebris.* P. Τὸ ἐγκώμιον ἀλλ' ἔχ' ὥς. *Fabr.* In cod. Paris. mem. nr. LI. et nr. L. orat. in laudem matris suae, ac nr. 52. in obitum Nicetae, magistri scholae S. Petri. *Harl.*

Ἐπιτάφιος εἰς Εἰρήνην Καισάρεισαν. *In Irenem, Caesarissam. Oratio funebris.* P. Ἐγκωμιάζεν κατὰ ταῦτόν, καὶ θρηνεῖν ἐπιτάφια.

[LXVI.] Ἐγκώμιον εἰς τὴν Δέσποιναν. *Laus<sup>aaa</sup> imperatoris.* P. Ἐξεί ποτὲ τὴν εὐδαίμονα ταύτην. *Fabr.* Haec eadem laudatio est in cod. Baroci. CXXXI. et melius designatur in cat. MSS. Angliae etc. p. 15. *Psellii encomium reginae.* add. ad §. LXVI. *Harl.*

Εἰς τὸν Βασιλέα τὸν Διογένην ὡς ἐκ προσώπου τινὸς τῷ πολιτῷ. *In Diogenem, imperatorem, loquitur unus e ciuibus.* P. Νῦν πρῶτον ὀπλίτην Βασιλέα τεθεάμα.

Πρὸς Βασιλέα τὸν Δῦκαν. *In Ducem, imperatorem.* Δέσποτά με αἰγί, ἀνεθεώρησαι.

Δημη-

aaa) Augustae.

Δημηγορία εἰς τὸν Βασιλέα τὸν Δεκά. *In Ducam, imperatorem, concio.* P. Εἰ καὶ πρὸ τῆ μεγάλης τέτρε τροπαιῆς.

Ὡς ἀπὸ προσώπου τῆ Βασιλέως. *Tamquam ex imperatoris persona.* P. παντοδαπὸν τι χεῖμα, καὶ πολυέτασον βασιλεύς.

Προσφωνηματικὸς πρὸς τὸν Κύριον Μιχαὴλ τὸν Δεκά. *In Dominum Michaelis Ducam prophonematicus.* P. Λέλυται μοι τῆς ἀφωνίας.

Σελέντιον δημηγορικὸν παρὰ βασιλέως Μιχαὴλ τῆ Δεκά. *Silentium pro concione dictum ab imperatore, Michaelis Duce.* P. Εἰ καὶ παιδαῖς τῶν Βασιλέων ἔδος ἐστὶν ἐξ ὑψηλοτέρου.

Σελέντιον ἐκφωνηθὲν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Βασιλίσσης Κυρίας Θεοδώρας. *Silentium dictum sub imperio dominae, Theodora.* P. H. τῶν ἀρετῶν Βασιλὶς μετὰ τῆς τῶν ὡρῶν Βασιλίδος. *Alius sermo, Σελέντιος adpellatus (de cuius voc. significat. v. Du Cange in Glossario med. et inf. graecit. tom. II. p. 1370. sqq.) Florent. in cod. Laurent. XL. plut. 57. nr. 29. inc. Ἐπὶ τὰς τῆ ἡλίου καὶ πάλιν ἀνατολῆς etc. v. Bandin. cat. cit. II. 414. Harl.*

Χρυσόβελον, *Aurea Bulla.* P. Οὐ θαυμαστὸν ἂν τις τὸν μέγαν Θεώμενόν ἡλίον ἀπείρω φωτὶ. *Fabr. Aurea bulla, Florent. in cod. mem. nr. XXXVI. sed initium in hoc differt: χρυσόβελλος λόγος ἀντικρυσ, ὃ τῆ εὐσεβῆς βασιλέως λόγος ἐστὶν ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ χρύσεως ὕλης.* In fine sequuntur subscriptiones. v. *Bandin. l. c. p. 415. de aurea bulla in cod. Paris. Bibl. publ. MCLXXXII. nr. 84. Harl.*

Λόγος ὑποθήκην φιλίας εἰσηγόμενος τοῖς ἀνεψιοῖς τῆ Πατριάρχης Κυρῆ Μιχαὴλ. *Oratio, praeccepta amicitiae tradens nepotibus patriarchae, domini Michaelis.* P. Πολλὰ κίς ἐθαύμασα, ὅτι με τῶν ἄλλων.

Πρὸς τὸν οἰκῆιον Γραμματικόν. *In proprium grammaticum.* P. Ὑπὲρ σε πρὸς τὰς κατὰ σε τὸν λόγον πεποίημαι.

[LXVII.] Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆ τιμῆς λεηψάνης ἀγίας Πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐκδοθεὶς αὐτοχέδιος. *Oratio in translationem venerandarum reliquiarum sancti protomartyris Stephani; dicta ex improviso.* P. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐλπίζομένων. *Fabr. Vindobon. in Bibl. caesar. cod. XIV. nr. 6. v. Lambec. comment. VIII. p. 217. in cod. Sfortiano. v. Montfauc. Bibl. biblioth. MSS. p. 700. C. Harl.*

Λόγος ἐπὶ τῷ ἐν Βλαχέρναις γεγενῆσι θαύματι. *In miraculum, in Blachernis patratum, oratio.* P. Οὐ πολιτικὸν τῆ πολιτικῆς ζητήματος τό. *Fabr. Multae oratt. Pselli latent adhuc in codd. MSSis: ex gr. Vindobon. in cod. caesar. CLV. sine nomine auctoris, at Psello a Io. Sambuco attributae, nr. 5. oratio ad eos, qui dicunt, Christum una cum latrone ingressum esse paradysum, et de paradiso intelligibili, siue mente perceptibili eiusque plantis et fructibus diuinis: init. ἄρετι τῆ Χριστῆ εὐαρωθέντος καὶ ἀναστάντος etc. — nr. 8. orat. in obitum et adsumptionem beat. dei-gentricis. inc. Μηνὶ Δυῶντος ἐ — Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, εἰσαίς*

εἰς τὸν τῆτον τὸν ἁγίον ὑπάγετε etc. nr. 7. *orat. in transfigurationem Christi*: inc. Ὁ φιλόχρῆστον ἄθροισμα καὶ φιλόθεον σύστημα etc. — *orat. in natiuitatem Christi*: inc. Σήμερον, ἀγαθοὶ χριστιανοὶ καὶ φιλόθεοι etc. v. *Lambec. comment. IV. p. 320. sqq.* — *in salutationem dei patrae* in indice MSt. Eparchi. v. infra, vol. X. p. 487. ed. vet. et in cod. *Barocc. XXV. tum in cod. CXXXI. oratiuncula*, cuius principium Ὡς περ εἰς τὸ δεινόν, atque *orat. in exaltationem crucis*: inc. τὸν τῷ σώματι λόγον' alia, cuius principium ἐδόκει τοῖς. — *Paris. in cod. MCLXXVII. nr. 31. homilia in Ioannis decollationem.* — *Montfauc. in Bibl. biblioth. MSS. p. 1318. de cod. olim Mazar. LXXXI. nunc Paris. Bibl. publ. MCLXXXII. nr. 78. orat. ad synodum, qua Michaëlem Cerularium, sede pulsum ab Alexio Comneno, exagitat, Psello adtribuit*; sed confector catal. MSS. Paris. regg. tom. II. p. 239. docet, eam minime tribuendam esse Psello. Insuper sunt in cod. laudato Bibl. *Paris. praeter oratt. ad §. LXIV. memoratas, nr. 23. orat. in obitum Io. Xiphilini, patriarchae CPolitani*; nr. 28. or. ad Dom. *Andronitum*, qui interrogauerat de geometria; nr. 53. or. quum recusauit oblatam sibi primi a secretis dignitatem; nr. 56. or. in eum, qui dixerat, hominem natura sua bonum non esse; nr. 88. or. qua *Protosyncelli* virtus exprimitur. — *Florent. in cod. Laurent. XL. phut. 57. nr. 233. duo sermones sine titulo, et 37. ac 38. et 46. tres oratt. ad imp. Constantinum Monomachum, breuis or. pro puerpera, in foetu emittendo grauiter laborante. v. Bandin. l. c. II. p. 414. sqq. 418. Matriti in Bibl. regiae cod. LI. orat. in SS. Basilii Magni, Gregorii Nazianz. et Io. Chrysostomi laudem*; conf. ad Allat. infra, §. LXXX. *Harl.*

Εἰς τὰ θαύματα τῷ Ἀρχιστρατήγῃ Μιχαήλ. *In miracula militiae principis, Michaelis.* P. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος ἐναγομένοις ἡμῖν πρὸς.

Εἰς τὴν μεγάλην Κυριακὴν, ἑορτὴν τῆς ἁγίας Ἀγάθης, καὶ εἰς τὰς μαθητείας αὐτῆς. *In magnam Dominicam, diem festum S. Agathae, et in discipulas illius.* P. Οὐ τὰ σπουδαία μόνον αἰρεῖται.

Βίος τῷ ὁσίο Πατρὶς Αὐξεντίῳ. *Vita S. Patris, Auxentii.* P. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκ τῷ παλαιῷ πτώματος.

Πρὸς τὸν Πρωτοσύγγελον, περὶ τῷ ἁγίῳ Γεηγορίῳ τῷ Θαυματουργῷ. *Ad protosyncellum, de S. Gregorio, thaumaturgo.* P. Μὴ θαυμάσης ὁ ἡμῶς μεσηγέτης, εἰ τοῦτον τι καὶ λαμπρὸν φθέγγομαι<sup>bb)</sup>. In *Protosyncellum* haec etiam carmina Pselli leguntur:

Σύγγελος ὡς σύνοικος, ἀλλὰ τῷ Λόγῳ,  
Καὶ πρῶτος ὡς Πρόεδρος, ἀλλὰ τῷ Πόλῳ,  
Ἡᾶς ἔν τις αὐτὸν Πρωτοσύγγελον λέγε,  
Ὡς Οὐρανῷ Πρόεδρον, ὡς Θεῷ φίλον.

[LXVIII.]

bb) [Conf. supra, in vol. VII. p. 251. not. aa. et vol. IX. pag. 81. ed. vet. — In cod. Paris. MCLXXXII. nr. 85. secund. catal. II. p. 239. sic citatur: ad *Protosyncellum*, qui rogauerat, vt *Gregorii Thaumaturgi* miracula litterarum monumentis configuaret. *Harl.*]

[LXVIII.] Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς Συμεῶνα τὸν Μεταφράστην. In Simeonem, metaphrastem<sup>ccc</sup>), oratio panegyrica. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ, καὶ λόγῳ Συμεῶν ἐπαινῶν προσελεγμένος. In quem et officium, die ipsi sacro in ecclesia decantandum, concinnauit. Troparia in laudibus et vespers conscripsit, P. Γέρας τὸ λαμπρὸν, τὸ περιβλεπτόν ὕψος, et canonem pro matutinis horis confecit, cuius ea fuit Acrostichis, Μέλπω σε τὸν γραψάντα τὰς Μεταφράσεις. P. Μέλος μοι σύρουθ' ἰδοὺ. Simeonis vero memoria celebratur IV. Kal. Decembris, eodem ipso die, quo Stephanus vitam martyrio finiit, ut canitur ode 9. Εὐγενεὺς τρισμακάριε ἐξεδήμησας κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καὶ ὃν ὁ κλεινὸς Στέφανος τελευτᾷ ὁ ὁσιολάτρης. *Quiete ter beate transmigrasti eo ipso die, quo inclutus Stephanus martyrio Deo consecratur.* Loquitur tamen non de Stephano Protomartyre, sed de iuniore alio; qui sub Constantino Copronymo pro sanctarum imaginum cultu cum aliis vario suppliciorum genere vitam effudit. *Fabr.* v. supra, §. XLIV. infra ad §. LXXX. et vol. IX. p. 142. ed. vet. G. Io. Voss. de historicis gr. p. 295. sqq. cap. 26. inprimis *Oudin.* l. c. p. 656. sqq. et 1301. sqq. qui docere sulet, Psellum neque seniolem, saec. IX., neque iuniorem saec. XI., sed tertium Mich. Psellum, circa ann. 1140. vel. 1150. florentem, ita de Symeone Metaphraste, quem putat circa saec. X. medium, nec ante, viguisse (aliis tamen dissentientibus, v. quae scripsi in *Introd.* II. 2. p. 472.) loqui potuisse. Omnis igitur controuersia versatur in aetate Symeonis Metaphr. recte definienda. — Secundum *Montfauc.* in *Bibl. biblioth. MSS.* p. 13. C. existat in *Bibl. Vatic. cod. MSt. Pselli philosophi in vitam Metaphrastis*; et in *cod. Barocc. CXXXI. Pselli laudatio Symeonis Metaphrastae. Harl.*

Δινύγματα πρὸς Μιχαὴλ τὸν Δουκῶν. *Ad Michaellem Ducam aenigmata*, versibus politicis, et iambicis composita, apud me sunt num. XLI. nescio, an omnia, P. Ἐστὶ τι ζῶν λογικόν, δεσποτὰ σοφιοφύρε. *Fabr.* Vid. infra, vol. X. p. 539. ed. vet. — In *cod. Bauar. CVII.* fol. 365. sunt septem aenigmata, teste *Hardt.* in *Aretini Beyträge* etc. a. 1804. part. 7. p. 28. — *Lugduni Bat.* in *Bibl. publ. inter codd. Bonon. Vulcanii*, atque inter *codd. Vossian. v. cat. B. Lugd. B. pag. 347, 64. et 402, 18.* — *Venet.* in *cod. Nanian. CXV.* nr. 9. v. cat. *codd. gr. apud Nanios etc. p. 235.* — *Oxon.* in *cod. Barocc. CVIII.* aenigma, et in *cod. CXI.* aenigmata, versibus partim politicis, partim heroelegis, partim iambicis. — *Mosquae* in *cod. synod. CCXXV.* nr. 6. aenigmata, εἴχοι πολιτικοὶ ἡρωελεγεῖοι v. *Matthaei* notit. *codd. Bibl. Mosquens. p. 148. ed. in 8. Harl.*

[P] Ἐπιστολαί<sup>ddd</sup>). *Epistolae*, circiter 33. quarum prima incipit: Ὁ πτωχὸς ἔτος ἡγαπημένη μοι ἀνεψιέ. Eas sequuntur nonnulli iambi, cum aliis stili exercitandi gratia conscriptis. Pselli epistolas in bibliotheca Bauarica adseruari *cod. CLXV.* discimus ex eius *Indice* <sup>ccc</sup>)

K 3

et

<sup>ccc</sup>) Haec Oratio una cum officio in Simeonem graece et latine edita ab *Allatio* ad calcem dissertationis de Simeonibus. *Parisi. 1664. 4.* [et a *Fabr.* olim ad vol. VI. p. 511. ed. sec. repetita; ego vero illam omisi in noua, hac edit. v. vol. VIII. p. 29. *Harl.*]

<sup>ddd</sup>) Ex his, nouem Pselli epistolas ab Alla-

tio post idem de Simeonibus Syntagma vulgatae graece et latine.

<sup>eee</sup>) siue secundum *Hardt* in *Aretini Beyträge* etc. a. 1804. part. 6. p. 12. sq. in *cod. XCVIII.* (sed *Parisiis* misso, ait *Hardt.* in quo (viti in *cod. Veneto Marc. DXXIV.* vid. cat. *codd. gr. Ven. Marc. p. 285.*) sunt a fol. 587. quinque epistola,

et apud Ioannem Suzium, et Manuelem Eugenicum, ex Antônio Verderio in Supplement. Erant et apud Antonium Augustinum cod. CXCI. quarum quinque priores ad Caesarem: ad Aemilianum patriarcham Antiochiae tres; ad Leonem primum sacellarium vnica; et ad Xiphilinum vnica. Eas pereruditus adpellauit *Casaubonus* animaduers. in Athenaeum lib. 1. cap. 8. et tempore etiam ipsius Pselli, Magnus Drungarius magni aestimabat, si Psello ipsi credimus, epistola ad eundem: *πάλα ποτὲ ἀπέτεκεν ἐγὼ, ἀγαλμα σοφίας ἐπ' ἡράτων, ὡραίαις Ἐπιστολαῖς, αἷς δὲ σὺ περιτυγχάνων παλαιάκας, ἔτα δὲ καὶ θαυμάζων ἴσως τῆς χάριτος, οἷς τοιαύτας με καὶ αὐτὸς ἀποτεκεῖν δύνασθαι. Διὰ τῆτο σὺ μὲν ἐξᾶς τῶν ἐμῶν ὠδίνων, ἐγὼ δὲ σοι ἐκφύων τὸν τέκν' ἐ βέλομαι.* Id est: *Multo abhinc tempore sapientias specimen amabile, pulchras epistolas genui, quas ipse cum saepius accepisses, forte earum gratias admiratus, similes me, et rursum edere posse existimas. Propterea tu quidem foetus meos exoptas; ego vero tibi partum excludere temuo.*

LXIX. Λόγος χειραδαις πρὸς Πόθου Βεσάρχη, ἀξιώσαντα τῆτον γράψαι, περὶ τῆ θεολογικῆς χαρακτῆρος. *Oratio ex tempore ad Pothum Vestarcham, qui Psellum rogaret, ut de*

ad Caesarem, duae ad Aemilianum, patriarcham Antiochenum, vna ad Leonem protosacellarium, et vna ad Xiphilinum, conf. Hardt. notam p. 16. Add. supra vol. I. p. 703. cum nota ccc. et infra supra Allat. §. XXXVIII. ibique additamenta, de epistola ad Xiphilinum. — Duae epistolae, quarum prior incipit: *ἰγνώμων ὡς ἀληθῆς ἄξιος κατέστηνας, posterior autem, Ἀνέμματος καὶ σωφρονὺς πολυτρονίμων, in cod. Laurent. Medic. XIII. nr. 2. plut. 11. v. Bandini cat. codd. Laurent. I. p. 509. — Paris. in Bibl. publ. cod. MCLXXXII. nr. 112. Pselli ad varios epistolae ducentae et quatuordecim, inter quas nonnullae forsitan talis argumenti fuerant, ut, quae peculiare tractarent res doctas, ab reliquis separatae tamquam suis singularibus instructae inscriptionibus opuscula describerentur: quo fieri potuit, ut numerus opusculorum Pselli mire augetetur. Ibid. in cod. MCC-LXXVII. nr. 31. Pselli Platonis defensio ad Io. Xiphilinum, patriarcham CPolitan. et nr. 32. Pselli epistolae ad varios, nempe ad magistrum Eustratium, protonotarium Dromi, ad Aristennum, ad Olympionitam, ad Michaellem patriarcham, ad protosyncellum Paraspondylum; in cod. MMLXXXVII. eiusd. epistola inedita, qua Apostoli dictum explicatur: inc. *ἐχ' ὡς ἡγόρητο Ἀ Μοντ'αυκ. in Bibl. biblioth. MSS. p. 1319. E. in cod. Mazarino LXXXI. nr. 4. inesse dicitur Epistolar. Psell. ingens seges ad imperat. Monomachum, Andronicum etc. ad Caesares, ad praetores prouinciarumque summos iudices, ad patri-**

archas, metropolitae, aliosque vtriusque ordinis fere primores, de rebus plerumque publicis, ut ex illis ingens notitia ecclesiae tunc CPolitanae et imperii corradī possit. — In cod. Barocc. CXXXI. Pselli epistolae, prima ad Michael. patriarcham; VIII. ad Cyritzen: in cod. LXXI. Th. Gale, siue nr. 5904. cat. MSS. Angliae etc. II. p. 187. Mich. Pselli epistolae ad diuerfos. — Florentiae in Bibl. Laurent. cod. XL. plut. 57. sunt ducentae et triginta Pselli epistolae, cum orationibus quibusdam aliisque opusculis Psellian. v. Bandini. cat. codd. gr. Marc. II. pag. 598 — 410. qui primum epistolarum inscriptiones cum initii singularum epistol. secundum ordinem, quem tenent in codice, reddidit, dein principia secundum ordinem alphabeticum digessit, numeris adpositis, seriem, quam in cod. obtinent, indicantibus. Idem animaduertit, epistolam secundam, inscriptam *Ἀνδρονίῳ πρωτοβεσάρχη, τῇ ἐν τῇ παύσει ἰωάννη ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτῇ* quae inc. *Οὐκ εἶδα τίνα σε, iunui ab Allatio, (supra §. LXV. vbi inscriptio est: ἰωάννη Βεσάρχη Βεσάρχη etc.) ex in cod. subiici Pselli ἐπιτύφον, funebrem orationem, eiusque initium esse: Ὡ τί ποτὶ μοι καὶ τῆτο ἔστω etc. Epistolae autem septimae inscriptae Pselli πρὸς τὸν μεγάλαν καὶ Κέκυλον, μηδὲν ἄδεται καὶ φιλοσοφῶντα δίκαιον, meminisse Allatium supra sub finem §. LXII. — In cod. Escorial. sunt epistolae decem ad diuerfos, teste Plutero in itiner. per Hisp. 182. Hart.*

de theologico charactere scriberet. P. Μὴ θαυμάτης, Πόθ' οὐ μοι φίλτατε, εἰ τῶν. Duae de hac materia ad Pothum orationes indicantur in bibliotheca Antonii Augustini cod. CXCI. An haec una in duas diuisa sit, vel vere binas scripserit, mihi non liquet. *Fabr.* In cod. *Escorial.* v. *Plüer.* l. cit. — *Paris.* in Bibl. publ. cod. MCLXXXII. nr. 33. ad *Pothum Bestarcham*, qui rogauerat, ut de *Gregorii* theologi dicendi genere scriberet, et nr. 34. ad illum, a quo interrogatus, ecquis maior laude esset. — *Venetis* in cod. Marciano DXXIV. (vid. cat. codd. gr. Marc. p. 283.) et *Monachii* in cod. Bauar. XCVIII. fol. 399. (v. *Hardt.* in: *Aetimi Beytr.* a. 1804. part. 6. p. 12.) est vnica oratio ad Pothum Bestarcham etc. et in utroque sequitur ad *Constantinum*, qui in Marciano cod. nominatur ἀδελφὸς καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, in cod. autem Bauar. πρωτόδρος καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων. *Paris.* in cod. MCLXXXII. nr. 61. de propriis dicendi generibus *Gregorii*, theologi, *Basilii Magni* et *Gregorii*, *Nysseni*. *Harl.*

*Paraphrasis in Homeri Iliada, soluto fff) sermone*, P. Τῇ ἐπὶ μῆνιν ὧ Θεά τῃ υἱῇ τῇ Πηλέως, ita tamen, ut singuli versus seorsum redditi sint. Eam habuisse etiam Ioannem Oporinum, Basileensem, tradit Gesnerus. *Fabr.* v. supra, vol. I. p. 406. §. XIV. fin. et XV. — Huc pertinent quoque *Pfelli allegoriae Tantali* et aliorum, *Venet.* in cod. Marc. DLXIV. v. cat. codd. gr. Marc. p. 246. *Vindobonae* in cod. caesar. XLII. nr. 21. v. *Lambec.* comment. VII. p. 179. — *Paris.* in Bibl. publ. cod. MCLXXXII. nr. 44—47. *Harl.*

Ἐξήγησις εἰς τὰς ἐφ' ὧν τῇ Πορφύρει. *Expositio in quinque voces Porphyrii.* P. Διὰ τὴν ἀπεροσδιορίστων.

Ἐξήγησις εἰς τὰς Κατηγορίας τῆ Ἀριστοτέλους. *Expositio in Praedicamenta Aristotelis.* P. Τῶν πραγμάτων, τὰ μὲν κινητὰ. *Fabr.* v. supra, in vol. III. p. 208. sq. tum supra §. XXXVI. conf. cat. codd. gr. *Venet.* Marc. p. III. de cod. CCII. — *Vindobon.* in cod. caes. LIX. nr. 2. *Aristot. categoriae* cum scholiis et commentariis *Pfelli.* v. *Kollar.* supplement. ad *Lambec.* I. p. 418. *Harl.*

Διδασκαλία σύντομος, καὶ σαφεστάτη, περὶ τῶν δέκα Κατηγοριῶν, καὶ τῶν Προτάσεων, καὶ τῶν Συλλογισμῶν, περὶ ὧν τις προδιδαχθεὶς εἰς πᾶσαν μὲν καὶ ἀληθὴ ἐπιστήμην, καὶ τέχνην, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν ῥητορίαν [P] εὐκλεῶς ἐμπορεύεται. *Doctrina compendiosa, et quam maxime dilucida, de decem Praedicamentis, Propositionibus, et Syllogismis, quorum notitia prius habita, in quamlibet scientiam, et artem, sed rhetorum potissimum, facili negotio cuique aditus patebit.* P. Ἐπεὶ δὲ τις ἐν οἷῳ ὅθεν εἰπεῖν τὴν τῆς διαλεκτικῆς. *Fabr.* v. supra ad §. LVI. de synopsi logicae *Aristot.* et ad §. LXVI. de rhetoricis. *Matriti* in cod. reg. LXXXII. nr. 7. *Pfelli* epitome logicae ad rhetoricam introducens. v. *Iriart.* cat. cit. pag. 300. — *Vindobon.* in cod. XCV. nr. 4. in *Arsenii*, Monembasiae in Peloponneso archiepiscopi, *syntagmate logico* post epistolam ad *Nic. Rudolphum*, Florentinum, qui a. 1516. Kal. Iul. pater purpuratus declaratus fuit, nuncupatoriam, sequitur 1) *Mich. Pfelli* introductio in sex philosophiae modos: 2) eiusd. compendium quinque vocum et decem praedicamentorum philosophiae, tum quidam *Blemidae* et *Pachymeris* libelli. Id *Arsenii* syntagma gr. editum

fff) Verbis politior.



editum est Paris. 1540. 12. et latine, *Iacobo Foscareno* interprete, 1541. 12. vid. *Lambec.* comment. VII. p. 380. sq. — *Taurini* in cod. CCLXII. 1. *Pfelli* opus de X. praedicamentis et propositionibus atque syllogismis. v. cat. codd. gr. Taur. p. 371. — *Oxon.* in cod. Barrocc. LXXXVII. paraphrasis in praedicabilia et praedicamenta: iait. ΟυσΙΑ ἐστὶ πρῶγμα. *Harl.*

Εἰς τὴν Περὶ Φυσικῆς Εἰσαγωγὴν, καὶ τινὰ τῶν Ἀριστοτέλους Κατηγεριῶν. *In Introductionem Porphyrii, et Praedicamenta Aristotelis.* P. Πολλοὶ μὲν πολλὰ καὶ τῶν ἀρχαίων. *Fabr.* v. iterum §. XXXVI. supra ad vol. III. p. 208. sq. V. p. 739. sq. — *Vindob.* in cod. LIX. nr. 2. v. *Kollar.* Supplem. ad Lamb. comm. I. p. 418. *Harl.*

Ἐξηγήσεις εἰς τὸ περὶ Ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. *In Aristotelis librum de Interpretatione, expositio.* P. Ὁ σκοπὸς τῆ περὶ Ἑρμηνείας ἐστὶ διαλαβεῖν περὶ Προτάσεων, diversa ab edita, quemadmodum et sequentes. *Fabr.* v. supra *Allat.* §. XXXVI. et nos ad vol. III. p. 213. — *Vindobon.* in cod. caesar. XXV. nr. 3. et cod. XXVII. nr. 5. v. *Lambec.* comm. VII. p. 127. et 141. — *Oxonii* in B. collegii Mariae Magdal. cod. XV. siue nr. 2140. cat. codd. Angliae etc. I. 2. p. 71. *Aristoteles* de interpret. cum scholiis et paraphrasi *Mich. Pselli.* — *Florent.* in cod. Laurent. XXVI. nr. 8. plut. 10. vbi inscriptio est, παράφρασις τῆ περὶ ἑρμηνείας ἀπὸ Φωνῆς Κωνσταντίνου, (sed *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. p. 493. Κυρὸν καὶ Κυρίαν, legendum esse censet,) βεβάρχετο καὶ ὑπάρτε τῶν φιλοσόφων τῶν Ψελλῶν. — *Pfelli* paraphrasis etc. *Paria* in bibl. publ. codd. MDCCCXLIII. nr. 5. MCMXVIII. nr. 1. MCMXIX. nr. 1. MCMLXXXIII. nr. 6. et MMCXXXVI. nr. 4. qui inc. ἤμῃ ἐστὶ τό etc. — *Florent.* in cod. Laur. XIX. nr. 1. plut. 71. atque cod. XXXII. nr. 14. plut. 71. it. cod. XXXV. nr. 5. plut. 71. vti etiam *Venet.* in cod. Marc. CCII. ac *Mosquensi* CCCXIII. prooemia incipiunt: περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκδόσεως τῶν προτάσεων. denique in cod. Laur. I. nr. 11. plut. 85. v. *Band.* I. c. p. 11. 19, 24, et 239. et cat. codd. Marc. p. 111. ac *Matthaei* notit. cod. Mosquens. synod. p. 206. ed. in 8. *Harl.*

Ἐξηγήσεις εἰς τὸ περὶ Ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. *In Aristotelis librum de Interpretatione, expositio.* P. Δίδειν νῦν ἀντὶ τῆ ὁρίσεως.

Σύνοψις, καὶ Μετάφρασις σαφεινὰ τῆς διδασκαλίας τῆ περὶ Ἑρμηνείας. *Synopsis, et Metaphrasis quam dilucida doctrinae libri, de interpretatione.* P. Διαλαμβάνει περὶ προτάσεων.

Εἰς τὸ περὶ Ἑρμηνείας ἑκδοσις ἐπιτομος. *Libri de interpretatione compendiosa expositio.* P. τὰ εἶδη τῆ λόγου πέντε τὸν ἀριθμὸν.

Ψελλῶν, καὶ ἄλλων Σχόλια, καὶ Ἀποσημειώσεις εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων Ἀναλυτικῶν τῆ Ἀριστοτέλους. *Pfelli et aliorum Scholia, et adnotationes in primum priorum Analyticorum Aristotelis.* P. Καὶ τὸ δέκατον πρόβλημα. *Fabr.* *Florent.* in cod. Laurent. XIX. nr. 2. plut. 71. *Pfelli* in tres figuras paraphrasis, quae pars *Pfelli* in Aristotelis analytica expositionis esse videtur *Bandinio* in cat. cit. III. p. 11. — *Paraphrasis in primum librum priorum*

orum *analyticorum*, in duas sectiones distributa, sine auctoris quidem nomine; sed *Bandin.* l. c. p. 240. tribuit eam *Piello.* *Harl.*

Ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον τῶν προτέρων Ἀναλυτικῶν τῶν Ἀριστοτέλους. *Expositio in primum, et secundum priorum Analyticorum Aristotelis.* P. Ἐν τῷ πρῶτῳ εἰπεῖν.

Ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὑστέρων Ἀναλυτικῶν. *Expositio in primum posteriorum Analyticorum.* P. Σκοπὸς ἐστὶν ἐνταῦθα τῷ Ἀριστοτέλει. [v. supra, vol. III. p. 215.]

Προλεγόμενα εἰς τὰς Σοφιστικὰς Ἑλέγχους τῷ Ἀριστοτέλει. *In Sophisticos Elenchos Aristotelis, Prolegomena.* Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. In alio vero exemplari ista Michaeli, Ephesio, tribuuntur. *Fabr.* vti in cod. *Coislin.* CLVII. vid. *Montfauc.* biblioth. codd. *Coisl.* p. 219. et supra, vol. III. p. 218. et *Kollar.* ad Lambecii comment. III. p. 52. sq. not. B. — In cod. *Coislin* CCCLXXXIV. sunt *Pfelli* commentaria in *meteora Aristotelis.* vid. *Montfauc.* l. c. p. 588. in *Aristotel.* librum de longitudine et breuitate vitas, *Venet.* in cod. *Marciano* DXXIV. v. cat. codd. gr. *Marc.* p. 283. *Harl.*

LXX. Τίνα περὶ Δαιμόνων δοξάζουσιν Ἕλληνες. *Quae de Daemonibus Graeci opinentur.* P. Ὁ μὲν ἡμέτερος λόγος προαιρέσεις καὶ τοῖς Ἀγγέλοις διδῶς. Et hunc puto esse alterum <sup>225</sup>) librum de Daemonibus, ex quo *Marsilius* excerpfit ea, quae leguntur ultimo capite apud ipsum, eoque magis ducor in hanc sententiam, quod in meo codice statim post hunc tractatum sequitur *Dialogus de Daemonibus*, in quo interloquuntur *Timotheus*, et *Turax*, de quo superius in libris editis *Pfelli* egimus.

Εἰς τὴν Ψυχογονίαν τῷ Πλάτῳ. *De animi generatione apud Platonem.* P. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι ἡ μάτην [v. ad §. LVI. de hac partic.]

[P] *Lotus ex phycis, de anima et mente.* P. Νῆς ἐστὶν ἕξις ψυχῆς.

Περὶ ψυχῆς. *Variae quaestiones de anima.* P. Νοεῖν μὲν ἐν ἡ ψυχῇ, νοερός.

Περὶ τῶν πέντε δυνάμεων τῆς ψυχῆς. *De quinque facultatibus animae.* P. Νῆς μὲν ἐστὶν ὁ Θεόθεν κατὰ φύσιν κινούμενος. *Fabr.* V. supra ad §. XLII. et add. cod. reg. *Matrit.* LI. in quo nr. 88. sqq. plures sunt quaestiones de anima et partes operis *Didascaliae*, et quas recenset *Iriarte* in cat. *MSS.* *Matrit.* p. 172. — *Oxon.* in cod. *Barocc.* CXCVII. *dialogus* inter animam et corpus, quem a *Baroccio* adtributum esse *Pfello*, adnotat confector cat. *MSS.* *Angliae* etc. p. 27. *Florentiae* in cod. *Laur. Medic.* XX. nr. 15. plut. 87. sermo de daemonibus,

ggg) Vide supra §. 39.

hhh) Vide supra §. 39.

Vol. X.

L

bns, vtrum corporis expertes, an corporei sint, item de angelis, et num discrimen intersit inter angelorum corpora et daemonum. v. *Bandin. cat. codd. gr. Laur. III. p. 406. Harl.*

Περὶ τῆς χώρας τῆς γῆς. *De situ terrae, figura, et magnitudine.* P. Ἡ γῆ τὴν μέσσην τῶ πάντων ἔλαχε χώραν. Non me latet tamen, in alio Manuscripto opusculum hoc Nicephoro Blemmidae tribui. *Fabr. v. supra, vol. IV. p. 206. et Iriart. in catal. codd. gr. Matrit. p. 171. de cod. gr. LI. add. paullo inferius, §. LXXIII.* Sequens particula copiosior est et inscripta: *Pfelli* opus de motu anni et cyclo solis et lunae, eclipsibus ipsorum et inuentione paschatos per interrogationem et quaestionem, II. libri. Prior liber citatur h. l. et posterior in §. LXXIV. ab *Allatio. v. Bandin. cat. codd. gr. Laur. III. p. 401. De codd. caesar. v. supra ad §. LVIII. add. infra §. LXXXIII. Harl.*

Πότε ἐκλείπει ὁ ἥλιος, καὶ πότε ἡ Σελήνη, καὶ πῶς τὴν ἐκλείψιν ἀμφοτέρων συμβαίνει γίνεσθαι. *Quando deficit Sol, et quando Luna, et quomodo utriusque defectus contingat.* P. Εἰ μὲν τὰς τρόπους ἐρωτᾷς τῶν ἐκλείψεων. [v. ad §. LXXII.]

Περὶ Θυτικῆς. *De sacrificandi ratione.* P. Περὶ τῆς Θυτικῆς ἐπισήμης ἡξιώσας.

Περὶ Χρυσοποιίας πρὸς τὸν Πατριάρχην Κύριον Μιχαήλ. *De auri conficiendi ratione, ad D. Michaellem, patriarcham.* P. Ὁρᾷς ὁ ἐμὸς δεσπότης ὁ με ποιεῖς, ἡ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τυραννίς. Vide supra in editis §. 38.

Περὶ Σφυγμῶν. *De Pulsibus.* P. Ἡκω δὴ σοι καὶ τὸ περὶ Σφυγμῶν.

Ἀποσημείωσις Πυρεττῶντων. *Nota de Febrientibus.* P. Εἰ κατεκλίσθη ὁ νοσῶν ἐν αἰσχῇ.

[*Pfelli* scholia in librum I. elementorum *Euclidis*, in cod. Paris. bibl. publ. MCM-XXVIII. nr. 6. — enarratio in librum *Euclidis* de terminis, in cod. abbatiae S. Remigii, Rhemenfis. v. *Montfauc. Bibl. biblioth. MSS. p. 1289. D. Harl.*]

LXXI. Ἱατρικὸν πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον. *Medicinale ad Constantinum Porphyrogenetam.* P. Τὰς περὶ ταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θείας. *Fabr.* Hoc opus in multis codd. circumfertur sub nomine *Pfelli*; e gr. in cod. *Escorialensi*: v. *Plüer. itinerar. per Hispan. p. 182. — Florent. in cod. Laurent. VI. 1. plut. 75. et cod. LXXXIII. plut. 89. v. Bandin. cat. codd. gr. Laur. III. pag. 147. et 416. sq. Paris. in bibl. publ. cod. MMCCXXIX. nr. 10. et MMCCXXX. nr. 3. — Oxon. in bibl. Bodlei. in cod. Laudi LXXXI. siue nr. 728. cat. codd. Angliae etc. tom. I. p. 56. etc.* Sed *Allatius* iam bene suspicatus est, partim illi, partim temporis ratione motus, id opus non posse *Pfello* assignari. Atque *Thephanem Nonnum* esse illius operis auctorem, hodie constat ex codd. caes. Vind., et sub nomine eius edita est *Theophanis Nonni* Epitome de curatione morborum, gr. ac lat. ope codd. MSSorum recensuit notasque adiecit *Io. Steph. Bernard.* tom. I. cum tab. aenea, Gothae et

et Amstel. 1794. mai. 8. conf. *Bernardi* praefat. tum *Fabric.* Bibl. gr. vol. XII. p. 685. sq. et quae scripsi in I. introd. II. 1. p. 475. sq. — tom. II. prodiit ibid. 1795. 8. et continet reliquam epitomam partem gr. ac lat. cum notis tum *Throph. Nouui* libr. de febribus, lat. ex ed. Veneta: opus aureum de febribus, Venet. 1576. fol. atque indices. v. Lips. ephemer. litt. a. 1795. nr. 66. m. Aug. et Ien. A. L. Z. 1796. nr. 260. m. Aug. — *Hardt* de codd. Bauar. gr. in *Aretini* Beyträgen a. 1804. part. 7. p. 17. sq. *Halleri* Bibl. medicinae practicae tom. I. p. 316. sq. *Kurt Sprengelii* Versuch einer pragmatischen Geschichte der Arzneikunde, tom. I. sect. 6. §. 27. p. 232. sqq. *Harl.*

LXXII. Διδασκαλία παντοδαπῇ<sup>hhh</sup>), καὶ πάντως ἀναγκασιότατη ἐν ἑκατὸν ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι κεφαλαίοις θεωρημένη, χωρὶς τῶν σχεδιαζόντων ἐτέρων διαφόρων λόγων,

L 2

<sup>hhh</sup>) Huius prima aliquot capita graece et latine vulgavit Woegelinus, vt dictum est supra §. 46. *Fabr.* Conf. supra, vol. VI. p. 393 not. o. In MSS. modo plura, modo pauciora capita huius et sequentis operis, interdu vnum tantum alterumque cum peculiari inscriptione, cuiusmodi generis membra, a capite auulsa, partim Allatius iam protulit, partim ego postea ostendam, rarius cuncta exhibentur. *Florentiae* in cod. Laurent. Medic. XVI. nr. 16. plut. 9. pauca quaedam excerpta, vel, (vt *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. p. 414. illam cod. recensendo, ait), ex *Symeonis Sethi* Synopsi etc. (v. *Fabric.* Bibl. Gr. vol. X. p. 322. ed. vet.) vel ex *Pfelli* omnifaria doctrina, ex qua Sethus plurima decerpit. — in cod. XVIII. nr. 5. plut. 59. septem capita, nempe 35. 42. 45. 47. 69. 17. et vnum, quod deest in cod. Lindenbrog. ap. *Fabric.* v. *Bandin.* l. c. II. p. 548. sq. — alia capita, centum viginti vnum, de rebus naturalibus, theologicis et meteorologicis: multa tamen desiderantur in hoc cod. quae habentur in cod. Lindenbr. alia vicissim, n. 14. capp. in cod. Laur. leguntur, quae desunt in Lindenbr. (quorum tamen nonnulla occurrunt in ind. Allatiano) ibid. nr. 4. exhibentur alia quaedam capp. de memoria et discretionibus, et quomodo intelligenda sint verba illa: ego indurabo cor Pharaonis, et alia, faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, quae eiusdem *Pfelli* esse suspicatur *Bandin.* l. c. III. p. 345. sq. — Capita satis multa, at ordine prorsus diuerso ab iis quae *Fabr.* ex cod. Lindenbrog. ediderat. v. *Bandin.* III. pag. 394. — *Paris.* in Bibl. publ. codd. CM. nr. 2. CMXLIX.

nr. 2. MCCLIX. nr. 19. capp. de omnifaria doctrina: in cod. MCLXXXII. nr. III. versus politici de omnibus disciplinis ad Mich. Ducam, imper. quas eius pater, idemque imperator, scribi iussit, vt filius minore negotio doctrinis operam daret. — *Oxonii* in Bibl. Bodlei. cod. XVIII. Thomae Roe, sive nr. 264. cat. codd. Angliae etc. I. p. 35. doctrinae omnifariae capp. 230. inc. *πιστις ὡς ἦν πατέρα.* (sed cap. illud, quod inc. *πιστις* etc. s. *fidei expositionem* a Constantino Psello esse scriptum, ait *Iriart.* in cat. codd. gr. Matrit. p. 170. vt iam monuimus.) — Ibid. tom. II. p. 58. nr. 2145. inter codd. Vossian. *Pfelli* coelestium reuolutionum liber, continens capp. quinquaginta. — *Venet.* in codd. Marcianis CCLXVI. et DXXXVII. *Pfelli* capp. de omnifaria doctrina eiusd. solutiones compendiosae naturalium quaestionum. v. catal. codd. gr. Marc. p. 285. et de priore cod. cel. *Morell.* in Bibl. Veneta MS. gr. et lat. tom. I. pag. 152. *Taurini* in Bibl. publ. cod. CCCXXX. *Mich.* *Pfelli* omnigena doctrina centum nonaginta quatuor capp. comprehensa praeter alia varia schediasmata et carmina de diuersis quaestionibus ad imper. Mich. Ducam, et fol. 114. nonnulla capp. quae excerpta videntur ex eodem opere, de mente, et anima nec non de virtutibus, de quo cod. paullo post plura notabimus. Idem opus, sed inscriptum: *Mich.* *Pfelli* synoptica responsio ad varias difficilesque quaestiones, in cod. CCCLXVII. nr. 4. v. cat. gr. codd. Taur. p. 413. sq. et 486. — *Matriti* in cod. regio gr. LI. nr. 71. *Pfelli* diuersa eaque 84 capp. physicarum dubitationum, ex *Didascalia* excerpta, quae singula persequutus est *Iriart.* in

λόγων, καὶ εἰχων πρὸς διαφορὰς ὑποθέσεις, ἐκτεθεῖσα, πρὸς τὸν εὐτεβέστατον, καὶ αἰοιδί-  
 μων Βασιλέα Κύριον Μιχαὴλ τὸν Δέκαν Αυτοκράτορα γεγονότα. *Doctrina omnifaria, et*  
*omnino necessaria centum nonaginta quatuor capitibus comprehensa, praeter alios varios discursus,*  
*et carmina ex tempore dictata ad argumenta varia; ad piissimum, et celebrem imperato-*  
*rem, Dominum Michaelē Ducam.* Ρ. Πιστεύω εἰς ἕνα πατέρα τῶν πάντων ἀρχὴν. Capita,  
 quae in ea continentur, sunt sequentia: α, Περὶ Ὀνομάτων τινῶν λεγομένων ἐν τῷ τῶν Χρι-  
 στιανῶν δόγματι. β, Περὶ Οὐσίας, καὶ Φύσεως. γ, Περὶ Ἐνυποστάτων. δ, Περὶ Ὁμοσιῶ-  
 ε, Περὶ Ὁμοὑποστάτου. ε, Περὶ Ἐνυποστάσεων. ζ, Περὶ Οὐσιώδους ἐνώσεως, καὶ διαφορᾶς.  
 η, Περὶ ὑποστατικῆς ἐνώσεως καὶ διαφορᾶς. ι, ια, Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. ιβ, Περὶ τῆς  
 τρέψεως τῆς ἀντιδόσεως. ιγ, Περὶ τῆς θείας ἐνώσεως. ιδ, Περὶ Φύσεως ἀπαθῆς. ιε, Τίς ὁ  
 Θεός. ις, Εἰ ἄπερὸν τὸ Θεῖον καὶ πῶς ἄπερὸν. ιζ, Πῶς οἶδεν ὁ Θεὸς τὰ μεταβαλλόμενα  
 πράγματα. ιη, Ἀπὸ ποίᾳ πρώτῃ στοιχείᾳ ἤρξατο τὸν κόσμον ποιεῖν ὁ Θεός. ιθ, Πόθεν  
 ἔννοιαν

in cat. cit. p. 171. idemque decem capita denota-  
 vit-asterisco, quae in cod. Matrit. reperiuntur,  
 at desunt in Didascalia, et ab Allatio exposita,  
 et a Fabricio ex cod. Lindenb. edita. Sunt vero  
 in cod. Matrit. cap. 5. *de ideis.* cap. 11. *de natu-*  
*ra solis, et an sint plures soles?* cap. 17. *de a-*  
*stris, quae vocantur Dioscuri;* cap. 24. *de rose*  
*itrurn et pruina;* cap. autem 42. *de magna hie-*  
*mie.* Cod. Matrit. habet etiam octo amplius versus,  
*de aestate,* quam excusum: porro cap. 58. *quo-*  
*modo continetur anima in corpore;* cap. 64.  
*quomodo omnino malum sit?* quod memoratur qui-  
 dem inter Didascalicae capita, ab Allatio relata;  
 sed desideratur in Didascalia, a Fabricio publi-  
 cata: cap. 70. *quare infinita sit diuinitas, et*  
*quomodo infinita?* cap. 76. *quare esurientes, si*  
*bibant, esurire desinunt, sitiētes vero, si tome-*  
*dant, sitiunt vehementius?* cap. 78. *an Embryon*  
*sit animal, et quomodo nutriatur?* Tum sequun-  
 tur aliae dubitationum physicarum solutiones,  
 quas in eadem Didascalia frustra quaeras, et ego  
 ad §. sequentem recitabo. Fabricius noster opu-  
 sculo Allatiano p. 69 — 186. subiunxerat, gr. cum  
 sua versione lat. *Mich. Pselli Διδασκαλίαν παντο-*  
*δαπνήν· siue de omnifaria doctrina* capita et quae-  
 sitiones ac responsiones CXCH. (in cod. Allatia-  
 no in tot capp. diuisum fuit opus, in cod. au-  
 tem Lindenbrog. in capp. CLVII. hunc nume-  
 rum retinuit Fabr.) ad Mich. Ducam, imper. CPol.  
 ex apographo Lindenbrogiano, quod exstat Ham-  
 burgi in Bibl. S. Iohannis, nunc primum editam.

Vndecim tamen priora capp. et cap. 19. iam  
 ediderat Io. Woegelin. August. Vindel. 1611. 8.  
 Reliqua primus edidit Fabric. Ego tamen dubi-  
 tauī, in hac noua edit., id opus typis repetere,  
 iudicio potissimum V. D. qui confecit catalog.  
 codd. gr. Taurin. p. 415. sq. motus. Is vero pri-  
 mum adnotat, in cod. Taurin. memor. CCCXXX.  
 fol. 47. idem esse prorsus opusculum, quod ex  
 apographo Lindenbrog. edidit Fabric. ad calcem  
 diatribae Leon. Allatii de Psellis. Tum illud ta-  
 men, inquit, notandum, CLVII. capita duntaxat  
 ibidem contineri, in quibus tamen contendit Fa-  
 bricius; omnia argumenta haberi, quae in Allatiano  
 codice, capitibus CXCH. distincto. Ve-  
 rum hac in re allucinatus est Fabricius, vel  
 [quod equidem vix crediderim,] lectoribus fu-  
 cum facere voluit. Instituta enim accuratissima  
 codicis comparatione cum editione, singulisque  
 capitibus ad anuissim expensis, reuera, in edi-  
 tione Fabricii triginta quinque capita desiderari  
 adnotauimus, quae in codice nostro, Allatiano  
 prorsus simili, leguntur, cui quidem codici alius  
 etiam adstipulatur (n. cod. CCCLXVII.) eadem  
 omnino capita complectens. Multum igitur ab-  
 est, vt integrum Pselli opusculum Fabricius edi-  
 derit: et vberius profecto edit. ex codicibus no-  
 stris [et probabiliter Matritensibus quoque supra  
 memorato,] parari potest, eaque correctior,  
 quum multis in locis variantes sint lectiones non  
 parui momenti. „Haecenus vir ille doctus, H.

ἔννοιαν ἔχον Θεῶ [P] ἄνθρωποι. κ, Πότεροι πλάττει οἱ Ἄγγελοι, ἢ οἱ ἄνθρωποι. κα, κβ, κγ, κδ, κε, κς, κζ, κη, κθ. Περὶ Νῆ. λ, λα, λβ, λγ, λδ, λε, λς, λζ, λη, λθ, μ, μα, μβ, μγ, μδ, με, μς, μζ. Περὶ ψυχῆς. μη, Εἰ μεταβάλλει ψυχὴ εἰς Ἄγγελον. μθ, Εἰ ἀναρχὸς ἡ ψυχὴ. ν, Ακριβέστερον περὶ ψυχικῶν δυνάμεων. να, Πῶς ὁ Πλάτων γεννητὴν ὁμῆ τὴν ψυχὴν, καὶ ἀθάνατον ἀποφαίνεται. νβ, Τίς ἡ Πλατωνικὴ Ψυχογονία. νγ, Διατί ἡ Ψυχὴ μέσση τῶν μεριστῶν, καὶ ἀμεριστῶν λέγεται. νδ, Ποίαν Ψυχὴν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ γεννᾷ. νε, Τίς ἡ τῆς ψυχῆς δυνάμις. νς, Πείσῃ αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, καὶ τίνες. νζ, Τί ἐστὶ Φύσις. νη, Τίς ἡ διαίρεσις τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα. νθ, πότε ἡ ψυχὴ τῷ κυμένῳ ἐνέσται σώματι. ξ, Πῶς ἐνέσται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ. ξα, Περὶ τῆς ἀλόγης ψυχῆς. ξβ, Τίς ἡ βέλῃσις, καὶ τίς ὁ πρακτικὸς Λογισμὸς. ξγ, Περὶ προαιρέσεως, καὶ προσοχῆς. ξδ, Πότερον ἡ ψυχὴ λύεται ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς. ξη, Πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι. ξς, ξζ, ξη, ξθ, θ, θα, θβ, θγ, θδ, θε, θς, θζ, θη, θθ, π, πα, Περὶ Ἀρετῶν. πβ, Τίνι διαφέρει Ἀρχὴ, καὶ Στοιχεῖα. πγ, Περὶ τῶν Ἀρχῶν, τί εἰσι. πδ, Περὶ Ἰδεῶν. πε, Περὶ Δαιμόνων, καὶ Ἡρώων. πς, Περὶ Ὑλῆς. πζ, Περὶ Αἰτιῶν. πη, Περὶ Σχημάτων. πθ, Περὶ Χρωμάτων. ς, Περὶ Μίξεως, καὶ Κράσεως. ςα, Περὶ Γενέσεως, καὶ Φθοράς. ςβ, Περὶ Σωμάτων. ςγ, περὶ Ἐλαχίστων. ςδ, περὶ διαφορᾶς Γνώσεων. ςε, Πῶς ἐκ αὐτῶν μετέχμεν τῷ Θεῷ, αὐτὸ ἐνεργῶντος αὐτοῦ. ςς, Διατί ὅλος ἐστὶ τὸ Κακόν. ςζ, Τελεώτερον περὶ τοῦ Κακοῦ. ςη, Εἰ ἐστὶ τι ἐν Ἀγγέλοις Κακόν. ςθ, Εἰ ἐν τόπῳ τὸ Ἀσώματον. ς, Εἰ κακόν ἡ Ὑλὴ. ςα, περὶ τῆς πρὸς τὸ Θεῖον τῶν ὄντων ἐπιστροφῆς. ςβ, περὶ Χρόνου. ςγ, περὶ Κινήσεως. ςδ, περὶ Ἀνάγκης. ςε, περὶ Εἰμαρμένης. ςς, περὶ Τύχης, καὶ Αὐτομάτης. ςζ, περὶ Αἰῶνος, καὶ Χρόνου. ςη, περὶ τῶν ἐκείνων. ςθ, Εἰ ἀληθὲς τὸ καταβασκαίνεσθαι τινὰς ὑπὸ τῶν ὁράντων. ς, πῶς ἔκλειψαι γίνονται. ςα, πῶς ἄρρενα, καὶ θήλεα γίνονται. ςβ, Διατί γυνὴ πολλάκις συναισθάνεται ἢ συλλαμβάνει. ςγ, Διατί δίδυμα, καὶ τριδύμα γίνονται. ςδ, πότε γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις, καὶ αἱ πρὸς τύχης ἀνομοιότητες. ςε, Εἰ καὶ τὸ ἐμβρυον ζῶεν, καὶ πῶς τρέφεται τέτο. ςς, πῶς οἱ ἔναιροι γίνονται. ςζ, περὶ Ὑγείας, καὶ Νοσῆς, καὶ Γήρας. ςη, Διατί οἱ νηστεύοντες διψῶσι μᾶλλον, ἢ πινῶσι. ςθ, Διατί πινῶντες, εἰάν πίνωσι, διψῶντες δὲ, εἰάν φάγωσιν, ἐπιτένονται. ςκ, Εἰ ἐστὶ τι ἐκτὸς τοῦ Οὐρανοῦ. ςκα, περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου Οὐσίας. ςκβ, Εἰς πόσους κύκλους διαιρεῖται ὁ Οὐρανός. ςκγ, περὶ τοῦ Φαινομένου ἐν τῷ Οὐρανῷ Γαλακτοσδέος κύκλου καὶ λεγόμενου Γαλαξίας. ςκδ, περὶ τῶν Φαινομένων ἐν τῷ Οὐρανῷ διαφορῶν πυρρῶν Φασμάτων. ςκε, περὶ τῶν Φαινομένων ἐν τῷ Οὐρανῷ χρωμάτων αἵματῶδων, καὶ χασμάτων. ςκς, περὶ τῆς ἑσπίας Ἡλίου, καὶ εἰ πολλοὶ εἰσὶν Ἡλιοί. ςκζ, περὶ μεγέθους Ἡλίου, καὶ Σελήνης, καὶ Γῆς. ςκη, περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου. ςκθ, περὶ ἐκλείψεως Σελήνης. ςλ, Εἰ θερμός ὁ Ἡλιός. ςλα, Τίς ἡ ἑσπία τῶν Ἀστέρων. ςלב, περὶ τῆς τῶν Ἀστέρων Φοράς, καὶ κινήσεως. ςλγ, ποταπαὶ τῶν ἀστέρων τὰ σχήματα. ςλδ, περὶ τάξεως Ἀστέρων. ςλε, πότε φητίζονται οἱ Ἀστέρες. ςλς, περὶ ἐπισημασίας Ἀστέρων, καὶ πῶς γίνεται χειμὼν, καὶ θέρος. ςλζ, πόσος ἕκαστος τῶν [P] πλανητῶν ὁ χρόνος τῆς περιόδου. ςλη, περὶ τῶν ἀστέρων τῶν καλεσμένων Δισκοκέρων. ςλθ, περὶ Κομήτης. ςμ, περὶ Τετῶ καὶ Χαλαζῆς, καὶ Χιόνος, Πάχνης καὶ Δρόσου. ςμα, περὶ Δρόσου αἰθίς, καὶ Πάχνης. ςμβ, περὶ Ἰερίδος. ςμγ, περὶ τῆς Ἀλῶ. ςμδ, περὶ Ῥαβδῶν. ςμε, περὶ Παραλλήλων. ςμς, περὶ Ἀνέμων. ςμζ, περὶ

Τυφῶνος. ρμθ, περὶ Ἐκνεφίε. ρμδ, περὶ Κεραυνῶν. ρν, περὶ Πρητῆρος. ρνα, πῶς συνέ-  
 τη ὁ Κόσμος. ρνβ, Εἰ ἐν τῷ πᾶν. ρνγ, περὶ Κενῶ. ρνδ, περὶ Τόπε. ρνε, περὶ Χάρεας.  
 ρνς, αἱ ἑμφυχὸς ὁ Κόσμος. ρνζ, Εἰ γονητὸς ὁ Κόσμος, καὶ ἀφθαρτος. ρνη, Εἰ τρέφεται  
 ὁ Κόσμος. ρνθ, περὶ τάξεως Κόσμου. ρξ, Τίς ἡ αἰτία τῷ τὸν Κόσμον ὅλον ἐγκλιθῆναι. ρξα,  
 πόθεν ἂν τις γνοίῃ Ἑλληνικαῖς ἀποδείξει τὴν Κόσμου συντέλειαν. ρξβ, Τίνα δεξιὰ τῷ Κό-  
 σμῳ, τίνας αἰρισερά. ρξγ, περὶ μεταβολῆς τῶν τῆς Γῆς μερῶν. ρξδ, περὶ Σεισμῶν. ρξε,  
 περὶ τῷ μεγάλῃ Κεσμῶνος. ρξς, Διὰ τί ἀλμυρὸν τὸ τῆς Θαλάσσης ὕδωρ ἐστὶ. ρξζ, Τίς ἡ  
 αἰτία τῷ ἐν τῇ Θαλάσσῃ γλυκὺ ὕδωρ εὐρίσκεισθαι. ρξη, Διὰ τί τὸ Θαλάττιον ὕδωρ ἔχει  
 τὰ δένδρα. ρξθ, Διὰ τί τῆς Θαλάσσης ἐλαίᾳ καταββαίνουμένης, γίνεται καταφάνεια, καὶ  
 γαλάνη. ρο, Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν ὅταν εἰς τὴν Θάλασσαν ἐμπέσῃ κεραυνός, ἅλας ἐξωθῶσιν.  
 ροα, περὶ τῆς ἐν Εὐβαίᾳ παλιρροίας. ροβ, Διὰ τί ὑπὸ τῶν ὑετίων ὑδάτων μᾶλλον, ἢ τῶν  
 ἐπιβρύτων τὰ δένδρα, καὶ τὰ σπέρματα, πέφυκε τρέφεισθαι. ρογ, Διὰ τί τῶν ἐμβρείων ὑδά-  
 των εὐωδέστερα τοῖς σπέρμασι τὰ μετὰ βροντῶν, καὶ ἀστραπῶν ὕδατα. ροδ, περὶ τινῶν λιμ-  
 νῶν. ροε, περὶ ποταμῶν. ρος, περὶ Νεῖλε ἀναβάσεως. ροζ, Διὰ τί μόνος ποταμῶν ὁ Νεῖ-  
 λος αὐτὰς ἐκ ἀναδίδωσιν. ροη, περὶ τῶν μεγίστων Βασιλείων. ροθ, περὶ Χυμῶν. ρπ,  
 Διὰ τί παραβάλλουσιν ἅλας οἱ νομῆες τοῖς θρέμμασιν. ρπα, Διὰ τί τὴν χειρῶν ὁ πολὺτερος  
 ἐξαλλάττει, αἷς ἂν πέτραις προσομιλήσει. ρπβ, Διὰ τί τῆς ἄρκτε ἡ παλάμη τῆς χειρὸς  
 φαγεῖν γλυκυτάτη. ρπς, Διὰ τί Δωριεῖς εὐχονται κακὴν χόρεν συγκομιδὴν. ρπδ, Διὰ τί ἡ  
 ἄρκτος ἐκ ἐδίδει τὰ δίκτυα, ὅταν αἰλίσκηται. ρπε, Διὰ τί ἡ Τευθὶς φαινόμενη σημεῖον χει-  
 μῶνος ἐστὶ. ρπς, Διὰ τί τὸν μὲν σίτον ἐν πληρώσει φυτεύουσαν γῆν, τὴν δὲ κριθὴν ἐν καταξηρῇ.  
 ρπζ, Διὰ τί ἡ Ἀμπελος οἶνω βαινόμενη μάλιστ' αὐτῇ ἐξ αὐτῆς ἀναξηραίνεται. ρπη, Διὰ τί τὰ  
 ῥόδα μᾶλλον ἀνθῆι δυσωδῶν τινῶν παραφυτευομένων αὐτοῖς. ρρθ, Διὰ τίνα αἰτίαν τὸ τῶν  
 ἀγρίων συῶν δάκρυον ἡδύ, τὸ δὲ τῶν ἐλαφῶν ἀλμυρὸν. ρξα, Διὰ τίνα αἰτίαν αἱ χαλῆκες,  
 καὶ αἱ μολυβδίδες ἐμβαλλόμεναι ψυχρότερον τὸ ὕδωρ ποιῶσιν. ρxb, Διὰ τίνα αἰτίαν ἀχυροῖς  
 καὶ ἱματίοις ἡ χιών διαφυλάττεται. ρxβ, Τί ἐστιν ὁ Βέλιμος. ρxγ, Τίς αἰτία δι' ἣν εὐδρυ-  
 πτα γίνεται τὰ ἐν τῇ σικκῇ κρεμασνύμενα κρέατα. Id est, 1, De nonnullis nominibus, quas  
 in Christianorum dogmate usurpantur. 2, de essentia, et natura. 3, de Enhyposstatis. 4, de  
 consubstantiali. 5, de homoyposstato. 6, de enhyposstasibus. 7, de essentiali unione, et differen-  
 tia. 8, 9, de relativa unione, et differentia. 10, 11, de sancta Triade. 12, de modo retribu-  
 tionis<sup>iii</sup>). 13, de diuina unione. 14, de natura, quae pati nequit. 15, quis sit DEVS. 16, Si  
 infinitum est Numen, et qua ratione infinitum. 18, quomodo [P] DEVS cognoscat res, quae mu-  
 tantur. 18, a quo primo elemento DEVS exorsus est Mundum conficere. 19, unde sententiam  
 de DEO homines acceperint. 20, quinam numerosiores, Angeline, an Homines? 21, 22, 23,  
 24, 25, 26, 27, 28, 29, de Mente. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46,  
 47, de anima. 48, Si mutatur Anima in Angelum. 49, Si sine principio anima est. 50, Ac-  
 curatius de facultatibus Animae. 51, quomodo Plato genitum simul, et immortalem Animum de-  
 cernat. 52, quae sit Platonica Animorum generatio<sup>kkk</sup>). 53, quare anima media partibilium,  
 et impartibilium dicitur. 54, quoniam animum Plato generat in Timaeo. 55, quae sit Animae

L 3

facul-

(ii) Vide supra §. 55.

kkk) [v. ad §. LVI.]

facultas. 56, quales sint Animi facultates: et quae. 57, quae sit diuisio communium operationum Animi ad Corpus. 59, quando animus generando unitur Corpori. 60, quomodo Corpori Animus uniat. 61, de Anima rationis experte. 62, quae sit voluntas, et quae operatiua cogitatio. 63, de electione et attentione. 64, utrum Animus a Corpore, an Corpus ab Animo dissoluatur. 65, quomodo contineatur Animus in Corpore. 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, de virtutibus. 82, in quo differat Principium ab Elementis. 83, de principis, quid sint. 84, de Ideis. 85, de Daemonibus et Heroibus. 86, de Materia. 87, de Causis. 88, de Figuris. 89, de Coloribus. 90, de Mixtione et Temperamento. 91, de Generatione & Corruptione. 92, de Corporibus. 93, de Minimis. 94, de differentiis Cognitionum. 95, Quomodo non semper DEVM participamus, cum ille semper operetur. 96, quare omnino malum sit. 97, Absolutius de Malo. 98, Si est in Angelis aliquod Malum. 99, Si in loco Incorporeum sit. 100, Si Malum Materia. 101, de rerum ad DEVM conuersione. 102, de tempore. 103, de Motu. 104, de Necessitate. 105, de Fato. 106, de Fortuna & Casu. 107, De Saeculo<sup>III</sup>, & Tempore. 108, de quinque Sensibus. 109, An verum sit nonnullos fascinari a videntibus. 110, quomodo Eclipses fiant. 111, quomodo Mares et Feminas generentur<sup>mm</sup>). 112, quare Mulier saepius Virum experta non concipit. 113, quare gemini, & tergemini nascuntur. 114, unde Parentum similitudines & dissimilitudines fiant. 115, an Embryum animal sit; et qua ratione nutriatur. 116, quomodo Somnia fiunt<sup>mm</sup>). 117, de Sanitate, & Morbo, & Senectute. 118, quare, qui jejunt, sitiunt potius, quam esuriunt. 119, quare, qui esuriunt, si bibant, at qui sitiunt, si comedant, distenduntur. 120, an sit aliquid extra Coelum. 121, de Hominis essentia. 122, in quot circulos Coelum diuidatur. 123, de adparente in Coelo lacti simili Circulo, Galaxia dicto. 124, de adparentibus in Coelo diuersis igneis Spectris. 125, de apparentibus in Coelo Coloribus sanguineis, et Voraginibus. 126, de essentia solis, et [P] an plures Soles. 127, de magnitudine Solis, et Lunae, et Terrae<sup>ooo</sup>). 128, de Eclipsi Solari. 129, de Eclipsi Lunari<sup>ppp</sup>). 130, an Sol calidus sit. 131, quae sit essentia Stellarum. 132, de Stellarum latitudine, et motu. 133, quales sint stellarum configurationes. 134, de ordine Stellarum. 135, Vnde lumen habeant Stellae. 136, de significatione Stellarum, et quomodo fiat hiems, & aestas, 137, quantum sit cuiuscunque Planetas circuitus tempus.

L 5

138,

III) [De principio saeculi, Romae in Bibl. Vatic. cod. Petau. v. Montfaucon. Bibl. bibl. MSS. p. 67. A. Harl.]

mm) [In Bibl. Escorial. (v. Plier. itiner. I. e.) et Paris. in Bibl. publ. cod. MMCCXCIX. nr. 4. quomodo partus concipiatur: inc. ἡ ἐνδελφία τῶν ζώων. Harl.]

nn) [De somniis Florent. in cod. Laurent XL. nr. 60. plut. 57. vid. Bandin. cat. codd. Laur. II. p. 417. Taurini in Bibl. publ. cod. CCCXXX. fol. 4. v. cat. codd. gr. Taur. p. 412. Harl.]

ooo) [Paris. in Bibl. pnbl. cod. MMCDXCIV. nr. 11. de tempore, sole et luna eiusque defectibus et paschatis inueniendi ratione. Harl.]

ppp) [v. supra §. LXX. πότε ἡλίου etc. et not. anteced. Vindob. in cod. caesar. CXXIX. nr. 4. et cod. CXXXII. nr. 2. de motu temporis cyclorum solis et lunae eclipsibus et inuentione paschatos, per interrogationes et responiones. v. Lambeck. comm. VII. p. 511. et p. 522. id. opus Florent. in cod. Laurent. XVI. nr. 25. plut. 87. v. Bandin. l. c. III. p. 401. Harl.]



138, de Stellis, Diofcuris nuncupatis. 139, de Comete. 140, de Imbre, et Grandine, Niue, Pruina, et Rore<sup>919</sup>. 141, de Rore rursum, et Pruina. 142, de Iride. 143, de Area. 144, de Baculis. 145, de Parallelis. 146, de Ventis. 147, de Typhone. 148, de Ecnephia. 149, de Fulminibus. 150, de Prestere. 151, quomodo Mundus coaluit. 152, An unum Vniuersum. 153, de Vacuo. 154, de Loco. 155, de Terra. 156, an mundus animatus. 157, an Mundus factus sit, et incorruptibilis. 158, an Mundus nutriatur. 159, de ordine Mundi. 160, qua causa Mundus vniuersus inclinatus sit. 161, Vndenam gentilium demonstrationibus, Mundi finis habeatur. 162, quae dextra Mundi, et quae finisfra. 163, de transmutatione Terrae partium. 164, de Terrae motibus. 165, de magna hyeme. 166, quare aqua Marina est salsa. 167, qua causa in Mari aqua dulcis inueniatur. 168, quare aqua Marina arbores non nutriat. 169, quare in Mare oleo effuso, Mare dilucidum fiat, et quietum. 170, qua causa, cum in Mare fulmen ceciderit, sal emergat. 171, de fluxu, et refluxu Euboico. 172, quare aquis pluuiialibus magis, quam currentibus arbores, et semina nutriantur. 173, quare ex aquis pluuiialibus, quae cum tonitru, et fulgure decidunt, magis semina irrorant. 174, de nonnullis Lacubus. 175, de Fluminibus. 176, de Nili incremento. 177, quare inter flumina Nilus solus ventos non efflat. 178, de maximis regnis. 179, de Humoribus. 180, quare pastores natis animalibus sal inspergant. 181, quare Polypus colorem saxorum, quibus sese applicauerit, induat. 182, quare palma Vrsae ad comedendum suauissima est. 183, quare Dorienses pretantur malum herbarum prouentum. 184, Quare vrsa capta, rete non comedit. 185, quare Loligo visa tempestatem praesagit. 186, quare Triticum in lutofa, Hordeum in arida terra jeminat. 187, quare vitis vino, et praecipue si suo, aspergatur, exsiccat. 188, quare Rosae magis efflorescunt, si male olentia una cum ipsis infeminentur. 189, quare Porcorum agrestium lacrymae dulces, Ceruorum salsae sunt. 190, quare lapilli, plumbique laminae iniectae frigidiorum aquam efficiunt. 191, quare paleis, et indumentis Nix conseruatur. 192, quid sit Bulmos. 193, quare Carnes in ficu appensae teneriores fiant. Ex hisce CLXII. capita in linguam versa latinam, a nescio quo, ostendit mihi acerrimi ingenii Vir Io. Iacobus Buccardus. [v. Schroeckhii iudicium de hoc opere, l. c. p. 458.]

[P] LXXIII. Ἐπιλύσεις σύντομοι Φυσικῶν ζητημάτων πρὸς Μιχαὴλ τὸν Δῦκαν ἐν Βιβλίῳ δυοῖ. *Solutiones compendiosae naturalium quaestionum, ad Michaellem Ducam libris duobus.* P. Ὁ μὲν Πλάταρχος, μέγιστε, καὶ θεότατε Βασιλεῦ. Capita lib. I. περὶ τῆ σφαιροειδῆ ἔσθαι τὴν Γῆν. Περὶ τῆ κείσθαι αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆ παντὸς. Περὶ μεγέθους τῆς Γῆς. Ὁρίζοντος καταγραφῇ. Capita secundi, περὶ τῶν μεταξὺ τῆς γῆς, καὶ τῆ ἑρανῶ στοιχείων.

999) [Florent. in cod. LII. nr. 7. plut. 32. de pluuiis, fulminibus et tonitru, v. Bandin. cat. codd. Laurent. II. p. 211. — ibid. in cod. XL. nr. 49. plut. 57. de pluuiis, grandine, niue, pruina ac rore; nr. 50. de ventis; nr. 51. de tonitru, fulgure, fulmine, turbine ex nubibus prorumpente et typhone. nr. 62. historica nonnulla de

tribus terrae motibus, de peste quadam et nonnullis foetibus monstrosis etc. v. Bandin. ib. p. 416. sqq. in cod. XL. nr. 7. plut. 57. variorum phaenomenorum, praecipue fulgurum, explicationes. v. Bandin. II. p. 411. add. §. LV. et ad §. sq. Harl.]

αν, καὶ τῶν περὶ ταῦτα παθῶν. Περί Ἀέρος, καὶ Πυρός, καὶ Νεφῶν, καὶ Ὑπερῶν, καὶ Ἀστραπῶν, καὶ Βροντῶν. Περί Σεισμῶν. Περί Κομήτων Ἀστέρων. Περί Ἀνέμων. Περί Ἰερίδος. Περί Ἀλλω. Περί σχήματος Οὐρανῶ. Περί Κόσμου, εἰ ἑμψυχος ὁ Κόσμος, καὶ πρηνὸς δι' ἡμέρας. Περί τάξεως Κόσμου. Περί τῆς τῷ Κόσμῳ ἐγκλίσεως. Περί τῆς, εἰ ἐστὶ κενόν ἐκτὸς τῷ Κόσμῳ. Εἰ ἀφθαρτος ὁ Κόσμος. Τῆς δεξιᾶς Κόσμου, καὶ τίνος τὰ ἀριστερά. Τίς ἡ τῷ Οὐρανῷ ἡσία. Περί τῶν ἐν Οὐρανῷ νοσμένων Κύκλων. Περί ἑστίας Ἀστέρων. Περί σχήματος Ἀστέρων. Περί τῆς τῶν Ἀστέρων Φορᾶς. Πῶθεν φωτίζονται οἱ Ἀστέρες. Πῶς γίνονται οἱ τέσσαρες καιροί. Περί μεγέθους Ἡλίου, καὶ Σελήνης. Περί τῆς τῷ Ἡλίῳ ἐκλείψεως. Περί ἑστίας, καὶ φωτισμῶν Σελήνης, καὶ σχήματος. Περί ἐκλείψεως Σελήνης. Ἐπεὶ περὶ ἐκλείψεως Σελήνης. Εἰς πόσους κύκλους διαμερεῖται ὁ Οὐρανός. Περί τῆς τῶν Ἀστέρων Φορᾶς, καὶ κινήσεως. Πῶθεν ἂν τις γνῶνῃ Ἑλληνικαῖς ἀποδείξει τὴν τῷ Κόσμῳ συντέλειαν. *Terram esse sphaericam, in medio Universi sitam. De Terrae magnitudine. Orizontis descriptio. De Elementis inter Terram, et Coelum, et eorum adfectibus. De Aëre, et Igne, et Pluvii, et Fulminibus, et Tonitruis. De Terrae motibus. De Cometis. De Ventis. De Iride. De Arcu. De figura Coeli. De Mundo. An Mundus animetur, et providentia gubernetur. De ordine Mundi. De inclinatione Mundi. An extra Mundum vacuum sit. An Mundus incorruptibilis. Quae dextra Mundi, et quae sinistra. Quae Coeli essentia. De circulis, quos in Coelo imaginamur. De Stellarum essentia. De Stellarum figura. De Stellarum latione. Vnde Stellae lumen habeant. Quomodo fiant quatuor tempestates. De magnitudine Solis, et Lunae. De defectu Solis. De essentia, et illuminationibus Lunae, et figura. De defectu Lunae. Adhuc, de defectu Lunae. In quot circulos Coelum dividatur. De Stellarum latione, et motu. Quomodo quis ex Gentium demonstrationibus Mundi finem cognoscat* <sup>rrr</sup>). Eiusdem argumenti est et alius eiusdem Tractatus, Ἀπορίαι Φυσικαί, καὶ Λογικαί, *Dubia natu-*

<sup>rrr</sup>) Conf. ad. §. anteced. et Fabr. vol. X. p. 322. ed. vet. *Vindob.* in cod. caes. LXXVII. nr. 10. solutiones et expositiones dubitationum physicarum centum et viginti quinque. inc. Α. *περὶ φύσεως* etc. v. *Lambec.* comment. VII. pag. 299. — eadem in cod. Mosquensi CCCXIX. nr. 3. et excerpta in cod. CCCXCIX. nr. 4. v. *Matthaei* notit. MSS. Mosq. syn. p. 208 et 257. ed. in 8. — synoptica responsio ad varias difficilesque quaestiones. *Taurin.* in cod. CCCLXVII. nr. 4. v. catal. codd. gr. Taur. p. 486. — *Matriti* in cod. reg. LI. fol. 105. sqq. sunt; *Iriart.* in cat. codd. gr. Matr. p. 173. vberius docente, *Pfelli* diuersae solutiones etc. 1) quandonam animentur embrya? 2) qua de causa infantium alii sunt perfecti, alii vero imperfecti; 3) quod nulla sit differentia partibus foeminae et maris genitalibus, et quod ob

defectum caloris foemina in vtero generetur; 4) de semine; 5) qua de causa somniantibus concubitus suauiores adpareant? 6) qua de causa quaedam ex iis, quae generantur, monstrosa sunt? 7) qua de causa gallus nocte ~~canit~~ <sup>canit</sup>? 8) quare animalia alia sunt insatiabilia; alia vero cito satientur et esurire desinant? 9) quae causa sit, cur canis caudam moueat? 10) quae causa sit, cur corpora, super stantes aquas cadentia, circulos efficiant maiores et minores? tum fol. 114. quaestio ab initio mutila, de deo et mundo. — *Oxon.* in cod. Barocc. CXXXI. *de iride* in cod. Th. Gale LXV. (siue num. 5899. tom. II. cat. codd. Angliae etc.) solutiones quaestionum naturalium, bis, et doctrina de fide capp. 194. collata cum alio MSto. v. etiam *Oudin.* l. c. p. 663 et 664. *Hari.*

*naturalia, et logica*, qui incipit: Πολλοὶ μὲν πολλαχῶς τῶν ἀρχαίων, et alii sub diuersis titulis, et principiis, qui eadem vt plurimum continent. Neque ab his diuersa videntur, quae sub variis titulis in bibliotheca regis Gallorum leguntur: *Solutiones Quaestionum ad Michaelē Ducam. Epitome Quaestionum Physicarum. Quaestionum Capita CXCI. Quaestiones Theologicae, et Physicae*<sup>III</sup>). *De DEO ad Michaelē [P] Ducam. Ψελλῶ φιλοσοφικά*, ex quibus omnibus, vt etiam ante diximus, vnum absolutum confici poterit opus.

LXXIV. Ἀντιγραφή, πρῶσερωτήσαντος τινὸς Μοναχῆ περὶ ὀρισμὸν τῆ Θανάτου. Responsio ad monachum quendam, de terminatione mortis. P. Οὐχ ὡς ἠπέρητο τὸ πρῶτον βληθὲν παρὰ σὲ ζήτημα. Eadem forte sunt, quae eiusdem: *De termino vitae*, leguntur in bibliotheca regis Gallorum. *Fabr.* In cod. MCCLXVII. nr. 6. et cod. MMLXXXVIII. nr. 8. *Harl.*

Διατί τῆς Κοσμοκτισίας κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τὴν ἀρχὴν εἰληφώς, ὁ χρόνος ἀπ' ἀρχῆς τῆ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀπάρχεσθαι λέγεται; Quanam ratione orbis conditur, cum mense Martio principium habuerit, ab initio mensis Septembris tempus exordiri dicatur? P. Διὰ τὸ καλεῖσθαι χρόνος ὁ χρόνος.

Περὶ τῆ ἀποπομπῆς Κριῶ. *De Hirco emissario.* P. Ἐρώτησας πηνίκα τῆ ἔτης ὁ Ἀρχιερεὺς.

Περὶ τῆ διατί οἱ Ἄγγελοι πτερωτοὶ, καὶ ἐσεμμέντοι, καὶ ἀνθρωπόμορφοι, καὶ σφαιροειδῆς ἐν ταῖς χερσὶ φέροντες, καὶ δι' ἣν αἰτίαν μνήμην αὐτῶν ποιούμεθα τῇ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, τῇ τρίτῃ δὲ τῆ προδρομῆς, καὶ καθ' ἑξῆς, ἕως τῶν ἑπτὰ; Quare Angeli alati, coronati, figura humana, et sphaerain in manibus gestantes, depingantur, et quare eorum commemoratio fiat feria secunda hebdomadae, feria vero tertia praeursoris, et sic deinceps per septem dies. P. Περὶ μὲν τῆ ἀνθρωπομορφίας εἶναι τῆς. *Fabr.* *De angelis* variae quaestiones *Matriti* in cod. regio LI. nr. 93. 96. 98. v. *Iriart.* l. c. p. 172. et 173. et *Florent.* in cod. *Laurent.* XX. nr. 15. plut. 87. v. *Bandin.* l. c. II. p. 406. add. supra; §. LIX. *Harl.*

Εἰς τὸ Θεολογικὸν ζήτην, Διατί μόνος ἀπ' ἀρχῆς εἰς δυάδα κινηθεῖσα μέχρι τριᾶδος ἔση. In *Theologicum dictum*, quare unitas a principio in binarium mota in ternario confedit. P. Οὐκ ἀπεκρύψομαι πρὸς ὑμᾶς, ὦ φίλτατοι. In idem dictum legi et Georgii Acropolitae interpretationem.

Λύσις τῆς κοινῆς ἀπορίας ἀπάντων τῶν ἔξω τῆ ἡμετέρας δόγματος τῶν Χριστιανῶν, ἢ ἔτω προσφέρουσι λέγοντες· Τίς ἦν ἀναγκάια χρεῖα ἢ κατεπεύγασα τὴν παντασίαν ἐρανίσθαι, κατελθεῖν, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ γένηι συγκαταβῆναι, καὶ τεχθῆναι, καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθῃ

ss) In cod. MMLXXXVII. nr. 7. etc. *Florent.* in cod. *Laurent.* XL. plut. 57. ur. 3. sqq. sunt variae quaestiones theologiae. v. *Band.* cat. codd.

gr. *Laur.* II. pag. 410. sqq. add. supra, §. LV. *Harl.*

παύει ὑπασθῆναι, καὶ σαυρώσθηναι, καὶ ταφῆναι, καὶ ἀναστῆναι. Τί γὰρ ἐκ ἡδύνατο νεύματι μόνῳ σώσασθαι τὸν ἅπαντα κόσμον, καὶ μὴ κενῶσθαι τῆς ἰδίας δόξης. Μηδὲ τὸ ἐλαχίστον. Τῆτο γὰρ ἦν καὶ τὸ ὕψος τῆς Θεότητος ἄξιον, καὶ ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις λυσιτελέεσθον. *Enodatio communis dubii omnium extra Christianorum fidem viventium, quod sic proponunt: Quae erat necessitas omnium causam compellens, ut de Caelo descenderet, propter humanum genus se dmitteret, nasceretur, mortalium passiones subiret, crucifigeretur, sepeliretur, resurgeret? An non natu solo poterat uniuersum saluare, absque eo, quod propria dignitate vel minimum exueretur? Hoc quippe erat, et apice diuinitatis dignum, nobisque mortalibus [P] magis expediens.* P. Ταύτην τὴν ἀπορίαν ἐκ Ἀγαρηνοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἕλληνες.

LXXV. Eis τὸ, ἡ καλὴ τὸν ὥραϊον. *In illud, pulchra formosum.* P. Κατ' ἑλλεψιν τῷ, ἀπέτεμα. [in cod. Laurent. XLV. nr. II. plut. 57. vide Bandin. l. c. II. p. 424.]

Eis τὸ λεγόμενον ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς Ἀναλήψεως τῷ Χριστῷ. Σήμερον τὰ ἁγία Κούνδρα, καὶ αὐριον ἡ Ἀνάληψις. *In illud, quod in solemnī ascensionis Christi die dicitur, Hodie sancta Cundura, et cras Ascensio.* P. Οὐκ ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων μόνον.

Τί τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ τί τὸ καθ' ὁμοίωσιν. *Quid sit secundum imaginem, et quid secundum similitudinem.* P. Ἀπάντων τῶν γινομένων μόνος. [in cod. Laurent. XL. nr. 2. plut. 57. v. Bandin. l. c. p. 410.]

Ὁ πατὴρ ἐσίας, ἡ ἐνεργείας ὄνομα. *Pater Essentiae ne, an Actionis nomen sit?* P. Πρὸς ἕτερον αὐθις πρόβλημα.

Ἑρμηνεία εἰς τὸ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. *Expositio in illud, Domine Iesu Christe Deus noster, miserere nostri, Amen.* P. παντὸς δογματικῆ. [Eiusmodi explicationes reperiuntur in codd. Laurent. Paris. Vindob. et aliis citatis, quas singulas referre nec lubet, nec vacat. H.]

Περὶ τῆς συντελείας τῷ Ἀἰῶνος. *De fine saeculi.* P. Εὐρεῖν ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τῆς ἀποκαλύψεως.

*In loca difficiliora Basilii, Expositio.*

*In loca difficiliora (Nazianzeni, Expositio. Fabr. Vid. supra, §. XLIII. et vol. VIII. p. 431. et cod. Paris. MCLXXXII. nr. 4. sq. 13. 61. Scholia Pselli in quoddam dictum Basilii in homilia Hexaëmeronis in cod. Laurent. XII. 1. plut. 10, vid. Bandin. l. c. I. p. 482. Harl.*

Eis τὰς Ἐπιγραφαὶς τῶν Ψαλμῶν. *in Inscriptiones Psalmorum.* P. Τῶν ἐν τοῖς Ψαλμοῖς. *Fabr. V. Montfauc. in Palaeogr. graeca, p. 71. et in Diario ital. p. 434. et 435. de codd. Venet. in bibl. Iul. Iustiniani. — Venet. in cod. Bibl. Marcian. CCCCXCVIII. et aliud opusc. ncod. DLXXVIII. v. cat. codd. gr. Marc. p. 262. et 304. — Taurini in B. publ.*

publ. cod. CXXXV. fol. 13. et cod. CCCXXXI. nr. 3. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 230. et 413. — *Florent.* in cod. Laurent. XL. nr. 2. plut. 57. v. *Bandin.* l. c. II. p. 410. — *Vindobon.* in cod. caesar. CCLXXXV. cum aliis Pselli opusc. v. *Lambec.* comment. V. pag. 490. sq. — *Matrit.* in cod. B. reg. LI. nr. 120. v. *Iriart.* l. c. p. 174. — *Mosquae* in bibl. synod. cod. CCCLXXXVIII. nr. 10. et cod. CCCXCIX. nr. 14. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. p. 247. et 257. ed. in 8. — Multa alia Pselli minora opusc. aut partes maioris operis latent in codd. MSS. ex gr. *Florent.* in bibl. Laurent. Medic. cod. XL. plut. 57. (de quibusdam codicis partic. v. ad §. LV. med.) nr. 8. *ad quemdam, qui ipsum interrogauerat, utrum duo Basilii, vel duo Gregorii essent homonymi, an synonymi;* nr. 9-12. et nr. 45. (idem opusc. est in cod. *Paris.* Bibl. publ. MCLXXXII. nr. 39. vbi vero scriptum dicitur *ad Logothetam Dromi Alopum;*) variae responsiones ad quaestiones quasdam theologicas atque exegeticas. nr. 53. *exemplar commentarii ab ipso Michaeli Psello monacho elaborati quum esset tunc in curia Bestarcha,* — — *super solutione sponsalium generi ipsius, Elpidii Cenchres filii.* nr. 54. *sententiae quaedam morales;* nr. 57. *de tentationibus;* nr. 58. *varia aetetica;* nr. 59. *de monachorum habitu et alia.* v. *Bandin.* l. c. II. p. 410. sqq. 416. sq. — Ibidem in cod. XI. nr. 4. plut. 28. et in cod. V. nr. 19. plut. 70. *de omoplatoscopia et de Oenoscopia,* siue de diuinatione ex ossibus humerariis mactatorum animalium et ex auibus, ad Michael. Cræularium patriarcham CPolit. v. *Bandin.* ibid. pag. 21. et 663. — id. opusc. in cod. *Vindob.* caesar. CXXV. nr. 3. v. *Lamb.* comm. VII. p. 479. ibique Kollar. et *Monachii* in cod. *Bauar.* CV. fol. 115. vbi quoque fol. 96. est *Pselli hypothesis planetarum,* lat. versa a *Io. Bainbridge,* Londin. 1620. 4. v. *Hardt* in: *Aretini* Beytråg. etc. 1804. part. 7. p. 12. et 13. — *de CPoli vaticinium* in cod. caesar. CXXXVII. 4. v. ad §. XL. in cod. *Laur.* VI. nr. 11. plut. 75. *de duodecim apostolis, quam unus quisque mortem oppetiit,* dodecasyllichon iambicum. v. *Bandin.* l. c. III. p. 150. — *De diuina liturgia, Mediolani* in Bibl. Ambros. v. *Montfauc.* B. biblioth. MSS. I. p. 502. A. — Multa astronomica, physica et alius generis opuscula inedita latere *Matriti* in cod. reg. LI. partim iam ex *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 169. sqq. significauimus, alia vberius recensuit *Iriarte.* — In cod. *Paris.* B. publ. MCLXXXII. (multa ex eo opuscula iam enotaui ad §. LV.) nr. 25. *commentarius de rebus suis priuatis et dogmaticis;* nr. 34. *ad Pothum Vestarcham, a quo interrogatus, equis maior laude esset;* nr. 35. *de rebus, sibi furto sublati;* nr. 36. *apologia pro Lazaro, metropolita Philippopoleos, deposito;* nr. 38. *ad Drungarium vigiliae Constantinum Xiphilinum, qui rogauerat, ut Aristotelis organum explicaret;* et permulta alia; quae indicata reperies in catal. codd. *Parisin.* II. p. 237. etc. namque in illo codice continentur 132. opuscula, aut partes opusculorum Psellianorum, quorum multa passim iam ex eo commemorauimus. add. cod. MMLXXXVII. nr. 8. 9. 10. — *Dominae incarnationis demonstratio;* ibid. in codd. MCLXXXII. et MMLXXXVII. — descriptio inedita *octachordi, a Pythagora priuim inuenti,* ibid. in cod. MMDCCXXXI. nr. 4. — *Ventis* in Bibl. Marc. cod. XXVI. sub finem; *de ecclesiis catholicis earumque ritibus;* ex diuersis SS. SS. patribus. v. cl. *Morelli* B. MSta gr. et lat. I. p. 47. — *Excerpta aetetica* ex scriptis Pselli et aliorum, *Vindobon.* in cod. caes. CXXXVII. nr. 13. et *excerpta ex Pselli scriptis* in *Io. Patriarchae Antiocheni eclogis aeteticis;* ib. in cod. CCXLI. in catena in Psalterium,

rium, in cod. *Vindobon.* caes. LIV. v. *Lambec.* comm. V. p. 191. et p. 221. 225. et III. p. 64. — Haud pauca inedita, ac pleraque ab Allatio praetermissa, at servata esse in cod. Taurin. CCCXXXI. et vberius declarata in cat. codd. gr. Taur. p. 412. aliquoties iam monuimus. At quis omnia quae forsitan in aliis bibliothecis et codd. latent, inquiret aut desiderabit? Add. *Oudin.* l. c. p. 680. sq. *Harl.*

Eis τὰς Ἐπιγραφὰς τῶν Ψαλμῶν, καὶ τὸ διάψαλμα. In inscriptiones *Psalmorum*, et *Diapsalma*, Carmine politico. Ρ. Οὐκ ἔστι τὸ Ψαλτήριον, Δέσποτά μῆ, βιβλίον.

[LXXVI.] Στίχοι διάφοροι. *Carmina varia*, vario metro, sed iambica acutissime, et felicissime. Nonnulla hic ex pluribus veluti in gustum describam.

Eis τὸν Βασιλέα Κύριον Ῥωμῶν τὸν Γέροντα. Στίχα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λέξεων ἐηλεῶντες τὸ ὄνομα. [Ρ] In imp. D. Romanum senioreni *Carmina*, quae in principis dictionum notum manifestant.

Ῥοδερικονπρόσωπος, Ὀρᾶτος, Μέδων

Ἀκτίσι Νίκης Οὐρανοῦ Σκηπτεχίαν.

Eis τὸν Βασιλέα Κύριον Βασίλειον ἑμαιοι. In *Imperatore D. Basilium* familia.

[Ρ] Βέβαιον Ἀξῆς, Σεμνὸν Ἰλασμά Λίαν,

Ἐλαμψεν Ἰσχεῖν Οἴακας Σκηπτεχίας.

Eis τὸ Φλάμυλον τὸ Μονομάχου ἔχον ἰσορριμένους τὸν ἄγιον Γεώργιον, τὸν Βασιλέα Ἐφιππον φέροντα λόγχην, καὶ τὰς βαρβάρους δαίνοντα. In *Monomachi flammulum*, in quo erant depicti S. Georgius, et imperator, equo infidens, lanceam gestans, et barbaros fugans.

Μάρτυς, Βασιλεῦ, Ἰάπε, Λόγχη, Βάρβαροι,

Σύμπναι, δίακε, σπεῦδε, πλῆττε, πίπτετε.

M 3

Illud

ttt) [Numeris poeticis multa scripta esse a Psello iam saepius et ab Allatio et a me est observatum, et alia reperiri possunt in catalog. codicum gr. e gr. in cod. *Paris.* Bibl. publ. MCC. LXXXI. nr. 8. versus ad imperat. Mich. Ducam, de eo, qui uxorem ducit filiam διαγαλῶς. in cod. MCCCCLXXI. nr. 7. versus de symbolo orthodoxae fidei; in cod. MDCCCLXXXII. versus politici nr. 4. de conciliis generalibus; nr. 5. de fide; nr. 6. de theologia; nr. 7. in duodecim apostolos: add. cod. MMDCCCLXXV. nr. 1—4. *Vindobon.* in

cod. caesar. CCIX. nr. 5. *carmen ad amicam, uias sibi ex praedio mittentem*: inc. Σὺ μὲν με καρποῖ etc. nr. 6. *carm. in laudem orationis*: inc. Εὐχὴ διὰ etc. v. *Lambec.* comm. V. p. 43. et conf. supra ad §. LXIV. adscripta. — Versus politici de uentis in cod. *Mosquensi* CCXXV. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. synod. p. 148. sq. ed. in 8. — *Oxonii* in cod. Barocc. CXXXI. versus politici. inc. Καρπὸς μὲν ὕψους. et forsitan ita plures Pselli versus in aliis codd. *Harl.*]

Illud etiam in *Vlyssis certamina*:

Φυγῶν Ὀδυσσεὺς τὸν μαχησμὸν Ἰλίου,  
Πληθος, δόλως τε Λωτοφάγων Κικόνων,  
Κύκλωπος, δεινὸν ὄμμα τῷ Βροτοκτόνῃ,  
Τὴν Λαιρρυγόνων ὀμότητα, καὶ Κίρκης  
Τρόπῃς ἀδήλῃς, καὶ μεμηχανευμένῃς,  
Ἀθὴν τὸν Φρυκτὸν, καὶ τῶν Σεφένων Φθόγγον  
Πέτρας τε πλαγκτὰς, καὶ Χαρύβδεας τόμας.  
Σκύλλης τὸ δεινόν, καὶ βίαιον, ὡς ἔφην,  
Τὴν χερσὶ τέθνηκεν ἐν τῇ Πατρίδι.

Πρὸς ἀναίδητον Λοιδόρον. *In maledicum insensatum.*

Καὶ Βάτραχοι φωνῶσιν, ἀλλ' ἐκ τελμάτων,  
Καὶ Κύνες ὑλακτῶσιν, ἀλλὰ μακρόθεν,  
Καὶ Κάνθαροι παίζουσιν, ἀλλ' ἐν κοπρίαις.  
Οὐκ ἔν, τί καὶ τὸν, εἰ λαλῶσιν οἱ λίθοι.  
Μικρὸν παραλάττοντες ἀδρῶν Βατραχίων.

Hos Vir omnium calculo doctissimus, ac disertissimus Caspar de Simeonibus e graeco in latinos pariter iambicos feliciter transtulit, vno tantum versu auctiores; et sane meliores omnino fecit; dum Psellus ipse, in sententia sese implicans, compensationem aequat parum quidem apte; ut docto, et ingenue cuique, qui graecos cum latinis conferat, patere potest. Et autem sunt:

*Turpis coaxat Rana, sed coeno cubans,  
Latrat molestus voce, sed procul, Canis,  
Scarabaeus ater ludit, at fimo latens:  
Putenti et absens ore dum iacis jocos,  
His vnus impar haud eras tribus, fores,  
Maiore monstro, stolide, ni loquax lapis.*

[P] Περὶ Σεληνιασμῶ. *De Seleniasmo.* P. Σεληνιασμὸς Φυσικὸν τι τογχανεῖ.

Πρὸς τὸν Μοναχὸν Σαββαίτην σκωπτικῶ. *In Monachum Sabbaitam Stoptici.* P. πρὸς τὸν Σατάν σε τὴν ἔχιδναν τῷ βίῃ. *Fabr. Secundum Montfauc. in Bibl. bibl. MSS. p. 381. B. et Bandin. in cat. codd. gr. Laurent. III. pag. 40. Florent. in cod. Medic. XXVI. nr. 4. plut. 72. Harl.*

Παρά-

Παράφρασις διὰ τῶν Ἱαμβικῶν εἰς τὸν Κανόνα τῶ ἐν ἁγίοις πατέρος ὑμῶν Κοσμᾶ τῷ Μαύρῳ Ἐπισκόπῳ, ὃν ἐκείνος συντέθηκε ψάλλεσθαι τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλη πέμπτη. *Paraphrasis Carmine Iambico in canonem S. P. nostri Cosmae Majumae episcopi, quem ille composuit, ut sancta, et magna feria quinta caneretur.* P. Πόντος μέλας πρὶν τέτμηται, τέτμημένη.

[LXXVII.] Multa sunt, ut vides, huius auctoris haec, quae vides, scripta. Non tamen explent sitim, sed adhuc <sup>non</sup> anxius fortem meam accuso, quod non habuerim omnia. Relatum namque mihi est ab homine [P] fide digno, et chirographo significatum, in Bibliotheca quadam hic Romae multa huius Auctoris Manuscripta neglecta iacere.

[LXXVIII.] Michael etiam Psellus praefatur in Philippi Solitarii Dioptram, quae iam edita est latina, ex interpretatione Iacobi Pontani, Ingolstadii in 4. [v. supra §. LIV.] Quod tamen vel exscriptorum incuria, vel alicuius, qui verba Pselli in tractatum illum accommodare voluit, contigit. Mihi certe non videtur Michael Psellus, qui sub Monomacho et Ducis floruit, eo usque vitam protraxisse, ut post Philippi obitum, de quo non tanquam tunc recens extincto loquitur, in eiusdem Dioptram, licet etiam μακροβιωτάτου fecerimus, praefari potuerit. Philippus enim anno 1105. scribebat, ut ipse fatetur,

Ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆ Χρυσῆ ἀχρὶ δὴ καὶ τῆς δεῦρο  
Πεπλήρωται τὰ χίλια, πρὸς δὲ καὶ ἑκατὸν τε,

Καὶ

<sup>non</sup>) Post diatribam de Psellis a se editam Allatius de Simeonibus p. 69. testatur, se nactum codicem satis antiquum, licet madore infirmatum, Pselli orationum quarundam, quarum initia ibi adponit. *Primae* principium tribus εἰχῶς mutilum est, διδοῦσι γὰρ ὑποφίαν ὡς ἐχὶ τὸ ἱκᾶσα. *Secundae*: ἴδα ποτὶ, θαύτα βασιλεῦ, τὴν πάντα κρείντων φιλοσοφίαν. *Tertiae*: ὦ βασιλεῦ ἦλια, καὶ τίς ἂν με καταπαύσαιο ταύτην σοὶ προσφῶς τὴν κληῖον. *Quartae*: ὦ βασιλεῦ προδήκης, ἄτερ καὶ συνηφῆς, καὶ μόνι τῶν ὄντων ἀπαρμυδῆς. *Quintae*: μὴ θαυμάσι, ὦ βασιλεῦ, ἀπλᾶς λογίων ἀκροασάμενος. *Sextae*: Μέγιστε βασιλεῦ, τὸν ἐρατὸν τέτον κόσμον, τὸ μίγα τῷ θεῷ δημιούρημα. *Septimae*: ὡς ἐκ τῷ βασιλεῦς τῷ Μονομάχῳ πρὸς πικρὰ σοφὸν κατηχάμενον, incipit: ἀνέγνω τί γράμματα σου, λογιώτατε καὶ σοφώτατε, καὶ τῷ ἀμυνῆται κύριε. Ex illis orationibus patere, notat Allatius, Psellum sub Constantino Monomacho dicendi gloria et varia disciplinarum scientia clarum floruisse, atque ut ipsius de se Pselli verbis utar, τὴν μὲν φιλοσοφίαν σβιδῶσαν ἀνέψαυ extinctam antea philosophiam restituis-

se ac nomen eius veluti lumen accendisse, privata industria, non ab alio edoctum. "Ὅσον ἐγὼ μὲν πρὸς τὴν τέχνην τῶν λόγων, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀπένευσα, καὶ μαθημάτων ἡσύχησα, ἀπὸ ἄλλου λαβὼν, ἐσβέτο γὰρ αὐτοῖς ὁ πυρᾶς. ἀλλ' ἐγὼ αὐτοῖς τῶν ἀνέψαυ καὶ τοῖς ποδῶσι διακινουμένους. Haec Allatius ibidem ex oratione funebri edita Pselli in Ioannem Xiphilinum patriarcham. Plura Pselli monumenta manu exarata superesse in codice Mazariniano testatur Combesius, quem vide p. 293. manipuli Originum rerumque CPolitanar. Non pauca etiam servat thesaurus librarius caesareus Vindobonensis, atque in his Librum παραδόξων ἀνεσμάτων ad Mich. Cerularium patriarch. CPol e quo prolixum locum affert Lambecius VII. p. 222-224. tum libellum de divinatione ex ossibus humerariis maciatarum onium vel agnorum, et de auspicio, περὶ ὁμοπλατυστοκίας καὶ οἰωνοσκοπίας: Incipit: Ὁ Συκράτης ἐκείνος ὁ Συφραγίσκος, τοῖς Πλατωνικοῖς ἐντυχῶν διαλόγοις, ἔτος μὲν, φησιν, ὁ νεανίας, περὶ Πλάτωνος αἶψα ἴδεν καὶ βάλεται π. τ. λ. Fabr. v. ad §. LXII, et LXXV.]



καὶ πέντε ἐπὶ τέττοις γὰρ, ἕως καὶ τῆ νῦν, ἔτη,  
 ἂν δ' ἀριθμῆς ἐκ τῆς ταφῆς τῆς τέττε, καὶ τῆ πάθους  
 Πεφύκασι τε χίλια ἐβδομήκοντα δύο.

*Ecce enim a Christo usque in praesentem diem completi sunt mille, et centum, et insuper ad haec tempora anni quinque. Si vero computas a sepultura, et passione illius, sunt mille septuaginta duo. Anno videlicet sexto decimo Alexii, ut idem ait inferius,*

Ὅμῃ τε ἔτη γίνονται ἀπὸ Χριστοῦ τῆ πάθους  
 χίλια ἐβδομήκοντα, καὶ δύο δὲ πρὸς τέττοις,  
 τῆ Ἀναπτοῦς ἐκκαίδεκα Ἀλεξίου ἀετίως.

*Sinul anni sunt a Christi passione mille septuaginta duo, imperatoris Alexii sexagesimum completi. Nec potuit illo eodem anno Philippus ingentis studii, ac laboris opus absoluisse. At absoluerit, statim ne ad manus omnium potuit pervenire, adornarique praefatione etiam Pselli? Quod si momento eodem factum id esse affirmabimus, Psellus certe plus annis centum natus scribebat, et verisimilius est, alium ab hoc Psello fuisse. De notis, siue scholiis, quae ex Psello in Dioptra inferuntur, non [P] moror; vel enim a praesente Psello, ex antiquiori Psello, ut ad finis gloriam propagaret; vel a scribente, vel legente adnexa sunt, ni eundemmet, cuius illa praefatiuncula est, eorumdem scholiorum auctorem agnoscere velimus. Illud etiam mihi nec satis planum, nec certum est, annum 1105., quum Dioptra scribebatur, annum Alexii sextum decimum fuisse, cum, si recte annorum series computetur, fuerit annus illius imperii 25, rerum enim potitur anno 1081. Idque pro tractatuli huiusce breuitate innuisse sat fuit. [sed dissentit Oudin. l. c. quem v. p. 676. sq. 681. add. eumd. in tom. II. p. 1656. sqq.]*

VII. [LXXIX.] Meursius notis in carmina Pselli in Cant. Cantic. notat, post hunc Psellum alium etiam fuisse Mich. Psellum, virum militem, sub Theodoro Lascari, cuius meminerit Georgius Logothetes. [Sed Allatius vberius ostendit, locum illum in mendo cubare, nec mentionem ibi fieri Michaelis Pselli; nec tamen negat, Psellum istum eo tempore fuisse. — *Michael. Psellum tertium*, a. 1190. floruisse, et scripsisse *epistolas ad Eustathium Thessalonicensem*, atque *laudationem Symeonis metaphrasticae* atque *officiis in eius laudem compositi*, laudato praeter ea *Carolo du Fresne* in Glossario med. et infimae aetatis voc. *Μαίεως τῶν Ἑπτάγων* col. 1295. etc. contendit et euicisse sibi visus est Oudin. in comment. II. p. 1656. sq. add. eumd. p. 657. Sed vid. supra ad LXVIII. Harl.]

[P] VIII. [LXXX.] Fuere et alii Pselli: inter eos praecipuus *Ioannes Psellus*. Meursius huius putat esse iambos, quos cum Heraclide Pontico vulgavit olim Gesnerus, errasseque eum, cum Michaeli tribuit. Sed Michaeli tribuit etiam Andreas Schottus, Praefat. in Cant. Cantic. Certe iambicis de virtutibus et vitiis *gnomas composuit*, quae cum Heraclidis Pontici Allegoriis Homericis hodie leguntur. Non aequè bene.

Eius-

Eiusdem etiam edita sunt Carmina <sup>vvv</sup>), *Εἰς τὰς τρεῖς ἱεράρχας Βασίλειον, Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον* <sup>vvv</sup>). Item *Εἰς τὰς ἁγίας ἑπτὰ Συνόδους*, cum Theodori Prodromi carminibus, Xanthopuli. Basileae apud Bebelium 1536. in 8. Verum opusculum de septem synodis, esse Michaelis Pselli, antea indicauimus.

Item *Constantinus Psellus*, cuius *Lexicum in Euangelistas*, siue *Breuiem expositionem difficilium in iis locorum*, ait, extare MS. graece in Bibl. imperat. Viennae in 4to. Gesnerus, et Possevinus. Legi etiam ipsius

*Ἐκθεσὶν πίστεως*, expositionem fidei, quae incipit: Πιστεύω εἰς Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, quae etiam in bibliotheca Antonii Augustini cod. CLXVI. manuscripta habebatur. *Fabr.* Sed vid. supra in sect. III. *Iriarte* tamen in cat. codd. gr. Matrit. reg. p. 170 — 176. multa Pselli recentet opera, quae in cod. LI. exstant, eaque adtribuit *Constantino Psello*, quem discernit a *Mich. Psello*, praesertim, ut iam supra ad §. LV. adnotauimus, ostendit, diuersam esse fidei expositionem breuiorem, quam scripsit *Constantinus Psellus*, ab ea, quam confecit *Michael Psellus* multo longiorem. *Harl.*

<sup>vvv</sup>) Conf. supra, vol. VIII. p. 141. sect. 4. fin. — *Matrit.* in cod. reg. LI. init. orat. in *Basilii Magni, Gregorii Nazianzeni et Io. Chrysostomi* laudem; tum fol. 17. carmina iambica, quadrifariam distributa in eosdem tres patres eccles. et Theodoretum, v. *Iriarte* in cat. codd. gr. Matrit. p. 169. sq. qui et orationem et carmina illa vindicare studuit *Ioanni Psello*. — *Florent.*

in cod. Laurent. XL. nr. 43. characteres *Gregorii Theologi, Magni Basilii, Chrysostomi et Gregorii Nysseni*, sed non addito praenomine; in *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 416. in indice tamen tribuitur *Michaeli Psello*, *Harl.*

<sup>vvv</sup>) [v. ad §. LXVII.]

## CAPVT XXIX. (olim XXXII.)

DE PALLADIO EPISCOPO, HERACLIDE, IO. MOSCHO EVCRATE,  
ET ALIIS QVI VITAS, DOCTRINAM ET APOPHTHEGMATA PA-  
TRVM, MONACHORVM ET EREMITARVM SCRIPTO CON-  
SIGNARVNT.

*Palladii Galatae episcopi Helenopolitani actus. I. Historia Lausica, sive vitae monachorum, ad Lausum praefectum. II. Eius add. et editiones. III. Auctor Dialogi de vita Chrysostomi, diuersus ab illo Palladio. IV. Dialogi editiones. V. Liber Palladii de gentibus Indiae et Bragmanibus. VI. Alia Palladii ultra quinquaginta. VII. De disputatione Gregentii archiepiscopi cum Herbano Iudaeo, quam Palladio Alexandrino Casp. Barthius tribuit. VIII. Heraclidis Cyprii Paradisus. IX. Heraclidae varii, plures quam quinquaginta. X. Moschi λαμναίων sive pratum. XI. Sophronio Hierosol. a quibusdam tributum. XII. Anonymi μοναχικῶν, γεροντικῶν et πατερικῶν sive de vitis ac dictis eremitarum et monachorum scriptores. XIII. XIV. Graecae vitae patrum, S. Hieronymo praeterea tributae. it. Io. Geometrae Paradisus, et Maximi Margundi πῶς λαμναίον. XV. Heriberti Rosweidi vitae patrum. XVI. Laurentii de la Barre veterum patrum Historia Christiana. XVII. Timotheus Alex. et alii scriptores de vitis monachorum deperditi. XVIII. Catalogus scriptorum, historias sanctorum illustrantium. XIX. Vitae, martyria et encomia Sanctorum, graece scripta. XX.*

(Cum supplementis G. C. Harles.)

**P**alladius, Galata<sup>a</sup>), frater Briffonis episcopi, natus est a. C. 367.<sup>a</sup>) et monasticam vitam amplexus

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Heruet. quaerenti Ioanni, Lycopolitano: *cuias nam es? et cur venisti? conicio enim, te esse ex conuentu Euagrii*, respondet, *se esse hospitem ex Galatia, ex Euagrii sodalitate*. Haec in gr. editione Meursii p. 98. vti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. Βρίσσω δὲ ὁ ἀδελφὸς Παλλადίου ἀποκρίσας ἐκασίως τῆς ἐαυτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγγιδίῳ αὐτοῦ διὰ τὰ τοῦτο χρῆσθαι ἐαυτοῦ τὴν γῆν μεταδιδόναι. Huius Briffonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos episcopos Cedrenus meminit.

b) Vide *Vsserium* Antiquitatt. Brittanicae. c. 16. *Tillemontium* tom. XI. memor. hist. eccles. pag. 590. seq. *Antonium Pagi* ad a. 388. XV. p. 32. f.

tom. VI. add. tom. I. p. 575. *Rosweidum* in vitis Patrum p. 523. seq. *Fabr. Vossium* de hist. graec. lib. II. cap. XIX. p. 206. *G. Caue* hist. litt. SS. eccl. tom. I. p. 92. *Cas. Oudin.* comm. de scriptr. eccl. tom. I. p. 908. *L. Ell. du Pin* nouv. bibl. tom. III. p. 92. *R. Ceiller* hist. gen. des aut. eccles. tom. X. p. 66. *Hamberger.* zuverl. Nachr. tom. III. p. 115. sqq. *Saxium* in Onom. lit. I. p. 487. qui eum, scribit, nat. a. 367. denat. ante 430. *Martini* disp. ad not. f. laudatam; is vero Palladium circa an. 368. natum esse, colligit ex ipsa praefatione Historiae Lausiaca praemissa, et ex hist. Lausiaca cap. XLIII. In cod. *Mosquensis* XI. qui continet *Patericum*, initium fit a *Palladio*, teste *Matthaei* in notit. codd. Mosq. p. 15. et 16. *Harl.*

plexus anno aetatis vicesimo \*) (Christi 388.), secundo Theodosii magni consulatu: \*) Alexandria prius, deinde in *Sectoufi* Nitriae monasterio et hinc in eremi solitudine, ex qua splenis et stomachi infirmitatibus propter nimium vanae sanctitatis studium corporisque macerationes laborans, Alexandriam ut huius urbis medicorum cura operaque sanaretur, deinde post nouennium iterum est reuersus. Praeter Dorotheum aliosque, *Euagrium Ponticum* \*) a. 399. defunctum, magistrum habuit, unde ipse etiam visus est Origenis \*) ([P]) erroribus fauere, licet eius rei vestigia \*) in scriptis Palladii, quae exstant, expressa nulla adpareant, nisi quod Euagrius et alios quosdam amicos suos laudat. Annos natus tres et triginta, a Ioanne Chrysostomo, quem et ipsum magistrum habuit \*), et cui amicissimus fuit, (a. C. 400.)

N 2

ordi-

c) Palladius ipse in praefat. p. 4. edit. Meursii: *τριμνησὶν καὶ τρίτον ἔτος ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ δίδου καὶ τῇ μονηρᾷ βίῳ, ἀποσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πενήκοντα δὲ καὶ τρεῖς τῆς πάσης ζωῆς μου etc.*

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meursii: *πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρίαν πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπατίᾳ Θεοδοσίᾳ τῇ μεγάλᾳ βασιλείᾳ. De vita Palladii monastica copiose Tillmontius tom. XI. p. 501. seq.*

e) Palladius c. 43. *confessus sum, me esse ex iudaeitate Euagrii. Socrates de Palladio IV. 22. Εὐαγρίῳ μὲν ἦν μαθητῆς. Sic et Nicephorus XI. 46. De Euagrio hoc, qui cum Origene in quinta synodo condemnatus est a. 553., dicti volumine nono superiore p. 284. seq.*

f) Epiphanius in extremo epistolae ad Io. Hierosolymitanum, (inter Hieronymianas 60. nouae edit. 110. p. 829. tom. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis carus fuit, et nunc misericordia DEI indiget, caue, quia Origenis haeresin praedicat et docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad peruersitatem sui inducat erroris. Hieron. prologo dialogi aduersus Pelagianos: Palladius scrupulis nequitiae, eandem (Origenis) haeresin instaurare conatus est, et nouam translationis Hebraicae mihi calumniam sibi uerere. Non assentior Tillmontio, qui de alio Palladio Epiphanius et Hieronymum loqui sibi persuasit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuisse Origenianismi suspectum, confirmat etiam Photius cod. LIX. Et acriter perstringit*

*git Allatius p. 131. diff. 2. de libris eccles. Graecorum. Vide et Baron. ad a. C. 388. nr. 7. [Front. Ducaemum in prolegg. ad hist. Laus. in M. bibl. patrum T. XIII. p. 293. Lamb. bibl. Vindob. comm. VIII. p. 668. sq.] Dulcinum in Historia Origenismi, gallice edita, libro IV. Eundem Palladium sub Calphurnii nomine perstringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non satis certum esse opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo a vitae monasticae instituto detractam scribit Palladius c. 125. Fabr. Adj. M. Io. Christoph. Martini diff. de vita satisque Palladii Helenopolitani Origenismi et Pelagianismi iniuste aduersati. Altdorf. 1756. 4. qui a §. XXXII. pag. 21. sqq. multis prolatis argumentis vindicare studuit Palladium a crimine Origenismi et Pelagianismi, et, quamquam Palladius exquisitissimis laudibus extulerit Origenis adfector, id ab eo factum fuisse, statuit, non propter doctrinam omni ex parte orthodoxam habitam, sed propter innocentissimam viuendi rationem. Tum probat eum ab erroribus, qui imputantur Origeni, praecipue ab errore ἀποκατάστασις πάντων, et Pelagianismo fuisse immunem et docuisse contrarium: denique §. XL. cumulat eum laudibus. Harl.*

g) Confer *Rosweidum* prolegom. XV. ad Vitas Patrum.

\*) Ita Cedrenus et alii. De amicitia Chrysostomi cum Palladio, Palladius ipse c. 43. Lausiaca auctor et dialogi de vita Chrysostomi et Chrysostomus epist. ad Palladium dubitare lectorem non sinit.

ordinatus in Bithynia <sup>h)</sup>) episcopus Helenopolitanus <sup>i)</sup>), atque inde post multas superatas iniurias et calamitates (v. *Fleury* hist. eccl. tom. V. p. 278.) in eadem Bithynia, siue potius vicina Galatia, Asponitanus <sup>k)</sup>), diem obiit ante habitum a. C. 431. concilium Ephesinum, quippe cui successor Palladii Eusebius Asponitanus <sup>l)</sup>) interfuit.

[P] II. Hic Palladius circa a. C. 420. aetatis LIII. episcopatus XX. scripsit silo sumptici et in affectato librum de vita monachorum illius aetatis et sanctimoniae studiosarum mulierum <sup>m)</sup>) ad Lausum praefectum <sup>n)</sup>), vnde *Historia Lausiaca*, et *Λαυσαικὸν* <sup>o)</sup>) adpellari consuevit,

*h)* Palladius c. 43. Hist. Laus. pag. 101. edit. Meursii: ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης πάλιν κατέλθον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ ἐκ οἶδα, πῶς ἄνω, ὅτε ἐξ ἀνδραπίνης σπασθῇ, ὅτε καὶ ἐξ εὐδουλίας τὰ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδῇ, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χάριτος.

*i)* Helenopolis ab Helena Constantini M. matre nomen tulit, ciuitas Bithyniae, antea dicta Drepanum, teste *Nicephoro* VII. 49. in qua episcopus ordinatus Palladius. Vnde Παλλάδιος ὁ Ἐλενοπόλειος vocatur in codicibus MSS. Historiae Lausiacaе, et dialogi de vita S. Chrysostomi, nec non in dialogo ipso 131, et apud *Photium* cod. LIX. atque passim alibi.

*k)* *Socrates* VII. 36. ubi exempla praefulum ab vno episcopatu in alternum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἐλενοπόλειος μετατίχθη εἰς Ἀσπέναν. Idem ex *Socrate* legas in hist. tripartita XII. 8. et apud *Nicephorum* XIV. 59. Etiam in quibusdam MSS. codicibus dialogi de vita Chrysostomi Palladium vocari Ἐπὶ σκοπον Ἀσπέναν, testatur nota codicis Florentini, sexcentorum annorum, quam *Bigotius* inspexit, ἐν αἷσις γράφεται Ἀσπέναν. Qui Cappadociae episcopum vocant Palladium, pro Asponensi Afumentem ei possunt videri tribuisse episcopatum in Cappadocia secunda. Vide *Tillemont.* T. XI. p. 523. Sed verius est, Palladium pariter et *Heraclidem* in quibusdam codicibus, ut in *Rosweidi* vitis p. 556. Cappadociae episcopos adpellari per confusionem atque errorem, quum Palladius ex Helenopolitano Asponensis, *Heraclicides* vero Ephesi episcopus fuerit.

*l)* *Labbei* Concil. T. III. p. 481. 540. 693.

*m)* Palladius ipse praefat. ad Lausum: *Ὅμη*

tricesimum et tertium annum agerem in conuersione cum fratribus et vita solitaria, vicesimum autem episcopatus, totius autem vitae mea quinquagesimum tertium, ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι ποιεῖν σοι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων παρορρώματα ἀφελῆσαι χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγησασθαι σοι ἀρρίτων τοῦ θεολόγων, necessarium existimaui spiritualis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare, quae a sanctis patribus recte et ex virtute gesta sunt tam masculis quam foeminis, ὡς τε αὐτοὶ ἑώρακα καὶ περὶ ὧν ἠκούσα παρὰ πισωτάτων ψυχῶν, οἵς τε συνετράφην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Θηβαΐδι καὶ Συρίῃ, ὅφ' ὧν καὶ οἱ λεγόμενοι Ταβεννησιῶται, ἑκατὰ Μεσοποταμίᾳ, Παλαιστίνῃ τε Συρίᾳ καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανίᾳ καὶ τοῖς περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐκείδω σοι ἐν διηγήματι εἶδει ἐν τῇ βιβλίῳ ταύτῃ, ὅπως σιμὸν καὶ ψυχωφελὲς ὑπομνησικὸν ἔχων ἀδιάλαπτον φάρμακον ἀληθείας, quos et ipse vidi et de quibus audiui ab animis fidelissimis, cum quibus versatus sum in Aegypti solitudine et in Libya et Thebaide et Syene, sub quibus sunt etiam, qui dicuntur Tabennesiotaе, deinde in Mesopotamia, Palaestina, et Syria et in partibus Occidentis et Roma et in Campania et in illis, quae sunt circa eas, partibus: ut tibi ab initio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum et animae utile monumentum, perpetuum medicamentum veritatis etc. *Socrates* IV. 23. p. 258. Περὶ οὗτοι Παλλάδιος τῷ μοναχῷ ἰδιῶν μονοβιβλον, ὃς Εὐαγγερίᾳ μὲν ἦν μαθητὴς, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προσηγμένους ἀνδράσιν ἐκαστομένον βίον μνήμην ποιοῖται. Idem ex *Socrate*, habet *Tripartita* VIII. 1. et *Nicephorus* XI. 44. [*Cassiodor.* libr. VIII. hist. trip. cap. XXIII.]

*n)* *Lausus* praefectus cubiculi (προποσίτος τῷ

fuevit, opus, quod [P] nemo leget sine summa admiratione studii incredibilis, quo viri illi et foeminae tam enixe conati sunt austeritate vitae coelibis ac solitariae, cultu durissimo, inedia ac jejuniis vix humanis, et abstinentia ab omnibus commodis vitae, adsequi sanctimoniam. Quamquam hanc in longe aliis rebus consistere, aliis peti aliquae, neque in solitudines esse relegandam et cum conjugio et societate hominum atque sobrio usu rerum humanarum nequitiam pugnare, tum sacrae litterae, tum ratio sana et sanctorum hominum, non solitariorum, coniugumque exempla, et stultarum virginum, (Antioch. homil. 21. p. 1060.) monachorum atque eremitarum peccata testantur. Non modo Palladius ipse post illud tempus capita nonnulla videtur addidisse<sup>o)</sup>; sed etiam ab aliorum manibus varia siue addita ex Heraclide aliisque et interpolata, siue detracta credibile est: unde tanta in codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diuersoque capitum ordine et numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitauerit frequentissime tritani descriptamque olim hanc historiam, atque in graecis ecclesiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meursius Cangiusque.

### III. Editiones Historiae Lausiacaе, et codices MSS.

[Primum codd. qui multi sunt, paucis memorabo. Paris. in Bibl. publ. exstat in duodecim codd. vid. ind. ad vol. II. catal. MSS. Paris. Bibl. in cod. autem DCCCLIII. nr. 4. sunt capp. 165. in cod. CMXIX. nr. 2. sunt excerpta ex illa historia; in cod. MDXCVII. nr. 1. comprehensa est illa capp. 98. Ad calcem occurrit historia Iudaei CPolitani eadem omnino cum illa, quae legitur apud Euagrium lib. 4. cap. 36. in cod. MDC. nr. 4. „habet hoc exemplar, inquit confector catal. p. 370. sq., indicem capitum subiunctum prooemio, epistolam ad Lausum praefectum, et alia non pauca, quae desunt in edit. Meursiana. Habet item nonnulla, quae desiderantur in ed. Frontonis Ducaci, quamquam haec multo locupletior

N 3

παιῖδες) Imp. Theodosii junioris, ad quem Palladii epistola huic operi praefigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 4. ubi inter libros plures de monachorum vita ab ipso commendatur μέγιστον ἢ λαίον προποσίτην ἐγρέφει, hoc verti debet maxime qui ad Lausum praepositum scriptus est, non ut Io. Langus, eruditus interpres, quae de iis Lausus praepositus conscripsit. [Georg. Codin. de signis, statuis aliisque rebus CPoli spectatu dignis, Lutet. Par. 1655. fol. p. 21. coll. Lambec. comm. de Bibl. caes. VIII. p. 842. sq.] De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli christiana libro II. p. 132. et Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 485. Ad hunc, ut credibile est, Lausum binas Firmi episcopi epistolas vulgavit Muratorius in Aualectis graecis pag. 290. et 301.

o) Λαυσάκιον vocatur in pluribus Triodii locis quae vide apud Meursium, Cangiumque in Glossario. Lausiaca Historiam vocant editiones, gr. codices τὴν πρὸς Λαῦσον ἱστορίαν. Sic Ioannes Antiochenus a Cotelerio editus T. 1. monument. p. 167. ἡ τῇ ὁσίᾳ Παλλადίᾳ πρὸς Λαῦσον. Damascenus in libro qui inscribitur, de iis, qui in fide dormierunt, ad Lausum scriptum esse dicit. v. infra de edit. Front. Ducaci gr. lat. Lausaicum solet etiam vocare Salmasius, ut in comment. ad inscriptionem Herodis Attici p. 14. 65. etc. Idem in libro de lingua Hellenistica p. 107. plebeia dictione usum Palladium notat.

p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 523. seq. 640. seq. [v. ad §. IX. fin.]

tior sit. Huiusce codicis ope, saeculo vndecimo, vt videtur, exarati, suppleuit Cotelierius historiam Lauasiacam, vt et monachorum Aegyptiorum. v. monum. eccl. gr. tom. 3. cod. MDCXXVI. continetur *Palladii* hist. Lauasiaca ad caput 117. perducta: et huius finis desideratur. Lat. versio exstat ibid. in codd. MMDCCLXIX. et MDCXXII. v. cat. vol. III. 334. et IV. p. 124, cum praefat. Paschasii diaconi ad Eugippium, presbyt. — Secundum *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. p. 196. *B.* *Romae* in bibl. Scti Basilii, (add. *Montfaucon*. *Diar. ital.* pag. 215.) p. 476. *D.* et p. 622. *D. Pall.* opuscula quaedam, in bibl. *Escorial.* — *Venetis* in bibl. Marc. *Palladii* Lauasiaca et de Brachmanis. (conf. catal. codd. Venet. Marc. pag. 158. et cel. *Morrell.* bibl. MSt. gr. et lat. p. 233. sq. de cod. CCCXLV.) — In cod. *Coislin.* LXXXIII. fol. 148. vitae Sctor. patr. seu *Palladii* historia Lauasiaca: sequitur fol. 266. *Hieronymi* historia monachorum Aegyptiorum, de quo libro, Hieronymo perperam adscripto, multus est *Montfaucon* in bibl. *Coislin.* p. 138. sqq. et vitas abbatum monachorum, quas singulatim describit auctor, recenset, atque adnotat, similis ferè argumenti librum, Palladio adscriptum, iam diu notum esse factum a Ioanne Meursio in praefat. ad Lauasiacam historiam: sed, an, inquit, idem, qui hic noster, liber fuerit, incertum est. vide notas Frontonis Ducaei in Lauasiacam-Palladii, tom. II. biblioth. patrum graeco-latinae etc. Sequitur iterum *Palladii* de Magnentino et de Euagrio; in Biblioth. (inquit *Montfaucon*. patrum graeco-lat. tom. II. vtraque habetur; haec quidem cap. 86. hist. Lauasiacae: prior vero cum conclusione praecedentis in vnum caput 150. coniuncta; latine tantum ex versione Gentiani Herueri. — Ib. in cod. CXVII. de opere quodam Antiochi, in quo frequentia adferuntur Scripturae S. et patrum loca, (quorum catalogum dedit *Montfaucon*. l. c. pag. 190. sq.) in his ex historia Lauasiaca, et in cod. CXVIII. qui continet Asctica varia, in 50. capp. distributa, ex Palladio, notante *Montfaucon*. l. c. p. 192. — in cod. CCCLXX. fol. 199. sqq. *Hieronymi* de vita et asceti patrum et mulierum ad Lausum, cum epistola ad Lausum etc. v. *Montfaucon*. l. c. p. 574. — *Venetis* in bibl. Marc. CCCXXXVIII. *Palladii* historia Lauasiaca. v. catal. codd. Marc. gr. p. 156. alium cod. Marc. paullo antea significauimus. — *Ibid.* in cod. *Naniano* XLII. nr. 3. *Palladii* historia Lauasiaca: in fine additur haec clausula: Ἀὕτη ἡ βιβλος λέγεται παραδείσος· φιλεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐστὶν τοῖς συνέσει πνευματικῇ ἐντυγχάνουσιν αὐτῇ. — nr. 4. τῇ αὐτῇ (*Palladii*) περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθιῶν καὶ βραγμάνων: in fine additur: τέλος σὺν θεῷ τῇ πρὸς λαῶσιν βιβλὶς ἦτοι τῇ νέῃ παραδείσῳ. — In cod. XCII. nr. 1. ἡ κατ' αἰγυπτίαν τῶν μοναχῶν ἰσορία, cum duplici epistola ad Lausum. v. catal. codd. gr. *Nanian.* p. 52. et 181. — *Paradisus* quoque adpellatur in codd. *Cassiniens.* L. ac CCCXLVIII. et *Sfortiano*, in *Montf.* bibl. biblioth. MSS. p. 221. 226. *B.* et 702. *B.* — *Taurini* in bibl. quodam regiae cod. CXLI. *Palladii* hist. Lauasiaca, et narratio de Brachmanibus; subiicitur narratio *Hieronymi* de Sctis patribus aegyptiis: triginta quinque sunt capita, post quae rursus Macarii vita, et binae reuelationes sub eodem Hieronymi nomine: (sed haec omnia male prae se ferunt nomen *Hieronymi*, et ex Palladio sumta videntur; conf. supra, vol. IX. pag. 296. sq.) v. cat. codd. gr. *Taurin.* p. 236. — In bibl. *Escorial.* *Palladii* ex Brachmanni historia de Indiae gentibus et Brachmanibus quaedam; item de vita et historiis SS. PP. ad Lausonem praepositum. Sic citantur duo illa opusc. in *Plüeri* itiner. per Hispan. p. 186. — In M. Britannia secundum cat. codd. Angliae et Hibern. tom. I. in bibl. *Bodlei.* in cod. Barocc. XXIV. vitae et res

et res quaedam patrum 29. ex Palladii hist. Laus. (nominantur in cat. pag. 39. sq.) in cod. *Cromwell*. CXI. (siue num. 290. cat.) nr. 9. collectanea ex Nilo, *Palladio*, Io. Chrysostomo — in cod. *Land*. CXV. (f. nr. 737, 24) *Palladii* narratio de S. Pachomio, quomodo angelus ei regulam tradidit: — in cod. *Bodlei*. LXXVII. (f. nr. 2572, 2.) *Pall.* epistola ad Lausum. — In tom. II. nr. 2135. inter codd. *Vossianor*, *Palladii* historia Lausiaca, triplo fere auctior editione Meursii, cum aliis multis de eremitarum vita in Aegypto. (plura de hoc cod. v. in cat. bibl. *Leidenfis* p. 393. 45.) — in cod. *Norfolciano* DXXVII. (f. nr. 3426.) *Pall.* hist. ad Lausum et cod. DLIII. (f. nr. 3452.) idem opus et S. *Hieronymus* de monachis aegyptiacis a Sophronio conuers, in gr. sermonem. — in cod. *Th. Gale* CXVII. (f. nr. 5911.) *Pallad.* de gentibus Indiae et de Brachmanibus, collatus cum MSS. aliis. — in cod. *Mori* LXVII. (cat. p. 390.) de vita SS. patrum et *paradisus* de eremitis etc. ad Lausum, praepositum pallatii. — *Dublino* in colleg. S. Trinitatis, nr. 619. cat. vol. II. *Pall.* hist. Lausiaca. — Excerpta ex hist. Lausiaca sunt in expositionibus sacrorum praeceptor. in cod. *Laur. Medic.* IV. plut. 6. in *Bandini* cat. codd. *Laur.* I. p. 100. add. *Bandin.* cat. bibl. *Laur.* Gaddian. et S. *Cruc.* I. 554. et 555. XXX. sqq. — ibid. duo codd. lat. v. *Montfauc.* Bibl. bibl. MSS. pag. 238. C. — *Mosquae* in cod. synod. V. nr. 12. *Pall.* ad Lausum. v. *Matthaei* notit. MSS. gr. *Mosq.* tom. I. p. 17. ed. Lips. in 8. *Vindobonae* cod. caesar. (de quo v. *Lambec.* commentar. I. p. 263. vbi corrigit Possuin.) *Pall.* ad Lausum de diuersis SS. patribus. conf. vol. VIII. p. 664. sqq. — ibid. in cod. XLVII. in commentario in praecipua loca S. S. reperiuntur loca ex *Palladio*. (*Lambec.* III. p. 179. sqq.) — ibid. in cod. CLXXXVII. nr. 3. fragmentum ex historia Lausiaca. (*Lambec.* IV. p. 442.) ibid. in cod. CCXXXVII. nr. 20. ex hist. Laus. narratio (diuersa ab edita, non solum ordine, sed etiam ipsa rerum gestarum historia.) de S. Marco eremita; et nr. 23. de Diocleto s. Diocle asceta, nec non in cod. CCXLIX. nr. 7. de Valente Pakaestino, anachoreta superbo. (*Lambec.* V. p. 194. 195. et 301.) — ibid. in cod. XIV. nr. 71. ex hist. Lausiaca, vita S. Moysis Aethiopis. — in cod. XXIX. et cod. XLII. nr. 3. hist. Lausiaca, de quibus codd. copiose differit *Lambec.* VIII. p. 462. sq. vbi etiam conf. notam Kollarii; p. 664. sqq. (vbi ex cod. caesar. emendantur quaedam in edit. Frontonis Ducaei, a qua MS. caesareum valde discrepare, obseruat *Lambec.* p. 667.) et p. 842. sq.]

Latinae ex quadruplici versione, valdeque inter se differentes editiones exstant complures.

*Prima*, veteri incerto interprete, librum secundum occupat inter *vitas patrum*, ab *Heriberto Rosweydo* vulgatas, illustratasque, ac capitibus XXXIII. absoluitur. *Rufinum* esse interpretem contendit *Rosweidus* in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. seq. Sed *Palladii* certe librum scriptum a. 420. vertere *Rufinus* a. 410. defunctus non potuit, licet is translulerit *vitas patrum*, quarum aliquae sunt *Palladianis* deinceps permixtae tum in graecis tum in latinis codicibus. Idem *Rosweydu*s editiones viginti versionis istius enumerat prolegomenon XVII. p. 31. quae ipsius *Εὐδοκίου* a tempore natae typographiae variis in locis antecessere. *Rosweydi* vitae patrum viderunt lucem Antwerpiae apud Plantin. a. 1615. fol. et Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiae 1628. fol. apud Plantinum.



[P] *Secunda*, incerto veteri interprete, *capitibus XX*. Haec in vitis patrum, quae triplici vice sine typographi, loci et anni nota in folio prodierunt in tempore nascentis typographiae, primum edita, deinde recusa est in *Theodorici Lohera a Stratis* prototypo veteris ecclesiae, Colon. 1547. fol. Denique in adpendice ad vitas patrum *Rosweydi* p. 749. Cuius consulenda prolegomena p. 31. seq.

*Tertia*, incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII*. Paris. 1504. fol. apud Ioannem Paruum, cum Opp. Clementi Rom. tributis ex Rufini versione etc. [v. *Hamberg.* l. c. p. 117.] edente *Iacobo Fabro*, Stapulensi, subtitulo: *Heraclidis Eremitae liber*, qui dicitur *Paradisus* seu Palladii Galatae historia Lausiaca, etc. Hinc in vitis, *Aloyfi Lipomanni* auspicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quae editio per *Franciscum Torres*, collata cum MS. Palladii codice, quem sereniss. reip. Venetae cardinalis Bessarion donavit. Exstat etiam in adpendice vitarum *Rosweydi* p. 705.

*Quarta* longe locupletior, *Gentiano Herueto* interprete, *capitibus CII*. Paris. 1555. 4. et 1570. \*) Eadem recusa cum scholiis *Laurentii Barrensis*, in eius hist. christiana veterum patrum, Paris. 1583. fol. p. 55. b. nec non in bibliothecis patrum, Margarino de la Bigne curante Paris. 1589. et 1610. tom. VII. et in vitis patrum *Rosweydi* libro octavo, cum *Rosweydi* notis. Capita huius editionis cum capitibus graecae Meursianae si quis conferre velit, uti poterit hac tabula, in qua numeri Romani graecam, minores latinam exprimunt. I. II. proem. III. 1. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18. XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 23. XXVI. 24. XXVII. 25. XXVIII. 26. XXIX. 27. XXX. 28. XXXI. 29. XXXII. 30. XXXIII. 31. XXXIV. 32. XXXV. 33. XXXVI. 34. XXXVII. 35. XXXVIII. 36. XXXIX. 37. XL. 38. XLI. 39. XLII. 40. XLIII. 41. XLIV. 42. XLV. 43. XLVI. 44. XLVII. 45. XLVIII. 46. XLIX. 47. L. 48. LI. 49. LII. 50. LIII. 51. LIV. 52. LV. 53. LVI. 54. LVII. 55. LVIII. 56. LIX. 57. LX. 58. LXI. 59. LXII. 60. LXIII. 61. LXIV. 62. LXV. 63. LXVI. 64. LXVII. 65. LXVIII. 66. LXIX. 67. LXX. 68. LXXI. 69. LXXII. 70. LXXIII. 71. LXXIV. 72. LXXV. 73. LXXVI. 74. LXXVII. 75. LXXVIII. 76. LXXIX. 77. LXXX. 78. LXXXI. 79. LXXXII. 80. LXXXIII. 81. LXXXIV. 82. LXXXV. 83. LXXXVI. 84. LXXXVII. 85. LXXXVIII. 86. LXXXIX. 87. LXXXX. 88. LXXXXI. 89. LXXXXII. 90. LXXXXIII. 91. LXXXXIV. 92. LXXXXV. 93. LXXXXVI. 94. LXXXXVII. 95. LXXXXVIII. 96. LXXXXIX. 97. LXXXXX. 98. LXXXXXI. 99. LXXXXXII. 100. LXXXXXIII. 101. LXXXXXIV. 102. LXXXXXV. 103. LXXXXXVI. 104. LXXXXXVII. 105. LXXXXXVIII. 106. LXXXXXIX. 107. LXXXXXX. 108. LXXXXXXI. 109. LXXXXXXII. 110. LXXXXXXIII. 111. LXXXXXXIV. 112. LXXXXXXV. 113. LXXXXXXVI. 114. LXXXXXXVII. 115. LXXXXXXVIII. 116. LXXXXXXIX. 117. LXXXXXXX. 118. LXXXXXXXI. 119. LXXXXXXXII. 120. LXXXXXXXIII. 121. LXXXXXXXIV. 122. LXXXXXXXV. 123. LXXXXXXXVI. 124. LXXXXXXXVII. 125. LXXXXXXXVIII. 126. LXXXXXXXIX. 127. LXXXXXXXI. 128. LXXXXXXXII. 129. LXXXXXXXIII. 130. LXXXXXXXIV. 131. LXXXXXXXV. 132. LXXXXXXXVI. 133. LXXXXXXXVII. 134. LXXXXXXXVIII. 135. LXXXXXXXIX. 136. LXXXXXXXI. 137. LXXXXXXXII. 138. LXXXXXXXIII. 139. LXXXXXXXIV. 140. LXXXXXXXV. 141. LXXXXXXXVI. 142. LXXXXXXXVII. 143. LXXXXXXXVIII. 144. LXXXXXXXIX. 145. LXXXXXXXI. 146. LXXXXXXXII. 147. LXXXXXXXIII. 148. LXXXXXXXIV. 149. LXXXXXXXV. 150. LXXXXXXXVI. 151. LXXXXXXXVII. 152. LXXXXXXXVIII. 153. LXXXXXXXIX. 154. LXXXXXXXI. 155. LXXXXXXXII. 156. LXXXXXXXIII. 157. LXXXXXXXIV. 158. LXXXXXXXV. 159. LXXXXXXXVI. 160. LXXXXXXXVII. 161. LXXXXXXXVIII. 162. LXXXXXXXIX. 163. LXXXXXXXI. 164. LXXXXXXXII. 165. LXXXXXXXIII. 166. LXXXXXXXIV. 167. LXXXXXXXV. 168. LXXXXXXXVI. 169. LXXXXXXXVII. 170. LXXXXXXXVIII. 171. LXXXXXXXIX. 172. LXXXXXXXI. 173. LXXXXXXXII. 174. LXXXXXXXIII. 175. LXXXXXXXIV. 176. LXXXXXXXV. 177. LXXXXXXXVI. 178. LXXXXXXXVII. 179. LXXXXXXXVIII. 180. LXXXXXXXIX. 181. LXXXXXXXI. 182. LXXXXXXXII. 183. LXXXXXXXIII. 184. LXXXXXXXIV. 185. LXXXXXXXV. 186. LXXXXXXXVI. 187. LXXXXXXXVII. 188. LXXXXXXXVIII. 189. LXXXXXXXIX. 190. LXXXXXXXI. 191. LXXXXXXXII. 192. LXXXXXXXIII. 193. LXXXXXXXIV. 194. LXXXXXXXV. 195. LXXXXXXXVI. 196. LXXXXXXXVII. 197. LXXXXXXXVIII. 198. LXXXXXXXIX. 199. LXXXXXXXI. 200. LXXXXXXXII. 201. LXXXXXXXIII. 202. LXXXXXXXIV. 203. LXXXXXXXV. 204. LXXXXXXXVI. 205. LXXXXXXXVII. 206. LXXXXXXXVIII. 207. LXXXXXXXIX. 208. LXXXXXXXI. 209. LXXXXXXXII. 210. LXXXXXXXIII. 211. LXXXXXXXIV. 212. LXXXXXXXV. 213. LXXXXXXXVI. 214. LXXXXXXXVII. 215. LXXXXXXXVIII. 216. LXXXXXXXIX. 217. LXXXXXXXI. 218. LXXXXXXXII. 219. LXXXXXXXIII. 220. LXXXXXXXIV. 221. LXXXXXXXV. 222. LXXXXXXXVI. 223. LXXXXXXXVII. 224. LXXXXXXXVIII. 225. LXXXXXXXIX. 226. LXXXXXXXI. 227. LXXXXXXXII. 228. LXXXXXXXIII. 229. LXXXXXXXIV. 230. LXXXXXXXV. 231. LXXXXXXXVI. 232. LXXXXXXXVII. 233. LXXXXXXXVIII. 234. LXXXXXXXIX. 235. LXXXXXXXI. 236. LXXXXXXXII. 237. LXXXXXXXIII. 238. LXXXXXXXIV. 239. LXXXXXXXV. 240. LXXXXXXXVI. 241. LXXXXXXXVII. 242. LXXXXXXXVIII. 243. LXXXXXXXIX. 244. LXXXXXXXI. 245. LXXXXXXXII. 246. LXXXXXXXIII. 247. LXXXXXXXIV. 248. LXXXXXXXV. 249. LXXXXXXXVI. 250. LXXXXXXXVII. 251. LXXXXXXXVIII. 252. LXXXXXXXIX. 253. LXXXXXXXI. 254. LXXXXXXXII. 255. LXXXXXXXIII. 256. LXXXXXXXIV. 257. LXXXXXXXV. 258. LXXXXXXXVI. 259. LXXXXXXXVII. 260. LXXXXXXXVIII. 261. LXXXXXXXIX. 262. LXXXXXXXI. 263. LXXXXXXXII. 264. LXXXXXXXIII. 265. LXXXXXXXIV. 266. LXXXXXXXV. 267. LXXXXXXXVI. 268. LXXXXXXXVII. 269. LXXXXXXXVIII. 270. LXXXXXXXIX. 271. LXXXXXXXI. 272. LXXXXXXXII. 273. LXXXXXXXIII. 274. LXXXXXXXIV. 275. LXXXXXXXV. 276. LXXXXXXXVI. 277. LXXXXXXXVII. 278. LXXXXXXXVIII. 279. LXXXXXXXIX. 280. LXXXXXXXI. 281. LXXXXXXXII. 282. LXXXXXXXIII. 283. LXXXXXXXIV. 284. LXXXXXXXV. 285. LXXXXXXXVI. 286. LXXXXXXXVII. 287. LXXXXXXXVIII. 288. LXXXXXXXIX. 289. LXXXXXXXI. 290. LXXXXXXXII. 291. LXXXXXXXIII. 292. LXXXXXXXIV. 293. LXXXXXXXV. 294. LXXXXXXXVI. 295. LXXXXXXXVII. 296. LXXXXXXXVIII. 297. LXXXXXXXIX. 298. LXXXXXXXI. 299. LXXXXXXXII. 300. LXXXXXXXIII. 301. LXXXXXXXIV. 302. LXXXXXXXV. 303. LXXXXXXXVI. 304. LXXXXXXXVII. 305. LXXXXXXXVIII. 306. LXXXXXXXIX. 307. LXXXXXXXI. 308. LXXXXXXXII. 309. LXXXXXXXIII. 310. LXXXXXXXIV. 311. LXXXXXXXV. 312. LXXXXXXXVI. 313. LXXXXXXXVII. 314. LXXXXXXXVIII. 315. LXXXXXXXIX. 316. LXXXXXXXI. 317. LXXXXXXXII. 318. LXXXXXXXIII. 319. LXXXXXXXIV. 320. LXXXXXXXV. 321. LXXXXXXXVI. 322. LXXXXXXXVII. 323. LXXXXXXXVIII. 324. LXXXXXXXIX. 325. LXXXXXXXI. 326. LXXXXXXXII. 327. LXXXXXXXIII. 328. LXXXXXXXIV. 329. LXXXXXXXV. 330. LXXXXXXXVI. 331. LXXXXXXXVII. 332. LXXXXXXXVIII. 333. LXXXXXXXIX. 334. LXXXXXXXI. 335. LXXXXXXXII. 336. LXXXXXXXIII. 337. LXXXXXXXIV. 338. LXXXXXXXV. 339. LXXXXXXXVI. 340. LXXXXXXXVII. 341. LXXXXXXXVIII. 342. LXXXXXXXIX. 343. LXXXXXXXI. 344. LXXXXXXXII. 345. LXXXXXXXIII. 346. LXXXXXXXIV. 347. LXXXXXXXV. 348. LXXXXXXXVI. 349. LXXXXXXXVII. 350. LXXXXXXXVIII. 351. LXXXXXXXIX. 352. LXXXXXXXI. 353. LXXXXXXXII. 354. LXXXXXXXIII. 355. LXXXXXXXIV. 356. LXXXXXXXV. 357. LXXXXXXXVI. 358. LXXXXXXXVII. 359. LXXXXXXXVIII. 360. LXXXXXXXIX. 361. LXXXXXXXI. 362. LXXXXXXXII. 363. LXXXXXXXIII. 364. LXXXXXXXIV. 365. LXXXXXXXV. 366. LXXXXXXXVI. 367. LXXXXXXXVII. 368. LXXXXXXXVIII. 369. LXXXXXXXIX. 370. LXXXXXXXI. 371. LXXXXXXXII. 372. LXXXXXXXIII. 373. LXXXXXXXIV. 374. LXXXXXXXV. 375. LXXXXXXXVI. 376. LXXXXXXXVII. 377. LXXXXXXXVIII. 378. LXXXXXXXIX. 379. LXXXXXXXI. 380. LXXXXXXXII. 381. LXXXXXXXIII. 382. LXXXXXXXIV. 383. LXXXXXXXV. 384. LXXXXXXXVI. 385. LXXXXXXXVII. 386. LXXXXXXXVIII. 387. LXXXXXXXIX. 388. LXXXXXXXI. 389. LXXXXXXXII. 390. LXXXXXXXIII. 391. LXXXXXXXIV. 392. LXXXXXXXV. 393. LXXXXXXXVI. 394. LXXXXXXXVII. 395. LXXXXXXXVIII. 396. LXXXXXXXIX. 397. LXXXXXXXI. 398. LXXXXXXXII. 399. LXXXXXXXIII. 400. LXXXXXXXIV. 401. LXXXXXXXV. 402. LXXXXXXXVI. 403. LXXXXXXXVII. 404. LXXXXXXXVIII. 405. LXXXXXXXIX. 406. LXXXXXXXI. 407. LXXXXXXXII. 408. LXXXXXXXIII. 409. LXXXXXXXIV. 410. LXXXXXXXV. 411. LXXXXXXXVI. 412. LXXXXXXXVII. 413. LXXXXXXXVIII. 414. LXXXXXXXIX. 415. LXXXXXXXI. 416. LXXXXXXXII. 417. LXXXXXXXIII. 418. LXXXXXXXIV. 419. LXXXXXXXV. 420. LXXXXXXXVI. 421. LXXXXXXXVII. 422. LXXXXXXXVIII. 423. LXXXXXXXIX. 424. LXXXXXXXI. 425. LXXXXXXXII. 426. LXXXXXXXIII. 427. LXXXXXXXIV. 428. LXXXXXXXV. 429. LXXXXXXXVI. 430. LXXXXXXXVII. 431. LXXXXXXXVIII. 432. LXXXXXXXIX. 433. LXXXXXXXI. 434. LXXXXXXXII. 435. LXXXXXXXIII. 436. LXXXXXXXIV. 437. LXXXXXXXV. 438. LXXXXXXXVI. 439. LXXXXXXXVII. 440. LXXXXXXXVIII. 441. LXXXXXXXIX. 442. LXXXXXXXI. 443. LXXXXXXXII. 444. LXXXXXXXIII. 445. LXXXXXXXIV. 446. LXXXXXXXV. 447. LXXXXXXXVI. 448. LXXXXXXXVII. 449. LXXXXXXXVIII. 450. LXXXXXXXIX. 451. LXXXXXXXI. 452. LXXXXXXXII. 453. LXXXXXXXIII. 454. LXXXXXXXIV. 455. LXXXXXXXV. 456. LXXXXXXXVI. 457. LXXXXXXXVII. 458. LXXXXXXXVIII. 459. LXXXXXXXIX. 460. LXXXXXXXI. 461. LXXXXXXXII. 462. LXXXXXXXIII. 463. LXXXXXXXIV. 464. LXXXXXXXV. 465. LXXXXXXXVI. 466. LXXXXXXXVII. 467. LXXXXXXXVIII. 468. LXXXXXXXIX. 469. LXXXXXXXI. 470. LXXXXXXXII. 471. LXXXXXXXIII. 472. LXXXXXXXIV. 473. LXXXXXXXV. 474. LXXXXXXXVI. 475. LXXXXXXXVII. 476. LXXXXXXXVIII. 477. LXXXXXXXIX. 478. LXXXXXXXI. 479. LXXXXXXXII. 480. LXXXXXXXIII. 481. LXXXXXXXIV. 482. LXXXXXXXV. 483. LXXXXXXXVI. 484. LXXXXXXXVII. 485. LXXXXXXXVIII. 486. LXXXXXXXIX. 487. LXXXXXXXI. 488. LXXXXXXXII. 489. LXXXXXXXIII. 490. LXXXXXXXIV. 491. LXXXXXXXV. 492. LXXXXXXXVI. 493. LXXXXXXXVII. 494. LXXXXXXXVIII. 495. LXXXXXXXIX. 496. LXXXXXXXI. 497. LXXXXXXXII. 498. LXXXXXXXIII. 499. LXXXXXXXIV. 500. LXXXXXXXV. 501. LXXXXXXXVI. 502. LXXXXXXXVII. 503. LXXXXXXXVIII. 504. LXXXXXXXIX. 505. LXXXXXXXI. 506. LXXXXXXXII. 507. LXXXXXXXIII. 508. LXXXXXXXIV. 509. LXXXXXXXV. 510. LXXXXXXXVI. 511. LXXXXXXXVII. 512. LXXXXXXXVIII. 513. LXXXXXXXIX. 514. LXXXXXXXI. 515. LXXXXXXXII. 516. LXXXXXXXIII. 517. LXXXXXXXIV. 518. LXXXXXXXV. 519. LXXXXXXXVI. 520. LXXXXXXXVII. 521. LXXXXXXXVIII. 522. LXXXXXXXIX. 523. LXXXXXXXI. 524. LXXXXXXXII. 525. LXXXXXXXIII. 526. LXXXXXXXIV. 527. LXXXXXXXV. 528. LXXXXXXXVI. 529. LXXXXXXXVII. 530. LXXXXXXXVIII. 531. LXXXXXXXIX. 532. LXXXXXXXI. 533. LXXXXXXXII. 534. LXXXXXXXIII. 535. LXXXXXXXIV. 536. LXXXXXXXV. 537. LXXXXXXXVI. 538. LXXXXXXXVII. 539. LXXXXXXXVIII. 540. LXXXXXXXIX. 541. LXXXXXXXI. 542. LXXXXXXXII. 543. LXXXXXXXIII. 544. LXXXXXXXIV. 545. LXXXXXXXV. 546. LXXXXXXXVI. 547. LXXXXXXXVII. 548. LXXXXXXXVIII. 549. LXXXXXXXIX. 550. LXXXXXXXI. 551. LXXXXXXXII. 552. LXXXXXXXIII. 553. LXXXXXXXIV. 554. LXXXXXXXV. 555. LXXXXXXXVI. 556. LXXXXXXXVII. 557. LXXXXXXXVIII. 558. LXXXXXXXIX. 559. LXXXXXXXI. 560. LXXXXXXXII. 561. LXXXXXXXIII. 562. LXXXXXXXIV. 563. LXXXXXXXV. 564. LXXXXXXXVI. 565. LXXXXXXXVII. 566. LXXXXXXXVIII. 567. LXXXXXXXIX. 568. LXXXXXXXI. 569. LXXXXXXXII. 570. LXXXXXXXIII. 571. LXXXXXXXIV. 572. LXXXXXXXV. 573. LXXXXXXXVI. 574. LXXXXXXXVII. 575. LXXXXXXXVIII. 576. LXXXXXXXIX. 577. LXXXXXXXI. 578. LXXXXXXXII. 579. LXXXXXXXIII. 580. LXXXXXXXIV. 581. LXXXXXXXV. 582. LXXXXXXXVI. 583. LXXXXXXXVII. 584. LXXXXXXXVIII. 585. LXXXXXXXIX. 586. LXXXXXXXI. 587. LXXXXXXXII. 588. LXXXXXXXIII. 589. LXXXXXXXIV. 590. LXXXXXXXV. 591. LXXXXXXXVI. 592. LXXXXXXXVII. 593. LXXXXXXXVIII. 594. LXXXXXXXIX. 595. LXXXXXXXI. 596. LXXXXXXXII. 597. LXXXXXXXIII. 598. LXXXXXXXIV. 599. LXXXXXXXV. 600. LXXXXXXXVI. 601. LXXXXXXXVII. 602. LXXXXXXXVIII. 603. LXXXXXXXIX. 604. LXXXXXXXI. 605. LXXXXXXXII. 606. LXXXXXXXIII. 607. LXXXXXXXIV. 608. LXXXXXXXV. 609. LXXXXXXXVI. 610. LXXXXXXXVII. 611. LXXXXXXXVIII. 612. LXXXXXXXIX. 613. LXXXXXXXI. 614. LXXXXXXXII. 615. LXXXXXXXIII. 616. LXXXXXXXIV. 617. LXXXXXXXV. 618. LXXXXXXXVI. 619. LXXXXXXXVII. 620. LXXXXXXXVIII. 621. LXXXXXXXIX. 622. LXXXXXXXI. 623. LXXXXXXXII. 624. LXXXXXXXIII. 625. LXXXXXXXIV. 626. LXXXXXXXV. 627. LXXXXXXXVI. 628. LXXXXXXXVII. 629. LXXXXXXXVIII. 630. LXXXXXXXIX. 631. LXXXXXXXI. 632. LXXXXXXXII. 633. LXXXXXXXIII. 634. LXXXXXXXIV. 635. LXXXXXXXV. 636. LXXXXXXXVI. 637. LXXXXXXXVII. 638. LXXXXXXXVIII. 639. LXXXXXXXIX. 640. LXXXXXXXI. 641. LXXXXXXXII. 642. LXXXXXXXIII. 643. LXXXXXXXIV. 644. LXXXXXXXV. 645. LXXXXXXXVI. 646. LXXXXXXXVII. 647. LXXXXXXXVIII. 648. LXXXXXXXIX. 649. LXXXXXXXI. 650. LXXXXXXXII. 651. LXXXXXXXIII. 652. LXXXXXXXIV. 653. LXXXXXXXV. 654. LXXXXXXXVI. 655. LXXXXXXXVII. 656. LXXXXXXXVIII. 657. LXXXXXXXIX. 658. LXXXXXXXI. 659. LXXXXXXXII. 660. LXXXXXXXIII. 661. LXXXXXXXIV. 662. LXXXXXXXV. 663. LXXXXXXXVI. 664. LXXXXXXXVII. 665. LXXXXXXXVIII. 666. LXXXXXXXIX. 667. LXXXXXXXI. 668. LXXXXXXXII. 669. LXXXXXXXIII. 670. LXXXXXXXIV. 671. LXXXXXXXV. 672. LXXXXXXXVI. 673. LXXXXXXXVII. 674. LXXXXXXXVIII. 675. LXXXXXXXIX. 676. LXXXXXXXI. 677. LXXXXXXXII. 678. LXXXXXXXIII. 679. LXXXXXXXIV. 680. LXXXXXXXV. 681. LXXXXXXXVI. 682. LXXXXXXXVII. 683. LXXXXXXXVIII. 684. LXXXXXXXIX. 685. LXXXXXXXI. 686. LXXXXXXXII. 687. LXXXXXXXIII. 688. LXXXXXXXIV. 689. LXXXXXXXV. 690. LXXXXXXXVI. 691. LXXXXXXXVII. 692. LXXXXXXXVIII. 693. LXXXXXXXIX. 694. LXXXXXXXI. 695. LXXXXXXXII. 696. LXXXXXXXIII. 697. LXXXXXXXIV. 698. LXXXXXXXV. 699. LXXXXXXXVI. 700. LXXXXXXXVII. 701. LXXXXXXXVIII. 702. LXXXXXXXIX. 703. LXXXXXXXI. 704. LXXXXXXXII. 705. LXXXXXXXIII. 706. LXXXXXXXIV. 707. LXXXXXXXV. 708. LXXXXXXXVI. 709. LXXXXXXXVII. 710. LXXXXXXXVIII. 711. LXXXXXXXIX. 712. LXXXXXXXI. 713. LXXXXXXXII. 714. LXXXXXXXIII. 715. LXXXXXXXIV. 716. LXXXXXXXV. 717. LXXXXXXXVI. 718. LXXXXXXXVII. 719. LXXXXXXXVIII. 720. LXXXXXXXIX. 721. LXXXXXXXI. 722. LXXXXXXXII. 723. LXXXXXXXIII. 724. LXXXXXXXIV. 725. LXXXXXXXV. 726. LXXXXXXXVI. 727. LXXXXXXXVII. 728. LXXXXXXXVIII. 729. LXXXXXXXIX. 730. LXXXXXXXI. 731. LXXXXXXXII. 732. LXXXXXXXIII. 733. LXXXXXXXIV. 734. LXXXXXXXV. 735. LXXXXXXXVI. 736. LXXXXXXXVII. 737. LXXXXXXXVIII. 738. LXXXXXXXIX. 739. LXXXXXXXI. 740. LXXXXXXXII. 741. LXXXXXXXIII. 742. LXXXXXXXIV. 743. LXXXXXXXV. 744. LXXXXXXXVI. 745. LXXXXXXXVII. 746. LXXXXXXXVIII. 747. LXXXXXXXIX. 748. LXXXXXXXI. 749. LXXXXXXXII. 750. LXXXXXXXIII. 751. LXXXXXXXIV. 752. LXXXXXXXV. 753. LXXXXXXXVI. 754. LXXXXXXXVII. 755. LXXXXXXXVIII. 756. LXXXXXXXIX. 757. LXXXXXXXI. 758. LXXXXXXXII. 759. LXXXXXXXIII. 760. LXXXXXXXIV. 761. LXXXXXXXV. 762. LXXXXXXXVI. 763. LXXXXXXXVII. 764. LXXXXXXXVIII. 765. LXXXXXXXIX. 766. LXXXXXXXI. 767. LXXXXXXXII. 768. LXXXXXXXIII. 769. LXXXXXXXIV. 770. LXXXXXXXV. 771. LXXXXXXXVI. 772. LXXXXXXXVII. 773. LXXXXXXXVIII. 774. LXXXXXXXIX. 775. LXXXXXXXI. 776. LXXXXXXXII. 777. LXXXXXXXIII. 778. LXXXXXXXIV. 779. LXXXXXXXV. 780. LXXXXXXXVI. 781. LXXXXXXXVII. 782. LXXXXXXXVIII. 783. LXXXXXXXIX. 784. LXXXXXXXI. 785. LXXXXXXXII. 786. LXXXXXXXIII. 787. LXXXXXXXIV. 788. LXXXXXXXV. 789. LXXXXXXXVI. 790. LXXXXXXXVII. 791. LXXXXXXXVIII. 792. LXXXXXXXIX. 793. LXXXXXXXI. 794. LXXXXXXXII. 795. LXXXXXXXIII. 796. LXXXXXXXIV. 797. LXXXXXXXV. 798. LXXXXXXXVI. 799. LXXXXXXXVII. 800. LXXXXXXXVIII. 801. LXXXXXXXIX. 802. LXXXXXXXI. 803. LXXXXXXXII. 804. LXXXXXXXIII. 805. LXXXXXXXIV. 806. LXXXXXXXV. 807. LXXXXXXXVI. 808. LXXXXXXXVII. 809. LXXXXXXXVIII. 810. LXXXXXXXIX. 811. LXXXXXXXI. 812. LXXXXXXXII. 813. LXXXXXXXIII. 814. LXXXXXXXIV. 815. LXXXXXXXV. 816. LXXXXXXXVI. 817. LXXXXXXXVII. 818. LXXXXXXXVIII. 819. LXXXXXXXIX. 820. LXXXXXXXI. 821. LXXXXXXXII. 822. LXXXXXXXIII. 823. LXXXXXXXIV. 824. LXXXXXXXV. 825. LXXXXXXXVI. 826. LXXXXXXXVII. 827. LXXXXXXXVIII. 828. LXXXXXXXIX. 829. LXXXXXXXI. 830. LXXXXXXXII. 831. LXXXXXXXIII. 832. LXXXXXXXIV. 833. LXXXXXXXV. 834. LXXXXXXXVI. 835. LXXXXXXXVII. 836. LXXXXXXXVIII. 837. LXXXXXXXIX. 838. LXXXXXXXI. 839. LXXXXXXXII. 840. LXXXXXXXIII. 841. LXXXXXXXIV. 842. LXXXXXXXV. 843. LXXXXXXXVI. 844. LXXXXXXXVII. 845. LXXXXXXXVIII. 846. LXXXXXXXIX. 847. LXXXXXXXI. 848. LXXXXXXXII. 849. LXXXXXXXIII. 850. LXXXXXXXIV. 851. LXXXXXXXV. 852. LXXXXXXXVI. 853. LXXXXXXXVII. 854. LXXXXXXXVIII. 855. LXXXXXXXIX. 856. LXXXXXXXI. 857. LXXXXXXXII. 858. LXXXXXXXIII. 859. LXXXXXXXIV. 860. LXXXXXXXV. 861. LXXXXXXXVI. 862. LXXXXXXXVII. 863. LXXXXXXXVIII. 864. LXXXXXXXIX. 865. LXXXXXXXI. 866. LXXXXXXXII. 867. LXXXXXXXIII. 868. LXXXXXXXIV. 869. LXXXXXXXV. 870. LXXXXXXXVI. 871. LXXXXXXXVII. 872. LXXXXXXXVIII. 873. LXXXXXXXIX. 874. LXXXXXXXI. 875. LXXXXXXXII. 876. LXXXXXXXIII. 877. LXXXXXXXIV. 878. LXXXXXXXV. 879. LXXXXXXXVI. 880. LXXXXXXXVII. 881. LXXXXXXXVIII. 882. LXXXXXXXIX. 883. LXXXXXXXI. 884. LXXXXXXXII. 885. LXXXXXXXIII. 886. LXXXXXXXIV. 887. LXXXXXXXV. 888. LXXXXXXXVI. 889. LXXXXXXXVII. 890. LXXXXXXXVIII. 891. LXXXXXXXIX. 892. LXXXXXXXI. 893. LXXXXXXXII. 894. LXXXXXXXIII. 895. LXXXXXXXIV. 896. LXXXXXXXV. 897. LXXXXXXXVI. 898. LXXXXXXXVII. 899. LXXXXXXXVIII. 900. LXXXXXXXIX. 901. LXXXXXXXI. 902. LXXXXXXXII. 903. LXXXXXXXIII. 904. LXXXXXXXIV. 905. LXXXXXXXV. 906. LXXXXXXXVI. 907. LXXXXXXXVII. 908. LXXXXXXXVIII. 909. LXXXXXXXIX. 910. LXXXXXXXI. 911. LXXXXXXXII. 912. LXXXXXXXIII. 913. LXXXXXXXIV. 914. LXXXXXXXV. 915. LXXXXXXXVI. 916. LXXXXXXXVII. 917. LXXXXXXXVIII. 918. LXXXXXXXIX. 919. LXXXXXXXI. 920. LXXXXXXXII. 921. LXXXXXXXIII. 922. LXXXXXXXIV. 923. LXXXXXXXV. 924. LXXXXXXXVI. 925. LXXXXXXXVII. 926. LXXXXXXXVIII. 927. LXXXXXXXIX. 928. LXXXXXXXI. 929. LXXXXXXXII. 930. LXXXXXXXIII. 931. LXXXXXXXIV. 932. LXXXXXXXV. 933. LXXXXXXXVI. 934. LXXXXXXXVII. 935. LXXXXXXXVIII. 936. LXXXXXXXIX. 937. LXXXXXXXI. 938. LXXXXXXXII. 939. LXXXXXXXIII. 940. LXXXXXXXIV. 941. LXXXXXXXV. 942. LXXXXXXXVI. 943. LXXXXXXXVII. 944. LXXXXXXXVIII. 945. LXXXXXXXIX. 946. LXXXXXXXI. 947. LXXXXXXXII. 948. LXXXXXXXIII. 949. LXXXXXXXIV. 950. LXXXXXXXV. 951. LXXXXXXXVI. 952. LXXXXXXXVII. 953. LXXXXXXXVIII. 954. LXXXXXXXIX. 955. LXXXXXXXI. 956. LXXXXXXXII. 957. LXXXXXXXIII. 958. LXXXXXXXIV. 959. LXXXXXXXV. 960. LXXXXXXXVI. 961. LXXXXXXXVII. 962. LXXXXXXXVIII. 963. LXXXXXXXIX. 964. LXXXXXXXI. 965. LXXXXXXXII. 966. LXXXXXXXIII. 967. LXXXXXXXIV. 968. LXXXXXXXV. 969. LXXXXXXXVI. 970. LXXXXXXXVII. 971. LXXXXXXXVIII. 972. LXXXXXXXIX. 973. LXXXXXXXI. 974. LXXXXXXXII. 975. LXXXXXXXIII. 976. LXXXXXXXIV. 977. LXXXXXXXV. 978. LXXXXXXXVI. 979. LXXXXXXXVII. 980. LXXXXXXXVIII. 981. LXXXXXXXIX. 982. LXXXXXXXI. 983. LXXXXXXXII. 984. LXXXXXXXIII. 985. LXXXXXXXIV. 986. LXXXXXXXV. 987. LXXXXXXXVI. 988. LXXXXXXXVII. 989. LXXXXXXXVIII. 990. LXXXXXXXIX. 991. LXXXXXXXI. 992. LXXXXXXXII. 993. LXXXXXXXIII. 994. LXXXXXXXIV. 995. LXXXXXXXV. 996. LXXXXXXXVI. 997. LXXXXXXXVII. 998. LXXXXXXXVIII. 999. LXXXXXXXIX. 1000. LXXXXXXXI. 1001. LXXXXXXXII. 1002. LXXXXXXXIII. 1003. LXXXXXXXIV. 1004. LXXXXXXXV. 1005. LXXXXXXXVI. 1006. LXXXXXXXVII. 1007. LXXXXXXXVIII. 1008. LXXXXXXXIX. 1009. LXXXXXXXI. 1010. LXXXXXXXII. 1011. LXXXXXXXIII. 1012. LXXXXXXXIV. 1013. LXXXXXXXV. 1014. LXXXXXXXVI. 1015. LXXXXXXXVII. 1016. LXXXXXXXVIII. 1017. LXXXXXXXIX. 1018. LXXXXXXXI. 1019. LXXXXXXXII. 1020. LXXXXXXXIII. 1021. LXXXXXXXIV. 1022. LXXXXXXXV. 1023. LXXXXXXXVI. 1024. LXXXXXXXVII. 1025. LXXXXXXXVIII. 1026. LXXXXXXXIX. 1027. LXXXXXXXI. 1028. LXXXXXXXII. 1029. LXXXXXXXIII. 1030. LXXXXXXXIV. 1031. LXXXXXXXV. 1032. LXXXXXXXVI. 1033. LXXXXXXXVII. 1034. LXXXXXXXVIII. 1035. LXXXXXXXIX. 1036. LXXXXXXXI. 1037. LXXXXXXXII. 1038. LXXXXXXXIII. 1039. LXXXXXXXIV. 1040. LXXXXXXXV. 1041. LXXXXXXXVI. 1042. LXXXXXXXVII. 1043. LXXXXXXXVIII. 1044. LXXXXXXXIX. 1045. LXXXXXXXI. 1046. LXXXXXXXII. 1047. LXXXXXXXIII. 1048. LXXXXXXXIV. 1049. LXXXXXXXV. 1050. LXXXXXXXVI. 1051. LXXXXXXXVII. 1052. LXXXXXXXVIII. 1053. LXXXXXXXIX. 1054. LXXXXXXXI. 1055. LXXXXXXXII. 1056. LXXXXXXXIII. 1057. LXXXXXXXIV. 1058. LXXXXXXXV. 1059. LXXXXXXXVI. 1060. LXXXXXXXVII. 1061. LXXXXXXXVIII. 1062. LXXXXXXXIX. 1063. LXXXXXXXI. 1064. LXXXXXXXII. 1065. LXXXXXXXIII. 1066. LXXXXXXXIV. 1067. LXXXXXXXV. 1068. LXXXXXXXVI. 1069. LXXXXXXXVII. 1070. LXXXXXXXVIII. 1071. LXXXXXXXIX. 1072. LXXXXXXXI. 1073. LXXXXXXXII. 1074. LXXXXXXXIII. 1075. LXXXXXXXIV. 1076. LXXXXXXXV. 1077. LXXXXXXXVI. 1078. LXXXXXXXVII. 1079. LXXXXXXXVIII. 1080. LXXXXXXXIX. 1081. LXXXXXXXI. 1082. LXXXXXXXII. 1083. LXXXXXXXIII. 1084. LXXXXXXXIV. 1085. LXXXXXXXV. 1086. LXXXXXXXVI. 1087. LXXXXXXXVII. 1088. LXXXXXXXVIII. 1089. LXXXXXXXIX. 1090. LXXXXXXXI. 1091. LXXXXXXXII. 1092. LXXXXXXXIII. 1093. LXXXXXXXIV. 1094. LXXXXXXXV. 1095. LXXXXXXXVI. 1096. LXXXXXXXVII. 1097. LXXXXXXXVIII. 1098. LXXXXXXXIX. 1099. LXXXXXXXI. 1100. LXXXXXXXII. 1101. LXXXXXXXIII. 1102. LXXXXXXXIV. 1103. LXXXXXXXV. 1104. LXXXXXXXVI. 1105. LXXXXXXXVII. 1106. LXXXXXXXVIII. 1107. LXXXXXXXIX. 1108. LXXXXXXXI. 1109. LXXXXXXXII. 1110. LXXXXXXXIII. 1111. LXXXXXXXIV. 1112. LXXXXXXXV. 1113. LXXXXXXXVI. 1114. LXXXXXXXVII. 1115. LXXXXXXXVIII. 1116. LXXXXXXXIX. 1117. LXXXXXXXI. 1118. LXXXXXXXII. 1119. LXXXXXXXIII. 1120. LXXXXXXXIV. 1121. LXXXXXXXV. 1122. LXXXXXXXVI. 1123. LXXXXXXXVII. 1124. LXXXXXXXVIII. 1125. LXXXXXXXIX. 1126. LXXXXXXXI. 1127. LXXXXXXXII. 1128. LXXXXXXXIII. 1129. LXXXXXXXIV. 1130. LXXXXXXXV. 1131. LXXXXXXXVI. 1132. LXXXXXXXVII. 1133. LXXXXXXXVIII. 1134. LXXXXXXXIX. 1135. LXXXXXXXI. 1136. LXXXXXXXII. 1137. LXXXXXXXIII. 1138. LXXXXXXXIV. 1139. LXXXXXXXV. 1140. LXXXXXXXVI. 1141. LXXXXXXXVII. 1142. LXXXXXXXVIII. 1143. LXXXXXXXIX. 1144. LXXXXXXXI. 1145. LXXXXXXXII. 1146. LXXXXXXXIII. 1147. LXXXXXXXIV. 1148. LXXXXXXXV. 1149. LXXXXXXXVI. 1150. LXXXXXXXVII. 1151. LXXXXXXXVIII. 1152. LXXXXXXXIX. 1153. LXXXXXXXI. 1154. LXXXXXXXII. 1155. LXXXXXXXIII. 1156. LXXXXXXXIV. 1157. LXXXXXXXV. 1158. LXXXXXXXVI. 1159. LXXXXXXXVII. 1160. LXXXXXXXVIII. 1161. LXXXXXXXIX. 1162. LXXXXXXXI. 1163. LXXXXXXXII. 1164. LXXXXXXXIII. 1165. LXXXXXXXIV. 1166. LXXXXXXXV.

[P] Graeca editio [ex cod. peruetusto membranaceo] existit unica, ab Hemietii versione non parum distans? capitibus CIII. quam ex codice bibl. Palatinae curauit *Joannes Meursius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, testatus etiam se nonnulla suppluisse ex codice bibl. regiae. Paris. cum Lutetiae versaretur. Meursii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616, 4<sup>o</sup>. [Exemplo in bibl. Leid. aliqua adscripsit *Jr. Vossius*.] Cat. Bibl. Leid. pag. 62.]

Graeco-latinae graeca Meursiana plenior ex MSS. regis, cum versione Herueti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Ducaeus*, in auctario bibliothecae patrum tomo II. p. 893-1053. Paris. 1624. fol. recusant in bibliotheca patrum Paris. 1644. 1654. p. 893 — 1055. Tomo XIII. cum eiusdem Ducaei notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herueti etiam, Ducaeoque praeterita, ex duobus codicibus Colbertinis cum versione sua vulgavit *Io. Baptista Cotelerius* tom. III. monument. eccl. graecae p. 117-120. et p. 158-170. Paris. 1686. 4<sup>o</sup>. Acredibile est plura adhuc supplementa posse addi, si quis MSSos codices consulat, ut *Caesarios*, de quibus *Lambecius* lib. I. p. 144. et lib. VIII. p. 312. seq. 397. vel *Vossianum*, siquidem *Gaeus* notat in *Ilaaci Vossii* bibliotheca, quae in publicam Leidensem peruenit, codicem *Lausiacae*, editis duplo auctiorem exstuisse. [v. supra de codd. *Palladii* de MSS. Leid. et *caesar*.] Nam et Meursius testatus fuit, sibi esse in manibus eiusdem *Palladii* *διόγωνα παρ τῶν κατ' Αιγυπτὸν βασιλευσάντων πετέρον*. Id quoque opus, inquit, si placere hanc historiae *Lausiacae* editionem intellexero, communicabo. Numquam hoc fecit Meursius; attamen *διόγωνα* illam maiore saltem ex parte ex tribus codicibus regis et vno *Colbertino* habemus luce et versione donatam ab eodem *Cotelerio* tom. III. monument. p. 171-184; non sub *Palladii* nomine quidem, sed sine nomine auctoris, hoc titulo: *ἡ κατ' Αιγυπτὸν τῶν μοναρχῶν ἱστορία, ἢτοι παραδόσεις*. Videntur autem sub *Palladii* nomine lecta olim plura; nam quod idem *Cotelerius* tom. I. monumentor. p. 346; seq. inter *Apophthegmata* patrum adfert fabulosum *Macarii* cum arido defuncti hominis cranio colloquium, illud, *Palladio* teste citato, laudat *Io. Damascenus*, siue quisquis auctor

g) In praef. Meursius, Heruetus, ait, aut minimum sibi indulsit, aut diuersus multum a cod. quo is usus, Palatinus. H.

h) Cl. Müller, Rector Citzensis, in litteris ad me datis ea, quae sequuntur, adnotauit: „Editio Meursii in bibl. nostra publ. ornata est quibusdam. is Rehtesi ad marginem, e gr. p. 169. ad *πρὸς Αὐγούστου*. *Lausus* etiam fuit quidam tribunus sub *Iuliano* imperatore. Meminit eius *Basilius* in epist. ad *Iulianum*, a *Sculeto* ed. quarta.“ Harl.

i) In graecis Ducati desiderantur caput 130. [v. *Lambec.* comment. VIII. p. 666. de cod. XXIX. praecipue not. 4.] 116: et pars capitis 46. et 9.

k) [v. supra de cod. *Namiano* etc. in notitiis codd. et infra, in §. IX. sub fin. In cod. *Norfolciano*, in cat. codd. Angliae etc. II. p. 84. nr. 3427.) esse dicitur *Paradisus spiritualis* et *Paradisus intellectualis*. Harl.]

non Clon orationis de illis, qui in fide dormierunt tom. I. p. 385. *ἡ γὰρ οὗτος ἡ Πάλλαδις πρὸς Λαῶντος ἱστορικὴν βιβλίον ἐν ᾧ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυμαστὸν Μακάριον πατριάρχην γέγραπται θάματα, πῶς τὸ ξηρὸν κράνιον πυθόμενος ἐστὶ.* Idem colloquium memoratur libro tertio et sexto vitar. patrum pag. 401. et 499. edit. Rösweydi, et in Michl. [B] Glycae epistola 26. et in Synaxario Graecorum 16. Januar. nec non a Nicephoro Blemida in diatriba, qualem esse deceat imperatorem, et Ioanne Hagiόκλita in Encomio Macarii Aegyptii. Vide *Allatium* diss. 2. de libris ecclesiasticis Graecorum p. 117. et 123.

IV. Solet a multis \*) longo iam tempore Palladio huic tribui *dialogus de vita S. Chrysostomi*, qui cum Theodoro, diacono romano, habitus Romae fingitur circa a. C. 408. non diu post Chrysostomi mortem, *Διάλογος ἱστορικὸς περὶ βίης καὶ πολιτείας τοῦ ἱωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.* Sed ad sententiam viris doctis, qui alium esse auctorem et episcopum cum Theodoro colloquentem a Palladio statuunt. Nam de Palladio Helenopolitano episcopo tamquam diuerso sermo est p. 26. *παράδειχόντος δὲ μηνὸς ἡμερῶν ἐπέστη Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλενοπόλεως διχῶς γραμμάτων ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφωγμένα τῶν ἀρχόντων μανθάνων.* Et p. 192. *ἐν τίσιν δὲ Ἐπισκόπος διὰ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀποσταλέντες Ἐὐλαῖος καὶ Παλλάδιος etc.* Quin immo illo tempore in vicinia Blemmyum Aethiopyum oppido Syene custodiebatur: *Παλλάδιον δὲ Βλεμμύων ἢ Ἀφιδίων ἐκ γειτόνων φερεῖσθαι. Συνη καλεῖσθαι τὸ χωρίον.* p. 194. et p. 198. *Παλλάδιος δὲ καὶ τὴν Πάλλα & Πάλλα τὸ βιασάμενος αὐτὸν καὶ γραμματεῖον ἐκδέσθαι.* Omitto, quod episcopus ille iam senio et canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. et 38. et qui tunc demum Romam viderit p. 7. quum Palladius Helenopolitanus iam diu ante profectus Romam fuerit resistendi Chrysostomi causa circa a. 405. et anno 408. nondum esset quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab historiae Lausiaca scriptore, aliter in hoc dialogo, notauit *Valesius* ad *Sozomeni* VIII. 22. p. 164. [De hac vita et num haec existat in cod. *Vindobon.* caesar. XXVI. pluribus egit *Lambert.* in comment. vol. VIII. p. 631. sqq. et p. 636. sq. de cod. XXVII. in quo

u) Ita Theodorus Trithemius in Cypro episcopus, in Homilia de vita et exilio Chrysostomi, nec non codices MSS. Dialogi, et Ambrosius Camaldulensis, interpret. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in eiusdem Chrysostomi vita, Photio cod. XCVI. lecta testatur. [conf. supra, in vol. VIII. pag. 450.]

v) Auctorem dialogi a Palladio Lausiaca scriptore recte distinguunt *Baronius* ad a. 388. nr. 110. *Emericus Bigotius*, in praefat. ad Dialogum, et *Tillemontius* tom. XI. memor. pag. 643. seq. qui stilum quoque diuersum causatur, et licet utrumque scriptum non adeo puro graecismo

se commendat, tamen Lausiaca longe simpliciore et natius sermone exarata. dialogum adfectato magis et male diserto. *Le dialogue est plus affecté et d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mechante rhétorique.* His accedit *Ludovicus Dulcinus* S. L. in Historia Origenismi gallice vulgata Paris. 1700. libro quarto. Etiam Palladium biographum a Palladio Helenopoleos episcopo distinguit *Nicolaus Comnenus* Papadopoli Cretenus in praenotionibus myslagogicis ex iure canonico editis Patavii 1697. fol. [conf. tamen disp. *Martini* ad §. 1. not. f. citatam pag. 17. et *Cautem*, qui malit illum dialog. adscribere Palladio, in hist. litter. scriptorr. eccles. I. p. 377.]

quo vitae Chrysostomi praefixus est index vetustiorum de vita Chrysostomi auctorem, inter quos laudatur *Palladius*, episc. Helenopoleos. — In *Anastasio* quaestion. et respons. etc. desumpta sunt loca ex *Palladio* ex vita Chrysostomi, in cod. *Coislin.* CXV. et in cod. CCCV. fol. 267. teste *Montfaucon*. in bibl. *Coisl.* p. 188. et 421. — *Vita Chrysostomi Paris.* in bibl. publ. cod. MMMLXXXI. nr. 1. adiectae sunt ad marginem non paucae emendatt. v. cat. codd. *Paris.* II. p. 695. *Harl.*

[P] V. Editiones dialogi de vita S. Chrysostomi.

Latinae ex *Ambrosii* Camaldulensis versione, Eugenio IV. dicata, et diu post a Nicolao Erythraeo edita Venet. 1532. 8. <sup>w)</sup> et tom. II. *Vitarum Aloysii Lipomanni* ibid. 1553. 4. et in latinis Chrysostomi operum editionibus.

Graeco-latina ex *Mediced*, (eodem quo *Ambrosius* usus fuit) codice sexcentorum annorum <sup>u)</sup>, cum noua versione doctissimi *Emerici Bigotii*, nec non Homilia S. Chrysostomi in laudem *Diodori Tarfensis*, ac praeterea actis *Tarachi*, *Probi* et *Andronici*, passione *Bonifacii Romani*, *Euagrio* de octo cogitationibus et *Nilo* de octo vitiis. *Paris.* 1686. 4. <sup>v)</sup> *Casimirus Oudin*, in supplemento de scriptoribus eccles. p. 67. Omisit praefationem huic operi a *Palladio* praefixam *Emericus Bigot* ob rationes, quas critici idoneas non censent, ideoque malae fidei apud multos accusatur, quod ingenuo homine literatoque est indignum. Temere hoc ab *Oudino* in virum praestantissimum dicitur, quum praefatio, quam *Ambrosius* Camaldulensis dialogo *Palladii* praefixit, latine in *Bigotii* editione legatur; graeca vero negat ille se in codice MS. reperisse. Verum quisquis, inquit, rem accurate perpenderit, facile mecum existimabit, *Ambrosium* ista de suo addidisse, ut ad *Dialogum*, qui nimis abrupto exordio procedebat, viam aperiret; idemque praestitisse in serie dialogi, scribi nimirum huiusmodi videbatur oratio. En tibi totam praefationem ex *Bigotiana*, ne quid dubites, editione: Cum venisset aliquando *Romam* *Palladius* *Helenopolitanae ecclesiae* venerandus Antistes, *Ioannis sanctissimi viri*, *Constantinopolitani* episcopi, iam vita functi, discipulus, susceptusque fuisset cum honorifice a Pontifice *Romanae sedis* *Zosimo* beatissimo, tum a Clero uniuersos deuotissime, inter ceteros, quibus familiaris usus est, *Theodorus* fuit ecclesiae *Romanae* diaconus. Is enim sancti viri do-

O 2

Strina

w) [Ex cat. bibl. Thott. I. p. 304. haec edit. in *Panzeri* A. T. VIII. pag. 525. nr. 1619. ita citatur: *Palladii* dialogus de vita Chrysostomi, lat. per *Ambrosium* Camald. Venetiis per *Bernard. Vitalium*. 1532. 8. In cat. autem bibl. *Barberinae* II. p. 156. notatur a. 1533. — Exstat Florent. in cod. bibl. b. *Mariae*, teste *Montfaucon*. in *Diar. ital.* p. 572. — in *Bibl. Malatestiana* *Caesariensis*, de quo cpd. v. *Ios. Mar. Mucciolum* in catal. illius bibl. tom. I. *Caesariensis* 1780. fol. pag.

50. — Venet. in *Bibl. Marc.* cod. LXXVI. fin. v. cat. codd. latin. *Marc.* p. 56. *Harl.*

x) v. *Bandin.* in cat. codd. *Laur.* p. 411. sq. ubi etiam nominat codd. *Florent.* lat. versionis *Ambros.* et de ipsa illius versione; et de *Bigotii* labore indicia quorundam VV. DD. subiicit. *H.*

y) et mutato tantum primo fol. siue titulo libri, cum not. *Paris.* apud *Rollin* fil. 1738. 4. *H.*

*Strian costa et vltimae sanctitate delectatur, frequenter illi aderat, immo quoad licebat, nunquam a latere ipsius discedebat. Quadam autem die dum essent ambo simul, utrumque a civis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione spiritali, hoc sermoni initium dedit episcopus. Auctor praefationis huius male Zosimum adpellat, qui ab anno demum 417. Episcopatum romanum tenuit, ut dialogus ille multis annis prius habitus refertur, Theophilo adhuc superstiti: Innocentius itaque pro Zosimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res sit minime explorata, ex iis, quae paullo ante dicta sunt, adparet. Hinc auctorem praefationis minime esse Palladium, [P] sed recentiore Graeculum aliquem, notavit Vsserius Antiquitat. eccles. Britanic. cap. 16. p. 806. At Rigotius, haud absurde suspicatus est, ab ipso interprete Ambrosio versionem suam fuisse praemissam.*

VI. In codicibus pluribus MSS, Palladio etiam tribuitur, et in Colbertino Historiae Lausiaca subicitur liber *de gentibus Indiae et Bragmanibus*, περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων, quem sine nomine auctoris primum graece ex MS. Io. Sambuci, mendose exarato, edidit, et latinam versionem adiunxit illi vir summus Ioachim. Camerarius, in libro Gnomologico sine temporis nota edito Lipsiae, 8. gr. p. 110-149. lat. p. 253-294. notae p. 302. lqq. Hinc centum circiter annis interiectis Eduardus Bissaeus, eques auratus et titulo Clarendii Rex Armorum, eundem, velut apte ineditum Palladii nomine praefixo ex bibliotheca regis Angliae vulgavit cum noua versione, et S. Ambrosii atque Anonymi veteris latini scriptis eiusdem argumenti Lond. 1668. 4<sup>2</sup>). Ceterum Camerarii versionem Bissaeae et

2) [Rara haec editio in Bibl. Salthea, pag. 184. et in Stollii, Nachricht, etc. sine historia libror. in Bibl. Stoll. IV. p. 328. (vbi de ipso libro paucis agitur,) signatur, an recte, dubito, nota anni 1665. Haec est prior ed. nam iterum prodit 1668. 4. conf. Brüggemann A View of the English Editions — of the ancient Greek and Lat. authors etc. p. 433. vbi etiam plenius reperitur inscriptio. Ambrosii librum tamquam illo plane indignum omiserunt Benedictini in ed. Ambros. 1690. conf. Martini disp. cit. p. 20. sq. et Heumann in actis philosoph. tom. II. p. 186. sq. Cau. hist. liter. cit. I. p. 377. Hamburg. I. c. pag. 116. sq. qui cum Oudin. I. c. I. p. 911. et aliis illum librum nostro abiudicat Palladio, et Bayer in ep. ad la Croze in Thesouro epistol. Lacroziano, I. p. 25. Exstat sub Palladii nomine in cod. Coislin. LXXXIII. fol. 326. in quo inscriptus est liber: *ἱστορία διὰ γένους Παλαδίου ἐκ τῶν βίβων τῶν Βραχμάνων ὅς τις λέγεται Βραχμάνος*, v. Montfauc. in Bibl. Coislin. p. 139. qui notat, hunc cod. in-

signiter variare ab eo, quo usus est Ed. Bissaeus. Paris. in Bibl. publ. codd. MXXXVII. nr. 15. — MDXCVII. nr. 2. (ex quo emendatius prodire posse librum, adnotat confector cat. codd. Par. II. p. 370.) in cod. MMCCXXI. nr. 8. excerpta ex illo libro: in MMMLXXVI. nr. 1. liber, cum variis cod. collatus. — ib. inter codd. latini in vol. IV. cod. MMMMMDCCLXXXVI. nr. 8. Palladii lib. de Brachmannis, S. Ambrosio tributus. — de gente Indorum — ad Lausum, in cod. Sfortiano, v. Montfauc. Bibl. biblioth. MSS. p. 707. C. — ib. p. 1042. B. versio illius libri Slavica, in cod. Coislin. Excerpta in cod. Escorial. v. Pliier. itiner. per Hisp. pag. 186. — Vindobon. in cod. caes. XCVII. ex hoc cod. Camerar. edidit librum, et de hoc eiusque auctore vberius differt, atque Lambecii sententiam, Palladium Galatan, Helenopolitan. in Cappadocia episcopum fuisse auctorem, ex eius schedis potissimum, adfert, suamque opinionem, librum de moribus et doctrina Brachman. qui S. Ambrosio a nonnullis per-

et elegantia et diligentia praeferendam indicat Reu. noster Io. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de bibl. Vindob. p. 84. [pag. 481. ed. Köllar.] hoc scriptum de Brachmanibus parum probabili coniectura tribuit Palladio Methonaeo Sophistae, quera incertum est fuisse Christi sacris addictum, at scriptorem de Brachmanibus Christianum fuisse adparet<sup>aa</sup>).

### VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

[Palladius scripsit de arithmetica. v. supra, vol. V. p. 649.]

Palladius Abbas, de quo Io. Moschus in prato cap. 69. 71. seq. aequalis fui etiam meminit cap. 176.

Palladius *Apocreas Anaseas*, Helleſponti episcopus, qui Concilio Ephesino a. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. tom. III. p. 464. 492. 536.

Palladius *Alexandrinus*, cui Barthius tribuit disputationem Gregentii cum Herbano Judaeo, de qua infra. [conf. Saxii Onom. II. p. 41.]

Palladius *Andri*, in Cycladibus Insulis, episcopus interfuit Concilio a. 460. [f. a. 459. secund. Lambec. in comm. VIII. p. 888. seq. de cod. XLIV. qui continet Gennadii, patriarchae CPolit. epistolam encyclicam de illo concilio, et pag. 891. comparat *Pallad.* episc. Andri inter eos, qui subscripserunt.]

[Ad *Palladium* epist. Athanasii, in cod. *Coislin.* XLV. e quo editio Athanasii Montefalconiana est recognita et emendata. v. *Montfauc.* cat. Bibl. Coislin. p. 116.

*Palladius*, ad quem epistolam scripsit Libanius. v. *Montfauc.* l. c. pag. 517, 70. Inter epp. Liban. a Io. Christoph. Wolfio editas permultae epistolae Libanii ad Palladium reperiuntur. Ex epist. 1066. 1117. et aliis patet, eum functum esse magistratus officio. In aliis epp. eius mentionem frequenter fecit Libanius.

*Palladius* inter eos, qui epitaphia in Virgilium scripserunt. v. *Foss.* catal. bibl. Magliabech. tom. II. p. 804. — inter eos sapientes, quorum versus leguntur in cod. Vossiano. v. cat. bibl. Leidens. p. 383, 86.

*Palladas Alexandrini* duo senarii in Brunckii *Analect. vett. poet. gr.* tom. III. p. 332. qui in *Eccl. ib.* p. 310. laudat Salmas. not. ad hist. Aug. p. 132. De *Pallade* s. Palladio epigram-

O 3

peram tribuitur, esse rudem quamdam ac liberri-  
mam libelli Pallad. versionem latinam, fusius ex-  
plicat probatque *Kollarus* in supplem. ad Lamb.  
comm. p. 597 — 604. Atque *Palladio*, episcopo  
*Cappadociae*, tribuitur vita Macariorum duorum.  
v. infra, in Elogiis et vitis Stororum, nom. *Ma-*  
*cariorum duorum* etc. Add. supra in not. codd.

historiae Lauf. *Harl.*]

aa) Dincilimi, regis Bragmanorum, testimo-  
nium adfertur a Petro Abailardo libro I. Theol.  
christ. p. 1195. tom. V. Thesauri Anecd. Mar-  
teniani, q. Pallad. *Andropus*.

grammatatio v. supra vol. IV. pag. 485, sq. add. *Imm. Ge. Hufchke* analecta critica in Antholog. gr. Ienae 1800. p. 261. sqq. et *Iacobs* animaduerss. ad Anthol. gr. tom. II. part. 3. p. 247. *Harl.*]

Palladius *Antiochenus* ab a. 488. ad 498. episcopus, Petri Fullonis successor, Eutychianus.

Palladius *Archiatr*, cuius meminit Ruricius lib. 2. epist. 34. apud H. Canisium tom. V. antiquar. lect. p. 508.

[*Andreas Palladius*, architectus, scripsit opus de architectura, cuius tres priores libri in sermone italico prodierunt 1570. quatuor autem post Palladii mortem Venetiis 1581. fol. rec. ib. 1616. fol. 1642. v. *Baumgart*. Nachricht. von merkwürdigen Büchern, tom. III. p. 434. sqq. et Lond. 1715. fol. II. tom. etiam anglice et gallice versum est opus. Gallica versio lucem adspexit Hagae Com. 1726. fol. II. partt. v. *Freitag*. Analecta litter. pag. 652. sq. de Bure cat. bibl. Lud. Io. Gagnat, tom. I. p. 341. sq. inscripta est nou. ed. Le Fabriche e i disegni di *Andrea Palladio*, raccolti ed illustrati da *Ottavio Bertotti Scamozzi*. IV. tom. Vicent. 1776. fol. v. cat. librorum Ducis de la Valliere, tom. I. p. 580. nr. 2047. — Cod. anglicae vers. libror. II. III. et IV. memoratur in catal. MSS. bibl. Harleianae, nr. 6031. — *Palladii* s. *Paladii* Antiquitatem urbis Romae, hispanice redditam, Romae, 1628. 8. laudat *Saxius* in Onom. liter. III. p. 452. Antiquior ed. Rom. 1596. 8. italice scripta, eiusdemque Descriptiones ecclesiarum etc. quae Romae sunt Rom. 1554. 8. atque Figure à i commentarii di Cesare. Venet. 1575. 4. citantur in catal. bibl. Barberinae, II. p. 155. sq. *Harl.*]

Palladius *Arianus*, vna cum Secundiano a. C. 381. damnatus in Concilio Aquileiensi. Vide tom. I. Concilior. Harduini p. 826. seq.

[P] *M. Aurelius Palladius*, cuius mentio in veteri inscriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priscis faxis obvios et praeter nomen nihil scitu dignum tradentes.

Palladius *Antifiodorensis* episcopus in Galliâ, qui interfuit Concilio Remensi a. C. 630. et Cabilonenfi a. 650.

Palladius *Bacanariensis* in Mauritania Caesariensi episcopus, qui interfuit conuentui Africano a. C. 484. regis Hunerici sexto.

[*Blosius Palladius* scripsit poema: Surburbanum Augustini Chisti. Romae per Iac. Mazoch. 1512. 4. v. *Maittaire* A. T. V. part. I. siue indic. pag. 189. carmina, inter illustr. poet. ital. et in Deliciis poet. ital. v. cat. bibl. Barber. II. p. 156. *Harl.*]

Palladii duo, *Burgenses* episcopi a. 380. et 448. de quibus Tillemontius tom. XVI. memor. p. 751.

Palla-

- Palladius, *Caesareae* Capadociae episcopus, qui interfuit concilio CPol. a. 394.
- Palladius, *Candybenfis* in Lycia episcopus, qui subscripsit Synodo Rom. a. C. 503.
- Palladius, *Capidalenfis* in Pamphylia episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonenfi a. 451.
- Palladius, *Chorepiscopus*, qui interfuit Concilio Nicaeno a. C. 325.
- Palladius, *Corydalorum* in Lycia episcopus, qui Chalcedonenfi interfuit Concilio a. C. 451.
- Palladius, quem loquentem secum inducit S. *Cyrillus* Alex. in libris de adoratione et cultu spiritali. Idem fortasse cum Palladio Amaseae episcopo.
- Palladius *Caesar*, Maximi imp. filius, Idacio memoratur in Chron.
- Palladius *Cursor* Theodosii iunioris, cuius meminit Socrates lib. VII. c. 19.
- Palladius *Dienfis* in Macedonia episcopus interfuit Concilio Sardicensi a. C. 347.
- Domitius* [i. *Domici*] Palladii Sorani Poemata edita Venet. 1498. 4. per Io. Baptistam Sessam Mediolanensem. *Fabr.* Carmina exstant cum libris Ovidii, (v. Goetz. Mem. Bibl. Dresd. II. p. 556. sq.) cum Plauto Merulae et Saraceni, a. 1499. cum Horatio Mancinelli, v. *Mittarell.* adpend. ad bibl. codd. Venet. S. Mich. p. 323. *Foff.* cat. Bibl. Magliab. II. p. 370. sq. conf. p. 184. ib. I. p. 6. de carmine ad calc. libri: *Io. Abiosi* dial. in Astrologiae defensionem, Venet. 1494. 4. tum alibi. v. Goetz. Mem. bibl. Dresd. III. p. 59. et 126. ubi dicitur poeta laureatus, — *Dominici Palladii*, Sorani, epigrammatum libelli, elegiarum libellus; Genethliacon vrbis Romae. Venetiis. 1498. 4. auct. Paris. sine anni nota. v. *Panzer.* A. T. III. p. 435. nr. 2352. et VIII. pag. 211. nr. 2727.
- Palladius *poeta scholasticus*, cuius epigr. in *Burm. Anth. vett. latin.* epigramm. et poemat. lib. I. p. 99. etc. Eius epigr. in *Anthol. lat.* ubi exstant, indicat *Sax.* in *Onom. liter.* II. praef. p. XXX. *Harl.*
- Palladius *episcopus*, ad quem S. Chrysostomi epist. 113. Idem, ut videtur, (ab Helenopolitano episcopo diversus,) auctor dialogi, de vita eiusdem Chrysostomi, de quo supra dictum.
- Palladius, cuius *epistolam* ad Desiderium episcopum Cadurcenum edidit *Henr. Canisius* *tom.* V. *Antiquar. Lectt.* [v. infra, vol. XIII. p. 765.]
- Palladius *Fuscus*, seu *Niger* Patauinus circa a. 1470. clarus, de quo *Vossius* *Hist. Latin.* p. 601. et *Bernardinus Scardeonius* de claris Patauinis, [*Sax. Onom. liter.* II. p. 469. qui plures laudat.]
- [*Henr. Palladius*, et eius nepos *Io. Francisc. Palladius*, rerum *Foroiuliensium* libri XI. et de oppugnatione Gradiscana. Vtini 1649. v. *Bauer.* bibl. librorum rarior. etc. part. III. p. 260.]



160. add. *Montfauc.* diar. ital. pag. 60. de cod. *Venet.* Marci qui continet euangelium D. Marci. *Harl.*]

Palladius *Galata*, quem S. Epiphan. Epistola ad Ioannem Hierosol. (a. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum esse; quod Origenis haeresin [P] doceat. Idem, quem perstringit Hieronymus prooemio Dialogor. in Pelagianos. Hunc a Lausiaca auctore diuersum esse, contendit *Tillemontius* tom. XII. p. 173. tom. XI. pag. 528. quod mihi habd videtur.

Palladius, inter *Germirii* semiariani aduersarios. Ad hunc Palladium aliosque episcopos epistola in Hilarii fragmentis lib. I. pag. 41. et apud Baron. ad a. C. 366, nr. 27.

Palladius, quem *Hibernorum* episcopum vocat *Tillemontius* tom. XI. pag. 646. tom. XVI. p. 751. etc. hoc est Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatrofophista*, Alexandrinus, Galenus quem laudat iunior. Huius commentarius, (non integer, vt videtur, in librum Hippocratis de fracturis exstat graece et latine in editionibus Hippocratis vtraque Foëssiana p. 917-932. et Charteriana tomo XII. p. 270. cum versione *Jacobi Santalbini*, Metensis Medici. Eiusdem Synopsin de febribus latine vertit et vtraque lingua vulganit *Io. Charterius*, Paris. 1646. 4. Et Scholia in sextum Epidemiorum Hippocratis tomo IX. Operum Hippoc. et Galeni Paris. 1679. fol. 66) cum versione *Iunii Pauli Crassi*, qui e MS. Io. Sambuci, quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Basil. 1581. 4. vna cum Aretaeo<sup>cc)</sup>, Rufo et Theophilo proto-pathario. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSta exstare Venetiis, testatur Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo et potu, quod in bibl. Regis Christianissimi exstare testatur *Labbeus* p. 126. bibl. nouae MSS. *Fabr.* De *Palladio Iatrofophista* v. *Io. Freind* Hist. medic. p. 203. qui Palladium quoniam ex Aetio atque Alexandro Tralliano quaedam summissee mutua videatur, ante an. 600. vixisse statuit, atque, qui de aetate dissentit, *Io. Steph. Bernard.* in praef. ad Palladium de febribus. Nam post Charterium a *Io. St. Bernard* edita est notisque illustrata: *Palladii* de febribus concisa synopsis. --- Acc. glossae chemicae et excerpta ex poetis chemicis, ex cod. MS. bibl. D. Marci. Lugd. Batau. 1745. 8. De aetate *Palladii Iatrofoph.* varias recenset opiniones, ipse tamen aliquid certi pronuntiare non audet. Conf. noua acta erudit. a. 1757. m. Nou. p. 678. praecipue de glossis chemicis. --- *Florient.* in bibl. Laurent. Medic. exstant in cod. II. nr. 5. plut. 74. excerptum ex Palladii sophistae (sic cognominatur in textu gr.) scriptis de cibo et potione: -- in cod. VII. nr. 52. plut. 74. in veterum chirurgorum collectione, *Palladii* scholia s. interpretationes in Hippocratis libros de fracturis (conf. infra, vol. XII. p. 778. §. V.) -- in cod. XL nr. 10. eiusd.

<sup>bb)</sup> Verum illas interpretationes, quas graece in illo tomo editas esse, tradunt *Linden.* de scriptor. med. et *Fabricius*, frustra ibi quaeres. v. *Bernard.* praef. l. c. *Harl.*

<sup>cc)</sup> de Aretaeo et Rufo dictum Lib. IV. c. 3, de Theophilo infra lib. VI.

eiusd. plutei, in Galeni librum de sectis scholia, excepta ab ore Palladii, qui commentarius omisus est a Fabricio nostro: in cod. XXI. nr. 9. plut. 75. fragmentum sextae et septimae sectionis Palladii scholiorum in Hippocratis de popularibus morbis librum sextum: in cod. sequenti, XXII. scholia integra in librum VI. Epidemiorum Hippocratis ex ore Palladii sophistae, in sectiones VIII. distributa. v. *Bandini* catal. codd. gr. Laurent. III. p. 47. 92. 99. et 170. vbi etiam, illum commentar. a Charterio in ed. Hippocrat. et Galeni vol. IX. editum esse, (quod etiam adfirmatur in cat. bibl. Barber. II. p. 156.) negat Bandin. contra Fabricium, deceptum forsan indice operum vniuersali, tomo I. praemisso, in quo inter ea, quae nono continentur tomo, hic quoque commentar. recensetur. — Ille *Palladii* commentar. est quoque in cod. *Escorial.* v. *Plüer* itiner. per Hispan. p. 186. — in bibl. *Paris.* publ. codd. MMCCXCV. — Ibid. in codd. MMCCXVIII. sr. 1. et MCCLXIX. nr. 3. exstat Pall. commentar. de febribus. In *Reiseri* notit. codd. August. p. 65. nominatur *Pauli* iatrosophistae liber de fracturis earumque differentiis. Sed annon scribi debuerit *Palladii* etc. ii, qui conferre possint codicem, poterunt iudicare atque decernere. — Male ei tribuitur *de urinis* liber, qui est *Theophili.* v. *Fabric.* infra, vol. XII. p. 637. *Harl.*]

[*Petrus Palladius*, qui doctor creatus orationem, a Mart. Luthero compositam, recitauit, quae exstat in codd. quondam Vffenbachianis. v. *Maii* cat. bibl. Vffenbach. MSt. part. V. p. 259. nr. 62. et p. 282. nr. 7. *Harl.*]

*Palladius*, *Iconiensis* in Lycaonia episc. memoratus in Epistola Leonis I. imp. ad Anatholium CPol.

*Palladius*, *Idicrensis* in Numidia episcopus, qui interfuit conuentui Africano A. C. 484.

*Palladius*, *Magistrinus* qui CPoli litteras imperatoris Theodosii iun. a. 431. Ephesum pertulit. Vide Acta synodi Ephes. tom. 3. c. 17. seq.

*Palladius*, *Melitensis* episcopus in Armenia secunda, interfuit concilio CPol. a. 553.

*Palladius*, *Palladii* F. Μεθωνῶος ex *Methone* (incertum an Thraciae, an Magnesia in Macedonia) sophista, quem Constantini imperatoris aetate claruisse, *Suidas* [et ex eo *Endocia* in *Ἰωνιᾷ* s. violario pag. 352.] refert, testatus, eum scripsisse περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, *de Romanorum festis*, tum διαλέξεις, *disputationes*, et λόγους διαφώσεως, ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, δικανικόν.

[P] *Palladius*, praefectus Aegypti a. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.

*Palladius*, *presbyter*, ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus a. C. 373.) tom. I. edit. Lips. p. 952. seq. et S. Basilii Epist. 104.

*Palladius*, *presbyter*, qui subscripsit libello in concilio CPol. a. C. 536. tom. V. Labbei p. 250.

Palladius, *rhetor* latinus, cuius declamationem memorat Symmachus lib. I. Epist. 15. et 94. Ad eundem scribit lib. IX. Epist. 1. et fratrem suum adpellat, spectatum bonis omnibus facundiae atque eruditionis: lib. 1. epist. 88. Eiusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris lib. V. epist. 10. De eodem Symmachus III, 50. *Si quid praeterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum a iuventute romana, quam gratulor in spem sui honoris accitum.* Io. Sarisberienensis lib. 3. Metalogici c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiae, eius cum quo agitur aestimare personam.*

Palladius, sophista siue *rhetor* Alexandrinus, cuius *μελέτας* memorat Photius cod. CXXXII. *Fabr. Sophista*, i. e. magister, professor, sequiore aetate dicebatur, qui arte quadam, doctrina aut eloquentia eminere videbatur. Sic sophistae nomine etiam ornatum esse in codd. *Palladium*, iatro-sophistam, supra iam adnotatum est. Atque ad hunc pertinere, quae in cod. bibl. Guil. *Pelliferi* exstant et in *Montfauc.* Bibl. bibl. MSS. p. 1199: D. ita indicantur: *Palladii sophistae quaedam, ex scriptis colligo medicis, quae ante illa et post ea enumerantur. Harl.]*

Palladius Rutilus Taurus Aemilianus, rei *rusticae* scriptor celeberrimus, de quo dixi lib. III. bibl. latinae, cap. 4.

Palladius, *Salpinas* in Italia episcopus, qui interfuit concilio romano a. C. 465.

Palladius, *Sanctonicae* ecclesiae in Gallia episcopus, qui concilio Parisiensi interfuit a. 573.

Palladius, a Caelestino papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* episcopus, a. 431. Vide *Vsserii* antiquitates Britannicas, c. 16. *Antonium Pagi* ad a. C. 429. nr. 11. seq. et 431. nr. 51. Acta SS. tom. II. Jul. 6. p. 286. sqq. Scripta, quae ipsi a Io. Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque exstant usquam, neque ulli veterum memorantur.

[*Palladius*, spiculator, qui a Chr. 304. Numeriano Maximo, praefidi Ciliciae, denuntiavit et reos fecit quosdam Christianos. v. *Ruinarti* acta primor. martyrum p. 423. ed. sec. H.]

Palladius, (*Σεβερῶν πολιτευόμενος*) *Suedrorum* in Pamphylia magistratus, cuius epistola praemissa Ancorato S. Epiphanii. [add. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 117. et II. pag. 538.]

Palladius, *Sulmontinus* in Italia episcopus, qui interfuit synodo romanae, a. 499.

Palladius, *Tulonenfis* in Gallia episcopus, qui subscripsit concilio Aurelianensi a. 549. Incertum, an idem, qui Matisconensi a. 585.

[P] Palladius, *Tigabitanus* in Africa episcopus, cuius meminit S. Augustinus de gestis anno C. 418. cum Emerito Caesareensi Donatistarum episcopo tom. IX. edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius, quem honorabilem filium suum adpellat epistola 94. (nouae edit. 178.)

[Iuuat,

[luuat, subiicere notitiam libri romanensis: *Histoire Palladienne*, traitant des gestes et généreux faits d'armes et d'amours de plusieurs grands Princes et Seigneurs, et spécialement de *Palladien*, fils du Roi Milanor d'Angleterse et de la belle Sclerine; nouvellement mise en notre vulgaire françois; par Cl. Collet. Paris. 1555; fol. v. *Bure Bibliographie instructive*, B. L. tom. II. p. 176. nr. 3881. *Harl.*]

VIII. *De disputatione Gregentii archiepiscopi cum Herbano Iudaeo, quam Palladio Alexandrino Caspar Barthius tribuit.*

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. *Aduersarior.* cap. 3. (vbi plura illius illustrat loca.) *Palladium* Alexandrinum adpellat auctorem Aetorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio, rege <sup>ad</sup>) Homeritarum Christiano, et episcopis, pluribusque Iudaeis et tota ciuitate in metropoli Homeritidis Taphar siue Saphar, in Arabia felici circa a. C. 540. cum Herbano Iudaeo, quem νομεδιδάσκαλον codices quidam adpellant, instituit *Gregentius* Taphrensis [s. Taphrensis, aut Taphareus] archiepiscopus, qui diem obiit a. C. 552. (Iustitiani 26.) 19. Decembri post Abramium eodem a. 552. (regni 30.) defunctum, quum iam rex Homeritarum esset Serdidus <sup>ae</sup>), Abramii filius <sup>ff</sup>). Non dubium est, Barthio fundum fuisse sententiae suae, quod pag. 184. edit. Gulonianae (Ducaeanae pag. 264.) in illa disputatione legitur: Ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθήσονται. Ἐώρα γὰρ Παλλάδιον τὸν σχολαστικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, ἐν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα ἐκατέρων σημαίνον. *Haec verba etiam aliis significantur: Videbat enim Palladium scholasticum archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem.* Ad hunc locum Gulonius interpres notauit in margine: *Hinc conicere licet, Palladium authorem esse siue scriptorem huius disputationis.* Sane verisimilius hoc esse non diffiteor, quam quod *Lambecio* lib. V. pag. 131. [p. 277. ed. Kollar. de cod. CCXLVII.] auctor videtur *Nonnosus* Iustitiani imp. ad Homeritas legatus, cui etiam VIII. p. 387. [pag. 823. ed. Kollar. de cod. XL.] *Martyrium* Arethae et sociorum adscribit. Dixi de illo *Nonnoso* Volumine VI. huius bibliothecae p. 239. [s. nostrae ed. vol. VII. p. 543. sq.] Ceterum hanc disputationem ab Aegidio Noallio regis christianissimi legato ex Oriente adlatam latine vertit *Nic. Gulonius* graecarum litterarum regius professor et vtraque lingua vulgauit Paris. 1586. 8. vnde graece et latine recusa est in Auctario graeco latino Bibl. Patrum Ducaeano Paris. 1624. tom. I. [P] et in bibliotheca Patrum Paris. 1654. tom. XI. p. 194. vt latinas editiones in bibliothecis Patrum saepius repetitas praeteream. [Etiam gr. et lat. in *Gallandii* Bibl. PP. t. XI. p. 599-661. vbi in praef. p. XXIII. s. breuiter de *Gregentio* disputatur. B.] In his editionibus omnibus, quemadmodum etiam in codice caesareo, de quo *Lambec.* lib. V. p. 131. [p. 270. sqq. Kollar.] et *Sequieriano*, de quo *Montfauc.* in bibl. Coisliniana p. 304. a principio quaedam defunt, vt ex abrupto exordio statim cuius patet. Non autem aequè notum, in bibl. regia Berolinensi exstare MStum codicem Sclauonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cuius prima verba latine conuersa mecum communicauit eruditissimus bibliothecae illius praefectus M. V. la Crose.

P 2

M<sup>ns</sup>is

ad) πρῶτος τῶ ἐκσεβαστά βασιλεὺς καὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶ ἀλφειῶ τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως. p. 58. edit. Gulonii.

ae) Id. p. 203. seq.

ff) Conf. *G. Caus.* hist. litter. SS. eccles. tom. I. p. 121. *Pagii* Critic. Baron. 523. X. - XIII. p. 331. seq. tom. IX. *Hamberger.* Z. N. III. p. 396. sqq. *Saxii* Quom. lit. II. p. 24. *Harl.*]

*Menfis Decembris XIX. Vita et conuersatio beati patris nostri Gregorii, (ita semper pro Gregentio adpellat, vt in Menacis Graecorum dicitur Γεργεντίος) episcopi Taphronis ciuitatis Homeritarum, et narratio miraculorum ab eo gestorum, scripta ab episcopo ciuitatis Negrani. (Hinc patet nec Palladium nec Nonnosum auctorem esse, sed episcopum Negrani in Homeritarum regione, quae martyrum ciuitas adpellatur in actis passionis S. Arethiae et sociorum CCCXL. qui a. C. 522. 24. Octobr. sub Dunam Hebraeo Homeritarum tyranno passi traduntur.) Benedic pater. Oppidum quoddam est haud magni nominis in finibus Anariae et Asiae, nomine Loplinae. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius et Theotecta, ex Christi praescripto, matrimonio coniuncti etc.*

Codex caesareus ita incipit: Ἀρχὴ τῆς διαλέξεως τῶν Ἰουδαίων μετὰ τῆς ἀγίας Γεργεντίου. Τῶν ἑταῶς γεγονότων καὶ ἑταῶ παρακολοθησάντων, καὶ τῆ βασιλείας ἐπὶ τέτοις ἀνέντος τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μεγιστάνων αὐτῆς ἀδικεῖν τὸ οἰονὲν μὴ τολμώντων, καὶ πάντων χάρα εὐφρανομένων, παρεγένοντο καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καθὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀνωλαθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ τῆ διαλεχθῆναι ἕνεκα, καὶ τῆ βασιλείας ὑπομνησθέντος ἐτοιμασίας ἐν τῷ θολωτῷ γεγονυίας. (minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θρελλέτῳ γεγονυίας, confer Lambec. V. p. 129.) [p. 271. Kollar.] αὐτὰ δὲ τῷ μεγίστῃ καὶ πρώτῃ τῶν βασιλείων περίεστι. Ἐκείσε τοιγαρὲν ἐτοιμασίας γεγονυίας, καὶ ἀπάσης τῆς τάξεως ἀθροισθείσης, παρέσης καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτης, παρεγένετο καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶ ἀγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ etc. Hinc patet, nec illum esse integrum, sed prius mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus rev. Wolfius noster in Bibl. Hebraica p. 352. De disputatione hac et fructu conuersionis Iudaeorum eandem, vt narrant, insequuto, vide Antonii Davroultii Catechismum Historicalem c. 1. tit. 4. et Iosephi Caroli Imbonati, Bibl. latino Hebr. p. 37. seq. Fabr. Secundum Montfaucon. bibl. biblioth. MSS. exstat p. 32. E. in bibl. Vatic. inter eodd. reginae Succiae Gregentii dialog. cum Hebraeo, et anonymi dialogus Hebraei atque Christiani et p. 56. A. in cod. quondam Petav. Gregentii epistolae, gr. — p. 190. E. in cod. Ottobon. Greg. disp. cum Iudaeo. — In cod. Coisl. CCLV. Gregentii dialogi quinque cum Erbari Iulaco. v. Montfaucon. B. Coisl. p. 304. — Paris. in B. publ. eodd. MLX. nr. 1. MLXI. MXCV. nr. 2. et MCCLXXV. nr. 2. in quo tamen maior pars desideratur: disputatio cum Herbano Iudaeo. — Venet. in bibl. Marc. cod. DXXI. vbi in inscriptione vocatur Πηγέντιος. v. cat. eodd. gr. Marc. p. 280. et post confectum catalog. alius cod. eiusdem operis illatus in illam biblioth. teste Villosion. in Anecd. gr. II. p. 247. — Leidae in B. publ. cod. Vossian. vbi inscribitur ζεφρών διάλεξις μετὰ Ἰουδαίῳ ἐρβαν τένωμα. v. cat. bibl. Leid. pag. 397. nr. 41. Hurl.

Gregentii archiepiscopi scriptum, quo leges ac statuta regis sui Abramii nomine complexus fuit, exstat graece MS. [cod. CCXLVII. nr. 33.] in bibl. caesarea, titulis XXIII. distributum et adhuc ineditum: [et in cod. Selleri VI. v. cat. eodd. Angliae etc. tom. II. p. 96. nr. 4775.] Νομοθεσία τῆς ἀγίας Γεργεντίου ὡς ἐκ προσάψε τῆ εὐσεβεστάτης βασιλείας Ἀβραμίου. Titulus I. περὶ φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀρσενικοιτίας. II. περὶ γοντείας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλεψίας. III. περὶ πορνείας. IV. περὶ μοιχείας. V. περὶ πλεσιῶν ἐπιθυμιῶν. VI. περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλίαν παραπιπτάντων. VII. περὶ τῆ ζευγνύου τὰ τέκνα

πέκνα οἱ γονεῖς πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα. VIII. περὶ μαθητῶν etc. Vide *Lambesium* lib. V. de bibl. Vindob. p. 131. seq. [277. ed. Kollar.]

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetenſi eremo ſectator Euagrii Pontici, hinc a. C. 399. a Chryſoſtomo <sup>ss</sup>) CPoli ordinatus diaconus <sup>hh</sup>), et poſt triennium a. C. 402. ſucceſſor datus Antonio Ephēſi epīſcopo <sup>ii</sup>), atque deinde anni ſpatio vix interiecto ob Origeniſmi dicam in Synodo ad Quercum deſiſtus <sup>kk</sup>) et carceris ſordes Nicomediae ſubire coactus eſt; in quibus Palladio ac Chryſoſtomo, (et ipſo exſule,) eius miſerante vices <sup>ll</sup>) ad huc haefit a. C. 408. <sup>mm</sup>) Eodem Palladio teſte fuit ἐγκυκλίων ἡγμένος μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐν τῶς γινόμενος, *encycliis diſciplinis optime inſtitutus, et diuinarum ſcripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia ſiue Aequilia Veneta inſula, Anaſſi fluminis oſtio obiecta epīſcopus; qui a. C. 1470. ſcripſit et a. 1482. Catalogum ſanctorum abſoluit, (non 1370. et 1382. vt excuſum in Actis ſanctor. tom. IV. Maii p. 304. et tom. VI. pag. 51.) <sup>nn</sup>) minore etiam fide dignus, iudice Bollandō <sup>oo</sup>), quam Legendae aureae ſiue hīſtoriae Lombardicae [R] ſcriptor, Iacobus de Viragine, quem *ferrei hominem oris et plumbei cordis, animi certe parum ſeueri ac prudentis*, adpellat Melchior Canus <sup>pp</sup>). Ille, inquam, *Petrus Natalis* lib. XII. Catalogi ſanctorum, Vincentiae primum a. 1493. editi cap. 87. Heraclidem ſanctis adſcribit propter *Paradiſum* compoſitum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior *Vincentius Belleuacenſis* libro XVII. Speculi Hīſtorialis c. LXIV. Nec propter aliam cauſam Sophronii, ſiue Moſchi potius, vitae Eremitarum, de quibus mox dicturus ſum, venire videntur nomine *Paradiſi noui* apud *Photium* cod. CXCVIII. et *Nicephorum* VIII. 41. quam quod tum exſiſterit Paradīſus quidam vetuſtior; Heraclidis ſcilicet ingenio conſitus. Atque citatur Paradīſus a Moſcho, (incertum tamen, an ille Heraclidis,) cap. 212. καὶ ἀναγιγνωσκόντων ἡμῶν

P 3

eis

gg) Georgius Alex. in vita Chryſoſtomi, Socrates etc.

hh) Ita *Socrates* VI. 11. *Sozom.* VIII. 6. et *Palladius* p. 139. dialogi de vita Chryſoſt. διὰ τὴν ἐκείνου τὴν τρεῖς, licet archidiaconum vocet *Nicephorus* XIII. 9.

ii) *Niceph.* XIII. 9. Ephēſi epīſcopum fuiſſe; etiam Soerates et alii conſentiunt: igitur viderint, qui non de alio cogitant, quum Bithyniae vel Cappadociae epīſcopum adpellant, apud Roſwey-dum prolegom. de vitis Patrum p. 7 et 8.

kk) *Socrates* VI. 17. *Sozom.* VIII. 19. Tripartita X. 14. *Nicephorus* XIII. 17. *Photius* cod. LIX.

ll) *Palladius* de vita Chryſoſt. p. 139. Chryſoſtomus epīſt. 14. ad Olympiadem non longe a fine.

mm) *Tillemont.* tom. XI. memor. p. 166. *Fabr.* Conf. de Heraclide *G. I. Voff.* de Hīſtoricis gr. lib. II. cap. 19. *Cauē* Hīſtor. litter. ſcriptor. ecclef. I. p. 378. ad a. 401. *Harl.*

nn) *Fabric.* in Addendis et emendandis hunc locum mutauit et legere iuſſit: „Petrus Natalis etc. qui a. Chr. 1370. ſcripſit, et a. 1382. catalogum ſctorum abſoluit, vt recte notatum in Actis Storum etc. (Contra eorum vero ſententiam, qui ad an. 1470. male referunt, vide, quae doctē diſputantur in Diario Veneto, Giornale de letterati d'Italia, tom. XVI. p. 456. ſeq. 3.) *Harl.*

oo) *Bollandus* praefat. actis ſanctor. tom. I. Ianuar. praemiſſa p. 19.

pp) Lib. XI. locor. commun. cap. 6. pag. 540. Opp.

εἰς τὸν παράδεισον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Atque in codicibus quibusdam MSS. latinis et in editione a Iacobo Fabro Stapulensi curata Paris. 1504. fol. pars historiae, qualis in aliis exstat editionibus Lausiaca Palladianae, fertur sub titulo *Paradisus Heraclidis* (9). Sed exstant quoque sub Paradisi nomine in codicibus graecis aliae aliorum Vitae et a *Rufino* versae latine, de quibus videndus *Cotelerius* tom. III. monumentor. pag. 564. seq. qui prologum et capita quaedam, ea scilicet, quae in Historiae Lausiaca editionibus desiderabantur, publicauit p. 171-184. Illud certe valde verisimiliter a viris doctis traditur, historiam Lausiacam, qualis ab Meursio graece, et pluribus etiam aucta capitibus ab Herueto latine vulgata est, non videri totam vnus scriptoris, sed ex Heraclidis Paradiso et Λαυσιακῶ Palladii, et aliis fortasse Πατερικῶν scriptoribus collectam, contextamque. *Fabr.* Cel. *Morell.* in bibl. MSt. gr. et lat. I. pag. 233. de cod. Marc. CCCXLV. continente *Theodoret*i Historiam religiosam, „Palladii, ait, Historia Lausiaca. Hanc Aloysius Lippomanus quum latine ederet, praefatione in tommum tertium Vitarum Sctorum, lectores monuit, se, num *Paradisus Heraclidis*, antea Parisiis impressus, vnum idemque opus cum *Palladii Historia* esset, dignoscere cupientem, codicis huius (Veneti) ope rem comperisse, eiusque collationem a Francisco Turriano factam sibi profuisse.“ Tum verba ipsa Lippomanni plura recitat, in quibus narrat, Turrianum, collatis cod. et edito libro, *Parad. Heracl.* reperisse, hunc eundem prorsus cum illo esse, paucis quibusdam, iisque perexigui momenti, immutatis; discrepare etiam titulum, et nuncupatoriam epistolam, quae non ab Heraclide Alexandrino, sed a Palladio, Cappadociae, (vt ait,) episcopo, licet in vtroque volumine ad Lausum scripta videretur. Conf. supra in notit. codd. Hist. Laus. et §. III. de ed. Front. Ducaei, ac paulo post, §. X. de Rosweydi vitis patrum, de appendice etc. — *Taurini* in cod. quondam regio DCLXVII. liber, qui adpellatur *Paradisus*, exceptus ex Sctorum vitis patrum ab *Heraclide*, ad Lausum. v. catal. codd. latin. Taurina. pag. 213. — Paris in bibl. publ. codd. latin. IIMCMLXXXIX. nr. 2. *Heraclidis paradisus*, duobus libris praemittitur *Paschasii*, diaconi, ad Eusebium presbyterum epistola. (v. catal. codd. latin. Paris. III. pag. 360.) — VMCCCLXXXVI. nr. 1. *Heraclidis* Cypri paradisus: siue libri II. de vitis Sctor. patrum coenobitarum et anachoretarum: insertae sunt vita 1) S. Pauli primi eremitaе, auctore S. *Hieronymo*; 2) S. Antonii; auctore S. *Athanasio* et *Euagrio* interprete; 3) S. Hilariōnis, auctore S. *Hieronymo*; 4) Malchi, monachi captiui, auctore eodem. (vid. catal. cit. IV. pag. 113.) — *Mediolani* in bibl. Ambros. *Heraclidis paradisus*, seu vita LX. SS. patrum, bis: — in bibl. *Gemmeticensis* cod. XXIX. *Her. paradis.* exstat in adpendice ad vit. SS. patrum: — in B. S. Albini *Andegauensis* cod. XXX. *Heracl.* eremitaе Paradisus: — in bibl. monast. S. Audoeni *Rothomag.* et abbatiæ *Sauinianens.* crd. Cisterc. ac monasterii S. Michaelis in *periculo maris*, *Heracl.* liber de vitis S. S. patrum: v. *Montfaut.* bibl. bibliothecar. MSS. p. 516. A. 1214. E. 1222. B. 1239. E. 1269. B. 1343. A. et 1360. D. tum in bibl. regis Angliae, *Heraclidis Cappadocis* episc. vita SS. patrum; ib. p. 628. D. ibid. pag. 630. E. in ead. biblioth. *Heracl.* epist. ad Lausum. *Harl.*

X. Hera-

99) Vide supra §. 3.

X. *Heracidae varii, plus quam quinquaginta* <sup>rr)</sup>.

Heracides, *Aegypti* episcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio a. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in concilio Sardicensi a. 347.

Heracides *Aeni*us, Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciae tyrannum interfecit, Platonis discipulus. *Laert.* III. 46. [*Demosth.* contra Aristocrat. pag. 659. tom. I. ed. Reisk.] *Aristoteles* V. 10. Politic. *Philostrotus* de vita Apollonii VII. 2. pag. 280. et ad hunc notae eruditissimi Olearii. [supra, vol. III. pag. 176.]

Heracides, *Agathoclis* filius. *Polyaen.* V. 3. 4.

[P] Heracides, *Alexandrinus* siue Callatianus, cognomento Lembus. *Laert.* V. 64. Infra, in *Lembus*.

Heracides, *Alexandrinus* grammaticus ab Eustathio laudatus et fortasse ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in *Δῆλος* <sup>ss)</sup>. vide *Ionsum* p. 173. Incertum, idemne Heracides Alexandrinus cuius *Περσικά ἰδιώματα* memorantur *Laertio* V. 64. [v. supra, vol. I. p. 513.]

Heracides, *architectus*, infra in Tarentino.

Heracides, *ἀστρολογημένων* scriptor. *Laert.* V. 64. [supra, vol. IV. pag. 154.]

Heracides, *Atheniensis*, infra in Hierophanta.

Heracides, *Azotensis* in Palaestina episcopus, qui interfuit concilio Chalcedonensi a. C. 451.

Heracides *Bargyleites*, dialecticus, qui contra Epicurum scripsit teste *Laertio* V. 64. [supra, vol. III. p. 627.]

Heracides, *Byzantius*, Antiochi regis ad L. Scipionem legatus, de quo *Liuius* XXXVII. 34. seq. [*Polybius* ex historiis excerpt. legatt. LXXII. pag. 683. tom. II. ed. Ernest. et XXIII. ibid. p. 565. 567. sqq. add. c. CXXXVIII. et CXL. ib. p. 793. sqq.]

[Heracides *Byzantius*, alius, princeps Byzantium ciuium, qui, partibus Atheniensium fauens, vna cum Archebio, urbem suam, Lacedaemoniis tum subiectam, circ. Ol. 97. 1. in Atheniensium societatem et diuionem redegit. v. *Demosth.* orat. contra Leptin. tom. I. p. 475. ed. Reisk. f. §. 48. p. 60. sq. ed. illius orat. a *Frid. Aug. Wolfio*, V. C. cuius notam p. 280. sq. conferes, curatae docteq. illustratae. *Harl.*]

Heracides, *Callatianus* siue Alexandrinus, cognomento Lembus. *Laert.* V. 64. Infra in *Lembo*.

Heracli-

<sup>rr)</sup> Add. supra, vol. I. p. 192. sq. *Harl.*

<sup>s)</sup> *Voff.* Hist. Graec. lib. II. cap. 19. *Cassio* Hist. lit. ad a. 401.

<sup>ss)</sup> [*Heracides* in πρώτη περί κριτικῆς προσφ-

*δης* citatur ab Ammonio in N<sup>o</sup>, p. 99. ed. Valck. et p. 125. in voc. *Σταφύλη* citatur *Ἡρακλίδης ὁ ἐμπεδοκλής*, et pag. 73. in voc. *Ἰνδία* citatur ille simpliciter. *Harl.*]



Heraclides, *Clix*. v. supra vol. I. pag. 513. *Harl.*]

Heraclides, *Clazomenius*, rhapsodus. Plato, Ione extremo.

Heraclides, *Clazomenius*, dux Atheniensium, *Aeliano* XIV. 5. Var. Hist. memoratus.

Heraclides, *comicus*. *Zenobius* Centur. VI. prouerb. 34. Athenaeus. [supra, vol. II. p. 449.]

Heraclides, *Cretensis*, περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hist. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit praestantiss. Olearius p. 612. ad Philostratum.

Heraclides, *Cumanus*, rhetor, cuius Τέχνας *Laërtius* V. 64. memorat.

Heraclides, *Cumanus*, cuius παρασκευασικόν, siue de epulorum apparatu, laudat Athenaeus. Τὰ Περσικά praeter Athenaeum memorat *Laërtius* V. 64. testatus quinque libris confilisse. *Fabr.* Sed plures *Heraclides*, *medici*, vberius recensentur infra, in Elencho medicor. vett. in vol. XIII. pag. 177. sq. *Harl.*

Heraclides, *Cumanus*, alter, rhetor, cuius Τέχνας idem *Laërtius* loco laudato celebrat.

Heraclides, *Demetrii* F. discipulus Lyconis, peripatetici. *Laërt.* V. 71.

Heraclides, *dialecticus*, supra in Bargyleite.

Heraclides, *Ephesus* episcopus, a Chrysostomo ordinatus accusatusque in synodo ad Quercum a. 403. Is ipse, de quo supra §. IX. dictum. *Fabr.*

[Heraclides, siue Heraclides, *Ephesus*, medicus s. chirurgus. v. infra, vol. XII. pag. 641. med. *Harl.*]

[P] Heraclides, quem λεγυμένον siue suauem, (non *Ligurem*, vt Meursius diff. de Heraclidis tom. X. Thesauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* poetam laudat *Laërtius* V. 64. Perpauca hodie Heraclidis *Sinopensis* epigrammata in Anthologia supersunt libro III. tit. 2, 3, et 22. [in *Brunch.* analect. vett. poet. gr. tom. II. p. 261. *Harl.*]

Heraclides, *Erythraeus*, Chrysermi discipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis aetate vixit, Apollonii Muris συσχολαστής. Librum septimum de Herophili secta laudat Galenus de arte medica c. 1. qui omnia Hippocratis scripta ab eo illustrata alibi testatur. [infra, in vol. XIII. p. 177. sq.]

Heraclides, *Euphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides, *grammaticus*. vide in Alexandrino, Heracleote, Milesio et Mopseate. [et supra, vol. I. p. 194.]

[Heraclides *Gyrtonius*, Thessalici equitatus praefectus. *Polyb.* Histor. libr. XVII. 18. t. II. p. 483. ed. Ernest. *Harl.*]

Heraclides, *Heracleotes*, Ponticus. infra in Pontico.

Heracli-

**Heraclides**, *ather*, cum aliis, qui πρὸς Ἀλυσίαν scripsit teste *Laertio* V. 63. *Arctidor*. IV. 65. *Suid.* in *Λέσχαι* et *Ἡρακλείδῃ* vbi refertur *Λέσχος* illas tribus libris genere sapphico ac phalaeo varias difficiles pertractasse quaestiones: *Heraclidem* vero cum multis alia scripsisse epica poemata, et *Didymi Alexandrini* fuisse auditorem, ad versarium *Apri* ex *Aristarchi* schola grammatici, et ludum litterarium habuisse *Romae* *Claudii* ac *Neronis* temporibus.

**Heraclides**, *Heracleensis* (τῆς αἰνῆς *Ἡρακλείας* in *Arcadia*) episcopus, qui conciliis *Ephesis* nis interfuit a. C. 431. 449. et *Chalcedonensi* a. 451.

**Heraclides**, *Herophileus*, medicus: supra in *Erythraeo*.

**Heraclides**, ex *Hicetii* schola medicus, *ιατρός τῶν ἀπὸ ἰκσείας* *Laert.* V. 64. [v. infra, in vol. XIII. p. 177.]

**Heraclides**, *hierophanta*, *Atheniensis*, cuius mentio apud *Philostratum* lib. II. de *Vitis Sophist.* p. 601. in vita *Apollonii Atheniensis*.

**Heraclides**, *Hippocratis*, pater. Vide *Stephanum Byz.* in *Κωσ.* *Suidam* in *Ἰπποκρ.* *Tzetizam* *Chiliad.* VIII. vers. 946.

**Heraclides**, *Laertius*, dictus a *λαρβουσία*, quoniam scripserat *λόγῳ*, ut docet *Laertius* V. 64. Eius *διαδοχῆ* sive *Epitomen* operis *Sotionis* de successione philosophorum sex libris compositam, et epigramen *vicarum* *Satyrni* intercidisse dolendum est. De aliis eius scriptis *Maurus* diss. de *Heraclidis* tom. X. thesauri *Gronov.* pag. 613. seq. Huius esse librum de *incredibilibus*, qui sub *Heracliti* exstat nomine, suspicabatur *Tho. Gale.* Plura de hoc *Heraclide* *Kosius* in *Hist. Graecis* et *Iosius* lib. II. c. 11. qui non multo post *Archimedem* vixisse notat. [v. supra, vol. I. p. 194. sq. et IV. p. 182. XIV.]

**Heraclides**, *Ligur* nullus. vide supra in *Epigrammatum* scriptore.

[P] **Heraclides**, *Egeius* *Adriani*, *Chresii* et *Aristoclis* auditor, *sophista*, qui scripsit *πόνε ἐγκώμιον* *laudes laboris*, teste *Philostrato* lib. II. *Sophist.* p. 618. De eius *Niceta* emendato sine *κατασκευῇ* ex eodem *Philostrato* etiam *Suidas* in *Ἡρακλείδῃ*. [vid. supra, vol. VI. pag. 130.]

**Heraclides**, *Alacedo*, pictor. *Plin.* XXXV. 2.

**Heraclides**, *Magneus*, cuius *Μαγνητικά* memorat *Laertius* V. 64.

[**Heraclides**, *Manichaeus*. v. vol. VII. p. 319. et in *Photii* narratione etc. edita ex cod. *Coislin.* CCLXX. a *Montfaut.* in bibl. *Coislin.* p. 357. med. *Harl.*]

**Heraclides**, *Mileus*, grammaticus, *Eustathio* laudatur. vide *Iosium* lib. II. c. 11. p. 173. [supra, vol. I. p. 335.]

**Heraclides**, *Mopsater* Cilix, citatus ab Athenaeo VI. p. 234. Meminit et Stephanus Byz. in *Mépsa isle*, qui grammaticum adpellat.

**Heraclides**, *Nysenus* episcopus circa a. C. 440. cuius Epistolas duas aduersus Messalianos memorat Photius cod. LII.

**Heraclides**, *Odessita*, Ponticus Thrax, historiographus. Steph. in *Ὀδησσός*.

**Heraclides**, *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Suidam.

[**Heraclides**, *Peripateticus*. v. vol. III. p. 495. *Harl.*]

**Heraclides**, *Phocænsis*, sculptor. *Laert.* V. 64.

**Heraclides**, *pictor*. Supra, in Macedone.

**Heraclides**, qui paraeneticas carmine scripsit, vide *Παραητικός* *Laertio* V. 64.

**Heraclides**, *Heracleotes Ponticus*, Euphronis F. et Platonis atque Aristotelis discipulus, de quo ad *Laertium* III. 86. seq. viri docti, Suid. in *Ἡρακλείδης*, *Mourfius* ad Chalcidum p. 10. seq. et in diss. de Heraclide tom. X. thesauri Gronou. p. 607. seq. *Vossius* de Hist. graecis p. 45. seq. et *Ionsius* lib. I. c. 17. de Scriptoribus Hist. Philosoph. Eius opus *περὶ ἀκαιοσύνης* citatur etiam ab *Eratosthene* c. 29. *Catasterism.* Virum *μυθώδη* et *πλασματικόν* vocat *Plutarchus* Camillo p. 148. ubi eius *εὐγγεσμονα περὶ ψυχῆς*, atque libro de audiendis poematibus *Ἀβαριν* illius memorans, *ἃ γὰρ μόνον*, inquit, *ταὶ Διῶπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἀβαριν Ἡρακλείδης, καὶ τὸν Δύκωνα τὸν Ἀρίτωνος διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμυγμένα μυθολογία μεθ' ἡδονῆς ἐνδυσσώσι.* *Fabr.* Conf. supra, vol. I. p. 193. sqq. ibique not. ibid. p. 513. sq. LXL. vol. III. p. 495. vol. VI. p. 369. infra, in vol. XIII. pag. 177. in elencho medicorum vet. et saepius. v. indic. h. v. De eius libro, *περὶ τῆς ἀπνεύς*, siue de exanima muliere, in vitam reuocata, v. *Bonamy* de vita Empedoclis, in *Mémoires de Littérature de l'Acad. des I. et B. L.* tom. X. et germ. vers. ab *Hissmanno*: in *Magazin für die Philosophie etc.* tom. II. p. 207. sq. add. *Buirette*: in *Mémoires* cit. tom. X. p. 197. sqq. — Per transennam memorabo codd. Heraclidum prouti deprehendi illos in catalog. MSS. nominatos. *Heraclidis Pontici* fragmenta de rebus politicis, siue de rebus publicis *Parisi* in bibl. publ. codd. MDCLVII. 7. MDCXCIII. 4. et MDCXCIV. 2. it. *Florent.* in bibl. Laurent. cod. XIX. 5. plut. 60. et cod. XXVI. 4. v. *Bandin.* catal. codd. gr. Laurent. II. p. 609. sq. (vbi is notat, initium et finem concordare cum editis gr. et lat. in Gronou. Thes. gr. antiquitt. vol. VI. p. 2821. sqq. ed. Venet. excepto capite, *Κορυθαίων* inscripto p. 2832. quod in cod. legitur *Ταραντίων*, ab edito prorsus dinersum,) et p. 686. — Ibid. in cod. VIII. 10. plut. 86. sunt dicta quaedam Heraclidis sententiae. v. *Bandin.* l. c. III. p. 319. sq. — *Sec. Montfaucon.* bibl. bibl. MSS. p. 6. C. in bibl. *Vaticana*, Heraclidis libri duo, (sic citatur opus:) — p. 498 *D. Heraclid.* de rebus poeticis, *Mediolani* in bibl. Ambros. p. 632. *A. Heraclid.* Pontici (vel potius

potius, Heracleti), allegoriae in Homerum, in bibl. regis Angliae. — *Herac.* libellus de politis, gr. et lat. ex ed. Nicol. Cragii, f. l. 1539. 4. apud Sanandream, cum Cragii libr. de republ. Lacedaemonior. Conf. Saxii Onom. lit. I. p. 82. et quos ille laudat. *Harl.*

*Heracidae* Pontici Fragmenta de rebus publicis. Edidit e codd., ex antiquis auctoribus et ex ingenio emendavit, atque commentario perpetuo primus illustravit Dr. *Georg Dav. Koeler*, Rector Gymn. Detmold. Addita est versio germanica. Hal. 1804. 8. Editor p. XV. sq. de *Herac.* Pont. aetate, vita et indole copiose disputavit.

*Heracides*, *Ponticus*, alter, [v. vol. II. p. 122.] itemque tertius, de quibus supra in *Heracleote* et *Odessita*.

*Heracides*, *pugil*. *Plutarch.* *Sympos.* p. 314. *Actian.* XII. 26. Var.

*Heracides*, *rhetor*, supra in *Cumano*.

*Heracides*, *Sorapionis* F. idem cum *Lembo*, de quo supra.

[*Heracides*, *scepticus*. v. supra, vol. III. p. 622, *Harl.*]

[P] *Heracides*, *sculptor*, supra in *Phocaënsi*.

*Heracides*, *Sinopenfis*, supra in epigrammatum scriptore.

*Heracides*, *Soranus*. Etymologicum magnum in *Ἀημῶ*.

*Heracides*, *Syracusanus*, cuius ἐψαπτονικὴν siue de re culinaria saepe laudat *Athenaeus*. Nescio, idem ne, cuius librum παρὰ Σεμμῶν citat idem XIV. p. 647. *Fabr.* In fragmento Stephani Byzantini, a *Montfauc.* in bibl. Coisl. ex cod. *Coisl.* CCXXVIII. p. 281. sqq. publicato, p. 282. ex Theopompo, libr. XL. *Heracides*, praefectus vrbi, citatur. *H.*

*Heracides*, *Tarentinus*, homo malus, qui Philippum Macedonem ex moderato rege acerbum et immanem reddidit, teste *Polybio* Excerpt. libri XIII. <sup>tt)</sup> Idem, cuius mentio apud *Aeschinem* Orat. contra Ctesiphontem <sup>uu)</sup>. *Linium* XXXI. 10. et XXXII. 5.

*Heracides*, *Tarentinus*, architectus, qui in Philippi regis, Persei patris, gratiam Rhodiorum classem accendit. *Polyaenus* V. 17. 2.

*Heracides*, *Tarentinus*, medicus empiricus, *Laert.* V. 64. Mantiae Herophilei discipulus, de quo infra libro VI. [cap. 9. vol. XIII. p. 177.] Vide sis interim *Meursium* diss. de *Heracidis* tom. X. thesauri Gronou. p. 614. seq. *Menagium* ad *Laertium* p. 227. seq. *Ionsum* lib. II. c. 11. p. 172. *Harduinum* ad *Plin.* etc. *Fabr.* Conf. supra, vol. VIII. p. 15. ibique a me adnotata: quibus add. *Lambec.* comm. VI. part. 2. p. 203. de cod.

Q<sub>2</sub>

Diosco-

tt) *Histor.* cap. I. tom. II. ed. Ernest. pag. 351. et Excerpt. ex *Polybio* de virtutibus et vitiis ex libro XVI. tom. III. pag. 52. *Harl.*]

uu) [Sed *La Croze* in epistola ad Io. Alb. Fabric. (in *Thesouro* epistol. Lacroziano, tom. III. pag. 132.) h. l. observavit ἐφ' ὅλῳ μνημονίῳ, et

„*Heracides*, ait, ille, cuius *Aeschines* meminit orat. contra Ctesiphont. is esse non potest, de quo *Linii* et *Polybius*, neque id patitur ratio temporum, quum prior sub Philippo, patre Alexandri floruerit, posterior sub Philippo, patre Persei, ultimi Macedonum regis.“ *Harl.*]

Dioscoridis cæsareo V. in quo inter imagines XIV. illustrium vett. medicorum græcorum est quoque imago *Heraclides Tarentini*. [Harl.]

[Heraclides, trapezita. *Demosth.* in Περὶ γεραιῶν πρὸς Ἀπαύγειον, p. 894, tom. II. edit. Reisk. et in orat. adu. Olympiodor. ibid. p. 1171. Harl.]

Heraclides, *Tarsensis*, stoicus, Antipatri discipulus in patria. *Laert.* VII. 121. *Suid.* in Ἀμπλάκημα. [supra, vol. III. p. 364.]

Heraclides, *Tyrinaeus*. Etymolog. magnum in Τέχνη.

Heraclides, *Thyatirens*, tragædus. *Artemidor.* IV. 94.

Heraclides, *Thyneos* Aegypti episc. qui concilio Ephesino a. C. 431. interfuit.

Heraclides, episcopus *Tituensis*, in Pamphylia, qui interfuit concilio CPol. a. 381.

Omitto dicere de *Heraclidis*, Herculis posteris eorumque inter Græcos gloria et rebus gestis, de quibus iuuabit consulere *Meursium* de regno Laconico cap. 7. (tom. V. thesauri Gronou.) et Bacheti Meziriaci animaduersiones reculas in Belgio, [Hagae Comit. 1716. 8. tom. II. p. 365. sqq.] quibus epistolæ Ouidii erudite illustrauit.

II. IOANNES MOSCHVS \*) cognomento Εὐκρατῆς \*\*), (vnde corruptum *Eucratæ* vel *Eurati* nomen concinnauere alii,) monasticam vitam in coenobio S. Theodosii \*\*) Hierosolymis et in deserto ad Iordanem et in noua S. Sabae laura coluit, Κανονάρχης siue præcentoris etiam officio functus, vt ipse testatur cap. 50. Hic post visitata temporibus Tiberij et Mauritij imperatorum \*\*) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ et Aegypti atque Occidentis etiam monasteria, animum ad scribendum adpulit, notissimumque illum librum de vitis monachorum illius ætatis vsque ad Heraclium \*\*) tempora fabulosis

not

υυ) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτοῦ, ἢ Ἰουλιανὸς δὲ ἐκλήθη ὁ τῆς Μόσχας. Photius cod. CXCIX. Sic Io. Moschi, dicendus esset; sed Io. Moschus dicitur, vt Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Eristonices, Herodes Atticus, pro Attici, Plistonice, Sandonis, Molonis. Vide *Valesium* ad *Asymian.* XIV. 8. Non igitur credibile est, quod Rosweidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moschum a natione ita dictum suspicatur. Ioannis nomen solum scriptor ipse exprimit c. 77. Dixit ἡ ἰκὴ Sophronius: vere, Abba Ioannes, hodie nihil ultra studeamus. Haec et scripsimus, ut et vos pariter ædificemini. Fabr. Conf. de illo G. J. Voss. de Hist. gr. II. c. 25. p. 220. *Causa* in SS. eccles. hist. littér. I. p. 381. sq. L. Ell. de Pin. nou. biblioth. tom. VI. pag. 17. R. Celler Hist. gen. des aut. eccles. tom. XXVII. pag. 610.

Hamberg. zuverläss. Nachrichten. III. p. 469. sqq. Saxius in Quom. lit. II. p. 67. sq. qui eum, duce Photio, nominat Ioannem Moschi scil. filium. Harl.

ωω) Apud *Cotelrium* tom. II. Montment p. 341. Ἰωάννη τῆς Εὐκρατῆς βιβλος ἡ περὶ μοναχικῆς ζωῆς. [et ita ab ipso Caueo, l. c.] Confer *Cotelarii* notas p. 655. et tom. I. p. 795.

xx) Photius Cod. CXCIX.

yy) Vide Moschum in prato cap. 112. 127. 155. Photium ibid.

zz) Photius Cod. CXCVIII.

non destitutum narrationibus, composuit ad *Sophronium* sophistam, discipulum \*) et itinerum comitem, (deinde patriarcham Hierosolymitanum,) quem *ιερόν και πισόν τέκνον* adpellat in praefat. et fratrem c. 92. et 135. atque abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum cap. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162. et 77. vbi Stephanum sophistam cum illo frequentasse se testatur. Passim inuehitur in haeresin Seueri Acephali, neque abnuitt, se profecisse ex aliorum scriptis, quae ante illud tempus de monachorum vita et gestis exstabant. Sic capite 55. laudat *βιβλίον γεροντικόν*, et cap. 112. *Και ἀναγινώσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθίγματα τῶν ἁγίων πατέρων*. Diem obiisse supremum a. C. 620. a Ioanne Bollandio adnotatum reperi.

Titulus libri: *Pratum, viridarium, nouus paradysus, λαμῶν seu λεμωνάριον et ἡὸς παράδεισος siue νέον παραδείσων* \*). In editis codicibus absoluitur capitibus CCXIX.

Q 3

quum

a) *Photius*: τὸ παρὶν σύνταγμα γραφὰ καὶ προφωτὰ Σωφρονίου ἢ Σωφρονίου τῷ οἰκίῳ μαθητῇ καὶ ἑχρίζῃ αὐτῷ τὰ τοῦ τῆς βίβλου μύθων ἐξήγησιν πρὸς τὰ ἁμῶνα προτεταμένους μεταβολῇ. *Ioannes Antiochenus* a Cotelierio ed. in tom. I. monument. p. 167. ἢ τῷ ὁρίῳ Ἰωάννῃ πρὸς τὸν μαθητῇ Σωφρόνιον, ἥτοι ὁ νέος παράδεισος. Neuter *Sophronium* illum monet fuisse eundem cum patriarcha Hierosol. Nihilominus eundem esse non dubitarunt Patres secundae Nicaenae synodi, Io. Damascenus et Nicephorus, sed qui *Sophronio* ipsi *λαμῶναριον* perperam velut auctori tribuunt, vt mox infra dicetur.

b) *Cotelierius* tom. I. monument. p. 748. *Lambecius* VIII. p. 399. *Fabr.* De cod. caesar. XLIII. 2. p. 344. sqq. ed. Kollar. Ille autem cod. duplicem habet praefationem: prior continet vitam Io. Moschi, ab anonymo conscriptam; posterior autem est ipsius Io. Moschi ad *Sophronium*. In eod. vol. pag. 815. seq. *Lambec.* recensuit cod. XXXVIII. in quo est nr. 24. ex *Io. Moschi* Limonario cap. 78. continens narrationem stupendi miraculi [seu mirae fabulae Milesiae,] puellae mortuae, quae exspoliatores suos detinuit, nec cum relaxare voluit, donec is promitteret, se monachum futurum. Inscriptio et principium est: *παρὶ τῷ τυμβωρὶ λόγος ἀφίλιμος ἐν τῷ Γεροντικῷ* etc. Add. in eod. vol. p. 576. notam *Lambec.* quoadtulit testimonium Leontii de Moscho et *Sophronio*, auctoribus prae spiritualis. — In eod. CLXV. nr. 21. et 22. duae narrationes ex *Io. Moschi* prato spirituali; excusae in *Herib. Rosweidii* vitis patrum, ed. Antwerp. 1628. fol.

p. 866. et 815. — fragmenta quaedam, in cod. caesar. CLXVI. 1. — Excerpta ex eo, in *Ioannis* patriarchae Antioch. eclogis asceticis, in cod. CCXLI. 1. v. *Lambec.* IV. p. 385. et 387. vol. V. p. 222. sqq. — *Florentiae* in bibl. Laur. cod. III. nr. 4. *Ioannis* τῷ *Εὐκράτῃ* pratum spirituale: in quo cod. enarratio diuiditur in capita CCC. Sed codex nonnulla capita, quae sub vno tantum numero in editione comprehenduntur, in plura subdivisit, obseruante *Bandin.* in cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 471. — In eod. cod. nr. 6. (et in cod. *Coislin.* CCXXXII. teste *Montf.* in bibl. Coisl. p. 295.) est *nouus Paradysus D. Daniel. Scythiae.* v. *Bandin.* l. c. — *Venetis* in cod. Naniano XLII. 5. *Io. Moschi* Limonarium, quod in hoc cod. constat capp. CLXV. v. cat. codd. graec. Naniano. p. 52. sq. in eod. cod. nr. 4. *Palladii* opus dicitur *nouus Paradysus.* vid. supra in notit. codd. *Palladii* Lausiac. hist. — *Taurini* in cod. quondam regio C. sine nomine quidem auctoris, Io. Moschi Limonarium: inc. ἀρχὴ τῶν δαγγήτων. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 187. — *Paris.* in bibl. publ. cod. CMXVI. nr. 2. *Io. Moschi* pratum spirituale: primum tamen folium desideratur: idem in cod. MDCV. 2. et in cod. *Coislin.* CCLVII. v. *Montfaut.* bibl. Coisl. p. 504.) in *Paris.* cod. MDXCIX. 2. *Io. Eucratae* spirit. pratum: deest autem finis. — in cod. MMDCCXXXI. 8. *Io. Moschi* oratio funebris inedita, in laudem Lucae Notaræ, magni Ducis. — in cod. *Coisl.* CCCLXX. sine auctoris nomine, centum et quinque capp. spiritualia, quorum maxima pars deest initio. v. *Montf.* bibl. Coisl. p. 573. sq. *Harl.*

quum Photius CCCIV. διηγῆμασι constantem legerit. Sed idem testatur, sua iam aetate fuisse codices alios [P] aliis auctiores \*), et in nonnullis διηγῆματα siue narrationum capita CCCXLII. In margine codicis MS. Margunii vocatur πατερισμὸν. Vide *Resvidum* p. 20, prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exscriptus *italicus*, nescio quo interprete. cuius editionis Lipomani facit mentionem. *Fabr. Fossus* in cat. bibl. Magliabech. tom. II. col. 817. sq. recensuit opus: *Vitae SS. patrum*; italice Vicentiae 1479. fol. min. pars prima adscribitur Hieronymo; secunda Eradio; tertia Io. Monacho; quarta Leontio, episcopo Neapoleos in Cypro; quinta Theophilo, Sergio et Elchino: quibus additur *Pratum spirituale Ioannis Eustrati* ad Sophronium, ex latino Ambrosii Camaldulensis italice redditum a Feo Belcario etc. tum aliam edit. Venetiis 1488. fol. min. (et Venet. 1634. 4. v. *Paiton*. l. c. pag. 139. sq.) col. 818. sq. partim vberius recensuit. — *Paitoni* in Bibliotheca degli Autori antich. gr. e lat. volgarizz. tom. II. sub voc. *S. Girolamo* p. 135. sqq. multas Hieron. vitarum SS. patrum versiones enumerat italicas, quarum multis addita est versio *Prati spiritualis* italica, (col *Prato spirituale*, riscontrate col latino et in lingua Toscana ridotte etc.) Venet. 1542. fol. (in exemplaris sine notatam fuisse edit. primam 1475. monet Paiton.) — ibid. 1557. fol. — 1565. 4. — 1568. 4. — 1569. fol. — 1579. 4. — col *Prato fiorito*. Venet. 1580. 4. — correct. a Io. Mar. *Verdizotti*, ibid. 1585. 4. — emendat. ibid. 1589. 4. — 1605. 4. — Bresciae 1619. 4. Venet. 1620. 4. — col *Prato spirituale*, di nuouo in questa vltima impressione correcte et emendate — il *Paradiso* etc. Venet. 1623. 4. — 1668. 1672. 1678. 4. Florent. 1731. 4. in tom. II. curante *Domenico Maria Manni*, qui apud Paiton. p. 141. adnotauit, ab *Ambrosio Camaldulensi* e graeco in latinum sermonem translatum fuisse *Pratum spirituale*, a. 1422. *Harl.*

Deinde latine ex *Ambrosii* Camaldulensis interpretatione, in tomo septimo *Alouysi Lipomani*, Venet. 1558. 4. Et inde recusus seorsim Coloniae 1583. et plus simplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat in vitis patrum *Heriberti Roswidi*, qui etiam notas breues addidit, Antwerp. 1615. Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

*Graece* et latine denique lucem vidit in auctario Bibl. patrum Ducaeano Paris. 1624. tom. II. p. 1057. et in Bibliotheca patrum Paris. a. 1644. 1654. tom. XIII. Sed graeca plurimis capitibus

c) Phot. καὶ τὰ διηγῆματα δὲ ἐκ τῶν ἑνὸς ἀρχόντων ἐν πᾶσι εὐρέσαι τοῖς βιβλίοις διασσεσμένον. καὶ ἡ τῶν καὶ αἱ δύο καὶ τριμύνην καὶ τριμύνην διηγήματα. τὸ μὲν ἐν τῷ κεφαλῶν ἐπὶ διακρίσει τῶν ἀρχόντων συνταχόμενα, τὸ δὲ καὶ διηγῆμάτων ἑνὸς ἑνὸς ἀρχόντου. Mentio huius operis etiam in quaestionibus Anastasii qv. 60. p. 398. vbi locus adfertur in τῷ λαμναίῳ. Praeterea in vita Gregorii M. scripta a Ioanne Diacono circa a. 872. et apud Surium 12. Martii obuia, lib. II. c. 45. *Nihilominus ex libro qui a Graecis λαμνὸν dicitur,*

a. Latinis vero intelligitur Campus vel Pratum, praeceptor meus inter alia toto orbe diffamata iam miracula interpretatus est mihi scribens: Enarrauit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio etc. ex Moschi cap. 192. Et lib. IV. cap. 63. Sed ne solis verbis tanti praesulis humilitas inculcari credatur, superest, ut Graecorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vniuersis operibus demonstretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarrauit nobis abbas Ioannes Persa etc. ex Moschi cap. 151.

capitibus \*) trunca, ex MSS. codicibus, vno bibl. regiae, MMCCCCLXIV. et tribus Colbertinis supplēuit Io. Baptista Cotelerius, supplementaque illa graece et latine vulgavit Paris. 1681. 4. tom. II. monumentor. Ecclesiae graecae p. 341-456.

[P] *Paschasius Auriacus* (d'Orange) ordinis minorum lector in Conuentu Insulensi non latine vertit Moschi pratum, (vt Possennius tom. II. Apparatus S. p. 426. tradit,) sed gallice, quae eius versio prodit Louanii a. 1599. Vide *Suicerii* Athenas Belgicas p. 592.

[Io. Moschi] Historiolam de Synesio episcopo, et Euagrio philosopho, ex cod. Barocciano bibl. Bodleianae, gr. et lat. edidit Car. Christ. Woog. Lips. 1758. 4. v. Saxii Onom. lit. I. p. 468. et II. p. 68. Harl.]

XII. Postquam Palladii Lausiacam celebravit *Nicephorus VIII.* 41. Hist. subiungit: *Ἐκ τῆς δὲ καὶ Σωφρονίου ὁ ἱεροσολύμων καὶ αἰγὰν ἱστορίαν περὶ τέτων (μοναχῶν) ἡμῶν καὶ πατέλεσεν, λειμῶνα καὶ γένον παρὰ δέξιν τὴν συγγράφην ὀνομάσας. Locupletem quoque et utilem de eis (monachis) historiam SOPHRONIVS Hierosolymitanus nobis reliquit, Prati et vni Paradisi titulo, scripto ei indito.* Intelligit itaque Sophronium, qui in patriarchatu Hierosolymitano successit a. C. 629. Modesto, et a. 638. diem obiit, de cuius vita confusendus *Papebrochius* in Actis Sanctor. ad XI. Martii tom. II. p. 65. seq. vt dixi volumine superiore octavo p. 199. seq. [f. vol. IX. p. 167. sq. nr. 17. nostrae edit.] quum illius scripta persequeretur. *Ioannes Damascenus* lib. I. pro imaginibus p. 328. adfert locum ἐκ τῆς λειμῶνα καὶ αἰγῆς Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. II. p. 344. et lib. III. p. 352. In synodo secunda Nicaena a. C. 787. celebrata Actione IV. tom. III. concil. edit. Binianae adfertur idem locus τῆς ἐν αἰγῆς Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῆς λειμῶνα καὶ αἰγῆς. Et alii tres, actione V. p. 614. seq. ἐκ τῆς λειμῶνα καὶ αἰγῆς. Quum eadem iisdem verbis in prato Ioannis Moschi legantur, satis adparet Sophronium patriarcham Hierosolym. eundem esse cum Sophronio Ioannis Moschi discipulo, cui pratum ille suum inscripsit: deinde illam de monachis historiam, quam Io. Moschus scripserat, tributam fuisse ab aliquibus Sophronio \*) tamquam auctori, non modo, quoniam Io. Moschi magistri sui iterum operisque socius exstitit, sed insuper, quia Sophronius hoc opus publicum fecit, vt ex prologo graeco, qui operi praefixus est, notauit *Michaël le Quien* ad Damascen. tom. I. pag. 328. [add. supra, vol. VIII. p. 90. med.]

XIII. Anonymi ἀνδρῶν αἰγῶν βιβλος, de vita ac virtute sanctorum, liber lectus olim Photio Cod. CXCVIII. digestus fuit in capita XXII. et sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno λειμῶνα καὶ αἰγῆς siue viridario sanctorum excerptas exhibuit.

d) Defunt capita 3. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. vsque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202.

vsque ad 206. 208. 209. 211. vsque ad 219. et pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

e) Confer *Rob. Coci* censuram scriptorum pag. 423. seq. et *Aloysii Lipomanni* praefat. ad Moschum.



exhibuit. Capitis ultimi loco fuere sententiae *Hesychii* presbyteri Hierosolymitani, quales ad Theodulum exstant ducentae<sup>7)</sup>, cum Io. Pici versione editae Paris. 1638. 8., et in auctuario Ducaeano Bibliothecae Patrum Paris. 1624. [P] tom. I. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianae Paris. 1654. tomo XI. Priora capita sedecim exstant latine interprete *Pelagio*, diacono Romano, in vitis Patrum Herib. Rosweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Ioannis* subdiaconi romani interpretatione in iisdem vitis librum sextum occupant. Pelagio et Ioanni versionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. seq. de script. eccles. Neque repugno, si quis Pelagium hunc putet esse eum, qui episcopus Romanus fuit ab a. 556. ad 561.: Iohannem vero, qui tertius illo nomine eiusdem ecclesiae sedem tenuit ab a. 561. ad 574. Caput XXI. videtur esse, quod in iisdem vitis patrum apud Rosweidum libro septimo cap. 44. ex Paschalii diaconi romani versione inscribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, et Rosweidus ex codice bibl. Augustanae, cuius apographum ab Hoefchelio acceperat, in notis p. 521. seq. graece subiunxit, hoc titulo: *διηγ-  
σις ἱβ πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων*. Photius adpel-  
lat *διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους*. Fronto Ducaeus in limine notarum ad Lausiacam Palladii testatur, in antiquo membranaceo libro Mediceo et in altero chartaeo regis Francisci I. praemisso Lausiacae Historiae textui centum et trium capitum a Meursio editae adnexum alium librum in triginta diuisum capita titulo praefixo, in priori quidem isto: *Τὸ το βιβλίον λέγεται παρὰ δεισος*. *Βίος τῶ Ἀββᾶ Ἰωάννη τῷ Θηβαίῳ τῷ ἐν Λαύσιᾳ* etc. In posteriori vero, isto: *ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὲς ὁ Θεὸς* et subiectam praefationem, cuius interpretatio latina librum secundum de vitis patrum Rufino adtributum antecedit: *Benedictus DEVS, qui vult omnes homines saluos fieri*. Sed insignita illa capita latinae editioni Lausiacae ab Herueto curatae inserta, et in graeco-latino Ducaei Palladio vtraque lingua repraesentata sunt.

XIV. Non dubium est, multa eiusmodi olim existisse volumina, quae iam sub *μοναχικῶν*, iam sub *γεροντικῶν*, iam sub *πατερικῶν* titulo memorari video, saepius descripta et frequentibus monasteriorum vlibus trita, in quibus ad mensam illa legi et *ἀναγνώσεως* et *τῶ πατερικῶ* vsurpari consueverunt, ut vel ex Typico Sabae cap. 8. notum, et iam observavit Cangius. *Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν χρόνον Πατερικὰ ἀναγινώσκονται*. Multa horum periisse accidit non solum negligentia hominum, temporisque longitudine, sed etiam iniuria

7) [*Hesychii* presbyteri ad Theodulum λόγος *ἀναφελὲς περὶ τῆς αἰσῆς καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνθρώπου*, sine centuriae duae sententiarum asceticarum, τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικά καὶ εὐκτικά in: *Τῶν ἁγίων πατέρων, Μάρκα ἐρημίτη καὶ ἀσκητῆ Νικολάε, καὶ Πανχρίστου πρεσβυτέρου, τὰ ἐκ μυστικῶν συγγράμματα*, gt. ex bibl. reg. Paris. typis regis ap. Guil. Morellum 1563. 8. v. *Fabric.* infra in vol. XIII. p. 753. vbi idem animaduertit, eadem Marci, Nicolai et *Hesychii* opuscula latine ex versione Io. Pici, classum inquisitoriarum in Senatu Paris.

praefidis excusa esse separatim cod. anno 1563. Paris. ap. Audouenum Paruum, et existare quoque latine ex Pici versione, in Bibl. patrum edit. Lugd. tom. V. et XII. Ibidem scripsit, existare gr. et lat. in Bibl. patrum Morelliana a. 1644. At *Ittig* de biblioth. patrum p. 106. se, profitemur, illam editionem non vidisse; contra copiose recenset edit. 1654. at p. 136. observat, in tom. XI. sin. inesse *Hesychii* presbyteri, ad Theodulum, sermonem compendiosum animae perutilem, Pico interprete. *Harl.*

inipria, vt de Constantino Copronymo narrat Theophanes et Cedrenus, omnes eiusmodi libros flammis ab ipso datos, fortasse quod nonnulla etiam in ipsum et factionem [P.] eius iactata patrum dicta continerent. "Ὅσα δὲ εὗρον μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσεν". Tulerunt tamen nonnulla aetatem, exstantque tam in codicibus MSS. quam in libris editis. Huc enim pertinent praeter βιβλῆς τῶν πατέρων, quas iam memoravi, ampla et insignis collectio, quam *Apophthegmata patrum* inscripsit graeceque e codice regio MMCCCLXVI. edidit cum latina versione sua Io. Baptista Cotelerius tom. I. ecclesiae graecae monument. p. 338-712. Paris. 1677. 4. Lectu minime indignam hanc de αἰσθήσεως dictis et factis patrum ἐκλογὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis et absona possint lectoribus sanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie, verissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breuiorem eiusmodi de sententiis patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῇ aliquo excerptam habes latine in *S. Patri Coelestini* papae quinti Opusculo quinto, tomo V. Bibliothecae patrum edit. Lugd. p. 802-813. In bibliotheca Segueriana, quae hodie Coislinitiana est, plura eiusmodi γεροντικῆς patrum sententias complectentia, (quale laudatur a Io. Moscho c. 55. et 212.) exstant manu exarata graece, vt constat ex catalogo eius codicum graecorum *Montfauconiano* p. 111. et 197. sqq. de Niconis collectionis etc. p. 200. 294. seq. 414. cod. CCXCVII. <sup>b)</sup> Ne de vitis patrum in illa bibl. dicam, praeter

g) [conf. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 471. sq. p. 506. nr. 29. II. p. 309. nr. XI. et in aliis bibl. atque codd. multis sunt eiusmodi collectiones. *Harl.*]

h) Patericum, *Mosquae* in cod. synod. XI. v. *Matthaei* notit. codd. gr. bibl. Mosquens. tom. I. p. 27. ed. Lips. in 8. et p. 15. sqq. ed. Mosq. 1776. in fol. vbi copiosius recensetur ille codex. — *Venetiis* in bibl. *Nanianae* cod. XCIII. geronticum quoddam; cod. XCVII. Geronticum et *apophthegmata* patrum, disposita ordine alphabetico; cod. XCIX. CI. CII. CIII. Sylloge ἐκ τῶν γεροντικῶν λόγων, καὶ ἐκ διαφόρων ἐκείνων βιβλίων. cod. CXIII. pars Gerontici, vel prati spiritualis; CXIV. a. fragmenta ex Gerontico. — CLXI. ex Gerontico asceticaeque narrationes et capita; e seniorum sententiis contextum opus: de quibus plura exposuit (Mingarellius) in catal. codd. gr. apud Nanios, Patricios p. 182. sq. 189. sq. 199. sq. 201. sq. 229. sq. 231. et 361. sq. — In bibl. Bodlei, in cod. *Barocc.* XII. — CXCVII. excerpta ex Gerontico, — ib. in cod. *Cromwell.* CVII. 17. f. nr. 286. cat. codd. Angliae etc. I. excerpta, f. responsa varia patrum; in cod. CXL f. nr. 290. cat. sunt varia ascetica, in his nr. 33. collectanea ex Gerontico, et cod. CXVI. 6. f. nr. 295. cat. narratio ex Gerontico: — quaedam ex illo, in *Th. Gale* cod. LXXXIV. et LXXXVIII. siue nr. 5918. ac

5922. cat. etc. tom. II. — *Romas* in cod. Ottobon. Geronticum, v. *Montf.* bibl. bibliothecar. MSS. p. 184. B. nr. 25. — *Vindobon.* in cod. caesar. XIX. opinante *Kollario* ad Lambec. comment. III. col. 89. — in cod. CCXXV. 19. fragmenta quaedam ascetica miscellanea ἐκ τῶν πατερικῶν, v. *Lambec.* V. p. 181. In eodem vol. alii recensentur codd. qui continent communes anonymorum locos asceticos, ex variorum patrum operibus collectos, e. g. cod. CCXLII. (p. 230. sqq.) CCL. (p. 324. sqq.) — Io. patriarchae Antiocheni eclogae asceticas, cod. CCXLI. (p. 221. sqq. vbi etiam vid. not. Kollar.) — anonymi apophthegmata et monita ascetica miscellanea ex vitis patrum collecta, cod. CCXXXVII. 24. et CCXXXVIII. 4. (p. 196. et 204. coll. vitis patrum ab Heriberto Rosweydo lat. editis, pag. 623.) — in cod. XXXII. narratio quaedam de sene quodam ex Paterico, v. *Lambec.* VIII. pag. 744. sq. vbi Kollar. in not. A. laudat *Causi* diss. de Paterico Geronticoque primam Scriptorum eccles. historiae litter. subiectam, p. 25. et 35. — Add. *Nessel.* catal. bibl. caesar. Vindob. part. V. pag. 32. de cod. IX. p. 81. sq. de codd. XLII. et XLIV. — *Parisi.* in bibl. publ. sunt in decem codd. loci communes, et in XLIV. codd. collecta et excerpta ex Gerontico et alia apophthegmata et alia ascetica. v. cat. codd. Par. regg. vol. II. indic. p. XII. *Harl.*

praeter rem tributis S. Hieronymo \*) nec dinerfis ab iis, quas sub Palladii nomine habemus  
Vide eundem catalogum p. 138. 139.

XV. IO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel septingentos vixisse opinabatur Franciscus Combesius in notitia scriptorum tomo primo Bibliothecae Concionatoriae praemissa; Παράδεισον νέον nouum *Paradisum* inscripsit vnde centum tetrasticha sua, quibus dicta et facta celebrat SS. Affectarum *Achillae, Agathonis, Apollinis, Antonii, Arsenii, Asonis, Bessarionis, Carinonis, Esaiæ, Eutropii, Helladii, Heliodori* (al. *Isidori*), *Lucii, Matoris, Miltiadis, Pioris, Pittaci, Pityrionis, Simonis, Sisois, Theonis et Zenonis*. Primum tetrastichon cum Fed. Morelli metaphrasi adscribam:

Ἀνθεμόεος Παράδεισος ὁ τῶν ἀγίων Χορὸς ἐστίν  
Ὀδμῆς ἡδεῖης πείρατα πιμπλάμενος.  
Πᾶς ἐν ὧς πράττεσθαι ἐπεπλήγει φίλον ἥτορ,  
Δευρ' ἴτω ἀμβροσίης ἀνδρα δρεψόμενος.

[P] *Sanctorum coetus vere est Paradisus amoenus  
Vnde animis afflat suavis et plenus odor.  
Ergo cui affectu sunt pectora laesa profano  
Huc veniat, florem carpat et ambrosium.*

Graece separatim et separatim latine vulgavit Morellus Paris. 1595. 8. Graece et latine cum aliis quibusdam Geometrae hymnis recusis est hic nouus Paradisus in auctario Ducacano tomo II. Paris. 1624. et in tomo XIV. Bibliothecae patrum edit. Paris. 1644. 1654. fol. De alijs eius scriptis dixi Volumine septimo pag. 715. seq. *Fabr.* Siue vol. VIII. p. 625. sqq. nou. edit. vbi nonnulla de illo adieci. *Harl.*

MAXIMVS MARGVNIVS, Cytherorum episcopus, varijs scriptis editis sub decimi sexti septimique saeculi confinia clarus, nouum et ipse pratum de sanctorum vitis dictisque lingua graecobarbara condidit, νέον λειμωνάριον, quod Venetijs, vt puto, editum necdum vidi. Citatur a Nic. Comneno Papadopoli in praenotionibus myslagogicis p. 37. qui p. 14. 25. et alibi etiam notas eius in Simeonis Metaphrastae vitas sanctorum commemorat. Ceterum est mihi

\*) Confer, quae de alijs vitis patrum S. Hieronymo tributis in codice Colbertino, et partim graece versis ex iis, quae de Hilarione, Malcho, Panto cremita Hieronymus latine scripserat, dixi Volumine VIII. p. 376. [vol. IX. p. 296. sq. nostrae edit.] nec non de Ioannis Cassiani Collationibus patrum, (cuius Epitomen Graecam legisse se Pho ius cod. CXCVII. testatur,) Volumine VII. p. 552. *Fabr.* [siue vol. VIII. p. 452.

sqq. ed. nostrae. conf. *Fossi* catal. bibl. Magliabech. tom. II. col. 816. sqq. de *Hieronymi* etc. vitis patrum, Venet. 1483. 4. min. et s. loci ac typographi notitia 1483. fol. min. ac *Freytag*. in *Adparatu litter.* tom. II. p. 1140. sqq. vbi copiose recenset ed. Noriberg. per Ant. Coburger, 1478. fol. quae inter edd. Operis, quarum Rosweyd. in prolegg. in vitas patrum p. 30. sqq. viginti numerat, ordine haec quarta est. *Harl.*]

mihi ad mantus liber alius eiusdem Margunli exonsus Venetijs apud Antonium Pinellum et emendatus a Theophylacto hierodiano *Τασηφύλακτο*, a. 1630. 4. <sup>4)</sup> hoc titulo: *Βίος ἁγίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης ἥτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινῆ ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν*. Volumen est foliorum 344. ordine mensium succincte persequens memorias Sanctorum vitasque, quae singulis diebus in ecclesiae graecae Menologiis ac Menaeis recoluntur. Huic adnexus est alius liber, nescio a quo collectus, atque graeca lingua vulgati expositus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excususque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum sub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus est: *βιβλίον ὀνομαζόμενον νέος Θεσαυρός*. pag. 380. *Fabr.* *Βίος ἁγίων*. Venet. 1603. 4. et 1621. 4. (v. bibl. *Bodlei.* libr. impressor. II. pag. 141. et catal. bibl. Barber. II. pag. 26.) — Conf. supra, vol. IX. pag. 679. inprimis infra, vol. X. pag. 536. sqq. vet. ed. vbi plura de eo dicantur. *Bayle* Dictionnaire, tom. III. voc. (Maximus) *Margunius*, Evêque de Cythere. *Saxii* Onomast. liter. part. IV. pag. 22. seq. Per hanc occasionem addere liceat ea, quae *Villoison*, vir immortalis memoriae, per litteras olim me docuit. Postquam adnotavit, monachos, quando vitae monasticae se consecrant, solere nomina sua mutare, sed ea adsumere, quorum prima littera eadem sit, a qua nomen patris s. stirpis inceptit: ita pergit: „*Maffei* avoit fait cette observation judicieuse dans la savante Lettre al P. Abbate Bacchini sopra i frammenti greci dati in luce, nel tomo XVI. del Giornale de' Letterati d'Italia, e ristampati in Olanda col nome di S. Ireneo, p. 301. de ses *Rims et prose*, parte raccolte da varj libri, e parte non piu stampate, in Venezia 1719. 4. où il releve à cette occasion une erreur de Fabricius, qui avoit fait deux personnages du même *Margunio*, fameuse Evêque de Cerigo: *Un mio Codice*, *contente quantita di lettere greche, del decimo sesto secolo, e fra queste, 16. del Margunio, altre col nome di Manuele, altre di Massimo, che esse prese nell'esser fatto da' suoi Vestovo di Citera, benchè il dottissimo Fabricio, Bibl. graec. vol. VI. (l. secundum nostram edit. nou. vol. VIII. p. 98.)* <sup>1)</sup> *gli creda due personaggi. Mutan nomen i moderni greci, quando passano a dignita Episcopale, con avvertenza che il novamente preso cominci dall' istessa lettera. Così Manoli, ch'è il volgare, (les Grecs moderne disent Manoli au lieu de Manuel,) passò qui in Massimo, come altre volte Giorgio in Gennadio, e Theodosio in Teofilo. Note. Di costui si hanno nel corpo de' Poeti greci, gl' inni Anacreontici, (donnés sous le titre de Maximi Margunii, episcopi Cytherorum, hymni Anacreontici, cum interpretatione latina Conradi Rittershusii, gr. lat. Augustae 1601. in 12.) e si hanno i Sermoni quadragesimali, e qualche Epistola e un dialogo, che scrive però l' Allacci nell' operetta volgare, (de Processione spiritus Sti p. 252.) ἔδεν εἶναι τῷ Μαργυνίῳ, minime Margunii esse, ma di lui rubato; oltre molte cose scritte contra i Latini. Praeterea Villoison plura ex Maffei epistola excerpterat, quae suo loco referam. — Ed. recent. *Βίος ἁγίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης, ἥτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινῆ ἐπισκόπου Κυθήρων*. Εντίτησιν, παρὰ Νικολάου Γλυκεῆ ἀρχπε.*

R 2

4. in

<sup>1)</sup> v. ad vol. X. pag. 537. edit. vet. vbi quodque ed. Ven. 1621. 4. citatur. *Hartl.*

<sup>2)</sup> Sed v. *Fabric.* infra, vol. X. p. 236. vet. ed. not. vbi retractavit ea, quae olim scripserat.

4. indicauit mihi per litteras cel. *Mores*, cui etiam debeo notitiam sequentis libri, siue vitarum Sctorum ex graeca in linguam Othomanicam a *Seraphino Pysfidiota* redditarum, et characteribus graecis impressarum, hoc titulo: *Σημειώβη παχτζε ττοναυμασση. Πάνια, Σετζηλμίσ μπη γερε Τζεμ όλμύς, γιαζηλμίσ τρε πάζι Μαινι έλάν Αζζκερίν Μάετυρος Δεκχαρι, σσεχίτ όλμαλαρί και ακιττπλαρί, χρισός Έφέντι Ιτζήν. Σάπικα Αγκερεσ Μητροπολετς, Ατωλίαχς Σεραφείμ Ροχπαν βανκιπτέν, σίμπι ιλκ έββελέ, πασμαϊά Βερίλτε, ζηκς έλάν Μητροπολετς καιτζε Μασραφ έτμσσηλιν. Ένετίητιν αψπγ. Γλυκα. 4. Harl.*

AGAPII Cretensis νέος παράδεισος ήγεν βίοι διαφόρων αγίων lucem viderunt Venetiis a. 1641. 4. Ex eius libro *άμαρτωλών σωτηρία* producit nonnulla graece *Antonius Arnaldus* in adpendice ad tomum tertium operis de perpetua fide ecclesiae catholicae p. 43. seq. Idem liber arabice fuit MS. in bibl. Rossgaardiana, vt ex eius catalogo p. 445. constiat. *Fabr.* Conf. infra, vol. X. p. 383. §. VI. vet. ed. — Βιβλίον καλέμενον, Νέος Παράδεισος εκ τς Μεταφρασς εις την κοινήν ήμετέραν διάλεκτον μεταφρασέν μόν παρς Αγαπίς μοναχς τς Κρητός, τυπωθέν δέ και μετά πλείστης επιμελείας διορθωθέν παρς Ακακίς Ιερομονάχς Διακρέσει τς εν νήσς Κεφαλληνίας. Ένετίησι, αλζδ' 4. — Βιβλίον καλέμενον εκλόγιον, τς τέστιν οι άραιότεροι βίοι τών αγίων εκ τς Μεταφρασς Συμεώνος εκλελεγμένοι, και εις κοινήν μεταφρασθέντες διάλεκτον παρς Αγαπίς μοναχς τς Κρητός. Ένετίησι, Γλυκα, αψπγ. 4. — Nouissimum opus est: Νέον εκλόγιον περιέχον βίαις αξιολόγας διαφόρων αγίων, και άλλα τινά ψυχωφελή διηγήματα. Εκλεχθέν εκ πολλών και διαφόρων Βιβλίων, εις απλήν τε φράσιν μεταγλωττισθέν, και νυν πρώτον τυποις ένδοθέν, δια συνδρομής Φιλοχρήστου τινός χριστιανς, εις κοινήν τών ορθοδόξων αφέλσαν. Ένετίησι. αργ. 1803. Παρς Νικολάω Γλυκα, τς έξ Ιωαννίνων. 4. Continet praeter Eclogam μερικών ψυχωφελών διηγημάτων εκ τών τς Λετμων αρίθ, p. 402-413. et quatuor narrationes, XXXVII. Sctorum ab a. 66-1686. vitas, martyriaque. *Harl.*

XVI. Quas saepius haecenus memoraui HERIBERTI ROSWEYDI <sup>m)</sup> Vltraiectini S. I. VITAS PATRVM a. 1615. fol. Plantiniana typis [P] primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunensem a. 1617. Antverpiae Belgice eodem anno, et a. 1628. fol. [quam edit. *Burmans*. l. c. p. 314. refert ad a. 1618. fol. citatque *Possennius* adpar. sacr. tom. I. p. 735. Labbaeus vero de scriptt. eccles. I. p. 448. vti *Fabr.* ad a. 1628. *Harl.*] latine auctius reculas: eas hoc loco breuiter, ordine tamen describere placet, vt idea praeclari operis et imago distinctior lectori obiciatur. Totum opus in libros decem distinguitur.

Libro

<sup>m)</sup> Obiit *Rosweidus* Antwerp. 1629. 5. Octobr. Opum praeter hasce vitas patrum etiam vitas sanctorum sanctarumque et cremitarum Aegypti ac Palaestinae edidisset, instituisseque acta Sanctorum integra vulgare pluribus voluminibus, hoc consilium post eius obitum deinde Io. Bollandus eiusque socii ita perfecere, vt per annos fere octoginta, sex priorum anni mensium acta volu-

minibus XXV. in fol. tradita exposuerint. *Fabr.* Vitam scriptaque Rosweidi persequutus est *Caspar Burmannus*. in libro inscripto: Traiectum eruditum etc. Traiecti ad Rhen. 1738. 4. p. 312-318. et in fine alios, in eo ornando versatos, laudat. add. *Saxii* Onomast. liter. tom. IV. pag. 185. seq. *Harl.*

**Libro I.** Vita *S. Pauli* eremitae, auctore Hieronymo. *S. Antonii* abbatis ab Athanasio scripta, Euagrio presb. Antiocheno interprete. *SS. Hilarionis et Malchi* monachorum, auctore Hieronymo. *S. Omiphrii* eremitae, auctore Paphautio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, abbatis Tabennensis, auctore graeco incerto, Dionysio Exiguo interprete. *S. Abrahae* eremitae, auctore S. Ephraem Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Basilii* magni, auctore Amphilocho, interprete Vrfo archidiacono Rom. *S. Aephrem*, Syri, diaconi Edesseni, auctore Graeco incerto, Gerh. Vossio interprete. *S. Simeonis* Stylitae, auctore Antonio eius discipulo. *S. Ioannis Eleemosynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri episcopo, interprete Anastasio bibliothecario. *SS. Epiacti* presb. et *Astionis* monachi, auctore incerto. *SS. Macarii* Romani, auctoribus Theophilo, Sergio et Hygino. *B. Posthumii*, patris quinque millium monachorum, et *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Baarlams et Iosaphat*, auctore Io. Damasceno, ex versione Iac. Billii.

Virginum item *SS. Eugeniae, Euphrasiae et Euphrosynae*, auctoribus incertis. *Mariae* meretricis, neptis Abrahae eremitae, auctore S. Ephraem Syro, anonymo interprete. *Thais* meretricis, auctore incerto. *Pelagiae* meretricis, auctore Iacobe diacono, interprete Eustochio. *Mariae*, Aegyptiacae meretricis auctore Sophronio Hierosol. episcopo, interprete Paulo, diacono sanctae Neapoleos ecclesiae. *S. Marinae* virginis, auctore incerto. *B. Fabiolae, S. Paulae* Romanae et *S. Marcellae* viduae, auctore Hieronymo presbytero.

**Libro II.** Narrationes de Ioanne et aliis XXXII. monachis Aegypti, (quibus omnibus fere gemina apud Palladium et Heraclidem occurrunt.) *Rufino* Aquileiensi interprete, cui ex Hieronymi et Msterum codicum testimonio hunc librum Rosweidus tribuit.

**Libro III.** quem itidem Rufino ex coniectura Rosweidus tribuit, de dictis et factis monachorum Aegypti, capita 220.

**Libro IV.** Ex Seneci Sulpitii dialogis et Io. Cassiani Institutis et Collationibus excerpta.

[P] **Libro V.** Anonymi Graeci, quem olim cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. ascetici de dictis et factis monachorum Aegypti, interprete *Pelagio*, diacono Romano. Confer, quae supra §. XIII. p. 24. seq.

**Libro VI.** Simile scriptum graeci Anonymi in quatuor libellos distributum et lectum olim Sigeberto Gemblacensi c. 117. de Script. eccles. interprete *Ioanne* subdiacono Rom.

**Libro VII.** Simile Anonymi scriptum de dictis et factis patrum monachorum, sub certos titulos digestis: interprete *Paschasio* Romano diacono.

**Libro VIII.** *Palladii* Helenopolitani episcopi historia Lausaca, ex interpretatione *Gentiani Herueti*.

**Libro IX.** *Theodoretus Philotheos isoplia* siue religiosa historia de vitis patrum eremitarum, ex eiusdem Herueti versione.

Libro X. *Io. Moschi* pratum, ex Ambrosii Camaldulensis versione. De Palladii et Moschi scriptis dictum supra hoc capite: De Theodoreti Philotheo, in volumine septimo huius bibl. p. 434. seq.

Appendicis loco subiicitur *Heraclicus* paradisus et *Palladii* Lauisaca incerto, sed veteri interprete, nec non *Aegyptiorum patrum sententias* auctore graeco incerto, ex versione *Martini* episcopi Dumienensis. Toti volumini prolegomena copiosa de scriptoribus et interpretibus, singulis etiam libris copiosae de Hieronymo, Rufino, Palladio etc. praefationes praemittuntur, illustrandoque operi praeter notas eruditas passim adiectas, additum ad calcein *Onomasticon* rerum et verborum difficultium, quae in vniuersis hisce patrum vitis occurrunt, pag. 776-813.

[Secundum Burmann. l. c. pag. 317. idem Rosweid. edidit *Lingua vernacula seu belgica Vitas Sctorum*, Antwerpiae 1619. 1629. et 1641. II. voll. fol. — *Siluum Eremitarum Aegypti ac Palaestinae*, cum figg. aeneis Bolswerdi. ibid. 1619. et *vitae Sctorum virginum, quae in saeculo vixerunt*, cum imaginibus aereae sculpturae, addito opusc. de statu virginis. ibid. 1626. et 1642. 8. Harl.]

Idem Rosweidus ante *fastos* suos siue *Catalogum Sanctorum*, (quorum vitae in Belgicis Bibliothecis manuscriptae,) cum *actis praesidialibus Sctorum Taraci, Probi et Andronici*, Antwerp. 1607. 8. promissit opus ingens tom. XVIII. de vitis Sanctorum vndique conquisitis et ad MSS. codices accurate editis et emendatis: I. de vita Christi et festis eius. II. de vita b. Mariae et festis eius. III. de Sanctorum festis diebus publice sollempnibus. IV. - XV. de Sanctis mense Ianuario, Febuario ceterisque mensibus per totum annum. XVI. Martyrologia variorum. XVII. illustrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1) de auctoribus vitarum Sanctorum. 2) de Sanctorum tormentis. 3) de imaginibus Sanctorum. 4) de ritibus ecclesiae, quorum hic mentio. 5) de ritibus profanis. 6) de tempore seu chronologia. 7) de locis seu chorographia. [P] 8) de verbis obscuris ordine alphabetico. XVIII. denique *Indicum* tredecim. 1) *Nominum Sanctorum* ordine alphabetico. 2) Sanctorum omnium cum notatione patriae, status, laureolae, temporis, loci, auctoris, vitae. 3) Index per status Sanctorum, vt religiosus, virgo, vidua, coniux etc. 4) Index per officia SS. vt apostolus, episcopus etc. 5) Topologicus per prouincias, e quibus Sancti, Italiae, Franciae etc. 6) locorum, vbi coluntur Sancti vt patroni. 7) Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8) Index Sanctorum, qui patroni certorum opificiorum. 9) *nominum* propriorum, hominum, locorum, vrbium. 10) Index locorum S. Scripturae, quae in vitis explicantur. 11) Index controuersiarum. 12) catechisticus et 13) denique rerum et verborum.

Hanc sciagraphiam quum conspexisset Bellarminus, cardinalis, rogasse fertur \*), qua aetate is esset, qui haec tanta promitteret? atque, vbi didicit, quadraginta iam annos natum esse, quaesivit porro, illine sit exploratum victurum se adhuc ducentos annos; tantum enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda et elaboranda. Et sane centum amplius

\*) *Tho. Itigius* de Bibliothecis patrum p. 756.

plus ab eo tempore anni elapsi sunt, quo spatio vix vitas Sanctorum de primoribus sex anni mentibus a pluribus Rosweidi sociis et consilii sectatoribus recensitas editasque habemus.

[De Aloyssi Lipomanni et Laurentii Surii Operibus, Vitae Sctorum, v. supra, vol. VIII. pag. 642. not. ii. Harl.]

XVII. Memoranda etiam hoc loco est *Historia Christiana veterum Patrum* spisso volumine in fol. quam ante Rosweidum Parisiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem, qui Tertullianum a se illustratum ibid. 1580. fol. in lucem emisit. In hac historia continentur, perinde, vt in Rosweidi vitis patrum, latine omnia non graece:

1) Liber suppositus de vita, miraculis et adfuntione b. Ioannis apostoli, sub falso nomine *Prochori* diaconi, Christi discipuli °). Idem latine legitur in omnibus Bibliothecae patrum editionibus [v. cat. bibl. Leidenf. p. 66.] Graece necdum lucem integer vidit: nam pars tantum exstat graece cum Seb. Castalionis versione in editione tertia Catecheseos b. Lutheri vtrique lingua editae a Mich. Neandro Basil. 1567. 8. p. 526. et in posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. fol. tom. I. p. 85. *Προχόρος τῷ ἐπὶ τοῖς χρεαῖς τῶν ἐπτά κατὰ τὸ ἀνέκδοτον ἀνέκδοτον Στεφάνου τῷ πρωτομάρτυρου περὶ Ἰωάννου τῷ θεολόγῳ καὶ εὐαγγελιστῇ ἱστορία*. Exstat graece MS. in bibl. caesarea, sed sine nomine auctoris, vt testatur *Lambecius* lib. IV. p. 129. sq. °) [P] De Prochoro videndus Godfridus Henschenius in Actis Sanctor. IX. April. tom. I. p. 818, 910. De narratione illa auctores Diarii Theologici, Unschuldige Nachrichten von alten und neuen theologischen Sachen a. 1710. p. 665. et quae pridem notavi in codice Apocrypho Noui Test. p. 816. seq. Plenam fabulis ridiculis et vix ante trecentos annos confictam explodit post tot alios Tillemontius in Ioannis euangelistae vita t. I. memor. hist. eccles. pag. 355.

## 2) Histo-

o) Vid. infra in Sctorum elogiis et vitis, in: *Ioann. apostol. et euangel. fin.* — *Mich. Neandri* Apocryphis, ed. II. Basil. 1567. 8. accessit, qui in editione priore a 1564. 8. desideratur *Prochorus* de vita et miraculis Ioannis euangelistae, cui inserta est Apollonidis rhetoris epistola ad Myronem etc. v. infra; vol. XIII. p. 474. Harl.

p) De cod. CLI. nr. 26. f. p. 290. ed. Kollarii vbi *Lambee*. in notis 3. - 5. plura animaduertit citatque Baronium tom. I. anal. eccl. eiusdemque notas ad Martyrolog. roman. d. 27. Dec. aliosque; tum ipsum Martyrol. rom. d. 9. April. Idem *Lambee*. obseruat, et latin. versionem et particulam gr. editam haud mediocriter differe ab hoc cod. caesar. — Ibid. vol. II. pag. 220. meminit picturae in cod. caesar. Dioscorid. peruetustae, et aeri incisae, qua exhibetur *Prochorus*, euangelium S. Ioannis ex dictantis ore excipiens.

Eiusmodi imago est quoque in cod. *Coisl.* CXCVI. v. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 249. — *Paris.* in bibl. publ. codd. DXXIII. 22. MCDLIV. 13. et MCDLXVIII. nr. 9. peregrinationes S. Ioannis euangelistae, atque in cod. MCLXXVI. nr. 9. vita et miracula Ioannis baptistae. — A *Montfauc.* in bibl. bibl. MSS. p. 142. D. citatur *Prochorus*, graece, in quatuor codd. Vatican. et p. 471. *E. Prochorus*, (non addita nota, cuius?) tractatus optimus de attributis. *Venet.* in cod. Marc. — In bibl. *Coisl.* cod. CXXI. nr. 36. *Prochori* in St. Ioannem euangelistam, quando scriptum euangelium; et cod. CCCLVI. ad 26. Sept. periodi et miracula S. Ioannis apostoli per *Prochorum*, eius discipulum, v. *Montf.* bibl. Coisl. pag. 196. et 422. De *Prochoro* quaedam adnotavi in Supplem. ad Introd. in hist. L. Gr. part. II. pag. 196. sq. Harl.



2) Historia certaminis apostolici sub falso *Abdiae* Babyloniae episcopi nomine libris XII, ex editione Wolffgangi Lazii ?), adspersis in margine hinc inde breuibus notis. *Fabr. Conf. supra*, vol. IV. pag. 246. *Harl.*

3) Vitae SS. *Matthiae* apostoli, *Marci* euangelistae, *Clementis* Rom., *Cypriani* episcopi Carthag. et *Apollinaris* discipuli Petri, quales idem Lazijs ediderat.

4) Libri duo *de Passione apostolorum Petri et Pauli* ad ecclesias orientales, suppositi *Lino* pontifici Romano, et primum editi Paris. 1512. fol. a Iac. Fabro ad calcem epistolarum Pauli apost. et deinde in Bibliothecis patrum, nec non in Actis Sanctorum 29. Iunii, tom. V.

5) *Palladii* Lausiaca Historia, ex versione Gentiani Herueti.

6) *Theodoretii Θεοφύλακ* suae religiosa historia ex eiusdem Herueti versione.

7) *Theodori* Studitae sermo funebris a. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete, ut exstat tomo VII. Lipomanni, et apud Surium ad 16. Septembr. Idem graece et latine ex Henschenii versione occurrit in Actis Sanctor. tom. I. Maii p. 366. et graece in adpendice eius tomi p. XLVI. [conf. infra, c. 33. in vol. IX. p. 234. sqq. ed. vet.]

[P] 8) *Egesippi* libri V. de exitio vrbis Hierosolymae, subiuncta tabula concordantiarum cum libris Iosephi de bello Iudaico, ex quibus translata videntur.

9) *Pauli Orosii* historiarum aduersus Paganos libri VII.

10) *Gregorii Turonici* Historiae Francorum libri X. cum adpendice siue libro XI. alterius scriptoris, et eiusdem Gregorii de gloria martyrum libris II. et de gloria confessorum lib. I.

11) Venerabilis *Beda* ecclesiastica historia gentis Anglorum, libris V. eiusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius scriptoris ab a. 735. ad 766.

12) *Sigeberti* Gemblacensis chronicon ab a. C. 381. vsque ad a. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* a. 1186. defuncti, vnde continuatio, quae inde producitur vsque ad a. 1210. non potest agnoscere auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo monacho Gemeticensi

9) *Wolffg. Lazius* Basil. 1552. fol. vulgavit *Abdiam*, quem pro genuino habuit, decem diuisum libris, eique praemisit Carmen heroicum de passione D. N. Iesu Christi, velut incerto veteri auctore scriptum ad Donatum episcopum, sed cuius auctorem constat esse Hieronymum Paduanum. *Abdiae* subiunxit Lazijs vitam *S. Matthiae* incerto auctore, veram; ut ait, ex Hebraeo p. 118. Historiam *Marci* euangelistae ex veteri descriptam codice pag. 128. vitam *Clementis* Romani p. 131. *S. Cypriani* p. 137. *S. Apollinaris* mar-

tyris p. 139. vitae XII. *Apostolorum*, scriptas a Ioachimo Perionio p. 148. et Seueri Sulpitii de vita *S. Martini* Turonensis libros III. Vitam *S. Nicolai* Myrensis episcopi ex Simone Metaphraste veram latine a Leonardo Iustiniano, patricio Veneto: et vitam *S. Antonii*, quam scripsit *S. Athanasius*, ex versione Euagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptista Mantuani carmina de S. Matthia apostolo, Marco euangelista, Clemente Rom., SS. Cypriano, Nicolao, Antonio et Martino Turonensi.

ticensi adiecta est, ut pulchre monuit Conradus Ianningus in dissertatione inserta tomo VII. Act. sanctorum Iunii.

13) *Adonis* archiepiscopi Viennensis Chronicon ab orbe condito usque ad a. C. 879.

14) Martyrologium *Ufuardi* cum additionibus ex martyrologiis romanae ecclesiae et aliarum, et adnotatione eorum, qui de sanctis illis meminerunt.

XVIII. *Scriptores de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSsi, vel deperditi, graeci latinique*.)

[De *Agapio* v. paullo ante §. XVI. fin. *Harl.*]

Ab *Euagrio* Antiocheno episcopo, *vitae SS. Patrum* scriptis primo commendatas ait *Trithemius* de script. eccles. c. 85. [cuius libri editiones post Moguntinam et Basileensem 1494. plures prodierunt, quibus cunctis praefenda est illa, quam curavit I. Alb. Fabric. Hamburgi 1718. *Sixt.*] quo loco Euagrium monachum cum episcopo confundit, et ex eo, quod episcopus vitam S. Antogni ab Athanasio scriptam vertit latine, ansam petit tradendi, quod prius ille *vitae Patrum* scripserit. [v. supra, vol. VIII. pag. 187. seq. *Harl.*]

*Euagrio* Pontico, monacho, S. Macarii discipulo *vitae patrum* tribuerunt Gesnerus [in Bibliotheca gr. quam eodem loco et tempore cum Bibl. latina, Tiguri 1546. fol. edidit. *Sixt.*] et alii recentiores. At *Gennadius* c. XI. de script. eccles. testatur, Euagrium huius velut continentissimi et eruditissimi viri mentionem facere *librum, qui attulatur Vitae patrum*; sed ipsum *vitae Patrum* scripserit ignoravit. *Fabr.* [v. supra, vol. IX. p. 284. lqq. *Harl.*]

[*Euagrii*, antea presbyteri, deinde episcopi Antiocheni, mentio facta est huius Bibl. vol. IX. p. 284. aliorumque, hoc nomine insignitorum vol. VII. pagg. 432-435. — De *Euagrio*, patriarcha CPolitano, haud omitam commemorare, Graecos Latinosque ipse ceu martyris memoriae sollempniori dicasse d. VI. Mart. *Sixt.*]

[P] *Petronii* Bononiensis episc. *vitae Patrum Monachorum Aegypti* memorat *Gennadius* c. 41. de Scriptor. eccles. vbi vide notas Miraei, et vitam Petronii huius (de quo inferius commemoratio sequetur,) apud Surium 4. Octobr. ')

*Postu-*

\*) Cum emendationibus et additamentis D. Io. Andreas. *Sixti*, Theolog. Prof. Altdorf. ad hanc et sequentem §§. meisque accessionibus. *Harl.*

s) [Monuit *Morhofius* in Polyhist. lib. IV. c. 12. Fuerunt, qui *Petronium*, Satyrici auctorem, Vol. X.

eundem cum *Petratio*, Bononiensi episcopo, fuisse arbitrantur, saeculi post C. N. quinti praesule; vitae sanctitate claro. Verum iis haud immerito succenset acriterque turpem adeo *aversus* castigat *Gyraldus* de poetis latin. dialog. IV. *Sixt.*]

S

*Postumianus monachus*, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitae aliquae (haud diuersae ab editis apud Rosweidum libro secundo,) tribuuntur in quibusdam MSS: teste eodem Rosweido.

*Timothei* episcopi Alex. vitas probatorum monachorum, *Βίαι δοκιμῶν μοναχῶν*, laudat *Sozomenus* VI. 29. et ex eo *Nicephorus* XI. 34. Hist. eccles. Fabr. [Quodsi *Timotheum* episc. Alex. eiusmodi librum scripsisse, non mera est traditio, *Timotheum Salophaciolum* eius auctorem esse credamus. *Sixt.*]

*Valerii Asuricensis* presbyteri (circa a. c. 902.) vitas patrum orientalium iusto volumine Gothicis literis exaratas euoluisse se in bibl. ecclesiae Toletanae pridem testatus est *Chrysostomus de Castro* apud Rosweidum in prolegom. p. 25.

### XIX. Scripta de sanctis, ne non Menologia, Menaea etc. Ecclesiarum Orientalium.

*Eusebii* liber de Martyribus Palaestinae, libro eius Hist. octauo subiunctus legitur: et graece ac latine exstat etiam in *Theodorici Ruinarti Actis selectis Martyrum*, ut dixi tom. VI. huius Bibl. p. 91. [siue vol. VII. p. 393. nostrae edit. add. ibid. p. 404. sq. Harl.] De eiusdem *Eusebii συνηγωγὴ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων*, siue collectione deperdita,\*) veterum Martyriorum, praeter ea, quae ibidem pag. 101. monui, tria iam habeo quas addam. Primo deceptos fuisse eos, qui opus hoc integrum graece exstitisse affirmarunt in bibliotheca Scorialensi. Vide Florentini admonitiones praeuias ad Martyrologium Hieronymi pag. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud constitit, rem non esse adeo exploratam. Nam duabus librorum decadibus *Eusebium* narrationes de Martyribus esse complexum, traditur in Actis S. Syluestri apud *Lambecium* tom. VIII. p. 321. seq. [p. 683. ed. Kollar.] Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος, *Εὐσέβιος* πρὶν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφε ἱστορίαν, παραλείπειν ἑκάστα ὧν μνήμην ἐποίησεν ἐν ἑτέροις αὐτῆς πονήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἰκοσι λόγοις, πενήτεσι ἐν δύο δεκάσι σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθέτων παρέσχετο τὰ πάντα φέροντα. Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium *Ysuardi*, vbi legas, *Constantinum Magnum* ab *Eusebio* rogatum, ut Acta Martyrum ex archiuis Iudicum in diuersis imperii rom. locis exstiteri, [¶] et ad se dirigi iuberet, idque ab imperatore factum atque inde *Eusebium* omnium Martyrum in martyria libris viginti complexum fuisse. At in actis eiusdem Syluestri, qualia graece et latine edidit *Combessius* in triumphis Martyrum selectis, Paris. 1659. 8. non viginti, sed vndecim libros memorari video, p. 258. *Εὐσέβιος* ὁ Παμφίλος τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγγράφῃ ἱστορίαν παραλείπειν ἑκατὲς τὰντα εἶπεν, ὅτι ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν. Ἐπείθηκεν γὰρ ἐν ἐνδεκάτο λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις ἀθλησάντων μαρτύρων καὶ

Επισκο-

\*) [Reliquias huius quasdam offendimus passim testatur, a se eam collectionem scriptam esse. in vitis nonnullorum patrum et menologiis Graecorum. *Eusebius* ipse H. E. lib. 4. et 5. ipse *Sixt.*]

Ἐπισκόπων καὶ ἱεροφάντων. Οὐ μὴν αὐτῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παραδόντες ὅσας ἀνδρείας  
 φρονήματι διὰ τὸν Δεσποτὴν ἀγωνίσαντο Χρῆστον, ἀνεγέγραψατο"). Eusebium in libro  
 de quinque millibus coronatorum laudat Ioannes de Hamburgo, Caribusiensis prope  
 Pragm monachus, in Epistola a. C. 1404. scripta ad Henricum Olemannum, cano-  
 nicum Northunensem edita a b. Dorsheio in parallelis monastico academicis pag. 176.  
 Denique non omittendum, quod a. 1716. inuentus, ut aiunt, in Syria, Romamque  
 adlatus est codex, qui fertur a. C. 473. scriptus esse syriace, et complecti Historiam  
 Martyrum Occidentis ab Eusebio compositam. Hunc vna cum aliis monumentis sy-  
 riacis, a Iosepho Assemano Maronita similiter Romam adportatis), latine verten-  
 dum lucique donandum publicae libenter euoluent antiquitatis ecclesiasticae studiosi:  
 licet si graece alicubi Eusebianum opus se offerret, non dulcius modo, sed et secu-  
 rius ex ipso fonte hauriretur. *Fabr.* [In genere ad historiam litter. de Sanctis etc.  
 multa congesseunt I. G. Walch in biblioth. select. theolog. tom. III. p. 654. sqq. pag.  
 666. sqq. 740. sq. et Chr. Wilh. Franc. Walch in: Grundsätzen der zur Kirchenhisto-  
 rie des N. T. nöthigen Vorbereitungslehren u. Bücherkenntnis. p. 208. sqq. — auctor  
 libelli: Bibliotheca selecta historiae ecclesiasticae cum veteris tum noui testamenti.  
 Venet. 1776. 8. p. 187. cap. XI. de scriptoribus, qui christianae ecclesiae fata et euenta  
 scripto consignarunt, aut illustrarunt, artic. 2. *Persecutiones ecclesiae, earumque  
 historici*, et pag. 193. sqq. *Acta sanctorum*. Ipse Fabricius nosse in opere: Saluta-  
 ris lux euangelii, toti orbi per diuinam gratiam exorients etc. Hamburg. 1731. 4. cap.  
 XI. de martyribus p. 206. sqq. etiam spicilegium notitiae scriptorum de martyribus  
 ad nostram paragr. XXIX. collegit, nec vero necessarium esse videtur, ut longum  
 illum locum ex libro noto et obuito huc transferam. Ab initio statim notitiam de  
 Eusebii collectione amplificauit. — De Menologiis s. Kalendariis v. quoque *Nicol.  
 Carminium Falconium*, archiep. eccl. S. Seuerinae in obseruat. ad Capponianas Ru-  
 thenas tabulas, Romae 1755. fol. *Harl.*]

## S 2

## Theodoriti

u) [Nec praetermittenda est nota *Gnil. Case*  
 in huius historia litteraria scriptor. eccl. ad no-  
 men, *Eusebii*: Acta martyrii *S. Luciani*, quae  
 apud Surium ad d. 7. Ianuarii habentur, ex hoc  
 opere, (scil. antiquiorum martyrior. collectione,) a  
 Metaphraste descripta esse opinatur *Vsserius*  
 bibl. theol. MS. p. 159. *Sixt.*]

v) Inter cetera sunt, *S. Athanasii* liber de in-  
 carnatione scriptus syriace, a. C. 564. *S. Iacobi  
 Nisibeni* Homiliae. *S. Iacobi Sarugensis* episco-  
 pi homiliae 76. *S. Isaaci Syri* sermones. *S.  
 Ephrem Syri* exegeses in Vet. Test. libros. *Dio-  
 nysii Barsalibaei*, episcopi Aconidensis Commen-  
 tarius in IV. Euangelistas. Chronicon Edessenum, a  
 Christo nato ad a. 523. *Dionysii Syror.* Iacobi-

tarum patriarchae Chronicon ab orbe condito ad  
 a. C. 773. Alexandrinorum patriarcharum Histo-  
 ria ad annum aerae Diocletian. 1004 (Christi 1378.)  
 Nomocanon ecclesiae Antiochenae. Geographi-  
 ca totius Aegypti descriptio, item arbores, me-  
 tallae, animalia, monetae, opera publica, regi-  
 men, epochae etc. *Gesali* historia Calipharum  
 a Mahomete ad annum Hegirae 903. (Christi 1497.)  
*Abdarrameni* Historia Aegypti. Hierosolymita-  
 na historia ad annum Hegirae 900. (Christi 1493.)  
*Achmetis Caraphi* obiectiones LXX. contra Euan-  
 gelium etc. [De Assemani opere v. Memoires  
 de Trevoux a. 1718. Septembr. pag. 520-525. sq.  
 et Fabr. opus citat, salutar. lux, pag. 207. seq.  
*Harl.*]

*Theodoriti* historia religiosa, de qua tom. VII. huius bibl. p. 434. sq. [tom. VIII. p. 279. sq. nostrae edit.]

*Menaea* Graecorum, de quibus dixi ad Allatium de libris ecclesiasticis Graecorum pag. 57. editionis a me curatae tom. V. \*) huius bibl. In ecclesiae CPolitanae usus esse composita notat. *Tillemontius* tom. VII. memor. eccles. pag. 13.

*Menolo-*

w) [Equidem in noua Edit. vol. omisi illud Allatii opus, et causam omissionis in praef. ad vol. VII. pag. XI. iam declaravi. *Allatius* ibi agit p. 57. XI. de *Menacis*, s. de opere, duodecim voluminibus comprehenso, quod *μηναιων* vel *μηνιαίων* dicitur; atque, „Menses, ait, singuli singula expleant volumina, singulis diebus vnus vel plurium sc̃orum officium, quorum sollempnitas eo die celebratur, digeritur,“ etc. Ac illi loco Fabric. subiecit adnotationem, quam h. l. inferendam esse arbitratus sum. Fabricius igitur, „*Menaeorum*, inquit, vastum opus excusum est graece Venetiis apud Pinellos aliosque in fol. non vno et eodem tempore, sed variis diuersisque annis. Mensis *September*, a quo annum suum Graeci solent inchoare, prodiit cura Nicephori Paschalei Hieromonachi a. 1628. iterumque curante Theophylacto Tzausuraro Hierodiano a. 1648. hoc titulo: Βιβλίον τῶ Σεπτεμβρίου μηνὸς περιέχον τὴν πρὸς πάντας αὐτῷ ἄσπασαν ἀναλυτικὴν, et sic in reliquis.

rendam esse arbitratus sum. Fabricius igitur, „*Menaeorum*, inquit, vastum opus excusum est graece Venetiis apud Pinellos aliosque in fol. non vno et eodem tempore, sed variis diuersisque annis. Mensis *September*, a quo annum suum Graeci solent inchoare, prodiit cura Nicephori Paschalei Hieromonachi a. 1628. iterumque curante Theophylacto Tzausuraro Hierodiano a. 1648. hoc titulo: Βιβλίον τῶ Σεπτεμβρίου μηνὸς περιέχον τὴν πρὸς πάντας αὐτῷ ἄσπασαν ἀναλυτικὴν, et sic in reliquis.

|   |   |   |                                    |          |
|---|---|---|------------------------------------|----------|
| September   | } | cura Nicephori A. 1628.                       | et Theophylacti,                   | A. 1648. |
| October   |   |   |                                    |          |
| Nouember  |   |   |                                    |          |
| December  |   |   |                                    |          |
| Januarius   |   |   |                                    |          |
| <i>cura Matthaei Galatiani, Cyprii, Hieromon.</i> |   |   |                                    | 1609.    |
| Februarius  |   | <i>cura Nicephori</i>                         |                                    | 1626.    |
| Martius   |   | <i>cura Theophanis Zenacii, Hieromonachi,</i> |                                    | 1625.    |
| Aprilis   |   |   |                                    | 1625.    |
| Maius   |   | <i>cura Nicephori,</i>                        |                                    | 1625.    |
| Iunius  |   |   |                                    | 1626.    |
| Iulius  |   |   | <i>et cura Theophanis Zenacii,</i> | 1624.    |
| Augustus  |   |   | <i>et cura Theophylacti,</i>       | 1625.    |

Huic Cauei obseruationi adde, quod antiquior etiam existat *Menaeorum* editio, coepta a. 1596. culus primorū volumina, (nam postremum a. 1607. demum insequutum est,) cum Canisio ante a. 1602. communicauit Velferus, e quibus, se, testatur, eluisse maculas in Menologio, quod ab Andrea Schotto acceptum vulgauit ex latina versione Guil. Sirleti cardinalis. Porro Menaea, sed latius, ut fallor, accepto Menaeorum vocabulo pro quocumque opere, quod graece Mensium ordine de sanctis agit, *Mediolanensia* MSS. in Bibl. Ambrosiana citat *Papebrochius* in Actis Sanctorum, vt tom. I. Iun. pag. 621. 726. etc. et alia *Taurinensia* tom. VII. Maii p. 257. [In catalogo codd. graecor. *Taurinens.* recensetur p. 91. cod. XVIII. qui continet *Menaeum* quatuor men-

sum, Septembris, Octobris, Nouembris, Decembris. Singulis diebus vnus vel plurium sc̃orum occurrentium *Officium* digeritur: *troparia* scil. in primis et secundis *Vesperis* ac *Missa*, nec non *canones* in Matutino aliisque *diuini Officii* partibus recitandi: tum *Synaxaria*, seu rerum ab iisdem sanctis gestarum breues narrationes continentur.] De *Sophronii* patriarchae opera cum Ioanne Damasceno impensa in restituentis Menaeis adi eadem Acta sc̃orum ad diem XI. Martii, et quae de Menaeis praeter Suicerum Cangiumque *Bollandus* ad tom. I. Act. sc̃or. Februarii pag. XXI. qui nihil in illis haeretici, nihil schismatici contineri profitetur prolegom. ad tom. I. Ianuar. p. LV. Duo Menaeorum menses commode possunt compingi vno volumine in fol.

Ex

[P] *Menologia varia Graecorum, de quibus ad eundem Allatum p. 61. seq.*

S 3

Menolo-

Ex Menacis decorptum *Anthologium Graecorum*, quod cum praefatione Antonii Arcadii ad Clementem VIII. qui illud adprobavit, excusum est Romae a. 1598. 4. Etiam *Matthaei Raderi* S. I. Viridarium Sctorum, editum Augustae Vindelic. 1604. 4. multas historias, e Menacis versas, continet, voluitque Raderus, (vt Bollando etiam notatum p. LV. prolegomm. ad tom. I. Ianuarii,) integra *Menaea* graece ac latine in lucem emittere. Hactenus *Fabricius*. In aliis praeterea MSSis eiusmodi *Menaea, Menologia* etc. exstant. Romae in bibl. monasterii S. Basilii 1) Vitae Sctorum et martyrum, in plerisque codd. X. et XI. saec. membran. 2) Menologium s. Martyrologium X. aut XI. saec. membranac. 3) Synaxarium et typicum S. Bartholomaei; 4) Synaxarium magnum XII. saec. in cod. membran. v. *Montfauc.* Diar. ital. pag. 216. et ibid. pag. 362. 364. et 365. In monasterio b. Mariae, *Florentiae* 1) in cod. bombycino et 2) in cod. membran. Synaxarium ac breue menologium, script. a. Chr. 1398. 3) in cod. membran. XII. saeculi, vitae SS. mensis Octobr. Martyrium S. Artemii et aliorum. — Ibid. p. 335. in monasterio Cryptae Ferratae, in agro Tusculano *Synaxarium*, ad vsum monasterii concinnatum, quod ritus complectitur atque caerimonias, in festiuitatibus Sctorum graeco more vsurpatae, et quod, ait Montfauc., haud ita multum discrepat ab aliis Graecorum monachorum Synaxariis, quae in bibliothecis comparent. — *Bernae*, Menologium gr. v. *Sinner* cat. bibl. Bern. p. 115. sqq. — *Calendarium*, ib. p. 40. sq. — *Martyrologium* Aethiopicum, ib. p. 113. sq. — *Dresdae* in bibl. Elector. *Synaxar.* cum *Menologio* et *Menologium*, saec. X. aut XI. a Matthaei donata. — *Vindobonae* in codd. XXXI. XXXIV. XXXVI. XXXVII. et LIX. Ephemeris s. *Calendarium* lectionum N. T. et memoriae Sanctorum totius anni secundum consuetudinem ecclesiae CPolitanae. v. *Lambec.* comment. tom. III. p. 125. 130. et p. 151. Kollar. not. de vsu Synaxarii versu iambico. pag. 153. ibique not. Kollar. p. 154. et 156. sq. p. 263. nr. 6. — In cod. CLXXXIV. nr. 7. et 8. *Officium ecclesiasticum* festi natiuitatis Christi, et *Officium* hebdomadae sctae. v. *Lambec.* IV. pag. 437. — In cod. CCCXXVI. *Typi-*

*cum ecclesiasticum*, s. ordo *Officii ecclesiastici* per totum annum. — in cod. CCCXXI. nr. 3. *Officium* quoddam *ecclesiastic.* in defunctis saeculares. — in cod. CCXCVII. nr. 21. *Officium* quoddam *eccles.* lingua graeco-barbara. — in cod. CCCXIV. *Synaxaria*. — in cod. CCCXXV. nr. 1. *Sabae*, s. potius *Sabbae* abbatis, (mortui a. 531.) ordo recitandi *Officii ecclesiastici* per totum annum, sec. consuetudinem, ab illo institutam et praescriptam, atque in eodem cod. nr. 2. *Marci* hieromonachi declaratio dubitationum in Typico S. *Sabae* occurrentium, diuisa in capp. 95. v. *Lambec.* V. p. 603. sq. p. 595. sq. (vbi Lamb. adnotat, hoc officium prorsus diuersum esse ab altero eiusdem generis officio funebri, a *Iac. Goar* in Euchologio Graecorum, Paris. gr. et lat. 1647. fol. edito, p. 583-587.) — p. 552. p. 600. 602. In memorato cod. CCXCVII. nr. 22. est anonymi *Synaxarium* siue succincta narratio de quodam *Gaduro*, sanctitate vitae claro, lingua graeco-barbara, et nr. 23. atque in cod. CCX. nr. 4. (vbi conf. *Lambec.* et *Kollar.* p. 46. *Kollar.* refutat adnotator. ad Caecum tom. II. diss. 2. p. 32. atque *Oudin.* tom. II. p. 533.) anonymi *Menologium* graecum totius anni ab initio mensis Septembr. vsque ad fin. m. Augusti. — In cod. CCCIX. *Anthologium ecclesiasticum Graecorum*, in XII. menses diuisum, quo continentur *Officia*, quae per totum annum in Iesu Christi, b. Mariae, et reliquorum celebrium Sctorum sollempnitatibus solent decantari. — in cod. CCXXI. eiusdem *Anthologii* mens. Nou. — in cod. CCCXII. eiusdem mens. Ian. v. *Lambec.* V. p. 575. 576. sq. ibid. p. 273. sq. et 367. corriguntur atque illustrantur duo loca in Menaeo typis excuso. — In cod. CCCII. *Menaeum Graecorum*, m. Mai. add. cod. CCCIII. vid. *Lambec.* V. pag. 567. sq. — Ibid. *Officia* magnae eccles. CPolitanae S. Sophiae in cod. VII. nr. 10. — in cod. X. nr. 7. et 9. (vbi tribuitur Constantino Harmenopulo,) — in cod. XI. nr. 2. — XIII. nr. 5. v. *Lambec.* VI. part. 1. pag. 72. sq. (qui illum cod. cum aliis catalogis Officiorum ecclesiast. in *Codins* libro eiusdem argumenti, in corpore historiae Byzantinae cum notis Gresseri et Goari Paris. 1648. diligenter conferre iubet,) pag. 80. et 81. 90. et 103. et p. 95.

Menologium ex bibliotheca Frid. Lindenbrogii descriptum, quod olim fuerit in usu ecclesiae CPolitanae, laudat Papebrochius Act. Sanctorum tom. II. April. pag. 67.

*Antho-*

p. 95. sqq. duo *Matthaei* monachi catalogi officiorum eccles. CPolit. libri versibus politicis, in cod. XI. nr. 14. etiam editi cum Codino ed. citat. p. 8. et 38. — fragment. siue vita *Porphyrii* Gazens. episcopi, quod in illo cod. XI. nr. 36. existat, est quoque ap. Kollar. quoniam vid. in Suppl. p. 43. in cod. VI. eiusdem *Matthaei* explicatio catalogi Officiorum etc. in cod. LIII. nr. 9. v. *Lambec.* VIII. p. 1007. add. anonymorum catalogos eiusdem argumenti de codd. LII. nr. 2. et LIII. nr. 2. et 17. apud *Lambec.* VIII. p. 1000. 1005. et 1009. — Ibid. in cod. VI. nr. 10. Officium festi b. Mariae, cognomine *Audisiz.* v. *Menaea* Graecor. d. X. Mart. et *Lambec.* VIII. p. 114. — *Calendarium* gr. ib. in cod. XCII. nr. 7. v. *Lambec.* VII. p. 374. — *Calendarium* eccles. Graecorum ibid. in cod. LII. nr. 13. v. *Lambec.* VIII. p. 1004. sq. a quo etiam *Menaea* Graecorum illustrantur et suppleuntur p. 152. 230. et saepius. v. indicem III. ad vol. VIII. voc. *Menaea*. *Menologii* Graecorum magni mens. Februar. in vol. VIII. cum vberimis *Lambecii* explanationibus varisque generis adnotationibus, p. 151. 207. in cod. XI. — mens. Septembr. et Octobr. p. 494. 547. in cod. XVI. — mens. Octobr. p. 548. 558. in codd. XVII. et XVIII. — mens. Nou. p. 558. 596. in cod. XIX. — mens. August. p. 214. 446. in cod. XIV. Quae ab Hagiographis aliisque edita aut sub examen vocata aut illustrata sunt, passim adnotauit Kollarus; adde p. 120. sqq. de *Nicephori synaxariis*. — In eadem biblioth. in cod. XXXIX. *Anthologium*, liber Graecorum ecclesiasticus, de quo multus est *Kollarus* in Supplem. I. ad *Lambec.* comment. pag. 286. sqq. et praecipuas huius libri edd. gr. esse adnotat Valachiam a. 1697. et Venetam 1738. in folio quarto. Idein Kollar. ibid. pag. 289. recenset cod. XL. in quo existat nr. 1. *Matthaei*, Myrensi metropolitae, *ἀνολογίον* s. *Officium*, d. 20. Nou. in honorem Gregorii Decapolitani a Valachis, graeco ritui addictis, celebrari solitum. — *Menologium* m. Sept. in cod. caesar. VI. 10. v. *Kollar.* ibid. p. 49. — ib. p. 74. sq. et p. 77. in cod. VIII. nr. 3. et cod. IX. 5. *Synaxarium*, ac nr. 4. *Menologium*; m. Sept. — Ibid. p. 183. sq. Fra-

gmenta tria ex *Menaeo* quodam in cod. XIX. nr. 47. *Augustae Vindelic.* fragmenta de festis Christi et Sanctorum per menses duodecim. — *Calendarium* Magistri *Ioannis de Gamundia*, lat. v. *Risleri* notit. codd. August. p. 23. et 42. — Ibid. p. 56. *Passiones* Sanctorum; quo cod. membran. fol. vsus est Heribert. Rosweidus. — *Florentiae* in bibl. Laurent. Medic. *Synaxaria* graeca, seu ordo legendi euangeliorum pericopas, s. sectiones pro quolibet die, incipiendo a m. Septembri vsque ad mensem August. in cod. XVI. nr. 4. plut. 6. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 127. — in cod. XVIII. nr. 2. plut. 6. ex quo cod. *Bandin.* I. c. p. 130. sqq. integrum *Synaxarium* euangelic. *Menologium* in cod. XXI. nr. 5. plut. 6. v. *Bandin.* ib. p. 141. — *Synaxarium* et *Menologium* in codd. XXV. plut. 6. (*Bandin.* ibid. pag. 149.) XXVII. nr. 1. sqq. nr. 14. ex quo cod. *Bandin.* p. 154. sq. aliud *Menologium* publici iuris fecit. Euangelicum *Synaxarium* in cod. vncialibus litteris exarato, XXXI. 1. sq. (*Bandin.* I. p. 157. sqq.) — in cod. XXXIV. nr. 6. plut. 6. ex quo *Bandin.* ib. p. 163. specimen dedit *Menologii* interduin a superioribus diuersi. — De menologio et ritibus quibusdam, in cod. XXX. nr. 9. plut. 58. et *Triodion* in cod. XIII. 1. plut. 69. v. *Bandin.* II. pag. 478. ac 635. — *Menologium* Graecor. versibus ferme iambicis expressum, ib. in cod. VI. nr. 15. plut. 75. (*Bandin.* III. p. 151.) Lectiones dierum festorum et *Officium* in codd. XIII. et XIV. bibl. *Venet.* D. Marci. v. Catal. codd. gr. p. 16. Codices tamen XIII. et XIV. curatius recensuit cel. *Morellus* in Bibl. MSta. graeca et lat. tom. I. p. 24. sqq. et 28. sq. Insunt autem in priore cod. Lectiones ex Testamento vet. pro diuinis officiis, et plura ex illo adnotauit *Morell.*, in posteriore autem existat *Horologium Magnum*, exscriptum a. 1425. et reperiuntur 1) *Εὐαγγέλιον* pro Officiis communibus Sanctorum, ex *Menaeis* sumpta; 2) *Gregorii* monachi Canon in Sanctos totius anni; 3) *Menologium*, Tropariis et *Kontakios* inserta; 4) *Εὐαγγέλιον ἀπολυτίκιον* et *Κοντάκιον* per annum ex Triodio; 5) Canones Triadici, qui *Theodoro Smyrnaeo* tribui solent; 6) Canones paraetici in b. Mariam, Christum et angelos

*Anthologium* Graecorum e Menseis decerptum et a Clemente VIII. adprobatum editumque Romae 1598. 4. cum praefat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editionibus dictum ad Allatum p. 66. seq.

*Matthaei*

los custodes, ex variis auctoribus: 7) *Acoluthia* *ἁγίων ἁγίων*, auctore *Theodisto*, monacho Studita. — In bibl. elector. *Bavarica* Monac. cod. CCX. fol. 352. *Synaxarium* totius anni, m. Decembr. v. col. *Hardt* in: *Aetini Beyträge* etc. 2. 1805. part. 4. p. 339. Huc quodammodo etiam pertinet cod. CCXI. docente *Hardt* ibid. p. 340. sqq. — Ibid. in cod. CCXXVI. cañones et triodia variorum temporum dierumque festorum et auctorum, quae diligenter recenset *Hardt* l. m. part. V. p. 318-325. et p. 527. sq. quaedam Sctorum vitae etc. quarum magna copia in aliis *Bavaricis* codd. existat. — In eadem bibl. secundum catal. MSS. gr. p. 53. *Triodion* Graecorum in cod. CXXIV. et *Horologium* Graecorum, in cod. CXXVI. — pag. 52. *Menarum* Graecorum, m. April. in cod. CXXI. — *Mosquae* in bibl. synodi plures eiusmodi codices supersunt, quos recenset *cel. de Matthari* in *Notitia* et recensione codd. gr. Bibl. *Mosquensium* etc. tom. I. Lips. 1805. 8. *Menologia*, s. vitae Sctorum in compendium redactae p. 85. sq. in cod. CLIV. et p. 186. in cod. CLXXXII. m. Febr. p. 207. in cod. CCCXVI. m. Decembr. et in codd. CCCXVII. atque CCCXVIII. m. Ianuar. — tom. II. pag. 289. sqq. In cod. XXXI. incipit menologium a mens. Martio, et desinit in m. Februar. — p. 296. in cod. XXXIII. p. 142. tom. I. in cod. CCXVI. p. 323. tom. II. in codd. XLIX. et L. *Triodion*. — p. 318. codd. XXXI-XXXVII. in 4. *Menologia* variorum mensium. — *Synaxaria* in codd. V. et CCCLVI. in tom. I. in codd. XXVI. et XXVII. tom. II. — *Acoluthiae* in codd. CCCXXX. seq. CCCXXXVI. CCCXLIII. sq. et CCCEXX. tom. I. — *Menaea*, quae, ut ait V. D. in indice, vulgo ita vocantur, quod plerumque Sctos unius mensis ex ordine menologii complectuntur, interdum tamen *κατ' ἑκλογὴν* plurium mensium vitas aut certos dies festos, si praesertim plures patres idem argumentum tractauerint, exhibent, quam plurima quae infra in sectione de vitis Sctorum paucis nominabimus, in eadem bibliotheca existant. *Officia* ecclesiae magnae, ib. in codd. CL. et CLI. ac CCCXCIX. tom. I. et 41. in 4. tom. II. — In bibl. *Coislin*. *Synaxarium* breue in cod. CCVI. nr.

1. — *Synaxarium* pro mensibus Mart. — August. v. *Montfauc.* bibl. *Coislin*. p. 266. et 274. — *Officium* Graecorum in pluribus codd. v. p. 114. sq. 273. bis. 425. 455. — *Paris.* in bibl. publica, *Officia* magnae eccles. CPolitanae in septem codd. v. catal. codd. *Paris.* II. in indice II. — In bibl. *Escorial.* in pluribus codd. continentur *Menologia*, *Horologium*, *Officia* ecclesiastica etc. v. *Pluer* itinerar. per Hispan. p. 200. sq. — *Venetis* in bibl. *Nanian.* *Menologium* in codd. VIII. 7. CCXXVIII. 13. et CCC. 9. — *Menaea* et *Officia* eccles. in codd. CXLVI. CLII. CLXVI. CLXVII. — CLXXXVI. — CXC. CXCIV. et CXCVIII. (qui continent *Nicolai* potissimum *Malaxi* *Triodia*, *Acoluthias*, *Troparia*, *Contacia* etc. et *Menologium*.) CCVIII. — CCIX. — CCCVII. v. *Mingarelli* cat. codd. gr. *Nan.* p. 7. 410. 502. et p. 338. 344. sq. 366. 593. sqq. de euangelis, legendis in diebus festis Sctorum, vbi *Mingarell.* valde supplet ex hoc 146. cod. *Hemerologium*, *Venet.* 1764. editum multosque adnotat Sctos, ibi omisos, quorum memoria a m. Sept. usque ad m. Aug. publice colebatur; — p. 376.-395. sqq. — 397. — p. 398. cod. CXC. continet cañones, *Richos*, *odas* in honorem Sctor. m. Augusti: — cod. CXCVI. *Exodiafiscum*, i. e. ordinem officii pro defunctis monachis: atque *Mingarell.* adnotavit, codicem concordare in multis cum *Exodiafisco*, Romae 1754. edito; sed in hoc cod. id multo longius esse, et multas habere orationes, quae in edito non leguntur: pag. 406. et 518. Add. pap. 409. et 411. de codd. CCXII. CCXVII. et CCXVIII. qui comprehendunt *Acoluthiam* s. officium S. *Spyridionis*. — pag. 412. in cod. CCXX. est nr. 1. *Officium* S. *Gregorii* ex *Menaeo* ac nr. 4. *Officium* nonnullorum SS. martyrum et aliae vitae martyrum ac narrationes. — p. 414. cod. CCXXIV. duo officia. — *Synaxaria* ib. in codd. VII. 1. VIII. 6. XI. 3. XII. 1. et 7. XIII. 1. et 5. XV. 1. et CLIV. 50. — *Acoluthiae* in cod. CLXXXIII. etc. Secundum catal. MSS. *Angl.* et *Hiberniae*, tom. I. sunt in bibl. *Bodlei.* 1) *calendaria* diversarum linguarum et nationum paene innumera. 2) *menologia* in codd. nr. 3394. 3212. 5767. et 5778. — 3) *Officia* in 34. codd. quorum



*Matthaei Raderi* S. I. Viridarium Sctorum ex Menaeis Graecorum collectum, adnotationibus et similibus historiis illustratum. Pars I. Augustae Vindob. 1604. 8. et Pars II. et III. de simplici obedientia et contemptu sui, et illustris Sanctorum exempla. ibid. 1614. 8. Haec veluti in gustum Raderus, qui Menaea integra latine vertere, et utraque lingua edere habuit in animo. Confer, quae de inedito illo Raderi opere *Papebrochius* in Actis Sctor. ad tom. II. April. p. 599. Etiam Menologium *Maximi Margunii*, excerptum e Menaeis, et ab Antonio Pinello lingua graeca vulgari editum Venet. 1529. 4. [Deinde ib. 1602. v. *Leon. Allatii* diss. I. de libris et rebus eccles. graec. et *Sluteri* propyl. histor. christian. sect. II. p. m. 125. *Sixt.*] Latine vertere coepit idem Raderus, Bollando teste praefat. ad tom. I. Ianuar. p. LV.

*Graecorum et Syrorum Calendaria* a Gilb. Genebrardo praemissa commentariis in Psalmos.

*Ruthenorum Calendarium* ab Antonio Possuino editum in Apparatu sacro, tom. II. in voce *Rutheni*.

*Menologium Ruthenicum* quod Amstelodami a Laurentio van der Hem accepit Papebrochius, et cum Menologio graeco metrico praemisit tomo I. Act. Sanctorum Maii. [add. tom. VII. pag. 519. *Harl.*]

*Menolo-*

quorum numerum index edocebit. — 4) *Synaxarium* in cod. 5780. syriace, et ibid. nr. 5775. *martyrologium*, gr. — In collegiis Oxon. *Calendaria* in duodecim codd. — *Menologium* nr. 2036. in colleg. Iesu. — *Cantabrigiae* in quindecim codd. variorum collegiorum. — *Officia*, nr. 125. — In tom. II. in variis biblioth. nr. 9115. *Liturgiae et Acoluthiae*, gr. — et nr. 9112, 9116. 9119. 9126. 9127. 9130. 9134. — *Menologia*, inter codd. Georg. Wheleri, et in quinque adhuc codd. aliarum bibl. — *Calendaria*, diuersarum linguarum, in quadraginta codd. v. indic. — *Martyrologia* in decem codd. — *Officia* in duodecim codd. — *Synaxarii* compendium, nr. 5923. inter codd. Th. Gale. — In bibl. Cotton. *Calendaria* in triginta et tribus codd. teste indice. *Montfaucon* in bibl. bibliothecar. MSS. amplissimam codicum copiam *Calendariorum*, in variis linguis et bibliothecis obuiorum, adtulit; v. indic. voc. *Calendarium*: — praeterea in tom. I. p. 607. bibl. nominatur *Calendarium* martyrologicum, in bibl. Basileensi. — *Menologia*, *Menaea*, *Synaxar. Triodia*, *Martyrologia* etc. varia *Romae* in bibl. Vaticana (*Montfaucon*. I. p. 11. D. p. 27. B. et D. p. 32. A. p. 33. A. p. 120. B. p. 121. C. p. 136. D. p. 158. C. et D. p. 170. D. — in bibl. monasterii Cryptae Ferratae, p. 199. B. — *Florentiae* in bibl. monasterii Benedictin. B. Mariae, p. 414. A.

*Menolog. et Martyrolog.* — *Mediolani* in bibl. Ambros. *Martyrol.* et varia *Menaea*, voll. XVIII. ibid. p. 501. A. et C. — *Basileae Martyrologia*, gr. ibid. p. 613. C. — In bibl. Colbertina, *Officium* in vsum Armeniorum, ib. tom. II. pag. 1018. B. — in bibl. Paris. publ. *Menaea*, ib. p. 1032. B. — Inter codd. *Baluzii*, *Menaeum*, m. Ianuar. ib. p. 1306. B. — In bibl. *Mazarin.* *Horologium*, *Synaxarium*, *Triodion*, et multa *Menaea*, ib. p. 1325. add. indic. v. *Martyrum passionum* etc. et *Synaxaria*, ac *Triodion*. — *Montfaucon* in Palaeographia graeca pag. 46. 58. 76. 80. 86. et 504. *Menaea* gr. varia MSS. refert. — In bibl. Malatestina *Caesariat.* in cod. IV. plut. 27. et cod. II. plut. 29. sunt euangelia gr. de tempore et de Sanctis et de diuersis, quae in ecclesia gr. legi consueuerunt: quos recensuit *Ios. Mar. Muccioli* in catal. codd. illius bibl. *Caesariat.* 1780. fol. p. 98. et 106. ac p. 177-200. ex utroque cod. reposuit Rubricas, latine versas, notisque illustravit. — In catal. MSS. *Harleian.* est magna *Calendariorum* copia. v. indic. sub h. v. — sex *Menologia* gr. nr. 1810. (vbi v. not. editor.) 5322. 5557. 5581. 5603. 5782. — *Martyrologia* in sex codd. — Sed ohe! iam satis erit. Neque vero, aliis me reliquisse spicilegium, diffisor. *Harl.*

*Menologium Slaue-Ruffum*, editum Moschas a. 1679. *Fabr.* [v. *Nicolai Bergii* exercit. de statu ecclesiae et religionis Moscouiticae p. III. *Sixt.* add. *Fabr.* *shut.* luc. Euangelii p. 209. In primis de Kalendariis s. Menologiis Slaue. ineditis v. *Assmanni* *Kalendaris*, mox laudanda, vol. I. cap. VIII.-XI. p. 100. sqq. et c. IX. p. 122. sqq. de Kalendario Ruthenico, edito a *Possuino*, cuius opiniones iudiciaque *Assmannus* praua esse falsaue ostendere sustinuit. In cap. X. pag. 138. sqq. de Kalendario Ruthenico *Possuini* a *Papebrochio* in praef. emendato, et erroribus *Papebrochii* in Kalendario effigiato Graeco-Moscho in adpendice ad *Ephemerides* gr. Moschas p. 64. commissis, late differit-etc. *Harl.*]

*Kalendarium aethiopicum*, in Iobi Ludolfi commentario hist. Aethiopicae.

*Kalendarium Hierosolymitanum*, in Lucae Waddingi annalibus minorum, tom. III. ad a. C. 1342. n. 49.

*Coptici Kalendaris* specimen apud Bollandum p. LVI. praefat. etc. *Fabr.*

Quibus adiungo

*Menologium Graecorum*, a biblioth. *Gail. Sixti*, patris purpurati, huius interpretatione latina editum e codice manuscripto notisque *Henrici Canisi* illustratum. Exstat in eiusdem lectionn. antiquar. tom. III. part. I. p. 469. edit. *Barnage*.

*Menologium graecum* litteris descriptum Venet. 1535. editumque Paris. 1575. 4. cum *Nicophori CPolitani Chronologia* ab *Anton. Contio*, qui latino calendario permiscuit illud et dies aliquot vacuos reliquit. Conf. *Io. Bollandus* in praefat. ad Acta sanctorum p. 14. sq.

*Menologium Graecorum*, quod a *Paullo Sfondrato*, cardinale, *Gregorio XIV.* nepote legendum acceperat *Baronius* (Annal. ad a. C. 886.) idque conscriptum olim ante a. C. 884. Ad fidem codicis membranacei Vaticani a *Petro Arcudio* latine redditi, hocce menologium a *Ferdinando Ughello* primum vsui communi traditum est in Italiae sacrae tom. X. Venet. 1722. fol. p. 243. praefixo titulo: *Menologium Graecorum* iussu *Basilii iunioris* imperatoris Constantinopolitani, ante annum salutis 984. (884.) conscriptum. Sex tantum menses comprehendit, quippe Septembr. Octobr. Nouembr. Decembr. Ianuar. Februar. [Conf. cat. bibl. *Bunau.* tom. III. volumen II. pag. 590. *Harl.*] Reliquos supplēuit *Godofr. Henschenius* in Actis sanctor. inde a Martio vsque ad August. *Zach. Grapius* in disputat. de Menaeis et Menologiis Graecorum §. 10. Rostoch. 1697. hunc ipsum codicem laudat tamquam elegantissime exaratum. Exornatus est quoque Diuorum, quorum elogium exhibet, imaginibus non ab vna manu delineatis et pictis. Sunt vero pictorum nomina: *Pantaleon*, *Michael Blachernita*, *Georgius*, *Simeon*, *Michael parvus*, *Menas*, *Nestor*, *Simeon Blachernita*. Num imperatoris alicuius CPolitani et cuiusnam iussu scriptus fuerit? hac de re certi quid statui nequit.

*Menologium Graecorum*, iussu *Basilii* imperatoris graece olim editum, in tres partes diuisum, nunc primum graece et latine in lucem emissum studio et opera *Annibalis Albani*, Vr-

bini 1727. fol. Pars I. continet Sept. Octobr. Nou. P. II. Decembr. Ianuar. Febr. P. III. Mart. April. Maium, Iun. Iul. August.

*Menologium* peculiare quoque occurrit in graeco libello precationum inscripto, *μενολόγιον*, cum eiusdem menologii epitome, teste *Bossando* in praef. ad *Acta sanctorum*.

*Breviorem catalogum sanctorum*, quorum memoria quotannis apud Graecos celebratur, exhibet *Thomas Smith* de Graecorum hodierno statu p. 11. et 18. sqq.

Quod speciatim ad *menaea*, enarrantur in iis omnes sancti, qui sic vocantur, secundum ordinem mensium ac dierum. Quot menses per annum, tot volumina menaeorum prodierunt diuerso tempore Venetiis diuersorumque cura et studio. Quorum indicem subnecto:

Ad Septembrem, cum quo mense Graeci annum auspicantur: βιβλίον τῆς Σεπτεμβρίου μηνός, περιέχον τὴν πρέπασαν αὐτῷ ἀπώσαν ἀκολουθίαν, cura *Nicephori Paschalei*, hieromonachi, 1628. iterum opera *Theophylacti Tzansurari* hierodiaconi, 1648.

Ad Octobrem: — — cura *Nicephori*, 1628. et *Theophylacti*, 1648.

Ad Nouembr. — — studio *Nicephori*, 1626. deinde cura *Theophylacti*, 1649.

Ad Decembr. — — opera *Nicephori*, 1602. et *Theophylacti*, 1628.

Ad Ianuar. — — cura *Matthaei Galatiani*, cyprii hieromonachi, 1603. et *Theophylacti*, 1629.

Ad Februar. — — studio *Nicephori*, 1626. ac *Theophylacti*, 1643.

Ad Mart. — — opera *Theophanis Zenacii* hieromonachi, 1625. et *Theophylacti*, 1645.

Ad April. — — studio *Theophanis Zenacii*, 1625. et *Theophylacti*, 1638.

Ad Maium: — — cura *Nicephori* 1625. et *Theophylacti*, 1642.

Ad Iun. — — opera *Nicephori*, 1626. et *Theophanis Zenacii*, 1645.

Ad Iul. — — cura *Nicephori*, 1624. et *Theophylacti*, 1642.

Ad August. — — opera *Nicephori*, 1625. et *Theophylacti*, 1642.

Est quoque *menaeorum* editio antiquior ab anno 1569. ad annum 1607. Aliae editiones recentiores, 1673. 1689. a *Nicolao Saro*, tomis VI. fol. raritate sunt insignes. Conf. *Acta eruditor.* 1731. *Baumgarten* Nachrichten von merkwürdigen Büchern, vol. VII.

Generatim de menologiis et menaeis agunt *Leo Allatius* de libris ecclesiast. Graecorum dissertat. I. §. 11. 12. *Cause* in hist. litterar. scriptorum ecclesiast. P. II. pag. 32. *Grapius* in disputat. iam excitata. *Io. Mabillon* in catalogo biblioth. eccles. adnexa tractatui

statui des *Egdes monastiques* p. 628. *Dominici Macri* notitia de' vocaboli ecclesiastici con la dichiarazione delle ceremonie et origine de' riti sacri, cuius libri editio secunda aucta et correcta exiit Romae 1650. 4. eiusdemque versio latina inscripta: Hierolexicon s. dictionarium sacrum, adparuit. Locupletatam accessionibus huius libri editionem procuravit *Carolus Macer*, Dominici frater, quae prodiit Romae 1677. fol. et Venetijs 1712. 4. Epitomen idioma itlico suppeditat editio Bonon. 1682. 4. *Vriehius* in exercitat. de ecclesia Graecanica hodierna p. 42. *Io Mich. Heineccii* Abbildung der alten und neuen Griech. Kirche. Lips. 1711. Part. III. p. 187-212. *Suiceri* thesaur. ecclesiast. voc. *Μήναιον*, *Μηνολόγιον*. [*Carol. du Fresne*, *Dom. du Cange* in Glossario med. et inf. Graecitatis voc. *Μηνᾱια* et *Μηνολόγιον*, quod eidem et *Benedicto XIV.* papae rom. de canonizatione sanctor. part. II. c. 19. num. 26. et *Io. Franc. Buddeo* in Isagoge historico-theolog. tom. II. p. 804. respondere videtur Martyrologio romano. *Harl.*]

Sunt, qui menaea et menologia synonyma esse tradant, e. g. *Jacob. Goar* in Eucharologio s. rituali Graecorum etc. Paris. 1647. Quibus aduerfatur *Leo Allatius* in dissertat. citata, cui cum *Grapio* in disput. memorata adstipulor, statuente quippe §. 3.: *Menaea* sunt prolixiora, et officia quolibet die sanctis praestanda continent, qualia sunt hymni, qui in honorem eorum cantantur et preces, quae recitantur: *Menologia* vero non adeo proluxa sunt, cum nudam duntaxat vitae sanctorum commemorationem contineant, vel quorum vitae non habentur, relationem. A fratribus *Macris* in hierolexico pag. 373. obseruatum est: *Menaeum* est liber ecclesiasticus ecclesiae graecae, in quo continentur preces et hymni in choro, recitandi per XII anni menses. *Menologium* vero est liber ecclesiasticus Graecorum, siue calendarium quoddam, in quo notantur festiuitates cuiuscunque mensis occurrentes, sanctorumque acta continet, quae ad matutinum leguntur. De origine menologiorum et menaeorum cum *Grapio* ita censeo: Procul dubio ecclesia graeca primo habuit suos *fastos* s. calendaria breuiora, quae successu temporis augmenta sua acceperunt, ex quibus orta sunt *menologia*. Denique, crescente passim superstitione, officia quoque sanctis praestanda per hymnos et preces sine dubio adhuc fuere addita, vt inde *menaea* emerferint. Adhaec monere iuuat *ευναξαίρια* epitomen e menaeis et menologiis praebere. V. *Heineccii* Abbildung etc. Part. III. p. 273. 274. *Sixt.* — De Diptychis, Fastis, Kalendaris, Menologiis, Menaeis et Ephemeridibus, effigiatis et non effigiatis, eorumque apud Graecos discrimine late agit *Assmannus* in Kalendaris ecclesiae vniuersae, tom. I. part. I. cap. 7. p. 76. lqq. et p. 99. seq. censuram Macri in Menologium gr. Basilianum, in Addit. ad Dominici Macri fratris hierolexicum iniquam refellit. *Harl.*

[*Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων ἑορταστικόν*, siue *Kalendarium ecclesiae CPolitanae* c13. annorum vetustate insigne, primitus e bibliotheca romana Albanorum in lucem editum, et veterum monumentorum comparatione diurnisque commentariis illustratum, cura *Steph. Antonii Morelli*. Accedunt quatuor euangeliorum lectionum in codd. variantes. Romae 1788. II. tom. 4. In priore praeter euangelia, per totum annum, est index dierum festorum CPoli illo tempore celebratorum; tum *Morelli* doctus commen-

tarius in IV. priores menses: tomus II. complectitur commentarium in reliquos menses.

*Anthologium ecclesiae graecae.* Graecae. Venetiis ap. Nic. Sarum 1712. fol.

Ecclesiae graecae *Martyrologium* metricum, ex Menaeis nunc primum collegit, interpretatus est et illustravit *Vrb. Godofr. Siberus.* Lipsiae 1727. 4.

*Kalendaria* ecclesiae vniuersae, in quibus tum ex vetustis marmoribus, tum ex codicibus, tabulis, parietinis, pictis, scriptis, sculptis, Sanctorum nomina, imagines et festi per annum dies, ecclesiarum orientis et occidentis, praemissis vniuscuiusque ecclesiae originibus recensentur, describuntur notisque illustrantur, studio et opera *Iosephi Simonis Assemani*, biblioth. Vaticanae praefecti etc. tom. I - VI. *Kalendaria ecclesiae Sclauicae, sive Graeco-Moschae.* Romae 1755. 4. In praefatione ad tom. I. exposuit consilium, et promiserat, se quoque post euulgatas et explicitas tabulas Graeco-Moschas, uti in tabulis Capponianis se habent, et in quibus Sanctorum nomina singulis anni diebus recensentur, siue post Menologium Sclauonicum, alia *Kalendaria* exponenda suscepturum, quae ad Graecos, Syros, Aegyptios, Aethiopes, Armenos et Latinos spectant. At in sex tomis, quos in manibus habeo, vberime illustrauit tabulas illas Graeco-Moschas, atque originem et omnem paene historiam Sclauorum, Russorum aliorumque multorum populorum tam civilem quam ecclesiasticam, multasque alias res, quae ad sacra ritusque et libros sacros pertinent, copiose doctèque persequutus est; de multis aliis quoque *Kalendaris* in vol. I. p. 91. sqq. et p. 94. sqq. de antiquis et recent. romanis Christianorum *Kalendaris* ac pag. 98. de perietusto *Kalendario* romano in pariete picto, (de quo v. Mabillon. tom. I. *Musei ital.* p. 142.) atque tabulis Capponianis graeco-Moschis simillimo, et de aliis fuisse disputat. In cap. VIII. pag. 100. sqq. copiose recenset *Kalendaria* s. *Menologia* Sclauonica in libris tum scriptis, (praecipue in bibl. Vaticana custoditis,) tum editis ecclesiasticis. — Pag. 131. sqq. de libris Sclauonicis, a *Io. Petro Kohlio* in *Introductione* in historiam et rem litterariam Sclauorum, Altonae 1729. recensitis. Tandem ad tabulas Graeco-Moschas Capponianas redit in tomo V. pag. 208. vsque ad finem et in tomo VI. integro tabulas Capponianas, in classes distributas, subiunctis ephemeridibus Ruthenicis, a mense Septembr. formulis typographicis describendas curauit, adposita versione latina, singulos dies, ac singulorum Sanctorum, quorum memoria colebatur, nomina atque historiam varietatemque in aliis libris vberime exposuit, cum aliis narrationibus, menologiis, synaxariis, martyrologio, codicibus librisque et Actis sanctorum Bollandin. comparauit, et commentario quasi ipsorum Sanctorum, quos Fabricius deinceps recenset, vitas cultumque illustravit. *Harl.*]

*Scripta de Sanctis, nec non Kalendaria, Martyrologia ecclesiarum occidentalium.*

Vetustissimum *S. Hieronymi Martyrologium*, editum primum a *Luca Dasherio* tom. IV. [tom. II. p. 1. *S. Sixt.*] spicilegii Paris. 1661. 4. et sub titulo veteris ecclesiae [P] occidentalis

dentalis martyrologii cum amplissimo commentario et eruditis exercitationibus a *Fraucisto Maria Florentinio*, Lucae 1668. fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio charactere literarum expressi sunt. *Fabr.* *Hieronymum* auctorem esse huius martyrologii, sunt, qui adfirmant, v. *Bollandus*, *Henschen.*, *Papebrochius* in praef. ad Acta Sctor. Antwerp. Mart. tom. II. Sunt quoque, qui negent, nempe *Valesius* in dissertat. de martyrologio rom. a *Rosweido* edito, adiuncta *Eusebii* H. E. nec non *Dacherius* in monito, huic martyrologio, in spicilegio commemorato, praemisso. *Sixt.* — Scriptis supposititiis id quoque adnumerant Benedictini et Vallars. in edit. suis. v. *Car. Traugott Gottlob Schoenemann* in Bibl. histor. litterar. patrum latin. tom. I. pag. 453. sq. — Martyrologia *Hieronymiana* contracta, scil. Rhinouiense, Richenavienae, Augustanum, Labbeanum, Corbeienae, reginae Sueciae olim Senonenae S. *Columbae*. Ex MSS. eodd. recensuit *Io. Bapt. Sollierius*, in Actis Sanctor. Iun. tom. VII. pag. 1-51. *Harl.*]

*Prudentius* peristephanon siue de coronis et passionibus martyrum liber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Turonensis*, cuius libri II. de gloria martyrum et confessorum liber I. isidem huc pertinent. Et *Ioannis Cassiani*, Gregorio antiquioris, collationes patrum etc. *Fabric.* Conf. poetarum veterum ecclesiasticorum opera christiana et operum reliquiae atque fragmenta. — Auctore *Georg. Fabricio*, Chemnic. Basil. per *Io. Oporin.* In fine praefat. legitur 1562. In commentario, a *Ge. Fabricio* adiuncto, sub vocc. *Aurelii Prudentii Clementis* vitam huius, qualem *Aldus Manutius* descripsit, refert auctor adiicitque [pag. 17.] observationem: *Aurelii Prudentii* codicem MStum e bibliotheca Numburgana habuit — *Caspar Bornerus*, quem ante annos octo et viginti, cum in ludo Thomano eius collega esset, mihi conferendum dedit, ex quo versum in hymno de baptisterio integrum sarcini, locos plurimos correxi, et similiter effeci, ut etiam in carmine minus desiderari posset. — *Io. Cassiani* collationes Patrum coniunctim cum libris de institutis coenobiorum, de origine, causis et remediis vitiorum in lucem publicam exierunt Basileae 1485. fol. In praemissa commendatitia breuique expositione quaedam de vitae conditione *Io. Cassiani* leguntur. *Sixt.*

*Martyrologium romanum* paruum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. et deinde insertum bibliothecae patrum tom. XVI. edit. Lugd. 1679. quod non posse pro genuino illo ac sincero romano veteri haberi, probant *Valesius* exerc. de hoc martyrologio, ad *Eusebii* calcem, *Andreas Sanctaeus* de mysticis Galliae scriptoribus pag. 981. seq. *Florentinus* prolegom. ad martyrolog. Hieron. pag. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit *Io. Baptista Solerius* cap. 2. prolegom. ad *Vissardum*. *Fabr.* A *Casparo Burmanno* in Traiecto erudito, Traiecti ad Rhen. 1738. 4. pag. 314. in vita *Rosweidi* ita signatur liber: Notationes in vetus martyrologium romanum et martyrologium Adonis ad MSS. recensitum. Antw. 1613. fol. et Par. 1646. Notae *Rosweidi* eruditae vocat *Labbeus* de scriptor. eccles. tom. I. p. 12. *Harl.*

*Kalendarium ecclesiae Carthag.* apud Mabillon. tom. III. Analect. p. 398.

*Kalendarium* Polemei Silnii ad Eucherium episcopum (a. C. 448.) e quo excerpta dederat *Bollandus* praef. ad tom. I. Act. Sancto. Ianuar. XLIV. integrum una cum *Kalendario* Ethnico Fulvii Dionysii Phloali exhibet *Io. Baptista Solarius* tom. VII. Actor. Sanctorum Maii.

*Kalendarium* a Dacherio editum tom. X. spicilegii, et *Kalendarium* siue *Lectionarius* in libro sacramentorum Gregorii M. etc.

*Kalendarium* romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. monasterii S. Genouesae Paris. prodiit cum notis *Ioannis Frontonis*. Paris. 1652. 8. *Calendariorum* usum in ecclesia martyrologiis antiquiorem esse, notat *Antonius Pagi* in critica Baroniana ad a. C. 64. nr. 6. *Fabr.* Ediderat *Antonius Pagi* criticam historico-chronologicam in annales Baronii etc. Paris. 1689. fol. Post auctoris mortem vero tres tomi accesserunt *Francisci Pagi*, totumque hoc opus vulgatum est Colon. Allobrog. s. Genouae 1705. fol. tomis IV. Deinde Antwerp. s. Genouae 1728. fol. *Sixt.*

*Kalendarium* Mutinense editum a. V. C. Benedicto Bacchino ad calcem libri pontificalis Agueli. Mutinae 1708. 4. *Fabr.* *Bacchinus* libr. pontif. suis illustravit obseruatis, septemque dissertationes historicas et chronologicas adiunxit. *Sixt.*

[Prodiit etiam a salutis 1552. Venetiis ex Iuntar. officina *Calendarium ecclesiasticum nouum.* — Auctore *Luca Gaurico*, Geophonense episcopo. v. *Blasii Vgolini* thesaur. antiquitatum sacerr. vol. VI. p. 862. *Sixt.*]

[In *Graecii* Thesauro antiquitatt. roman. vol. VIII. plura vetera *Kalendaria* romana, a variis viris doctis olim eruta atque illustrata, statim ab initio sunt typis repetita; atque a *Graevio* in praefatione haud pauca sunt emendata atque illustrata.

Multa, quae huc pertinent, sunt collecta, docteqque exposita atque illustrata in libro inscripto: *Observationes in Prosperi Aquitani Chronicon integrum, eiusque LXXXIV. annorum cyclum, et in Anonymi Cyclum LXXXIV. annorum*, a Muratorio editum: nec non in *Anonymi Laterculum paschale, centum annorum*, a *Bucherio* editum. Amstelod. 1733. 4. — *Bucherii* commentar. in *Victorium Aquitanum* aliosque antiquos canonum paschalium scriptores, prius prodiit Antwerp. ex offic. Plantin. Balthazaris Moreti, 1634. Conf. de *Bucherii* comment. *Assenmann.* l. c. vol. I. p. 91-94. — De *Calendaris* veterum Romanorum, nec non Christianorum complures laudauit *Scriptores Fabricius* noster in libro, inscripto: *Menologium* siue libellas de mensibus, centum circiter populorum menses recensens, atque inter se conferens, cum triplici indice: Hamburgi 1712. 8. (ad quem librum *Fabricium* tot supplementa manu adscripta reliquisse, quibus altero tanto auctior dari posset, testatur *Herm. Sam. Reimarus* de vita et scriptis I. A. *Fabricii*, Hamburg. 1737. 8. pag. 141.) et in *Bibliographia antiquaria*, ed. *Pauli Schaffhausen*, Hamb. 1760. 4. p. 451. sq. et p. 452. sqq. de festis Christianorum diebus. Priore loco inprimis, praeter

praeter *Assmannium*, laudantur *Frid. Althaus*, e comitibus *Salvadori de Calendaris* in genere, et speciatim de Calendario ecclesiastico; cui adnexa sunt complura perpetua *Hagiologia* nunc primum edita, Venetiis, 1755. 8. — *Alexius Symmachus Mazochius*, cuius commentarius in vetus marmoreum S. Neapolitanae ecclesiae Calendarium prodiiit Neapoli 1747. 4. — et *Ladov. Sabbatinus d'Anfora*, qui italico sermone edidit, notisque adiectis illustravit vetustum Calendarium Neapolitanum nuper reperiunt. Neapoli 1744. 4. Add. de hoc Calendario Neapolit. aliisque *Assmann*. l. c. vol. I. pag. 95. sqq.

*Martyrologia* f. *Kalendaria* aliquot antiquissima, in *Edm. Martene et Vrsini Deyandi* *Thesouro nouo Anecdotor*, tom. III. col. 1543-1618. Paris. 1717. fol. — et in eorundem collecta amplissi. vett. scriptorum et monumentt. tom. VI. col. 633-738. Paris. 1729. fol.

In *Aretini V. C.* *Beyträgen zur Geschichte u. Litter.* a. 1803. part. II. pag. 64. memoratur *Kalendarium* Io. de Monteregio., cod. membr. saec. XV. et ib. pag. 66. *Kalendarium* et *Chronicum* per Io. Castorium collecta, a. 1540. cod. chart. — ib. pag. 69. *Kalendarium*, opusc. xylographicum rarissimum, quod ab utraque parte prelo subiectum erat, in 4. — a. 1804. part. IV pag. 94. nr. 5. *Kalendar.* mst. Diessense a. 1473. cum adnot. histor. per *Petrum Hüfss*; et nr. 4. ac 6. duo *Necrologia* Diessensia; tum p. 95. nr. 9. varia *Necrologia* cum adnotatt. genealogicis a *Raffone Manhart* ex monumentis antiquissimis conscripta, I. vol. in fol. — Ego habeo *Kalendarium ecclesiasticum* latin. in cod. membr. in XII. subiunctis precationibus officioque eccles. Atque Longolius, ad quem olim pertinuit illud, ab initio haec adnotauit: „Eiusmodi *Kalendarium* praefixit *Iac. Zaderus*, Cizae ad D. Nicol. Past., Auenarii precationibus, Francof. ad Oder. 1606. 12.“

*Kalendarium* ex bibliotheca *Pistoriensis* eruit ex MS. Missali ediditque *Franciscus Anton. Zacharias* in *Bibliotheca Pistoriensis* etc. Augustae Taurinor. 1752. fol. pag. 86-89. praemissa hac obseruatione: „Cl. Muratorius in dissert. quam *Liturgiae* suae praemissit, ex Leoniano, Gelasiano et Gregoriano sacramentariis, seu ex festis, quae in illis memorantur, totidem eruit *Kalendaria*, ex quibus, qui vetustis illis temporibus sancti festo die colerentur, certo conflaret. Idem ego praestiti in eo calendario texendo, quod heic exhibeo: neque enim illud in codicis fronte collocatur; sed ex Missis, quae in Sctorum sollemnitatibus ibi assignantur, a me collectum est.“ Tum p. 90-97. publicauit e cod. alterum *Kalendarium* *Pistoriense*. *Harl.*

*Beda* (a. 730.) *martyrologium* genuinum cum *Flori* diaconi Lugd. (circa a. 830.) additamentis, distincto literarum caractere excusis ab Henschenio et Dan. Papebroch. publicatum in *Actis Sctor.* Antwerp. in prol. ad tom. II. Martii. Nam, quod sub *Beda* nomine prodiiit Antwerp. apud Plantin. 1564. (1565.) 12. atque inter *Beda* opera tomo III. multis modis ex *Adone* et aliis interpolatum esse constat. Vide *Bollandi* prolegom. ad *Acta Sanctor.* Ianuarii pag. XL. seq. *Fabr.* *Beda* *martyrologium* soluta oratione scriptum, in eius *Opp.* tom. III. col. 277-362. Colon. Agripp. 1683. fol. add. §. XVII. 11. *Harl.*  
Debe-



Debemus quoque huius martyrologii editionem *Io. Smithio* eiusdemque filio *Georgio*, quae adiuncta est *Beda*e histor. eccles. Anglorum, denuo ab illis procuratae et vulgatae Cantabrig. 1722. fol. Additamentum ad hocce martyrolog. praebuit *Io. Ge. Eccard* e cod. Wirceburg. in commentar. de rebus Franciae orientalis tom. I. pag. 829. *Martyrologium* metricum, in Opp. *Beda*e obuium, non huic, sed *Wandelberto*. tribuendum esse dubio caret. *Sixt.*

[P] *Wandelberti* monachi Prumiensis Benedictini (circa a. 842.) martyrologium metricum versibus hexametris, quod post priores minus integras editiones, quae inter *Beda*e opera tom. I. et eum *Io. Molani* *Vluardo* lucem viderunt, vulgavit *Lucas Dacherius* tom. V. spicilegii, Paris. 1661. 4. [Paris. 1665. 4. sec. cat. bibl. Bunau. pag. 589. tom. III. vol. II. *Fabric.* autem in *Salutari luce euangelii* pag. 212. notat, a *Dacherio* et in ed. cit. tom. V. et edit. nouae tom. II. pag. 39. *Wandelberti* martyrologium integrius, praemissa *Wandelberti* ad Otricum praefat. vulgatum esse, et praeter *Ittigium* laudat *Carolū le Coigne* tom. IV. annal. Francorum p. 472. — Pag. 211. de *Beda*e aliorumque martyrologiis quaedam adiecit. *Harl.* — Referente *Thoma Ittigio* de bibliothecis et catenis patrum pag. 199. *Molanus*, quum Coloniae 1568. *Vluardi* martyrologium ederet, huic simul *Wandelberti* martyrologium, versibus quibusdam subductis, interseruit. At *Dacherius* in spicilegii sui tomo V. integrum *Wandelberti* martyrologium cum suis praefationibus et adpenticibus ex *Isaaci Vossii* codice auctori suo et nitori restituit. *Sixt.*]

*Rabani Mauri* (circa a. 845.) martyrologium ab Henr. Canisio editum tom. VI. *Antiquar. Lectionum*. Ingolstadt. 1604. 4. [et ex edit. *Iac. Basnagii*, tom. II. part. 2. p. 337-352. Amstel. 1725. fol. item in *Hrabani Mauri* Opp. tom. VI. p. 179-201. Colon. Agripp. 1626. fol. *Harl.* — *Rabani Mauri* prologum ad *Ratleicum*, abbatem Seeligstadiensem, *Ioan. Mabillonius* veter. analect. pag. 419. seorsum obtulit. *Sixt.*]

*Notheri* cognomento Balbuli, monachi S. Galli martyrologium, editum ab eodem Canisio tomo eodem, [et ex ed. *Iac. Basnagii* tom. II. part. 4. pag. 85.]

*Adonis* ab a. 859. archiepiscopi Viennensis martyrologium ex quatuor codicibus recensitum a *Iacobo Mosandro*, in tomo septimo *Vit. Sancto. Laurentii Surii*, Colon. 1581. fol. et ab *Heriberto Rosweido* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in bibliotheca patrum Lugd. 1679. tomo XVI. pag. 823-932. ex *Rosweidi* edit. recusum. *Fabr.* — Praegressas edd. sequuta est recentior et praestantior, studio *Dominici Georgii*, inscripta: *Martyrologium Adonis*, archiepiscopi Viennensis, ab *Heriberto Rosweido* iam pridem ad MSSa exemplaria recensitum, nunc ope codd. bibliothecae Vaticanae recognitum et adnotationibus illustratum opera et studio *Dominici Georgii*. Romae, ex typographia Palladis. 1745. fol. Addita sunt *martyrologia* et *calendaria* aliquot, ex Vaticana et aliis bibliothecis eruta et iam primum edita. Conf. *Histoire littéraire de la France*, tom. V. pag. 465. *Le Coigne* analecta ecclesiastica Francorum, tom. IV. 472. *Nachrichten von einer Hallischen Bibliothek*, vol. VI. pag. 435. Editoria praefatio praemissa enarrat varias

varias *Adonis* martyrologii editiones. *Sist.* — *Add.* supra §. XVII. 13. — *Zacharias* in Bibliotheca Pistoriensi, supra laudata pag. 98. sqq. ita contulit cod. mst. archiui Pistorienlis capituli cum edit. Rosweidana in bibl. max. PP. ut antea varr. lectt. libelli de *festiuitatibus SS. Apostolorum*, qui martyrologio praefigitur, quod de natali beatorum apostolorum Petri et Pauli sub tertium Calend. Iulii legitur ap. Rosweidum, primum lectionem Rosweidianam, dein alio caractere lectionem codicis adponeret: tum a pag. 101-136. per singulos dies omnium mensium, ducto initio a Cal. Ianuarii, partim moneret, ubi codex atque editio concordant, partim omnes, etiam leuiiores, codicis lectiones, ab editis discrepantes, adferret. *Harl.*

*Vsuardi* monachi S. Germani de Pratis martyrologium ad Carolum Caluum circa a. 875. quod nouissime ex ipso, ut non dubitant, *Vsuardi*, quod seruant, autographo vulgauerunt Benedictini Paris. 1718. 4. post editiones minus sincere Lubecenses a. 1475. 4. sub titulo *rudimenti nouitiorum* et 1490. 4. sub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicam sub tit. Iacobi de Voragine 1480. \*) Colonienfes 1490. fol. et cum Greueni auctario 1515. 12. 1521. 4. \*) Venetam sub tit. Romani martyrologii editore Bellino a Padua, Augustiniano 1498. Patauina, eodem Bellino editore 1500. Parisiensem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienti. Parisiensem Ioannis Munerati 1536. et quas cum notis edidere Io. Molanus Louanii 1568. 8. Antwerp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in historia christiana veterum patrum, Paris. 1583. fol. et Io. *Baptista Sollerius* S. I. Antwerp. 1714. fol. m. Iun. tom. VI. et VII. maximo studio in hoc versatus. Romanam pariter et Gallicam, multasque alias ecclesias per longum tempus vsas hoc *Vsuardi* martyrologio, monet Io. *Launoius* in praef. ad iudicium de controuersia super exscribendo Parisiensis ecclesiae martyrologio, Paris. 1671. 8. qui pag. 8. etiam Rothomagensem editionem *Vsuardi* a. 1505. factam memorat, et pag. 129. notat *Launoius*, Romanorum martyrologium esse ipsummet *Vsuardi* martyrologium minutum et variatum in paucis et auctum in pluribus. *Fabr.* — De variis huius martyrologii editionibus egit quoque noster *Fabricius* in libro: *Salutaris lux euangelii*, e quibus eminent prae reliquis 1) editio Io. *Bapt. Sollerii*. v. *Memoires de Trevoux* 1714. Dec. pag. 2086. Acta erudit. 1725. pag. 473. *Unschuldige Nachrichten*, a. 1715. p. 1138. — 2) editio a *Iacobo Bouillart*, cum titulo: *San-Germanensis monachi martyrologium sincerum*

\*) [Aliam *Martyrologii Vsuardi* edit. vetustam recensuit Io. *Bapt. Audifredus* in Specimine editionum italicarum saeculi XV. (Romae 1794. mai. 4.) pag. 299. In calce legitur: „Hoc opus diligentia Domini Georgii antonii uespucii cathedralis ecclesiae florentinae praepositi emendatum correctumque. Impressum est Florentie per presbyterum Franciscum de benaccursis Anno — M. CCCC. LXXXVI. (1486.) 4. Priora folia continent tria *calendaria*: sequuntur *Cronarii* et *Hedodori* epistola ad Hieronymum et huius respon-

sio; dein praefatio, quae in pluribus libris adscribitur Bedae super opere *Martyrologii*; postea epistola s. praefatio *Vsuardi* monachi ad Karolum regem super opere *Martylogii* (sic). Incipit deinde *Martyrologium* ipsum, ad cuius calcem adiecta sunt *Capitula*, quae dicuntur per totum annum. *Harl.*]

y) [De tribus postremis edd. v. *Panzeri* A. T. IX. pag. 223. nr. 180. b. vol. VI. pag. 375. nr. 253. et pag. 385. nr. 550. *Harl.*]

sincerum, ad autographi, in San-germanensi abbatis servati, fidem editum, et ab observationibus Sollierii vindicatum, Paris. 1718. 4. v. Journal des Savans 1719. Febr. pag. 183. Mém. des Treux a. 1719. Maii, p. 770. Europe savante, 1718. Nou. pag. 63. In le Coite annal. eccles. Francor. tom. IV. pag. 473. leguntur, quae pertinent ad *Vsuardi martyrolog. Sixt.* — Conf. supra XVII. 14. — In memorata *Bibl. Pistoriensi* a Zacharia edita part. III. §. XXIX. pag. 53. paucis indicatur et valde celebratur codex *Vsuardini martyrologii*, atque a pag. 137-163. non solum illius codicis cum Sollierii editione comparati lectiones varias, et ea, quae vel in codice vel in edit. Sollierii desiderantur, diligenter per omnes mensium dies adnotavit Zachar.; sed etiam ea, quae aut in codicis margine recentius variis temporibus sunt scripta, aut ad peculiariora quaedam *Vsuardi* auctaria pertinent, sub finem in adpendicem reiecit. Idem *Zachar.* p. 53. promissit plenam martyrologiorum Bibliothecam, quae sex constaret voluminibus, et Calendaria atque martyrologia quaecumque antiquiora, a Bucherio, Rosweido, Florentinio, Canisio, Frontone, Allatio, Bollandianis, Mabillonio, Acherio, Martenio, ac romanis Anastasii editoribus vulgata sunt, comprehenderet: atque ordinem argumentaque singulorum descripsit voluminum. In tertio igitur se collocaturum, scripsit, *Adonem*, ad simplicem, genuinam et germanam, quam Sollierius exoptabat, formam reuocatum; in quarto *Vsuardum*, et cetera, quae ex illo ducta sunt, martyrologia, in eoque de hoc *Vsuardiano* codice plura dicturum. Num autem amplissima illa bibliotheca lucem adspexerit, equidem ignoro. *Harl.*

**Martyrologium secundum morem romanae et vniuersalis ecclesiae editum a Francisco Maurolyeo**, abbate Messanensi. Venet. 1568. 1570. 12. [conf. *Walchii bibl. theol. selectam*, tom. III. pag. 711. sqq. 723. sqq. *Harl.*]

**Martyrologium romanae ecclesiae, cum notis Petri Galefnii**, protonotarii apostolici, vulgatum Venet. 1578. 4. *Fabr.* — In nota a. 1578. errasse videntur operae. Fabricius quidem noster in libro: *Salutaris lux euangelii* etc. pag. 217. citat edit. a. 1587. dum non pauca, inquit, aduersus veterum martyrologiorum fidem a *Petro Galefnio*, qui martyrologium cum notis, Venet. 1587. 4. edidit, et a *Baronio* inserta esse (martyrologio romano,) notant *Io. Launoius* in discussione responsionis de duobus Dionysii cap. 7. *Ruinartus* ad Victorem Vitensem pag. 552. sqq. et auctor dissertationis in bibl. Angloise tom. II. pag. 227. a. *Mich. Geddesio* insertae tomo secundo *Miscellaneorum*, editorum Lond. 1714. 8. *Harl.*

[P] **Martyrologium romanum**, Rom. 1584. 4. quam editionem prioribus praefert et secutum se esse Baronijs testatur, recusam Antwerp. 1586. 8.

**Martyrologium Romanum** ad nouam Kalendarii rationem et ecclesiasticae historiae veritatem restitutum, Gregorii XIII. iussu editum, et Sixto V. dicatum, cum notationibus *Caesaris Baronii*. Rom. 1586. \*) 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antwerp.

\*) [In qua Xynorides inter Ss. d. 14. Ianuar. pag. 48. commemoratur. *Harl.*]

Antwerp. 1613. etc. Et cum geographicis tabulis et notis per *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* noua topographia. in martyrologium romanum. Venet. 1609. 4. Eiusdem catalogus Sanctorum qui in martyrologio romano non sunt. ibid. 1625. 4. *Lucas Holstenii* animaduersiones ad Baronii martyrologium prodire Paris. 1664. 8. Non pauca aduersus veterum martyrologiorum fidem a Galefinio inserta esse et Baronio, notat Io. Launoius in discussione responsionis de duobus Dionysii cap. 7. *Fabr. Petrus Galefinius* hinc inde in suam martyrologii rom. editionem transtulit, quae fidei veterum martyrologiorum aduersantur, v. c. verba Chrysostomi (hom. 4. de Lazaro). *Καὶ ἑνωρίδες τῶν ἁγίων μαρτύρων* (et *bigae sanctorum martyrum*, n. Iuuentini et Maximi,) peruerse intellexit, opinatus, vocabulum *ἑνωρίδες* significare nomen proprium virginis cuiusdam Antiochenae; id, quod etiam Baronius in suis M. R. editionibus prioribus adfirmavit; postmodum vero a *Nicolao Fabro* aliisque amicis melius edoctus, editiones, quae *Synoridem*, tamquam nomen proprium martyris prae se ferunt, suppressere omni studio adlaborauit: cuiusmodi editiones sunt Romana 1586. fol., Venetae 1587. 4. et 1597. 4., Antwerpensis 1589. fol. propter raritatem insignes ex adlata causa. In editione Colonienſi 1603. error quidem de Synoride non obuinit: attamen in indice legitur: *Xynorides martyr. Antiochiae a. 1. Jan.* Conf. *Ittig.* de biblioth. et catenis patrum, Lipsi. 1707. 8. pag. 156. 157. et *Dallaus* de usu Patrum, Geneuae 1636. pag. 97. Editio *Lubini* est quoque repetita Paris. 1679. 4. Alia praeterea editio Parisiens. est de anno 1613. Quoniam *Baronius* varia obtulit culpanda, virgula censoria ferierunt eum inter alios iam citatos *Dor. Ruinartus* in historia persecutionis Vandalicae pag. 268. *Dallaus* l. c. pag. 95-98. Quod attinet ad martyrologium romanum *Vrbani VIII.* auctoritate recogniti, cum additamentis Sctorum Belgii, cura *Balduini Willati*, Montibus 1641. 8. et cum accessionibus nouorum Sctorum a *Dominico Macoy*, Romae 1668. 4. [de quo vide *Diarium eruditorum nouum*, italice editum a. 1668. pag. 121. *Harl.*] item cum titulo: *Martyrologii romani Gregorii XIII. iussu editi; Vrbani VIII. et Clementis X. auctoritate recogniti, noua editio a Benedicto XIV. aucta et castigata, in qua nonnulla Sanctorum nomina, in praeteritis edd. omissa supplentur, alia item Sctorum et Beatorum nomina ex integro adducuntur, iuxta exemplar Romae impressum*, Colon. 1751. 4. v. Acta eruditor. 1756. pag. 690. De rarioribus editt. M. R. conf. praeter *Serpilii Verzeichniss einiger raren Bücher* pag. 90. *Vogtii* catal. librr. rarior. pag. 73. *Freitag.* Anall. literar. de librr. rariorib. pag. 71. *Widekind* Verzeichnis von raren Büchern pag. 318. *Clement* Biblioth. curieuse histor. et critique, tom. II. pag. 448. *Sixt.* — *Lucas Holstenii* annotata marginalia ad martyrol. romanum *Baronii* edita sunt cum Passione SS. *Perpetuae et Felicitatis*, ex edit. *Luc. Holstenii*, pag. 243-327. Paris. 1664. 8. *Römisches Martyrologium*, wie es von dem Römischen Pabst *Gregorius dem XIII.* eingerichtet, von *Vrbanus dem VIII.* und *Clemens dem X.* übersehen, von *Benedict dem XIV.* sorgfältigst verbessert worden, nach dem Römischen in Lateinischer Sprache herausgegebenen Exemplar in die hochdeutsche übersetzt, samt beygefügten besondern Martyrologien verschiedner Ordensgeistlichen etc. wie auch nöthigen Anmerkungen durch *Paul Schwenger*. Cölln, bey Io. Wilh. Krakamp. 1753. 4. Antea martyrolog. romanum germanice verterunt *Conrad. Vetter* et *Georg. Heiserus*, S. I. Monachii 1670.

Vniuersum in omnes propemodum Europae linguas id translatum esse, docet *Fabric.* in Salutari luce euangelii pag. 217. sq. Add. catal. impressor. libror. in Bibl. Bodlei. vol. II. pag. 150. *Harl.*

*Martyrologium romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum.* Rom. 1632. 8.

*Martyrologium ecclesiae germanicae* peruetustum, quod per DCC. annos delituit, editum et commentario illustratum a *Matthia Friderico Beckio.* Augustae Vindel. 1687. 14. *Fabr.* Hocce martyrologium saeculo post C. N. septimo, adeoque ante Bedae martyrologium iam scriptum fuisse, *Beckius* rationibus haud contemnendis adfirmat. *Sixt.* — add. *Fabr.* Salutar. lux euang. pag. 214. *Harl.*

*Martyrologium Gellonense* siue *S. Guillelmi de deserto*, a. 804. conscriptum, cum variis lectionibus et additionibus ex codd. MSS. tomo XIII. Spicilegii Dacheriani, p. 388. sqq.

*Martyrologia* quinque vel sex quae vulgavit Io. Baptista Solerius tom. VII. Actor. Sctor. Iunii. Antwerpiae 1717. fol.

*Vincentius Bellouacensis*, non episcopus, sed Lector regius Bellouaci in domo S. Ludouici a. C. 1264. defunctus, in Speculo suo Historiali, quod in a. C. 1244. definit, et in libris XXXI. est diuisum, fusc etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. et inter opera Vincentii Basil. 1481. Venet. 1484. et 1591. et ex emendatione Benedictinorum collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Ioanne de Vignay, Paris. 1521. fol. Vide de eo Rollandum praef. ad tom. I. Ianuarii pag. 19. Natalem Alex. tom. VII. Hist. eccles. p. 138. edit. in fol. et Iac. Echardum in diss. de scriptis Vincentii Bellouacensis, Paris. 1708. 8. Memorias litterarias Trevoltinae illius anni pag. 1479. seq.

*Iacobus de Viraginis* siue vico virginis, (Viraggio,) Ligurum ciuitate, Ord. Praedicator. archiepiscopi Ianuensis siue Genuensis, *Historia Lombardica* siue *legenda* [P] *curia de vitis Sanctorum*, scripta circa a. C. 1290. et licet plena fabulis, lecta audissime et excusa saepius, Venet. 1478. per Chrstop. Arnold. 1481. Norimb. 1478. 1493. 1496. Daventriae 1479. Colon. 1480. Venet. 1483. Louan. 1485. Basil. 1486. Argentinae 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. et ex Claudii Rotae recensione Lugd. 1519. et 1531. fol. Quae sequuntur post caput CLXXVII. addita sunt ab *Antonio Ebero*, Sufatensi. Fuit etiam, qui Legendam istam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. et qui gallice verteret, Ioannes de Vignay. Paris. 1546. fol. *Fabr.* — Idem *Fabricius* noster in salut. luce euangelii pag. 214. sq. non solum auct numerum editionum atque versionum; sed variat quoque interdum in notis annorum, et quorundam V. D. iudicia de illo adfert. Primum obseruat, illam *historiam Lombard.* scriptam esse tempore interregni ante a. 1273. citatque *Tob. Eckard* de Bibl. Quedlinburgensi pag. 34. Tum animaduertit in not. p. et q. de Iacobo, *hist. Lombard.* scriptore, egisse *Iac. Echardum* de scriptoribus ordinis Praedicatorum tom. I. pag. 455. sqq. et 742. *Casimirum Oudinum* tom. III. de scriptoribus eccles. pag. 614. etc. *Historiam* autem *Lombardicam* proprie esse narrationem,

nem, quae vitae S. Pelagii subiicitur; sed vulgo Legendam totam nomine historiae Lombardicae venisse, atque Io. Bollandum praef. ad tom. I. Ianuarii p. 19. putasse, ineptas etymologias ab alio esse additas. Quoties vero istud opus, *vorago fabularum* ab aliis habitum dictumque, saec. XV. et init. saec. XVI. sub prelis iudarit et in alias linguas sit translatum, incredibile paene videtur. Nam Fabric. et h. l. et in salutari luce, admodum exiguum numerum adtulit: nubem vero, heu propemodum immensam editionum atque versionum excitavit Panzer. in Annal. typogr. ex quibus omnes illas reserere taedavit me, praeterea veritum, ne tempore et lectorum patientia abuterer. v. indices ad illos Ann. typ. vol. V. pag. 454-456. et vol. XI. pag. 184. sq. ibique multae edit. Iac. de Viragine *Sermonum de tempore et Sanctis* et *Sermonum de Sanctis* enumerantur. Quasdam tamen antiquiss. edit. historiae istius ex illis Annal. memorare lubet. — in vol. IV. p. 12, 66. ed. a. 1474. fol. sine loci nota. — vol. II. p. 275, 28. edit. Paris. per Vdalric. Gering, Mart. Crancz, et Mich. Frisburg. a. 1475. fol. (Fabric. in Add. ad vol. IX. vet. ed. citat ed. Paris. 1476. fol.) — vol. I. p. 280, 37. ed. *Conradi de Hoemborch*, Colon. 1476. fol. — vol. II. p. 174, 28. ac p. 180, 54. edit. Noriberg. auctam multorum Sctorum, quas variae dioeceses venerantur, legendis, per Io. Senfenschmid et Andr. Frisner. 1476. fol. max. ib. pag. 180, 54. per Anton. Koburger. 1478. fol. et saepius. — pag. tamen 213, 225. edit. Noriberg. per Ant. Koburg. a. 1493. a Fabricio quoque citatam, Panzer dubiam esse censuit. — Vol. I. p. 354. a. edit. Daventriens. per Rich. Passraed. 1479. fol. — vol. IV. pag. 151. 211. 212. etc. tres memorantur edd. sine loco et anno. p. 151. nr. 709. Legendae Sctorum Hungariae in Lombardica historia non contentae, f. l. et a. in fol. Sed haec sufficiant: cui volupe erit plures cognoscere editiones, is adeat Panzer. II. citt. — De edit. versionis italicae Venet. 1475. typis Nic. Ienson. v. *Esame - ovvero Storia critica*, di Nic. Ienson opera — da *Giacomo Sardini*, libro II. Lucae, 1797. fol. part. VII. cap. 1. pag. 69. sqq. — *Erasmi Schmidii* Calendarium etymologicum ex Lombardica Historia Iac. de Voragine — congestum. v. in *Io. Ge. Schelhornii* Amoenitatibus litterar. tom. XI. pag. 324 - 361. Francos. et Lipf. 1729. 8. — *Venetis* in bibl. Marc. in quatuor codd. MSS. sunt *Iac. Virag.* Legendae Sctor. v. catal. codd. latin. Marc. p. 148. et p. 149. in cod. CCCLVI. Legendae Sctor. facile ad usum chori. — Ibid. inter codd. *Nannian.* in lingua italica scriptos aliquot legendae ex opere Iac. de Voragine, italice versae, in cod. LXVII. vid. cl. *Morelli* cat. codd. Nan. italice scriptorum p. 68. sq. — *Florentiae* in bibl. monast. b. Mariae, *Iac. de Vorag.* Sermones s. vitae Sctor. diuisae pro singulis mensibus. vid. *Montfaucon*, diar. ital. p. 372. — *Paris.* in bibl. publ. triginta et quatuor codd. MSS. sunt, qui continent illas Legendas, et in septem codd. sunt Iac. de Voragine sermones, v. indic. ad cat. codd. illius bibl. tom. IV. p. LXV. vt aliarum praetermittam bibliothecarum catalogos. Add. Biblioth. selecta hist. ecclesiasticae, Venet. 1776. 8. pag. 193. seq. *Hart.*

*Ioannis Timmathensis* Historia aurea a. 1360. scripta 3 grandibus voluminibus MS. in bibl. Lambethana, et Sanctilogium Britanniae MS. cum supplemento in bibl. Collegii corporis Christi apud Cantabrigienfes, et in Cottonian. Ex hoc Sanctilogio multa ad ver-

bum repetiisse *Ioannem Capgrauum*, notat *Causus* ad a. 1366. Prior tamen ad fabulas lectori commendandas ostenditur a *Wilhelmo Nicholsono* in bibliotheca scriptorum Angliae p. 98. — [Mentio quoque editionis a. 1521. fol. sine loco. Exiit etiam in lucem publicam Lugd. 1514. 1543. fol. Argentor. 1513. fol. Idem catalogus sollemter quidem collectus est; sed immixta quoque sunt, quae fide carent. *Sixt.*] Omitto alia inedita opera de sanctis, quae a *Bollando* memorantur, *Petri Calonis* <sup>aa)</sup>, *Bernardi Guidonis* episcopi Lodeuensis, *Ruggerique* et *Arudulphi* monachorum Fuldensium, et *Ioannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

*Petri de Natalibus*, Veneti, catalogus Sanctorum diuisus in XII. libros et absolutus a. 1382. (de quo supra §. IX. memini) prodit primum Vicentiae 1493. fol. cum nonnullis Sanctorum gestis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino, subiectis: hinc Argentinae 1502. 1513. fol. 1562. Lugd. 1508. 1514. et 1519. fol. et ex emendatione *Alberti Castellani*, Veneti, qui et ipse vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentissime de hoc Petro Natali differit *Apostolus Zenus* in Diario Veneto, Giornale d'Italia tom. XVI. pag. 449-468. *Fabr.* [recus. in *Apost. Zeni* Dissertazioni Vossianae, tom. II. Venet. 1753. 4. p. 31. sqq. et quidem p. 35-39. de catalogo Sctorum. — De ed. Vicent. 1493. fol. v. *Panzer* A. T. vol. III. p. 521. nr. 83. vbi etiam p. 481. nr. 1387. ex *Maittaire* A. T. citatur edit. Venet. 1509. fol. Add. ed. f. l. 1521. fol. v. *Goetz* Memor. bibl. Dresd. II. 459. *Harl.* — Hicce catalogus est compilatio e *Iacobi de Voragine* Legenda aurea de vitis Sctorum maxime, nec non aliorum auctorum scriptis, sine delectu facta, continetque multa subleuae ac fallacis fidei. Incipit ab aduentu Domini seruatoris nostri, desinitque in *S. Luciano* episcopo. *Sixt.*]

*Rudolphi de Riio* decani Tungrensis, qui a. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius ecclesiasticus generalis, quem ad calcem *Vsuardi* vulgauit *Io. Molanus*, Louan. 1568. 8.

*Antoninus* Florentinus, ord. Praed. archiepiscopus Neapolitanus <sup>bb)</sup> a. 1459. defunctus, in summa Historiali siue Chronico, quod ab orbe condito ad sua tempora perduxit, multa etiam passim de Sanctis et eorum gestis copiose commemorauit. Prodit tribus voluminibus in folio Venet. 1482. Norimb. 1484. Basil. 1491. et denique Lugduni 1583. ex recensione *Petri Mauri* S. I. qui notas etiam addidit. [P] De Antonino hoc adeundus *Papebrochius* ad 2. Mai. tom. I. p. 311. ad 338. et de scriptis eius p. 322. seq. Vide etiam ad tom. VII. p. 553. 681. seq.

## Index

aa) *Petri Calo*, f. *Calotii*, Dominicanus, qui circa a. 1310. vixit, vitae Sctorum, duobus voll. in fol. instae seruantur Bononiae, teste *Iac. Echar-do* tom. I. de scriptor. ord. Praed. p. 511. At *Fabriz* noster in salutari lucra. evang. pag. 215. nescit, sit, alijs ne sit, qui nonnulli *Petrus Clodienfis*. *Harl.*

bb) Secundum alios fuit archiepiscopus Florentinus. Istius summa historica spirat genium saeculi, quo vixit, quippe credulum fabulisque indulgentem. Vitam eiusdem a *Vincenzio Mainardo* scriptam legimus in *Laurentii Surii* vitis Sctorum. *Sixt.*

*Index SS. Martyrum* quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romae quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio tom. II. Anecdotor. Latin. p. 191.

[*Diui Georgii Florentis Gregorii*, episcopi *Turonici* opera, scil. de gloria martyrum et confessorum libri III. de miraculis S. *Martini Turonensis* libri IV, de vitis patrum liber unus, de septem dormientibus in maiori monasterio prope Turonem liber unus; diligenti opera et fide veterum codd. exscripti emendati et aucti labore et industria *Jo. Balesdens.* partt. II. Per. 1640. 12. II. voll. et in Bibl. max. patrum Lugd. tom. XI. p. 183. sqq. *Harl.*] — Hic quoque memoranda est *Paulli Aringhii* Roma subterranea nouissima, vulgata Romae 1651. Paris. 1659. locupletiori et emendationi cura; deinde recusa Arnheim. 1671. cum figuris; huiusque translatio teutonica cum titulo: *Unterirrdisches Rom, durch Christoph. Baumann* verteutscht. Arnheim. 1668. cum figg. vid. Bibl. Thomastianae: tom. p. 488. a *Ge. Wolsge. Panzero* editae. Imprimis euoluatur historia biblioth. Fabricianae, part. II. §. 80. Agitur inter alia in illo opere raro de catacombis, vel quasi sepulcris veterum martyrum christianorum, inscriptionibus peculiaribus insignitis. Adtentione porro dignus est liber, Romae 1720. editus: *Osservazioni sopra i Cimiteri de' Santi Martiri et antichi Christiani di Roma* II. voll. fol. Narratio fusiore de Catacombis affertur in: *Jo. Georg. Keysslers* neuester Reise etc. Hannover. 1740. tom. I. p. 655. sq. tom. II. pag. 19. seqq. *Sixt.*]

*Necrologium* S. Dionysii, vulgatum a Mich. Fellblenio, monacho Benedictino in Historia Abbatiae regalis S. Dionysii edita gallice, Paris. 1706. fol. Plura eiusmodi inedita necrologia memorat *Labbens* in Bibl. noua MStorum pag. 33.

[„Scripta de vitis Sctorum multis esse fabulis repleta, dolenter scribit ac fatetur magnus romanae ecclesiae doctor et episcopus Canariensis, *Melchior Camus* in locis theolog. libr. II. cap. 6.“ sunt verba *Jo. Fabricii* in excit. histor. bibliothecae illius. *Sixt.* — Legete das siue vitas Sctorum reiici ab ipsis doctioribus pontificiis, scribit *Rich. Simonius* epist. sel. 8. tom. I. pag. 93. *Henm.*]

*Recentiorum collectiones de Sanctis.*

*Bonini Mombratii* Mediolanensis *Legendarium* siue *Acta Sanctorum* II. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obuium opus. *Fabr.*

[Eiusmodi collectionum catalogus, si opus, aut potius non alienum videretur ab instituto et consilio bibliothecae graecae, posset vel ex Panzeri A. T. (vide ind. vol. V. p. 450. sq. et XI. pag. 178. alibi sub nominibus collectionum,) valde amplificari. Quare breuitatis studio tantum hic excitabo antiquiores editiones *Vitarum Sctorum*, Norimb. 1478. 1483. fol. — Venetiis 1483. fol. 1500. 4. — Casellae 1481. 4. — sine loci nota, 1483. 1485. fol. 1500. in 4. — Vlnae sine anno, fol. (Colon.) f. l. et a. fol. — sine l. et a. fol. etc. *Harl.*]

Anonymi



Anonymi qui circa a. C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis digestum *magnum speculum exemplorum* editum Daudentriae 1481. Colon. 1485. Argentinae 1487. et 1497. Hagenoae 1519. et a Ioanne Maiore S. I. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiae eodem anno, et Colon. 1611. 8.

*Vitae patrum*, hominum lumen, coeli via. 1507. fol. Eadem vitae saepius reculae, variis locis et denique emendatius editae ab Heriberto Rosweido, de quo supra pag. 27. seq. [conf. Casp. Burmanni Traiectum eruditum pag. 314. Harl.]

[*Hermani Bonni* Farrago praecipuorum exemplorum de apostolis, martyribus, episcopis et sanctis patribus veteris ecclesiae etc. Halae Suevor. 1539. 8. sine mentione typographi. Harl.]

[De cardinal. *Quignorii* vitis Sctorum agit *R. Simon* epist. select. tom. I. nr. 37. *Huin.*]

*Viola sanctorum*, Hagenoae 1508. 4.

*Hieronymi de Villautis*, canonici regularis, *Panis quotidianus*. ib. 1509.

*Iac. Fabri* agones martyrum primi mensis. Paris. 1525. et Rom. 1559. fol. edit. rariusque et ipsi obui.

*Georgii Wissli* Hagiologium siue Historia de Sanctis Dei. Mogunt. 1541. fol.

*Vitae patrum* in usum ministrorum verbi, quoad eius fieri potuit repurgatae per *Georgium Maiorem* cum praefatione D. Mart. Lutheri. Witteberg. 1544. 8. et 1559. et 1578. et germanice interprete Sebastiano Schwan, pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 8.

*Theodori Lohes a Stratis* Prototypon veteris ecclesiae. Colon. 1547. fol.

*Aloyfii Lipomanni*, Veronensis episcopi, vitae Sctorum tomis octo Rom. 1551-1560. in. 4. de quibus dixi volum. VII. huius Bibl. pag. 732. [f. sec. nostram edit. vol. VIII. p. 647. not. ubi quoque de *Surii* vitis Sctor. quaedam notantur, secund. auctorem Bibl. selectae H. E. pag. 194. sq. Prodiit quoque Lipomanni opus Louanii 1561. fol. et gallice digestum a *Gabriele de Payherhault*, Paris. 1572. fol. Harl.]

*Laurentii Surii* Carthusiani, vitae Sctorum Orientis et Occidentis collectae vndique et per anni seriem digestae sex voluminibus in fol. Colon. 1569. et Venetiis 1581. atque iterum Coloniae 1581. adiuncto septimo tomo supplementi per *Iacobum Mosanderum*. Et denique [P] nouis accessionibus locupletatum ibid. 1618. fol. quatuor Voluminibus (?).

Quod

cc) Quatuor, non, uti scripserat Fabricius, sex voll. hanc constare edit. et 1617. fol. prodisse, multisque Sctorum vitis esse auctam etc. notatur in catal. bibl. Bunau. l. c. pag. 592. et ab

auctore Bibl. sel. H. E. pag. 195. qui praeter ea animaduertit, hanc editionem prioribus longe praefendam esse. Harl.]

Quod passim ipse velut in laudem <sup>44)</sup> profretur Salsus stylum se actorum veterum elegantiae causa mutasse vel contraxisse, ea re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monumenta malunt sincera et integra evolvere. Ceterum ex Surio hauserunt Franciscus Haraeus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grassius alique plures, qui post illum vitas Sctorum latine, italice, hispanice, germanice prodiderunt. *Fabr.* — *Franc. Harusii* vitae Sctorum potissimum ex Lipomanno et Surio breui compendio collectae, et ex Io. Maldonato, Ge. Vicelio aliisque auctae, tertium prodierunt Lugd. 1594. 8. tum Coloniae 1630. fol. — *Lippeoli* I. *Lippeloo* vitas etc. Colon. 1604. 8. IV. voll.

*Petri de Ribadeneira* flos Sctorum, de la vidas de los Santos, etc. hispanice, Matriti 1610. fol. II. voll. et Barcelon. 1623. fol. — tum a *Niembergio*, *Garcia* et *Guerrero* auct. ib. 1705. fol. III. voll. — latine studio *Iacobi Canisii*, Colon. 1630. fol. — gallice cum accessionibus nouarum vitarum *Duwallii*, *Martini*, Paris. 1649. fol. II. voll. — ibid. 1686. fol. II. voll. — Rothomagi, 1655. fol. II. voll. — Ex Lippeloo et Ribadeneira potissimum, aliisque congestit vitas Sctor. *Cornel. Grassius*. Colon. 1616. 8. IV. tom. add. Fabricii salutar. lux euang. pag. 216. sq. *Harl.*

*Heriberti Rosweidi* Vltraiectini S. I. Fasti siue catalogus alphabeticus Sanctorum quorum vitae in Belgicis bibliothecis manuscriptae: Antwerp. 1607. 8. Eiusdem vitae Sctorum ibid. 1619. fol. et auctiores, 1629. fol. duobus tomis. Vitae sanctarum virginum quae in saeculo vixerunt, cum tractatu de statu virginittis ibid. 1626. et 1642. 8. Silua eremitarum Aegypti ac Palaestinae 1619. 4. De eiusdem Rosweidi vitis patrum abunde dictum supra, pag. 27. seq.

*Alta Sanctorum* ex Rosweidi consilio, industria incredibili, maximoque labore collecta, recensita, aditaeque et ad extremum mensis Iunii perducta a Iesuitis Antwerpiensibus *Io. Bolland*, *Godfrido Henschenio*, *Danielo Papebrochio*, *Francisco Baertio*, *Conrado Janninga*, *Nic. Rayao* et *Io. Baptista Solerio*, etc. tomis satis spissis XXV. [vltra XL.] in fol. quorum primus lucem vidit Antwerpiae 1643. postremus 1717. [1786.] Bollandus operi immortuus est a. 1665. 12. Sept. aetat. 71. Henschenius a. 1681. aetat. 81. Papebrochius a. 1714. 28. Iun. aetat. 87. <sup>45)</sup> Ianuarius mensis duobus tomis absoluitur, Februarius tribus, Martius tribus, Aprilis totidem, Maius septenis. [Iul. opera Janningii, Sollerii, Io. Pinii, Guil. Cuperi et Petri Roschii, 1719-1731. voll. VII, — Augustus, opera Sollerii et rell. ac Io. Stiltingi, 1733-1743. voll. VI, — Septembris, opera Pinii, Stiltingi, Io. Limpeni, Io. Veldii, Constantini Syskenii, et Io. Perierii, 1746-1748. voll. VIII, — Octobris voll. V. quorum vltimus prodit 1786. ex quibus voll. XXIV. Antwerp. vol. autem XXV. et XVI. sqq. Bruxellis edita sunt. *Harl.* Prodiit etiam

<sup>46)</sup> Confer Dallaeum cap. IV. de usu patrum pag. 32. Certe veri studiosis non admodum placet viri industria, ac quod stylo suo plerasque vitas componendo maluit elegantiora, quam veriora dare, inquit Combessius tom. I. Bibl. Concionatoriae pag. 23.

<sup>47)</sup> Vide Bollandi vitam ante tom. I. Martii, Henschenii ante tom. VII. Maii, Papebrochii ante tom. VI. Iunii.

Vol. X.

X

etiam sextum Oct. volumen f. LII. vniuersi operis, sed admodum rarum est. anno IX. et XI. resp. Gall. frustra tentata est operis continuatio: v. *Camus* Iter per Belgium tom. II. pag. 47-56. vers. germ. et *Meusel* bibl. histor. I. I. pag. 306. sqq. *Beck.*] Censura inquisitionis Toletanae aduersus acta Sanctorum pridem, deferentibus, vt est credibile, a Carmelitis vibrata <sup>ff)</sup>, ante aliquot iam annos reuocata est. Qui autem elaborandi restant sex [aut potius nunc duo] menses posteriores, vix videtur spes illos intra breue adeo tempus lucem visuros esse, si verum est quod audiui, laborem omnem colligendi Acta eiusmodi viros iam memoratos et excerptendi studium ac primores sex menses, velut vltorius vita et industria non profectura, circumscripsisse. *Fabr.* [et, mutatis in praesenti rebus, nulla aut exigua continuationis spes superesse videtur. *Fabric.* exemplari suo adscripserat: „Io. Bapt. Sollerii expositiorem de Io. Petri a Ludewig, qui in Acta S. S. inuectus erat, lege in Act. erudit. Francon. part. 13. p. 37. sqq.“ — *Conf. Io. Vogt* catal. librorum rarior. (Hamburg. 1738. 8.) pag. 5. sq. vbi quoque memoratur consilium Albrizzi et Coleti, bibliopolarum Venet. Editionis operis repetendae. — Tres tomi ad mensem Februar. pertinentes sunt inprimis rari. — Acta autem ista vberime recensentur et de illis ac superiorum quorundam laboribus eiusdem generis indicatur in: *Baumgartensi* Nachrichten von merkwürdigen Büchern, tom. I. p. 134. sqq. p. 239. sqq. p. 351. sqq. et p. 525. sqq. — tom. II. p. 126. sqq. inprimis pag. 132. sqq. et p. 147. sqq. p. 153. sqq. ipsius Papebr. iudicium de sublesta quorundam actorum sanctorumque fide. — tom. III. p. 37. sqq. ac pag. 58. sqq. de *Vsuardi* martyrologio, quod est in tom. VI. et VII. Iunii. — tom. IV. p. 34. sqq. denique m. August. voll. VI. in tom. IV. p. 128. sqq. — In *Baumgartensi* Nachricht. von einer Hallischen Biblioth. tom. VIII. p. 493. sqq. recensetur liber, in quo et *Benedicti XIV.* iudicium de actis Sctor. et responsio, continetur: Epistola — *Benedicti XIV.* ad Presbyteros societatis Iesu, qui Acta Sctorum edunt Antwerpiae, vna cum responso eorundem ad eundem etc. Antwerp. 1751. mai. 4. — Ex actis Sctor. sunt excerpta facta. Huc pertinent: Breuis notitia Italiae, Hispaniarum, Galliarum, Belgii, Germaniae et regnorum vicinorum, ex actis Sctorum Ianuarii et Februarii excerpta et digesta. Antwerp. 1658. 8. et, Breues notitiae triplicis status ecclesiastici, monastici et secularis, excerptae ex Actis Sanctorum Ian. Februarii et Martii, ibid. 1668. 8. — *Lambec.* in comment. de bibl. caesar. et Kollar. in notis, de locis Actorum saepenumero agunt, eodd. recensent, nec raro refutant Bollandum etc. c. gr. in vol. IV. p. 75. 82. sqq. pag. 129. 142. 173. 243. sq. p. 287. 443. sq. et ita in reliquis tomis, locis perquam multis. *Harl.* — Omnia Sctorum Acta tam ex codd. MSS. quam ex libris impressis colligere, multisque voluminibus edere, notis quoque illustrare voluit *Surius*; morte vero praeviente impediabatur, quo minus propositum opus, vires vnus exsuperans, ipse absolueret; illius vero continuandi operam susceperunt editores, qui ab anno 1719. vsque ad an. 1786. primum Antwerpiae, dein Bruxellis ediderunt. Fuerunt vero *Conrad. Ianning*, *Io. Bapt. Sollerius*, *Io. Pin.*, *Guil. Cuper.*, *Petrus Bosch*, *Io. Stilting*, *Io. Limpen*, *Io. Veld*, *Constantinus Suyken*, *Io. Perier*, *Urbanus Sticker*, *Io. Cleus*, *Cornel.*

<sup>ff)</sup> Vide, quae praemissa sunt tom. I. Iunii. *Niceron.* Nachrichten von berühmten Gelehrten, tom. II. pag. 324. sqq. et *Helyot* Histoire des ordres monastiques, tom. I. pag. 282-300. *Harl.*]

*Cornel. Bynne, Iac. Bueus, Ios. Ghesquier, Ignat. Huben, Io. Baptista Fonso.* — Editores horum actorum propterea in offensionem Carmelitarum incurrebant, quia prophetam Eliam auctorem esse ordinis Carmelitarum negauerunt. Pugnatum est ab his contra illos nonnullis scriptis, e. g. Ordinis Carmelitani in Belgio prouincialis, *Sebast. a S. Paulo* scripsit libellum supplicem pro ordine et antiquitate ordinis Carmelitarum variisque illius historiis, 1683. Romanque ad papam Innocentium XI. transmisit. Quum vero nihil obtinuisset hic libellus, post decem annos idem auctor alia scripta pontifici Innocentio XII. obtulit, nempe: Exhibitio errorum, in actis Sctorum a Papebrochio <sup>66</sup>) commissorum: Motium iuris: Appendix ad Motium. v. Acta eruditor. pro anno 1696. p. 132. Iesuitae autem suam causam strenue defenderunt variis scriptis apologeticis, quae itidem indicantur in Actis eruditor. an. 1696. p. 132. lqq. et an. 1698. pag. 81. 129. Comparuerunt e. gr. *Conradi Ianningi* apologia pro actis Sctorum contra *Sebast. a S. Paulo*, prouincialem Carmeli Flandro Belgici, Antwerp. 1695. 8. — *Dan. Papebrochii* responsio ad exhibitionem errorum per *Sebast. a S. Paulo*, part. III. quarum prima Antwerp. 1696. 4. — secunda ibid. 1697. 4. et tertia ibid. 1698. 4. prodit. — *Nicol. Raynei* responsio ad memoriale, in quo *Sebast. a S. Paulo* aduersus Acta Sctor. et personam *Dan. Papebrochii* adcusationes suas reuerat, Antwerp. 1699. 4. — Impressa quoque fuit Apologia pro hagiographis Antwerpensibus societatis Iesu, aduersus tres insulas epistolas. Colon. 1734. — Multa quidem occurrunt in actis Sctorum, quae veri studioso minus satisfaciant, tam fictitia, quam dubia: attamen laude sua non priuandi sunt illorum editores, propterea quod in praefationibus praemissis, dissertationibus atque obseruationibus ad notitiam antiquitatum et historicorum monumentorum operam contulerunt utilem. Huius generis specimina, in peculiari opere collecta, sunt edita, cuius titulus est: *Thesaurus ecclesiasticae antiquitatis et sacrae et profanae eruditionis, in quo dissertationes, tractatus, diatribae praefliminares aliaque praestantia monumenta, quae a Bollandio ceterisque societatis Iesu hagiologis Antwerpensibus in omnibus fere de actis Sctorum voluminibus conscripta, sparsim occurrunt, coniunctim exhibentur.* tom. III. quorum duo priores Venetiis 1749. tertius vero ibid. 1751. in fol. publice comparuerunt. *Sixt.*

*Theodorici Ruinarti*, monachi Benedictini, Acta martyrum sincera et selecta cum notis. Paris. 1689. 4. et auctiore editione Amstelod. 1713. fol. [P] et gallice a *Droueto de Maupertuy*. Paris. 1708. 8. duobus volum. *Fabr.* — Ad editionem Amstelodamensem suam contribuit industriam *Petrus Poirotus*. vid. praefatio generalis huius *Posthumis*, Amstelodam. 1721. editis praemissa. Habemus quoque operis *Ruinartini* editionem Veronensem a. 1731. fol. Conf. Sammlung von alten und neuen theolog. Sachen, 1733. p. III. *Dodwellus* paucos fuisse martyres contendit; cuius opinionem impugnauit *Ruinartus* in praefatione suo libro praemissa, aliaque protulit ad illustrandam martyrum historiam. [Praefatio eius generalis in Acta martyrum est quadripartita, p. I-LXXVII. et 1) agitur

X 2

gg) Conf. *Dallacum* cap. IV. de usu patrum, pag. 81. 82. Certe veri studiosis non admodum placet viri industria, ac quod stylo suo ple-

rasque vitas componendo maluit elegantiora, quam ueriora dare, inquit *Combesius* tom. I. Biblioth. Concionat. pag. 23.

de ipsius Actis eorumque descriptionibus atque collectionibus: 2) sequuntur dissertationis XI. Cyprianicae *H. Dodwelli* de paucitate martyrum confutatio, quantum ad eius argumenta siue rationum pondera; et 3) eiusdem confutatio, quantum ad res facti, ex recensione singulorum persecutionum; 4) denique differitur de persecutionum causis et effectis, martyrum fortitudine et honoribus, atque cautionibus circa eosdem adhibitis. *Harl.*] — Laudem egregiae a *Ruinarto* praestitae industriae ipsius liber meretur, etiamli quoque non omnia, ab ipso relata, fide sint accipienda, ac nonnulla omissa deprehendantur, quae omitti non debuissent. Attamen, quia *Ruinartus* iudicium criticum adhibuit ad reprobandum minus probanda, quod adinet ad Acta martyrum, aduersarium expertus est *Laderchius*, qui adortus est illum libro peculiari, Romae 1723. 4. duabus part. vulgato: *Acta Sanctorum Christi martyrum vindicata*, in quo satis inepto conatu omnes de martyribus narrationes, apertam fabularum speciem prae se ferentes, ceu creditu dignas, laudat, et illos, qui dissentiunt ab ipso, acriter vituperat. *Sixt.* *Acta martyrum P. Theodorici Ruinart opere ac studio collecta, selecta atque illustrata.* Accedunt praeterea in hac editione Acta SS. Firmi et Rustici ex optimis codd. Veronenfis. — Edita per *Bernard. Galura*, SS. Theol. Doct. etc. Augustae Vind. 1802. 1803. III. voll. 8. *Beck.*

*Ambrosii Nouidii Pracci* Fastorum sacrorum libri XII. ad Paulum III. pontificem, Antwerp. 1559. 8.

*Petri Iusti Sautel*, S. I. Annus sacer poëticus. Lugd. 1679. 12.

*Claudii Chiffellani* (Chastelain) canonici ecclesiae Parisiensis Hagionomaëticum siue vocabularium hagiologicum, hoc est, Index locupletissimus Sanctorum, quorum nomina vulgari vsu corrupta feruntur, addita notatione temporis, quo floruerunt, et dici, quo memoria eorum in ecclesia recolitur, praefixus exstat Aegidii Menagii originibus linguae gallicae Paris. 1694. fol. longeque plenior et accuratior est similibus indicibus, quos dedere *Claudius Robertus* in Gallia Christiana, et in anno suo sancto gallice edito Philipp. Labbeus S. I.

*Tiofridi* opus de Epitaphiis Sanctorum.

*Simonis de Peyronet* catalogus Sanctorum et Sanctarum cum notis, liber postumus editus Tolosae 1706. 4. Nonnulla omissa ab eo et male posita Sanctorum nomina notantur in *Memoriis litterariis Treuoltinis* illius anni pag. 1581. seq.

*Calendaria*, quae exstabant in Missalibus antiquis, vt *Alberti Krantzii* secundum ritum laudabilis ecclesiae Hamburgensis: Argentor. 1509. fol. et in missali secundum ritum ecclesiae Bremensis ibid. 1511. etc.

*Specimen Calendarii ecclesiastici*, continens festa, Sanctorumque nomina per totum annum cum breui commémoratione, qui qualesque fuerint et quare memoria eorum calendario sit illata. Holmiae 1708. 4.

*Omitto sermones de sanctis*, vt sunt Parati. Norimb. 1500. fol. etc.

*Io. Olorii Lulitani*, Colon. 1602. 8.

Henrici

Henrici Engelgraeve Coeleste Pantheon, siue coelum nouum in festa et gesta Sctorum. Col. lon. 1659. 8. Lucis euangelicae pars III. etc. *Fabr.*

[Augeri potest hic et sequentium Hagiologiorum etc. catalogus ab iis potissimum, qui in bibliothecis Pontificiorum, qui vocantur, amplissimis, praesertim in iis quae ex sublati monasteriis mire sunt locupletatae, sedent, et otio abundant. At enim, quia plurimum eiusmodi generis scriptorum notitia omnino longeque abest a consilio et instituto bibliothecae graecae, ut alias praetermittam omissionis causas haud illegitimas; nolo plura congerere et huic pistrino operam addicere. Duo tamen scripta, quae huc pertinent, sunt adhuc iis, quae adduxit ven. *Sixt.*, addenda. — Nouissima martyrologii et vitarum Sanctorum graece scriptarum collectio est, quam in manibus habeo: Νέον ἐκλόγιον, περιέχον βίαις ἀξιολόγησις διαφόρων ἁγίων καὶ ἄλλα τινὰ ψυχῶφελῶ διηγήματα. Ἐκλεχθέν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων, εἰς ἀπλὴν τε φράσιν μεταγλωττισθέν, καὶ νῦν πρῶτον τυποῖς ἐκδοθέν, διὰ συνδρομῆς φιλοχρίτε τινος χριστιανῆ, εἰς κοινὴν τῶν Ὁρθόδοξων ὠφέλειαν. Ἐνετίησιν. φωγ. 1803. παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, in mai. 4. Triginta et sex Sanctorum et Sanctarum vitae enarrantur. Prima est Photines a. Chr. 66. vita, et vltima Hierothei a. Chr. 1686. Sequuntur breviores narrationes, in his oratio Theodori Prodromi F. — Alter libellus est quodammodo similis vulgaribus nostris calendariis, quae quotannis prodire solent; Μητολόγιον πρὸ χειρὸν τῆς χιλιοστῆ ὀκτακοσιοστῆ πέμπτῃ ἔτης. 1805. Μεταπροσθήκης τῶν Μηνῶν Ἑλληνῶν, Ἑβραίων, καὶ Τέρκων, καὶ ἄλλων διαφόρων ἀξιολόγων ἐσθήσεων. Ἐνετίησι. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, in minima forma. *Harl.* — Fabricianis adicere iuvat monimenta litteraria, quae sequuntur:

Francisci Combesfisi, librum, quem inscripsit: *Illustrium Christi martyrum lecti triumphi, vetustis Graecorum monumentis consignati.* Paris. 1660. 8. Graeca latine vertit et notis illustravit Combesfius.

Nec omnino vilipendendum librorum singularium curiosis opus 2. voluminibus confectumque f. 4. Schweidniti 1725. cum praefixo titulo: *Gelstreiche Gesänge und Lieder auf alle Sonntagsevangelien und Episteln, 9 Theile mit 245 feinen Kupferstichen.* (quae imagines aeneae Sanctos horumque facta repraesentant.)

In primis vero commemorandum est opus nitidum splendidumque, quod edendum curauit Stephanus Euodius Asserianus Romae 1746. fol. mai. hoc titulo insignitum: Acta Sanctorum martyrum orientalium et occidentalium in duas partes distributa. Accedunt acta S. Simeonis Stylitae. Omnia nunc primum sub auspiciis Iohannis V. Lusitanorum regis e bibliotheca apostolica Vaticana prodeunt. Steph. Euod. Asserianus archiepiscopus Apamensis chaldaicum textum recensuit, notis vocalibus animauit, latine vertit, admonitionibus perpetuisque adnotationibus illustravit. Typis Iosephi Collini. Pars I. complectens paginas 301. P. II. paginas 445. explens. Huius operis, quod e bibl. acad. Altorf. in manibus habeo, pleniorē ematrationem addere iuuant. Post dedicationem, quae Iohannis V. Lusitaniae regis elogium continet, occurrit praefatio satis ampla,

qua testatur *Assmannus*, se usum esse in conficienda tota historia martyrum Orientalium et Occidentalium variis diuersisque MSS. codicibus Vaticanae bibliothecae. Horum codicum momenta historica enarrat et quam polleant auctoritate adlaborat euincere, nec non de difficultatibus, quibuscum ipsi codices scrutanti pugnandum fuit, conqueritur, et qua ratione vicerit illas ostendit. Tandem sibi ipsi hisce gratulatur verbis: „Satis superque ad rem huius operis vniuersam enucleandam explicandamque fecisse nos arbitramur, multis iisque implicatissimis sed opportunis ad rem quaestionibus discussis, germanitatem codicum, e quibus haec acta eruimus, demonstrando, non leuibus, vel ex triuio emendicatis coniecturis; sed inuictissimis et ad Criticae leges exactis rationum momentis, quorum pondus Eruditorum iudicio aestimandum aequo animo lubenterque relinquimus.“ Sane admirandus est labor assiduus, quem pertulit *Assmannus* in suo opere exarando exornandoque. Singulorum Sanctorum vitis eiusmodi praestruxit admonitiones, quae ad historiam illorum illustrandam hinc inde conquisitis suppetiis multum conferunt, deinde textum syriacum vniuscuiusque martyrii versione perspicua congruentique interpretatus est. Adhaec subiunctae sunt vberiores adnotationes, quibus codicum habitus significatur et quae in textu explicatione indigent, diligenter adferuntur. Totum *Assmanni* opus quas quidem martyrum enarrationes offerat: ex sequentibus cognosci potest. Martyrium *S. Simeonis Barsabae*, episcopi Seleucia et Ctesiphontis, sociorumque eius *Abdhaiclae* et *Hananiae*, presbyterorum aliorumque centum diuersi ordinis virorum: nec non *Guhsciatazadis*, eunuchi regis Nutricii, *Phusikii Karugabari*, eiusque filiae virginis Deo sacrae. — Certamen plurium martyrum et *Azadis* regis eunuchi. — Martyrium sanctarum, *Tharbae* virginis eiusque sororis Deo factae et ancillae item virginis. — Martyrium *S. Milis*, episcopi Sulae, *Abröfmi* presbyteri et *Sinae* diaconi. — Martyrium *S. Sciahduftis*, episcopi Seleucia et Ctesiphontis et 128. sociorum. — Martyrium *S. Barsabiae*, coenobiarchae et decem eius sociorum nec non cuiusdam magi etc. — Martyrium *S. Narsetis* episcopi, et *Iosephi* eiusdem discipuli, ex vrbe Sciaharcadata prouinciae Beth-Garmeeae, nec non aliorum XX. martyrum. — Martyrium *S. Danielis* presbyteri et *Vardae*, virginis Deo sacrae, — Acta SS. CXX. martyrum, inter quos nouem virgines Deo sacrae: reliqui sacerdotes, diaconi, et diuersorum ordinum clerici. — Martyrium *S. Barbasemini*, episcopi et sociorum. — Passio SS. martyrum, qui variis in locis a praefectis interempti sunt, praeter eos, qui in regis foro occubuerunt. — Martyrium *S. Iacobi*, presbyteri et Mariae eiusdem sororis, sacrae Deo virginis. — Martyrium *S. Theclae*, *Mariae*, *Marthae*, *Mariae* et *Anae*, virginum Deo sacrarum. — Martyrium *S. Barhadbesiabae*, diaconi. — Acta SS. martyrum captiuorum. — Acta SS. quadraginta martyrum, *Abdae* et *Ebediesu*, episcoporum, *Abdallahae*, *Simeonis*, *Abrahami*, *Abae*, *Aiabelis*, *Iosephi*, *Hani*, *Ebediesu*, *Abdallahae*, *Iohannis*, *Ebediesu*, *Maris*, *Barhadbesiabae*, *Rozichaei*, *Abdallahae* et *Ebediesu*, summatim sexdecim, omnium presbyterorum; *Eliabi*, *Ebediesu*, *Hani*, *Mariabi*, *Maris*, *Abdias*, *Barhadbesiabae*, *Simeonis* et *Maris*, summatim nouem, omnium diaconorum; *Papae*, *Eusebi*, *Ebediesu*, *Phachidi*, *Samuelis*, et *Ebediesu*, summatim sex, omnium monachorum; *Mariae*, *Tathae*, *Enae*, *Adranis*, *Mamae*, *Maris*, et *Marachae*, summatim septem, omnium virginum, Deo sacrarum.

ficarum. — Martyrium S. *Bademi*, coenobiarchae. — Acta sanctor. martyrum, *Acephinus*, episcopi, *Iosaphi*, presbyteri, et *Athilabae* diaconi.

Hanc enarrationem excipiunt Acta aliorum martyrum Orientalium in Perside excruciatorum e codice chaldaico Nitriensi Vaticano II, quippe Acta SS. martyrum, *Ionas*, *Bri-chiesu*, *Zebinas*, *Lazari*, *Moruthas*, *Narfetis*, *Eliae*, *Maharis*, *Habibi*, *Sabas*, et *Scambaitae*. — Acta SS. martyrum, *Sapotis* episcopi, *Beth-Nictoris*, et *Isaaci* episcopi Carthae Beth-Seleucia; nec non *Maharis*, *Abrahami* et *Simeonis*. — Martyrium beati atque incliti *Maharfaporis* qui in tenebricoso lacu coronatus est. — Martyrium beati *Iacobi* intercessi, ex regia vrbe Beth-Lapeta. — Sequuntur Acta martyrum occidentalium, praemissa praeter alia dissertatione de *Eusebiana actorum veterum martyrum collectione*. — Martyrium S. *Luciani* et *Marciani* d. 26. Nouembr. — Martyrium SS. *Victorini*, *Kiftoris*, *Nicephori*, *Claudian*, *Diodori*, *Serapionis*, et *Papii*, d. 28. Febr. — Martyrium SS. *Stratonice* et *Seleuci*, quod Cyzici subierunt. — Acta septem martyrum, *Athletarum Christi*, *Hipparchi*, *Philothai*, *Iacobi*, *Paragri*, *Halibi*, *Romani* et *Lolliani*, qui sub *Maximiano* passi sunt, Samosatae. — Martyrium S. *Aguetis* virginis. — Martyrium S. *Procopii*. — Martyrium SS. *Alphaci*, *Zachaei* et *Romani*, d. 17. Nouembr. — Martyrium S. *Timothei*, d. 21. Maii, Gazae. — Martyrium S. *Apiani*, d. 2. Apr. Caesareae. — Martyrium S. *Hedesi*, fratris *Apiani*. — Martyrium S. *Agapii*, d. 20. Nov. — Martyrium S. *Theodosiae*, sacrae Deo virginis. — Martyrium S. *Petri*, qui et *Abfelamus*, m. Ianuar. Caesareae. — Martyrium S. *Theodotae*, meretricis. Adpendicis loco exhibentur: Admonitio in Acta S. *Simeonis* stylitae S. *Iacobi* Sarugensis, Batnarum in Mesopotamia episcopi, ecclesiae syriacae doctoris, de S. *Simeone* stylita homilia.

De discrimine, quod *Assemanus* inter martyres orientales et occidentales constituit, monendum videtur: Significatu peculiari nec infrequenti orientales accipi gentes eas, quae inde ab Euphratis ripa orientali per Mesopotamiam et Chaldaeam ad Tigridem vsque ulteriusque sua habent domicilia; occidentales vero, qui Syriam, Palaestinam, Aegyptumque etiam colunt. Causas adesse dubitationum de fide absoluta codicum, qui historiam definitorum martyrum suppeditant, haud diffitemur, etiamsi noster *Assemanus* in praefatione sua generali praefixa operi erudito, ab ipso edito, tulerit sententiam: „Scimus, non deesse homines eruditae uariis, ut videri volunt, quorum ea est praecipua rerum opinio, ut quidquid veterum monumentorum ex longinquis, maxime vero transmarinis, Asiae regionibus in Europam aduehitur, doli mali fraudisque suspitione non careat.“ Profecto additum argumentum res historicas iudicio haud praecoccupato perpendenti minus satisfacit: „Quasi vero ecclesiasticae eruditionis thesaurus totus quotusque est, quo tot scriptorum volumina“ [*quasi vero cuncta, quae leguntur in illis sint omni exceptione maiora*] „locupletantur, non inde potissimum adlatus ad nostras manus peruenerit, unde haec eadem Actorum collectio depromta in lucem hodie — proponitur.“

Varia



Varia scripta, quae pertinent ad historiam Sanctorum et martyrum, offendimus in bibliothecis Patrum, quarum recensionem ampliorem obtulit *Thomas Ittigius* in tractatu de *bibliothecis et catenis Patrum*. Idemque de variorum martyrum suppliciis egit in *selectis capitibus hist. eccles. saeculi II. cap. 6. pag. 212-292.* — Quaedam ad historiam martyrum pertinentia occurrunt in libro, qui prae se fert titulum: *Censura quorundam scriptorum*, quae sub nominibus Sanctorum et veterum auctorum a Pontificiis, (in quaestionibus potissimum hodie controuersis,) citari solent. In qua ostenditur, scripta illa vel esse supposititia, vel dubiae saltem fidei. Auctore *Roberto Coco*, ecclesiae Leodiensis in agro Eboracensi pastore et olim in florentissima academia Oxoniensi collegii Aenaeinasi socio. In gratiam studiosorum antiquitatis ecclesiasticae quintum recusa. Cura *Gebhardi Theodori Meieri*, Helmstadii, 1683. Inter alia scripta, quae ceu supposititia reprehendit *Cocus*, adlegatur liber: *Passio S. Andreas per presbyteros et diaconos ecclesiarum Achaiae scripta*, a *Surio* in historia Sanctorum tom. VI. Nouembr. 30. commendatus, laudatus etiam a *Lipomano* de vitis Sanctor. P. I. pag. 369. Deinde obuenit liber: *Vita S. Martialis ab Aureliano Lemouicensi episcopo, olim beneficio Martialis a mortuis excitato, descripta*, ad quem prouocant *Garetius* libro de inuocatione Sanctorum, et *Baronius* in Annal. ad an. 74. Dum ostendit *Cocus*, quam mendax sit haec vitae S. Martialis descriptio, testem quoque adfert *Iohannem Hessels a Louanio*, ex huius censura de quibusdam Sanctorum historiis cap. 6. m. Iunio ad finem martyrologii *Vsuarii* editi per *Molanum*, 1568. — In *Ioh. Salom. Samleri capitib. selectis hist. eccl.* plura deprehenduntur, quae respiciunt historiam Sanctorum, e. g. tom. I. p. 425. ex Actis Sanctor. Febr. 4. refert historiolum de S. *Theophilo*, cuius poenitentiae historiam *Eutychianus*, Adanensis in Cilicia clericus, consignasse fertur, p. 462. *Isidorum*, auctorem libri de vita Sanctorum utriusque Testamenti excitat, et pag. 463. *Georgium Florentium Gregorium* libros VII. miraculorum (4. de mirac. Martini, 2. de gloria martyrum, vnum de gloria confessorum) scripsisse commemorat; eademque pag. *Venantius Honorius Clementianus Fortunatus* tamquam auctor vitae S. Martini, et aliorum SS. adlatus est. — De fati martyrum christianorum multa, quae sunt attentione digna, legimus in ampliori opere *Schroeckhii*: *Christliche Kirchengeschichte*, P. II. III. IV. nec non in *Moshemii* Institutionib. histor. eccles. edit. alt. 1764. saec. I. B. I. c. 5. saec. II. P. I. c. 2. saec. III. P. I. c. 2. saec. IV. P. I. Inter plura hoc quidem eius iudicium repetere liceat: „Quae ab his martyribus ab eo tempore, quo in vincula coniecti erant, ad extremam vitae horam dicebantur et gerebantur, ea studiose in litteras referri solebant, ut posteris certis diebus in exemplum proponi possent. At veterum eiusmodi Actorum martyrum perpauca ad nos peruenerunt. Et maxima eorum pars in decem annorum bello a *Diocletiano* aduersus Christianos gesto igne deleta est. Conquirebantur nempe illa tempestate iussu imperatorum omnes libri chartaeque Christianorum et in ignem coniciebantur. Ab octauo quidem saeculo, tam Graeci, quam Latini, in componendis martyrum vitis multum diligentiae consumserunt: sed, quod nec ipsi saniores ex romano coetu profitentur, fabulas plerique narrant rhetoricis quibusdam pigmentis infucatas. Neque maior fides est indicibus illis, quae martyrologia vocantur, quae vel ab imperitis hominibus confecta, vel fallaci manu corrupta sunt.“ —

Adiun-

Adiungimus iis, qui de martyribus scripserunt *Casp. Sagittarium*, cui debemus librum: *De martyrum cruciatibus*, Ienae, 1673. in quo libro eruditissimo fere omnia collecta sunt, quae historiam martyrum illustrent. Sufficiat tantum, teste *Sagittario*, mentionem iniicere discriminis martyrum. Post *πρωτομαρτυρες* dicebantur *ισομαρτυρες*, qui sacris ordinibus initiati morte cruenta sunt abrepti: *μεγαλομαρτυρες* nuncupati sunt, qui dignitate aliqua civili conspicui, aut loco et genere nobiliori eminentes ob constantem religionis christianae professionem ad supplicia trahebantur. *Καθιμαρτυρες* salutare solebant eadem fata expertas mulieres et virgines christianas. Ceterum cuiuscunque sortis et conditionis Christiani, generatim quippe, suae religionis causa mortem violentam passi *αγιομαρτυρων* elogio sunt ornati. — [Conf. *Fabricii* nostri Bibliograph. antiquar. ed. *Schaffshausen*, pag. 756. sq. ubi plura de cruciatibus martyrum scripta commemorantur. *Harl.*] — Adtingenda quoque dissertatio: *De studio martyrii in ecclesia primitiva*, quam sub praesidio *Io. Reinhardi Rus* defendit illius auctor *Io. Caspar. Reuchlin*, Ienae 1737. Vere adfirmavit idem auctor: in eo fuisse occupatam Christianorum industriam, ut suorum martyrum acta transmittenda curaret ad posteros, cuius rei testis est *Cyprianus* in ep. 12. „Dies eorum, quibus (ceu martyres) excedunt, annotare, ut commemorationes eorum inter memorias martyrum celebrare possimus.“ Nota est praeterea opera *Guil. Caue*, quam contulit ad enarrandam et explicandam Christianismi historiam antiquam, hisce libris: I) *Antiquitates Apostolicæ*, or the history of the lives, acts and martyrdoms of the holy Apostles of our saviour, and the two Evangelists, Mark and Luke. Prima huius libri editio prodit Londini 1677. fol. saepiusque postea repetita est. Teutonicam eiusdem versionem accepimus cum titulo: *Antiquitates apostolicæ; oder Leben und Thaten und Martyrtod der heiligen Apostel, wie auch der beyden Evangelisten, Marci und Lucae, nebst einer Einleitungsrede von den drey Hauptregierungen der Kirche Gottes*. Lipsiae 1696. 1710. 4. et 1724. 8. Ad haec quoque memoranda versio belgica, Ultraiekti 1698. fol. Magnam quidem diligentiae eruditae laudem hoc libro sibi conciliauit *Caueus*, in eo reprehendendus, quod traditionibus apocryphis iusto maiorem tribuerit fidem. Hanc sententiam quoque de sequentibus ingenii *Caueani* foetibus ferre licet. II) *Apostolici*, or the history of the lives, acts, death and martyrdoms of those who were contemporary with, or immediately succeeded the Apostles, as also the most eminent of the primitive fathers for the first three hundred years. Lond. 1677. 1682. 1686. in fol. III) *Ecclesiastici*, or the history of the lives, acts, death and writings of the most eminent fathers of the church, that flourished in the fourth century. Lond. 1683. 1686. fol. Praeter belgicam huius libri vna cum antiquitatibus apostolicis translationem, Traiecti ad Rhenum 1698. fol. *Herm. Witsii* praefatione et exercitatione peculiari de vera Pauli et Iacobi sententia in doctrina de iustificatione instructam, suppetit nobis interpretatio teutonica, quae titulum prae se fert sequentem: *Antiquitates patrum et ecclesiasticae; oder: Leben, Wandel, Lehr, Tod und Marter der apostolischen Väter, welche zur Zeit der Apostel oder gleich darnach gelebt haben, wie auch der vornehmsten Väter in den vier ersten Jahrhunderten, nebst einer Einleitung von dem Fortgang der christlichen Religion und von den zehen Hauptverfolgungen gegen dieselbige, etc. Nunnehero aber nach der letzten und verbesserten*

dritten Edition ins Hochdeutsche überfetzt; sammt *Herm. Wits* Vorrede und deſſen Abhandlung von dem rechten Verſtand und der Meinung Paulli und Iacobi. *Bremae* 1701. in 4. Enarrauit *Caucus* in libris II. III. vitas S. Stephani, S. Philippi, S. Barnabae, S. Timothei, S. Titi, S. Dionyſii, S. Clementis, S. Simeonis, S. Ignatii, S. Polycarpi, S. Quadrati, S. Iuſtini, S. Irenaei, S. Theophili, S. Melitonis, S. Panteni, S. Clementis Alexandrini, Tertulliani, Origenis, S. Babylae, S. Cypriani, Gregorii, Thaumaturgi, Dionyſii Alexandrini. IV) *Primitive Christianity*, or the religion of the ancient Chriſtians in the firſt ages of the goſpel. Lond. 1669. Quae editio repetita eſt variis annis, et quinta vice 1689. Illius adſunt verſiones 1) Belgica, Amſtelod. 1692. 2) Germanica, Lipſiae 1694. 1723. 3) Gallica, Amſtelod. 1711. In hoc libro, qui largiora continet elogia Chriſtianorum, ad cauſſam confeſſorum et martyrum ſpeciatim pertinet cap. 6. 7. Adiungere deet *Gottfr. Arnoldi* librum: Wahre Abbtildung der erſten Chriſten — worinnen zugleich des Hrn. *William Caus* erſtes Chriſtenthum nach Nothdurft erläutert wird. Edit. ſecunda, Francof. ad M. 1700. confequuta eſt primam, ibid. 1696. fol. etc. [De origine fabularum, quibus hiftoriae martyrum contaminata eſt, egit *H. Ph. Cour. Henke* in Comm. de figurato dicendi genere, fonte multarum in hift. chriſt. fabularum, Opulcc. acad. p. 229. ſq. *Beck.*]

De *Henrico Valeſio*, cui debemus inſignem editionem hiftoriae eccleſiaſticae ab *Eusebio* ſcriptae, obſeruem, iſtum editioni ſuae praeter alias adieciſſe diſſertationem de martyrologio, quod *Rosweidus* edidit ac perperam pro veteri genuino Romano martyrologio iactauit. — Praetermitto ea, quae in pluribus aliis hiftoriae eccleſ. litterarum monumentis de martyribus paſſim occurrunt, tantum mentionem adiciens quorundam librorum, qui Acta Sanctorum praefertim reſpiciunt, quales ſunt:

*Arnaldi d'Andilly* vies des Saints peres des deſerts. Paris. 1647. 4. et 1668. 8. duob. vol. poſtea 1694. Bruxell. trib. vol. in 4. Viam intrauit auctor, quam praeiuit *Palladius* in hiftoria Lauſiaca, et *Caffianus* in tract. Collationes Patrum ſceticorum. — De Patribus ſic dictis ſceticis copioſe ſcripſit *Schroeckhius* in libro: Chriſtliche Kirchengelch. P. 5. pag. 174. ſqq.

*Adriani Baillet* vies des Saints, compoſées ſur ce, qui nous eſt reſté des plus authentique et de plus aſſuré dans leur hiftoire, diſpoſées ſelon l'ordre des calendriers et des martyrologes. Paris 1701. fol. trib. vol. et 8. duodec. vol. eod. a. ac 1704. iterum quatuor vol. in fol. 1724. Auctor memorabilia de Sanctis enarrans ſequutus eſt ordinem menſium atque dierum, liberaliori iudicio vtens, quibus aliis, traditioni parum fidae nimis inhaerentibus, merito praefertur, quam ob rem nonnullis eidem cum ipſo religioni Romano-Pontificiae addictis diſplicuit, quod adparet ex ſcripto aduerſus ipſum ſine mentione loci et anni edito: Recueil des lettres critiques ſur les vies des Saints du ſieur Baillet. Commentatio, quam praefixit B. ſuo operi: Discours ſur l'hiftoire de la vie des Saints ſeparatim impreſſa prodiit Paris. 1690. 8. et teutonice conuerſa per interpretem incognitum. Roſtoch. 1753. cum titulo: Hiſtoriſche und critiſche Abhandlung von den Geſchichten der Märtyrer und Heiligen und deren Sammlungen. Ipſe *Baillet* publicauit etiam: Hiftoire des fêtes mobiles: vies des Saints de l'ancien teſtament: topographie

graphie des Saints et chronologie des Saints, Paris. 1703. vno vol. in fol. et quinque vol. in 8. quae editio in 8. repetita est ibid. 1707.

*Iosephi Simon. Aſſemani* calendaria ecclesiae vniuersae, [iam supra memorata.] Sex tomj huius operis sensim editi sunt ab a. 1750. ad a. 1755. Romae, 4.

Vniuersa Martyrum et Sanctorum historia desiderat coniunctam operam plurimum, scite diiudicandi vi praedictorum et bene animatorum, vt vera e fictis, verosimilia ex ambigua, vtiliora ex inutilibus seligant. Quod iam singuli ex iis, quos iam meo qualicumque studio in scenam protuli, cum laude periclitati sunt. Huiusmodi tentaminis critici exemplum etiam animaduertimus in *Th. Ittigii* Bibliotheca Patrum apostolicorum, Lipsi. 1699. 8. quippe peculiarem annexuit dissertationem de *Patribus apostolicis*. Licet potissimum pertractauerit iste critica et litteraria momenta, quae pertinent ad scripta patrum, qui comites et discipuli Apostolorum fuisse perhibentur, inuiscuit tamen et talia, quae probant, quam vere statuerit de fictis a fide dignis discernendis in historiis eorum veterum Sanctorum et martyrum, quos adlegauit. Ante *Ittigium* iam eadem incesſerat via *Petr. Halloix* seque viris eruditis commendauit opere inscripto: Illustrium ecclesiae orientalis scriptorum, qui sanctitate iuxta et eruditione primo et secundo Christi saeculo floruerunt et Apostolis conuixerunt, vitae et documents. Cuius tomj duo prodierunt, prior Duaci 1633. posterior ibidem 1636. fol. Inter alia prolixè pertractauit vitas virorum illustrium aevi ab ipso definiti. Agmen claudat compilatio ab ignoto auctore sine delectu facta: Ausführliches Heiligen-Lexicon, darinnen das gottselige Leben und der Tugendwandel, das standhafte Leiden und Sterben und die grossen Wunderwerke aller Heiligen Gottes, so von der heiligen Kirche verehrt werden, und in den vollständigsten collectionibus von actis Sanctorum enthalten sind, beschrieben werden. Col. 1719. in 8. *Sixt.*

*Hagiologia et Martyrologia quaedam specialia <sup>kk)</sup>.*

*Foeminarum.*

*Iacobi Bergomensis* de Sanctis et profanis mulieribus et virginibus. Paris. 1521. fol. *Harib. Rosweidi* Vitae sanctarum virginum. Antwerp. 1626. 1642. 8.

*Arturi du Monſtier*, Rothomagensis, Sacrum Gynaeceum, Paris. 1657. fol.

*Francisci Laberii* Magnum Menologium Virginum etc.

*Gentium.*

[*Frieder. Eberh. Collin* Wundervoller Schauplatz der heiligen Märtyrer, und zwar vornehmlich der um der Wahrheit und des Nahmens Christi willen getödeten Kinder, von Unmündigen an bis auf funfzehnjährige. Nebst einem kurzen Anhang von den Trübsalen und

Y 2

*kk)* [Conf. catal. bibl. Bünauianae tomj III. vol. II. pag. 595. sqq. *Harl.*]

und Verfolgungen der Gläubigen durch alle Secula neues Testaments etc. Hof und Bayreuth, 1738. 8.

Vite di XVII. Confessori di Christo, scelte da diversi Autori et nel volgare Italiano ridotte da Gio. Pietro Maffei. Rom. 1601. 4. *Harl.*]

De sanctis *Anglosaxon.* Georgius Hickelius in diss. epistolari f. 115. seq.

[P] *Anglicanum* martyrologium *Ioannis Wilsoni*, a. 1608. et recognitum a. 1640. *Morlaix* vitae Sanctorum Britonum in Gallia.

*Io. Molani*, indiculus et natales sanctorum *Belgii* [Louanii 1595. 8. et *Arn. de Raiffe* auctarium ad Molani natales Sanctorum *Belgii*. Düaci, 1626. 8.] Eiusdem *Raiffe* f. *Rayssii* hierogazophylaeum *Belgicum*, siue de Sanctorum reliquiis. Sacrarium et Calendarium ditionis *Leodiensis*, a. 1618. editum. *Namurcensis* a. 1619. *Auberti Miraet* fasti Belgici et Burgundici [Bataunia sacra, siue res gestae apostolicor. virorum, qui fidem Batauniae primi intulerunt, in II. partt. diuisa. *Bruxellis*, per Franc. Foppens, 1714. fol. cum figg. aen. *Harl.* *Ghesquierii* Acta Sctorum *Belgii* selecta tom. I. *Brux.* 1783. fol.]

Martyrologium *Galicum*, *Andreas de Saussey*. Paris 1637. fol. II. vol. De sanctis *Lugdunensibus*, in Indiculo Sctor. *Lugdunens.* *Theophylus Raynaudus*, [Lugduni 1629. 8. et] tom. VIII. Opp. *Iacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* et *Velaunorum* etc. Hagiologium Franco-Galliae, ac praesertim Aquitaniae, excerptum ex antiquo martyrologio Abbatiae S. *Laurentii Bituricensis*, variis accessionibus locupletatum: in *Phil. Labbei* Bibl. MSSstor. tom. II. pag. 697-706. Paris. 1657. fol.

*Nicolas Catherinot* le Necrologe de Berry. Bourges. 1682. 4. et eiusdem le Sanctuaire de Berry. Bourges, de l'imprimerie de Jean Toubreau, 1680. 4.

*Pauli*, diaconi *Emeritensis*, liber de vita et miraculis patrum *Emeritensium* — ad veteres Gothorum et Latinorum membranas collatus et notis illustratus, cum apospasmatio de rebus *Emeritensibus*, e bibliotheca *Thomae Tamaio de Vargas*. Antwerp. 1638. 4. *Harl.*]

*Thomae Messinghami*, Florilegium Insulae Sanctorum, seu Vitae et Acta Sanctorum *Hiberniae*, Paris. 1624. fol. *Henrici Fits Simon* S. I. Catalogus praecipuorum Sanctorum *Hiberniae*. *Fabr.* — *Io. Colcagni* Acta Sanctorum veteris et maioris *Scotiae* f. *Hiberniae*. Tomus I. Ianuarius, Februarium et Martium complectens. Louan. 1645. — Tomus II. duorum *Patricii*, *Columbae* et *Brigittae* acta continens. Louan. 1647. fol. *Harl.*]

*Christophori Broweri*, S. I. Sidera illustrium et sanctorum virorum, qui *Germaniam* praesertim magnam olim gestis rebus ornavunt. Mogunt. 1616. 4. *Iac. Grotseri* diui *Bambergenses*. Ingolst. 1611. 4. *Fabr.* — *Io. Ludou. Schoenleben*, Annus Sanctus *Habsburgo-Austriacus*, f. quingenti Sancti, Beati, et Venerabiles vtriusque sexus, augustissimae domui *Habsburgo-Austriacae* sanguinis et cognationis nexu illigati. Salisburgi, 1696. fol. — *Bertholdi (Rizelii)*, *Mellicensis*, Sancta et beata *Austria*, seu acta et vitae Sctorum corum,

eorum, qui a primo iam inde Christi seculo ad hanc vsque aetatem etc. Austriacam regionem illustrarunt etc. Augustae Vindel. 1750. fol. cum figg. aen. *Harl.*

*Martyrologium Hispanicum*, Io. Tamaii Salazar, Lugd. 1651-1659. fol. VI. tomis. *Antonii Vincentii Domenecii* ord. praed. *Historia Sctorum Cataloniae*. Barcinone 1602. *Fabr.* — Io. Ernest. Immanuel. Walchii commentat. *Marmor Hispaniae antiquum*, vexationis Christianorum Neronicae insigne documentum. Ienae a. 1750. 4. — Eiusdem persecutionis Christianorum Neronianae in Hispania ex antiquis monumentis probandae vberior explanatio, qua multa tam sacrae, quam profanae antiquitatis capita explicantur atque illustrantur. Ien. 1753. 4. *Harl.*

*Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum Italiae*. Mediolan. 1613. 4. *Ludouici Iacobilli vitae Sanctorum Umbriae*, Fulginii editae italice 1626. 4. *Martyrologium Brescianum*, quod contra Papebrochii obiectiones propylaeo tom. II. Aprilis p. XL. seq. auctum ex catalogis ecclesiae S. Afrae, defendit *Honorius Stella*, in: *Risposta alla censura*. Bresc. 1687. 4. Vide *Diarium eruditorum Parmense*, italice editum a. 1687. p. 83. seq. *Acta Erud.* tom. III. suppl. pag. 114. *Caesaris Franciotti de Sanctis Lucensibus*. *Martyrologium Mediolanense* Pauli Boscae etc. *Fabr.* — *Antonii Benalii* de vita et rebus gestis Sanctorum Bergomatum commentarii, expoliti et aucti per Io. Ant. Guarnierum. Bergomi 1584. 4. — *Lucretii Trei* sacra monumenta Fori-Iulii, ex antiquis ecclesiasticis traditionibus, historiis et inscriptionibus excerpta, annotatt. contexta, auctoritatibus comprobata, et stilo romani martyrologii in compendium redacta. Vtini, ap. Io. Domin. Mureri, 1724. 4. — Sed hic catalogus scriptorum de Sctis ex variis Italiae. provinciis et vrbibus oriundis mire potest amplificari: at quis eum hic desiderabit? Nubem tamen eiusmodi scriptorum excitatam inueniet illorum cupidus in catalogo biblioth. Buonapianae tom. I. vol. I. pag. 553-563. cap. II. sect. IV. inter scriptores, qui historiam litterariam specialem prouinciarum et vrbium Italiae exposuerunt. *Harl.*

*Georgii Cardofi Hagiologium Lusitanum*: et *Martyrologium Lusitanum* collectum ab aliquot Iesuitis Conimbricae.

*Jacobus a Pinto*, S. I. libro III. de Christo crucifixo tit. 4. loco 12. interfert digressionem de martyribus *Sardiniae*, et praecipue *Turritanis*.

*Davidis Camerarii* liber de *Scotorum* pietate a. 1631. *Adami Regii* *Calendarium* *Scoticum*.

*Octauii Caietani* S. I. idea operis de *Vitis Siculorum Sanctorum*. Panormi, 1617. *F.* — *Octauii Caietani* vitae Sanctorum Siculorum, ex antiquis graecis latinisque monumentis, et vt plurimum ex msstis codd. nondum editis collectae. Opus postumum, cui perficiendo operam contulit *Petrus Salernus* etc. Panormi, 1657. fol. — *Giuseppe Perdicaro*. delle Vite de Sancti Siciliani, part. I. In Palermo, 1688. 4. *Harl.* — *Francisci Carrera* Pantheon Siculum sive Sanctorum Siculorum elogia. Genuae 1679. 4. Facit et huc *Rocchi Pirri* *Sicilia sacra*, Panormi 1644. fol. vbi inter episcopos, Sanctorum etiam plurium vitae traduntur, vt in *Ferdinandi Vghelli* [P] *Italia sacra*, Rom. 16

fol. <sup>4)</sup>) *Ioannis Cheun* Gallia Christiana, Paris. 1621. 4. *Claudii Roberti* Gallia Christiana, ib. 1621. fol. *Scaeuolae et Ludouici Sammarthanorum* <sup>44)</sup>) fratrum Gallia Christiana, Paris. 1656. fol. II. volum. *Matthaei Raderi* Bauaria Sancta, Monach. 1615. fol. III. vol. et Bauaria pia. ib. 1618. fol. <sup>4)</sup>) *Arturi du Monstier* Neustria pia, Rothomagus. 1663. fol. *Henr. Warthoni* Anglia sacra, Lond. 1691. fol. II. vol. *Georgii Bartholdi Pontani* Bohemia pia, Francof. 1608. fol. etc. *Fabr.* — [Ex catal. Bunau, bibl. tomi III. vol. II. pag. 597. addi possunt *Andreae Schotti* Prussia Christiana, siue de introductione religionis christianae in Prussiam per martyres tentata, quorum vitae veritati historicae restituuntur, atque nonnulla ad illustrationem X. et XI. sec. facientia inseruntur. Gedani, 1738. 4. — *Andreae Mlodzianowski* Suppetiae militares, ex diuis Poloniae Lituanaeque gentis tutelaribus, nec non sanctis militibus. s. l. 1671. 4. — Regiae Sanctitatis foecunditas, a *Io. Tomco Marnautio* edita. Romae, typis Vaticanis, 1630. 4. — *Io. Vastouii* Vitis aquilonia, siue vitae Sanctorum regni Sueo-Gothici. Emendauit et notis illustrauit *Ericus Benzeli*us, filius. Vpsal. 1708. 4. — In monasterio quondam Diessen. nunc in bibl. elector. Monac. sunt varia msta necrologiorum. v. *L. B. ab Aretin* Beyträge zur Geschichte und Literatur etc. a. 1804. part. IV. p. 94. et 95. *Harl.*]

#### *Ordinum Monach.*

*Arnoldus Wion* in ligno vitae, edito Venet. 1595. 4. et germanice verso a *Carolo Stengelio* Augustae Vindel. 1607. 4. Martyrologium *Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere iuuat martyrologium ordinis S. Benedicti ab *Hugone Menardo* illustratum Paris. 1629. 8. *Gabr. Bucelini* menologium Benedictinum etc. Acta Sanctorum ordinis Benedictini a sexto saeculo ad duodecimum continuata a *Io. Mabillonio* [Par. 1668. IX. fol.] nec non eiusdem Annales, quorum tomus quintus siue vltimus definit in a. 1116. continuandi a praeclaro viro *Bernardo Pez.* [Sextus Tomus a *Martenio* editus 1739. definit a. 1157. *Beck.*] *Iacobae Boëttae* Blemuriae annus Benedictinus, cuius meminit illustris *Huetius* libro de vita sua pag. 190.

Martyrologium *Canonicorum* regularium *Constantini Ghinii*. 1621.

*Marci Antonii Alegre* Paradisus *Carmelitici* decoris. Lugd. 1639. fol.

Martyrologium *Cisterciense* *Chrysothomi Henriquez*, Antwerp. 1630. fol. de quo *Bollandus* praef. ad Acta Sanctor. Ianuarii cap. 4. §. 9. et praef. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas

ii) Noua editio inscripta est: *Ferdinandi Vghelli Italia sacra*, siue de episcopis Italiae et insularum adiacentium, rebusque ab iis praeclare gestis, deducta serie ad nostram vsque aetatem, opus singulare. tom. I-XI. Editio secunda, aucta et emendata, cura et studio *Nic. Coleti*. Venet. ap. Sebast. Coleti. 1711-1722. fol. *Harl.*

kk) *Sammarthanorum* opus longe locupletius iam emitti in lucem coepit Lutetiae, Studio Dio-

nyssi *Sammarthani* monachi Benedictini e congregatione S. Mauri. [Par. 1715. 25. III. fol. et tom. IV-XIII. opera et st. mon. congr. S. Mauri.]

ll) *Matthaei Raderi* Bauaria Sancta et pia, Tomi IV. Monachii, olim per *Raph. Sadeler*, calcographum venum exposita, et nunc recusa sumt. *Io. Caspari Bencard*. August. 1704. fol. voll. IV. cum figg. *Harl.*

Andreas Quercetanus (du Chesne) in Bibliotheca Cluniacensi siue vitis miraculis et scriptis patrum *Cluniacensium*. Paris. 1614. fol.

Martyrologium *Franciscanum* per Arturum de Monstier. Paris. 1638. fol. Lucas Waddingus etc.

Martyrologium ord. *Prædicatorum*. Venet. 1582. et per Seraphinum Siccum Papiensem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. a Nic. Rudolpho. [*Hyacinthi Choquetii Sancti Belgii*, ord. *Prædicator*. Duaci, typis B. Belleri, 1618. 8. cum figg. *Harl.*]

Calendarium *Praemonstratense*, per Io. Chrysostomum van der Sterre. etc.

*Calendaria ecclesiastica, martyrologia, vitae Sanctorum linguis vernaculis.*

**I. Germanice.**

Passionale durch Stephan. Arndes, Lubec. 1492. fol.

*Petri Canisii*, Predigern zu Angspurg, der Kirchen-Calender, darinn angezeigt werden die Christlichen Feste und Heiligen Gottes. a. 1562. 4. Editio deinde auctior ex Galefinio et aliis prodiit 1599.

Andreas Hondorff, Pfarrherrn zu Dröysig, Calendarium Sanctorum et historiarum, germanice editum Lips. a. 1573. fol.

Casp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Historien etlicher Märtyrer, Magdeburg, 1580. 8. et in beati viri operibus germanicis iunctim editis curante Christophoro Friderico Laemmelio, Lips. 1702. 2. tom. II. pag. 106. seq. et cum praefatione Hermannii Augusti Francke, Hall. 1697. et 1700. 8.

Fr. Zachariae Lippeloo vitae Sanctorum siue res gestae martyrum confessorum atque sanctorum virginum, Colon. 1596. 8. quatuor volum.

Martyrologium romanum germanice ab Henr. Adriani, a. 1600. et Andrea Boyo, S. I. 1642.

[*Martyrbuch*: Darinnen erslich merkliche denckwürdige Reden und Thaten viler heiligen Märtyrer beschrieben werden, welche nach den Zeiten der Aposteln, bis aufs jar Christi M. D. LXXIIII. hin und wieder in Teutschland, Engelland, Schotland, Niderland, Italien, Hispanien etc. umb der götlichen Warheit willen jämmerlich verfolget, gemartert und endlich auf allerley Weise entleibet seyn worden. Aus den Französichen Geschichten der Märtyrern ausgezogen. II. Historia vom Zustand der Kirchen Gottes in Schotland, Engelland, Niderland, Frankreich und Hispanien, von 1557 bis aufs 1597 jar. III. Historia von der Niderländischen Gemeine, wie dieselbe in Engelland unter dem König Eduardo angefangen, ins elend unter der Königin Maria verjagt, und was mit derselbigen in Dennemark und an andern orten sich zugetragen



im jar 1553. 1554. <sup>mm)</sup> III. Historia vom leben Galsacii Caraccioli eines Marggrauen von Vico aus Italia: welches da ist ein recht muster vnd exempel chrislicher Bestendigkeit in der bekantnus der erkanten göttlichen warheit. Gedruckt zv Herborm. 1603. 8. *Harl.*]

*Henr. Fabricii et D. Valentini Leuchtii* Auszug bewehrter Historien der fürnehmsten Heiligen Gottes durch die zwölf Monath des ganzen Jahrs, aus den VI Tomis Suri. Cöln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. *Georgii Maioris* collection verdeutschet durch M. *Sebast. Schwam.* Lubec. 1654. 4.

*Gottfrid Arnolds* erstes Martyrthum, cum epistolis S. Clementis et Barnabae, germanice redditus, 1694. 12. Eiusd. Leben der Altväter, Hall. 1701. 4. und mit der Vorrede Herrn D. Io. Daniel Herenichmid, ibid. 1618. 4.

Adami Walasseri Martyrologium germanice editum, quod memorat Io. Molanus etc.

*Franc. Giry* Leben der Heiligen — — sammt dem Römischen, an der Spitze eines jeglichen Tags gestellten Marter-Buch der Heiligen von Frankreich, deren das Römische keine Meldung thut, aus der Französischen Sprache übersezt und vermehrt durch *Frid. Falzeder*. I, II. Theil. Augspurg und Grätz. 1730. fol. II. voll. *Harl.*]

*Italice.*

*Constantini Felicii Medici*, Calendarium historicum, Urbini 1577.

Martyrologio romano, Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hispanico Alphonsi de Villegas. Venet. 1592. fol. *Fabr.* [Il sacro Leggendario della vita di G. C. di M. V. de' Santi distribuito per ciascun giorno dell' anno secundo il rito della Chiesa Romana, ora migliorato, corretto, et piu esteso di quello dato in luce dal *Alfonso Vigliegas*, raccolto dagli Atti de' Santi — et da altri Autori e diuiso in XIII. tomi. Opera di un Padre dell' Oratorio di Venezia. Tom. I. prodit Venet. 1757. 8. *Harl.*]

Historia delle saute vergini Romane di *Antonio Gallonio*. Rom. 1600. 4.

*Hispanice.*

Martyrologium romanum a *Dionysio Vasquez*, Vallisoleti, 1586. 4.

Flos Sanctorum, Historia general de la vida y hechos de Iesu Christo y de todos los Santos de que reza la Iglesia Catolica, Toleti 1591. fol. quinque voluminibus auctore *Alfonso de*

<sup>mm)</sup> Haec pars habet peculiarem inscriptionem: Kurtzer einfeltiger und wahrhafter historischer Bericht, wie die chrisliche Kirche oder Gemeine auß Niederland und andern auslendischen Oertern, erstlich in Engelland angefangen und aufkomen, wie auch endlich sie wiederumb zerstört worden: — Geschehen im jar — 1553 und 1554: und anfänglich durch *Ioh. Vtenhoun* von

Gendt in Latein beschrieven, vnd zv Basel gedruckt durch *Ioh. Oporinum* im jar 1560. Jetzt aber auß dem Latein ins Teutsch gebracht, durch *Barthol. Rhodungum*, Dienern am Wort Gottes zv Dillenbergh. Gedruckt zv Hernborn in der Graffschaft Nassau Catzenelobogen 1603. 8. Edit. a. 1608. memorat ac recenset *Io. Fabric.* in Historia bibl. Fabric. part. VI. pag. 240. sq. *Harl.*]

*de Villegas*, qui vitas Sanctorum illo ordine exponit, quo fit eorum mentio in Breuiario romano. Recusum opus hoc saepius hispanice, vt Barcinone 1608. et Compluti nec non Caesarangulae 1616.

*Lusitanice.*

O martyrologio romano, traduzido pelo Padre *Alvaro Lobo*. Coimbra 1591.

*Gallice.*

Les veritables Actes des Martyrs, Acta sincera et selecta ex Theod. Ruinarti collectione versa gallice a *Droueto de Maupertuy*. Paris 1708. 8. duobus volum.

Martirologe romain, nouvelle version avec des notes par le *P. Mothier*. Paris 1705. post aliam versionem a. 1624. editam et *Balduini Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Paris. 1643. 4.

Martyrologe universel, contenant le texte du martyrologe Romain traduit en François, et deux additions a chaque jour, l'une des Saints de France, l'autre des Saints des autres nations, avec un catalogue des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709. 4. (par Mr. l'Abbé *Chatelin*, Chanoine honoraire de Notre-Dame de Paris) duobus volum.

Les vies des Saints peres des deserts et de quelques Saintes, par *Arnald d'Andilly*. Paris 1647. 4. II. voll. 1662. 8. III. voll. Bruxell. 1694. 4.

Les vies des Saints par Mr. de *Feffé*.

Les vies des Saints peres des deserts de l'orient et occident, par Mr. de *Villefore*. Paris 1708. 12. II. volum.

Nouvelles vies des Saints pour tous les jours de l'année, composées sur les mémoires les plus veritables de chaque siecle, par Mr. l'Abbé de *Commanville*. a Rouen, 1701. 12. quatuor volum. [ed. secunda, auctior et correctior. Rouen. 1714. 12. IV. voll. *Hartl.*]

[P] Les vies des Saints, par Mr. *Adrien Baillet*. Paris 1701. fol. tribus vol. et duodecim vol. in 8. [1704. 8. XII voll. nouv. Edit. Paris 1724. fol. IV voll. Quartum volumen continet 1) l'histoire des Fêtes mobiles; 2) les vies des Saints de l'ancien Testament; 3) la Chronologie des Saints; 4) la Topographie des Saints. Hoc primum separatim prodiit Paris. 1703. F. I. vol. et in 8. V. voll. ac 1707. 8. V. voll. *Hartl.*]

La vie des Saints de Bretagne par *Fr. Albert le Grand*, a Nantes, 1637. 4.

Les vies des Saints de Champagne recueillies par des guerriers de Iesus. a Troyes, 1637. 4.

Histoire des Saints de la haute Auvergne, par Dominique de Iesus, Charme dechauffé. Paris 1635. 8.

*Le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hierusalem, dits de Malthe, contenant leurs ecloges, armes, blasons et descendents de maisons illustres de l'Europe, par Matth. de Goussancourt. Paris, 1643. 1654. fol.*

*Histoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris, 1624. 4.*

[*Histoire abrégée des Martirs François du temps de la Reformation, avec les reflexions et les raisons necessaires pour montrer, pourquoi et en quoi les persecutés de ce temps devoient imiter leur exemple. Amsterdam. 1684. 12. Harl.*]

[*Abrégé des vies des Pères, des Martyrs et des autres principaux Saints, tirées des actes originaux et les monumens les plus authentiques; avec une Pratique et une prière à la fin de chaque vie et des instructions sur le fêtes mobiles. Par Mr. Godescard, Chan. de St. Honoré, extrait par lui même de son grand ouvr. trad. librement de l'Angl. d'Alb. Butler; préc. d'une notice sur la vie et les écrits de l'Auteur. Par Warée, 1803. IV. voll. 12. Versio operis Butleriani iam prodit a. 1763. fqq. in XII. voll. in 8. Godescard paullo ante obitum consilium ceperat eius in compendium redigendi; sed peruenit tantum usque ad d. 18. Iul. et alius absoluit laborem.*

*D. de Beaumont* *Abregé de la vie des Saints, 1758. 12. II. voll.*

#### *Belgice.*

*Historien of te Geschiedenissen der vromer Martelaren, die om het Ghetuyghnisse des Evangelii haer bloet vergoten hebben, van den tyde Christi af, tot den Jare 1579. (Noua edit. recognita et correctior,) Dordraci. 1590. 4. Harl.]*

#### *Anglice.*

*Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter. etc.*

#### *Martyrologia Protestantium.*

*Actiones et monimenta martyrum, qui a Wiclefo et Husso ad nostram hanc aetatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia et ipsa demum Hispania veritatem euangelicam sanguine suo constanter obsignauerunt. Geneuae apud Io. Crispinum 1560. (fol.) Hanouiae etc. In hoc libro pag. 165. b. de Fanino Faentino Ferrariae a. 1569. passio nonnulla referuntur, quae ad Vaninum atheum male transtulit Grammondus tantum non ad verbum, vt notatum Petro Friderico Arpe.*

*Joan Foxe, book of Martyrs etc. Lond. 1583. fol. II. vol. et cum auctario 1632, 1641. tribus Volum.*

*Märtyr-Buch, denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn, 1595. 4. ex Gallico cum praefatione Christophori Rabi, typographi Herbornensis. [Aliam edit. supra iam paullo ante memorauimus. Harl.]*

*Historie*

*Historie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.*

*David Rungii Verfolgung in Steyermark, Kärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.*

*Pauli Crocii Märtyr-Buch, post editionem 1606. saepius deinde recusus prodiit nouissime  
Brenae 1681. fol.*

[F] *Firy tryall of those Saints who suffered Martyrdome in Queen Maries day's, as a counter-  
terpoyze to I. W. Priest his "English Martyrology. Lond. 1612. 4.*

*I. Henricus Hottingerus tom. IX. hist. eccles. p. 276-296. et 380. seq.*

*Le siége de' Reformati innocenti, ouveo discorsi XV. di Martiri, da Gregorio Leti. Villa-  
franca 1672. 4.*

*Georgii Lani narratio historica de persecutione Hungarica, Lips. 1676. 4. et Belgice 1677. 8.  
kort en vaartig verhaal van de vervolginge der Evangelische Leeraren in Hungariën.*

*T. I. V. Braght's bloedige tooneel of Martelaers, Amst. 1685. fol. II. volum. Fabr. Aen-  
hangfel of te Vervolg van het Martelaers-Bock van Tielemann van Braght. Amstelod.  
1686. 8.*

*Histoire abrégée des Martirs François du temps de la Reformation. Amstel. 1684. 8. Harl.*

*Liste de ceux qui ont été persécutés en France, dans le IV. tom. de l'histoire de l'édit de  
Nantes pag. 1020. sqq. Par Mr. Elie Benoist. à Delft, 1695. 4.*

*D. Henr. Muhlins de martyribus ecclesiae euangelicae, Kil. 1715. 4. inter eius Diff. historico-  
theolog.*

*Denique martyrologium amplissimum diligenti studio et magno adparatu ab aliquot iam annis  
molitur Londini Thomas Brayus, cuius Sylloge epistolarum hac de re prodiit 1714. fol.  
Videantur Acta erud. a. 1715. pag. 389. Massoni hist. criticam reip. litterariae tom. V.  
p. 184. seq. Neuer Bücher Saal XIX. p. 523. Fabr. Io. Fabric. in hist. bibl. Fabrici  
part. VI. p. 240. tradit, priorem Brayi partem martyrologii generalis prodiisse Lon-  
din. 1712. fol. sub titulo: *Papal usurpation*, et alteram expectari, citatque praeter ea  
scripta quae iam laudauit Fabricius, Acta erudit. 1712. p. 350. atque Narratt. iunoc. a.  
1715. p. 982. In catalogo autem bibl. Bunau. tomi III. vol. II. p. 595. liber ita excita-  
tur: *Thomae Bray Propositum de martyrologio generali, quod ad Protestantium per-  
pessiones spectat, conscribendo, cum sylloge epistolarum quarundam ad viros doctiss.  
transmarinos scriptarum, vna cum eorundem responsis, hoc opus spectantium. Londi-  
ni, typis I. Downing. 1714. fol. Harl.**

Z 2

XX. Vitae

88) *Similis liber editus Antwerp. 1592. 4. Theatrum crudelitatum haereticorum.*

XX. Vitae, Martyria et Eulogia Sanctorum graeco-scripta \*)

Addita graeca verba quibus singula incipiunt, et his, quas SIMEONIS METAPHRASTAE \*\*) esse viri docti existimant, adpositus asteriscus.

[Antea, quam ad indicem vitarum Sanctorum progrediar, sunt, vti supra ad vol. VIII. p. 29. vbi Fabricius de *Simeone Metaphraste*, Constantinopoli orto, breuiter egit, in nota promiseram, de illo pauca h. l. praemonenda. Praeter eos, quos Fabricius ibi laudavit, conf. *Voss.* de Historic. gr. II. c. XXVI. p. 227. sq. *Pagii Crit. Baron.* a. 858. XI. p. 515, tom. XIV. in primis a. 902. I-XI. p. 517-522. item a. 913. III-VII. p. 580. sq. tom. XV. nec non a. 975. *Io. Molleri* Homonymoscop. sect. II. c. 5. §. LXVII. p. 516. seq. *Guil. Caue* scriptor. ecclesiast. histor. litterar. vol. II. ad a. 901. p. 88. sqq. et ad a. 967. p. 104. qui praeter rem duo sumsit Simeones, et Simeonem Metaphrasten a Simeone, magistro et Logotheta discernit, *Casimirus Oudin.* diff. de Sim. Metaphr. in eiusdem Comment. de SS. eccl. tom. II. p. 1300. sqq. *R. Ceiller* hist. gen. des AA. eccl. tom. XIX. p. 592. *Hamberger* zuverl. Nachr. tom. IV. p. 139. sqq. qui non solum dedit indicem vitarum SS. a Simeone scriptarum et adhuc superstitum alphabeticum, sed etiam in ordine recensuit et indicauit, vbi singulae sint editae: et *Saxii* Onomast. literar. II. p. 135. sq. secundum quem Simeon natus est circa an. 881. et diem obiit supremum a. 976. vel 977. Sed de tempore, quo vixit ille, non omnes consentiunt. *Oudin.* in Supplemento de scriptoribus ecclesiast. p. 592. collocat eum inter an. 1314. et 1330. sed in commentariis l. c. Cauei monitis cedens in cap. primo de vita et scriptis *Symeonis Metaphraستae*, summam ex *Allatio* et *Guil. Caue* (quorum tamen narrationes iudiciaque castigauit,) atque *Francisco Combesio*, et cap. 10. p. 1353. sq. adligauit Simeonis Metaphr. aetatem a. 1150. et in sequentibus capp. 2-6. variorum, atque cap. 11. 15. ac 12. inprimis *Allatii* et cap. 14. Cauei sententias de illius aetate adtulit atque sub examen vocauit: in cap. 7. veterum et cap. 10. recentiorum de eo testimonia atque iudicia discussit;

oo) Hunc catalogum iam dedi volumine VI. huius bibl. pag. 510. quum de *Simeonis Metaphraستae* scriptis differerem. Sed quia iam exhibere possum emendatiorem pluribus locis, et altero tanto auctiorem, existimaui rectius me facere, si hoc loco darem integrum locupletiolem, quam si supplemento solo hic tecum communicato imponerem Lectori necessitatem, duobus diversis locis non sine magno taedio et temporis dispendio vitas Sanctorum inquirendi.

pp) Illis, quae de *Simeone Metaphraste* eiusque opera in interpolandis Sanctorum vitis, dicto loco iam adtuli, praeter *Franciscum Scorsum* in prolegomeno II. ad *Theophanis Ceramei* Homilias, §. V. et *Honorati de S. Maria*, Carmelitae, librum, qui inscribitur: Reflexions sur

les regles et sur l'usage de la critique, Paris 1719. 4. tom. I. diss. 2. pag. 203. seq. addenda haec *Georgii Choerobosci*, quem hinc *Simeone* posteriorem esse constat, in libello de figuris poetiis, oratoriis et theologicis, latine et graeco vulgato per *Fed. Morellum*, Paris. 1615. 12. pag. 30. vbi de Metaphrasi: *ὡς ὁ Μεταφράστης ἡμῶν δάκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἑγὼν αὐτῆ μεταφράσει: Τῶν γὰρ οἱ βίαι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγράμματα, καὶ ὡς ὅτι καὶ συγγράμματα, ὡς αὐτῆ πρὸς τὸ ἑτεχνόν τε καὶ πάντων ὡραίων μεταφράσθησαν, Theophani Cerameo*, quem saeculo vndecimo vixisse constat, *Simeon*, (circa decimi clarus initia,) homilia XXV. p. 164. audit *ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεύς*. Laudat et *Hippolytus Thebanus* in Chron. *ἐν δὲ*, inquit, *πρόδρομῳ τοῦ λόγου τῆ Κυρίᾳ Συμεών*, etc.

discussit; in cap. 13. suam sententiam latius explicuit. In aliis capp. de scriptis Symeonis egit et in c. XVI. et ultimo Fabricii nostri de Simeonis metaph. locum ac sententiam repetiit et diiudicauit, falsumque esse edixit, Simeonem metaphr. martyria et vitas Sctorum iussu atque auspiciis Constantini Porphyrogeniti conscripsisse. Eum igitur adeat, qui plura de aetate Simeonis et controuersia inter viros doctos agitata scire cupiat. Oudini rationibus subscripsit *Hamberger*. l. c. adfirmavitque, vnum tantummodo Simeonem Metaphrasten circa a. C. 1140. non duos fuisse, quorum alter saec. X. alter saec. XII. vixisset; neque vllam eius fieri mentionem ante medium saec. XII.; sed Saxius l. c. „qui (scil. Hamberger.) ait, si Pagium legisset, Simeonem certe nostrum ad saeculi XII. annum quadragesimum non reieciisset.“ Pfellus in laudatione Simeonis Metaphr. hunc ab ingenio, philosophiae, eloquentiae aliarumque litterarum studio copiaque mire laudauit et commendauit \*). Summos quidem reipublicae honores est consequutus. „Factus enim est, vt ait Caue, a Leone imper. proto-secretarius, patricius, magnus, vt videtur, Logotheta, seu summus, vti apud nos vocatur, cancellarius \*); certe Logotheta dromi, denique magister palatii, quod quidem munus inter summas aulae CPolit. dignitates eminuit, renuntiatus est.“ — Anno 904. cum Himerio duce legatus ad Saracenos Cretenses missus, Leonem Tripolitam, Saracenorum ducem, vrbi Thessalonicensi excidium minanti, sapienti sagacique consilio emolliuit, atque a proposito abduxit: anno vero 913. vitas Sanctorum scribere coepit, et, quia multas ab antiquioribus scriptas *μετέφρασε*, h. e. paullo alio cultiore aut nouo habitu induit, inde *Metaphrastes* est nuncupatus. Conf. *Montfauc.* Palaeogr. gr. p. 269. 273. 275. Dissentit tamen *Oudin.* capp. 11. et 12. p. 1354. sqq. Scripta eius sunt

1. *Vitae Sanctorum*, multis tamen fabulis repletae. Quae nam genuinae sint; quae nam spuriae, Allatius atque Caueus studiose inquisierunt. v. etiam supra, vol. VIII. p. 29. et *Oudin.* l. c. p. 1334. sqq. ac *Io. Fabric.* in Historia bibl. Fabric. I. p. 115. — Quae vitae sub eius nomine *Vindobonae* in codd. mss. bibl. caesareae passim custodiantur, eas vno quasi obtutu videbis indicatas in *Nessellii* cat. codd. caesar. in indice p. 109. sq. Ex Lambecio autem codices, in quibus singulae vitae exstant, iam Fabricius in sequenti catalogo vbique indicauit. Praesertim in *Lambecii* comm. vol. VIII. codd. XI. XIV. XV. XVI. (in quo continentur Magni Menologii Graecorum mens. Sept. et Octobr.) XVII. et XVIII. (mens. Oct.) XIX. (mens. Nou.) XX. XXI. XXVI. XXVIII. XXXII. XXXVIII. et XL. multae Symeonis Metaphr. vitae, multaque Sctor. martyria exstant. — Apophthegmata et acta Sanctor. patrum, ibid. vol. VIII. codd. XLI. XLII. et XLIII. p. 838. sqq. — *Oxon.* in bibl. Bodlei. in cod. *Barocc.* CXLII. vitae Sanctor. a d. 15. Dec. ad 31. Ian. per *Sym. Metaphrast.* — nr. 734. 735. 736. siue Guil. Laudi codd. XCII. Sim. Metaphr. vitae Sctor. m. Sept. Oct. Nou. et part. Dec. — XCIII. m. Dec. et cod. XCIV. m. Septembr. (nr. 734-736. catal. tom. I.) — *Oxon.* in cod. CXLIX. colleg. noui, f. nr. 1113. cat. codd. Angliae etc. martyrol. m. Octobr.

Z 3

In

99) Compara tamen *Oudin.* l. c. p. 1365. sq.

citur, vt illo munere functus tamquam vicarius patriarchae pro rostris sacris verba faceret, et festos Sctorum dies describeret. add. Du Fresnoy du Cange in Glossar. med. et inf. graec. p. 821. sqq.

rr) Aliis tamen, vt *Oudino* pag. 1349. sq. et *Hambergero* ecclesiastic. dignitas CPol. fuisse videtur, ad quam etiam id officium pertinuisse di-

— In bibl. *Escorial*, eiusd. vitae Sctor. per totum annum, tom. XIV. v. *Plüer*. itiner. per Hispan. p. 190. — *Romae* in bibl. Vatic. vitae etc. m. lun. — Septemb. et aliis mensib. in pluribus codd. v. *Montfauc.* bibl. MSS. p. 12. C. p. 13. A. B. C. D. — in bibl. patrum S. Basilii, ib. p. 198. — *Venet.* bibl. Marc. ib. p. 474. E. A. — in bibl. Iustinian. ib. p. 483. A. cum Metaphraſtae, tum aliorum vitae Sctor. in aliquot codd. — in Bibl. Ambros. *Mediolan.* Sanctorum et martyrum vitae, Metaphr. fragmentaque in pluribus codd. *Menaea* varia in XVIII. voll. ibid. p. 501. et p. 504. E. ac saepius. — *Monachii* in cod. elector. CLXXX. et CLXXXI. ib. p. 590. D. — *Augustas* Vind. in quatuor codd. ib. pag. 593. D. — In bibl. *Sfortiana* et Metaphr. et aliorum vitae ac martyria Sctor. in permultis codd. ibid. p. 699–704. — in monasterio S. Trinitatis proxime CPolin etc. ibid. p. 1332. A. — *Montfaucon* in *Palaeogr.* gr. p. 269. et 273. sqq. de modo, quo Symeon Metaphr. in conscribendis mutandisque et retractandis Sstor. vitis sit versatus, vberius differit, et p. 275. vitae, inquit, Sanctorum, a Symeone Metaphraſtae concinnatae, statim, atque ab auctore emissae sunt, sexcenties exscriptae, per totam ecclesiam peruulgatae ac receptae sunt. Nam codices innumeri huiusmodi habentur, quorum maxima pars decimo vel undecimo saeculo exscripta fuit. In vna autem bibliotheca *Colbertina* ad octoginta fere numerantur. Inde est, quod si qui vetustiores et ante Metaphraſten adornatas Sstorum vitas complectantur, ii vel nono, vel ineunte decimo saeculo vt plurimum exarati sint. Metaphraſtes vero ineunte decimo saeculo opus suum edidit: quo publicato, antiquiores illae Sstorum vitae obsoleuerunt apud Graecos. Haecenus *Montfaucon* qui pluribus locis multos recenset codd. qui *Menaea* vitasque Sctor. continent. v. indic. vocc. *Menaeum* et *vitae Sstorum*. At insurgit contra illum *Oudin.* l. c. cap. 15. p. 1377. sqq. — *Florentiae* in bibl. Laurent. Medic. exstant Symeonis et aliorum vitae ac martyria Sstorum in multis codd. Breuitatis studio lectores ablego ad *Bandini* catal. codd. gr. Laurent. tom. I. p. 284. 418. 445. seqq. 495. 497. sqq. 507. sqq. 511. sqq. 513. sqq. 522.

2. *Annals.* vid. supra, vol. VII. p. 683. sq.

3. *Chronicon.* vid. supra, ib. p. 471. sq. vbi quoque memoratur eius *Historia templi S. Sophiae*. — Tum huc referam ea, quae *Fabricius* noster in vol. VI. p. 541. sq. vet. ed. de reliquis Symeonis Metaphraſtae scriptis collegerat. *Harl.*

4. *Epistolae IX.* quas graece et latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. vna est ad Nicetam metropolitam Smyrnaeum, vna ad Constantinum romanum, aliae inscriptae τῷ Λαοδικεῖας, nescio, cui episcopo Laodicensi. [Novem epp. sunt in cod. bibl. Sfortianae. v. *Montfauc.* Bibl. MSS. p. 699. C. *Harl.*]

5. *Carmina pia duo politica* alphabeti literas initio prae se ferentia, vnum altero quonvis versiculo, alterum singulis versibus, et *duo iambica*, vnum ad animam suam et alterum ad Stylianam protosecretarium, graece leguntur apud eundem Allatium pag. 132. seq. \*) Alia MSa habentur in bibl. Vindobonensi. Vide *Lambecium* tom. III. p. 149. tom. V. pag. 44. *Fabr.*

\*) *Iambici trimetri* in *Iac. Lefkii* Poet. vett. gr. tragicis etc. tom. II. Colon. Allobr. 1614. fol. *Harl.*

*Fabr.* [in codd. caesareis] LXXVI. nr. 2. et CCXV. nr. 3. et 4. duo cantica sacra ordine alphabetico, in *Lambecii* comm. III. p. 373. sq. vbi v. Kollar. et tom. V. p. 97. sq. — In cod. *Barocciano* CXXXIII. versus politici: incip. ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ. etc. ib. in cod. CXXXI. Alphabetarium: inc. ἀπὸ χειλέων λόγος. sec. cat. codd. Angliae etc. — In cod. *Escorial.* Simeon. Logothetae alphabetum sententiarum. v. *Montfauc.* Bibl. MSS. bibliothecar. I. pag. 623. B. Sed in catal. codd. *Escorial.* in *Plinieri* itinerar. per Hispan. pag. 190. illud *alphabetarium* et *nonem epistolae* adscribuntur *Symeoni Magistro Logothetae Setho.* *Harl.*]

6. *Sermo in diem Sabbati Sancti*, quem latine vulgavit *Combesius* in *Bibl. Concionatoria*, tomo III.

7. *Sermo* ἐπὶ τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτε περιπλάκη τὸ τίμιον σῶμα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ in *lamentationem S. Deiparae pretiosum corpus domini nostri Iesu Christi amplexantiu*, graece et latine apud *Allatium* pag. 245. Incipit: τῷτο ἐκείνο, γλυκύνεται Ἰησοῦ.

8. Alios duos *Simeonis sermones* vidisse se testatur *Allatius* p. 130. vnum περὶ τῆς ζωφώρου τελευτῆς καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. De salutifero obitu et transitu *Deiparae*. Incipit: τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita b. *Mariae virginis* et reuelatione eius vellus, qui incipit: ἐχεῖν ἀληθῶς τὴν παρθένον.

9. Idem p. 131. [et ex eo *Oudinus* l. c. p. 1338.] memorat *Simeonis* hymnos, siue canones et troparia nec non preces, quibus etiamnum *Graecorum ecclesia* vitur, et pag. 132. γνωμικὰ κεφάλαια *sententiosa capita* CXXXI. Primum incipit: Ὁ γὰρ σύφωρ ἐν καιρῷ λόγος τῷ ἀκαλωτέρῳ βελτίων κατὰ πολὺ. Alia eiusmodi *Capita* CL., atque iterum LV. ex *Macarii Aegyptii* sermonibus selecta et paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τῷ Πνεύματος Θεοῦ ἕκαστος ἡμῶν τὴν σωτηρίαν περιζεταί. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις Θεῷ. *Fabr.* Priora, quae incipiunt χάριτι μὲν etc. sunt *Vindobon.* in cod. caesar. CCXL. nr. 5. in quo sunt capp. centum septuaginta *Macarii Aegyptii capita ascetica, metaphrasi illustrata a Symeone Logotheta*: eadem ibid. in cod. CCXXXIV: nr. 16. sed sine mentione *Symeonis Metaphraetae*. v. *Lambec.* V. p. 214. sqq. et pag. 151. vbi *Kollarus* adnotat, *Possinum* in *Thesauro ascetico* edidisse p. 47. perbreuem huius opusculi epitomen. In cod. *Veneto* Marc. XIV. qui continet *Horologium* magnum, sunt *Simeon. Metaphr.* et aliorum canones paracletici in S. *Mariam*, *Christum* et angelos custodes, v. cel. *Morelli* Bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 29. — *Sym. Metaphr.* et *Basilii* preces quaedam in cod. *August. Vind.* v. *Reiser.* ind. MSS. etc. pag. 34. — In cat. MSS. Angliae etc. tom. I. in bibl. *Bodlei.* nr. 2877, 14. *Chrysostomi*, *Simeonis Metaphr.* et aliorum preces ante communionem celebratam recitatae. — In bibl. *Vaticana*, *Sim. Metaphr.* περὶ προσευχῆς. vid. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 12. B. Sermo de precatione, cum versione *Nic. Glaseri*, in eiusdem *Cynosura pietatis et morum* gr. lat. *Giesiae* 1609. 8. *Harl.*

10. Ὁ ὁμοῖοι λόγοι *Sermones* XXIV. de moribus ex S. *Basilii Magni* operibus selecti, et graece editi *Parisi*, 1556. 8. a *Guil. Morello*, et latine ab *Stanislao Ilouio*, (non, Florio, vii



vti apud Allatium legitur,) redditi saepius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Ilouii versione excusi separatim, Francof. 8. \*) In graecolatina vero Basilii editionibus video iunctam aliam versionem, compositam a Simeone a Maillé, archiepiscopo Turonensi. Combessius Simeonem hunc, qui Basilii ethicos sermones selagit, diuersum facit a Simeone Metaphraste \*\*). Ac sane fuit etiam quidam Simeon magister et Logotheta, longe iunior, qui post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa a. C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* siue condidit \*) siue scholiis illustrauit, graece et latine exstat in Bibliotheca canonica Iustelli et Voëlli tom. II. p. 710-748. Paris. 1661. fol. *Fabr.* Epitome canonum tam apostolorum, quam conciliorum est *Oxon.* in cod. Barocc. LXXXVI. fin. et *Venetis* in cod. Naniano CCXXVI. nr. 18. v. catal. codd. gr. Nan. p. 417. sq. *Harl.*

11. Symbolae quaedam Simeonis Metaphraetae exstant in Catena Nicetae in *Lucam*, ex quo tamen non licet colligere, cum commentarios in Lucae euangelium scripsisse, non magis, quam ex Theophanis Ceramei Homilia in quintum matutinum euangelium, a quo laudatur Simeon ὁ τὰς μεταφράσεις εὖ μάλα συνθέμενος ἐν τῷ εἰς τὸν ἱερὸν Λεκάην ὑπομνήματι. intelligitur enim Lucae elogium, quod inter vitas sanctorum memorauit. *Fabr.* In catena patrum in *Lucam* in cod. *Mazarin.* v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. II. p. 1309. C. et in cod. caesar. *Vindob.* XLII. v. *Lambec.* III. p. 163. sqq. ac 174. in cod. XLVI. in catena in epist. Pauli ad Romanos. *Harl.*

12. *Dioptra.* Ea, quae h. l. scripserat Fabricius, ego iam supra in hoc vol. p. 62. sq. in nota adtuli et auxi.

Sequitur catalogus *Vitarum* etc. Tanta vero est vis codd. mss. in quibus vel plurimorum vel paucorum Sanctorum vitae, martyria et encomia adhuc reperiuntur, vt enumeratio

tt) Vid. vol. IX. nostrae bibl. gr. p. 59. add. D. Basilii M. de moribus orat. XXIV. a Simeone, magistro, ac sacri palatii quaestore, ex eius scriptis olim in vnum congestae, nunc primum in lucem editae, Stanislaus Ilouio interprete, Venet. 1554. 8. ap. Io. Gryphium. *Harl.*

uu) Conf. *Oudinum* l. c. pag. 1339. sqq. inprimis p. 1380. sqq. vbi a Combessio et Fabricio sententia facit discessionem, et, post locum nostri Fabricii repetitum, pronuntiat, illa omnia gratis ab Alb. Fabricio scribi, ac longe verius esse, et mssis codd. conformius, opuscula illa omnia esse vnius eiusdemque Symeonis, qui *Magister* dictus, *Logotheta* atque *Metaphrastes*, cuius aetatem Oudin. adserit saeculo XII. ab an. 1140. ad an. 1160. vel circiter, esseque, putat eundem illum, quem Fabricius a. 1166. floruisse et scripsisse arbitratur. Denique, postquam plura contra Fabricium Allatiumque disputarat, ornare studeat suam sententiam, longe probabilius esse,

Metaphrases vitarum Sanctorum esse Symeonis Logothetae et Metaphraetae iunioris, saeculo XII. scribentis, quem a. 1150. alligauit. — Sub nomine *Simeonis iunioris Theologi Sermones* aliquoties occurrere in codd. e. g. Vaticanae bibl. etc. notauit *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. p. 27. bis, p. 100. 184. D. 623. B. 647. C. 775. E. 1042. C. 1062. D. Add. de hoc et aliis Symeonibus eiusd. indic. ad illam bibl. tom. I. pag. CCXXIII. — In catal. codd. Angliae etc. tom. I. in cod. *Barocciano* CXCVII. est *Thesaurus Symeonis monachi* continens Sermones XXXII. quorum argumenta referuntur in catal. pag. 27. — eiusdem Sermones XXXIII. et hymni in cod. *Bavar. Monac.* LXIV. secundum *Montfauc.* in Bibl. bibl. MSS. pag. 593. E. — *Ibid.* p. 622. A. citatur cod. *Escorial.* continens *Metaphrastis* librum de prouidentia, et alia. *Harl.*

\*) Confer *Beucregii* prolegomena ad Synodum cum magnum S. XXVI. seq.

meratione singulorum codd. in vitis singulorum, qui Sancti habiti sunt, plures plagulas explere possim. Enimvero verendum est, ne lectores eiusmodi diligentiam obscuram et tam illis, quam mihi nimis molestant vituperent potius, quam laudent. Copia enim paene nos premit, et multos codd. paullo ante inter codd. qui Sim. Metaphr. vitas Sanctorum continent, iam memoravi. Ut tamen eorum desiderio, quibus notitia talium codicum necessaria videatur, satisfaciam; in genere quasdam nominabo bibliothecas, quae abundant illius generis codicibus atque catalogos, e quibus eorum adfatim hauriri possit notitia. In quibus, qui paene infiniti sunt, codd. bibl. publicae *Parisi.* singulorum Scriptorum vitae quaeri possint, docebit index ad vol. secundum tertius, complectens vitas Scriptorum, ordine alphabetico, et pariter in indice primo, voc. *Simeon Logotheta* vitae Scriptor. ab illo conscriptae indicantur. Codices in *Montfaucon.* bibl. Coislin. et caesareos a Lambecio in commentariis recensitos ipse Fabricius noster ut plurimum nominavit. Add. Lambec. indices vocc. *Anonymi, Symeon Logoth., Vitae Scriptorum.* — In cat. codd. gr. *Nanum*, codd. CXXXV-CLXIII. p. 311-362. et codd. CCVII. seqq. — In *Bandini* catal. codd. gr. Laurent. in ind. tom. III. vocc. *anonymi*, historici sacri et profani, p. 462. sq. *Symeon. Metaphr.* p. 581. — Ind. ad cat. codd. bibl. S. Marci *Venet.* vocc. *Vitae Scriptor.* et *Metaphrastes Simeon.* — Ind. ad cat. codd. gr. *Taurin.* vocc. *Martyrium*, et *Vita*, atque ind. ad cat. codd. latin. *Taurin.* vocc. *Passio, Sermones et Vitae Scriptorum.* — In ind. ad cat. codd. Angliae et Hibern. vocc. *Martyr.*, *Sancti*, et *Scriptorum vitas, Sermones, Vita*; in bibl. Bodlei. Oxon. Cantabr. et aliis ac Dublin. et ibi ind. ad catal. MSS. bibl. *Cottonianas*, in qua innumera paene copia vitarum Scriptor. reperitur, vocc. *Vitae et Passiones Scriptorum.* — De permultis vitarum etc. codd. in bibl. elector. *Monac.* v. catal. MSS. gr. Bauar. p. 18-30. p. 70. etc. praecipue cel. *Hardt* in notit. codd. gr. bibl. Monacensis, in cel. L. B. de Aretin Beyträgen zur Geschichte und Literatur. a. 1803. mens. Iul. p. 15. sqq. — m. Aug. p. 3. 8. sq. — m. Sept. pag. 11. sq. — m. Oct. p. 41. sqq. 48. — m. Nou. p. 3. sq. 7. sq. — a. 1804. m. Ian. p. 24. sq. — m. Mart. pag. 43. sq. — m. Mai. p. 17. 21. 42. sqq. — m. Sept. p. 16. sqq. p. 45. p. 48. — m. Octobr. p. 3. sqq. p. 27. sq. p. 29. sqq. p. 34. sqq. — m. Nou. p. 15. sq. p. 47. sq. — m. Decembr. p. 3. sqq. — a. 1805. m. Febr. p. 117. — m. Mart. p. 227. — m. April. p. 379-384. — m. Mai. p. 491. sqq. p. 515. sq. p. 527. sqq. — pag. 531. sq. Atque ita forsitan alibi et in sequentibus, quas nondum in manibus habeo, partibus operis citati. Cel. autem *Hardt* saepius, quatenam vita etc. sit edita, et ubi sit quaerenda, ac quae nondum sub prelo sudauerit, adnotavit. *Augustae Vindel.* teste Reifero in Indice MSS. bibl. Augustanae p. 26. 30. 31. sq. p. 37. — De bibl. regiae *Matrit.* cod. XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 360. sqq. qui haud pauca bene docteq. adnotavit. — *Mosquas* permulti eiusmodi codd. servantur, quos recensuit cel. *Chr. Fr. de Matthaei* in Accurata codd. gr. MSS. bibliothecarum Mosquensium S. Synodi notitia etc. Lipsi. 1805. 8. e. g. pagg. 16. sqq. 25. sq. 41. sq. 50. sq. 72. sqq. 76. sq. 85. sqq. 89-123. in pluribus codd. p. 169. sqq. 183. sqq. et frequentius. v. indic. ad tom. II. voc. *Vitae Scriptorum.* — *Ios. Maria Muccioli* in catalogo codd. MSS. Malatestianae Caesenatis biblioth. tom. I. Caesena 1780. fol. duo codd. ad Liturgiam pertinentes, nempe p. 98. sq. cod. IV. plat. 27. et cod. II. qui est multo plenior, plus 39. et in quibus memoria Scriptorum secundum ordinem mensium ac dierum commendatur, recensuit, atque p. 177-198. comparatione utriusque codicis instituta, rubricas, quas dicunt, latine redditas, exhibuit.

psit. — In *Franc. Anton. Zacharias* itinere litterario per Italiam ab a. 1753-1755. Venet. 1762. 4. plures codd. qui nomina aut vitae Sctorum continent, recensentur vberius, interdum euulgantur, ex gr. p. 6. sq. 46. 60. sqq. 64. sq. etc. et in eiusdem Excursib. litterariis per Italiam ab a. 1742-1753. Venet. 1754. 4. p. 137. sqq. 145. sqq. 353-371. sqq. etc. Add. eiusdem *Zacharias* bibl. Pistoriensem, p. 98. sqq. 104. sqq. 137. sqq. 161. sqq. — In *Montfauc.* Bibl. bibliothecar. MSS. miram codd. in quibus vitae aut martyria Sctor. exstant, copiam deprehendes: ut nomina singulorum, quorum vitae in codd. supersunt et nominantur, omittam, conf. indic. tom. I. praemissum, vobis. *Historia, Martyrum acta etc. Passiones Sancti etc.* addito scil. nomine, *Sctorum aliorum legendae, acta, vitae etc.* ac *Vitae*. Sed haec sufficiant. Atque ut chartae temporisque paream, nec abutar lectorum patientia, in ipso sequenti vitarum catalogo rarius ad illos libros prouocabo. — In catalogo bibl. Bnauianae tom. II. vol. secundo, pag. 597-6038. enumerantur Vitae Sanctorum, beatorum et martyrum speciales, ordine alphabetico, et vbiq. adnotaturi, vbi singulae, praesertim in Actis Sctorum, sint editae: p. 1038. sqq. paratione recensentur Vitae Sctor. ignoti aut incerti nominis, denique pag. 1042. Sancti, quorum et nomina et aetas ignota est. *Harl.*

\* *Abdias* prophetae. Ἰδαμῆος προφήτου ἔχοντες τοὺς ἑσῶν. *Fabr.* Vide supra, notam ad §. XVII. nr. 2. de Historia christiana Ren. Laur. de la Bèze. — In catal. *Bnauianae* L. c. pag. 597. sq. adhuc praemittuntur *S. Aaron*, *S. Aaron martyr*, *S. Aaron*, monachus, in insula littoralis Britanniae Armoricae, *S. Abbo*, episcopus Mertenis, *S. Abbo*, abbas Floriacensis, *S. Abdas*, episcopus, martyr in Persia, *S. Abdasus*, episc. *Abbas* episc. et alii martyres in Perside, *S. Abdon*, *S. Abul*; et, vbi singulorum in Actis Sctorum fiat mentio, indicatur. *Harl.*

[T] *Abercii* episcopi Hieropolitani. Μαξὸς Ἀβερκίου καὶ Λουκίᾳ Βίβας. Latine apud Lipmannum tomo VI. et apud Surium 22. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 253. 259. 262. [siue in ed. Kollar. p. 539. nr. 48. p. 553. nr. 19. et 557. nr. 3. cum multis aliis vitis: et p. 134. in cod. IX. nr. 2. est M. Antonini philosophi, imper. epistola ad Euxinianum, praesidem Phrygiae minoris, qua illi iniungit, ut Abercium, filiae suae Lucillae a cacodaemone liberandae causa, cum omni honore quam primum ad se mittat, quae epistola exstat quoque in vita *S. Abercii*, a Symeone Metaphr. gr. conscripta, et latine versa apud Surium, tom. V. de probatis Sctorum historiis, d. 22. Oct. — *Abercii* vita in octo codd. bibl. publ. *Paris.* — in cod. *Mosquensi* XXIX. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. ed. in fol. pag. 51. De *Abricio* v. Henschen. in Actis S. S. Antwerp. Febr. tom. III. pag. 720. *Harl.*] Bibl. Coislin. p. 211. Exiguae esse fidei docet *Tillamontius* tom. II. memor. hist. eccles. p. 299. 621. edit. *Paris.*

\* ἐκ ἀγῶνων ἐνθάσεως μόνον μαρτυρικῶν. MS. bibl. Coislinianae in catalogo eruditiss. *Montfauconi* pag. 185.

*Abibi* martyrium scriptum a Theophilo quodam, qui synchronum se ac praesentem profitetur. Ἐταρ ἐκὸς ἐξαποστολῆς τῆς βασιλείας τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατεύσει Λικνίας καὶ Καππαδοκίας. MS. *Lambec.* VIII. p. 276. *Fabr.* siue p. 587. sq. ed. Kollar. *Harl.* \* *Guræ.*

\* Guriae, Semonae et Abibi, infra, in Guria.

De Abrahami patriarchae assumptione, apocrypha narratio. *Ἐγένετο ἡνίκα ἔφθασεν ἡ θάνη τῷ Ἀβραάμ* etc. MS. *Lambec. VIII.* p. 374. *Fabr.* f. p. 794. sq. ed. Kollar. qui in nota iam laudavit Fabric. nostrum in codice pseudepigr. V. T. pag. 402. Adde quoque *Lambec. V.* pag. 636. sq. ibique Kollarii notam. *Harl.*

In Abrahamum. *Εἶδεν πολλὰν σφραγῶσαν*, Io. *Chrysostomi* tom. V. Saül. p. 653. et tom. II. edit. nouae Montfauconianae, p. 741.

*Ἡ δὲ εἰς τὸν πᾶν καταλιπέναν*. Eiusdem tom. V. Saül. p. 89. et MS. bibl. Coisl. pag. 122. 212.

In Abrahamum, Isaacum et Iacobum. *Ἀπομιζέει ὁ θεὸς τὸν δικαίον Ἀβραάμ*. Ephraim Syri p. 415. edit. graecae Oxon. et MS. *Lambec. VIII.* p. 382. [f. p. 813. nr. 18. Koll.]

\* Abramii confessoris et Mariae neptis eius. *Ἀνδρῶν Φιλαργίων βίος*. Graece MS. *Lambec. VIII.* p. 255. 260. 266. [p. 544. 554. et 558. Kollar.] et bibl. Coisliniana. [P] pag. 211. Latina apud *Lipomathum* tom. VI. ad 29. Octobr. et *Surius* 16. Mart.

*Ἀδελφοί μὲ βέλομαι*. Ephraim Syri ex cod. Vatic. p. 229. edit. Oxon. graecae Ephraimi operum: et graece atque latine apud *Henschenium* ad 16. Mart. tom. II. p. 741. 436.

*Ὁ περιβόητος ἐν ἀγίοις πατήρ πᾶσι*. MS. bibl. Coisliniana. p. 185.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμιος. MS. ibid. De hoc Abraamio *Tillemontius* tom. VII. mem. eccles. p. 586. seq. *Fabr.* [S. Abraham, f. Abraham, aremitae, acta, et ore Ephraemo synchrono, gr. et lat. interprete *Ger. Vossio*, ex MS. Vatic. cum commentario praecio et notis in Act. SS. Antwerp. Mart. tom. II. p. 433. sqq. et 741. sqq. Ibid. in Febr. tom. II. p. 267. sq. et *Kita S. Abraham*, episc. Carris in Mesopotamia, ex Philotheo *Theodoro* e. XVII. cum prolegomen. et not. *Godofr. Henschenii*. *Harl.*]

[De S. *Abundio*, martyre in insula Tenedo, ex Synaxariis gr. ac martyrologio tom. egit Io. Pinius in Act. SS. Antwerp. Iul. tom. IV. p. 26. f. — et de S. *Abundio*, martyre Cordubae in Hispania, ex Martyrologiis et S. Bulogii Memoriali scripsit I. Bapt. Solerius in citt. Actis, Iul. tom. III. p. 241. *Harl.*]

Acacii, Melitenes in Armenia episcopi. Οὗτος τοίνυν ὁ ἅγιος. MS. cod. Barocc. CXLVIII. in bibl. Bodleae *Fabr.* De *Acacio* sylloga historica, et acta disputationis eiusdem, ex IV. codd. MSS. et Mombritie in Act. SS. Mart. tom. III. p. 903. sqq. — Acta disput. S. *Achatii* ex cod. Abbat. de Noailles, cum editis collato, in *Theod. Ruinarti* Actis primor. martyr. p. 152. sqq. *Harl.*

[De S. *Acacio*, episc. Amidae, in Mesopot. ex Socratis H. eccles. et aliis *Henschen.* in Act. Sctor. April. tom. I. p. 826.

De S. *Acacio*, martyre Mileti in Caria, *Piniar* in Act. SS. Iul. tom. VI. p. 547. fqq.

De *Acculo*, aut *Aquilino*, *Enangelio* et aliis XIV. martyribus Alexandrinis ex Martyrologia sumta narratio *Henschen.* in Act. SS. Mai. tom. VI. p. 678. *Harl.*]

\* *Acacii*, centurionis. *τρίτον τῆτο τὸ μισοκάλε.* Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctorum tom. II. ad Maii X. p. 291. fqq. et 762. c. comment. *Henschen.* et latine p. 293. atque apud Surium 8. Mai. pag. 91.

In *ἀναθίς* festum, Sabbato V. ieiunior. *ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου* graece et lat. tom. II. auctarii noui *Combesil.* pag. 805. *Ἀναθίς* *καὶ τῶν* dicitur hymnus a stantibus *σπᾶν* *κονάχ* *nendus* in honorem S. Mariae, virginis, quae CPolin, vt aiunt, ab obsidione Persarum ac barbarorum tutam conseruauit. Vide *Cangium.* [v. *Lambec.* III. p. 323. not. 1. p. 376. c. et VIII. p. 114. *Harl.*]

*Acepsimae* episcopi, *Iosephi* presb. et *Aithalae* diaconi a. C. 445. <sup>uu</sup>) [Parif. in bibl. publ. in XII. codd. in *Affenianni* actis martyr. orientalium p. 171. fqq. *Harl.*]

\* *Ἐλύττα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώριος ὁ Περσῶν βασιλεὺς.* Latine apud Surium 22. April. Graece e MS. Mediceo et latine *Herueto* interprete in Actis Sctor. t. III. ad 22. April. p. 19. fqq. et ibid. in *Adpend.* p. 2.

*Ἐν ἔτει τεμπεσῶ ἰβδόμῃ τῇ διαγμῇ ἡμῶν πρέσβυμα σκληρὸν ἐξῆλθεν.* Auctor incertus, *Metaphraste* antiquior, MS. *Lambec.* tom. VIII. p. 265. seq. [f. pag. 563. fq. *Koll.*] in *Menaeo* ad 3. Nou.

[De S. *Achilleo*, confessore, v. Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 164. et de S. *Achillio*, episcopo Larissensi in Theffalia, ib. Maii, tom. III. p. 465. fq. *Harl.*]

*Acyndini* martyris, *Pegasii* et *Anempodisti*, *κατὰ τὸς καιρὸς βασιλεύοντος κατὰ συγχώρησιν τῷ Χριστῷ, Σαβᾶς τινὸς τῶν Περσῶν.* Auctor martyrio illi praesentem se scribit adfuisse. Vide *Allatium* de *Simeonibus* p. 98. *Lambec.* tom. VIII. p. 264. [f. pag. 562. fq.]

\* *Acyndini*, *Pegasii*, *Anempodisti*, *Aphthonii* et *Elpidiphori.* *Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν.* Latine apud Surium 2. Nou. [Parif. in bibl. publ. in XII. codd.]

*Adami* et *Euae.* *Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τῆ παρὰδείου.* MS. [P] *Lambec.* V. p. 28. VIII. p. 354. <sup>uu</sup>) auctor apocryphae *διηγήσεως* falso fertur *Moyfes.*

Adriani

uu) Vide *Tillemont.* tom. VII. memor. pag. 236.

uu) Siue sec. ed. *Kollar.* tom. V. p. 65. vbi in nota *Kollar.* dissentit ab opinione *Lambecii*, et tom. VIII. p. 749. *Harl.*

Adriani Nicomediensis et Nataliae vxoris eius sub Maximiano, 26. August. Ὁ ἅγιος μαρτυρὶς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβιος αὐ. Ὡ. Lambec. VIII. p. 214. Fabr. sec. ed. Koll. p. 454. sq. Sec. Lambec. epitome exstat in Menacis gr. d. 26. Aug. ap. Surium d. 8. Sept. tom. V. lat. stilo ab illo corrupto ac deprauato. Teste autem Kollario agitur de illis martyr. in Act. SS. ad d. VIII. Sept. tom. III. p. 209. sq. vbi acta illius ex cod. bibl. reg. Paris. gr. ac lat. interprete Io. Stillingio, cum eiusd. praeuio commentario, notis et appendice exstat. — De S. Adriano, martyre Caesareae in Palaestina, v. Act. SS. Mart. tom. I. p. 364. — De S. Adriano, martyre in Graecia, vid. Act. SS. April. tom. II. p. 404. Harl.

Adriani, filii Probi imp. sub Licinio 27. Aug. ὁ ἅγιος μαρτυρὶς Ἀδριανός. id. pag. 215. [pag. 455. Kollar.]

Adriani et XXIII. Sociorum, Nicomediae. Ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τῆς Τυραννὸς Μαξιμιανῆς. In codice MS. noni saeculi. Vide Baydurii notas ad antiquitates CPol. pag. 648. Aliud eorumdem martyrium latine apud Surium 8. Sept. incipit: *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Aecatharinae. Vide in Catharina.

[De S. Aedasio, martyre Alexandrino in Act. SS. April. tom. I. p. 746. sqq. et de S. Amilianio, episcopo et confessore Cyzici in Hellesponto, ib. tom. II. p. 353. De aliis Amilianis Bunsu. cat. l. c. p. 605. sq.]

Africani. Vide infra Terentii.

\* Agapes. Vide infra in Sophia.

\* Agapes, Chioniae et Irenes martyrum Thessalonicensium. *Quanto ex aduentu et praesentia Domini et Salvatoris nostri Iesu Christe maior gratia.* Latine apud Surium, 1. April. Fabr. Tum in Theodorici Ruinarti Act. primor. mart. p. 390. sqq. Alia acta, auctore antiquo in vita S. Anastasias, ex plurimis MSS. et Mombrizio, cum comment. praeuio et notis Henschen. in Act. SS. April. tom. I. p. 245. sqq. Harl.

\* Agapii, Vide infra in Eustathio, [in Affmanni act. martyr. occident. p. 198. sqq. Harl.]

\* Agathae. Βασιλεύοντες ἐν ἐκένῳ τῷ καὶ ὧ Δεκίῳ. Latine, Gentiano Herueto Io. Danidis Henxtouii cum Godfr. Henschenii notis, in Actis Sanctorum tom. I. Februarii. Graece habuit Rosweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. [p. 172. sq. Kollar. quem vide] MS. incipit: Βασιλεύοντες Δεκίῳ τῷ παραινόμεν καὶ παρὰ

In S. Agathae festum ejusque discipulas. ἡ τὰ ἐκπαῖτα μόνον αἰρεῖται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathae scriptoribus vide Henschenitum 5. Febr. [ac tom. I. p. 613.] et Henskiu de scriptoribus hist. Byz. pag. 453. Combesii bibl. concionatoriam tom. VI. p. 126. sq. [add. Act. SS. Febr. tom. I. p. 620. sqq. 595. sqq.

624. fqq. vbi *Methodij* or. in illam lat. reddita a Leon. Paté, tom. p. 631-656. varia de illa. *Harl.*]

Agathonici et Sociorum, tempore Valeriani (al. Maximiani) 22. Augusti.

Ο ἁγίος μέγας τῆ Χριστοῦ Ἀγαθόνος. MS. *Lambec.* VIII. p. 205. *Fabr.* [f. p. 434. seq. vbi Kollar. notat, esse epitomen, et hanc, ex illo cod. exscriptam, et cum aliis MSS. collatam, gr. et lat. interprete Io. Pinio, legi in Act. Sctor. Aug. tom. IV. pag. 522. et de ea agi ibid. p. 221. nr. 14. in praefatio comment. *Harl.*

Εν ἀρχῇ διδάσκων τὰς. Auctor incertus, Metaphraste antiquior MS. in codice noni saeculi in Sanctos, quorum memoria mense Augusto colitur. Vide *Bandurii* imperium orientale p. 648.

Λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα. *Lambec.* VIII. p. 206. [p. 435. nr. 55. vbi v. Kollar. in II. codd. bibl. publ. Paris. In cod. XXVI. nr. 18. *Mosquensis*, vbi tribuitur laudatio *Anastasio*. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. in fol. pag. 37. *Harl.*]

[T] Agathopodis, infra in Papylo.

[*Agnes*, virgo et martyr Romae. Acta eius, ex Menaeis Graecorum in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 354. sq. vita eius, quae *Ambrosio* tribuitur, cum MSS. collata et notis, ibid. pag. 350. fqq. et ap. Surium, d. 21. Ianuar. p. 338. De eiusdem reliquiis: Historia inuentionis et translationis, ex MS. S. Pauli Vltraiect. et miracula, ex variis collecta, in Act. SS. I. c. p. 354. — Ibid. fol. tom. II. p. 228. de S. *Agnete*, martyre, ex Basilii Menologio, brevis notitia, auctore Io. Pinio. — Martyrium S. *Agnets* in *Assmanni* act. martyr. occidental. p. 159. fqq. — De aliis *Agnatibus*, v. cat. bibl. Bunau, I. c. p. 610. *Harl.*]

[S. *Agrippina*, virgo et martyr romana. Officium eius proprium et canones gr. et lat. ex Graecorum Menaeis, et translatio eiusdem ex *Caietani* Vitis SS. Signorum cum commentar. et notis Papebrochij, in Act. SS. Iun. tom. IV. p. 458. fqq. *Harl.*]

*Aithalae* disconi. Vide supra in Acepstima.

Alexandri, auctoris *Agometarum*. Rollandus ad 15. Ian. *Tillemont.* tom. XII. pag. 490. fqq. adde tom. XIV. p. 504.

Metrophanis et Alexandri CPol. vide *Photium*, cod. CCLVI. infra, in Metrophane.

Alexandri et Antoninae. Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένη διωγμὸς. Auctor incertus. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctoꝝ. ad 3. Maii tom. I. p. 774. et latine p. 381. atque apud Surium 3. Maii.

[De S. *Alexandro* Hierosolymit. commentar. *Ruinarti* in huius Act. primor. martyr. pag. 133. fqq. et comment. in Actis SS. Mart. tom. II. p. 614. fqq.

De S. *Alexandro*, martyre, narratio, in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 1026. sq.

(199)

De

De SS. *Alexandro, Antigono, Abundantio* et aliis martyribus Thessalon. sylloge historica in Act. SS. Februar. tom. III. p. 676. sq. *Harl.*]

*Alexandri Romani, martyris Driziparæ, in Thracia. Ἐπὶ τῶν κατὰ Μαξιμιανῶν.* Graece e MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maii in adpendice p. 15. et latine p. 194. atque apud Surium 13. Mai. Auctor incertus. *Fabr.* [Acta eorundem ex Simeone Metaphr. apud Surium, d. 3. Maii. pag. 43. *Harl.*] De alio Alexandro Romano Surius 26. Nou. ex Adone.

[De S. *Alexandro, episcopo Alexandrino Henschen.* comment. in Act. SS. Febr. tom. III. p. 634. sqq. et *Montfauc.* epistola de die obitus illius, in biblioth. Bremensi, class. IV. fasc. II. p. 235. sqq. — De aliis *Alexandris* v. cat. bibl. Bunau. l. c. p. 616. sqq. *Harl.*]

*Alexii. Ἐδὲ μὲν, ὃ ἱεροτάτη καὶ σεοσύνετα ἀθροῖσι.* Auctor incertus. *Fabr.* [In cod. caesar. Vindob. CLII, nr. 2. v. *Lambec.* IV. p. 315. sq. qui cum Allatio de Symeonum scriptis p. 125. vitam illam tribuit Symeoni Metaphr. et notat, ab his gr. actis valde discrepare latinam narrationem ap. Surium d. 17. Iul. *Harl.*]

\* *Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει, ὀνόματι Εὐφρημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρκιανῶ καὶ Ἀρκαδίου.* MS. *Lambec.* VI. p. 305. VIII. p. 354. 380. 395. [ex ed. Kollar. V. pag. 634. seq. ibique adnotat Kollar. graecam illam conuenire cum lat. versione in Act. SS. d. XVII. Iul. tom. IV. p. 251. — tom. VIII. pag. 748. sq. pag. 810. vbi legitur principium *Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβὴς ἐν Ῥώμῃ ὀνόματι Εὐφρημιανὸς ἐπὶ Ὀνωρίῳ καὶ Ἀρκαδίῳ τῶν βασιλέων Ῥώμης.* et p. 837. nr. 26. cod. XL. nr. 26. vbi vita Alexii est copiosior. v. Kollar. not. *Harl.*] Graece e cod. Barocc. CXLVI. CXLVII. Latine apud Surium 17. Iul. [et in Act. SS. Iul. tom. IV. pag. 215. *Harl.*]

[Vita et institutum *Alexii*, inc. *Θεὸν τι καὶ ὑπερέσμιον*, mens. Mai. d. 17. in cod. Bauar. III.] teste *Hardtio* in *Arétini Beyträgen* etc. a. 1803. m. Iul. pag. 16.

*Μνήμη δικαίων καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν πολιτείας διήγησις* m. Mart. d. 17. in cod. Mosquens. XV. fol. 314. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. ed. in fol. 26. aut ed. in 8. part. I. pag. 33.

*Alexii f. Alexiani, confessoris Romae, vel, vt alia Acta ferunt, Edessae in Syria, vita arabica, ex syriaca auctoris synchroni narratione, aliunde interpolata, et ex arabico cod. Vaticano lat. reddita a Petro Benedetto, cum comment. et notis Io. Pinii, in Actis SS. Iul. tom. IV. p. 262. et ibid. p. 254. sqq. versio alia vitae metrica, ex cod. auctore, vt creditur, Marbodo. Harl.]*

[S. *Alphaei* etc. martyrium in *Affemanni* Act. martyrum occident. p. 177. sqq. *Harl.*]

*Alphii, Philadelphi et Quirini, sub imper. Valeriano. Ἡ μὲν τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προφωάνιος.* MS. *Lambec.* VIII. p. 100. [p. 213. sq. Kollar. *Harl.*] Graece in Actis Sanctor. tom. II. ad X. Maii p. 772. et p. 502. sqq. et latine, Siluestro Ligonae Leontino interprete pag. 506.

\* *Alypiū*



\* Alypii stylitae siue Κιαντίτη sub Heraclio imp. ex Adrianopoli Paphlagoniae. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἄθλοι. MS: *Lambec.* VIII. p. 283. seq. *Fabr.* Ex ed. Kollar. pag. 603. sq. — in cod. *Mosquensi* XI. v. *Matthaei* notit. codd. *Mosquens.* p. 16. ed. in fol. et in cod. *Monac.* Bau. CLXXIX. v. *Hardt* in *Arcini Beyträgen etc.* a. 1804. part. 12. pag. 4. *Harl.*

Si multi saepe qui vitam scripserunt. Latine apud Surium 26. Nou. et Lipomannum tom. V. auctor discipulum et συγχρονον se proficitur.

\* Ambrosii, episcopi Mediolanensis. Οὐαλαντινιανὸς μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰοβανιανῆ. Hec initium in codice mutilo, qualem inspexit Allatius, et seruat bibl. Coisliniana p. 212. Nam integer incipit: Οὗτος ὁ ἐν αἰγίοις Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἦν αἰξίπαινος ἐν τῇ τῆς Ῥώμης συγκλήτῳ. Vide *Lambec.* VIII. p. 308. 309. et 227. *Fabr.* Sec. ed. Kollar. p. 481. sq. ubi quoque a *Lambec.* citantur Acta Sctor. April. p. 38. — et in eod. tom. VIII. p. 658. nr. 7. — in cod. *Monac.* Bauar. LIV. v. *Hardt*, eiusque not. l. cit. partic. I. p. 24. — in cod. *Taurin.* LXVIII. et LXXII. cum multis aliorum Sctor. vitis. v. catal. cod. gr. *Taurin.* p. 163. et 171. — in cod. *Veneto* D. Marc. CCCLIV. v. catal. codd. gr. Marc. p. 162. — in cod. reg. *Matrit.* XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 361. — in XII. codd. bibl. publ. *Parisi.* — In cat. codd. Angliae etc. l. pag. 163. inter MSS. *Selden.* nr. 3380. occurrit cod. gr. sic notatus: *Symeon. Metaphr.* vitae S. *Ambrosii* Patapii; tum martyrium *Menae*, *Hermogenis* et *Eugraphii* despotae. At suspicor, nomen *Patapii* esse peculiare, et commode a nomine *Ambrosii* discernendum. Atque in codd. citatis *Taur.* *Veneto*, *Matrit.* aliisque eadem vitae iunctum reperiuntur; at vita singularis *Patapii* a vita *Ambrosii* separatur, v. infra nomen *Patapii*. — De S. *Ambrosio*, diacono Alexandriae in Aegypto notitia in Act. SS. Mart. tom. II. p. 513. sq. *Harl.*

[De SS. *Ammonae*, *Zenonis*, *Ptolemaeo* etc. martyribus, Alexandriae in Aegypto, commentar. in Act. SS. Iun. tom. I. p. 31. — et ibid. Septembr. tom. I. p. 156. sq. *Pinii* comment. de S. *Ammonae*, diacono et XL. virginibus martyribus Heracleae. — ibid. Ianuar. tom. II. p. 722. sq. de S. *Ammonae*, abbate in Thebaide; atque ibid. Sept. tom. III. p. 206. sqq. de SS. martyribus, *Ammonio*, *Fausto*, *Serapione* etc. Alexandriae in Aegypto, critica *Io. Stiltingii* sylloge. *Harl.*]

Amphilochii. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντος τῆ εὐσεβεστάτης καὶ μεγάλης Θεοδοσίας. Auctor incertus,

\* Amphilochii eiusdem, episcopi Iconiensis, Καὶ τὶ τῶν καλῶν ἔσται τις. *Fabr.* Inedita et *Simeoni Metaphr.* adtributa exstat in cod. *Monac.* Bauar. CLXXIX. v. *Hardt* in *Arcini Beyträge etc.* a. 1804. part. XI. p. 48. — *Amphilochii* vita est in octo codd. bibl. publ. *Parisi.* *Harl.*

[P] Aliud: ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος. Auctor incertus. Hanc ex regio cod. XCII. graece et latine cum notis dedit sub *Metaphrastae* nomine *Combessifus* in *Amphilochio*

philochio suo. p. 228. Latine *Lipomannus* tom. V. et Surius 23. Nou. p. 501. lqq. sed maiore verborum fluxu.

Ananiae, apostoli et martyris. Ἀνέτελε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ πρὸς τὸν ἰδίον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur: Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἐγράψα τὰ ὑπομνήματα αὐτῆ. Vide *Allatium* de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisluniana p. 295.

\* De eodem Anania. Ἀντανὲ δυσσεβῆς κατὰ τὰ τῆς ἐώας μέση ἐν Βηθσαγαβῇ τῆς Ἱερουσόλεως. Latine apud *Lipomannum* tom. VI. et apud *Surium* ad 1. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 246. 261. (vbi icon Sancti) et 380. 357. \*\* MS. Bibl. Coislun. p. 210. incipit: Ἀντανὸς ὁ δυσσεβὴς τὰ τῆς ἐώ. Fabr.

[S. *Ananiae*, presbyteri, martyris sub Diocletiano, *Petri*, Clauigeri, et VII. militum acta ex vetustis MSS. cum comment. et notis *Bollandi* in Act. SS. Febr. tom. III. pag. 490. fqq. *Harl.*]

\* *Anastasiae* romanae viduae. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλεῖται. Graece MS. in Bibl. Coislun. p. 213. [et in cod. *Matrit.* v. *Iriant.* cap. etc. p. 362.] Latine apud *Surium* 25. Decembr. et apud *Lipomannum* tom. V. confen *Suidam* in *Χρονόγιον*.

Aliud: Δοδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor *Nicetas Paphlago*. Graece et latine in auctario nouiss. *Combesiano* tom. I. p. 462. latine tom. XXVII. Bibl. patrum Lugd. p. 431.

Aliud: κατὰ τὰς καμῆς Διοκλητιανῆ. Auctor incertus.

\* *Anastasiae* romanae senioris virginis, Διττὰς ἡμῶν Ἀναστασίας. Latine apud *Lipomannum* tom. VI. et *Surium* 28. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VII. p. 255. 260. 262. [7] Bibl. Coislun. pag. 211.

[S. *Anastasiae*, patriciae in Aegypto, vita ex *Menaeis graecorum*, cum commentario praecuo in Act. SS. tom. II. pag. 40. fqq. *Harl.*]

Encomium in *Anastasium* martyrem, scriptum fuisse a *Georgio Pisido*, legat. apud *Suidam* in *Γεώργιος*, et si MS. *Suidas* *Parisi.* non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, sed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. [vid. supra, in vol. VIII. p. 616, 7. *Harl.*]

\* *Anastasio* Persae. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τῆ Περσῶν βασιλείᾳ ἐλέσθης. Latine apud *Surium* 22. Ianuar. p. 361. [eius vita, gr. in IX. codd. *Parisi.*]

Aliud:

απ) [Siue sec. ed. *Kollar.* pag. 525. 548. nr. 1. 556. nr. 2. (vbi est icon,) et p. 810. nr. 11. *H.*]

βγ) Siue ex ed. *Kollar.* p. 543. fq. 554. et 558. — *Μοναχ.* in eod. *Buar.* CXXV. est valedictio. Vol. X.

ria in praesentia CL. episcoporum dicta in martyrio S. *Anastasiae*: πῶς ὤμν τὰ ἡμέτερα. v. *Hardt* in *Aretini Beyträgen* etc. 1804. part. 3. p. 48. — in XIX. codd. bibl. publ. *Parisi.* *Harl.*]

Bb

Aliud: *Θαυμάτων διήγησις πρεσβυτέρου Σινάιτα σήμερον*. Memorabilis haec narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. De auctore vide *Baronium* ad a. C. 627. nr. 1. *Fabr.* [Acta ex veteribus latinis MSS. cum commentario praecuo et notis, in Act. SS. Ian. tom. II. pag. 422. sqq. — Eadem, ex veteri gr. MS. latine reddita, ibid. p. 432. sqq. — S. Anastasii miracula, auctore anonymo, teste oculato, ex veteri gr. MS. latine reddita, ibid. p. 436. sqq. Add. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. pag. 412. nr. 16.]

De S. Anastasio, presbytero monacho Sinaita, in Arabia, et S. Anastasio, patriarcha Antiocheno, v. *Henschen.* in Act. SS. April. tom. II. p. 850. sqq. — *Oudin.* in comment. de scriptor. eccl. tom. II. p. 544. sqq. *Kollar.* ad Lambec. comm. VIII. p. 931. — infr. in vol. IX. p. 332. vet. edit. et *Bafuag.* ad Canisii lect. antiq. tom. I. pag. 431. — De multis aliis Anastasiis v. cat. bibl. Bupau. tom. III. vol. II. p. 626. sq. *Harl.*]

Anchae. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii et Theopisti. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

[*Anatolii*, patriarchae CPolst. vita in cod. bibl. publ. *Paris.* MCDLIII. 9. Ἀνατολίου τῆ ἡλίου διήγησις. Vita etiam, auct. anonymo, ibi in cod. MCKCV. 4. — Eius vita ex cod. *Parif.* graece, cum interpretat. lat. commentario praecuo et notis *Io. Rinii*, in Act. SS. Iul. tom. I. pag. 651. sqq.]

*Anatolii*, episc. Laodicen. in Syria, vita, ex Eusebii H. E. interprete *Io. Christophorsono*, ap. Surium d. 3. Iul. p. 75. et de eod. eiusque decessore, S. Eusebio commentar. 1. *Bapt. Solerii* in Act. SS. Iul. tom. I. p. 642. sqq. *Harl.*]

[*In Andream πρῶτον ἀποστόλου* 36. Nou. *ἀγίου τῆ παιδὸς Ζαχαρίας*. MS. *Lambec.* VIII. p. 285. *Fabr.* Siue sec. ed. *Kollar.* p. 605. nr. 11. — Vita *Andrae* exstat in XVII. codd. bibl. publ. *Paris.* — *Monac.* in cod. Bauar. CLXXIX. v. *Hardt* l. c. a. 1804. part. 12. pag. 5. — *Oxon.* in cod. CCXXII. collegii noui, f. nr. 1186. catal. codd. Angliae etc. I. part. II. Sctorum nomina, quae in Legenda continentur, etymologica distincta, vis cum vita S. *Andrae* et *Nicolai*. *Harl.*]

Aliud: *ἐπεδήμησε πολλοὶ ἀνεγνώσαντο βίαν*. Vita S. *Andrae* apostoli, auctore *Epiphanio* monacho et presbytero. Vide, si placet, *Tillemontium* tom. I. memor. pag. 341. qui Acta fabulosa esse probat p. 620. sq. edit. *Parif. Fabr.* Add. *Coci* iudicium, supra a cel. Sixtio adlatum. — *Leidae* inter codd. Vossian. est in codd. inter alia, vita *Andrae*, auctore *Nicephoro*, quod colligitur ex calce libri, et incipit: *ἔδης σε γενόμενα*. Ταῦτα τῆ ἀλαζώνος. v. cat. bibl. *Leidenf.* p. 391. nr. 9. *Harl.*

2) Alios S. *Andrae* apostoli eucōmiasas restitui in codice Apocrypho Noui Test. pag. 757. seq. Vide etiam *Combesii* Bibl. Concionatoriam tom. VI. p. 1. 60. Passio, quae a presbyteris et dia-

conis Achaiae scripta fertur, exstat latine apud Surium 36. Nou. et *Lipoinannum*. Incipit: *Passionem S. Apostoli Andrae, quam oculis nostris vidimus*.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λατογράφοι. Auctor Arsenius archiepiscopus Corcyrensis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Graece et lat. tom. III. Athanasii edit. Montfauconianae pag. 466.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς αἰτίας τὸ δίκτυον. Procli patriarchae CPol. graece et lat. tom. I. Auctarii noui Combefis. p. 469. et in Procli orationibus Romae editis. At sub Chrysostomi nomine apud Surium ad 30. Nou. et Lipomannum tomo VII.

Σάλπιγγ' ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hefychii presbyt. Hierosol. Meminit Photius cod. CCLXIX.

Ἀπερ' ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti MS. in bibl. Coisl. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς τῷ Θεῷ λόγῳ φίλοις. Nisetae Paphlagonis, latine pag. 387. tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. graece MS. bibl. Coislina, p. 212. graece et lat. in auctario nouissimo Combefisii tom. I. p. 335.

\* Andrae in Crisf, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconomacho passi. Πολλὴ κατὰ τῶν τῷ Χριστῷ μαρτύρων. Graece MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. \*) bibl. Coisl. 211. Latine apud Lipomann. tomo VI. ad 19. Octobr. et Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλου. MS. in bibl. Coislina p. 185.

Andrae ducis et militum 2593. martyrium 19. Augusti. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς τῷ ἀσεβεστάτῃ Μαξιμιανῷ βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. 201. seq. Auctor incertus Metaphrasis antiquior. Vide Bandurium p. 647. latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἄγιος μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201. Fabr. — in ed. Kollar in cod. XIV. bis, n. p. 424. nr. 48. vbi est epitome, et p. 425. sqq. vbi init. est ἐν τοῖς χρόνοις, ibique vid. notam Kollar. qui iam animaduertit, de hoc Andrea agi in Act. SS. Aug. tom. III. p. 720. sqq. Harl.

[†] Andrae Scythae (Sec. IX.) σαλῶ \*). Βίον τινὸς ἐναγέτους ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exstat graece et latine cum Ianningi versione in Actis Sanctorum in adpend. tom. VI. Maii. p. 1. sqq. MS. Lambec. VIII. p. 377. seq. [p. 804. sqq. ed. Kollar.]

Alius Andreas de Chio, cuius martyrium a. C. 1365. peractum descripsit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maii. \*) alias Andreas Calybites. hist. Miscell. XXII. 30.

Bb 2

\* Andro-

a) [Sive sec. ed. Kollar. p. 536. sq. p. 552. nr. 16. sed in hoc cod. martyrium refertur ad d. 19. Oct. et p. 557. Conf. Platium de Andrea, episcopo Cretensi, in Act. SS. Iul. tom. II. p. 42. sqq. Harl.]

b) Conf. Urbani Godofredi Siberi diss. de moris et salis propter Christum ad 1. Cor. III. 18. Lips. 1718. 4. §. 36.

c) It. in Actis SS. Maii tom. VII. pag. 184. sqq. De aliis SS. Andreis v. cat. bibl. Bunau. l. c. pag. 628. sqq. Harl.

\* Andronici et coniugis Athanasiae. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τῆ μεγάλης. MS. Graece *Lambec.* VIII. pag. 93. [p. 198. sq. Kollar.] IV. p. 184. 268. [p. 410, 6. Kollar. ἢ τις αὐτῆς ἐνόςματι.] Latine apud Surium 27. Febr.

\* Andronici: Vide infra in Probo.

\* Anechi Corinthii, infra in Codrato.

Anempodisti martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In angelos Seraphim. Μόλις ποτὲ τὸ κατὰ. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 155. MS. bibl. Coislina. p. 212.

In Angelorum congregationem. (6. Sept.) καὶ τὸτο τῆς ἀκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Ioannis Euchaitensium episcopi.

Ἀγγέλους ἐγκωμιάζειν χρεή. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 997. *Fabr.* At *Montfauc.* in ed. Chrysostomi ad calcem tom. VIII. p. 285. illam SS. angelorum et archangelorum laudationem inter spuria Chrysost. retulit. v. Kollar. ad *Lambec.* VIII. pag. 503. de cod. caesar. XVI. nr. 8. in quo illa gr. exstat. Idem Kollar. corrigit errorem Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 560. ed. vet. *Harl.*

Οὐκ ἐπὶ τὰς ἀγγέλους ἐγκωμιάζομεν. Incerti *Lambec.* VIII. p. 257. [p. 504. Kollar.]

In Annam S. Mariae genitricem. Infra, in Ioachim.

In conceptionem S. Annae. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρῆς εἶναι. Georgii Nicomediensis. Andreae Cretensi tribuitur in codice bibl. Coislina. pag. 195.

In Annam prophetissam. Infra in Simeon.

\* Anthimi, episcopi Nicomediensis. Τίς αὖ οἶδε τὴν Νικομήδους. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 235. [p. 498. sq. Koll.] atque editum tom. III. Act. Sanct. XXVIII. Aprilis p. LX. c. MS. regis Galliae. [add. p. 482. sqq.] Et latine p. 483. et apud *Lipomannam* tom. VI. ad 3. Sept. et *Surium* 27. April. \*) [de aliis *Anthimis* v. cat. bibl. Bunau. l. c. p. 634.]

Anthusae. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in codice noni saeculi. Vide infra in Athanasio. *Fabr.* De illa v. *Henschen.* in Act. SS. April. tom. II. p. 402. *Harl.*

[S. *Anthusae*, solitariae, S. *Athanasii*, episc. etc. Acta, auctore *Laurentio* quodam monacho Rutienfi, in Calabria: gr. et lat. interprete *Io. Pinio*, cum eiusd. commentar. praefatio, in Act. SS. Aug. tom. IV. pag. 502. *Harl.*]

[S. An-

\*) Conf. *Affmanni* Kalendar. etc. tom. V. p. 222. sq. *Harl.*

[S. *Antiochi*, monachi Palaeftini, vita, graece, *Vindobon.* in cod. caesar. LXXIII. nr. 10. quam publicavit *Lambec.* III. p. 354. sq. — De *Antiocho* et *Cyriaco*, martyribus *Sebastiae* in *Armenia*, v. *Pis.* in Act. SS. Jul. tom. IV. p. 25. sq. *Harl.*]

*Antipae*, Pergami episcopi. Διωγμὸς κληθέντος ὑπὸ Δομετιανῶ. Graece e MS. Vaticano tom. II. Act. Sctor. Aprilis p. 965. et latine p. 4. atque apud Surium 11. April. qui *Metaphrastae* tribuit. *Fabr.* Cantica sacra in *Antipam*, et multos alios Sctos totius m. April. in cod. caesar. XII. *Lambec.* VIII. p. 202. sqq. *Harl.*

[P] *Antonii* monachi vita. Ἀγαθὴν ἀμύλλαν ἀνεξήσασθε. Auctor S. *Athanasius*. Vide *Tillemont.* tom. VII. memor. p. 101. sq. et quae dixi lib. V. huius bibl. cap. 2. p. 302. seq. \*) Aliam eius vitam MS. graece scriptam a *Belisario Donato* citat *Cangius* adpendice ad *Glossarium graecum*.

*Antonii* iunioris, monachi S. Sabae deinde eremitae, tempore *Tarasii* patriarchae CPol. 3. Id. Nou. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμης. MS. *Lambec.* VIII. p. 302. [pag. 642. sq. ed. *Kollar.* add. p. 722. sq. et 838. sq.] qui auctorem σύγγραφον esse contendit ex verbis: ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος, sed, quae etiam de antiquioribus solent usurpari. [Idem iudicat *Koll.* l. c. not. A.]

*Antonii* Cauleae patriarchae CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητὴν ἔσχε φύσιν ὁ χρόνος. Auctor *Niceph. Gregoras.* *Fabr. Monac.* in cod. Bavar. v. *Hardt* l. c. a. 1803. part. II. p. 3. — *Nicephori* Greg. orat. est apud Surium d. 12. Febr. p. 123. et cum comment. notisque *Bollandi* in Act. SS. Febr. tom. II. p. 621. sqq. *Harl.*

[*Antoninae*, martyris *Nicaeae* in *Bithynia* martyrium ex *Synaxario* gr. cum comment. praeulo, in Act. SS. Mart. tom. I. pag. 26. sqq.]

*Antonini*, siue *Antonii*, martyris Romae. v. *Cuper.* de eo in Act. SS. Aug. tom. IV. p. 498. — ac tom. II. p. 413. *Pin.* de *Antonino*, martyre, eiusque cultu ap. Graecos.

*Antonini*, *Apameae* in Syria, martyrium, ex cod. MS. in *Labbei* bibl. MSS. tom. I. p. 685. sqq. — Acta martyrii eiusd. auctore anonymo, ex cod. reginae *Sueciae*, cum comment. et notis *Io. Stillingii*, in Act. SS. Sept. tom. I. pag. 340. sqq. — alia ibid. pag. 355. seq.

*Antonini*, presbyteri, *Zabinae*, *Germani* et *Ennathae* martyr. ex *Eusebii* H. E. in Surii vit. SS. d. 13. Nou. p. 314. — De multis aliis *Antonii*s et *Antonini*s, in Act. SS. et alibi obuiis, v. cat. bibl. *Bunau.* l. c. p. 635. sqq. *Harl.*]

Bb 3

Alia

c) Sec. nostram ed. in vol. VIII. pag. 187. sq. add. *Monac.* in codd. Bavar. LXV. et CLVI. vbi incip. Μεγάλην ἀμύλλαν ἰδέσθαι, vid. *Hardt* in *Aretini* Beyträgen etc. a. 1804. part. 3. p. 15. et part. II. p. 16. — cod. CCXX. ἀγαθὴν ἀμύλλαν

ἰδεσθαι. v. ib. a. 1805. part. 4. p. 581. — In cod. *Veneto* Marc. DLXXXVIII. vita *Antonii* τῆς μεγάλης καὶ καθηγμένης τῆς ἐρήμης, inc. Μεγάλην κατανύξιν καὶ ἀφίλων. v. cat. codd. gr. Marc. p. 304. *Harl.*]

Alia quae latine apud Surium et Bollandum 12. Febr. *fieri ergo non poterat.* Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 83. [p. 178. Koll.] sq. auctor Nicephorus philosophus et rh. tor, Gecgora longe antiquior et circa a. C. 900. clarus. Incipit: *ἐκ τῆν ἀρετῶν προλαβόντων καλῶν.*

Anyfiae Theſſalonicenſis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei patriarchae CPol.

\* *Tempore tyranni Maximiani puella quaedam.* Latine apud Lipomann. tom. V. Surium 30. Dec. *Fabr.* [graece in cod. Molquenf. CLIX. κατὰ τὰς Καυρὲς τῶ τυραννὸς Μαξιμιανῶ. — Prior, ἐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. ibid. in cod. CLXV. nr. 4. v. *Matthasi* notit. MSS. gr. Molquenf. ed. in 8. p. 88. et 97. *Harl.*

\* Aphthonii, supra in Acyndino.

[Apiani etc. martyr. v. *Affemanni* acta martyr. occident. p. 189. sqq. *Harl.*]

\* Apollinariae. Latine apud Surium 4. Ianuar. sub Metaphraſtae nomine. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ εὐσεβεσάτω Ἀνθρμῆς. cod. CXLVIII. Barocc.

\* Apollonii. Infra, Thyrsi.

[De *Apolline*, episc. ap. Graecos, et de *Alexio* notitia in Act. SSt. Iun. tom. II. p. 276. sq.

*Apolloniae*, virginis martyris Alexandriae in Aegypto, martyr. ex epistola Dionysii Alexandrini ad Fabium, ap. Surium d. 9. Febr. p. 88.

*Apollinis* f. *Apollonii*, abbatis in Thebaide, ex Palladio cum comment. et notis, in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 623. sq. *Harl.*]

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποσ. Maximi Planudae. Τί καλὴ ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetae rhetoris. [add. *Lambec.* IV. p. 270.]

Εἰκότως καὶ σήμερον. Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. p. 995. Latine apud Surium 30. Iul.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetae episcopi Paphlagoniae. *Fabr.* — De vitis et martyriis apostolorum *Cantabrig.* in cod. CIX. bibl. publicae, f. nr. 2289. catal. codd. Angl. etc. part. 3. *Harl.*

Aquilinae. Τῆς τῶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίστριας. Auctor incertus. Latine dedere *Lipomannus* tom. VII. et *Surius* 13. Iunii. Graece e MS. Vaticano cum versione Sirleti tom. II. Act. Sancto. Iunii p. 673.

\* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius martyr, de quo Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Ian. *Fabr.* et cum vett. MSS. collatus in Act. SS. Ianuar. tom. I. pag. 723. sq. — ibid. p. 721. sqq. et in *Ruinart.* Act. primor. martyr. pag. 529. sqq. sunt Acta S. *Arcadii* ex agónibus martyrum editis, c. comm. et not. *Harl.*

In

In archangelos et angelos. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινῇ. Mich. Syncelli. Graece et lat. in tom. I. Auctarii noui Combefisi. p. 1525.

[P] In miracula Michaelis archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος. Mich. Pfelli.

In SS. archangelos ταξιάρχας, Michaelēm, Raphaelēm et Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius diaconus et chartophylax. Aliud: τὸ εἶδος μετ' ἡρωϊζα καὶ ἐλευσα πνεύμα. MS. in bibl. Coislin. p. 212. Michaelis monachi, syncelli magnae ecclesiae.

Ἀρχαγγέλος πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἀπάς. Auctoris incerti. Μιχαήλ ἐπανῶν, τὸν Γαβριήλ ἐπανέσομαι. Nicetae. Edidit graece et latine Petrus Possinus, S. I. Tolosae 1637. 8.

Ἡδὴ μοι τῷ πρὸς τὰς ἐρασίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chrysocephali.

In archangelum Michaelēm. (8. Nou.) Μιχαήλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιερέτης. Chrysippi, presbyteri Hierosol. et chartophylacis S. resurrectionis.

Μεγάλη καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi et chartophylacis magnae ecclesiae. MS. in bibl. Coislin. p. 211. sq.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων Κύριος. Eiusdem Pantaleonis 7).

Ὁ τῶν αὐλῶν πνευμάτων Κύριος. Eiusdem latine apud Surium 29. Sept. [gr. in cod. Naniiano Venet. LXIII. nr. 30. v. catal. cit. p. 105.]

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani patriarchae CPol.

In archangelum Michaelēm et nouem angelorum ordines. ἀρίστη μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρῶμένων ἐμπέπεια. Macarii Chrysocephali.

\* De archangeli Michaelis miraculo in vrbe Chonis patrato. καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξίεναι. Latine apud Surium 29. Sept. et Lipomann. tom. VI. ad 5. Sept. MS. graece Lambec. VIII. p. 236. 287. sq. Fabr. Secund. ed. Kollar. pag. 502. sq. (vbi Kollar. notat p. 503. de illa Michaelis adparitione agere hagiographos ad d. 29. Sept. tom. VIII. p. 38. et a nr. 192. varias cum latinis tum etiam graecas eius miraculi historiolas seu. rum in examen reuocare; atque eodem vol. p. 41. graece et lat. vulgata esse acta, Siffratio cuidam, patriarchae CPolitano, vulgo tributa:) it. p. 611. nr. 4. — In quinde. cim codd. bibl. publ. Paris. exstat vita etc. Michaelis archangeli. Harl.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱεραμάτων καὶ δαρεῶν. Archippi eremita ac paramonarii. MS. Lambec. IV. p. 129. [p. 297, 24. Kollar.] VIII. p. 379. Fabr. S. p. 807. nr. 1. ed. Kollar.

f) Hanc Homiliam cum versione et notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis edere promissit Henr. Leonhardus Schurzleischius, N. B. cherfaal XVIII. p. 452. Fabr. Exstat gr. in cod. Naniiano LXIII. nr. 30. v. catal. codd. gr. Nan. p. 105. Harl.



Kollar. vbi *Lambec.* laudat *Leon. Allat.* de Symeonum scriptis p. 94. *Surium* de probatis SS<sup>tor</sup>. histor. tom. V. d. 29. Sept. et *Baron.* ann. eccles. tom. I. a. C. 60. nr. 21. et ad Martyrolog. rom. d. 8. Maii. *Harl.*

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. *Sifinnii* archiep. CPol.

Plura in SS. archangelos, angelosque *Combesius* in Bibl. Concionatoria tom. VIII. pag. 195. seq.

Miracula Michaelis, Gabrielis et Raphaelis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. *Pantaleonis* diaconi et chartophylacis. Citat *Meursius* in glossario. Latine apud *Surium* 29. Septembr.

Πολλὰ καὶ μεγάλα τῆς ἀσωμάτου. Michaelis Synadorum episcopi.

Reuelatio S. Archippi προσμοναρίε S. Michaelis ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων καὶ δωρεῶν. MS. bibl. Coislin. p. 195. [et codd. caesar. paullo ante citatos.]

\* *Arethae.* Βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ. Latine apud *Surium* 9. Nou. et apud *Lipomann.* ac graece MS. *Lambec.* tom. VIII. p. 267. sed Ὁρέσης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέσης.) *Tyanae* in Cappadocia passus. *Fabr.* S. ed. Kollar. p. 568. sq. *Harl.*

\* *Arethae* et sociorum. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνεστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰσίδω. Graece MS. *Lambec.* V. p. 130. 132. sq. VIII. p. 254. 260. 262. \*) bibl. Coislin. p. 185. 211. latine apud *Lipomannum* tom. VI. et *Surium* ad 24. Octobr.

Aliud auctore incerto. (Nonnofo fortasse) Ἔτος πέμπτε τῆς βασιλείας Ἰσίδω. MS. *Lambec.* VIII. p. 287. [p. 822. sq. Kollar.]

[*Arintherinae* martyrium in cod. Aug. Vindel. v. *Reiseri* indic. MSS. Aug. p. 69. nr. 38. *Harl.*]

*Arsenii* anachoretæ, defuncti circa a. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Iulium Metaphrasten in *Arsenii* vita citat *Meursius* <sup>b)</sup> in glossar. Nescio, sitne eadem, quam latine dat *Lipomannus* tom. VI. ad 8. Mai. et *Surius* ad 19. Iulii. Incipit: *Non solum res gestæ virorum bonorum.* Vide *Tillemont.* tom. XIV. memor. p. 676. sqq. *Fabr.* In cod. *Mosquensi* V. bis, nr. 22. et 23. v. *Matthaei* Notit. codd. gr. Mosq. p. 18. ed. in 8. — Vita *Arsenii*, anachoretæ in monte Scethi Libyæ, auctore *Theodoro Studita*, gr. et lat. ex cod. *Petri Seguerii*, cum comment. et not. *Io. Pini* in Act. Sctor. Iul. tom. IV. p. 605. sqq. *Harl.*

\* *Artemii.* Μετὰ τὴν τῆ Κυρίε καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς ἔρανον ἀνάληψιν. Latine apud *Lipomann.* tom. VI. et *Surium* ad 20. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 252. 259. 262. \*) Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii

g) Ex ed. Koll. tom. V. p. 275. tom. VIII. p. 541. sq. 553. nr. 21. et 358. *Harl.*

h) Iulius Metaphrastes laudatur a *Meursio* in Πάσις et Σπαθάρσις.

i) Sec. ed. Kollar. pag. 538. 552. nr. 17. et 157. *Harl.*

Artemii eiusdem, martyris. Τα τῆ μεγάλα καὶ ἐνδόξε μάρτυρες. Auctor Ioannes Monachus, e Philostorgio et aliis. Artemii martyris, qui tempore Iuliani ab Alexandrinis occisus est, acta minime contemnenda esse, notavit *Valesius* ad Sozomeni IV. 30. Vide et *Tillemont.* tom. VII. memor. p. 730. 731.

Athanasiae supra, Andronici.

\* Athanasiae Aeginensis. *Apofoli Pauli praeceptum est.* Latine apud Surium 14. August. *Fabr.* vita, cum textu gr. collata, et cum commentar. notisque *Io. Pinii* in Act. SS. Aug. tom. III. p. 170. *Harl.*

\* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων. Graece et lat. in edit. Operum magni Athanasii.

Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσωμαι. Greg. Nazianz. orat. XXI. *Fabr. Monac.* in cod. Bauar. CXXV. v. *Hardt.* in Arétini Beyträgen etc. 1804. part. 8. p. 48. fin. — *Nicetas* Heraclienf. orat. in magnum Athanas. ibid. pag. 28. in cod. CXXI. *Harl.*

Aliud incerto auctore: ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Surium 2. Maii, et graece ac lat. ad calcem Opp. Athanasii. *Fabr.* In cod. Vindob. caesar. *Lambec.* VIII. p. 718. Koll. *Harl.*

[P] Plura in S. Athanasium *Combesifius* tom. VI. Bibl. Concionatoriae p. 500–530. Vide et Photium cod. CCLVIII. et supra in Anastasio: et quae tomo V. huius bibl. p. 297. [f. vol. VIII. p. 171. sqq. nou. ed.]

Athanasii patriarchae CPol. Vide Allat. de consensu p. 759. et ad Acropolitam p. 231.

Athanasii Athoniti siue in monte Atho. Οὗτος ὁ περὶ Θωνὴς τῆς οἰκαμένης ἀσῆς. Bibl. Coisluniana p. 274. *Fabr.* Conf. *Pinii* syllog. histor. de S. Athanasio, confessore in monte Atho, et alio Athanasio, in arbore dicto, in Act. SS. Iul. tom. II. p. 246. sqq.

[De S. Athanasio, thaumaturgo, notitia ex MS. Synaxario Diuionensi, Papebrochii in Act. SS. Iun. tom. I. p. 326. sq. *Harl.*]

[Athanasii, episc. Methonenf. in Peloponnefo, vita, auctore *Petro*, Siculo, Argiuor. episcopo, interprete *Frant. Blanditio*, cum not. in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 1125. sqq. — De aliis Athanasii, vid. qui citantur in cat. bibl. Bunau. l. c. p. 647. sq. *Harl.*]

Athanasii episcopi Tarsensis 24. August. qui S. Anthusam et seruos eius Neophytum et Charesimum baptizauit Valeriani imp. temporibus. Ἦν τις Ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. *Lambec.* VIII. p. 209. [f. p. 444. ibique *ollar.* — Act. SS. Aug. tom. IV. p. 501. nr. 12. *Harl.*] Auctor incertus, Metaphrasie antiquior, in codice noni saeculi. Vide Bandurium p. 648.

\* Athenogenis. Tempore Diocletiani imp. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 17. Iul. [add. Act. SS. Iul. tom. IV. p. 216. sqq.]

Vol. X.

Cc

Autono-

**Autonomi episcopi.** Τῆς ἰσῆς ἀποτίσε νομίζω. Inter Metaphrastae genuinas recensetur ab Allatio p. 129. de Simeonum scriptis. Et a Lipomanno latine edita tom. VI. et Surio ad 12. Sept. graece MS. *Lambec.* VIII. p. 239. [p. 509. Koll.] Sed multo antiquioris esse auctoris demonstrat idem *Allatius* p. 42. et III. *Fabr.* Add. Act. SS. Septembr. tom. IV. p. 15. nr. 3. et 4. atque Kollar. ad locum Lambecii citatum: it. *Assmann.* in Kalendaris eccl. vniuersae, tom. V. p. 230. ad diem Sept. XII. *Harl.*

**Auxentii.** Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ τῆ παλαιᾷ πτώματες. Auctor Mich. Psel-  
lus. Vide et infra, in Eustratio.

**Auxentii presbyteri et abbatis Bithyni a. 470.** Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 84. seq. [p. 180. Kollar.] Latine apud Surium et Bollandum 13. Febr. [Eadem ex graeco, collata cum versione Metaphrastae et cum comm. notisque Henschen. in Actis SS. Febr. tom. II. p. 769. sqq. *Harl.*] Vide et *Tillemont.* tom. XVI. p. 58. sq. 738. seq.

**Auxibii, episcopi Soliorum in Cypro, quem Marci euangelistae aiunt fuisse discipulum.** Βάλομαι διηγέσασθαι ὑμῖν. MS. graece *Lambec.* VIII. p. 87. [p. 184. sq. Kollar.] Vi-  
de Surium et Bollandum 19. Febr. tom. III. p. 124. sqq. vbi latine.

\* **Babylae episcopi Antiocheni, de quo Philostorgius VII. 8. et Suidas in Βαβ. Νυμεριανῶ τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα.** Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 235. \*) Latine apud *Lipo-*  
*mannum* tom. VI. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐβαλόμην. Io. Chrysostomus tom. V. Sauii. p. 438.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Idem Chrysost. ibid. p. 442. Nonnulla e Chrysostomo etiam latine Surius ad 24. Ianuar. *Fabr.* Vtraque Chrysost. laudatio est in cod. *Monac.* Ba-  
var. XXXI. v. *Hardt.* in Aretini Beytr. a. 1803. part. 4. pag. 39. et 40. — In nouem codd. bibl. publ. *Paris.* exstat vita eius. — In Act. Sctor. Ianuar. tom. II. pag. 569–581. sunt 1) Acta Babylae ex veteri MS. Ripatorii cum comment. et notis; 2) alia ex tribus peruetustis MSS. 3) alia ex Simeone Metaphr. — Add. *Merlin.* diss. de nar-  
ratione Chrysostomi de martyrio Babylae contra censuram Baylii, in Mem. de Tre-  
voux, a. 1737. Iunii, p. 1051. sqq. *Harl.*

\* **Bacchii.** Infra, Sergii.

**Bacchii junioris sub Constantino et Irene, Agarenico mucrone sublati.** [P] οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώ-  
γων. Graec. et lat. cum Combesis versione ac notis, in eius lecta Triade martyrum  
Christi, Paris. 1666. 8. pag. 61. sqq.

Bademi

\*) Sec. ed. Kollar. pag. 499. sqq. vbi *Lambec.* varias adigit quaestiones, num vnus, an, quod quidem illi videtur verisimile, plures fuerint Ba-  
bylae: (in Menaeis Graecor. d. IV. Sept. de duo-  
bus agitur *Babylis*, altero episcopo Antiocheno,  
sub imper. Numeriano, altero ludimagistro An-  
tiocheno, sub imp. Maximiano, decollato,) et

vtrum sub imp. Numeriano, vt in illis actis legi-  
tur, subierit martyrium, an, teste *Eusebio* H. E. VI. c. 39. in carcere obierit. — *Assmann.* in Kalendar. etc. tom. V. pag. 223. sq. Sept. 4. de Babyla multus, Graecos errare, censet, qui in Menologio d. 4. Sept. de duobus illis *Babylis*, episcopo ac ludimagistro, agant. *Harl.*

Bademi archimandritae in Perfide circa a. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελειώσεως τῶν τεσσαράκοντα. Graece e MS. bibl. Cryptae ferratae in Actis Sanctior. tom. I. April. IX. p. LXXXV. latine p. 824. sqq. *Fabr.* [et in *Ruinarti* Act. primor. martyr. p. 605. seq. add. *Assmanni* acta martyrum oriental. p. 165. sqq. *Harl.*]

[Baradati, anachoretæ in Syria, vita in cod. bibl. publ. *Paris.* MDXXXII. 15. et ex Philotheo Theodoretæ in Act. SS. Febr. tom. III. p. 292. sq. *Harl.*]

Brachisii, infra in Iona.

\* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν περὶ τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec. et Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμιος μνήμη. Auctor Georgius grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέτῃ πανήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἐστὶ μὲν τοῖς ἐκ ἀξίοις ἐπισφαλές. Auctor Georgius grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβῆ βασιλεῖ πολλὴν περὶ τὴν τῶν εἰδώλων. MS. in bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τὰς καιρὸς ἐκείνας βασιλεύοντος Μαξιμιανῆ. Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 302. *Fabr.* Sec. ed. Kollar. (cuius not. conf.) p. 644. vbi incipit: Κατ' ἐκείνας τὰς καιρὸς. — ib. pag. 794. in cod. XXXVI. nr. 1. est fragmentum martyrii S. Barbaræ. — *Monac.* in cod. Bauar. CCXIX. v. *Hardt* in Aretini Beytr. etc. a. 1805. part. 4. p. 380. — *Barbaræ* et *Julianæ* vita in octodecim codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανῆ. MS. *Lambec.* VIII. pag. 382. [p. 812. nr. 16. Kollar.]

Ἐπεκεταί μὲν ὁμολογημένως. Auctor Ioannes Damascenus presbyter. tom. II. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Graece et lat. e MS. reg. Idem dederat latine in Bibl. Concionatoria *Combesfius* ad IV. Decembris. [Sed conf. supra ad vol. IX. p. 736. sq. *Harl.*]

Confer, quae in S. Barbaram exhibet idem *Combesfius* tom. VI. Bibl. concionatoria p. 71. seq. et ex Damasceno atque Arsenio a Petro Galefinio collecta Surius 4. Dec.

[Barhadbec. etc. martyrium, v. *Assmanni* acta martyr. orient. p. 128. sqq. *Harl.*]

Baripsabae, quem aiunt sanguinem e latere Christi effusum cucurbita exceperisse. Πᾶσα δέ-  
σις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα. Auctor incertus.

Barlaami, Caesareae in Cappadocia XVI. Nou. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πολλῶν συναρπαζο-  
μένων. MS. *Lambec.* VIII. p. 277. [p. 589. sq. Kollar.]

In S. Barlaamum, πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοπιετοῖς ἐκοσμήντο καὶ δάκρυσι. MS. *Lambec.* VIII. p. 277. \*) bibl. Coislin. p. 211. auctor S. *Basilius*, Caesareensis, in cuius operibus exstat graece et latine tom. I. p. 512. Latine apud Surium 19. Nou. Meminit Suidas in *Βασιλέες*.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Io. *Chrysostomi*. tom. V. Sauii. pag. 493. et in edit. noua Montfauconiana tom. II. pag. 681. *Fabr.* *Monac.* in cod. Bauar. XXXI. v. *Hardt* l. c. a. 1803. part. 4. pag. 41. *Harl.*

[P] Historia de S. Barlaamo eremita et Ioasapho, rege Indiae. Ὅσοι πνεύματι Θεῷ ἄγονται. Auctor fertur Io. *Damascenus*, inter cuius opera latine saepius prodiit. Ex Billii versione apud Surium tom. VII. ad 27. Nouembr. De MSS. graecis Vindobonensibus vide *Lambecium* VIII. p. 289. seq. 293. 294. m) Mich. le Quien duobus Damasceni operum tomis qui hactenus exstant, omisit. Vide, quae dixi volumine VIII. huius bibl. p. 817. seq. [vol. IX. p. 737. sq. nou. ed. et quae ibi adnotauit. *Harl.*]

Barnabae, apostoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander monachus. Latine apud Surium 11. Iun. Confer *Combesfisi* Bibliothecam concionatoriam tom. VII. pag. 1. seq. Papebrochium tom. II. Act. Sctorum ad XI. Iunii, et quae pridem notauit in Codice Apocrypho Noui Test. p. 781. seq. vbi et de aliis Barnabae Actis Apocryphis, a Iohanne Marco, vt aiunt, scriptis, et a Beda latine versis. Vide et *Tillemont.* tom. I. p. 434. sqq. edit. Paris.

[Barfabae etc. martyrium. v. *Assmanni* act. martyr. oriental. p. 93. sqq. *Harl.*]

[Barfuma, in cod. MDXXXII. 4. bibl. publ. *Parif.* *Harl.*]

Bartholomaei, apostoli. Θερμὸς ὁ πάθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῦς. Nicetae rhetoris. Graece et latine edidit *Combesfius* in Auctario nouiss. tom. I. p. 392. Vide et eius Bibl. Concionator. tom. VII. p. 749. seq. latine tom. XXVII. bibl. patrum. Lugd. p. 406.

Theodori Studitae sermo de S. Bartholomaeo latine, fortasse ab Anastasio bibliothecario. Tom. III. *spicilegii Dacheriani*.

Ὁ τὸν παρόντα συγκεροτηκὼς σύλλογον. Latine apud Surium 21. August. Iosephi humilis et minimi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ, de translatione reliquiarum S. Bartholomaei apostoli, incerto auctore ex Graecorum Menaeis graece et latine edita narratio a *Combesfio*, in Auctario laudato pag. 399. Latine tom. XXVII. bibl. patrum p. 409. Consulendus quoque de Bartholomaeo *Tillemontius* tom. I. memor. pag. 381. seq. et 649. vbi de historia martyrii, quam laudat Gregorius Turonensis lib. I. c. 34. de miraculis martyrum.

Basilei,

l) V. *Lambec.* III. p. 295. nr. 5. p. 331. nr. 19. m) Sec. ed. KoHar. p. 614 - 622. et 623 - 625. in p. 340. nr. 2. et p. 356. tom. VIII. p. 590. nr. 20. quinque codd. *Harl.*  
*Harl.*

**Basilei**, episcopi Amasiae. Ἐγένετο μετὰ τὸ παταῖσαι Κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis sub nomine Iohannis presbyteri Nicomediae. Laudat aliam διήγησιν Eustratii CPol. presbyt. in libro contra Ppsychopannychitas. c. 20. confer *Tillemont.* tom. V. memor. p. 515. 785. sqq. *Fabr.* Canticum sacrum in eum d. 26. April. inter Canones s. cantica sacra in Sctos m. April. in cod. *Vindobon.* caesar. XII. v. *Lambec.* VIII. p. 210. *Harl.*

\* **Basilei** eiusdem, martyris Nicomediensis circa a. C. 322. οἱ τὸ ἐπίγειον κρατός λαχόντες. Graece e MS. cardinalis Sfortiae, in Actis Sanctor. tom. III. April. pag. LVI. latine pag. 416.

[P] **Basilissae**, martyria. Infra in Iuliano.

[**Basilissae** martyris romanae, et **Anastasiae** martyrium ex Menologio Graecor. ap. *Surium* 15. April. p. 178. — *Henschenii* notitia de illis in Act. SS. April. tom. II. p. 372. — Ibid. Sept. tom. I. p. 609. sq. *Io. Pinnii* commentat. de *S. Basilissa*, virgine martyre Nicomed. — Ibid. Maii tom. V. p. 173. sq. *Papebroch.* de martyribus romanis *Basilissa*, *Aureo* et *Nascia*. *Harl.*]

[**Basilii** et **Emmeliae**, parentum SS. **Basilii** M. et **Gregorii** Nyss. ex *Gregorii* Nazianz. orat. funebri in Basilium M. in *Surii* vitis SS. d. 30. Mai. p. 326. — *Papebroch.* de illis in Act. SS. Maii. tom. VII. p. 242. sq. *Harl.*]

**Basilii**, presbyteri Ancyran. Ἦν ὁτος ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντας ἀνθρώπων περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Graece e MS. Vaticano in calce tom. III. Act. Sanctor. ad 22. Martii p. 15. et latine p. 380. \*) Vide *Tillemont.* tom. VII. memor. p. 728. seq.

In **Basilium** magnum, Caesareensem. Ἀγαπητοί, ἐκ ἧν ἀπεικὸς εὐγνώμονας, auctor fertur *S. Amphilocheus*, Iconiensis episcopus. *Fabr.* Vid. plura supra ad vol. VIII. p. 379. sq. nr. 11. Sub nomine *Amphilocheii* est quoque in bibl. *Leidenf.* inter codd. Voss. v. cat. bibl. *Leidenf.* p. 396, 30. — Orat. funebris in **Basilium** M. *Monac.* in cod. *Bavar.* CXXI. ὁ προκειμένος ἔτος λόγος. v. *Hardt* in *Aretini* Beytrag. a. 1804. part. 8. pag. 27. *Harl.*

Ἐμελλεν ἄρα πολλάς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor *Greg. Nazianzenus* orat. XX. *Fabr.* *Monac.* in cod. *Bau.* CXX. et CXXI. v. *Hardt* l. c. pag. 25. et 47. — in tribus codd. bibl. publ. *Parif.* Add. supra, vol. IX. p. 3. sq. *Harl.*

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς τὴν τάξιν. Auctor *Greg. Nyssenus* tom. II. p. 911.

**Simeonis** **Metaphraстаe** in eundem **Basilium** habuit graeco *Rosweidus*.

Cc 3

Κλινάτῃ

\*) It. in *Ruinart.* Act. prim. martyr. pag. 381. sqq. gr. ἡδὲ μὲν Σίμωνα. auctore *Io. Hagioclito*. *Monac.* in cod. *Bavar.* III. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 1. p. 17. — De alio *Basilio*, martyre Ancy- rano, notitia in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 83. sq. add. supra, vol. IX. p. 6. sq. — De aliis *Basilis* v. Act. cit. in cat. bibl. *Bunau.* l. c. p. 660. *Harl.*

Κλινάτε μοι ὅς ἀδελφοί, καὶ διηγέσσομαι. Ephraemi Syri. Exstat graece in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vertit Gerhardus Vossius. Graece et latine in Cotelerii monumentis ecclesiae graecae tom. III. p. 54.

In tres Hierarchas, Basilium, Naz. et Chrysostomum. εἴπερ ἄλλο τι ταῖς λόγῃς θεραπευταῖς. Matthaei Camariotae.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χερσῶς. Ioannis, metropolitae Euchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνει κίνησιν. Eiusdem.

Τὴς διδασκαλίας ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothai patriarchae CPol. [in cod. Bauar. LXVII, v. *Hardt.* l. c. 1804. part. IV. p. 11. et cod. LXXXIV. ib. part. V. pag. 21. *Harl.*] Graece cum versione Iacobi Pontani, ad calcem Dioptrae Philippi solitarii. Ingolstadt. 1604. 4. p. 359.

Vide et infra, in *Iesu circumcissione*, et Bibliothecam Concionatoriam Combesii tom. VII. p. 9. seq. et quae iam notata sunt a me volum. VII. huius bibl. p. 558. et 505. et VIII. p. 61. seq. *Fabr.* [vid. vol. VIII. nou. ed. p. 379. sq. p. 459. 628. vol. IX. p. 4. *Harl.*]

Basilii iunioris, ascetae. Τῆς ἀκαταλήπτου Θεοῦ περὶ τὸ βρότειον γένος ὑπεραγάθε φιλοανθρωπίας. Auctor Gregorius Basilii discipulus. Saeculo IX. sub Leone philos. [vid. supra, vol. IX. p. 7.]

Ὁ Θεότατος καὶ προφητικώτατος Δαβὶδ. Graece et lat. in Actis Sctor. tom. III. ad 26. April. auctor idem Gregorius, qui bis vitam [P] magistri sui scripsit. Posterior elaboratio MS. adhuc delitescit; prior edita est.

[Excerptum ex vita Basilii iunioris in cod. caesar. *Vindob.* CLXXXVII. nr. 6. v. *Lambec.* IV. p. 442. *Harl.*]

[In confessorem *Basilium*, episc. Parii, in Mysia minore, canticum sacrum d. XII. April. *Lambec.* VIII. p. 209. conf. *Henschen.* notit. de eo, in Act. Sctor. April. tom. II. pag. 95. sq. *Harl.*]

Bassae. Vide infra in Eustathio. *Fabr.* Bassae, et filiorum eius Theognidis, Agapii et Pini s. Fidelis martyrium, *Vindobon.* in cod. caesar. XIV. nr. 53. Deus copiosus est. *Lambec.* VIII. p. 430-434. — gr. et lat. ex interpret. et cum commentario praenio aetisque *Io. Pini* in Act. SS. Aug. tom. IV. pag. 419. *Harl.*

In S. Bassum martyrem. Ἐδὲ μὲν ἡμᾶς τοσαύτης λόγων πηγῆς. *Io. Chrysostomi* \*). tom. V. edit. Ducaei p. 879. et tom. II. edit. nouae p. 724. *Fabr.* De duobus *Bassis*, martyribus, v. Act. SS. Febr. tom. II. p. 750, sq. et Mart. tom. III. p. 26. *Harl.*

[Batae,

o) Combesius hanc homiliam vt ineditam vulgavit a. 1656.

[Batae, Perfae, martyris in Mesopotamia, memoria, gr. ex Synaxario MS. Chifletii in Act. SS. Maii tom. I. p. 739. et p. 46. Henscheni de Bata. *Harl.*]

In Bernicen et Prodocen, martyres virgines. Οὐπὼ ἑκοσι ἡμέρας ἔχομεν. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 473. et tom. II. edit. nouae p. 634. Πρῶην ὑμῖν ἀγαπητοί. Eiusd. tom. II. edit. nouae p. 646. *Fabr.* v. cod. Bauar. XXXI. et *Hardt.* l. c. a. 1803. pag. 40. *Harl.*

In Bethlehemiticis pueros. Τὶς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Iohannis presbyteri et monachi Euboeae. Edidit sine auctoris nomine Heidelbergae Georgius Remus. Conf. Cotelierum in epist. Ignatii ad Philippenfes tom. II. Patrum apostol. p. 121. In MS. bibl. Coislinianae p. 213. incipit: Πάλιν ὁ γέρον ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἀγνομαί.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν τῷ πολλῷ ζητήματος. Michaelis Pfelli. Confer Cangium ad Alexiadem Annae Comnenae p. 389.

[Blandulae: de ea et figulo *Cyryllus Cyzicenus*: Τὶ τὸ ἱερὲν τοῦτο; *Oxon.* in cod. Barocc. XXV. *Harl.*]

\* Blasii, episcopi Sebasteni. Βλασίος ὁ μάρτυς ἄξιός τῷ τοιοῦτο τέλει.

Aliud: Βλασίον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus, Cyzici metropolita.

Ἡνίκας ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων. MS. *Lambec.* VIII. p. 83. 380. 229. 230. \*) qui Si-meoni Metaphrastae tribuit. Latine apud Surium 3. Febr. sub Metaphrastae nomine.

\* Bonifacii, martyris romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστῷ μαρτυρῶν ἄθλα. Latine apud Surium V. Iunii. Graece MS. in bibl. Coislin. p. 213. [et in cod. *Matrit.* vid. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 362. *Harl.*] Editum in adpendice tom. III. Act. Sanctor. ad 14. Maii, p. 22. et latine p. 280. cum notis. Graece et latine etiam Passio S. Bonifacii vulgata a Bigotio ad calceem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Graeca: ἦν τις ἐν τῇ Παύλῳ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Paris. 1680. 4. *Fabr.* Gr. et lat. ex cod. Vaticano, collato cum Colbertino in *Ruinarti* Act. primor. mart. p. 283. sqq. latine ex fide MSS. codd. editum a *Luca Holstenio*, cum passione SS. *Perpetuae* et *Felicitatis*, ab eod. Holsten. edit. Paris. 1664. 8. p. 217. sqq. — Vita *Bonifacii* est in octo codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*

Aliud: Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

\* S. Caes.

\*) In ed. Kollar. p. 177. 488. sq. (vbi *Lambec.* iam laudauit Henschen. et Bolland. in Act. SS. Febr. tom. I. d. 3. Febr. p. 253. add. ibid. aliorum acta ex MSS. p. 331-353.) — et p. 309. seq.

nr. 8. conf. *Constant. Arzonni* Medicus Thaumaturgus, wunderthätiger Arzt, das ist: Leben, Tugenden v. Wunderthaten des heil. *Blasii*, Bischoffs zu Sebaste in Armenia. Prag. 1663. 8. H.



\* *S. Cacciliae, Valeriani, Tiburtii et Maximi. Servatoris nostri et Dei descensus.* Latine ap. Surium 22. Nou. et Lipomannum tom. V. *Fabr.* Item in *Iac. Laderchii* Actis S. Cacciliae etc. Romae. vol. II. 1723. 4. p. 363. sqq. *Harl.*

[In *Caesarium* funebris fratris, Gregorii Nazianzeni, oratio. v. *Lambec.* IV. p. 84. sqq. 98. sqq. ibique Kollar. et 105. sqq. in cod. Bauar. CXX. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. p. 23. — cum comment. et notis *Bollandi* in Act. SS. Febr. tom. III. p. 496. sqq. *Harl.*]

Aduersus Calendarum superstitionem. Δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. Asterii Amaseni. Graece et lat. tom. II. auctar. Ducaeani p. 589. cum versione [P] Philippi Rubenii. Antw. 1615. 4. et tom. I. auctarii noui Combessif. pag. 66.

\* Calliceladae, Logothetam \*) in martyrio τῆ Καλλιπελάδης laudat Suidas in Ἐξαπάτη.

Callinici, patriarchae CPol. 24. August. Οὗτος ὁ μακάριος Καλλίνικος. MS. *Lambec.* VIII. p. 210. F. Sec. ed. Koll. p. 444. sqq. in quo cod. *Callinicus* vocatur ἀγιώτατος contra *Baronius* in Ann. eccles. tom. VIII. a. 691. nr. 5. seq. et a. 703. nr. 2. acriter in eum inuehitur. v. *Lambec.* p. 447. sqq. at, notante Kollario, *Baronius* grauiter ideo reprehenditur in Act. Sct. Aug. tom. I. pag. 89. et tom. IV. p. 644. vbi pag. 645. sqq. *Callinici* illius vita, auctore Laurentio, gr. et lat. ex interpretat. et cum notis *Io. Pinii* edita est. *Harl.*

\* *Callinici, Cilicis. Cum simulacrorum inualesceret infania.* Latine apud Surium et Lipomannum ad 29. Iul. tom. VI. Vide et infra in Thyrsio. *Fabr.* \*)

[*Callinicae* f. *Callinici* et *Basilissae* in Galatia, martyrum: de quibus v. Acta SS. Mart. tom. III. p. 377. sq. *Harl.*]

[De *Calliope*, martyre ap. Graecos, *Henschenii* Sylloge ex Meuaeis Graecorum in Act. SS. Iun. tom. II. p. 54. *Harl.*]

*Calliopii. Θεοκλέα τις γυνὴ εὐσεβής.* Graece e MS. Vaticano post tom. I. Act. Sctor. Aprilis p. LXXXIII. et latine p. 659. sqq. exstat quoque latine sub *Metaphrastis* nomine apud Surium ad 7. April.

\* *Callistrati et sociorum. Τὴν τῆ Χρυσῆ ποιμνὴν ὁσημέραι πληθύνεσθαι.* Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium ad 27. Sept. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 245. *Fabr.* in ed. Kollar. p. 522. Lat. sed emendatius et coll. textu gr. in Act. SS. Sept. tom. VII. p. 191. Graece edere noluerunt *Hagiographi*, quia *Metaphrastae* auctoritas nequeat summa esse pro gestis saeculi quarti, etiamsi forsitan acta vetustiora sit sequutus. *H.*

*Callistrati* martyrium. Καλλιστρατος λέγει, μάθετε. MS. bibl. Coislin. p. 414.

*Capitolinae et Erotidis* 27. Octobr. Πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. MS. in bibl. Coisliniana p. 185. codice XI. saeculi.

\* *Carpi*

q) Solenne est *Suidae*, *Simeonem* *Metaphrastam* sub *Logothetae* nomine adlegare.

comment. et not. *Pinii.* — *Florent.* in cod. Medic. Laurent. XXXIII. nr. 21. plut. 9. v. *Bandin.*

r) It. in Act. SS. Iul. tom. VII. p. 39. sqq. cum

in cat. codd. gr. Laur. I. p. 455. *Harl.*

\* Carpi et Papyri passorum sub Decio. *Μαρτυροῦντες τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων.* Graece in Actis Sanctorum tom. II. Aprilis 13. p. 968. fqq. et latine, Papebrockio, interprete p. 120. fqq. Latine etiam apud Lipomannum tom. VI. ad 13. Octobr. et Surium 13. Apr. MS. in bibl. Coislina, p. 210. [Vindobon. in codd. caesar. v. *Lambec.* VIII. p. 532. f. 550. f. q. et p. 557. *Harl.*] Vide et infra, in Papylo.

Calliodorae martyris. Vide infra, in Squatera.

\* Castalli, infra in Sebastiani.

\* Castoris, infra in Sebastiani. *Fabr.* De Castoribus aliisque martyribus Tarfi in Cilicia et Nicomediae, v. Act. SS. Mart., tom. III. p. 712. et p. 428. ac tom. II. p. 420. *H.*

\* Catharinae. *Βασιλεύοντος τῆς ἀσεβέστας Μαζεντίς.* Latine apud Lipomannum tom. V. et Surium ad 25. Nou. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 226. 282. 340. *Fabr.* Sec. ed. Kollar. p. 481. nr. 15. pag. 600. nr. 6. et 718. f. q. — *Parif.* in decem codd. bibl. publ. *Dublina* in cod. DCXLVIII. collegii S. Trinit. f. nr. 788. cat. MSS. Angliae etc. vol. II. part. 3. *Harl.*

Aliud martyrium S. Aetatefinae. *Τῆς βασιλείας καὶ θήτορος. Ἐπεὶ δὲ βασιλεύοντος τῆς ἀσεβέως καὶ παρανόμης βασιλέως Μαζεντίς.* Auctor Adrianus ταχυγράφος, qui se Catharinae famulum fuisse profitetur. MS. *Lambec.* VIII. p. 388. h. pag. 324. Kollar.]

Aliud: *τῆ παρανόμης καὶ ἀσεβέστας Μαζεντίς τυραννῆντος τὴν βασιλείαν.* Auctor incertus.

[P] \* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci et Iulitae martyrum.

*Ἡγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐν πόλει Ἰκονία.* MS. in Bibl. Coislina p. 196.

*Ἐπέπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἑωθεν.* Auctor Theodorus episcopus.

*Πευσαμένης τῆς σῆς τιμιότητος.* Theodoro Iconii episcopo auctore, graece et lat. cum notis *Combesfii* in triumphis selectis martyrum p. 231. *Parif.* 1660. 8.

*Ὡς περ ἐν ᾧ συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰσδαῖον.* Auctor Nicetas rhetor. Latine ap. Lipomannum tom. VI. ad 15. Iulii, Surium 16. Iunii. [in cod. graeco-Laurent. XXXIII. nr. 16. plut. 9. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 446. *Harl.*

Charalampii, Antiochiae in Pisidia martyris sub Septimio Seuero. *Βασιλεύοντος τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Auctor Anonymus. MS. *Lambec.* VIII. p. 83. [p. 176. Kollar.] Latine apud Bollandum. 10. Febr. Io. Dauide Henxtonio interprete.

Charisimi (*Χαρησίμης*) et Neophyti filiorum siue seruorum S. Anthusae. *Κατὰ τὴν τελείωσιν τῆς.* Auctor incertus, Metaphrasie antiquior. Vide *Bandurium* pag. 648. *Fabr.* Vol. X. Dd Chare-

Charisimi, Neophyti, Anthusias et Athanasii, episc. Tarsensis in Cilicia, martyrium d. 24. Aug. gr. *Ἡ τῆς ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις*. Gr. MS. *Lambec.* VIII. p. 443. conf. Act. SS. Aug. tom. IV. pag. 501. nr. 12. *Harl.*

\* Charitinae. *Ἐκράτες ποτὶ τὰ τῆς ἀσεβείας*. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 5. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 223. 248. 257. 262. [sec. ed. Kollar. p. 474. sq. 528. nr. 30. pag. 549. nr. 4. et 557. — *Paris*: in septem codd. bibl. publ. *Harl.*] Bibl. Coisl. pag. 210.

\* Charitonis, confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano imp. *Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν εὐ καὶ ὡς Θεῷ φίλον*. MS. graece tom. VIII. *Lambec.* p. 245. [p. 523. Kollar.] Latine apud Surium 28. Sept. et Lipomann. tom. VI. [gr. et lat. in Actis SS. Septembr. tom. VII. p. 612. add. notitiam de eo ibid. tom. I. p. 615. et III. p. 375. *Harl.*] Vide et infra, Iustini.

Chioniae. Supra in Agape.

CHRISTI, vide infra; IESV.

Chrysanthi et Dariae. *Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων*. Auctor Varinus et Armenius coaeuus. Vide Allatium p. 110. de Simeonibus. Graece MS. bibl. Coisl. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

16. Chrysostomi Vita. *Πάντες οἱ παλαῖοι ἱστοριογράφοι*. Auctor Georgius archiepiscopus Alex. Graece tom. VIII. Saul. p. 157-265. Et cum Godfr. Tilemanni versione a. 1559. edita, graece et latine in Chrysostomi editionibus. MS. *Lambec.* VIII. pag. 272. \*) Meminit Photius cod. XCVI.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. *Τῶν τῆς Θεῆς δωρημάτων*. [P] Graece et latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4. \*) Latine Ambrosius Camaldulensis, Venet. 1533. 8. Vide quae supra, hoc volumine p. 8. seq.

In Io. Chrysostomum: *ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός*. Theodori episcopi Trimithuntis. MS. in bibl. Coisl. p. 195.

Certe

s) [Sec. ed. Koll. p. 578. fqq. at Kollar. in nota A. p. 581. fqq. primum monet, praeter Saulum, etiam *Petau.* libr. XI. doctrinae tempor. cap. 46. *Montfaucon.* qui de industria omisit hanc vitam, tom. XIII. ed. Chrysostomi, p. 4. aliosque illam fabulosam inelegantemque narrationem valde culpae; dein auctorem Georgium male vocari *archiepiscopum*, quum nullus inter patriarchas Alexandrinos *Georgius* usquam memoretur. Plura leges in Act. Sctorum Septembr. tom. IV. pag. 406. sq. et supra, in vol. VIII. p. 456. fqq. — Duo fragmenta vitae, a Simeone Metaphr. con-

scriptae, gr. in cod. *Vindobon.* v. *Lambec.* VI. part. 1. p. 109. nr. 2. — Add. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 411. sq. *Harl.*

f) Gr. collato cod. Mediceo, et lat. repetitam dedit vitam *Montfaucon.* in ed. Chrysost. tom. XIII. qui vero vitam, Simeoni Metaphr. adscriptam, indignam censuit, cui vertendae operam commodaret: v. eum l. c. p. IV. et V. De cod. gr. caesar. v. *Lambec.* VIII. p. 631. fqq. ibique Kollar. *Harl.*

*Certe gratias DEO fratres.* Procli CXL. Latine inter eius opuscula p. 164. edit. Elnenhorstianae: et in Combessii Auctario nouo tom. I. p. 466. et in Proclo Vinc. Riccardi.

Catalogum viginti scriptorum, ex quibus Chrysostomi vitam tradidit Anonymus, vide apud Sauilium tom. VIII. edit. Chrysost. p. 293. *Lambec.* VIII. pag. 299. seq. [pag. 635. seq. Kollar. cuius notam conferes et *Harāt* l. c. 1804. part. 7. pag. 28. seq. de cod. Bauar. CVIII. *Harl.*]

Theodoriti λέγες quinque in Chrysostomum refert Photius cod. CCLXXIII. Confer Io. Garnerii auctarium Theodoriti pag. 30. seq.

Epitome vitae: *Hic Saulius erat quidem genere Antiochenus.* Latine apud Surium 27. Ianuar. τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεύς ἦν ὁ ἄγιος. MS. bibl. Coislinian. p. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti, qui post Constantinum Porphyrog. scripsit. E MS. graec. Mich. Sophiani, (de quo *Lambecius* VIII. p. 301. [pag. 639. Kollar. et Hardt l. c.]) edidit Sauilius tom. VIII. p. 293-371.

Ἀγίων ἀνδρῶν ἐπαίνων κελεύσμενον. Leonis imp. latine ex Herueti versione ap. Lipomannum tom. V. ad 13. Nou. et apud Surium 27. Ian. Graece tom. VIII. Sauilii pag. 267-290.

Ἐδὲ μὲν, ἔδὲ ὡ Ἰωάννη πάγχρυσσε τὲς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Io. Damasceni. E MS. Telleriano graece et lat. tom. II. edit. Mich. le Quien p. 886.

\* Vita et res gestae Ioannis Chrysostomi. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ Θεὸς τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Latine Herueto interprete apud Lipomannum tom. V. ad 13. Nou. et Surium 27. Ianuar. Graece in Chrysostomo Sauilii tom. VIII. p. 373. 428. e duobus MSS. bibl. regis Galliae. De MS. Vindobonensi vide *Lambecium* VIII. p. 297. seq. *Fabr.* [sec. ed. Kollar. p. 631. seq. ibique notas Kollarii. *Harl.*]

De transportatione reliquiarum S. Ioannis Chrysostomi. Ἀλλὰ πῶς ἂν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ αἰτίας καὶ μύμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. Τί τερπνότερον τῷ νῦν ὁρώμεν θεάματος;

[P] Aliud auctore incerto: ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum eiusdem. Ἦκεται πάντως ἡμῖν, ὦ φιλόχρηστε πανήγυρις. Cosmae Vestatoria. Plura huc spectantia notavi volum. VII. huius bibl. p. 555. seq. [vol. VIII. p. 450. seq. nou. ed.]

\* Claudii. Infra in Sebastiano.

S. Clementis papae. Τρίτος ἀπὸ Πέτρῃς τῷ κορυφαίῳ. Auctor fere σύγχρονος, si credimus Allatio p. 112. de Simeon. Cotelerius graece et latine edidit in patribus apostolicis hoc initio: Τρίτον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας προέστη e MS. bibl. regiae. *Fabr.* In

sedecim codd. illius bibl. exstat. vita *Clementis*, papae. — *Μέντις*. In cod. Bauar. LIV. fin. Init. *ἐγὼ Κλήμης Ῥωμαίων πολιτῆς ὢν*. v. *Hardt*. in Aretini Beytråg. etc. a. 1804. part. I. p. 25. Add. *Lambec*. VIII. p. 601. sq. et 606. sq. *Harl*.

\* *Traiani imperatoris tempore*. Latine *Lipomannus* tom. V. et *Surius* ad 23. Nouembr.

In S. Clementem. *Ἀθλητικὸς ἀγὼνας εὐφραμεὶν θέλων*. Auctor *Leo* imp.

De miraculis S. Clementis. *Ἐξελαθόντος Φιλίππου τῷ Ἀποστόλῃ τῆς Γαλιλαίας*. Auctor *Ephraemius Chersonis*.

De miraculo S. Clementis in puerum. *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ*. Et aliud: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ*. Auctor idem. Latine apud *Surium* 23. Nou. Hoc posterius e. MS. reg. descripsit et gr. lat. cum notis edidit in patribus apostolicis laudatus *Cotelerius*.

\* *Clementis Ancyranı martyrium*. *Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀναλήψεως*. Latine apud *Surium* p. 373. et cum notis apud *Bollandum* ad 23. Ian. tom. II. F. [p. 458. sqq. et 470. sqq.] In septem codd. gr. bibl. publ. *Paris*. est *Clementis Ancyranı* vita etc. atque ibid. in quatuor codd. gr. *Clementis* et *Agathangeli*. *Harl*.

*Clementis Ancyranı et Agathangeli*. *Οὗτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως*. MS. bibl. *Coislin*. pag. 414.

*Clementis Bulgarorum episcopi*, citat *Allatius* pag. 259. contra *Creygthonum*, seq.

*Codrati Corinthii martyrıs*. *Ἐμοὶ δὲ τὸν τῷ μεγάλῃ μάρτυρος Κωδράτου*. Auctor *Nicephorus Gregoras*. *Fabr*. In cod. *Bauar*. X. v. *Hardt*. l. c. 1893. part. 2. p. 9. qui adnotat, *Leon*. *Allat*. de synodo *Photii* p. 542. hoc *Gregorae* scriptum laudare. *Harl*.

\* *Codrati, Cypriani, Dionysii, Anecli, Pauli et Crescentis Corinthiorum martyrum*. *Omnes quidem sanctorum celebritates*. Latine apud *Surium* 10. Martii. *Fabr*. Interprete *Pet. Franc. Zino*, ex cod. gr. Veneto: eadem vita, cum comment. praeuio, in Act. SS. Mart. tom. II. p. 4. sqq. et ibid. p. 8. sqq. alia, ex MS. *Bauar*. interprete *Reinoldo Dahnio*. — Ibid. Mart. tom. I. p. 309. sq. notitia de martyribus *Codrato*, *Acacio*, et *Stratonico*, *Ptolemaide* in *Phoenicia*; ac *Maii*, tom. II. p. 362. sq. *Henschemi* notitia de martyribus *Codrato*, *Saturnino*, *Rufino* et *Sociis*, *Nicomediae*. *Harl*.

In Coecum a natiuitate. *Τοῖς Φιλῆσι τὸν Κύριον, ἐρετῆς ἐ λείπει καιρός*. *Leontii* presbyteri *CPol*.

*Ἡκέσαμεν ἀρετίας τῷ υἱῷ τῆς βροντῆς*. *Asterii Amaseni*. Graece et lat. tom. I. Auctarii noui *Combesii*. pag. 106.

[P] *Πολυσπένδασόν ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις*. *Athanasii Alex*. tom. III. Opp. edit. nouae p. 427. cum versione *Hollsenii*.

In

In S. Coenam domini. Τὶ τερονότερον ἢ τὶ ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theophili archiepiscopi Alex. Confer, in *sanctam Quintam*, [v. *Pascha*.]

Cononis. Ἐτι κρατήσαντος τὸ βασιλεον Αὐρηλιανῶ. Graece et latine in Actis Sanctior. tom. VII. ad 29. Maii, pag. 5. *Fabr.* Ibid. p. 8. sqq. acta recentiora, ex MS. Neapolit. et officio Acerrano. *Harl.*

[Cononis seu Coni, monachi ord. S. Basilii, vita, auctore monacho Basiliano, ex codd. gr. versa, et miracula a Caietano ex variis collecta, cum comment. et notis, in Act. SS. Mart. tom. II. p. 733. sqq. *Harl.*]

In Constantinum magnum. Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπεδῆς. Nicephori Gregorae. MS. *Lambec.* VIII. pag. 65. *Fabr.* Sec. ed. Kollar. p. 136. sqq. qui notat, *Spangelium* meditatum fuisse edit. illius panegyrici, gr. ac lat. specimen MS. seruari in Spangelianis supplementis, vol. I. p. 1. — *Florent.* in cod. Laur. Medic. XIII. nr. 35. plut. 59. exstat vita imp. Constantini et Helenae, et manifestatio crucis I. C. Τὸν τῷ μακαριωτάτῃ καὶ ἀγιωτάτῃ. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 524. *Harl.*

[De S. Constantino, patriarcha CPolitano, notitia *Pinii* in Act. Sanctior. Iul. tom. VII. pag. 84. seq. — De aliis SS. *Constantinis* et *Constantis* v. qui laudantur in cat. *Bunau.* bibl. l. c. p. 702. *Harl.*]

[Constantini, antea Iudaei, vita, 31. Maii, *Florent.* in cod. Laurent. XIV. nr. 18. plut. 9. Inc. ὡς ὁνήσιμόν τι χρῆμα τῷ βίῳ. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 412. qui animaduertit, pauca de eo haberi in Actis SS. ad d. XI. Mart. tom. II. p. 55. vbi de *Constantino*, confessore Carthagine. *Harl.*]

In Constantinum M. et CCCXVIII. patres Nicaenos. Ἐννεκαιδέκατῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανῶ βασιλείας. Anonymi bibl. Coislinian. p. 182.

Πείθεσθαι τοῖς ἡγούμενοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπῆς παρανέσεως, ᾧ Θεόφιλε. Gregorii presbyteri Caesareae Cappadociae. Vide infra, in Nicaenos patres.

\* Cornelii, centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τῷ Λόγῳ ἐπιδημίαν. Latine apud *Lipomannum* tom. VI. et *Surium* 13. Sept. [et in Act. Scil. Febr. d. II. vbi a pag. 279. agitur de Cornelio. Conf. *Affemann.* Kalend. tom. V. p. 230. sq. *Harl.*] Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 240. [p. 511. sq. Kollar. add. p. 743. *Harl.*]

\* Cosmae martyris. Vide mox in Cosina et Damiano.

Cosmae melodi. Τιμῶν ἔστιν ἄξιον τὸς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιπα. Auctor incertus. *Fabr.* Ἰστέον, ὅτι ὁ πατήρ. in cod. *Bauar.* CCXXVI. v. *Hardt.* l. c. a. 1805. part. 5. p. 531. seq. *Harl.*

\* Cosmae et Damiani SS. Anargyrorum in Asia. Ἀγρι τῆς εὐσεβείας. Cal. Nouembr. (*Rom.* Cal. Iulii. *Arab.* 17. Octobr.)

\* Τῇ Θαυμασῇ δυνάδι τῶν τοφῶν ἀναργύρων. *As.*

Ἀσέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ σεβασμῷ προδεδειγμένοι. Auctor Petrus episcopus Argiuorum. *As.*

Μετά τὴν κατὰ σάρκα τῷ Δεσπότη ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐπὶ γῆν Ἰλαμψιν. Auctor incertus, editus gr. lat. a Wagnereccio p. 230. *Rom. Fabr.* In cod. Naniano LXIII. nr. 37. est inscriptio: Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων θαυματουργῶν ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανῶ τῶν ἐν ῥώμῃς (sic) λίθοις φονευθέντων. Ἀναγινώσκεται δὲ νοεμβρίῳ εἰς τὴν πρώτην. Καὶ Ἰουλίου εἰς τὴν πρώτην. vid. catal. codd. gr. Nan. p. 106. — In quatuordecim codd. bibl. publ. Paris. est vita Cosmae ac Damiani, — *Vindobonae* in cod. CLI. nr. 35. est vita, res gestae et miracula *Confessorum Asianorum, Cosmae et Damiani, filiorum Theodotes*, ad diem 1. Nou. Init. Τῆς ἐλληνικῆς μανίας ἄρτι καταπαυσάσης. vid. *Lambec.* IV. p. 305. sqq. qui multus de illis est docetque, in illo cod. alios eorundem nominum nec Romanos, quorum memoria colitur a Graecis d. 1. Iul. nec Arabes, quorum memoria colitur in Menologio Graecorum d. 17. Oct. in martyrologio autem romano d. 27. Sept. esse intelligendos, Multa etiam in hanc rem disputavit et collegit *Assmann.* in *Kalendar.* tom. V. p. 328. sqq. d. 1. Nouembr. *Harl.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas philosophus, seruus Iesu Christi. id. p. 26. *As.*

Πάρεστιν ἡμῖν ἐσθλὴ σήμερον ὥσπερ ἄσπερος ἐπιτολή. Auctor incertus. id. p. 66. *As.*

Χάρις καὶ δωρεὰ ἱαμάτων. Auctor Metaphraste antiquior. id. p. 61. *As.*

Διακλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. *Arab.*

Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. *Arab.*

Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύοντος, πᾶσαι πλάνη καὶ δαιμονικὴ λατρεία, ἐλύθη. *As.* Auctor itidem incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 381. 394. \*) *Cöislin.* p. 195. et cod. Barocc. CXLVIII.

[P] Τὴν σὴν, ᾧ τῶν καλῶν ἐρασά, θαυμάζεν. Auctor Georgius metropolita Nicomed. Graece et lat. tom. I. auctarii noui Combesf. p. 1191. et Wagnerecc. pag. 170. *As.*

Ἡ σεπτὴ καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὕτη σκηνή. Auctor incertus. id. p. 302. *Arab.*

*Decet ut omnium sanctorum.* Latine apud Surium 27. Sept. p. 279. sqq. *As.*

Confer

\*) Ed. Kollar. p. 812. et p. 836. nr. 24. *Harl.*

Confer *Lambecium* tom. VIII. p. 263. seq. \*) et quae in hos Sanctos Combesius Bibl. concionat. tom. VIII. pag. 187. seq. nec non Syntagma historicum veterum Graeciae monumentorum de SS. anargyris Cosma et Damiano, ab Allatio Roma transmissum, cum versione Sam. Wagnereccii et Reinholdi Dehnii, notisque. Vindobon. 1660. 4. De cetero parum videtur credibile, quod in Menaeis 27. Oct. traditur, tria fuisse paria martyrum hisce nominibus, vnum Arabum, alterum in Asia, tertium Romae. Distinxi tamen his notis: *As. Rom. Arab. Fabr. Add. Frid. Boernerum* de Cosma et Damiano, artis medicae diis olim, et adhuc hodie hinc illincque tutelaribus. Helmslad. 1751. 4. *Harl.*

[De S. *Cosma*, archiepisc. Africano, *Suyskeni* commentar. in Act. SS. Sept. tom. III. pag. 618. sqq.]

De S. *Cosma*, episc. Chalcedonensi, notitia, ibid. April. tom. II. p. 582. *Harl.*]

\* Crescentis, Corinthii. Supra in Codrato.

In crucem IESV saluatoris nostri. Vide infra, IESV.

\* Decem martyrum Sanctorum in Creta insula. Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρουλιμένης διαζέτω Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. et Lipomannum. [In decem codd. bibl. publ. Parif.]

\* Cypriani, Corinthii. Vide supra in Codrato.

Cypriani, Carthagin. Μικρὸς Κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus orat. XVIII. *Fabr. Monac.* in cod. Bauar. CXXV. at alia in cod. CXXI. Ἀνωτέρω ναζιανζέος ὅρος ἐστίν. v. *Hardt.* l. c. 1804. pag. 47. et 27. *Harl.*

\* Cypriani, Antiocheni, et Iustinae. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ τὴν Ἀντίοχου θαυμάζον παρακαλῶσιν. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 2. Octobr. et Surium 26. Sept. pag. 269. sqq. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 247. 257. 262. \*) bibl. Coislin. pag. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς τῷ Χριστῷ μυσηρίοις προκόπτετε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε. [vita etc. in XIII. codd. bibl. publ. Parif.]

\* Cyriaci,

\*) Sec. ed. Kollar. p. 558. sqq. de cod. XIX. in quo primum exstat pars vitae illorum. Tum sequitur nr. 2. anonymi cuiusdam narratio quatuor miraculorum, a SS. anargyris, Cosma et Damiano, Asianis: init. Εὐχαριστῶν ὠφελέμεν τῷ Θεῷ etc. Atque Lambec. gr. exscripsit illa miracula. Idem notat, Wagnereckium (in libr. a Fabricio citato,) illam narrationem edidisse valde confusam atque interpolatam, et contra fidem cod. caesarei illa miracula adtribuisse Cosmae ac Damiano ex Arabia. *Harl.*

ω) [Sec. ed. Kollar. p. 527. (vbi Koll. notat, ab Hagiographis m. Sept. tom. VII. p. 197. nr. 10. istam martyrii vitaeque historiam adpellatam esse deformem Metaphrastae foetum, et idcirco luce publica indignam iudicatam,) tum p. 548. nr. 2. et pag. 557. Acta ab Auctore aequali libris III. conscripta, ex MS. Rothomagensi, in *Edm. Martene* et *Vrs. Durandi* Thesaurο anecdotor. tom. III. col. 1617. sqq. *Harl.*]



\* Cyriaci, anachoretæ, Lauræ S. Sabæ a. C. 557. defuncti. Τὰς εὐλογίας αὐτοῦ. Græca MS. Lambec. VIII. pag. 245. \*) Latine apud Lipomann. tom. VI. et Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis græcis per monachos Benedictinos Paris. post monumenta Cotelieri editis tom. IV. pag. 100-127. cum versione Antonii Pouget, monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

• Cyriaci eiusdem. Τὴ ἀναχωρητῆ, τῇ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστῃ Κυριακῇ. Auctor incertus.

[P] Cyriacæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. MS. bibl. Coislinian. p. 196. Fabr. In cod. bibl. publ. Paris. MCDLXX. nr. 25. inc. Κατ' ἐκείνης τῆς καιρῆς βασιλεύοντων Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. — Cuperi de Cyriaca comm. in Act. SS. Aug. tom. IV. pag. 403. Harl.

Cyrilli martyris, Cretensium episcopi. Ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήμερον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus, qui Cretensem se innuit. Fabr. Acta græca, auctore incerto, ex bibl. Vaticana, cum interpretat. lat. et comment. Io. Pinii in Act. SS. Iul. tom. II. p. 682. sqq. et ibid. p. 687. acta lat. auctore incerto, ex MS. S. Maximini Treuir. — De multis aliis SS. Cyrillis vid. qui citantur in catal. bibl. Bunau. l. 1. pag. 708. seq. Harl.

Cyri et Ioannis, anargyrorum et thaumaturgorum martyrum. Ἄλλοι μὲν ἄλλως τὰς ἀγίας τιμήτωσαν. Auctor Sophronius, monachus, sophista monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam ciuitatem, postea archiepiscopus Hierosol. Praemittitur προφητεία, cuius initium: ὁφθαλμῶν ἀβρώσις \*).

\* Cyrus ille clara stella martyrum, Latine apud Surium 31. Ianuar.

Dadae, infra in Maximo.

Dalmatii monachi, (3. Aug.) qui Theodosio II. imperante et concilio Ephesini, (cuius ad eum epistolæ exstant,) tempore a. 431. claruit, Vita græce e noni sæculi codice \*) MS. bibliothecæ S. Germani a Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in eius notis ad imperium orientale pag. 697-710. Incipit: Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλματίος ἦν ζῶν εὐσεβῶς. Fabr. Acta S. Dalmatii et S. Faustii, eius filii ac monachi CPolit. cum comm. et notis Guil. Cuperi, in Act. SS. Aug. tom. I. pag. 218. — Paris. in cod. DXLVIII. nr. 5. bibl. publ. est vita Dalmatii, et inc. ὅστις ἦν τῶν εὐσεβῶς atque nr. 6.

\*) S. pag. 323. sq. sec. edit. Kollar. qui asseruit, et græca et latina ab Hagiographis neglecta, et vetustior quamdam, a Cyrillo, Scythopolitano, sancti discipulo, scriptam esse editam. v. Acta SS. Sept. tom. VIII. p. 147. — In quinque codd. bibl. publ. Paris. — De aliis Cyriacis martyribus v. Act. SS. Maii, tom. III. p. 25. sq. Iuni. tom. III. p. 573. et IV. p. 72. atque Aug. tom. II. p. 327. Harl.

y) Exstat in nouem codd. bibl. publ. Paris. — Vita Cyri, Ioannis, Athanasiae, Theodosias etc. auctore incerto anonymo, e MS. gr. latine reddita ab Othone Zyllo, cum comment. et not. in Act. SS. Ianuar. tom. II. pag. 1081. sqq. Add. supra, in vol. IX. p. 164. nr. 10. Harl.

z) De illo Codice eximio, qui memorias Sanctorum et aliarum rerum memorabilium mensis Augusti complectitur, v. Bandurium p. 647.

nr. 6. eiusdem epistola ad synodi Ephesinae patres. In cat. codd. illius bibl. is codex membran. qui multorum SS. vitas martyriaque continet, ad saeculum XII. refertur. *Harl.*

Alia, cuius meminit *Lambecius* VIII. p. 102. [218. fqq. Kollar.] Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλματίας Σχολάριος ὑπῆρχεν, στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ. *Fabr.* Num haec vita, cuius inscriptio apud *Lambecium* duntaxat ab initio paullo longior est, at post vocc. δευτέρᾳ σχολῇ continuatur τῶν σχολαρίων ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῇ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς καὶ ἐνάρετος, a superiore sit diuersa aliaque, mihi non liquet: Kollarius quidem in nota scribit, hanc vitam Dalmatii (qui tamen in cod. caesar. constanter legitur Δαλμάτος, non, Δαλμάτιος,) a Bandurio l. c. esse editam. Ab illo Dalmatio diuersus est *Dalmatius*, episcopus et martyr Papiensis. v. *Baron.* ad Martyrolog. roman. d. V. Decembr. et in *Annal. eccles.* tom. V. a. 431. p. 599. ed. Antwerp. *Harl.*

[Damasцени vita *Monac.* in codd. Bauar. LXXXIII. et LXXXIV. Τοῖς τετηγμένοις τὸ κατ' εἰκόνα· tum in cod. CCXXVI. ἔτος ὁ ὅσιος πατήρ. v. *Hardt.* in Aretini Beytråg. etc. 1804. part. 5. p. 17. et 21. atque a. 1805. part. 5. p. 531. add. supra, vol. IX. pag. 686. cum nota e. *Harl.*]

\* Damiani martyr. Vide supra, Cosinae. [et Act. SS. Februar. tom. II. p. 581.]

In Danielelem et Sufannam. Ἀεὶ τῷ πνεύματος ἡ χάρις. Asterii Amaseae episcopi. Graece et lat. tom. I. auctarii noui Combesii. p. 95.

\* In Danielelem prophetam et tres pueros. Ἀεὶ Ναβαχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Iul. Graece MS. bibl. Coislin. pag. 212. *Fabr.* *Matriti* in cod. regio XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. p. 362. — *Paris.* in septemdecim codd. bibl. publ. *Harl.*

Πρόφασις καιρῷ πάρεσιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. MS. in bibl. Coislin. p. 195.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψόμεθα τὰ κατὰ τήν. Exstat graece in edit. Oxoniensi Ephraimi pag. 420.

[P] Aliud auctore incerto: Βέλομαι τείνυν, ἀγαπητοί, ὑφήγησιν ἀγαθὴν.

[De Daniele in captiuitatem Babylonicam abducto narratio anonymi: Στρατευσάμενος ἐν Ναβαχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. *Vindob.* in cod. caesar. II. nr. 8. v. *Lambec.* VII. p. 205. seq. vbi Kollar. adnotauit, hanc narrationem tribui Metaphrastae, et latine legi apud Surium ad d. 21. Iul. et in Act. SS. ad eundem mensem et diem. *Harl.*]

[Danielis, abbatis. *Lambec.* VIII. pag. 839. fq. Danielis etc. martyrium in *Affmanni* Actis martyr. oriental. pag. 103. fqq. *Harl.*]

\* Danielis stylitae vita. Ὡς περ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν. Graece MS. bibl. Coislin. p. 212. [*Matrit.* in cod. reg. XC. v. *Iriarte* l. c. p. 361. *Harl.*] Latine apud Surium ad XI. Dec. et Lipomannum. Vide *Tillemont.* tom. XVI. memor. pag. 439. seq. 779.

Vol. X.

E e

Πρόγρ.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοί, δικαίον ἐστὶν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. *Lambec.* VIII. pag. 309. sq. [p. 66a. Koll.] Auctoῖ σύγχρονον se profiteatur.

Dariae martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hefychii Hierosol. sermo memoratur ap. Photium cod. CCLXXV.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis imp.

Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν, ὦ λαὸς Θεῷ. Eiusdem.

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreae Cretensis.

Τί τῷτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitae.

[Οἱ τὴν ἀναγκαίαν τῆς φύσεως. Gregorii Nysseni, in cod. Bauar. CVII. vid. *Hardt.* l. c. 1804. part. 7. pag. 22. *Harl.*]

Flura Combesius in Bibl. Concionatoria tom. VIII. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτης martyris. Ὅτε Μαξιμῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικίᾳ. Auctoῖ incertus. Vide Photium cod. CCLV. latine, Anastasio bibl. interprete, in *Maillonii* analect. tom. I. pag. 66.

Δημήτριος ἡμῖν τῷ τε συλλόγῳ. Auctoῖ Philotheus patriarcha CPol.

Δημήτριος τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctoῖ Demetrius Chrysoloras. [in cod. Laur. mox citando, nr. 3.]

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σε, ὁ Θεός. Gregorii Palamae. MS. in bibl. Coislina pag. 153.

Eis τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγος καθῆναι. De miraculis Demetrii martyris Nicetas archiepiscop. Thessalonicensis. Cod. CXXXI. Barocc.

\* Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἐκέλιος. Latine apud Lippmannum tom. VI. ad 26. Octobr. et Surium 8. Oct. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 225. 254. 380. 260. 262. [Sec. ed. Kollar. p. 478. nr. 12. p. 543. nr. 52. pag. 554. nr. 23. p. 558. et 811. nr. 14. — *Florent.* in cod. Laurent. XXXI. nr. 4. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 495. *Harl.*] Bibl. Coislina pag. 211. cod. Barocc. CXLVII. CXLVIII.

Ἐφη ὁ σωτήριος λόγος. Auctoῖ Leō imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ. Idem. MS. bibl. Coislina p. 185.

Καίρες δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιωδεύετε. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obfidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii imper. Vide *Alatium* de Simeonibus p. 97.

Abud

Aliud de reuelata a Demetrio post id tempus excisione Thessalonicae, quod [P] prodiit inter scriptores post Theophanem, vt dixi volumine VI, p. 351. [L vol. VII. p. 683. nou. edit. nr. 8.]

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ Ἐγκύλιος ὑποτάξας Γοτθῆς. MS. bibl. Coisl. pag. 185. 195. [Lambec. IV. pag. 305. nr. 34. Kollar. Harl.]

Μαριανὸς τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum S. Demetrii MS. ibid. pag. 185.

Μαρτύρων ἔπαινος, ἔπαινος ὑπάρχει Θεῷ. Encomium S. Demetrii. MS. ibid.

Ὁ λόγος τῷ μυροβόρῳ Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Io. Stauracius chartophylax Thessalonicensis. MS. bibl. Coisl. pag. 211. Fabr. In cod. caesar. CLXXVI. nr. 7. v. Lambec. IV. p. 410. sq. Plura adtulit idem in vol. I. p. 247. sq. vbi eum orat. gr. ac lat. promisit se editurum esse in Supplemento historiarum de vitis et miraculis Sctorum. Harl.

Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. Martyrium S. Demetrii MS. in bibl. Coisl. p. 185.

Οὐδὲν ἔγω παρασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo imperator.

Παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Auctor Iohannes Thessalonicensis episcopus.

Πάρεστι ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ μάρτυρος. Auctor Gregorius diaconus et referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Didymi. Infra, Theodora.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Io. Chrysostomus. Graece et latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, medici sub Diocletiano et Maximiano passi Niceae. Ὅσον μὲν ἔχει θαύματος, 16. Augusti. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in codice noni saeculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquit. CPol.

Χρὶς ἡμᾶς ἡ παννύμφητος. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 199. [pag. 419. nr. 41. Kollar.]

Ὁ ἄγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. seq. Fabr. f. p. 421. nr. 43. ed. Kollar. Est epitome martyrii. Conf. Acta SS. tom. III. Aug. p. 267. nr. 10. 11. et 12. atque p. 269. sq. est Diomedis martyrium, auctore Laurentio, monacho Rutienfi, (Raitheno) gr. ac lat. interprete Pinio, cum eius comment. et notis: ibid. Sept. tom. I. p. 358. sq. est Pinii notitia de SS. Diomede, Iuliano, Philippo, Eutychiano etc. Harl.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. *Maximi Planudae. Lambec. IV. pag. 57.*  
[124. Kollar.]

Dionysii Areopagitae. Ἡ μὲν πρόθεσις τῶν λόγων δικαία. *Gregorii siue Georgii Cyprii, patriarchae CPol. MS. in bibl. Vaticana et Vallicellana et regis Gall. [in nouem codd. Paris. est illius vita.]*

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θεϊαν εἶδει. *Michaelis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat graece et latine cum versione Basilii Millanii a [P] Lantfeliio castigata in editione Dionysii Corderiana tom. II. p. 207-242. Graece prodierat separatim Paris. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Suidas in Διονύσιος.*

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. *Methodii, siue, vt alii, Metrodori. Graece et latine cum Petri Lantfeliio versione, ibid. p. 242-252. Conferenda etiam vita, quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quae incipit: Post beatam ac salutiferam Domini nostri Iesu Christi.*

\* Πάλα μὲν ἐν τόποις ἦν τὰ τῆς πίστεως, *MS. Graec. Lambec. VIII. p. 222. sq. 247. 257. 262. <sup>aa)</sup> Bib. Coislin. pag. 210. Latine apud Lipomann. tom. VI. ad 3. Octobr. et Surium 9. Octobr. sed graece et latine cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii a Metaphrasie scriptam Graeci in concilio Florentino et scriptis pro eo editis, et Constantinus Meliteniotes de Spiritu S. processione orat. 2. Vide Hancium pag. 456. de scriptoribus hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius tom. VIII. Bibl. Concionariae pag. 263. seq.*

**Dominatae** martyria. Vide infra, in Senatore.

[S. *Dominicae*, virginis martyris Tropaeae in Calabria, Acta gr. lat. ex cod. bibl. Ambrosianae, interprete Io. Pinio, cum commentar. praeuio *Conr. Ianningi*, in Act. SS. Iul. tom. II. pag. 268. sqq. — Acta lat. ex vetusto Breuiario ecclesiae Tropaeensis, ib. pag. 278. sq. *Harl.*]

Domitii, Πολλὰ τὰ τῆς βίης τερενὰ. *MS. in codice noni saeculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647. Fabr. v. Act. SS. Iul. tom. II. p. 225. seq. Harl.*

Domnae. Vide infra, Indi. *Fabr.* Domnae s. Dominae, virginis deuotae in Syria, vita auctore *Theodoreto* episc. in Actis SS. Mart. tom. I. p. 33. sq. ex ed. Sirmondi. *Harl.*

Donati, episcopi rom. et sociorum martyrum. Μεγάλη τῶν αἰγίων ἡ δόξα, Σαλωνιανὲ, θεοφιλέστατε ἀδελφε. *Graece e MS. Florentino <sup>bb)</sup> cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad Maii XXII. tom. 5. pag. 144. Fabr. De multis aliis SS. Donatis, partim martyribus, agitur in Act. SS. Febr. tom. III. pag. 7. seq. et pag. 487. Mart. tom. I.*

<sup>aa)</sup> Ed. Kollar. p. 473. sq. 528. nr. 32. p. 548. sq. et 557. De multis aliis SS. *Dionysii* vid. qui citantur in cat. bibl. Buziau. l. c. pag. 715. *Harl.*

<sup>bb)</sup> V. Bandini cat. codd. gr. Laur. I. p. 410. nr. 6. *Harl.*

tom. I. pag. 30. April. tom. III. pag. 764. sqq. et I. p. 251. Iun. tom. V. p. 575. Aug. tom. II. p. 188. it. de alio, p. 197. tom. III. p. 735. tom. IV. pag. 412. item de alio, p. 590. Sept. tom. I. p. 129-155. tom. III. p. 367. *Harl.*

Dorothei, abbatis, et Dosithei, eius discipuli, vita, auctore incerto: 'Ο μακάριος ἔτος Ἀβ-  
βᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος. *Fabr.* MS. gr. *Lambec.* IV. p.  
408. et 382. nr. 14. vbi *Lambec.* fragmentum vitae ex cod. *CLX.* exscriptit. *Harl.*

Dorothei iunioris. Οὐ παλαιῶς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆ-  
ναι τὸν Πόντον. Auctor Ioannes Euchatenfium metropolita. *Fabr.* Dorothei, iu-  
nioris, siue in Chiliocomo, auctore monacho, eius aequali, graec. ac lat. ex cod.  
Vatic. interprete *Conr. Ianningo* in *Act. SS.* Iun. tom. I. p. 605. sqq. *Harl.*

[Dorothei, martyris Nicomed, et sociorum martyrium, ex Eusebii H. E. apud *Surium* d.  
9. Sept. p. 100. — eorumdem martyrium, auctore anonymo, et translatio ac mi-  
racula *S. Gorgonii* cum comment. et notis *Constantini Suiskeni*, in *Act. SS.* Sept. tom.  
III. p. 328. sqq. *Harl.*]

[Dorothei, episc. Tyri; vita *Leidae* in cod. Vossiano. vid. cat. bibl. *Leid.* pag. 393. nr. 46.  
— *Henschen.* comm. de eo in *Act. SS.* Iun. tom. I. p. 434. sqq. et p. 591. sqq. *Iannin-*  
*gi* corollar. de tribus *SS. Dorotheis*, Thebano; archimandrita et iuniore. — *Ibid.*  
p. 596. sqq. *Ianningi* vita *Dorothei*, archimandritae, ex variis, praesertim propriis  
eius scriptis collecta. Tum April. tom. III. p. 744. sq. *Henschen.* de Dorotheo aliis-  
que martyribus Alexandrinis. — Sed *Dorothei* interdum confunduntur. vid. supra,  
vol. VII. p. 452. sqq. de *Dorotheo*, episc. Tyri, inprimis not. p et q. *Harl.*]

\* Dorymedontis. Vide infra, in Trophimo.

Dofae presb., et Iae virginis in Perfide sub rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ  
ἔτει τῆς βασιλείας Σεβαστῆς. MS. *Lambec.* VIII. p. 103. *Fabr.* f. pag. 220. sq. ed.  
*Kollar.* — Gr. et lat. in *Actis SS.* Aug. tom. I. p. 329. *Harl.*

[F] Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei. *Fabr.* Dosithei, monachi in Palaeffina, vi-  
ta, auctore aequali anonymo, interprete *Balth. Corderio*, cum comment. *Io. Bollandi*,  
in *Act. SS.* Febr. tom. III. p. 380. sqq. *Harl.*

Drestae martyrium a praesente, si auctori credis, scriptum. Βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ τῷ  
βασιλέως. Lege, Orestae. [vid. *Orestae.*]

In sanctum Drosidem, martyrem. Οἱ φιλόπονοι τῶν ποιμένων. *Io. Chrysostomi* tom. V.  
*Ducaei* p. 885. et tom. II. edit. nouae pag. 688.

Dulae, sanctae martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῆς εὐω-  
χεῖτο. Auctor incertus. Latine apud *Surium* 15. Iun. *Fabr.* De *S. Dula*, ancilla,  
martyre *Nicomed.* v. *Act. SS.* Mart. tom. III. p. 554. *Harl.*

Eleutherii senatoris sub Maximiano 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων δόξα. MS. *Lambec.* VIII. p. 103. *Fabr.* p. 221. nr. 9. ed. Kollar. Gr. et lat. in Act. SS. Aug. tom. I. p. 321. cum comm. et not. *Petri Boschii. Harl.*

\* Eleutherii et Euanthiae matris martyrion. Αἱ λίσς Ἀδριανῆς Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctior. April. tom. II. p. 976. Exstat et graece MS. in bibl. Coisliniana p. 212. *Fabr.* — in cod. caef. multo ampliore et correctiore. Vid. *Lambec.* IV. p. 136. ibique Kollar. Acta apocrypha, ex II. codd. Reatinis in Actis SS. April. p. 528. sqq. — De aliis *Eleutheriis* in Actis SS. v. cat. bibl. Bunau. l. c. pag. 727. sq. *Harl.*

Aliud, auctore incerto martyrion Eleutherii episcopi et Anchae matris eius. Ἀδριανῆς βασιλεύοντος ἔτρε εἰκοστὴ πρώτῃ.

Eliae prophetae. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Leo imperator.

Πρότερον μὲν τῶν Ἰσδαίων. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 672.

\* Aliquando quidem duodecim tribus Israel. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 20. Iulii,

Ἔδης μὲν. Marci hieromonachi, cod. CXLV. Barocc.

In Eliam et viquam. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αὐτῇ. Io. Chrysost. tom. V. Saul. p. 646.

In Eliam et Iezabelem. Οἱ τῆς ὁμοσεύς Τριάδος κήρυκες. Io. Chrysostomi. MS. p. 196. Bibl. Coislin.

[Eliae Thesbitae, et Elifaei, discipuli eius, acta, d. 20. Iul. Inc. Καὶ ἔπειν Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, *Florent.* in cod. Laurent. IX. nr. 10. v. *Bandini* cat. cit. l. p. 504. *Harl.*

[Eliae prophetae miracula. Τοσαῦτα θαύματα et Elifaei miracula. — Ἰσραὴλ ἡ δὴλ. 98, duo carmina: *Lambec.* IV. p. 15. nr. 92. ac 93. *Harl.*]

[Acta martyrii SS. *Eliae*, martyris Caeset. in Palaestina, *Ieremiae*, *Esaias* et aliorum Caeset. in Palaestina, cum comment. et notis *Henschen.* in Actis SS. Febr. tom. II. pag. 865. sqq. *Harl.*]

Eliae iunioris, Heliopolitae Agarenico mucrone Damasci sublati. Οὗτος ὁ ἅγιος νεομάρτυς. Prodiit graece et lat. in lecta triade martyrum Christi pag. 155. Paris. 1666. 8. cum versione et notis *Combesisii.*

In Eliseum et mulierem Sunamitidem. Ex prophetarum numero alii. Apud Surium 14. Iun.

Ephraim Syri elogium. Κινῶ με πρὸς τὴν παρῆσαν ὑπόθεσιν. Auctor Gregorius Nyssenus, inter cuius scripta plus simplici vice graece et latine prodit. tom. II. p. 1027.

\* Eiusdem

\* Eiusdem vita a Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. et in latinis Ephraïni editionibus. *Ephraïm ille admirabilis*. [v. *Assmann*. prolegg. ad Ephr. Syr. p. VII. nr. 2. *Harl.*]

[P] Epimachii. Ἀρετὴ μὲν ἡ τῆς ἀσσεβείας ἀχλὺς. Graece MS. *Lambec.* tom. VIII. pag. 256, 260, 262. <sup>cc)</sup> Bibl. Coisl. p. 211. Latine apud Surium 31. Oct. et Lipomannum.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐπίμαχος ἔτος ἦν ἀνῆς. MS. bibl. Coisl. p. 186.

[Τῶν καλῶς ἀθλησάντων. ad d. 22. Maii. *Florent.* in cod. Laurent. XIV. nr. 5. plut. 9. v. *Bandin.* catal. codd. gr. Laur. I. p. 410. — Martyrium SS. *Epimachi*, *Alexandri* et *Amonariae*, virginis, martyrum Alexandrinorum, a *Dionysio Alexandrino* descriptum, in Surii vitis 12. Dec. p. 231. *Harl.*]

\* Epiphaniï episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur se Iohannem, Epiphaniï discipulum. Habetur latine apud Lipomannum tom. VI. ad 15. Maii. Surium 12. Maii. graece et latine tom. II. Operum Epiphaniï pag. 318. edit. *Petaüanae*.

Eiusdem Epiphaniï. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius episcopus Rhinocurorum. Exstat graece et latine ibid. p. 353-379. *Fabr.* Vtraque haec vita *Mosquae* in cod. synod. XLI. nr. 1. et 2. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. pag. 50. ed. in 8. *Harl.*

\* Epistemes martyr. Vide infra, Galactionis.

[Eremitarum in Aegypto vitae in cod. gr. Voss. v. cat. bibl. Leidens. p. 393. nr. 46. *Harl.*]

Eroditis. Supra, Capitolinae.

\* Euanthiae. Vide Eleutherii.

Eudociae Samaritanae. Κατὰ τὰς χρόνους Τραϊανῆ τῷ βασιλεὺς γέγονε τις κόρη. Auctor incertus. Graece e MS. Vaticano prodit in Actis Sanctior. ad Calendas Martii tom. I. pag. 875. et latine Petro Possino interprete p. 10.

\* Eudocimi. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 29. Iulii. *Fabr.* et in Act. SS. Iul. tom. VIII. pag. 308. sqq. *Harl.*

Eudoxii, Romuli, Zenonis et Macarii. Τραϊανῆ τῷ ἀσσεβῆς βασιλεὺς. MS. graece. *Lambec.* VIII. pag. 237. <sup>dd)</sup> Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium V. Sept.

\* Euclastii. Vide Faustae.

Eugenii et Macarii fratrum 22. Febr. Πολλὰ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παρὰ πόλιν. MS. *Lambec.* VIII. p. 87. [p. 186. Kollar. quem vid.]

Eugenii

cc) In ed. Kollar. p. 546. sq. 557. nr. 37. vbi est fragmentum; et p. 558. *Harl.*

dd) Pag. 504. sq. nr. 10. vbi v. Kollar. not. gr. et lat. in Act. SS. d. 5. Sept. tom. II. p. 511. *Harl.*



\* Eugenii et Mariae eius filiae, quae Marini nomine pro monacho vixit. Κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. MS. *Lambec.* VI. p. 305. \*) VIII. pag. 82. Latine apud Surium 8. Febr.

\* Eugeniae, romanae virginis et eius parentum. Κομμὸς μετὰ Μάρκον τὸν αὐτὸ πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκηπτρον ἔχοντος. Graece MS. in bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Dec. et tom. V. Lipomanni. Graece etiam habuit Rosweidus. Vide *Guidii* epistolas p. 278. *Fabr. Matrit.* in cod. reg. XC. v. *Iriart.* l. c. p. 363. — *Paris.* in octo codd. bibl. publ. *Harl.*

[P] \* Eugraphii. Vide infra, Menae.

\* Eulampii et Eulapiae. Ἀπὸ τῆς Θεογονίας. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium, 10. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 224. 249. 258. 262. \*) Bibl. Coislin. pag. 210.

\* Ἐπὶ ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆ, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemiae virginis martyrium d. 16. Sept. Ἐν τῇ Χαλκηδονέῳ πόλει ἦν ἀδελφοὶ τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Auctor incertus.

\* Ἐπὶ Διοκλητιανῆ βασιλείας. MS. *Lambec.* VIII. p. 222. *Fabr.* f. pag. 471. Kollar. vbi *Lambec.* notat, eadem acta lat. exstare ap. Surium 16. Sept. et adtribui Symeoni Metaphr. Kollarus autem observat, paullo contractiora esse haec acta, quam ea, gr. et lat. in Actis SS. d. 16. Sept. tom. V. p. 266. *Harl.*

[Tis αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ἕρπης; *Theodori Beftae* encomium in martyrem Euphemiam, *Florentiae* in cod. Laurent. Medic. XXXIII. nr. 15. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 446. *Harl.*]

\* Διοκλητιανῆ τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα διέποντος Πιπλὸς τε περὶ τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 16. Sept. p. 162. sqq. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 240. 289. *Fabr.* Pag. 512. nr. 18. et p. 614. nr. 9. ed. Kollar. Descriptio templi S. Euphemiae et eius miraculorum, ex variis apud Surium d. 16. Sept. pag. 166. seq. — Euphemiae vita est in decem codd. *Paris.* bibl. publ. — add. *Affmanni* Kalend. tom. V. p. 242. sq. — In Act. SS. agitur quoque Septembr. tom. I. p. 605. sqq. de martyribus Aquileiensibus, Euphemia, Dorothea,

22) In priore *Lambecii* edit. erat in appendice libri VI. sed in ed. Kollar. in cod. CCCXXXVII. nr. 7. vol. V. p. 632. sq. nec non *Florent.* in cod. Laurent. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 411. inc. Γένεσις τῆς ἐν Βιθυνίᾳ διαγωγῆς Εὐγενίας. In vol. VIII. *Lambec.* p. 175. vbi incipit: Κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν ἦν. In *Rosweidi* syntagmate de vitis patrum p. 393. sq. exstat Mariae (Marini) vita auctore incerto, ex contextu gr. in compendi-

um redacta et interpolata: et ex *Rosweido* lat. in Act. SS. 27. Jul. tom. IV. p. 286. — Apud *Lambec.* VIII. p. 483. nr. 18. (v. infra *Eustratii.*) — *Paris.* in quatuor codd. bibl. publ. *Harl.*

ff) Ed. Kollar. p. 475. seq. 531. nr. 37. pag. 550. nr. 8. et p. 557. — *Paris.* in novem codd. bibl. publ. *Harl.*

*Dorothea, Thecla, Erasma*; April. tom. II. p. 129. de *Euphemia, Eucapia* et secutore martyrib. Chalced. et Iul. tom. I. pag. 637. sq. de *Euphemia, Acacio, Ammonio* etc. martyr. CPolitanis. *Harl.*

\**Εκφρασις τῆς μαρτυρίας Εὐφημίας* a *S. Asterio* scriptam testatur Photius in *Amphilochianis*, cuius locum edidit *Combesfisiur* tom. I. Auclarii noui p. 282. et *Montfauconus* p. 346. Bibl. Coislinaeae. \**Εκφρασις* ipsam exhibet *Combesfisiur* tom. I. p. 207. Incipit: *πρώην μὲν ὁ ἄνδρας Δημοσθένην ἔχων ἐν χερσὶ τὸν δαίμόν.* [lat. apud Surium ib. p. 165. sqq.]

In *Euphemiae* reliquiarum inuentionem. \**Ἦκω τὸ ἐπίταγμα φέρων.* Auctor Constantinus episcopus Tii in Ponto. Latine apud Lipomannum tom. VI. et apud Surium ad XL. Iulii, pag. 164. sqq.

*Euphrasiae* virginis. *Imperii habenas moderante Theodosio.* Latine apud Surium 13. Mart. *Fabr.*

[*Euphrasiae*, virginis martyris Nicomed. acta ex *Menaeis* et *Nicephoro* in Act. SS. Ianuar. tom. II. pag. 220. sq. *Harl.*]

*Euphrosyni*, coqui, martyrium. *Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις.* Cod. CXLVII. Barocc.

*Euphrosynes*, virginis et sub ficto *Smaragdi* nomine monachi, patrisque eius *Paphnutii*. *Ἐγένετο τις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μεγαλοπόλες ἀνὴρ ἑνδοξὸς ὀνόματι Παφνάτιος.* MS. *Lambec.* IV. p. 200. sq. <sup>46</sup>) V. II. p. 365. [p. 773. nr. 19. Koll.] cod. CXLVIII. Barocc.

\* *Euphrosynes Alexandrinae*. \**Ἀρετὴ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίῳ τῷ παιδὶ.* Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 25. Sept. Surium ad I. Ian. et Bollandum ad XI. Febr. cum notis, [p. 535. sqq. et alia vita, collata cum MS. gr. ibid. p. 541. sqq.] Graeco MS. *Lambec.* VIII. p. 244. [pag. 519. sq. Kollar.]

*Alia eiusdem vita auctore incerto*: *Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.*

*Alia, itidem incerto auctore*: *Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ.*

\* *Eupli* martyris. *Κατὰ τὰς καίρας Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ.* Graece [P] et latine in *Cotelerii* monumentis ecclesiae gr. tom. I. p. 192. seq. duplex est narratio ex duobus diuersis codd. Latine apud Surium 12. August. <sup>47</sup>) *Diocletiano obitus et Maximiano septies Coss.* apud Baronium ad a. C. 303. n. 146. seq.

*Aliud eiusdem martyrium.* *Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῶ τὸ ἑννατον.* Graece et latine ibid. pag. 192. seq.

Epitome

gg) Pag. 442. sq. ed. Kollar. vita exstat in XV. codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*

hh) *Eupli*, diaconi et martyris Catan. ex Surio et aliis editis ac MSS. in *Ruinarti* Act. primor.

martyr. p. 406. sqq. et cum comment. notisque Io. *Pinii* in Act. SS. Aug. tom. II. p. 721. et 710. et m. Sept. tom. I. p. 359. sq. *Pinii* notitia de *Euplio, Iosepho, Felice.* *Harl.*

Vol. X.

ff

Epitome eius martyrii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐπλῆς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως Κατάνης, διάκονος. *Lambec.* VIII. p. 126. [pag. 268. sqq. Kollar.]

Eupraxiae virginis. Ἦν τις αἰνή. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii tom. II. p. 727. Latine pag. 265. incipit: *In diebus Theodosii imperatoris piissimi.*

[Euppsychii martyr, d. IX. April. canticum sacrum in eum et multos alios totius m. April. gr. in cod. caesar. XII. v. *Lambec.* VIII. p. 208. sqq. conf. Henschen. de illo in Act. SS. April. tom. I. p. 822. sqq. — et ibid. Sept. tom. III. p. 628. Stilling. de *Euppsychio*, martyre Caesar. in Cappadocia. *Harl.*]

[*Eurignii*: Paris. in cod. MCDLXVIII. (in quo vitae quinquaginta Sctorum continentur,) nr. 47. *Harl.*]

Eusebiae martyris Euchaitensis. Περί ταύτης γε μὲν τοι, περί ταύτης τῆς Φιλομάστρουος ἔγνωμεν ἔδεν τι σαφές. Auctor Ioannes Euchaitensium in Helenoponto metropolita.

\*Eusebiae, quae deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς Σαυμασίας ἔτης βίος. Latine apud Surium 25. Ianuar.

[Eusebii, martyris Gazae in Palaestina, acta ex *Sozomeni* H. E. libr. V. cap. 9. lat. cum comment. notisque *Suyskenii*, in Act. SS. Sept. tom. III. pag. 256. sqq. — Mens. Maii tom. VIII. p. 257. sq. *Papebrochius* de SS. *Eusebio*, Romano, *Meletio* et sociis, martyribus Nicomediae. — Mens. lun. tom. IV. p. 75. sq. idem de *Eusebio*, episc. Caesariensi. — Mens. Febr. tom. II. p. 824. sq. *Eusebii*, anachoretae Asichae in Syria, vita ex Theodoretii Philotheo. *Harl.*]

[Eustachii, patriarchae CPolit. vita, per *Fabianum*, Cretensem, e graeco in latin. traducta, in *Flaminii Cornelii* eccles. Venet. antiqua monument. De cod. XI. part. 2. pag. 151. sqq. Venet. 1749. 4. *Harl.*]

Eusignii, Antiocheni. Ἰσλιανὸς, ὁ βασιλεὺς ἀγνησάμενος τὸν Χριστόν. 5. Aug. MS. in codice noni saeculi. Vide *Bandurium* ad antiquitates CPol. pag. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀεβητίωνος. MS. *Lambec.* VIII. p. 103. seq. \*) Auctor Eustochius diaconus. Id. pag. 113. [p. 222. 244. sq. Kollar.]

\*Eustathii στρατηλάτῃς, Placidi antea dicti et uxoris eius Theopistis et filiorum Agapii et Theopistii. Τραϊανῷ τῷ Ῥωμαίων σὺμπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 20. Sept. et Surium Nouembr. 2. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 242. \*\*) Ceterum

ii) Pag. 221-248. Kollar. De his actis suppositis v. quosque *Pin.* in Act. SS. Aug. tom. II. pag. 70. *Harl.*

kk) In ed. Kollar. quem vide, p. 515. sqq. gr. ac lat. in Act. SS. Septembr. tom. VI. p. 125. vbi

vita ad fabulas relegatur. Rectius vero in codd. Vindobon. atque Menaeis *Eustathius* nominatur, quam *Eustachius* in Martyrolog. rom. d. 20. Sept. (vbi v. Baron. et in Annal. eccl. tom. II. a. 103. et 120.) et ap. Surium, qui martyr. Eustathii et sociorum perperam refert ad d. 11. Nouembr. et

Ceterum diuersum ab hoc notabis, quod *Bandurius* testatur, se in codice noni saeculi reperisse ad 21. August. Bassae et filiorum eius Theogonii, (al. Θεογνίς vel Θεόγνιδος) Agapii et Pisi, quod incipit: βασιλεύοντος Μαξιμιανῆ ἡν χρησμός ἄθισμος.

Laudationem eorundem, Niceta Paphlagonae auctore, edidit graece et latine cum notis *Combesius* in illustrium Christi martyrum lectis triumphis pag. 45. sqq. Τὸν αἰοῖδιμον ἐν ἀθλοφόροις Εὐστάθιον. Paris. 1660. 8.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας Τραϊανῆ. *Lambec.* IV. p. 130. [p. 299. sq. Kollar.]

Ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῆ βασιλείας. *Lambec.* VIII. p. 203.

Alia Eustathii et filiorum vita, scriptore, qui se coaetuum illorum profitetur. Πρόκειται μὲν ταῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide *Allatium* [P] pag. 108. de Simeonibus. MS. *Lambec.* IV. p. 130. [p. 300. Koll.] V. p. 25. [p. 58. Kollar.] VIII. pag. 242. 243. 363. [p. 516. sq. p. 769. sq. Kollar.] cod. Barocc. CXLVIII. bibl. Coislin. p. 212. Graece et latine in iisdem lectis *Combesii* martyrum triumphis pag. 1.

In Eustathium Antiochenum. Σοφὸς τις ἀνὴρ καὶ φιλοσοφεῖν εἰδὼς. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 628. et tom. II. edk. nouae Montfauconi p. 603. *Fabr.* Monac. in cod. Bazar. XXXI. v. *Hardt* in Aretini Beytr. 1803. part. 4. p. 42. cum notis *P. Boschi* in Act. SS. Iul. tom. IV. p. 140. sqq. et pag. 130. comment. de Eustathio. Add. de hoc *Allatii* praef. ad Eustathii commentar. in Hexaëmer. Lugd. 1629. 4. — Vita *Eustathii* in quindecim codd. publ. Paris. *Harl.*

Alius Eustathius martyr sub Constantino Copronymo in Carrhis Mesopotamiae, filius Mariani patricii. Historia Miscell. XXI. 39.

Eustratii et Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii et Orestae. βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 227. 312. 394. 11) Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud Surium 13. Dec. et apud Lipomannum. Ceterum Allatius martyrium hoc et initium illius memorans pag. 83. libro de Simeonibus, notat, auctorem illius non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud p. 125. tribuit, sed Eusebii monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa a iuvene quodam extorta esse scribit.

Ff 2

[Eustratii,

apud quem Acta etc. latine exhibentur, at ab actis graecis cod. caesar. valde discrepant, monente Lambecio. *Eustathii, Eustratii, Euthymii, Eutocii* Ascalonitae et permultorum aliorum vitae etc. in codd. Mazarin. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 1306-1309. — *Gio. Batt. Manzini* vita di S. *Eustachio*, Martire. In Macerata, 1668. 12. — *Athanasii Kircheri* Historia Eustachio-Mariana, qua admiranda D. *Eustachii* sociorumque vita, ex variis auctoribus collecta, locus in quo eadem in monte Vulturello Christus inter cornua

cerui apparuit, ecclesia b. Mariae eodem in loco a Constantino M. condita etc. in publicae lucis bonum educuntur. Romae. 1665. 4. cum figg. aen. Add. copiose de Eustathio, eius nominis scriptura eiusque vxore differentem *Asseman.* in Kalendar. etc. tom. V. p. 245. sqq. *Harl.*

11) In edit. Kollar. p. 483. sq. 664. nr. 11. et 335. sq. nr. 23. — Paris. in 22. codd. bibl. publ. — *Matrit.* in bibl. reg. cod. XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* pag. 261. sq. *Harl.*

[Eustratii, thaumaturgi, vita ex Menaeis Graecor. in Act. SS. Ianuar. tom. I. pag. 598. sq. *Harl.*]

\* Euthymii abbatis, defuncti 20. Ianuar. a. C. 473. Καὶ παντὸς μὲν ἄλλοις. Latine apud Surium 20. Ianuar. Graece et latine in Cotelerii monumentis eccles. graecae tom. I. p. 200-340. *Fabr.* Lat. eadem, interpr. *Gentiano Herueto*, cum MS. gr. collata, cum comm. notisque in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 298. sqq. *Harl.*

Eiusdem vita scripta a Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ. Epistola incipit: Πῶς προηγήσθω περὶ Εὐθυμίου. Vita ipsa: Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τῷ Θεῷ. Graece et latine interpr. Iac. Loppin. in *Analectis graecis per monachos Benedictinos post Cotelerii monumenta editis* p. 1-99. e codice bibl. Colbertinae. Parif. 1692. [al. 1688.] 4. Compendium latine apud Bollandum 20. Ian. Confer quae de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ Mich. le Quien ad Damascen. tom. II. p. 879. vbi ex libro eius tertio quaedam afferuntur. Nec non *Tillemont.* tom. XVI. memor. p. 76. sq. *Lambecium* quidem si audias, liber primus complectebatur vitam ipsius Euthymii, secundus vitam S. Sabae, et tertius S. Iohannis Silentarii. vide *Lambecium* VIII. p. 306. 173. [363. Kollar.] Sed negant id viri doctissimi Cotelarius et le Quien. [Plura leges supra ad vol. VIII. p. 345. sq. Vtrique vita in cod. Mosquens. XLI. nr. 3. et 4. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 51. ed. in 8. *Harl.*]

Euthymii, episcopi Madytenfis in Thracia, thaumaturgi. Ἐπιτιμῶν δικαίως ἡμῶν οἶμα. Auctor Gregorius Cyprius. [v. supra, vol. VIII. p. 346. *Harl.*]

Eutychii, patriarchae CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παρῆσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustathius <sup>mm</sup>), presbyter. Latine apud Surium 6. April. *Fabr.* gr. et lat. interprete *Papbrochio*, cum comment. praeuio Henschen. in Act. SS. April. tom. I. p. 548. sqq. et graece in *Adpend.* p. 59. sqq. *Harl.*

[P] Stratonis, Philippi et Eutychiani 18. August. Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. *Lambet.* VIII. p. 200. [p. 428. Kollar. quem vide, et p. 209. *Harl.*]

\* Faustae, Euelasii (Εὐηλασίας) et Maximini martyrum Cyzic. sub Maximiano. Κατ' ἐκείνης τῆς καιρῆς ἦν ἡ ἀγία μάργυς τῷ Χριστῷ. MS. *Lambet.* VIII. p. 81. <sup>nn</sup>) Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniae martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆ τῷ Βασιλέως Ἀνθιμον τὸν ἑπαρχον. Acta haec scripsit (Θωμάς) Thomais, Febroniae famula, si veram nobis fabulam narrat. Graece MS. *Lambet.* VIII. p. 286. <sup>oo</sup>) Latine apud Surium 15. Iun.

Aliud

<sup>mm</sup>) Al. Eustratius.

acta graece desiderari in cod. caesar. nec in hoc adscriptum esse nomen Simeonis Metaphr. *Harl.*

<sup>nn</sup>) Pag. 173. nr. 12. Kollar. qui notat, in Act. SS. ad d. XX. Sept. tom. VI p. 140. agi de illo martyrio; sed Bollandianos male hariolatos esse,

<sup>oo</sup>) Pag. 608. sqq. Kollar. — gr. auctore *Thomaide*, magistra Febroniae, ex cod. Vatic. cum not. et lat. in Act. SS. Iun. tom. V. p. 17. sqq. et de

Aliud eius martyrium, auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆ τῆ βασι-  
λέως Ἀνθιμος ἑπαρχος.

[Florae, virginis ordin. S. Ioannis Hierosol. ex MS. e scriptis Confessarii magna parte colle-  
cta, lat. reddita ab Hug. Amadeo, cum comment. et notis Contr. Ianningi, in Act. SS.  
Iun. tom. VI. p. 57. sqq. atque ibid. Iun. tom. II. p. 486. sq. Papebroch. de Flora. —  
Florae et Mariae virginum, vita et martyrium, ex S. Eulogii Memoriali, in Suri v-  
tis SS. d. 24. Nou. pag. 520. Harl.]

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis archangeli. Vide archangeli.

\* Galactionis martyris et Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Su-  
rium, 5. Nou. et Lipomannum.

Alia vita eorumdem Sanctorum scripta ab Eutolmio, eorum famulo. Διήγησιν ξένην καὶ  
παράδοξον.

\* Georgii martyris Cappadocis. Ἄρτι τῆς ἐδωλομανίας. Graece in Actis Sanctorum  
tom. III. April. adpendice pag. XV.

Aliud eius martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc a Georgii famulo scriptum Alla-  
tius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, quum p. 125. mar-  
tyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastae genuina, sub cuius no-  
mine edidit etiam latine Surius ad 23. April. et ante eum Lipomannus. Graece e MS.  
Mediceo pp) legitur in Actis Sctor. ad calcem tom. III. p. IX. et latine Francisco Zino  
interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis [et p. 100. sqq. Henschen. et Papebroch.  
de Georgio.] Lacunas e MS. Vindob. supplet Lambecius VIII. p. 348. [p. 735. Kollar.]

Aliud si subscriptioni fides, compositum a famulo, Pasistrate, martyrium S. Georgii: ἡ μὲν  
τῆ Σατῆρος ἡμῶν Ἰησὺ Χριστῷ προαιώνιος βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus  
p. 95. MS. cod. Barocc. CXLVII. pp) Latine apud Surium 23. April. e Lipomanno.

Ff 3

In

de ea p. 14. sqq. Papebrochii comm. — Febro-  
niae vita gr. in quatuor codd. bibl. publ. Paris.  
— vita, auctore Philotheo, patriarcha CPolit.  
Mosquae in cod. synod. CLXV. 3. Τυραννικόν τῆ  
καὶ βλαστῆρος. v. Matthaei notit. codd. gr. Mosq.  
p. 97. ed. in 8. — De SS. Felicibus, Fidelibus, Fir-  
mis, Flavianis, etc. v. Act. SS. variis locis, in  
cat. bibl. Bnau. l. c. p. 754. sqq. laudatis. Harl.

pp) V. Bandin. cat. codd. gr. Laurent. I. p. 495.  
sq. nr. 14. et de miraculo quodam Georgii, nr. 15.  
it. vol. II. p. 83. nr. 1. Harl.

qq) Atque in MS. caesar. CLI. nr. 7. tum nr. 8.  
alia narratio, gr. ab initio mutila. v. Lambec.  
IV. p. 290-292. Kollar. In cod. Naniano Venet.  
CCXX. sunt nouem in Georgium scripta, n. cano-  
nes, troparia, lectiones et narrationes, quae die  
festo Georgii recitari solent. In his Andreae Cre-  
tensis laudatio, quae inc. ἥλιος μὲν ἐκείνης, et mar-  
tyrium Georgii, scriptum ab eius famulo Pancra-  
tio: init. Ἰγὺ Παγκράτιος καὶ ὅλων τῶν Γεωργί-  
ων ἡμῶν ἅπαν οἰκάνει ὁφθαλμοῖς ἰδόν. v. cat. codd.  
gr. Nan. p. 412. sq. — Paris. in XVI. codd.  
bibl. publ. est vita etc. Georgii. Harl.

In Georgium martyrem oratio. Ἐθὺς τῆτο τῶν λόγους ἀγωνιζομένων. Graece e. MS. Vaticano in calce tomi III. Act. Sanctor. Aprilis pag. XXV. et latine p. 123. Auctor Gregorius Cyprius patriarcha CPol. MS. *Lambec.* VIII. p. 71. 372. [p. 150. nr. 6. Kollar. et pag. 790. sq. *Harl.*]

[P] *Alia in eundem.* Αἰς μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat graece et latine, sed extrema parte mutila in *Combesfii* Andrea Cretensi p. 175-188. et in Actis Sanctor. tom. III. ad 23. April. e MS. Vaticano p. XX. Latine apud Lipomannum et Surium 23. April. Confer *Allatium* de Georgiis p. 304.

Προτρέψαι με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theodorus quaeſtor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὃ Φιλόχριστοι, ὃ Φιλόσεργος. Arcadius episcopus Cypri. MS. in bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, a praesente et vidente, si auctori fides, scripta de puero in captiuitatem abducto et liberato, cum copiarum praefectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιοθῆναι: Graece e MSS. Vaticanis et Ambrosiano, in calce tom. III. Act. Sanctor. ad 23. April. p. XXXV. MS. *Lambec.* VIII. p. 361. [p. 765. Kollar. ubi inc. οἱ τῶν τῷ Θεῷ δωρεῶν.]

Narratio de alio miraculo eiusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τῷ μεγάλῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ βασιλεῶς ἡμῶν Θεοδοσίῳ. Graece e MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindobonensi pleniore vide *Lambecium* VIII. pag. 355. [p. 749. sqq. Kollar. Duae aliae narrationes mirac. Georgii in cod. cit. Naniano. *Harl.*]

Aliud miraculum de imagine eiusdem Georgii. Ibid. pag. XLV.

De visione Saraceni cuiusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Graece et latine ex Fr. Isidori editione, ibid. p. XLII.

In memoriam magni τρεπαινοφύρου (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratam. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Ioannes Euchaitensium metropolita.

Ἡ μὲν τῷ Σωτήρῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ προαιώνιος. Incerti. MS. bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς εὐτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem metropolita. Conferenda etiam quae de Georgio martyre exhibet *Combesfius* tom. VI. Bibliothecae. Concionatoriae p. 437. seq. *Fabr.* Zachariae, incertae sedis episcopi, sermo de S. Georgio M. ex cod. in *Bern.* *Pezii* thesauro anecdot. tom. IV. part. 2. col. 15. sqq. — *Papebrochii* de Georgio commentar. et analecta ad eiusd. acta, de Sancti reliquiis, miraculis et patrocinio ib. p. 100. sqq. et 132. sqq. — *Io. Paschii* conflictus historic. de S. Georgio martyre, aduersus Chistph. Sandium. Wittenberg. 1685. 4. — *Conr. Dan. Frick* diss. de S. Georgio, equite et martyre. Lips. 1693. 4. — *Iac. Frid. Georgii* Anmerkungen von dem fast in aller Welt in

unver-

unverdiente Achtung gekommenen, vnd doch wohl niemals auf Erden gewesen heil. Georgio, in *Io. Chyph. Coleri* Nützlich. Anmerkungen, II. Samml. nr. 4. p. 157. sqq. Lips. 1735. 8. *Harl.*

Georgii Cyprii patriarchae CPol. vita ab ipsomet scripta, citatur ab Allatio p. 613. contra Creyghthonum.

Vita Georgii Cyprii, qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει Κύπριος ὑπῆρχε. MS. bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotae monachi sub Leone Isauro, 24. August. Οὗτος ὁ [Γ] ὁσιος Γεώργιος. Breue martyrium ab auctore suppare scriptum, quod integrum graece dat *Lambecius* VIII. p. 213. *Fabr.* p. 450. sqq. ed. Kollar. cuius not. consules. — et ex hoc caesareo cod. in Act. SS. Aug. tom. IV. p. 842. (872.) cum comm. et not. *Pinii.* *Harl.*

[Georgii, episcopi Amassreni, vita etc. ex MS. graec. Paris. cum comment. notisque *Bollandi*, in Act. SS. Febr. tom. III. p. 268. sqq. — Ibid. m. Aug. tom. IV. pag. 771. acta Georgii, Theodori et Leonis, confessor. in insula Samo vel Cephalenia, collectore *Petro Calotio*, cum comm. et not. *Guil. Cuperi*: et in illis actis passim de aliis agitur sanctis Georgiis. v. cat. bibl. Bunau. l. c. pag. 772. seq. *Harl.*]

[De Georgio, episc. Mitylen. v. Papebroch. in Act. SS. April. tom. I. p. 668. — Canticum sacrum gr. in eum, d. VII. April. in cod. caesar. *Lambec.* VIII. p. 209. et conf. Kollarii not. p. 207. sq. *Harl.*]

[Gerasimi, anachoretæ, ex Lycia orti, saec. quinto, vita, *Monac.* in cod. III. ὑφ' ἡγενηται μὲν αἰ. v. *Hardt* in Aretini Beyträgen, a. 1803. part. I. p. 16. sq. — *Mosquæ* in cod. synod. CXLIX. nr. 8. Τῷ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἀπέστατε, ἀγαπητοί, ὑπακὴν ζωῆς ἀλόγῃ. v. *Matthaei* Notitiam codd. gr. Mosq. p. 81. ed. in 8. De *Gerasimo*, abbate in Palaestina, v. Act. SS. Mart. tom. I. p. 386. sqq. *Harl.*]

In Germanum patriarcham CPol. Ἐγκαινίζεται μὲν ἡ σκηνή. Auctor Alanus. MS. cod. Barocc. CXXXI. *Fabr.* *Monaci* in cod. Bauar. III. Τὰ τῶν ἐπ' ἀρετῇ. v. *Hardt.* l. c. pag. 20. — *Henichen.* de illo Germano, in Act. SS. Maii tom. III. pag. 155. sqq. *Harl.*

Germani Hegumeni, monasterii Cosinitres in confiniis Thraciae fundatoris. Μεγίστον εἰς παράκλησιν βίος ὁσίαν. Graece e MS. Florentino in Actis Sanctior. ad XII. Maii ad calcem tomi III. p. 7. et latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162. [v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. II. p. 524. *Harl.*]

\* Geruasii. Vide infra, Nazarii.

[Glaphyrae, virginis Amaseae in Ponto, vita ex actis S. Basilei, auctore *Ioanne*, presbyt. Nicomed. in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 771. sq. *Harl.*]

Glyceriae, sub M. Antonino. Ἐτὲς πρώτῃ τῇ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Graece e MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maii, in calce, tom. III. p. 12. et latine p. 189. Latine



Latine etiam apud Surium 10. Mai. Exigua fide digna. Vide *Tillemont.* tom. II. memor. p. 311. 623. *Fabr.* *Mosquae* in cod. synod. XLI. nr. 8. Τα σκήπτρα λαχών v. *Matthaei* notit. cit. p. 51. *Harl.*

**Gordii**, martyris. Νόμος ἐπὶ φύσεως. Latine apud Surium 3. Ianuar. Auctor Basilus Caesariensis. Graece et lat. inter eius opera tom. I. pag. 515. \*) Meminit Suidas in Βασίλειος.

[**Gorgoniae**, sororis S. Gregorii Nazianz. cuius orat. in illam exstat in cod. Bauar. CXX. vid. *Harlt.* in Aretini Beytrüg. etc. 1804. part. 8. p. 23. — in Gregorii Nazianz. opp. 5<sup>a</sup> in *Surii* vitis SS. d. 9. Dec. p. 195. *Harl.*

**Gregorii Agrigentini.** Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χεῖμα. 23. Nou. Auctor Marcus monachus et Hegumenus S. Sabae.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius presbyter et hegumenus monasterii S. Sabae romanae urbis,

\* Κάλλιστον τι χεῖμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὄσσην. Citat Allatius p. 538. sq. de consensu. Latine apud Surium 23. et Lipomannum tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. MS. *Lambec.* VIII. p. 2281. seq. [pag. 598. sq. Kollar. Vita in octo codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*]

\* **Gregorii magnae Armeniae, et sociorum.** Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθας διαλυθείσης. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 30. Sept. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 246. *Fabr.* Pag. 251. sq. Kollar. d. VIII. Aug. inc. Τῇ τῆς Τριόδου ἐνὸς Χρυσῆ, et graec. ac lat. interprete *Io. Pinio*, eum eiusd. comm. notisque in Act. SS. Aug. tom. II. p. 434. Est *Gregorii*, *Spatharii* aliorumque martyrum CPolitan. vita. — Vita et martyrium *Gregorii*, Armen. conscr. a Simeone Metaphr. d. 30. m. Sept. gr. *Lambec.* VIII. p. 524. sq. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς. — auctore Agathangelo, gr. et lat. in Act. Sanctior. Septembr. tom. VIII. p. 320. — *Paris.* in decem codd. bibl. publ. — *Io. Chrysostomi* encomium Gregorii, ex armena lingua in latinam versum ab abbate *de Villefroy*, in Chrysostomi Opp. tom. XII. pag. 822. *Paris.* 1718. fol. — *Ant. Maria Bonucci* Istoria della vita, martirio e miracoli di S. Gregorio, arcivescovo e primate dell' Armenia. Rom. 1717. 4. *Harl.*

**Gregorii Decapolitae.** Ἀπαν μὲν τῶν πάντων ἔδεν ἔτω πέφυκε. Auctore incerto. MS. Bibl. Coisliniana p. 211. in codice gr. de gestis Sanctorum Nouembriis.

**Gregorii**, dialogi vita refertur a Photio cod. CCLII.

[In

\*) Et ed. Garnier. Opp. Basilii tom. II. p. 141. lat. in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 130. sqq. — ad codd. MSS. gr. ex Combefisii recensionibus ex-

cta, in *Ruinart.* Act. primor. martyr. p. 510. sqq. Graece in cod. caesar. *Lambec.* III. p. 295. nr. 6. vol. VIII. p. 688. nr. 3. *Harl.*

[In Gregorium Nyssenum oratio Nicetae, ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον, in cod. Bauar. CXXI. v. *Hurd.* l. c. 1804. part. 8. p. 28. — *ibid.* 1804. part. 5. p. 43. Καλὴ μὲν ἐμοὶ καὶ ἐφειλομένη. — *anonymi vita*, *Paris.* in cod. DCCCXVII. nr. 4. bibl. publ. *Harl.*]

Gregorii, thaumaturgi. XVI. Nou. Μὴ θαυμάσης ὁ ἐμὸς Μεσηγέτης. Auctor Mich. Psel-  
lus ad Protosynaellum. [v. ad Allat. de Psellis §. LXVII. *Harl.*]

Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν. Auctor Gregorius Nyssenus. MS. *Lambec.* VIII. p. 278.  
281. \*) Latine apud Surium 3. Iul. Prodiit graece et lat. saepius inter opera  
Nysseni et Thaumaturgi.

[P] Ἰερὰ καὶ ὑπέροληπος. Graece in Actis Sanctior. ad IX. Maii, tom. II.  
pag. 766. et latine pag. 448.

Gregorii, theologi (\*), Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Meto-  
chita, generalis logotheta.

Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὃ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πᾶν. Auctor Gregorius presbyter,  
Nazianzeni, ut in MS. codice notatur, discipulus. Latine ex Billii versione  
praemittitur graecolatinis Nazianzeni editionibus. Primus verterat sed fere bar-  
bare, post annum Christi 900. Anastasius quidam. *Fabr.* Plura iam adnotata  
sunt supra, in vol. VIII. p. 386. sq. — Gregorii carmina duo de se ipso, in cod.  
caesar. Cl. nr. 1. et 2. p. 2. sqq. vbi v. Kollar. et *Tellium* in Insignibus litterar.  
Traiecti ad Rhen. 1696. 4. p. 4. sqq. gr. ac lat. *Harl.*

[Οὐχ' ὅπως εὖ ὦν εἰς ὅμαι, Theodori Magistri orat. in Greg. Nazianz. MS. *Lambec.*  
VI. part. 1. p. 81. nr. 10. — Vita huius Gregorii est in quindecim codd. bibl.  
publ. *Paris.* *Harl.*]

[Gregorii Acritensis vita ex Menaeis Graecor. in Act. SS. Iannar. tom. I. p. 289. sq.  
*Harl.*]

Aliam a Niceta Paphlagone scriptam addet Franciscus Louvard sive quisquis e docto mona-  
chorum Benedictinorum coetu novam Nazianzeni editionem est adornaturus.

\* Guriae, Samonae et Abibi, et de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἔτος μὲν ἀπὸ  
τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἀρχῆς ἐξακοσιοσὸς ἦν. Latine apud Surium 1. Nou. et  
apud Lipomannum.

Quomodo vester animus se habet, sacer grex. Auctor Arethas archiepisc. Caesariensis. Latine  
apud Surium 15. Nou. et in tom. III. Lipomanni. Τοῦτος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod.  
Baroc. CXLVII.

Ἔτος

ss) Pag. 591. sq. et 598. nr. 3. et vol. IV. p. 58. synod. XXIV. nr. 4. v. *Matthari* notit. codd. gr.  
sq. — *Paris.* in cod. bibl. publ. MDXXXIX. Mosq. p. 41. ed. in 8. *Harl.*  
nr. 1. — *Monac.* in cod. Bauer. CVII. v. *Hardt.* tt) Confer, quae exhibet *Combesius* tom. VI.  
l. c. 1804. part. 7. p. 27. — *Mosquae* in cod. Bibl. Concinatoriae p. 695-692.  
*Vol. X.* Gg

\*Εἶπε ἐξακοσιοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ τῶν Μακεδόνων, ἐν ᾧ τῷ δὲ Διοκλητιανῷ. MS. Lambec. VIII. p. 275. [p. 586. sq. Koll.]

\*Aliud eorumdem martyrium. Ὁ τῷ Σεβ. λόγος αἰδῖος. συνὼν τῷ Πατρὶ.

Miracula confessorum Samonum et Guriae, auctore incerto, qui se non diu post scripsisse profitetur. Νῦν καιρὸς εὐκαιρὸς μετὰ τῷ πνευματεφόρῳ Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 176. seq. [p. 588. Koll.] 281. [597. Kollar.] Bibl. Coisl. p. 195.

[Haecaterinae. v. *Catharinae*.]

Haemorrhousae encomium ab S. Asterio scriptum memorat Nicephorus CPol. in antirrheticis, apud Combefis. tom. I. auctarii noui p. 277. 278.

Heliconidis circa a. C. 244. Ἀσκιανὸς καὶ Παῦλος πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Graece e MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctior. ad XXVIII. Maii, tom. VI. pag. 738. Acta fabulosa. [v. *Bandini* cat. codd. gr. Laus. I. p. 410. sq. *Harl.*]

Hermiae sub M. Aurelio. Bollandus ad 31. Mai. adde *Tillemont*. tom. II. pag. 316. et 625. *Fabr.* MS. in cod. Florent. XIV. nr. 13. plut. 9. inc. ἐν ἐκαταῖς ταῖς ἡμέραις ἐδιόκοντο. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 411. *Harl.*

[*U*] Hermae, Serapionis et Polyaseni. 19. Aug. εἶποι οἱ ἅγιοι μέγιστοι γεγονόσιν ἐν Πάμῃ. MS. *Lambec.* VIII. p. 201. *Fabr.* pag. 424. sq. Kollar. — gr. et lat. in Act. SS. Aug. tom. III. p. 547. nr. 3. et 4. ac p. 206. sqq. *Stilting.* *Harl.*

[Hermiae, martyr. Coman. in Cappadocia, martyrii acta, gr. ex cod. Laurent. et lat. interpr. *Hug. Bollio*, cum comment. Papebroch. in Act. SS. Maii, tom. VII. p. 423. sqq. *Harl.*]

\*Hermogenis. Vide infra, Menae \*\*).

\*Hermylti et Stratonici. *Impio imperante Licinio*. Latine apud Surium 13. Ian. *Fabr.* Acta, cum gr. MSto recens collata, cum comment. praeuio in Act. SS. Ian. tom. I. p. 768. *Harl.*

[Hesperii, Zoes, Cyriaci et Theoduli, gr. et lat. ex cod. Vatic. cum comment. notisque Papebroch. in Act. SS. Maii, tom. I. p. 177. sqq. et graece, ib. pag. 739. sq. *Harl.*]

[Hefychii, thaumaturgi, in Galatia vel Bithynia, vita ex Synaxario gr. MS. gr. et lat. cum commentar. in Act. SS. Mart. tom. I. p. 456. sq. et 886. sq. *Harl.*]

\*Hieronis et sociorum, qui in Melitine martyrium passi sunt. Ἴερονι τῷ γενναίῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδόκων, πέλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Nouembr. et Lipomannum.

Hilario-

uu) Conf. MS. gr. caesar. et Lambec. atque Kollar. vol. VIII. p. 482. 659. 660. *Harl.*

Hilarionis. Τὸ μακαριώτατος καὶ φίλος θεῶν Ἱλαρίωνος. Auctor incertus. Vide Tillemont. tom. VII. meynor. p. 564. sqq. 572.

Ἱλαρίωνος τῷ θαυμασίῳ ὁ βίος ὑπόθεσις. MS. in bibl. Coislinian. pag. 185.

\* Εὐ Παλαιστίνῃ πόλιν ἐστὶν ἐκ ἑλαττων ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίων ἀπέχουσα Γάζης. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 21. Octobr. Graece MS. bibl. Coislin. pag. 211. Lambec. VIII. pag. 252. 259. 262. Fabr. f. pag. 539. nr. 57. p. 552. nr. 18. et p. 557. ed. Kollar. vita, auctore Hieronymo, ap. Surium d. 21. Oct. p. 319. Harl.

[Hilarionis, iunioris, hegumeni et confess. CPolitani, vitae compendium, ex MS. Synaxario Diuionensi, gr. ac lat. cum comment. et notis Papebroch. in Act. SS. Iun. tom. I. p. 758. sqq. Harl.]

Hippolyti. Vide infra, Laurentii. [De Hippolytis v. qui laudantur in cat. bibl. Bunan. l. c. p. 806. sqq. Harl.]

Hofii, episcopi Cordubensis, 27. Aug. Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐπίσκοπος Κερδρύβης. Lambec. VIII. pag. 217. Fabr. f. pag. 460. sq. Kollar. qui in nota addit, hanc vitam esse adhuc ineditam, et hagiographos in Act. SS. Aug. tom. V. p. 2. professos esse, se, quia nullus Latinus martyrologus Fastis sacris nomen eius intexuisset, illam quoque vitam inferere noluisse. Harl.

Hyacinthi, Amastrensis martyris, Agarenico mucrone sublati. Ἐπρέπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λιβῶν. Auctor Nicetas Paphlago. Graece et Lat. cum versione Francisci Combesii et notis, in Christi martyrum lecta Triade p. 1. Paris. 1666. 8. Fabr. — Nicetas laudatio Hyacinthi, graece, cum versione lat. Franc. Combesii, et comment. praefatio Guil. Cuperi, in Act. SS. Iul. tom. IV. p. 221. sqq. Harl.

Hypatii, episcopi Gangrensis in Paphlagonia. 14. Nou. Ὁ πᾶσι τοῖς πέρασιν τῆς γῆς γνωσκόμενος ἐκ τῶν ἀθλῶν καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖος πρέμαχος τῆς εὐσεβείας Καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. p. 275. [p. 585. sq. Kollar.]

Κατὰ τὰς καιρὰς ἐκείνας βασιλεύοντος Θελακιανῆ ἐν τῷ Βυζαντίῳ. id. pag. 377. [p. 803. sq. Kollar.]

Ὅπνεν μὲν εἶδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν. MS. in bibl. Coisliniana pag. 185.

Ὡς γλυκεῖα τῆς παρέσης ἡμέρας ἢ χάρις. MS. ibid.

[Hypatii, presbyt. monasterii Rufin. in Bithynia hegum. vita, auctore Callinicō, discipulo, gr. et lat. cum comment. notisque Papebroch. in Act. SS. Iun. tom. III. pag. 303. - 349. Harl.]

Iacobi Alphaei, minoris, Ἀδελφοθέης apostoli, et episcopi Hierosol. (a quo perperam nonnulli distinguunt, ut Combefisius ad Hippolytum de XII. Apostolis) χθὲς καὶ πρῶην ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in auctario [P] novissimo Combefisii tom. I. pag. 372. latine tom. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 400.

Οὐχ ἔτι ἡδὺ τὴν φιλαρέτων. Graece MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. sq. 262. Bibl. Coislin. pag. 211. Graece et latine Combefis. pag. 519. et in Actis Sanctor. Calendis Maii tom. I. pag. 735-738. graece ex codice regis Gall. et pag. 18-34. latine etiam apud Lipomannum tom. VI. ad 23. Oct. et Surium 1. Mai.

Hefychii Hierosol. in Iacobum memorat Photius cod. CCLXXV.

Iacobi maioris, Zebedaei filii, apostoli. Πρῶην μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat latine tom. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 391. Graece et latine in Auctario novissimo Combefisii tom. I. pag. 347. Vide etiam eiusdem Bibl. Concionatoriam tom. VII. pag. 396. seq. Tillemont. tom. I. pag. 347. seq. et de Iacobo minore pag. 405. seq.

Ἰλμὴ μὲν αἰσθησις ἡδεταί. Auctor Leo Centuripinus.

Iacobi, monachi eremitae. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν εὐεργεσιῶν τοῖς φιλαθέοις. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Ian. sub Metaphrastae nomine. Fabr. Conf. Lambec. et Kollar. VIII. p. 642. sq. et Acta SS. Ianuar. tom. II. p. 868. fqq. et tom. II. Aug. p. 161. de alio Iacobo eremita, Amidae, in Mesopotamia. Harl.

[Iacobi, Gregorii et aliorum octo martyrum certamen, sub imper. Leone Isauro, propter imaginem Iesu Christi CPoli in porta aenea, in cod. caesar. ap. Lambec. VIII. pag. 251. seq. — gr. ac lat. in Actis SS. Aug. tom. II. pag. 434. Harl.]

[Iacobi, episcopi Nisiben. vita, auctore Theodoret, Cyri episcopo, in eius Opp. et cum comment. notisque Guil. Cuperi in Act. SS. Iul. tom. IV. pag. 28. fqq. Harl.]

[Iacobi, anachoretæ apud Graecos. Papebrochii notitia de eo ex duobus Synaxariis graecis, in Act. SS. Iun. tom. II. p. 686. — In Assmanni Actis martyr. oriental. pag. 122. est martyrium Iacobi et aliorum, ac p. 242. fqq. martyr. b. Iacobi etc. Harl.]

\* Iacobi, Persae. Ἀρκαδὶς τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα. MS. Lambec. VIII. p. 284. Fabr. f. p. 604. nr. 9. Kollar. et Monac. in cod. Bauar. CLXXIX. v. Hardt. l. c. 1804. part. 12. pag. 4. — Paris. in tredecim codd. bibl. publ. exstat vita Iacobi, Persae. Harl.

Ἐν τῷ καιρῷ διωγμῷ τῷ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

*Iacobus,*

vv) Pag. 540. sq. 553. nr. 20. p. 557. 745. nr. 20. fin. et p. 764. nr. 3. ed. Kollar. vita in 15. codd. bibl. publ. Paris. Harl.

*Iacobus, martyr cognominatus intercifus.* Latine apud Surium 27. Nou. Auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ βασιλέως καὶ Ἀεκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν υἱῶν αὐτῶν. *Idem incertus Auctor.*

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταστροφῆς. *Auctor incertus.*

[*Iae, virginis et Dosae presbyteri martyrion in Perside sub Sapore rege: Ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ ἔτει.* MS. *Lambec.* VIII. p. 220. sq. Gr. et lat. ex cod. Vaticano, coll. cod. caesar. in Actis SS. Aug. tom. I. p. 329. *Harl.*]

*Iatessii, qui et Sozon dictus est, martyrion.* Μαξιμιανῷ ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. *Auctor incertus.*

In Ieiuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis imper.

Ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ τῷ χρόνῳ ἐπέστη περίοδος. *Eiusd.*

Ὡς ἡδὺ τι καὶ θεῖον. *Eiusdem.*

Παρακαλεῖτε, φησὶν, ἱερεῖς τὸν λαόν μου. *Basilii Caesarensis.* MS. *Lambec.* IV. p. 95. VIII. p. 231. <sup>100</sup>) Graece et lat. tom. I. Opp. Basilii p. 333.

[P] Πρέπσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. *Anastasiu Sinaitae.* Graece et lat. tom. I. *Auctarii noui Combefis.* pag. 907.

[*Responsum epistolare de ieiunio in honorem S. Mariae, ab initio m. Augusti usque ad festum assumptionis Mariae in coelum, legitime seruando: Ἐπεὶ περ ἡ εἰς ἐμέ σε αἰτήσεις.* MS. *Lambec.* VIII. p. 946. sq. vbi v. not. Kollar. *Harl.*]

[*De ieiunio Sabbati etc. anonymi dissert. contra Latinos: εἰ σάββα θεῷ.* MS. *Lambec.* VIII. p. 753. nr. 6. Add. quoque de ieiunio ibid. p. 384. 738. *Harl.*]

In Ieiuniorum tertiam dominicam. Vide mox in Iesu crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παρῶσα ἡμέρα καὶ περιφ. *Macarii Chrysocephali.* MS. in bibl. Coislin. p. 181.

Πάλαι μὲν ἦν ἡ τῷ Μωϋσέως ῥάβδος. *Io. Xiphilini.* Exstat graece et latine in tomo II. Gretseri de Cruce p. 330. *Fabr.* Mosquae in cod. synod. XLVI. nr. 34. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 53. ed. in 8. qui adnotat, illam Xiphilini homiliam in cod. inscribi: Κυριακῇ τρίτῃ τῆς ἀγίας τεσσαρεκκοστῆς. *Harl.*

In Ieiunii vltimam et magnam hebdomadem. Διηγούμεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸν πλεόν. *Io. Chrysostomi* tom. V. *Sauil.* p. 540.

Gg 3

I. In

<sup>100</sup>) Sive p. 218. sq. nr. 12. (vbi quoque nr. 16. est *Chrysostomi* orat. de ieiunio: Πρώτα ἡμῖν etc.) Eadem Basilii orat. est quoque in cod. CLI. nr. 4. ap. *Lambec.* IV. p. 286. sq. — In vol. VIII. p. 490. Kollar. In eodem vol. p. 754.

seq. nr. 9. a *Lambecio* Basilii M. quidem et Athanasii duo fragmenta de ieiunio indicantur; Kollar. in not. p. 755. animaduertit, illa esse folius Athanasii excerpta duo ex syntagmate ad monachos. *Harl.*

I. *In Iesu Christi natiuitatem.*

[Septem Graeciae sapientum. Solonis, Platonis etc. praedictiones *de incarnatione Christi et de b. Maria*, Vindobonae, in cod. caesar. CLXIV. nr. 14. v. *Lambec.* IV. p. 369. — Ibid. in cod. XXV. nr. 2. vol. VI. part. 2. pag. 266. sq. veterum quorundam scriptor. ethnicorum praedictiones et testimonia *de Christo* et christiana religione; de quibus manifeste supposititiis libris v. Kollar. not. et supra vol. III. p. 277. seq. — Sanctio circa magnum et eorum omnium, quae ad Christum adtinent, vltimum mysterium, facto initio ab eius in terram descensu, eiusque reditu in coelos cum carne, quam ex intemerata sibi adsumsit virgine etc. *Florent.* in cod. Medic. XXXIII. nr. 31. plut. 9. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 456. *Harl.*]

[*Εν ἑτεῖ μὲν τῆς βασιλείας Αὐγύστε γεννᾶται καὶ ἡμᾶς, S. Maximi* narratio brevis de Christo nato, lauacro sacro initiato, et supplicium passio, *Monac.* in cod. Bauar. XXV. v. *Hardt.* in Aretin. Beytrag. 1803. part. 3. p. 34. *Harl.*]

[*Ἐτέχθη ὁ Χριστὸς ἡμέραν 5, ὥραν 7 τῆς νυκτός* fragmentum chronologicum de tempore natiuitatis, baptismi et mortis Christi. MS. gr. *Lambec.* III. pag. 264. nr. II. ed. Koll. add. infra, vol. XIII. p. 806. not. *Harl.*]

*Ἀ πάλαι Πατριάρχαι μὲν ὄδινον.* Ioannis Chrysostomi. Edidit graece et latin. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chrysostomi graeca Savil. et graecolatinis, et noua Montfauconiana tom. II. p. 354.

*Ἀρξήτα τῆς τῆ Θεῶ Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν.* Isidori, archiepiscopi Thessalonicensis.

*Εἰς βάθος οἰκτιρμῶν ἐμπροσάν.* Basilii Caesareensis.

*Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδασμάτων.* Io. Chrysostomi. Inter spuria tom. II. edit. nouae pag. 809.

*Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν.* Leonis imper.

*Θεὸς ἀπόστολος ποτὲ γράφων.* Ioannis, archiepiscopi Nicaeni epistola ad Zachariam catholicum Armeniae. Graece et latin. tom. II. Auctarii aouï Combesis. pag. 298.

*Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευτος ἡ τῆ Πνεύματος.* Procli, patriarchae CPol. in eius orationibus graece et latine a Riccardo editis, etiam Combesis Auctar. nouo tom. I. pag. 314.

*Λαμπρὰ καὶ παρὰδόχος τῆς παρέσης ἐορτῆς ἡ ὑπόθεσις.* Eiusd. Prodiit graece inter Procli opuscula p. 148. edente Ger. *Elueuthorfio* et additae p. 180. Meursii emendationes. Deinde graece et latine in editionibus Riccardi et Combesis pag. 331.

*Μυστήριον*

Μυσήριον ξένον βλέπω. Athanasii Alex. tom. III. opp. pag. 410. cum Montfauconi versione: [v. supra, vol. VIII. p. 193. sq. et 188. nr. 22. *Harl.*] et in Chrysostomo Ducaei tom. VI. p. 413.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψι μοι τὸ πολυπόρθητον φῶς. Heliae monachi.

[P] Ὁ μὲν πνευματικός. Amphilochoii, graece et lat. in Amphilochoiō Combesfilii pag. 1.

Ὅντως ἐπεφάνη ἡμῖν ἡ τῷ Χριστῷ χάρις. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 851.

Ὅποτεν ἐκ χειμῶνος. Chrysost. tom. VII. Saulianae edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος. Id. VII. pag. 367.

Ὅποτεν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων σοιχεῖα. Iohannis, episcopi Euboeae. Fabr. Hic tamen supra, in vol. IX. p. 740. nr. 5. (vbi plura adscripti,) eam orat. tribuit *Daniasceno. Harl.*

Ὁ τῷ θεῷ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντεχεύων λόγος. Gregorii Palamae, episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἥπῃ γένοιτα χεῖρον. Manuelis Palaeologi.

Παραγομένης τῷ Χριστῷ ἐορτῆς. Eusebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli, patriarchae CPol. inter eius opuscula a Ger. Elmenhorstio edita. Lugd. Bat. 1617. 8. pag. 53. cum versione Theodori Peltani. Prodierat ante Romae: atque iterum deinde in Riccardi et Combesfilii Proclo praela subiit.

Πολλὰ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli, patriarchae CPol. Inter eius oratt. gr. et lat. editas a Vinc. Riccardo, et tom. I. Auctarii noui Combesfil. pag. 327.

Πολλοὶ καὶ διαφοροὶ ὅπλοις. Timothei presbyt. Antiocheni.

[Ταύτην τὴν ἀπορίαν: *Mich. Pselli*: solutio dubitationis, a paganis circa necessitatem incarnationis Christi propositae, *Paris.* in cod. MMLXXXVIII. nr. 10. bibl. publ. *Harl.*]

Τῷ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χριστῷ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία <sup>αα</sup>). Basilii M. tom. I. p. 584. Fabr. vid. *Lambec.* IV. p. 260. nr. 15. *Harl.*

Χριστός

αα) Vtraque Basilii et Nazianzeni Homilia saepius graece et latine in Basilii et Nazianzeni Operibus prodit. Vtraque etiam graece et latine praemissa est pluribus aliis Latinorum patrum in

festum Natiuitatis Homiliis iunctim peculiari volumine editis a *Christiano Daumio*, Cygnae 1670. 8. Confer *Combesfilium* T. I. Bibl. Concionatoriae Patrum.



Χριστός γεννᾶται, δοξάζαται. Gregorii Naz. orat. XXXVIII. Fabr. Vindobon. in cod. caesar. LXXIX. nr. 30. cod. XXXVIII. nr. 19. et XL. nr. 8. v. Lambec. III. p. 445. VIII. p. 813. et 825. — Monaci in cod. Bauar. CXXV. v. Hardt. l. c. 1804. part. 8. p. 47. Harl.

[Σήμερον, ἀγαθοὶ Χριστιανοὶ καὶ φιλόσοφοι· in cod. caesareo CLV. nr. 10. auditorum esse Mich. Psellum; arbitratus est Io. Sambucus, adnotante Lambec. IV. pag. 322. Harl.]

[Τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον· Nicetae, metropolitae Heracleensis, oratio, in cod. Bauar. CXXI. v. Hardt. l. c. p. 24. Harl.]

## II. In Iesu circumcisionem.

I<sup>a</sup> circumcisionem et Simeonem. Οὐ μόνον φορεῖ σάρακα. Dubium, an Chrysostomi, cui in quibusdam codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. p. 52. seq. <sup>yy)</sup> Montfauconii edit. nouam Chrysostomi tom. II. p. 812.

In circumcisionem et S. Basilium. Σικιανὸν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilochoi. Graece et latine in Amphilochio Combefisii, p. 10. In cod. Naniano CXXXVI. nr. 15. v. cat. codd. gr. Nan. p. 316. et supra, in vol. VIII. p. 375. nr. 2. Harl.]

[C] In circumcisionem: Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θαυμάσια. Andreae Cretensis. Graece et lat. in Combefisii edit. pag. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecae.

## III. In Iesu praesentationem in templo, hyparantem suae occursum domini, et de Anna ac Simeone.

[Εἶχε μὲν τῶν γενεθλίων πανήγυρις· Vindobon. in cod. caesar, XXXV. nr. 35. sub Damasceni nomine: num autem haec sit oratio Damasceni, nec ne, res adhuc dubia videtur Kollario in Supplem. I. ad Lambec. p. 263. sq. qui multus est de illo cod. et de illa oratione. Add. supra, vol. IX. p. 740. nr. 4. Harl.]

Ἡ μὲν ἐορτὴ λέγεται καθαρσιῶν. Hefychii, presbyteri Hierosol.

Ἰδὲ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Germani patriarchae CPol. MS. Lambec. VIII. p. 52. et 387.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἄνθρωπος. Hefychii, siue ut alii, Timothei presbyteri Hierosol.

Οὐ μόνον φορεῖ σάρακα ὁ Κύριος ἡμῶν. Chrysostomi. [Hardt l. c. de cod. Bauar. 1805. part. 5. p. 491.] Lambec. IV. pag. 111. [pag. 260. nr. 16. Kollar.] VIII. pag. 73.

<sup>yy)</sup> Pag. 111. sq. nr. 4. ed. Kollar. In octo et viginti codd. bibl. publ. Paris. exstant de Iesu vita narrationes aut laudationes varii generis. Harl.

pag. 73. [p. 154. sq. Kollar. et in cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. Taur. pag. 167. *Harl.*] inter *Ipuria* Chrysost. tom. II. edit. nouae p. 812.

Οὐχ ἔγω τῶν ἑρανῶν οἱ Φωστῆρες ὡς τάς. Io. Chrysostomi. Bibl. Coislin. p. 181.

Ο τῇ Φρονήσει τῶν ἑρανῶν μετέωρος. Nysseni gr. lat. tom. II. p. 876. Latine apud Surium 2. Febr. *Fabr.* In cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 167. — *Monac.* in cod. Bauar. XXXII. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. p. 48. qui adnotat, *Lud. Thomassinum* de festis lib. 2. cap. 11. pro supposititiis habere omnes hos sermones in occursum Domini, qui feruntur sub nominibus Methodii, Cyrilli Hierosol., Gregorii, Nazianz., Nysseni, Ambrosii, Chrysostomi et Fulgentii, quum constet, hoc festum celebrari coepisse XV. anno Iustianiani imper. — *ibid.* a. 1804. part. 5. p. 43. in cod. XCII. *Harl.*

Πάλας ἱκανῶς. Methodii, Patarcensis episcopi.

Πάλας Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν τοῖς εὐσεβέσι πανηγυρίς. Io. Zonarae.

Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. bibl. Coisliniana pag. 388.

Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochoii, episcopi Iconiensis. Latine apud Lipomannum tom. VII. et Surium 2. Febr. et graece cum versione *Laur. Sifanii* in tom. II. auctarii Ducaeani bibl. patrum, et cum noua versione in Amphilochio Combesifii pag. 23. *Fabr.* In cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 167. — vid. plura ad vol. VIII. p. 375. nr. 3. — In cod. Bauar. CCXXI. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 5. p. 491. *Harl.*

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Eiusdem Amphilochoii. Graece et lat. ib. p. 36.

Τὰ τῆς παρέσης ἱερᾶς πανηγύρεως. Athanasii Alex. Graece et latine in Auctario nouo Combesif. tom. I. p. 498. et tom. III. Athanas. p. 416. Sub Georgii Nicomediensis nomine MS. in bibl. Coisliniana pag. 388. [v. supra, ad vol. VIII. p. 203. nr. 5. *Harl.*]

Φαιδρα τῆς ἐορτῆς τὰ προπύλαια καὶ Φρικτά. Macarii Chrysocephali, Philadelphienfis. MS. in bibl. Coislin. p. 181.

Φέρε ἀγαπητὲ τὸν τελευταῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hierosol. MS. *Lambec.* VIII. p. 74. [p. 156. nr. 8. Kollar. et in cod. Bauar. CLXXI. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 5. p. 492. al. lib. MS. ap. Dornuill. Sicul. etc. pag. 6. *Harl.*] Graece et latine cum *Laur. Sifani* [P] versione tom. II. auctarii Ducaeani bibl. patrum p. 844. ex edit. Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hierosol. (in aliis Cyrilli Alex. vide *Lambec.* IV. p. 134. [p. 260. et 307. et VII. p. 156. Koll.] VIII. p. 174.) Latine ap. Surium 2. Febr. graece et latine cum eiusdem Sifani versione in auctario Du-

caeano tom. I. pag. 621. et tom. XIII. magnae bibl. vett. patrum pag. 849. et in Cyrillo Hierosol. edit. Thomae Milles p. 318. *Fabr.* In cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 167. In ed. *Touttée* tamquam incerti auctoris, qui eam sub Cyrilli nomine ediderit. — Vide supra, vol. VIII. p. 443. sqq. *Harl.*]

Χριστὸς ἐορτὴν τιμῶμεν. Leonis imper. Graece et lat. in Auctarii noui Combesii. tom. II. p. 1639.

IV. *In Iesu baptismo, Ἐπιφάνεια, τὰ ἅγια φῶτα.*

Ἀγαπητοί, ἐορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βέλομαι. Io. Chrysostomi. Memorat Gerh. Vossius p. 115. ad Thaumaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocaesarensis. p. 101. edit. Gerh. Vossii. [In cod. Naniano CXXXVI. nr. 19. auct. Gregor. Thaumaturg. v. cat. codd. gr. Nan. p. 316.]

Ἐπειδὴ χθὲς τῆς Γενέσεως κυρίου. Auctor Eusebius Alex.

Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Io. Chrysostomi tom. VII. Sauii. pag. 350. MS. *Lambec.* VIII. 383. [p. 814. Koll.] inter spuria tom. II. edit. nouae p. 809.

Νῦν ἡμέρα φωτογεννῆς καὶ σωτήριος. Isidori, archiepiscopi Thessalonicensis,

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγγελίην. Gregorii Nysseni. [v. supra, vol. IX. p. 115. nr. 45.]

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

[Πάλιν φῶς. Sophronii Hierosolym. in cod. citato, nr. 21. v. catal. cit. l. memor. *Harl.*]

Πάντα μὲν καλὰ καὶ καλὰ λίαν. S. Hippolyti episcopi, tom. I. Opp. pag. 261. cum mea versione.

Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis imp.

Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani. Graece et latine in eius Oratt. a *Riccardo* editis et tom. I. auctarii noui Combesii. pag. 380.

V. *In Iesu transfigurationem.*

Λύγος μὲν ἐωθινὸν φῶτος προηγέμενον. Pantaleonis diaconi CPol. Graece et lat. in Combesii Auctario nouo tom. I. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Io. Damasceni, licet codices quidam Ioanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damasceni Billianas graecolatinas et nouissimam

*manu Michaelis le Quien* [P] tom. II. p. 791. vbi legitur graece et latine. Etiam graece MS. sub Damasceni nomine in bibl. Coislin. p. 182. *Fabr.* In cod. etiam *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 166. *Harl.*

*Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον.* Ab Allatio tribuitur Proclo patriarchae CPol. et inter Procli opuscula prodiit graece et lat. edita a *Gen. Elmenhorstio* Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. et in *Riccardi* editione Romana, et tom. I. Auctar. noui Combesif. p. 390. Sed in codice noni saeculi, cuius pag. 647. meminit *Bandurius*, et in MS. caesareo, de quo *Lambec.* VIII. pag. 53. <sup>28</sup>) refertur ad Chrysostomum. tom. VII. Sauil. p. 332.

*Ἐκ τῆς χώρας ἑξέως χαρμονή.* Ephraimi Syri. Exstat latine tom. VI. Lipomanni p. 164. et apud Surium ad 6 Augusti; et graece in edit. Ephraimi Oxoniensi p. 247. [et in *Assmanni* ed. Opp. II. p. 41. add. supra, vol. VIII. p. 229.]. Latine vertit Gerh. Vossius.

*Ἐπαυῆμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν.* Gregorii Palamae. Graece et lat. tom. II. auctar. nouiss. Combesif. p. 106. et latine tom. XXVI. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

*Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων διέλεχθῃ.* Io. Chrysostomi. *Lambec.* VIII. pag. 116. [p. 248. Koll. In *Montfauc.* ed. Opp. Chrysost. tom. VII. p. 565. *Harl.*]

*Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεῖα πανήγυρις.* Leonis imp.

*Ἦκασας ἀρετίως ἀγαπητὴ τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγοντος.* Io. Chrysostomi, tom. VII. Sauil. p. 339. *Lambec.* IV. p. 134. VIII. p. 117. *Fabr.* IV. pag. 307. nr. 37. Koll. vbi Chrysostomo tribuitur, et incip. *Ἦκας τῷ δεσπότη Χριστῷ ἀρετίως λέγοντος.* Sed in vol. VIII. p. 249. nr. 14. sine auctoris nomine: Initium idem est, quod Fabricius significauit: atque Kollar. adnotauit, illam orationem minus recte tribui Chrysostomo, atque a Montfaucon. esse prorsus neglectam. *Harl.*

*Ἥλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφίει τὰς ἀκτῖνας.* Sol in terram modo emittens radios. Basilii Seleucienfis. Latine in tomo VI. Lipomanni pag. 157. et apud Surium ad 6. Augusti. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 116. [p. 249. Koll.] Graece et lat. in Basilii Seleucienfis Operibus, Orat. XL.

*Ἥλιος ἀνίσχων τὰς οὐκείας ἀκτῖνας.* Chrysost. tom. VII. Sauil. p. 345.

*Ἡσαίας ὁ προφήτης περὶ τῷ εὐαγγελίῳ.* Gregorii Palamae. Graece et lat. tom. II. auctarii nouiss. Combesif. pag. 112. et latine tom. XXVI. Bibl. Patrum Lugd. pag. 211.

*Θεὸς Κύριος ἐπ' ὅρας ἐπέφανεν.* Macarii Chrysocephali. MS. in bibl. Coisliniana pag. 181.

Hh 2

Oj

22) [Pag. 112. sq. Kollar. et in cod. *Naniano* LXIII. nr. 98. v. cat. codd. gr. Nan. p. 106. *Harl.*]

Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἁγίων. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, et Lipomannum tom. VI. pag. 166. b. Sub Pantaleonis diaconi CPol. nomine edidit graece et latine *Combesifius* tom. I. auctar. noui p. 1759.

Ὅσοι τῇ κενώσει τῆς λόγος. Andreae Cretenfis. Latine apud Lipomannum tom. VI. p. 159. et apud Surium ad 6. Augusti. Et graece ac lat. in Andrea Cretenfi *Combesifii* pag. 38. [*Lambec. VIII. p. 248. Koll. et in Taurin. cod. citato. Harl.*]

[P] Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii archiep. Antiocheni. E MS. regio Paris. graece cum versione sua edidit *Combesifius* tom. I. Auctarii noui p. 866. Mutilam in fine supplet *Lambecius VIII. p. 117. [p. 250. Kollar.]* e MS. caesareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριος ἐρετή. Leonis imp.

• Τίς ἂν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis imp.

[Ω] Φιλόχριστον ἄθροισμα καὶ φιλόθεον σύστημα. MS. *Lambec. IV. pag. 322. nr. 9. Sambucus*, notante *Lambecio*, hanc orationem credidit esse *Mich. Pselli. Harl.*

Ὡς φοβερός ὁ τόπος ἔτος. Anastasii monachi Sinaitae.

Videnda etiam, quae de hoc argumento exhibet *Combesifius* tom. VII. Bibl. Concionatoriae pag. 583-626.

#### VI. In Iesu prodicionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini. *Fabr. MS. Lambec. V. p. 286. in cod. CCXLVIII. nr. 4. orat. II. vbi contra Fabric. auimaduertit Kollar. auctorem illius non esse Eusebium Alexandrinum; sed Eusebium, Emesenum, in Phoenicia episcopum. Harl.*

Ὡς περ κανόνος παρατεθέντος. Leontii presbyteri CPol.

#### VII In Iesu passionem.

Ἄκουε ἑβραῖε, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasilae.

[Δεῦτε βροτοὶ θεώσασθαι τὸν πάντων βασιλέα. *Symeonis Metaphr. Synaxarium in crucifixionem Christi, versibus politicis. MS. Lambec. V. p. 45. in cod. caes. CCX. Harl.*]

Ἦκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν αἰκμὴν τῶν ἁγίων ὁ λόγος. Ioannis Geometrae.

*Loqui timeo et narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium tom. VII. ad 25. Martii.*

Μέγα μὲν ἑβραῖος διμυέγγημα. Athanasii Alex. tom. III Opp. pag. 447. et apud Gretserum de Cruce tom. II. pag. 400.

Μεγάλα

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

[Πρὸς ὑψηλωτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν ὁ λόγος. Georgii, archiepiscopi Nícomed., homilia in sanctam magnam Parasceuen, et in Christi crucifixionem. MS. *Lambec.* IV. pag. 43-46. vbi Kollar. adnotat, eam orat. editam esse gr. ac lat. ex cod. Parilino emendatam ad fidem Sirmondani a *Combesio* in Auctario biblioth. vett. patrum graeco lat. tom. I. a pag. 1137. Parisi. 1648. Lambecius quoque mentionem fecit orationis. *Mich. Pselli*, a Fabricio paullo post memoratae: Τὸν τῷ σαυρῷ λόγον. Add. Lambec. et Kollar. in vol. I. p. 243. sqq. vbi quoque *Pselli* orat. citata recensetur. *Harl.*]

[Τῆς χθὲς ὑποσχέσεως. Io. Chrysostomi. Edit. et in cod. *Naniano*. v. catal. codd. gr. Nan. p. 104. nr. 23. *Harl.*]

[Χρὶςτός ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐργάσατο σήμερον. MS. *Lambec.* de cod. XIV. nr. 6. in comm. vol. VI. part. I. p. III. *Harl.*]

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenaei. Edidit graece et lat. post opus de Cruce, Gretserus. [MS. *Lambec.* IV. p. 410. nr. 5. *Harl.*]

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Iosephi Bryennii.

Τὸν τῷ σαυρῷ λόγον ὁ μὲν Θεὸς Ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυσήρια. Procli patriarchae CPol. inter eius orationes a *Riccardo* Romae editas, et in Auctario nouo Combesii. p. 411. Gr. et lat. [Add. infra, voc. *Pascha.*]

#### VIII. In crucem Iesu.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Eiusdem Chrysostomi. Id. pag. 483. et Chrysost. Sauilii tom. V. p. 567. [et Montfauc. ed. Opp. II. pag. 411. Sed de iis orationibus, quae Chrysostomo adtribuuntur, vid. supra, in vol. VIII. pag. 463. sqq. et p. 564. sqq. et, vbi inueniantur, facilius ibi potest inuestigari: quare breuitatis studio lectores cupidos ad illud cap. XI. ablegabo. *Harl.*]

[Γ] Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii episcopi. Gretser. tom. II. de Cruce pag. 500.

Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chrysost. Sauilii tom. V. p. 898.

Μέγα μὲν ἔρανος δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. \*) p. 420.

Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephraemi Syri. Graece et latine in *Gretseri* tom. II. de Cruce p. 472.

Hh 3

Πεπλή-

a) Iac. Gretseri S. I. opus de Cruce prodiit Ingolstadt. 1600. 4. et 1616. fol.

Πεπληρωτὰν ἡμῶν λοιπὸν. Sub nomine Chrysostomi edidit Hoskios. a. 1587. et Gretser. p. 460. et tom. V. Sauilius p. 996. Sed est potius Io. Damasceni tom. II. opp. edit. Michaelis le Quien p. 810. Exstat et latine in Bibl. Concionatoria Combefisi, et inter spuria Chrysost. tom. II. nouae edit. p. 816.

Πολλὰ κίς ἐζήτησα πρὸς ἑμαυτὸν. Io. Chrysostomi. Gretser. p. 428. et tom. V. Sauil. p. 563. tom. II. edit. nouae p. 397.

Πολλοῖς καὶ διαφόροις ὄπλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presbyt. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυρὲς ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Iosephi archiepiscopi Thessalonicensis. Chrysost. tom. V. Sauil. p. 819.

Τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω; Chrysostomi. Gretser. p. 492. et tom. VII. Sauil. pag. 502. et inter spuria tom. II. edit. nouae p. 820.

Τὸ ἐστὶν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Eiusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 482. et tom. VII. Sauil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. [p. 247. nr. 48. Kollar.] VIII. p. 232. [pag. 492. sq. nr. 31. Kollar.]

In Crucis<sup>b)</sup> venerationem,

Ἀγαθιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitae. Graece et latine apud Gretserum tom. II. de Cruce pag. 287.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοί. Incerti. Gretser. pag. 190.

Ἦκεν ἡμῶν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Io. Chrysostomi. Id. pag. 270. et tom. V. Sauil. pag. 877.

Ἦρτο με τις πρόβλημα. Io. Zonarae.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani, patriarchae CPol. id. p. 294. graece et latine.

Καὶ οἱ ἰατροὶ μὲν. Sophronii, patriarchae Hierosol. Gretser. pag. 283. sed latine tantum.

Πρὸ τῆ σωτηρίας σταυρὲς. Incerti, apud Gretser. p. 376.

[P] Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωϋσῆς. Philothei, patriarchae CPol. Graece et latine apud Gretser. p. 360. sed in codice bibl. Coislinianae pag. 402. legitur inter homilias Ioannis Calecae archiepiscopi CPol.

Σταυρὲς πρόκειται σήμερον ἑορτή. Iosephi, archiep. Thessalonicensis. MS. in bibl. Coislin. pag. 401.

T/

b) Vide Ieiuniorum Dominicam tertiam siue μεσσηνισμὸν, et Combefisium tom. II. Bibl. Concionatoriae.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ στήσομεν θάυματι; Theophrasti, Bulgar. archiepiscopi. *Gretser*. p. 384.

Φωτίζε, Φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani, patriarchae CPol. Graece et latine apud *Gretserum* pag. 308.

In Crucis \*) exaltationem 14. Sept. Δεσφαιμένη σινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναῶν. Narratio Anonymi, MS. *Lambec.* VIII. p. 361. [p. 764. nr. 7. Kollar.]

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὑδεῖς ἀναβίβηκε. Io. Calecae, patriarchae CPol. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. pag. 397. sq. Edidit gr. ac lat. *Gretserus* de Crucé tom. II. col. 1363. sqq. *Harl.*

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον πάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chrysocephali, archiepiscopi Philadelphiensis. Graece et latine apud *Gretserum* tom. II. de Cruce p. 210. MS. in bibl. Coisliniana pag. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei, patriarchae CPol. *Gretserus* p. 174.

Κινήσωμεν, ἀγαπητοὶ, σήμερον. Andreae Cretenfis. *Gretser.* p. 103. et in Andreae Cretenfi *Combesfii* p. 103. Hanc secundam partem esse orationis, quae incipit σαυρὲ πανήγυριν ἀγομεν, obseruat *Lambecius* VIII. p. 288. \*) et 380. [p. 309. nr. 5. Koll.]

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Callisti, patriarchae CPol. edit *Gretserus*, graece et lat. p. 1347. sqq. [*Lambec.* IV. p. 139. nr. 4. Koll.]

Ὁρῶ σήμερον τῷ μεγάλῳ τῷδε ναῷ. Theophanis Ceramei. Idem *Gretserus* tom. II. de Cruce p. 132. et inter homilias, a Francisco Scorsio vtrique lingua editas, quarta.

Πάλιν ἐορτῆς μυστήριον. Germani, patriarchae CPol. *Gretser.* p. 156. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. p. 822. nr. 3. qui animaduertit, illam orat. editam esse ex codd. Vatic. et bibliotheca Maximi Margunii, a *Gretsero*, in opere de cruce, tom. II. col. 1233. ed. Ingolst. et in adpendice tom. III. col. 2717. notas additas. *Harl.*

Πάλιν ὑψέται σαυρός. Pantaleonis, presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysof. edit. Sauillii tom. VII. pag. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chrysof. tom. V. Sauil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερῷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis imp. *Gretser.* p. 142.

Πρὸ τῷ σωτηρίῳ σαυρῷ. Incerti. *Gretser.* pag. 184.

Σταυρῷ

c) Confer, quae congeffit *Combesf.* tom. VIII. p. 125. sq. Bibl. Concionatoria. *Fabr.* atque *Affemannus* in Kalendariis vniuersae eccl. tom. V. p. 231. 238. *Harl.*

d) Pag. 612. nr. 6. Kollar. et *Lambec.* obseruat, *Combesfium* putasse, hanc esse alteram partem, sed eum errasse. *Harl.*



Σταυρῆ πανήγυριν ἀγομὲν. *Andreae Cretenfis. Id. graece et latine [P]. p. 94. et latine sub Metaphrastae nomine apud Lipomannum tom. VI. et Surium ad 14. Sept. Graece et latine etiam in Andrea Cretenfi Combesifili p. 96. [v. Lambec. VIII. p. 612. sq. et 809. nr. 5. Harl.]*

Σταυρῆ πανήγυρις, καὶ τίς ἐσμεν ἡμεῖς; *Sophronii, patriarchae Hierosol. Gretser. pag. 89.*

Σταυρῆ πρόκειται σήμερον ἑστῆ. *Iosephi, patriarchae Thessalonicensis. Idem pag. 116.*

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογεμένως σταυρωθέντα τιμῶ. *Nicetae Paphlagonis. Graece et latine in Auctario nouissimo Combesifiano tom. I. p. 440. Latine tom. XXVII. Bibl. Patrum Lugd. pag. 424.*

Τὸν τῷ σταυρῷ λόγον. *Mich. Pselli. MS. cod. Barocc. CXXXI. [v. Lambec. IV. p. 48. sqq. paullo ante ad sect. VII. citat. Harl.]*

Φέρει σήμερον, ᾧ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. *Theophanis Ceramei, Tauromeniae episcopi. Graece et latine apud Gretserum tom. II. de Cruce pag. 124. et inter hominias Theophanis, a Francisco Scorsio, Paris. 1644. fol. editas, tertia.*

**In Crucis \*) inuentionem.**

Ἐν ἑταῖ ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. *Incerti, apud Gretserum graece p. 450. Integriorem codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. [pag. 810. sq. nr. 13. Kollar.] et 393. [p. 834. nr. 19. Kollar.] quinque foliis in folio. In codice bibl. Coislinianae pag. 402. Menandro protectori tribuitur.*

Ἔτος διακοσιοῦ τῷ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. *Auctoris incerti.*

Ἔτος διακοσιοῦ τριακοῦ τρίτου. *Incerti, Graece apud Gretserum p. 541-546.*

Ἔτος ἡνύετο τριακοσιοστὸν τρίτον τῷ πατρὶ. *Incerti apud Gretserum p. 526. Graece et latine. [In cod. Taurin. LXX. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 166. Harl.]*

Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ἐσιότητος δεξάμενος. *Alexandri monachi. Edidit Gretserus tom. II. de Cruce p. 1.*

[Τῷ Κυρίῳ καὶ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, praelecta historia de inuenta S. Cruce d. 14. Sept. in cod. Naniano LXIII. nr. 31. v. catal. codd. gr. Nanian. pag. 105. Harl.]

IX. In

e) *Combesif.* tom. VI. pag. 530. seq.

## IX. In Iesu sepulturam.

Ἀ μὲν αὖν εἰκάσθ τεκμήριον. Maximi Planudae. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 70. f) Latine, *Ioach. Axonio Grauiano* interprete, tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. pag. 486. *Fabr.* it. in Supplemento bibl. patrum Colon. a. 1622. et *Morelliano.* Paris. 1639. tom. I. pag. 836. *Harl.*

[P] Ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniae episcopi.

Ἐπαινετὶς καὶ ὅτος τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii, episcopi Antiochen. MS. Graece bibl. Coislin. p. 182. [*Mosquae*, in cod. Synod. part. 2. nr. 30. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. in 8. pag. 20. — *Venet.* in cod. Naniano LXIII. nr. 25. v. catal. codd. gr. Nanian, p. 104. *Harl.*] Graece et lat. tom. I. Auctarii noui Combesis. pag. 827.

Σάββατον μὲν ἐστὶ σήμερον. Germani, patriarchae CPol. tom. I. Auctarii noui Combesis. p. 1469. Graece et lat.

Τὶ τῆτο; σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii. tom. II. p. 159. Confer, Sabbato magno. *Fabr.* *Mosquae* in cod. Synod. cit. nr. 22. v. *Matthaei* l. c. pag. 19. — in cod. Naniano cit. nr. 24. vid. cat. mem. p. 104. — *Monaci* in cod. Bauar. CCXXI. v. *Hardt.* in Arctini Beyträgen etc. 1805. part. 4. p. 383. — Sermo anonymi de sepultura Domini in cod. *Barocc.* CXXXI. sed initium orationis non additum est in catal. MSS. Angliae etc. tom. I. p. 15. *Harl.*

[Ἐκάστην ἡμέραν ἀφ' ἐσπέρας, ex *Seueri*, episc. Antiocheni, operibus fragmentum, de triduaana Christi sepultura, quomodo ea intelligenda et supputanda sit, in cod. caesar. XL. nr. 14. v. *Lambec.* VIII. p. 827. qui adnotat, idem fragm. exflare inter *S. Anastasii Sinaitae* quaestiones et responsion. sacras, et esse ibi in edit. Gretser. responsum 152. *Harl.*]

Ω Φρικτὲ μυστηρίε πάση τῇ κτίσει. Leonis imp. Graece et lat. in Auctario nouo Combesis. tom. I. p. 1675.

## X. In Iesu resurrexionem.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Greg. Nazianzeni orat. XLI.

Ἀνάστασις τῷ ἐμῷ Ἰησοῦ καὶ Θεῷ. Leonis imp. Graece et lat. in Auctario nouo Combesis. tom. I. p. 1691.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex. [Chrysostomo tribuitur in cod. Mosquens. v. *Matthaei* notit. cit. p. 20. nr. 75. *Harl.*]

Ἀπεθί-

f) In sepulturam Christi et S. Mariae planctum *Lambec.* IV. p. 128. sq. Kollar. et vol. VIII. p. 148. fimbrem orat. *Max. Planudae* in cod. caesar. v. sq. *Harl.*

Ἀπεθίμεθα τῆς νηστείας τὸ Φορτίον. Io. Chrysostom. tom. V. Saul. pag. 581. et tom. II. edit. nouae p. 437.

Εἰ ταῖς Ἀγγέλων ἐνῆν. Athanasii Alex. graece et lat. in *Combesfis* Auctario Nou. tom. I. pag. 531. et in Athanasio Montfaucōni tom. III. p. 455.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. p. 916. MS. *Lambec.* VIII. p. 364. *Fabr.* In edit. Montfauc. tom. VIII. p. 250. est catecheticus brevis sermo in *Pascha*, et dubium, an sit *Chrysostomi*. — In cod. caesar. XL. nr. 12. est dubia Chrysostomi orat. in mulieres, ad sepulcrum Christi vnguenta adferentes, et quod nulla inter euangelistas sit discrepantia circa resurrectionem Christi: cuius principium: Φέρε δὲ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν ἰσορείας. v. *Lambec.* VIII. p. 826. *Harl.*

Εἴ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nysseni tom. II. pag. 814. *Fabr. Monac.* in cod. Bauar. CVII. v. *Hardt* in Aretini Beytr. etc. 1804. part. 4. pag. 23. conf. supra, vol. IX. p. 115. sq. *Harl.*

[Ἐπανεστὸς καὶ ἄλλος ἐστίν· Gregorii Antioch. orat. in Christum tertia die resurgentem et Ioseph., in cod. *Vindob.* apud *Lambec.* IV. p. 308. nr. 39. In aliis codd. (vti in sect. IX. paullo ante vidimus,) citatur in sepulturam et resurrection. Domini ac Ioseph. *Harl.*]

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς με τήσομαι. Nazianzen. orat. XLII.

Εὐκαιρον καὶ παναερόνιον. Leontii, presbyteri CPol. [vid. *Matthaei* I. c. nr. 24.]

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εὐφημήσωμεν. Nysseni tom. II. p. 869. [v. supra, vol. IX. pag. 116. nr. 50.]

Ἡ μὲν ἀληθινὴ τῷ σαββάτῃ κατάπαυσις. Id. pag. 866.

Καθὼς ἐνοχῶρε, διεσαφῆσαμεν. Ioannis Thessalonicensis de consonantia euangelistarum. Graece et lat. tom. I. auctarii noui *Combesfis.* pag. 791. [*Taurin.* in cod. LXX. v. cat. codd. gr. *Taur.* I. pag. 165. sq.]

Λαμπρὰ μὲν ἢ τῷ Πάσχῃ πανήγυρις. Procli, patriarchae CPol. Graece et latine inter eius orationes a *Riccardo* Romae, et *Combesfio* tom. I. Auctarii noui editas p. 427.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

[Γ] Νικάτω καὶ λόγων εὐροισιν. Procli, CPolitani patriarchae, post *Riccardum* edidit *Combesfis.* pag. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαί. Eiusd. *Riccard.* et p. 431. *Combesfis.*

Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων φιλέοργοι. Nysseni bibl. Coislin. pag. 182. [*Monac.* in cod. cit. v. *Hardt* I. c. p. 24.]

Ὁ Κύ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Ioannis, metropolitae Euchaitarum.

Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. Hefychii, presb. Hierosol. tom. I. Auctarii noui Combef. p. 743. Graece et lat. in Nysseni operibus tom. II. p. 832. *Fabr. Mosquae* in cod. synod. V. part. 2. nr. 23. tribuitur Gregorio Nyss. v. *Matthaei* notitiam codd. gr. Mosq. p. 20. cui videtur esse farrago ex variis catenis et commentariis in euangelia. In cod. *Monac.* cit. teste *Hardtio* l. c. p. 24. — vid. supra, vol. IX. pag. 116. nr. 47. *Harl.*

Περὶ δογματῶν ἡμῖν ἔμπροσθεν. Chrysof. tom. II. edit. nouae p. 422.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς ἀνωτάσεως. Leontii, presb. CPol.

Σφόδρα μοι καὶ νῦν. Chrysof. tom. VII. Saul. p. 500. [*Lambec.* IV. pag. 164. nr. 18.]

Τῆς παρέσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια. Macarii Chrysocephali.

Φαῖδρα τοιγαρὲν τῷ τριμήρῳ τάφῳ τῷ ἁγνῷ. Procli patriarchae CPol. Edidit Riccardus et pag. 416. Combef.

Χαρὰς ὑπόθεσις ἡ παρεῖσα ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.

Χρεῖς ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. Athanasii Alex. tom. I. Auctarii noui Combef. idem p. 539. et tom. III. Athanasii edit. Montfauconi p. 458. *Fabr. Mosquae* in cod. cit. nr. 28. v. *Matthaei* l. mem. p. 20. *Harl.*

[Ὁ τῇ φρονήσει τῶν ἐραυνῶν μετέωρος. Gregorii Nysseni or. de occurfu Domini, deipara et Simeone Iusto. v. *Lambec.* VIII. p. 155. nr. 5. et supra, vol. IX. pag. 117. *Harl.*]

[Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων. Amphiloerii orat. in occursum (eis τὴν ὑπαπαντην) Christi, Mariae purificationem et Simeonem Iustum. *Lambec.* VIII. pag. 155. nr. 6. et pag. 815. nr. 22. *Harl.*]

[Χαῖρε αφόδρα, θύγατερ Σιών. Cyrilli archiep. Hierosolymit. orat. eiusdem argumenti. *Lambec.* IV. p. 307. nr. 36. et VIII. p. 155. nr. 7. *Harl.*]

Etiam Nili λόγος β' ἐς Πάσχα, memorat Photius cod. CCLXXVI.

XI. In Iesu assumptionem, quae Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη \*).

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν πρότερον χρέων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus. *Fabr. Mosquae* in cod. synod. V. teste *Matthaei* in notit. codd. gr. Mosquens. pag. 21. ed. in 8.

Li 2

inc.

g) Vide Cangii Glossar. et Montfauconi Bibl. Coislin. pag. 182.

inc. nr. 42. Ἐπειδὴ χάριτι Θεῷ et tribuitur Chrysostomo: ibid. eiusd. or. in eundem festum diem: Φαιδρα μὲν πᾶσα ἐς ῥτή. tum ib. nr. 39. et 40. Athanasii Alex. in eundem festum diem duae oratt. 1) ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως 2) ἐκ οἴδα, ποία χρῆσομαι γλώττη. *Harl.*

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Εὐκαίρον σήμερον. Io. Chrysostomi, tom. VI. Ducaei p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanasii Alex. Graece et latin. tom. I. Auctarii noui Combefisi. p. 554. et tom. III. Athanasii edit. Montfauconianae p. 551. Alii tribuunt Basilio Seleuciensi; Caesariensi codex bibl. Coislinianae p. 182. [vid. supra, vol. VIII. p. 204. nr. 14. *Harl.*]

Καὶ ὅτε τῇ σαυρῷ μνείαν. Io. Chrysostomi tom. V. Sauil. p. 595. et edit. noue Montfauconianae tom. II. pag. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπέσθη. Leonis imp. Graece et lat. in *Combefisi* Auctario nouo tom. I. pag. 1711.

Τρία παράδοξα θαύματα. Io. Chrysostomi tom. VI. Ducaei p. 375.

[P] Φαιδρα μὲν πᾶσα ἐς ῥτή. Io. Chrysostomi tom. V. Sauil. p. 970. *Fabr. Venet.* in cod. Naniano LXIII. nr. 43. v. cat. codd. gr. Nan. p. 106. *Harl.*

Φαιδρὸν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chrysostomi tom. VII. Sauil. p. 426. [spuria, v. *Lambec.* VIII. p. 835. nr. 22. *Harl.*]

Φέρε μοι νῦν τὰς ἱερατικὰς. Diadochi, episcopi Photices Epiri.

Ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nysseni tom. II. p. 873. *Fabr.* In cod. *Monac.* v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 7. p. 24. add. supra vol. IX. p. 216. nr. 52. Est quoque in *Hoefchel.* collectione etc. p. 204. *Harl.*

Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν memorat Photius Cod. CCLXXVI.

## XII. In Iesu aduentum secundum.

Ἀδελφοί με φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat graece in edit. Oxon. p. 247. [v. supra, vol. VIII. p. 227. 228. et 229. ac 230. bis.]

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμῶμεθα. Eiusdem, ibid. p. 455.

Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Io. Chrysostomi tom. V. Sauil. p. 782.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῇ Κυρίῳ. Eusebii Alexandrini.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος; Ephraimi Syri, edit. graecae Oxon. p. 359.

Plura

Plura Combesiius tomo I. Bibliothecae Patrum Concionatoriae, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

### XIII. In Iesu imaginem.

In Christi imaginem ad Abga-um, Edessae regem, missam, Οὐκ ἄρα μόνος ἀκατάληπτος ἦν. Constantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI, huius Bibl. p. 490. <sup>h)</sup> Latine exstat in tomo sexto Lipomanni pag. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Graece et latine in *Combesii* fasciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii archidiaconi et referendarii magnae ecclesiae. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

De miraculo imaginis Christi in puteo ad magnam ecclesiam CPol.

Δεσποτικῶν καὶ παραδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. pag. 350. <sup>i)</sup> Auctor incertus.

Οὐδὲν ἔτος εὐφραίνειν οἶδεν. Auctor incertus. Graece et lat. tom. II. auctarii Novi Combesii. pag. 647.

[Εν τῷ τεμένει τῆς ἀγίας. in cod. Monac. CXXVI. v. Hardt in Aretini Beytrüg. etc. 1805. nr. 5. pag. 528. — Ibidem est narratio de Christi imagine in veteri Roma. inc. Καλὸν τοίνυν καὶ ἱδ.σιν. Ibid. p. 530. in eodem cod. alia exstat narratio de eodem imaginis in puteo facto miraculo, et de patricio Christique amante notario. inc. Καλὸν τοίνυν καὶ πάνν. Harl.]

In Imaginem in Chalcopratis. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεσι σήμερον. Auctor incertus. Graece et lat. tom. II. Auctarii novi Combesii. pag. 611. [MS. Bauar. v. Hardt. l. c. 1804. part. 9. p. 45. Harl.]

### II 3

### Imaginis

<sup>h)</sup> Vol. VIII. pag. 6. nr. 6. edit. nostrae. conf. Lambec. VIII. p. 410. sqq. et 417. sqq. Add. Lambec. VIII. p. 692-713. de cod. caef. XXXIX. nr. 19. anonymi comment. de imagine S. Mariae, quam S. Germanus, patriarcha CPolit. in itinere suo Hierosolymitano ex ejus archetypa imagine, non manu facta, columnae templi — vivis coloribus diuinitus impressa, curauit in tabula quadam desyngi, quaeque, — mari imposita, CPoli Roman transnans, peruenit ad papam, Gregorium tertium et postea reingrauit CPoliam, ideoque ibi in templo Chalcopratis collocata, et Ρωμαία, sive Romana cognominata est. Finito prooemio, quod Lambec. graece euulgauit, incipit ipsa narratio: Ἀγὼν ἔν ὃ δὲ ἡμᾶς ἐξ ἔργων κατὰ βίαις Θεὸς etc.

Longiorem deinde locum de ea imagine, atque de imagine, a Luca euangelista picta, excerptit ipsamque historiolam vberius persequutus est. Pag. 709. sq. illustrat Constantini Porphyrogen. locum de imagine Christi Edessena non manu facta. — Florent. in cod. Laurent. XXXIII. nr. 39. v. Bandin. cat. codd. gr. Laurent. I. p. 456. — In cod. Taurin. CIV. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 194. Matthaei notit. MSS. Mosquens. pag. 26. nr. II. de cod. IX. Harl.

<sup>i)</sup> Pag. 417. sq. nr. 40. Kollar. cuius notam B. conf. es, et pag. 739. sqq. nr. 12. ibique Kollar. Harl.

[P] Imaginis Christi Berytensis a. C. 765. Ἀράτε τὰς ὁφθαλμούς. Athanasii tom. III. Opp. p. 344. iunioris. *Fabr. Conf. Lambec.* I. p. 224. sqq. vbi incip. Ἀκούσατε πνευματικοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί. (Id principium est ap. *Lambec.* VIII. pag. 739. nr. 11. in cod. XXXII.) *Lambec.* autem, multus de illa historiola, docet, auctorem narrationis non esse Athanasium, archiepisc. Alexandrinum, uti in tribus diuersis codd. caesar. item a Surio in vitis Sctor. tom. VI. d. 9. Nou. et in duplici edit. Athanasii Commelin. illi adtributa est, sed alium, multo recentiore, circ. a. Chr. 766. Add. *Lambec.*, inprimis longam *Kollarii*, contra *Oudin.* de scriptor. eccles. I. p. 355. §. 17. etc. disputantis notam, vol. III. p. 253. sqq. — Tum *Lambec.* IV. de cod. CXVI. nr. 2. p. 154. sqq. vbi initium est narrationis: Ἀράτε τὰς ὁφθαλμούς τῆς καρδίας ὑμῶν. *Kollarius* vero p. 155. sqq. in longa nota agit 1) de loco ac tempore, quo miraculum, de quo controuertitur, contigisse memoratur; tum 2) de auctore, per quem litteris mandatum, (quem Magnum Athanasium fuisse opinatur,) denique 3) de huius auctoritate miraculique fide. — Dein *Lambec.* VIII. p. 690. sq. nr. 12. cod. XXXI. vbi inc. εἰ καὶ τῇ παιδείᾳ ἀμοιροὺς καὶ ἀμέτοχον supra, vol. VIII. p. 200. sq. nr. 68. *Harl.*

In imaginem translata a Germano, patriarcha CPol. Τὴ ἀγιοτάτῃ καὶ οἰκεμενικῇ πατρι-  
αρχῇ Γερμανῷ. MS. Coislin. p. 414.

\* Ignatii τῷ Θεοφώρῃ Antiocheni. Ἀρετὴ Τρεῖς τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium et cum notis apud *Bollandum* I. Febr. graece MS. in bibl. Coislin. p. 213. [*Matriti* in cod. reg. XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 362. *Monac.* in cod. Bauar. CXXXII. v. *Hardt.* I. c. 1804. part. 9. pag. 18. *Harl.*] Graece et latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide et Combesii Bibl. Concionatoriam tom. VI. pag. 168. seq. [vita Ignatii *Paris.* in XII. codd. *Harl.*]

Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Io. Chrysostomi, tom. V. Sauil. p. 498. et tom. II. edit. nouae Montfauconianae pag. 592. [MS. *Lambec.* IV. p. 133. nr. 6; *Monac.* v. *Hardt.* 1803. part. 4. p. 41. *Harl.*]

Antiquiora acta incipiunt: Ἀρετὴ διαδεξαμένη. Haec latine edidit in Ignatiana appendice *Vissarius.* Graece et latine *Ruinartus* ac deinde alii, ut dixi lib. 5. cap. 1 [vol. VII. p. 38. sq. nou. edit.]

Ignatii, CPol. patriarchae, vita scripta a Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἀγίων τὰς βίβλ. Ex Matthaei Raderi edit. Ingolstadt. 1614. 4. Exstat graece et lat. tom. III. Concilior. *Binii* edit. 1618. parte 2. pag. 692-724. tom. VIII. Labbei pag. 1180. tom. V. *Harduin.* pag. 943.

Eiusdem Encomium a Michaele monacho presb. et Synello. Ὁ νέος ἄγιος καὶ μέγας Θεοφώ-  
ρος Ἰγνατίος. Id. *Bin.* p. 725. *Labb.* pag. 1259. *Harduin.* pag. 1010.

In imaginum restitutionem Dominica Ὁρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; *Macarii* Chrysocephali. MS. in bibl. Coislin. p. 181.

Τῇ

Τῆ βασιλέως Θεοφίλα. Auctor incertus. Graece et lat. tom. II. Auctarii noui Combesii. p. 716. MS. *Lambec.* IV. pag. 171. [p. 292. sq. Kollar.] VIII. pag. 349. seq. [p. 738. sq. Kollar. In cod. *Naniano* LXIII. nr. 32. saltem idem initium in cod., quod a Fabricio indicatur. Nescio igitur, quomodo *Mingarellius* in catal. codd. gr. *Nanian.* pag. 105. scribere potuerit, eam narrationem non memorari a Fabricio. Idem tamen Mingarell. adnotat, scriptam esse ab auctore, qui vixerat tempore Ioannis, patriarchae CPolitani, iconomachi. *Harl.*]

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε. Germani, patriarchae CPol. Graece et lat. in tomo II. Gretseri, de Cruce p. 549.

\*Indae, Domnae et viginti millium martyrum Nicomediae. Ἀρετὶ Μαξιμιανῶ δέυτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, tom. VI. Dec. et tom. V. Lipomanni, d. 28. Ianuar. Graece MS. in bibl. Coisliniana pag. 213. *Fabr.* *Matriti* in cod. regio XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 363. qui adnotat, in cat. MSS. Sfort. apud Montfauc. in bibl. bibliothecar. MSS. vol. I. p. 702. et in *Antonii Augustini* bibliothecae MS. gr. cod. CXXIII. pro numero viginti millium occurrere solummodo duorum millium. — *Monaci* in cod. *Bauar.* CXXXII. sic indicatur apud *Hardt.* *Aretini* Beytr. 1804. part. 9. pag. 19. Martyrium XX. millium (δισμυρίων) et sancti Indi et Domnae, Glyceriae, et Theophili, Dorothei et sociorum: atque cel. *Hardt* miratur, voc. *δισμυρίων* apud alios verti duorum millium. *Harl.*

[Innae, Rhemae et Pinae, discipulorum Andreae apostoli, martyrium, *Paris.* in cod. MCDLXXXVIII. nr. 9. bibl. publ. *Harl.*]

Ianocentium martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νῦν. Auctor Ioannes monachus et presbyter Euboeae.

Πάλιν ὁ γέγων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleuciensis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum tom. V. Gr. et lat. XXXVII. inter homilias Basilii Seleuc.

[Γ] Τὶς θεὸς πλην τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos (Angelos). καὶ πάλιν τῷ θεῷ Δαβὶδ περὶ ἡμῶν. Georgii Hagiopolitae.

Ioachim et Annae, parentum S. Mariae. Ἦν χθρὲς θεοτόκε γενεθλιακὴ πανήγυρις. Auctor Cosinas, vestitor. *Fabr.*

[Ο μέγας ἀπόστολος Παῦλος. Ioannis, monachi et presbyteri Euboeae oratio in S. Ioachim et S. Annam et in natiuitatem b. Mariae, *Vindobou.* in cod. caesar. CCX. nr. 18. v. *Lambec.* V. p. 51. sqq. (qui citat locum ex *Hippolyti Maracii*, Lucensis, bibliotheca Mariana, ordine alphabetico, Romae 1648. 8.) et vol. VIII. p. 821. nr. 1. de cod. XL. adde infra, *Mariae*, et quidem in eius conceptionem. *Harl.*]

Ioannae in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. CXLVIII. Barocc. Infra, Ioannis.

Ioannis.



Ioannici. Τα ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. MS. *Lambec.* tom. VIII. p. 266. Auctor Sabas monachus. Ex Vita Ioannicii MS. loca multa graece producit Cangius in adpendice Glossarii graeci et notis ad Zonaram.

\* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρεσαν τραχεῖαν εἶναι. Latine apud Surium 4. Nou. et Lipoimannum.

\* In Ioannem \*) apostolum et euangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφῆσκειν ἀνθρώποις. Latine apud Surium 27. Dec. Graece vero MS. *Lambec.* VIII. p. 244. [p. 520. sq. Kollar.] et latine ad calcem Oecumenii in epistolas, et Arethae in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Graece ad calcem commentariorum Oecumenii, excusorum Veronae 1532. fol.

\* Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημήσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, archiepiscopus Philadelphiensis. MS. in bibl. Coislin. p. 181.

\* Ἀπόστολος ὁ τὴν Φαίδραν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius charophylax.

Βασιλεύοντες τῶν Ἰσδαίων Ἀγγέλῃ. Narratio apocrypha MS. *Lambec.* VIII. p. 375. [p. 396. Kollar.] *Nessel.* V. p. 175. n. 4.

\* Ἐξήτησαν ἔν οι παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio apocrypha graeco-barbara incerti de actis et visionibus, quas vidit Ioannes apostolus, quum primum Christus Petro et apostolo adparuit. MS. *Lambec.* VIII. p. 361. [p. 764. sq. Kollar.] *Nessel.* V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ προσήκει ἀν᾿ αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas. *Fabr. Monac.* in cod. Bauar. CCXXV. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 5. p. 515. *Harl.*

[Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον. MS. *Lambec.* IV. pag. 298. nr. 26. quam quidem narrationem apocrypham in libris aliis scriptis et editis perperam adtribui S. Prochoro, Ioannis discipulo; graece autem et lat. exstare inter orthodoxographa SS. patrum monumenta, Basil. 1569. fol. p. 85. et latine in tomo VII. Magnae biblioth. veterum patrum, Paris. 1654. col. 108. sed utrobique discrepare ab hoc cod. caesareo, monet *Lambec.* Add. eundem p. 359. nr. 16. et supra in hoc vol. §. XVII. de historia christiana *Ren. Laur. de la Barre. H.*]

[Οἱ πρὸς τὰς ἀξίας. Simeonis logothetae or. in translationem S. Ioannis theologi. *Monac.* in cod. CCXXVI. v. *Hardt.* l. c. pag. 527. sq. *Harl.*]

\* Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio reiicitur pag. 123. de Simeonibus: sed auctor est Nicetas Paphlago. Exstat latine tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. p. 393. Graece et latine in *Combesfii* Auctario nouiss. tom. I. pag. 354.

Πάλιν

k) Vide Tillemont. tom. I. memor. pag. 358. 370. seq.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης. Chrysost. tom. VII. Saui. p. 344.

Ξαλπίζατε, Φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος. Prochori diaconi [P] apocrypha de Ioanne euangelista narratio, cuius pars graece et latine prodiit in Orthodoxographis a. 1569. integrior longe in bibliothecis patrum latine tom. II. edit. Lugd. pag. 46-67.

Ioannis baptistae \*) et prodromi siue praecursoris.

Ἄλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἔγκωμιος. Auctor Theodulus abbas.

Δεχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. MS. Lambec. VIII. p. 222. Fabr. pag. 472. sq. ed. Kollar. qui in not. A. docet, Al- latium de Simeonum scriptis, pag. 83. ed. Paris. 1664. eam orationem tribuisse Leoni VI. Sapienti, fidem codd. Vaticanor. sequutum. Harl.

Δίδα ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆ λόγου φωνῇ. Auctor Sophronius, archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν εἰς Ἰωάννη μέζων. Auctor Antipater, episcopus Bos-trensis. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 24. Iunii. Fabr. MS. Lambec. V. p. 42. nr. 1. cod. CCIX. ed. Kollar. qui addit, eam orat. etiam latine versam, a Combessio in Biblioth. concionatoria esse vulgatam. Florent. in cod. Laurent. XXXIII. nr. 6. plut. 9. v. Bandin. cat. codd. gr. Laur. I. p. 445. Harl.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματικῇ. Auctor Chrysippus, presbyter Hierosol.

Δύε καί μοι τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus tom. I. Auctarii noui Combessif. p. 1371. Graece et lat. Fabr. MS. Lambec. V. p. 42. nr. 2. in quo cod. illa oratio tribuitur Mich. Psello. Harl.

Historia apocrypha de Iohanne baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τῷ Ἰωάννῃ. MS. bibl. Coislinae p. 413.

Ἰωάννης τῷ βαπτιστῇ πανήγυριν ἄγομεν. Io. Chrysostom. tom. II. edit. nouae inter spuria p. 805. Primum ediderat Hoefschelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λαμῶνες. Ioanne Chrysostomo, vt fert inscriptio, auctore edidit graece et latine Pantinus Antwerp. 1601. 8.

\* Ioannem baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, vt pro dignitate autem laudet. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 29. Aug. Fabr. Graece Venet. in cod. Naniano CLXXXVIII. nr. 12. inc. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης. v. cat. codd. gr. Nan. p. 295. Ille

\*) Confer, quae exhibet Combessius tom. VII. quae de Iohannis baptistae capite et eius reliquiis Bibl. Concionatoria pag. 52. seq. et 90. seq. et Tillemont. tom. I. memor. pag. 108. seq. 519. seq. Vol. X. Kk

Ille cod. continet *Officia ecclesiastica* pro omnibus festiuitatibus S. Ioan. bapt. cum a *Nicolao Malaxo* composita, tum ex alijs deprompta, nr. 1-13. — *Taurini* in cod. CIV. de natiuitate, vita et morte S. Ioannis bapt. et de inuentione eius capitis. Idem est principium. v. cat. codd. gr. Taur. p. 194. — Pariter *Florentiae* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 42. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 457. — *Mosquae* in cod. synod. IX. nr. 12. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. pag. 26. ed. in 8. et in bibl. *Bodlei.* nr. 290. cat. codd. Angliae etc. f. cod. CXI. nr. 4. Cromwell. *Harl.*

Hefychii presbyt. Hierosol. in conceptionem Prodromi, MS. in bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Iohannis baptistae conceptionem. Μωϋσῆς ὁ μέγας ὁ τῷ Θεῷ. Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. p. 831. et inter spuria tom. II. edit. nouae pag. 793.

[Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. MS. *Lambec.* VIII. p. 472. ibique Kollar. *Harl.*]

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλαίς. Auctor Leontius, presb. CPolitanus.

Vita et obitus Ioannis baptistae. 29. August. Πληρωθέντων ἐτῶν πεντακισχιλίων. *Lambec.* VIII. p. 219. [p. 465. nr. 75. ed. Kollar.]

Τὴν τῆς πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis diaconi CPol. tom. II. Auctarii [P] Ducacani p. 442. Graece et lat. et tom. XII. Bibl. patrum Paris. 1644. 1654. p. 686.

In Ioannis baptistae natalem.

Ἀνδρὶ τῇ πολυφάνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in tom. VI. Lipomani et apud Surium ad 24. Iunii. *Fabr.* [In cod. *Naniano* cit. nr. 10. gr. — *Florent.* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 4. plut. 9. v. *Bandin.* l. c. I. p. 445. Ibid. nr. 5. 6. et 7. reperitur oratt. in idem argumentum. *Harl.*]

[Φαῖδρὲ καὶ ὑπεράμπισσα, Leontii monachi.]

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Antipatri, episc. Bostorum; (vti paullo ante notauimus.)

Οὐδὲν τοῖς δεσποτικαῖς ἀνυπότακτον ὄροις. Ioannis Chrysostomi. Edit. inter opp. eius, Paris. tom. II. p. 790. — *Paris.* in viginti codd. bibl. publ. Ioannis Bapt. vita fataque. *Harl.*]

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo imperator.

Εἰ μὲν ὁ τῷ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in codice Vaticano MLXXIV. vt Allatius notat, referatur ad Theodoritum Cyri episcopum, atque in auctario operum Theodoriti Garneriano prodierit graece et latine.

Εὐκαίρος

Εὐκαιρος ἡμέρα ἐορτῆς. Chrysostomi, tom. VII. Sauii. pag. 989. Latine apud Surium 24. Iunii. *Fabr. Venet.* in cod. Naniano cit. nr. 9. et in cod. Vindobon. caesar. ap. *Lambec.* VIII. p. 837. nr. 28. Kollar. *Harl.*

*Benedictus Deus.* Ecce enim rebus ipsis ostensae sunt salutationes Iohannis. Io. Chrysostomi. Latine apud Surium 24. Maii.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ τῷ λόγῳ τὰς λέγεις. Auctor Macarius Chrysocephalus. MS. in bibl. Coislinian. p. 181.

Χῶραν μὲν ἀποχερσωθεῖσαν. Athanasii Alex. tom. III. opp. p. 387. cum Montfauconi versione. [In cod. *Taurin.* CCCXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 400.]

In Iohannis decollationem 29. Augusti. Ὡςπερ τις ἀνὴρ Φιλέρημος. Anatolii, episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo \*) tom. VII. Sauii. p. 549. [ed. nou. tom. VIII. p. 39.] tribuitur, et in codice noni saeculi, de quo *Bandurius* pag. 649. ad Antiquitates CPol. Chrysostomi sermonem de hoc argumento memorat Photius cod. CCLXXIV. [In cod. *Naniano* CLXXXVIII. nr. 11. v. cat. codd. gr. Nani. p. 394. seq. — In cod. *Laurent.* XXXIII. nr. 43. v. *Bandin.* l. c. p. 457. *Harl.*]

\*Επὶ μὲς τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτισῆ κρατεῖ. Eiusdem Anatolii.

\*Εγὼς τεσσαρακοτῆ δευτέρῃ τῆς βασιλείας Αὐγέστου. Auctor se profitetur Euripum, Iohannis baptistae discipulum. Confer Tillemont. tom. I. memor. pag. 518. edit. Paris.

Iterum furit Herodias. Ioannis Chrysostomi. Latine apud Surium 29. Augusti, et in tom. VI. Lipomanni p. 203. b. Πάλιν Ἡρωδίας μαινεται. tom. VII. Sauii. p. 745. *Fabr.* f. ed. nou. vol. VIII. p. 1. inter spurias Chrysost. oratt. — In cod. *Laurent.* cit. nr. 44. v. *Bandin.* l. c. pag. 457. — In cod. *Taurin.* CCCXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 400. — Ibid. est homilia *Ioannis Ceramei*, in ed. Paris. 1644. p. 418. quae incipit: Καλῶς ἐφῆρμωσεν ἡ τᾶξις. ibid. versus in Ioannem, quos gr. et lat. vulgavit editor cat. Taurin. p. 400. sq. *Harl.*

Λύες καὶ μοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Mich. Pselli. MS. *Lambec.* VIII. pag. 218. seq. [p. 463. sq. Kollar.] V. p. 18. [p. 42. Kollar. nr. 2. *Harl.*]

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρεται μὲν τινα καὶ τοῖς καταγγ. Io. Chrysostomi ex commentar. in Matthaeum. Bibl. Coislinian. p. 183.

[Πάλιν ἐρετὴ, ἀδελφοί, καὶ πάλιν πανήγυρις. Callisti, patriarchae CPolit. orat. inedita in cod. caesar. CXI. nr. 14. v. *Lambec.* IV. p. 138. sq. *Harl.*]

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii, Thessalonic.

K k 2

Πάλιν

\*) Sub Chrysostomi nomine primus edidit *Hoescheltus* a. 1587. 8.

[P] Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. Macarii Chrysocephali. MS. in bibl. Coislilian. pag. 181.

Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά. Andreae Cretensis. MS. graece *Lambec.* VIII. p. 218. [p. 463. Kollar. in cod. *Barocc.* CCXXXIV. fin.] Latine in tom. VI. Liromanni p. 205. b. et apud Surium 29. Augusti, at graece et lat. in Auctario nouo Combefisi. tom. I. p. 1327.

Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὀρχησιν. Basilii Seleucienfis p. 160. edit. Commelin. 1596. 8. MS. *Lambec.* VIII. p. 219. [pag. 464. Kollar.]

Τὶς δώσει λαβίδι προφητικῇ διεσπομῶσθαι. Leonis imper. Alia collegit Combefisius tom. VII. Bibl. Concionatoriae pag. 780-818.

Hesychii sophistae Byz. in Ioannem baptistam sermo desideratur in codice Coislilian. pag. 183.

In Iohannis descensum ad Inferos \*). Ἀναγκαῖον ἐστὶ πάλιν γῆμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus. *Fabr.* Auctorem huius homiliae, spuriae forsan, esse Eusebium *Emesenum*, non, *Alexandrinum*, monet Kollar. ad *Lambec.* V. pag. 236. de cod. caesar. CCXLVIII. in quo, nr. 4. est illius orat. cum duabus aliis, gr. Inscriptio autem orat. de descensu Iohannis ad inferos et praedicatione aduentus Christi, est: Περὶ τῆς παρυσίας Ἰωάννης ἐν τῷ ᾄδῳ. *Harl.*

In capitis Iohannis inuentionem in vrbe Emesena \*) a. C. 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἐκείνης. Marcelli archimandritae. MS. *Lambec.* VIII. p. 89. \*) Latine vertit Dionysius Exiguus.

[Σήμερον ἀδελφοί, κάμνοι ἡ ἀγία τῷ Θεῷ ἐκκλησίᾳ in cod. *Naniano* CLXII. nr. 2. v. catal. codd. gr. Nan. p. 362. *Harl.*]

\* De

\*) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρυσίας Ἰωάννης ἐν τῷ ᾄδῳ. Crediderunt enim aliqui, Iohannem Christi praecursorem fuisse etiam apud inferos. Vide *Allatium* de libris eccles. Graecor. pag. 303. seq.

o) Vide *Sozom.* VIII. 21.

p) Pag. 188. seq. Kollar. ubi *Lambec.* multis est de illo Marcello, de ipsa historiola et de controversia inter ecclesiam CPolitanam atque Emesenam de possessione vera capitis Iohannis baptistae: Kollar. autem in not. ad pag. 199. animadvertit, *Carol. du Fresne*, *Dominum du Cange* singularem, gallice scriptum, librum de capite S. Iohannis baptistae edidisse in gratiam patriae suae Ambianensis, iam pridem illo gloriantis, exacte.

quo discussisse, quidquid de eo scripserunt cum veteres, tum recentiores auctores, atque in primis de triplici illius inuentione; ibidem agi de aliis eiusdem Sancti reliquiis, et ad calcem poni opuscula aliquot gr. desumpta ex Vindobon. ex Parisina reg. Mazarinianaque bibliothecis; illoque du Fresne opere vsos esse Hagiographos Antwerp. ad d. XXIV. Iun. tom. IV. et pag. 716. exegesis cod. Vindob. ex edit. Paris. du Fresne, coll. cum quibusdam MSS. cum versione Dionysii Exigui reddidisse. Est etiam narratio de inuentione capitis Iohannis in cod. Laurent. cit. nr. 42. sub finem: teste *Bandin.* l. c. pag. 457. — In cod. *Barocc.* CCXXXIV. (multorum SSorum vitas continente,) in quo illa narratio adscribitur Simonei Metaphrastae. Taurini in cod. reg. CIV. *Harl.*

\*De tribus inventoribus capituli S. Ioannis baptistae. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑπέστηκε Πρόεδρος. *Fabr.* In catal. codd. gr. *Taurin.* pag. 400. ita indicatur pars cod. CCCXX. *Fol.* 411. pag. 2. *mensis Februar. d. XXIV. Macarii, Ierosolymorum praefecti, sermo de inuentione capituli praecursoris, cuius initium:* Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑπέστηκε πρόεδρος etc. *Harl.*

In Iohannis manum, adlatam Antiochia. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱεὺς τῷ Χριστῷ ἐπεδήμησε πρόεδρος. Theodori Daplinopatae. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum tom. VI. p. 211. et Surium 29. Augusti. *Fabr.* In cod. *Napiano* CLXXXVIII. nr. 13. v. cat. codd. *Nan.* gr. p. 395. — *Vindob.* in cod. caesar. CXI. nr. 4. in quo haec orat. Theodoro Daplinopatae adsignatur. MS. *Lambec.* IV. pag. 132. et Kollar. adnotat, eandem, tametsi priori maioriq. sui parte nullius aut exiguae sit fidei, esse latine repositam ab Henschenio in Actis SS. ad d. XXIV. Iun. tom. IV. p. 739. sqq. — In cod. *Taurin.* CCCXX. tribuitur illa S. Ioanni Damasceno, at perperam, iudice editore cat. codd. gr. *Taurin.* p. 400. — Add. supra, vol. IX. p. 733. *Harl.*

Iohannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum scriptis,) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἀρμάτο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Citatur ab Allatio ad Acropolitam pag. 201. 202.

Alia eiusdem vita. Τὸς δοξαζομένους με δεξάσθω. Auctor incertus.

Ioannis Calybetae, sub Theodosio iuniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου, βέλομαι διηγῆσθαι. Auctor incertus, qui se synchronum profitetur. In alio codice incipit: Βίον καὶ ἁγίον καὶ ἀμίλυντον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίᾳ βέλομαι διηγῆσθαι. MS. *Lambec.* VIII. p. 228. 395. [p. 486. sq. et 837. Kollar.] Latine ex cod. gr. a card. Sirleto versa, apud Surium 15. Ianuar. sub Metaphrastae nomine. [et in Act. SS. d. 15. Ianuar. tom. I. p. 1035. sqq.] Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἁμώμων. MS. in bibl. *Coislin.* p. 196. *Fabr.* In septem codd. bibl. publ. *Parif.* — In cod. *Napiano* LIX. nr. 6. v. cat. codd. gr. *Nan.* pag. 67. *Harl.*

[P] *Res est sane tyrannica parentum amor* latine ex graeco codice Vaticano apud Bollandum 15. Ianuar. tom. I. pag. 1029. sqq. cum commentar. confer *Tillemont* tom. XVI. pag. 57. seq.

Ioannis Chrysostomi. Vide supra, Chrysostomi. [v. Act. SS. Sept. tom. III. ad d. 14.]

Ioannis Climaci. Vide paullo post, Ioannis Sinaitae.

Ioannis Damasceni. Τοῖς τετηρημένοις τὸ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἀρξέμενον. Auctor Ioannes, patriarcha Hierosol. Graece et latine in noua Damasceni editione et apud Henschenium 6. Maii. Graece MS. bibl. *Coislin.* pag. 212. Latine ex Billii versione apud Surium 6. Maii. [conf. supra, vol. IX. p. 686. sq. *Harl.*]

Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῆ τὰ ἐγκάμια. Auctor Constantinus Acropolita logotheta. Apud Henschenium tom. II. Maii pag. 731.

\* Ioannis Eleemonis, patriarchae Alex. *Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτας τίθεται παρά-ξας.* Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Gentiano Herueto interprete apud Surium et cum notis apud Bollandum ad 23. Ianuar. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 337. [p. 714. nr. 15. Koll. *Monac.* in cod. Bauar. CCXIX. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. p. 580. — *Mosquae* in cod. synod. V. nr. 29. ἐν τῷ βίῳ τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ ἐλεήμονι. inc. ὁ μέγας Ἰωάννης τὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. v. *Matthaei* notit. codd. MSS. *Mosq.* p. 18. ed. in 8. siue p. 6. in fol. *Harl.*

Ex vita eius scripta a Leontio, Neapoleos Cypri episcopo, narratio de Petro publicano. *Lambec.* IV. p. 104. [p. 243. sq. Koll.] et VIII. p. 331. sq. [p. 492. Koll. *August.* Vindel. v. *Reiseri* indic. MSS. Aug. p. 2. *Harl.*]

*Eiusdem Vitae Paralipomena*, a Leontio episcopo Neapolitano Cypriorum insulae. Ὁ μὲν σκοπὸς ἐστὶν ἡμῶν. MS. *Lambec.* VIII. p. 271. [p. 576. sq. Koll.] Latina Anastasii Bibliothecarii versio in Rosweidi Vitis Patrum et apud Bollandum tom. II. Ianuar. pag. 495. sqq.

Ioannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τὸς ἀγαθὸς καὶ σπαράξας ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus p. 123. hic Iohannes per errorem calami dicitur Imperator.

Ioannis Eleemofynarii vitam, a Metaphraste scriptam, graece habuit Rosweidua. Vide Gudii epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Iohannis Gothi episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατήρ Ἰωάννης ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus. *Fabr.* Graece ex cod. Vatic. et lat. cum comment. notisque *Conr. Iamningi*, in Actis SS. Iun. tom. V. p. 184. sqq. Ioan. episc. in Act. SS. Octobr. tom. I. ad d. 2. mens. eiusd. *Harl.*

Ioannis, episcopi et hesychastae, abbatis Laurae S. Sabae vita, auctore incerto: Πρῶτον, τίθειμι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in tom. VI. Lippomanni, ad 13. Maii et apud Surium 13. Mai. sub nomine Cyrilli, Scythopolitani. *Fabr.* Acta martyrii SS. *Ioannis*, martyris in Laura S. Sabae, *Sergii*, *Patricii*, *Cosmae* etc. gr. et lat. ex MS. *Sequierii*, auctore *Stephano*, monacho Sabaita, cum commentar. et notis in Actis SS. Mart. tom. III. p. 166. sqq. ac graece, ib. in adpend. p. 2-14. *Harl.*

Ioannis martyris. Vide supra, Cyri.

Iohannis monachi, qui se in puteum iniecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρηστος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exstat graece e MS. Vaticano [P] ad calcem tom. III. Act. Sanctior. ad 30. Martii pag. 43. et latine pag. 832. ex versione Sirleti.

De Iohanne Moscho narratio, praemissa eius prato spiritali a nescio quo. Συνεγράφη ἡ βίβλος αὐτοῦ. Tom. II. auctarii Ducaei p. 1053.

\* Ioannis propter Christum pauperis. Τυραννικὸν τι χρῆμα τεκόντων φορῇ. Supra, Ioannis Calybetae. [Exstat in viginti quatuor codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*]

Ioannis

Ioannis scholastici, abbatis, *Sinaitae*, qui vulgo Climacus: Τὸ μὲν τις ἡ ἐνεργαμένη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel, monachus Rhaitenus. Latine apud Lipomannum tom. II. p. 401. et Surium 30. Mart. Graece et lat. ante Io. Climacum Matthaei Raderi. Paris. 1631. fol. *Fabr.* *Mosquae* in cod. synod. CXLVI. nr. 1. inc. τὸ μὲν, τις ἡ etc. et dicitur βίος ἐν ἐπιτομῇ. Sequitur nr. 2. Δανιὴλ μοναχῶ ταπεινῶ ῥαιθῶ εἰς τὸν βίον τῶ κυρίῳ Ἰωάννῃ σχολαστικῶ. inc. Ἰωάννης Ἰωάννη χαίρειν. ἀπεδεξάμην. Eadem duo opuscula sunt in cod. *Bauar.* XXV. v. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1803. part. 3. pag. 41. Prius est quoque in cod. XIV. *Bauar.* et sub firmam paullo longius, quam in editione, atque in fine legitur nomen auctoris, *Danielis Rhaiteni.* v. *Hardt.* l. c. a. 1804. part. 8. pag. 12. sq. *Harl.*

Brevis de Ioanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντος ποτὲ τῷ Ἀββᾶ. Graece et lat., in Climaco Raderi.

Epitome vitae eius in Menaeis 30. Mart. ἔτος ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων. ibid.

[Ioannis Silentiarii, ex episc. Colon. in Armenia, monachi in Palaeft. vita, auctore Cyrillo, monacho, ap. Surium d. 13. Maii, p. 188. — ex MS. Vatic. gr. et lat. cum comment. notisque Henschenii in Actis SS. Maii tom. III. pag. 232. sqq. et graece ibid. in adpend. p. 16. sqq. *Harl.*]

[Ioannis, Theb. abbatis MS. in vitis Eremitarum in Aegypto, in cod. Vossiano. v. cat. bibl. *Leidens.* pag. 393. nr. 46. *Harl.*]

[Ioannis, Epirotae, martyris CPolitani, acta, ex quadam Anthologia graeca eruta a *Matth. Radero*, cum comment. notisque Papebrochii, in Actis SS. April. tom. II. p. 609. sqq. — Permulti alii *Ioannes* declarati fuerunt sancti, de quibus passim agitur in Act. SS. et loca indicantur in cat. bibl. Bunau. cit. p. 818-825. *Harl.*]

Ioannis theologi, Vide supra, Ioannis apostoli.

\* Ioannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

\* Ioannitii. Vide supra, Ioannicii.

Iobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον, φίλε, γησιώτερον τῷ γυναιωτάτῃ Ἰωβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Εὐκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν αἰτήτητον Ἰωβ. Auctor idem Leontius.

\* Ὡσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.

Io. Chrysostomi sermones IV. in Iobum:

\* Ἦκεν ἡμῖν ἐγκαύσιος. tom. V. Saul. pag. 877.

Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. p. 953.

Φέρε



Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα. id. pag. 956.

Πανταχῶς μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. pag. 963.

Eiusdem de patientia Iobi, βέλεθε προῳᾶμεν, tom. VI. Ducaei pag. 710. [v. indic. homiliar. Io. Chrysost. in vol. VIII. p. 470. sqq. Edd. p. 568. etc. *Harl.*]

In Ioram, Danielelem et tres priores. Φαῖδρα σήμερον ἡμῶν ἡ πανήγυρις. Io. Chrysostomi. tom. VI. Saul. p. 824. et tom. II. edit. nouae Montfauconianae pag. 309. [In Ioram, auct. Ephraimo Syro. v. supra, vol. VIII. pag. 246. v. *Cler* in Act. SS. Sept. tom. VI. d. 21. eiusd. mens. *Harl.*]

Ionaë et Barachisii martyrum. Saborius Persarum rex XVIII. anno regni sui. Latine apud Surium 29. Mart. [et in Act. SS. Mart. tom. III. p. 770. sqq. *Harl.*] Auctor Esaias Adami F. auditor et spectator.

[Ionaë, hortulani coenobii Muchonse in Aeg. vita ex vita S. Pachomii decerpta, a *Gent. Herveto* e graeco latine reddita, in Act. SS. Febr. tom. II. p. 520. sq. — In Act. Sctor. Sept. tom. VI. ad d. 21. illius mens. Io. Stilling. de Iona, presbyt. *Harl.*]

In Iosephum patriarcham. Ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Exstat graece in Ephraemi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus [P] Vossius, et Ambrosius Camaldulensis, ex cuius versione legitur apud Surium XI. Dec.

In Iosephum et descriptionem Mariae. Ὡς περ οἱ τὸν χρυσίτην. Athanasii Alex. tom. III. Opp. pag. 404. cum versione Holstenii. Et latine tom. VII. Lipomanni et apud Surium 25. Dec. De hoc Iosepho *Tillemont.* tom. I. p. 83. memor. H. E.

[De Iosepho, sponso Mariae, et de eius liberis ex prima vxore Salome, fragm. ex Epiphaniū Panario: Ὁ Ἰωσήφ ἀδελφὸς ἦν τῷ Κλωπᾷ. MS. *Lambec.* III. p. 486. sq. (qui adnotat, MS. valde discrepare ab edit. Opp. Epiphaniū, Paris. 1622. fol. pag. 1039.) et in vol. VIII. pag. 827. nr. 13. ed. Kollar. *Harl.*]

Iosephi hymnographi. Καὶ ἅπας μὲν βίος τῶν ἐναρέτων. Auctor Ioannes, diaconus magnae ecclesiae et rhetor. *Fabr.* Vita, collata cum MS. Vaticano, gr. et lat., interprete *Augustino Florito*, cum commentar. et notis *Dan. Papebrochii*, in Act. SS. April. tom. I. p. 266. sqq. ac graece, ibid. in adpend. pag. 34. sqq. — Ibid. Sept. tom. VI. d. 19. est *Stilling.* diss. de fratribus domini, Iacobo, Iosepho etc. an inter apostolos XII. *Harl.*

Irenaei, Sirmii episc. sub Diocletiano. Ὅταν τρέποις ἀγαθοῖς. *Lambec.* VIII. pag. 206. [p. 436-441. Koll.] Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. in codice noni saeculi sanctos Augusti mensis complexo, cuius meminit Bandurius pag. 648. ad Antiquitates CPolit.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς. Epitome, quam graece exhibet *Lambec.* VIII. p. 208. sq. [pag. 441-443. Kollar. omiserunt Hagiographi, quum nil parret, quod non aliunde

aliunde hauserint certius. v. Act. SS. Iun. tom. V. p. 337. nr. 10. *Harl.*] vbi etiam brevis laus Irenaei Lugdunensis.

Irenes martyrion, V. Mai. Κατὰ τὰς προλαβόντας χρόνους ὑπῆρχεν βασιλεὺς ὀνόματι Δικίνιος. MS. *Lambec.* VIII. p. 286. [pag. 607. Kollar.] Vide et supra, in *Agape. Fabr.* Hagiographi, qui licet illa acta ex cod. Vatic. haberent, tamen publica luce indigna iudicarunt. v. Act. SS. Maii, tom. II. p. 5. nr. 3. Henschen. autem ibid. p. 4. seq. enarravit illius martyris vitam. *Paris.* in tribus codd. bibl. publ. *Harl.*

[Irenes, hegumenae virg. CPol. vita, gr. et lat. interpr. Io. *Pinio*, cum eius comment. notisque, ex bibl. Florent. Laurent. in Act. SS. Iul. tom. VI. p. 600. sqq. — De alia *Irene*, martyre CPol. *Henschen.* ibid. Maii, tom. II. pag. 4. seq. — idem de *Irene*, martyre in Graecia, ibid. April. tom. II. p. 404. *Harl.*]

Isaaci, confessoris, abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν τῷ παναγίῳ καὶ προσκυνητῷ σωτῆρι. Graece e cod. Vatic. cum Dan. Cardoni versione in Actis Sctor. ad XXX. Maii, tom. 7. p. 246. sqq. \*) Eadem, ni fallor, quam veluti ineditam e MS. Colbert. citat *Bandurius* pag. 690.

[Isaaci et sociorum in Perside martyrion, auctore anonymo, gr. et lat. ex cod. Vaticano, cum comment. notisque Io. *Pipii*, in Actis SS. Aug. tom. I. p. 328. *Harl.*]

Isaacius, qui et Theophanes. Infra in Theophane.

Isidorae σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τῇ τῶ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. [falso. v. ad vol. VIII. p. 233. *Harl.*] Existat in editione Oxon. p. 419.

Isidoti martyris Alex. Ἰσιδώρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Papatomenus.

Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἐνθεον διδασκαλίαν. MS. *Lambec.* VIII. p. 81. [pag. 171. seq. ed. Kollar, cuius not. confer. *Harl.*] Latine ap. Surium 5. Febr. vbi Metaphraetae tribuitur.

Ἔτις πρώτη τῆς βασιλείας Φλαβίῳ Δεκίῳ. Graece e MS. Vaticano in calce tom. III. Maii p. 72. et latine Dan. Cardono interprete pag. 445. sqq. cum comment. notisque Papebrochii.

Ismaëlis, Sabelis et Manuelis martyrion. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον βασιλεύοντος τῷ ἀσεβείῳ Ἰσλιανῷ. Auctor coaetaneum se profitetur.

\* *Perside*

q) Ibid. p. 258. sqq. alia vita ex cod. MS. Veneto, apud Lipomatum, lat. interprete *Frauc. Zino*. — *Mosquae* in cod. synod. V. vita Isaaci: ὁ ἱερῶς, τὸ ὄντων, ἐν ἐκείνῃ τῇ καιρῷ. v. *Matthaei* not. codd. gr. Mosq. p. 18. nr. 24. ed. in 8. — *Paris.* in duobus codd. bibl. publ. *Harl.*

- \* *Persecutores quidem alii et tyranni.* Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 17. Iunii. *Fabr.* Conf. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 445. nr. 2. et not. in qua adpellat Act. SS. Iun. tom. III. p. 290. ed. Venet. *Harl.*

[P] Iudae, Thaddaei apostoli. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in Combefisii Auctario nquiss. tom. I. pag. 415. latine tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. pag. 415.

\* Iulianae in vrbe Nicomediae martyrium. Καὶ ἡ καλλιὴ τῶν πόλεων ἡ Νικομήδης Φημι Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβῆς ἀρξάντος. Latine apud Surium 16. Febr. p. 161. Graece MS. in bibl. Coislin. pag. 213. *Fabr.* Paris. in nouem codd. bibl. publ. — in cod. Matrit. v. *Iriarte* cat. codd. gr. Matrit. p. 362. — Acta eius, auctore anonymo ex XI. codd. cum comment. et notis *Io. Bollandi*, in Actis SS. Februar. tom. II. p. 868. sqq. — ibid. p. 878. sqq. vita alia, auctore *Petro* subdiacono, ex MSS. eccles. Neapolitanae et Capuanae, cum notis. — ibid. p. 882. translatio S. Iulianae, a teste oculato descripta. — De Iuliana, abb. in Actis SS. Sept. ad diem 2. tom. I. et ad d. 11. Octobr. tom. V. Oct. de S. Iuliana virgine. *Harl.*

Iulianae et Pauli, Ptolemaide. Δύο Ιουλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγματ' ἔδωκε. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in codice noni saeculi, teste *Bandurio*. Latine apud Surium 17. Aug.

In Iulianum martyrem. Εἰς τῇ γῇ τοιαῦται. *Io. Chrysostomi* tom. V. Sauii. pag. 621. et tom. II. edit. nouae p. 671. *Fabr.* In cod. *Bazar.* XXXI. v. *Hardt.* l. c. 183. part. 4. p. 42. — in actis SS. Mart. tom. II. p. 421. sqq. — ibid. Sept. tom. IV. ad d. 12. de Iuliano, presbytero, e fastis. *Harl.*

Iuliani martyris et Basilissae et sociorum. Ταῦτά ἐστι τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor, quisquis est, coaeuum se profitetur. Vide *Allatum* de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Ianuar. et plus dimidia parte integrior quidem, quam dederat *Lipomannus* tomo VII. mutilo vsus codice. *Fabr.* In Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 57c. sqq. cum comment. notisque *Bollandi*: ibid. p. 587. seq. eorumdem martyrum vita, auctore S. *Althelmo*. *Harl.*

Iuliani, monachi circa Edessam, vitae fragmentum, auctore *Ephraem Syro*, lat. interprete *Gerardo Vossio*, apud Surium d. 9. Iun. pag. 175. — idem cum comment. et notis *Papebrochii*, in Actis SS. Iun. tom. II. p. 175. sqq. — Alia, eiusdem aut alterius, gr. et lat. ibid. p. 178. sq. Conf. supra, vol. VIII. p. 241. fin. — De pluribus aliis *Iulianis* in Actis SS. v. catal. bibl. *Bunsu.* l. c. p. 832. sq. *Harl.*

[Iuliani, medici, martyris Emesae in Phoenicia, acta, ex Menaeis Graecorum, cum comment. *Io. Bollandi*, in Act. SS. Febr. tom. I. p. 778. — *Iuliani Sabae*, vel *Sabbae* vita. v. *Lambec.* VIII. p. 673. *Harl.*]

[Iuliani, Pamphili, Valentis et sociorum martyrium, MS. *Lambec.* VIII. p. 181. sqq. v. infra *Pamphili*. *Harl.*]

[Iuliani,

[Iuliani, Gregorii et aliorum undecim martyrum certamen CPoli, d. 8. August. MS. *Lambec. VIII.* p. 251. sq. Graece et lat. interprete *Pinio*, in *Actis SS. Aug. tom. II.* pag. 434. *Harl.*]

In Iulittam martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Basilii M. homilia inter eius opera tom. I. p. 367. Graece et lat. Meminit Suidas in *Βασίλ.* Vide et supra, Ceryci.

[Iulittae, martyris Caesar. in Cappadocia, elogium, auctore Basilio M. ex homilia V. inter diuersas, lat. *Godefr. Tilmanno* interprete, cum comment. et notis *Pinii*, in *Act. SS. Iul. tom. VII.* p. 141. sqq. *Harl.*]

\* Iustinae. Vide supra, Cypriani. [MS. *Lambec. VIII.* p. 527. ibique Koll. p. 548. nr. 2. et 557. *Harl.*]

Iustini martyris. Quo tempore nefarii superstitionis idolorum propugnatores. Vide, quae supra lib. V. c. 1. p. 52. [vol. VII. p. 53. sq. nou. edit. vbi in nota a. alii Iustini martyres nominantur. *Harl.*]

Iustini eiusdem, Charitonis et speciorum. Εἰ τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμαίχων εἰδωλολατρείας. Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Iunii. [de alio *Act. SS. Sept. tom. V.* ad d. 17. *Harl.*]

In Iuuentinum et Maximinum martyres. Ὁ μακάριος βαβύλας. Ioannis Chrysostomi graece tom. V. Saul. p. 533. et graece ac lat. tom. I. Ducaei p. 483. tom. II. Montfaucon. p. 578. [in cod. *Bonar. XXXI.* v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. p. 40. *Harl.*] Latine apud Surium 25. Ianuar. *Fabr.* et in *Act. SS. Ianuar. tom. II.* p. 618. sqq. *Harl.*

Latomi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θεσσαλίαν. Auctor Metaphrasae antiquior. Vide *Bandurium* p. 649. ad Antiquitates CPol.

In 8. Laurentium. Οἱ σάφρονες τῶν ἑραϊῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. XC. [De Laurentiis in *Act. SS. v. cat. bibl. Bunsen.* l. c. p. 842. sq. *Harl.*]

Laurentii diaconi, Xysti papae et Hippolyti tribuni. Ταῖς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem codice noni saeculi, 8. August. et in caesareo, de quo *Lambecius VIII.* p. 124. [p. 266. nr. 22. *Paris.* in II. codd. bibl. publ. *Harl.*]

Οὗτοι οἱ ἅγιοι γυγόνασιν ἐπὶ Δακίᾳ τῇ βασιλείᾳ. MS. *Lambec. VIII.* pag. 121. [p. 259. sqq. Kollar. add. *Act. SS. Aug. tom. II.* p. 124. *Harl.*]

[F] Lauri et Flori in vrbe Vlpiana Dardaniae, sub Hadriano 18. August. Καλῶς διδάσκεις ἡμᾶς. MS. in eodem codice noni saeculi apud *Bandurium*. Auctor igitur Metaphrasae antiquior.

Οἱ ἅγιοι Χρυσῷ Λαῦρος καὶ Φλῶρος. MS. *Lambec. VIII.* p. 200. *Fabr.* P. 422. seq. Kollar. conf. *Acta SS. August. tom. III.* p. 521. nr. 9. *Harl.*

[Idē καὶ ἄλλαι δυαὶς ἀδελφικῇ ἡμῶν. *Florent.* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 40. plut. 9. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. p. 456. sq. *Harl.*]

Lazari in monte Galesino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auctor Gregorius Cyprianus, patriarcha CPol. Vide *Allatium* de Georgiis pag. 425.

In Lazarum quadriduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὐθις. Hefychii, presbyt. Hierosolymitani. MS. *Lambec.* VIII. p. 352. [p. 745. nr. 20. Kollar.]

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκριτικῶς σύλλογον. Andreae Cretensis. Graece et lat. in Combesii edit. p. 56. *Fabr. Monac.* in cod. Bauar. XXIV. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. III. p. 26. *Harl.*

Οὐδὲν, ὡς εἶπε, τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον. Leontii episcopi Arabissi. Meminit Photius cod. CCLXXII.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochoi Iconiensis. Graece et lat. in editione Combesii. pag. 57.

Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Hefychii, presbyteri Hierosol.

[Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τῷ δεσπότη. Andreae, Cretensis, in cod. Bauar. CXIX. vid. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. p. 18. sq. edita est in Andreae Cret. opp. Combesii 1644. fol. gr. ac lat. *Harl.*]

[In Lazarum tres aut potius quinque oratt. Chrysostomi LX. LXII. et LXX. in Ioannem: prodierunt etiam, at perperam, nomine Basilii Seleucienfis, in cod. *Bauar.* CCXXI. vid. *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. p. 382. sqq. vbi quidem illarum initia diuersa sunt ab iis, quae postea Fabric. posuerat. Prima tamen est in cod. caesar. CXVI. nr. 3. apud *Lambec.* IV. p. 157. exiguo autem quodam discrimine. In cod. caesar. inc. Ἦν τις, φησὶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας· contra in cod. Bauar. inc. Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας. In eod. cod. caesar. sequitur nr. 4. orat. Chrysost. eiusmodi argumenti: Ἐλυσεν τὸν Λάζαρον τὸ φῶς.

Ὡς περ μήτηρ φιλότεκνος ἐπιδύσα τὴν θηλὴν. Chrysostomi. MS. *Lambec.* IV. pag. 295. nr. 15. *Harl.*]

In diuitem et Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικαῖς καὶ δογματικοῖς. Asterii Amaseni, graece et latine tom. I. Auctarii noui Combesii. p. 1. et tom. II. auctar. Ducacani p. 563. cum *Phil. Rubenii* versione, qui ediderat Antwerpiae 1615. 4.

[Οἱ λαμῶνες ἔχουσιν πεπῖλα. Chrysostomi orat. de poenitentia et in Iobum, ac de diuite atque Lazaro. MS. *Lambec.* IV. p. 244. nr. 48. Kollar. in Montfaucon edit. tom. IX. p. 789. inter genuina opera. *Harl.*]

[Ὅσοι τῆς δεσποτικῆς ἀναστάσεως. Chrysostomi orat. in Mariam, Martham, Lazarum et Eliam prophetam. MS. *Lambec.* IV. p. 260. nr. 18. *Harl.*]

Plures

Plures Chrysostomi homiliae. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμῶς ὤνησεν. MS. *Lambec.* IV. p. 121. \*) VIII. p. 324. [p. 689. nr. 5. Koll.] Sauil. tom. V. p. 242. et tom. I. edit. nou. p. 736.

Τῆς τῆ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος. MS. id. et tom. I. edit. nou. p. 751.

Μεγίστην ἐστὶ διδασκαλίαν. Id. IV. p. 104. 128. [p. 244. nr. 47. et p. 295. Kollar.] VIII. p. 232. [pag. 292. nr. 30. Kollar.] tom. V. Sauil. p. 728.

[Leonidae et sociorum, martyrum. MS. *Lambec.* VIII. pag. 210. — Bibl. *Laurent.* XII. nr. 9. plut. 59. v. Bandini cat. codd. gr. Laur. II. p. 502. *Henschenii* notitia de illis in Act. SS. April. tom. III. p. 10. sq. — et ibid. Ianuar. tom. II. pag. 833. sq. est notitia de *Leonide*, martyre in Thebaide. *Harl.*]

Leonis et Pargorii, Pataris in Lycia martyrum. Ποικίλαι μὲν τῇ διαβόλῃ αἱ μηχαναί. Auctor incertus. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 86. [p. 184. Koll. *Parif.* in cod. MCDLII. 25. *Harl.*] et latine apud Surium et Bollandum 18. Febr. *Fabr.* In Act. Sctor. Febr. tom. III. p. 57. sqq. vita eorum, ex MSt. gr. collata cum Metaphraste, cum comment. et notis *Godefr. Henschen.* — Eadem repet. in *Theodori Ruinart.* Act. primor. mactyr. pag. 545. sqq. *Harl.*

[Leonis, thaumaturgi, episc. Catanenf. vita, auctore aequali, ex cod. MS. graeco, cum comment. notisque *Bollandi*, in Act. SS. Febr. tom. III. p. 222. sqq. — vitae epitome, ex Menaeis et ex Anthologio graeco, ibid. p. 226. *Harl.*]

Leontii et sociorum. Quo tempore *Vespasianus*. Latine apud Surium 18. Iunii o Sim. Metaphraste. *Fabr.* MS. gr. *Florent.* in cod. *Laurent.* XXXIII. nr. 3. incip. Τὸ μὲν τῆς παροιμίας προσηύτα. d. 18. Iun. v. *Bandin.* l. c. I. p. 445. — *Parif.* in cod. bibl. publ. MCDLXXXVIII. nr. 6. martyrium Leontii et sociorum, ac nr. 7. idem in compendium contractum. — Graece et lat. ex cod. Medic. interprete *Conr. Iammingio*, cum eius notis, in Act. SS. Iun. tom. III. p. 562. sqq. — ibid. pag. 553. sqq. Martyrium *Leontii*, martyris Tripolit. in Phoenicia, ex memoriis *Cyri* Commentariensis, auctore incerto, gr. et lat. ex MSS. Vaticanis latine redditum a Guil. Sirleto, cum comment. notisque *Godefr. Henschenii* et *Dan. Papebroch.* — Ibid. Aug. tom. I. p. 20. de *Leontio*, *Attio*, *Alexandro* etc. martyr. Pergensibus in Pamphylia notitia *Io. Bapt. Sollerii*. — Ibid. Ianuar. tom. I. p. 781. sq. de *Leontio* episcopo Caesar. in Cappadocia commentar. *Harl.*

\* Leucii. Vide infra, Thyrsi.

Ll 3

Lóngini

r) Siue p. 281. nr. 12. ed. Kollar. in quo cod. sunt quatuor homiliae 1) τὴν χθρὴν ἡμέραν, ἱερτὴν αὖσαν διαβολικὴν. 2) ἱθαύμισα τὴν ἀγάπην ὑμῶν. 3) ὡς τὰ τυχόντα. 4) τῆς τῆ Λαζάρου παραβολῆς. Eadem sunt in eod. vol. p. 509. sq. in cod. CLII. nr. 2. praeterea accedit 5) αὐτὸς θεὸς δυνάμει.

Quarta τῆς τῆ Λαζάρου παραβολῆς est etiam apud *Lambec.* VIII. nr. 6. p. 689. Kollar. vbi vero numeratur orat. quinta. — Il libro o Legenda di Lazaro e Marta e Maddalena. 4. f. l. et a. saec. XV. v. *Pinelli* biblioth. tom. IV. p. 25. et *Panzer.* A. T. vol. IV. p. 152. nr. 711.

Longini, centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως μαχηταί, ἐράνιοι δὲ πόλινται, οἱ τῷ Χριστῷ στρατιῶται. Auctor horum Actuum praesentem se et videntem martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa, ut fabulis referissima, Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab *Hesychio*, presbyt. Hierosol. compositis, videndus tom. II. Martii pag. 382. [P] ad diem XV. \*) cui adde *Tillemontium* ad Vitam Iesu Christi, nota 38. tom. I. memos. p. 477. seq. edit. Paris.

\* Eiusdem martyrium. Τῷ Θεῷ Λόγῳ διὰ τὴν ἐκ παρακοῆς. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 224. 251. 259. 262. [p. 476. 536. 551. et 557. ed. Koll.] Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 16. Octobr. et Surium 15. Martii.

\* Lucae, evangelistae. Εἰ καὶ δικαίᾳ μνήμῃ. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 224. 254. 259. 262. [p. 477. 537. 551. 557. ed. Koll.] Bibl. Coisliniana p. 211. Graece et latine in Combessii Auctario nouissimo tom. I. p. 513. et ad calcem Arethae in apocalypsin Oecumenianis commentariis subiuncti tom. II. p. 853. sqq. Paris. 1631. fol. Graece ad calcem commentar. Oecumenii pag. 1009. Veronae 1532. fol. Latine apud Lipomannum tom. I. et Surium 18. Octobr. *Fabr.* add. *Affmanni* Calendar. tom. V. pag. 305. et eius imago ap. *Lambec.* II. p. 219. et III. pag. 143. *Harl.*

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ δύναμις. MS. bibl. Coislin. pag. 185.

\* Ω λαμπρότης, ὃ αἵτισης, ὃ σήμερον. MS. ibid.

Οἱ ἅγιοι τῷ Θεῷ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam, quae in *Lucam Combessii* tom. VIII. Bibl. concionatoriae pag. 276. seq.

Οἱ μὲν ἅγιοι τῷ Θεῷ μάρτυρες. MS. bibl. Coislinian. p. 195.

Πράξεν καὶ λόγων ἀμιλλαν ὄρω. MS. ibid. [Lucae vita in XIII codd. *Paris.* bibl. publ. *Harl.*]

Lucae iunioris, anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λευκάς. Auctore incerto. Graece et lat. tom. II. Auctarii noui *Combessii* pag. 970. \*) confer *Dallaecum* VII. 12. de cultibus religiosiis Latinorum.

\* Luciani. Σαμείατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat *Suidas* in Νοθεύῃ, Logothetam laudans. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 225. 251. 258. 262. [p. 478. 536. 551. 557. Koll.] Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit latine apud Lipomann. tom. VI. 15. Oct. et apud Surium 7. Ian. et cum notis apud Bollandum ad 7. Ian. tom. I. p. 357. sqq.

\* Οὐρε

s) In illis Actis Mart. tom. II. p. 376. sqq. et 736. sqq. sunt acta Longini, militis et sociorum, auctore *Hesychio*, gr. ex MS. Vaticano, et lat. cum comment. et notis, ac pag. 384. sqq. est *Longini*, centurionis, martyrium, ex *Simeone Metaphraste*. — Vita etc. *Longini*, *Paris.* in decem codd. bibl. publ. *Harl.*  
t) Ex MS. gr. Par. interprete *Frauc. Combessio*, cum comment. et notis *Henschen.* in Act. SS. Febr. tom. II. p. 85. sqq. *Harl.*

\*Οπερ χθές ἐδεδόκειν. Io. Chrysostomi tom. II. edit. nouae p. 524. *Fabr. Monac.* in cod. Baugar. XXXI. vbi incipit: Ὁπερ χθές. v. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1803. part. 4. p. 41. in sex codd. bibl. publ. *Parif. Harl.*

Lucii. Ὁ ἅγιος μαρτυρ Λάκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην. 22. August. MS. *Lanibes.* VIII. p. 206. *Fabr.* f. pag. 435. sq. Kollar. qui adnotat, ex his actis de sepultura Lucii apospasmatium protulisse Hagiographos ad d. XX. Aug. tom. IV. p. 28. eiusd. mensis. *Harl.*

Lucilliani, hieromartyris. Πάλα μὲν ἔγκωμιάζων. Auctor Photius, scenophylax SS. Apostolorum et logotheta. Graece lat. cum Contr. Ianningi versione tom. I. Act. Sanctior. Iunii p. 276-286.

Eiusdem et Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανῆ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδεῶν πόλει. Auctor incertus. Hoc martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius, quem vide tom. I. Act. Iunii p. 276.

\*Macarii. Vide supra, Eudoxii.

[Macarii, cognom. πολιτικοῦ, *Paris* in cod. CMXIV. nr. 15. et nr. 16. narratio de duabus mulieribus, et abbate *Macario*, in bibl. publ. *Harl.*]

[P] Macarii Aegyptii. Μικρὸ Μακάριος διέφυγεν ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Iohannes Hagipolita siue Hierosol. *Fabr.* In cod. *Naniano* CXXXVI. nr. 24. in quo auctor dicitur *Ιωάννης* Hagioëleta. v. cat. codd. gr. Nan. p. 316. *Harl.*

Macarii, eremitae. Παρακαλέμεν οἱ ταπεινοί. Cod. Barocc. CXLVII.

Macariorum duorum Aegyptii et Alexandrini Marci que monachi, auctore Palladio, episcopo Cappadociae. *Illa quae de praedicabilibus et beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Ianuar. ex Palladii Hist. Lausiaca. *Fabr.* Conf. Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 1005. sqq. vita ex MS. gr. cum comment. notisque *Bollandi*: et ibid. p. 1012. sqq. vita ex Palladii historia Lausiaca, ex Ruffino et vitis patrum, cum *Bollandi* notis — Vita *Macarii*, abbas Alexandr. ex vitis patrum collecta, cum comment. et notis, ibid. pag. 84. sqq. *Harl.*

[De Macario episc. Hierosol. notitia in Act. SS. Mart. tom. III. p. 723. sq. *Harl.*]

Macarii, patriarchae Antiocheni, vita scripta a. C. 1067. *Gemma regalis quam artificis manus.* Auctor anonymus. Latine apud Surium 10. April. *Fabr.* Eadem ex variis codd. in Act. SS. April. tom. I. p. 878. sqq. cum notis et analectis *Henschen.* — Ib. p. 873. sqq. vita antiquior, a monacho Gandensi scripta, ex ...ussii MS. monasterii Gandeni. cum comment. et notis *Henschen.* *Harl.*

In Maccabaeos. 1. August.

\*Λπαρτας



Ἀπαντας μὲν ἐν ἐγκωμιάσαι. Io. Chrysostomi tom. II. edit. nouae pag. 628. *Fabr.* In cod. *Bauar.* XXXI. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. pag. 43. MS. *Lambec.* VIII. p. 215. nr. 2. *Harl.*

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βιβλοῖς ἀναγ. Gregorii Naz. *Fabr.* In cod. *Bau.* CXXI. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. pag. 27. *Harl.*

[Ἡ πόρεται τισι τῶν κατ' ἡμᾶς. In cod. *Bauar.* XXXIV. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 5. p. 7. *Harl.*]

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chrysost. tom. II. edit. nou. pag. 631. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. p. 215. sq. vbi v. Kollar. — In ed. Montfauc. Opp. tom. II. p. 622. 628. et 630. *Harl.*

Τὶ δὲ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni orat. XXII. Latine apud Surium 1. August. *Fabr.* MS. *Lambec.* III. p. 472. et VIII. p. 217. nr. 5. Koll. In cod. *Bauar.* CXX. et CXXV. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. pag. 25. et 46. In aliis codd. incip. *τί δὲ οἱ*, in aliis *τί δαὶ οἱ* etc. *Harl.*

Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδέκνυσθαι μετῶν. Flau. Iosephi. *Fabr.* MS. *Lambec.* V. p. 220. nr. 14. at parte maxima mutilum. Sed integrum in vol. VIII. p. 216. sq. nr. 4. vbi v. Kollar. — *Mosquae* in cod. synod. IX. vid. *Matthaei* notit. cit. in 8. p. 26. nr. 9. *Taurini* in cod. CIV. v. cat. codd. gr. Taur. p. 194. *Harl.*

Ὡς Φαῖδρα καὶ περιχαρής. Io. Chrysostomi. MS. *Lambec.* VIII. p. 100. [p. 215. nr. 1. Koll. in cod. *Bauar.* XXXI. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. p. 43. *Harl.*] Latine apud Surium 1. August. Graece et lat. tom. II. ed. nou. p. 622.

Ex Chrysostomi homilia diuersa ab iis, quae exstant, locum producit Damascenus 2. de imaginibus tom. I. p. 384.

[Macedonii, cognomine Chritophagi, *Paris.* in cod. MDXXXII. nr. 3. — vita, ex Theodreti Philoth. c. 13. et eiusd. H. E. cum notis Bollandi, in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 593. fqq. — Ibid. Apr. tom. III. pag. 369. fqq. *Henschen.* comment. de *Macedonio*, episc. CPolit. — ibid. Mart. tom. II. pag. 260. de martyribus Nicomed. *Macedonio*, *Patricia*, *Modesta* etc. narratio: et de alio *Macedonio* etc. ibid. Ian. tom. V. pag. 358. *Harl.*]

Macrinae sororis suae vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν ἔδος τῆ βιβλίου. Latine ex Zini versione apud Surium 19. Iulii. Graece et latine inter Nysseni opera in adpendice. *Fabr.* MS. *Paris.* bibl. publ. MXXI. nr. 3. — *Lambec.* IV. pag. 52. nr. 3. et pars posterior ib. p. 114. nr. 9. — In cod. *Bauar.* XCII. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 5. p. 42. — latine ex Zini versione, cum comment. et notis *Petri Boshii* in Actis SS. Iul. tom. IV. p. 589. fqq. *Harl.*

Mamantis martyr 2. Sept.

Ἐγκαινία

Εγκαινία τιμῶν Greg. Nazianzen. orat. XLIII. [MS. Lambec. IV. p. 163. Koll.]

Κατὰ τὰς καὶ ἐκεῖνες ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ὅτος τῷ Χρυσῷ μαρτυρῶν καὶ παρὶ βόητος. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 2. Sept. et Surium. 17. Augusti. Graece MS. Lambec. VIII. pag. 234. [pag. 498. Kollar.]

Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος. Auctor Basilii Magnus tom. I. Opp. p. 595.

Τὸς τῶν μαρτύρων πόνας. Lambec. VIII. p. 221. Fabr. Pag. 468. sq. ed. Kollar. qui adnotat, id exemplum esse simillimum illi, quod Hagiographi ab Athatio indicatum laudant Aug. tom. III. p. 427. nr. 16. — ibid. est vita etc. ex MSS. cum comment. et not. Pinii. Harl.

[Τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας καὶ ὅτος λόγος. Nicetae, metropolitae Heraeleens. oratio, in cod. Bauar. CXXI. v. Hardt. l. c. 1804. part. 8. p. 26. — Paris. in tredecim codd. bibl. publ. vita Mamantis. — Reynaldi, episc. Lingon. de vita, agone ac triumpho S. Mamantis Iſber, nec non anonymi cuiusd. sacerdotis, de eiusdem reliquiarum, apud Lingonas, diuersis translationibus, in Io. a Bosto bibl. Floriac. part. II. pag. 210-248. Lugd. 1605. 8. — Theod. Ruinart. de S. Mamante obſeruatio, in eiusd. Act. primor. martyr. p. 264. sqq. — Pinii de martyribus Mamante et Basilisco nōtia, in Act. SS. Iul. tom. VII. p. 149. — Copiose agit de martyribus Mamante et Io. Ieiunatore etc. Affmann. in Calendar. tom. V. p. 220. sqq. Harl.]

Manuelis martyris. Vide Ismaelis.

[Manuelis, Georgii, Petri, Leonis etc. martyrum acta ex Menaeis Graecorum, cum comment. et notis Bollandi, in Actis SS. Ianuar. tom. II. p. 441. sq. Harl.]

[Maranae et Cyrae, Paris. in bibl. publ. cod. MDXXXII. nr. 18. — In eod. cod. sunt vitae Mari, monachi, (nr. 9.) et Maronis, abbatis, (nr. 7.) in cod. MDXXII. Matronae (nr. 8.) ac Menae Aegyptii; in cod. MDXXXIII. nr. 2. Matronae et Cyrae Berocae in Syria, auctore Theodoretō, episc. Cyri, cum comment. ac notis Petri Boschi, in Act. SS. Aug. tom. I. p. 225. Harl.]

Marcelli, episcopi Apameae Syriae, 14. Augusti. Νερόμισαι πολλὰν καὶ τοῖς [P] ἀπὸ γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. \*) Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

\* Marcelli, archimandritae monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολλὰν γέγονε, τὶ δὲ ποτε

\*) Pag. 273. sq. nr. 27. vbi multus est de eo reto, Cyri episcopo, cum comment. et notis Pinii. Lambec. — In Act. SS. d. 14. Aug. tom. III. p. Harl. 151. sqq. 155. adiorum compendium ex Theodo- Pol. X.

Mm

ποτε μύριοι πομπὰς ὄμειν πάλαι καὶ ἐχθροί. Graece in MS. bibl. Coislinianae p. 213. \*) Latine apud Surium 29. Dec. *Lipomannum* tom. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Suidas in Ἀκλαία. Vide de hoc Marcello *Tillemontium* tom. XVI. memor. p. 51. seq.

Papae Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africae.* Latine apud Surium 16. Ianuar. ubi tribuitur Notariis ecclesiae romanae.

\* Marcellini et Marci. Vide infra in Sebastiano. [Marcellini episc. in Act. SS. Oct. tom. III. ad d. 5. Oct. *Harl.*]

Marci evangelistae \*). *Ὁμοίᾳ ἐν ὁμοίᾳ τῶν σφραγῶν πάντων.* Auctor Nicetas rhetor Paphlago. Exstat graece et latine in *Combesii* Auctario Nouiss. tom. I. pag. 429. Latine tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ πεταϊάνιος τῷ Πατρὶ λόγος. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. tom. III. April. p. XLVI.

Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγραφή τοῦ πανήγυρι, Auctor Procopius, diaconus et charophylax. [gr. in cod. *Bauar.* III. v. *Hardt.* I. c. 1303. part. I. p. 20. *Harl.*] Latine in bibl. concionatoria *Combesii* tom. VI. et apud Surium 25. April. et graece e MS. Vaticano cum latina versione Io. Francisci Albani, Vrbinatis, in Actis Sanctor. tom. III. Aprilis p. XLVIII. et latine p. 350. Graece et latine ante catenam in Marcum editam a Possino Rom. 1673. fol.

*Tempore illo, cum Apostoli per omnem orbem.* Latine apud Surium 25. April. sub Metaphrastae nomine. *Fabr.* Marci, evangelistae vita, *Mediol.* in bibl. Ambrosiana, v. *Montfauc.* in bibl. bibliothecar. MSS. pag. 508. E. — ap. *Lambec.* VIII. p. 210. *Paris.* in bibl. publ. in tribus codd. et in totidem codd. vita *Marci, eremitae.* — Inter codd. *Vossian.* in catal. bibl. *Leidens.* p. 368. fin. ar. 16. sic citatur cod. *Passin.* S. *Marci*, evangelistae: vita *Saturnini* episcopi: vita S. *Eparchi*, episcopi. *Harl.*

Marci monachi, supra in Macariis duobus.

Marci Atheniensis, qui in eremo Thraciae se exercuit: Δηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat graece e MS. Diuionensi ad calcem tom. III. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. et latine p. 779.

\* Martyrium SS. Marciani et Martyrii, Notariorum, sub Constantio.

Ἐπεὶ

v) In cod. *Matrit.* v. *Iriarte* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 363. — in cod. *Bauar.* CXXXII. in quo vita, in fine est longior, quam in *Matritensi*, adnotante *Hardt.* in *Aretini* Beyträgen etc. 1804. part. 9. p. 20. *Harl.*

w) Longe plura de Marco *Henschenius*, ad V. Aprilis, *Combesii* in Bibl. Concionatoria tom. VI. pag. 448. seq. et D. Io. *Georgius Dorschenus* noster in *Scelctomania Pontificia*.

Ἐπεχωρίσθη μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρμενίων ὄνομα τῇ Ρωμαίων [Ρ] ἐπι-  
 κρατεία. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 25. Octobr. Graece MS.  
 bibl. Coislin. p. 241. *Lambec.* VII. pag. 254. 260. 262. [p. 542. 553. 558. Koll.] et  
 in Cod. Colbert. MLXXXI. Reg. MMCCCLIX. vide Bandurium ad Antiqui-  
 tates CPol. p. 628. 633. 634. 636. De iisdem martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγωνοῦν ἱερεῖς ἀθληταὶ καὶ λαμπρῆς. MS. in bibl. Coisliniana, pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Aegyptii et sociorum martyrum. Καλῶς ἐν ἀγαπητοῖ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ  
 μαρτυρησας Θεῶ. Auctor incertus. *Fabr.* In Actis SS. Iun. tom. I. p. 419. sqq. gr. ex  
 cod. Vatic. cum versione lat. *Sirleti.* et comment. notisque *Henschenii.* — Alia acta  
 martyrum Marciani et Nicandri, lat. ex cod. Vallicellano, in *Io. Mabillonii* museo ital.  
 tom. I. part. 2. pag. 247. sqq. — eadem, ex codd. et ed. inter se collatis, in *Rui-*  
*narti* Act. primord. martyr. pag. 521. sqq. *Harl.*

[Certamen decem f. potius undecim martyrum, Marciani, etc. v. infra: in decem martyres  
 sub Leone Afauro. *Harl.*]

Marciani martyris, episcopi Syracusani. Φέρει τοίνυν, ὃ ἡγαπημένε. Auctore incerto circa  
 a. C. 700. scriptum elogium exstat graece cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad  
 14. Iunii tom. II. pag. 788. sqq. cum comm. et notis Papebrochii.

\* Marciani, presb. et oeconomus ecclesiae CPol. Sunt quidem multa quoque alia quae hanc re-  
 giam exornant. Latine apud Surium X. Ianuar. Confer Tillemont. tom. XVI. p. 161.  
 seq. *Bollandum* ad X. Ianuar. pag. 609. tom. I. *Fabr.* Graece in cod. *Ninianiano* CXLI.  
 (qui continet vitas SSctorum, Ianuar.) nr. 4. in ὁποῖα μὲν καὶ ἄλλες. *Harl.*

B. Mariae virginis vita, scripta ab Epiphanio monacho et presbytero. Περί τῆς κυρίας καὶ  
 ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. \*) Non admodum probat, quae de b. virgine  
 scripserint incerta fide Iacobus Hebraeus, Aphrodisianus Persa, aut de eius dormitione  
 M m 2 Ioannes

α) MS. in *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 413. in  
 cod. CCXCVI. fol. 15. Vniuersim vita Mariae et  
 quae ad illius memoriam cultumque pertinent,  
 toties olim decantata fuerunt, et in tot codd. sunt  
 descripta, ut omnium eorum inquisitio et com-  
 memoratio multum temporis chartaeque require-  
 rent, neque commodae necessariaeque fierent. In  
 bibl. publ. *Paris.* catal. tom. II. sunt XXXI.  
 codd. in quibus Mariae vita etc. enarratur, ut  
 omittam indices ad *Lambecii* commentarios, ali-  
 osque MSS. bibl. catalogos. — *Mosquae* in cod.  
 synod. IX. historiae Mariae ab eius natiuitate usque  
 ad inuentam illius vestem. v. *Matthaei* notis. eod.

Mosq. p. 26. nr. 10 in 8. — add. infra, vol. X.  
 p. 478. nr. IV. et V. ed. vet. — Mariae imago,  
*Vindob.* in cod. caef. XX. nr. 4. v. *Lambec.* III.  
 p. 96. sq. nr. 4. et VIII. p. 692. sqq. et p. 697.  
 sqq. de imagine illius, a Luca picta, atque a Pul-  
 cheria imperatrice CPoli in templo Mariano τῷ  
 Ὁδῶν, extructio collocata. Adde infra ad fi-  
 nem artic. de Maria. — De genealogia Christi  
 et Mariae v. *Lambec.* III. p. 120 - 124. ibique Kol-  
 larii notas, ac p. 138. nr. 5. ibique Koll. notam.  
 Kollarius quoque in nota ad *Lambec.* III. p. 69.  
 late versatur in quaestione soluenda, quando Ma-  
 ria Θεοτόκος, *Deipara* coeperit appellari. *Harl.*

Ioannes Thessalonicensis et alius Ioannes, qui theologum se vendidit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem episcopum pro vita, laudationem edidisse. Vide Al-  
latium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariae virginis <sup>y)</sup> laudatio.

Θεὸς τῷ παντοδυνάμει πλέσιον ἡμῶν λόγον χορηγῆντος. Auctor Iosephus Bryen-  
nius.

[Καὶ πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις in cod. *Bavar.* X. in quo quidem inscribitur Gregorii (Go-  
orgii) Scholarii liber de orthodoxa fide; sed cel. *Hardt.* in Aretini Beyträgen  
etc. 1803. part. 2. p. 38. sq. docet, esse sermonem in laudem Mariae deiparae.  
— Ibid. part. 4. p. 48. (coll. tamen Hardtii nota.) in cod. XXXII. sunt Ioann.  
Chrysostomi, et Gregorii episc. Nysseni duae orat. de occurſu Iesu, de Maria et  
Symeone. *Hartl.*]

Κλέπτει τὰς πόλεις τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus patriarcha CPol. Graece et lat.  
in eius orat. a Riccardo editis et tom. I. Auctarii noui Combefis. p. 346.

[P] Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor Proclus CPol. Edidit post laudatum Riccardum,  
*Combefis.* pag. 302. tom. I. auctar. noui. *Fabr.* Gr. in cod. *Taurin.* LXX. fol.  
279. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 167. *Hartl.*

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύριες. Idem Proclus. Edidit post Riccardum,  
*Combefis.* pag. 339.

Πᾶσα μὲν εὐγνώμων γλῶσσα. Hesychii, presb. Hierosol. Edidit *Ducanus* tom. II.  
auctar. p. 421. et tom. XII. bibl. patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Hesychii eiusdem Hierosol. Edidit *Ducanus* tom. II. au-  
ctar. pag. 417. cum Io. Pici versione recusam tom. XII. bibl. patrum Paris. 1644.  
1654. pag. 661.

Τὰς ἐκλαμπέσας μαρμαρυγὰς. Epiphanius, episcopus Cypri. Graece et lat.  
tom. II. Opp. p. 291. et latine ex Io. Pici versione apud Surium 8. Decembr.

Τὰς αἰθαλῆς ῥάβδον Ἰεσσαί. Chrysippi, presb. Hierosol. Exstat graece et lat. in  
auctario *Ducanes* tom. II. p. 424. et tom. XII. bibl. patrum 1644. 1654. p. 668.

[Τὸ γεγονός πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντίοχειαν ad d. 29. Maii, *Florent.*  
in cod. *Laurent.* XIV. nr. 12. plut. 9. in fine multa desiderantur. v. *Bondin.* cat.  
codd. gr. *Laurent.* I. p. 411. Integra acta leguntur gr. et lat. interprete *Ant.*  
*Franc. Desfieu.* in *Act.* SS. Mai. ad illum diem, pag. 401. sqq. *Hartl.*]

[*Φαυδρος*

y) Confer *Hippolyti Maraccii* bibliothecam  
Marianam Rom. 1648. 8. et Marialia ab eodem,  
(sed latine tantum,) edita cum notis, ibid. 1650.  
et 1651. 8. in quibus Homiliae S. Germani, patri-

archae CPol. Leonis imp. Iſidori archiepiscopi  
Thessalonic. et Iosephi hymnographi. *Fabr.*  
*Eſiro* (Partenio) vita di Maria Vergine, Venet.  
1628. 12. *Hartl.*

[Φαίδρις ἡμῖν ὁ λέγων. Cyrilli Alexandrini, contra Nestorium, in cod. caesar. XXXIX. v. *Lambec.* VIII. pag. 820. In eodem vol. in aliis viginti quatuor codd. vita S. Mariae varie modo enarratur: quorum loca indicata reperies in indice III. ad id volum. vos. *Mariae B. V. Harl.*]

In Conceptionem S. Deiparae virginis 8. Dec.

Ἡδεῖα μὲν ἡ τῆς παρεύσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος. Ioannis monachi et presbyteri Euboeae, clari circa a. C. 744. Vide *Allatum* de Io. Damasceni scriptis §. 68. *Fabr.* MS. *Lambec.* V. p. 5. sqq. et VIII. p. 821. v. *supra.* *Ioachimi et Annae. Harl.*

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Georgii Nicomediensis vel Iacobi monachi ex monasterio Coccinobaphi.

Leonis sapientis orationem seruatum in bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura *Combesfius* in bibliotheca concionatoria tom. IV. p. 90. seq.

In b. Mariae natiuitatem 8. Sept. *Vide supra.* in *Ioachimo et Anna* etc. Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in Auctario nouiss. *Combesiano* tom. I. p. 437. et latine tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. p. 422.

Ἀγῶν Μωϋσέως τὰ μέγιστα τὸ ζῆλον ἐκείνο θαύμα τῆ βαύτα. MS. *Lambec.* VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις. Andreae Cretensis. MS. bibl. Coislinianae pag. 388. *Fabr.* Edita ex cod. Laub. gr. et lat. ab *Angelo-Marco Riccio*, Florent. 1732. 4. et in *Bandini* monumentis gr. ecclesiae veteris. Florent. 1762. 8. vol. III. nr. 8. conf. mea Supplementa ad introduct. in histor. L. gr. part. 2. p. 250. *Harl.*

[P] Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παρεύσα πανηγυρίς. Andreae Cretensis. Graece et lat. in Auctario nouo *Combesf.* tom. I. pag. 1289. et in eius Andrea Cret. p. 1. *Fabr.* MS. *Lambec.* IV. p. 204. nr. 6. et VIII. p. 611. sq. nr. 5. *Harl.*

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίῳ. Auctor Leo imp. Graece et latine in Auctario nouo *Combesf.* tom. I. p. 1605.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Ioh. Damasceni. Graece et lat. a. 1577. edidit *Iac. Billius* et emendatus *Mich. le Quien* tom. II. opp. Damasceni p. 841. Latine etiam *Combesfius*. Notae *Petri Pantini* exstant ad calcem concionum graecorum patrum Antwerp. 1601. 8. pag. 380. *Fabr.* Gr. in cod. *Bauar.* v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. pag. 382. *Harl.*

\* Oportebat reuera virginem, sicut ipsa Dei ad homines venturi. Latine apud *Lipoman-*

pomannum tom. VI. et Surium ad 15. Aug. *Fabr.* Graece in cod. *Nannio* CXXVI. nr. 15. inc. Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν πάρεθρον, ὥσπερ αὐτὴ θεῶ. Tribuitur ibi Metaphrastae. Ibid. nr. 16. est Io. Damasceni orat. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς — *Μαρίας* init. ἔστι μὲν ἀνθρώπων ἑδῶς, et est edita. v. cat. codd. gr. *Nan.* p. 279. — *Taurini* in cod. CIV. v. cat. codd. graec. *Taur.* p. 194. *Harl.*

Εἰ μετρεῖται γῆ σπιδαμῆ. Georgii Nicomediensis. Siue potius Andreae Creten-  
sis, sub cuius nomine graece et lat. edidit Combefissius tom. I. Auctarii noui  
pag. 1305. Illi tribuitur in MS. *Lambec.* IV. pag. 88. \*) VIII. pag. 379. 380.  
[pag. 808. et 818.] Bibl. Coislinoiana pag. 388. At sub Germani OPol. nomine  
cum versione Andreae Schotti prodiit tom. II. auctar. *Ducæi* p. 450. et tom.  
XII. bibl. patrum Parif. 1644. 1654. pag. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δάδκα φυλῶν. Proteuangelium tributum Iacobo apostolo,  
quod post Neandrum edidi graece et latine, notisque illustravi in codice apocry-  
pho noui Testamenti, pag. 66. sqq. MS. *Lambec.* VIII. pag. 52. 376. 379. 386.  
*Fabr.* Vol. IV. p. 300. VIII. p. 109. sq. 801. sq. 808. nr. 2. 821. nr. 2. *Harl.*

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilae.

Δαμπρῶ μὲν καὶ περιφανής. Georgii metropolitae tom. II. Auctar. noui Com-  
befif. pag. 995.

Δαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ πτῶσις σήμερον. Theodori iunioris homologetae, mo-  
nachi studitae. Sub Damasceni nomine cum versione Allatii edidit *Mich. le*  
*Quien* tom. II. pag. 849. Eidem tribuitur in bibl. Coislinoiana p. 387. *Fabr.*  
v. plura supra, in vol. IX. pag. 735. h. *Harl.*

Μαυσῆς ἐκῶν, ὃ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ χαριέστερον. Georgii metropolitae Nicomed. Graece et lat. tom. I.  
Auctarii noui Combefif. p. 1015.

Οὐρανὸν ἢ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Eiusdem, ibid. p. 1043.

Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreae Cretenfis. Bibl. Coisl. p. 388.

Παρεθνικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coisl. p. 388.

[P] Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii patriarchae CPol. Graece et  
lat. in Auctario nouo Combefif. tom. I. pag. 1583.

Συγκαλῶ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐξίσαιν. Iacobi monachi ex monasterio  
Coccinobaphi. Graece et lat. ibid. pag. 1247. Plura collegit Combefissius tom.  
VIII. Bibl. Concionatoriae pag. 1-124.

Τὰς

2) Pag. 205. sq. Koll. cuius not. conf. *Harl.*

Τὰς ἐλάμψεις τῆς θεοτόκου ἀκτίως. Epiphani Cyprii. Bibl. Coisl. p. 388. confer. tom. II. Epiphani. pag. 291.

Φαῖδρος ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαρ. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coisl. p. 338.

In praesentationem siue εἰς τὰ εἰσόδια, in ingressam in templum, quando b. Maria triennis templo reddita est. 21. Nou.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλάμψεις. Bibl. Coisl. pag. 388.

Ἰδὲ καὶ πάλιν ἐτέρα ἐορτή. Germani patriarchae, CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. [p. 298. nr. 25. Kollar.] VII. p. 52. [pag. 111. nr. 3. et p. 823. nr. 5. Koll. — Venet. in cod. Naniano LXIII. nr. 41. v. cat. codd. gr. Man. p. 106. Harl.] et graece ac latine inter homilias veterum patrum a Petro Panitino Antwerp. 1601. 8. pag. 386. et tom. II. auctarii Ducaeani pag. 445. et tom. XII. Bibl. patrum a. 1644. 1654. pag. 689. Et ex Combefisii recognitione in eius auctario nouo tom. I. p. 1411. Et latine ex versione Herueti apud Surium 21. Nou. et Lipomannum. In MSS. codd. bibl. Coisl. pag. 195. et 385. [ac Taurin. cod. LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 167. Harl.] incipit. Ἰδὲ πάλιν ἐτέρα πανήγυρις καὶ Φαῖδρα.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσων ἀρχάς. Georgii chartophylacis, graece et latine tom. I. Auctarii noui Combefis. p. 1091. sub nomine Georgii metropolitae et archiepisc. Nicomediensis: ita et latine Surius ad 21. Nou. et Lipomannus et in MS. graeco bibl. Coisl. p. 212. 388.

Πολλοὶ πωλάκις τὴν πῆραν τῶν πλουτίμων. Iacobi monachi ex monasterio Cocinobaphi.

Τὴς αὐτῆς ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρήνη; Leonis imper. graece et lat. in Auctario nouo Combefis. tom. I. p. 1619.

Φαῖδρα καὶ παραδόχος ἡ παρεῖσα πανήγυρις. MS. bibl. Coisl. CCXII. Tarasii, patriarchae CPol.

Φαῖδρον τὸ τῆς παρεῖσης ἐορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii monachi et chartophylacis magnae ecclesiae CPol. Graece et lat. tom. I. Auctarii noui Combefis. p. 1070.

In descriptionem siue censum S. Mariae.

Ὡς περ οἱ τὴν χερσαίαν γῆν. Athanasii Alex. inter spuria edidit Montfauconus tom. III. pag. 404. Vide et supra, in Iosepho.

[P] In Iosephi dubitationem et cum Maria colloquium. Καλὰς μὲν ὁ τῆς εὐπαθείας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem "a) ab angelo factam.

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam patrum tom. VI. p. 313. seq.

Ἀρχαῖ



Ἀρχὴ μὲν τῶν ὁρτῶν Θεός. Mich. Pselli. *Fabr.* Graece in codd. *Barocc.* XXV. sub fin. Alia anonymi, sine indicio principii in cod. *Barocc.* CXXXI. Confer ad Allatium de Psellis §. 67. *Harl.*

Βασιλικῶν μυσηρίων ἐορτὴν ἐορτάσμεν σήμερον. Io. Chrysostomi. MS. memorat *Gerh. Vossius* pag. 62. ad Thaumaturgum, atque se vidisse etiam eiusdem argumenti orationes siue homilias, vnam ineditam Chrysostomi, tres Absolonis abbatis, singulasque Theodori Studitae, Amphilochoi Iconiensis, Hefychii presbyteri.

Εἰ ποτε δὲ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σικετᾶν. Nic. Cabasilas.

Εἰς δόξαν τῆς πανταπῆς Τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνους. Nicephori Gregorae. MS. *Lambec.* VIII. p. 64. [p. 135. sq. nr. 2. Kollar.]

Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγύστε. Anonymi MS. in bibl. Coislin. pag. 181.

Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii episcopi Neocaesariensis p. 66. edit. *Gerh. Vossii. Fabr.* In cod. *Taurin.* LXX. v. catal. codd. gr. *Taur.* pag. 165. *Harl.*

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χρεᾶ. Andreas Cretensis. Martino Hoppero interprete latine apud Surium 25. Mart. Graece et latine in orthodoxographis et in edit. *Combesii.* pag. 11. *Fabr.* In cod. *Bavar.* III. v. *Hardt.* in Aretini *Beiträgen etc.* 1802. part. 1. pag. 18. et in cod. *Taurin.* et loco cat. cit. *Harl.*

Ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani, archiepiscopi CPol.

Εὐαγγέλια, ἀδελφοί, Εὐαγγέλια. Sophronii Hierosol. MS. bibl. Coislinian, pag. 389.

Εὐφρανέσθουσιν οἱ ἕρμενοι. Isidori, archiepiscopi Theffalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Eiusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cuius sermones saepius prodit graece et latine. Emendatior tom. I. Auctarii noui *Combesii.* p. 570. *Fabr. Monac.* in cod. *Bavar.* CCXXI. v. *Hardt.* 1805. part. 4. pag. 382. *Harl.*

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Ioannis Damasceni. Graece et lat. tom. II. edit. Mich. le Quien p. 833. [v. vol. IX. bibl. gr. p. 734. *Harl.*]

Iam tempus est, fratres dilectissimi. Ioh. Damasceni. Latine ex arabico tom. II. edit. Michaelis le Quien pag. 833.

Ὁ μέ-

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Ioannis, monachi et presbyt. Euboeae circa a. C. 744. clarus. MS. *Lambec.* pag. 22. seq. [pag. 51. sqq. Kollar.] VIII. p. 386. *Fabr.* p. 821. nr. 1. Kollar. est oratio in adnuntiationem S. Ioachimi et S. Annae et in natiuitatem b. V. Mariae. *Harl.*

[P] Ὅσαμ τῶν πόλεων βέλονται. Demetrii Cydonii cod. Barocc. XC.

Ὅταν εὐρωσιν εἰ φιλοπόται εἶναι δαψιλάαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis imper. Graece et lat. in Combefisii Auctario nouo tom. I. pag. 1632.

Ὁ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Ioannis geometrae.

Πάλιν χαρᾶς εὐαγγελία. Gregorii episcopi Neocaesariensis, cui tribuit Gerardus Voilius p. 90. siue Ioannis Chrysostomi. *Fabr.* Vid. supra, vol. VII. pag. 258. sq. nr. 7. Add. MS. *Lambec.* VIII. pag. 112. nr. 5. Kollar. sub nomine Io. Chrysostomi. — in cod. *Napiano* LXIII. nr. 1. in quo et tribuitur Ioan. Chrysostomo, et, vti in sequentibus, notante Mingarellio in cat. codd. graec. Nan. p. 102. sq. nonnulla leguntur, quae desunt in edit. ac vicissim alicubi nonnulla desunt, quae leguntur in editione. — In cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 165. — *Monac.* in cod. Bauar. III. v. *Hardt.* I. c. 1803. part. I. pag. 18. *Harl.*

Σήμερον ἀγγελικῇ παρατάξει. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii thaumaturgi. Vide Gerh. Vossii edit. p. 50.

Σήμερον ἡμῶν, ὦ ἀριστοὶ παῖδες. Anastasii, Antiocheni archiepiscopi tom. I. Auctarii noui Combefisii pag. 850.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Andreae Cretensis. tom. I. Auctarii noui Combefisii p. 1363. graece et lat.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ. Chrysostomi tom. VII. Sauii. pag. 515.

Τῆς παρεούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως. Germani, patriarchae CPol. in auctario nouo Combefisii tom. I. p. 1424. Graece et lat. Leontio CPol. tribuitur in MS. bibl. Coislin. pag. 196. *Fabr.* Io. Chrysostomo adseritur in cod. *Napiano* LXIII. nr. 12. v. cat. codd. gr. Nan. pag. 103. *Harl.*

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῶν. Anastasii Antiocheni, graece et lat. tom. I. Auctarii noui Combefisii pag. 862.

Τὸς θεῖς ιεροκήρυκας. Athanasii Alex. tom. III. Opp. p. 393.

Χαίρετε τέττό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τέ. Io. Geometrae, MS. in bibl. Coislin. p. 181. [et in cod. *Barocc.* XXV. *Harl.*]

*Χαίρω σήμερον τὴν ἡμὴν πανηγυρίζων χαράν.* Iacobi monachi ex monasterio Coecinobaphi.

In S. Mariae purificationem. Vide supra, praesentationem Iesu, et bibl. concionatoriam *Combesfii* tom. VI. p. 173. seq. *Fabr.* Io. Chrysostomi, Gregorii Nysseni, Amphilo-  
lochii, et Cyrilli Hierosolymitani oratt. MSS. *Lambec.* IV. p. 260. et 307. ac vol. VIII.  
pag. 154. et 155. *Harl.*

Modesti Hierosol. in ὑπαπαντῇ memorat *Photius* cod. CCLXXVI.

In visitationem Mariae videnda, quae collegit idem *Combesfius* tom. VIII. p. 308-320.

In adfissentiam b. Mariae ad crucem et sepulcrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρχήτοις λόγοις ἀρ-  
μονίας ἀρμυροσμένη. Iosephi Bryennii.

[Α μὲν ἂν τις εἰκόσῃ. Maximi Planudae or. in sepulturam Christi et planctum  
Mariae funebrem. v. *Lambec.* IV. p. 128. *Harl.*]

[Ρ] Πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῶν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis. Graece et lat.  
tom. I. Auctarii Noui *Combesf.* p. 1136.

*Stans apud crucem purissima virgo.* Ephraemi Syri. Latine apud Serium tom. VII.  
ad 25. Mart.

Gratulatoria ad b. Mariam de filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιόσεως προοιμιαζέτω σήμε-  
ρον. Auctor Georgius Nicomediensis. Graece et lat. tom. I. Auctarii noui *Combesf.*  
pag. 1175.

*Χαίρετε. Τὸτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τῷ λόγῳ προοίμιον.* Auctor Ioannes  
Geometra.

Antiquissimum eorum, cuius in *dormitionem* siue *adsumptionem* S. Mariae homiliae exstant,  
fuisse Modestum, patriarcham Hierosol. Photio cod. CCCLXXVI. memoratum, et  
post septimi saeculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damasceni tom. II. p. 857.  
vbi testatur, se illam Modesti homiliam descripsisse e MS. codice Segueriano. Citat  
iterum p. 820. Incipit: Ἀφάτος ἡ πανίερος γνῶσις τῶν σεπτῶν. Bibl. Coislinia-  
na pag. 389.

De Iuuenalis Hierosolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hist.

[Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅσοι εἰς ναὸν τῶτον. MS. *Lambec.* IV. p. 321. nr. 8. Kol-  
lar. vbi Sambucus, auctorem orationis esse Mich. Psellum putasse dicitur. —  
Pars msti, cuius initium deest, apud *Lambec.* VIII. pag. 275. sq. vbi v. Kollarii  
notam. *Harl.*]

VII. Ἐξὸς ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς. MS. *Lambec.* VIII. pag. 132. <sup>86)</sup> Ioannis Damasceni.  
Latine

<sup>86)</sup> Pag. 132. sq. nr. 33. Kollar. de cod. cae- Augustum: et nr. 29-37. Damasceni tres et alio-  
sar. XIV. qui continet magni Menologii mens. rum Oratt. in Adsumptionem b. Mariae: atque  
*Lambec.*

Latine edidit Combesfius e versione Allatii. Graece et lat. tom. II. edit. Mich. le Quien pag. 882.

Εἰ δὲ ἐραὶν καὶ πλεονεξία καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori, archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα τῷ λόγῳ κατὰ τὸν λόγον ὁ λόγος. Ioannis, metropolitae Euchaitarum.

VI. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων εἰδὲς. Io. Damasceni. Latine in tom. VI. Lipomanni p. 186. et apud Surium 15. August. Graece et lat. tom. II. edit. Mich. le Quien pag. 868. MS. *Lambec.* VIII. pag. 132. [pag. 281. Kollar.] Verterunt Raph. Volaterranus, Iac. Billius, Franciscus Combesfius.

Θαροῦν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Ioannis Geometrae, qui etiam ex apocryphis collegisse quaedam se haud diffitetur.

Μητὲρ Θεοῦ ἐορτὴν τιμῶμεν. Leonis imper. Graece et lat. tom. I. Aucliar. bibl. patrum nou. p. 1733. Alia collegit *Combesfius* tom. VII. Bibl. Concionatoriae pag. 643. seq.

IV. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. Andreae Cretenfis. MS. *Lambec.* [P] VIII. pag. 130. [p. 278. nr. 32. Kollar.] Latine in tom. VI. Lipomanni pag. 182. b. et apud Surium 15. August. Graece et lat. in Andrea Cretenfi *Combesfii* p. 143. sqq. *Fabr.* In cod. *Taurinensi* LXX. fol. 191. vbi inc. Καλεῖ καὶ πάλιν. vid. cat. codd. gr. Taur. pag. 166. — Hoc etiam principium est in cod. *Bavar.* CXLVI. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 10. pag. 36. *Harl.*

[Μέγα καὶ παραδόξον. Callisti, patriarchae CPolitani, orat. inedita in cod. caesar. CXL. nr. 13. v. *Lambec.* IV. p. 137. ibique Kollar. *Harl.*]

V. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. MS. *Lambec.* VIII. p. 131. [pag. 280. Kollar.] Ioannis Damasceni. Inter eius opera gr. lat. tom. II. edit. Mich. le Quien pag. 857. Latine verterunt Raph. Volaterranus, Iac. Billius, Combesfius.

II. Μυσήριον ἢ παρῆσσα πανήγυρις. Andreae Cretenfis. MS. *Lambec.* VIII. " p. 129. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 15. Augusti. Graece et lat. in Combesfii Andrea Cretenfi p. 131. Paris. 1644. fol.

Nn 2

\* Oj

*Lambec.* p. 283-410. doctam diff. de Assumptione b. V. Mariae, die illius memoriae consecrato, historia eius et controuersia inde orta etc. at recognitam et hinc inde mutatam inseruit. Kollar. quoque in illa nota obseruat, Hagiographos in Act. SS. August. tom. III. p. 199. promississe, se de illa controuersia et de b. Mariae festiuitatibus alio tempore esse acturos, eorum tamen consilia praecipasse videri *Lambertinum*, postea Benedictum XIV. P. M. duobus commentariis, italice scriptis, altero quidem de Iesu Christo, altero autem de

matris eius festiuitatibus, a *Mich. Angelo de Giacomellis* in latin. sermonem conuersis, Patav. 1745. F. ibique agi de festo assumptionis b. V. pag. 288. sqq. conf. supra, vol. IX. pag. 735. sq. *Harl.*

cc) In vol. IV. p. 304. ed. Koll. nec non in vol. VIII. p. 277. nr. 30. et pag. 809. nr. 6. Koll. — in cod. *Taurin.* LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 166. *Harl.*

\* Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς. Simeonis Metaphrastae.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ αὐτῷ. Andreae Cretenfis. MS. bibl. Coislinian. p. 389. *Fabr.* In cod. Taurin. cit. et cat. mem. — in cod. *Bauar.* CXLVI. v. *Hardt.* l. c. p. 35. *Harl.*

VIII. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τῆτο. Andreae Cretenfis. MS. *Lambec.* VIII. pag. 130. [pag. 277. sq. nr. 31. Kollar. iterum p. 737. nr. 4.] Graece et lat. in Combesfisi Andrea Cretenfi p. 115. Homilias, quibus numeros romanos praefixos vides, illas eo ordine in codice MS. noni saeculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρεώων πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPolit. Graece et latine tom. I. auctarii noui Combesf. p. 1446. MS. *Lambec.* VIII. p. 53. vbi lacunam supplet, et 130. [pag. 278. et 737. Kollar.]

Παυσάσθωσαν τῶν αἰρετικῶν οἱ ἀμαθῆς. Germani, patriarchae CPol. Graece et lat. tom. I. auctarii noui: et cum Andreae Schotti versione tom. XII. bibl. PP. Paris. 1644. 1654. p. 703. et tom. II. auctar. Ducae p. 459. MS. *Lambec.* VIII. p. 130. [pag. 279. nr. 34. Koll.]

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκραιᾶς διαλύσεως, αἰώνις δὲ εἰς ἑρρανὲς ἀναλήψεως. Auctor incertus.

I. Τῆς αἰγίας ἐνδόξῃ Θεοτόκῃ. Narratio apocrypha S. Iohanni apostolo tributa, de qua dixi in codice apocrypho noui Test. Multa etiam de eadem *Lambecius* in itinere Cellesi, quod praelo subiici iterum a. 1710. curauit, et lib. VIII. de bibl. caesarea p. 132 - 198. <sup>ad</sup>) In MS. bibl. Coislinianae p. 196. incipit: Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῃ καὶ ὄντως μεγ.

Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λιπαίνει κατὰ τὸ γεγραμμένον ὅσα. Eiusdem Germani. MS. *Lambec.* VIII. p. 131. [pag. 280. nr. 35. Kollar.] Edidit graece et lat. *Combesfius* ad calcem Theodoti Ancyran. Paris. 1675. 8.

[P] Ὡ Θεὸς μήτηρ, καλὸν γὰρ οἶμα. Manuelis Palaeologi.

In b. Mariae ingressum in sancta sanctorum. Ἐπὶ τῶν μεζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν. Gregorii Palamae, archiepiscopi Thessalonicensis. MS. bibl. Coislinian. p. 153.

Εἰ ἐκ τῆ καρπῆ τὸ δένδρον γινώσκεται. Eiusdem Palamae. Idem.

Θυμηδαίς μὲν πᾶσα θεκτάτη πανήγυρις. Germani, patriarchae CPol.

Ὁ χρεώ.

ad) Pag. 283 - 410. Koll. — Eadem narratio in cod. CLI. nr. 32. et conf. quae *Lambec.* IV. pag. 301. sqq. et Kollar. adnotarunt. — in cod. *Bauar.* CXLVI. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 10. p. 37. — in cod. *Taurin.* v. catal. codd. gr. Taur. p. 166. et in cod. *Naniano* LXIII. nr. 39. at nr. 40. est *Epiphani*, monachi et presbyteri, orat. de vita b. V. Mariae, quam ex illo cod. edidit *Mingarellius* in Anecdotis litter. Romae typis expressis. v. cat. codd. gr. *Nanian.* p. 106. *Harl.*

Ὁ Χρῆστων πάντοτε τὸν ἰδίον εὐεργέτην ἀνυμνεῖ. Eiusdem.

Τῇ Θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγίας. Ioannis, Thessalonicensis episcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὑπερενδόξον ταύτην Ἐκκλησίαν. Ioannis discipuli.

In templum S. Mariae ad perennem fontem et de miraculis ibi factis. *Εἶσα πηγῆς μὲν ἡδὲ*  
Nicephori Callisti. *Fabr.* [plura v. supra ad vol. VII. p. 439. not. yy. *Harl.*]

In templi S. Mariae dedicationem, et reliquiarum venerationem, zonae et fasciarum. *Δε-*  
*δοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σὲ ἡ πόλις τῆ Θερ.* Auctor Germanus, patriarcha CPol.  
Latine in tom. VI. Lipomani et apud Surium ad 31. Augusti. Graece et lat. Combefis-  
sius in manipulo rerum CPol. p. 232. [MS. *Laurent.* v. *Bandini* cat. codd. gr. I. p. 457.  
nr. 47. *Harl.*]

In venerationem eius et encaenia noui loculi in Chalcoopratis. *Πρόκειται σήμερον ἡμῶν*  
*εἰς προσκύνητιν.* Euthymii monachi. Latine apud Lipomanum tom. VI. pag. 217.  
et Surium 31. Augusti. [v. supra, vol. VIII. p. 346. sq.]

In Zonam b. Mariae. *Τὸς ὁ Φαίδρος σύλλαγες ἔτος.* Germani, patriarchae CPol. Grae-  
ce et lat. tom. II. Auctarii noui Combefis. p. 789. qui Andreae Cretensi malit tribuere.  
*Fabr.* [Apud *Bandin.* in cat. codd. gr. *Laur.* I. p. 457. in cod. XXXIII. nr. 48. ante  
memoratus Euthymii sermo *Πρόκειται* etc. dicitur esse encomium in adorationem zo-  
nae S. Mariae. *Harl.*]

In depositionem pretiosae vestis S. Deiparae in Blachernis. *Θεῶα τιτὴ καὶ μεγάλη μυστήριον*  
Georgii metropolitae Nicomediensis. Graece et lat. tom. II. Auctarii noui Combefis.  
pag. 752. A Possuino tribuitur Theodoro, presbytero et syncello magnae ecclesiae.  
*Fabr.* Theodoro presbytero etiam tribuitur in cod. *Bonar.* CXLVI. v. *Hardt.* in *Are-*  
*tini Beytr.* etc. 1804. part. 10. p. 34. sq. et in cod. gr. *Taurin.* v. cat. codd. gr. *Taur.*  
pag. 166. *Harl.*

[De inuentione venerandae vestis S. Deiparae, auctore anonymo: inc. *Λέων ὁ μέγας, ὁ κατ'*  
*ἐκείνην.* in cod. *Bonar.* CCXXVI. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 5. p. 527. *Harl.*]

[Ibid. p. 528. et 529. ex eod. codice memorantur: De existente in marmore non manu facta  
immagine S. Deiparae Lydae, quae dicta est Diospolis: princip. *ἔτι Φησὶν Πέτρος καὶ* et  
de imagine S. Deiparae in hodego, mulierem effosso infantis, in eius manibus por-  
tati, oculo, statim eodem oculo priuatam fuisse: inc. *Ναός τις ἐστὶ σεβάσμιος;* —  
Mariae imago in *Lambec.* comm. III. p. 96. nr. 4. et pag. 97. nr. 5. *Harl.*]

Narratio de miraculosa restitutione ectypae imaginis Deiparae Mariae romanae, quam et ar-  
chetypo picto, vt aiunt, a S. Luca Germanus patriarcha fieri curauerat. *Καὶ πάντα*  
μὲν

Nn 3

ee) De templo CPol. in Chalcoopratis vide *Tillemont.* tom. XV. p. 182. et *Cangii* CPolin *Chri-*  
*stianum.*

μὲν ὁ χεῖνος. Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 325. seq. *Fabr.* pag. 692. seq. ed. Kollar. Add. supra, ad sect. XIII. de Iesu imagine adnotata. *Harl.*

Miracula Deiparae in Choziba. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξης. MS. bibl. Coisl. pag. 416.

[In laudem b. V. Deiparae, ob liberationem urbis CPolitanae a Persarum, Scytharum etc. diuersis oppugnationibus: oratio Antonini, monachi Studitae in Blachernis habitae: inc. Ἡδὴ σοὶ καὶ αὐτὸς μετὰ πολλὰς ἐπαινήτας. MS. *Lambec.* III. p. 322. seq. ibique. v. Kollarii notae.

Narratio de urbis CPolitanae miraculosa liberatione per b. V. Deiparam tempore Heraclii ab expugnatione Persarum et Abarorum. MS. *Lambec.* V. p. 300. seq. ibique v. not. Kollarii. Inc. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τῷ τῶν Ῥωμαίων βασιλείῳ. — it. *Taurini* in cod. LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 165. — Similis quaedam, at multo breuior, narratiuncula est in cod. caesar. XIV. nr. 17. v. *Lambec.* VIII. p. 252. seq. et Kollar. not. *Harl.*]

[P] Mariae Aegyptiacae et Zosimae. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν. Bibl. Coisl. pag. 126. 196. 401. *Lambec.* VIII. p. 231, [pag. 490. Kollar.] Graece e MS. Mediceo et Bauar. in calce Actor. Sanctior. tom. I. Aprilis p. XIII. et latine pag. 76. Allatus, auctorem huius vitae, ait, esse Sophronium, patriarcham Hierosolymitanum, sub cuius nomine bis in bibl. Coisl.iana exstat, et citatur etiam in glossario graeco-barbaro Meursii, et latine ex versione Pauli diaconi Neapolitani apud Surium ad 9. April. pag. 15. seq. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad a. C. 421. reuocat \*). Oratio Manuelis Palaeologi imp. quae post vitam Mariae huius subiici consuevit, incipit: Ὁ λόγος ἔστω ὁ τῆς ὁσίας ἡμῶν τὸν βίον ἀρετὰ διαζωγραφήσας. Vitam Mariae aegyptiacae a Metaphraste scriptam graece habuit Rosweidus. Vide Gudii epistolas pag. 278.

In S. Mariam Aegyptiacam. Ἀποστολικῆς ἐνδόξης γραφῆς πέρας φθάνει. Maximi Holoboki Syncelli. MS. bibl. Coisl. pag. 245.

Mariae Antiochenae et Anthemii. Τὸ γεγονός πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν. Graece et latine, interprete Antonio Francisco Desliens S. I. in Actis Sctor. ad 29. Maii tom. VII. p. 50.

Mariae iunioris sub Basilio Macedone. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν αἰγώνων. Auctor scripsit, quum Romanus esset imperator et Euthymius patriarcha CPol.

\* Mariae

f) V. plura ad volum. IX. bibl. gr. p. 164. seq. it. cel. *Hardt.* de codd. Bauar. in Aetini Beyträgen etc. a. 1803. part. 3. p. 25. et a. 1804. part. 8. p. 18. in utroque cod. nec non in cod. *Mosquensi* synod. CXLIX. (v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 82. in 8.) vita illa tribuitur *Sophronio* Hieroso-

lymitano. — Paraphrasis metrica, auctore *Hildeberto*, episc. Cenoman. in *Hildeberti* Opp. p. 1261. Paris. 1708. fol. et in Aët. SS. I. mem. p. 83. seq. — *I. Serclier* l'Oracle des deserts, ou la Vie de S. Marie Egyptienne, divisée en trois parts. A Lyon. 1625. 12. *Harl.*

\* *Mariae*, Eugenii filiae, quae Marini sub nomine monachum simulavit. Supra, in Eugenio. *Fabr. v. Lambec.* et not. Kollar. VIII. p. 175. nr. 15. Acta eius, aut Marinae, auctore incerto, ex Rosweidi vitis patrum, cum Io. Bapt. Sollerii comment. et duabus appendicibus, de *Reparata*, s. *Margarita*, *Pelagius* dicta, et de *Marina*, Scaniensi in Sicilia: in Act. SS. Iul. tom. IV. p. 278. sqq. — In illis Actis SS. passim de multis aliis *Mariis* ac *Marinis* utriusque sexus agitur. Loca citantur in cat. bibl. Bonav. l. cit. pag. 869. sqq. *Harl.*

[*Mariae Magdaleneae*. Nicephori Callisti Xanthopuli sermo in S. et apostolis aequalem vnguentiferam Mariam Magdalenam, *Florent.* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 18. plut. 9. Inc. *Εἴπερ ἄλλοτε καὶ λέγω τὸ προσήκον* quem sermonem *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. p. 446-455. integrum gr. publicavit. Idem monuit, in Combesii bibl. confectionat. inter homilias in eandem encomiasticas nullum occurrere: et „scimus quidem, ait, a Bollandistis sub die XXII. Iulii (tom. V. p. 187. a Io. Bapt. Sollerio in comment. historico-critico de S. Maria Magdalena,) de hac Sancta fuisse vberissime disputatum, atque ita docte ac diserte eorum argumenta, qui tres distinctas mulieres, sub vno eodemque ipsius nomine in euangelio indicari contendunt, fuisse confutata, atque unitatem ipsarum adsertam, ut vix quidquam novi ex hoc sermone, in quo ipsarum distinctio supponitur, hauriri posse videatur.“ Secus sensisse videtur *Bilib. Pirckheimer* in diss. de Maria Magdalena, quod falso a quibusdam habeatur pro illa peccatrice; in eius Opp. pag. 220. sqq. Francof. 1610. fol. — In iisdem Act. SS. pag. 218. sqq. est Odonis abbat. Floriac. et Cluniac. sermo de S. Magdalena: *Harl.*]

[*Mariae*, neptis Abraamii, eremitae. Ephraemi Syri. v. supra, in vol. VIII. p. 229. *Harl.*]

[*Mariae*, quae postea dicta est Marina, vita, in cod. *Mosquensi* CXLIX. v. *Matthaei* notit. cit. p. 81. Inc. *Ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι θυμένιος*. *Harl.*]

\* *Marinae* siue *Margaretae* martyris: *Nihil aequè lætificat et exhilarat animam bonam*. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 17. Iulii. Vide de hac, si lubet, *Tillemontium* tom. XVI. p. 167. [et Acta SS. Iul. tom. V. p. 33. *Harl.*]

*Τῆς ἀναστάσεως τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*. Auctor incertus. MS. in bibl. Coislin. pag. 196.

*Ἐμοὶ δὲ καὶ ἑρπὲς ἀνὰ δακρυὰ τὰ τῆς Ἑκκλησίας σερπῶμα*. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

*Καὶ τὴν Ἑκκλησίαν ἀρεὰ, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ*. Auctor Gregorius Cyprius, patriarcha CPol. MS. in bibl. Vindobonensi. *Lambec.* VIII. pag. 71. [p. 150. seq. Kollar. qui in nota observat, Bollandistas hanc orationem, scenicam magis, quam historicam, noluisse aperiri sua inferere, et copiosius de ea re differuisse, in Act. SS. Iul. tom. V. p. 32. nr. 50. et p. 33. nr. 51. *Harl.*]

[*Οὐδὲν οὕτως ἡδύνα* in cod. *Laurent.* XXXVIII. nr. 17. plut. 9. v. *Bandin.* catal. cit. I. p. 446. seq. *Harl.*]

Marini



Marini vita per Theotimum. Τῆς ἀναστάσεως τῆ κυρίας ἡμῶν. Cod. Barocc. CXLVIII.

[P] Marini Senis, Anazarbei Cilicis, sub Diocletiano. 8. Augusti. Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος ὁ γέρον. MS. *Lambec.* VIII. p. 121. *Fabr.* p. 258. sq. Koll. et ex hoc codice, gr. ac lat. in Act. SS. Aug. tom. II. p. 347. cum comment. praeuio Io. Pinii. *Harl.*

[Maronis, anachoretæ in Syria, vita ex Theodoretæ Philotheo cap. 16. cum comment. *Henschenii*, in Act. SS. Febr. tom. II. p. 766. sq. — *Mari*, monachi, et *Maronis*, abbatæ vita *Paris*, in cod. MDXXXIII. nr. 7. et 9. *Harl.*]

Marthæ hegumenæ monasterii Deiparæ in Monembasio. Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν τῷ κάτω μοναστηρίῳ. Auctor Paulus episcopus Monembasias. MS. in bibl. Coisliniana pag. 586. *Fabr.* In cod. *Taurin.* CCCXXXVI. v. cat. codd. gr. Taur. p. 421. — Vitæ fragmentum ex cod. Florentino, gr. cum interpretatione lat. et notis *Conr. Ianningi*, in Act. SS. d. 24. Maii tom. V. pag. 431. sqq. *Harl.*

[Marthæ, matris S. Symeonis, iun. Stylitæ, d. 23. Maii, *Florent.* in cod. Laurent. XIV. nr. 7. plut. 9. inc. Ὅσοι τῆς μακαρίας καὶ ἀπεράντης ζωῆς ἐπιθυμῶσι et ex hoc cod. gr. cum versione lat. et comment. notisque *Conr. Ianningi*, in Act. SS. Maii tom. V. p. 402-431. In Menologio Basilii eius memoria recolitur d. V. Iulii. *Harl.*]

Martini, episcopi Franciæ. Κατὰ τὰς καίρας Γεατιανῆ καὶ Οὐαλεντιανῆ τῶν αὐτοκρατόρων, συνέβη συναθροισθῆναι. 10. Nou. Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. pag. 268. *Fabr.* Pag. 569. sqq. ed. Kollar. *Paris*. in duobus codd. bibl. publ. De hoc episcopo Turonensi multi et veteres et recentiores egerunt. v. qui laudantur in cat. bibl. Bunau. vol. II. tom. III. pag. 875. sq. — In 3. confessorum, *Martinianum*, papam tom. canticum, in cod. Vindob. XII. v. *Lambec.* VIII. p. 209. *Harl.*

Martiniani monachi et eremitæ in Palæstina sub Arcadio et Honorio de quo Tilletmonius tom. XII. pag. 37. seq. Ἐγγιστὴ τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονος se Martiniani profitetur. MS. graece *Lambec.* VIII. pag. 84. [p. 180. nr. 21. Kollar.] et cod. Barocc. CXLVII. Latine apud Surium et Bollandum 13. Febr. tom. II. p. 666. sqq. cum comment. et notis Henschen.

\* Ὁν τρέπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσον σωματικά. Sim. Metaphrastæ.

In omnes SS. Martyres.

Αἱ μὲν Χριστὸ πανηγύρας ὄσαι τὸ Φῶς. Auctor Constantinus, diaconus magnæ ecclesiæ CPol. et charophylax, diuersus, ut notat Allatius, a Constantino Acropolita et Tio. Meminit septima synodus actione V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ἱεραὶ. Io. Chrysostomi tom. II. edit. nouæ p. 667.

*Inspiciens, rudis, imperitus pictor.* Ephraimi Syri. Latine apud Surium 1. Nou. Ambro

Ambrosio Camaldulensi interprete. *Fabr.* Graece in *Assmanni* edia tom. III. p. 248. v. supra, vol. VIII. p. 241. med. *Harl.*

Ἐξ δὲ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Io. Chrysostomi tom. II. edit. nouae p. 711.

Ἔσιν ὡς ἔοικε καὶ παρὰ τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii, episcopi Amaeas. Gr. et lat. tom. I. Auctarii noui Combefis. p. 182. Loca duo e MS. Vindob. emendat *Lambecius* VIII. p. 373. [p. 791. sqq. Kollar.]

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Io. Chrysostomi, tom. V. Sauil. pag. 984.

Φαῖδρα καὶ ἐπέραςος ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exstat graece in editione Oxon. pag. 411. *Fabr.* MS. *Lambec.* IV. p. 171. seq. Kollar. adde supra, vol. VIII. pag. 233. coll. p. 241. *Harl.*

\* In decem martyres Oretenses sub Decio.

Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλούμενης διαζήτησιν Κρήτης. Latine ap. Surium 23. Dec. et Lipomann. Graece MS. bibl. Coislin. p. 213.

[De martyrio et manifestatione resurrectionis Sclorum septem puerorum, Ephesi dormientium. Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν Καθαρύνη. MS. *Lambec.* VIII. p. 797. nr. 5. vbi Kollar. adnotat, huius narrationis versionem lat. vulgasse *Surium* ad d. 27. m. Iulii, et inde eam, cum MS. graeco et variis apographis lat. collatam, insertam esse Actis SS. ad eundem diem tom. VI. p. 392. addita suspitione, Simeonem Metaphr. esse auctorem. *Harl.*]

In decem martyres sub Leone Isauro, Gregorium protospatharium, Iulianum, Marcianum, Ioannem, Iacobum Alexium, Demetrium, Leontium, Photium, Petrum et Mariam patriciam, propter imaginem Christi CPoli in porta aenea. Τὴ τῆς παννυχίης [P] καὶ παντὸς ζωαρχικῆς Τριάδος ἐνὸς Χειρῶ. 8. Augusti. MS. *Lambec.* VIII. pag. 118. *Fabr.* Pag. 251. sq. Kollar. gr. ac lat. interprete Io. Pinio in Actis SS. Aug. (d. VIII.) tom. II. p. 434. *Harl.*

XL. Martyrum Sebastenorum.

Εἰκόνα μαρτυρικὴν διαγράψαι βέλομαι. Ephraimi Syri. *Fabr.* v. supra, ad vol. VIII. p. 241. sub fin. et *Assmanni* prolegg. I. pag. 189. *Harl.*

Ἔχει μὲν τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα Δικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Ioannis Chrysostomi sermonem memorat Photius cod. CCLXXIV.

Κατὰ τὰς καίρας Δικίνιος. Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 348. [p. 734. seq. Kollar.] IV. p. 74. et 101. <sup>65</sup>) Bibl. Coislin. p. 196.

Μαρτύ

88) P. 172. sq. ibique not. Kollar. et p. 237. nr. Acta SS. Mart. ad d. 13. Mart. vbi et duae exhibentur versiones lat. peructustae quidem, sed ab

Vol. X.

O o

inter-

Μαρτύρων μνήμης τις ἀν' γένοντο κῆρος. Basilii M. inter eius ὄpera tom. I. pag. 526. graece et lat. Meminit Snid. in *Βασίλειος*. Latine apud Surium '9. Martii. Graece cum Gerh. Vossii versione et notis ad calcem Gregorii thaumaturgi Mogunt. 1604. p. 75. *Fabr.* MS. *Lambec.* IV. p. 174. nr. 26. — in cod. *Barocc.* CXXXII. — *Monac.* in cod. *Bauar.* III. et XXIV. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. I. p. 15. ac 23. — Add. supra, vol. IX. p. 30. seq. nr. 20. *Harl.*

Οἱ μὲν ὅπλῃται Ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nysseni tom. II. p. 931. *Fabr.* In cod. *Bauar.* XCII. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 5. p. 42. In eodem cod. l. c. sunt Gregorii Nysseni duae oratt. quarum altera incipit:

Οὐκ ἀνίσταται τὴς πολλὰς· altera:

Χθὲς οἱ μάρτυρες. Vtraque oratio est quoque in cod. *Bauar.* CVII. v. *Hardt.* l. c. a. 1804. part. 7. p. 23. Vita etc. in XI. codd. bibl. publ. *Paris*, *Harl.*

Eorum testamentum graece MS. *Lambec.* IV. p. 97. <sup>aa</sup>) Latine V. p. 410. De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. martyres Amorienfes. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἑπαθλα. Sophronii, archiepiscopi Hierosol.

Φαίδρα μὲν τῆς παρέσης ἐορτῆς. Euodii.

In martyres Aegyptios. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες. Io. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 519. et tom. II. edit. nouae pag. 699. *Fabr.* In cod. *Bauar.* XXXI. vid. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. pag. 41. *Harl.*

[De martyribus millibus et viginti v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 9. p. 19. et supra, *Indas.* *Harl.*]

[Martyrum Palaestinae historia, Eusebii H. E. libro octauo adiuncta, in cod. *Mosquensi* LI. a. v. *Matthaei* noth. codd. *Mosq.* pag. 53. ed. in 8. *Harl.*]

De martyribus XLIV. quos Saraceni interfecerunt in Laura S. Sabae. Ἀξίον ἐστὶ τὰς μνητῶν τῶν ἀμαρτημάτων. MS. in bibl. Coislin. p. 416. Edidit Combesius. Graeci eorum memoriam celebrant XV. Maii. Vide epistolam ad Eustathium, Antiochi homiliis praemissam in tom. I. auctarii Ducacani p. 1021-1024.

De martyribus Lugdunensibus a. C. 117. epistola ecclesiae Lugdun. et Viennensis apud Eusebium V. l. seq. hist. Οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Λεγδύνα τῆς Γαλτίας παροικῶντες ὄντες Χρῆσθ. Latine apud Surium 2. Iunii et in *Raimarti* Actis selectis martyrum p. 62.

Plures

interpretibus aliquantum interpolatae et auctae; quarum lat. prior, quae incipit: *In tempore igitur Licini regis erat persecutio* etc. iam edita erat ex quatuor codd. romanis a Gerardo Vossio inter *Miscellanea SSorum* aliquot patrum graecorum

et latinorum, cum *Gregorii Thaumaturgi* Opp. graeco-lat. Moguntiae 1604. 4. *Harl.*

<sup>hh</sup>) Pag. 224. sqq. Kollar. in qua edit. illud Testamentum graece, adiuncta statim versione latina, est euulgatum. add. Kollar. notam. *Harl.*

Plures in SS. martyrum confessorumque plurium memoriam homilias exhibet *Combesfius* tom. VIII. Bibl. concionatoriae pag. 618. seq. sed vt in eo opere semper facit, latine tantum.

\* Vita Matronae, martyris Chienfis. Τὸς σὺφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρέτες. Latine ap. Surium, 8. Nou. et Lipomannum. Graece habuit Rolweidus. [Est in duodecim codd. bibl. publ. Paris. v. supra, *Maranae. Harl.*]

[P] *Eiusdem encomium.* Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῶν πανηγύρεως. Auctor Nilus, metropolita Rhodi. Fabr. v. supra, cap. de Nilis, §. XVI. *Harl.*

Matthaei, apostoli et euangelistae. Ματθαῖος δὲ μνήμης τι ἀν' ἔντοιο χαρίζεται. XVI. Nou. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat latine ex *Combesfii* versione tom. XXVII. Bibl. patrum Lugd. p. 410. Graece et latine in auctario nouissimo *Combesfii* tom. I. pag. 401. Vide etiam eius Bibl. concionariam tom. VIII. p. 161-186. et *Tillemont.* tom. I. memor. p. 386. seq. [vita in nouem codd. bibl. publ. Paris.]

\* *Εδὲς μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῶσαι.* Io. Chrysostomi homilia 1. in Matthaeum. MS. *Lambec.* VIII. p. 281. [pag. 597. nr. 2. Kollar.]

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κατὰ μόνας ἡσυχάζων. MS. *Lambec.* VIII. p. 278. [p. 590. nr. 21. Kollar.]

*Eiusdem apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.*

\* *Ἦδη μὲν τὴν παρατὲ πλάσαντες ἡμᾶς δοδεῖσαν φυλαίττοντες ἐντολήν.* Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiae apostoli, 9. August. Πῶς δαὲ ἄρα τὸν ἱερὸν Ματθαῖον. Auctor Nicetas Paphlago. Graece et latine in auctario *Combesfiano* nouiss. tom. I. p. 422. Latine tom. XXVII. Bibl. patrum Lugd. p. 417. Vide et eiusdem *Combesfii* Bibl. concionariam tom. VI. p. 282. seq. *Lambec.* VIII. p. 424. [p. 265. nr. 21. Kollar.] *Tillemont.* tom. I. pag. 431. seq. et 685.

\* Mauricii et LXX. cum eo militum, Apameae in Syria. Μακρύριον μνήμη Φαλασκίας καὶ ἔσηκεν Ἰνδεξις. MS. *Lambec.* VIII. pag. 87. [pag. 186. nr. 31. Kollar.] Latine ap. Surium 18. Iul. Vide Bollandum ad 21. Februar. tom. III.

In Maximum presbyterum. Ὅτι μὲν ἀπελευθέρηται ὑμῶν τὴν παρελθούσαν. Io. Chrysostomi tom. VIII. Saul. p. 80.

Maximi homologueae a. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. XIII. Augusti. Incipit: Καὶ πάσαι (leg. πάντων) μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πελαγισμένων ὁ βίος λυσitteλὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus. Lacinias produxerat Baronius e MS. Vaticanis et versione Petri Morini. Auctor Anastasius apocrypharius Maximi discipulus. Prodiit graece et latine in tom. I. Operum S. Maximi ex edit. *Combesfii*

ssii, qui latine vertit pag. 1-28. Paris. 1675. fol. *Fabr.* Maximi, nescio, cuius, vita in cod. Mosquensi CXLIX. v. *Matthaei* notit. cit. p. 181. *Harl.*

Acta et collationes siue relatio motionis factae inter S. Maximum et socium eius atque principes in secretario. Incipit: Τῇ ἡμέρᾳ ἣ προσωμίσθησαν. [P] ante tom. I. Operum S. Maximi pag. 29-86. Graece et lat. nisi quod nonnulla tantum latine ex Anastasii bibl. versione.

Officium SS. Maximi \*) et Anastasii ex Menaeis XIII. Augusti. p. 87-106.

Epitome certaminis. Ὁ ὅσιος καὶ τρισμακάριος Πατήρ ἡμῶν Μάξιμος. MS. *Lambec.* VIII. p. 127. *Fabr.* pag. 271. sqq. Kollar. add. p. 209. conf. Acta SS. ad XIII. Aug. tom. III. p. 93. De multis aliis *Maximis*, martyribus, passim in Actis SS. v. cat. bibl. *Bunau.* l. c. p. 881. sqq. *Harl.*

Maximi, Dadae et Quintiliani. Βασιλευόντων τῶν ἀσβεσάτων Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Latine apud Surium 28. April. sub Metaphrastae nomine. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. tom. II. Aprilis pag. 974. et latine Papebrochio interprete pag. 126.

Maximi. Vide supra in Caccilia.

Maximini. Vide supra, in Iuuentino.

\* Maximini. Vide Faustae.

Melanes siue Melaniae romanae. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν θὴν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερῶ ὄσι. Auctor concepit illi se profiteretur.

\* Ἦν ἄρα καὶ τῷτο τῆς μεγίστης πόλεως καὶ περιφανείας. Latine apud Surium 31. Ianuar. Graece habuit Rosweidus. Exstat et MS. in bibl. Coisl. p. 213. *Fabr.* *Florent.* in cod. Medic. Laurent. XXXIII. nr. 3. plut. 7. vid. *Bandini* cat. codd. Laur. I. pag. 293. — *Matriti* in cod. XC. v. *Iriart.* catal. codd. gr. Matr. p. 363. *Paris.* in IV. codd. bibl. publ. — in cod. *Baqar.* CXXXII. vid. *Hardt.* l. c. 1804. part. 9. pag. 20. fin. *Harl.*

Melchisedeci. Ἐν τῷ καιρῷ. Auctor fertur Athanasius Alex. tom. III. Opp. p. 239. videtur Codex apocryphus V. T. pag. 311. seq.

De Melchisedeco et Lotho. Οὗτος ὁ Μελχισεδεκ λέγεται ἀπάτωρ. MS. *Lambec.* VIII. p. 262. [p. 766. sq. ibique Kollar. not.] *Nessl.* V. pag. 128.

Meletii ducis et CCLII. martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκείνον καιρὸν ἐδιώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλέως Ἀντωνίου. Graece e MS. Florentino cum versione Dani. Cordoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maii tom. V. pag. 436. *Fabr.* v. *Bandini* catal. codd. gr. Laur. I. pag. 410. nr. 8. *Harl.*

Meletii,

ii) Confer Volum. VIII. huius bibl. pag. 719. seq. [vol. IX. p. 635. sq. ibique not. *Mou.* edit. *Harl.*]

Meletii episcopi Antiocheni, a. C. 381. defuncti 12. Febr. *Ἐξήσεν ἡμῶν τὸν ἀρσένον τῶν ἀποστόλων.* Licet in quibusdam codd. Basilio tribuatur, auctor Gregorius Nyssenus tom. II. Opp. p. 1019. [v. supra, vol. IX. p. 119. nr. 60. *Harl.*]

*Πανταχὲ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης.* Auctor Io. Chrysostomus. Latine apud Surium 12. Februar. Graece et lat. tom. II. edit. novae p. 367. citatur a Damasceno II. de imag. et in synodo II. Nic. act. IV. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. p. 177. ibique Kollar. Add. codd. *Bauar.* XXXI. XCII. et CVII. vid. *Hardt.* I. c. 1803. part. 4. p. 42. et 1804. part. V. p. 42. ac part. VII. p. 23. Conf. supra, vol. VIII. p. 512. et Acta SS. Febr. tom. II. p. 600. sqq. et 585. sqq. *Harl.*

Memnonis, infra in Saeculo, [et Acta SS. April. tom. III. p. 578. *Harl.*]

Menae, Heremogenis et Eugraphii martyrium in Aegypto, imperante Maximino. *Μεναὶ τὴν ἐπὶ γῆς τῆ Σωτῆρος Χρῆστῃ παρῴσαν.* Latine apud Surium ad X. Decembr. et apud Lipomannum: et graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 227. [pag. 482. sq. Kollar.] Bibl. Coislin. pag. 212. *Fabr.* Paris. in XXVII. codd. gr. bibl. publ. — *Matriti.* in cod. XC. v. *Iriart.* cat. codd. gr. Matr. p. 361. — *Oxon.* in cod. Selden. L. sup. nr. 3380. cat. MS8. Angl. tom. I. add. supra, *Marianae.* *Harl.*

[P.] *Τῆς τῆ Χρῆστῃ χάριτος αὐξανομένης.* MS. *Lambec.* VIII. pag. 309. [p. 660. nr. 8. Kollar.] sub ficto Athanasii nomine in bibl. Coisliniana p. 565.

Menae siue Mennae, patriarchae CPol. sub Iustiniano, 27. August. *Οὗτος ὁ αἰοίδιμος Μηνᾶς.* MS. *Lambec.* VIII. p. 216. *Fabr.* pag. 458. sq. ed. Kollar. Graece et lat. in Actis SS. August. tom. V. p. 169. cum praefato commentario. — Ibid. April. tom. II. p. 82. est *Papbrothii* narratio de *Mena, Davide, Iohanne, monachis* martyribus apud Graecos. *Harl.*

\* Menae, martyris Aegyptii in vrbe Cotyaci. *Βασιλεύοντες Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς.* Latine apud Surium, XI. Nou. et Lipomannum.

*Ἐγένετο κατὰ τὴν τελευταίαν τῆ ἀρεβῆρας.* Auctor Timotheus, archiepiscopus Alex. cod. *Baroc.* CXLVII. Latine apud Surium 10. Nou.

\* *Ἔτας δευτέρῃ τῆς βασιλείας Διοκλητιανὸς καὶ ἔτας πρώτῃ Γαίῃ Οὐαλερίῃ Μαξιμιανῷ.* Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 269. [p. 571 sq. nr. 9. Kollar.] Cod. *Baroc.* CXLVII.

\* Menodora. Vide infra, Metrodora.

Mercurii, martyris Caesaræae Cappadociae. *Καὶ ἐν Βερνῆτις μετ' ἀνδρῶν.* Auctor Nicophorus Gregoras. *Fabr.* In cod. *Bauar.* X. v. *Hardt.* I. c. 1803. part. 8. p. 4. *Harl.*

[Δένιος ἱππὸς καὶ Οὐαλεριανός. in cod. *Bauar.* CLXXIX. d. 23. Nou. v. *Hardt.* I. c. 1804. part. 12. p. 4. et in cod. *Taurin.* LXIX. d. 26. Nov. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 164. — Mer-

curii martyrium, et Historia translationis eiusdem ex MS. cardinalis Cusanus, in *Edm. Martene et Vrs. Durandi collect. vet. scriptor. ac monum. tom. VI. col. 743-756. Harl.*]

*Ἐν τῷ καίρῳ ἡρώων βασιλεύοντες Δακίς καὶ Βαλακίαν.* Auctor incertus. Latine sub Metaphrastae nomine apud Lipomannum tom. V. et Surium ad 25. Nou. p. 524. sqq.

Methodii patriarchae CPol. vita et res gestae. *Ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν ἄμω καὶ Χριστῷ μάχυντα.* Auctor incertus.

\* Metrodorae, Nymphodorae et Menodorae. Οὐδὲ γυναῖκα ἔδε κόρας τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκλείεται γάδιον. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 10. Sept. *Græce MS. Lambec. VIII. p. 238. Fabr. pag. 507. sq. ed. Kollar. cuius not. vid. Latine ex versione et edit. Lipomanni, cum comment. notisque Io. Stillingi in Actis SS. Sept. tom. III. p. 489. sqq. Add. Affmanni Kalendaria etc. tom. V. p. 229. Harl.*

Metrophanis et Alexandri episcoporum Byz. *Ἐνεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανῆς βασιλείας.* Scriptor coacum se proficitur. Confer *Photium cod. CCLVI. sed et Tillemontium tom. VII. memor. pag. 657. Fabr.* In cod. Selden. LVIII. f. ar. 3388. cat. codd. Angliae etc. tom. I. pag. 163. est nr. 1. *Metrophanis*, primi archiep. CPolit. officium, quod composuit Nicol. Malaxas, et nr. 2. *Metrophanis vita*, ad d. 4. Iun. *Harl.*

Michaelis archangeli, vide supra, archangeli.

De Apocalypsi archangeli Michaelis. *Τῶν θαυμαμάτων καὶ ὁραμάτων.* Auctor Archippus Proemonarius.

Michaelis Cerularii elogium scripsit Mich. Pfellus, cuius editionem promissit *Combesfius* tom. I. auctar. nouiss. p. 13.

Michaelis Syngelli. Νόμος ἔτος ἡθῆος πάλαι παρ' Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras. *Fabr.* In cod. Bauar. gr. cod. X. fol. 232. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 2. p. 9. *Harl.*

[Mocii, presb. mart. CPolit. *Ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆς* in cod. *Paris. bibl. publ. MDXXXIV. nr. 28. Acta martyrii ex MSS. cum comment. et notis Henschen. in Actis SS. Maii tom. II. p. 620. sqq. Harl.*]

[*Modesti*, archiep. Hierosolym. certamen et miracula, in cod. XV. Mosquens. v. *Matthasi* notit. codd. graec. Mosq. p. 25. ed. in fol. aut p. 33. ed. in 2. — martyrium, *Paris. in cod. MCXC. nr. 9. bibl. publ. Harl.*]

Monachorum caedes in Sima et Raithu. *Ἀλώμενος ἐγὼ κατὰ τὴν ἑρῶδα τῶν βασιλέων.* Nili monachi narratio edita latine apud Surium et Bollandum 14. Ianuar. Graece et latine a Petro Possino. *Paris. [P.] 1639. 4. Vide, quae ad Allatium de Nili p. 26. seq. editionis a me curatae. [In cod. Naniano CXL. nr. 7. et cod. CXXXIX. nr. 6, v. cat. codd. gr. Nan. p. 328. et 321. Harl.]*

Alia

**Alia narratio eiusdem argumenti.** *Ἐγώ τε μοι ποτε παθεζομένης.* Auctor Ammonius, monachus. Graece et latine cum notis in *Combessii* triumphis selectis martyrum pag. 88-132. Paris. 1660. 8. adde *Tillemont.* tom. VII. memor. p. 574. et 782.

**Vita Moyſis, ſervi Dei, libris tribus.** *Μωϋσῆος τῷ κατὰ μὲν τινος.* Auctor Philo Iudaeus, Graece et lat. inter Philonis opera. Latine ex Zimi versione apud Surium 4. Sept. [conf. *Lambet.* VIII. p. 3. sq. nr. 1. et 4. *Harl.*]

*Οἷον τι πάσχειν οἱ τῶν ἱππικῶν.* Auctor Gregorius Nyſſenus tom. I. pag. 167-256.

**In Moyſis ſerpentem.** *Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τε τὴν αἰρετικὴν πάλην.* Severiani Gabalenſis.

**Moyſis Aethiopis, ex latrone anachoretæ.** *Οὗτος ὁ μακάριος Μωϋσῆς τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθιοψ.* 28. Auguſt. MS. *Lambet.* VIII. p. 218. [pag. 462. *Kollar.*] ex Palladii Hiſtoria Lauſiaca. *Fabr.* Conf. Acta SS. Auguſt. tom. VI. pag. 211. cum praeuio comment. et Iun. tom. III. p. 586. *Papebroch.* notitia de Moyſe Aethiope et ſeptem SS. anachoretis in Aegypto. *Harl.*

**In mulierem peccatricem.** *Ἰκανὸς ἡμεῖς πρῶην.* Amphilochii. Graece et lat. in edit. Combessiana pag. 64.

**In mulieres vnguentiferas.** Vide in Ieſu ſepulturam. Sermonem Modeſti Hieroſol. memorar *Photius* cod. CCLXXVI.

**Myronis ſub Decio, preſbyteri Achaiae.** 17. Aug. *Ἐπεὶ τρίτη ἀνθυπατεύοντες Ἀντιπάτρης.* Auctor Metaphraſte antiquior. Vide *Banduriuſ* ad Antiquitates CPol. pag. 647.

*Ὁ ἅγιος μάρτυς τῷ Χρῆστῳ Μύρων.* MS. *Lambet.* VIII. p. 200. *Fabr.* Sed p. 261. ſqq. ed. *Kollar.* cuius not. conf. iterum ibid. p. 423. nr. 45. et *Montfaut.* Palaeogr. gr. p. 275. — Actorem Myronis Rhauicii, (qui ſequitur,) compendium, ex cod. Vindob. gr. et lat. cum comment. et notis *Io. Pinii*, in Actis SS. Aug. tom. II. p. 334. ſqq. 344. ac *Myronis*, preſbyteri et mart. Cycizen.; martyrium, auctore Laurentio, monacho Rutiēſi, gr. et lat. interprete *Pinio*, cum eiusdem comment. noſiſque, ib. Auguſt. tom. III. p. 421. *Harl.*

**Myronis Rhauiciae in Creta epiſcopi,** 9. Auguſti. *Ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ τῷ Χρῆστῳ ἱεράρχης Μύρων.* MS. *Lambet.* VIII. p. 122. et 200. [p. 261. ſqq. nr. 20. et pag. 421. nr. 42.]

**Myronis, Ephesi metropolitæ.** *Καθήμερ ἐπὶ τῶν διὰ χρείας ἐκείτου.* Auctor Neophytus hieromonachus. *Lambet.* V. p. 198. [p. 412. ſq. nr. 10. *Kollar.*]

[Narcissi, epiſc. Hieroſol. vita ex *Eusebii* H. E. ap. Surium, d. 29. Oct. p. 397. *Harl.*]

\* Nazarii,



\* Nazarii, Gerasii, Protasii et Celsi. Νέστωρ αὐτῶν (ἄγτι) τὰ Παρισίαν σὺν πτεροῖς δι-  
ποντος. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 14. Octobr. et Surium 19. Iunii. Graece  
MS. Lambec. VIII. p. 250. 258. 262. <sup>44</sup>) Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti martyris. Κατὰ τὰς καὶ τῆς παλαιᾶς αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βα-  
σιλέων Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. MS. Lambec. VIII. p. 338. <sup>45</sup>) Auctores se coae-  
vos et a Neophyto ab ethnicismo conuersos profitentur. Fabr. De eo breuis notitia ex  
Menaeis in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 297. Harl.

[E] καὶ Σολομῶν ἔφη πε γυνωματεύων. Oratio funebris in Neophytum, monaste-  
riorum Atheniensium archimandritam: Florent. in cod. Medic. Laurent. XII. nr.  
14. v. Bandini cat. codd. gr. Laur. II. pag. 502, et in cod. Barocc. CXXXI. p. 16.  
cat. MSS. Angliae etc. tom. I. Harl.]

[P] Νεόφυτος τις δέλος Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐκ γένους Χριστιανῶν ὑπέσχε-  
ται. Auctor coaeuum se profitetur.

Aliud. Παράδοξων πραγμάτων δυσπαράδεκτος ἡ διήγησις. Auctor Constantinus Acro-  
polita, magnus logotheta.

Nerei et Achillei. Nisi studia Catholicorum. Velut e graeco versa ab Anonymo exhibet Su-  
rius 12. Mai. Fabr. Eadem acta ex plurimis MSS. cum commentario notisque Godofr.  
Henschenii in Act. SS. Maii tom. III. p. 4. sqq. Harl.

In Nicaenos <sup>46</sup>) patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγούμενοις ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπείας παρυσί-  
σεως, ὁ Θεοφίλος. Auctor Gregorius, Caesareae Cappadociae presbyter. Exstat latine  
in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 10. Iulii. Graece et latine in Auctario nouo  
Combesii, tom. II. pag. 547. Fabr. Graece in cod. Mosquensi V. nr. 43. v. Matthaei  
notit. codd. Mosq. gr. p. 21. in S. f. pag. 8. in fol. Harl.

In Nicaenum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίσει τερόμενον τε καὶ βέβαιον. Theodoti episcopi  
Ancyranum circa a. C. 430. quem latine post Holstenium, (cuius editio graecolatina po-  
stuma lucem vidit Rom. 1669. 8.) vertit et notis illustratum vtrique lingua edidit Com-  
besius. Paris. 1675. 8.

Nicandri et Marciani. Ἦσαν ἐπὶ τὰ νεκρήσια. Auctor incertus. Fabr. Acta Nicandri et  
Marciani, martyrum Atinae et Venafri in Campania, gr. ex cod. gr. Vaticano, et lat.

ex

44) Pag. 534. sq. nr. 40. p. 551. nr. 11. et pag.  
554. in tribus hisce codd. d. 14. Oct. notatur.  
Lat. Nazarii et Celsi, martyrum Mediol. vita au-  
ctore Ambrosio, ap. Surium, 19. Iun. p. 255. —  
eorundem martyrium, ex MS. Vltreacino S.  
Martini, cum comment. et notis Io. Pinii, in Act.  
SS. Iul. tom. VI. p. 505-534. — De Gerasio au-  
tem et Protasio ib. Iun. tom. III. p. 817. Illorum  
vita est in decem codd. bibl. publ. Paris. Harl.

45) [p. 715. sq. Kollar. p. 443. de martyrio An-  
thufae, et eius seruorum Neophyti et Charesimi  
etc. (conf. Acta SS. Aug. tom. IV. p. 501. nr. 12.)  
Harl.]

46) Vide et supra in Constantino. Et quae in  
tom. sexto Aloyii Lipomanni p. 118. b. et apud  
Surium 10. Iul. Latine legitur Oratio de iis quae  
Nicaeae gesta sunt. Incipit: Nono decimo anno  
imperii Diocletiani.

ex cod. Bodecensi, cum comment. praenio *Henschenii* et notis *Papebrochii*, in Act. SS. Iun. tom. III. p. 266. sqq. Acta recentiora per *Adenulfum*, ibid. p. 274. sqq. Acta alia ex cod. Vallicellano, cum aliis collato, in *Mabillonii* Museo ital. tom. I. part. 2. pag. 247. sqq. — *Conr. Ianningi* disquisitio de S. Nicandro et Marciano in Aegypto passis, item de illorum synonymis, Venafri et Atinae in Latio dudum cultis, in Act. SS. Iun. tom. IV. p. 198. sqq. *Harl.*

**Nicephori**, martyris Antiocheni a. C. 260. Ἡν τις πρεσβύτερος ἐνόματι Σαπφειῶς. [MS. *Lambec.* VIII. p. 809. nr. 5. Kollar.] Graece et latine in Actis selectis martyrum Theodorici Ruinarti pag. 239–245. editionis Wetstenianae Amst. Quod Simeoni metaphrasti tribuit *Lambecius* VIII. p. 82. [p. 176. nr. 16. Kollar.] incipit: Κατ' ἐκάστων τὸν κατὰ τὸν ἦν τις πρεσβύτερος, latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati a S. Maria reflex. sur les regles et l'usage de la critique tom. I. diff. 2. p. 225. sqq. *Fabr.* Vita ex Surio, et cod. MS. Paris. restituta cum comma, notisque *Henschenii* in Act. SS. Febr. tom. II. p. 283. sqq. — eadem, ex versione antiqua lat. ex cod. reginae Sueciae, ibid. p. 894. sq. — alia, auctore *Ioanne*, Sardinum episc., interprete *Alex. Baruoetio*, ibid. p. 285. sqq. *Harl.*

[**Nicephori Blemmidae** narratio particularis de vita sua, orat. 1. et 2. *Monac.* in cod. *Bavar.* CCXXV. v. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1805. part. 5. p. 515. seq. *Harl.*]

**Nicephori patriarchae** CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono memorat *Suidas* in Ἰγνατίος. Prodiit graece ad 13. Mart. tom. II. Act. Sanctior. pag. 704. Latine pag. 294.

*Plurima profecto diuersis occasionibus atque temporibus.* Oratio Theophanis, presb. et praepositi, in eius exsilium et translationem reliquiarum latine apud Surium 13. Mart.

**Nicetae**, filii imp. Maximiani. 15. Septembr. Ἐγένετο ἐν τοῖς καλοῖς ἐκάστοις. MS. *Lambec.* VIII. p. 221. [pag. 469. sqq. Kollar. cuius not. conf. *Harl.*]

[**P**] **Nicetae** Caesareensis Bithyni, confessoris, sub Constantino Copronymo. Πρέσβηται ἡμῶν μεγίστης ὀφελείας ὑπέθεσις. Auctor Theosterictus monachus, Nicetae discipulus. Latine apud Surium 3. April. [MS. *Lambec.* VIII. p. 209. Kollar. Graece auctore Theostericto, ex cod. Vatic. ac lat. interprete *Papebrochio* cum eius commentario. notisque, in Act. SS. April. tom. I. pag. 253. sqq. et graece ibid. in append. p. 22. sq. *Harl.*]

[Καὶ βασιλεὺς πολλαῖς, in cod. *Bavar.* III. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 1. pag. 19. *Harl.*]

[**Nicetae et Aquilinae**, martyrum in Lycia, martyrium apud Surium, in vita S. Christophori, cap. 2. d. 25. Iul. p. 297. — de iis *Pinius* in Actis SS. Iul. tom. V. p. 492. sqq. — ibid. Maii, tom. VI. p. 808. *Henschen.* de S. *Niceta*, episc. Chalcedon. *Harl.*]

\* **Nicetae Gothi.** Νικητὰς ἀγῶνας τῷ μέγιστος Νικήτα. Latine apud *Lipomannum* tom. VI. ad 15. Sept. et Surium 15. Sept. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 240. 269. 380.

Vol. X.

Pp

IV.

IV. p. 62. *Fabr.* f. vol. IV. p. 135. nr. 10. ibique Kollar. not. vol. VIII. pag. 511. sq. nr. 17. p. 613. nr. 8. p. 794. nr. 2. et pag. 810. nr. 9. At Kollar. ad pag. 471. *A.* (et breuius ad p. 613. atque 794.) obseruat, de Niceta Gottho commentatos esse Hagiographos ad d. XV. Septembr. tom. V. pag. 38. ibique a pag. 40. eius acta ex cod. Paris. gr. cum lat. Lipomani versione, multis vero locis castigata, in lucem esse prolata; sed illa acta ab his Vindobon. toto coelo differre; neque vllum superesse dubium, quin sit alterius *Nicetae*, martyris, qui patria Nicomediensis fuisse creditur, coliturque nunc Venetiis, de eoque Hagiographos egisse ad d. XII. Sept. tom. IV. pag. 6. at partem horum actorum maximam inter febricitantium Graeculorum somnia merito relata fuisse. *Harl.*

[*Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Monac.* in cod. Bauar. CCXIX. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. IV. pag. 379. qui animaduertit, initium innuere Nicetam Nicomediensem ad 12. Sept. sed sub finem declarari Nicetam Gotthum. *Harl.*]

Nicolai. *Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνῃ τῇ βασιλείᾳ ἀνατασασία ἐγένετο ἐν τῇ Τρυγίᾳ.* Auctor incertus.

Nicolai. *Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός.* Auctor Leo imp.

• Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi, Myrensis in Lycia episcopi.

16. Dec. *Σοφόν τι χεῖμα ζωγράφει χεῖρ.* MS. bibl. Coislin. p. 212. *Lambec.* VIII. p. 288. [pag. 613. Koll. et IV. pag. 283. nr. 4. Koll. et *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. pag. 380.]

Leonis imp. Oratio gr. l. prodit Tolosae 1644. 4.

*In eundem.* *Ἀνθρῶπε τῷ Θεῷ.* Andreae Cretensis, inter cuius orationes graece et latine edidit Combesius pag. 188-196. [MS. *Lambec.* VIII. pag. 657. 813. 825. Kollar.]

Εὐλογητὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστέ, MS. *Lambec.* VIII. pag. 376. [pag. 800. sq. Koll.] Auctor incertus.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυίδ. Nicetae, rhetoris Paphlagonis.

Ὁρθεὺς ἡμῶν Φαεινότατος. Michaelis archimandritae. MS. sine nomine scriptoris *Lambec.* VIII. p. 308. [p. 658. Koll.] Plura Combesius in Bibl. Concionatoria tom. VI. pag. 68. seq. Vide et *Tillemont.* tom. VI. memor. pag. 688. 823. seq. mentio huius Nicolai in Historia Miscella XXIV. 8.

[Nicolai, episcopi Myrensis in Lycia, vita et miracula, ad d. VI. Dec. auctore anonymo. Πάντας μὲν αἰγίους καὶ θεῷ θεράποντας. MS. *Lambec.* IV. pag. 148. cod. CXIII. nr. 7. ubi Kollarus plures Vindobon. codd. in quibus vita historiaeque Nicolai exponitur, bene latetque enumerat. — Sanctorum nomina, quae in Legenda continentur, etymologice distincta, cum vita S. *Andreae* et *Nicolai*, Oxon. in cod. CCXXII. collegii noui, f. nr. 1186. cat. codd. Angliae etc. l. part. 2. p. 36. — *Paris.* in codd. viginti et septem bibl.]

bibl. publ. est vita eius. Add. *Nicolao Albricio Venezia* favorita da Dio, nella miraculosa inuentione e translazione del sacro corpo di S. Nicolao il Magno, Arcuefcoou di Mira. Venet. 1698. 4. *Harl.*]

Narratio miraculi, a Nic. Myrensi editi, 6. Dec. quo tres stratopedarchae Constantini M. Nepotianus, Vrsus et Erpylio f. Erpelio ab iniusto supplicio liberati sunt. *Εν τοῖς καλοῖς Κωνσταντίνου*. MS. *Lambet.* IV. pag. 122. "V) VIII. p. 308. 376. [pag. 656. et 800. f. q. Koll.]

Nicolai Myrensis vita e Metaphraste et aliis collecta a Leonardo Iustiniano, tom. I. Lippomanni et apud Surium 6. Dec. pag. 182. incipit: *Pataram scriptores tradunt*. Edita ab Aldo Venet. 1502. 4. cum Iuueno, Aratore et aliis.

Translatio ex Myra Lyciae ad Apuliae oppidum Barum, iubente Vrsone archiepisc. a. C. 1088. Surius ad 9. Maii. *Vniuersis Christi ecclesiis*.

Nicolai Studitae. *Οἱ τὲς Ὀλυμπίας ἀγωνίας*. Auctor monachus Studita, sed a Nicolai et Photii aetate remotior. Graece et lat. in tom. II. Auctarii noui *Combesf.* pag. 890. f. q. *Fabr.* vita in II. codd. *Paris.* et lat. ex *Combesfii* interpretatione, cum MS. gr. collata, cum comment. et notis *Henschenii*, in Act. SS. Febr. tom. I. p. 538-552. *Harl.*

[P] Niconis episcopi et XCIX. cum eo martyrum sub Decio, in Sicilia Quintiano Praefecto. *Κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνην ἡγεμονεύοντος Κωνταντίνου τῷ ἀσεβεστάτῃ*. Auctor Chaeremonius Syraculanus, Niconis discipulus. Exstat graece e MSS. Vaticano et Ambrosiano in calce tom. III. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. et latine cum notis pag. 444.

Niconis thaumaturgi, cognomento poenitentiam agite. *Εἰ ἐ τόπω ἡ χροῖον, γνώμη δὲ μάλλον τερβόα*. Auctor incertus. *Fabr.* Niconis, Armeni monachi, metanoitae, vita ex actis eius, ab abbate monasterii S. Niconis gr. scriptis, interprete *Sirmondo*, ap. Surium, d. 27. Nou. p. 629. f. q. — Eadem vita integra in *Martene et Durandi Collect.* ampliss. vet. scriptor. et monument. tom. VI. col. 837. *Harl.*

\* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanensis Calabri. *Ἡ χάρις τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ*. Prodiit cum versione Ioann. Matthaei Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis et discipulus. *Fabr.* [Nili, confessoris vita, a B. Bartholomaeo, Cryptae Ferratae abbate, graece conscripta, et *Guil. Sirleto* in latinum conuersa, in *Martene et Durandi Collect.* citata, pp. 2 tom. VI.

nn) Siue pag. 283. f. q. Kollar. de cod. CL. in quo alia de hoc Nicolao praeterea occurrunt: 1) nr. 6. incerti auctoris narratio aliorum quatuor miraculorum a S. Nicolao editorum: *Οἱ τῷ μεγάλῳ καὶ θείῳ πατρὶ Νικολάῳ τὰς εὐφημίας ἀνυμνοῦντες* — — nr. 7. incerti auctoris narratio variorum miraculorum a S. Nicolao editorum: *Με-*

*γίσων καὶ ἐκείνην ἀπολαβόντες θουμασίαν* — nr. 8. Officium ecclesiasticum in honorem S. Nicolai, cum variis eo pertinentibus canticis sacris: insertum est encomium Nicolai, a tribus memoratis stratopedarchis gratiarum actionis loco pronuntiatum. *Ἀνθρῶποι τῷ Θεῷ καὶ πρὸς δόξαν. Harl.*

tom. VI. col. 887. fqq. et in compendium redacta, *Fider. Metio* interprete, ap. Surium, d. 26. Sept. pag. 275. — gr. et lat. per I. Matth. Caryophil. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, in Act. SS. Sept. d. 26. Sept. tom. VII. *Harl.*]

Nili monachi, Πολλοῖς μὲν. MS. in codice Barocciano LXV. Apſtor Petrus Lombardus.

Niphontis Armenopuli. Μυσήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν. MS. bibl. Coislinian. p. 416. [in cod. MCXCV. nr. 41. bibl. publ. *Paris.*]

\* Nymphodora. Vide supra, Metrodora.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλὰ κίς ὅμιν ἔπον διαλεγόμενος. Asterii Amafeni. Graece et lat. tom. I. Auctarii Noui Combessif. p. 22.

[Olympiadis, magnae ecclesiae CPolit. diaconissae: Ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεία. *Paris.* in bibl. publ. cod. MCDLIII. nr. 15.

Μικρομερῶς ἐν γνώσει γενομένων, auctore Sergio: ib. nr. 17. — Vita auct. Ant. Maria Gratiano, ep. Amerino, ap. Surium d. 1. Dec. p. 32. — De SS. Olympiade et Maximo, martyribus Cordulae in Perside, v. *Henschenii* commentar. in Actis SS. April. tom. II. p. 375. fq. *Harl.*]

Onesimi, Paulo apostolo discipuli, Χαῖρε καὶ γένος ἡμεῖς. MS. graece *Lambec.* VIII. p. 85. [p. 181. nr. 23. Koll.] et latine apud Surium 16. Febr. acta incertae fidei. Vide *Tillemont.* tom. I. memor. p. 607. edit. *Parif.*

Onuphrii et aliorum eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν ἐπαθὴν ἐποησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνύτιος. Auctor fertur Paphnutius anachoreta. Exstat latine in tom. VI. Lipomanni, ad 1. Iunii. et apud Surium 12. Iunii, p. 175. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 359. \*\*) Aliam vitam Onuphrii a Metaphrasite scriptam graece habuit Rosweidus. Vide Guidii Epistolae p. 278. *Fabr.*

[Onuphrii, abbatis, vita inedita: inc. Θείας ἀγάπης καὶ ἔρωτος εἶδέν τι χεῖμα, *Paris.* in bibl. publ. cod. MCLXX. nr. 5. *Harl.*]

Orestae martyria. Supra, Orestae et Arestae, et Eustratii. *Fabr.* Βασιλεύοντες Διοκλητῶν καὶ τῶ ἀσεβεστάτῃ, martyrion Orestis Tyanae in Cappadocia, d. 10. Nou. in cod. *Vindobon.* ap. *Lambec.* VIII. p. 568. fq. et *Paris.* in cod. MDXIX. nr. 11. *Harl.*

[Orentii, Pharnacii, Erotis etc. fratrum martyrum acta, gr. et lat. ex Menacis impressis et Synaxariis MSS. cum comm. *Papebrochii*, in Actis SS. Iun. tom. IV. p. 809. fqq. *Harl.*]

In

eo) Pag. 759. nr. 1. cod. XXXIV. ed. Kollar. qui adnotat, in hoc cod. vitam esse longiorem, quam in cod. Bauar. ex quo vulgatur eam Hagiographi in Act. SS. Iun. tom. II. p. 527. (cum versione lat. comment. praesio et notis *Cosr.*

*Kanningii* pag. 519-522.) et contra eos quaedam monet. *Paris.* in cod. bibl. publ. *Paris* MCCLIX. nr. 15. in adpond. cat. codd. *Paris.* tom. II. pag. 619. inc. μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπαθὴν. — ib. in cod. MCDXLVII. nr. 36. et MDXXXVIII. nr. 11. *Harl.*

In Origenem. Καλὸν τι χεῖμα ἡ σιωπή. Gregorii Thaumaturgi p. 169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica Ὁρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum refutatio.

Pachomii. Ὁ λόγος τῶ ταῦτα πάντα κτήσαντος θεῷ ἀληθῆς. Graece e MSS. Florentino, Vaticano et Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad tom. III. Maii p. 25. \* et latine Dan. Cardano S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maii. \*\*\*) Laudat Allatius de purgatorio pag. 929. seq. confer Tillamont. tom. VII. memor. pag. 167. sqq. 469. sqq. 674. sqq. 692. Fabr.

[Ὅτις ἀληθῆς, in cod. Bazar. III. v. Hardt. l. c. 1803. part. 1. p. 29. sq. Vita Pachomii Paris. in tribus codd. bibl. publ. in cod. DCCCLXXXIII. nr. 12. sunt excerpta: in cod. DCCCLXXXI. nr. 5. vita: inc. Ταβενήσεις ἐστὶν ἐν τῇ Θηβαΐδι, et nr. 7. alia vita: inc. ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. quae etiam est in cod. MCDLIII. nr. 2. — In Act. SS. Maii, tom. II. p. 104. est Papebrochii narratio de SS. Pachomio, Hilarione, Mamante et Patricio; — et tom. III. p. 357. sqq. Pachomii, iunioris, abbatis monasterii S. Anton. in Aegypto, vita apocrypha, ex MSS. et editis cum commentario et notis Papebrochii. Harl.]

[P] Alia eius vita, iuniore auctore: Αὐταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τῷ ἁγίῳ. Graece in eadem appendice p. 51. \* et latine pag. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἡ πηγή τῆς σοφίας. Latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 14. Maii.

[Paicii, abbatis: Ὡς περὶ τὰ τέρενα τῷ βίῳ, Paris. in cod. MXCII. nr. 3, bibl. publ. Harl.]

[Palladii, anachoretæ in Syria, vita ex Theodoro cap. 7. cum comment. et notis in Act. SS. Ianuar. tom. II. pag. 841. sq. Harl.]

In Palmarum dominicam.

Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον. Eulogii archiepiscopi Alex. (licet codices quidam ut bibl. Coislina. p. 402. Alex. Cyrillo tribuant,) graece et lat. in Auctario nouo Combessif. tom. I. pag. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Io. Chrysostomi. Sauii. tom. V. p. 882. vide et Lambec. IV. p. 128. [p. 295. Kollar.] VIII. p. 353. [p. 745. sq. nr. 26. Kollar.]

P p 3

Ἐπεὶ

pp) Et comment. praeuius Papebrochii, pag. 287. sqq. — Lat. interprete Dionysio Exiguo, ap. Surium d. 14. Maii. p. 195. et in Rosweydi vitis patrum, pag. 111. — Ammonis episc. epist. ad Theophilum, papam Alexandriae, de conversatione et particulari vita SS. Pachomii et Theodori, ex MS. Florent. gr. ac lat. interprete Dan. Cardano, in Act. SS. l. c. p. 347. sqq. et gr. ib.

in adpend. p. 63-71. — Florent. in cat. Laurent. IX. plut. 11. est nr. 20. vita Pachomii, inc. ὁ λόγος τῶ ταῦτα nr. 22. Ammonis epistola cit. nr. 23. responsio Theophili: inc. τὸ ἀγαθὸν ζῆλον, edita in Act. SS. l. c. lat. pag. 357. graece p. 855. — nr. 24. ex vita Pachomii: init. Αὐταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα. v. Bandini cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 505. Harl.

Ἐνεπαύησαν Ἰση ἐν διαφθορᾷ. Io. Chrysostomi tom. II. Sauii. pag. 830.

Ἐπήνεσε καὶ ἄλλοι πότε βασιλεὺς γλυῦσαι τὴν παρῶσαν πανήγυριν. Leonii, imp. Graece et lat. tom. I. bibl. patrum Auctar. noui Combesii. pag. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Graece et lat. in Combesii Methodio p. 430.

Ἡδὴ τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως παρακύπτει τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presbyt.

Ἡδὴ τῆς πνευματικῆς ἀπόλαύσεως προλάμπει. Io. Chrysostomi MS. pag. 197. Bibl. Coisl. tom. VII. Sauii. pag. 334.

Ὁ μὲν τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. XL.

[Ὁ μὲν προφητικώτατος ἐν βασιλεῦσι· incerto auctore, in cod. Barocc. CXXXI. Harl.]

Σπυδαίστερος ὁ φίλοι καιρός. Procli, patriarchae CPol. inter eius orationes a Vinc. Riccardo editas Romae, et in Combesii auctario nouo tom. I. p. 399.

Τὰς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύσας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάσσοθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In noua collectione patrum Montfauconiana. Paris. 1706. fol. tom. II. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. MS. in bibl. Coisliniama p. 181.

Χαῖρε σφόδρα καχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii archiepiscopi. Fabr. vid. supra, vol. VIII. p. 273. α. Harl.

Χθὲς ἡμῖν τὴν ποιὴν ἀνάστασιν ἀάζαρος. Iosephi, archiepiscopi Thessal.

[P] Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τῷ δεσπότη ἀάζαρος. Andreas Cretenus. Graece et lat. pag. 75. in Combesii edit.

Ὡςπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσος. Titi Bostrensis. Graece et lat. tom. II. Auctarii noui Combesii. pag. 638.

[Pambonis, abbatis et confessoris in Nitriā, vita ex Palladii libr. VIII. et variis collectis, cum comment. et notis Io. Bapt. Sollerii, in Actis SS. Jul. tom. I. pag. 33. sqq. Omissum tamen est fragm. narrationis de Pambonis colloquio cum aliquo suo discipulo de Tropariis, s. canticis sacris, quae is Alexandriae in templo S. Marci audierat, quod exstat in cod. Vindob. XIX. v. Lambec. III. p. 89. sqq. ibique longam Kollarii not. Harl.]

[Pamenis,

[Paimenis, abbatis, gesta: ἀπὸ τῶν ποτα, Paris. in cod. DXLVIII. nr. 24. Harl.]

Pamphilii Caesar., Valentinus, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Iuliani et fortiorum. Καὶ ὅς δὴ καὶ πρὸς ἅπασιν τὸ μέγα καὶ περιβόητον. Auctor Sim. Metaphrastes ex Eusebio. MS. Lambec. VIII. p. 85. [p. 181. sq. Koll.] graeca, et apud Surium i. Iun. latine. Graece et lat. tom. I. Act. Sanctior. Iunii pag. 64-74. Vide volum. VI. huius bibl. pag. 101. [vol. VII. pag. 404. nou. ed.]

Pancratii martyris, qui Petri apostoli, ut aiunt, discipulus, Tauromenii in Sicilia episcopus fuit. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναλεῖν τὸν Κύριον. Auctor fabulosus Euagrius monachus, laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui se Pancratii discipulum et comitem profitetur. Graece MS. Lambec. VIII. pag. 94. [p. 119. sqq. Kollar.] Latine vertit Sirmondus, sed non prodiit. Fabr. Lambec. multus est de eo, et fabulosa narratione, sub Euagrii nomine scripta, citatque Henschen. in Act. SS. d. III. April. — Pancratii et Dionysii, eius patrui, martyrii acta ap. Surium d. 12. Maii p. 151. et, ex plurimis MSS. cum commentar. notisque Henschenii, in Actis SS. Maii tom. III. pag. 17. sqq. ib. pag. 707. sqq. Miracula Lantulcae, in comitatu Niciensi patrata, ex influentio MS. italico. Harl.

[Ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ· Pancratii martyrium: Paris. in cod. MCDLXX. nr. 42. Harl.]

Pantaleonis martyris elogium, a Niceta scriptum, graece et latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8. Fabr. Aliis, 1605. 8. gr. MS. Paris. in bibl. publ. cod. DCCC.IV. nr. 43. — Pantaleonis, Hermolai, Hermippi et Hermocratis vita et martyrium, ex Simeone Metaphr. ap. Surium d. 27. Iul. pag. 317. — vita et martyrium, secundum interpretat. Aloysii Lipomanni, ad textum Simeonis Metaphr. graecum denuo exactum, cum comment. et notis Petri Boschii, in Act. SS. Iul. tom. VI. p. 397. sqq. — Miracula Pantaleonis, auctore anonymo monacho S. Pantaleonis, ex antiquo eiusd. coenobii MS. ib. p. 421. sqq. Harl.

\* Panteleemonis. Βασιλεύοντες τῷ ἁσβεστάτῳ καὶ παρανόμῳ. [MS. Lambec. IV. p. 267. Harl.]

Θαυμαστός ὁ ὢς Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ. Auctor Nicetas rhetor.

Τῆς εὐδαιμονικῆς αἰλῆος κατὰ πάσης διασχεδασθείσης τῆς οἰκμένης. Auctor incertus. Exstat latine in tom. VI. Lipomanni et apud Surium ad 27. Iulii.

Paphnu-

99) In indice ad Allatium non Panteleemonis, sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur. Ita et latina martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

rr) In cod. Taurin. CHI. v. cat. sodd. gr. Taur. p. 193. sq. — in cod. Laurent. XXXIII. nr.

20. plut. 9. v. Bandin. (qui, auctorem Metaphrasten esse, perhibet,) in cat. codd. gr. I. p. 455. — Paris. in bibl. publ. tredecim numerantur codd. qui continent vitam Panteleemonis. Harl.



Paphnutii, supra. Euphrosynes.

\* Paphnutii, anachoretæ, et DXLVI. martyrum. *Fuit imperator Diocletiano Arianas qui-  
dam præfæs.* Latine apud Sarium 28. April. *Fabr.* De Paphaurio, episc. martyre  
ap. Græcos notitia *Papabrothii* in Act. SS. April. tom. II. p. 623. et ibid. Sept. tom. III.  
p. 778. sqq. *Io. Stilling.* comment. de *Paphnutio*, episc. confess. in Aegypto. *Harl.*

[In *Papiam*, *Claudium*, *Diodorum* et alios martyres canticum d. 5. April. v. *Lambec.* VIII.  
pag. 209. — *Henschenii* notitia de martyribus *Papia*, *Diodoro*, *Conone* et *Claudiano*,  
*Attaliae* in Cappadocia, in Act. SS. Februar. tom. III. p. 627. — ibid. tom. III. pag.  
285. sqq. de *Papia*, episc. Hierapolit. — et Mart. tom. I. p. 423. notitia de martyri-  
bus Nicopolitanis, *Papia*, *Alexandro*, *Diodoro* etc. *Harl.*]

Papyli diaconi, Carpi, episcopi Thyatirensis, et Agathopodis martyrium. *Ἐπὶ βασιλείας  
Δεκίου.* Auctor incertus.

\* *Μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων.* MS. *Lambec.* VIII. p. 249. 258. 262. \*)  
supra in Carpo.

In parabolam de eo, qui in latrones incidit. *Ἠκέσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.*  
*Leontii Hierosolymitani.*

Parasceues virginis martyrium 14. Octobr. *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις τῷ ἑλληνισμῷ.* MS.  
*Lambec.* VIII. p. 363. [p. 767. sqq. *Kollar.* qui citat Act. SS. Iul. d. 24. tom. V. p. 491.  
et d. 26. ac tom. VI. p. 232. d. 28. Iul. neque tamen, re nondum sibi satis explorata,  
acta dederunt hagiographi. *Harl.*] *Nessel.* V. pag. 128.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱεραμάτων Χριστοῦ. MS. bibl. Coislin. pag. 169. *Fabr.* In cod. *Mor-*  
*quensii* CXLIX. nr. 19. v. *Matthæi* cat. codd. gr. Mosq. in 8. p. 82. Vita eius  
in II. codd. bibl. publ. *Paris.* *Harl.*

[P] Paregoridis, vide supra, Leonis.

Parthenii, episcopi Lampfaceni, sub Constantino M. clari, vita. *Πόθω καὶ ἀγάπῃ κινέ-  
μενος ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς Κρισπίνος.* Auctor Parthenii discipulum se profitetur, no-  
mine Crispinum. MS. *Lambec.* VIII. p. 82. [pag. 174. sqq. *Kollar.*] Latine apud Su-  
rium et Bollandum 7. Febr. tom. II. p. 38. sqq.

[In sanctum Pascha, orat. Chrysostomi spuria. MS. *Lambec.* VIII. p. 773. Tq. ibique v. *Kollar.*  
et p. 754. nr. 8. duæ Athanasii homiliae. v. supra, vol. VIII. p. 204. — in cod. *Ba-*  
*var.* n. *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. p. 384. ter. etc. *Harl.*]

Patapii, Thebani Aegyptii, abbatis eremitæ. *Ὡς λαμπρὴν καὶ πνευματικὴν.* Et alia  
oratio quæ incipit: *Πάντας πιστεύον ἀξιον.* Vtræque auctore Andrea Cretensi, inter  
cuius

ss) Pag. 532. sq. 550. nr. 10. et p. 551. *Kollar.* — In Act. SS. April. d. 13. lat. p. 120. sqq. et gr.  
p. 968. sqq. *Harl.*

cuius orationes graece et latine editae a *Combesio* p. 196. et 216. [*Paris.* in bibl. publ. codd. decem Patapii vita. *Harl.*]

\* Vita eiusdem. Οὐ πᾶς Αἴγυπτος ἐστὶν ἀνὴρ τέκνῳ. Latine apud Surium 8. Decembr. et apud Lipomannum: graece MS. in bibl. Coisliniana p. 212. *Fabr.* In cod. *Taurin.* LXVIII. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 163. — in cod. *Matrit.* reg. XC. v. *Iriart.* catal. codd. gr. *Matr.* p. 361. *Harl.*

[*Patermuthii*, martyris in Aegypto, Copretis et Alexandri vita et martyrium; *Paris.* in cod. MDXXXVII. nr. 7. — gr. ex cod. *Vatican.* cum versione lat. et commentario praeuio *Io. Bapt. Sollerii*, in *Act. SS.* Jul. tom. II. p. 698. sqq. *Harl.*]

[*Patrum ascetarum* vita, religiosa historia, *Theodoreti φιλόθεος ἱστορία*. v. *Lambec.* VIII. pag. 670-681. *Harl.*]

In SS. patres et prophetas. Ἡ ποδηγῶσα πίστις εἰς τὴν ὁδόν. *Athanasii Alex.* graece lat. cum *Holsleuii* vers. tom. III. *Athanas.* p. 450. [add. *Lambec.* VIII. p. 817. 838. 839. sq. *Harl.*]

*Patricii*, episcopi *Prusaci*. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰαλίου τῷ ἀνθυπάτῳ. Graece in *Actis Sanctior.* ad calcem tom. III. Aprilis p. LXV. et latine ad 28. April. p. 576. ex versione *Io. Rauensteinii*, S. I. *Fabr.* Lat. ex *Rauensten.* versione in *Ruissarti Act. prim. martyr.* p. 554. sqq. — In cod. *Laurent.* XIV. nr. 2. plut. 9. v. *Ban- din.* cat. codd. gr. *Laur.* I. p. 409. *Harl.*

[*De Patricia*, quae Eunuchi nomen accepit, narratio *Danielis*, abbatis, *Paris.* in bibl. publ. cod. CMXIV. nr. 10. *Harl.*]

[*Paullae*, viduae, vita, *Florent.* in cod. monasterii b. *Mariae*. v. *Montfanc.* diar. ital. p. 372. *Harl.*]

In Paulum apostolum *Io. Chrysostomi* septem homiliae de laudibus Pauli, quas vertit *Anianus*.

1) Οὐκ ἂν τις αἰμάρτοι. tom. VIII. *Sauil.* p. 33. tom. II. edit. nou. pag. 477.

2) Τί ποτὶ ἐστὶν ἀνθρωπος; Ibid. pag. 37. et 482.

3) Ὁ μακάριος Παῦλος τῆς ἀνθρωπίνης. Id. 40. 486.

4) Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ τήμερον. Id. pag. 42. 490.

5) Πᾶ νῦν εἰσιν οἱ τὸν θάνατον αἰτιώμενοι. Id. pag. 49. 500.

6) Βέλεσθε τήμερον, ἀγαπητοί. Id. pag. 53. 506.

7) Ὅταν οἱ τὰ σημεῖα βασιάζοντες. Id. p. 57. 512.

Τὸς τῶν ἀγίων βίαις. tom. VII. *Sauil.* p. 839.

\* *Ἀπὸς μὲν ἐγκωμίων λόγος.* Auctor Theodorus Daphnopates, qui e Chrysostomo collegisse se, quae de Paulo scripsit, non diffitetur. Latine apud Surium 29. Iunii. Ex Chrysostomo in Paulum confer, quae Photius cod. CCLXX.

*Οὐδεὶς ἀσθενεῖ Παύλῳ ἀδελόντος.* Auctor Proclus CPol. Graece et lat. in Proclo Vinc. Riccardi, et tom. I. Auctarii noui Combefisi. p. 454.

*Παῦλος ὁ ἀπόστολος Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος.* Auctor Theodorus Scutariota.

*Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν ἀποστολικῶν πράξεων.* Auctor Theodorus magister, (an Daphnopates?) qui e Chrysostomo pleraque [P] collegisse se scribit. Graece tom. VII. Saul. p. 829. Videnda etiam, quae in Paulum apostolum congescit Combefisius tom. VII. Bibl. Concionatoriae.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli homologetae siue confessoris, patriarchae CPol. *Κωνσταντῖνος τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχειρίζετο σκῆπτρα.* Auctor incertus. Citat Allatius contra Creyghthonum pag. 336, et Cangius ad Zonaram p. 72. Vide Photium cod. CCLVII.

\* *Ἦντο καὶ Κωνσταντῖνος ὁ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ τρίτος υἱός.* Graece habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Iunii, Fabr. Florent. in cod. Laurent. I, nr. 6. plut. 11. v. Bandini cat. codd. gr. Laur. I, p. 497. Harl.

[*Τὴν πρὸς τὴν ἀληθῆ ζωὴν ἀγνοοῦσαν ἐνὲν.* Florent. in cod. Laurent. XXIII. nr. 4. plut. 8. v. Bandini. l. c. p. 371. qui citat Act. SS. ad d. VII. Iul. — *Parv.* in bibl. publ. tredecim codd. eius vita, conf. Franc. Baertii de S. Paulo commentar. ex variis collectum in Act. SS. Iun. tom. II. pag. 13. sqq. et *Assmannum* de Kalendariis etc. tom. V. p. 221. sq. qui docet, a Graecis quatuor SS. Paullorum CPolitanorum memoriam fuisse celebratam: in his memoratur *Paulus nouus*, siue *iunior*, d. 2. Sept. qui CPoli fedit ab a. 641-651. v. *Pagium* ad a. 648. nr. 15. — Acta Paulli noui, martyris CPolit. ab anonymo conscripta, ex msto reginae Sueciae, cum comment. notisque *Pinii* in Act. SS. Iul. tom. II. p. 631. sqq. In illis Actis passim de multis aliis SS. Paullis agitur: de *Paullo*, confessore, episc. Prusiae. in Bithynia, m. Mart. tom. I. pag. 789. id. tom. II. p. 609. de *S. Paulo* martyre sub iconomachis in Cipro, etc. v. cat. bibl. Bunan. l. c. p. 916. sqq. Harl.]

[Paulli, abbatis, vita: *Πολυάκης καλὴν ἡμέραν ζήτησε.* Paris. in bibl. publ. cod. CMXIV. nr. 19. Harl.]

Paulli et Iulianae, Ptolemaide. *Aurelianus imperator per totum orbem terrarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Surium 17. Augusti, [et in Act. SS. cod. d. Aug. tom. III. p. 448. cum comment. et not. Pinii, Harl.] Vide supra, in Iulianae.

Pauli

Pauli Latrensis. *Μαίτην οἱ πολλοὶ τὸν χερόν' αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι.* Auctor Nicophorus Blennidas. MS. in bibl. Coisliniana p. 213. De monasterio S. Pauli Latris, *Mont-faucensis* lib. 2. Palaeograph.

*Ἐμοὶ γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ περὶ λόγους ποιεῖν.* Auctor incertus. Chat *Allatus* pag. 420. contra Creyghthonum.

Pauli Thebani, primi eremitae. *Inter multos saepe dubitatum est.* Graeca versio incipit: *Ἐν πολλοῖς πολλὰς κινήσεις.* Latine apud Surium et Bollandum ad 10. Ianuar. tom. I. p. 602. sqq. Auctor Hieronymus, monachus.

Alia Pauli Thebani vita e graeco Bauarico codice versa latine exhibetur in Actis Sanctor. ad X. Ianuar. incipit: *Vixit beatus Paulus Decii et Valeriani etc.* Auctor sibi a S. Antonio quaedam narrata memorat. De hoc Paulo *Tillemont.* tom. VII. *memor.* pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani, a Metaphraste scriptam, graece habuit Rosweidus. Vide Gudii epistolae p. 278.

*Καὶ ζωγράφους μὲν ἀρχαῖων ἐκείνα πρὸς μίμηση.* MS. *Lambec.* VIII. p. 340. seq. vbi prologus et cap. 1. " Auctor non diu post vixisse se testatur.

Pegafii martyris. Vide supra, in Acyndino, [et *Lambec.* MS. VIII. p. 562. sq. Kollar.]

• Pelagiae, virginis Antiochenae, sub Diocletiano passae. *Γυναίκαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.* Gr. MS. *Lambec.* VIII. p. 223. 249. 258. 262. [pag. 475. nr. 8. p. 531. nr. 36. pag. 550. nr. 7. et p. 557. Kollar.] Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum, (Surius enim omisit,) tom. VI. ad 8. Octobr. Iacobum diaconum in vita MS. S. Pelagiae laudat *Mourfius* in Glossario graecobarbaro. Ex [P] illo latine quaedam addert Surius ad 8. Octobr. diaconum Heliopoleos adpellans. [et ex Rosweyd. in Act. SS. Octobr. tom. IV.] Vide et *Tillemont.* tom. XII. *memor.* p. 377. seq.

In Pelagiam martyrem. *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτῳ λατὸν καταπαίξου.* Io. Chrysostomi. Latine apud Surium 9. Iunii. vbi etiam alter Chrysostomi sermo. *Maiore quidem theatro sancta virgo.* Tom. II. edit. Montfauconi pag. 591. et prior. Gr. lat. p. 585. *Fabr.* Eadem oratt. cum comment. *Conr. Ianningi,* in Actis SS. Iun. tom. II. pag. 154. sqq. — Prior gr. in cod. *Bauar.* XXXI. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. p. 42. — Pelagiae vita in decessu codd. *Paris.* bibl. publ. Conf. de Pelagia, poenitente Hierosolymis, et de duobus codd. *Paris.* quorum alter, auctore anonymo, inc. *Τὸ γεγονός πρᾶγμα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,* (quae primariae vitae graecae paraphras

Qq 2

††) Pag. 719. sqq. ed. Kollar, qui in nota observat, ex illo cod. Acta sincera S. Pauli Thebaci, gr. et lat. interprete *Ios. Khell,* cum varr. lectionibus et notis variorum, ac diss. praelimi-

nari, a *Fuhrmanno,* Neostad. 1760. 4. edita; sed graecum textum vitiose descriptum esse formulis typographicis, *Hart.*

phrasīs duntaxat esse videtur;) alter verò incipit: *γυναικίαν ἀρετήν* etc. Act SS. Octobr. tom. IV. p. 248. sqq. *Harl.*

[Pelagiae, meretricis Antioch. vita, auct. Iacobo, diacono, aequali, interprete *Eufachio*, et alia ex Simeone Metaphr. apud Surium, d. 8. Octobr. p. 109. — auct. Iacobo ex Rosweyd. in Actis SS. Oct. d. 8. tom. IV. — *Reineri*, monachi Leod. speculum poenitentiae, s. vitae S. Pelagiae libri II. ex cod. Leodiensi, in *Bern. Pezii* Thesauro anecdot. tom. IV. part. 3. col. 69. sqq. — De Pelagia, Aquila, Eparchio et Theodosia, martyribus apud Graecos, notitia in Act. SS. Mart. tom. III. p. 557. sq. *Harl.*]

Pelagiae Tarfensis, incerto Auctore: Τῇ πρώτῃ διαγωγῇ ἀνανεωθέντος παρὰ τῇ Διοκλητιανῇ. Graece e MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maii tom. I. p. 747. et latine pag. 747. atque apud Surium 4. Maii.

In Pentecostes festum.

Ἐπαύει καὶ νῦν θῆα ἐπέση πανήγυρις. Leonis imp. Graece et Lat. in Combesii Auctar. nouo p. 1719. tom. I.

Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μετέσης ἀνέβη. Io. Chrysostomi ex commentar. in Ioannem.

Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμίν. Chrysostomi tom. V. Sauil. pag. 610. tom. II. edit. nou. p. 468. [MS. *Lambec.* VIII. p. 835. nr. 22.]

Οἱ μὴ τὰς γενναῖας ἀγωνισίας. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis argumentum. Greg. Nysseni tom. I. pag. 976. *Fabr.* Graece et lat. edidit *Zacagnini.* v. supra, vol. IX. p. 109. nr. 25. *Harl.*

Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Io. Chrysostomi, tom. V. Sauil. p. 976. *Fabr.* *Mosquae* in cod. synod. V. in quo tres sunt *Chrysostomi* oratt. in illos festos dies: et incip. nr. 44. ἑρὰνὸς ἡμῖν nr. 45. μεγάλα, ἀγαπητοὶ, καὶ πάντα λόγον nr. 46. σήμερον ἐπεφοίτησε tum sequitur nr. 47. *Leontii* orat. ὅσοι περὶ τῆς ἑορταστικῆς. v. *Matthaei* notit. cit. p. 21. ed. in 8. *Harl.*

[Πανηγυρικὴν ἰδέαν καὶ ἔτος. Nicetae orat. 4. in cod. Bauar. CXXI. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. pag. 26. *Harl.*]

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. Io. Chrysostomi, tom. V. Sauil. pag. 602. et tom. II. edit. nou. pag. 457.

Πᾶσαν ἑορτῆς ὑπόθεσιν φαιδρύτεραν ὁ Δαυὶδ. MS. bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chrysostomi, tom. VII. Sauil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσφύσσομεν. Greg. Naz. orat. XLIV. *Fabr.* In cod. Bauar. CXXV. v. *Hardt.* l. c. pag. 46. *Harl.*

Πικρὰ

Πιστὰς μὲν ἡμῶν αἰδ' ἐκφράζει. Basilii, episcopi Seleuciensis.

Σήμερον ἀγαπητοὶ ἐπεφοίτησε. Procli CPol. Graece et lat. inter orationes eius Romae: *Vinc. Riccardo* editas et tom. I. auctarii noui *Combesf.* p. 499.

Τὴν μὲν ἐν χθρὲς ἐποίει πανηγύρεν ἐπιδημῶν Παράκλητος. Leonis imper. Plura *Combesf.* tom. IV. Bibl. Patrum concionatoriae.

In mediam Pentecosten. Πάντας τὰ ὑπὸ τῷ Δεσπότη. Leontii, episcopi Neapoleos Cypri. Graece et lat. in Auctario nouo *Combesf.* tom. I. p. 702.

[P] Ὡσπερ ἡ Φαισφόρος σελήνη. Chrysostomi tom. VII. Saul. p. 272.

Ὅπως δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chrysost. tom. VII. Saul. p. 372. *Fabr.* in cod. Mosq. v. Matthaei notit. p. 20. *Harl.*

Τοῖς Φιλῶσι τὸν Κύριον, ἐρετῆς ἡ λείπες καυρὸς. Leontii archiepiscopi Neapolitani, licet in cod. Vatic. DLXIV. male referatur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat *Allatus* p. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam *Combesf.*, qui graece et lat. edidit tom. I. Auctarii Noui p. 719. *Fabr.* Leontio, presbytero CPolitano, etiam tribuitur in cod. *Mosquensi* V. v. *Matthaei* notit. codd. graec. Mosq. synod. p. 21. nr. 34. *Harl.*

[De septem hebdomadibus Pentecostes, excerptum ex Gerontico s. de vitis patrum. MS. *Jambec.* VIII. p. 946. nr. 60. *Harl.*]

[Canticum in S. Pentecosten, cum paraphrasi graeca in margine: MS. *Jambec.* VIII. pag. 1019. nr. 31. *Harl.*]

[Perati martyrium: Ἐπὶ Παράντες τὸ δεύτερον καὶ Κλαυδιανὸς τῶν ὑπάρχον. Paris. in bibl. publ. cod. MCDLXX. nr. 28. *Harl.*]

[Perpetuae et Felicitatis etc. martyrium, edid. ex MS. Casinensi, et notis instruxit *Luc. Holsten.* Paris. 1664. 8. — Perpetuae vita rec. cum commentario praefato et notis in Act. SS. Mart. tom. I. p. 630. sqq. — Eadem ex duobus codd. MSS. et edit. Holstenii, cum admonitione praefata notisque, item *Luc. Holstenii* notis postumis et Petri Possini paralipomenis, in *Theodori Ruinarti* Actis primor. martyrum pag. 90-119. — *Ios. Augustini Orfi* diss. apologetica pro Sctarum Perpetuae, Felicitatis et sociorum martyrum orthodoxia, aduersus Sam. Basnagium. Accedit *Francisci Castilionensis* martyrium Antonianum, seu b. *Antonii de Ripolis*. Florentiae 1728. 4. — De alia S. *Perpetua*, Romae, vid. *Pinium* in Act. SS. Aug. tom. I. p. 312. *Harl.*]

Gesta in Perside. Βασιλεύοντος Ἀρναύτου τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε Φιλονικία. Auctor Anastasius episcopus Theopolitanus siue Antiochenus. Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed Chosroen per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henschenius tom. II. April. p. 854.

\* In Petrum et Paulum apostolos. *Petrum et Paulum discipulos domini laudare quidem est laudabile.* Latine in tom. VI. Lipomanni, et apud Surium ad 29. Iunii.

*Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελεῖσθαι τὸν ἅγιον Παῦλον.* MS. *Lambec.* VIII. p. 376. \*) *Bibl. Coislin.* p. 196. *Cod. Barocc.* CXLVII. Auctor incertus.

[*Ἄπας μὲν ἐγκωμίων νόμος.* A Theodoro Daphnopate, ex diuersis sermonibus Chrysostomi collecta est haec laudatio, *Florent.* in *cod. Laurent.* XXXIII. nr. II. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 445. sq. — Lat. ap. Surium d. 29. Iun. — In eodem Laur. *cod.* sunt apud *Bandin.* l. c. p. 445. nr. 9. d. 29. Iun. Hypomnema, singillatim exponens martyria, certamina, peregrinationes et mortem Petri et Pauli: gr. et lat. in *Actis SS.* Iun. tom. V. pag. 411. sqq. ed. Venetae: inc. *Καὶ τῶν τεχνῶν ἑμὸν* etc. nr. 16. Io. Chrysostomi laudatio in eodem: incip. *ἐὐ-ρανῶ* etc. de qua postea sermo erit. *Harl.*]

[Clementis, pontif. romani, epitome supposititia de gestis et peregrinationibus S. Petri, ad Iacobum, episcop. Hierosolymorum, qua simul ipsius S. Clementis vita comprehenditur. MS. *Lambec.* VIII. p. 600. sqq. et edita a Io. Bapt. Cotelario inter Barnabae, Hermiae, Clementis, Ignatii et Polycarpi opp., Lutet. Paris. 1672. gr. et lat. p. 749. sqq. — Est quoque in *cod. Bauar.* LII. v. *Hardt.* in *Aretini Beyträgen* etc. 1804. part. I. p. 15. sq. *Harl.*]

\* Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium. *ibid.*

*Καθὼς μὲν τὸ πρότερον τῆς ἐκείνης.* Auctor Hefychius, presbyter Hierosol.

*Post multimoda et multifaria vitae.* libri II. de passione Petri et Pauli sub nomine Eusebii episcopi Rom. e graeco, vt feruntur, latine tom. II. Bibliothecae Patrum edit. Lugd. p. 67-73.

*Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθαι.* Asterii Amaseae episcopi. Graece et lat. tom. I. Auctarii noui Combesii. p. 122.

*Ἐδόνες μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων.* Maximi Planudae. *Lambec.* IV. p. 54. \*) VIII. p. 71. [p. 149. Koll.] licet sub Nysseni nomine *Gregorius* ediderit gr. ac lat. Ingolstadt. 1620. 8.

Οὐρανῶ

en) P. 802. sq. nr. 12. ed. Kollar. qui de his actis spurcis et reliquis, quae codice continentur, multus est, et docet, ista acta et miracula nihil aliud esse, nisi libellum illum apocryphum, qui de miraculis rebus et actis Petri ac Pauli, et de magicis artibus Simeonis magi inscriptus Marcello vulgo tribuitur, et homiliam in hoc codice, suscipitur Kollar., ex duobus diuersis de Petro et Paulo apocryphis opusculis ab otioso Graeculo

confictam etc. — Eadem in *cod. Taurin.* CXXXV. v. cat. codd. gr. Taurin. p. 232. *Harl.*

vv) Pag. 119-126. ed. Kollar. vbi *Lambec.* illam orat. amplissimis verbis vindicat Gregorio Nysseno, et multus est de aetate Planudae: praeterea aliis aliis *codd. caesareis*, in quibus ea oratio exstat integra atque Planudae adscripta, re- censet. *Harl.*

Οὐρανῷ καὶ γῆς ἀνδράσιν. Io. Chrysostom. Graece tom. V. Sanil. pag. 992. 2  
Latine apud Surium 29. Iunii.

Χαίρετε Χριστὲ βασιλεῖς αἰῶνι ἀπέσπελοι. Ephraim Syri. MS. bibl. Coisl. pag.  
414. Fabr. V. supra, vol. VIII. p. 244. fin. Harl.

Τίς ὁ τρεπνὸς ἄνθρωπος; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in Com-  
besisii Auctario nouiss. pag. 327. tom. I. latine tom. XXVII. Bibl. Patrum Lugd.  
pag. 384.

[P] Πάλιν ἡμῖν δυὸς ἀδελφὸς. Auctor Sophronius, archiepiscopus Hierosol.

In Petrum apostolum et Eliam prophetam. *Pauci hodierno die nostras concioni.* Io. Chry-  
sostomi. Latine apud Surium 1. August. Tom. II. edit. nou. Chrysost. inter dubia pag.  
730. Fabr. MS. Lambec. IV. p. 240. sq. nr. 41. inc. Ὀλίγοι ἡμῖν οἱ παρόντες σήμερον  
— ibid. p. 250. nr. 4. vbi principium est, (uti in ed. Saniliana,) Ὀλίγοι ἡμῖν σήμε-  
ρον οἱ παρὰ γινόμενοι. Harl.

De Petro apostolo narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. \*\*) Vide  
et Tillemont. tom. I. memor. pag. 189. sqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combesis.  
tom. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem catenae S. Petri. Ὅσοι τῷ τῷ κρυφαῖα τῶν ἀποστόλων θάμῳ ἔργον γενο-  
μένοι. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

\* Petri, archiepiscopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Graece et lat. cum no-  
tis Combesisii, in triumphis selectis martyrum pag. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad  
Euseb. VII. 32. in addendis. [vita in decem codd. bibl. publ. Paris.]

*Ad corroboranda corda credentium.* Latine ex Anastasii bibl. versione apud Surium  
25. Nou.

Petri Aulani. In illo tempore Petrus, qui et Balsamus. Latine ex Anastasii bibliothecarij  
versione apud Surium 3. Ianuar. Fabr. Eadem acta, cum antiquis MSS. collata et  
cum commentario praevio in Actis SS. Ianuar. tom. I. p. 128. sq. (add. ib. Oct. ad d. g.  
tom. IV.) — et ex multis codd. MSS. atque editis in Ruinarti Actis primor. martyf.  
p. 501. sqq. Harl.

[Petri, Galatae, eremita prope Antioch. in Syria, vita, auctore Theodoro, episc. cum  
notis Bollandi, in Act. SS. Febr. tom. I. p. 94. sqq. Harl.]

[Petri,

\*) Inter spurias in ed. Montfauc. tom. VIII.  
p. 7. MS. in cod. Laurent. XXXIII. p. 7. ante  
laudato, nr. 10. Harl.

xx) Pag. 742. ex ed. Kollar. qui animadvertit,  
id esse exiguum fragmentum longi de Petro et

Pauli commentarii, editi in Actis SS. Iun. tom.  
V. p. 411. sqq. graece ex cod. Vaticano, cum Sir-  
leti latina versione atque comment. Paris. in bibl.  
publ. est Petri vita in decem codd. atque Petri et  
Pauli vita etc. in sedecim codd. Harl.



[Petri, Telonarii, vita ex Menaeis Graecorum, ib. Ianuar. tom. II. p. 328. *Harl.*]

[Petri, anachoretæ in monte Atho, encomium, auctore *Palama*, archiepisc. Theſſal. ex MS. gr. et cum versione lat. atque comment. *Cour. Ianningi*, ibid. Iun. tom. II. pag. 535. sqq. *Harl.*]

[Petri Patricii, confess. CPolit. vita, gr. et lat. ex Menaeis MSS. bibl. Ambrosian. cum comment. et notis *Io. Pinii* in Actis SS. Iul. tom. I. p. 289. sq. *Harl.*

[Petri, Gregorii et aliorum martyrum-certamen, d. 8. Aug. MS. *Lambec.* VIII. pag. 251. sq. — gr. ac lat. interprete *Io. Pinio* in Act. SS. Aug. tom. II. p. 434. *Harl.*]

[Petri, thaumaturgi, episc. Argiu. martyrium, gr. ex Synaxario MS. in Act. SS. Maii tom. I. p. 746. sq. Commentarius de eo, ibid. p. 428. *Harl.*]

[Petri, martyris CPolit. in Blachernis, v. Acta SS. Maii tom. III. p. 626. *Harl.*]

[De Petro publicano, quondam diuite et auaro, deinde sancto atque misericorde, Ioannis Ἐλεήμονος narratio, ex huius vita, a Leontio graece conscripta, desumpta, inc. Ἀξίων καὶ ἀρεμῶζον. MS. *Lambec.* IV. pag. 243. nr. 46. ex ed. Koll. qui alios Vindob. codd. de eo memorat, et in vol. VIII. p. 492. nr. 29. — De multis aliis SS. Petris, partim martyribus, in Act. SS. passim agitur; v. loca illorum in cat. bibl. *Bunau.* l. c. 923-928. excitata. *Harl.*]

Phanurii martyris miracula, ab auctore, qui saec. VIII. vixit, descripta.

Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μαρτυρὶς τοῦ Χριστοῦ Φανέρσιος. Graece et latine in Actis Sanctorum ad 27. Maii tom. VI. p. 692. sqq.

Philadelphi v. supra, Alphii.

Pherbutae, virginis. Τῶ καὶ τῶ τῶν διωγμῶν. Graece e MS. regis Galliae in Actis Sanctorum ad calcem tom. III. Aprilis et latine ad 22. April. p. 21. [lat. in *Ruinarti* Act. prim. martyr. p. 522. sqq. *Harl.*]

Phileae. infra, Philoromi. *Fabr.* Vbi tamen nihil ab auctore adlatum est. Phileae et Philoromi acta antiqua, ex MS. Mazar. gr. cum versione lat. et notis *Franc. Combefisi* in huius illustr. Christi martyrum lectis triumphis. Paris. 1660. 8. p. 145. sqq. — Acta illorum aliorumque martyrum Alexandriae in Aegypto, auctore Gregorio, aequali, recognita a Rufino, presbytero, edita ex tribus MSS. cum comm. notisque *Henschenii* in Act. SS. Febr. 1. p. 459. sqq. — Eadem, ex variis MSS. ad Bollandianam edit. collata, in *Ruinardi* Actis prim. martyr. p. 494. sqq. add. infra, *Polyeusti*, patriarchae CPolit. *Harl.*

\* Philemonis, vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἑτὶ τριτῶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆ. Graece e MS. regis Galliae in Actis Sanctor. ad 8. Martii tom. I. p. 895. et latine p. 752.

Philetaeri

Philetaeri et Eubiotti sub eodem Diocletiano martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα παρὰ πάντας. Graece e MS. regis Galliae, in Actis Sanctor. ad 19. Maii. tom. IV. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

\* Philippi \*\*, apostoli. Ὁ τῷ Θεῷ Θεὸς λόγος αἰδῶς συνὼν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium i. Maii. [Vita eius est in XV. codd. bibl. publ. Paris.]

[P] Ἀποστολικῶς μνησθῆναι ἡξιωμένους χάριτος. MS. in bibl. Coislinian. p. 195.

Aliud: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in Anchario nouissimo *Combesfisi* tom. I. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Graecorum Menaeis adiunxit. Incipit: Οὗτος ὁ Φαεινότατος αἰσῆς. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd. tom. XXVII. pag. 402. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χριστοῦ τελευτή. Auctor Michael monachus.

Martyrium et Acta Philippi apostoli, 14. Nouembr. incerto auctore. Κατὰ τὸν παρὸν ἐκείνῳ Τεταριῶν τῷ βασιλεὺς περιελκόμενος τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. MS. Lambec. VIII. p. 275. Fabr. Pag. 584. sqq. nr. 14. ed. Koll. qui in nota primum docet ex Hagiographis Maii mens. tom. I. pag. 8. nr. 10. et lun. I. p. 620. nr. 10. acta duorum Philipporum, alterius quidem apostoli, alterius autem diaconi, passum a Graeculis contaminari confundique; tum, acta in hoc cod. Vindob. pertinere ad Philippum apostolum arbitratur, coniectura ducta ex illis, quae Hagiographi scribunt Maii tom. I. pag. 8. nr. 9. Harl.

Philippi Nicomedienfis. Supra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita, ab Eusebio monacho descripta. Κατὰ τὸς καιροὺς Ἀθανασίου τῷ βασιλεὺς. Graece in addendis ad tom. III. Act. Sanctor. Maii pag. 1. et latine ex Iac. Simonidi versione ad 12. Maii pag. 28. Fabr. Ibid. pag. 33-36. sunt alia acta apocrypha, falso S. Athanasio Alexandrino tributa. — Vita, ab Eusebio exposita, est etiam Vernet. in cod. Naniano LIX. v. cat. codd. gr. Nan. p. 66. Harl.

In Philogonium ex caussarum patrono episcopus Antiochenus. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρῆσθαι αἰζόμεν. Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. p. 505. et edit. aouae tom. I. pag. 492. MS. bibl. Coislin. p. 213. Lambec. IV. p. 114. [p. 266. Koll.] V. p. 19. [p. 44. Koll.] VII. p. 228. [pag. 485. sq. Kollar. ubi Lambec. laudat Ioan. Roberti, S. I. Elogia Sctor. quinquaginta iurisperitorum, Leodii, 1632. 12. pag. 43. sqq. Exstat quoque gr. in cod. Banar. XXXI. v. Harl. l.c. 1803. part. 4. p. 39. sq. Harl.] Latine apud Surium 20. Dec. Vide et Tillemont. tom. VI. memor. p. 201.

Philothoi

99) Confer, quae exhibet *Combesfisi* Bibl. lem. tom. I. pag. 379. sq. et 347. ubi de Actis Concionatoriae tom. VI. p. 464. seq. Vide et Til- Philippi apocryphis.

Vol. X.

R r

Philoromi v. Phileas.

Philothei et Eubiothi. Vide Philetacri. *Fabr.* Conf. *Affmanni* Kalendaria etc. tom. V. p. 238. sqq. *Harl.*

Phocas martyria. *Ἐκδοήσαρ πολλὰ ἀκκ.* Auctor praesentem se fuisse profiteatur.

[*Εἰ δὲ καὶ τὰς λαμπροὺς ἐκείνῳ.* (Philothei patriarchae CPolit. *Mosquas* in eod. synod. CLXV. nr. 5. v. *Matthaei* notit. cit. p. 97. ed. in 8. *Harl.*)]

*Δαμπρεὰ γέγονεν ἡμῶν.* Io. Chrysostomi tom. II. edit. nou. p. 704.

*Καλὴ καὶ συμφέρεσα τοῖς ἀσκημένοις.* Asterii Amaseni graece et lat. inter Asterii Homilias a *Combesio* editas p. 170. tom. I. Auctarii Noui. Idem sermo in aliis codd. incipit a verbis p. 171. *Ἰερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος ὄψας ὁ τῶν γενναίων μαρτύρων κατάλογος.* Gr. MS. *Lambec.* VIII. pag. 243. <sup>22</sup>) Latine in Lipomanni tom. VI. et apud Surium ad 22. Sept. ex Simeone Metaphraste. vide supra Volum. VIII. p. 609. [vol. IX. p. 515. nr. 9. nou. edit. *Harl.*]

*Ἐν τοῖς καιροῖς τῷ εἰκαστῷ πέμπτῳ ἔτας ἐν τῇ εὐκαταστάσει τῶν εὐσεβῶν καιρῶν.* Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti et sociorum, 12. Augusti. *Ἔτας δευτέρῃ Διοκλητιανῷ.* Auctor Metaphraste antiquior. Vide *Bandurium* ad Antiquitates CPol. p. 647.

[*Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλεὺς ἐν Νικομηδείᾳ.* *Lambec.* VIII. pag. 127. *Fabr.* pag. 270. sq. ed. Kollar. Atque ex hoc cod. Viadob. gr. cum lat. versione, comment. notisque Io. Pinii in Act. SS. Ang. tom. II. pag. 707. — Martyrium Aniceti, Comitis, et Photini, fratris eius, cum sociis, ex MSS. ap. Surium d. 2. Sept. p. 12. *Harl.*]

[Photinae, Samaritanae, filiorumque ipsius et sororum, martyrium, auctore incerto, *Viadob.* in cod. caesar. CXL nr. 2. de quo multus fuit *Lambec.* IV. p. 128. sqq. et multa ex eo excerptis. Add. de iis Acta SS. Mart. tom. III. p. 80. sqq. *Harl.*]

Pionii, Patricius, Prusensis episcopus, Glycae pag. 17. laudatus.

*Apostolus*

22) Phocas sunt distinguendi: m. *Phocas*, martyr Antioch. in Syria, de quo v. *Hagiographos* ad d. 5. Mart. tom. I. pag. 366. et cuius vita, ex *Memologio* Graecorum et ex *Gregorio Turon.* de gloria martyrum est ap. *Surium* d. 5. Mart. p. 55. Tum *Phocas*, episcop. Sinopes in Ponto, cuius martyrium, auctore anonimo, gr. et lat. ex-cod. Vaticano, collato cum variis MSS. latin. et cum commentario notisque *Guil. Cuperi*, existat in Act. SS. Iul. tom. III. pag. 629-645. Deinde *Phocas*, hortulanus martyr, iidem Sinope in Ponto, quoniam

laudauit Asterius et ad quem ea, quae scripsit *Fabricius*, pertinent. *Ἰερὸς καὶ θεσπέσιος* incipit quoque vita eius in cod. *Paris.* biblioth. public. MCDLXXXIX. nr. 18. et in cod. MDCVII. nr. 20. in cod. autem MCDLXXXIX. nr. 17. desideratur initium. — *Ἰερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος* in cod. *Taurin.* LXXXVI. pag. 181. v. cat. codd. gr. Taur. p. 181. — Atque Asterii in eum oratio est ex edit. *Combesii*, gr. ac lat. repetita in Act. SS. Sept. tom. VI. p. 293. sqq. *Harl.*

*Apostolus monet, ut Sanctorum memoriam celebremus.* Latine apud Sufium e *Metaphrasie* i. Februar. \*) vide, quae supra lib. V. cap. i. pag. 51.

[Pisteos. v. infra, *Sophiae. Harl.*]

[Pisti. Martyrium Sctae martyris, et filiorum eius Theognidis, Agapii et *Pisti* seu *Fidelis*: ad d. 21. Aug. MS. v. *Lambec.* VIII. p. 430. ibique not. Kollar. *Harl.*]

[Placidi, vel Placidiae. v. supra, *Eustathii.*]

Platonis, Hegumeni Studitae. *Ῥάτορσι μὲν καὶ σοφισταῖς.* Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum spiritualem suum parentem adpellat. Graece et lat. in *Actis Sanctor.* 4. April. [tom. I. cum comment. praeuio notisque *Papebrochii*, pag. 364. sqq. et gr. in adpend. ib. p. 46. sqq. *Harl.*] — Latine apud Lipomann. tom. VII. et Surium 16. Dec.

\* Platonis martyrium XVIII. Nou. *Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα, ἀδὲ ὁμολογητὴ τῆς ἀληθείας ἀλλότριαι.* Latine apud Surium 22. Iul. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 278. seq. 281. *Fabr.* I. pag. 592. nr. 23. et p. 598. nr. 4. ed. Kollar. Martyrium ex Passionali MS. coenobii Bodecensis; cum comment. et notis *Io. Pinii*, in *Act. SS.* Iul. tom. V. p. 226. sqq. de fide probitateque actorum martyrii, ibid. p. 229. nr. 23. et 24. nec non p. 230. nr. 30. — In cod. *Bauar.* CLXXIX. v. *Hardt.* I. c. 1894. part. II. p. 47. — In cod. *Taurin.* LXIX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 164. — Vita etc. *Paris.* in sex codd. bibl. publ. *Harl.*

Poemenis, abbatis in Thebaide 27. August. *Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει.* *Lambec.* VIII. p. 217. seq. [p. 461. sq. Kollar. qui adnotat, meminisse huius vitae Hagiographos Aug. tom. VI. pag. 29. nr. 24. aliam tamen, gr. et lat. ab ipsis editam, praetulisse. *Harl.*] — De illo Poemene *Tillemont.* tom. 15. p. 147. sqq.

Polyaeni. supra in *Herma.*

Polycarpi, Smyrnenfis episcopi, 26. Ianuar. *Ἡ ἐκκλησία τῷ Θεῷ ἡ παροικῶσα Σμύρναν.* MS. memorat *Lambecius* VIII. p. 88. \*) Epistola ecclesiae Smyrnenfis apud *Euseb.* IV. 15. Hist. et in *Ruinarti Actis* martyrum p. 28. sqq.

*Superiora repetam dicendo*, sub Pionii nomine edita a Bollando 26. Ianuar. latine, et recusa in *Tentzelii* diff. selectis part. I. pag. 76. sqq. Vide *Tillemont.* tom. II. pag. 341. seq. et quae supra lib. V. capite I. p. 50.

\* Polyeucti militis a. C. 254. *Εἶπερ τις ἄλλη καλλιῆ τῶν διηγήσεων.* MS. *Lambec.* IV. pag. 62.

R r 2

a) Eadem in *Act. SS.* Febr. tom. I. p. 42. sqq. — Alia *Pionii* et fociorum aeta, e MS. cum comment. notisque *Io. Bollandi*, ibid. pag. 37. sqq. *Harl.*

b) Pag. 187. sq. Add. *Act. SS.* d. 28. Ianuar. —

*Paris.* in cod. MCDLII. nr. 29. bibl. publ. — De *Polycarpo*, martyre *Alexandr.* v. *Act. SS.* April. tom. I. p. 58. et de aliis, Febr. tom. I. p. 933. sq. ac tom. II. p. 369. sqq. *Harl.*

pag. 62. VIII. p. 336. \*) Latine apud Surium ad IX. Ianuarii.

[Polyencti, patriarchae CPolit. vita, ex graecis historicis a *Bollando* collecta, in Act. SS. Febr. tom. I. pag. 706. sqq. — Alius *Polyencti*, item *Candidiani et Philoromi*, martyr. acta, ibid. Ianuar. tom. I. p. 666. sq. *Harl.*]

Polyxenae martyris. Vide in Xanthippe.

Pontiani, martyris Spoletini sub M. Aurelio. Latine apud *Bollandum* 14. Ianuar. tom. I. pag. 932. sqq. adde *Tillemont.* tom. II. p. 628.

Porphirii, qui passus est martyrium Caesareae Cappadociae. Βασιλεύοντες τῷ παραινόματι καὶ ἀσεβείᾳ τοῦ Ἀρχιμανῆ. Auctor incertus. Iulium Metaphrastem in Porphirii vita citat *Meursius*, glossar. in *Περβαίεβος*.

Porphirii, Gazae episcopi circa a. 421. Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τὸς ἄθλος. Auctor Marcus diaconus, Porphirii discipulus. Latine apud Surium p. 200. et *Bollandum* in Act. SS. Febr. tom. III. pag. 643. sqq. cum comment. et not. *Henschenii*, d. 26. Februar. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 93. *Fabr.* p. 198. nr. 30. *Kollar.* — Ibid. p. 181. sqq. nr. 24. Pamphili, Porphirii et aliorum martyrium, v. supra, *Pamphili.* *Harl.*

[P] In Priscillam et Aquilam. Ἄρα ἐπαινεύθητε μηδὲν ἄνω γοηζέω. Io. Chrysostomi tom. V. *Sauil.* pag. 321.

Probi, (male Prothi apud *Lipomannum*,) Tarachi, (male *Iaradi* apud *Allatium* pag. 125. de Simeonibus et Caucum ad a. 901.) et Andronici martyrum Tarfi Ciliciae a. C. 287. Ἐν ὑπαταίᾳ Διοκλητιανῷ σεβαστῷ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur haec Acta a Marcione siue Marcio, Felice et Barnaba siue Barba, aliisque praesentibus et videntibus, quae Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathosket, Parmeno, Diodorus siue Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus et Orosius redemerunt a quodam spiculatore, nomine Sebasto. Haec acta graece cum veteri latina versione, quam *Rosweidus* primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit *Emeritus Bigotius* ad calcem *Palladii* de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309. et post eum *Theodoricus Ruinartus* in Actis selectis martyrum pag. 423. seq. *Fabr.* [et in Act. SS. d. 11. Oct. tom. V. ex *Ruinart.* gr. ac lat.]

\* Eorundem trium martyrum acta a Simeone Metaphraste descripta incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ὑπαταὶν αὐτοκράτωρ ἀναξίας. Latine apud *Lipomannum* tom. VI. et *Surium* ad 12. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 249. 258. 262. [p. 531. nr. 38. p. 550. nr. 9. et

\*) Siue vol. IV. p. 136. sq. nr. 12. et vol. VIII. p. 714. nr. 16. In Menologio et Menaeis celebratur eius memoria d. 9. Ianuar. — Vita in v. decim codd. Paris. bibl. publ. — In cod. *Nannino* CXL (qui continet vitas SS. I. Ianuar.) nr. 3. — Eadem acta, quae apud *Surium* sunt,

ex graeco MS. Vaticano collata cum versione *Geniani Heracti*, cum notis *Godefr. Henschenii* et adpendice, in Act. SS. Febr. tom. II. p. 652. sqq. — Ibidem p. 650. sqq. alia, auctore anonymo lat. ex MS. *Ultracictino*, cum comment. *Henschenii.* *Harl.*

et p. 557. Kollar. — in cod. *Bavar.* XX. vid. *Hardt.* l. c. 1803. part. 3. p. 11. *Harl.*  
Bibl. Coislin. pag. 210.

**Procopii martyris.** Κατὰ τὰς καιρὺς ἐκείνας ἑβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima synodus Aetione IV. vt Allatio iam notatam.

Κατὰ τὰς καιρὺς ἐκείνας βασιλεύοντες Διοκλητιανῶ. MS. in bibl. Coislinian. pag. 196.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐπεφάνησεν ταῦρον αὐτὸν ἰδόν. Auctor Hefychius, presbyter Hierosol.

Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ τὴν αὐτοκράτορος Ῥωμαίων διαπόντων ἀρχὴν. Auctor incertus. Exstat latine in tom. VI. Lipomanni & Iulii et ap. Surium & Iul. sub Metaphrastae nomine. *Fabr.* In cod. *Taurin.* CIII. v. catal. codd. græc. *Taur.* p. 193. et in cod. *Laurent.* XXXIII. nr. 14. plut. g. v. *Bandin.* cat. codd. gr. I. p. 446. — gr. ac lat. interprete *Pinio* et eum eiusd. not. in Act. SS. Iul. tom. II. p. 556. sqq. Hunc *Procopium*, ducem exercitus, ab altero, leſtore et exorcista, distinguit *Ruinart.* in Actis priuor. martyr. p. 352. atque posterioris martyrium ex tribus MSS. et *Valesio* in notis ad Eusebium lat. edidit, et quae recusa est in Act. SS. Iul. tom. II. p. 551. sqq. cum comment. praetio *Io. Pinii.* — Ibid. p. 577. est *Io. Bapt. Sollerii* notit. de Procopio, martyre Caesareae Cappadoc. ac *Quarto.* — *Paris.* in duodecim codd. bibl. publ. est vita Procopii. Add. *Aſſemann.* Act. martyr. part. II. acta martyr. occidental. p. 169. sqq. *Harl.*

[**Ptolemæi et Lucii martyrium,** ex Iustini martyris apologia pro Christianis, apud Surium d. 19. Octobr. p. 297. *Harl.*]

[**Publii,** *Paris.* in cod. MDXXXII. nr. 16. bibl. publ. — *Publii*, abbatis Zeuginate in Syria, vita, ex Theodoretii Philotheo, lat. *Gentiano Herueto* interprete in Act. SS. Iul. tom. II. p. 621. sqq. — De *Publio*, apud Graecos culto, ibid. April. tom. I. p. 364. *Henschenii* notitia; ac de aliis *Publiis*, ibid. Ianuar. tom. II. p. 338. — Febr. tom. III. p. 130. — April. tom. III. p. 361. de *Publia*, abbat. Octobr. tom. IV. ad d. 9. *Harl.*]

[**Puellæ mortuae miraculum,** MS. gr. *Lambec.* VIII. p. 815. nr. 24. — lat. ex versione Ambrosii Camaldulensis in *Rosicardi* vitis patrum, libr. X. p. 83. sq. *Harl.*]

Τέσπερ μὲν καὶ λαμὴν πολυανδρῆς. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων \*). (Dominica ante Natiuitatis Christi festum.) Ἀπομνησθεὶς ὁ Θεὸς τὸν ἁγίον Ἀβραάμ. MS. bibl. Coislin. p. 195.

\* Protasii. Vide supra, Nazarii.

Kr 3

Is

\*) Vide Caugii glossar. in Προπατόρων, et continuatorem Theophanis Byz. p. 248.

[P] In purpuram sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι. Iacobi monachi ex monasterio Coccinobaphi.

[De S. Quadratis, Quartis, Quintis, Quintianis in Act. SS. multis locis, quae indicantur in cat. bibl. Bunau. l. c. p. 934. sq. Harl.]

In sacram Quintam. Ἐπέση τῶν ἱερῶν μυσηρίων ἡ πανήγυρις. Procli, patriarchae CPol. Inter eius orationes graece et lat. a Riccardo editas, et in Combesfisi Auctario nouo tom. I. pag. 406.

Τὸ Σωτήρος τὰ πᾶθη πένθος μὲν Ἰουδαίων. Athanasii Alex. tom. III. pag. 444. cum Holstenii versione.

Quintiliani, supra in Maximo.

[Quirini. v. supra, Alphei. Harl.]

[Quirionis, Candidi, Domni, Melitonis etc. martyrii acta ex MSS. cum comment. notisque in Act. SS. Mart. tom. II. p. 12. sqq. — alia, auctore forsan Euodio, episcopo Caesar. interprete Ioanne, diacono Neapolit. ex MS. Capuano, ibid. pag. 22. sqq. — S. Basilii orat. in laudem horum martyrum, lat. interprete Ger. Vossio, ibid. pag. 25. sqq. — historia inuentionis reliquiarum, ex Sozomeno, ibid. p. 29. Harl.]

Quizici. Supra in Ceryco.

Rebecca martyris. Vide in Xanthippe.

In Romanum martyrem. Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Io. Chrysostomi tom. II. edit. nouae p. 611. Latine apud Surium 18. Nou. et apud Lipomannum e Metaphraste. Fabr. Monac. in cod. Bauar. XXXI. v. Hardt. l. c. 1803. part. 4. p. 39. — Paris. in bibl. publ. cod. MDXXXII. nr. 2. et MDXXXIX. nr. 3. sed initio non significato, at in cod. MCDLXXXV. nr. 21. alia est orat. quae incipit:

Ἐν τῷ καίρῳ τῶ τῶν δυσσεβῶν. Harl.

[Romani, diaconi Caesarens. martyrium, ex Eusebii H. E. libr. VIII. cap. 12. ap. Surium d. 18. Nou. p. 401. Harl.]

[Romani, Melodi, diaconi confess. CPolitan. acta ex Menologio. v. Acta SS. Octobr. 1. tom. I. p. 56. sqq. vbi ex Menaeis, Tropariis et Synaxario CPolitano MS. quod fuit Sirmondi, quaedam adducuntur. Harl.]

[Romani, thaumaturgi, monachi Antioch. vita, auctore Theodorato, episc. cum comment. et notis Io. Bollandi, in Act. SS. Febr. tom. II. p. 295. sq. et passim de aliis SS. Romanis. v. catal. bibl. Bunau. p. 956. sq. Harl.]

Παλαίστρα μὲν σώματι. Chrysostomi tom. II. edit. nouae p. 617.

\* Romuli,

\* **Romuli.** Vide supra, *Eudoxi. Fabr.* Acta, auctore Simeone Metaphraste, ex MS. græcum versione lat. quæ est apud Lipomann. et cum comment. notisque *Io. Veldii*, in Act. SS. Sept. tom. II. p. 507. sqq. *Harl.*

**Sabaitarum** patrum viginti, a Saracenis interfectorum a. C. 788. in Laura S. Sabae. Ἀζὶόν ἐστὶ τὰς μηδέπως τῆς τῶν ἀμαρτημάτων λύσος. Auctor Stephanus, monachus Sabaita, qui coacuum se et iussu abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant apud Henschenium græce e MS. Petri Seguerii ad calcem tom. III. ad 20. Martii pag. 2. et latine p. 176. sq. cum notis.

**Sabae Gothi**, a. C. 372. Ἡ ἐκκλησία τῆς Θεᾶς ἡ παροικῶσα ἐν Γοτθίᾳ. Græce e MS. Vaticano in Actis Sanctor. tom. II. Aprilis p. 966. et latine p. 87. Exstat et latine apud Surium 12. April. et Metaphrasæ tribuitur. *Fabr.* Lat. ex Act. SS. cum adnotatt. in *Ruinartii* Act. prim. martyr. p. 598. sqq. — *Papebrochii* comment. de martyribus roman. *Saba*, *Gotho*, militum ductore et 70. militibus in Act. SS. April. tom. III. p. 264. sqq. *Harl.*

**Sabae**, Hagiopolitæ siue Hierosolymitani abbatis et confessoris a. C. 531. defuncti, vita a Cyrillo Scythopolitano circa a. C. 553. monacho monasterii S. Euthymii ad Georgium \*) abbatem Lauræ nouæ descripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce et latine in *Cotelerii* monumentis ecclesiæ græcæ tom. III. pag. 220-376. latine apud Bollandum 20. Ianuar. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. p. 645. sqq. qui prooemium vitæ, cum ipsius narrationis initio excerptit et multa, etiam aliena, (v. Kollar. ad vol. IV. p. 330. seq.) adscripsit. Koll. in not. ad p. 653. iam monuit, errasse Fabricium dum scripserat, in cod. Vindob. exflare vitam, cuius initium ille paullo post adtulit, οὐδὲν ἔτι etc. Sabæ abbatis vita *Paris.* in vndecim codd. bibl. publ. *Harl.*

[**Sabæ**, iunior. in monte Atho. (auct. forsan Philotheo,) vita, inc. Σάβας, ὁ Σαυμάσιος, ὑπόθεσις ἀγώνων, in cod. *Mosquensi* synod. CLXV. v. *Matthæi* notitiani MS. gr. Mosq. p. 97. nr. 6. ed. in 8. — De *Sabba*, *Esaia* et aliis monachis martyribus, in monte Sina, commentar. in Act. SS. *Iannar.* tom. I. p. 936. sqq. *Harl.*]

\* Οὐδὲν ἔτι νικῶσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν. MS. bibl. Coislin. pag. 212. *Lambec.* VIII. p. 302. sqq. [p. 645. sqq. Kollar.] et latine tom. V. Lipomanni, et apud Surium ad 5. Dec.

\* **Sabbatii.** Vide infra in *Trophimo*.

[**Sabbato magno.** Ἐπιτάφιον ἱερὴν τῆς Σωτῆρος. Amphilochii Iconiensis episcopi. Græce et lat. in editione Combesiana pag. 86. cum versione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τὴς λαλήσας τὰς δοναζείας τῆς Κυρίης; *Io. Damasceni.* Gr. lat. edidit *Petrus Pantinus.*

e) Diuersus hic a Georgio, Lauræ eiusdem præposito, ab Origenis intrusio. *Lambec.* VIII. p. 306. [p. 654. sq. Kollar.]



*Pantinus*. Antwerp. 1601. 8. inde prodit in edit. Damasceni a. 1603, 1609. et in nouissima Mich. le Quien tom. II. pag. 815. Paris. 1713. fol. Latine vero in bibl. concionatoria Combesii. *Fabr.* v. supra, vol. IX. p. 724. C. *Harl.*

\*Ω Φρικτὴ μυστηρίῳ πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis imper.

Sabelli martyria. Vide in Ismaële.

\*Sabini martyrium. *Imperante Diocletiano editum*. Latine apud Surium 13. Martii.

[In sacra lumina, Niceta Heracl. auctore: incip. Πανηγυρικὸς καὶ ὅτις ὁ λόγος, in cod. *Bauar.* CXXI. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 8. p. 27. *Harl.*]

Sadoth, episcopi et CXXVIII. eius sociorum in Persia, latine apud Surium 20. Febr. *πρὸ τοῦ τελευτήσαι*. MS. *Lambec.* VIII. p. 87. *Fabr.* p. 185. nr. 30. Koll. Acta martyrum, Sadoth et sociorum, ex MS. gr. et Menaeis Graecorum, cum commentar. et notis *Bollandi*, in Act. SS. Febr. tom. III. p. 175. sqq. et in *Raimarti* actis primor. martyr. pag. 575. sqq. *Harl.*

[*Salamanes*, Silentiarius. Vita, ex Theodoret, in Actis SS. Ianuar. tom. II. p. 490. *Harl.*]

\*Samonae. Vide supra, Guriae. [*Paris.* in decem codd. bibl. publ.]

\*Sampsonis *ζευδοχῆς*. *Partim quidem magno Sampsoni*. Latine apud Lipomannum tom. VI. et apud Surium ad 27. Iunii. De hoc Sampson Bandurius p. 609. 610. *Fabr.* *Paris.* in quinque codd. bibl. publ. — *Florent.* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 8. plut. 9. v. *Bandini* catal. codd. gr. Laurent. I. p. 445. — Graece et lat. interprete *Gentiano Herueto*, cum commentar. ac notis *Franc. Verhouii*, in Act. SS. Iun. tom. V. p. 261. sqq. *Harl.*

Samuelis prophetae. Οὗτος ὁ μακάριος Σαμὴλ. MS. *Lambec.* VIII. p. 202. *Fabr.* pag. 427. Kollar. — *Paris.* in cod. DXLVIII. nr. 18. Conf. Acta SS. Aug. tom. IV. p. 6. *Harl.*

[Samuelis, Aegyptii martyris, vita. v. *Lambec.* VIII. p. 183. nr. 24. fin. et Act. SS. d. XVI. Februar. *Harl.*]

In Sanctorum omnium dominicam: Καὶ τὸ λόγους μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἐκάστῃ διεξί-  
ναι. Philothei patriarchae CPol. *Fabr.* *Vindobon.* in cod. caesar. *Lambec.* IV. p. 131. seq. nr. 4. *Mosquae* in cod. synod. CLXV. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. pag. 97. nr. 2. in 8. *Harl.*

[Αἱ τῶν μαρτύρων ἐορταί. Chrysostomi, et eiusd. orat. quae incipit:

\*Ὅσοι περὶ τὴν ἐορτασικὴν, *Mosquae* in cod. V. v. *Matthaei* l. c. pag. 21. nr. 48. et 49. *Harl.*]

[*Ημεῖν*

[Ἡερεμῶν ἐβεβλόμην. Gregorii thaumaturgi: in cod. *Naniano* XLIII. nr. 34. vid. *Mingarelli* cat. codd. gr. Nan. CV. quī illam orat. ex hoc cod. edidit Bononiae 1770. *Harl.*]

[Τῆς ἀγίας ὁ κύριος, Theophanis canticum. MS. *Lambec.* IV. pag. 334. nr. 26. *Harl.*]

[Φαυδρὰ καὶ ἐπέραςος ὑπάρχες, orat. Ephraimi Syri. MS. *Lambec.* IV. p. 172. nr. 24. Kollár. — Gr. et lat. in ed. Ephraimi Opp. gr. lat. romana, tom. II. p. 306. sqq. v. supra, vol. VIII. p. 233. et 241. *Harl.*]

Πρῶτον ἢ τῷ παναγίῳ Πνεύματι ἐπανηγυρίζεται πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis imp. Plura Combesius tom. VIII. Bibl. Concionatoriae p. 312-400.

In Sancta Sanctorum. Καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπεζῇ. Isidori Thessalonicensis archiepiscopi.

[Sebastianae vita *Mosquae* in cod. synod. XLI. v. *Matthasi* notit. cit. p. 51. nr. 7. — De *Sebastiana*, thaumaturga ap. Graecos, *Henschenii* notitia in Act. SS. Iun. tom. II. p. 36. — *Sebastianae*, virginis mart. Heracleae, acta, auctore anonymo, gr. et lat. ex MS. cum comment. et not. *Comr. Ianningi*, in Act. SS. Iun. tom. VI. p. 57. sqq. *Harl.*]

\* Sebastiani et sociorum, Zoes, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, (Castuli) Marcellini et Marci. Πολλὰν κατὰ διαφορὰς καιρὸς κατὰ Χρῆστὸν καὶ τῶν ἐκείνη μαρτύρων θεραπευτῶν Διοκλητιανός. MS. in bibl. Coislin. pag. 213. *Fabr.* In cod. Bauar. CXXXII. d. 18. Dec. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 9. p. 17. — in cod. *Matrit.* v. *Iriart.* cat. codd. gr. Matrit. p. 362. — *Paris.* in quinque codd. bibl. publ. — ex Simeone Metaphr. interprete *Gentiano Herueto*, ap. Surium, d. 20. Ianuar. p. 313. Add. cat. bibl. Bunau. l. c. pag. 967. — De Sebastenis martyr. v. supra, martyrum Sebastenor. et supra, vol. IIX. pag. 241. *Harl.*

[De Secundo, presbytero, aliisque martyribus Alexandrinis, Papebrochii commentar. in Act. SS. Maii tom. V. p. 27. sq. *Harl.*]

[Seleuci. v. Pamphili, et *Lambec.* VIII. p. 182. sq. Koll. *Harl.*]

Senatoris, Viatoris, Cassiodorae et matris eius Dominatae, martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῶς. Auctor se profitetur Florentium, martyrum famulum.

Septem dormientium ὧ) Ephesi. Βασιλεύοντες Δεσπῆς. MS. *Lambec.* VIII. p. 375. [p. 797. sq. Koll. et in quinque codd. bibl. publ. *Paris.*] Vide Photium cod. CCLIII. Latine apud Surium 27. Iul. [et ex Surio, lat. cum MS. gr. et variis apographis lat. collata, in Act. SS. d. 27. Iul. tom. VI. p. 392. sqq. *Harl.*]

[P] Scrapionis, supra in Herma. [v. *Lambec.* VIII. pag. 209. et 425. Acta SS. Aug. tom. III. pag. 547. *Harl.*]

\* Sergii

f) De his Scorius p. 448. ad Theophanem Cerameum.  
Vol. X.

Ss

\* Sergii et Bacchi martyrum. Μαξιμιανῷ βασιλεύοντος τῷ τυραννίσ. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 248. 258. 262. \*) Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum tom. VI. p. 317. sqq. et Surium ad. 7. Octobr.

\* Seueriani militia. 9. Nou. vel Sept. Δικινίῃ τῷ δυσσεβῆς βασιλεύοντος, Αυσίας τὸ τῆν καῦτα δὲ ὧν. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 9. Sept. graece MS. *Lambec.* tom. VIII. p. 267. 238. *Fabr.* pag. 506. et p. 567. sq. Kollar. in quo posteriore cod. martyrium diuersum est a priore, nec dissentit ab eo exemplari, quod, Metaphraste ipso vetustius, ex codd. *Paris.* duobus, (in quinque vero codd. *Paris.* bibl. publ. exstat Seueriani vita,) gr. ac lat. editum est in *Act. SS.* ad d. 9. Sept. tom. III. pag. 360. interprete *Io. Stiltingio*, cum eiusdem praecio comment. (pag. 355. sqq.) notisque. *Harl.*

[De Seueriano, episc. Scythopolit. *Bollandi* commun. in *Act. SS.* Febr. tom. III. p. 246. sq. *Harl.*]

Seueri et Memnonis. Ὁ ἅγιος Σεβήρος ἦν ἀπὸ Σίδης. MS. *Lambec.* VIII. pag. 210. *Fabr.* pag. 444. nr. 60. ed. Kollar. qui adnotat, hoc neglectum esse ab Hagiographis, et ex *Sirmondi* Synaxario alia acta, auctore anonymo, gr. et lat. vulgata, Aug. tom. IV. p. 30. — Multi alii coluntur *SS.* *Seueri* et *Seuerini*, quorum acta collecta sunt in *Act. SS.* locis in cat. bibl. *Bunam.* I. mem. p. 971. sqq. excitatis. *Harl.*

[*Silvani*, episcopi Gazenf. et sociorum martyrium, ex *Eusebii* H. E. ap. Surium d. 4. Maii p. 49. De illis v. commentar. *Henschenii* in *Act. SS.* Maii tom. I. p. 468. sq. *Harl.*]

[De *Silvano*, episcopo, Luca, diacono, Mucio etc. martyribus Emefenis, *Bollandi* commentar. et acta breuia ex Menaeis Graecor. in *Act. SS.* Febr. tom. I. p. 177. sq. *Harl.*]

*Siluestri* episcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτροὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Ioannes Zonaras, licet sub Simeonis Metaphrastae nomine exstet latine apud Lipomannum tom. V. et Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγράφῳ. Graece ex MSS. Mediceo et Mazarino cum versione et notis edidit *Combesius* *Parif.* 1659. 8. in lectis Christi martyrum triumphis. [In cod. *Naniano* CXXXVI. nr. 16. v. cat. codd. gr. *Nan.* pag. 316. *Harl.*]

Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἠνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφον ἱστορίαν. [d. 2. Ianuar.] Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. pag. 321. [pag. 683-688. *Koll.*] quem

g) Pag. 529. sq. nr. 34. p. 549. nr. 6. et p. 557. ed. Kollar. — *Paris.* in quindecim codd. bibl. publ. — Gr. et lat. e MSt. in *Actis SS.* Octobr. tom. III. pag. 871. sqq. pag. 842. graeca, Iustiniano I. regnante seu saec. VI. in CPolitano S. Sergii templo posita, atque a Nic. Alemano in historicis suis in aream Procopii historiam adnotat. pag. 124. e MSSis Vaticanis recitata inscriptio integra,

in qua etiam ob exstruendam S. Sergio aedem sacram Iustinianus eiusque vxor Theodora laudatur: imit. ἡμεῖς μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαμεν θανόντας etc. — p. 845. tres versiculi, qui in magnis Graecorum Menaeis Sergii et Bacchii laudibus praemittuntur. — De *Sergio*, confessore CPolitano, *Henschenii* notitia in *Act. SS.* Maii, tom. III. p. 242. *Harl.*

quem vide sis etiam V. p. 408. [p. 487. et 502. Koll. et IV. p. 590. sq.] *Florentinum* ad Martyrologium Hieronymi pag. 67. 315. *Schelfstrateni* Antiquit. illustrat. pag. 477. D. *Dorshsi* tunicam Christi inconsutilem, nr. 40-59. supra volum. VI. pag. 103. *Fabr.* [l. pag. 407. nr. 24. nou. edit. vbi conf. not. — In cod. *Naniano* CXLI. qui continet vitas SS. Ianuar. nr. 1. v. cat. codd. gr. Nan. p. 317. — In septem codd. bibl. publ. *Paris.* exstat Siluestri vita. *Harl.*]

*Simeonis Iusti Θεοδόχου. Τὴν πρὸς τὰς ἀγαθὰς τῶν ὁμοδόχων. Auctor Simeon, qui se ταπεινὸν siue humilem <sup>b)</sup> adpellat.*

*Εὐφραυνέσθωσαν οἱ ἄνθρωποι. Leontio Neapoleos Cypri episcopo auctore. Graeco et lat. tom. I. Auctarii noui Combessif. p. 682. Fabr.*

[*Φίρε ἀγαπητὲ τὸν τελευταῖον τῷ λόγῳ κατίδωμεν. MS. apud Lambec. VIII. p. 156. nr. 8. qui laudat magnam biblioth. vett. patrum, gr. lat. Paris. 1654. fol. tom. XIII. p. 844. Harl.*]

[*Simeon (Σήμεν) Cyrenaeus, martyr, cruci adfixus, memoratur in cod. Vindobon. fin. apud Lambec. III. p. 138. Harl.*]

[*Simeonis, episc. Seleuc. martyris, acta ex Sozomeni H. E. libr. II. cap. 8-10. apud Surium d. 12. April. p. 205. et, cum commentar. praecio Henschenii in Actis SS. April. tom. II. pag. 844. Harl.*]

[*Simeonis, Prisci, abbatis in Syria, vita ex Theodoretii Philotheo cap. 6. in Actis SS. Ianuar. tom. II. p. 709. sqq. Harl.*]

[*P*] *Simeonis Metaphraetae. Τὸν μέγαν ἐν βίᾳ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Psellus <sup>d)</sup>. Graeco cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita*

§ 2

<sup>b)</sup> *Combessifius* tom. I. Bibliothecae concionatoriae hunc putat diuersum a Metaphraete, illum nimirum, quem graeci *ἁγίου Θεολόγου* vocant, quique abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu, in Xerocercio, ut mauult Allatius, cuius Orationes XXXIII. de fide et moribus Christianis atque monasticis latinas fecit *Iacobus Pontanus* S. I. exstantque graece in codice MSto cardinalis Mazarini, et in bibl. Colisliniana p. 406. una cum aliis viginti: id. p. 407. et libro Moralium atque Catechesi ad eos, qui mundo nuper renunciarunt: nec non capitibus 32. id. p. 410. sq. Male *Grostius* c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraete confundit; cuius et actas diuersa, et monachatus prorsus ignotus sit. Nec refert *τὴν βίαν Θεολόγου* nuncupatio, qua etiam insignitus Simeon Metaphraetes. In ea quippe libe-

rales Graeci paullo recentiores. Sic namque etiam Hesychium nominatum ex regio codice tractatus de dominica resurrectione Combessifius repraesentauit. *Fabr. Paris.* in bibl. publ. cod. MDCX. olim Mazarinaeo sunt secund. cat. MSS. Paris. etc. vol. II. 1) *Simeonis* (al. Symeonis,) praefecti S. Mamantis in Xerocercio, vita; inc. *Χρήμα θεμερίον* 2) eiusdem capita centum theologica et practica, gr. inedita; 3) eiusdem alia capp. centum practica et theologica, gr. inedita; 4) viginti quinque capp. eiusdem argumenti, gr. inedita; 5) eiusd. dialogus cum scholastico quodam: init. *τὸ ἐν τῷ λόγῳ* et 6) oratt. a Pontano editae. *Harl.*

1) In cod. *Barocc.* CXXXI. Vid. ad Allat. de Psellis §. LXVIII. supra in hoc vol. p. 77. et cat. bibl. *Bunsu.* tom. I. vol. 2. p. 1610. *Harl.*

dita eiusdem ἀπολυσθία, siue officio sancto, memoriae eiusdem Simeonis consecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Nouembr. et Lipomannum.

Simeonis σαλῶ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλας σπεύδοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat latine tom. VI. Lipomanni ad 1. Iul. et apud Surium, i. Iulii, sed graece MS. memorat *Lambec.* VIII. p. 99. *Fabr.* p. 212. sq. nr. 1. Kollar. — *Florent.* in cod. Laurent. IX. nr. 11. plut. 11. vita Simeonis Σάλας f. *Stulti* et Ioan. eremitae d. 21. Iul. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 504. — Graece ac lat. ex cod. Vatic. cum comment. et not. *Pinii* in Act. SS. Iul. tom. I. p. 129-169. *Paris.* in cod. MCDLIII. nr. 13. bibl. publ. *Harl.*

Simeonis theologi, abbatis S. Mamantis in Xerocercro vita scripta a Niceta Stethato<sup>1)</sup>: cuius epitomen vide in Combefisii notis ad Calecam tom. II. Auctarii nouiss. pag. 119. seq. vsque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vita Simeonis iunioris, qui tempore Basilii et Constantini Porphyrogenitorum scripsit, incipit: Χρῆμα θερμόν ἀρετῇ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσησά. MS. bibl. Coislilian. p. 410.

Simeonis, stylitae ὁ. 1. Septembr. Locum graece producit *Allatius* pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam graece Rosweidus. Meminit Nicephorus XIV. 51. hist. Prodiit latine ex Guil. Gratii versione cum *Io. Bollandi* notis in Actis Sanctior. ad V. Ianuar. Vetus fuit Gratius MS. regis Galliae. Aliud, sed mutilum *Lambecius* VIII. p. 384. [p. 467. sqq. 494. sqq. et 817. Kollar.]

Eiusdem vita scripta ab Antonio monacho: Ζῆλον καὶ παράδοξον μυστήριον ἐγένετο. *Fabr.* In cod. *Naniano* LIX. nr. 7. v. catal. codd. gr. Nan. p. 67. — in cod. *Basilar.* CXXIX. ad d. 1. Septembr. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 4. pag. 379. — lat. interprete *Guil. Gratio*, cum comment. et notis *Bollandi*, in Act. SS. Ian. tom. I. pag. 261. sqq. — alia, ex veteribus MSS. lat. cum variis MSS. collata, ibid. p. 269. sqq. *Harl.*

Eadem scripta a Theodoreto episcopo Cyri: c. 26. Philothei. Συμεώνην τὸν πά-  
ν, τὰ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης. Mentio in septima synodo, actione IV.  
vt Allatio iam notatum. Latine apud Surium V. Ianuar. et in Actis Sanctorum  
ad V. Ianuarii: sed in his ex noua versione Guil. Gratii Brugensis S. I. MS.  
Graece *Lambec.* VIII. p. 233. 221. *Fabr.* p. 674. sqq. vbi *Lambec.* supplemen-  
tum gr. f. narrationem de obitu Simeonis stylitae, ab alio, ac Theodoreto,  
adiunctam publicauit, et Kollar. pag. 679. quaedam adnotauit. Conf. supra,  
vol.

<sup>1)</sup> Conf. *Matthaei* not. d. in Notitia codd. graec. Mosquens. pag. 308. et de hoc Simeone ad not. praeced. *Hawf.*

<sup>1)</sup> Simeon stylita senior a. C. 460. defunctus centenario maior, (cui discipulus Daniel stylita,) colitur a Graecis  
Iunior sub Iustino imp. clarus  
tertius  
21. Sept. et Latinis 5. Ianuar.  
24. Mai.  
3. Sept. Scorsus pag. 442. ad  
26. Iul. Theophanem Ceraucum.

vol. VIII. p. 287. sq. et quae in nota *b.* adscripti, atque *Assmanni* Acta SS. martyr. oriental. part. I. p. 10. sqq. — *Paris.* in quatuordecim codd. graec. bibl. publ. exstat Sim. stylitae vita. — *Frid. Georg. Lautensaccii* diff. de Simeone Stylita. Viteberg. 1700. 4. Lebensbeschreibung des frommen und heiligen Einsiedlers, Simeon Stylitae, aus dem Französischen in das Deutsche übersetzt. Prag. 1719. 12. *Harl.*

[Simeonis stylitae, iunioris, vita, ex MS. Vallicellanae bibl. conscripta a *Nicephoro*, magistro Antiochiae, graec. cum *Ianningi* versione lat. et comment. notisque in Act. SS. Maii tom. V. p. 298-401. — Ab hac differt vita, quae exstat *Monac.* in cod. Bavar. III. ad d. 24. Maii: inc. Ἰεσὺς τὸ πάλας τὰ βωμῶν σκῆπτρα διέκοντος, auctore Ioanne Petrino. vid. *Hardtii* adnotationem de ea vita in Aretini Beyträgen etc. 1803. part. 1. pag. 21. seq. Conf. *Assmanni* Kalendar. tom. VI. pag. 372. sqq. d. 24. Maii. *Harl.*]

[De Simeone stylita, tertio, *Io. Sollerii* commentar. in Act. SS. Iul. tom. III. p. 310. seq. Simeonis, episc. Seleucia, et aliorum martyrium, in Menaeis graecis d. 17. April. v. plura in *Assmanni* Kalendaris, vol. VI. p. 258. seq. et p. 293. sq. de *Simone*, episc. Hierosolym. d. 27. April. *Harl.*]

Simeonis zelotae, apostoli. Τί Φαῖδρα σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat graece et latine in *Combesii* Auctario nouiss. tom. I. p. 408. Latine tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. p. 412. Adde, quae in Simeonem et Iudam apostolos idem *Combesius* [P] tom. VIII. Bibl. Concionatoriae p. 290. seq. *Tillemont.* tom. I. p. 423. sqq. 426. sqq. [*Assmann.* Kalend. vol. VI. p. 334. sqq. *Harl.*]

[De Simeone, anachoreta graeco, notitia, ex Synaxario CPolit. MS. in Actis SS. Iun. tom. V. pag. 110. *Harl.*]

Sinaitarum monachorum. Cum post incurfionem barbarorum. Auctor Nilus monachus. Latine apud Surium 14. Iannuar. De aliis latinis et graeco-latinis editionibus vide, quae dixi ad Allatium de Nilis p. 26. seq. Supra in Monachorum.

Sirae, virginis in Persia a. C. 558. Auctore coaeuo. Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφορμαί. Graece e MS. Florentino cum versione Conradi Ianningi in Actis Sanctior. ad 18. Maii tom. IV. pag. 172-183.

[Sifois, aequalis Antonii; vocatur *μεγας* in Menaeis, cum officio et Synaxario in utroque Menologio: v. *Assmanni* Kalendar. VI. p. 463. *Harl.*]

[Sixti, siue Xylsi, II. pontific. rom. v. supra, *Laurentii*, et Acta SS. Aug. tom. II. p. 124. *Harl.*]

Smaragdi. Supra, Euphrosynes. -

\* Martyrium S. Sophiae italae et illius filiarum Pisteos, Elpidis et Agapes. Μετὰ τὸ διαγ. γελῶσαι παντὸς ἡ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 241. \*) Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 17. Sept. et Surium 1. Augusti.

Sophronii, Hierosolymorum antistitis. Οἱ ταῖς θείαις καὶ μακαρίαις πατράσι. Auctor Iohannes Zonaras. *Fabr.* Vita, ex Menaeis Graecorum et variis auctoribus collecta, in Actis SS. Mart. tom. II. pag. 65. sqq. conf. *Is Quien* in Oriente christiano, tom. III. p. 264-280. et *Affmanni* Kalendaria VI. p. 176. sq. d. 12. Mart. *Harl.*

\* Sofontis siue Sozontis martyrium: Μαξιμιανῶ τῆς βασιλείας (Καλαίης legit interpret latinus. Ita et MS. caesareum) ἡγεμονεύοντες. MS. graece, *Lambec.* VIII. p. 237. sq. \*) Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 7. Sept. Vide supra in Iactacio.

Spiridonis archiepiscopi Trimithuntis in Cypro. 14. Decembr. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. MS. *Lambec.* VIII. p. 310. [p. 661. sqq. Kollar. ubi vocatur episcopus.] Auctor Theodorus Paphi episcopus 14. Dec. qui meminit alterius vitae Spiridonis scriptae iambis et Triphyllio episcopo tributae, de qua Suidas in Τριφυλίας. *Tillmanni.* tom. VII. p. 242. et *Vrbanus Godfridus Siberus* in diatriba de hoc Spyridione, edita Lips. 1718. 4. *Fabr.* Adiecta est S. Sixti II. pont. Enchiridio, edit. ab *V. G. Sibero.* Lips. 1725. 4. — *Paris.* in septemdecim codd. bibl. publ. exstat vita huius Spiridonis. *Harl.*

\* Vita Spiridonis eiusdem thesmatargi, Trimithuntis in Cypro episcopi, Constantino imperante clari: Μόγιτον αἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec. et ap. Lipomannum. Graece MS. bibl. Coislilian. p. 212. *Fabr.* Item *Matriti* in cod. regio XC. vid. *Iriart.* cat. codd. gr. Matr. p. 361. add. *Affmanni* Kalendaria, vol. V. p. 462. seq. *Harl.*

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκένον μετὰ ἐπταετῆς χρόνου. Auctor incertus.

Stephani protomartyris elogium. Ὡς ἱερός, ἀληθὺς καὶ καλός. Sub Procli CPol. nomine Vine Riccardus, sub Asterii Amaseni rectius Combefisius edidit tom. I. Auctarii noui p. 283. ex testimonio Photii cod. CCLXXI. [vita Stephani in septem codd. *Paris.* bibl. public. conf. *Affmanni* Kalendaria tom. V. d. 27. Dec. pag. 507. sqq. *Harl.*]

Οἱ μὲν ἔζησαν. Chrysost. tom. VII. Seuil. p. 581.

Πολλὰ

\*) Pag. 519. Kollar. qui adnotauit, ne latine quidem Actis suis inferere dignatos esse Hagio-graphos, quod lutosum, vnde profluxit, fontem redoleat. conf. Acta SS. Aug. tom. I. p. 19. nr. 16. — In cod. Taurin. LXXXVI. et LXXXVIII. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 180. fin. et 187. *Cantabrig.* in cod. CLXXVI. colleg. Benedic. f. nr. 1453. cat. MSS. Angliae etc. I. part. 3. p. 138. Conf.

*Affmanni* Kalendaria etc. pag. 245. sq. tom. V. *Harl.*

\*) Pag. 505. sq. nr. 11. Kollar. — Acta antiqua graece, cum versione lat. commentario notisque *Io. Stiltingii* in Act. SS. Sept. tom. III. p. 14. sqq. — *Paris.* in quinque codd. bibl. publ. *Harl.*

Πολλὰ καὶ θαυμάσια. Idem.

[P] Σεμνύνει μὲν τὰς εὐδοκίμους. Id. p. 579.

Νόμος ἀνώθεν ἀθλητικός. Auctor Leo imp.

Στέψωμεν ἀνδρῶν ἐγκωμίων Στέφανον. Io. Chrysostomū tom. V. Sauid. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. Id. p. 871.

Ἦσπερ ὁ ἥλιος πανταχῶς μὲν. Auctor Manuel Caloca.

Ὁ μὲν αὐθιγὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol. tom. I. Anastasii noui Combesif. p. 443. Graecae et lat. et in Proclo Vinc. Riccardi.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Latine ex Zini versione ap. Surium 26. Dec. [MS. Lambec. IV. pag. 54. nr. 7. Kollar.] Auctor Gregorius Nyssenus tom. II. opp. pag. 786.

Narratio deportationis reliquiarum Stephani, protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. Auctor profitetur se vixisse aetate Cyrilli Hierosol. et Eusebii CPolitani episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει siue deteccióne earundem reliquiarum, Luciano presbytero Hierosol. auctore: Τοῖς κατὰ πᾶσαν πάλιν καὶ χάραν ἀγιωτάταις. Latine apud Baron. ad a. 415. et Surium 2. Augusti et in adpendice ad Augustinum tom. VII. Opp. edit. Benedictin. vbi et alia, et tom. X. Louán. Vide Gennadiam de S. E. c. 46. et 47. atque ibi Miraeum. Etiam Combesif. Bibl. Concionatoriam tom. VII. pag. 573. seq. Fabr. Conf. Affmanni. Kalendaria etc. tom. V. p. 240. sq. vbi de die, quando reliquiae Stephani et inuentae sunt, et in urbem regiam translatae, inprimis contra Baronium disputat, ac tom. VI. p. 511. sqq. d. 2. Aug. — Montfaucon. in Palaeogr. gr. p. 273. de cod. IX. saec. aut ineunte X. saec. scripto, in quo inuentionem Stephani, initio mutilam, aliter quam a Metaphrasse enarratam esse, exemplo adducto, demonstrat. Harl.

In eadem protomartyris reliquiis. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ Σωτὴρ πάντων. Niceae rhetoris. Exstat latine tom. VI. Lipomanni ad XI. Augusti.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. VIII. p. 101. \*) πάντων τῶν ἐλπίζοντων. d. 2. Aug. Mich. Pselli.

Stephani papae et sociorum. Κατὰ τὰς καίρας Οὐαλεριανῶ. MS. in codice noni saeculi. Vide Bandurium p. 646. 647. ad Antiquitates CPol. Latine apud Surium 2. Augusti. [in Act. SS. d. 2. Augusti. tom. I.]

Epitome.

\*) [Pag. 217. sq. Kollar. v. supra in hoc vol. pag. 75. Harl.]



Epitome. Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ ἑνδοξὸς τῷ Χριστῷ ἱερομάρτυς. d. 30. Aug. MS. Lambec. VIII. p. 228. [p. 465. sq. Kollar.]

Stephani iunioris\*), martyris, sub Constantino Copronymo a. C. 767. 28. Nouembr. ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πάντας τοὺς συσχεῖν. Auctor Stephanus quidam Byzantinus, martyre non multo iunior. Vide *Allatium* de Sinteonibus p. 81. et aduersus Creyghthonum pag. 336. Fabr. Auctore *Stephano*, diacono ecclesiae CPolit. ex variis codd. MSS. gr. cum versione lat. *Iac. Loppin*, in *Analectis graec.* Paris. 1688. 4. tom. I. p. 396. fqq. — *Paris.* in tredecim codd. gr. bibl. publ. *Harl.*

[P] \* Θεὸν τὴν χεῖρα ἢ ἀρετὴν καὶ πολεῖν ἀξία. MS. Lambec. VIII. p. 226. 285. \*) locum citat *Allatius* p. 336. contra Creyghthonum latine apud Surium 28 Nou. et Billio interprete inter Damasceni opera, cuius esse non posse Billius docet.

[Stephani, episc. Rhegiensis, et sociorum acta, auctore anonymo, forte Simeone Metaphr. ex MS. Messan. gr. et lat. cum commentario praeuio *Conr. Ianningi* in Act. SS. Inl. tom. II. pag. 2. 7. fqq. *Harl.*]

[Stephani, conditoris coenobii ad lacum anferum, vita, ex Menaeis Graecor. in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 976. — Ibid. April. tom. III. p. 362. sq. *Henschen.* commentar. de *Stephano*, episc. Antiocheno et d. 26. Mart. (vti in Menaeis cum Synaxario,) tom. VIII. p. 666. at in Menologio Basiliano, ad 27. Mart. et in *Assmanni* Kalendariis, tom. VI. p. 206. d. 28. Mart. de *Stephano* confess. sub Leone Armeno. *Harl.*]

[Stephani, Sabaitae, monachi in Laura S. Sabae, vita acephala, auctore *Leontio*, eius discipulo, ex MS. Petri Seguerii, gr. cum versione lat. *Petri Boschii*, et cum comment. praeuio notisque *Dan. Papebrochii*, in Act. SS. Inl. tom. III. pag. 524. fqq. — De *S. Stephano*, patriarcha CPolitano, *Henschenii* comment. ibid. Maii tom. IV. pag. 36. seq. *Harl.*]

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. Supra in Hermilo.

Stratonis. In Eutychno. [MS. Lambec. VIII. p. 423. nr. 47. ibique v. Kollar. not.]

De Susanna. Αὕτη μὲν ἔν ἡ ἱστορία. Hippolyti episcopi Romae, graece et lat. in Auctario nouiss. Combesii tom. I. p. 51. atque S. Hippolyti operibus tom. I. p. 273.

Vide et supra in Daniele et Susannam. Ἡχομεν ὑμῶν ἐν γυναικί. Chrysostomi tom. V. Saul. p. 703. (MS. Lambec. VIII. p. 808. nr. 3. Kollar.)

Susannae

\*) De hoc Historia Miscella XXII. 39.

p) Pag. 479. fqq. vbi etiam negat, auctorem huius narrationis esse Io. Damascenum, et pag. 405. nr. 10. Kollar. — *Monac.* in cod. *Bavar.*

CLXXIX. v. *Hardt.* l. c. 1804. part. 12. p. 5. — in cod. *Taurin.* LXIX. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 164. Conf. supra ad vol. IX. pag. 733. *Harl.*

Sufannae \*) martyrium, filiae Artemii, sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξιμίαν ἦν τις ἱερεὺς τῶν Ἑλλήνων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. pag. 376. \*) Cod. Barocc. CXLVIII.

Syneceticae. Ἔδεν πάντας αἰθρώπας τῶν καλῶν μὴ ἀμύητες ὑπάρχον. Auctor Polycarpus asceta vel Arsenius Pegadensis, cui tribuitur etiam in MS. Coisliliano pag. 200. Graece cum versione sua, sine nomine auctoris, edidit *Cotelarius* tom. I. Monumenti ecclesiae graecae p. 201-277. testatus p. 734. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex *Dau. Coluilli* versione edidit *Bollandus* tom. I. Act. Sanctor. ad V. Ianuar. p. 242. sqq. Graece et latine etiam *Montfauconus* tom. III. Athanasii p. 681. *Fabr.* Conf. supra, in vol. VIII. p. 207. sq. — *Paris*, in cod. MCDXLIX. nr. 4. — *Monaci* in cod. *Bavar.* XXV. ex vita S. Synecticae: inc. ἐπὶ κίνδυνον edita a Pontano cum Symeonis iunior. aliisque opusculis, gr. et lat. Ingolstadtii 1603. 4. teste *Hardtio* in *Arctini* Beyträgen etc. 1803. part. 3. p. 36. conf. *Assmanni* Kalendaria tom. VI. p. 16. sqq. d. 5. Ianuar. de Theopempto, Theona et Synectica. *Harl.*

\* Tarachi martyris. Vide supra, Probi. *Fabr.* Acta etc. lat. ex cod. MS. S. Victoris Parisi. cum passione SS. Perpetuae et Felicitatis, ex edit. *Luc. Holstenii*, Parisi. 1664. 8. — Eadem mutila apud Surium, d. 11. Octobr. p. 153. — Gr. et lat. ex *Ruinartio* in Act. SS. ad d. XI. Octobr. tom. IV. p. 560. sqq. *Harl.*

Tarasii, patriarchae CPol. a. 806. Μέλων ἀπείρα μεγάλα. Auctor Ignatius diaconus, Suidae etiam laudatus. Latine apud Surium p. 189. et *Bollandum* tom. III. pag. 572. sqq. 25. Febr. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 92. *Fabr.* Pag. 196. sq. ed. *Kollar.* — fragmentum apud *Lambec.* IV. p. 109. nr. 2. *Kollar.* — *Monac.* in cod. *Bavar.* XXXII. vid. *Herdt.* l. c. 1803. part. 5. p. 4. sq. Conf. *Assmanni* Kalendaria, tom. VI. p. 155. seq. d. 25. Febr. *Harl.*

[Tatianae, martyris, martyrium, *Paris.* in cod. MCDXLIX. nr. 15. — *Venet.* in cod. *Napoleo* CXXXVI. nr. 23. init. βασιλεύοντος ἐν τῇ μεγαλοπόλει ρώμῃ. v. cat. codd. gr. *Nan.* p. 316. — Commentar. de ea in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 720. seq. Copiose de ea differit *Assmann.* in Kalendar. vol. VI. p. 30. sqq. ad d. XII. Ianuar. *Harl.*]

[Tatiani Dulae, martyrium lat. apud Surium d. 15. Iun. p. 205. — ex MSS. Vatican. gr. et lat. interprete *Guil. Sirleto*, cum comment. praevio *Henschenii* et notis *Papebrochii*, in Act. SS. Iun. tom. II. p. 1042. sqq. *Harl.*]

[Tationis, martyr. Claudiopolit. martyrium. MS. *Lambec.* VIII. p. 449. seq. nr. 62. Ὁ ἅγιος Μάρτυρ Τίτιαν ἦν ἐκ τῆς Μαντινίας quod quia perbrene est, *Lambec.* exhibuit integrum.

\*) Alia Sufanna, Galinii filia, sub Dioclet. et Maximiano, de qua *Surius* ad XI. August.

\*) Pag. 803. nr. 13. *Kollar.* qui adnotavit, exstare ex membranis Oliuarii, graece et lat. in Act. SS. Sept. tom. VI. p. 153. *Harl.*

grum. In hoc quidem cod. nominatur *Tition*; sed, adnotante Lambecio, in Menacis Graecorum et martyrologio romano, ad 24. Aug. vocatur *Tatian* siue *Tation*. Ex illo cod. redditum est gr. ac lat. interprete *Pinio* et cum eius commentario praeuio in Act. SS. Aug. tom. IV. p. 766. seq. *Harl.*]

In Templi consecrationem. *Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῶν*. Leonis imper.

*Terentii*, *Africani*, et aliorum. Ex latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui Metaphrastae tribuit, et in Actis Sanctor. April. tom. I. pag. 861. cum comment. praeuio *Henschen.* Incipit: *Decius Romanorum imperator. Fabr. Paris.* in cod. MDXXXIV. nr. 10. bibl. publ. inc. βασιλεύοντας Δεκίς. Canon I. tantum sacrum in martyres *Terentium*, *Pompeium*, *Africanum* et socios, *Vindob.* in cod. XII. d. 10. April. *Lambec.* VIII. p. 209. add. *Assmanni* Kalendaria VI. p. 246. seq. d. X. April. *Harl.*

[De discipulis Pauli apostoli, *Tertio*, *Iesu Iusto*, et *Artemia*, item *Terentio*, episc., martyre, sylloge historica in Act. SS. Iun. tom. IV. p. 67. sq. *Harl.*]

*Thaddaei* apostoli. *Ὁ μακάριος Λαββαῖος ὁ καὶ Θαδδαῖος*, 21. Aug. MS. *Lambec.* VIII. p. 202. *Fabr.* p. 428. sqq. Kollar. conf. Act. SS. Aug. tom. IV. p. 899. — *Paris.* in cod. DXLVIII. nr. 16. bibl. publ. — et de *Thaddaeo*, martyre, *Papebrochii* notit. in Act. SS. Iun. tom. V. p. 157. *Harl.*

*Taisiac*, siue *Thaisiac*, meretricis, conuersio. *Ἀγαπητοὶ μετ' ἀδελφοί.* MS. *Lambec.* VII. p. 348. [p. 736. sq. nr. 3. Kollar. Auctore incerto. — Lat. in *Rosweydi* vitis patrum, libr. I. p. 374. sq. — apud Surium d. 8. Octobr. p. 109. — Alia vita, metro scripta, auctore *Marbodo*, episc. Redon. ex MSS. in *Marbodi* Opp. col. 1541. sqq. edit. cum *Hilberti* Opp. Paris. 1708. fol. — In Act. SS. d. 8. Octobr. tom. IV. § *Rosweydo* et *Marbodo.* *Harl.*]

[*Thalassii* et *Limnaci*, anachoretarum in Syria, ex *Theodoret*i Philotheo, cum comment. *Henschenii* in Act. SS. Febr. tom. III. p. 291. seq. *Harl.*]

[*Thalaeli* medici. *Ἐν ὑμᾶσι τῷ Νημεριανῷ.* Graece e MS. Danielis Florentino, cum versione *Papebrochii*, ad XX. Maii tom. V. p. 180. \*) \* et alia acta minus fide digna e MS. Vaticano graece cum versione *Dan. Cardoni* p. 183. \* Incipiunt: *Κατὰ τὰς ναίους Νημεριανῷ.*

[*Thalaeli*, anachoretae in Syria, vitae epitome, ex *Theodoret*i Philotheo cap. 28. cum comment. *Henschenii*, in Act. SS. Febr. tom. III. p. 680. seq. *Harl.*]

[Theae

s) De cod. Florent. Laurent. v. *Bandini* catal. codd. graec. Laur. I. pag. 409. sq. de cod. XIV. plut. 9. — *Paris.* in bibl. publ. cod. MDXXXII. nr. 17. at in cod. MDXXXIV. nr. 31. vita et martyrium *Thalaeli* inc. *Κατὰ τὰς ναίους Νημεριανῷ.*

— In Act. SS. Maii tom. V. pag. 199. est quoque Epitome actorum ex MS. Synaxario colleg. Ludov. S. Iesu Paris. conf. *Assmanni* Kalendar. vol. VI. p. 361. sqq. d. 20. Maii. *Harl.*

[Theae Valentinae et Pauli, Caesariae Palaestinae] auctore *Eusebio*, ibid. episcopo, lat. ex versione Henr. Valesii, cum comment. notisque *Io. Pini*, in Act. SS. Iul. tom. VI. p. 163. sqq. *Harl.*

\*Theclae martyris. 24. Sept. *Ἀρετὴ τῆς μεγάλης τῆς ἀληθείας Εὐαγγελιστῆς καὶ κήρυκος*. Graece et latine edidit Petrus Pantinus, Antwerp. 1608. 4. Citat Suidas in *Ἀββα-ξί*, *Ἀναίμονες*, *Ἑπαγορευταί*. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 243. *Fabr.* pag. 518. seq. ed. Kollar. qui adnotat, de alijs eius martyrii actis Hagiographos ad d. 23. Septembr. in praedio comment. erudite differere, et haec Metaphrastae acta pag. 548. nr. 13. nigro calculo notasse. — Vita eius in duodecim codd. bibl. publ. Paris. — Conf. *Assmanni* Kalendaria etc. tom. V. pag. 252. seq. *Harl.*

*Ἰσορία μὲν τὸ πονηρὸν περὶ σύγγραμμα*. Auctor Basilus Seleuciensis. Exstat graece et latine editum a Petro Pantino, ibid. *Fabr.* Conf. supra, vol. IX. p. 95. sq. ibique not. et *Matthaei* notit. MSS. Mosquens. synod. p. 41. ed. in 8. de cod. XXVI. it. apud Surium d. 23. Sept. p. 239. sqq. et ibid. p. 263. vita Theclae ex Simeone Metaphr. ex Adonis martyrologio et D. Ambrosio, libr. II. de virginibus. *Harl.*

Idem Basilus, a quo gesta Theclae etiam metro scripta testatus est Photius cod. CLXVIII.

*Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον*. Antiquiora Theclae acta, nescio, quo auctore scripta, et lecta Tertulliano, quae primus graece et latine edidit *Io. Ernestus Grabe* in Spicilegio Patrum tom. I. p. 95. Oxon. 1698. recuf. a. 1714. 8. Locum ab illo omissum vulgavit *Thomas Hearne* in adpendice ad *Io. Lelandi* collectanea tom. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

*Καλαὶς ἡμῶν ἡ τῆς πνεύματος χάρις*. Iohannes Chrysostomus tom. II. nou. edit. pag. 749. inter spuria.

*Ἐπαινετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας Θεσμός*. Auctor Nicetas Paphlago. Graece et latine in auctario nouissimo *Combesfisi* tom. I. p. 445. Latine tom. XXVII. Bibl. patrum Lugd. p. 426.

[Theclae, Mariamnae, Marthae, Mariae, Enneim, quinae virginum canonicarum et martyrum in Persia, acta, gr. et lat. ex Synaxario MS. cum commentar. Papebrochii, in Act. SS. Iun. tom. II. p. 172. sqq. *Harl.*]

[Themistoclis martyrion: *Πολλὰ μὲν, ἀδελφοί, παραδόξα, Paris.* in eod. MCDXCI. nr. 13. bibl. publ. *Harl.*]

\*Theoctistes Lesbiae vita, prima ex illis, quas Simeon Metaphrastes scripsit. *Εἰκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδραίντες*. Loca graece profert *Allatius* de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latina, quae exstat apud Surium 10. Nou. et Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea, quae sunt bona*. *Fabr.* Graece in nouem codd. bibl. publ. Paris. et Mos-  
T. 2. . . . . quas

quas in cod. synod. XXVI. nr. 39. Inc. *Ἐπεινὲν μὲν τὰ* v. *Matthasi* notis. l. c. p. 42. in 8. aut p. 37. ed. in fol. — *Oudin.* in comment. de scriptor. eccles. tom. II. saec. XII. p. 1357. sqq. multis argumentis euincere adlaborauit, Simeonem logothetam et metaphrasten seniore non esse scriptorem vitae Theodistis Lesbiae. *Harl.*

Theodora, poenitentis Alexandrinae. *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήτωνα τῷ βασιλεῶς καὶ Γεργουρίῳ ἐπαρχῇ ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.* Auctor incertus.

\* Ζήνων ἦδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίων διαπεν ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium XI. Sept. Graece MS. *Lambec.* VIII. p. 239. 320. sq. *Fabr.* pag. 508. sq. et 682. sq. Kollar. — *Paris.* in tredecim codd. bibl. publ. vita Theodora Alexandrinae. Hagiographi eius vitam, mire fabulosam, neque graece neque lat. edere voluerunt. v. *Stillingii* notitiam de ea in Actis SS. Sept. tom. III. p. 789. nr. 5. et 6. Add. *Assmanni* Kalendar. tom. V. p. 229. seq. et tom. VI. p. 33. seq. *Harl.*

[C] Theodora Thessalonicensis. *Ἐμοὶ δὲ πολλὰν τὰ εὐθαρμαζόντων.* Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. April. tom. III. in adpendice p. LXIII. et latine pag. 573. *Fabr.* Secundum eat. bibl. *Bunau.* tom. III. vol. 2. p. 994. Encomium Theodora per Nicol. Cabasilam, archiep. Thessalon. gr. et lat. interprete *Papebrochio*, et cum eiusdem comm. praefatio, in Act. SS. April. tom. I. p. 405-409. et graece, ibid. in adpend. p. 55-59. *Harl.*

\* Theodora et Didymi martyris. *Diocletiano et Maximiano imperatoribus, praefide Alexandrinae ciuitatis Eusebio.* Latine apud Surium V. April. *Fabr.* Didymi et Theodora vita ex Simeone Metaphr. in Surii vitis, d. 28. April. p. 61. — martyrium eorundem, ex actis proconsularibus de graeco versum, ex MS. cum comment. notisque *Papebrochii*, in Actis SS. April. tom. III. p. 572. sqq. — eadem cum notis in *Ruinarti* actis primor. martyr. p. 397. sqq. *Harl.*

\* Theodori Grapti et Theophanis, eius fratris. *Τῶν ὑπὲρ Χρυσῆ τὴν ἀθλήσιν ἰλομένων.* Latine apud Surium 26. Dec. et Lipomannum tom. V. Graece vero etiam cum *Combesii* versione et notis in eius manipulo rerum CPol. p. 191. *Paris.* 1664. 4. MS. in bibl. Coislinian. p. 213. *Fabr.* et in cod. regio *Matrit.* XC. v. *Iriart.* catal. codd. gr. *Matrit.* p. 163. — *Paris.* in decem codd. bibl. publ. Conf. *Assmanni* Kalendaria, vol. V. pag. 507. seq. *Harl.*

[De

†) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. illa Theodora poenitente vide *Tillemont* tom. Ambrosius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora XVI. memor. p. 165. seq. Alexandrina, de qua Surius ad V. Aprilis. De

[De translatione reliquiarum S. *Theodori*, confessoris, et *Iosephi*, archiepisc. Thessalonice. incipit: Εικότως ἂν τις ἡμῶν, in cod. *Paris.* bibl. publ. MCDLVI. nr. 10. *Harl.*]

In Theodorum lapsum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στυγμῆς. Io. Chrysostomi, tom. I. edit. nouae p. 35.

Τὸ δώσει τῇ κεφαλῇ μὲ ὕδωρ. Eiusdem p. 1.

Theodori martyr. 'Αλλ' εἰ πένθιμος ἡμῶν ὁ καιρὸς. Auctor Ioannes Euchaitarum metropolita. *Fabr.* — Theodori martyrium, auctore *Nilo.* v. supra in hoc vol. p. 17. nr. 31. *Harl.*

Theodori τῷ περὶ (eiusdem cum priore) Παρ' ἡμῶν δ' ἐν εὐσπείᾳ τὰ καλά. Auctor idem.

Theodori militum praefecti, siue Theodori Tyronis, martyr, Heracleae sub imper. Licinio: primo Sabbato ieiunii. Ὑμεῖς ὁ τῷ Χριστῷ λαός. Gregorii Nysseni tom. II. pag. 1002. MS. *Lambec.* IV. p. 26. 114. VIII. p. 86. \*) Latine ex Zini versione apud Surium IX. Nouembr. Heracleae sub imper. Licinio.

[Δικινῶ τῷ βασιλεῖ πολλὰ κεχημένω. d. VIII. Iun. MS. *Florent.* in cod. *Laur.* XXXIII. nr. 1. plut. 9. v. *Bandini* cat. codd. gr. *Laur.* I. pag. 445. qui animadvertit, Bollandistas ad diem VII. Februar. vbi agunt de Theodoro duce et martyre, nullum, ita incipientem, sermonem exhibere. *Harl.*]

Ὡς περ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ἡρώσιν, ἔτω ὁ περὶ τῶν μακάρων λόγος τοῖς ἀνέστοι. Latine apud Surium 7. Februar. Auctor profitetur se praesentem martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit: ὁ ταχυγραφεὺς Οὐάρος, (alii codices Λύγαρος,) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέλλων. Vide *Allatium* de Simeonibus p. 115. cod. *Barocc.* CXLVII. MS. *Lambec.* VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. sq. *Fabr.* f. vol. VIII. p. 173. nr. 13. p. 799. nr. 7. vol. IV. p. 287. sqq. — In vol. IV. p. 142. sqq. in cod. CXIII. nr. 2. est, incerto auctore, vita μεγαλομαρτυροῦ Θεωδώρου, cuius memoria in martyrologio rom. celebratur d. 9. Nou. in cod. autem προδικοτριῶν καλανδῶν Μαρτίων, sub Maximiano et Maximino impp. incipit

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ· quam *Lambec.* esse prodit vitam *Theodor. Tyronis*, *Fabric.* quidem paullo post eam citat; sed *Theodori Sytiotas* vitam esse pronuntiat. — Tum nr. 3. sequitur *Chryssippi*, presbyteri Hierosolymitani, narratio miraculorum S. *Theodori* martyr, cognomine, vt ait *Lambec.*, *Tyronis*:

Tt 3

in

\*) Siue IV. p. 55. nr. 12. et p. 266. nr. 3. tum VIII. p. 183. nr. 26. *Kollar.* — *Monac.* in cod. *Baiar.* XXXII. et CVII. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 5. p. 4. et a. 1804. part. 7. p. 22. — *Mosquae* in cod. synod. XXVI. nr. 17. et CXLIX. nr. 16. v. *Matthasi* notit. cit. pag. 42. et 81. ed. in 8. — *Paris.* in tredecim codd. bibl. publ. est vita *Theodori*, militum praefecti, et in tribus codd. *Theodori* Tironis vita. — add. supra, vol. IX. pag. 119. nr. 59. ibique not. *Harl.*

in graeco autem textu legitur διήγησις τῶν παραδόξων θαυμάτων τῆ αἰγῆ καὶ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. Narratio ipsa incipit:

Μάρτυρος ὑπερλάμποντος ἐν τοῖς Μάρτυσιν εὐφημίας. Lambec. adnotat, huius opusculi meminisse Photium in Bibl. sua, in cod. CLXXI. et Chrysippum aequalem fuisse *Luciano*, itidem presbytero Hierosolymitano. Kollar. in longa nota multus de Theodori primum ad nr. 2. observat, in Act. SS. Febr. tom. II. ad d. 7. a pag. 23. de duobus Theodoris, altero duce exercitus, altero autem milite quidem, sed Tyrone, pluribus differuisse Bollandum, certisque argumentis alterum ab altero secreuisse: tum probat illud discrimen, quod Lambin. quoque aliquot locis statuerat, notatque Fabric. quod neutrum Theodororum istum h. l. clare vidisset. Idem docere sustinet, historiam vitae istam in cod. neutrius singillatim Theodori, sed utriusque simul esse ab indocto quodam Graeculo male confarctatam. Ad nr. 3. demonstrare nititur, miracula, ibi enarrata, nequaquam Theodori Tyronis esse, sed Theodori ducis, et codd. Vindobon. recenset, qui ad utriusque Theodori vitae miraculorumque historiam illustrandam pertinent: in his cod. CCIX. nr. 6. classis philof. et philolog. (apud Nessel. part. IV. p. 118. nr. 6.) qui *Theodori Pediasini*, quem saec. XIV. floruisse ostendit, narrationem miraculorum Theodori ducis simul et Tyronis martyrum, nondum editam continet. Secus sensit *Gottlieb Wernsdorf*, qui editioni suae *Manuelis Philae carminum graecor.* (Lip. 1768. 8.) praemisit ignoti poetae antiquioris carmen in *S. Theodorum*, ex Augustiano cod. nunc primum editum, cuius initium est:

Ἐπὶ τῷ θαύματι τῶν Κολύβων· (pro *Colybis*, mirabiliter iuuentis, quod voc. copiose explicat p. 14. seq. et respondere putat anglico cibario, nomine *potting*.)

Ἀγνωμον ὁδα καὶ πλατὲν ὄφλον ψόγον· In introductione docte disputat de hoc carmine eiusque auctore et de Theodoro, idemque vberius comprobat fulcitque *Tillemontii* rationes (in hist. eccles. tom. V. part. a. pag. 308. et 492.) vnum eundemque hominem esse, qui graeco cognomine στρατηλάτης, latino *Tiro* adpelletur, a. 306. martyrium passus: tum de cultu eius religioso, honoribus et miraculis agit: Acta martyrii varia recenset *Tillemont.* l. c. p. 207-320. Carmen autem regnante Balduino posteriore, auctis iam Graecorum in Latinos odiis, anno forsan 1234. a CPolitano quodam monacho esse confectum, probabilibus argumentis adlatis, efficere studuit Wernsdorf, qui p. 236. quoque edidit atque illustravit Philae carmina in tres martyres, Theodorum, Demetrium ac Georgium, eorumque hostem furibundum, Licinium. — Acta, auctore Augaro, interprete *Gentiano Herueto*, cum commentario notisque *Io. Bollandi*, in Act. SS. Febr. tom. II. p. 23. lqq. — ibid. pag. 30. lqq. vita alia, auctore *Bonito*, subdiacono, ex MSS. rom. cum notis *Bollandi*. — Inscriptiones Slavo-Ruficae tabulae perantiquae templi Kalbensteinbergenfis, in agris Nordgauens. D. Theodorum Stratelatem, eiusque vitam et martyrium, imaginibus adfabre factis,

ois, exhibentia. Collegit et typis Ruthenicis excudendas curavit Io. Alex. Doderlinus. Tyrnaviae. 1724. 4. — Add. *Assmanni* Kalendaria etc. vol. VI. pag. 116. sqq. vbi etiam duo distinguit Theodoros, p. 149. seq. et 418. *Harl.*

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος Βασιλεῖς ἐξαπέτελαν διατάγματα. Auctor ille tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium p. 99. de Simeonibus. MS. *Lambec.* VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. seq. 96. seq. \*) Cod. Barócc. CXLVII.

\* Μαξιμιανῶ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Nouembrie et Lipomannum.

[P] Μαριτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Ioannis, metropolitae Euchaitensium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τῷ ὑπεραγαθῷ δέλε Θεῷ. Auctor \*) Constantinus Aeropolita.

\* Ὡς πολὺ τὸ πλεῖθος τῆς χρηστότητος τῷ Κυρίῳ. Inter Chrysostomi homilias prodit Paris. 1554. 8. Sed Auctor *Nestarius*, archiepiscopus CPol. Latine apud Lipomannum tom. V. et Surium 9. Nouembr. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 231. 349. et 86. et IV. p. 97. 124. seq. \*) bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captiuatam a Dracone. \* Ὅστι μὲν αἶς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. MS. *Lambecius* VIII. p. 376. [p. 799. nr. 8. Koll.]

Miraculum martyris Theodori, \* Ἦν τις ἀνὴρ πίσιν πολλὰν ἔχων. MS. bibl. Coislin. pag. 196.

[Theodori Crateri, protospatharii, Constantini Drungarii, Callisti Turmachae etc. in Syria occisorum, acta, auctore Eudodio, aequali, ex tribus codd. gr. et lat. cum commentario, notis et adpencilibus, in Actis SS. Mart. tom. I. p. 457-467. *Harl.*]

[Theodori Sabaitae, vitae pars, Paris. in cod. DCCLXXVI. nr. 7. inc. ἀνασταν δαρχήσας. Bis *Mosquae* in cod. synod. XV. Μηνὶ Ἰαλίῳ 9. incip.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι,

Et eod. mense d. 1. Dec. princip.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, πατὴρ, ὁ παντοκράτωρ. v. *Matthaei* notitiam cit. pag. 33. ed. 8. *Harl.*]

Theodori

\*) S. vol. VIII. p. 183. nr. 25. et p. 317. nr. 28. — vol. IV. p. 222. sq. nr. 23. Kollar. quem etiam vide ad p. 147. — Latine ap. Surium tom. VI. d. 9. Nouembr. *Harl.*

\*) Sive vol. IV. p. 223. nr. 24. et p. 290. Kollar. quem etiam vide ad p. 146. fin. ac vol. VIII. p. 184. nr. 27. — p. 490. nr. 27. et p. 738. nr. 9. Koll. — *Taurin.* in cod. reg. LXX. v. cat. codd. Taur. gr. p. 165. et supra, vol. IX. p. 109. ibique not. *Harl.*

\*) Hic Constantinus etiam dictus nomen Metaphrastes. Vide volum. VI. huius bibl. p. 449.



**Theodori Studitae.** Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Auctor synchonus, Michael monachus. MS. graece in bibl. Vaticana, unde habuit, quae latine Baronius ad a. 795. vsque ad 826. [conf. *Lambec.* VIII. p. 626. sqq. Koll.]

Ἐως μὲν τῷ παρόντος, ἀδελφοί μὲν. Auctor Naucratiensis confessor. Graece et lat. tom. II. Auctarii noui Combessif. p. 855. *Fabr.* MS. *Lambec.* VIII. nr. 3. p. 629. sq. subiuncto eius Testamento. v. not. Kollar. et in cap. seq. nostrae bibl. gr. de scriptis Theodori Studitae editis, nr. 2. — *Leidae* inter codd. Vossian. vita Theodori Studitae confessoris, scripta a Theodoro magistro Daphuorato. v. catal. bibl. Leidens. pag. 398. n. 62. Add. *Affemannii* Kalendaria etc. vol. V. pag. 348. sq. *Harl.*

**Theodori Syciotae, archimandritae.** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor incertus. Citatur haec vita in septima synodo actione IV. vt notat Allatius. Latine exstat apud Surium 22. April. sub nomine Georgii presbyteri et eiusdem mansionis praefecti ac discipuli. *Fabr. Monacii* in cod. Bauar. III. *Nicephori*, monachi et sceuophylacis Blachernarum, encomium in thaumaturgum *Theodorum Sicoctam*, et narratio translationis sacrarum eius reliquiarum ad reginam urbem. Princip. Λογογράφοι μὲν. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. I. p. 19. sq. — Canticum sacrum in eum, d. 23. April. v. *Lambec.* VIII. pag. 210. — Vita, *Paris.* in cod. MDXXXIV. nr. 12. bibl. publ. inc. ὁ ὁσιος καὶ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν. — Vita, auctore *Eleusio*, Georgio dicto, presbytero, ex MSS. graecis a *Petro Franc. Zino* latine reddita, cum commentario praeuio et notis *Henschenii*, in Act. SS. April. tom. III. p. 32. sqq. Conf. paullo ante Theodori, praefecti militum vitam: ὡς περ Φαίνας. *Harl.*

[Theodori, Pergae in Pamphylia interfecti, martyrium, in compendium redactum, *Paris.* in cod. MDXXXIV. nr. 11. bibl. publ. conf. *Affemannii* Kalendaria etc. VI. p. 273. sqq. d. 21. April. *Harl.*]

[Theodori Trichinatis, s. Pilosi, eremitae in Thracia prope CPolin, vita s. canticum sacrum in eum, d. 20. April. in cod. Vindobon. *Lambec.* VIII. pag. 210. — *Henschenii* commentar. de eo, in Act. SS. April. tom. II. p. 756. sq. et *Affemannii* Kalendaria etc. VI. p. 273. d. 20. April. et pag. 278. de Theodoro Sicaeota d. 22. April. — De aliis SS. *Theodori* passim agitur in Actis SS. v. catal. bibl. Bunau. l. c. p. 995. sqq. *Harl.*]

**Theodosiae martyris.** Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῦρ τις ἄν. Auctor Constantinus Acropolita et magnus logotheta. MS. *Lambec.* IV. p. 63. VIII. p. 372. *Fabr.* Siue vol. IV. p. 140. nr. 17. Koll. cuius notam conferes, et vol. VIII. p. 789. nr. 2. Edita est gr. et lat. cum commentar. et not. Papebrochii in Act. SS. Maii tom. VII. pag. 66. sqq. v. *Affemannii* Kalendaria etc. VI. p. 387. sqq. de vtraque Theodosia, et supra, ad vol. VII. pag. 767. not. q. *Harl.*

[Theodosiae, virginis martyr. Caesar. in Palaestina, martyrium ex *Eusebii* H. E. ap. Surium, d. 2. April. p. 25. — Miracula eiusdem, auctore *Franc. Nigro*, protonotario apostol.

sol. ex MS. cum comment. praesito notisque *Henschenii*, in Actis SS. April. tom. I. p. 61. sqq. — De Theodosia, virgine, et eius martyrio in catal. MSS. bibl. *Harleian.* cod. DCXXIV. nr. 10. *Harl.*]

[Theodosii, Antiocheni, abbatis monasterii in Scopulo, vita, ex Mehaels Graecorum, cum alia ex *Theodoroti* Philotheo, et *Id. Maffii* Prato spirituali, cum not. in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 677. sqq. *Harl.*]

Theodosii archimandritae eremi prope Hierosolymam. Ἡ τριανπέντατος καὶ ἀειδαίρετος μὴ σόλα. Auctor Theodorus, episcopus Petrarum. *Fabr.* Graece in cod. *Laurent.* IX. nr. 13. plut. 11. ac nr. 19. est vita, auctore *Cyrillo*. vide plura in *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 504. et 505. — Theodosii coenobiarchae vita est *Paris* in duodecim codd. bibl. publ. *Harl.*

\* *Inter tempora ver quidem est iucundissimum.* Latine apud Surium XI. Ianuarii. *Fabr.* Graece in cod. *Naniano* CXLI. nr. 5. inc. ἡδίστον μὲν καὶ ἐν ὥραις, ad II. Ianuar. v. cat. codd. gr. Nan. p. 327. — Lat. cum MS. graeco bibl. Vatic. collata, cum comment. et notis, in Act. SS. Ianuar. tom. I. pag. 168b. sqq. — in linguam italicam translata a *Masseio*, in *Giou. Piet. Maffei* Vite et XVII. Confessori di Christo, Romae 1601. 4. p. 196. sqq. — Multus est de eo *Assmannus* in Calendariis etc. vol. VI. p. 27-30. *Harl.*

Theodosios ὁ ἀξιωματικιστος. Auctor *Cyrillus*, monachus et presbyter Saythopolitanus.

Theodotas et liberorum eius. Ὅσων οἱ Νμαεὶς εἰς τὴν. Auctor incertus ante *Metaphrasen*. Vide *Bandurium* ad Antiquitates CPol. p. 648. *Fabr.* *Paris* in cod. MCLXXXVII. nr. 16. bibl. publ. et ex cod. *Paris* gr. ac lat. interprete *Franc. Combessio* in huius illustr. Christi martyrum lectis triumphis, *Paris*. 1660. 8. p. 247-252. *Harl.*

[P] Theodoti, Ancyрани martyr. Ἐδὲ μὲν ἡμᾶς πρὸς πᾶσαν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor *Nilus*, in martyrio comes. Latine ex *Sitlei* versione edidit *Lipomannus* tom. VII. et *Surius* 18. Maii. Graece e codice MS. Vaticano cum *Papebrochii* versione et notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maii. tom. IV. p. 147-165. *Fabr.* Latine repetita in *Ruinarti* Actis primorum martyr. p. 336. sqq. ed. Amstel. conf. *Assmanni* Kalendar. VI. p. 354. d. 18. Maii., et p. 418. d. 7. Iun. *Harl.*

[Theodoti, episcopi Cyreniae; certamen, in Menologio Graecorum. conf. *Assmanni* Kalendaria etc. VI. p. 165. d. 2. Mart. *Harl.*]

[Theodoti, in vrbe Gangra in Paphlagonia, eiusque uxoris, *Ruffinae* vita et martyrium. v. *Kollar*. notam ad *Lambec*. VIII. p. 468. sq. *Harl.*]

Theodoti siue Theoduli lectoris et Agathopodis Thessalonicensis, saeculo IV. Ἀὐτὸς μὲν ἐπαρθύσαν. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad tom. I. Aprilis p. XLII. et latine p. 320. Latine sub *Metaphrasii* nomine apud *Surium* ad diem quartum

Aprilis. *Fabr. Mosquae* in cod. synod. XLI. nr. 6. v. *Matthaei* Notit. cit. pag. 51. ed. in 8. — Carmen sacrum in martyres Theodulum et Agathopodem, d. IV. April. *Lambec. VIII.* p. 209. — Add. supra, *Pamphili*, et *Assmanni* Kalendaria VI. p. 233. sq. d. 5. April. *Harl.*

[Theonis, abbatis, Eliae etc. vita in Palladii Historia Lausiaca. Graece *Leidas* in eod. Vofiano. v. cat. bibl. Leidens. p. 393. nr. 46. *Harl.*]

[De Theodulo, Paulo, Ioanne, Proclo etc. monachis martyribus, iuxta Sinam montem in Arabia, historia, auctore S. *Nilo*. cum comment. notisque *Bollandi*, in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 953-966. — Alexandri episcopi, Euentii et Theoduli, presbyterorum, martyrium in cod. *Harlei*. DCXXIV. nr. 13. *Harl.*]

[Theoduli, Saturnini, et aliorum martyrium, ex Simeone Mataphr. ap. Surium, d. 23. Decembr. pag. 305. — et de Theodulo ac Iuliano, martyribus Caesar. in Palaestina, *Henschenii* comment. in Act. SS. Febr. tom. III. p. 10. sq. *Harl.*]

Theoduli Stylitae. *Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τῆ μεγάλου.* Graece e MS. Florentino cum versione *Dan. Cardoni* S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maii. tom. VI. pag. 756. *Fabr.* Ibid. p. 765. sqq. vitae epitome, ex MS. Synaxario collegii Claromont. S. I. gr. et cum versione lat. *Dan. Cardoni*. — Ex MS. cod. *Laur.* XIV. nr. 11. plut. 9. *Bandin.* scribit in cat. codd. gr. Laur. p. 411. vitam gr. esse editam cum versione *Cardoni* in Act. SS. ad 28. Maii, tom. VI. p. 101. *Harl.*

[Ὁς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας, ad IV. Decembr. *Monac.* in cod. *Bavar.* CCXXV]. fol. 119. v. *Hardt.* l. c. 1805. part. 5. p. 531. Add. supra, *Hesper.* *Harl.*]

[Theognidis. v. supra *Bassae*, — et de Theognide, Rupo, Antipatro etc. martyribus Cyzici in Hellesponto, *Henschenii* notitia in Act. SS. April. tom. III. p. 617. *Harl.*]

[De Theona, Simeone, Phorbino, ap. Graecos, *Henschenii* notitia in Act. SS. April. tom. I. p. 976. sq. add. *Assmanni* Kalendaria tom. VI. p. 16. sqq. *Harl.*]

\* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

[De Theophane, confessore, *Stiltingi* notitia ex fastis graecis in Act. SS. d. IX. Sept. tom. III. p. 327. *Harl.*]

[Theophanis, Reclusi, et Pansemnis, poenitentis, vita, *Paris.* in cod. MCCXVII. nr. 11. bibl. publ. inc. *Τὰ κατὰ Θεοφάνην τὸν ὁσίου.* *Henschenii* notitia de iis in Act. SS. Iun. tom. II. p. 275. sq. *Harl.*]

\* Theophanis Sigriani siue Siagreni circa a. C. 818. *Ὡς περ λειμὼν εὐανθής.* Graece et latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii tom. II. *Fabr.*

[*Επαί.*

[*Ἐπαινετὸν τι χρίσθαι*, auctore Theodoro, protosecretario, ad 12. Mart. *Monaci* in cod. Bazar. III. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. 1. pag. 15. sq. add. *Affmanni* Kalend. VI. p. 177. sq. *Harl.*]

\* Theophanis, qui et I'acius dictus est. *Quas mercatoribus mundi pelagus et longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.

Theophanus siue Theophanionis imperatrix. *Ἡ ἀρχὴ μὲν πολλὰς τῶν ἀρετῶν καὶ συνίστα.* Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur a Meursio in Glossario Græcobarbaro in *Πατρι-  
κίος. Fabr.* Elogium ex Gregorii dial. libr. IV. c. 27. cum comment. præcio *Solleri,* in Act. SS. Iul. tom. II. pag. 711. MS. *Lambec.* IV. pag. 133. sq. nr. 7. vbi v. Kollar. not. *Harl.*]

Theophili Adanensis oeconomi poenitentia et conuersio a. C. 835. scripta ab Eutychiano, eius famulo et clerico Adanensi. *Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.* MS. *Lambec.* VIII. p. 75. \*) Latine apud Surium 4. Febr. et ex Pauli diaconi Neapolitani versione et Marbodi episcopi Redonensis Metaphrasi metrica apud Bollandum 4. Febr. tom. I. pag. 480. quam habes etiam in *Marbodi* operibus Paris. 1708. fol. cum Hildeberto editis pag. 1507.

[Theophili, Theodori, Constantini, Callisti, Bassi et sociorum martyrium. *Ἐστὶ τὰ μαρτυρητὰ ἑπ' αὐτῶν* Paris. in cod. MDXXXIV. nr. 3. bibl. publ. *Harl.*]

\* Theopistes et Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Therapontis presbyteri. *Ἡ ἀρχὴ μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις.* Graece e MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor. *Fabr.* cum comment. præcio *Papebroch.* Maii tom. VI. p. 681. sqq. — *Florent.* in cod. Laurent. XIV. nr. 9. plut. 9. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. p. 410. — *Therapontis,* in insula Cypro episcopi, martyrium, in compendium redactum: *Οὗτος τοῖνον ὁ ἅγιος.* Paris. in cod. MDXXXIV. nr. 35. bibl. publ. Conf. *Affmanni* Kalendar. vol. VI. p. 382. sqq. *Harl.*

[Thermi et Pherbutae, eius sororis, ex Simeone Metaphr. ap. Surium d. 5. April. pag. 63. — *Henschen.* notitia de Thermo, in Act. SS. April. tom. I. p. 401. *Harl.*]

[De Thespasio, *Henschen.* notitia, ex Menaeis, in Act. SS. Iun. tom. I. pag. 22. *Harl.*]

In Thomam apostolum \*). *Ἐπαινετὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγίων πύθος.* Auctor Nicetas Paphlago. Exstat latine p. 397. bibl. Patrum Lugd. tom. XXVII. Graece et latine in auctario novissimo Combesii tom. I. p. 364.

V v 2

Εὐλογία.

g) S. p. 156-171. Kollar. vbi Lambinus copiose de hac vita differit. — Latine in cod. *Taurin.* DXVI. v. cat. codd. lat. Taur. p. 115. — *Venetis* in cod. S. Michael. v. *Mittarelli* bibl. MSS. monasterii S. Mich. Venet. praepe Murianum, col. 1222. sq. vbi alii quoque codd. nominantur. —

De Theophilo, monacho, confessore in Graecia, v. Act. SS. Octobr. tom. I. p. 492. sqq. graece ex Synaxario MS. Sirmondi. *Harl.*

2) De S. Thoma apostolo *Tillemont.* tom. I. pag. 294. sqq.

Εὐλόγηται ὁ Θεός. Io. Chrysostomi. tom. V. Saul. p. 837.

Χρῖςτος ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τήν. Basilii Seleuc.

[P] Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίος. Auctor Basilii Selenciensis.

Ἐγένετο κατὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρῖστον ἐκ νεκρῶν, συνήθεοις.  
Auctor incertus.

Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. pag. 486. Citatur in synodo VI. actione 10. [MS. Lambec. IV. p. 164. nr. 17. Koll.]

Ἦκω τὸ περιληφθὲν ὄφλημα. Chrysost. tom. VII. Saul. p. 575.

\* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum tom. VI. ad 6. Octobr. et Surium 20. Dec. Graece MS. Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. \*) bibl. Coislin. pag. 210. respicit Theophanes Ceramensis homil. XXV. 164.

Hefychii presb. in Thomam encomium memorat Photius cod. CCLXIX.

Periodi apocryphae apostolo S. Thomae tributae. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡμεῖς πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla graece et latine dedi in Codice Apocrypho Noui Test. p. 719 seq.

Plura in Thomam apostolum vide tom. VI. Bibl. Concionatoriae Combefisianae p. 96. sq.

\* Thyrsi, Leucii (Lucii), Philemonis, Gallinici (Callinici) et Apollonii martyrum in Bithynia sub Decio imp. Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρῖστῷ κοινωρία σαρκός. Graece MS. bibl. Coislin. p. 212. Latine ap. Surium 14. Dec. et Lipomannum. [Acta ex MS. Velferi, cum comm. notisque in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 808 sqq. — alia, ex MSS. S. Mariae de Ripatorio et aliis, ibid. pag. 817. sqq. — alia, ex MSS. Thofano et S. Maximini, ibid. pag. 824. sqq. — MS. Paris. in tribus cod. bibl. publ. — Matriti in cod. XC. v. Iriart. cat. codd. graec. Matr. p. 362. Harl.] Meminit Suidas, Logotheta laudans in κατὰ πρόφασιν.

\* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano, et Cecilia.

[De Tigrione, (seu Tigrio,) presbyt., et Eutropio, lectore, ex Nicephoro Callisto et aliis, in Act. SS. Ianuar. tom. I. p. 725. sqq. Harl.]

\* Timothei

\*) Sicut pag. 529. 549. 557. et 510. nr. 12. — patriarcha CPoln. commentar. — De Thoma in Paris. in viginti et duobus codd. bibl. publ. — Malaeo, monte Laconiae in Menaeis gr. cum officio et Synario. v. Affemannii Kalendar. VI. p. 463. sq. d. 7. Iul. Harl. — De Thoma, Salo, monacho Antioch. Syr. Ian. 1817. commentar. in Act. SS. Mart. tom. V. pag. 433. sq. et ibid. tom. III. pag. 91. sq. de Thoma, — patriarcha CPoln. commentar. — De Thoma in Paris. in viginti et duobus codd. bibl. publ. — Malaeo, monte Laconiae in Menaeis gr. cum officio et Synario. v. Affemannii Kalendar. VI. p. 463. sq. d. 7. Iul. Harl.

• Timothei apostoli vita. *Τιμόθεον τὸν μέγαν ἡρώγα μὲν ἡ Δυναστεία.* Latine apud Surium 22. et Bollandum 24. Ianuar. tom. II. Febr. Paris. in tredecim codd. bibl. publ. Conf. *Affmanni* Kalendar. tom. VI. p. 101. sq. d. 22. Ianuar. *Hartl.*

[De Timotheo, episcopo Frusae in Bithynia, *Papebroch.* ex Synaxariis MSS. Graecorum, in Act. SS. Ian. tom. II. pag. 272. sqq. *Hartl.*]

[De Timotheo, anachoreta in Symbolis, notitia *Bollandi* in Act. SS. Febr. tom. III. pag. 267. *Hartl.*]

[De Timotheo et Fausto, martyribus Antiochia, *Suyskenii* notitia, ib. Sept. tom. III. pag. 255. sq. et passim de aliis SS. Timotheis. v. cat. bibl. Bunau. l. c. pag. 1003. sq. *Hartl.*]

Martyrium Timothei apostoli, auctore Polycrate, (ad calcem codicis Canonum Ecclesiae Rom. cum notis Petri Pithoei, Paris. 1687. fol. pag. 366.) Incipit latina versio: *Multa multarum historiarum et vitas.* Vide Photium cod. CCLIV. et quae scripsi in Codice Apocrypho N. T. p. 812. seq.

• Martyrium eiusdem Timothei. *Ἰσμεν πολλὰς ἰσορίας τε καὶ βίαις.* Vide Photium cod. CCLIV.

In eundem sermo. *Τὶ δὲ Τιμόθεος; τῦτον γὰρ μετὰ τὰς Ἀποστόλους.* Nicetat, rhetoris philosophi.

Timothei, lectoris et Maurae a. C. 286. *Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ.* Graece e MS. Palatino in Actis Sanctor. tom. I. Maii pag. 741. et latine pag. 375. [v. *Affmanni* Kalendar. VI. pag. 302. sqq. *Hartl.*]

[Timothei in Symbolis, et Eustathii, episcopi, f. Antioch. patriarch. v. *Affmanni* Kalendar. vol. VI. p. 152. sq. d. 21. Febr. *Hartl.*]

[P] Titī apostoli 4. Ianuar. vel 25. Augusti. *Ἀποστολικῶν ἑγκωμίων ἐφαπτεσθῆναι.* MS. *Lambec.* VIII. p. 214. [p. 452. nr. 65. Koll.] Auctor Andreas Cretensis, inter cuius Orationes graece et latine edidit *Combesfissus* pag. 155. Paris. 1644. fol.

[Titī, hegumeni. In Synaxario gr. v. Acta SS. ad 2. d. April. tom. I. pag. 102. seq. et *Affmanni* Kalendar. VI. p. 220. *Hartl.*]

Epitoma vitae Titī, a *Ζενανομῶν*, discipulo eius, ut aiunt, scriptae. *Τίτος ὁ ἀγιώτατος ἐν Μίνας τῷ βασιλεὺς Κρητὴς κατήγε τὸ γένος.* MS. *Lambec.* VIII. p. 213. seq. [p. 452. nr. 64. Koll. et Act. SS. Ian. tom. I. p. 163. sq. *Hartl.*]

Titibūs Claudibopolitani. 24. Aug. sub Diocletiano. *Ὁ ἅγιος μέγας Τίτιον ἦν ἐκ τῆς Μαντινῆς.* MS. *Lambec.* VIII. pag. 212. seq. [pag. 449. sq. Koll. y. supra. *Tationis.* *Hartl.*]

In tres pueros. *Καὶνὸν αἰς αἰληθῶς.* Io. Chrysostomi, tom. V. Saul. pag. 698.

[Triphylli, episc. Leucosiae in Cypro, vita ex MS. Synaxario collegii S. I. Paris. gr. et lat. cum comment. et notis *Papebrochii*, in Act. SS. Iun. tom. II. p. 681. sqq. *Harl.*]

\* Trophimi, Sabbatii et Dorymedontis. *Πρόβη τῷ δυσσεβῶς τὸ βασιλεῖον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντες.* Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium 19. Sept. sec. Menaea Graecor. et Martyrol. rom. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 241. *Fabr.* pag. 513. sqq. nr. 20. Kollar. qui adnotat, vetustiora huius martyrii, ex quibus sua hausisse creditus est Metaphrastes, gr. et lat. vulgasse Hagiographos ad d. 19. Sept. tom. VI. p. 12. (*Βασιλεύοντες Πρόβη τῷ Καίσαρος*, ex MS. Paris.) de Metaphrastae autem actis in praecio comment. nr. 6. egisse. — In octo codd. gr. *Paris.* bibl. publ. exstat vita eorum, — In Trophimum, Aristarchum et Pudentem canticum sacrum, d. 15. April. v. *Lambec.* VIII. pag. 210. — Phocas, Trophimus, Theophilus et locii, de quibus v. *Affemann.* in Kalendar. VI. p. 493. sqq. d. 23. Iul. *Harl.*

[Trophimi et Thali, Laodiceae in Asia minore, martyrum, elogium, ex Menaeis, cum comment. praecio, in Act. SS. Mart. tom. II. p. 59. — et de *Trophimo*, *Euscarpione* et aliis, Nicomediae in Bithynia, notitia, ibid. p. 617. sq. *Harl.*]

[Tryphaenae, mart. Cyzici, acta breuia, ex Menaeis, in Act. SS. Iannar. tom. II. pag. 1081. *Harl.*]

Tryphonis, Campsadenensis martyris, sub Decio. *Κεῖνα ἐξ ἀγῶν καὶ θύματα ἐκ πηγῆς.* Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

\* Τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ καὶ Σωτῆρι. MS. *Lambec.* VIII. pag. 72. [pag. 151. sqq. Koll.] Latine apud Surium 2. Febr. pag. 78. [v. *Affemanni* Kalend. VI. pag. 142. d. 1. Febr. *Harl.*]

\* Ὁ βίος τῷ αἵγι καὶ ἐνδόξῳ μάρτυρι. Auctor anonymus. MS. *Lambec.* VIII. p. 72. [p. 153. sq. Koll. add. VII. p. 526. sqq. Koll. *Paris.* in septem codd. bibl. publ. vita illius.]

*Μάρτυρος παραγέγονε μῆμα.* Auctor Leo imp.

[Tychonis, thaumaturgi, episcopi Amathuntis in insula Cypro, vita *Paris.* in cod. MCDLXXXVIII. nr. 1. ab initio manca. — De eo *Papebrochii* notitia, et s. Iosephi canon de illo, gr. et lat. in Act. SS. Iun. tom. III. p. 93. sqq. *Harl.*]

De Tzangariensibus duobus clericis narratio. *Δύο Κληρικῶν.* Cod. CXLVI. Baroc.

[Valentis, v. Pamphili. *Harl.*]

\* Valeriani. Vide Caeciliae. *Fabr.* et Act. SS. April. tom. II. pag. 203. sqq. cum comment. et analectis *Henschen.* *Harl.*

[Valeriani, Candidi, Aquilae, Eugenii acta, ex Menaeis Graecorum, in Actis SS. Iannar. tom. II. pag. 349. *Harl.*]

\* Vari

• Vari et fociorum martyrium. Μαξιμῶν τὸ τυράννη τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σκληρὴν τὴν οὐκ ἐμὴν ἐκδόντος διάταγμα. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium ad 19. Octobr. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 252.. 259. 262. [siue pag. 537. nr. 37. pag. 551. nr. 15. et 557. Kollar. *Paris.* in decem codd. bibl. publ. *Harl.*] bibl. Coisl. p. 211.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμῶν τὸ δυσσεβὲς. MS. bibl. Coisl. p. 185.

Victoris *Βιάτωρος* martyris. Vide supra in Senatoris.

[In Victorem, Victorinum aliosque martyres canticum sacrum, d. 5. April. *Lambec.* VIII. pag. 209. *Harl.*]

[Victoris, Chioniae, Agapes etc. martyrum Heracleensium, martyrium, ex Simeone Metaphr. ap. Surium d. 1. April. pag. 1. — *Henschenii* notitia de iis, in Actis SS. April. tom. I. p. 9. — De aliis multis *Victoribus* in Actis etc. v. cat. bibl. Bunau. l. c. 1015. sq. *Harl.*]

Victoris et Stephanidis. XI. Nou. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκατάς ἐν αἷς ἐδιόκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ τοῦ τότε βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἀντωνίνου ἐθνικῶς τυγχάνοντος, καὶ Σεβαστιανῶν τῶ τότε Δεσπότη. MS. *Lambec.* VIII. p. 269. [pag. 579. Koll.] Latine sub Metaphrastae nomine apud Surium 14. Maii. [et Lipomannum tom. VII. par. 2. Sed omiserunt eam Hagio-graphi m. Maio, arbitrati, illa acta ab aliquo scriptore iuniore et monacho ex lat. esse translata. Graece, in cod. *Paris.* bibl. publ. MDXIX. nr. 14. *Harl.*]

[P] Vincentii, archidiaconi Caesaraugustani. XI. Nou. Ἰκανὸν καὶ τὸ το δοκιμῆς τῷ ἀγίῳ τὰ τὰ μαρτυρίῃ. *Βιεντίου.* MS. *Lambec.* VIII. p. 270. [574. sq. Koll.] Latine apud Surium 22. Ianuar. sub Metaphrastae nomine. *Fabr.* Martyrium gr. *Paris.* in cod. MDXIX. nr. 15. bibl. publ. — *Vincentii*, *Leuitae*, martyris Caesaraugust. acta ex plurimis vett. MSS. cum comment. praevio et notis in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 393. sqq. — Eadem, ex compluribus MSS. et editis, cum admonitione praevia et notis; item *Aurelii Prudentii* hymnus de S. Vincentii martyrio, in *Ruinart.* Actis primor. martyr. p. 364. sqq. ed. Amstel. — Historia translationis, auctore *Amonio*, monacho, in Act. SS. l. c. pag. 400. sqq. et pag. 408. sqq. Miracula S. Vincentii Vlyssipone edita, auctore *Stephano*, praecentore Vlyssip. ex MSS. — *Andr. Resendi* pro SS. Christi martyribus, Vincentio, Olisiponensi patrono, Vincentio, Sabina et Christhetide, Eborensibus civibus, in *Andr. Schotti* Hispania illustrata, tom. II. p. 1003-1021. Francof. 1603. fol. — De *Vincentio*, subdiacono, aliisque martyribus, v. *Lambec.* VIII. p. 260. *Harl.*

[Vitalis seu Vitalii, monachi Gazei, Alexandr. viti, auctore *Leontio*, episcopo, cum notis in Act. SS. Ianuar. tom. I. pag. 702. sq. — et pag. 567. sqq. de *Vitale*, *Requato*, *Fortunato* etc. martyribus *Smyrnenſibus*, notitia brevis. *Harl.*]

Vrsicii, siue Vrsicini, XI. August. Μαξιμῶν μετὰ Μαξιμῶν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide *Bandurium* ad Antiquitates CPol. pag. 648. *Lambecium* VIII. pag. 125. *Fabr.* l. pag. 266. sqq. Kollar. — et ex hoc cod. Vindob. gr. ac lat. interprete *Io. Pi-*



*Io. Pinto* eam eiusd. notis in Actis SS. Aug. tom. III. p. 158. *Harl.*

*Xanthippes* martyris, *Polyxenae* et *Rebecca*. Τὴ μακαρίῃ Παύλῳ ὄντος ἐν τῇ 'Ρώμῃ διὰ τὸν λόγον τῆ Κυρίας. Auctor fertur *Onesimus*, Pauli apostoli discipulus. *Fabr. Paris.* in cod. MCDLVIII. nr. 1. bibl. publ. Conf. *Affmanni* Kalendaria tom. VI. p. 102. sqq. d. 24. Ianuarii *Harl.*

\* *Xenes*. Vide supra, *Eusebiae*. *Fabr.* Vita, sequitur canon in *Xenem*. *Paris.* in cod. MCCXIX. nr. 10. Conf. *Affmanni* bibl. oriental. tom. II. pag. 511. et Kalendaria, vol. VI. p. 105. *Harl.*

*Xenophontis*. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφὴ. Auctor incertus.

\* *Xenophontis* et filiorum eius, *Arcadii* et *Ioannis*. Ζενοφῶν ὁ Θεσσαλονίκιος ἔφυ μὲν.

*Alia* vita S. *Xenophontis* et sociorum, auctore incerto: Δηγήσατό τις γέρων μέγας, ἔτος Ζενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρχων. *Fabr. Mediolani* in bibl. Ambrosiana, bis. v. *Montfauc.* bibl. biblioth. MSS. p. 505. A. (ubi innumerae paene SS vitae, quae exstant in illa bibliotheca, secundum litterarum ordinem indicantur.) — *Paris.* in tredecim codd. bibl. publ. *Harl.*

*Xysti*. Vide supra, *Laurentii*, [et *Sixti*.]

In *Zacchaeum*, Οἱ τῶν καλῶν ἐρῶντες. *Io. Chrysostomi* tom. VII. Saul. pag. 403. *Fabr. Vindob.* ap. *Lambec.* IV. pag. 214. sq. 250. nr. 6. vol. VIII. p. 489. nr. 22. *Harl.*

*Zachariae* pontificis et prophetae, qui pater *Iohannis baptistae*, 5. Sept. Μῦθος τῶν ἀρετῶν ἱερευρημάτων Ζαχαρίας. Auctor *Cosmas Vestitor*. Ὁς χροστὴν θυμωτικῶν. *Anonymi.* MS. *Lambec.* VIII. p. 236. *Fabr.* f. p. 501. nr. 6. Koll. — Ibid. p. 472. sq. nr. 5. Koll. auctore *Georgio*, rhetore siue chartophylace ecclesiae CPolitanae, orat. in conceptionem S. *Ioannis baptistae*, et in *Zachariam* atque S. *Elisabetham*: inc. Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρῆς. Kollar. adnotat. *Allatium* de *Simeonum* scriptis, Paris. 1664. p. 83. sequutum fidem codd. Vatican. eam orationem tribuisse *Leoni VI.* cognomento sapienti, imperatori. — De *Zacharia* ex *Epiphanio*, *Basilio* et *Gregorio Nysseno* ap. *Surium*, d. 5. Nou. p. 165. — De *Zacharia*, patriarcha *Ierosolymit.* *Heuschenii* commentar. in Act. SS. Febr. tom. III. p. 247. sqq. — De *Zacharia*, recluso, v. *Affmanni* Kalendaria, VI. pag. 290. sqq. *Harl.*

[*Zebini* vita, *Paris.* in cod. MDXXXII. nr. 12. *Harl.*]

[*Zenaidis* vita, *Paris.* in cod. MCDLXVIII. nr. 18. — Graeca et lat. d. 11. Oct. ex cod. Vatican. inc. Φιλοσοφίας λόγόν ἐραννήσας (ἐρανίσας) βέλτομην, de *Zenaide* et *Philonilla*, sororibus, *Tarfi* in *Cilicia*, in Act. SS. Octobr. tom. V. p. 502. sqq. In *Maneis* incipit: Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐκ Τάρεσσ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ etc. *Harl.*]

\* *Zenobii* et *Zenobiae* eius sororis. Αἰγὰν πόλιν ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ πεμμένη. Graece MS. *Lambec.* VIII. pag. 256. 260. 262. [f. p. 545. sq. 554. et 559. Kollar. — *Mediol.* in bibl.

bibl. Ambros. v. *Montfaucon*. bibl. biblioth. MSS. pag. 505. B. C. — *Paris*. in octo codd. bibl. publ. *Harl.* Bibl. Coislinian. p. 211. Latine apud Lipomannum tom. VI. et Surium, 30. Octobris.

Πόλις διακρίται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Καλίκων. MS. bibl. Coislinian. p. 185.

\* Zenonis. Vide supra, Eudoxi. *Fabr.* — Zenonis et Zenae, martyrum Philadelphiae, in Arabia, acta ex MS. Vaticano, gr. ac lat. cum commentario et notis *Baertii*, in Act. SS. Iun. tom. IV. pag. 474. sqq. — *Mediolani* in cod. Ambros. v. *Montfaucon*. l. c. *Harl.*

[Zenonis, monachi Antiocheni, vita, ex *Theodoretii* Philotheo, cap. 12. cum comment. et notis *Bollandi*, in Actis SS. Febr. tom. II. p. 380. sq. — ibid. Mart. tom. I. pag. 241. sq. de *Zenone* et *Zoilo* apud Graecos; item April. tom. I. p. 399. de *Zenone*, martyre apud Graecos, ac Iun. tom. II. p. 556. sq. de *Zenone*, apud Graecos honorato. *Harl.*]

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάργυς. Graece e MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maii, tom. I. p. 739. et latine p. 178.

\* Vide et supra in Sebastiano, [et Hespero.] *Fabr.* De *Zoë*, martyre Romae, *Io. Bapt. Sollerii* notitia ex Actis S. *Sebastiani*, in Act. SS. Iul. tom. II. pag. 221. sq. *Harl.*

[Zotici, presbyteri et orphanotrophi, v. *Baron.* ad Martyrol. rom. ad d. 31. Dec. *Affemannii* Kalendar. tom. V. p. 521. d. 30. Dec. *Harl.*]

Zosimi martyrium. Κατὰ τὸς καὶ ἐκείνους ἐπὶ αὐτοκράτορος Τεαῖανῶ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus. Latine apud Surium 19. Iunii *Fabr.* In cod. *Vindobon.* (de quo *Lambec.* IV. p. 305. sq.) fol. 190. sq. exstare imperfectam et principio carentem narrationem de Zosimo, anachoreta et martyre, deprehendit *Lambec.* in vol. VIII. pag. 506. Kollar. cuius notam conferes. — Martyrium *Zosimi*, in compendium redactum, *Paris.* in cod. MCDLXXXVIII. nr. 10. bibl. publ. — Acta *Zosimi*, militis martyris in Pisidia, ex MSS. gr. et lat. collata cum translatione *Sirleti*, tum comment. praeuio *Henschenii*, et notis *Papebrochii*, in Act. SS. Iun. tom. III. p. 812–817. *Harl.*

[Κατ' ἐκεῖνον τῶν καὶ ἐκείνους (sic) ἐκ τῆς ἐρήμῳ. *Venet.* in cod. Naniano LXIII. nr. 46. v. catal. codd. graecor. Nanian. p. 107. *Harl.*]

Ἐπιβάντος Δομετιανῶ τῷ Κόμητος. MS. cod. Barocc. CXLVIII.

[Zosimi, episc. Babylon. vita, ex *Io. Moschi* praeo spirituali, cum comment. et notis, in Act. SS. Ianuar. tom. II. p. 607. sq. — Ibid. Iun. tom. I. p. 42. *Henschen.* notia de *Zosimo* et *Thecla*, martyribus Antiochenis. *Harl.*]

## CAPVT XXX. (olim XXXIII.)

## DE THEODORO MOPSVESTENO, EIVSQUE FRATRE, POLYCHRONIO: ET DE ALIIS THEODORIS, CENTVM AMPLIVS, QVI GRAECE SCRIPSERVNT.

*Theodori Mopsuesteni aetas et vita. I. De eius scriptis. II. De Polychronio. III. De aliis Theodoris qui graece scripserunt ordine alphabetico: ubi speciatim uberius de scriptis Theodori Abucarae, Theodori Balsamonis, Theodori Grapti, atque integrum insertum Theodori Meliteniotae Prooemium astronomiae, graece et latine. Nec non dictum de scriptis Theodori Metachitae, Theodori Raithuenfis, Theodori Studitae etc.*

(Cum supplementis G. C. Harles.)

**T**HEODORVS, *Mopsuestenus*, cuius perpauca licet, (quot erunt qui doleant!) hodie supersunt, plurima tamen olim exstiterunt scripta ac monumenta, praecipue quibus sacras literas fuit interpretatus, promeretur, ut a nobis neutiquam indictus praetermittatur. Hic parentibus illustribus et opulentis natus Antiochiae <sup>a)</sup>, frater *Polychronii* <sup>b)</sup>, Apameensis postea episcopi; *Ioannis Chrysostomi* amicus, cum ipso et *Maximo* <sup>c)</sup>, episcopo postea Seleuciensi, frequentavit in patria *Libanium*, rhetorices magistrum, et postea philosophiae sub *Andragatho* <sup>d)</sup>, operam dedit: quumque familiaris sui Chrysostomi exemplo monasticam vitam amplexus fuisset admodum iuuenis, etiam in illa confirmatus et a consilio, quod habuerat, uxorem *Hermionem* ducendi reuocatus est per eundem Chrysostomum circa a. C. 369. epistolis ad Theodorum ἀσκητὴν ἐκπεσόντα scriptis fortasse compluribus, quarum duae insignes adhuc exstant <sup>e)</sup>, atque in luculentam, quam nuper dare [P] coepit eruditiss. Montfauconus <sup>f)</sup>, Chrysostomi noua operum editione, tomo primo ducunt familiam. Post-

ea

a) Tillemont. tom. XII. memor. eccles. p. 433. seq. H. Noris lib. I. Hist. Pelagian. cap. 9.

b) Theodoret. V. 40. hist.

c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

d) Tillemont. p. 434. hoc colligens ex eodem Sozomeno.

e) Nec plures lectae sunt a scriptoribus, e quibus Leontius Hierosol. libro III. contra Nestor. et Eutychem p. 696. F. de Theodoro: hunc enim, esse illum, quem magnus Ioannes, utpote ex proposito monastici instituti lapsus, et qui

promissionem adiurauerat, duobus funibus fortibus et praelongis, lapsum in profundum intemperantiae extrahere studuit.

f) Paris. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii sententiam, qui alteram paraenesis Chrysostomi ad Theodorum lapsum, non ad Mopsuestenum, sed ad alterum aetate prouectiorem Theodorum scriptam esse opinabatur. Ceterum, quae fertur sub Theodori lapsi nomine responsio ad Chrysostomum atque incipit: πᾶν το αὖ ἐν ἐνδίοις λαμψόν, tamquam Theodoro Mopsuesteno supposita et otiosi Graeculi commentum inter spuria ab eodem laudato Montfaucone tom. I. p. 801. relata est.

ea cum Chrysostomo sacris litteris assidue operatus est, profecitque in ἀρχαῖς egregie, magistris cum eo communibus *Flauiano* Antiocheno <sup>g)</sup>, *Diodoro Tarsensi* et *Craterio* vius <sup>h)</sup>. Presbyterum *Antiochenas* ecclesiae vocat Gennadius cap. 12, de Script. eccles. et sacras litteras in Antiochena ecclesia explanasse, Leontius Hierosol. testatur. Hefychius vero Hierosol. in ecclesiastica historia <sup>i)</sup> Theodorum, ait, *Clericatus Antiocheno a prima aetate connumeratum*, postea ad saeculares reuersum libidines, hinc iterum in clericatu esse coepisse, et *Antiochia relicta in Tarsum transmigrasse, ex qua in Mopsuestiam transferit*. Meletius, qui Theodoro in episcopatu Mopsuesteano successit, epistola ad Titum vicarium Dionysii magistri militiae per orientem <sup>k)</sup>, de Antiochena loquens ecclesia, cuius, inquit, *Theodorus exstitit doctor commissus*. Facundus lib. X. cap. 1. *Beatus quippe Ioannes Antiochenus et orientale concilium dicunt, quod in expositionibus, quas in omnibus ecclesiis orientalibus faciebat (Theodorus) et quibus in regia ciuitate (CPoli) valde esse comprobatus adparet, in conspectu sacerdotum et imperatorum et populorum rectus inuentus est*. Photius cod. IV. Θεόδωρος Ἀντιοχείας libros pro Basilio contra Euanomium commemorans, subiungit: ὁ δὲ μόψω ἐκίας γενοίως ἐπὶ λαὸν πὸς ἑὸς ἐστὶν οἶμα. Similiter cod. XXXVIII. et cod. CLXXVII. Θεόδωρος Ἀντιοχείας. ὁ Μόψω ἐκίας δὲ ἐστὶν, ὡς ἀπὸ τινων ἐπιστολῶν ἐμαῶμεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cuius toties in Catenis mentio occurrit, a Mopsuesteno distinguere ausim, licet id facere videam Combefissum in Bibliotheca Concionatoria. In Tarsensi episcopatu quo minus Diodoro succederet, prohibitus a Theophilo Alex. <sup>l)</sup> saltim in episcopatu *Mopsuestiae* <sup>m)</sup> [T] ciuitatis in Cilicia secunda successit Theodorus *Olympio* circa a. C. 394: <sup>n)</sup> atque concilio

Xx 2

lio

g) *Facundus* Theodorum amantissimum magistri *Flauiani* discipulum vocat II. 2. VIII. 3, etc.

h) *Sozom.* VIII. 2. *Socrates* VI. 3.

i) Citatur in Actis concilii quinti CPolit. a. C. 393, habiti collatione V. tom. 3. edit. Harduini p. 109. seq.

k) Apud *Baluzium* in noua collectione Concilior. p. 875.

l) Auditus a magno Theodosio. Vide *Facundum* lib. II. cap. 2.

m) *Leontius Hierosol.* lib. 3. contra Nestor. p. 696. tom. IX. bibl. patrum edit. Lugd. *Fabr.* contra Nestorianos et Eutychianos, libr. III. c. 9. p. 577. in *Canisii* Lect. antiq. vol. I. ed. Bafnag. sed parum fidei tribuit illi Leontii Byzant. saec. VII. inuent. acerbissimi aduersarii narrationi, ex mero rumore ortae, cel. *Schraeckh.* in *Histor. Eccles.* tom. XV. pag. 178. *Harl.*

n) *Μόψω* *ἑκίας*, *Mopsi focus* siue *lares*, *Mops-*

vestia *Ciceroni* III. 8. *Epist.* eadem *Plinio* V. 27. *Mopsos*, ad *Pyramum* fluium. Nomen habet a *Mopso* vate, *Apollinis* filio, perinde vt. *Mopsopia*, quae deinde *Pamphylia*, et *Mopsucrene* siue *Mopsi* fontes. *Mopsus* diuinis honoribus mactatum a *Cilicibus*, auctor *Tertullianus* c. 46. de anima.

o) *Olympius* ille interfuit concilio CPol. a. 381. De anno episcopatus suscepti a Theodoro vide *Pagium* ad a. 423. nr. 16. de anno obitus *Rigberium* siue *Gerberonium* ad *Mar. Mercator.* pag. 214. 215. *Fabr.* [*Pagius* in *Critica Baron.* agit de nostro ad a. C. 423. nr. XV-XIX. p. 232-234. tom. VII. *Saxius* in *Onomast. lit.* part. I. p. 455. scribit, Theodorum ab a. 394. fuisse episcopum in Cilicia secunda, et vita decessisse a. 429. vel 430. *Caucus*, qui in *Historia litt. scriptt. eccles.* vol. I. p. 385. sqq. ed. Basil. ad a. 407. de saeculo Nestoriano vitam Theodori eiusque scripta copiose persequitur, primum quidem obseruat quoque, cum factum fuisse ecclesiae Antiochenae presbyterum, hinc censet, eundem fuisse Theodorum Mopsuestenum et Theodorum Antiochenum;

llo CPol. illo anno celebrato, aditusque postea pluribus interfuit, donec a. 429. defunctus successorem habuit illum, quem iam memorabam, *Meletium* \*). Episcopatum ipse gessisse cognoscitur per annos XXXVI: scriptisque et voce praeclarum in ecclesia nomen sibi parasse per annos fere quinquaginta, Arianorum et Apollinaristarum siue Synusiarum \*) aliorumque haereticorum strenuus debellator, ita tamen, ut ipse Nestorii \*) et Pelagii haeresi \*) aliquando visus

num; contra, „claruit, inquit, anno 407. quin et mortis eius tempus recte adsequar, iam ab anno 392. episcopatum tenuit: obiisse enim videtur a. 428. postquam ecclesiam Mopsuestanam per 36. annos gubernasset.“ — Oudinus in comment. de scriptis, eccles. tom. I. saec. IV. ad a. 400. p. 395. sqq. de nostro Theodoro, etiam, illum circa a. 392. ob insignes animi dotes episcopatus dignitatem obtinuisse, ideo probat, quod a. Chr. 394. synodo apud CPolin. celebrata, et tertium Calendas Octobris, in causa vertente inter Agapium et Gabadium, utrumque episcopatum Bostrensem sibi vindicare satagentem, Theodorus tam tunc in Cilicia episcopus, ex eorum esset numero episcoporum, qui dirimendae liti adfidebant. Hinc ipse videtur Oudino tunc catholicus atque orthodoxus fuisse, quippe quem in fide male sonantem, aut distorta sentientem, alii nequaquam in confessum suum admisissent. Idem Oudin. longiora *Theodoriti* H. E. V. c. 40. et *Liberti* in *Brenitorio* cap. 10. loca producit, ad Theodorum Mopsuest. qui duas in Christo naturas in una persona in libris docuisset, a crimine, eum fuisse dogmatis Nestorio adscripti defensorem, vindicandum. Denique ei videtur Theodorus noster diem supremum obiisse a. 428. et laudat *Ell. du Pin* in *Nova Biblioth. ecclesiast.* saec. 4. tom. III. p. 297. etc. abunde disputantem de Theodoro Mopsuest. Anno tamen Chr. 429. mortuum esse, adscribat *Ios. Simon. Asseman.* in *Bibliotheca orientali Clementina Vaticana*, tom. tertii part. I. Romae 1725. fol. p. 30. not. i. et in *tomo I. ib.* 1729. p. 400. in nota ad *Chronicon Edessenum*, syriace scriptum, sect. 46. (ubi tradidit auctor illius, anno Graecorum 714. a. Chr. 403. quo anno Theodorus nonum episcopatus sui annum agebat, Theodor. Mopsuest. sacram scripturam commentari coepisse.) eundem mortis annum statuit. De anno 394. suscepti episcopatus *Assemanus* subscribit Pagii rationibus ad a. 427. a num. 9. „Certe enim, ait ille, a. Chr. 428. quo Nestorius CPolinum episcopatum sus-

cepit, Theodorus adhuc in vivis erat, ut testatur Theodulus apud Baugrium libr. I. cap. 2. qui narrat, *Nestorium, ad episcopatum urbis regiae proficiscentem; apud Mopsuestiam cum Theodoro congressum fuisse, et, audita illius doctrina, a recta pietate deflexisse.* Discedit igitur a sententia *Norisi*, in libr. I. Hist. Pelag. cap. 9. existimantis, Theodorum fuisse a. 392. episcopum, uti dicunt, ordinatum, et a Dionysio, qui in *Chronico* scribit, id factum esse a. 397. At Euaagrii, iunioris scriptoris, testimonium, a Theodoro Nestorium didicisse et accepisse errores suos minus validum nec probabile esse iudicat *C. Guist. Franks. Walk* in *Historia haeresium etc.* (opere doct. germanice scripto,) tom. V. p. 224. et 225. *Harl.*

p) Huius Meletii aliquot exstant epistolae in collectione illa siue synodico Cassinensi, quod illustrandis Ephesini concilii Actis post Christinum Lupum edidere *Baluzius* in noua collectione Concilior. et *Garnerius* in auctario ad opera Theodoret.

q) *Theodoretus* lib. V. Hist. cap. 40. *Facundus* VIII. 4. Io. *Christophor. Meisnerus*; *Schmiddebergensis*, diss. de Theodoro Mopsuestano § 9. *Witeberg.* 1714.

r) *Sismondus* ad *Facundi* lib. IX. cap. I. *Petauius* lib. I. de incarnatione cap. 11. *Tillemont*, tom. XIV. pag. 627. seq. tom. XII. pag. 451. seq. Io. *Garnerius* ad *Marium Mercatorem* tom. I. p. 95. seq. 366. tom. II. pag. 321. Acta synod. V. collatione IV. *Vigilius* papa in constituto a. C. 554. scripto, apud *Baluzium* in noua collectione concilior p. 1579. *Kabr.* Immo vero eum non tantum Nestorio, sed etiam Pelagio in plurimis manifesto praeluisse, post alios tam veteres quam recentiores contendit *Cane* l. c. p. 388. et *Marii Mercatoris* iudicium in praefat. ad *Commonit.* latum, quaestionem contra catholicam fidem praecipue

villus sic accedere; sed quoniam musculus sancti extractione publica \*) iterum eluxit, atque non modo vivus mansit in communionem ecclesiae, in pace eius et honore defunctus \*): sed etiam diu post obitum, quum e sacris diptychis eius nomen eradi \*), et a patribus concilii quinti, a. 553. \*) propter Nestorianos, ad eum provocantes, [P] ipsum et scripta eius condemnari contingeret; reperti paulo ante illud tempus sunt, qui causam eius tamquam innocentis agerent acerrime \*), atque magnis votis instandum enecomiis, quam immiti anathemate

X x 5

serien.

cipue a Theodoro Mopsuesteno in Cilicia motam fuisse, valde comprobatur. Neque tamen intelligentes et aequi Theodori defensores sobriique iudices defuerunt: ut partim iam Fabricius docuit, partim nos postea declaravimus. De Mario Mercatore. v. Schroeckh H. E. germanica scriptum, tom. XV. p. 90. seq. Harl.

s) H. Noris lib. I. Hist. Pelag. c. 9. Garnerius tom. II. p. 250. seq. 319. etc. D. Thomas Ittigius appendice diss. de haeresiarchis, p. 473. seq. Samuel Basnage tom. III. Annales ad a. 428. 7. Rigberius [h. e. Gabriel Gerberon] ad Marii Mercatorum p. 205. 221. seq. [Rigberii acta Marii Mercator. Bruxellis 1673. 12.]

f) Tillemont. tom. XII. memor. pag. 439. seq. [conf. tamen Schroeckh l. c. part. 15. p. 186. sq.]

g) Facundus X. 1. 5.

h) Vide acta synodi V. collatione V. et VIII. Henrici Noris diss. de quinta synodo cap. 5. Sam. Basnage ad a. 550. 7.

i) Inter celebrata illa tria capitula, [h. e. iudicia de Opp. Ibae Edesseni, Theodori nostri, et Theodoret, quae sic dicebantur,] de quibus synodo quinta disceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopsuesteni. Itaque collatione quarta illius synodi colliguntur ex Theodori libris, quae a doctrina ecclesiastica abhorrent: collatione quinta, sinistra Rabulae Edesseni, Cyrilli Alex. Procli CPol. et aliorum de illo iudicio adferuntur, et denique collatione octava Theodorus scriptaque eius damnantur, quod facit etiam Vigilius papa \*), in constituto cap. 27. De Basilii diaconi CPol. libello, quo disputavit, Theodori libros vitandos sicut Arii et Eunomii blasphemias, vide Liberatum c. 10. breuiarii. Scripta Theodori, non ipsum Theodorum anathe-

matis subiiciendum maluit Cyrillus Alex. epist. ad Proclum CPol. pag. 200. tom. V. Opp. parte 2. Proluxus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hierosol. libro 3. contra Nestor. et Eutychen: vii in eo defendendo Facundus. Fabr. Tria illa capitula magnos animorum motus in Oriente et Occidente excitarunt. v. Mosheim Institution. H. E. antiquioris pag. 452. Conf. etiam Weismanni hist. eccles. tom. I. p. 517. Pfaffii Institution. H. E. p. 285. Gottfr. Arnold. Kirch. — v. Ketzler Hist. vol. I. p. 289. §. 6. — Henr. Benzeldi Vindiciae concilii CPolitani II. oecumenici quinti, in causa Origenistarum, et trium capitulorum, Godofr. Arnoldo oppositae. Londini Scotor. 1740. 4. Harl.

\*) Vide Vigilius papae constitutum apud Baluz. p. 1578. et Liberatum c. 10. breuiarii.

x) Consule Theodorum libro et capite ultima historiae et epistola 16. Ioannis Antiocheni epistolae tres pro Theodoro Mopsuesteno memorantur apud Liberatum pag. 49. edit. Garnerianae. De Andreae Samosatani contra Rabulam Edessenum defensione pro Theodoro, Synodicon Cassignense cap. 43. cui adde Pagium ad a. C. 435. nr. 18. seq. Rustici quoque, diaconi romani, pars postrema disputationis adversus Accephalos hodie desiderata, in defensione Theodori, Ibae etc. versabatur. Sed prae ceteris proluxus in Theodoro innocentia vindicanda et meritis eius et laudibus extollendis est Facundus in duodecim libris pro defensione trium Capitulorum concilii Chalcedonensis, et in libro contra Mucianum scholasticum et alios Nécrodoctas siue mortuorum persecutores. Facundi scripta notis bene illustratae exstant in tomo secundo operum Iacobi Sirmondii, Paris. 1696. fol. Ex elogiis Theodoro tributis iuvat adscribere haec Iohannis Antiocheni, (non Cyrilli, ut Pagius ad a. 425. nr. 17.) in epistola ad Proclum CPol. scripta et relata a Facundo II, 2. Sed et qui bene de vita profectus est, b. Theodorus.

Ferendum conferent. A Syria, qui plerumque eius in suam linguam translata habent, *maris sapientias* \*) dicitur, et quoniam rariorem ab allegoriis, diligentius litteram sacrae scripturae inquirat, *interpretas nos* *ἐρμηνεύς* \*). A Nestorianis autem \*\*) feria VI. hebdomadis V. post Epiphania, in festo commemorationis doctorum graecorum, recolitur memoria Diodori Tarsensis, Theodori Mopsuesteni et Nestorii. Et iam olim Diodori Tarsensis ac Theodori Mopsuesteni volumina contra Eunomium et Apollinacem a Nestorianis translata in *Synorum* linguam \*) et Armeniorum atque *Perfarum*, testis Liberatus capite X. breuiarii. Et *Leontius* lib. 3. contra Nestor. et Eutychem pag. 697. c. 22. tom. IX. Bibl. patrum edit. Lugd. *Libros tuos* (Theodore) ii, qui tuae sectae sunt, in sermonem chaldaicum et armenicum verterunt, qui haeresin Ariana peiorem ac magis impiam [P] gentibus tradiderunt. Inter discipulos \*) illius celebres idem *Nestorius* CPol. *Ioannes* Antiochenus, *Andreas* Samosatensis, *Maris* Perfa, *Theodoratus* Cyrensis, \*\*), *Rufinus* Syrus, Palaestinae prouinciae presbyter \*) *Borsumas* Perfa †). *Fabr.* — De nostro Theodoro, cuius summam fuisse auctoritatem inter orientales, praesertim Syros, nouimus, in utramque partem multa esse disputata, vel ex iis, quae adtulit Fabricius, iam cognoscitur. Il, qui sinistra nimisque acerba *Leontii*, *Cyrilli Alexandrini*, *Rabulae Edesseni* aliorumque iudicia sequuntur, eum dampnant: contra alii, moderatius rectiusque forsitan sentientes, maculam, nomini eius iniustam, delant, saltem minuere, et eum ab iniquitate aliorum defendere studuerunt. Sed hic vteriori rei, iudiciorum et controuersiarum expositioni locus a nobis dari non potest: et sufficit, nonnullorum, potissimum recentiorum VV. DD. libros, in quibus historia illius copiosius explicatur, aut de eo iudicatur, adhuc nominare. *Garnerius* ad effata *Marii* sui *Mercatoris* tuenda, *Theodorum*

*dorus*, et quinque et quadraginta annis clare in doctrina praefulsit, et omnem haeresin expugnavit, nullam alicubi detractionem ab Orthodoxis in vita suscipiens, post longi temporis hinc discessum et post multa certamina, et post decem mille libros, aduersus haereses conscriptos, et postea quam in conspectu sacerdotum et imperatorum et populorum probatus est, periclitatur, quae haeticorum sunt, suscinere, et illis proximas praedicari.

y) *Io. Morinus* de sacris ordinationibus pag. 501.

z) *Eusebius Renaudot*, tom. II. Liturgiar. Oriental. p. 622. *Richard. Simon* de l'inspirat. des Livr. sacrées. pag. 56. et obsl. ad Dupin. tom. I. pag. 108.

aa) Id. pag. 639.

bb) Arabicam quoque, ex Syriaca. id. p. 622. *Fabr.* De *Maase*, episcopo, qui commentaria Theodori in syriacum sermonem e graeco con-

uerterat et ex interpretatione libror. famam doctrinae sibi comparauerat, variaque habuerat facta, v. *Assmanni* Bibl. orient. tom. I. p. 401. sq. Idem tom. III. part. I. p. 199. sq. de Iba, Rabulae successore, aduersato, eum Theodori libros in linguam syriacam translulisse ac per omnem orientem disseminasse. Idem fecerunt *Hibas*, *Probus* et *Cumas*, v. ibid. p. 30. not. et p. 85. etc. *Harl.*

cc) *Garnerius* ad *Marium Mercatorem* tom. II. p. 319. De Nestorio speciatim confer *H. Noris* Historiam Pelagianam lib. II. cap. 4. et *Petanium* lib. 1. de incarnat. c. 7. De *Mari Perfa* *Lud. Doucinum* in historia Nestorianismi, gallice edit. p. 275. etc.

dd) Qui loca Theod. Mopsu. laudat in dialogis suis etc. v. supra, vol. VIII. pag. 291. *Harl.*

ee) *Garnerius* tom. I. ad *Mercatorem* p. 286. 366. etc.

ff) *Leontius* lib. III. in *Eutychem* cap. 21.

dorum quidem valde culpatis; at tamen in Auctario Theodor. p. 184. fatetur cogitur, talia  
 subinde in Catenis legi ex Theodoro nostro in Psephismos, quae ostendant, ab ipso litteralem  
 sensum feliciter fuisse expositum, ut adnotavit Io. Ludou. Schulze, Professor quondam Ha-  
 leensis, in praef. ad Theodoretum, episcopi Cyri, Opp. tom. I. p. 7. qui etiam dubitat, an  
 satis recte iudicent, qui cum patribus synodi quintae omnem eius damnant memoriam, et ex  
 iis, graeco sermone consignatis, quae sine temporis siue aduersariorum eius iniquitate nobis  
 relictae sunt, vix satis iudicare licere, quae fuerit vitii illius sic dicta improbitas, immo vero  
 eum, si ex fragmentis, quae in Catenis passim obuia sunt, de eo iudicium ferre licuerit,  
 laude potius, quam vituperatione dignum videri. — Caneî atque Oudini iudicia iam supra  
 adtulimus. *Assmann.* in bibliotheca orientali Clement. Vatic. tomi tertii part. I. pag. 30.  
 in nota iudicat, eum Pelagianorum ac Nestorianorum patrem recte nominari: in parte autem  
 secunda tomi tertii, in diss. de Syris Nestorianis, cap. VII. in §. 1. pag. CXC. sqq. copio-  
 sus est de Diodori, Theodori ac Nestorii haeresi circa incarnationem Verbi; tum pag. CCIII.  
 sqq. §. 2. cumulat crimina et octo errores, quos quidem Leontius Byzantius in libro de Ne-  
 storianorum impietate secreto tradita, princ. recensuit aut effutiuit, enumerat, et ex canone  
 12. quintae synodi oecumenicae ac Mario Mercatore auget. — *Christ. Guil. Franc. Walch*  
 in Historia haeresium etc. (Entwurf einer vollständigen Historie der Ketzereien etc.) tom.  
 V. Lips. 1770. 8. ut late doctesque, ita sobrie moderateque hanc controversiam persequitur  
 et diiudicat. Primum igitur narrationes et iniqua, praesertim Rabulae, Marii Mercatoris  
 Cyrilli ac Leontii, nec non Petauii, (in libro I. de incarnatione cap. 10. §. 4. et cap. 11.)  
 Garnierii (in part. I. opp. Mercatoris pag. 128. et part. 2. pag. 313. 319. sqq.) Doucini (in  
 Hist. du Nestorianisme pag. 30.) Assmanni etc. iudicia refert paucisque examinat. Tum  
 p. 892. sqq. suum fert iudicium. Inter alia adfirmat, famam, Theodorum fuisse Nestorii  
 magistrum et haereseos Nestorianae patrem, esse valde suspectam; (immo vero Weismann-  
 nus in Introd. in memorabilia hist. eccles. tom. I. p. 515. graviter pronuntiat, Nestorium ar-  
 ripuisse suam doctrinam theologiam suosque errores a Theodoro, id plane incertissimum  
 esse, quidquid dicant huius sententiae patroni;) add. Walch. ibid. p. 315. sq. Idem monet,  
 Rabulae odium contra Theodorum, (a quo in synodo quadam erroris cuiusdam fuit conui-  
 ctus. v. Ibae epist. ad Marin. p. 532. in Actis concil. Chalced. action. X. tom. II. concil. Har-  
 duin.) fuisse primum quasi criminis et accusationis fontem, ex eoque alios accepisse, ab orien-  
 talibus Nestorii dogmata auctoritate Theodori corroborari; Cyrilli autem et Leontii effata  
 minus idonea esse, ex eo autem, quod Theodorus inter orientales christianos constanti flo-  
 ruit auctoritate, sequi, Theodorum aequae ac Nestorium a doctrina, ab orientalibus recepta,  
 atque Arianis et Apollinaristis, contra quos acriter dimicabat, opposita, haud recessisse, etc.  
 De Rabula, Edessae episcopo, ab a. Chr. 412. vsque ad a. 435. v. *Assmanni* Bibl. orient. I.  
 p. 197. sqq. — A sententia Walchii parum discedit, vberius tamen Theodori vitam, mu-  
 nera, scripta et controversiam de iis, post obitum illius maxime motam, exponit cl.  
*Schroech* in Hist. eccles. mem. tom. XV. p. 176–218. tom. XVIII. pag. 262. sqq. p. 301. sqq.  
 pag. 570. sqq. (ubi controversia de tribus Capitulis copiose enarratur,) pag. 586. sqq. de Fa-  
 cundo, Theodori defensore, ac pag. 596. sqq. de eius condemnatione in synodo CPoE.  
 a. 553. cuius acta vid. apud Harduin. l. c. tom. III. pag. 51. seq. Sed haec sufficiant. —

Henman-



*Houmannus* suo Fabr. volumini adscripterant. De innocentia huius Theodori vid. Clericus, B. A. M. tom. XXIII. pag. 255. sqq. *Harl.*

## II. Theodori Mopsuesteni scripta.

Innumeros ei libros tribuit *Facundus* X. 4. et II. 2. adfert verba modo commemorata Iohannis Antiocheni, quibus ait, cum decem mille libros <sup>88)</sup> aduersus haereticos conscripisse: siue decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem adpendicis ad Ildesum et Ildesonsum de script. eccles. cap. 4. legas, ut praedicaretur, si referre fas est, mille voluminum summam in graeco conscripisse aduersus omnium haereticorum errores: siue numerum *σιχων*, non voluminum, habebat in mente atque decem millia computauit, quae Gennadio sunt quindecim millia, quum libro de vitis illustribus c. 12 narrat, Theodorum Antiochenae ecclesiae presbyterum, virum scientia cautum et lingua dilectum, scripsisse aduersum Apollinaristas et Eunomianos de incarnatione domini libros XV. ad quindecim millia versus continentes. Non enim de Theodoro Raithuensii, qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsuesteno haec esse intelligenda, pulcre obseruauit Io. Garnerius ad Marium Mercatorem tom. II. p. 260. ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto, cui titulum de-

88) Haec Io. Antiocheni verba perstringens *Pelagius* II. papa epist. 3. ad Eliam et episcopos Ithiae tom. III. concilior. edit. Harduini p. 450. ubi ex Theodori scriptis quaedam haereticis suffragantia excerpterat, *Ecce*, inquit, *quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quaeſo, si non tanto acriora tormenta promeruit, quanto plura conscripsit.* Fabr. *Assmannus* in Bibl. orient. tom. tertii part. 1. edidit catalogum librorum Syrorum ecclesiastic. *Ebediesu*, episcopi Sobensis, syriace cum versione latina. Pag. 1. seq. adnotat, *Abraham. Echellensem* id quidem opus, latine versus notisque illustratum publicasse Romae 1653. sed ex cod. minus exacto, et multa esse in illa editione vitiosa, corrupta aut deprauata. Atque ab Abr. Echell. negligenter satis tractatum esse Hebed-iesu catalogum, docet La Croze in Thesaur. epistol. Lacroz. tom. III. pag. 28. — Quare Assmannus ex cod. Vatican. meliore reddidit syriacum textum, nouaque versione et doctis adnotationibus instruxit. In illo igitur catalogo *Ebediesu* in c. 19. recensuit aut enumerauit scripta Theodori, quem vocauit *commentatorem*, seu interpretem; quo nomine apud Syros, praecipue Nestorianos, propter multos in sacrum codicem commentarios, per excellentiam est ornatus. In principio statim *Ebediesu*, „composuit, ait, Theodor. quadraginta et unum tom. qui

sunt Prophetarum centum et quinquaginta, quorum unusquisque capitibus triginta comprehenditur,“ h. e. ut *Assmann.* in nota inquit, opera Theodori sunt vniuersum tomis quadraginta et uno comprehensa: (constant autem libris quinquaginta, ut ex eorumdem recensione liquet;) tantae vero sunt uolus, ut centies et quinquagies libros prophetarum maiorum minorumque superent. — Illum catalogum germanice vertit cel. *Aug. Frid. Pfeiffer*, nostras, PP. O. linguar. orient. in: *Joseph. Simonius Assmannus* Orientalische Bibliothek, oder Nachrichten von syrischen Schriftstellern, in einen Auszug gebracht, tom. II. Erlang. 1777. 8. pag. 337. sq. et tom. I. p. 97. sq. ac p. 132. ex Assmanni opere alia, sed pauciora de Theodoro Mopsuest. excerptit. — Ex tertio Theodori aduersus Apollinarium sermone est fragmentum in epistola ab imperat. *Iustiniano* perscripta contra nonnullos, impium Theodorum, atque iniqua eius dogmata et epistolam, *Ibae* dictam, nec non Theodoriti libros contra catholicam fidem, scriptis propugnantes, quam ex cod. *Laurent.* I. ur. 5. plut. 7. graeco cum lat. Io. Dominiici Stratici, mon. Dominiciani, versione primus euulgauit *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. p. 186 - 195. Fragmentum ipsum existat pag. 171. et *Bandin.* in margine citat: fragm. rel. in conc. CPolitano II. tom. III. coll. Labb. p. 17. *Harl.*

dit Apollinario et eius *Sacerfi*, haec verba adfert: *Ante triginta iam hos annos (circa a. C. 385) de Incarnatione domini codicem conscripsimus ad usque quindecim millia versuum pertingentem, in quo Arii et Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam praesumptionem per totum illud opus examinauimus.* Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. et Eutychem, ex Actis Synodi quintae et ex Mario Mercatore, qui libros, quos Theodorus inscripserat [P] *περὶ ἐνανθρώπισης τοῦ μονογενοῦς*, non dubitat vocare tom. II. p. 259. *aduersus dominum Iesum Christum et eius incarnationem.* Ab hoc opere diuersus, vt videtur, fuit codex, quem *Mysticum* appellauit, ex cuius libro XIII. quaedam adfert Facundus III. 2. vbi Paulus Samosatenus, *angelus diaboli* dictus est a Theodoro. Nam et Facundus scriptum satis inuuit diuersum: dum titulo distinguit, et Hesychius Hierosol. citatus in synodo V. inuuit, *senectute iam cana debilitatum* Theodorum *mysticos* illos composuisse *sermones*, quos *aduersus domini Dei adparationem* adpellat: at libros de incarnatione florenti aetate adhuc presbyter scripserat, vnde a Garnerii sententia, qui pro eodem opere habet, recte recedit Tillemontius tom. XII. memor. p. 446. Neque *libros contra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. vt apud Photium cod. IV. sive XXVIII. vt cod. CLXXVII. legitur,) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita suspicari placuerit eruditissimo Caueo; sed inscriptione et numero librorum non minus quam argumento, duxerim, fuisse diuersos. *Fabr. Ebediesu* in Catal. ap. Asseman. p. 33. sq. ita quoque distinguit: *Tomus vnus de incarnatione: duo aduersus Eunomium;* et paullo post: *unum pro Basilio composuit,* n. apologiam aduersus Eunomium libris XXV. comprehensam de qua Photius cod. IV. Hanc quoque *Assemanus* contra Caueum I. pag. 212. discernit a superioribus Theodori libris XXVIII. aduersus eundem Eunomium, de quibus Photius cod. CLXXVII. Tum teste eodem Ebediesu scripsit *unum librum de adsumente et adsumto*, qui videtur *Assemano* aduersus Apollinarium; vnde fragmenta habentur in Collat. 4. synodi V. praefatio vero apud Facundum Hermianensem libro X. cap. 1. — *Sagittarius* in Introduct. in H. E. tom. II. p. 860. sq. post alios adnotat, Nestorianos, scriptis Nestorii damnatis, Theodori Mopsuesteni et Diodori Tarsensis libros in Syrorum, Armenorum et Persarum linguam translatos, sub titulo catholico: *Liber duarum naturarum in vna Christi persona aduersus Eunomium et Apollinarem, ubique legendos* exposuisse, sed istos quoque, auctoribus inprimis Acacio, Meliteno in Armenia episcopo, et Rabula Edesseno, ab episcopis congregatis, examinatos, et tamquam Nestoriani erroris plenos esse damnatos. *Vindobon.* in cod. XC. nr. 13. est collectio miscella de Theodori Mopsu. et Nestorii atque Eutychis haeresibus, vt et differentia inter essentiam atque naturam, et inter substantiam atque personam. v. *Lambec.* VII. pag. 354. — Sed reliqua, quae dici possint, ad historiam pertinent ecclesiasticam. *Harl.*

*Βιβλιδάριον* sive paruum volumen in tres libellos distinctum de *Magia Persarum* et quantum illi praestet christiana pietas, ad Mastubium ex Armenia chorepiscopum, memorat Photius cod. LXXXI. *Dehinc contra Magusacos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Iesu vocat *duos tomos aduersus magiam.* *Fabr.* Ita quoque apud Asseman. l. c. et confer infra in h. vol. in cap. de scriptor. in Photii biblioth. ad cod. LXXXI. *Harl.*

Non amplius quam decem et octo annos natus <sup>aa)</sup> *interpretationes in S. Scripturas libros scribere coepisse*, ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros, sed in eos insolenter *debacchatus* fuerit visus. Hunc aiunt, non amplius quam decem et octo annos natum in Scripturas debacchatum esse, non enim nisi debacchationes scripturarum, interpretationes, quas in eas composuit, adpellare possum, Leontius lib. 3. contra Nestor. et Eutychem p. 696. F. Eodem loco in eius Commentariis reprehendit, quod labores sanctorum doctorum, qui in eis laborant, numquam irridere et illudere desit. Deinde, quod ausus est contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas alias, quas sancti afflatu eius tradiderunt, humiliter et demisse interpretans, (qui litteralem sensum scilicet loco mystici eruere volebat,) tum vero a numero sacrarum Scripturarum diuine praescripto et indicato eas separans. Speciatim arguit librum Iobi et epistolam Iacobi et alias deinceps aliorum catholicas, (secundam et tertiam Ioannis, et epistolam Iudae,) ab illo reiecta. Magnum Dei seruum Iob, columnam fortitudinis animatam et spirantem, duobus fere millibus versuum perscriptam convitiose arguebat, et Scripturam Spiritus S. de eo [P] abrogabat, quam Iacobus frater domini in epistola sua catholica confirmans aiebat (V. 11.) Patientiam Iob audivistis, et finem domini vidistis. Non enim aliunde neque patientiam audivimus, neque finem eius spectavimus, nisi ex Scriptura de eo. Ob quam causam, ut arbitror, ipsam epistolam Iacobi, et alias deinceps aliorum catholicas abrogat et antiquat: Non enim satis illi fuit bellum contra veterem Scripturam suscipere ad imitationem impietatis Marcionis, sed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare, ut pugna eius contra Spiritum Sanctum clarior et illustrior esset. Plura deinde subiungit nequitiam minus gravia: Inscriptiones hymnorum et Psalmorum et canticorum penitus eiecit, et omnes Psalmos Iudaice ad Zorubabelem et Ezechiam retulit, tribus tantum ad dominum reiectis. Immo et sanctorum sanctissimum Canticum Cantorum ab omnibus diuinarum rerum peritis et ab omnibus Christianis laudatum, omnibus ecclesiis sancti orbis notum et a Iudaeis inimicis crucis Christi in admiratione habitum, libidine pro sua et mente et lingua meretricia interpretans, sua supra modum incredibili audacia ex libris sacris abscidit. Et quid non erat acturus, qui in eo agebat impietatis inuentor et pater? Duos igitur libros Paralipomenon, primum et secundum similiter, malum malo addens, et insuper Ekham repudians. Fabr. Sed praeter alios luculenter abundeque respondit his criminibus et Schroeckh l. mem. tom. XV. p. 191. sqq. Add. de Theodori interpretatione Psalmorum et Prophetarum Richardum Simon in Kritischen Schriften vber das N. T. sec. Henr. Matthiae Augt Cramerii versionem, part. I. Halae Sax. 1776 8. pag. 466. sq. ibique Semleri notas, et quae paullo post ipse Fabric. adnotavit de commentariis Theodori in Psalmos. Hart

<sup>aa)</sup> Post annum aetatis suae vicessimum Theodorus a. Chr. 403. adgressum esse, sacrum codicem exponere, ex chronico Edesseno, (tom. I. bibl. oriental. pag. 400.) docent Affmann. bibl. eccl. tom. III. part. 1. p. 30. not. 1. et Schroeckh l. c. p. 160. qui etiam prouocat ad Chrysostomum. Quanta vero iniuria Leontius adiecerit Theodo-

rum, et quantis laudibus eius commentarios Facundus et alii ornarint, satis constat. Gregorius Bar-Hebraeus in Horreo thesauri suo mysteriorum, s. commentariis in S. S. plura Theodori nostri loca laudat. v. Affmann. l. c. vol. II. p. 277. et 283. Hart.

In *Hexaëmeron* siue *ἑξαήμερον τῆς κτίσεως*, commentarium septem *τόμοις* distributum memorat Photius cod. XXXVIII. Ex quo aliqua in suos in *Hexaëmeron* commentarios transtulit, sed et Theodorum passim oppugnat *Ioannes Philoponus*, ut statim lib. 1. cap. 8. et II. seq. Etiam in collatione IV. concilii V. A. 553. habiti plura adferuntur loca latine ex Theodori libro quarto et quinto *commenti de creatura*. Tom. III. Concil. pag. 85. seq. edit. Harduini.

Theodori Mopsuesteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum graecorum ad Pentateuchum latine versa a *Francisco Zephyro*, scribit praestantissimus Caueus. Sed Theodori Heracleensis aliqua, plura etiam Theodoretii, \*) Theodori vero Mopsuesteni siue Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopsuesteni nomen occurrit inter eos, ex quibus collectae Catena, quae exstant in bibl. Coislin. MStae in *Leuiticum*: nec non in *Iosuum*, *Iudicum*, *Ruth* et *quatuor Regum* libros. Et in Catena Patrum in *Genesis*, quam latine vulgavit Aloysius Lipomannus. *Hebdiestu* in catalogo librorum chaldaeorum p. 20. \*\*) notat, Theodorum commentatorem scripsisse commentarium in *librum Genesis* tribus tomis ad magnum Alphaeum, ingenti concinnatum methodo [P] et labore: *Davidem* quinque libris explicasse ad Cerdonem \*\*), et fratrem eius: *Duodecim Prophetas* exposuisse duobus tomis ad Turim: \*\*\*). In *Samuelem* vno commentatum esse tomo ad Mamrianum: in *Io-*

Y y 2

bum

ii) Theodoro Mopsuesteno adfentiri more suo Theodoretum, notavit *Petanus* dogm. theol. de Angelis p. 69.

iii) Affemannus in bibl. orient. I. c. p. 31. sqq. quod loco plura, praesertim ubi supersint fragmenta, adnotavit, contra Caueum negavit, in totum *Pentateuchum* scripsisse Theodorum: observavit, vniuersum in T. V. esse commentariorum Theodori libros duodeviginti: in N. T. libros nouem, omnes autem Pauli epistolas a Theodoro fuisse explicatas esse, testari Theodoritum praefat. in comment. in easdem. — De eius in *Genesis* comment. v. *Photium* in cod. XXXVIII. qui tradit, Theodorum allegoricam interpretandi rationem ut plurimum euitasse, et historiam potius ac sensum litteralem sectatum esse atque Philoponum in opere in *Hexaëmeron* s. de mundi creatione Theodori interpretationes frequenter reprehendisse. Atque *Schraeckh* qui I. c. de Theodori comment. in codic. sacrum copiose disputat, p. 195. loca, ubi id factum sit in edit. Philoponi Vinicensi Austr. 1650. 4. indicat. — In catena *Nicophori Hieromonachi*, Lips. 1773. sunt passim plura Theodori Mopsuest. fragmenta exegetica in *Odateuchum*. v. *Ernesti* biblioth. theol. vol. II. p. 338. et III. p. 292. — Venet. in bibl. Marc. cod. XV. est *Odateuchus*, in cuiusque marg. adscripta ca-

tena, s. collectio commentariorum ex diuersis patribus, in his ex Theodoro. v. cat. codd. graec. Marc. p. 16. sq. et editor catal. „Huiusce, aut, catenae pars, quae in *Pentateuchum* est, continet plerumque cum edita a Francisco Zephyro, sub titulo Moysis enucleati, Florent. 1547. et Coloniae 1572. discrepat vero a nonnullis aliis, quas vidimus.“ Ibid. in cod. XVI. f. in Catena in libros *Regum* loca ex Theodoro nostro sunt quoque collecta; pariter ibid. in cod. XVII. (catal. pag. 25. seq.) in commentario in euangel. Lucae. — conf. cel. *Morelli* bibl. MS. gr. et lat. I. pag. 30. sqq. 93. sqq. et de cod. XXI. f. Catena in *Iobum*, p. 38. — Florent. in codd. Laurent. sunt fragmenta quatuor expositionum in libros *Regum*, in catena in *Esaïam*; — in *Iobum*; — in VII. epistolas catholicas et in IV. euangelia. v. *Bandini* catal. codd. gr. Laur. I. p. 138. X. 18. 52. 102. et 161. — At de catenis, in quibus Theodori loca supersunt, non est, quod repetam, quae iam in vol. VIII. cap. 13. p. 639. sqq. passim a Fabricio et a me adnotata sunt. *Harl.*

iv) Confirmat *Facundus* IX. 1.

mm) [*Ad mar- Tyrium*, apud Affemann. dein *ad Mamrianum*, *Harl.*]

bum duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum: *Ecclesiasten* vno libro exposuisse, deprecante Porphyrio: in *Isaiam*, *Ezechielem*, *Ieremiam* et *Danielem* singulos singulis tomis commentatum esse, atque per hos finem imposuisse suis lucubrationibus in Vetus Testamentum: *Matthaeum* vno tomo explicauisse ad Iulium, *Lucam* et *Ioannem* duobus tomis ad Eusebium: in *Acta apostolorum* ad Basilium vno commentatum esse tomo: *Epistolam* quoque ad Romanos explicasse ad Eusebium: et *Duas epistolas ad Corinthios* duobus tomis elucidasse, deprecante Diodoro: <sup>nn)</sup> ad *Galatas*, *Ephes.* *Philipp.* et *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* et *Hebraeos* Cyrino cuidam dedicasse, tomis quinque. [Tomis quinque finem imposuisse Theodor. commentariis suis in totum Apostolum, scripsit Ebediesu.]

*Fragmenta* Theodori, reprobantis librum *Iob*, et docentis quod pagana sapientem ille habeat auctorem, exstant in collatione IV. Concilii V. tom. III. Harduin. pag. 86. seq. In Catena ad Iobum edita nullam Theodori mentionem reperi. [In catena autem in Iobum *Venet.* in cod. Marc. XXI. v. cat. codd. gr. Marcian. pag. 29.] Memoratur ille inter scriptores, e quibus catena Vaticana ined. de qua Posseninus in voc. *Iob*, tom. I. Apparatus, pag. 95.

Ex Commentariis eius in *Psalms* fragmenta plurima in Catenis a Dan. Barbaro et Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. et in actis Concilii V. Collatione IV. et V. atque in Vigiliis papae constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad a. C. 553. num. 97. seq. Quando porro Theodorus praef. in *Psalms* ait, *quosdam prophetiam ita historiis adaptasse, ut Iudaeis potius interpretatio suffragaretur quam fidei alumnis*, videtur Theodorum perstringere, de quo Hesychius presbyter Hierosol. in historia eccles. <sup>oo)</sup> *Prima autem elementa suae doctrinae ex Iudaico vaniloquio incipiens codicem in prophetiam Psalmorum conscripsit, omnes de Domino praedicationes abnegantem. Culpatus vero et periclitatus, contraria sibi dixit, non ex voluntate sed compulsus omnium querimoniis, et codicem ipsum delere pollicitus, lateenter conseruabat iudaicae impietatis viaticum. Igni enim sua commentaria simulans tradere, malitiose abscondere illecebram conabatur. Eum itaque, licet aliquando sequutus sit idem quem dixi Theodorus, deserit tamen ut plurimum (Io. Garnerii verba sunt in auctario operum Theodoriti p. 184.) idque iussis de causis. Nam primo multa in [P] *Psalms* de Christo dicta detorquet alio: deinde adolescens duodeviginti annorum Dauidem interpretatus est, quum plus haberet audaciae, quam eruditionis. Postea eiusmodi expositione inuidiam multorum sibi conuulit quasi Iudaeis faueret; denique ipse suum iuuenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum, quod res est, ea nonnumquam in Catenis legi ex Theodoro in *Psalms*, quas ostendant, ab ipso litteralem sensum feligiter expostum fuisse, ut mirabile sit in adolescente tantam scripturae intelligentiam existere potuisse. Ideoque dolent viri docti <sup>pp)</sup>, quod eruditi hulus scriptoris, qui sub egregio magistro, Dio-*

nn) [Rogatus Theodori, ap. Asseman. *Harab*]

oo) In actis synodi V. Collatione V. tom. III. edit. Harduin. p. 104. [add. Schroech p. 193. sq. l.]

pp) Rich. Simon lib. III. Hist. Criticae Noui Test. cap. 31. p. 446. il est si hienx que nous n'ayons rien aujourd'hui des commentaires de ce savant homme, qui a été étudié sous un si bon maître

doro Tassens vna cum S. Chrysostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturae adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quae a Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non euacuaverit omnes in Christum factas prophetias, nec iudaicae impietati aut Manichaeorum errori voluerit suffragari, qui Iudaeos etiam diserte in commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsuesti. in Psalmum XLV. in quo teste Caueo breuiter percurrit historiam Iudaeorum a tempore captivitatis usque ad Antiöchum et Oniae fugam in Aegyptum. Idem Caueus ex Catena MS. in Psalmos, in qua saepe idem Theodorus vocatur ad partes, notat, illum valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus et exemplaribus, utilemque valde fuisse eius operam. Locum ex commentario in psalmum octauum addit Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in Canticum canticorum fragmenta leguntur in Collatione IV. quintae synodi tom. III. pag. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur, quod praeter Leontium, cuius verba superius adduxi, Pelagius II. papa, siue, qui illius nomine epistolam tertiam ad Eliam et episcopos Istriae scripsit, Gregorius Magnus, quum Theodorus, inquit, Canticum canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Aethiopissae reginae blanditum esse professus est, quod Theodorus reprehendens, nomen quidem Theodori (P) suppressit, sed tamen vesaniam patefecit. Et Georgius Pachymeres ad Dionysii Areopag. epistolam IX. p. 169. ait, Mopsuellenum αφρονος το αμα διαβεβλημεναι imprudenter Canticum calumniatum esse. In Ieremiam Nic. Aleimannus ad Procop. p. 167.

In duodecim prophetis \*) commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 223 servatur graece MS. in bibl. caesarea teste Lambecio tom. IV. p. 160. [p. 359. seq. ed. Kollar in cod. CLXIII.] Θεόδωρος Ἀντιοχείως ἐρμηνεύει ας τες Προφῆτας. Ἐρμηνεία Ὡση Προφῆτα. Εἰς ἐλεγχον τῶν ἀβασανίστως ἐπιβαλδεν τῶν προφητικῶν ἐπιχερῶντων φωνῶν, καὶ μὴ καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐξῆς, ἀρχόμεθα τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας Θεὸς δίδοντας, ἀπὸ τῆς Ὡση τὴν ἀρχὴν ποιήσαμενοι, ὃν καὶ πρῶτον εἶναι τῷ χροῶ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προφητῶν. Τὸ γὰρ μακαρίῳ Δαυὶδ etc. In Malachiam de-

tre avec S. Chrysostome le sens literal de l'écriture, que ce que nous en ont laissé les compilateurs des chaînes grecques dans leurs recueils. Vide sis etiam Villalpandum ad Ezechielem, tom. I. p. 3. seq. et Rich. Simonem lib. I. Hist. crit. de Nouv. Test. c. 22. p. 270. seq. et réponse à la défense des sentiments de quelques Theol. de Hollande p. 36.

gg) Nempe ad Theodorum respiciunt verba Theodoretii praef. in Canticum tom. I. ed. Sirmondianae p. 984. Ἐπὶ ταῖς δὲ τῶν τὸ αμα τῶν φωνῶν διαβαλδων, καὶ πνευματικῶν ἀνὰ τὸ βιβλίον εἰσάγοντες, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

yy) Theodori commentarium in Hoseam deprehendisse se narrat Sam. Tennulius ep. ad Nic. Heinsium, tom. II. syllog. Burmann. p. 801. — In Aggaeum citatur a Turriano II. 20. pro epponticum pag. 254. sq. Theodori, Tyrii in XII. prophet. gr. MS. in bibl. patriarchali Mosquae. Excerpta ap. Turrian. II. 5. ad Constitut. apostol. — Theodoro Daphinopatae sine causis tribuit Oudin. tom. II. pag. 451. — In cod. Mediceo non exstat comment. Theodori Mopsuesti. xv. ad Rich. Simonis censuram bibl. eccles. Dupiniana tom. I. p. 677. vid. etiam Memoir. de Trev. 1705. Sept. p. 238. Iunioris Theodori esse contendit Abbas de Lange.

finit his verbis: *Ὁς ἂν μὴ μένοντες ἐπὶ τῆς ἀσθενείας φοβησάμενοι τῆς παροικίας περὶ ῥαθύνειν ἐπὶ ἀφανισμῷ πάντεσσι τῶν μοχθηρῶν γινόμενης.* Habuit eundem in sua gaza etiam abbas *Gerafinus Blachus*, et Venetiis vidisse se testatur *Scipio Maffei* in epistola ad Blanchinum. Exstat etiam in bibl. Medicea<sup>ss</sup>), atque iam ante aliquot annos editionem eius sperare iussit *Anselmus Bandirius*, Magliabecchi successor dignissimus. [v. supra, vol. VII, p. 611.] Vide Diarium Italicum Montfauconi pag. 39. seq. et 46. *Fabr.* — Loco priore de cod. Veneto in bibl. *Griniana*: at cuius Theodori sint commentaria illa bonae aetate, nec sciri, ait Montfauc. [sed in Bibl. biblioth. MSS. pag. 478. *A.* eundem codicem sub nomine *Theodori Antiocheni* citat:)] — loco autem posteriore de cod. Veneto in bibl. *Meletii Typaldi*, Graecorum antistitis, archiepiscopi Philadelphiae. — De comment. in Iesaiam v. supra, vol. VIII, pag. 284. nr. 6. — Commentaria in XII prophetas minores, *Vindobon.* in cod. caesar. XVIII. nr. 4. de quo, simili alteri cod. Vindob. a Fabricio citato, et de erroribus Theodori, qui in illis commentariis deprehendi dicuntur, multus est *Forlósia*, qui quaedam loca excerptit, et *Kollarus* in Supplem. I. ad Lambec. commentar. pag. 167-174. *Harl.*

In *Matthaeum* liber *quartus* citatur in collat. quarta synodi quintae p. 84. edit. *Har. duin.* Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. et in Vigili constituto apud *Baron.* ad a. 553. et apud *Facundum* III. 4. et IX. 2. Plura etiam in *Catenis* ad *Matthaeum* ineditis, etiam in editis, *Polliniana* praecipue, in qua etiam *Theodorus Antiochenus* epistola ad *Anastadium* consulem citatur ad *Matthaei* XV. 28. *Fabr.* *Theodori Mopsuest.* explicatio evangeliorum superest syriace, teste *La Croze* Hist. christ. Indiae, libr. 3. p. 241. *Heum.* Idem *La Croze* in litteris ad *Theophr.* *Sigfr. Bayer.* in *Thes. epistol.* *Lacroziano*, tom. III. pag. 30. seq. scripsit, in Synodo *Diamperana*, actione III. decreto XIV. inter alios libros syriacos recenseri et damnari expositionem evangeliorum, quam *Theodori Mopsu.* esse suspicatus est. — Add. *Mittarell.* catal. MSS. Venet. S. Mich. p. 1115. *Harl.*

In *Marcum* *Catena Polliniana* *Theodorum Mopsuestenum* laudat p. 62. 91. et 279. fortasse ex iis, quae ad *Matthaeum* scripserat, aliqua excerptens.

In *Lucam* *Catena Corderiana* ad cap. XI. sect. 60. [MS. *Lambec.* III. pag. 166. *Kollar.*] Acta synodi quintae collat. IV. pag. 77. edit. *Harduin.* et eundem locum notans *Vigilius* in constituto apud *Baron.* ad a. Chr. 553. *Fabr.* *Cl. Frid. Münter* edidit *Fragmenta patrum* graecorum, fascic. I. Hafniae 1788. 8. et in hoc pag. 72. vsque ad finem octo fragmenta *Theodori Mopsuest.* in *catenis* in *Lucae* evangel. servata doctisque illustravit adnotationibus. In introductione copiose agit de *Theodoro Mopsuest.* eiusque eruditione, disciplina, auctoritate atque inusitis aduersariis. Tum sequuntur fragmenta ipsa, a *Müntero* ex MSS. bibl. caesareae *Vindobon.* partim ex apographo viri cuiusdam docti, quem *Fogginum* fuisse ille suspicatur in bibl. *Corsiniana* *Romae* exscripta. Primum fragm. ad *Lucam* II. 31. et 32. ex confutatione accusationis christianorum *Juliani apostatae*, est ex cod. *Palat.* XX.

et

ss) Et catena, et Theodoretomarinae contexta. v. *Bandin.* cat. codd. gr. *Lamb.* I. p. 516. *Harl.*

et apographo eiusd. Vaticanæ MCMXXXIII. catenam patrum in Lucam exhibente. Inscriptio autem operis, hætenus plane incogniti fuisse videtur Münstero: Θεωδώρου Μοψουεστίας Κατηγορίας πρὸς τὰ κατὰ Χριστιανῶν Ἰουλιανῶ τῷ παραβάτῳ. Fragm. II. et III. ad Luc. IV. 4. ex eod. cod. eodemque aduersus Iulianum opere. Tertium, in quo Christum Deum verum, θεὸν λόγον, prædicat, esse contra Theodori calumniatores pro eius orthodoxia notandum, fusius docet Münsterus; IVtum fragm. ad Luc. XXII. 40. sqq. contra Iulianum est desumptum ex schedis bibl. Corsinianæ. Quintum fragmentum aduersus Iulianum ad Lucam XXI. 8. Sextum fragm. ex cod. Vindobon. LXXI. Kollar. catenam in Lucam continente, ad Luc. III. Septimum fragm. ex eod. cod. ad Lucam III. 20. 23. et Ioann. I. 32-34. quod fragm. aliis iam verbis dedit Corderius in catena patrum in Ioannem, Antwerp. 1630. Vltimum fragm. ad Lucam XXIII. 10. ex apographo bibl. Corsiniae. Conf. censuram in ephemer. litter. Gotting. a. 1788. plag. 124. pag. 1245. seq. Io. Gottfr. Bichhorn allgemeine Bibliothek der biblischen Litteratur, tom. I. Lips. 1787. 8. p. 618. sqq. inprimis pag. 623-629. de fragment. Theodori Mopsuesten. Docta vero censura, in qua Theodori melior interpretandi codicis sacri ratio laudatur, et plura fragmentorum loca emendantur atque illustrantur, legitur in D. Io. Chrystoph. Doederlein theol. Bibliothek, tom. IV. part. 7. Lips. 1788. 8. pag. 490. sqq. et adde Le Bret de fragmentis Theodori Mopsuesteni, progr. Tubingæ 1790. 4. Harl.

In Ioannem plurima exstant Theodori fragmenta in Catena Corderiana<sup>ii)</sup>, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Noui Test. cap. 31. pag. 446. seq. Nonnulla etiam ex libro sexto et septimo adferuntur in actis quintæ synodi pag. 75. 76. 81. et a Vigilio. Vide etiam Facundum IX. 3.

De miraculis Christi, eis τὰ θαύματα λόγοι, quorum secundus citatur a S. Maximo tom. II. Opp. p. 91. et in concilio Lateranensi a. 649. actione V. tom. 3. edit. Harduin. pag. 895.

[P] In Acta apostolorum ex libro primo Commentarior. Theodori locus adfertur in actis synodi V. pag. 76. et apud Vigilium in concil. Baluz. pag. 1579. In Catenis ineditis ad Acta et epistolas catholicas inter eos, e quibus collectæ illæ sunt Theodori Ancyran, Theodori Heracleotæ et Theodori presbyteri ac monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni siue Mopsuesteni.

In epistolas Pauli, Catenæ ineditæ patrum graecorum, nomen Theodori Mopsuesteni laudant. Vide Montfauconi catalogum bibl. Corsin. pag. 273. 274. Atque nominatim ex commentario in epistolam ad Romanos quædam adferuntur<sup>iii)</sup> a Facundo III. 6. et Vigilio: in I. ad Corinthios, et I. ad Timotheum ab eodem Vigilio: in epistolam ad Hebraeos, in Vigilio constituto et in Actis synodi V. pag. 81. et 83. tom. III. Conciliar. edit. Harduin. Quod

ii) MS. in cod. Veneto Marc. XXVII. v. catal. eodd. gr. Marc. p. 24. et cl. Morelli bibl. MS. gr. et lat. I. p. 49. Harl.

iii) In catena s. interpretat. ep. ad Rom. Vin-

dob. in cod. caesar. XLVI. v. Lambec. III. p. 173. sqq. ibique Kollar. Plura ex codd. et catenis patrum Vaticanis exscripsit N. C. Hallius. v. Münster. fragmenta patrum graecor. fol. L. p. 72. H.



Quod vero epistolae Pauli omnes fuisse explicatas a Theodoro scripserit Theodoritus, in eius praefatione commentarii in epistolam apostoli, quam laudat Gaueus, non reperio, licet Rich. Simoni \*) adfentiar, qui Theodori Commentarios ab eo consultos perinde, ut Chrysostomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Nestor. eius interpretationem in epist. ad Galatas, loco illo, quod in alia etiam Theodori scripta inuehitur, p. 699. Si quis vero non adhibuerit fidem et ei vocat et est animus, quaterat, quae vane elaborauit in Genesim, et in librum contra Iob, et prauam interpretationem in epistolam ad Hebraeos, et in epistolam ad Corinthios et ad Galatas, et quae contra Magusacos scripsit, et praemeditationem excoecantem in sacros Psalmos, et quae pro Eunomio contra Basilium scripsit; sic ego voto totam eius apologiam omni accusatione plenam. Itam enarrationes turbidas et blasphemias in euangelium Matthaei, Ioannis et Lucae et ipsorum sanctorum apostolorum et euangelistarum superbas quas assus est reprehensiones et alia eius opera, ne singula enumeram.

Ex interpretatione Symboli (Nicaeni) CCCXVIII. sanctorum patrum locus adfertur in Actis synodi V. collat. IV. pag. 81. et Vigilii constituto. Leontius vero arguit eum fidem synodi Nicaenae non solum mutilasse, sed omnem penitus destruxisse et aliam praeter illam tradidisse pag. 697. B.

Ad Baptizandos liber, e quo plura fragmenta in Actis synodi V. collat. IV. pag. 82. seq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui ad baptizatos vocat, et Garnerium ad Marium Mercatorem tom. II. pag. 261. [conf. Jablonski in Thesauro epistol. La Croziano tom. I. p. 196. Affemann. ad catal. Ebediesu, l. c. pag. 33. Harl.]

[C] Symbolum siue expositio fidei, exstat in Actione sexta concilii Ephesini tom. I. edit. Harduin. pag. 1515. et Actione 1. concilii Chalced. tom. II. pag. 247. et collatione quarta synodi V. tom. III. p. 89. et cum Marii Mercatoris versione tom. II. edit. Garnerianae pag. 251. adde 284. et tom. I. p. 95. Theodori esse, negauit Facundus III. 2. et Nestorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. contra Graecos, Bellarminus III. 5. de Christo et Petauius lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed Theodorum auctorem faciunt praeter Marium Mercatorem Leontius l. c. et Iustinianus imp. libro pro Acephalis apud Facundum III. 5. Confer Garnerium tom. II. p. 256. seq. et Leonem Allatium in Vindiciis synodi Ephesinae et S. Cyrilli c. 17. pag. 66. sqq. Fabr. Ebediesu quoque in catal. scripsit, exstare eius librum, qui de Fide inscribitur. v. ibi Affemann. p. 33. Inter Iustini martyris opera perperam editur. v. supra, vol. VII. p. 65. et quae in nota v. scripsi. — Nestorio eum tribuit De la Croze, sed Theodoro Mopsuest. vindicat Paul. Ern. Jablonski in dissertat. de origine et fundamento Nestorianismi pag. 18. sq. et vberius exposuit, nouisque argumentis stabilivit suam sententiam in epist. ad De la Croze in Thesauro epistol. Lacroziano, tom. I. pag. 194-201. add. cel. Morell. in bibl. MSta gr. et lat. I. p. 41. — In prius Walth. in hist. haeresium laudata, tom. V. p. 354. qui cum Fabricio nostro, Garniero, Basnagio in praef. ad tom. I. Thes. Monument. p. 24. et Zornio in opusculis sacris, tom. I. p. 202. vindicat eum Theodoro Mopsuest. Exstat id symbolum, eodem Walchio

\*) Lib. III. Hist. crit. N. T. c. 22. p. 314.

chio adnotante, in *Menſſ* collect. concil. tom. IV. p. 1347. gr. ac lat. *Ibid.* tom. VI. pag. 889. in actis concil. Chalced. latine, et lat. in tom. IX. pag. 271. nec non gr. ac lat. in Mercatoris opp. II. p. 251. Denique prope *Walch* ad suam biblioth. symbol. vet. — Neque tamen confundendus est noster cum Diodoro l. Theodoro, episc. Tarsensi. v. supra, vol. IV. pag. 380. sq. et vol. IX. p. 277. sq. ibique notas, *Harl.*

*Tomi V. contra allegoricos* ab Ebed Iesu metropolita Sobensi in catalogo librorum Chaldaeorum memorantur <sup>ww)</sup>, atque ad eosdem respicere videtur *Liberatus*, quando c. 24. breuiarii ait, Theodorum multa opuscula edidisse contra Origenem, exorsumque inde et accusabilem habitum ab Origenistis. Vide *Tho. Ittigii* appendicem diss. de haeresiarchis pag. 471. *Librum ad Cordonem de allegoria et historia contra Origenem*, vocat *Facundus* III. 6. in odium inde Origenianorum incurrisse similiter testatus. Nec dubium est, Theodorum in commentariis etiam suis ad libros sacros sensui literali adeo studiose adhaerentem, Origenis allegoricas explicationes passim repudiasse ac reiecisse.

*Missae* sine *Liturgia* ex Syriaco versa latine exhibetur ab *Eusebio Renaudoto* tom. II. collectionis *Liturgiarum Orientalium* <sup>xx)</sup> pag. 616–621. <sup>yy)</sup> Etiam Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Nestor. et Eutychen pag. 697. C. quod *aliam Missam effutit praeter illam, quae a patribus tradita est ecclesiis, neque reueritus illam apostolorum, nec illam magni Basilii, in eodem Spiritu conscriptam.* Sed si non aliam vidit Liturgiam Theodori Leontius, quam qualem Renaudotus edidit: certe falsum est, quod illi impingit, *blasphemiis non precationibus mysterium sacrae eucharistiae oppleuisse.* Hunc puto esse librum de *Sacramentis*, ab Hebed Iesu memoratum.

Caetera, quorum Hebed Iesu meminit, sunt, *tonus de sacerdotio, duo de Spiritu S.*, unus ad monachos, unus de obscura locutione, unus de perfectione regiminis: [*Assemann.* vertit de perfect. operum:] alius de *assumente et assumpto*, item *liber margaritarum*, qui continet eius

<sup>ww)</sup> Apud *Assemann.* l. c. pag. 34. *Ibid.* pag. 19. *Ebediesu* cap. XI. de Eusebio Caesariensi pag. 19. hunc, tradit, composuisse *librum apologeticum pro quodam Origene, qui exponit* (script. sacram) *allegorice, et coarguitur a Theodoro.* *Harl.*

<sup>xx)</sup> Prodiit Paris. 1716. 4. [conf. infra, vol. XIII. p. 322. nr. 2. et 323. nr. 4. *Harl.*]

<sup>yy)</sup> Conf. *Assmanni* not. ad cat. *Ebediesu* p. 30. qui obseruat, in cod. XVIII. Syriaco bibl. Vaticanae exsare Theodori Liturgiam: et tom. I. bibl. or. p. 581. ac 583. prodit, inter codd. Amidenſes esse Liturgiam Theodori Mopsuest. et Nestorii:

et in alio cod. Liturgiam apostolorum, Theodori Mopsuest. et Nestorii. Copiose agit idem in Tomi tertii parte secunda p. CCXXVIII. in diss. de Syris Nestorianis, et retractat quaedam, quae in parte prima p. 36. et p. 302. nr. 11. de Liturgia scripserat, et addit, Theodori Liturgiam exsare in omnibus Missalibus Nestorianorum libris. Hymnum, qui canitur a Syris et incipit, *Lux, quae orta est*, Theodoro Mopsuest. ab aliis tribuitur; sed negat *Assemann.* p. 60. bibl. orient. tom. I. — Fragmenta ex Liturgia syriace et lat. ap. Rich. Simon. ad Gabriel Philadelphum p. 148. seq. — Conf. etiam *Walch.* in Historia haereticum cit. tom. V. p. 353. seq. *Harl.*

eius *epistolas*, demum *tractatus de latrone Legis*, quo finem suis lucubrationibus imposuit. En τῆς πρὸς Δόμον Ἐπιστολῆς nonnulla affert Anastasius in ecloge *χρήσεων δογματικῶν*, et ex illa Sirmondus ad Facundi IX. 3. Ex epistola ad Artemium presbyterum Alexandrinum Facundus III. 5.

[P] Restat, ut pauca dicam de opere, in *quinque libros* distributo, quo Hieronymum (illum enim sub nomine Ἀράμ<sup>22</sup>), velut Syrum Orientalem, ex Occidente haec oriundum, at in Syria aduersus Pelagianos commentatum perstringit), Augustinum aliosque peccati originalis defensores Theodorus<sup>a)</sup> oppugnavit. Πρὸς τὰς λέγοντας φύσιν καὶ ἡγούμενην πταίειν τὰς ἀνθρώπους. *Aduersus eos, qui natura, non voluntate, peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius cod. CLXXVII. cuius verba magnus Salmasius pag. 177. libri de Hellenistica perperam ita accepit, ac si Theodorus Mopsuestenus aliam versionem bibliorum graecam post veteres interpretes molitus fuisset. Sed de Hieronymo ibi sermo, cuius versionem bibliorum latinam Theodorus apud Photium perstringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem tom. I. pag. 97. sq. tom. II. p. 257. Hebed Iesu [p. 34. ed. Assemanni, cuius longam notam consules. Harl.] quos libros memorat *aduersus eos, qui asserunt peccatum situm esse in natura.*

III. Theodori Mopsuesteni frater POLYCHRONIVS, Antiochiae natus atque aetate Cyrensis, S. Zebini discipulus aemulusque<sup>b)</sup>, ecclesiam dehinc Apameensem in Syria episcopus<sup>c)</sup> egregie administravit, emendatae vitae splendorem cum doctrinae gratia et sermonis venustate coniungens. Defunctus est ante Concilium Ephesinum a. C. 431. habitum, cui successor Polychronii Alexander episcopus Apameensis subscripsit. Non plane certum videtur, hunc esse Polychronium, cuius commentarii in Iobum multa ac praeclara fragmenta servata exstant in Catena patrum graecorum in Iobum graece et latine vulgata a Patricio Lundo Lond. 1637. fol. [v. ad vol. VIII. pag. 661. not.] Meminit et codex graecus MS. de quo Lambecius III. p. 188. [p. 465. Kollar.] Polychronii in illud Iobi XXXVIII. 7. Ὅτε ἐγένεθ' ἡ θύρα αἴθρα, ἤνεσάν με μεγάλη φωνὴ πάντες ἄγγελοι μου. Fabr. [Monac. in cod. Bavar. CXLVIII. est Iobi iusti vita a Polychronio exposita. Verum non esse Polychronii commentarium, sed catenam ex Polychronio aliisque contextam, monet cel. Hardt. in Aretini Beyträge etc. 1804. part. 10. pag. 39. vbi plura de eo disputat. — In codd. Venet. bibl. Marc. occurrunt fragmenta in catenis in Oclateuchum, in libros Regum, in Prouerbia et Ecclesiasten, in Iobum. v. cel. Morelli bibl. MS. gr. et lat. I. pag. 29. sq. 31. sq. 37. 38. et 39. vbi alios praeterea

22) Vide H. Noris lib. 1. hist. Pelagian. c. 9. et tom. IV. Opp. Norisii, p. 864. Tillemont. tom. XII. p. 443. seq. Garnerium ad Marium Mercatorem tom. I. pag. 99. Guil. Caveum in historia literaria script. eccles. vbi de Theodoro, Tho. Ittigium adpendice de haeresiarch. p. 469. 476. seq. et Rich. Simonem lib. 3. Hist. critic. Noui Test. p. 444. seq. Steph. de Altimara in Panoplia adu. schismata Graecor. p. 413. sq.

a) Θεόδωρος Ἀντιόχειος, ὁ Μοψουστῆς δὲ ἵκον, ὡς ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἰμαζόμεν. Phot. cod. CLXXVII.

b) Theodorus Hist. religios. cap. 24.

c) Theodorus Hist. eccles. lib. V. cap. ult. Niphorus XIV. 30.

praeterea laudat codd. ac viros doctos. *Harl.*] Prologum in Lobum medietum cum supplementis *ὑποθέσεως* edere promisit *Magnus Crusius* in sua epist. p. 27. Incipit is: *ἡ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς σαφίνα.*

In *Promethia* passim Polychronii expositiones occurrunt in *Catena* patrum graecorum ad Prouerbiaque librum, quae latine ex Theodori Bezae versione prodierunt Antwerp 1614. 8. *Fabr.* In codd. *Th. Bodl.* XXXIV. et XXXV. f. nom. 3023. et 3024. catal. MSS. Angliae tom. I. sunt; 1) *Catena* in Prouerbia, collectore *Polychronio diacono*, 2) eiusdem exegesis in Canticum canticorum, gr. atque in cod. LXXXIV. f. nom. 3073. catal. *Polychronii catena* in Prouerbia. *Harl.*

[P] In *Ecclesiastem* Polychronius diaconus gr. MS. in bibl. Baueraica [cod. L. in catal. codd. gr. Bau. p. 14.] teste Ioanne Meurfio. Fuit etiam in *Biblioteca*, teste *Labbio* p. 177. et 386. bibl. nouae MSS. Exstant et Polychronii fragmenta quaedam in *Catena* ad *Ecclesiastem*, graeca inedita, quam Oxoniae bibliotheca seruat Bodleiana: [in *Taurin.* cod. XCVII. v. cat. codd. gr. Taur. p. 186.]

In *Canticum Canticorum* cum Eusebii et Plessi expositionibus Polychronianam graecam edidit Io. Meurfius Lugd. Bat. 1617. 4. [rec. in Meursii opp. Florent. 1746. tom. VIII. pag. 289. *Harl.*] Inscribitur: *Ἐξηγῆσις διὰ Πόχρονον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τῶν ὑποφωτιστῶν ὑποθέσεως.* [v. *Morrell* bibl. cit. pag. 37.]

De Polychronii *Ἐξηγήσεις* in *Ieremiam*, *Ezechielem* et *Danielem* non repetam, quas dixi Volumine VII. huius bibl. pag. 753. <sup>a)</sup> vbi etiam de Polychronio presbytero CPol. apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. episcopo*, cuius meminit Petrus Damiani Opusc. VI. cap. 17. tom. III. p. 46. et de Polychronio *Monothelita* etc. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius episcopus *Antipatridis* in Palaestina, qui synodo Chalcedonensi a. 451. interfuit, Polychronius *Arcopolitanus*, itidem Palaestinae episcopus, qui a. 536. subscripsit epistolae missae ad Ioannem CPol. Polychronius *Dablis*, episcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. a. C. 503. Polychronius *Epiphaniensis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonensi subscripsit a. 451. Polychronius *Heracleas* Cariae, qui interfuit Concil. Ephesino a. 431. Polychronius episcopus *Prasas* in Bithynia, qui interfuit sextae synodo a. C. 681. Polychronius denique presbyter ac prior monasterii *Aethrii*, qui subscripsit Concilio sub Mena a. 536. *Fabr.*

[Polychronii loca producantur in *Sententiarum* quadam collectione, ordine alphabetico, *Florent.* in cod. Laurent. XV. plut. 7. de quo vide *Bandin.* in catal. MSS. Laur. I. p. 252. sqq. et *Venetis* in cod. Marciano XXIII. de quo plura adnotauit cel. *Morrell.* in Bibl. MSS. gr. et lat. I. pag. 43. seq. *Harl.*]

Z z a

IV. Theo-

a) [Vol. VIII. p. 660. sq. nou. edit. vbi plura adscripsi Prophetar. maior. et minor. loca cum periochis Hesychii Hierosol. Theodoret, *Polychro-*

*nii* etc. in cod. Augst. Vind. v. *Raiseri* indic. MSS. Augst. bibl. p. 6. *Harl.*]



a. C. 756. defuncti <sup>1)</sup>, discipulus: Theologiae ac Philosophiae <sup>4)</sup> arabicaeque peritus linguae, et scriptis aduersus Iudaeos, Muhamedanos, Nestorianos et Iacobitas Severianos et Origenistas clarus fuit circa a. C. 770. adeoque a Theodoro Cariae <sup>1)</sup> in Thracia et Laodiceae postea episcopo, Photii amico primum <sup>2)</sup>, deinde desertore et in synodo octava a. C. 869. Ignatii sequuto partes, haud dubie distinguendus, perinde ut a Theodoro Rhaituensi, <sup>3)</sup> qui circa a. 660. claruit, et a Theodoro Hagiopolitano siue Antiocheno, <sup>5)</sup> sub cuius nomine opuscula quaedam Abucarac Canisius publicauit.

[P] *Edita Theodori Abucarac opuscula.* <sup>6)</sup> *Maiores numeri praemissi Gretserianam, minores editionem Genebrardi respiciunt.*

15. I. Ὅτι πέντε ἐχθροὶς ἔχομεν, ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἐλυτρώσατο. *Dialogus de quinque inimicis, morte, diabolo, maledicto Legis, peccato et inferno, a quibus nos Christus.*  
Z z 3

orient. p. 292. not. 3. De hac Charan siue Caris Mesopotamiae, erudite b. *Tho. Ittigius* diff. ad Theodori Abucarac opusculum XVII. §. V. et VI. v. etiam *Er. Spanhemium* ad orat. I. Iuliani p. 170. *Zaccagnium* ad Archelai Acta cum Manete, et Millelium ad Cyrill. Hierosol. p. 95.

<sup>1)</sup> De Damasceno dictum superiore volumine VIII. p. 772. seq. [vol. IX. p. 682. sqq. nou. ed.] Abucara autem in titulo opusculi XVIII. profiteatur, se illud accepisse διὰ Φωτῆς Ἰουάννα Δαμασκηνῆ. Neque hoc solum, sed alia quoque, ut XXXV. et XXXVII. quemadmodum palam est, illa confertenti cum Damasceni scriptis, et disceptatione cum Saraceno tom. I. edit. clarissimi Lequinii p. 467. seq.

<sup>2)</sup> Inscriptio opusculi XXVII. Θεόδωρος φιλόσοφος Ἐπισκόπος Καρῶν etc. Opusculi XXXIV. τὸ Θεολόγος περὶ χρόνου, τὸ αὐτὸ Ἀβυκαρᾶ.

<sup>3)</sup> Cum hoc Theodoro nostrum confundere primum docuit Gretserus ad opuscula Abucarac a se edita, quem sequuti sunt *Ducgens* in Auctionario bibl. Patrum, *Lambec.* V. p. 77. et 358. [pag. 33. 168. not. ad nr. 7. et in ind. I. ad illud vol. pag. 737. sq. Kollar.], *Nesselius* part. I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. *Causus* in Historia literaria scriptorum eccles. ad 2. 867. *Hendreichius* in Pandectis Brandeburg. p. 24. alique.

<sup>4)</sup> Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. seq. et Concilium a. 869. CPoli celebratum actione II. p. 1035. et IV. pag. 1050.

<sup>5)</sup> Cum hoc confunditur ab Antonio Possellino in adparatu sacro, ubi de Theodoro Abucara dicere quum coepisset, *vide autem*, inquit, *in verbo Theodorus in cœnobio Raithu, est enim idem.* Dubius etiam haerebat Gretserus in nota ad opusculum XXVI. quod in altero codice Bauarico tribuitur Theodoro Raithuensi. Haec sententia etiam placuit viro docto, de quo Andreas Arnobius praefat. ad S. Athanasii syntagma doctrinae: *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad saeculum septimum retulisse Abucarac etc.*

<sup>6)</sup> Ut Theodorus Hagiopolitanus non diuersus est ab Antiocheno, (Antiochia enim passim Ἀντιόχεια vel Θεόπολις,) ita Antiochenus idem cum Mopsuesteno, de quo supra abunde dictum. Quare vero sub Theodori Hagiopolitani nomine latine exhibuit *Henricus Canisius* tom. IV. Antiquae Lect. part. I. p. 281. sqq. tria opuscula, a Turriano e graecis translata atque sub eodem nomine recusa in bibliothecis Patrum Paris. 1654. tomo IV. et Colon. 1622. in supplemento, siue tomo XV. illa inter Theodori Abucarac scripta nam. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. codicum, edere non dubitarunt Gretserus ac Ducaeus, primum *de nomine Dei*, alterum *de Deo et Deitate*, et tertium *contra Nestorianos*. Fessellit memoria Io. Mollerum, qui in homonymoscopia pag. 521. illa tria opuscula sub Theodori Raithuensi nomine a Canisio publicata fuisse adfirmat.

<sup>7)</sup> Opuscula varia Abucarac, et de Christianorum haeresibus sunt in cod. *Escorialensi*. v. *Plücker* in

*stus liberauit.* Edit. Ingolstadt p. 376. Vertit praeter Genebrardum Franciscus Turrianus. Incipit: *Πέντε θανατηφόρος έχθρες έχουεν.* [In cod. Vindobon. observante Koll. ad Lambec. VII. p. 292.]

II. *Διάκρισις τε καὶ διασάφισις τῶν περὶ αὐτοῖς φιλόσοφοι καταγίνονται Φαῶν καὶ ἑλεγχες τῆς τῶν Ἀκεφαίων, Σευηριανῶν ἢ τῶν Ἰακωβιτῶν ψυχολογικῆς αἰρέσεως.* (Explanatio vocum<sup>9</sup>), quibus philosophi utuntur, et confutatio haereseos Acephalorum, Severianorum, id est Iacobitarum. pag. 286. Incipit: *Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογματικῶν ἐρασαῖς τε καὶ πρᾶσπισαῖς.* Vertit Turrianus. [In cod. Vindob. LXXVII. v. Kollar. I. modificato, et Monachas in cod. synodali XXXII. vid. Matthaei notit. p. 291. nr. 6. in 8. Harl.]

I. III. *Διάλογος γενομένης πρὸς τὴν τῷ δέμῳ ἑμῆς (λογοθέτην) αἰτησόμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμὸν ὅτι ὁ Θεός.* *Dialogus cum praefecto curiae publici Eusebio qui petierat ut rationatione demonstraret, Deum esse.* pag. 414. Incipit: *ἀπόδος, ὦ ἄνθρωπε, ἀποδοξίν.* Verterunt Genebrardus et Turrianus. De MS. caesareo vide Lambecium V. p. 78. [p. 168. nr. 7. ed. Kollar. et VII. p. 289. notante Koll.]

IV. *Ἐπιστολή περιέχουσα τὴν ἐρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν.* *Epistola continens de Christo fidem orthodoxam Chalcedonensis concilii, missa a B. Thoma patriarcha Hierosolymitano ad haereticos in Armenia, arabice vero dictata (ἀπαγορευθεῖσα Ἀραβισί) a Theodoro Abucara, et in graecum sermonem translata a Michaële presbytero et synello ecclesiae Hierosoly-*

in itinere per Hispan. p. 191. coll. Montfaucon. Bibl. biblioth. MSS. p. 624. B. ac p. 706. D. in duobus codd. bibl. Sfortianae Abucarae dialogus, in quo demonstrat syllogismis, deum esse; atque aliae variae responsiones ad quaestiones Arabum, s. Saracenerum et Nestorianorum. — *Varia Vindobon.* in codd. caesar. v. Lambec. cum Kollarii not. V. p. 168. et VII. p. 135. sqq. atque p. 289. sqq. — *Paris.* in cod. MCCC. sunt secundum Fabric. ordinem nr. 1. 3. 6. 7. 9. 11-14. 16. 22. 29. 31. tum colloquium de christiana religione et mosaica lege; item responsio ad quamdam quaestionem, et dialogus nondum editus, quo ostenditur, *Christi hypostasin in passione solutam non esse*: in cod. MCXI. sunt eiusd. opusc. quae a Fabricio notantur, nr. 2. 9. (qui dialogus est quoque in cod. MCLVIII.) nr. 5. 6. 7. 10. (et in cod. MCCCLXXII.) nr. 18. (ex disputationibus adversus Saracenos, referente Io. Diacono,) nr. 20. 22. 25. tum nr. 14. 16. 11. item interrogatio a Saraceno quodam adversus christianam religionem proposita, et tertius, haecenus ineditus dialogus cum Nestoriano: in utroque cod. collo-

quium de non comedenda suilla. Monac. sunt in codd. Bauar. (ex quibus ediderat opuscula Greterus,) LXVI. et CIV. Singula, quae in illis existant, distincte sciteque receperat cel. Hardt. in Aretini Beyträgen etc. 1804. part. 3. pag. 18. sqq. ac 27. sqq. et part. 7. p. 4. sqq. Multi Abucarae libelli sunt in cod. Mosquensi synod. XXXII. quos recenset Matthaei in notitia codd. gr. Mosq. p. 291. sqq. ed. in 8. Harl.

q) Distinguit Theodorus inter vocabula philosophice accepta et logice. *Φιλοσοφικά ὀνόματα* appellat, quae rem ipsam denotant, ut sunt, Petrus, homo, animal: *λογικά*, quae conceptionem logicam, ut individuum, persona, species, genus, natura etc. Sic, opusc. XXVIII. pag. 514. distinguit inter *καταγορεύματα ἀνωτάτω* et *κατωτάτω*.

r) Est quoque *Mosquae* in cod. synod. XXXII. nr. 7. v. Matthaei in notit. codd. MSS. gr. Mosq. p. 291. ed. in 8. Is vero loco *ἑρῆμα* coniecit *ἑρῆμα*, et accipit de sede episcopali, seu de episcopo Eusebio. Harl.

*Hierosolymitanae.* pag. 428. [P] Incipit: Χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De MS. caesareo vide *Lambec.* V. p. 13. [p. 33. nr. 2. et VII. p. 290. sq. Kollar. *Mosquae* in cod. syn. XXXII. v. *Matthaei* nofit. p. 291. nr. 1. ed. in 8.] Vertit Turrianus.

V. Responsio brevis ad quaestionem, διὰ τί λέγομεν, ὅτι, etc. Quare, sicut dicimus, humanitas Christi est ipsa humanitas Petri et Pauli, et uniuscuiusque hominis, non sic dicimus, corpus Christi, quod sumimus et participamus, idem est Petri et Pauli et cuiusvis corporis? pag. 451. Etiam hoc memorat MS. *Lambec.* V. p. 78. \*) Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα. Exemplum quo ostenditur quomodo macula peccati Adami, et per incarnationem Saliuatoris nostri, expiatio ad uniuersum genus humanum peruasit. Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: Φασὶν οἱ γεηρόνοι, siue, vt in MS. caesareo apud *Lambecium* [V. p. 169. nr. 9. et VII. p. 290. adnot. Kollar.]: Οἱ γεωργμοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τῷ Χριστῷ μετὰ διαβόλου. Dialogus de luctatione Christi cum diabolo. Incipit pag. 452. Χριστὸς Θεὸς ὢν καὶ πρὸς τὸν διάβολον παλαίσας. Verterunt Turrianus et Genebrardus. MS. Graece *Lambec.* V. pag. 78. [pag. 169. 10. et VII. pag. 291. Kollar.]

3. VIII. Ἑρώτησις Ἀράβων πρὸς Χριστιανόν. Interrogatio Arabum contra Christianum. p. 458. Incipit: Εἰπέ μοι, Χριστὸς Θεὸς σε εἶναι. Vertit Turrianus, itemque Genebrardus. [in cod. Vindob. ap. Kollar. ad *Lambec.* VII. pag. 291.]

7. IX. Ἑρώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Quaestio, ab Agareno eidem Christiano proposita. p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι, εἰ Ἰδαῖος τὸν Χριστόν. Verterunt Turrianus et Genebrardus. [v. Koll. ad *Lambec.* l. c.]

7. X. Πρὸς Ἰδαῖον, *Aduersus Iudaeum dissertatio.* p. 462. Incipit: Ὁ Ἰδαῖος, ἔγωγε σοι, Φησὶν. [v. Kollar. l. c.] Vertit praeter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. *Aduersus Nestorianum*, de eo, Matth. XXVIII. 18. Data est mihi omnis potestas. p. 466. Vertit Turrianus et Genebrardus.

XII. Ἑρώτησις πρὸς Νεστοριανόν. Interrogatio contra Nestorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ καὶ ἡμῶν χειρόγραφον. Vertit Turrianus.

11. XIII. Ἑρώτησις. Interrogatio altera aduersus Nestorianum. Incipit: Τέσσαρες εἰσιν τὰ τῷ Χριστῷ. Verterunt Turrianus, et Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Διὰ τὴν Σοφίαν

\*) In ed. Kollar. p. 168. nr. 8. it. notante Kollar. vol. VII. p. 289. nr. 7. de cod. LXXVII. in quo etiam est quaestio, Abucarae proposita: *ἰνὴν πάλαι διαμαρτυρίαν, δὲ καὶ ἡ σωτηρίαν χριστοῦ ἔχει.*



θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus, p. 470. [Quinque libelli Abucaræ contra Nestorianos sunt in cod. Vindob. LXXVII. notante Koll. ad Lambec. VII. p. 291. sq. Harl.] itemque Genebrardus.

XV. Πρὸς Νεστοριανόν. *Ad Nestorianum.* p. 472. Incipit: Διὰ τί λέγεται ὁ Χριστὸς Χριστός; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ἑρώτησις ἀπίστου. *Quaestio ab infideli Abucaræ proposita.* [P] p. 474. Incipit: ἔχῃ, φησι ἐν πᾶσι καὶ πανταχῶς τὸν θεὸν εἶναι λέγεται. Vertit Turrianus, et Genebrardus. [v. Kollar. ad Lambec. VII. p. 137. et 291.]

XVII. Ἠρωτήθη παρὰ πεισθ. \*) πῶς τῷ Χριστῷ τεφανῶς ἀποφνημαμένους etc. *Quaestio a fidei proposita, quomodo, quum Christus clare pronunciet (Ioh. III. 5.) qui non est natus ex aqua et Spiritu S. non intrabit in regnum caelorum: fieri potest, ut qui ante aduentum eius fuerunt iusti, non baptizati in id ingradientur?* Vertit Turrianus. Incipit: Ὅτι ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη. pag. 476. Abucara respondet, Christum pro illis baptizatum esse, et aquam e latere Christi fluentem eos sanctificasse. Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen reuocauit b. D. Thomas Ittigius *de baptismo fidelium ante Christi aduentum defunctorum per aquam quae ex eius latere fluxit.* Lipsiae 1698. 4. atque in Enneade eius dissertationum ibid. 1702. 8.

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τὰς Σαβρακηνὲς ἀντιρρήσεων, διὰ Φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνῆ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Iohannis Damasceni.* Hoc opusculum graece et Latine primus edidit *Michaël le Quien* Paris. 1712. tom. I. Operum Io. Damasceni pag. 472. Nam Gretserus tantum ediderat pag. 478. ex versione Turriani, cum graecum in codicibus Bauaricis non reperisset. Incipit; Εἰπέ μοι, ὦ Ἐπίσκοπε. [v. supra not. *num.* ad vol. VIII. p. 86. et IX. p. 709. n. 8. Harl.]

XIX. Ὅτι ὁ Μωῦσεθ \*\*) ἐκ ἑστὶ ἐκ τῷ Θεῷ. *Mahometem non esse ex Deo.* pag. 480. Incipit: Ἐθὺς τοῖς τῶν Σαβρακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Iacobus Gretserus.

XX. Ὅτι ὁ Μωῦσεθ ἐχθρὸς ἦν τῷ Θεῷ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἠνοχλεῖτο. *Quod Mahometus fuerit hostis Dei et a Daemone obsessus,* p. 482. Incipit: εἰ πάσης τῆς ὑπ' ἐναντίον κτίσεως. Vertit Gretserus.

XXI. Ἑρώτησις ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματος βεβαιεῖται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianismi ex vocibus humilibus et abiectis praedicationis euangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐλλογίμων Σαβρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογούμενον ἄρτον εἶναι σῶμα Χριστοῦ. *Dialogus cum Sarraceno, ostendens Panem mystica benedictione fieri corpus Christi.* pag. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, ἐπίσκοπε, ἐμπνέετε ὑμεῖς; *Fabr.* Idem Fabric. noster in Delectu argumentorum et syllab. scriptor. qui veritatem religionis christianae — adseruerunt, pag. 119. sq. haec, quae

\*) Ita codex Bauaricus, Gretsero teste. [et in cod. Vindob. LXXVII. notante Kollar. ad Lambec. VII. pag. 292. Harl.] Al. καὶ ἀπίστου. u) In cod. cit. Mosquensi XXXII. legitur: καὶ v. Matthaei l. c. p. 293. ur. 21. Harl.

quae sequuntur, addidit. „Opusculum XXII. constituit partem priorem dissertationis, quam diu post cum *Almede Saraceno* a. 1050. habuisse fertur *Samonas*, archiepiscopus Gazensis, ut notatur a *Michaelis le Quier* ad Damascenam tom. I. p. 655. Illum *Samonam* *Nicolaus Comnienus* Papadopoli p. 407. praenotionum mystagogicarum martyrem adpellat. Illa cum *Almede* disceptatio de veritate corporis et sanguinis Christi graece sub *Samonas* nomine prodit vna cum liturgiis SS. Iacobi, Basilii, Chrysostomi p. 133. Paris. 1560. fol. Latine in liturgiis SS. patrum ex *Claudii de Saintes* edit. p. 79. Antwerp. 1562. 8. et in bibliotheca patrum ed. Lugdun. tom. XVIII. pag. 577. Graece et lat. in auctario Ducaceno tom. II. p. 277. et in bibl. patrum, Paris. 1644. 1654. tom. XII. p. 522-526. „*Hactenus Fabrici* Tum breuiter reconditas alia ex Theodori opusculis, quae spectant ad vindicias doctrinae christianae. *Fabr.*

10. XXIII. Ὅτι ὁ Χριστὸς γεγενῶς ἀνθρώπος, Θεὸς ἀληθινὸς ἐστίν. Quod Christus homo factus sit simul uerus Deus. p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit: Ὁ Χριστὸς ἔπεν ὅτι ὁ δυνάτω ὁ υἱός.

[P] XXIV. Περὶ μονογαμίας. De una uxore ducenda. p. 492. Incipit: Πόθεν ἡμῖν, ὡ ἐπίσκοπε, φαίνεται ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱόν, ὁμοῦσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. Demonstratio, quod Deus habeat filium consubstantialem, ut ipse coaeternum principio et coaeternum. Hoc opusculum primus graeco et latine edidit *Io. Baptista Cotelernus* ad lib. V. Constitutionum apostol. cap. 7. tom. I. patrum apostol. pag. 307. Nam *Gretserus* tantum latine p. 497. ex Turriani versione dederat. Incipit: Τῶν ἀγαθῶν τὸ φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδεικνύουσα ὅτι ὁ Πατὴρ αἰὶ γεννᾷ, ὁ δὲ υἱὸς αἰὶ γεννάται. Dialogus demonstrans quod pater semper generat, Filius autem semper generatur, p. 500. In altero codice Bauarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Παύδ. Incipit: ποτερον σοι δονῆ; Vertit Turrianus. *Fabr.* Vindob. in cod. XXVI. adnotante *Kollar*io ad Lambec. VII. p. 136. — In cod. Taurin. CCCXVI. est hoc et sequens opusculum. V. cat. codd. gr. Taurin. p. 395. *Hart.*

XXVII. Περὶ Θεῶ ὀνομάτων. De nominibus Dei. p. 502. cum Turriani versione, quam perinde, ut duorum, quae sequuntur, opusculorum vulgauerat *H. Canisius* tom. IV. Antiquae Lect. retuleratque ad Theodorum Hagiopolitanum, Incipit: τὸ Θεὸς ὄνομα τίνος ἐνεργείας αἰεταί; Theodorum τὸν Ἀββακαρὰν ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ὀνομάτων λόγοις αὐτῷ citat *Io. Vercus* in *Allatii* graec. Orthod. tom. II. pag. 244. *Fabr.* — Exstat Vindobonae in codd. caesar. XXVI. et LXXVII. obseruante *Kollar*. de utroque codice ad Lambec. VII. p. 163. et 292. — In bibl. Vaticana, in cod. reginae quondam Sueciae, nr. 1095. et in cod. Sfortiano, velle *Montfauc.* in bibl. biblioth. MSSar. p. 37. A. et 707. B. Add. *Molleri* Homonymoscoria p. 521. *Hart.*

XXVIII. Διάλεξις αἰρετικῶν πρὸς ὁρθόδοξον περὶ Θεῶ καὶ Θεότητος. Dialogus haereticis et orthodoxis de Deo et Deitate. p. 506. Incipit: Ποτερον σοι δονῆς τριπλὸν ἐστὶ Θεός; Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex codice Bauarico addidit vertitque

Gretserus, ignoraret. *Fabr.* Nr. 28. 29. 30. 31. 34. 42. sunt in cod. Vindobon. XXVI. adnotante Kollario ad Lambec. VII. pag. 135. seqq. *Harl.*

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. *Cum Nestoriano disputatio.* pag. 514. Incipit: ἰδοὺ παρίσιν αἰών. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Iacobita.* p. 518. Incipit: Πότε-  
ρόν σοι δοκῇ, ὁ Χριστὸς Θεός; Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ἐρώτησις Ἀεργενιασῶν πρὸς πιστόν. p. 520. *Quaestio quam Origenista  
fidei proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit: Πᾶσι δικαιοσύνη, δέκα ἢ πενήντα καὶ ἑξήκοντα  
ἀμαρτήσαντες τίνος.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p. 522. ex Genebrardi versione; graeca  
enim Gretserus non reperit. Incipit: *Alio in conuentu Saracenus.*

13. XXXIII. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p. 524. *Dialogus cum Nestoriano.* Inci-  
pit: Εἰπέ μοι, τὸ Χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περί χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* pag. 524. Incipit: ὁ χρόνος ἐν  
χρόνῳ ἢ ἐκ ἐν χρόνῳ. Vertit Iacobus Gretserus.

[P] XXXV. Ἐρώτησις. *Disceptatio cum Sarraceno de auctore boni et mali.* p. 526.  
Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλῆς τε καὶ κακῆς; Vertit Gretserus.

XXXVI. Ἐρώτησις, verbum Dei num creatum, an increatum? p. 532. Incipit:  
Τὰ λόγια Κυρίου κτίσά εἰσιν ἢ ἀκτίστα. Vertit Gretserus. Idem in controuersiam vocatum  
nostra aetate. Vide Georgii Nitschii Beantwortung der Frage: Ob die Heilige Schrift Gott  
selbst sey? Gothae 1714. 4.

XXXVII. Ἐρώτησις, quaestio duplex, una de Maria Θεοτόκῳ, uiuente, an mortua  
sit: altera: num Deus etiamnum creet? pag. 534. Incipit: ἦν λέγεται Θεοτόκον, ἀπέθανεν  
ἢ οὐ. Vertit Gretserus.

XXXVIII. Ἐρώτησις, utrum maior, sanctissimus (Iohannes baptista) an sanctissimus?  
p. 534. Τὴ ἐστὶ παρὰ σοι μέζων. Vertit Gretserus.

XXXIX. Πρὸς τινὰ ἐρωτήσαντα αὐτόν. *Ad aliquem, qui percontatus fuerat de  
distinctione mundorum et immundorum aesculatorum, quatenus illa in Nouo Testamento obser-  
uaretur?* Incipit: Εἰ ἀπερχομαι καὶ μακάριον ἀκαθάρτων. Vertit Gretserus. Subiecta  
p. 538. scholion Arethae de eodem argumento, ἄλλως, Ἀρεθᾶ, notatque Gretserus, se in  
altero Bauarico codice aliquoties dissertatiunculis Abucarae hoc pacto subnotata quaedam ad-  
perisse; et adscripsisse quoque ad oram suae versionis aliquot huiusmodi scholia Arethae epi-  
scopi Turriani, illius, ut videtur Arethae, saeculo decimo clari, de quo dixi volumine VII,  
p. 191. seqq. [vol. VIII. p. 698. sq. non. ed.]

XL. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Θεοδοῦτος ἐπισκόπου Κανσῶν περὶ τοῦ Ἀδάμ. *Quæstio. an Phœn. ex scriptum ex eodem Theodoro episcopo Carrarum, de Adami corpore an passibile?* p. 54. Incipit: *Καὶ αἰδέσθαι.* Vertit Gretserus.

XLI. Τί ἐστὶ θάνατος; καὶ πῶς θανατῶται ὁ θάνατος; (δοξάζει γὰρ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν,) καὶ ἰδὲ ἀποθνήσκωμεν. *Quid sit mors, et quomodo mori morti dedatur, (nam et hoc docet ecclesia,) et, ecce morimur.* pag. 540. Incipit: *θάνατος ἔτε ἔστιν ἐστίν.* Vertit Gretserus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν Τριᾶδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἐκάστη τῆς Τριᾶδος. *Brevis doctrina de divinis nominibus, tam communibus sanctissimæ trinitatis, quam propriis cuiusque personæ.* p. 542-547. Incipit: *Ἐστὶ ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἁγίας Τριᾶδος δέκοντα.* Vertit Gretserus.

Hæc opuscula XLII. ad calcem Hodegi Anastasiani vtraque lingua primus Ingolstadtii edidit *Jacobus Gretserus* S. I. 1606. 4. \*) vnde recusa sunt latine quidem in bibliotheca patrum edit. Colonienfis a. 1618. tomo IX. et Lugdunensis a. 1677. tomo XVI. Græce et latine vero in auctario Ducacano Parisi, 1624. tomo I. et in bibliotheca patrum Parisi, 1644. et 1654. tomo XI. Ex illis XLII. opusculis *Gilbertus Genebrardus* [P.] latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretseriana editione sic licebit conferre:

Genebr. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.

Gretser. III. XVI. VIII. VII. XXV. XXXII. IX. X. XI. XXIII. XIII. XIV. XXXIII. XXXI. I.

Exstant ex Genebrardi versione in bibliotheca Patrum Parisiensi a. 1575. tomo V. et a. 1579. [1589. in cat. bibl. Leidens. p. 25.] tomo IV. Etiam tria ex his opusculis latine, *Francisco Turriano* interprete, in lucem emiserat H. Canisius tomo IV. Antiquæ lectionis, *manuscripta* XXVII. XXVIII. et XXIX. Ingolstadt. 1603. 4. recusa in bibliothecæ Patrum Colonienfis supplemento siue tomo XV. a. 1622. vulgato, et in Parisiensi a. 1654. tomo IV. His denique accedit

XLIII. Περὶ ἐνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡ μὲν ὑπόστασις ἐσαρκώθη, ἡ δὲ φύσις τῆς Θεότητος ἠνώθη τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει ἐν ὑπόστασι τῷ Θεῷ λόγῳ. *De unionis et incarnationis, quodque persona fuerit incarnata. Divina autem natura humanae unita in persona Dei verbi.* Hoc opusculum ex MS. Bodleiano primus edidit latinamque versionem adiunxit *Andreas Arnoldus* Norimbergenfis, Parisi. 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad Clericos et Laicos sub S. Athanasii nomine, et Valentiniani ac Marciani imp. epistolarum binarum ad Leonem M. Incipit: *Ἡ μὲν σάρκωσις ἐστὶν ἐνανθρώπησις.* Idem opusculum MS. in bibl. caesarea memoratur a *Lambecio* V. pag. 78. *Fabri* f. p. 169. nr. 11. ed. Koll. item in cod. *Mosquensi* synod. XXXII. v. *Matthæi* notit. cit. p. 291. nr. 5. — Iterum editum est illud opusc. ex cod. Bodlei. gr. ac lat. in nova edit. *Henr. Canisii* Lect. ant. tom. II. part. 2. p. 473. sqq. ed. *Basnag. Harl.*

Λαα 2

[Theodo-

v) [et in *Gretseri* operib. Ratisbon. 1741. tom. XV. pag. 343. *Harl.*]

[Theodorus actuator, l. magister, v. infra in *Alcandro* medicor. ven. *Harl.*]

[Theodorus, Aeginensium episcopus. v. infra ad cod. Photii CCH. *Harl.*]

\* Theodorus *Aegyptius*, episcopus, martyr sub Diocleriano. Eusebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus, *Alaniensis* siue Alaniae episcopus, cuius sermo in Christi sepulturam, qui incipit: *ἀναβαλέμεται μὲν ὁ Ἰησοῦς*, Allatio memoratur, libro de Simeonibus. pag. 82. *Fabr.* Vid. supra, in Elogiis Sctor. nr. IX. in Iesu sepulturam. — In cod. *Vindob.* XXI. est non solum sermo ille in sepulturam Christi, sed etiam ineditus eius sermo, qui continet *Theodori Alan.* apud Alanos acta apostolica, qui postea episcopus Alaniae consecratus fuit. Incip. *Πῶς ἡμῶν ἀν ἔχει τὰ τῆς ἀδῆς*; Multus est de illo codice et opere *Kollar.* in Supplem. I. ad Lambec. p. 254. sqq. nr. 20. et 21. *Harl.*

[Theodori *Agalliani* collectanea aduersus Latinos. *Paris.* in cod. MCCXVIII. nr. 22. bibl. publ. *Harl.*]

Theodorus *Alexandrinus*, monachus post saeculi sexti clarus initia (non demum a. 601. vt *Guil. Caueo* visum) et Seuerianorum addictus partibus, cuius *ἔλεγχον* siue confutationem *Themistii Agnoëtarum* patroni, et aduersus eius responsionem *Vindicias* tribus libris scriptas memorat *Photius* cod. CVIII. [v. etiam supra, vol. VI. pag. 794.] De hoc Theodoro Alexandrino *Facundus* II. 3. Alius Theodorus, Alexandrinus episcopus, qui a. 610. *Ioannes* eleemosynarius successit, [add. infra, vol. X. p. 203. vet. ed.]

Theodori, *Anaseni* episcopi, explication. ad Ecclesiast. et Canticum, nec non dogmaticam *Papophilam* aduersus Iudaeos, Armenios et Saracen. memorat *Possevinus*.

Theodorus, *anagnostis* siue lector, scriptor historiae eccles. de quo dixi volumine VI. p. 128. seq. [p. 435. sqq. vol. VII. nou. edit. add. cl. *Morrelli* bibl. MSS. graec. et lat. I. pag. 219. sqq. et p. 223. seq. *Harl.*]

Theodorus, *anagnostes*, ICtus, cuius graecam *Synopsin* canonum citat *Nic. Comnenus* *Papadopoli* praenot. *Myrtagog.* p. 398. etc.

[P] \* Theodorus, *Anathantus* Cypri episcopus, apud *Baron.* ad a. C. 614. nr. 15. Vide, *Trinitarian.*

\* Theodorus, *antecessor*, in pandectarum prooemio laudatus inter ceteros ICtos. De hoc *Corippus*: *hic Theodorus adest patria gravitate magister.*

Theodorus, *Antidensis* siue Antidorum episcopus, cuius expositionem graecam missae laudat *Allatius* de purgator. p. 108. et contra *Creygthonum* p. 159. et contra *Hottingerum* pag. 11. 87. seq. 120. 132. et de consensu pag. 1185. Eiusd. ad *Basilium Phytiae* episcopum pag. 1142. *Fabr.* *Venet.* in cod. *Naniano* CCXXVIII. nr. 6. v. cat. codd. graeco. *Nanian.* p. 419. seq. *Harl.*

Theodo.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsuesteno, de quo supra.

Theodorus, *Antiochenus episcopus*, vide in *Hagiopolitano*.

\* Theodorus M. Antonii liberorum paedagogus perfidus. Plutarch. in Antonii vita p. 959.

Theodorus *Alcidas*, Cappadox, qui interfuit concil. CPolitano a. 553. v. *Euagrium* IV. 39.

Theodorus *Asinaeus* e Porphyrii schola, teste Photio, cod. CCXLII. pag. 563. Platonius Nemefio c. 2. ubi citatur eius liber *ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ εἶδη*. Hunc Proclus laudat passim commentariis in Platonis Timaeum et alibi. Vide supra tom. VIII. pag. 551. [L. vol. IX. p. 443. nou. edit. et tom. III. p. 190.]

\* Theodorus *Atheniensis*, pictor, de quo Laertius II. 104. meminit ex Menodoto.

Theodorus *Atheniensis*, episcopus, qui post Marcum Ephesium primus classicum in Florentinam synodum cecinit.

Theodorus *Θεός*, aliis *Θεός*, Aristippi *μαθηδιδάκτρα* et Anniceridis, Dionysiique dialectici discipulus, vt narrat Laertius; Zenonis quoque Citiei, Brysonis et Pyrrhonis, teste Suida in *Θεός*. Philosophus, cuius sectatores *Θεοδιδάκται*, vide *Laertium* II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97. et de scripto *περὶ Θεῶν*, quod ad hunc Theodorum referebatur, id. II. 97. et quae notaui ad Sextum Empiricum lib. IX. sect. 51. Quidam nihil a Theodoro scriptum adfirmarunt, vt patet ex *Laertii* I. 19. At Suidae si credimus, *ἔγραψε πολλά, multa scripsit. Fabr.* v. supra, ad vol. III. p. 189. seq. et 615. *Harl.*

[Theodorus, Bagermae metropolita, nepos Ioannis Narsetis, patriarchae, de quo plura leges in *Affmanni* bibl. oriental. tom. tertii parte prima, p. 236. *Harl.*]

# THEODORVS BALSAMON (a Georgio \*) et Michaele \*) Balsamone [†] dī- Aaa 3 siuguen-

\*) *Georgii* Balsamoni, Graeci, qui in cardinalis Saluiati familia vixit, carmina et soluta oratione quaedam exstare, scripsit *Lilius Gyraldus* de poetis sui temporis, dialogo II. Saluiatus ille obiit Rauennae a. 1553. Ex scriptis huius Balsamoni nec ego quicquam vidi, nec a Gyraldo, aut diatriba de Georgio p. 383. ab Allatio quicquam commemoratur.

\*) *Michaël* Balsamo magnae eccl. CPol. eharophylax (sceuophylax) et archidiaconus, synodo Florentinae a. C. 1439. subscripsit, sed inuitus, vt ipse postea professus est in *Anaphora cleri CPolitani*, quam reuerfus CPolim composuit, et ex qua loca adfert *Allatius* de consensu vtriusque ecclesiae III. 2. et 3. (Anaphorae III. c. 5. citat *Nicol. Commen.* p. 143. Praenotti. mysiagogicar. et

p. 181. ait, duas se huius Balsamoni epp. habere, cuius argumenta exponit, et duas anaphoras.) Inter alia ap. Allat. pag. 922. legas; Balsamonem hunc conquerentem minas contra Graecos praesentes iactatas pontificis, *ἀναλὴν μόνον διὰ τὴν βούλαν, aut una cum papa sentirent, sicque largissimis donis, gratis ac dignitatibus cumulatū in patriam redirent: aut fame et siti confecti exsiccatique postmodum oculis a vi adlitterentur.* *ὅτι καὶ διὰ τὴν ἀπείρητον ἀποχρηστικὴν ὑπερ ἀφ᾽ οὗ ἰσχυρὴν ἀποκαταστήσῃται ἡ πόλις.* Alius quoque fuit *Balsamon* Thessalonicensis, clarus circa a. 1350. cuius epistolam ad Nicophorum Gregoriam edidit graece et latine Io. Boiunus ante tom. I. Hist. Byz. Gregorae Paris. 1702. fol. Omitto *Retr. Balsam.* martyrem, de quo *Bolland.* 3. Ianuar. tom. I. p. 128. sq.

stingnendus,) in ecclesia patria CPolitana varias dignitates.<sup>9)</sup> obiit, patriarchatum quoque Antiocheni titulo atque insignibus decoratus, licet Antiochia in Latinorum fuisset potestate iam ab a. 1100.<sup>10)</sup> et verus patriarcha Antiochenus tunc esset Amatricus. v. Nic. Comneni praenot. mystagog. p. 181. Etiam spes illi ab imp. Isaacio Angelo Comneno<sup>11)</sup> facta est, quod a. C. 1191. Nicetae Muntani in patriarchatu CPolitano esset successurus, modo ipse, utpote legum et canonum peritissimus<sup>12)</sup>, demonstraret translationem episcoporum de sede una in aliam iisdem neutiquam repugnare. Quod quum demonstrasset, translationisque ius imperatoris etiam litteris confirmatum esset: non tamen Antiochenus Balsamon, sed Dositheus Hierosolymitanus translatus, ad Constantinopolitanam sedem, et ad patriarchatum hunc euectus fuit<sup>13)</sup>. Maxima tamen haud dubie Theodori Balsamonis est gloria, quod consiliis et scriptis promeruit, ut vnus omnium sua aetate iuris omnis, ecclesiastici maxime, consultissimus haberetur, αὐτῆς ὑπὲρ τὰς τότε πάντας νομοθεσίας<sup>14)</sup>, siue, ut Ioannis Citri episcopi<sup>15)</sup> verbis dicam, τριβῶν ἐς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθεμάτων, καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν τέτοις περιεχόμενος, accurate percallens leges civiles et canonicas constitutiones, et hoc nomine omnium ore decantatissimus. Philotheo patriarchae CPol. in refutatione scriptorum ab Harmenopulo anathematizantium<sup>16)</sup> σφόδρα νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις τοῖς καὶ κανόσι πολυμαθέστατος καὶ σοφώτατος, eruditus nomophylax et in legibus ac canonibus summe instructissimus et sapientissimus. [P] Vixisse adhuc, et ad Marci patriarchae Alexandrini quaestiones<sup>17)</sup> respondisse traditur a. C. 1203. paullo ante scilicet, quam CPolis a Latinis caperetur; sed Allatius<sup>18)</sup> quidem numerum illum non dubitat corruptum esse, ut sane est necesse, quum Georgius, cuius patriarchae tempore Marcus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, iam diem obierit a. 1198.<sup>19)</sup> Idem Allatius non vno in loco<sup>20)</sup> in Balsa-

9) Diaconi magnae ecclesiae CPol. nomophylaxis, chartophylaxis siue sigilli patriarchalis et archiui custodis, et praepositi aedis S. Mariae ad Blachernas. Vide *Guil. Beueregium* prolegom. ad tom. I. Synodici.

2) *Baron.* ad a. 1100. num. 9.

10) *Nicetas Choniates* in Isaacio Angelo lib. 2. c. 4. pag. 440.

11) Ὁ νόμος καὶ πάντως ἀκριβοστάτος. id.

12) Καὶ ὁ μὲν Ἀντιόχειος πάλιν Ἀντιόχειος ὀνομαζόμενος, καὶ ὁ Δοσίθεος ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θύνας αἰετὶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγόμενος. id.

13) *Nicetas* l. c.

14) Responsis ad interrogationes Constantini Cabasilae Dyrrhachii archiep. quas, Balsamone iam defuncto, scripsit, libro V. Iuris graeco rom.

pag. 393. Quamquam, non in omnibus tuto sequendas Balsamonis sententias, libere ibidem Ioannes proficitur.

15) Id. lib. IV. p. 288.

16) lib. V. Iuris graeco rom. p. 362.

17) lib. II. de consensu vtriusque eccles. t. 13. §. 4. Idem monuit *Beueregium* in prolegom. ad tom. I. magni synodici p. XI.

18) Vide volun. VI. huius bibl. pag. 736. [in ed. vet. sed in noua edit. illum conspectum chronol. hist. CPolitanae omisi. v. notam ad vol. VIII. pag. 101. sq. *Harl.*] Male ad a. 1430. refertur a *Gabriele Scuero* ap. Nic. Comnenum pag. 178. nam is alius est, iunior *Michael Balsamon*, de quo paullo ante dixi. *Fabr.* Vid. infra, vol. XI. p. 47. ed. vet. *Harl.*

19) De consensu vtriusque eccles. p. 703. et de interstitiis ordinum apud Graecos p. 128. seq.

monem, vt latinae ecclesiae infamatorem et schismatis Graecorum defensores feruidum, acriter, vt solet, Baronii exemplo inuehitur. Atque *Nicol. Comnenus* in praenot. myslagog. pag. 190. seq. grauissima illi tribuit mendacia, et pag. 349. mendacissimum canonum corruptorem adpellat. Adde pag. 75. [et infra, vol. XI. p. 47. ed. vet. *Harl.*]

Septuaginta circiter annis post *Io. Zonaram* canonibus ecclesiasticis illustrandis animum adpulit Balsamon, qui passim libenter eius verbis et sententiis <sup>11)</sup> vtitur, et semel laudat etiam de nomine, in scholiis ad epistolam canonicam S. Athanasij tom. II. Synodici Beuerregiani pag. 37. *ὑπερφύλακτος ἐκείνος Ζωναρᾶς σοφῶς καὶ ὑπερδελῶς καὶ ὡς ἐν ἑν τῷ πνεύματι ἡμῶν γενοίη.* Vnde falluntur, qui cum Natali Alexandro <sup>mm)</sup>, Balsamonem ante Zonarae tempora floruisse, verisimilius putant: atque si aetatis rationem, quae ipsi probe erat cognita, habere voluisset Beuerregius, Zonarae scholia Balsamonianis, vt fit in MS. Ba. H. non haec illis in praeclaro illo suo synodico praemisisset. Sed auctoritati et eruditioni Balsamonis primum locum concedere maluit. Itaque idem Balsamoni et Zonarae scholiis subiecit scholia *Alexii Aristeni*, magni oeconomi, licet et ille, (post Zonaram quidem, sed,) ante Balsamonem circ. a. Ch. 1150. scripserit, et ab eo laudetur ad can. VI. apostolicum et ad Trullanum XXXVII. Zonara etiam antiquiorem facit *Allatius* de consensu etc. pag. 419. Ab eodem p. 191. ante Aristenum, Zonaram et Balsamonem epitomator canonum satis antiquus graecus citatur. Idem p. 354. ait, ex Alexio sua hausisse Balsamonem. *Fabr.* De nostro *Theodoro*, viro iuris ecclesiastici consultissimo, confer *Gerh. von Mastricht* Hist. iuris eccles. nr. 339. fqq. p. 377. *G. Caus* Hist. litter. SS. eccles. tom. II. pag. 296. *Ell. des Pin* nouv. bibl. tom. IX. p. 204. f. vol. X. p. 191. *C. Oudin* comm. de SS. eccles. tom. II. p. 1606. fqq. (qui, nulla vero reddita ratione, nulloque adducto teste, Theodorum pronuntiat mortuum esse prouectae aetatis, a. Ch. 1214. quum titulum patriarchalis ecclesiae Antiochenae per annos 28. tenuisset.) *Io. Fabricii* Hist. bibl. Fabric. in parte II. pag. 337. seq. vbi a pag. 335. Synodicon, siue pandectas canonum SS. apostolorum ab ecclesia receptorum etc. per *Guil. Beuerregium* Oxon. 1672. fol. II. tom. recenset et pag. 337. de Theodoro Balsamone agit, ac pag. 338. alios de nostro laudat; *Hamberger* in zuverläss. Nachr. part. 4. p. 290-294. qui alios, annum mortis Theodori vel 1180. vel 1203. vel 1214. designantes refutat, nec tamen certi aliquid definire conatur, sed tantummodo, ipsum adhuc post a. 1192. in viuis fuisse, declarat: *Christn. Godofr. Hoffmann* in Historia iuris romanor. Iustinianei, part. I. libr. III. cap. 6. §. 6. et 7. pag. 715. 716. fqq. — *Io. Aug. Bach* in Historia iurisprudentiae romanae lib. IV. cap. 2. §. 14. pag. 654. seq. edit. V. Aug. Corneli Stockmann. Lips. 1796. 8. *Saxium* in Onomast. literar. part. 2. pag. 266. seq. qui nostrum circa a. 1179. maxime floruisse, scribit, et praeter alios, quos citat, *Pagii* Critic. Baron. a. 1179. XXI. laudat. *Harl.*

Theodori

ii) *Corrector et plagiarus Zonarae* dicitur Balsamon a *Norton* Knatchbull in notis ad Actor. XIV. 23. Confer *Allatium* de consensu etc. p. 175. et *W. E. Tentzelii* diss. de duplici baptismo Constantini magni §. 16.

mm) *Natalis Alex.* Hist. eccles. saec. XI. et XII. p. 517. VI. edit. in fol. *Balsamonem ex Zonara mutuatum, falso censere videntur eruditi viri: immo potius nunc ex Balsamone hausisse duxerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.*



*Theodori Balsamonis Scripta.*

I. *Scholia in Canones conciliorum patrumque*, et hisce praemissum *Photii patriarchae Nomocanonem*, siue Legum imperatoriarum et ecclesiasticorum canonum concordiam. Hoc praecipuum opus, iussu imperatoris [P] Manuelis Comneni, qui a. 1180 obiit, et patriarchae CPol. Michaelis Anchiali a. 1177. defuncti susceptum a Balsamone adhuc diacono, quod patriarcha iam Antiochenus ad umbilicum perduxit et Georgio Xiphilino (ab a. 1192.) patriarchae CPol. dedicauit. Totum primus latine ex Io. Tillii codice versum edidit *Gentianus Hervetus* Paris. 1561. fol. Graece et latine cum Herueti versione Fronto Ducaeus ibid. 1620. fol. Integriore codice in *Nomocanone* vsus est *Henricus Agylaeus*, cum cuius versione (cum a. 1562. fol. Basileae exouderat Oporinus) emendata hinc inde ac suppleta *Nomocanonem Photii*, Balsamonis scholiis illustratum, graece ex cod. bibl. Palatinae vulgavit *Henricus Justellus* Paris. 1615. 4. atque secundis curis collata editione anni 1620. et Mazariniano codice, nec non Photii praefatione ex MS. bibl. Bodlei. praemissa, Paris. 1661. fol. in bibliothecae Canonicae tomo secundo p. 785. Scholia vero in *Canones conciliorum* ac patrum longe integriora ex codicibus Bodleiano, Aetonenſi et Basileensi Amerbachiano habemus graece et latine vulgata in laudato *Guil. Benserregii* synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. vna cum scholiis Io. Zonarae et Alexii Aristeni in eosdem canones et Matthaei Blastaris Syntagmate Canonum Legum alphabetico. De codice insigni caesareo huius operis vide *Lambecium* VI. pag. 51. seq. *Fabr.* l. p. 111. lqq. nr. 1. cum Photii nomocanone, ed. Kollar. (vbi Lambec. comprobatur iudicium *Phil. Labbei*, in tomo II. dissertat. de scriptor. ecclesiasticis p. 396. sq. lausum, Theodorum Balsamonem, romanae eccl. hostem, in suis commentariis multa effuisse in defensionem falsorum quorundam canonum.) In cod. vol. p. 114. eodemque cod. XV. nr. 2. sunt canones SS. apostolorum, variorumque conciliorum generalium et provincialium, vt et diuersorum vett. patrum epistolae canonicae, cum *Theodori Balsamonis* commentariis amplissimis, vbi Lambec. adnotat, omnia quidem edita esse in ed. Paris. 1620. foli p. 333-1088. beneficio tamen illius cod. Vindobon. posse multis locis emendari ac suppleri. — In cod. CCLVI. nr. 7. sunt canones quidam SS. apostolorum, cum expositione *Theodori Balsam.* v. *Lambec.* V. p. 363. qui in vol. IH. pag. 76. interpretatur Theod. Balsam. locum in explicatione decimi septimi canonis concilii Laodicensi. — In cod. *Escorial.* Balsam. l. expositio in Photii Nomocan. et reliqua, teste *Plüero* in Itiner. per Hispan. pag. 191. — In cod. *Baroc.* CXCV. Photii canones cum comment. *Balsamonis*, et *Balsamon* in canones apostolorum. — in cod. *Baroc.* CCV. iidem libri, atque canones et epistolae canonicae cum comm. *Balsamonis*. — In cod. XXX. 1. *Iamessii*, Excerpta ex canon. et commentar. *Balsamonis*. v. cat. codd. Angliae, I. pag. 263. In cod. catal. tom. II. nr. 1836. in cod. canonum collegii *Etonensis*, qui continet praefat. *Theod. Balsamonis*, nomocanon *Photii* cum comment. *Balsamonis*; quaestiones quorundam monachorum et responsa, canones apostolor. Nicaen. CPolit. Ephesin. Chalced. cum comment. *Theod. Balsamonis*; — synodum Carthag. praesidente S. Cypriano cum comm. *Balsam.* etc. — Ibid. nr. 3439. in cod. *Norfolk.* DXL. Concilia, cum expositione *Balsamonis* et *Zonarae*. — Ibid. nr. 5905. in *Thomas Gale* cod. LXXI. canones SS. apostolorum et conciliorum, in catalogo plene indicatorum; item *Petri*, archiepiscopi Alexandrini, epistola cum scholiis *Balsamonis* et alia, quae omnia

in

nra in multis locis esse impressis libris auctiora, adnotat confector catalogi. — *Dublini* (secundum eundem catalogi, vol. II. part. 2. p. 234. nr. 277.) in collegii S. Trinitat. cod. CXXXVII. nr. 11. sqq. epistola Tarasii C. P. ad Hadrian. papam f. 66. ap. Balsam. p. 2088. cum notis; Synodus 1. sub Photio f. 68. b. Balsam. p. 519. c. not. sed imperfectis; synodus 2. sub Photio f. 71. c. not. ap. Balsam. pag. 583.; *Dionysii Alex.* ad Basilid. epistola f. 72. ap. Balsamon. p. 879.; *S. Petri, Alex.* martyris canones, qui feruntur in sermone de poenitentia, f. 75. h. Balsamon. 887. <sup>nn)</sup> caret vno f. inter 78. et 79. etiam in fine; *Athanasii Alex.* epistola *intra-*  
*syni* 39. fol. 84. caret initio, et incipit p. 922. ap. Balsamonein; tres *S. Bassii* epistolae canonicas, etiam ap. Balsamon. sed apud hunc non exstat praefatio epistolae tertiae; *Bassii* epistola ad Amphilochoium, aliter inscripta, ac ap. Balsamon. f. 101. et multa alia, quae in cat. indicantur. — *Florent.* in cod. Medic. Laurent. II. Collectio sacrorum canonum cum expositione Zonarae; Balsamonis et anonymi, quam collectionem in illo cod. fusius recenset et plura de singulis partibus refert *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. pag. 1-11. — *Havd* pauca *Balsamonis* ib. in cod. XL. continente canones ecclesiasticos diversorum. v. *Bandin.* I. c. pag. 70. sqq. qui, ut de superiore cod. notauerat, etiam, ubi singula sint edita, aliaque animaduertit: p. 76. sq. primus ex illo cod. gr. euulgauit *Ioannis* patriarchae CPolit. synodicam diiudicationem s. constitutionem de rebus, quae ad monasteria pertinent etc. pag. 81. ex cod. H. nr. 100. gr. publicauit *Balsamonis* epilogum in Nomocanonem, versibus iambis, qui deest in Beueregii Pandectis canonum, et in Iustelli bibl. iuris canonici veteris. — In cod. II. (v. *Bandin.* I. pag. 14. nr. 101.) est etiam Balsamonis de ordine tenendo in sedibus a metropolitans et archiepiscopis, secundum eorum descriptionem, quae est in chartophylacio: exstat quidem in Leunclauio lib. III. pag. 243. sed auctoris nomen non prae se fert. — *Taurini* in cod. CV. est amplissima sacrorum conciliorum generalium et particularium, nec non epistolarum canonicarum collectio, addito *Balsamonis* commentario; ib. in cod. CCXIX. *Theod. Balsam.* commentaria in nomocanonem Photii, nec non apostolicos et conciliorum generalium ac prouincialium canones et SS. patrum epistolas canonicas: praestit rerum index, ad cuius calcem leguntur versus heroici eiusdem Balsamonis. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 194-212. et p. 310. — *Venet.* in bibl. Marc. codd. CLXVIII. et CLXIX. canonum collectio cum scholiis *Theod. Balsamonis.* v. recensionem in cat. codd. gr. Marc. p. 95-98. curatiorem tamen in cl. *Morelli* bibl. MSt. gr. et lat. I. pag. 96. sq. — *Paris.* *Balsam.* scholia in canones conciliorum et in Photii Nomocan. in codd. MCCCXVIII. nr. 1. 3-39. et nr. 40. Balsam. epilogus, versibus iambicis: MCCCXXIX. MCCCXXXI. in quo etiam plurima sunt, quae *Fabric.* sect. II. III. et IV. recensuit: in cod. MCCCXIX. nr. 2. Zonarae et Balsamonis commentar. in SS. Patrum epistolas canonicas; — In cod. *Coisliniano* XXXIX. Zonarae et *Balsamonis* canones, et alia, quae magna ex parte uisa non esse, testatur *Montfauc.* in bibl. Coislin. p. 113. sq. *Venet.* in cod. Naniano CXXXIII. Nomocanon a *Io. Trulimo*, Cretensi, ex testimoniis sacrae scripturae, patrum, conciliorum, legum civilium, Nouellarum, nomocano-

nn) In quo Balsamonis syntagmate sunt canones XV. sed in cod. *Laurent.* XL. nr. 25. sunt XIV. canones. Conf. *Tillemont.* tom. V. p. 450.

sq. aliosque a *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. pag. 73. laudatos: in cod. autem II. nr. 39. sunt quiddecim canones. v. *Bandin.* I. c. p. 5.

nocanonis Photii, Balsamonis aliorumque contextus. Plura v. de eo in cat. codd. gr. Nq. pag. 428. — Praeterea notandum est, priorem Photii Nq. canonis ed. cum comment. Theod. Balsamonis in 4. non ab *Henrico Iustello*, sed ab eius patre, *Christophoro Iustello*, esse curatam, contra alteram ed. multo auctiorem, siue bibliothecam iuris canonici veteris, in duos tomos distributam, etc. Lutetiae Paris. 1661. in fol. editam esse ab eius filio, *Henrico Iustello*. Nam inscriptionis altera pars id diserte declarat — *alter vero (tomus) insignitae iuris canonici veteres collectores graecos exhibet. Ex antiquis codd. MSS. bibliothecae Christophori Iustelli. Horum maior pars nunc primum in lucem prodit, cum versionibus latinis, praefationibus, notis et indicibus huic editioni necessariis, opera et studio Guil. Voelli, Theologi — et Henrici Iustelli, Christophori F.* Vtramque habeo edit. conf. infra, vol. XI. pag. 50. sqq. De *Beueregii* synodico vid. infra, in vol. XI. p. 54. sqq. et *Io. Fabricii* hist. biblioth. Fabric. part. II. p. 335. sqq. Insuper conf. supra, vol. VI. pag. 698. vol. IX. pag. 168. nr. 10. et infra vol. IX. p. 47. 49. etc. ed. vet. *Hark.* — De *Florent.* cod. in bibl. M. Ducis, v. *Frid. Lintbrog.* in comm. in L. vnicam, si quis imperatori maledixerit, tom. IV. Thes. iuris Ottonian. pag. 348.

II. Τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογὴ. *Constitutionum imperatoriarum de rebus ecclesiasticis libri III.* 1) ex codice, 2) ex Digestis et Institutt. atque 3) ex Nouellis. Sub *Paratitlorum* nomine edidit *Io. Leunclauus* latine Francof. a. 1593. 8. <sup>oo</sup>) Sed graeco cum Leunclauii versione et duobus notatorum libris, *Carolique Annibalis Fabrotti*, qui versionem cum graecia MSS. contulit, notis prodierunt in *H. Iustelli* Bibl. Canonica tom. II. pag. 1223. Paris. 1661. fol. Vide et Fabrottum ad Constantinum Manassem pag. 193. vbi de codice MS. *Fabr.* Conf. infra, vol. XII. p. 403. *Io. Mar. Suaresii* notit. Basilicorum, ed. D. *Christi. Frid. Pahl.* Lips. 1804. 8 § IX. pag. 28. — Exstat Balsamonis collecti. constitutionum variis in codd. e. gr. *Vindobon.* XVI. nr. 3. Nouellarum constitutionum imp. Iustiniani I. epitome ecclesiastica, a *Theodoro Balsam.* composita, et in capp. octoginta septem diuisa: v. *Lambec.* VI. part. I. p. 118. sqq. ed. Kollar. atque *Lambec.* adnotauit, exstare quidem id opusculum in Voelli et Iustelli bibl. gr. lat. iuris canonici vet. tom. II. p. 1312–1361. sed longe aliter, quam in hoc codice caesar. (sed vid. paullo post de codd. Taurin. et Marciano) *Fabrotta* autem in fronte monet, exstare in Vatic. cod. DCCCLVI. et Palatin. cod. CCXXVI. gr. similitima Paratitla. — *Florent.* in cod. Laurent. VIII. nr. 56. plut. 9. et cod. XIII. nr. 15. sqq. plut. 56. de quibus v. *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. p. 402. et tom. II. p. 310. — *Taurin.* in cod. reg. XXVI. qui continet varia Theodor. Balsam. opuscul. iuridico-canonica, quem confector cat. codd. gr. Taur. p. 96. sqq. curate copioseque recenset. Primum monet contra *Nesfelium* in cat. bibl. Vindob. part. II. p. 22. nr. 3. (cui tamen iam, vt vidimus, praeiit *Lambec.*) adfirmantem, illud Balsamonis opus in cod. Vindob. exstare in Voelli et Iustelli bibliotheca tom. II. longe aliter tamen expositum atque diuersum, valde errare: et tractatus, qui editi fuerunt a Voello et Iustello, alios prorsus esse et distinctos ab opere in cod. Taurin. (quocum cod. Laurent. memoratus, paucis initio exceptis, conco dat, animaduertente *Bandin.*

<sup>oo</sup>) *Io. Leunclauii* Notatorum libri duo sunt tom. III. Lugd. Batav. 1727. fol. pag. 1474–1561. secus in *Euerh. Ottonis* Thesauro iuris romani, *Hark.*

Bandin. l. c.) Hinc, quod id primum opusculum (nimirum 87. priora capitula,) praetermissum fuit in Voelli et Iustelli bibl. (nam in hac reliqua, quae a folio 100. deinceps sequuntur in codice, sunt vulgata,) confector cat. titulos singulorum capitum ex cod. protulit pag. 96-107. — In codice XXVI. a folio 265. 2. v. catal. cit. p. 198. — *Venetis* in cod. Marciano CLXIX. v. cat. codd. gr. Marc. p. 98. sed multo distinctius recensuit eum cel. *Morelli* in bibl. MSta gr. et lat. I. pag. 97. nempe insunt 1) Constitutiones, ex iis selectae, quas post Nouellarum codicem Iustinianus edidit, sub capp. LXXXVII. syllogen, a Theodoro Balsam. adornatam, efficiunt, qualem exhibet cod. Taurinensis, et quae sylloge a Lambecio in cod. Viadobon. memor. pro sequenti Balsamonis opere perperam habita est. Exstat quoque in cod. *Coislin.* pag. 87. bibl. Coislinianae. 2) XXV. Constitutiones legum civilium ex Nouellis Iustiniani, ut in cod. Taurin. p. 104. catal. et Laurent. ap. Bandin. l. p. 478. nr. 7-25.) duae collectiones cum titulis tribus, quae continent *Balsamonis* collectionem constitunt. ecclesiasticarum, tribus libris distinctam, qualem bibl. Iustelli complectitur. — *Paris.* in cod. MCCCXXXIII. atque cap. XI. et XII. in cod. MCCCXXXII. nr. 51. bibl. publ. Conf. etiam D. *Casp. Achat. Beck* de Nouellis Leonis, Aug. etc. ed. D. *Car. Frid. Zepernick.* Halae 1779. 8. p. 27. ibique not. *Zepernickii*, et hunc p. 362. *Harl.*

III. Responso varia et imperatoria edicta causas ecclesiasticas spectantia, quae exstant in libro secundo Iuris graeco-romani a *Marqu. Frehero* graece et lat. editi Francof. 1596. vbi Balsamonis nomen occurrit:

1) *Περὶ τῆ ἐφευμένον εἶναι τῷ βασιλεῖ ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις:* *pp)* Quod imperatori permissum sit episcopatus in metropoles erigere. p. 130.

2. *Περὶ γάμου θείας καὶ ἀνεψιᾶς μετὰ θεῶν καὶ ἀνεψιῶν.* *q)* De nuptiis amittas et fratris filiae legitimi cum filio fratris et patruo meundis pag. 138. *Fabr.* conf. cod. *Nanian.* CCXXIX. nr. 1. et cat. codd. gr. *Nan.* p. 423. *Harl.*

[P] 3. *Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας.* *rr)* De electis ad orientales ecclesias pag. 138.

4. *Περὶ δικαιοσύνης τῶν κληρικῶν.* *ss)* De foro clericorum. p. 139.

5. *Περὶ τῆ πατριαρχικῆς δικαίης ἐπὶ τὰ μοναστήρια.* *tt)* De iure patriarchico in monasteria. p. 140. [*Paris.* in cod. MCCCXXXII. nr. 43.]

Bbb 2

6. *Περὶ*

*pp)* Cum versione latina *Enimundi Bonafidii* exstat in eius Iure orientali lib. I. gr. p. 64. lat. p. 46. *Parif.* 1573. ap. *Henr. Stephanum*, 8.

*qq)* Id. gr. p. 40. lat. p. 29.

*rr)* Gr. *Bonafidius* p. 62. lat. p. 45.

*ss)* Id. gr. p. 75. lat. p. 54.

*tt)* Id. gr. p. 71. lat. p. 52.

6. Περὶ διδασκάλων. <sup>uu)</sup> *De doctores* p. 142.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἀπανταχῇ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν ἀκινήτων. <sup>ww)</sup>  
*De instrumentis omnium, quae ubique, ecclesiarum ob possessionem immobilium.* p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπεράκτων <sup>ww)</sup> *De feriis* pag. 160. *Fabr.* Eruditissimis scholiis a Balsamone in Summario ad Nouellas illustrari a Man. Comnenio constitutionem de feriis, non diffitetur Nic. Comnenus p. 388. Balsamoni alias iniquior.

IV. *Responsa ad quaestiones LXIV. canonicas*, siue de iure ecclesiastico, propositas a Martino Alexandrino patriarcha. Prodierunt in iure orientali cum versione *Enimundi Boesjii* edito a. 1573. 8. apud Henricum Stephanum, libro tertio, graece p. 237-300. et latine pag. 263-309. Et in iure graeco-romano *Marquardi Freheri* libro quinto pag. 362-394. (Francos. 1596. fol.) vbi p. 388. lacuna supplenda *κυρίῃ Νικολάου*, vt ex Balsamoni Canonum collectione obseruauit *Cotelerius* tom. I. ad patres apostolicos pag. 326. Ex proœnuio colligas, a. C. 1203. scripta fuisse *Responsa*; sed numerum corruptum esse, non dubitat *Allatius* p. 703 de consensu, et verum a. 1193. restituendum. *Fabr.* — *Paris*: in septem codd. bibl. publ. — *Sexaginta sex* quaestiones etc. *Vindob.* in cod. XIII. II. v. *Lambec.* VI. part. I. pag. 106. — *Monac.* in cod. Bauar. LXXXIII. v. *Hardt.* in *Aretini Beyträgen* etc. 1804. part. 5. pag. 17. et 18. — *Venet.* in cod. Nanian. CCXXVIII. 15. v. cat. codd. gr. Nan. pag. 420. — *Florent.* in cod. Laurent. II. nr. 96. plut. 5. et cod. XL. nr. 61. v. *Baudin.* cat. cit. I. pag. 10. et 78. vbi adnotat, in versione, quae a Leunclauio libr. V. p. 362. adfertur, multa reprehendi a *Inc. Gretsero*, *Opp.* tom. XVII. p. 16. ed. Ratisbon. — LX. quaestiones etc. in cod. *Mosquensi* XXXII. nr. 45. v. *Matthaei* notit. p. 54. fol. paullo aliter in ed. in 8. p. 47. nr. 76. *ibid.* nr. 55. Balsamoni, *εἰσηλθε τὸ ἀξιωματικόν* et eiusdem alia. *Harl.*

V. *Μελέται ἡτοι ἀποκρίσεις. Meditationes siue Responsa*: 1) *Χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομίων. De patriarcharum priuilegiis.* tom. VII. iuris graeco-rom. p. 442. *Fabr.* In cod. *Mosquensi* XXXII. nr. 39. sqq. sec. *Matthaei* Notit. p. 53. ed. in fol. sunt *Μελέται* etc. I. A. 5. et 6. — *Vindob.* in cod. caesar. XV. 4. sunt *Balsam.* meditata siue responsa ecclesiastica-οἰκο, e quibus quinque exstant in *Freheri* iure gr. rom. pag. 442-478. reliqua tria ibi desunt, docente *Lambec.* vol. VI. part. I. pag. 115. vbi quoque v. *Kollar.* not. Inter ea, quae non edita sunt, est epistola *de libro mathematico non legendo*, quae tamen reperitur quoque in cod. *Paris.* MCCCXXXII. nr. 48. bibl. publ. (in quo etiam exstant septem *Responsa* secund. ordinem *Fabric.* et *Venet.* in cod. *Marciano* CLXVIII. in quo cod. sunt praeterea *Μελέται*, nr. 2. 4. 5. et 7. a *Fabr.* signatae. vid. cat. codd. gr. Marc. p. 96. et conf. infra, vol. XII. p. 494. *Harl.*

2) *Χάριν*

uu) Id. gr. p. 61. lat. p. 44.

ww) Id. gr. p. 149. lat. pag. 79.

ww) Id. gr. p. 30. lat. p. 58.

2) Χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, τῆ τε χαρτοφύλακος καὶ τῆ πρωτεύειας. *De duobus officiis, chartularii ac primi defensoris.* p. 453.

3) Χάριν τῆ λαληθέντος οὐνοδικῶς ζητήματος, περὶ τῆ, εἰ χρεὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἑνὸς δυοῖ δισεξαδέλφους συνάπτεσθαι. *De disceptata in synodo quaestione, num unus et idem duobus sororinis iungi debeat* pag. 463. *Fabr.* In cod. *Barocc.* CXLIX. — *Paris.* in codd. MCCCXXVII. 15. et MCCCXXXI. 49. *Vindobon.* in cod. XIII. 9. ex quo *Responsum*, in *Freheri Iure gr. rom.* tom. I. p. 463. editum, posse emendari ac suppleri, *Lambec.* VI. part. I. p. 105. testatur; et in cod. CCLXX. 8. excerpta, a *Simeone Thessalon.* facta, teste *Lambec.* VII. p. 455. *Harl.*

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν διδομένων θυμιαμάτων παρὰ τῆ πατριάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. *Epistola de incensis, quae a patriarcha dari solent eo die quo catechesis habetur.* p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τὸς θείους ναὺς τῶν μοναστηρίων γινομένης μετακλήσεως διασημωντηρίων τριῶν. *Meditatum de conuocatione, quae fit ad sacras monasteriorum aedes per tria signa.* pag. 476. *Fabr.* In cod. *Naniano* CCXXVIII. nr. 5. v. cat. codd. gr. *Naniana.* pag. 419. *Harl.*

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλυστῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἐκάστῃ ἔτει, πεμψοῦσα πρὸς τὸς Ἀντιοχεῖς. *Epistola de ieiuniis, quae peragi debent per singulos annos, missa ad Antiochenfes,* et primum graece ac latine edita a *Io. Baptista Cotelerio* tom. II. monument. ecclesiae graec. p. 492-514. *Parisi.* 1861. 4. *Fabr.* [v. *Bandini* cat. codd. gr. *Laurent.* I. p. 11. nr. 99. et p. 78. nr. 60. et *Lambec.* vol. V. p. 338. sq. nr. 12. ibique *Kollar.* In cod. *Paris.* MCCCXXVIII. 41. *Harl.*] [P] *Tomum Synodicum* adpellat *Balsamon* ad interrogata *Marci Alex. quae* 38. et paucis mutatis etiam ad *Theodosium Sarpeiotem*, monachum in valle S. *Auxentii* missum a se testatur in *responsio synodi CPol. sub Nicolao patriarcha ad quaestionem 3. monachorum quorundam*, cuius partem, latine tantum ab *Herueto* editam, graece MSS. regis christianiss. dedit idem *Cotelerius* in notis ad *Constitutiones apostol.* lib. V. cap. 20.

7) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ῥασοφόρων. *Epistola de rasophoris* \*\*) siue monachis ad *Theodosium* monachum καὶ ἀθηγητὴν τῶν κατὰ Παπικίον μοναστηρίων praepositum *Papicii* monasteriorum. Editā ab eodem *Cotelerio* tom. III. monument. pag. 473. 494. *Parisi.* 1686. 4. *Fabr.* *Vindob.* in cod. XV. caesar. nr. 4. v. *Lambec.* VI. part. I. pag. 115. vbi *Kollar.* in not. ex *Cotelerii* loco, a *Fabricio* iam citato, adnotatt. de *Papicio* et *Rasophoris* excerptas reddidit. *Harl.*

*Nicolaus Comnenus Papadopoli* in praenotionibus mystagogicis pag. 3. citat *Athenagorae* testimonium ex *Balsamonis responsf. ad episc. Cypri*, quo monet, ordinationis negotium

B b b 3

xx) ῥασοφόροι etiam φασιδεύει, raso siue viliori panno induti. Vide *Cangii glossar.* et *Cotelerium* III. monument. p. 659.

tium negotiorum omnium in ecclesia maximum ac divinisimum ab ipsis fuisse habitum apostolis. *Fabr.*

[In cod. *Paris.* bibl. publ. MCCCXXVIII. nr. 21. fqq. *Balsamonis* scholia ad quasdam Gregorii Neocaesariensis, Athanasii, Basilii, Gregorii Nysseni etc. epistolas. — *Tres Balsamonis epistolae*, in cod. *Naniano* CCLXXXI. nr. 121. vid. cat. codd. gr. *Nan.* pag. 470. Add. supra, vol. VII. p. 655. sub fin.

*Balsamonis carmina.* *Venet.* in cod. bibl. Marcianae DXXIV. v. cat. codd. gr. *Marc.* p. 283. — Versus quinquaginta iambici in Lapidem quemdam etc. *Florent.* in cod. *Laurent.* V. nr. 27. v. *Bandin.* cat. codd. gr. *Laur.* II. p. 665.

Martyrium Theodori, orientalis, et Claudii, auctore *Theodoro*, patriarcha Antiocheno, in cod. *Selden.* LXII. f. nr. 3274. in cat. codd. Angliae etc. tom. I.

Dionysii, archiep. Alexandrini, epistola de hora ieiunii paschae, cum commentario *Balsamonis*, in bibl. patr. *Paris.* 1575. vol. I. ib. 1589. vol. III. gr. ac lat. ibid. vol. I. pag. 273. fol. *Harl.*]

[*Theodorus, Antiochenus*, medicus. v. *Assmann.* bibl. orient. vol. II. pag. 311. — *Theodorus, archiater.* Chrysostomi epistola ad eum, v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 567. et 566. et eiusd. epistola ad *Theodorum, Syriae consularem*: ibid. p. 570. *Harl.*]

[*Theodorus Bar-Vhebum*, monachus, circa a. Chr. 1181. Contra praeceptorem suum, Michaelen, Iacobitarum patriarcham, movit controuersiam, et a. Chr. 1180. conspiratione quorundam episcoporum, in eundem Michaelen facta, ordinatus est patriarcha, et *Ioannes* adpellatus, sed munere depositus et in monasterium detrusus est, ex quo fuga elapsus, secessit Damascum: deinde patriarcha per totam Ciliciam proclamatus, vsque ad a. Chr. 1192. quo obiit in ea orientis parte praefuit Iacobitis. Scripsit *de elucidatione missae syriacae*, et *Anaphoram*, quam *Renaudot.* tom. II. Lit. orientalis pag. 409. sub nomine *Ioannis magni patriarchae* publicauit. v. *Assmanni* bibl. orient. vol. II. p. 213. fqq. 216. 364. 368. et de aliis *Theodoris*, p. 440. *Harl.*]

*Theodorus Byzantius λογοδαίδαλος* siue rhetor, cuius apud Platonem et alios multos mentio. *Ὁ ἀπὸ λόγων πολιτικῶν.* *Laërt.* II. 104. *Οὐτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβὴς ἔτε ἐξέτασιν ἰκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δαδωνὴς λόγοις*, iudice Dionysio Halic. vbi de *Ilaeo.* Eius contra *Thrasymbulum* et *Andocidem* *Suidas* commemorat.

Alius *Theodorus Byzantius* rhetor, idem diaconus et secta monothelita, cuius dubitationes confutantur a S. Maximo Confessore tom. II. Opp. pag. 116. seq. *Fabr.* Conf. supra, vol. IX. pag. 645. nr. 29. *Theod. Diaconi* homiliae festiuales, sed breuiores, *Oxon.* in cod. *Laudi* LXII. f. nr. 714. cat. MSS. Angliae etc I. p. 55. *Harl.*

[Theodori,

[Theodori, *Caesariensis* archiepiscopi, epistolae. v. supra, vol. I. p. 703. *Harl.*]

- \* Theodorus *Campendonensis*, monachus S. Galli, qui latine vitam S. Magni praeceptoris sui scripsit, editam ab *Henr. Caniso* tom. V. Lect. antiqu. p. 911. et *Goldasto* tom. I. rerum Alemann. Vide *Sandii* notas ad Vossium de Historicis latinis.

Theodorus Canan. CPolit. quem commendat *Philosf.* XXIII. 7 Epist. a. Chr. 1464.

- \* Theodorus, *cancellarius* apud S. Maximum confessorem tom. II. p. 259.

- \* Theodorus, *Cantuariensis* archiepiscopus a. C. 690. \*) defunctus, cuius *Poenitentiale* cum notis *Jacobi Petiti* prodit Paris. 1679. 4. duobus vol. Non integrum tamen, sed ex proximior opere tantum excerpta edidisse, notat *Caveus* in Hist. litteraria. Integrum MS. in Vaticana [P] bibl. evoluit *Baronius*, \*\*) et in Angliae bibliothecis \*) *Speelmannus*, qui summaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliae tom. I. *Capitula CXX.* de variis ritibus ecclesiae graecae et latinae, in quorum calce legas: *explicunt iudicia Theodori Graeci et episcopi Saxonum*, edita a Luca Dacherio tom. XI. Spicilegii. et in tomis Concilior. editionis Labbeanae tom. VI. p. 1875. atque *Harduiniana* tom. III. p. 1771. Brevis *epistola ad Aethelredum*; Merciorum regem apud *Wilhelmum Malmesbur.* lib. 3. de gestis pontificum Anglor. et in tom. VI. Concil. edit. Labbean. pag. 1383. et *Harduin.* tom. III. p. 1821.

[Theodorus, *Cappadox.* v. infra, vol. XI. p. 436. *Harl.*]

[Theodorus, *chemicus.* v. infra, vol. XII. p. 769. *Harl.*]

[Theodorus, *Chersonis* episcopus, interfuit synodo Chalcedon. v. *Montfauc.* bibl. Cois. pag. 104. *Harl.*]

[Theo-

yy) Hic est, qui ab Agathone papa in ep. synodica tom. III. Concil. *Harduin.* p. 1121. vocatur Theodorus τῆς μεγάλης τῆς Βετανίας ἀρχιεπίσκοπος καὶ φιλόσοφος.

zz) Ad A. LI. nr. 24. et alibi. *Hadr. Baillet* jugemens des Savans tom. II. part. 2. p. 568. *Je* present que *M. Petit* a fait au public, seroit plus complet, s'il nous avoit donné sur quelque Manuscrit qui eust été entier, tel qui est celui de la bibliothèque du Vatican, qu'a été lu et loué par *Baronius*, et deux autres qui sont en Angleterre, dont parle *Speelmann*.

\*) In cat. MSS. Angliae etc. tom. I. pag. 262.

nr. 27. 2. in *Collectan. Iamesii*, ex statutis conciliorum collectis, ut videtur, per *Theodorum Cantuar.* archiep. — Ibid. in bibl. *Cantabrig.* collegii S. Benedicti, nr. 1410. liber poenitentialis, — nr. 1511. liber compositus ex decretis et conciliis paparum, forte *Theodori Cantuar.* — nr. 1535. canones concilii Nicaeni et aliorum, lat. et saxonice: atque confessor catalogi, hic liber, ait, videtur esse scriptus primo latine, per *Theodorum Cantuar.* et per *Alfricum* translatus anglice. — Ibid. vol. II. part. 2. nr. 280. *Dublino*, Poenitentiale, ex bibl. Cotton. ac nr. 755. ex MS. bibl. *Thuani.* *Harl.*



[Theodorus, *Cottonita*. v. infra in hoc vol. de Theodoro Studita, nr. 22. et vol. X. pag. 137. *Harl.*]

Theodorus *Chius* stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Colophonius*, cuius poëma ἀλῆτης citatur a Polluce IV. 55. Theodori siue Philonis ἡ τῆ νεῶ ποιήτης. id. X. 188.

Theodorus κριθίνας, iconomachus, condemnatus in synodo octaua Actione VIII. a. C. 869. vide infra, in *Galata*.

Theodorus, comicus. Hesychius in Πελεθόβαψ· Θεόδωρος ὁ κωμικός ὁ ὑποκριτὴς ἔως ἐπὶ καλεῖτο. Τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν Φασιν γεγονέναι.

Theodorus, *Constantini* Porphyrogeniti paedagogus, sub decimi saeculi clarus initia, cui *Lambecius* IV. p. 11. seqq. \*) tribuendas esse obseruat, quas in bibl. Vindobonensi MS. exstant, haece orationes quinque:

1. Πρὸς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν τῆ πατριάρχῃ ἀδελφόν. Incipit: μικρόν μοι πρὸς σε τὸν μέγαν τὸ τῆ λόγῃ δῶρον, τῆ θεῆ ἀνδρωπε.

2. Πρὸς τὰς αὐτῆ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. Incipit: πῶ ποτὲ ὦσιν αἱ τὸ αὐτηρὸν ἡμῶν ὀνειδίζοντες.

3. Ὑπὲρ Εὐνέχων. Pro eunuchis in gratiam fratris, eunuchi. Incipit: εὐρηπά σοι τῆς εὐνεχίας συνήγορον ἄμισθην. Praemissa duplici προθεωρίᾳ.

4. Πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον. Incipit: Δωρόν τι καὶ ἐγὼ. Βασιλεῦ, τέτο δίδωμι.

5. Πρὸς τὰς μαθητὰς. Incipit: ἔδε μὲν με λέγαν, ὦ παῖδες.

\* Theodori *CPolitani* patriarchae tres: vnus e presbytero, a. C. 676-678. et 683-686. alter *Spatharocandidati* F. 821. et tertius Theodorus *Copas Irenicus*, a. 1215.

[Theodorus, *consul*, in inscriptione ap. *Montfaucon*. in *Diario italico* pag. 315. *Harl.*]

Theodorus *Cyrensis* archiepiscop. in veteri inscriptione gr. Gortynae reperta, ap. *Tournefort*. pag. 25. *Itinerarii*.

[Theodorus, *Cronus* dicitur quibusdam, qui rectius Diodorus. Vide, quae lib. III. cap. 31. vbi de variis Diodoris.

[Theo-

\*) Sine pag. 22. sqq. ed. Kollar, cuius notas sqq. Lambec. illas oratt. inferere voluit Supple-  
ponferes, Ex Lambecio *Oudinus* tom. II. p. 419. pæmo corporis Byzant.

[Theodorus, *Cyprianensis*, unus ex archimandritis cognobili Basiliensibus, circ. an. Graecorum 1575. V. plura de eo in *Assmanni bibl. orientali*, vol. II. p. 379, sq. *Harl.*]

Theodorus *Curopolata*, Smyrnaeus. Infra in Smyrnaeo.

Theodorus, *Carata*, Thessalonicensis, aequalis Nicephori Gregorae, defuncti a. 1359. ad quem epistolas scripsit, ex quibus est, quam graece et lat. dat *Ioannes Boiuinus* ante tommum F. *Histor. Byz.* a Gregora scriptae Parisi 1702. fol. [add. supra, vol. VII. p. 615. sub fin.]

Theodorus *Cynulcus* siue cynicus, quem Athenaeus loquentem inducit in *Dipsosophist.* XV. p. 669. [sed v. ad vol. III. p. 525. *Harl.*]

Theodorus, *Cynopolita*, Aegyptius rhetor; cuius Ethopoeiam sub Severi Alex. nomine editam habemus. v. quae dixi lib. IV. c. 30. pag. 412. *Fabr.* in vol. VI. pag. 53. nr. 6. et pag. 139. nou. ed. *Harl.*

Theodorus, *Cypri* episcopus, citatur in Catena MS. patrum graec. ad Matth. X. Vide infra *Trinituntis*.

Theodorus, *Cyrenaeus*, geometra, quem audiuit Plato. *Fabr.* II. 103. III. 6. *Fabr.* Conf. supra, vol. I. p. 876. et vol. IV. p. 85. cum nota *kk.* *Harl.*

Alius Theodorus Cyrenaicus, qui Atheis vulgo adscribitur, de quo supra, in atheo. Videndus etiam *Allatius*, ad Socratis epistolas pag. 226. seq. Hic est, quem conquestum narrat Plutarchus, dicta sua, quae dextra porrigeret, ab auditoribus suis sinistra accipi p. 468. de animi tranquillitate.

Theodorus, *Cyzicenus*, siue Cyzici metropolitae, cuius sermo in S. Blasium incipit: Βλασίον τον μέγαν εν ιερουσαλῆμ. *Allatius* de Simeonibus p. 84. [v. supra, in Vitis SS. voc. *Blasii*.]

Theodorus, *Damasi* episcopus subscripsit concilio Chalcedon. a. C. 451.

Theodorus *Daphnopates* siue *Daphnopata* in historia Byz. citatur a Io. Scylitze et Cedreno. Ei vitam Theodori Studitae tribuunt quidam codices, quae edita est, velut auctore Michaeli monacho. *Fabr.* [Orat. in Ioannis baptistae manum, Antiochia adlatam, in cod. Vindobon. CXI. 5. vbi noster adpellatur *Primus a Secretis et Patricius*. v. *Lambec.* IV. p. 132. ibique Kollar. qui adnotat, exstare illam latine in Act. SS. Iun. tom. IV. d. 24. Iun. pag. 739. sqq. — Eadem *Paris.* in cod. MDXVI. 14. bibl. publ. vide supra in hoc vol. in elogiis etc. Sctor. in Ioann. natalem, et manum adlatam, tum in vita Pauli apostoli: nec non paullo post de Theodoro Studita. Add. supra not. i. ad vol. VII. p. 725. vol. VIII. p. 296. nr. 27. — Idem scripsit vitam Theodori Studitae, in cod. *August.* Vindel. in Reiseri Indice MSS. bibl. August. p. 13. vbi etiam *Magister* vocatur. — Eiusdem *Apanthismata* siue flosculi ex variis S. Io. Chrysostomi Opp. de-  
Vol. X. Ccc cerpti,

cerpti, et in XXXIII. capita distiſi, in cod. Vindobon. theſ. CLIII. 1. et CLIV. v. *Lambec.* IV. p. 313. ſqq. et pag. 316. ſq. ed. Kollar. — *Augustae* Vindel. de quo cod. plura dedit *Reiſer.* in Ind. MSS. bibl. Auguſt. p. 28. ſq. — orat. anonymi, qui in contextu gr. *Μάγιστος* tantum vocatur, orat. in Gregorium Nazianz. Vindobon. in cod. CCLXVI. 13. v. *Lambec.* V. 428. vbi Lamb. auctorem eſſe putat Symeonem Sethum; ſed Kollar. adnotat, eandem orat. in cod. X. nr. 10. (in vol. VI. part. 1. pag. 81. vbi quoque v. Kollar.) diſerte adſcribi *Theodoro magiſtro*, indeque *Oudinum* in Comment. ſuis, tom. II. pag. 450. conieciſſe, Theodorum Daphnopatam circ. a. 956. clarum, fuiſſe. *Harl.*] Eius homil. in manum Ioan. Baptiſtae CPolin translata a. C. 956. vid. Mem. de Trevoux 1708. p. 426. Praet. illam diſtichon gr. cum lat. verſione, Voyage liter. des II. Benedictins pag. 223. De eiſdem Theodori apantiſmatis, ex Chryſoſt. tom. VII. Sauiſ. p. 669. et Ducaci tom. VI. pag. 663. *Oudin.* tom. XU. p. 448. et de aliis, ei tributis ſcriptis.

[Theodorus *Decapolita*; eius Nouella, ſub nomine Conſtantiſi Porphyrog. imper. compoſita, in cod. iuridico *Vindobon.* III. 11. cum aliorum nouellis. v. *Lambec.* VI. part. I. p. 37. qui prouocat ad animaduerſ. ſuas in Georgii Codini catal. imperator. CPolitan. pag. 209. ed. Pariſ. in corpore hſtoriae Byzant. vbi egit de hoc Theodoro *Decapolita*, eiſque nouellis ſub nomine Conſtantiſi Porphyrog. imp. compoſitis ac promulgatis. *Harl.*]

[Theodorus, *Deſpota*, ſeu princeps Laconiae, quem in oratione funebri eius frater, Manuel Palaeologus imper., ac Demetrius magiſter epigramm. laudarunt, in cod. *Vindob. caſ.* LXXXVIII. nr. 7. Plura de illo, collegerunt *Lambec.* et *Kollar.* in comment. de bibl. caſar. VII. p. 335. ſqq. et conf. infra vol. X. p. 394. ed. vet. *Harl.*]

Theodorus, *diaconus* Byz. vide in Byzantio.

Theodorus, *diaconus* Alex., qui in concilio Chalcedonenſi a. C. 451. bellum obrulit aduerſus Dioſcorum, episcopum Alex. in Actione tertia iam dicti concilii tom. IV. edit. Labbei pag. 395. et Harduin. tom. II. p. 321.

Theodorus, *diaconus* Rom., cuius mentio apud Palladium in S. Chryſoſtomi vita. *Fabr.* Ad Theodor. *diacon.* epiſt. Theodori Studitae. v. *Montſauc.* bibl. Coſliu. pag. 314. — Theodorus, *diaconus*, ὁ Πρεδίκτης, inter eos, qui ſubſcripſerunt condemnationi Barlaami Calabri et Gregorii Acindyni, in ſynodo CPolit. v. *Lambec.* V. p. 423. Kollar. In *Aſſemanni* Bibl. orient. tomi tertii part. I. pag. 143. 141. 131. 147. et 198. etc. nominantur Theodori, et quidem 1) *diaconus* eccleſiae Hieroſolymitanae Neſtorianorum, aequalis Ieſuiabi: 2) *epiſcopus*, eiſd. aequalis; 3) *epiſcopus* Hormuſi, ſcriptor, 4) *epiſcopus* Maru, ſcriptor: 5) Bar-Choni, cognomento, commentator, epiſt. Laſciuae, ſcriptor: 6) *epiſcopus* Calcarae: 7) metropolita Gandiſapor etc. *Harl.*

[Theodorus *Docianus*, ſcriba codicis, a. Chr. 1328. v. *Montſauc.* diar. ital. pag. 367. ſub ſig. *Harl.*]

Theodo-

*Theodorus Dala-Lascaris*, imperator qui a. 1159 patri Joanni Ducae successit. v. infra ad Theodorum Lascarem.

*Theodorus*, archidiaconus *Edeffensis*, sub saeculi XII. initia clarus, cuius *capitula CII.* graece et latine thesaurus suo aeternico vulgavit *Petrus Possinus*, Paris. 1684. 4. p. 345. Quinquaginta tantum latine ante duces viderant in bibliothecis Patrum. *Fabr.* Capita centum paracenetica in codd. caesar. CLVI. 7. et CCXXXIV. 4. v. *Lambec.* IV. pag. 325. ac vol. V, p. 146. et in cod. *Paris.* DCCCLVIII. nr. 22. bibl. publ. — In cod. *Bauer.* XXV. ex capitibus Theodori Edeffeni, numero quinquaginta, a *Iac. Pontano* cum Symeonis iunioris orationibus aliisque opusculis, Ingolstadt. 1603. 4. v. *Hardt.* l. c. 1803. part. IV. p. 34. — capp. XLIV. de LXXXII. in cod. *Barocc.* CCXIV. — capita asctica in cod. *Th. Gale* CIII. f. num. 5937. cat. MSS. Angliae II. p. 188. — capp. XCII. in cod. *Coislin.* CXXIV. v. *Montfaucon.* Bibl. Coislin. p. 199. et 196. de cod. CXII. f. collectione rerum moralium ex Opp. scriptorum eccles. — *Fragm. Florent.* in cod. *Laurent.* XXX. plut. 10. *Bandini* catal. codd. gr. Laur. I. p. 494. sq. — capp. centum in cod. *Mosquens.* XVIII. nr. 12. et nr. 11. legitur vita *Theodori Edeffeni.* v. *Matthaei* notit. codd. gr. *Mosquens.* pag. 28. ed. in fol. — Eiusd. vita est in codd. *Coislin.* XXXVII. CXIX. CCXXII. et CCCLXXXVIII. v. *Montfaucon.* Bibl. Coislin. pag. 111. 192. 198. et 584. — Iesuiabii epist. ad *Theodorum*, archidiaconum Edeffen. v. *Assmann.* Bibl. oriental. tomi tertii part. I. p. 143. et vol. II. p. 325. de *Theodoro*, episc. Edeffeno ac pag. 231. 232. 370. de alio *Theod. Edeffen.* cognomento *Sukair*, a. 1208. *Harl.*

\* *Theodorus Ephesus*, pictor, cuius *Laertius* II. 104. meminit ex *Theophanis* libro de pictura.

*Theodorus*, epigrammatum poeta. *Laert.* II. 104. Theodori epigrammata duo in *Anthologia.* *Fabr.* Ex *Cyri* (domini) *Theodori* epigrammatibus tetrastichis, heroicis et iambicis et elegiis, *Dublino* in cod. CCLXXXVIII. coll. S. Trinitatis, f. nr. 428. cat. MSS. Angliae etc. II. 2. — *Eudocia* in *Iovian.* p. 232. Θεόδωρος ποιητής ὁς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν καὶ εἰς Κλεονόετραν δι' ἐπῶν. Conf. supra, vol. IV. p. 497. *Harl.*

[P] \* *Theodorus Erasthiensis*, pater *Hocra*tis rhetoris, teste *Plutarcho* et *Photio*, apud quos *Ἐρεχθίδης* pro *ἁρχιερέως* legendum ex *Stephano* in *Ἐρεχθία* notat *Menagius* p. 119. ad *Laert.*

*Theodorus Exapterus*, rhetor insignis, qui *Georgium*, *Acropolitam*, ut ipse c. 32. testatur, instituit. v. *Allatium* de *Georgiis*, pag. 351.

*Theodorus Gadareus*, rhetor, cuius auditor *Rhodi* fuit *Tiberius* imp. Vide supra lib. IV. c. 32. pag. 488. [vol. VI. p. 139. ed. nou.] citatur a *Quintiliano* III. 1. *Theone* in progymnasim. *Longino*, *Fortunatiano* aliisque. Vide *Grangaeum* ad *Iuvenal.* VII. 177. *Casaubonum* ad *Sueton.* *Tiber.* c. 57. Ab hoc fuit etiam *Theodorea* secta, *Straboni* et aliis memorata. Scripta eius apud *Suidam* [et *Eudociam* p. 230. *Iovian.*] libri tres περὶ τῶν ἐν Φαναῖς ζητούμενων. Περί ἰσορίας α'. Περί θείας α'. Περί δια-

Ccc 2

ἀκτων



latine verterentur. Historias enim Aristotelis de animalibus <sup>7)</sup> et Theophrasti de plantis ita latinis fecit, ut romanas linguae facultatem, quum noua vocabula sollerter effingeret, audaci sed generosa translatione locupletaret. Tanta porro felicitate librum Marci Tullii de Senectute graecum reddidit, ut peritissimi praeter adaequatos sensus ipsam quoque Ciceronis eloquentiae maiestatem scite et grauiter repraesentantem admirarentur. Transtulit etiam problemata Aristotelis et Hippocratis Aphorismos: [P] ut praestantissimis auctoribus ad perspicuam fidem, nec obscure ad salutem humani generis sua dignitas redderetur. His vigiliis sacerdotium in magna Graecia, commendante Bessarione <sup>1)</sup> promeruit, quod certe satis esset moderata frugique homini et aduersus omnis luxuriae voluptates inuicto, nisi neglecta ratione totius redditus rapacibus Graeculis et Brutiis rei familiaris curam demandasset. Nouissime quum nobilissimas lucubrationes in membranis accurate perscriptas Xysto <sup>2)</sup> pontifici dedulisset, nec pecunia vel ipsius librarii praemio digna redderetur <sup>3)</sup>, indignatus subagreste iudicium, effugere hinc lubet, inquit, postquam optima segetes in olfactu praepinguibus aliis sordescunt: atque ita in Brutios

Ccc 3

tior

e) Ipse quidem Gaza profitetur, libros se illos non minus eleganter latine expressisse, quam Aristoteles graece scripsit. Ceterum Guil. Rondeletio iudice (p. 124. libri de insectis et Zöbphytis c. 18.) dum latinam linguam locupletiozem reddere studet, et graeca maxime fugiens latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipsis difficile ancepsque iudicium reliquerit. Alia in eo reprehendit Fab. Caesar. Staliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 422. cuius locum dedit lib. III. cap. XI. pag. 383.

f) Lepidus error Io. Christophori Rudigeri, qui sub Adolphi Clarimundi nomine vitas clarorum virorum germanice edidit parte IV. p. 58. in Gazae vita: Sowohl der Patriarch zu Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicenus waren seine Bekandten und guten Freunde, durch deren recommendation er in magna Graecia ein sacerdotium bekommen. Bessario in epitaphio suo audit episcopus Tusculanus S. R. E. cardinalis Nicaenus, patriarcha CPolitanus. Adeoque cardinalis Nicaenus nequaquam diuersus a Bessarione, qui titulum patriarchae CPol. et archiep. Nicaeni tenebat, rem aliis reliquerat. Clarimundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib. I. imaginum p. 141. Bessarione patriarchae CPol. et cardinali Niceno familiaris fuit et amicus.

g) Sixto IV. a. 1476. quum ante id tempus Nicolao V. a. 1455. defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam iussu destinasset et epistola praehxa consecrasset.

h) Quinquaginta aureos tulisse narrat Io. Pierius Valerianus lib. 2. de infelicitate literatorum p. 159. quum se totum inauratum iri a pontifice sperasset. Stultiis itaque indignatus fuit, quod tam parca sibi laborum et vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eos primum in Tiberim abiecit, mox ipse huius indignitate rei exulteratus, insolabili contabuit aegritudine. Tho. de Rinedo ad Stephanum Byzi p. 306. Thez. salonica, hodie vulgo Italiae Golfo di Saloniehi, fuit patria Theodori Gazae, graecis et latinis litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latij iure donatos Sixto summo pontifici dedicauit, ac ei auro et holoserico pulcre ornatos obtulit, quos quum pontifex vidisset, interrogauit, quanti constaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi iussit: ac praeterea nihil, quum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut, nisi eum dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi moriendum fuisset. Haec iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiquorum philosophorum pag. 119. Ducentos aureos cum accepisse, legas in Oudin. SS. eccl. tom. III. p. 2542. Alii duodecim aureos memorant. v. I. G. Schelhorn Amoenitt. litter. tom. VII. p. 144. seq. et quem sequitur, Io. Wolffii Lectt. memorabiles tom. I. pag. 884. Fabr. Altan, honestiorem, causam, ex Io. Lomeiero de bibliothecis c. VIII. p. 117. ed. Schmid. adfert Schelhorn l. cit. Plura v. apud Hodium l. c. p. 62. sqq. cui tamen illa narratio fabulam redolere videtur, qui denique p. 66. nec, si illud, ait, verum fuisset, vide.

tios \*) ad sacerdotii sacramentum contendit. Nec multo post plane senex fato functus est, meritis qua quidem [P] sorte, quum in Graecia natus et educatus in Italia, tamquam de utraque lingua bene meritis in magna Graecia tumularetur. Haec de Gaza Paulus Iovius in elogiis. Annum, quo obiit, ex Matthaei Palmerii aliorumque Chronicis constat, fuisse 1478. *Fabr.* Vtrum in Apulia, an Romae diem obierit supremum, incertum esse videtur *Hodio* h. c. pag. 66. id tamen ei certum, non Romae, sed in Apulia, ubi sacerdotium tenebat, corpus eius iacere sepultum, et esse, scribit, qui tradant, illud Roma illuc fuisse transiectum, id etiam subindicare Postianum in illius epitaphio quodam, ubi dicit, illum voluisse Magna in Graecia iacere. *Harl.*

*Theodori Gazae scripta graeca.*

1. *Grammaticae graecae* \*) libri IV. Venet. 1495. fol. *Graece* vna cum Apollonio Dyscolo et aliis grammaticis (de quibus dixi volum. VII. huius bibl. pag. 13. [p. 293. hr. IX. nou. ed.] et Florentiae 1515. 8. in aedibus Philippi Iuntae vna cum Georgio Lecapeno de constructione verborum, 1520. et 1526. 8. c. Hephæstione. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis grammaticis (de quibus volum. VII. pag. 15. [pag. 297. nou. ed.]) et gr. ac lat. apud Wechel. Paris. 1529. 8. 1540. [1534. 8.] Basil. 1549. 8. [libr. II. Basil. 1540. 8.]

*Latine* liber primus et secundus Erasmo interprete Colon. 1525. 8.

*Graece et latine* libri IV. cum interpretatione latina ab Erasmo, Conr. Hæresbachio, Iac. Tufano et Cornel. Croco, Basil. 1522. 4. 1529. 4. auct. 1540. 8. et liber IV. cum versione et explanationibus Eliae Andreae Paris. 1551. 4. *Fabr.* Per multas edd. referunt *Moittains* in A. T. (v. indic. voc. *Gaza* p. 427. sqq.) et *Panzer* in A. T. (v. ind. eod. voc. vol. X. 364.) — liber primus, graece, cum lat. Erasmi Rot. interpretatione. — Colloquiorum familiarium, incerto auctore, libellus, gr. et lat. numquam antehac typis excusus. In fine Basil. apud Io. Froben, 1516. 4. — liber I. graece, Louan. 1516. 4. et lat. interprete Erasmo Rot. ibid. ap. Theodoric. Martin. 1516. 4. — ibid. lat. ex offic. Rutgeri Rescii. 1516. 8. — gr. Paris. 1567. 4. — *Grammaticae* liber I. et II. sic translati per Erasmum. Basil. apud Io. Froben,

videtur Gupalatinus, ipsius Gazae amanuensis, eidem Sixto, cum tantis Gazae laudibus, dicaturus fuisse Aristotelis problemata, ab eo conuersa. *Harl.*

d) Romae mortuum esse, scribit Matthaeus Palmerius in Chron. ad a. 1478. et in iconibus Boissardus: sed in Calabriam fecisse atque ibi obiisse prae moerore, tradit etiam *Ios. Scaliger* in secundis Scaligeranis, Isaac Bullart, academ. des sciences tom. I. p. 274. Et Iouio, quam Palmerio maluit adferri Lambecius VI. pag. 278. Apud eundem Gazae imagini aere descriptae subiectum legitur hoc distichon:

*Altrix Roma, parens cui Graecia, Graecia magna*

*Fit tumulus, linguae gaza utriusque vocor.*

k) Simlerus scribit Sambucum Gazae grammaticam aliam ab edita habuisse. Videtur Gaza citari in scholiis graecis ad Euripidis Orestem v. 1525. *Fabr.* De edit. Aldina v. *Panzeri* Annal. typogr. III. p. 376. seq. eosque, qui bene multi sunt, quos laudat. Ibid. in vol. VIII. p. 35. nr. 881. Alphabetum hebraicum et graecum. *Theodori Gazae* introductionis grammaticae liber I. II. III. V. Paris. ap. Gourmont. 1516. 4. Haec opuscula seorsim singula typis expressa sunt. *Harl.*

Froben. 1518. 4. — libri I. et II. gr. cum interpret. Des. Erasmi Rot. Basil. apud Froben. 1521. 4.  
 — Liber II. interpret. Erasmo Rot. Louan. ap. Theod. Martin. 1518. 4. — libri II. c. Moschop.  
 gr. grammat. gr. Basil. 1540. 4. — libri IV. gr. et lat. Paris. in aedib. Ascensianis. 1521. 4. Basil.  
 in aedib. Valent. Curionis. 1523. 4. et 1529. 4. — Colon. impensa Io. Soteris. 1523. 8. — Venet.  
 1527. 4. — Paris. ap. Mich. Vascosanum 1534. et 1535. 8. — *Quartus* de constructione, gr.  
 Venet. ap. Aldum 1512. 8. et 1517. 8. cum Chrysolorae Erotematibus. — *Enchiridion* gram-  
 maticalis introductionis ex diuersis scriptoribus confectum. — *Theodori* grammaticalis introdu-  
 ction. in quatuor istarum quartum de Syntaxi etc. Florent. impens. Phil. Iuntae 1514. 8. rec.  
 1516. 8. Plura leges de hac edit. in *Bandini* Iuntarum typogr. Annal. part. II. p. 54. sqq. et  
 108. seq. et de edit. Florent. 1520. et 1526. v. *Doruill.* criticam vnum p. 410. seq. — Li-  
 ber quartus de constructione. *R. Croco* interprete. Lips. in aed. Philippi Schumann. 1516. 4.  
 — Colon. ap. Henr. Nouesienf. 1521. 4. — Add. Thesaurum grammaticae gr. de quo plura  
 notauimus in supplement. ad Introduct. part. I. pag. 31. seq. — *Mittarell.* de codd. Venet.  
 Mich. p. 1114. seq. — Grammatica exstat MSta *Paris.* in duodecim codd. bibl. publ. — in  
 cod. *Coisliniano* CLXXV. v. *Montfaucon.* bibl. Coislin. pag. 230. — in cat. MSS. bibl. *Har-*  
*leian.* nr. 5641. — *Oxon.* in cod. CCLIV. colleg. nou. f. nr. 1218. et *Cantabrig.* in cod. col-  
 legii Trinit. nr. 350. v. cat. MSS. Angliae etc. part. 2. p. 36. et p. 97. — *Florent.* in codd.  
*Laurent.* XII. XV. et XVI. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 275. 279. et 280. — *Tau-*  
*rin.* in cod. CCCVIII. v. cat. codd. Taur. gr. p. 394. — *Augustae Vindel.* in cod. fragment-  
 tum libri IV. v. *Reiseri* indic. MSS. Aug. p. 81. — *Vindobon.* in II. codd. v. *Nessel.* catal.  
 codd. Vind. part. IV. p. 145. et 155. — *Venet.* in cod. bibl. Marc. DCXXV. v. cat. codd.  
 gr. Marc. p. 317. — In cod. *Bauar.* CLXI. Quod vero praemissa est definitio *Dionysii*  
*Thracis*, cel. *Hardt.* in *Aretini* Beyträgen etc. 1804. part. XI. p. 24. suspicatur, scribendum  
 esse, *Theodosii* expositionem grammaticae. — Conf. *Hodinum* l. c. p. 71. sqq. vbi iudicia  
 quorundam VV. DD. de Gazae grammatica collegit, et *Maittaire* A. T. IV. part. 1. pag. 11.  
 et 13. ae pag. 107. not. 3. — His, quae in supplement. etc. part. 2. pag. 358. ex epistola, ad  
 me scripta a Villoisonio, dederam, ex eadem inuasi alia de Gazae grammatica hic adiacere.  
 „Je crois vous avoir indiqué un livre fort célèbre chez les Grecs, plein de connoissance, de  
 recherches, et de *πάρεργα*, ou digressions déplacées, composé par un moine du mont  
 Athos, d'origine Juive, nommé *Neophyte*, diacre, de la Morée: en voici, le titre: Θεο-  
 δώρου Γραμματικῆς εἰσαγωγή τῶν εἰς τέσσαρα εἰς τὸ τέταρτον, ὑπέμνημα ἐκ πολλῶν  
 συναρτισθὲν ὑπὸ Νεοφύτου, Ἱεροδιακόνου, Πελοποννησίου, καὶ νῦν πρώτον τύποις παρ'  
 αὐτοῦ ἐκδοθὲν, ἐπὶ τῆς Θεοστηρίτου αὐθεντείας τῆ ὑψηλοτάτης καὶ Θεοσεβεστάτης ἡγεμο-  
 νος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίας, κυρίας Ἰωάννης Γεηγορίας Ἀλεξάνδρου Γίκα, (Gika, prin-  
 ce de Walachie.) Βοεβούδα, (Waiwode, titre des Princes de Walachie,) ἐν τῇ νεφεργῇ  
 Δείσῃ τυπώγραφία ἐν Βακχεστίῳ. αψή. Le feu Prince de Moldavie, Constantin Mo-  
 rousi, m'avoit fait présent à Chourouchisliné, près de Constantinople, de ce grès commen-  
 taire in folio, qui a 1298. colonnes, sans compter la Table, qui est fort ample, la dédicace  
 au Prince Gika, la préface, et la lettre de Neophyte à Eugene, diacre de Corfou. *Neophyte*  
 y prend le titre de ὁ ἐξ Ἑβραίων, parce qu'il en descendoit. Il mourut à Bouchoreft, en  
 Valachie, ou il professoit la langue grecque. Ses compatriotes le regardent comme le plus  
 savant grammairien de leur nation. Il met à contribution l'optique, l'astronomie, la logi-  
 que



que etc. pour expliquer le quatrième livre de la Grammaire de Théodore de Gaza: πρὶ Daniel Ceramæus, Moine du Couvent de Patmos et Professeur de langue grecque dans l'école de gymnase de cette Ile, m'y a donné un autre Commentaire de sa composition sur ce même 4e livre de la Grammaire de Théodore de Gaza. Il l'a intitulé: Ἑρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῆς τῷ Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ Γραμματικῆς, καὶ ἐκδόσεις κατ' ἐρωταποκρίσιν τῆς κατ' αὐτὸν γραμματικῆς, φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν, παρὰ Δανιήλ, μονάχου Πατμῆ, τῷ καὶ Κεραμείῳ, τῆς κατὰ Παύτμον σχολῆς τῶν γραμματικῶν διδασκάλου. Ἐνετίῃσιν, 1780. παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων (de la Ville de Iouinina) in 8, de 667. pages. " Add. quae in Supplem. ad Introd. part. II. p. 63. seq. iam adnotata adiectae sunt. *Harl.*

2. *Liber de Mensibus Atticis, graece cum grammatica editus* Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. [1520. 8. de qua ed. v. *Maittaire* A. T. indic. p. 428.] 1526. 8. Venet. 1525. 8. Basil. 1540. 4. Paris. 1550. 8. *Fabr.* *Maittaire* in A. T. II. p. 738. sq. et ex eo *Panzer* in A. T. VIII. p. 140. citant: *Theod. Gaza* de Mensibus, graece. Paris. ex officina Gesardi Morrhii Campensis apud collegium Sorbonae. MDXXX. (1530.) 8. igitur vero ed. Par. 1550. Veretur igitur, ne in *Fabr.* bibl. gr. h. l. vitium sit typographicum in nota anni. *Harl.*

*Graece et latine* cum versione Ioannis Perelli Basil. ap. Rob. Winterum, 1536. 8. et in *Vranologio* Petauiano Paris. 1630. fol. Amst. 1703. fol. *Fabr.* vide supra, vol. IV. p. 29. not. fff) — Gr. et lat. Basileae per Balthasarem Lasium et Thomam Platterum, m. Aug. cum Perell. de Epactis. Basil. 1536. 8. teste *Maittaire* in A. T. ind. voc. *Gaza*, pag. 429. pleniorum vero illius notitiam dedit *Panzer*. in A. T. VI. p. 317. nr. 1101. *Harl.*

*Latine* Perello interprete Paris. 1535. 8. cum Perell. de ratione lunae epactorum sec. Gazam, c. tabula etc. atque in thesauro antiquitatum graecarum *Iacobi Gronovii*. Amst. 1699. fol. tom. IX. Vide, si placet, quae de hoc argumento et Gazae sententia notavi in *Menologio* siue libello de mensibus centum circiter populorum, edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. seq. *Fabr.* MS. est *Paris.* in tribus codd. bibl. publ. — *Florentiae* in cod. Laurent. IX. 1. et cod. XIV. 1. plut. 55. v. *Bandin.* catal. codd. gr. II. pag. 270. et 277. *Harl.*

3. *Epistola* ad Franciscum Philesum de *Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii versionis in eius *συμμικτοῖς* tom. II. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam Seb. Castalio Basil. 1556. fol. ad calcem Laonici Chalcondylae. Plures Gazae epistolas atque in his vnam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat *Allatius* contra Creyghon. pag. 18. *Fabr.* [*Florent.* in cod. Laurent. IX. 3. plut. 55. sunt ep. de origine Turcarum, et tredecim aliae epistolae, quarum initium et finem refert *Bandin.* l. c. pag. 271. qui ibid. pag. 287. seq. ex illo codice primus euulgauit gr. integram quintam Gazae epistolam ad cardinalem Bessarionem. — *Paris.* in cod. CDXXII. bibl. publ. sunt *Theod. Gazae* ad Andronicum et Demetrium epistolae: — in cod. MMCXXXI. 9. epist. fortasse ad Demetrium Chalcondylam et in cod. MMCLXVI. 2. epist. ad Demetrium. *Harl.*] Eius encomium, cum versione et notis Dan. Argentii, Paris. 1591. 4. ex offic. Fed. Morelli.

[Homeric]

[Homeri *Batrachomyomachia*, cum perpetua paraphrasi interlineari, et ferunt, *Theodori Gazae*, Florent. in cod. Laurent. I. plut. 32. v. *Bandin.* l. c. II. pag. 121. Ex illq. cod. edita est *Ὅμηρος Βατραχομυομαχία σὺν τῇ μεταφράσει*, edita a *Francisco Fontanio*, bibl. Riccardianae Florentiae praefecto, graece, Florent. et Lips. 1804. 4. conf. *Fontan.* praefat. scriptam Florent. non. Iun. 1803. Textus Homeri maiori ac nigro, paraphrasis vero minore rubroque charactere exhibetur versibus alternis. *Harl.*]

[*Venetis* in cod. Marciano CXc. sunt duo epigrammata, alterum *Bessarionis* epigrammum in se graece scriptum, a *Theodoro Gaza* latine redditum; alterum *Gazae*, in *Bessarionis* laudem latine factum. v. cl. *Morelli* bibl. MSt. gr. et lat. I. pag. 115. *Harl.*]

[P] Graece versa e latinis.

4. *Ciceronis libri de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8. edente *Ioanne Baptista Egnatio*, et in editione Sturmiiana Argentoratensi, aliisque [vt in ed. *Io. Ad. Göz.* Norimb. 1807. 8.] Sed et separatim graece et latine, Ingolstadt 1596. 8. De senectute et somnium; Paris. 1528. 8. ap. *Sim. Colin.* — Ciceronis de amicitia librum quoque vertisse *Gazam*, testatur *Volter. Fabr.* MS. inter codd. Bonavent. Vulcanii. v. cat. bibl. Leidens. pag. 343. nr. 2. — Florent. in cod. Laurent. XXXIII. 15. plut. 58. v. *Bandin.* catal. codd. gr. Laur. II. p. 484. — versio gr. Senect. et Somn. Basil. ap. *Io. Bebel.* 1524. 8. — 1610. 1526. 8. — Paris. ap. *Iac. Bogard.* 1544. 8. *Harl.*

5. *Ciceronis de somnio Scipionis*, in iisdem operum M. Tullii editionibus. Et separatim Basil. 1528. 4.

*Theodori Gazini*, qui idem est, ac *Theodor. Gaza* Thessalon., epist. latina ad *Christophor. Personam*, edita in *Giornale let. d'Italia* tom. XIX. p. 337. *Fabr.* — rec. in *Apostoli Zeni* Dissertazioni Vossianae, tom. II. pag. 139. sqq. *Harl.*

*Nicolai V. papae* epistola ad *Constantinum Palaeologum*, ultimum imperat. CPolitani, data a. C. 1451. d. 26. Sept. et a *Theodoro Gaza* ex latino in graecum sermonem translata. Exstat gr. et lat. inter opuscula aurea theologica quorundam clariss. auctorum graecorum posteriorum, circa processionem spiritus Sti. collecta, translata et edita a *Petro Arcudio*, Corcyraeo, Romae 1630. 4. et 1670. 4. p. 685. sqq. *Fabr.* Reperitur *Vindobonae* in cod. caef. LXI. 5. et *Lambet.* VIII. p. 1056. seq. copiosius de illa epistola disserit. — Paris. in cod. CDXXIII. 7. bibl. publ. — *Monacii* in cod. Bauar. XXVII. et cod. XLIII. v. cl. *Hardt.* l. c. 1803. part. 4. p. 15. et part. 5. p. 39. *Harl.*

E graecis versa latine.

6. *Aristotelis libri IX. Historiae animalium*, De partibus animalium libri IV. et de generatione animalium libri V. Venet. 1476. fol. atque Basil. 1533. fol. et in graecolatiniis, ac quibusdam latinis operum *Aristotelis* editionibus.

7. *Aristotelis problemata*. Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. et in latinis quibusdam et in graeco-latinis philosophi editionibus. [conf. supra, vol. III. p. 508. seq.]

8. *Theophrasti Historiae plantarum libri X*. Venet. 1504. fol. Basil. 1533. fol. et Paris. 1529. 8. apud Wechelium, et in graecolatina Theophrasti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. et in Theophrasti Historia plantarum vulgata graece et lat. cum commentariis Io. Bodaei a Stapel. Amst. 1644. fol. Ambo Heinsius et Bodaeus Gazae versionem a graeca subinde castigarunt. Nam Gazam, dum Plinii vestigiis pressius insisit, etiam errores eius quandoque sequutum porius, quam Theophrasti fidem, notatum Io. Matthiolo lib. IV. Epistof. Medicinar. f. 147. [v. supra, vol. III. p. 414. sq. 416. sqq. Harl.]

9. *Alexandri*, (dubium, an Aphrodisei,) *problematum libri II*. Venet. 1501. fol. ac deinde saepius. Vide Volum. IV. huius bibl. cap. 25. pag. 74. [vol. V. c. 28. pag. 664. nou. edit.]

10. *Aeliani liber de instruendis aciebus*. Latine Colon. 1524. 8. Paris. 1532. et saepius cum scriptoribus rei militaris latinis Vegetio, Frontino etc. et in graecolatina libri huius editione Franc. Robortelli, qui et ipse versionem suam adiunxit. Venet. 1552. 4. et in operibus Aeliani, utraque lingua editis a Conrado Genaro, Tiguri 1556. fol. [v. supra, vol. V. pag. 621. sq. Harl.]

11. *Io. Chrysostomi Homiliae V. de incomprehensibili Dei natura*, leguntur in latinis mellitissimi doctoris editionibus, et in graecolatina Ducae tom. I. pag. 231. Nam eruditiss. Montfauconus in sua edit. tom. I. p. 444. ut *παράφρασις* adornatam et verbis ac quandoque sententiis redundantem omisit, nouamque versionem adornauit.

[Ad *inedita*, nr. 12. Fabric. olim retulerat Gazae latinam versionem *Dionysii Halicarnassaei* de compositione orationis et eloquutione, quomodo fiant epithalamia, epitaphia et panegyrica: quam ab illo factam esse lat. versionem testatur *Volaterranus* lib. XV. commentar. vrbani. fol. 157. et ex eo Gefner. Atque in not. msta. addidit Fabric. illum librum, a Gaza versum, tradi quoque ap. *Oudinum* tom. III. p. 2541. At reuera edita est Gazae interpretatio lat. Mediolani a. 1482. 4. Cremonae sine a. et typogr. nomine saec. XV. in 4. (ante a. 1492) uti iam notavi in Introd. in Hill. L. gr. II. part. 1. p. 547. et in Supplem. part. 1. p. 234. sq. et part. II. pag. 64. sq. Harl.]

#### *Inedita.*

[P] Non vidi versionem *Aphorismorum Hippocratis*, laudatam Paulo Iouio in elog. et ap. *Nicol. Commenum* tom. II. p. 175. Hist. Gymnasii Patavini. Vel, quod refert *Labbeus* in bibl. noua MSS. p. 115. *Theodori Gazae in illud*, omnia a natura fieri, in codice regio 56. cum *prolegomenis Rhetoricae*. Fabr. Vid. *Hodium* l. c. pag. 78. sqq. ubi multus de occasione huius opusculi conscribendi primum monet, legendum esse, omnia a natura alicuius gratia fieri, tum suspicatur, Theodorum nihil quinino super ista quaestione edidisse, et commentarunculam

culam in cod. Parisino ei tributam, non aliam reuera esse, quam Bessarionis, quam, tamquam Theodori, impugnauit Trapezuntius. *Harl.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza praef. ad Alphonsum regem, praemissa homiliis Chrysostomi iam memoratis: *Quam ob rem post Mauritii illos de re militari libros quos anno superiori obtuli tibi, ut iudici peritissimo eorum quae imperator ille et gessit et scripsit, has quinque Orationes Ioannis Chrysostomi conuerti etc.*

14. Commentarium eius ineditum ad statuas *Philostrati* citat *Nic. Commenus* pag. 187. Praenotion. mystagogic. *Fabr.* Forſan is est cod. Leidens. inter codd. Vulcanii, inſcriptus: *Philotr. Eikones* cum ſcholiis graecis V. docti. v. cat. bibl. Leidens. p. 343. *Harl.*

[15. Theodori *Contradictorius* liber ad Bessarionem, pro Aristotele in Plethonem, *Florentiae* in cod. Laurent. XIII. nr. 2. plut. 55. v. *Bandin.* cat. cit. II. p. 276. sq. et *Hodium* l. c. pag. 80. qui ſuſpicatur, *designari* commentat. modo dictam, *omnia a natura fieri*, quae ſcripti Bessarionis deſenſio fuerit contra Trapezuntium. *Bandin.* primum hiſtoriam controverſiae, inter philoſophos ſaec. XV. de Ariſtotelis et Platonis, vter vtri ſit praefereendus, philoſophia acriter agitata, breuiter expoſuit; monuitque, inter ceteros Bessarionem pro Ariſtotele libellum compoſuiſſe in Plethonem, ac Theodorum Gazam, Bessarionis hortatu, in ſuperiore libello Ariſtotelis deſenſionem ſuſcepiffe: tum *Bessarionis* epiſtolam ad Io. Argypopolum praemiſſam, integram graece ſubiecit. — In bibl. Eſcorial. cod. *contra Plethonem*, (v. Plüer. itiner. per Hiſpan. p. 191.) num idem ſit, an diuerſum opus. dicere nequeo. *Harl.*

[16. *Περὶ ἐκείνης καὶ ἀκείνης*, de ſpontaneo et inuito. *Florentiae* in cod. Laurent. IX. nr. 1. et iterum multis tamen correctionibus et adnotatt. in ora paginarum, fortasſe manu eiusdem Gazae adiectis, nr. 4. atque in cod. IX. nr. 2. plut. 81. v. *Bandin.* l. c. II. p. 270. et 271. ac III. p. 226. — Ab hoc haud diuerſum eſſe videtur *Hodio* pag. 80. Gazae opusculum *de fato*, quod gr. exſtat intet codd. Voſſian. v. cat. bibl. *Leidens.* pag. 399. nr. 69. vbi diſerte ſic indicatur: *Theod. Gaza περὶ ἐκείνης καὶ ἀκείνης*, quod vocant *de fato*. Adnotante *Hodio* exſtat quoque MS. Venetiis, pluſquam vno exemplari, in bibl. S. Ioannis et Paulli. *Harl.*]

[17. *De ſuperbia carnis* opusculum, et Prolegomena in rhetoricam, dicuntur exſtare in bibl. regia *Paris.* eodem *Hodio* animaduertente. Tum idem pag. 80. ſqq. iudicia varior. VV. DD. de Gaza, ſiniſtra partim, partim iuſta aequaque congeſſit. *Harl.*]

Theodorus, *geometra*, et aliarum mathematicarum diſciplinarum peritus, quem loquentem inducit Plato in Theaeteto. Vide ſupra in Theodoro Cyrenaeo.

Theodorus *grammaticus* cuius Ἀττικὰ καὶ γλῶσσαι citantur ab Athenaeo.

Theodorus *Graptus* <sup>1)</sup> Theophanis Grapti frater, quorum cum aliis γραπτοῖς διαμυρίαις a  
Ddd 2 graeca

<sup>1)</sup> *Grapti*, γραπτῶ ſive inſcripti nomen tulit quoniam Theophilus imperator, (qui a. C. 842. Theodorus ac ſimiliter eius frater Theophanes, obiit,) ipſorum frontibus, quod pro imaginum cultu

graeca ecclesia 27. Dec. quotannis celebratur memoria, scripsit *epistolam ad Io. Cyzicenum episc.* quam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709. 715. Occurrit et in Theodori huius vita (de qua dixi supra p. 147) pag. 204. <sup>m)</sup> Nam, quae sub eius nomine de *Imaginum cultu* exstat disputatio in Combessii Originibus CPol. pag. 159. 182. reuera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide Io. Boiuii notas ad Niceph. Gregoram pag. 793. seq. et 796. *Ex oratione Theodori de dormientibus* nonnulla adfert Allatius de purgatorio p. 211. seruata a Gregorio hieromonacho in Synopsi dogmatum. *Vita S. Nicephori CPol.* a Theodoro composita MS. in bibl. regis christianissimi teste Montfaucono Palaeographiae graecae p. 72.

Theodorus primum dictus, qui deinde notus sub nomine *Gregorii* thaumaturgi, de quo dixi lib. V. cap. i. §. 28. pag. 247.

Theodorus *Hagiopolites*, idem cum Antiocheno qui postea fuit episcopus Mopsuestiae, de quo supra. Sed fuit etiam alius quidam Theodorus, Antiochenus archiepiscopus, ex cuius synodico pro cultu imaginum [P] quaedam adfert Theodorus Studita anti-matrico secundo tom. V. Opp. Sirmondi p. 124. *Fabr. Venet.* in aedibus Io. Car. Griman. fuit *Theod. Antiocheni* in XII. prophetas cod. inedit. „qui liber, ait *Montfauc.* in D. ar. ital. p. 39. sq. exstat quoque in bibl. caesarea Viennensi et in Vaticana bibl. Nescitur, cuius sit Theodori, num Antiocheni, an Heracleotae, an alterius eiusdem nominis, qui bene multi sunt.“ *Harl.*

[Theodori τῷ Ἡγιασμένῳ, vita citatur in expositione sacror. praeceptorum in cod. Laurent. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 100. *Harl.*]

Theodorus *Heracleensis* in Thracia episcopus qui synodo Antiochenae a. 341. interfuit, et de cuius scriptis dixi supra tom. VIII. p. 412. *Fabr.* Siue vol. IX. pag. 319. ed. nostrae. Add. fragm. in catena patrum s. comment. in varia V. et N. Testamenti cantica sacra etc. *Vindobon.* in cod. caesar. CLXVII. et CLXVIII. v. *Lambec.* IV. p. 393. et 395. nr. 2. — Theodori *Heracleotae* loca in aliis catenis occurrunt in codd. *Coislin.* v. *Montfauc.* in bibl. *Coislin.* pag. 45. 57. 64. sq. 68. 69. 75. 138. 245. 247. 248. 251. *Bandin.* in catal. codd. gr. Laurent. I. p. 18. 20. 52. 92. 102. 161. 516. 358. ac 434. — *Romae* in cod. *Ottobon.* in Psalmos 33. sed opus esse in eo cod. mutuum et lacerum, testatur *Montfaucon.* in biblioth. MSSt. I. p. 185. D. — Conf. etiam *Schroeckh.* H. E. christ. part. VI.

cultu cum tanta animorum contentione pugnauerant, iussit punctim caesa cute ad carnem et insperso atramento, inscribi iambos ignominiosos *Christoduli*, qui tum alibi, tum in Combessii fasciculo rerum CPol. pag. 206. leguntur. Vide *Cangii* glossar. in Γενετοί, et *Nic. Riva* um diss. praeliminar. ad Acta Sanctor. tom. II. Iunii pag. XXI.

m) *Th. Grapti* vita in codd. *Coislin.* CXLVII. et CXLVIII. qui continent vitas Scior. in. Dec. v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* p. 215. Add. p. 177. et 405. de sententia et locis quibusdam *Th. ad. Grapti.* Scripsit vitam S. Nicephori, paniar. chae CPolitani. v. *Montfauc.* Palaeogr. gr. p. 72. Conf. supra, vol. VII. p. 604 sq. nr. 3 p. 656. inprimis vol. VIII. pag. 84. nr. 6. et 7. *Harl.*

VI. pag. 53. sq. et supra in vol. VIII. p. 645. sect. 5. p. 652. ibique not. yy. p. 673. et 696. *Harl.*

**Theodorus, Hermopolites**, graecus ICTus et antecessor CPolit. cuius scholia in leges laudat *Nic. Commenus* Papadopoli praenot. myslag. pag. 402. *Fabr.* Eius synopsis et ecloga codicis Iustiniani erotematica — in capp. LXXXII. diuisa, *Vindobon.* in cod. caes. III. nr. 8. et cod. IX. in quo synopsis ista est integro folio in fine auctior, teste *Lambec.* VI. part. 1. p. 33. sqq. et 75. — Scholia ad Basilicorum libr. XI. et XII. in cod. *Coisl.* CLII. v. *Montfauc.* bibl. *Coisl.* p. 217. — Eclog. s. selecta e decem prioribus libris basilicorum capita, cum *Theodori Hermop.* commentariis nondum editis, *Paris.* in cod. MCCCLIII. bibl. publ. ibid. in cod. MCCCLVIII. nr. 1. *Theodori Hermop.* synopsis et ecloga basilicor. una cum interpretatione. Conf. infra, vol. XII. p. 366. vbi plura b. c. d. adnotabuntur, et pag. 563. inprimis *Pohl* not. longam ad Suaresii notitiam Basilicor. Lips. 1804. 8. §. XX. p. 73. sqq. qui laudat *Reitzium* in Exc. XX. ad Theophil. p. 1242. sq. et 1245. et *Reitzium* in epistola ad Ger. Meermannum de Theodori Hermopolitae synopsi erotematica eod. Iustin. in *Meermann* Thes. iur. tom. VI. p. 861. sqq. obseruantem, epitomen istam in bibl. *Vindobon.* paullo ante memoratam, non esse Theodori synopsis; sed opusculum, per alium post tempora Theodori ex huius synopsi efformatum vel potius deformatum. Tum adinonet, cum hoc Theodoro, Iustiniani aeuum adtingente, non confundendum esse *Theodorum Hermopoliten*, qui post Basilicorum promulgationem vixisse videtur, cui *Affemannus* in bibl. iuris oriental. libr. II. cap. 20. p. 426. sq. synopsis cod. erotematicam, supra laudatam adscribit, et forte, ait *Pohl* lius, (qui plura addidit,) haud immerito. Vid. etiam *Suarezium* l. c. §. XXXIII. p. 122. ibique *Pohl* notam. — *Theodori* illius fragmenta quaedam in titulos Dig. et *Ca de Posulando* siue *de Aluocatis et Procuratoribus et Defensoribus*, cum Thalelaei aliorumque enarrationibus edidit *Ruhnken.* in *Meermann* Thesaur. laudato tom. III. et V. Conf. *Bachii* Histor. iurisprudent. rom. ed. *Stockmanni*, lib. IV. cap. 1. §. 11. p. 603. *Harl.*

**Theodorus Hexapterygus**, mathematicus, de quo Georgius Acropolita c. 32. *Histor. Byz.*

**Theodorus Hierapolites**, qui περὶ ἀγώνων scripserat (teste Athenaeo) de certaminibus gymniciis an musicis? vide *Ionsum* lib. I. cap. 16.

**Theodorus Hierosolymitanus** patriarcha, cuius Synodica exhibetur in Actis synodi secundae Nicaenae tom. III. edit. *Binianae* concil. p. 532. *Fabr.* Memoratur in Synaxario, inserto *Andraeae*, archiep. Cretensis, Opp. gr. ac lat. *Paris.* 1644. fol. pag. 287. v. *Lambec.* VIII. p. 1041. not. 2. — Eius *Synodicon*, quod incipit *πιστεύομεν τοῖς*, in cod. *Barocc.* XXX. *Harl.*

[**Theodorus Hyrtacensis**, s. *Hyrtacenus*, probabiliter Creta ortus, et professor bonarum artium CPoli sub finem saeculi XIII. et init. saec. XIV. scripsit sex homilias ac monodias et descriptionem comestitiam horti, quem *Αἴμα*, b. virginis mater, prope oppidum Nazareth, possedisse fingitur, variasque epistolae, in quibus tamen nonnulla, quae ad

Ddd 3

historiam

historiam temporum illorum illustrandam conducant, iuisse dicuntur). Sunt illae *Paris.* in cod. MCCIX. bibl. publ. et singulae feruntur in cat. MSS. *Paris.* etc. II. p. 253. Vid. etiam *Montfau.* bibl. biblioth. MSSt. II. p. 1032. de eius or. in b. virginem, inprimis *La Porte du Theil* in: *Notices et Extraits de MSSs de la biblioth. nationale* etc. tom. V. *Paris.* an. VII. nr. 49. p. 709. sq. et *ephemer. litter.* Gotting. 1800. nr. 171. p. 1711. *Harl.*]

[Theodorus, *Iacobita.* v. *Assmann.* bibl. orient. vol. I. p. 167. vbi ex *Dionysii*, *Iacobitarum* patriarchae, chronico ad a. Chr. 551. memoratur, eum creatum fuisse episcopum *Irtae*, seu ditionis Naamanis, Arabum christianorum: ac p. 425. fin. de *Theodoro*, *Iacobita*, Antiochiae patriarcha. In vol. II. p. 103. et 104. de *Theodoro*, patriarcha *Iacobitarum*, a. C. 650. qui mortuus est sec. *Dionysium* a. C. 665. aut secund. alios (p. 335.) duobus annis post, vbi 18. annos muneri suo praefuerat: it. p. 421. *Harl.*]

Theodorus, *Iconiensis* episcopus, cuius epistola de martyrio SS. Cerici eiusque matris Iulitae graece et lat. cum notis publicata a *Combesio* in lectis triumphis martyrum Christi, *Paris.* 1660. 8. p. 231. 241. *Fabr.* v. supra, h. vol. p. 209, et *Caus. Hist. lit. SS. E. I.* pag. 534. ad a. 564. *Harl.*

Theodorus iconomachus. Vide supra, in *Galata*, et *Gastus*.

Theodorus *Ilensis* ἐν β' τρωικῶν. Suid. in Παλαίφατος Ἀβυδηνός.

Theodorus imperator, vide infra, *Lascharis*.

[Theodorus, *Ingilon* vrbis episcopus Syrus, adpellatur in subscriptionibus patrum quintae synodi, teste *Assmanno* in bibl. orient. vol. I. p. 559. *Harl.*]

[Theodorus iunior, *homologeta.* v. supra, in h. vol. in Sctor. elogiis etc. in *Mariae* natiuitatem: inc. λαμπρὸς πανηγυρίζεις etc. p. 278. *Harl.*]

\* Theodorus *Lasius*, episcopus Feltrensis siue Tarvisinus, defunctus Romae a. 1464., cuius *replicam* seu *confutationem* adpellationis *Gregorii de Heimburg* a *Pii II.* bulla contra se *emissa ad concilium generale* exhibet *Goldastus* in monarchia imperii tom. II. pag. 1595. *Francof.* 1614. fol. Adpellatio illa *Heimburgii* vna cum *Theodori* replica, illique opposita apologia habentur inter *Gregorii de Heimburg* scripta iunctim edita *Francof.* 1608. 4.

Theodorus, *Leffor* CPoli, Iustino et Iustiniano imperantibus clarus, de cuius scriptis dixi volumine VI. huius bibl. p. 128. seq. *Fabr.* f. vol. VII. pag. 435. sqq. nou. edit. Add. in primis cl. *Morelli* bibl. gr. et lat. MSt. I. pag. 223. seq. — *Causi* Hist. litter. SS. eccles. tom. I. p. 503. sq. ad a. 518. — *De la Croze* in epist. ad Moshem. in *Thesau. ro* epistol. Lacroziano, tom. III. pag. 279. sq. — *Ittig.* in praef. ad tom. II. histor. eccles. sec. saeculi p. 2. et 12. vbi contra *Sagittar.* qui historiam eccl. ab ipso *Theodoro* conscriptam, siue, quae supersunt, collectanea iudicabat supposititia, disputat. *Harl.*

Theodo-

Theodorus lapsus, ad quem Io. Chrysostomus scripsit, idem cum Theodoro Mopsuesteno.

Theodorus *Lascharis*, imperator ab a. C. 1205. ad 1222. Orationes eius duas, laudes patris Ioannis Ducae et Nicaeae urbis complexas promissit Ioannes Boiuin. Orationem in S. Tryphonem martyrem memorat Allatius, quae incipit: *κείνα ἐξ ἀγῶν καὶ ἐνύματα ἐκ πηγῆς*. [v. supra, vol. VII. p. 654.]

• Theodorus *Lascharis*, imperator iunior ab a. 1255-1259. Iunioris huius Theodori *Lascharis* imper. epistolae MSSas memorat *Montfauc.* in diario italico p. 366.

Theodorus *Duca Lascharis imper.* qui a. Chr. 1259. patri Ioanni Ducae successit: De cuius orationibus duabus a Boluino editis, dixi in vol. VI. pag. 321. [f. vol. VII. p. 654. ed. noui.] Alia et codd. excitat *Oudin.* tom. III. p. 234. ad a. 1250. *Fabr.* *Oudin.* quoque citat *Cunei Hist. lit. SS. eccl.* ad a. 1255. pag. 724. dissentit vero ab eo, arbitraute, *statutum contra Graecos à Theodoro Laschari iam monacho compositum*, docetque ab ipso imperatore adhuc esse conscriptum; nec ille videtur *Oudino* nisi paucis mensibus vel hebdomadibus inter monachos permanuisse. Sed plura leges de eo infra, in vol. X. pag. 526. ed. vet. *Harl.*

[Theodorus, *Losciunae* episcopus, et alius Theodor. in *Afsemani* bibl. orientali vol. II. p. 449. *Harl.*]

Theodorus *Logotheta*. Vide infra in *Metochita* et *Muzafone*.

[Theodori *scribae*, s. qui codd. exararunt nominaque sua subscripserunt, sunt haud pauci. *Montfaucon.* in *Palaeogr. gr. libr. I. cap. 8.* collegit nomina calligraphorum ordine alphabetico, et pag. 107. octo Theodoros, codicum, qui adhuc superunt, scribas commemorauit: add. p. 5. 55. 73. 84. 85. 107. et in bibl. *Coislin.* p. 60. Theodorum a *Petrina*, codicis XIII. scribam; it. p. 42. Theodorum *Lampetum*, qui a. 6772. (a. Chr. 1264.) cod. V. s. catenam quamdam a se scriptam esse, in fine testatus est. — Theodorum, scribam cod. syriaci, profert *Afseman.* bibl. orient. vol. I. p. 133. *Harl.*]

[Theodorus *magister*, v. supra in *Elogiis* etc. Sclor. in *Paullum apostolum*: *τῆς μὲν ἐπιγραφῆς* etc. et *Allatium* de *Symeonum* scriptis p. 111. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* p. 188. de cod. CXIV. — ac *Reiser.* Indic. MSS. *August.* *Vindel.* p. 28. seq. nr. 28. — it. in codd. *Bodlei.* LIX. et LX. f. nr. 2554. et 2555. var. MSS. *Angl.* I. p. 134. sq. add. Theodor. *Daphnopater*, et in cod. *Voss.* in cit. cat. tom. II. p. 60. nr. 2255. In cod. *catal.* tom. I. p. 84. nr. 1753. in cod. *latin.* *Digbaei.* *summa philosophiae magistri Theodori, philosophi imperatoris.* — *Theodori magistri orat.* in S. *Gregorium Nazianz.* in cod. *Vindob.* X. nr. 10. v. *Lambec.* cum nota *Koll.* vol. VI. part. I. p. 81. — Eius *elogia* in S. *Paullum*, *Parisi* in sex codd. bibl. publ. — *martyrium S. Georgii*, *ibid.* in cod. MDXXIX, 17. ac nr. 8. *martyrium S. Theodori.* *Harl.*]

• Fl. *Mellius* siue *Manlius* Theodorus, doctus et christianus vir, cui S. *Augustinus* dedicauit librum de vita beata, et cuius consulatum a. C. 399. [P] dilerto carmine celebravit poeta



poëta Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio scriptam edidit Io. Georgius Graevius Vltraiecti 1694. 12. Eiusdem librum latine scriptum et adhuc ineditum *de verum natura* memorat Salmasius praef. ad Ampelium, atque edere voluit Maussacus. Huic Mallio Geuartius praeter rem tribuebat Astronomicos libros Manilii poëtae, de quo dixi in bibl. latina. *Fabr. Add. si vis, quae scripsi in breviori notitia litterat. rom.* p. 664. et in breviori notitia etc. in vsum scholar. p. 266. *Harl.*

[Theodorus, *martyr.* v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 196. *Harl.*]

[Theodorus, *Manichaeus*, de quo v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 361. 362. *Harl.*]

Theodorus, *mathematicus*, vide in Solensi, in Asinaeo et Cyrenaeo.

Theodorus, *Mazarenfis* presbyter in Sicilia, ad quem scribit S. Maximus confessor tom. II. p. 134. Siue hic siue alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cuius librum pro *γνησιότητι* scriptorum quae sub Dionysii Areopagitae nomine feruntur, memorat Photius cod. I.

Theodorus *mechanicus*, cui Proclus inscripsit librum de providentia et fato, quem dedi vol. VIII. p. 465. [f. vol. IX. p. 373. sqq. nou. edit.]

Theodorus *mechanicus*, iunior sub Iustiniano, cui librum suum de sphaera dicavit Leontius, de quo dixi lib. III. 18. 4. [vol. IV. p. 94. sq. nou. edit.]

Theodorus *medicus*, Athenaei pneumatici discipulus. Laert. II. 104. idem forsitan, cuius aliquot locis meminit Aetius. Theodori tres medici inter Aesculapii posteros, Hippocratis maiores. v. *Tzetzae* Chiliad. VII. pag. 952. seq.

Theodorus *medicus*, iunior, ad quem Libanii et Chrysostomi epistolae.

Theodorus, *medicus*, ad quem scribit Synesius epist. 115. et fortasse 7.

Theodorus Mosehion, siue Muscienus, *medicus*, qui citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in medicis libro VI. [in Elencho medic. vett.]

• Theodorus Priscianus, cuius medica scripta latina *exstant*, Gratiano et Valentiniano II. imperitantibus clarus, de quo dixi in bibl. latina IV. 12.

Theodorus \*) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnae ecclesiae CPol. circ. a. 1300. scripsit tribiblon Astronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cuius prooemium et caput primum

ex

\*) Suspicor Theodorum hunc aetate non multum distare a Constantino Meliteniota Ioannis Becci siue Vecchi patriarchae CPolitani *Λατρός* *Πατριάρχης*, Archidiacono, qui cum praefule suo post a. 1284. exful obijt. De illo vide *Allatium* de consensu vtriusque ecclesiae p. 773. seq. Eius de vni. one Latino-

rum et Graecorum, et de processione Spiritus S. librum graece et latine dedit idem *Allatius* in Graecia Orthodoxa tom. II. p. 642. et 765-921. Rom. 1659. 4. Vide et *Allatium* de Nilis pag. 26. de purgatorio p. 626. 684. etc.

ex bibl. If. Vossii \*) edidit ac latine vertit *Ismael Bullialdus* ad calcem Ptolemaei de iudicandi facultate et animi principatu. Paris. 1663. 4. Illud quum breue sit raroque obuium, lectu dignum tamen, et de Ptolemaeo singularia quaedam doceat, hoc loco integrum subiicere volui.

Θεοδώρε Μελιτηνιώτε, καὶ μεγάλε Σακελλαρίε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας προσβύμιον εἰς τὴν ἀστρονομίαν.

*Theodori Meliteniotae, et Magni Sacellaris magnae ecclesiae Prooemium in astronomiam Ismaële Bullialdo interprete.*

Θεὸς ἡγεῖσθω πάντες ἔργα τε καὶ λόγους, Φησί τις τῶν παλαιῶν σοφῶν, καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν νυνί, τῆς παρεσσης συντάξεως, καὶ συνεξαγέτω μοι θεὰ τῶν λόγων ἀνωθεν ἐπιπνοία, χεῖρα προτείνας τε καὶ ἐπιβρώνυς ἐν παντὶ τῷ παρασάντι Θεῷ. Θεὸς δὲ θεῶν τῶν ὄντι δῶροί, καὶ οἶον ἔθ' ἦκεν ἔθ' ἤξει πρὸς αὐτὴ καὶ ἡμᾶς, κατεπέμψθη Φιλοσοφία, ἐνέργεια τῆ μακαρία γε ἔσσε καὶ ἀσχολία, τὰς περὶ σῶμα πάσας ὅσον ἔθ' ἔειπεν λόγῳ λαμπρῶς ὑπεραίρουσα. Τῶν μὲν ἐρχομένων χαμαὶ καθεῖσθαι ἀπαντῶσα, τῶν ἐρωμένων δ' ὑπεράνω τιθεῖσα, καὶ κοινωνῆς τῶν οὐλύμπων πραγμάτων τὴς αὐτῆς τροφίμης ποιῶσα περὶ γῆν ερεθισμένης ἐτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον εἰς μίμησιν ἡκοντῶς, ὅσον ἐφικτόν, τῷ Θεῷ. ἦν ὁ μνῆσι μὲν οἱ τε τροφίμοι ταύτης, καὶ ὅσοι περ ἀπὸ τῆς συννάας ταύτης ποιητικῆς. ὁ μνῆσι δὲ λογιῶν ποιῶν τε, καὶ οἷς τὸ τὴν γλῶσσαν ἐλθινίζεν σπεῖδη, πλὴν εἰ μὴ πᾶς τις μανίαν ἀπαρᾶγορητὸν μαίνεται, ἔτω μέγα καὶ θεῶν τι χεῖμα, σοφία. Καὶ ἔτως ὑπερφύδεις ἡνοῶσαι, ὡς μηδὲ ἔχεν εἰπῶν ῥήτε τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον παμπληθές ὑπερέχεν τῶν ἄλλων, εἰκὲν ἔδδ' ἐγένονεν, ἔδδ' ἄλλω τῷ μηδενὶ τὸ πρόσσημα τῷ ἐπενεγκῶν, \*) ἔτ' ἄλλω μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπων προσήκεν. Οὐκ ἔνδ' ἔτι ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπέσσης, τῷ ὄντι κα-

A veterum sapientiam quodam dictum, Omnis operis et sermonis dux sit Deus; quem ego imitatus dico, huius, quam adgredior, constructionis, coelestibus desuper sermonibus inspirata dux sit, operamque comitetur et adiuuet, qui manum suam auxiliatricem et confortantem in omnibus aduersis porrigit deus. Deus, inquam, qui donum reuera diuinum, quale nunquam largitus ipse est, aut largietur, Philosophiam nostris hominibus dedit: quae beata mentis operatio quum sit ac quies, omnes corporeas actiones et operationes splendore suo, praeterquam quod dici queat, superat et vincit, supra quidem terrestria erigendo, supraque visibilia collocando; alumnos suos, et terram adhuc incolentes rerum coelestium participes reddit, et ad deum, quantum adsequi id licet, imitandum promouet. Quam cum ipsius alumnis quotquot Poeticam, cum ea templum commune habentem, colunt, hymnis celebrant. Oratores, quique graece loqui ambiunt, nisi insania incurabili agantur vexenturque, laudes eius canunt et praedicant, adeo magna divinaque res est sapientia. Tanque eximie ac excelsae de ea sentiendum, vt aliud quicquam eorum, quae apud nos mortales valde multa sunt, ceteris praestare quisquam dicere neque-

\*) V. cat. biblioth. Leidens. pag. 397. nr. 44. Est quoque Paris. in cod. MMCCXC. nr. 4. bibl. publ. In nota MSta Fabricius, Comnenus, ait,

eius in Euangel. commentarium MS. in bibl. Vaticana refert Posseuin. Harl.

p) Οὐκ ἔνδ'.

τα Φαινόμενα κάλλιστον καὶ ἀνθρώπων ἀληθῶς  
λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τὰ τῶν λογίων με-  
τεχόντων τῷ ἔτι διαφέροντα.

II. Τῆς τοῦτον ἀριστοτέλους φιλοσοφίας  
τὰ περὶ τὸν ἑρῶν θεωρήματα τῶν θεολογι-  
κῶν δόξα πάντων ὑπερῶνδρυσμένον, πρὸ κράτι-  
σόν καὶ κεφαλαιῶν καὶ παρέσις τῆς ὑπερ-  
κεφαλῆς ἀστρονομίας ὑπερβύλλαν ὁρᾷ. ἡ τῶν  
ἀλλῶν ἔσα καθάπερ ἐπὶ προσῆν, ὅλην μὲν  
ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον  
ἄρῃ σῶμα, παρέχει δὲ τὴν τε αἰτίαν τῇ  
λοπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ἔτι τὴν γε-  
νησιν. ἀρῶν τὴν ἡδὴ κόσμον γενῶσα πρὸς  
ἐννοιῶν, καὶ ἀρῶν τοὺς λόγους καὶ μυστήρια.  
Τὰ τε τῶν γραμμῶν ὑποῖσα πᾶσι, καὶ ὡς  
ἴσως εἶπεν, δημαγωγὸς [P] ἑρῶν καὶ  
σοφίας ἐν αἰθέρι τῶν ἀνθρώπων ποῖσα.  
Μη' κατ' ἐπιφανῆν γαίης ποσὶ δουρίτας,  
ὅταν ἄστρον κατὰ νῦν ἀμφιδρόμος ἰχθυήσῃ  
ἡλικας.

III. Εἶπω τὸ μᾶζον καὶ τελειότερον,\*) οἱ  
πᾶντες ἀνθρώποι δ' ἔαν θεῶ, ποιήσιν δὲ χει-  
ρὶ αὐτῶ ἀναγγέλλει τὸ σέρεμα. Καὶ ἔτι  
ἐν νήθῃσιν ἄστρον, φησὶ πρὸς ἰωβ\*\*) ὁ ἀρῶ-  
ν πλῆθῃ ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ἐνομα-  
σα καλῶν. ἡ ἡσάν με φῶν μεγάλη πάντες  
ἄγγελοι με καὶ ὑμνησάν τί τ' ἄλλα; Ἀβρα-  
ὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφύς τῇ πο-

at. Neque contigit, ut ullus alia de re quali-  
bet hoc elogium protulerit, nullam scilicet ho-  
mini rem magis quam sapientiam continere.  
Nullo iaque alio modo, quam si sapientia  
subsistat, hominem pulcherrimum, et ratione ve-  
ra viventem, ob eamque ceteris animantibus  
vivēntibus praestantiorē excellēntiorēque  
ostendere possibile est.

II. Philosophiae igitur summa cultu ac ve-  
neratione prosequendae Theoremata, quae  
ad rerum caelestium contemplationem perti-  
nent, Theologiae scientia supra ceteras feor-  
dinaque ab iis sedes sublimiores inter se occu-  
pante, praecipua inter alia sunt; principatum  
que obtinent; inque illis nubes, et cuncta mēto-  
ra superantis. Astronomiae excellentiam spo-  
culari licet. Quae, quum ceteras omnes sci-  
entias antecellat, materiam quidem, seu ob-  
iectum, in quo versatur, coeli corpus, bea-  
tum cuidam dictum, proponit, ipsaque cau-  
sa est et omnino genitrix contemplationum,  
quae in ceteris Matheseos partibus sunt; quum  
et numerum eiusdem cum mundo ordinis et  
naturae, rationes Harmonicas et Musice pro-  
ducat generetque; linearumque proprietates et  
adfectiones stabilizat, atque, vita dicam, Orato-  
res caelestes et Sophistas aethereos homines red-  
dat; qui, quum circumperitentes se astrorum  
revolutiones mente inuestigant, pedibus ter-  
ram calcare amplius se non putant.

III. Quod maximum et perfectissimum  
que est, dicam: Caeli enarrant gloriam dei,  
et opus manuum eius annunciat firmamentum;  
quo autem momento astra creata sunt, qui eo-  
rum multitudines numerat, et omnibus in no-  
mina vocat, deus ad Iobum dicit, magna vo-  
ce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnis  
que celebrant. Quid plura? Abraham ille  
bea-

\*) Por. \*\*) Psalm. XIX. 1. \*\*) Iob. XXVIII. 7.

Χυθείω καὶ ἀπάξ ἐνισχυόμενος πλάνη, πρῶ-  
τος, ἢ δ' εἰπὼν καὶ μόνος, τὸν τῶν ἑλάν  
ἔγνω ποιητὴν καὶ θεὸν πολυτῶρ ὦν καὶ παν-  
επιετός, φησὶ τις ἀνὴρ ἱερός, ἀποπρασποί-  
μενος, μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγκείμενον, τὴν  
δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν ἀρεκὴν ἡγόμενος  
ἐαυτῷ πρὸς πᾶσαν εὐετηρίαν, ἔπει καὶ μόνῃ  
εἶδεν εὐδαιμονίαν. <sup>γ)</sup> Φιλοσοφία τὴν τῆς ψυ-  
χῆς εὐεξίαν· καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀληθὴ περὶ  
θεῶν κηρύσσων, γινώσκων, τοῖς κατ' ἕραν  
θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νῦν ἀκριβῶς ἐπισήσας.  
[[P] κρείττους ὦν τὰ τοιαῦτα, καὶ ζύμπλα-  
σαν ἀστρονομίας ἔχων τὴν ἐπιστήμην.

IV. Ἐχω καὶ τοῦτο προσθεῖναι, καὶ ὄντως  
ἐπὶ καιρὸν. Πολιτεύεται μὲν γὰρ τῇ κατ'  
ἡμᾶς φύσει δι' ἡμᾶς ὁ Σατήρ· μυρίων δὲ ὅσων  
θαυμάτων χρησάμενος ἐπιδείξει, τέλος τῶ  
τῶν Ἰουδαίων ἐπιθεμένη τέτῳ φθόνῳ κακῶς,  
ἐκὼν ἐπὶ τὸν στυγρὸν ἀνάγεται, καὶ πα-  
σχέει σαρκί· τότε ταῦν πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις  
παράδοξως γεγενημένοις καὶ σκότος ἤλις  
καταχέρομενον ἦν τοῖς ἡκριβώκοι ἀκριβῶς  
τὰ ἑρᾶνια, πάντων μάλιστα παρέχον μαν-  
θάνειν θεὸν εἶναι τὸν ζύλῳ μετεωρισθέντα  
τῆς καταδίκης· τὴν μὲν γὰρ ἐκάστοτε γιγνο-  
μένην ἐκλειπτικὴν φαντασίαν τῶ τῆς ἡμέρας  
ὀφθαλμῷ λαμπροτάτῃ, ἐκ τῶν περὶ τὴν συν-  
εδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης ἐπιπροσθήσεων  
ἔστιν ὁρᾶν τῶ τῆς φύσεως ἀποτελεσμένην ὄρω,  
καὶ μόνῃς κεκτημένην χρόνον ὑδέποτε. Ἐπὶ  
γὰρ μὴ καὶ τὸ πρῶτον ἐκλειπτικὸν μέρος, τέτ'  
αὐτὸ καὶ πρῶτως ἀναπληρῶμενον, ὥσπερ  
αὐτὸ τελευταίως ἐπισκοτέμενον, ἀνακαθα-  
ρόμενον ὕδατον· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἄλλοις ἀν-  
θρώποις ἐπὶ διαφορῶν μερῶν φανταζόμενον

beatus in Assyria natus, Deorumque plurimo-  
rum falso cultu et errore implicatus, primus,  
liceat etiam dicere solus, uniuersorum creato-  
rem et deum agnouit; quum ipse multiscius,  
vique vir quidem sacer ait, omnium intelli-  
gens esset; abdicatoque Assyriorum instituto,  
ad felicitatis abundantiam copiamque rerum  
omnium, veritatis comprehensionem sibi suf-  
ficere exstimauit; solam siquidem vpicamque  
beatitudinem Philosophiam, qui animae bo-  
nus rectusque habitus est, ipse nouerat. Ve-  
ram siquidem de deo scientiam et cognitio-  
nem fuit adsequutus, ubi mentis, quae pars  
in homine principalis est, adcurata diligentique  
adplicatione theorematibus caelestibus  
perfectissime perceptis vniuersae Astronomiae  
peritiam acquisiuit.

IV. Hoc etiam addere, idque opportu-  
ne, possum. Saluator quidem naturam no-  
stram propter nos induit; infinitis vero editis  
miraculis, Iudaeorum ipsi insidiantium mali-  
tia et inuidia tandem comprehensus in cru-  
cem volens Iponteque sua agitur, et in carne  
patitur. Praeter cetera autem, quae inopi-  
nato insolitoque more contigerunt, tenebras  
soli superfundi, iis etiam, qui rerum coele-  
stium adprime periti erant, discernentibus,  
accidit; quod omnium maxime ad illum,  
qui in ligno condemnationis sublatum erat, co-  
gnosendum, quod deus ipse esset, causas  
praeiuit. Solis enim, qui diei oculus est  
splendidissimus, eclipsim per lunae in syno-  
dicis coniunctionibus interpositionem iuxta  
naturae leges factam, at sine mora in tene-  
bris semper, cernere quandoque datur; quae  
insuper prior deficit pars, prima quoque lu-  
mini restituitur; vicissimque, quae ultimo ob-  
scuratur loco, postrema etiam emergit: atque  
etiam diuersis in terrae climatibus, aliis aliis-

Ecc 2

que

γ) Φιλοσοφίαν.

τῆς γῆς. Τὴν δὲ ἐν τῷ Σωτῆρος πάθει γεγενημένην, ἐν τοῖς πανσελήνῳ τηλικαύτῃς κομικῇ δυομένῃς φάσκα<sup>ς</sup>), τελεσθῆναι [P] συνθαύματι τῆς σελήνης ὕψους ἐκ διαμέτρου, καὶ κείθεν δραμέσης ἀχρόνως πρὸς εὐροδόν· καὶ αὐτῆς αὐτῆς πρότερας τυχέσης ἐκτόπως εἰσεσεως· καὶ τοῖς ὅλοις ἐπὶ τρισὶν ὅλαις ὥραις ἔτι διαμῆναι μετὰ τὸν τῷ πρώτῳ ἐκλείποντος χρόνον, τῷ δ' αὖ ὑπερον πρώτῳ πρὸς δὲ καὶ ζόφον πᾶσαν κατὰ ταύτην τὴν ὑφ' ἥλιος ἀνίσχοντος ἀχρεὶ καὶ δυομένης μεγάλως ἐκπλήττοια, καὶ τὸ περιὲν δεικνύντα τῆς τῷ εὐρωθεντος ἰσχύος, μόνος ἀν' εἰδείῃ σαφῶς ὃ γ' εἰς τέσσατον ἀστρονομίας ἰών· ἐνθεν τοι καὶ γνῶσις μάλα ἀκριβῶς, εἰ μὴ συντίθεται ἰδελοκακεῖν, χρωμεῖος<sup>ς</sup>) ὡς περὶ παιδοτρίβῃ, τῇ τῶν θρανίων ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ, τάλιθδὲς ἤδη προκαγγελάσῃ μὴ ψιλον αἰθρῶπον εἶναι, θεὰ θρῶπον δὲ ἐπὶ ζύλῳ κρεμάμενον. Εἰ δὲ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκίτος ἐν μεσημβρίᾳ, μὴ συμβᾶν, ἤπερ δοκῇ τῇ τέχνῃ, φύσεως πάντως ἀκολουθία, θεῷ δὲ θαυμαστικῶς προσάγματι.

V. Ὡς ἐξέσι μὴ ὄντως ὡς θεοπέσιόν τι χρῆμα καὶ κάλλισον, τὴν ἐν ἀνθρώποις τιμιωτάτην καὶ θεοτάτην τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσαν τάξιν, τὴν ὑπέροιστον ἀστρονομίαν· καὶ ἄνω βαίνουσαν προσειπὼν, ἀλλὰ καὶ τρέπον κήρυκες σεβασμιωτάτη παρ' ἡμᾶς ἦκεν πρὸς τῷ Θεῷ, πᾶσι, δεικνύσαν τοῖς καλῶς ζουράσι τὸ [P] δέον, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγελάσαν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γινόμενον αἰθρῶπον Θεὸν αὐτῆς μενόντα, καὶ τῷ τῆς σαρκὸς προσλήματι πᾶσαν ἐπὶ εὐρεῖ τὴν φύσιν ἀναεῖμεν. Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεῷ δι' ἀγγέλου παλαιὸς λόγος καὶ

que hominibus varia et inaequali magnitudine eclipsis adparet. Quae vero sub passionis tempus, quando legale Pascha mactabatur, in plenilunio luna soli ex diametro opposita, et illinc ad conjunctionem incessanter currente, incidit, coniuncta miraculo fuit visa. Statum rursus qui in principio fuit, haec eclipsis mirabiliter retinuit; ita ut ab initio et post solidas per tres horas deficiens et obscuratus totus sol permanferit. Tenebras porro, quae terrarum orbem ab oriente ad occasum protensum terruerunt, quaeque virium ac potentiae crucifixi magnitudinem ostendere, solus inconfectas fuisse nouerit, qui ad astronomiae intimos penitissimosque recessus penetrarit. Ex quibus, nisi data opera malignus esse quis velit, coelestium contemplatione scientifica, quae non hominem simplicem, sed Deum hominem in ligno pendentem declarat et praedicat, tamquam praecceptore usus veritatem hanc certe admodum cognouerit. Tenebrae siquidem nocturnae, quae meridiano tempore contigerunt, secundum astronomicae artis dogmata naturae leges non sequutae, sed iubente ac praecipiente deo sunt portentose obortae.

V. Tamquam ergo rem aliquam reuera admirabilem ac pulcerrimam, quae inter homines scientiasque ceteras locum maxime sublimem et diuinis proximum occupat, astronomiam supra modum venerandam, adque superiora scandentem adpellare, quin etiam praconis vices adorandi obeuntem a deo ad nos profectam dicere possumus, omnibus recte considerantibus quod oportet monstrantem, ac clare adiutantem, ipsum pro hominibus hominem factum, deumque rursus manentem carnis etiam adfuntione omnem in cruce naturam renouare. Astronomiam enim-

s) Πάσχα

ε) Ὡς περὶ.

ἀληθῶς ἔχων διδόνθαι τοῖς ἐν τῷ Σῆθ, ὅτι δὲ.

enimvero vetus veraque narratio est, a deo per angelum *Sethi* posteris traditam esse, quod pro comperto quidem habeatur.

VI. Τὸ μὲν ἔν τας γνομένης ἐκάστοτε σχηματισμοῦ τῶν κινήσεων ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν θεωρεῖν, τό, τε δι' ἀστρονομίας προγνωστικόν, τὸτο δὴ \*) ταῖς ἀληθείαις εἰδέναι τέλος. Περὶ ὧν ἡ σπηδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης συντάξεως, καὶ γινώσκιν ἡγεσθαι ταῦτα διὰ φιλοσοφίας ἐπιστημονικῆν περὶ τῶν ὑπὸ Θεοῦ παρηγμένων φύσεων ὅση τε ἔχει, καὶ ὅπως ταῦτα φέρεται, θεϊκῆς παιδαρχήντα πάντως ὅροις τε καὶ προτάγμασι, μέγα δεδεικται πολλαχόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπερέμγα το καὶ ὑπερσπῆδασον.

VI. Occurrentes igitur fabindo motus solis et lunae ceterarumque stellarum inter se et ad terram configurationes, contemplari, et, quae per astronomiam habetur, praenotionem; qui veritatum noscendarum finis est, in quibus adsequendis tredecim magnae constructionis libris compositis operam suam *Ptolemaeus* locavit; eaque scientificam philosophiae regulis exilimare de quorundam a deo productorum naturis notionem, quomodo ipsa se habeant, et qua ratione diuinis praeceptis et decretis prorsus obsequendo ferantur, magna et ardua multis argumentis demonstrata res est, utque verum dicam, supra modum magno et summo cultu veneranda.

VII. Τὸ γο μὲν τὰς δραστικὰς τέτων ποιότητας, καὶ τὴν φυσικὴν τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ιδιοτροπίαν, αἰτίαν τῶν περὶ ἡμᾶς συμπτωμάτων τιθεσθαι, καταψευδομένους [P] τῶν ἑρηνίων, καὶ τῆς τέτων κινήσεως τὰς γενέσεις πλέκειν, καὶ τὰ ζυμβαίνοντα, καὶ τεῦθεν δεκτὴν τὴν τῶν μελλόντων ἔχειν εἰδέναι προγνωσκῶν, ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δ' αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχέσεως ἐξαιρέτως κεκλήσθαι, πολυασχέλη ματαιότητος ἐστὶ, τῇ τῶν ἀστέρων κινήσει τὰ ἡμέτερα συμπεράτης· τὸτο τοίνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὕγιες κεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον, καὶ πρὸς πλάνην φέρεται καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐτεβῶν ἐθέλῃσι παῖν τοι λυμαινόμενον. Ταῦτ' ἄρα καὶ νόμοι θεοὶ, καὶ θεοπισίων καὶ θεοπεπῶν θεοπίσματα διδασκάλων συνγε τοῖς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ θεοπόρρω βάλῃσαν, κακῶς καὶ ἀθέως \*) ἐζη-

VII. Qualitates autem ipsorum actiuas, et naturalem configurationem peculiarem modum, causam eorum, quae hominibus accidunt, coelestibus corporibus falsa tribuendo statuere; exque illorum motu genethliaca themata contexere; et accidentia deducere, indeque praenotionem futurorum haberi posse, quod ad astrologiam, mathematicae singulari eximioque nomine insignitam, pertinet, existimare, otiosae stultitiae ad astrorum motus, tamquam ad causas, humanas actiones referentis opus est. Illius igitur artis, quae ad quicquam boni sanique nihil confert, quaeque nullam cum veritate adfinitatem habet, cognitio in errorem, corruptionis perditionisque abyssum, pie agere volentibus valde perniciosam, abducit. Talia igitur, vna cum magiae prauam artem, quae hominem a deo longe proiicit, improbe et spreto

Ece 3

numine

u) Τὰς ἀληθείαις.

v) Ἐξαιρέτως.

σκημένην, καὶ μαθηματικὰς, ὅταν Ἀστρο-  
λόγους, ὡς εἰκός, ἀποτροπιάζοντα· ἅτε  
δὴ πρὸς τὰ ἄνω κεκηνότας γε μάτην,  
καὶ τῇ τέττων κινήσει τὴν ἡμετέραν προσα-  
ρτῶντας ζωὴν θεομαχῶντας ἀντικρὺς, καὶ  
βαίνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἐπὶ  
κακῷ δῆπερ τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν  
ἴσῳ δ' εἰπὲν καὶ ψυχῆς.

VIII. Ἄλλ' ἐκείνους μὲν ἔγω πάντας δὲ  
αἰζῶς τῆς ἡμετέρας ἐξωθῶσιν αὐλῆς οἱ κα-  
λῶς αὐτῆς προΐστάμενοι· ἐγὼ δὲ τέτοις ὅσα  
καὶ [P] πᾶσι πατράσι ἐπόμενος τοῖς ἱεροῖς  
τροφεῦσι καὶ παιδευταῖς, καὶ παρ' ἐδὲν μὲν  
ἄγων, καὶ διαπτύων δυοῖν τῶν τῆς ἀστρο-  
θεάμονος σοφίας εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπι-  
βυλόν τε καὶ σφαλερόν, καὶ τὸ τὰς τῶν ἐμ-  
περιχομένων μεταβολὰς διὰ τῶν ἀτέρων συ-  
σχηματισμῶν ἀποτελεσμένας οἱ περὶ ταῦτα  
κομψοὶ τὴν αἰλῶς φασὶν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ  
λίαν ἐπικινδύνως. Τὸ πρότερον δὲ τῇ τάξει  
τε καὶ δυνάμει, καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα  
κατὰ τῶν αἰλῶν, πρὸς μεγίστην ὄνησιν φέρον,  
καὶ περὶ τὰς τῶν ἀτέρων μόνον κινήσεις ἔχον  
ἐν λόγῳ τιθέμενος, ἔδοξα πρὸς εὐχρηστον τῆς  
θεωρίας ὑπομνηματισμὸν ἐμαυτῷ τε χάριν  
καὶ τῶν γε προτερεψάντων ἐκ παλαιωτάτων  
συνήδων, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βιβλῳ τῷ παρ-  
όντος συντάγματος, ὡς ἐν κεφαλαίοις, ψη-  
φοφοριῶν εἰσαγωγὴν προεκθέσθαι, καὶ ὑπο-  
τυπῶσθαι, πρὸς τε τὴν δευτέραν καὶ τὴν  
τρίτην μάλα συντείνεσαν· ἧς περὶ πλεῖστα  
συγγραμμάτων διεξοδικώτερον εἰργασαὶ τῷ  
Φιλοσόφῳ Συριανῷ, Θεωνί τε καὶ Πάππῳ  
τοῖς μαθηματικῇς, καὶ Ἰωάννῃ Γραμματι-  
κῷ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ· ἔσι δὲ αὖ  
ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσεξεύρηται. Κα-  
τὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰς τῆς μεγάλης συν-  
τάξεως ψηφοφορίας τῶν τε πλανωμένων

numine exercentibus, mathematicisque, vi-  
delicet astrologis, et leges diuinæ, et magi-  
strorum dei cultorum, diuinoque spiritu ad-  
flatorum oracula iure merito auersantur abo-  
minanturque. Illi quippe ad corpora superio-  
ra oscitante ore frustra respicientes, ab eo-  
rum motu vitam nostram pendere, deum ad-  
uerso vultu impugnando, positosque terminos  
transiliendo, statuunt; unde tandem in  
caput suum perniciem animamque pariter suam  
accerfunt.

VIII. Sic itaque omnes illos ex nostris  
caulis, qui recte illis prae sunt pastores, me-  
rito expellunt. Horum etiam ego, utpote fi-  
lius patrum nutriciorum et paedagogorum ve-  
stigiis insilendo, duarum, quae circa astra  
versantur, scientiarum alteram nullo in pre-  
tium habeo, utque deceptricem ac fallacem in-  
tutamque auersor: quatenus quae in mundo  
mutationes accidunt, ab astrorum positu et  
configuratione immitti adserunt, qui eam  
praecipue iactant, ac maximo cum periculo  
profidentur. Ordine vero et facultate primam,  
primas enim partes haec aduersus alias sibi  
vindicat, vtilissimam ac maxime conducibi-  
lem, in astrorum motibus rimandis solummo-  
do versantem plurimi faciens, in primo hu-  
ius operis libro, ut Theoriae explicationem  
et in illam commentarium, tam mei, quam  
hortatorum mihi ab antiquo familiarium causa  
faciliorem exhiberem, calculi absoluedi isa-  
gogen praemittere, et compendiose declarare  
decreui, quae ad ea, quae secundo ac tertio  
libro continentur, percipienda valde condu-  
cat. Quo de calculo in diffusioribus amplio-  
ribusque commentariis philosophus Syrianus,  
Theon et Pappus, et Iohannes Grammaticus,  
cuius Alexandrinus, tractarunt; cui calculi sub-  
ducendi methodo a nobis reperta quaedam ad-  
iecta sunt. In secundo vero libro calculi in  
planetis ac fixis instituendi Magnae constructio-

dis

[P] καὶ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφοδεῦσαι καὶ ὑποδείγμασιν εὐχερεῖς ἐργάτασθαι, ἀναγράψασθαι ἅμα καὶ τὰς τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας ὡς ἐν ὑποδείγμασι, καὶ δεῖξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι συμφωνίαν. Ἔτα καὶ τὴν τρίτην τὰς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας περιέχουσαν συμπεράναι τῆς παρῆς συντάξεως, ὑπερ᾿ ἀστρονομικῆ τριβίβλος τένεμα. Γοῖς μὲν ἄλλοις πάντως ἀχρεῖα καὶ παρορᾶσθαι δικαία. Ἀλλὰ τοῖς γε πρὸς τὸν λόγον κεινηκόσιν ἡμᾶς ἐταίροις χρησιμος, καὶ τῆς τοιαύτης θεωρίας ὑπόμνησις, καὶ μάλιστα τῷ γεννησαμένῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, ἐκφύντι μὲν ἤδη τῆς Κωνσταντίνης καὶ ἱεῖας Ῥώμης, τελευτῇ δ' εἰς τὴν ἐν Χρυσῷ διακονίαν, καὶ τῆς αἰτίας συγκλήτης τῆς ἱερᾶς μεγάλῃ Σακελλαρίῳ καὶ διδασκάλῳ τῶν διδασκάλων τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τῆς Θεᾶς ἐκκλησίας, καὶ Ἀρχidiaκῶν τῶν εὐαγγέλιου βασιλικῆς κλήρης. Καὶ δὴ τῆς ἀστρονομικῆς τριβίβλος ταύτης ἡ πρώτη, ἡ ψηφοφορίων εἰσαγωγή περιέχει ταυτή.

Τὴ αὐτὴ κεφάλαιον α'.

Τί ἐστὶν ἀστρονομία, καὶ παρὰ τίνων εὐρηθῆσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς Ἑλλήνας ὕψιστον.

Τίς τε ὁ σκόπος τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τέχνη περὶ τὰ ἐρανία σώματα καταγινόμενα, τέλος [P] ἔχουσα τὸ γινῶσθαι τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ἐτι δ' ἀστρονομία ἐστὶ γινῶσις πᾶσιν συνεχῶς αἰκινήτων. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, παρεννομασθέντα ἐκ τῆς πρώτης καὶ τιμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πᾶσι περιεχέσης ἐρανίης σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ κινήσεων θάτον τῶν ὄντων καὶ κάλλιστον ἔσται μάθημα. Ἄτε δὴ καὶ περὶ τὰ θεία

nis modum planiori methodo tractare eximiusque faciliorem reddere; simulque numerandi rationes in canonibus manualibus exhibit per exemplorum modum in eo describere, amborumque in omnibus consensum ostendere statui. Huius vero nostrae constructionis libro tertio, *Persicarum talnatarum* manualium numeros et calculum includemus, opusque nostrum *astronomicum Tribiblum* appellabimus; ceteris quidem aliis inutilis erit et iure despectui prorsus habenda. In hanc tamen theoriam commentarius non solum sociis amicisque, qui ad scribendum hortatores impulsoresque fuere, utilis erit; sed et mihi eius auctori, *Theodoro Meliteniotae*, qui Constantinopoli, seu nouae Romae olim natus, sum inter ministrantes in Christo relatus, et senatorii ordinis sacri honoribus adeptus Sacellarius magnus factus; et sanctissimae magnaeque dei ecclesiae doctor doctorum, ac sancti imperatorii cleri archidiaconus. Huius itaque astronomicae Tribibli primus liber, qui et ad computationes introductio est, haecce continet:

Eiusdem Caput I.

Quid sit astronomia, et a quibus primum inventa ad Graecos postea deuenerit. Quis etiam mathematicas et magnas constructionis sit scopus.

XI. Astronomia ars est, quae circa caelestia corpora occupatur et versatur, cuius finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuac quantitatis semper motae cognitio est. Astronomia quoque sphaerica vocatur a prima, eaque digniore, sphaerica doctrina denouinata, quae sphaeram coelestem omnia ambitu suo comprehendentem conueniuntur; a stellis quoque in ea existentibus (*γραῖσα νομμία*) adpellata, diuina reuera et pulcher-



κατανοσμένη καὶ τὰ ἑράνια. Καὶ μόνη, κα-  
θ' ὅσην Πτολεμαῖος ἐν τῷ τῷ πρώτῳ πρώτῳ  
τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν αἰ-  
καὶ ὡσαύτως ἔχόντων ἐπίσχεψιν ἀναστρεφο-  
μένη, διὰ τὸτο ἔσαι δυνατὴ καὶ αὐτὴ περι-  
τὴν οἰκείαν κατάληψιν, ἔτε ἀδελφὸν ἔτε  
ἀτακτικὸν ἔσαν, αἰεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχεν, ὅπερ  
ἔστιν ἴδιον ἐπιστήμης. Εὐρηταὶ γὰρ μὲν τὸ τοι-  
τον ὑπέρσπεμον ὄντως μαθημα παρὰ τῶν τῷ  
Σηθ' ἐνός τῶν υἱῶν Ἀδάμ ἀπογόνων· ὡς δ', τε  
παλαιὸς ἐκ πατρῶν λόγος ἔχει, καὶ ἀληθῶς  
ἔχει. Καὶ μὲν τοι καὶ Ἰασηπος Φιλαλήθης  
αἰνῆς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀρχαιολογίᾳ  
συγγράφεται.

X. Μιμηταὶ γὰρ ἔτοι τῷ ἑαυτῶν γεγόνό-  
τες γεννήτορες, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ ἑρά-  
νια καὶ τὴν τέτων διακόσμησιν ἐπενόησαν,  
πρῶτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπας καὶ  
τὰ σημεῖα τῷ ἑράνῳ καὶ τὰς τροπὰς τῷ ἐνιαυ-  
τῷ, [P] καὶ τὰς ἐβδομαῖδας, καὶ τοῖς ἀπλα-  
νέοι τῶν ἀστέρων ἐπιθέντες ὀνόματα καὶ τοῖς  
πλανωμένοις. Ὅπερ δὲ τῷ μὴ διαφυγεῖν τὴν  
ἀνθρώπων τὰ εὐρημένα, μηδὲ πρὶν αἰς γνῶ-  
σιν ἔλθειν φθαρῆναι, προειρηκότος Ἀδάμ  
ἀφανισμόν ἔσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ'  
ἰσχὺν πυρός, τὸν δὲ ἕτερον κατὰ βίαν καὶ  
πλῆθος ὕδατος, σήλας ποιησάμενοι δύο τὴν  
μὲν ἐκ πλίνθου τὴν δ' ἑτέραν ἐκ λίθου, ἀμφο-  
τέρας τὰ εὐρημένα προσέγραψαν, ἵνα τῆς  
πλυνθίνης ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας ἀφανισθείσης,  
ἡ λίθινη μένῃσιν ἅπαντα δοῖν μαθεῖν τοῖς  
ἀνθρώποις τὰ ἐγγεγραμμένα· δηλῶσα καὶ  
πλυνθίνην ὑπ' αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν δὲ καὶ  
μένειν κατὰ τὴν Συρίδα γῆν ἄχρις ἐκείνης φη-  
σὶ, λέγων δὲ τὴν λίθινην· τῆς δὲ γῆς ἐπομ-  
βρίας κατὰκλυσθείσης, καὶ μὲν Νωὲ περισω-  
θέντος, ἀρχηγὸς τε καταστάντος δευτέρου  
κόσμου· καὶ δὲ τῶν ἀπ' ἐκείνης, διὰ τὴν ἣν  
ἐπενόησαν τόλμην οἰκοδομούντων τὸν πύργον,

pulcherrima est disciplina. De diuinis quip-  
pe coelestibusque rebus cogitando, circa con-  
templationem eorum, quae eodem semper se-  
modo habent, ut libri I. magnae constructio-  
nis cap. i. *Ptolemaeus* adserit, sola etiam ver-  
fatur; qua de causa in prop-ii obiecti com-  
prehensione, quae nec obscura nec confusa  
est, tantum pollet, ut sibi semper similis et  
immutabilis permaneat, quod scientiae pro-  
prium est. A *Sethi* quidem *Adami* liberorum  
vnus posteris haec est omni veneratione ma-  
ior inuenta disciplina; quod quidem veterum  
patrum monumenta veritati consona docent:  
idque *Iosephus* veritatis studiosus profecto et  
amans Antiquitatum Iudaicarum lib. I. scri-  
psit.

X. Enimvero quum hi sui parentis imi-  
tatores essent, de coelestibus eorumque ordi-  
ne et ornatu philosophari cogitarunt: primi-  
que literarum typos, coeli signa, anni par-  
tium conuersiones et septimanas inuenerunt,  
fixisque stellis ac planetis nomina imposuere.  
Ne vero illa inuenta hominibus perirent, et  
antequam forent cognita euanescerent, quum  
vniuersi deletionem ruinamque duplicem, vi  
ignis alteram, alteram infinita aquarum co-  
pia futuram praedixisset *Adamus*, columnis  
duabus exstructis erectisque, vna quidem la-  
teritia, lapidea altera, inuenta sua vtrique in-  
scripserunt; ut, si lateritia ab ingentibus pro-  
fusisque imbribus corrumperetur, lapidea su-  
peresset, ex qua possent homines cuncta in-  
scripta addiscere, atque lateritiam ab ipsis quo-  
que fuisse erectam et consecratam: quam  
etiam, lapideam dico, ad illa usque tempora  
in Syria stare ac permanere ait. At quum di-  
luuio terra cooperta fuisset, ac solus *Noë*,  
secundi mundi princeps factus, seruatus  
fuisset, eiusque posteris audacia, quam ani-  
mo praesumerant, turrim aedificassent, ipso-  
rumque linguae confusae perturbataeque fuisset,

συγχυθέντων τῇ γλώττῃ, αὐτοὶ δὲ κακῶς καὶ ἀδύνατος ὁμοφωνούντων; μόνος Ἀρφαξάδης ἔτι εἰκίαν διατηρήσας, Χαλδαίων πρόγονος. Οἱ δὲ Φύλακες ἀγαθῆς γεγονότες, καὶ τὰ ἐπὶ λυδίας σήλης εὐρόντες ἐγγεγραμμένοι, τὴν τῶν θρανίων συνεγράψαντο ἐπιστήμην τεσσάτον θαυμασθέντες παρὰ πᾶσιν ἐπὶ σοφία, ὥστε καὶ τὸς αὐτῶν φιλοσόφους περὶ ἀστρονομίαν [P] τὸ πλέον ἔχοντας, καὶ γενεθλιαλογεῖν ἤδη προσποιημένους, Χαλδαίους προσαγορεύεσθαι.

lent; quod inique spretoque deo in ipsam coniurassent, propriam nationemque *Arphaxadus* retinuit, et Chaldaeorum nationis parens auctorque fuit. Hi vero indolem bonam ingeniumque nacti, quae lapideae columnae inscripta erant, inuentis, caelestium scientiam conscribere. Quorum tam eximia fuit sapientia, ut eos omnes homines sint admirati, adeo ut ipsorum philosophi in rebus astronomicis, ut plurimum occupati, exque figuris natalitiis caelique thematibus praedicendi autem professi, Chaldaei sint etiam appellati.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησὶ, τῷ κοινῷ τῷ γένει ὀνόματι κατ' ἐξακὴν ὀνομαζομένους οἰκόντας μὲν τῆς Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς αὖ κατοικίαν ἀφωρισμένην πλησιάζουσαν τοῖς τε Ἀραβί, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένη θαλάσῃ, εἰς πλείω δὲ γένη διηρημένους· καὶ τὸς μὲν Ὀρχηνέας, τὸς δὲ καλεμένους Βορσιππηνέας καὶ ἄλλους ἄλλως, ὥσπερ καὶ αἰρέσεις ἄλλαι καὶ ἄλλαι περὶ τῶν αὐτῶν ἔχουσας δόγματα. Ἐν οἷς ἄλλοι τε πλείοι γεγονόσιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ' ἐκείνον Ὀτανῆς· ὁ, τὸ Κιδηνᾶς καὶ Ναβυριανῆς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σελδίνος· ἄλλοι καὶ Σελευκίης Χαλδαῖος καὶ ἕτερος ἐστὶν· ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν ὁ μέγας γεινόμενος Ἀβραάμ, καὶ πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιοργεῖν ἐγνωκώς· τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ τῇ τῆς περὶ τὸν ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ πᾶσι τοῖς κατ' ἑρμῆν συμβαίνουσι λογισάμενος· καὶ τέττω δὲ προσδραμὼν ἐτοίμως καλεῖται, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας καταγόντι· καὶ οἱ τοῖς ἀστρονομίας Αἰγυπτίων διὰ φόβου ἐθεσίου ἀρεσκομένοις, καὶ τὰ παρ' αἰθίοροις ἐκφάλλεσσι νόμιμα καὶ διὰ τούτο δυσμενῶς πρὸς αἰθίορους ἔχουσι, συντυχῶν ἑκάστοις [P] αὐ-

XI. Strabo in libris suis geographicis scribit, communi gentis nomine per excellentiam adpellari incolas Babylonicae Arabibus et mari Persico vicinae regionis, quae ipsis in plures classes diuisis ad habitandum fuit adtributa et seposita; eorumque alios Orhenos, alios Borsippenos, alios diuersis nominibus vocatos fuisse; quatenus variis sectis addicti de rebus iisdem diversimode sentiebant. In quibus plurimi alij celebres et laude digni floruerunt viri, quorum praecipuus *Zoroaster*, et qui illum sequutus est *Otaner* claruerunt; *Cidenar* deinceps et *Naburianus*, quibus *Seldinus* accensetur; verum etiam *Seleucus* Seleucia oriundus est quoque Chaldaeus. Ex ea gente magnus *Abraham* olim ortus deum uersum creatorem, ex variis, quae in terra et mari cernuntur adfectionibus et proprietatibus, exque omnibus, quae circa solem et lunam et coelum accidunt, ratiocinando primus cognouit, ad quem, quum vocaret ipsum, celeri cursu accessit, et in Aegyptum deducentem sequutus est. Vbi quum Aegyptiorum, qui consuetudinibus diuersis studentes, inuicemque alii aliorum leges despectui habentes, mutuis inter se odiis et inimiciis certa-

ω) Τοῦ

Vol. X.

Fff

τῶν διαπτύει μὲν οὐς ἐποιῶντο λόγους πε-  
ρὶ τῶν ἰδίων κενὸς, καὶ μηδὲν ἔχοντας ἀλη-  
θῆς ἀποφαινόμενοι. θαυμάσθαι δὲ παρ' αὐ-  
τῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ὡς συνετώτατος καὶ  
θεῖος αἶθερ ἢ νοῦσα μόνον ἀλλὰ καὶ πείσασθαι,  
ἀγῶν περὶ ὧν αὐτὸν ἐπιχειρήσεις διδάσκειν, τὴν  
τε ἀριθμητικὴν αὐτοῖς χαρίζεται, καὶ περὶ  
ἀστρονομίας παραδίδωσιν.

XII. Οὗτοι δὲ γνωριμαῖτατοι διὰ σοφίαν  
ἐν πᾶσι γενόμενοι, καὶ τὸν Ἑρμῆν, ἐν δὴ καὶ  
τριμέγιστον ὀνομάσθαι Φησί, ἄνδρα τὸν ἐν  
αὐτοῖς ἄκρον ἐν μαθηματικῇ, πηλὸς τε σὺν  
ἐκείνῳ καὶ ἄλλοις Αἰγύπτῳ παῖδας, τὰς ἐκ-  
κλημένους παρ' ἐκείνους προφήτας ἔχον· ἐκ  
ἐθαύμαζον παρὰ πᾶσιν ἐπὶ παιδείᾳ λαχόν-  
τας ὄνομα, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραάμ τῷ προ-  
πάτερι καὶ Χαλδαίῳ τῷ ὄντι σοφῷ μαθητεύ-  
σαντες. πρὸ γὰρ τῆς αὐτῆς παρυσίας εἰς Αἴ-  
γυπτον τέτων ἀμαθῶς ἔχον· Φησί, \*) ἐκ  
Χαλδαίων ταύτ' ἐφοίτησαν εἰς Αἴγυπτον,  
ἔθεν ἦλθε καὶ εἰς τὰς Ἑλλήνας. Πυθαγό-  
ρας γὰρ ὁ Μιησαρχὸς Σάμιος, καὶ Φερηνύ-  
δης ὁ Συρίος, καὶ Ἀναξχοῦρας ὁ Ἡγεσιβέ-  
λος ὁ Κλαζομένιος, ἔτι τε Θάλης ὁ Μιλήσιος,  
καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηνησίων νόμων ἐφευρετής,  
καὶ μὴν καὶ Πλάτων ὁ τῶν Ἀριστεύων, ἄχρι τῆς  
Αἰγύπτῳ φιλομαθίας χάριτι παρελθόντες,  
καὶ παρ' αὐτῶν διδάχθentes [P] τὴν μαθη-  
ματικὴν τοῖς ἄλλοις παραδεδώκεσαν ἐπισή-  
μην. Καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἑλλήσι καὶ ἄλλοι  
γεγόνασι τὴν ταύτην εἰς ἄκρον ἐξησκήσαν-  
τες θεωρίαν, καὶ Χαλδαῖος περὶ τῶ μέσῳ  
καὶ Αἰγύπτιος ὑπερβαλόντες, καὶ μάλιστα  
πάντων ὁ πάντων μάλιστα Φιλόνους τε καὶ  
Φιλαλήθης αἶθερ Ἰππάρχος, ὡς Φησι Πτο-  
λεμαῖος. Καὶ μέτοι Πάππος τε καὶ Θέων  
ὁ ἡπτολεμαῖος \*) Φά. αἱ διαδέχοι.

α) καὶ β.

γ) Bullialdus leg. φασί.

certabant, fuisset sapientissimis congressus;  
auctusque, quos de propriis unusquisque  
suis opinionibus fecerunt; sermones, nihil  
veri in se habere eos ostendit. In colloquiis  
itaque virum admirati, utpote prudentissi-  
mum, et intelligendi facultate non solum,  
sed etiam persuadendi vi, quādocumque ver-  
bo docere inciperet, pollentem, arithmeti-  
cam et astronomiam ab ipso benigne tradente  
acceperunt.

XII. Hi vero apud omnes gentes quum  
ob sapientiam celebritate nominis inclaruissent,  
*Hermetem*, quem ter maximum adpellari di-  
cit, virum inter ipsos summum mathemati-  
cum, multosque simul alios Aegypti indige-  
nas, prophetas dictos apud se habuerunt. Ne-  
que mirum sanam eruditissimam consequutos es-  
se, qui patriarchae *Abrahae* Chaldaei revera  
sapientis discipuli primo fuerant, ab eoque  
edocti. Antequam enim in Aegyptum fuisset  
ipse profectus, mathematicas disciplinas, *Jo-  
sepho* teste, nesciebat gens illa; quae ex Chal-  
daea in Aegyptum delatae, ad Graecos postea  
peruenerunt. *Pythagoras* siquidem *Sa-  
mius* Muesarchi F. *Phercydes* Syrius, *Anaxa-  
goras* Clazomenius, *Hegesibuli* F. *Thales*  
praeterea Milesius, *Solon* quoque, qui Athe-  
niensibus leges condidit et scripsit, quin etiam  
*Plato* Aristonis F. addiscendi cupiditate ducti  
ad Aegyptios abierunt, et ab ipsis in scientiis  
mathematicis eruditi, aliis postea eas tradide-  
runt. Multi praeterea alii Graeci in eiusmodi  
theoretica scientia summe exercitati clarne-  
runt, et longo intervallo post se relictos Chal-  
daeos et Aegyptios superarunt. Praecipuus  
vero omni in tum veritatis amantissimus *Hip-  
parchus* a *Ptolemaeo* laudatus. *Pappus* qui-  
dem et *Theon* *Ptolemaei* successores clari  
fuerunt.

XIII. Clau-

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος Ἡρόδοτος Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαῖος μετ' ἐκείνου τῆς αὐτῆς βασιδὶ καλεμένης Βερμίδης, Διλήφω δὲ ἄλλοι βασιλεῖς Ῥωμαίων σύγχρονος γεγονώς καὶ τὰ πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης μὲν, ὥς αὐτοὶ γράφον ἐν πρώτοις παραδελοῖ, μαθηματικῆς ἐπιμεληθεὶς θεωρίας, ἐξουβέτως δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ θεῖα καταννοσμένης, καὶ τὰ ἡράκεια. Καὶ ταύτην ἐν τεσσάρων καὶ δέ, καὶ τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συναξέως κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα παραδίδος βιβλοῖς, καὶ μὴν μετὰ τοσούτων καὶ ὀνομάτων εὐχευέως καὶ χάριτος καὶ εὐθυμίας καὶ γὰρ, ὥς ὑπερβάλλει σχεδὸν τὰς ἀρμαμένους ἐν τῷ δὲ καὶ γλαύτης μύτης ἀττικαζέσης δοκῶν φροντίζαν. ἢ δὴ καὶ μεγάλη καλεῖσθαι μόνη τῶν ἀπασῶν ἐκλήρωσατο, διὰ τε τὴν σεμνότητα καὶ τ' ἀξίωμα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων λόγων τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τῇ καὶ ἡρακλέους θεωρίας ἔχουσαν τὸν σκοπὸν.

[P] XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυοῖ βιβλοῖς τὴν τε καθόλου τῆς γῆς ἥλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν ἔρανον, καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τῆς λαζῆς κυκλῆς θέσεως, καὶ ἄλλοι τὸν τόπον τῆς καὶ ἡμῶς οἰκουμένης, ἐν τε τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθεύεσθαι ὀρίζοντα παρὰ τὰς ἐγκλίσεις γενομένης ἐν ταῖς τάξεσι διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακὴν. ἐν δὲ τῷ ἑκτῷ τὰς ταύταις ἐπισυμβαινόντας. Συνοδικὰς τε φημι καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τὰς ἀλλὰς πρὸς τὸν ἡλιον ἢ σελήνην ποιεῖται σχηματισμούς· ἐν γὰρ μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαινομένης καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδῶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν καὶ λεμένων σφαίρας. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλοῖς τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν

XIII. Claudius vero hic Ptolemaeus in Thebaidis vrbe Ptolemaide Hermiu appellatus, Aelio Antonino romano imperatori coaeuus, primas in omnibus partes obtinet: quum, ut ipse in primis libris ostendit, in omnibus mathematicae partibus addiscendis, ea praecipue, quae res diuinas caelestesque contemplatur, sedulus ac diligens fuerit. Quam tredecim mathematicae et magnae constructionis libris accuratissime, et demonstrationibus maxime sublimibus, tanta cum nominum aptitudine, ornatu, gratia, rhythmo ac tonis tradidit, ut etiam illos superaret, qui hisce ducti et impulsu solius Attici leporis curam habere, cumque sectari videntur. Quae etiam propter maiestatem dignitatemque sublimium et grandium, qui ea comprehenduntur, quique caelestium rerum contemplationem scopum habent, sermionum Magnae nomen inter omnes una sortita est.

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad vniuersum caelum habundantem vniuersalem rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque et si uiam terrae nostrae habitabilis; differentiam praeter ea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortum explicat et ostendit. Tertio libro solis motum, ut et quarto et quinto lunarem expendit et determinat. Sexto quae utrisque simul contingunt, synodicas nempe syzygias et plenilunia; aliasque solis et lunae adinuicem habitudines et configurationes a se obseruatas. Eclipses praeterea, easque concomitantia accidentia et circumstantias declarat. Septimo et octauo quae ad sphaeram fixarum pertinent stellarum exsequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum adpellatorum motus examinat

z) Ἀντωνίνου.

αα) τῶν τότε

προσαγορευμένων. Ἐκάστη δὲ τῶν, ὡς  
φασιν ἐν τῷ τῷ πρώτῳ δευτέρῳ, δεικνυσὶν ὁ  
σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχαῖς μὲν καὶ ὡς περ  
δεμελίοις εἰς τὴν ἀνεύρεσιν χρημέτους τοῖς  
ἐναργέσι φαινόμενοι, καὶ ταῖς ἀδιστακτοῖς  
τῶν τε πρὸ ἐκείνων καὶ τῶν κατ' ἐκείνων τηρή-  
σεων. Τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταληφθεῖσαν ἐφαρ-  
μύζων διὰ τῶν ἐν ταῖς γράμμασι εὐδοκίαις  
ἀποδείξεων.

minat et cōtemplant. Vnumquodque vero  
eorum, vt cap. 2. libri 1. ipse scribit doctus  
Ptolemaeus, manifestis clariisque phaenome-  
nis, certisque et nulli dubio obnoxiiis, quae  
ab anterioribus praeisque astronomis, quae-  
que sua aetate factae fuerant, obseruationibus,  
pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis,  
ostendit. Quae vero ex illis colliguntur et  
comprehenduntur, linearibus demonstrationi-  
bus apte accommodata explanat.

[P] THEODORVS METOCHITA cum paullo antiquiore Georgio Metochita <sup>41)</sup>  
non confundendus, sub Andronico Palaeologo seniore amplissima magni logothetae digui-  
tate functus est ab a. C. 1314. et filiam suam Irene <sup>42)</sup> Ioanni Palaeologo panhypersebasto,  
Constantini Palaeologi, qui Andronici imp. frater erat, filio nuptui collocavit. Postea  
quum Andronicus iunior, senioris ex Michaele filio nepos, aum imperio exspoliasset a. 1327.  
Theodorus quoque dignitate imminutus et exsul, mox liberatus iterum exsilio, CPoli in  
monasterio Chorse, quod ipse illustrauit, vixit atque extinctus est a. C. 1392. die decimo  
tertio Martii, post Andronicum seniores, cui fidelis et amicus fuerat, defunctum die trice-  
simo <sup>43)</sup>. Nicephorus Gregoras, qui virtutem illius atque eruditionem panoni ac doctoris  
sui

bb) Hic Georgius Metochites, Io. Vecel ar-  
chidiaconus CPolitanus, λατρινός, et ideo cum  
eodem Becco atque Ioanne Meliteniota. sic ut in  
exsilium circa a. C. 1283. ab Andronico Palaeolo-  
go. De eo Pachymeres et e recentioribus Alla-  
tius de Georgiis p. 346. [in Fabr. bibl. gr. vol.  
X. p. 670. sqq. edi. vet.] quem vide sis etiam de  
consensu p. 769. seq. p. 773. et aduersus Creygh-  
tonum pag. 617. 625. et Michaeli Nau in eccle-  
siae romanae graecaeque vera effigie pag. 82. qui  
Theodorum Metochitam, Georgii filium fuisse  
scribit. Confundit vtrumque Vossius de Hist.  
graecis II. 29. Meursium praef. ad Metochitam  
sequuntur. Ex Georgii Metochitae scriptis pro La-  
tinis aduersus Graecos partem Allatius vulgavit, vt  
refutationem trium capitum Maximi Planudis, in  
Graecia Orthodoxa tom. II. pag. 922. 958. Refu-  
tationem Manuelis Cretenfis, Nipotis, id. pag.  
959. 1074. Ex Oratione de vniōe ecclesiarum,  
fragmentum pag. 429. contra Hottinger. Ex  
Oratione de diffidio ecclesiarum id. pag. 458. 462.  
Ex libro IV. de processione Spiritus S. Combis-  
tom. II. auctarii noui bibl. patrum pag. 1018. 1026.  
(vbi de S. Maximi loco epist. ad Maximum Cypr  
presb. disputatur,) Ex libro V. Allatius libro de

purgatorio p. 668. 677. et contra Hottinger. pag.  
511. De illis quinque libris siue Orationibus Alla-  
tius de Consensu p. 771. Citantur etiam plura a  
Nic. Comneno in Myriagogis praenotionibus, vt  
explicatione regularum S. Nicephori CPol. pa-  
triarchoe p. 20. Oratio de sacris mysteriis p. 396.  
Ecthesis Historiarum et Orationes contra Geo-  
rgium Cyprum. p. 410. Argumentum trium Ora-  
tionum contra Cyprum exponit Allatius de Con-  
sensu, pag. 772. Fabr. Add. Cauci Hist. litter.  
SS. eccles. de saeculo scholastico ad a. 1276. pag.  
320. sqq. vbi etiam de Theodoro Metochita agi-  
tur, et Saxii Ouomast. lit. part. II. pag. 321. qui  
Georgii Metoch. aetatem adligat a. circ. 1280.  
Villoison in Anecd. gr. tom. II. pag. 249. me-  
morat codic. DCL. qui in bibl. Venet. Marc. pos-  
editum MSS. catalogum illatus est: „Georgii Me-  
tochitae opus, cuius titulus paene deletus est im-  
brium iniuria. Agi videtur de schismate eccle-  
siarum graecae et latinae.“ add. not. supra ad  
vol. III. pag. 227. Harl.

cc) Ioannis Cantavzenus lib. I. cap. 43. Nice-  
phorus Gregoras lib. 7 cap. 11.

dd) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. vbi  
etiam Monodia eius in Metochitam inserta legi-  
tur,

sui encomiis machat in historiæ opere, lib. VII. VIII. IX. X, et funebri illum oratione decoravit \*), Loc quoque ei posuit epitaphium \*):

Ὁς πάρος ἐν σοφίᾳ μέγα κῦδος ἦν γε θνητῶν  
 Βαίος ὡδὶ λάας τῷ γε κέκευθε νέκυν.  
 Δῆμος σεπτῶν μεσάων ὀλοῦζατε πᾶσαι,  
 Ὡλετο κείνος ἀνὴρ, ὦλετο πανσοφίη.

(P) *Magno hominum decori cuius sapientia nuper  
 Certe erat, huncce levis iam lapis ecce tegit.  
 Musarum veneranda cohors, complangite cunctas,  
 Ille vir interit! Pansophia ipsa iacet!*

Laudibus illis praeter Gregoram et Io. Cantacuzenum fidem facit etiam Thomas magister in προσφωνητικῷ ad Metochitam, et in epistola ad eum scripta, ubi vocat μεσῶν ἐλκῶνα, λόγων ἐπίαν φιλοσοφίας τέμενος, ῥητορικῆς ὄφελος, καὶ συμπάσης ἀλλης λογικῆς ἐπισήμης, εἰ δὲ συντόμως εἰπὲν, πρυτανεῖον. Heliconem musarum, Vestam politiorum litterarum, philosophiae templum (al. μένος robur ac spiritum) artis oratoriae columen, et ceteras liberalis doctrinae universae, ut verbo dicam, publicum prytaneum. p. 204. Inter alia etiam exquisitam astronomiae peritiam in illo celebrat, quam disciplinam ex eo hausisse proficitur Gregoras VIII. 7. et ex tenuibus, quae a Bryennio edoctus fuerat, principiis ad summum fastigium produxisse Metochitam scribit Io. Cantacuzenus lib. I. c. 11. p. 37. Illa vero Thomae magistri epistola una cum προσφωνητικῷ graece et latine vulgata est a Laurentio Normanno inter alias eius orationes et epistolas, Vpsal. 1693. 4. p. 178. et 202. Hunc Metochitam falso tradi a Marguniō in ecclesiastico dogmate sensisse cum Latinis, observat Nicolaus Comnenus Papadopoli in praenotionibus mystagogicis pag. 9. et fusius, in testimonio Graeciae.

Quamquam in summa dignitate constitutus multos annos negotia publica curanda habuit, curavitque ex Andronici imp. voto diligentissime: tamen multa et praecleara scripsit, semper lucubrationes interponens diurnis reip. curis \*). Ex his multa penitus interciderunt, paucis

Fff 3

tur, quam cum Hieron. Wolfii versione Meursius Metochitae sub praefixit. Fabr. Cel. Morelli in Bibl. MSta gr. et lat. I. pag. 71. sq. de cod. Veneto Marc. LXXIX observavit, ad initium quemdam e Meliteniotarum familia, Ioannis filium, quo tempore consanguinei sui nonnulli obierint, annotasse: in his de Theodoro Metochita, Κατὰ τὰ ἐν τῇ Μάρτιᾳ μὲνός τῃ αὐτῇ (u. u.) ἢ δὲ τῇ αὐτῇ (u. u. m.) ἵστας ἐκποιήθη ὁ μέγας λογιότης Θεο-

δωρος ὁ Μετοχίτης ὁ σοφύτατος μετενομασθεὶς Θεό-  
 λεπτος μοναχὸς, ὁ θᾶός μ. Harl.

ee) Conf. supra, vol. VII. p. 645. nr. 76. et p. 656. Harl.

ff) Io. Boivin ad Gregoram p. 775. et Bandurius Antiquitat. CPol. lib. VII. p. 180.

gg) Gregoras lib. VII. cap. 11. Historiae de Metochita βιβλιοθήκη γὰρ ἦν ἡμεῖς ἴσως καὶ τῶν ἑταί-  
 ῶν

pauca viderunt lucem, pleraque adhuc latent inedita in bibliothecis, [P] siue carmina siue prosa: in quibus versus duriores<sup>hh)</sup>, et prosam aspera<sup>ii)</sup> auresque ardentem notauit paullo delicatius lectorum iudicium. *Fabr.* — De Theodoro Metoch. conf. etiam *Henr. Wharton* in *Adpend.* ad *Guil. Causi* Hist. lit. SS. eccles. tom. II. p. 4. sq. ad a. 1301. *Iac. Brucker.* Hist. crit. philos. tom. III. p. 546–548. *Io. Fabricii* Hist. bibl. Fabr. part. V. p. 261. seq. *Saxii Onom.* lit. II. p. 345. ad a. 1310. *Harl.*

*Edita Theodori Metochitae Scripta.*

*Παράφρασις.* Paraphrasis in Aristotelis libros VIII. *Physicorum*, libros III. *de anima*, libros IV. *de coelo*, libros II. *de ortu et interitu*, caeteraque quae paruorum naturalium nomine veniunt, *librum de memoria et reminentia*, *de somno et vigilia*, *de insomniis*, *de diuinatione per somnum*, *de motu animalium*, *de breuitate et longitudine vitae*, *de senectute et iuuentute*, *vita et morte*: et *librorum IV. meteorologicorum*<sup>hh)</sup>. Haec Paraphrasis graece necdum lucem vidit, latine autem versam a *Gentiano Herueto* Aurelio, *Simon Schardius* primum excudi curauit Basileae 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum praefatione *Philippi Becchii*, medici. Deinde recula latine est *Rauennae* 1614. 4. Nam *Parisiis* primum vulgatam fuisse, nescio, vnde accepit *Labbeus*<sup>ii)</sup>, qui nec annum nec formam dicere potuit, et a se primum in lucem editam Brylingius in fronte sui libri diserte profitetur.

*Historiam romanam a Iulio Caesare ad Constantinum magnum*, quam ab *Andrea Schoto* acceperat sub Theodori Metochitae nomine, graece, addita versione sua et breuibus ad calcem libri notis, vulgauit *Ioannes Meursius* Lugd. Bat. 1618. 4. [et in *Opp. Meursii* tom. VII. Florent.

Ἡτοιμασέν τε πρόχρητος βιβλιοθήκη — ἔστι δὲ καὶ πᾶσι καὶ βαλομένοις τετραμνησθῆναι τὴν τῷ ἀνδρὶ ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, ἣ ἐν συντεταγμένῳ ποδῶν τε καὶ ποδῶν καὶ ποικίλῃς γυμνάσιον τῆς ἀφελάντος βιβλίου etc. Erat enim viva bibliotheca, et eorum, quae scire velles, parata copia — verum, qua dicendi facultate praeditus fuerit, cuiuslibet aestimare promptum est: ex plurimis libris, quos multas et variae frugis plenos composuit. Iam, quod in eo viro maxime mireris, quum tantae molestiae premerent, tantus negotiorum publicorum aestus incumbetet, cum curae alias aliae animum eius veluti inundarent, nihil unquam fuit, quod eum a lectione et sermone reuocaret. Sed ea dexterritate in utrisque versabatur ut a mane usque ad vesperam in palatio temp. administraret, et vni huic rei ita sedulo, ita acri studio vacaret, quasi a litteris prorsus alienus esset. Sero inde digressus, adeo totus in litteris erat, ut neque a se exaltatus tuus, quasi scholasticus esset, neque cum rep. negotiis quicquam haberet.

hh) *Io. Boivin.* ad *Gregoram* pag. 773. [v. supra, vol. VII. p. 656. vbi etiam versus quidam eiusd. memorantur. *Harl.*]

ii) *Gregoras* lib. VII. c. II. p. 168.

kk) De Theodori Metoch. paraphrasis in Aristotelis libros earumque cod. iam pluribus *Fabricius* et ego exposuimus supra in vol. III. p. 226. sq. (vbi adnotatum est, in *Blochii* praefat. ad librum infra laudatum agi quoque de Th. Met. paraphrasis *Opp. Aristot.*) pag. 230. et 231. ad sect. X. et XI. ibique praecipue conf. not. 0000. et pag. 236. cum nota yyy. add. pag. 509. et cel. *Hardt* in *Aetini Beyträgen* etc. 1804. part. 4. p. 37. sqq. de cod. *Bavar.* LXXIII. et LXXIV. in quibus sunt *Metochitae* physica et paraphrasis Aristotelicorum librorum. *Harl.*

ll) *Labbeus* in conspectu *Platonis* et *Aristotelis* interpretum. p. 15.

Florent. 1746. fol. pag. 737. sqq.] Sed ab eodem Labbeo <sup>mm)</sup> et Theop. Raynaudo <sup>nn)</sup> atque Vincentio Richardo <sup>o)</sup> obleruatum fuit, illam non esse Metochitae, sed librum tertium annalium *Michaelis Glycae* a pag. 264. edit. regiae vsque ad 245. vbi Galerii Maximiani infelix obitus describitur. *Fabr.* Idem arbitratur Fabric. supra in vol. VII. p. 420. sect. XXVIII. sub fin. p. 468. sect. XII. inprimis in vol. XIII. p. 629. sq. de scriptoribus gr. a Io. Meursio editis, nr. 14. de Meursii edit. Theod. Metochitae, Lugd. B. 1618. 4. vnde reducam h. l. ea quae Fabric. adnotauit. „In Athenis, pergit, Batauis, quae 1625. viderunt lucem, p. 197. Meursius inter parata a se ad editionem, memorat Theodori Metochitae Historiarum libros quatuor, cum versione et notis: et graece cum animaduersionibus suis *Athenaei Mechanica*; *Apollodori Poliorcetica*; *Iulii Africani Cestos*; *Meletium* de natura hominis; *Harpocratiorum*, et graece denique ac latine *Menandrum* rhetorem de diuisione causarum in genere demonstratio. Nihil horum ab illo tempore constat editum esse a Meursio: quos autem vocat historiarum Theodori Met. libros, hos graece pridem habemus vulgatos post id tempus sub nomine *Michaelis Glycae* Annalium, de quibus dixi vol. VI. p. 156. [vol. VII. p. 468. seq. nou. edit.] Non vero Glycam, sed Theodorum esse illorum auctorem, Meursius persuasit sibi ex MS. codice, vnde etiam *Henrius Ernestius* libr. II. Observationum cap. 36. pag. 161. *Annalium auctor quod non sit Michael Glycas, cognomento Siculus, sed Theodorus Metochita, cl. Meursius manifesto deprehendit, qui Annales ipsos ex MS. auctiores gr. et lat. in lucem emittet.* Pro eadem sententia militat *Christoph. Frid. Bodenburgius*, rect. gymnasii Berolinensis, in diss. *de Theodori Metochitae scriptis, vndeas vulgo insinulatis*, inserta Miscellaneis Lipsiens. tom. II. p. 23. seq. Idem testatur, manu exaratum se habere *Theodori Metochitae* *Ἐργὸν ἀπὸ πρῶτης καὶ δευτέρας διόρθου καὶ τῶ ἑσπέρου καὶ τῆς ἡμέρας x. v. λ.* id est ipsum scilicet codicem, ex quo Meursius historiam illam publici iuris facere voluit, et quem laudati *Bodenburgii* antecessori donauit Samuel Pufendorfius, cui aliorum postumorum Meursianorum editionem debemus.“ Haec tenus Fabricius. Idem *Bodenburg* contra Meursium pro Theod. Met. id vrguet argumentum; morem tum fere fuisse, vt noui scriptores ab aliis iam tradita, ipsorum quoque verbis inferrent scriptis. At tum quidem Theod. Met. a crimine plagii absolui haud poterit. Te. autem Fabric. in histor. bibl. suae l. c. p. 262. legendos comendat *Placcium* de pseudon. p. 318. 443. *Olearium* bibl. eccles. part. II. p. 195. et *Crenium* in diss. II. de furib. librar. p. 26. *Harl.*

[*Specimina Operum Theodori Metochitae*, quae inscribuntur: *ὑπομνηματισμοὶ καὶ σημειώσεις γυνωμικαί*, e codd. MSS. Lutetiae Parisiorum in bibl. regia et Coislin. St. Germanensi asservatis cum praefatione et notis primum vulgata ab Iano Bloch. Hauniae 1790. 8. *Harl.* In praef. Blochius de cadentibus literis graecis, tum de Theodoro Met. exponit, eiusque scriptis editis et ineditis, singulatim eo, cuius specimina edidit, quodque, in 220. titulos descri-

<sup>mm)</sup> Labbeus ad Glycae annales Paris. 1660. fol. p. 364.

<sup>nn)</sup> Raynaudus de bonis et malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

<sup>o)</sup> Richardus ad Matthaeum Cantuarien. in Canticum canticorum. Rom. 1624. fol. pag. 130.

[Io. quoque *Lamius* in diss. de Mich. Glyca, praemissa huius epistolae, in Deliciis eruditorum, Florent. 1736. p. 12. in eadem versatur opinione. At non vidit *Bodenburgii* defensionem. in qua ea quae *Lamius*; alios sequuntur, contra *Meursium* dixit, iam diu diluta sunt. *Harl.*



descriptum, non esse diuersum a Miscellaneis Theodori dictis operibus contra Fabricium ostendit. Exhibuit autem eius opusculi, cuius plures codd. recenset, duos Parisinos ipse insperxit, et capitum omnium argumenta et loca selecta, ut de Synesio Cyren. In calce p. 161. seq. e cod. Escorialensi a Moldenhauero suppeditatam particulam c. 16. (vnde iam pag. 61. e codd. Paris. quaedam dederat) de Philone Iudaeo exhibuit. Beck.]

*Scripta Theodori Metochitae inedita.*

I. *Περὶ νεωτερικῆς κακωνδετίας.* De mala recentiorum consuetudine. De hoc libro adscribam testimonium graeci hominis doctissimi, Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. Praenotionum Myslagog. *Inter plurima monumenta tum sapientiae tum eruditionis, quae vir hic plane doctus Graeciam nostram iam paene ad extremam paupertatem scientiarum redactam auxit atque ditauit, potissima laudandus est aureus libellus περὶ νεωτερικῆς κακωνδετίας, quem nostra aetate latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime queritur, ut trecenta vulnera<sup>oo</sup>) ecclesiae a corruptoribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraque lingua adfert, ut pag. 165. 195. 225. 320. 403. 414. et alibi, sed integrum vel graece proditiss. vel versionem Petri Arcudii vidiile lucem, mihi haecenus incompertum.

II. *Historias sacras libros duos, et Constantinopolitanæ unum habuit Ioannes Meursius et publici iuris facturum se promisit in praef. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγους Theodori Metochitae decem et octo de variis materiis, sed praecipue ad Historiam de vitis Sanctorum et ad historiam imperii CPol. et ipsius vrbs CPol. pertinentibus, qui seruantur in bibl. caesarea, ipso illius aeuo, (ut testatur Lambecius VII. p. 154. pp)) pereleganter exarata in membrana, et ex quibus loca adfert Reinoldus Dehnius S.I. in notis ad martyria Cosmae et Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicæae vrbs, et altera de Marina martyre: et pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus<sup>qq</sup>). Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγους descripturum libro octauo, sed aliorum codicum copia et multitudine prohibitus id praestare non potuit. Fabr. Leuiter eum recensuit Nessel. in catal. MSS. caesar. part. 4. p. 53. sq. de cod. XCV. Harl.*

III. *Capita philosophica et historica miscellanea CXX.* MSS. graece in bibl. caesarea teste Lambecio VII. p. 149. seq. <sup>rr</sup>) et inter codices MStos bibl. Augustae Vindelicor. memoran-

oo) Postremum est de garrulitate.

pp) Siue p. 330. Kollar. Harl.

qq) De eius vita Gregorii Nazianz. et Marinae s. Margaretæ, martyris, v. supra, in elogiis et vitis SStor. sub illorum uominibus. Oratio in laudem S. Marinae est etiam Paris. in cod. MMDCXXIX. nr. 24. bibl. publ. Harl.

rr) Siue p. 321. sqq. ex ed. Kollar. cui tamen non probantur omnes eae laudes, quibus id opus Reinesius in coelum extulit. Sunt enim, ait, pleraque omnia senescente iam iudicio conscripta, i. e. talia, quae plus verborum, quam rerum contineant. Historica, quae habet, in iis notissimorum fidem scriptorum sequutus est, etc. Apographum est Paris. in cod. MMIII. bibl. publ. Codi-

morantur ab Hoefchelio pag. 53. et b. D. Reiserō nostrō p. 74. et inter codices bibl. Coislinianae p. 222. seq. ab eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima iudicantur a *Tho. Reinesio* in epistolis ad Nestoros p. 19. qui Nestori codice vltus narrat illa continere philosophica et physica, ethica et politica desumpta plurima, historica nonnulla. Num. CXI. Historiarum cognitionem cuius litterato maxime necessariam et rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticū exercet cum [P] de Xenophonte cap. XIX., de Platone et Aristotele cap. XII. II. V. X. XXI. XXV. et alibi, de Plutarcho c. LXXI., de Philone cap. XV., de Iosepho cap. XIV., de Dione Prusensi cap. XVIII., de Synesio cap. XVII. differit. Ad Oratoriam pertinent Θρηνοι, quos adpellat, super statu imp. romani infelice cap. XXXVII-XL., super humanae vitae miseriis c. XXXII., et instabilitate fortunae cap. CXVII., de qua ipse optime dicere potuit, qui de summo honorum fastigio, (erat enim magnus Logotheta, ab imperatore secundus,) in extremam egestatem decidit — vir plane summus et maior saeculo suo. Vt ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum, si possim, aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos graece tantummodo Lambecius dedit,) cum latina versione. [addita varietate lecti. e Bloch.]

Πίναξ τῆς παρέσης βιβλῆς τῆ σοφωτάτης καὶ λογιωτάτης [haec duo verba Bloch. de sunt] μεγάλης Λογοθέτης κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου.

*Index praesentis libri a sapientissimo et eruditissimo compositi magno logotheta domino Theodoro Metochita.*

Κεφάλαιον α'. Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ὅτι ἐκ ἔστιν νῦν λέγειν.

β'. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.

γ'. Περὶ τῆς ῥισαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

δ'. Ὅτι πάντες ἡττηνται δοξοσοφίας.

ε'. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ περὶ τῶν μαθηματικῶν. [δ. et ε. iungit Bl.]

ς'. Ὅτι πολὺ πάντες ἡδονταὶ οἷς ἀν συνεδισθῶσιν.

ζ'. Περὶ τῆς εἰς τὴν Πυθαγόραν πάντων τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ τῆ μαθηματικῆς.

Cap. 1. Prooemium, vbi etiam de eo, quod nunc non licet loqui, quae sentias. *confer* cap. 9.

2. De memoria et quam necessaria illa sit,

3. De scriptorum Aristotelis obscuritate,

4. Quod omnes gloriae studio ducuntur.

5. De Aristotelis gloriae studio et de mathematicis.

6. Quod omnes multum delectantur iis, quibus adlucuerunt. *Confer* c. 32.

7. De veneratione, qua omnes sapientes Pythagoram prosequuti sunt, et de mathematica eius peritis.

thago-

Codicem quemdam in manibus quoque habuit et Metochita disputationes variis de rebus hanc continentibus laudavit Murētus in variis lecti. lib. VII. cap. 17. pag. 160. tom. II. Opp. Mureti, a Ruhnkenio editorum, L. B. 1789. 8. Add. *Vet. Idisen* commentat. de triplici theologia mysticaque vett. in cel. de *Sainte-Croix* Mémoires pour servir à l'Histoire de la Religion secrete des anciens peuples, Par. 1784. 8. p. 276. et cum-

dem cel. de *Sainte-Croix* in: Examen des Histoires d. Alexandre-le-Grand, ed. 2. Paris, 1804.

4. p. 774. vbi laudat quidem insignem Theodori Met. litterarum copiam, eius tamen dicendi rationem hanc comparandam iudicat cum dicendi genere Nicophori Bryenni, Annae Comnenae, Ioannis Cinnami, Niceetae Choniatae, Nicephori Gregor. etc. ipsiusque Athanasii patriarchae, eius aequalis. *Harl.*

η. Ὅτι πᾶσι σύνηδες τοῖς σοφοῖς εἰρωνεία καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι καὶ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

[P] θ. Ὅτι ἐκ ἑστίν, ὡς νοεῖ τις, λέγειν.

ι. Ὅτι ἀνευλαβῶς ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τὴν πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.

ια. Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκίμησεως τῷ ἀνδρὶ.

ιβ. Ἐτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τοῦ φυσικῆ κατ' αὐτὸν καὶ λογικῆ. [Tit. II. c. 12. ap. Bl. non legitur.]

ιγ. Περὶ Πλάτωνος καὶ τῆς μαθηματικῆς τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀρμονικῆς.

ιδ. Ὅτι ἐκ ἑξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

ιε. Περὶ Ἰωσήφου.

ισ. Περὶ Φίλωνος.

ιζ. Ὅτι πάντες, ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται. [Omisit hunc tit. Bl.]

ιη. Περὶ Συναίσιας.

ιθ. Περὶ Δίονος.

κ. Περὶ Ξενοφώντος.

κα. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ φυσικά, καὶ [hæc priora verba Bl. desunt.] περὶ τῆς βιβλίου Ἑρμογένους τῆς περὶ μεθόδου δεινότητος.

κβ. Περὶ τῆς ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀσασίας.

κγ. Περὶ τῆς ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ ἀβεβαιότητος.

κδ. Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον αἱ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρηταί.

κε. Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μάχην [P] σπουδαζέειν ἤξιωσεν [σπουδαζει Bl.] Ἀριστοτέλης περὶ τὴν ῥητορικὴν.

κς. Ὅτι τῷ ἀπλῶ καὶ ἁπλοῦς τῆς φιλοσοφίας οἰκίωτος ἔχει. [desst Bl.]

κζ. Θρηνοὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώπων βίαις.

κη. Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βίᾳ ἀλλοιωτικῆς ἐν ἐσθῇ, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ βίᾳ μεταβολῶν καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγγραφέα. [Postrema verba sola habet Bl.]

8. Quod omnibus sapientibus in more positum ironia et facetiis vti, Platoni maxime ac Socrati.

9. Quod loqui, quæ sentias, non licet.

10. Quod omnes sapientes sine verecundia auctoritatem priorum neglexerint, vbi et de Platone atque Aristotele.

11. De Aristotele, et laude viri in naturali atque rationali disciplina.

12. Adhuc de Aristotele eiusque Physica et Logica.

13. De Platone et mathematica philosophiæ parte et maxime de harmonica.

14. Quod non ab initio statim perfecta fuit mathematica scientia.

15. De Iosepho.

16. De Philone.

17. Quod omnes, qui in Aegypto instituti fuerunt, asperius dicendi genere vti sunt.

18. De Synesio.

19. De Diono.

20. De Xenophonte.

21. De libris metaphysicorum Aristotelis, et Hermogenis libro de vi dicendi componenda.

22. De certo et stabili in scientia mathematica.

23. De incerto in physica speculatione.

24. Quod Plato dialogis semper vitur propter bellum, quod rhetoriæ indixit.

25. Quod Aristoteles singulare studium impendit rhetoriæ, ut Platoni aduersaretur.

26. Quod philosophiæ congruens vel maxime est dictio simplex et incuriosa.

27. Deploationes vitæ humanæ.

28. De dicto, quod ait: vitam lullius expertem nusquam experias. Et de vitæ mutationibus, et illis, quæ scriptori ipsi acciderunt.

Quod

κθ'. Περὶ τῆς εὐμεταβλήτου πάντων τῶν κατ' ἀνθρώπους. [πάντων deest Bl.]

λ'. Περὶ τῆς κατ' ἀνθρώπους αμαθίας τῶν βελτίων.

λα'. Ὅτι ἐκ ἑστὶ τοῖς ἐν τῷ σώματι τελεία κατὰληψις περὶ τῶν ὄντων. Καὶ ὑπερβυγμὰς πρὸς τὸ τοιοῦτον τῶν τῇ μῆθῃ μὴ τελείως καταβαπτισθέντων. [καὶ ὑπ. - κατ. desunt Bl.]

λβ'. Ὅτι ἡδὺ κατ' ἀνθρώπους ὅτις ἀν' χρόνους συνεθισθῇ.

λγ'. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀηδῶς συνεισι τῷ κατ' ἔθος μακρὸν ὄγαθ' ἐν βίῳ.

λδ'. Ὅτι τινὲς τῶν φαύλων καὶ ἀνοήτων ἐρῶν ἡττοῦν κατὰ τῆς πεπαιδευμένης ἡδίστα βίῃσι, μεγάλα περὶ ἐαυτῶν οἰόμενοι.

λε'. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπὶ μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκόλως ἐπιδέκνυνται.

λς'. Ὅτι καὶ ἐν μακροῖς τινες ἀγαθοῖς εὐγνώμονες εἰσι, καὶ περὶ τῆ βασιλείας ἐνταῦθα.

[P] λζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλῃς ἐκείνης εὐδαιμονίας.

λη'. Θρῆνοι τῶν κατὰ τὴν ἐκ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πράξαντων.

λθ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐκ ἐν παραβολῇ τὰ ἐκείν' πάντα τοῖς ἀλλοῦς Ῥωμαϊκοῖς.

μ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκείσε βέλτιον ἔχεν ἢ ἄλλοθι πῃ.

μα'. Ὅτι ἔθος ἀνθρώποις τὰ παρελθόντα τῆ βίῃ ποθεῖν, κακείνων ἡδίστα μεμνησθαι.

μβ'. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐκπύεσις τῆς κτίσεως.

μγ'. Ὅτι ἡδίστον ἡ τῆς ἐρανῆς καὶ τῶν κατ' ἐρανὸν ἐποπτεῖαι.

μδ'. Ὅτι ἡδίστον θέαμα ἡ θάλασσα. [Coniunxit haec 42-44. vt et superiora quaedam capp. Bloch.]

29. Quod omnia humana facile alterationi obnoxia sint.

30. De ignoratione rerum optimarum, quae est in hominibus.

31. Quod animae, dum in corporibus versantur, non perfecte possunt res percipere, idque declaratum a similitudine hominum ebrietate non funditus demersorum.

32. Quod suave sit hominibus, cuicunque aliquis per aliquod tempus adfueverit.

33. Quod multos homines taedium vitae generis cuiuscunque post longum usum capiti.

34. Quod nonnulli ineptorum et stultorum non minus, quam sapientes viuunt suauiter, magna sibi de se ipsis imaginantes.

35. Quod multi ex falso sui amore in paruis, quae habent, inepte se iactant.

36. Quod in paruis etiam bonis quidam recte se gerunt: Et de praesenti imperatore.

37. Lessus super rerum Romanarum imminutione et mutatione magnae illius felicitatis.

38. Comploratio de rebus in orientali Romanorum imperio infelicitate gestis.

39. Lessus alius eiusdem argumenti, et quod omnia illa, (orientalis imperii,) non possint pristinis romanis conferri aut aequiparari.

40. Lessus alius eiusdem argumenti, et quod monachorum quoque res ibi melius se habuerit, quam aliis in locis.

41. In more esse mortalibus, praeterita vitae desiderare, illorumque libentissime meminisse.

42. Quod valde iucunda est hominibus rerum creaturarum consideratio.

43. Quod iucundissima contemplatio sit coeli rerumque coelestium.

44. Quod iucundissimum sit spectaculum mare.

Ggg 2

45. Quod

μβ. Ὅτι ἐκάζων ἂν εἴη τὸς ἐν τῷ ἰλαρῷ συν-  
όντας σεμνότητι τὴν τῆς θαλάττης ἐν γα-  
λήνῃ θάλατταν.

μγ. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων πείθειν τὸ  
ἄπροσμεν τῇ βίᾳ.

μδ. Ὅτι πλείοσι περισπᾶσθαι ἢ περὶ τὸ  
πράττειν ἀσχολία.

μη. Ὅτι πλείονα δυσχερὲς καὶ ἀνιερὰ τοῖς  
ἡμέτερά τῃ πολλὰ πράττειν βίᾳ, καὶ εἰ  
δοκῶσιν εὖ πράττειν. [Hoc et seqq. capp.  
vsque ad 54. omisit Bl.]

[P] μθ. Ὅτι ἔνιοι διὰ μικρογνωμοσύνην τινὰ  
καὶ ἑ λογισμῶν κρίσιν ἀποτρέπονται τὰ  
πραγμάτα, καὶ τὲτο πάντως ἐδ' ἐπαίνω  
τίνος ἄξιον.

να. Ὅτι ἔστιν ὁμοίως ἡδεσθαι καὶ δοκεῖν εὐπρα-  
γεῖν καὶ ἐν μεγάλαις ὑποθήσεσι καὶ ἐν ἡτ-  
τοῖσι, καὶ διαφόροις πολιτεύμασι εὐπράτ-  
τοντας.

νβ. Ὅτι μέγας ἐπιτεχισμὸς τῇ ψυχῇ πρὸς  
τὴν οἰκίαν νοεράν ἐνέργειαν τὸ σῶμα καὶ  
τὰ ἐξ αὐτοῦ.

νγ. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φιλαυτίας,  
καὶ ὅπως ἐκέρχονται πάντως τε πλέον δα-  
κύν ἢ εἰσὶν.

νδ. Ὅτι ἀπορεῖν ἐστὶν ὅπως οἱ μὲν τῶν ἀν-  
θρώπων εὖ ζυλάχον ἐξ ἀρχῆς τῷ βίῳ  
εἰς τέλος, οἱ δὲ τὲναντιον.

νε. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώποις ἢ  
μὲνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐαυ-  
τοὺς.

νς. Ὅτι καὶ ἐστὶ παρ' ἀνθρώποις ἀπλανὲς  
σχεδὸν κρίσις ἐδ' ἀπαθείας.

νζ. Ὅτι ἔστιν ὅπως ποτὶ τις πράττει πα-  
ρασκευὴ γνώμης εὐλόγως ἀντανισθῆν ἐαυ-  
τὸν ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις. [Bl. ὅτι  
αἱ ἐστὶν ἀντανισθῆν κ. τ. λ. Idem titulos  
capp. 57 et 69. omisit.]

νς. Ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων πλάττονται  
φιλόσοφον προσχημα καὶ παραφρονη-

45. Quod honesta hilaritate vitae vtentes con-  
ferre licet spectaculo tranquilli maris.

46. Multis hominibus desiderabilem videri  
vitam non negotiosam ac desidem.

47. Quod plures procul desidia dant operam  
negotiis.

48. Quod plurima molesta obueniunt et gra-  
uissima iis, qui vitam, multis negotiis im-  
plicatam ducunt, etiam si bene rem gerere  
videantur.

49. Quod aliqui ex animi abiecti vitio, non  
iudicio mentis negotia refugunt, idque  
omnino neutiquam dignum laude esse.

50. Quod similiter homines possunt laeti esse  
ac felices sibi videri in maximis rebus et  
paruis, variisque vitae ciuilis generibus, si  
bene ac feliciter rem gerant.

51. Magnum esse munimentum animae ad in-  
tellectuales operationes corpus et quae ad  
illud pertinent.

52. De falso amore sui, qui est in omnibus  
hominibus, et quomodo omnes adduci se  
patiuntur, vt maioris sibi videantur esse,  
quam vere sint.

53. Quod non satis constat, quare aliqui ho-  
mines vitam commodam sortiti sunt ab ini-  
tuo ad finem vsque, alii contraria omnia.

54. Quod in multis aduersantur homines non  
modo aliis hominibus, sed etiam sibi met  
ipsis.

55. Quod nullum propemodum est in homi-  
ne certum ac sine adfectibus iudicium.

56. Quod semper est aliquid, etiamsi maxi-  
ma quis fortunae felicitate vtatur, si modo  
mentis iudicium sanum adhibuerit, quod  
aequabilitatem animi in eo possit conser-  
uare.

57. Quod nonnulli simulant speciem philoso-  
phi et contentum bonorum fortunae, re-  
busque

- σιν <sup>α</sup>) τῶν τυχερῶν καὶ [P] τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπραγόντων ἀτευκτέντες αὐτοὶ τινος εὐετηρίας καὶ βασκαίνοντες.
- η). Πότερον ἀμείνον ἀνθρώπων τὸ γενέσθαι, ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἀμείνον τὸ γενέσθαι.
- θ). Ὅτι πολὺ πλεονέκτημα ἀνθρώποις τὸ περιουτολογεῖν.
- ζ). Ὅτι ἀπορρον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις καθάπερ γαλήνη κατὰ τὰς λογισμύς.
- ζα). Ὅτι ἐκ ἑξω λόγος παντάπασιν δέξαιεν ἂν εἶναι τὰ τῶν Ἐφεκτικῶν ἐναντιωμένων πρὸς πᾶσαν κατάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς τὴν ἐδωκαν.
- ζβ). Περὶ τῶν ἐμπίπτόντων πράγμασι, τῶν μὲν διὰ φιλοπραγμονίας ἡθὸς φαῦλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπρεπότητον τὴν εἶχην.
- ζγ). Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρόπον μὲν τινὰ βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρόπον δὲ τιν' αὐτοῖς καθάπερ νεμεσητὸν καὶ κατεγνωσμένον.
- ζδ). Ὅτι ἡδιστὸν ἀνθρώποις ἐν τοῖς δικαίοις καὶ συνήθει διατριβῇ ὅτιεν πράττειν εὖ καὶ τιμᾶσθαι.
- ζε). Ὅτι πολλὰκις ἄνθρωποι συμπίπτουσιν τοῖς ἐαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσει, καὶ ὁλοῦνται δικῆς σφέτερας.
- ζς). Ὅτι τινὲς εἰσι ταχὺς πιστεύειν [P] τῇ προνοίᾳ διὰ τὰ φαινόμενα κατὰ λόγον ἀπαντᾶν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς ἐκ τῆς προχείρου, καὶ αὐτοῖς ἀπιστεῖν τῇ προνοίᾳ διὰ τὰναντία τέτοις.
- ζς'). Ὅτι θαυμασιώτατος πολλὰκις εἶναι τὰς μεγάλαις πράξεσι καὶ εὐτυχίαις τάχιστα ἀκολουθεῖν δυσπραγίαις χαλεπαῖ καὶ μηδὲν ἥττον ἀνυπονοεῖται.

busque secundis in vita adfluentium, quum ipsi illis inuident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.

58. Meliusne sit homini esse, quam non esse? et quod praeflet esse.

59. Quod frequens sit apud homines, ut libenter de se et rebus suis loquantur.

60. Dubium esse, an unquam serenitas mentis plena hominibus obtingat.

61. Quod non usquequaque videatur a ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones, quas omni perceptioni opponunt, et quod Plato ac Socrates principia ad hoc suppeditauerunt.

62. De iis, quae negotiis se obliuiscunt siue propter vitiosum morem hominum alienis se admiscerentium, siue ob illorum inscitiam, siue inopinatum fortunam.

63. De spe, et quod iam sit res hominibus vtilissima, iam iterum noxia et reiicienda.

64. Quod iucundissimum sit homini in suis negotiis et consueti vitae genere, qualecumque etiam illud sit, bene et cum honore rem gerere.

65. Saepenumero aliquos aduersari suis ipsorum opinionibus ad iudicia, et propria iura interuvertere.

66. Quod aliqui facile credant prouidentiam, quum vident in praesenti bonis et malis ita fieri, ut merentur: Alii vicissim non credant ob hisce contraria.

67. Quod saepius solent post maximas res gestas et fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter sequi infortunia grauissima et non minus insperata.

Ggg 3

68. Quod

ss) Ita lege pro περιφρίσηται.

ξη. Ὅτι ἐκ ἑστίν ὅλως ἐν αἰθεράποιοι ὁμοφρο-  
συνῇ.

ξθ. Ὅτι πολὺ νοσῶσι ταῖς προσπαθείαις  
αἰθερώποιοι, καὶ ἐκ ὁρώως ὁρώσιν.

ο. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τῆ μαθηματικῆ καὶ  
γεωμετρικῆ τῆς φιλοσοφίας εἶδης διὰ τὰ  
τε ἄλλα πλεῖστα τῶ βίῃ καὶ διὰ τῶ τῶν  
μηχανικῶν ἔργα.

θα. Περὶ Πλετάρχου.

οβ. Θεωρία εἰς τὸ ἔπος, τὸ, λαθεῖ βιώσας.

ογ. Εἰ προσίσταται τῷ Χριστιανικῷ ζῆν τὸ με-  
τὰ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι  
ζῆν. [73-81. omisit Bl.]

οδ. Ὅτι τὸ μὴ μετὰ πολλῶν βίῃν πραγμά-  
των εὐκόλιαν φέρε εἰς τὴν τήρησιν τῶν τῆς  
Χριστιανικῆς εὐσεβείας νομίμων.

οε. Ὅτι καὶ τοῖς ἐγκοινοπολιτευομένοις ἔχει  
καλῶς βίῃν τῇ ἀρετῇ καὶ τοῖς τῆς θεοσε-  
βείας νομίμοις.

[P] ος. Εἰ γαμητιὸν ἐστίν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπι-  
μέλειαν ἔχουσι καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρε-  
τὴν ζωῆς.

οζ. Ὅτι παντίτροπον τῶ πολιτικῷ ἀντιπονη-  
τιὸν τῆς εἰρήνης.

οη. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν παρασκευα-  
σίαν τῶ πολιτικῷ.

οθ. Ὅτι μὴ διὰ τὰς αἰτυχίας καὶ τὸ κακῶς  
πολλὰκις πράττειν ἀποτρεπτεῖν τῶ πράτ-  
τειν.

ι. Ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλεῖστοι ἢ πάντες  
σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν διέτριψαν μόνον, μὴ  
χρήσιμοι γινόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν  
θεωρίαις.

ια. Ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι φιλο-  
σοφούντων τῶ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοι-  
νὰ πράττειν ἀπέστησαν.

ιβ. Ὅτι ἐπιμελητιὸν βασιλεῖ μάλιστα περὶ  
τὸ {τῶ Bl.} πορίζεσθαι χρηματισμὸς τῇ  
ἀρχῇ.

68. Quod omnino non est inter homines ani-  
morum et opinionum concordia.

69. Quod plurimum laborant homines adfe-  
ctibus, nec satis recte vident.

70. Quod ex mathematica et geometrica par-  
te philosophiae utilitates plurimae redun-  
dent in vitam humanam, tam aliae, tam  
quae in operibus mechanicis conspiciuntur.

71. De Plutarcho.

72. Disputatio de dicto: *qui bene latuit, bene  
vixit.*

73. Num christianae vitae repugnet vivere in-  
ter multos et multis implicatum esse nego-  
tiis.

74. Quod non multis impeditum vivere ne-  
gotiis, faciliorem reddat christianae pieta-  
tis praeceptorum observationem.

75. Quod etiam reimp. gerentibus et negotia  
vitae curantibus integrum est, probam vi-  
tam ducere virtutemque ac pietatis colere  
praecepta.

76. Num coniugium ineundum sit, nec ne,  
iis, quibus curae cordique est secundum  
virtutis praescriptum vivere.

77. Quod omni modo pax sectanda sit viro  
reimp. gerenti.

78. Quod idem etiam ad bellum instructus  
esse debeat.

79. Propter sinistrae casus fortunae, et quia  
sapientis infeliciter res gesta est, a re geren-  
da deterteri nos non oportere.

80. Quod plerique philosophorum et tantum  
non omnes in praeceptis modo tradendis  
haeserunt, nec sui usum praebuere in ge-  
renda rep.

81. Quod omnes ferme graecorum philoso-  
phi a gerenda republica et ciuilibus nego-  
tiis abstinerunt.

82. Principi maxime esse curandum, ut illi  
suppetant sumtus ad imperium gerendum  
necessarii.

83. Non

- πγ. Ὅτι μὴ καθάπαξ ἑαυτὸν δοτέον τῇ πε-  
 ρὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τὸν βασι-  
 λέα καὶ πάντα τρόπον σπουδάζειν εἰς τὸτο.  
 πδ. Ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεμεσήτως περιστάς  
 καὶ πλεονεξίᾳ τῶ πολιτικῷ. [Et haec inde a  
 83. 92. omittit Bl., tuum sqq. vsque ad 95.  
 contraxit.]  
 πε. Ὅτι καθάπαξ παντὶ τρόπῳ προσέχειν  
 ἄξιον τὸν νῦν τῶ πλεονεξίᾳ.  
 πς. Ὅτι πάντες ἀνδρῶν σκεδὸν φιλοπλε-  
 τίας ἡγούνται.  
 [P] πζ. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς  
 κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀσφαλείας.  
 πη. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς τῆ  
 λογικῆς χρήσεως.  
 πθ. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῶν αἰ-  
 σθήσεων καὶ τῆς κυριότητος τῆ νοός.  
 ι. Θεωρία ἐξ ὑποδείγμάτων περὶ τῆς κατὰ  
 νῦν ζωῆς.  
 ια. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ  
 τὴν ὕλην τῇ γενιτῇ φύσεως ἐναντιπρα-  
 γείας.  
 ιβ. Ὅτι διὰ τὸ ἀπερόσκοπον τῆς Χρυσῆς πι-  
 τσεως εἰκὲν ἀκονομήθῃ τὸ τῆς μοναρχίας  
 κράτος Ἀνδρῶν τε τῶ Καίσαρι καὶ τῶ  
 μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ.  
 ιγ. Ἐπισήμασις ὅπως ἡμῖν ἐν μνήμῃ καὶ  
 λόγῳ τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων πάντα καὶ μέ-  
 γιστα καὶ ὅσα βραχέως ἄξια λόγῳ.  
 ιδ. Ὅτι χρησίμους τοῖς πεπαιδευμένοις ἢ  
 ἀποχώρησις καὶ ἀποστροφὴ τῶν πραγμά-  
 των, ἐξ ὑποδείγματος.  
 ιε. Θεωρία ἐξ ὑποδείγμάτων περὶ τῆς νοός  
 καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων χρήσεως.  
 ις. Περί δημοκρατίας.  
 ιζ. Περί αἰρετουκρατίας.  
 ιη. Περί βασιλείας. [93-102. om. Bl.]  
 ιθ. Περί τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.  
 ς. Περί τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.  
 ςα. Ὅπως ὁ μόνον Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ πολλὰ  
 τῶν ἄλλων ἐθνῶν κοινοπολιτείας ἐχρή-  
 σαιτο.

83. Non tamen vni huic curae dare se debere  
 principem, vt pecunias corroget, neque  
 omni inodo in hoc solum elaborandum.  
 84. Quod viro temp. gerenti cura impen-  
 denda sit comparandis citra reprehensio-  
 nem opibus atque diuitiis.  
 85. Indignum esse, a viro temp. gerente ani-  
 mum ad hoc adplicari penitus et vnice,  
 vt ditescat.  
 86. Quod omnes propemodum homines di-  
 vitiarum amore ducantur.  
 87. Consideratio, ab exemplo repetita, de  
 inconstantia rerum humanarum.  
 88. Consideratio ab exemplo, de vsu facultatis  
 rationalis.  
 89. Consideratio ab exemplo, de sensibus et  
 mentis in illos dominio.  
 90. Consideratio ab exemplo, de vita secun-  
 dum mentem.  
 91. Consideratio ab exemplo, de contraria  
 genitae naturae in materia operatione.  
 92. Augusto Caesari et magno Constantino  
 monarchiam et imperium traditum esse di-  
 uinitus, vt Christi fides sine offensione, pos-  
 set propagari. Confer infra cap. 109.  
 93. Adnotatio, vt memoriae et animo se of-  
 ferunt res Graecorum omnes maximae et  
 minoris momenti.  
 94. Quod utile sit bene institutis, negotio-  
 rum se molibus subducere ac subtrahere,  
 exemplo monstratum.  
 95. Consideratio ab exemplis repetita, de  
 mente et sensuum vsu.  
 96. De democratia.  
 97. De aristocratia.  
 98. De regno.  
 99. De republica Atheniensium.  
 100. De Lacedaemoniorum republica.  
 101. Quod non modo apud Graecos, sed et  
 multas alias gentes fuerint aequi iuris res-  
 publicae.  
 102. Quod



[P] ρβ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη κοινοπολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν ἦγοντο.

ργ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνίς ἐν Λιβύῃ.

ρδ'. Περὶ Καρχηδόνας καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας.

ρε'. Περὶ Καρχηδόνας ἐτι, καὶ ὅπως διὰ τὰ μέγιστα εὐπραγῆται καθάπαξ ἐνταῦθεν ἡ πόλις αὕτη ἄλετο. [105-109. breuiter recenset Bla.]

ρς'. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μικρῶν ἀρχῶν τούτῳ κρείττος καὶ μέγεθος ἀρχῆς κατ' αὐτὴν συνέστη.

ρδ'. Περὶ Νύμα Πομπηλίου δευτέρου βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως τῆς καὶ αὐτὰ κατὰ καιρὸν βασιλευειν ἤρεθ.

ρε'. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς Πύρρον καὶ Καρχηδόνας ἔξῃς παλμια εἰς μέγα προήλθεν ἀρχῆς κρείττος καὶ φρόνημα σχεδὸν παγκόσμιον.

ρς'. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρχία ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἔοικεν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας γενέσθαι εἰς εὐδωμίαν τῶ σωτηριώδους χριστιανικῆς δογματός.

ρι'. Περὶ Σκυθῶν.

ριβ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς περὶ λόγους σπουδαίῃς ἢ περὶ τὸ ἰσορρικὸν ἐπιμέλεια.

ριγ'. Περὶ τῶ ἀνδρῶν καὶ μὴ διαρκῆς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐξ ὑποδειγμάτων.

[P] ργ'. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἐκ ὀγκῶν πράξεων ἡ τύχης περιφανὲς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσεβότητι φύσεως καὶ ἡθους καὶ γνώμης εὐγενείας.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας καὶ Πελοπίδας ἀρίστου ἀνδρὸς καὶ στρατηγῶ, κατὰ ταυτὸν γένεσθαι τῇ πατρίδι.

ριε'. Ἐλεγχος εἰς τὸ ἀνδρῶν καὶ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι, εἰ δὴ τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδα βιοτὸν

102. Quod ab initio usque omnes ferme gentes in Asia non habuerint republicas, sed dominis paruerint.

103. Quod vrbs graeca, Cyrena in Libya, ab initio (regem habuerit.)

104. De Carthagine et rep. Carthaginiensi.

105. De Carthagine iterum, quomodo per maximas res secundas vrbs illa simul semelque perijt.

106. De Roma, et ut ex paruis initiis in tantam potentiam et imperij magnitudinem euaserit.

107. De Numa Pompilio, secundo rege Romae, et quod ex temporis illius usu electus tunc rex fuerit.

108. Quomodo Romani ex paruis initio rebus, deinde post bella cum Pyrrho et Carthaginiensibus gesta maximum consequi sint imperium potentiamque maximam, ut totius fere orbis terrarum principatum iam conciperent animo.

109. Quod maxima romana monarchia in orbe videtur constituta diuinae prouidentiae consilio, ut salutare christianum dogma tanto faciliores progressus haberet.

110. De Scythis.

111. Quod eloquentiae studiosis utile sit historiarum studium.

112. De rebus humanis neququam firmis neque in perpetuum constantibus, documentum ab exemplo.

113. De Graecis, et quod initio non magnitudine rerum gestarum aut fortunae celebres exstiterunt, sed elegantia ingenij morumque et animorum nobilitate.

114. Quod opportunè eodem tempore patriae suae exorti fuerint duces virique duo fortissimi Epaminondas et Pelopidas.

115. Documentum inconstantiae et vicissitudinis rerum humanarum, si quod aliud, suppeditari in vita Alcibiadis, similiter in vita Deme-

τὴν παρέρησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ  
τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον,  
ἐπὶ δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

115. Εἰς τὸ ἀστατὸν τῆς τύχης, ἐξ ὑποδει-  
γματος.

116. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως τινὲς  
ἀπομεινόντων πράξεων καὶ μεγάλης τύχης  
ἀλλοτρίοις εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πρῶτον  
ταπεινῶς.

117. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀποβολὴ  
ἐκ ἀταλαιπώρου εἰς ἐβλάστανμένην.

118. Ὅτι οἱ ἐν εὐδαιμονίᾳ εἰς πείραν  
ἐκείνῃ ἀκρατοὶ ἀνιῶντινες εὐδαι-  
μονία, καὶ ὅτι οἱ τὰς τῶν μεγάλων εὐ-  
τυχῶν ὑποβλέποντες μεταβάλλουσιν.

119. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνδραγαθῶν ἀντισυμ-  
βίῃ εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς τῆ βίᾳ χρη-  
σεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

Demetrii, cognomento Poliorcetae et  
Eumenis.

116. In fortunae instabilitatem, ab exemplo

117. Consideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui a magnis rebus gestis magnaeque fortuna perueniunt ad vitam plane desidem vel humilia negotia.

118. Quod bonorum, quae cum cura comparauimus, iactura nec misera nec ignaviae semper tribuenda sit.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque vitae sincera sine omni luctu felicitas, et quod magnarum rerum secundarum vicissitudines ac mutationes oportet suspicari.

120. Quod multi hominum veri vitae vsus ignari et imperiti sint, exemplorum documentis demonstratum. [111-120. tit. omisit Bl.]

IV. *Michaelis Palaeologi epitaphium et Irenae Augustae*. MS. in bibl. reg. cod. DCCC. v. *Cangii Familias Byzant.* p. 236. *Fabri* — orat. in Basilium M. Gregori Theolog. et Io. Chrysostom. v. supra, vol. IX. p. 459. *Harl.*

V. *Astronomicam Theodori Met. epitomen* citat *Vossius* tom. II. *Annal.* ad a. 3979. pag. 502. Eundem in c. 63. philosophico citat *Comnenus* p. 253. *Prænot. mysiagog.* — *Astronomicæ introductionis epitome*, in cod. Bauar. CLXIX. *Fabr.* vel potius illius *epitomes liber I.* qui constat 91. capitulis. Ille cod. nunc numeratur C. v. plura de eo ap. *cel.* *Hardt.* in *Aretini Beyträgen* etc. 1804. part. 6. p. 33. sq. *Harl.*

[P] VI. Inediti etiam ducuntur exstare Theodori Metochit. *Mathematica* et VI. *Commentarii* in *Ptolemæi magnam syntaxim*, quae adseruari in Hispania commemorantur: VIII. Pa-

II) Ita leg. pro *Irenæ Augustae*.

III) In cod. *Escorial.* teste *Plüro* in *Itinerar.* per Hispan. p. 191. ubi ita citantur: *Theod. Metoch. Mathematica. Commentarii in magnam Ptolemæi compositionem.* Qualis sit vsus explanationis quorundam capitum, perquiratur, fre-

quenter Ptolemæus astronomicas enuntiationes et mathematicarum demonstrationum argumenta excludit. — Ibid. eiusdem expositio in Aristotelis physicam et in parua naturalia. — Ibid. eiusdem *sententiosas significationes* et opuscula varia, *Mathematica, Paris.* et *Venet.* secundum *Montfaucon.* in *Bibl. bibl. MSS.* v. indicem. *Harl.*

Vol. X.

Hhh

VIII. Paraphrasis in *Aristotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiae bibliothecis, ut ex Gesnero notauit Meursius.

[Theodori minoris supplicium in cod. Vossiano CLXXXI. siue nr. 2506. cat. codd. Angliae etc. II. I. p. 67. *Harl.*]

Theodorus *Milestus*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus*, cuius epistolae quasdam graece MSS. in bibl. caesarea memorat *Nesselius* parte IV. p. 118.

Theodorus *monachus* subinde citatur in Catena graecorum patrum ad Matthaeum tom. I. p. 35. 63. 215. [v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 66. *Harl.*]

Theodorus *monachus*, ad quem scribunt S. Nilus et Isidorus *Pelusiota*. Alius S. Antonii discipulus Athanasio memoratus. Alius S. Pachomii successor, de cuius scriptis dixi Volumine VIII. p. 412. [v. supra vol. IX. p. 318.] Alius, ad quem S. Maximus tom. II. p. 151. infra, in Rhaythuenii. *Fabr.* Theodori, cuiusdam monachi, διὰ τοῦ πρὸς Νεσσεριανόν inc. 108, πείσσειν ἄγαν in cod. *Mosquensi* CCCLV. v. *Matthaei* notit. MSS. Mosq. ed. in 8. p. 237. nr. 49. Theodori monachi in *Montfaucon* bibl. Coislin. pag. 67. 77. 247. 272. 275. *Harl.*

Theodorus *monachus* alius, de quo supra in Edesseno. Ceterum scholion siue hypomnesticon de epistola praefagiente tempus obitus S. Maximi Anastasii, quod auctores habet Theodorum et Theodosium monachos orientales b. Maximi familiares, non a Combesio in actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit graece et latine, ut tradit ad a. 662. Caveus, sed latine tantummodo, perinde ut a Sirmondo inter Anastasii Collectanea p. 251. Paris. 1620. 8. et in Sirmondi Operibus 1696. fol. tom. III. p. 601. In illo p. 608. legas haec verba: „Data vero est nobis vere minimis, Theodosio scilicet et Theodoro, germanis et sine dolo fratribus humilibus et peccatoribus monachis per Gregorium monachum et abbatem monasterii S. Ioannis baptistae regionis Albanorum, quod adpellatur Batararumensis Augusti die XX. Indictionis XI. quae praeteriit nos, qui reuertebantur a regione saepe dicta Lazorum.“

Theodorus *monachus*, cuius Canon siue hymnus catanycticus inter alia cantica ecclesiastica graece MS. exstat in bibl. caesarea teste *Lambecio* V. p. 268. \*\*) non diuersus a Theodoro Studita, de quo infra, hoc capite.

Theodorus *monothelita*. Vide in Byzantio et Pharanita.

Theodorus *Mopruestenus*, de quo supra.

Theodorus *Moschion* siue *Muscienus*. Vide supra in Medico.

Theodo-

vv) S. p. 563. ed. Kollar. de cod. caes. CCXCIX. nr. 6. *Harl.*

Theodorus *Muzalo*, post Georgium Acreopolitam magnus logotheta sub Mich. et Andronico Palaeologis, cuius epistolae quaedam ad Gregorium Cyprium patriarcham CPol. MStae exstant in bibl. caesarea. *Fabr. Sec. Nesselii* cat. codd. caesar. part. V. pag. 152. de cod. CI. sed sec. *Lambec.* qui multo copiosius recenset illum cod. quem numerat LXVII. in comment. vol. VIII. p. 1066. sqq. et conf. Kollar. not. ibid. p. 1067. atque *Io. Franc. Bernard. M. de Rubis*, in Georgii seu Gregorii Cypri, patriarchae CPolit. vita, Venet. 1753. 4. pag. XXVII. sqq. *Harl.*

[Theodori, *Nicaeae* episcopi, epistolae, in cod. Sfortiano v. *Montfauc.* bibl. biblioth. MSS. I. p. 699. c. *Harl.*]

[Theodorus monachus, uti etiam Theodorus *Pharmas* et Theodorus in *Sceti*: eorum dicta in collectione dictorum patrum et abbatum, ordine alphabetico, de vita ascetica, in cod. Coisl. CCXXXII. — Theodori *nomi* aliorumque scholia in Isaaci Syri anachoretae et episcopi Niniues sermones asceticos, in cod. Coisl. p. 294. et 312. *Harl.*]

[P] Theodorus notarius romanus, *νοτάριος ἐργασνάριος τῆς ἀποστολικῆς καθίδρας* in concilio Lateranensi a. C. 649.

Theodorus, *paedagogus* Constantini Porphyrogeniti. Supra in Theodoro Constantini.

Theodorus, *Palaeologus*, despota, Peloponnesi dux, cuius obitum luget Manuel Palaeologus, frater, imper. in orat. laetula, quam gr. et lat. edidit *Combesius* tom. II. aularii noui, p. 1046.

Theodorus *ὁ πανάγιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Κηρύκων γένος* de familia Attica, quae a Ceryce <sup>100</sup>) Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. magnum in *Ημεροκαλές*.

Theodorus I. *papa*, Theodori episcopi Hierosol. filius ab a. 642. 3. Nou. ad 20. April. 649. cuius latine exstant nonnulla in causa Pyrrhi monothelitae, inter Anastasii rom. collectanea, a *Sirmondo* edita Paris. 1620. 8. in Conciliis Labbei tom. V. p. 1777. Harduini tom. III. p. 614. et tom. III. Opp. Sirmondi p. 493. Vide et Eutychie Annales tom. II. p. 336. [add. infra, vol. XI. p. 464. ed. vet. Summa in foro poenitentiali, in cod. Bituricensi. v. *Montfauc.* bibl. biblioth. MSS. p. 1229. *D. Harl.*]

\*Theodorus II. *Papa* ab a. 898. 12. Febr. ad 2. Mart. eiusdem anni.

\*Theodorus, *Paphensis* siue Paphi in Cypro episcopus, qui scripsit vitam S. Spyridonis. Vide supra, p. 143.

\*Theodorus pathicus. Hesychius: Θεόδωρος ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τὰς εὐρυπρόσωπας ἀπὸ Θεοδῶρος τινὸς ἐκ αὐτῆς ὥρας προσημαίνε.

[Theodorus *patricius*. Ad eum scribit Theodor. Studita. v. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 324. Ibid. p. 104. Theodorus, rector *Pepagomeni*, cuidam interfuit concilio. *Harl.*]

Hhh 2

Theodo-

100) Vide Vossium de Hist. graecis, lib. III. pag. 418.

Theodori *Pediāsmi* encomium in Iosephum hymnographum, descriptio ecclesiae Serbarum (Σερβῶν), et descriptio martyrum Theodororum, MS. in bibl. caesarea. [v. *Nessel.* cat. part. IV. p. 118. nr. 4-6. *Harl.*]

Theodorus, *Pelicanus* Corcyraeus, calligraphus. v. *Montfaucon* Palaeogr. gr. pag. 5. 84. et 107. *Harl.*]

S. Theodorus, *Pentapolitanus* episcopus, citatus a S. Damasceno de imaginibus tom. I. edit. Lequianhae, p. 382. sq.

Theodorus *Petrensis* siue Petrarum Galilaeae episcopus, saec. VI. clarus, cuius Canonicon, siue scriptum, quo Canonibus synodicalis lucem adtulit, citat *Nic. Comnenus* Papadopol. p. 398. praenot. mystagog; Vitam Theodosii archimandritae Palaestini, cuius fuit discipulus, quae incipit: ἡ τριουπόσατος καὶ ἀδιαλέκτος μὴ ἐστὶν, *Allatus* de libris eccles. Graecor. p. 64. et de Simeonibus p. 7. et 95. [v. supra, in h. vol. in vitis SSctor. voc. Theodosii, archimandritae. *Harl.*] Edit, inter postuma Combefisii promittit *Pagius* ad a. C. 397. nr. II.

Theodorus *Pharanites* episcopus monothelita, cuius *περὶ ἐκείας καὶ φύσεως, ὑποστάσεως τε καὶ προσώπου* memoratur apud S. Maximum Confessorem tom. II. p. 71. Sergii Arsenoitarum in Aegypto episcopi ad eum litterae. id. p. 183. λέγει πρὸς Σέργιον, et alius *eis τὰς ἐρμηνείας τῶν πατερικῶν χηρῶν*, ex quibus fragmenta in concilio Lateranensi a. 649. tom. VI. Labbei p. 163. seq. et tom. III. Harduin. p. 766. seq. alia ex epistola dogmatica ad Paulum haeticum, cuius initium: ὅταν μὲν τὸν καιρὸν, in actione X. concil. CPol. a. 680. tom. VI. Labbei p. 840. et [P] tom. III. Harduin. p. 1246. ubi suscipit henoticam Zenonis et anathematizat synodum Chalcedonensem, et tonum Leonis papae. *Fabr.* Conf. infra, vol. X. p. 203. ad. vet. — Theodorus *Pharanensis* cum aliis deuouetur, in cod. *Coislin.* CCV, v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 266. *Harl.*,

Theodorus *Phocens*, quem de tholo, qui fuit in Delphis, scripsisse testatur Vitruuius lib. VII. cap. I.

Theodorus *Phonastus*, cuius *Φωναστικὸν Βιβλίον* memorat Laërtius II. 103.

Theodorus *pistor*, cuius ex Ptolemonē meminit *Laërtius* II. 104. Alii tres, de quibus supra, in Ephesio et Atheniensi et mox in Samio.

Theodorus platonieus Galen. tom. III. edit. graecolat. Paris. p. 232. Vide in Solensi. Alius supra, in Asinaeo.

Theodorus poeta, quem Suidas ait scripsisse *διαφορεὰ δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν*. Idem fortasse, a quo vet. poetas celebratos, colligas ex epigram. in *Anastolog.* pag. 407. sq.

\* Theodorus, malus poeta, quem perstringit Martialis XI. 94.

Theodori

Theodori Potamii Minodia in insula Andaniae Bibliothecarius, IV. MS. in bibl. mss. in

Theodorus praefectus Augustalis ad quem scribit Theodorus Pelusiota.

Theodorus presbyter, asceta, de quo dixi volumine VIII. p. 412. [f. vol. IX. p. 318.] Idem fortasse, ad quem scribit S. Nilus.

Theodorus presbyter ex Macazis Siciliae, ad quem scribit S. Maximus totum. II. p. 134 [v. infra, de Photii bibl. IX. p. 381, ed. vet.]. Alius Theodorus presbyter et abbas, Martini I. papae apocrisarius, Baron. ad a. 649. n. 65. Fabr. — Theodorus, presbyter et syn-cellus. v. supra in hoc vol. p. 285. — Theodorus primicerius et monachus in Catena in Acta apost. v. Montfauc. bibl. Coislin. p. 263. Harl.

Theodorus Priscianus, supra in medico.

Theodorus Prodrômus, cuius ἐγρηγόριον *Canonum conciliorum*, (adhuc, quod sciam, ineditam,) passim citat Nic. Comnenus Papadopoli in praenotionibus mystagogicis, eum ante nongentos annos scripsisse opinatur p. 409. adeoque diu ante Balsamonem, Zonaram, Aristenum. Hunc antiquissimum canonum interpretem vocat p. 28. et pag. 345. laudans eius testimonium vocat *virum iuris consultissimum, sapientissimum, quo magistro Nicetas Paphlago* \*) *gloriatur, cuius dicta summi laudibus effert Nicophorus Blaudemides* \*\*) *cuius sententias omnium probatissimas palam adfirmat cum Balsamone* \*\*), *Aristenus*, \*) *Blastarius*, \*) *Harmenopulus*, \*) *ceterique omnes, qui canones interpretati sunt nostros, quem theologum maximum, et simpliciter uerum ἐγρηγόριον magistrum ipse appellat Margunius* \*). Fabr. Plura vide infra. in vol. XI. pag. 45. sq. ed. vet. — In cod. Coislin. CCIX. enarratio philosophi Theodori Prodrômi in canones diuinarum et dominicarum magnarum sollempnitatum, incipiens ab exaltatione crucis. Init. *Εὐχαριστία*, *ὡς ἔχει τὸ ὅριον*. Explicantur cantica, et troparia s. versiculi, quae in singularum sollempnitatum officiis occurrunt, v. aut Montfauc. in bibl. Coislin. p. 273. — Expositiones canonum sacrorum in cod. Mutinensi, teste cod. Montfauc. in diario ital. pag. 32. — Venet. in cod. Naniano CLXXV. 2. CLXXVIII. 1. poematia in cod. CCLXXXI. v. cat. codd. gr. Nan. p. 384. sq. 386. et 462. — Add. supra, vol. VIII. pag. 141. sq. praecipue notam h. Add. varia in bibl. Bodl. codd. CX. CXXXI. CCXIV. CCLXIV. et cat. codd. Angliae etc. tom. I. nr. 1996. et tom. II. nr. 2214. inter codd. Vossian. Harl.

[T] Theodorus Prodrômus iunior, circa duodecimum saeculi clarus initia, de cuius scriptis edi-

Hhh 3

tis et

xx) In explicat. Psalmi IV. in fine.

b) In compendio syntagmatis, elementi γ'

yy) In explic. Psalmi 2.

c) In etthesi canonum s. hoc est Nicae-norum.

zz) In epist. ad episcopos Cypri.

d) In prooemio notarum ad Canones et alibi

a) In prooemio nomocanonis ad Manuelem saepe imp.

tis et ineditis dixi vol. VI. huius bibl. p. 89. 90. *Fabr.* si vol. VIII. pag. 137. 138. ed. nou. Add. *Kollar.* supplem. ad Lambecii comment. I. p. 668. et 741. et cl. *Morelli* bibl. MS. gr. et lat. pag. 123. 218. ac 319. ac *Villoison* in meis suppl. ad Hist. L. gr. part. 2. p. 349. 350. *Harl.*

[Theodori τὰ προεῖδες Quaestiones in cod. Vaticano inter philosophicos libros. v. *Montfaucon* bibl. bibl. MSS. p. 6. *Harl.*]

\* Theodorus, protosecretarius praetorii praefecti CPol. cuius mentio in hypomnestico de obitu S. Maximi et Anastasii tom. III. Opp. *Sirmondi* p. 602. *Fabr.* Eius encomium in Confessore Theophanem Sigrianum, Monac. in cod. Bauar. III. vid. *Hardt.* l. c. 1803. part. I. p. 15. sq. *Harl.*

Theodorus ψηφονλέπτης, ap. Eustath. ad Odyss. 9. p. 1602. ad Rōm.

[Theodori, *Rentii Chii*, epistolae. in cat. MSS. Harleian. cod. MMMMDCLIV. nr. 1. H.]

Theodorus ψάλτης apud Aelian. VII. 40. de animal.

Theodorus protospatharius in actione IX. concilii VIII. a. C. 869.

Theodorus ptichoprodromus, idem cum Prodromo iunior.

Theodorus quaestor, cuius orationem in S. Georgium martyrem Allatius memorat. Incipit: προετίπυσί μου πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν [conf. supra in h. vol. pag. 230. *Harl.*]

THEODORVS Rhaithuensis, ὁ τῆς Ραιθῆς \*) in Laura, siue monasterio Rhaithu ad Elim siue LXX. fontes in Palaestina, medio saeculo septimo \*) presbyter, cuius Suidas meminit in Μάνης, composuit libellum, siue, vt Allatius \*\*) adpellat, Orationem dogmaticam, quae inscribitur προπαρασκευη τις καὶ γυμνασία τῷ βελομένῳ μαθῶν τις ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰκονομίας, καὶ ὃν πέπρακται καὶ τίνα τὰ πρὸς τὰς ταύτην μὴ ὁρθῶς νοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων. Praeparatio et meditatio in eius gratiam, qui discere cupit, quomodo facta sit incarnatio diuina, et quae ab ecclesiae alumnis contra eos, qui non recte de ea senserunt, dicta sint. In hac dilerte reiecit falsas opiniones Manetis, Pauli Samosatani, Apollinarii, Theodori Mopsuesteni, Nestorii, Eutychis, illisque ecclesiae opponit definitionem, quam ubi porro explicat, Severi Antiocheni etiam et Iuliani Halicarnassei Eutychianas explodit. Combesio idem hinc visus est Theodorus monachus, ad cuius quaestiones respondet S. Maximus

e) Ραιθῆ in codice Leidenf. S. Climaci. Alibi Ραιθῆ, vt etiam in narratione de monachis Sinaitis in Combesio lectis triumphis Christi martyrum p. 88. conf. *Bolland.* tom. I. Sctor. Ianuar. pag. 966. Perperam vero, qui presbyterum Rhaetum siue Rhaetensem adpellant, velut ex Raetia Germaniae. De Iohanne et Daniele Rhaithuensi di-

cum Volum. VIII. p. 616. 617. [vol. IX. p. 523. et 524. ed. nou.]

f) Non circa a. 460. vt Bellarminus.

g) Allatius de processione Spiritus S. pag. 351. 352. etc. Conf. *Vaccum*, tom. II. Graec. Orthod. p. 497. 547. 577. 584. 595. et 531. nec non Georg. Metoch. ibid. p. 1819.

vinus confessor tom. II. Opp. p. 151. Et apud Baroniam ad a. C. 657, in indice operum S. Maximi discrete memoratur epistola scripta *Theodoro presbytero Lauras Raithu de Essentia et Natura*, etsi in Combesii editione hoc non reperio. Incertam, idemne Theodorus presbyter, de cuius scripto, quo Dionysio Areopagitae vindicare scripta, quae sub eius nomine ambulant, voluit, *ὁ τῶν ὁσίων τῆς ἁγίας Διευσεως βιβλος*, videntur Photius cod. I. Fabr. Conf. Schroeckh H. E. germanice scriptam, tom. XVII. p. 369. sq. *Assemani* Bibl. orient. tom. III. part. 1. pag. 35. not. 5. fin. — *Cause* Hist. litt. SS. eccles. tom. I. pag. 587. sq. ad a. 646. quo illum claruisse iudicat, *Coeller* Hist. gen. des AA. EE. tom. XVII. p. 726. *Hamberger* in: zuverläss. Nachr. tom. III. pag. 503. sq. qui eum floruisse circ. a. 660. scribit, *Mosheim*. Instit. hist. eccl. saec. VII. part. 2. p. 2. §. 5. *Saxii* Onomast. lit. II. p. 78. ad a. C. 650. *Harl.*

Theodorum presbyterum *δογματικώτατον* adpellans, citat eius *λόγον δεύτερον περὶ ἀπεργεῖντος* Io. Vercus tom. II. Graec. orthod. pag. 104. 594. Fabr. — *Monaci* in cod. Bauar. LXVI. *Theodoro Raithuens* perperam tribuuntur tria opuscula, quae in opusculis Theodori Abucaræ edita sunt. Plura de iis disserit cl. *Hardt*. l. c. 1804. part. 3. pag. 24. et 25. Add. supra in h. vol. de Theodori Abucaræ opusc. nr. XXVI. — De incarnatione verbi *Florient* in cod. Laurent. XXVI. r. plut. 10. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 491. — Romae in cod. Ottobon. v. *Montfau.* bibl. biblioth. MSS. I. p. 189. A. In cat. MSS. Angliae tom. I. part. 3. p. 96. nr. 315. cod. Cantabrig. coll. Trinit. sic citatur, *Theodori, presbyteri Raithae, opusculum*, graece. — Fragmenta in Athanasii quaestionibus, in cod. Coislin. CXX. Et locus insignis de Mane s. Manichæo, ib. in cod. CCCV. teste *Montfau.* in bibl. Coislin. p. 193. et 421. item in Florilegio quodam *Vest.* in cod. Marc. CCLVII. v. cel. *Morrell*. in bibl. MSt. gr. et lat. 1. p. 144. *Harl.*

[P] *Editiones libelli Theodori Raithuens, de incarnatione verbi.*

*Latina* ex Godfridi Tilmanni versione, sub titulo: *Isagoge in V. libros, qui et ipsi subiunguntur, Anastasii Antiocheni, siue exercitatio seu corollarium de incarnatione domini*. Paris. 1556. 8. et in bibliotheca patrum Paris. 1575. vol. VIII. col. 656. 1589. tomo I. et 1609. nec non Colon. 1618. tom. V. et Lugd. 1677. tom. VIII. pag. 334.

*Graeco-latinae*, cum Theodori Bezae versione, Geneu. 1576. <sup>4</sup>) et 1580. 4. et inter Bezae opera theologica iunctim edita ibid. 1582. fol. tom. III. p. 309-398.

Cum

4.) Inscriptio est: *Theodori* — libellus adversus haereses, quibus iam olim hypostatice duarum in Christo naturarum unio oppugnata est; nunc primum graece editus et latinus factus a Theodora Beza etc. Geneuae 1576. 4. Huius anni notam addiderunt cum Fabricio nostro *Cause* l. c. et Io. Fabricius, qui in Historia bibl. Fabric. part. 4. p. 112. sq. breuiter recensuit editionem; sed *Hamberger* in: zuverläss. Nachrichten tom. III. pag. 503. signavit edit. cum nota anni 1567.

4. ap. Eustath. Vignon, et laudavit catal. de la bibl. du R. theol. tom. I. p. 357. — Nouissima est editio: *Theodori Raithu* libell. de incarnatione Domini, gr. et lat. ex Suidae, tum et Io. Meursii ac Caroli du Fresne glossariis emendatus atque explicatus opera Io. Benedicti Carpzov. part. prior Helmstad. 1779. — posterior, 1780. 4. v. quae adnotavi in Introduct. in hist. L. gr. tom. II. part. 2. p. 299. *Harl.*



Cum *Rob. Balfori* Scoti versione et castigatibus e MS. codice Bezae Cantabrigiae, ad calcem Gelasii Cyziceni historiae concilli Niceani Paris. 1599. 8. sed in editione Gelasii Commeliniana Theodorus est omissus. Notandum porro, in Balforei editione primum graece lucem vidisse extremam partem a Beza omissam, quae clausulae loco male adfuta legitur Gregorii Nysseni magnae orationi catecheticae, v. l. *ἡ τοῦ Θεοδορίου* vol. VIII. p. 159. [vol. IX. pag. 112. nr. 33. nou. edit.] Eandem agnoscunt ceteri duo interpretes Theodorus ac Turrianus.

Cum versione *Francisci Turriani* S. I. in auctario bibl. patrum Ducaeano Paris. 1624. fol. tom. I. p. 319. et in bibliotheca patrum Paris. a. 1644. et 1654. tom. XI.

Theodorus *rhetor*, cuius meminit Aristoteles in epichrome rhetorum apud Laertium II. 104.

De aliis Theodoris rhetoribus supra in Ryzantio, Cynopolita, et Gadareno qui *Rhodiensis* dicitur, quod Tiberium Imper. Rhodi sociasset.

Theodorus Rhodiorum strategus, v. l. *ἡ τοῦ Θεοδορίου* Suid. in *Ἡρωικῷ* de *ἡρώεσσιν*.

Theodorus *ἡ τοῦ Θεοδορίου* Suid. in *Ἡρωικῷ* de *ἡρώεσσιν*.

Theodorus, *Romanus* archidiaconus, quem a se consultum scribit Amalarius, diaconus Montensis lib. de ordine antiphonarum tom. XIV. bibl. patrum pag. 1033. *Fabr.* Theodorus *Romanorum dux*, apud *Assmann.* in bibl. oriental. tom. I. pag. 275. is tamen in not. 7. monet, *Theodotum* adpellari illum a Theophane ad ann. Anastasii 15. *Harl.*

Theodorus *Sabbata*, cuius capita asceticae centum, MSS. in bibl. Coisliniana: *Fabr.* Op. 393. in cod. CCLXXXI. eadem. Paris. in cod. MMMLXXXVII. nr. 21 et in cod. Mosquensi XV. teste *Matthaei* in Notit. codd. Mosq. synod. pag. 33. nr. 7. ed. in 8. aut pag. 26. ed. in fol. *Harl.*

• Theodorus *Samius*, Nicosthenis discipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus *Samius*, architectus, qui suavit carbores fundamentis Ephesii templi subforni, teste Laertio II. 103. de illo Rhoei an Teleclis filio plura *Menagius* ad laudatum Laertii locum, et *Franc. Iunius* in artificum catalogo, libris eius de pictura subiuncto. Videndum, idemne Theodorus, cuius volumen de aede Dianae, quae erat Ephesi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Samosatensis*, Subdiaconus, cuius mentio in S. Basilii epist. 280. incertum idemne Theodorus, ad quem epistola 328. *Fabr.* Theodorus, *Samosatensis* episcopus, circ. a. Graecorum 1070. h. e. an. Chr. 759. v. *Assmanni* bibl. oriental. tom. II. p. 240. *Harl.*

Theodorus *Samothrax*, ex quo *Ptolemaeus Hephaestion* libro VII. apud Phot. [P] cod. CX. narrat, Iouem natum septem continuos dies risisse, indeque septenarium numerum pro perfecto assummatum.

Theodo-

Theodorus ὁ Σαρραβασανὴς dictus a Niceta in vita Ignatii patriarchae CPol. tom. V. Concil. edit. Harduinianae p. 1005. Photii amicus et ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀθανασπόδης episcopus, ciuitatis, quae nusquam existeret. Neque enim ad Patrarum sedem occupandam, celebris in Achaia ciuitatis, Theodorus ille tunc admittebatur. *Fabr.* Clarus quoque fuit hymnorum et cationum auctor. v. paullo post de Theodori Studitae scriptis editis nr. 22. *Harl.*

Theodorus *scholasticus*, ad quem Isidori Pelusiotaepistolae.

[Theodorus *Scutariota*. v. supra, vol. VII. pag. 743. et in h. vol. in SSorum elogiis etc. in *Paulum apostolum*. *Harl.*]

Theodorus, *Scythopolitanus* episcopus, cuius libellum oblatum imperatori Iustiniano et SS. patriarchis Eutychio, Apollinario, Domningo et Eustachio graece et latine vulgauit *Montfauconus* in catalogo bibl. Seguerianae, siue Goussinianae pag. 94-96. Paris. 1715. fol. add. ib. p. 86. *Fabr.* Ipse Fabric. noster infra in vol. XIII. p. 841. seq. vbi scriptores gr. a Montfauc. editos recensuit, ea, quae huc reducam, subiunxit: „Is ipse Theodorus, postquam Origenis, quem atheum et impium vocat, errores sectatus fuerat, tandem resipiscens, eius dogmata hoc in libello anathemate damnat, ac duodecim anathematismis totidem impia doctrinae Origenianae capita proscribit. Verum autem Origenis errores illos omnes vere docuerit, non conuenit inter doctos.“ — In *Iqam Mori cod.* XII. siue in cat. MSS. Angliae etc. tom. II. nr. 9198. 4. est idem Theodori Scythopol. libellus. it. *Paris.* in bibl. publ. codd. MCCCXXXVII. nr. 40. et MCOCLXXIV. nr. 13. *Harl.*

Theodorus *Sebastenus*, citatur a Ioanne Scylitze et Georgio Cedreno in Hist. Byz. *Fabr.* v. supra, vol. VII. p. 725. in nota i. et VIII. pag. 82. *Harl.*

[Theodorus *Scyoniur*, inter Pythagoreos a Iamblichio memoratus. v. supra, vol. I. p. 376. *Harl.*]

Theodorus *Sidas* episcopus, in Historia Byz. citatur ab eodem Scylitze et Cedreno. *Fabr.* v. supra, vol. VII. p. 725. in nota i. et VIII. p. 82. *Harl.*

[Theodorus *Smakrensis*, i. e. rufus, ex Abulpharagio ab *Assmanno* in bibl. orient. II. pag. 247. excitatus: atque Assmann. in not. 2. „is Theodorus, ait, monachus erat ex Sidsa, Ciliciae urbe oriundus, quem Bar-hebraeus in vita Ignatii, seu Iosue patriarchae fol. 334. narrat, coniunctis cum *Theodoro*, (Cuphlidensi) altero coenobii Barsumae archimandrita, studiis, vna cum presbytero quodam, nomine Gunir, ingentem pecuniae summam regi et magnatibus Armenorum pollicitum fuisse, si episcopos compellerent, vt Theodorum illum in patriarcham Iacobitarum ordinarent: id quod nullo pacto efficere potuit, refragante potissimum Gregorio Bar-hebraeo, qui Ignatii Iosue ordinationem pro viris procurauit.“ Add. *Assmann.* ibid. p. 379. seq. vbi eandem historiam paullo vberius enarrat. *Harl.*]

Theodorus *Smymnaeus*, Cypripalata et ἡγέρτος φιλοσόφου, cuius excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, et ἐπιτομή τῶν βῆτα περὶ φύσεως καὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν τοῖς παλαιοῖς διέδοκται, MS. in bibl. caesarea. Fabr. v. Lambec. vol. IV. p. 339. nr. 18. de cod. caesar. CLVII. ed. Kollar. — Theodorus *Smymnaeus*, protoprederus et confessor philosophorum, interfuit cuidam concilio, sub Alexio Comneno, imp. v. *Montfaucon*. bibl. Coislin. pag. 104. *Harl.*

Theodorus *Solenis*, ἰζηγόμενος τὰ μαθηματικά τῷ Πλάτωνος, *Plutarch.* de oraculorum defectu pag. 427. [vid. supra, vol. VI. p. 243.]

Theodorus *Sophianus*. v. infra, vol. X. p. 375. nr. 54. (ed. vet.)

[Theodori, *solitarius*, *Spaiharis* et *Strategus*: ad hos Theodorus *Studita* scripsit epistolas. v. *Montfaucon*. bibl. Coislin. p. 144. 146. 316. 323. bis. et 324. ubiqueque epistolae ad Theodorum *Patricium* et ad Theod. *Renodochum*. *Harl.*]

Theodori *foici*: Chlus, Milesius et tertius sine patriae notatione, apud *Laërtium* II. 104.

\* Theodorus *Stratelas*, siue militum praefectus, martyr sub Licinio. Supra p. 247.

THEODORVS *Studita*, Studii, siue monasterii a Studio \*) quodam romano CPol. condidit abbas, natus in eadem urbe est a. C. 759. et in aumculi sui *Platonis* adhuc superstitis \*) locum archimandrita primum Saccadiensis monasterii in suburbano patriae factus a. 794. Hinc Patria patriarcha non sulo imperatori Constantino VI. resistere, quum, repudiata coniuge sua Maria, Theodoten ille duxisset, Theodorus et Constantinum et Tarasium communionem Christianorum indignos esse palam pronunciauit, atque inde Thessalonicam exsilii abire iussus a. 796. sed mox anno proximo post Constantini mortem magno eum honore reuocatus [P] ab Irene, et abbas Studio praefectus fuit \*). Post id tempus grauius ferebat. Nicephorum a laico patriarcha CPol. a. 806. factum et Iosephum oeconomum restitutum, nouam a patriarcha secessionem fecit: vnde synodo aduersus ipsum coacta a. 809. \*\*) iterato exsilio adficitur, restitutus post biennium a Michaelis Rancabe a. 811. Denique Leonis Armeni edicto aduersus imaginum cultum publicato a. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, quod maxima animi contentione acerrime gessit, omnem ingenii et doctrinae vim in.

\*) Vide Michaelē monachum in Theodori *Studitae* vita p. 22. seq.

\*) Plato Theocrisae, Theodori matris, frater diem obiit a. 812. aetatis 97.

\*) Conf. *Baron.* a. C. 798. n. 1. 2. et *Acta Studitae* tom. I. Febr. p. 578. Duorum imperialium insignium coenobiorum, Studii scilicet et Succudiorum, constitutum cum esse abbatem, tradit *Anastasius* praefat. ad Theodori encom. in S.

*Bartholom.* tom. II. *Spiellegeri* *Dacher.* ed. abu. f. 123. — *Io. Imman. Mulleri* diss. de Studio coenobio CPolitano, ex monumentis Byzantinis eruto et illustrato, clarisque Studiis. Lipsiae 1721. 4. Historiam monasterii Studitarum a. 1719. parabat *Witteberg. M. Iust. Christian. Thorschmidtus.*

m) Vide Chronicam synopsin S. Theodori *Studitae* actorum, scriptis illius como V. Operum *Sirmondi* praemissam a Iacobo de la Baune S. I.

vim in hoc profundens, nec dubitans, pro hac causa nouas exsilii varii ac longioris, carcerisque durissimi aerumnas per plures annos tolerare, donec a Michaële Balbo restitutus est a. 821. Hinc quum Thomae rebelli aduersus Michaëlem fauere visus esset, vrbe iterum excessit a. 823. et in vicina Acritae promontorio peninsula S. Tryphonis obiit a. 826. \*) XI. Novembr. quo die Graeci memoriam eius celebrant. Successorem habuit in abbatis Studii, *Naucratium*, cuius epistola encyclica de Theodori obitu graece et latine \*) edita est a *Combesio* tom. I. auctarii noni bibl. patrum p. 855-882. additis etiam notis \*). Graecis νεος ὁμολογητής, Labbeo praeter rem martyr: a *Creyghtono* \*) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex vita eius a *Iohanne* vel alio quodam graece scripta, locum adfert *Allatius* de interstitiis ordinum apud Graecos p. 181. et de libris eccles. Graecor. p. 138. atque alibi. Incertum vocat p. 226. de consensu. Ea ipsa porro est, quam latine versam a *Iac. Sirmondo* habuit *Baronius*, ac pleraque ex eadem adduxit tomo nono Annalium ab a. 795-826.: integram vero graece et latine ex codice bibl. collegii Iesuitarum Paris, sub *Michaëlis* monachi nomine edidit *Iacobus de la Baune* S. I. in tomo quinto operum Sirmondi Paris. 1696. fol. pag. 1-88. testatus, in alio codice \*) *Theodoro Daphnopatae* tribui. Idem vir doctissimus monet de Theodori rebus praeterea in Sanctorum actis consulendam vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolaï*

n) Vide *Pagium* ad a. 826. n. 17. et tom. V. Opp. Sirmondi p. 88. *Nic. Comnenum* Praenott. mystag. p. 361.

o) Latine exstat etiam in bibliotheca patrum edit. Lugd. tom. XIV. p. 905.

p) Frater eius, *Iosephus*, archiepiscopus Thessalon. cuius oratio in exaltationem S. crucis exstat lat. tom. XIV. bibl. PP. ed. Lugd. p. 901. et tom. IX. Colon. atque in *Combesio* bibl. concionat. gr. et lat. ap. *Gretserum* tom. II. de Cruce p. 116. 1100. incipit: Εὐαγγ. ἀφ' ὧν τὸ εὐαγγ. ἐκτίθηται. Epistola ad Simeonem monachum apud *Baron.* ad a. 808. nr. 18. latine, et inter Theodori Studitae epp. I. 23. gr. et lat. incipit: Ἰδὲ ὁ δόξα. Iambi in iconomachos, quorum Theod. II. 31. meminit, ni fallor, interierunt. Eius in *B. Lazarum* et in *Reftum Palmarum* habuit *Allatius*.

q) Vide *Allatium* aduersus *Creyghtonum* pag. 707.

r) Sic in Vossiano: [v. cat. bibl. Leidens. p. 398. nr. 62.] Sub Theodori Daphnopatae nomine editurum se promisit *Mageus Crusius. Fabr.* — sub *Theod. Daphnop.* nomine etiam in cod. August. Vindel. v. *Reiser.* indic. MSS. Aug. p. 13.

*Naucratii* epistola encyclica ad fratres patresque spirituales, ab iconomachis persecutionem sustinentes, de obitu Theodori abbatis, subiuncto eiusdem Testamento Vindobon. in cod. caes. XXV. nr. 3. v. *Lambec.* VIII. p. 629. sq. (vbi quoque p. 628. de vita Theod. Studitae, a Michaële, monacho aequali conscripta, agitur;) — In cod. *Matrit.* IV. sub fin. v. *Iriart.* cat. codd. gr. *Matrit.* p. 19. — In cod. *Escorial.* (teste *Plütero* in itinera. per Hispan. p. 192.) plura exstant, scil. sermo de adoratione S. crucis, cum Chrysostomi cateches. ad discipulos suos: Et eiusdem Testamentum: imbrica carmina in varia argumenta: et descriptio habitationis Studii cum vita eiusd. Theodori. — *Florent.* in cod. Laurent. IV. 14. plut. 4. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 521. — In cod. *Naniano* LXII. fin. et LXVIII. v. cat. codd. gr. Nan. p. 100. sq. et 132. — *Venet.* in cod. Marciano CXLI. vita Theodori per *Naucratium* monachum, quam subsequuntur carmina XII. et alia ad Theodorum eundem spectantia. v. cat. codd. gr. Marc. p. 80. — *Paris.* in cod. bibl. publ. DCCCXCIV. nr. 10. cum multis aliis Theod. Stud. opp. — Ibid. in cod. DCCLV. 19. vita, auctore *Michaële* monacho; inc. καὶ οὗτος ὁ ἁγίος. — *Vita* in cod. *Ottobon.* Romae, et *Sfortiano.* v. *Montfaucon.* bibl. biblioth. MSS. I. pag. 185. A. et 704. E. add. supra in elogio SSor. *Theodori Studitae. Harl.*

*lai Studitae*, 4. Febr. S. *Nicephori* patriarchae CPol. 13. Mart. *Nicetae* Hegumeni Medicen-  
sis, auctore Theostericto eius discipulo, 3. April. S. *Tarassii* patriarchae 25. Febr. et S. *Theo-*  
*phanis* Sygriensis abbatis 12. Mart. Idem de scriptis Theodori editis atque ineditis non indi-  
ligenter egit, cuius observationibus meas adiunxi. *Fabr.* Conf. de hoc homine, in ore suo,  
pio quidem et constanti, at etiam pertinaci, inquieto, austero et vesano paene imaginum ac  
reliquiarum sanctorum cultore et patrono, G. *Caue* hist. lit. SS. eccl. tom. II. pag. 8. sqq.  
*Oudin.* comment. de SS. eccl. tom. II. pag. 32. sqq. R. *Ceiller* Hist. gen. des aut. ec-  
cles. tom. XVIII. pag. 489. sqq. *Hamberger.* zuverlässige Nachrichten, tom. III. pag.  
559. *Laur. Moshem.* Instit. H. E. saec. IX. part. 2. cap. 2. §. 13. *Saxii* Onomast. part. H.  
p. 93. *Schroeckh* Christliche Kirchengeschichte, part. 23. p. 105-112. — *Arnold.* Kirchen-  
und Ketzer-Histor. vol. I. p. 327. ed. Schafhausen. 1740. fol. — *Walchii* histor. haeresi-  
um etc. tom. X. p. 659. sqq. XI. p. 332. sqq. 283. sq. et si vis, quae scripsi in Introduct. in hist.  
L. gr. II. 2. p. 301. et Supplem. ad illam, part. II. p. 253. *Harl.*

[P] *Scripta Theodori Studitae edita.* \*)

In eodem tomo quinto operum Sirmondi, luculentis typis atque emendate excusa,  
atque locuplete instructa indice exhibentur graece et latine haec Theodori Studitae scripta:

1. *Oratio pro sacris imaginibus*, habita coram Leone Armeno, quam auctor vi-  
tae Theodori integram exhibet pag. 42-46. cum versione *Sirmondi.* *Fabr.* Inter aduersaria  
Langbaeni secund. cat. MSS. Angliae etc. I. p. 268. nr. 7. *Photii* patriarchae et *Theodori* Stu-  
ditae testimonia de imaginum cultu. — In cat. bibl. Barberinae, tom. II. pag. 453. citatur  
*Theod. Studitae* or. de sacris imaginibus; ead. *Theod. Studitae* or. latine, Paris. 1555. 4.  
conf. paullo post, nr. 10. *Harl.*

2. *Διαθήκη, Testamentum.* p. 80-88. cum versione eiusdem *Sirmondi*, quam edi-  
derat *Baronius* ad a. 826. nr. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Ioannis Liuinii*, (qui Sirleti  
cardin. codice usus fuerat,) vna cum Theodori sermonibus catecheticis latine versis, Ant-  
werp. 1602. 8. et in bibliotheca patrum edit. Lugd. 1677. tom. XIV. p. 895. Edidit praeter-  
ea latine *Christ. Woldenbergius* vna cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4.  
Graece etiam *Iacobus Tollius* in insignibus itineris italici, Traiecti ad Rhen. 1696. 4. ex co-  
dice Lipsiensis bibl. Paulinae, quam praefectus ejus dignissimus *Ioachim Fellerus* cum ipso  
communicauerat. Sed latinam versionem, quam addidit p. 179. male tribuit *Sirmondo*: ni-  
hil illa putidius esse, nihil puerilius pag. 191. professus: nam *Liuiii* esse, non *Sirmondi*,  
qui conferet, reperiet. \*) *Fabr.* *Testamentum*, (h. e. fidei confessio, a Theodoro paullo  
ante mortem suam scripta, de doctrina et veritate SS. Trinitatis, de honore atque adora-  
tione sancti, imaginum ac reliquiarum, de canone librorum diuinorum, de praestantia vitae  
monasti-

\*) Plura opuscula, *Romae* in monasterio S. Salustoris, in eodd. LXXII. et LXXIII. v. *Mont-*  
*fauc.* bibl. biblioth. MSS. ar. 3. pag. 199. *A. Mediolani* in bibl. Ambrosiana, v. *Montfauc.* l. c. pag.  
505. B. — *Vindobon.* ibid. pag. 540. C. 542. Et *Harl.*

\*) Reprehenditur eo nomine *Tollius* in Mem. Treuolt. a. 1705. p. 1228. *Baelii* Lexic. Supplem.  
in *Liuiii*.

monasticae, additis severae viuendi rationis praeceptis, ab monachis, inprimis ab abbate, ipsius successore, seruandis,) exstat MSt. *Monacii* in cod. Bauar. CCXVII. v. cl. *Hardt* in Aretini Beyträgen etc. 1805. part. 4. p. 365. sq. — In cod. *Vindobon.* XXV. 3. v. *Lambec.* VIII. p. 629. sq. Kollar. — *Florent.* in cod. Laurent. IV. 13. plut. 4. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 520. sq. — *Venet.* in cod. Marciano CXLI. v. cat. codd. gr. Marc. p. 84. — in cod. *Napiano* LXII. nr. 125. et LXVIII. nr. 131. v. cat. codd. gr. Nan. p. 100. ac 132. — in cod. *Sfortiano*, teste *Montfauc.* bibl. bibliot. MSS. I. pag. 701. C. et tom. II. pag. 1332. *D.* de cod. monasterii S. Trinitat. prope CPolin, etc. Testamentum et alia. — in cod. *Matrit.* IV. v. *Iriort.* cat. codd. gr. Matrit. p. 19. — in cod. XXXVII. *Coislin.* in Niconis collectione locorum S. Scripturae, scriptorum ecclesiasticor. etc. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. pag. 111. — *Paris.* in quatuor codd. bibl. publ. *Harl.*

3. Βίβλος δογματική, ἐν ᾗ τρεῖς λόγοι γ' καὶ ἀντιρρητικοί. *Liber dogmaticus, continens disputationes tres refutatorias aduersus iconomachos, pro cultu imaginum.* pag. 89. 106. 132-168. Memorat auctor vitae p. 28. Primum et secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Iacobus de la Baune.* *Fabr.* *Paris.* in cod. DCCCXCIV. sunt antirrhethici tres contra iconomachos et quae a Fabricio nr. 4-7. commemorantur. — *Vindobon.* in cod. caesl. LXXVII. nr. 80. Excerpt. aduersus iconomachos ex *Nicephoro*, *Photio* et *Theodoro Studita.* in *Euthymii* Zigabeni panoplia dogmatica, v. *Lambec.* III. p. 422. Kollar. Ibid. in cod. CLVII. nr. 5. *Photii* et *Theod. Stud.* testimonia duo de sacris imaginibus et de differentia inter sacras imagines atque idola. v. *Lambec.* IV. p. 335. — *Taurini* in cod. CCXII. varia *Theod. Studitae* opuscula contra iconomachos nec non *epistolae* et *iambici* aliquot *versus* aduersus iconomachos, quos frustra quaeres inter iambos, a Sirmondo editos, ideoque confector cat. codd. gr. *Taurin.* pag. 305. sqq. graece cum versione lat. euulgauit. — Ibid. pag. 380. in cod. CCLXXVI. mutilo eiusd. *epistolae* et alia opuscula aduersus iconomachos. — *Mosquae* in cod. CCXCVII. *Theodori Stud.* XII. capita. inc. εἰ τις τοίνυν οὐχ ὁμολογᾷ τὸν κύριον ἡμῶν. Hic, (vt ait *Matthaei* in Not. MSS. graec. *Mosq.* synod. pag. 193. in 8.) cap. XII. multa disputantur contra iconomachos. *Harl.*

4. Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων. *Refutatio et subuersio carminum acrostichon iambicorum compositorum ab iconomachis Ioanne, Ignatio, Sergio et Stephano*, quae ipsa praemittuntur partim, partim subiiciuntur pag. 169-199. Vertit *Iacobus de la Baune.*

5. Προβλήματα τινὰ πρὸς εἰκονομάχους. *Problemata quaedam aduersus iconomachos* p. 200-205. Vertit idem *Baunius.*

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτὰ. *Capita septem contra iconomachos.* pag. 206-215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων. *Epistola ad Platonem archimandritam de cultu sacrarum imaginum* p. 215-220. Interprete eodem *Baunio.*

[P] 8. *Epistolarum libri duo*, quorum prior LVII. posterior CCXIX. \*) complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim quasdam exhibuerat Baronius a *Sirmondo* latine verfas, Libri prioris quidem XXXVIII. et LIII. ad a. 787. n. 58. 59. IV. et V. ad a. 795. I. II. III. ad a. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad a. 808. XXXII. vsque ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad a. 809. et LVI. ad a. 811. Libri posterioris vero CXXVII. ad a. 787. n. 63. I. II. VIII. XVIII. ad a. 814. IX. X. ad a. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXXXVII. CLXXXI. ad a. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad a. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad a. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad a. 819. LXXI. ad a. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad a. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad a. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad a. 825. Quas non ex *Sirmondi* versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adiunxit editor *Iacobus de la Baune*. Libri secundi epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit graece et latine *Cotelerius* tom. II. monument. ecclesiae graecae pag. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in codice bibl. Coislinianae, de quo *Montfauconus* p. 325. *Fabr.* Noster *Fabric.* in vol. XII. ubi *Montfaucon.* bibl. Coislin. recensuit, ea, quae sequuntur, et quae huc retraham, p. 843. adnotavit: „Epistolae S. Theodori Studitae magno numero habentur in duobus codd. (Coislin.) nempe XCIV. et CCLXIX. ambobus optinae notae. Iure autem hunc catalogum inter Anecdota repono, licet nonnisi titulos et initia adferat; quia in primo codice sunt epistolae quingentae quadraginta octo quarum vix dimidiam partem edidit *Iac. Sirmondus*, ex iisque, quas publicavit, multae lacerae ex utroque codice sarciri possunt. In codice autem CCLXIX. antiquissimo noni saeculi non paucae reperiuntur, quae nec in edito *Sirmondi*, nec in priore *Coisliniano* codice exstant. Prioris codicis num. XCIV. catalogus exstat pag. 144. alterius vero num. CCLXIX. p. 312.“ Add. nostrum quoque *Fabr.* infra in vol. XI. pag. 317. ed. vet. de concilio CPolitano a. 806. in quod inuehitur *Theod. Studita* epistolis ad *Nicephorum CPolit.* et *Leonem III.* apud *Baron.* ad an. 806. n. 13. sq. et tom. V. *Opp. Sirmondi*, ubi *Theodori Studitae* epistolae gr. et lat. a *Iac. de la Baune* S. I. editae leguntur, pag. 281. et 300. atque de concil. CPolit. a. 814. pag. 519. de *Theod. Studitae* epistola ad synodum iconomachicam CPolit. lat. ex *Baronio* ad an. 814. gr. et lat. in *Sirmondi Opp.* tom. V. p. 370. libr. 2. epistolarum *Theodori* epist. 2. — *Theodori* autem epistolae inter eius *Opp.* principatum quasi tenent. Namque non solum ad eius vitam animique notationem penitus cognoscendam, sed etiam ad controuersiarum in ecclesia graeca, praesertim de cultu imaginum SS. eo tempore acriter agitarum historiam illustrandam cum primis faciunt. — MSS. exstant *Paris.* in cod. bibl. publ. DCCCXCIV. Epistolae, scil. nr. 6. dogmaticae tertii exilii, quinquaginta sex; nr. 7. primi et secundi exilii, quinquaginta sex; nr. 8. tertii exilii, centum octogin-

u) Multa in his epistolis emendari et lacunas suppleri posse e codice MS. bibl. *Seguerianae* siue *Coislinianae*, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat *Montfauconus* p. 144. Quamquam vero titulus illius codicis tantum promittit episto-

las a *Theodoro* scriptas tempore primi et secundi exilii τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας: tamen in eo reperiuntur etiam, quae in alio codice inscribuntur ἐπιστολαὶ τῆς τρίτης ἐξορίας, apud eundem *Montfaucon.* p. 314. seqq.

octoginta quatuor: — in cod. DCCCXCVI. 1. Epistolae cum indice illorum omnium, ad quos singulae epistolae datae sunt: — in codd. CCCLXIV. et MCCCXXI 5. atque apud *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. II, p. 1320. *B.* inter codd. Mazarin. epistola ad Naucrarium: ad eundem de Digamis in cod. *Vindobon.* XVIII. 16. (in *Sirmondi Opp.* tom. V. p. 352.) v. *Lambet.* VI. part. 1. p. 134. ibique Kollar. — *Mosquae* in cod. synod. XXXII. epistola ad Stephanum lectorem. v. *Matthaei* notit. codd. gr. *Mosq.* p. 47. nr. 93. ed. in 8. aut pag. 54. nr. 47. ed. in fol. Add. ad nr. 3. *Hart.*

9. *Ἰάμβοι εἰς διαφορὰς ὑποθέσεις.* p. 753-776. Carmina brevia et epigrammata iambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem interprete. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitae pag. 25. signari *παραγγελία ἐγγράφοι διὰ τῶν ἰάμβων.* Ultimo loco alterius, nescio cuius, auctoris in Theodorum epigramma graecum subiicitur versibus hexametris, in quo inter alia laudatur, quod Studita inuachos docuit factos hymnos concinere *ὑμνοπόλων θεότευκτον ἀγένορα ὥρσεν αἰοιδὴν.* Ex carmine CXV. constat, Theodoro, antequam monachus fieri eligeret, uxorem fuisse *Annam*, quae cum marito deinde in voluntarium coelibatum consensit, et liberos ex illo susceptos monasticae vitae mancipavit. *Fabr.* MS. in cod. *Paris.* DCCCXCVI. nr. 2. et in cod. *Taurin.* ad nr. 3. laudato, atque *Venet.* in cod. Marciano CXLI. in quo etiam sunt iambi VI. in Theodorum. v. catal. codd. gr. *Taurin.* pag. 20. *Hart.*

*Index eorum ad quos scriptae sunt Theodori Studitae epistolae. Numeri minores denotant paginas editarum; maiores numerum ineditarum epistolarum in codice MS. bibl. Coislinianae DXLVIII. epistolas complectente.*

*A.* in codd.  
*Ἀνεπίγραφος.* CCC. CCCCVII.  
 Abolio et Ioanni monachis, 704.  
 Abrahamio hospitalario, 537.  
 Agathon ceterisque filiis, 588.  
 Albenecae protospathariae, 472.  
 Alexandriae papae, 399.  
 Arnico, τῷ φίλῳ ὁ φίλος. CCCLIX.  
 Armonae filio, CCCCXLI. DXIX.  
 Armonii filio, 523.  
 Anastasio episcopo Cnossiae, 249.  
 Anastasio protospathario, 479.  
 Anatolio filio CCCLXIII. CCCCXCI. et Sab-  
 batio filiis, CCLXXXI.

Annae monachae, 331. CCXCVI.  
 CCCCCLXXIV.  
 Annae praepositae, 337. 364. CCCCXCIII.  
 inclusae ob Christum CCLXXXV.  
 Annae patriciae et moniali. CCCLXXXIX.  
 Anthimo filio, 544.  
 Antho filio. DVII. CCCCLVIII.  
 Antiocho silentiario. CCCCXLVIII.  
 Antisarchensis populi communi, 265.  
 Antonio Dyrrachii, 631.  
 Antonio episcopo, 725.  
 Antonio praeposito S. Petri, etc. 366.  
 CCCCXCVIII.  
 Aphrodisio filio CCCXL. DXVII.

Arcadio

•) Etiam in cod. *Paris.* DCCCXCIV. II. *Hart.*



Arcadio monacho, 464. CCCXCIX.  
 Arhimandritae Gotthiae, 651.  
 Arsenio filio, 317.  
 Arsenio monacho CCCCLXVII. *infra in Isaa-*  
*co.*

Athanasio filio, 337. 453. 520. CCLXXIX.  
 CCCXIV. CCCXCI. DVII.  
 Athanasio praeposito. CCCCXIII.  
 CCCXCXVII.  
 Auxentio praeposito, 683. CCCLXVIII.

## B.

Basiano filio CCCXXV. CCCXCVI.  
 CCCCXXIX.  
 Basilio praeposito et archimandritae Romae,  
 307. CCCCLXIII.  
 Basilio Christi confessori, 317.  
 Basilio filio spirituali, 535.  
 Basilio monacho, 286. 697. CCCCXCVIII.  
 DXXXII.  
 Basilio patricio, 476.  
 Basilio praeposito, 427. 463. 533. 602. 603.  
 Bessarioni filio CCCXXVIII. CCCCXXVII.  
 CCCCXLIV.  
 Bryenae Stratego, 669.

## C.

Calae sorori. *Infra*, Irenae.  
 Callisto filio CCCCXII. D.  
 [P] Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.  
 Ad Canonicas Principenses, 574.  
 Cassiae DXLI. Candidatissae, 721. CCCCXIII.  
 Κηροποιῶν, cerario. CCXCIII.  
 S. Charitonis Laurae moderatori, 408.  
 Cizarenfium fraternitati, 584.  
 Cledonio siue Clydonio filio, CCCLXXXIV.  
 DI. CCCCLVI.  
 Comiti, CCCC.  
 Ad Cyzicenos, 600.  
 Confessoribus patribus et fratribus, 489. 510.  
 517.

Constantino DXI. curatori CCCCXXV.  
 Constantino Laico CCCCLXXXIII. DXL.  
 Constantino praeposito DXXXIV.

## D.

Demetrio consuli, 612. 745.  
 Demochari logothetae generali, 316.  
 Demochari vxori, 550.  
 Diogeni a secretis, 658.  
 Dionysio monacho, 727.  
 Discipulis suis, 552. 573. 585. 610.  
 Domitiano filio, CCCLXXXVIII.  
 Dorotheo filio, 703. CCCXXIV. CCCLXXXV.  
 CCCCXXXI. DXXIV.  
 Alteri Dorotheo filio, CCCCXXXII.

## E.

Eliae filio, 549.  
 Eliae presbytero, 681.  
 Ephraim et Agarhoni, etc. 588.  
 Ephraem filio, CCCLXXIII. DXVI.  
 Epiphanio filio, 437. DXLVII. seq.  
 Epiphanio praeposito, CCCLXXIV.  
 Episcopis exulibus, 522.  
 Episcopis exulibus in Chersone, 531.  
 Eusresto filio, 540.  
 Eucharisto filio, CCCXIII. DIX.  
 Eudociae candidatissae, 701.  
 Eudocimo Spathario. 672. 685. 696.  
 Eudocioni sacrae virginis, 532.  
 Euodio CCCCXLVI. et Ioanni filiis,  
 CCCCXXX. CCCCXC. DXXXVIII.  
 Euphemiae inclusae, 498.  
 Euphemio Sardenfi, 730.  
 Irenae et Euphrosynae monialibus, 543.  
 Euphrosynae praepositaе, 554. 558. 563. 571.  
 590. 615. 671. 701.  
 Euprepiano filio DIV. et iis qui cum eo sunt,  
 309.  
 Siluano et Euprepiano filiis, 329.  
 Eufchemoni Lampfaceno CCLXXXIX.  
 Eusebio

Eusebio filio, CCCCIX.  
 Eustratio archiatro CCCCLVI.  
 Eustratio praeposito, 546.  
 Euthymio Sardenfi, CCLXXIV. CCCXII.  
 Euthymio et reliquis fratribus, CCCLXXIX.  
 Euthymio filio, CCCCX. CCCCXXXVIII.  
 DXV.

## F.

Fraternitati Cizarensum, 584.  
 Fraternitati Pelecetes, 609.  
 Fraternitatibus dispersis, 446. 451. 466.  
 Fratribus absentibus, 380. 420. 446. 451. 468.  
 dispersis, 585.  
 Fratribus qui cum Patricio filio sunt, 628. in  
 Saccudione, 294. Studianis, 480. in vrbe  
 degentibus, 547.

## H.

[P] Gelasio discipulo <sup>w)</sup>, 245.  
 Gennadio filio, CCCLXXX. CCCCLIV.  
 CCCCXCIX.  
 Georgio Xenodocho, CCCII.  
 Georgio <sup>Ἱερωνύμῳ</sup>, CCCCLII.  
 Gordinensis monasterii praepositae, 532.  
 Grammaticis duobus fratribus, CCXCI.  
 Gregorae laico, 477. CCLXXXIV.  
 CCCLXXXVIII. CCCCLXXVIII.  
 Gregorio clerico, CCCLXII.  
 Gregorio, Ezechieli, etc. in Graecia, 535.  
 Gregorio, CCCCXLIX. filio, 637. 653.  
 CCCXXII. CCCCLXI. <sup>x)</sup>  
 Gregorio consuli, 666.  
 Gregorio praeposito, 542.

## H.

Hegesimo filio, CCCLXXI. DXXIII.  
 Helychio protonotario, 664.  
 Hierosolymorum patriarchae, 401.  
 Hilariano archimandritae, CCXC.  
 Hilarioni filio, CCCCXV.  
 Hypacoë moniali, 722. 735.  
 Hypatio, CCXCIX. filio, 538.  
 CCCCXXXVIII.  
 Hypatissae, CCCXLIII. CCCCXXI.  
 Hyperechio filio, CCCCXXXIX. DXVIII.

## I.

Iacobi filio, CCCLXXXVI. DIII.  
 Iacobo monacho, 565.  
 Iconomachicae synodo, 370.  
 Ignatio episcopo Mileti, CCLXXV.  
 CCCCCLIX.  
 Ignatio filio, 423. CCCXXX. CCCXXI.  
 CCCLXXXII. CCCCXVIII.  
 CCCCCLXXXVIII. CCCCCLXXV.  
 Ignatio praeposito, 257.  
 Ignorum praepositae, 587.  
 Inclusae, 461.  
 Ioanni, Michaeli, etc. 517.  
 Ioanni abbati Chalees.  
 Ioanni Chalcedonensi, CCCCXXXVII.  
 CCCCXCII.  
 Ioanni clerico, 743.  
 Ioanni episcopo Sardenfi CCCLVI.  
 Ioanni episcopo Monembasiae et Methodio  
 praeposito, CCCCXLIV.  
 Ioanni eremitae, 560.  
 Ioanni filio, 379. CCCCXV. CCCCXLV.  
 supra in Euodio.

Ioanni

<sup>w)</sup> Ex Turriani versione lat. in bibl. PP.

<sup>x)</sup> In cod. Marciano CDXCVIII. v. cat. codd. gr. Marc. p. 261. H. Allat. Consens. p. 1266.

Ioanni grammatico, 659. 697. 732.  
 Ioanni logothetae, 513.  
 Ioanni monacho, 704. orientis,  
 CCCXXXVIII.  
 Ioanni praeposito, CCCXCIV. CCCCLX.  
 CCCXCIV. CCCCLXXXI. CCCXCVI.  
 praeposito Chalcedon. in exilium misso.  
 CCLXXVI.  
 Ioanni Sardenfi, 548.  
 Ioanni Spathario, 261. 633.  
 Iosepho praeposito Cerameorum, 728.  
 CCLXXXIII.  
 Iosepho fratri et archiepiscopo Thessalon. 315.  
 333. 387. 431. CCLXII. CCLXXXIII. CCCXI.  
 CCCXCH. CCCXVI. DXXVII.  
 CCCCLVII.  
 Irenae et Calae sororibus, CCCLX. CCCXVII.  
 CCCCVIII.  
 Irenae Augustae, 239.  
 Irenae et Euphrosynae monialibus, 543.  
 Irenae patriciae, 365. 497. 668. 694.  
 CCLXXVII. CCCLV. DXLIII. domo ob  
 fidem eiectae CCLXXXVII.  
 [U] Irenae praeposita, 718.  
 Isaaco et Arsenio monachis, CCCCLXV.  
 Isidoro Byzantio, CCCI.  
 Isidoro laico, CCCXXXV.  
 Iuliano Vestitori, 557.

## L.

Laurentio filio, 621. CCCLXVII.  
 Laurentio, Simeoni, etc. filiis spiritualibus,  
 528.  
 Leoni, DX. amico, CCXCVIII.  
 Leoni ἀρωματωπότην aromatario, CCXCIV.  
 Leoni orphanotropho <sup>y)</sup>, 291.  
 Leoni papae Romae, 300. 302.

Leoni patricio, CCLXXXVI. CCCCLXXVII.  
 et facellario, 478. 580. 688.  
 Letoio filio, CCCXXVII. CCCLIII. seq.  
 DXXVIII. DXLVIII.  
 Logothetissae, CCCXL.  
 Luciano filio, 472. lapso, CCCCL.  
 Lycaste confuli, 614.

## M.

Macario praeposito, 414. DXLII. DXXXIII.  
 CCCXXII. CCCLVIII.  
 Mariae moniali, 428. 474. DVI.  
 Mariae Augustae, 678. CCCXCIX.  
 CCCCLXXXIX.  
 Mariae Spathariae, 717.  
 Mariae virgini sacrae, 579.  
 Mariano Spathario, 561.  
 Megaloni et Mariae monialibus, 428.  
 Meletio filio, CCCXIV. DII.  
 Methodio monacho, 737.  
 Methodio praeposito, CCCCLXIV. <sup>z)</sup>  
 Michaeli imperatori, 505. 521.  
 Michaeli et Theophilo imp. 705.  
 Michaeli Synadensi, DXXXV.  
 Michaeli, supra, Ioanni.  
 Michaeli syncello Hagiopolitano, 733.  
 Monasticam vitam agentibus, 373.  
 Monachis Myelensibus, 551.  
 Monachis Photinidii, 576.  
 Moniali, 475.  
 Monialibus, 412. 481.  
 Mofcho laico, CCLXXXVIII.  
 Myroni, CCCCL.

## N.

Naucratis filio, 323. 337. *ibid.* 347. 352. 356.  
 376. 388. 391. 435. 438. 456. 483. 486. 490.  
 495.

y) *Allat.* de consensu etc. pag. 224. 305. 346. seq. et de epist. ad Leonem patricium, pag. 305.  
 342. 347. 358.

z) *Allat.* l. c. p. 302. 337.

495. 500. 504. CCCIII-CCCX. CCCXV.  
-CCCXXI. CCCXXXII-CCCXXXVII.  
CCCXLIX. CCCLII. CCCLXXV. CCCCI.  
CCCCXVII. CCCCLXIX-CCCCLXXII.  
CCCCLXXIX. LXXX. <sup>aa)</sup>

Nicaeae praepositae, 529.

Nicephoro imperatori, 260.

Nicephoro patriarchae, 279. 292. 411. 512.

Nicephoro praeposito, 233.

Nicetae curatori, 534.

Nicetae locum-tenenti, 566.

Nicetae mandatori, CCCXXXIX.

Nicetae monacho, 663.

Nicetae patricio, 284.

Nicetae praeposito, τῆς Μδ. 511. 623.

CCCCXCV. CCCCLXVI. CCCCLXVII.

Nicetae spathario, 639. 686.

Nicolao chartulario, 298. 688.

Nicolao discipulo, 246.

Nicolao filio, 502.

[P] Nicolao mancipi, CCCCXXXIV.

CCCCLXXXII.

Nilo filio. CCCVI.

### O.

Oecono<sup>mo</sup>, CCCCLXXXVI. τῆς συμβόλης,  
DXXVI.

Olbian<sup>o</sup> patricio, 724.

### P.

Panagri praeposito, CCCLXIX.

Pantoleonti logothetae, 514. 690.

Pardo Ἰθαῖνῃ, CCCCLIII.

Parthenio filio, CCCLXX. DXXII.

Pasarioni filio, CCCLXVI.

Paschali papae Romae, <sup>bb)</sup> 395. 397.

Patriarchae Hierosolymorum, 402. 567. in-  
fra, Thomae.

Patribus spiritualibus, exulibus, 468.

Patribus ac fratribus Christi confessoribus,  
489. 510. 517.

Patricio. CCCXIII.

*Fratribus qui cum* Patricio filio sunt, 628.

Patriciae, CCCCH. alii CCCCIV.

Paulo filio DXLIV.

*Fraternitati* Pelecetes, 609.

Petro filio, CCCCII. DXXV.

Petro Nicaeae, 424. 540. 577. 714. CCXXXII.  
CCCLVII.

Philippo diacono, 359.

Philippo monacho, CCCCXIV.

Philoni filio, infra, Tito.

Philotheo possessori, 667. 693. 716.

Photinidii monachis, 576.

Pinusio et Mari, filiis, 266.

Platoni, patri spirituali, 221. 224. 228. 368.

Politiano domestico CCXCV.

Praeposito, 374. 421. 465. 602. panagri,  
CCCLXIX.

Praepositae, CCCXLI. CXCXVII.  
CCCCXXXVI.

Presbytero, DXII. qui subscripserat, 378.

Ad principenses canonicas, 574.

Procopio monacho, 595.

Proterio filio, CCCCLXXXIII.

CCCCLXXXIV.

Protospathariae, CCCCLXII.

### S.

Ad Lauram S. Sabae, 405.

Sabbatio filio. supra, Anatolio.

Kkk 2

Sergio

<sup>aa)</sup> *Allat.* l. c. pag. 308. 1130r [et paullo ante ad ur. 8.]

<sup>bb)</sup> *Allatius* de consensu pag. 306. *Turrian.* p. 191. pro epistolis etc. ubi Theodorum eruditissimum auctorem vocat.

- Sergio Hypato τῷ Ἀρχιεπισκοπῇ et fratris filio  
336. CCCXLIV. seq. CCCLXI.  
CCCCLXVIII.
- Sergio notario, CCCLXXXIII.
- Sergio praeposito, 675.
- Seueriano filio spiritali, 617.
- Silvano, CCCCLXXIII. DXXXVII. et Euprepiano filiis, 329.
- Simeoni filio, 462. CCCLXIV. DXXI. DXIV. CCCCLXII. DXXXIX.
- Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
- Simeoni praeposito, 242. 282.
- Sisoë episcopo CCCCLXXVI.
- Spathariae Flauiani, 688. CCCXC. CCCCLXXV. DV.
- Stauracio spathario, 263.
- Stephano, abbati, *Allat.* de consensu p. 302.
- Stephano confobriano CCXCII.
- Stephano filio, 676. CCCLXXII. DXX.
- Stephano lectori, <sup>ad</sup>) 360.
- Stephano magistro, 509.
- Stephano praeposito, 599.
- Stephano a secretis, 235. 507.
- T.
- [P] Thaddaeo filio et confessori CCCLXXXI. CCCXXVI.
- Thalelaeo filio, 433. 459.
- Theodislae matri suae, 237.
- Theodisio eremitae, 597. 655.
- Theodisio filio CCCXXIII.
- Theodisio magistro, 276.
- Theodoro diacono, 661.
- Theodoro hospitalario, 569.
- Theodoro monacho, 518. 619. 641.
- Theodoro patricio, 605. 648.
- Theodoro spathario, CCCXLVIII.
- Theodoro stratego, (MS. Theodoto) 594.
- Theodosiae Augustae et Basilio eius filio, 719.
- Theodulo Cionitae, 259.
- Theodulo filio CCCLXXXVII. DXXIX. DXIII.
- Theophani monacho, 691.
- Theophani praeposito τῷ Ἀρχιεπισκοπῇ, CCCCLXXVI. et confessori, CCCCLXXVI.
- Michaeli et Theophilo imp., 705.
- Theophilo Ephesi, 458. 499. 625.
- Theophilo filio, CCCLXV.
- Theophilo praeposito, 320. 525.
- Theophylacto Nicomediae, 375. 425.
- Theophylacto presbytero, CCCCLXIII.
- Thomae chartulario, 636.
- Thomae Disypato, 253.
- Thomae patriarchae Hierosolymorum, 567.
- Thomaidi virgini sacrae, 744.
- Timotheo filio, 426. CCLXXX. CCCXCV. DXXXI. CCCCLXXXVII.
- Tithoë filio, DXXXVI. CCCLXXVI.
- Tito et Philoni filiis CCCCLXXXIII.
- Turnarchislae Gracciae, 607.
- Z.
- Zachariae ὑποτάκτου, CCLXXVIII. CCXC VII. CCCCLXXV.

*Scripta edita Theodori Studitae, quas cum operibus Sirmondi non prodire.*

10. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Oratio dogmatica de honore atque adoratione sanctorum imaginum.* Graece cum Io. Damasceni Orationibus de imagi-

cc) Vide Cangii adpendie. ad Glossarium graec. p. 7.

ad) Fragmentum de ordinatione *Vindobon.* in cod. LIII. nr. 28. v. *Lambec.* VIII. p. 1013. Kol-  
sar. add. ad nr. 8. fin. *Hark.*

imaginibus Rom. 1553. 8. et latine *Godfrido Timanno* interprete Antwerp. 1556. 12. Atque utraque lingua inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et latine iterum in bibliotheca patrum Paris. 1589. et 1644. 1654. tomo III. altero interprete, ibique notatur, illius orationis locum citari a Gennadio, qui ante Georgius Scholarius, in expositione quinque capitum synodi Florentinae contra Graecos cap. 5. sect. 12. *Fabr. Io. Damasceni sermones tres pro imaginibus. Theodorus Studita* de honore et adoratione illis adtribuenda. Vita Io. Damasceni, per Ioan. patriarcham Hierosolymitanum, graece, Romae 1553. 8. v. cat. bibl. Leidens. pag. 51. et supra ad nr. 3. — *Venetis*, in cod. Naniano LXXXIII. nr. 10. v. cat. codd. Naniati. gr. p. 170. *Harl.*

11. *Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα.* Oratio funebris in S. Platonem, patrem suum spirituale. Hanc a Guil. Sirleto, postea cardinale, redditam latine vulgarunt *Alonfius Lipomannus* tom. VII. de vitis [P] sanctorum patrum p. 275. et ex Lipomanno *Laur. Surius* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius*, de la Barre in Historia Christiana patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Denique graece ex bibl. regis christianissimi et Vaticana dedere *Henschenius* et *Papebrochius* ad calcem Act. Sanctor. tom. I. April. pag. XLVI. et latine ex noua interpretatione pag. 366. Cum Lauſiac. *Palladii* et *Theodori* religiosa Historia a Gentiano Herueto lat. verſa prodiit Paris. 1570. 4. p. 455-497. *Fabr. V.* supra, in h. vol. p. 136. nr. 7. et in Elogiis SSior. voc. Platonis Hegumeni Studitae. *Paris.* in cod. MCXCVII. nr. 1. bibl. publ. *Harl.*

12. *Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμῆς καὶ ζωοποιῆς σταυροῦ ἐν τῇ μεσοτησίμῳ.* Oratio in adorationem pretiosae et viuificae crucis in media quadragesima. Prodiit graece cum *Iacobi Gretſeri* versione, in huius opere de Cruce tom. II. p. 287. Ingolſſad. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: *ἀγαλλιάσας καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα.* Latine tom. XIV. bibl. patrum edit. Lugd. p. 900. *Fabr. V.* supra in h. vol. pag. 246. infra, in vol. XIII. p. 806. ed. vet. — *Mosquae* in cod. synod. V. et CCCLI. nr. 39. teste *Matthaei* in Notit. codd. gr. Mosq. p. 19. nr. 8. et p. 228. ed. in 8. — *Paris.* in cod. DCCLV. 23. bibl. publ. — DCCLXVII. 21. et DCCLXXIII. 32. — *Venetis* in cod. Naniano LXXI. v. cat. codd. gr. Nan. pag. 137. nr. 7. — In catal. MSS. Angliae etc. tom. I. pag. 38. nr. 274. in cod. gr. XXVIII. *Thomae Roe* — ibid. p. 56. nr. 726. duo sermones Theod. Stud. et encom. *Io. Baptistae*, in cod. LXXXIV. *Guil. Laudi*, et pag. 269. nr. 8. sermones, inter Ger. Langbaeni Aduersaria. — Sec. *Montſauc.* bibl. bibliothecar. MSS. I. pag. 134. *A. Theod. Studitae* sermones, in bibl. Vaticana. *Harl.*

13. *Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν.* Canon siue Hymnus in adorationem crucis, sub Theodori Studitae nomine editus graece et latine ab eodem *Gretſero* tom. III. p. 487.

14. *Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀνασῆλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα τῶν ἁγίων πατέρων Θεοδώρου τοῦ Στεδίτου.* Canon siue hymnus, odis octo constans, qui canitur in erectione sanctorum imaginum, opus S. P. Theodori Studitae. Exstat graece et latine, *Federico Matio* interprete apud *Baronium* ad a. 842. et latine in bibliotheca patrum edit. Lugd. tom.

Kkk 3

XIV.

XIV. p. 898. Sed monet doctissimus cardinalis, Theodori nostri non esse hymnum hunc, utpote quem non ante restitutas imagines sacras ac redditam ecclesiae pacem, proindeque pluribus post Theodori mortem annis scriptum fuisse adpareat. Itaque Combefisius putat, iunioris esse Theodori, qui post Naucraticum Studio praefuit. *Fabr. Conf. vol. X. p. 138. ed. vet. Harl.*

15. Ἡ μικρὰ λεγόμενη Κατήχησις. *Catechesis, quae dicitur parua*, CXXXIV. sermonibus breuibus et extemporalibus distincta. Memoratur in Theodori Studitae vita p. 27. et graece MS. exstat in variis bibliothecis, caesarea *Lambec. VIII. p. 295.* Bodleiana Oxoniensi, Claromontana, Paris. Seguieriana siue Coisliniana et Lipsiensi Paulina. Fuit etiam apud Raphaëlem Trichetum du Fresne. Latine prodit ex *Ioannis Liuineii*, canonici Antverpiensis, versione, <sup>2</sup>) Antwerp. 1602. 8. et in bibliothecis patrum edit. Colon. tomo IX. et Paris. 1644. 1654. tomo II. atque Lugd. tom. XIV. p. 830. Huius κατήχησης lectio monachis commendatur in Triodio et Menaeis Graccorum et in typico Irenes Augustae in *Analectis graecis monachor. Benedictina. pag. 210.* Catechesis ad omnes fratres citatur ab *Allatio* de

ee) Siue pag. 625. sqq. ed. Kollar. de cod. caesar. XXV. nr. 2. — *Monac.* in cod. Bauar. CCXVII. in quo numerantur 135. catecheses, ad quarum calcem sex iambi leguntur, quos cel. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1805. part. 4. p. 365. ex hoc codice exscripsit. — In cod. *Barocc.* CXXX. in quo sunt 128. sermones catechetici, quorum primus incipit: Ὅτι ἡμεῖς, et vltimus ἐκκλησιαστικὸς ἡμῶν καὶ ib. in cod. CXCVII. sub fin. Prooemium in orat. catechetica Io. Chrysostomi de paschate. Princip. Τὶ τὰς πνεύματι. — In bibl. Bodlei. cat. MSS. Angliae etc. I. nr. 280. in cod. *Cromwell.* CIII. *Theod. Studitae* catecheses paruae nr. 748. f. in cod. CVI. *Laudi* sermones 134. quorum decem priores desiderantur. ibid. nr. 153. f. in cod. *Laudi* CXI. sermones catechetici, et inter eos homilia in S. *Platonis* memoriam. — *Venetiis* in cod. *Marciano* CXLI. catechesis parua, adiiciuntur iambi sex in Theodorum. v. cat. codd. gr. Marc. pag. 80. — Ibid. in codd. *Nanianis* LXII. et LXVIII. catech. 134. sed in hoc desunt quatuor priores, et initium quintae. Duo hos codd. diligenter recensuit, et singulas catecheses 135. secundum ordinem in binis codd. seruatum, vna cum initiis singularum late enumerauit, discrimen nonnullarum significauit aliasque adiecit observationes, *Mingarell.* in catal. codd. gr. Nau. p. 88-100. atque p. 126-131. Ex prioris codicis catechesi 29. publicauit p. 91. locum de *Thaddaeo martyre*: ibid. in cod. JXXXI. catecheses 130. quarum initia, omisso tamen titulis, reposuit

*Mingarell.* ibid. p. 162. sqq. Primum adnotauit, illas a Liuineio editas esse; at alio ordine dispositas et latine, sed alicubi ita obscure, ut vix intelligatur, conuersas. Tum pag. 164. sqq. tres catecheses, n. XXXVII. quae est apud Liuineium XLI. αὐτὸς βίαι τῶν πατέρων, tum CX. apud Liuineium CXIV. περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ ἀντιπαρτάξεν etc. atque CXXI. ap. Liuineium CXXXV. περὶ ὑπνικῆς etc. speciminis loco graece publicauit. — Ibid. in cod. LXXXII. eadem catecheses, de quibus vide *Mingarellum*, l. c. pag. 169. — Ibid. in cod. CCXXVIII. nr. 9. titul. Τὰ ἐν ἁγίοις πατράσι ἡμῶν Θεοδώρῳ τῷ εὐδότῃ, διδασκαλίᾳ χρονικῇ τῆς μηνὸς τῶν εὐδῶν. καὶ αἱ γὰρ κατήχησις αὐτῷ τῷ εὐδότῃ. ἀλλ' αὐτῇ λήγεται χρονικῇ κατήχησις in it. ἀδελφοὶ καὶ πάντες. ὅν ἐπιχαρῶ πᾶσι ὑμῶν v. cat. cit. pag. 420. — *Florentiae* in cod. *Laurent.* V. nr. I. plut. 55. catechesis parua, capitibus 134. comprehensa. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. tom. II. p. 239. — Eadem 134. sermonibus constans, *Paris.* in cod. DCCCXIII. nr. I. bibl. publ. et n. 4. Theodori carmina breuia atque epigrammata varii argumenti. — 131. catecheses, ibid. in cod. MXVIII. nr. 2. ad calcem vero occurrunt versus iambici nonnulli in auctoris laudem. De codd. *Neapolit.* v. supra, in vol. V. p. 791. nr. 245. et p. 798. nr. 51. Add. paullo infra, ad nr. 25. *Harl.*

ff) Liuineii versionem reprehendit *Gretserus* rerum variar. libr. I. cap. 2. p. 10.

de consensu etc. p. 463. ἡ λύρα τῶν δογματῶν in cod. caesar. Sermo XV. sub Io. Damasceni nomine de adorandis imaginibus, gr. lat. in ed. Damasceni Basil. 1579. pag. 501. — Eas catecheticas oratt. publice ab ecclesiarcha, stantibus et auscultantibus fratribus, praelectas fuisse, notavit *Allatius* de Dominicis Graecorum §. IX.

16. Ἐγκώμιον περὶ τῆς ἁγίας Βαρθολομαίου, *Encomium S. Bartholomaei apostoli*, quod graece exstat MS. in codice Colbertino CCCXL. latine ex veteri *Anastasi* versione edidit *Lucas Dacherius* tomo tertio spicilegii pag. 13. Paris. 1659. 4. tom. II. ed. nou. fol. p. 124. et *Franciscus Combesius* in bibliotheca concionatoria tom. VII. p. 755. Paris. 1662. fol. *Fabr.* V. supra in h. vol. pag. 204. — *Paris.* in cod. MCDLXX. nr. 44. bibl. publ. — *Taurini* in cod. CXXXV. fol. 129. v. cat. codd. gr. Taur. p. 232. *Harl.*

[P] 18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium S. apostoli et euangelistae Ioannis theologi*. Latine a se versum vulgavit idem *Combesius* in iam laudata bibliotheca. *Fabr.* Vide supra in h. vol. p. 258. — *Romae* in bibl. patrum S. Basilii, teste *Montfauc.* bibl. bibliothecar. MSS. I. p. 197. *B.* — in natiuitatem Io. Baptistae, in cod. *Sfortiano.* v. *Montfauc.* l. c. p. 700. E. et in diario ital. p. 220. et pag. 435. *Theod. Stud. διδασκαλία, Venet.* in bibl. Iustiniani. — *Paris.* in cod. MCXCVII. in S. Ioann. euangelistam; et in duobus codd. in natalem Ioann. Baptistae — in cod. *Barocc.* CLXXIV. in natal. Io. Bapt. ib. in cod. CCXXXVIII. encomium Io. Baptistae; idem in cod. *Laudi LXXXIV.* siue cat. MSS. Angliae etc. I. nr. 726. — in natalem Io. Bapt. *Taurini* in cod. LXX. v. cat. codd. gr. Taur. p. 166. add. nr. 24. *Harl.*

19. *Sermo brevis in Dominicam quartam Quadragesimae siue Ieiunii*, latine ex *Ioannis Liuineii* versione prodiit saepius cum *Theodori Studitae* catechesi, de qua iam dixi. Incipit: *Fratres, patresque, S. Spiritus nos benignitas.* *Liuiineius* in codice MS. hunc sermonem reperit notatum numero octauum et sexagesimum. *Fabr. Venetiis* in cod. Naniano CLIV. περὶ νηστείας καὶ ἀπαθείας. inc. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρὸς. Sequuntur vndecim aliae breues homiliae *Theod. Studitae.* v. cat. codd. gr. Nan. pag. 349. nr. 31. *Harl.*

20. *Capitula quatuor de vita ascetica*, quae graece et latine vulgata sunt a *Petro Posfino* S. I. in thesauro *Ascetico* Paris. 1684. 4. Capita quinque MSta in bibl. caesarea memorat *Lanibecius* IV. p. 146. *Fabr.* Siue pag. 331. nr. 19. ed. Koll. Ibid. in vol. III. pag. 479. sq. cod. LXXXIX. nr. 6. est *Theod. Stud.* admonitio ad aemulandum SS. patrum vitas, et nr. 7. admonitio ad poenitentiam *Harl.*

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὐρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς ἁγίας προδρόμου. *Encomium in tertiam inuentionem venerandi capitis* <sup>21</sup>) *sancti praecursoris Ioannis baptistae.*  
Cum

gg) De inuentione capitis S. Ioannis baptistae pag. 142. edit. Amst. et memorias *Treuultianae* confer *Cangii* CPolin Christianam lib. IV. p. 101. a. 1708. p. 418. seq.  
*Eliae du Pin* bibl. scriptor. eccles. tom. XVIII.



Cum versione *Francisci Combesii* edidit *Carolus du Fresne*, siue *Cangius*, in libro cui titulus: *traité historique du chef de S. Baptiste*. Paris 1666. 4. Fabr. V. supra, in hoc vol. pag. 260. not. p. — *Vindobon.* in cod. caesar. XXXV. multo pleniore, quam editum est a du Fresne et in Actis SS. Iun. ad d. 24. tom. IV. p. 736. adnotante *Kollario* in Supplem. Lambec. commentar. tom. I. p. 253. sq. — in cod. *Coislin.* CCCVII. v. *Montfauc.* cat. codd. Coislin. pag. 424. d. 24. Febr. — *Paris.* in quinque codd. bibl. publ. secund. cat. MSS. etc. vol. II. *Harl.*

22. Τροπάρια, κανόνες etc. *Troparia, Canones* siue *hymni* etc. Complura generis huius, *Studitae* inscripta nomine, in *Octoëcho*, *Menaeis* et aliis Graecorum libris graece edita sunt; Itaque nostrum intellige, *Theodorum monachum*, cuius Canon catanycticus siue hymnus de nocte decantandus ad Christum seruatorem memoratur MS. apud *Lambecium*. V. p. 268. <sup>hh</sup>) Παιστής τῶν κανόνων *Theodorum Studitam* et *Iosephum*, (episcopum *Thesalonicensem*,) eius fratrem laudat *Codinus Origg.* CPol. c. 104. p. 50. *Nicephorus Callistus* in synaxario: πρῶτος δὲ πάντων etc. *Primus autem omnium illud, tres odas inquam, in typum, ut arbitror, sanctas et viuificas trinitatis excogitauit magnus poeta Cosmas in magna sanctaeque passionis domini et dei seruatoris nostri Iesu Christi hebdomade — ex quo et reliqui patres et inter eos praecipue Theodorus et Iosephus Studitae eum aemulati, in aliis sanctae magnae Quadragesimae hebdomadibus componentes, proprio Studiorum monasterio tradiderunt, odas istas magis ac magis producentes ac concinnantes.* Clari etiam apud Graecos hymnorum et cantionum auctores *Theodorus Ducas Lascaris imperator*, cuius κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον describitur in *Paracletico* p. 181. *Theodorus item Coetonia*, *Theoporus Santaberenus* etc. ne dicam de *Theodoro Prodro*mo, qui hymnos *Cosmae* [P] et *Damasceni* commentario illustrauit. Sed de *Theodori Studitae* scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* confessoris <sup>ii</sup>), quam latine ediderunt *Lipomannus*, *Surius*, *Henschenius* ad 12. Martii, et *Combesius* e *Barberino* codice descriptum graece cum latina versione praemisit *Chronico Theophanis* edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in codicibus quibusdam <sup>kk</sup>) *Oratio in natalem S. Deiparae*, quae incipit: λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Sed plurium codicum auctoritate adseritur *Ioanni Damasceno*, inter cuius opera prodiit graece et latine cum versione *Allatii* tom. II. edit. novae p. 849.

## Scripta

<sup>hh</sup>) Siue p. 563. Koll. de cod. CCXCIX. nr. 8. ubi quidem *Lambec.* canonem illum adscripsit *Theodorito*. — Hymni anastasi siue ἀνάστασις LXX. cum expositione anonymi, aut *Nicephori* forte *Callisti*, in cod. IV. *Thom. Ree* f. nr. 249. cat. MSS. Angliae etc. I. — Triodion, opus *Iosephi* et *Theodori Studitarum*, fratrum, *Romae* in bibl. Vaticana, v. *Montfauc.* bibl. biblioth. MSS. I. pag. 9. C. — *Canones Paris.* in cod. MCCCXVIII. 6. bibl. publ. — *Mosquae*

in cod. synod. II. *Troparium*. v. *Matthaei* notis. MSS. Mosq. p. 12. ed. in 8. *Harl.*

<sup>ii</sup>) V. supra, vol. VII. pag. 460. cum nota z. *Harl.*

<sup>kk</sup>) Ita in *Paris.* MCLXXXI. II. bibl. publ. in appendice ad cat. MSS. Paris. vol. II. pag. 618. *Harl.*

*Scripta Theodori Studitae inedita, quae a Iacobo Baumio in elencho operum eius commemorantur* <sup>11)</sup>).

23. Ἡ μεγάλη καλεμένη κατηχητικὴ etc. *Magna catechesis* <sup>mm)</sup> tribus membris seu partibus comprehensa: quarum una κατηχησις, continens sermones XLIV. altera μνηολόγιον, sermonibus XXXIII., tertia διδασκαλία, sermonibus CXXXVII. absolvitur: liber completions (propter 134. catecheseos parvae sermones, de quibus supra nr. 15.) catecheses collatas ex omnibus catechesibus sancti patris nostri confessoris Theodori Studitae, quae et recitari debent diebus dominicis, quarta et sexta feria, et in maioribus festis totius anni, sicut et compositae sunt. Meminit auctor vitae pag. 27. d. Exstat haec in regio graeco codice Parisi. MMCCCXL. In cod. autem Parisi. et in Paullino Lipsi. post illas catecheses ita legitur: Θεὸς τὸ δῶρον, ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου, ἐτελειώθη μὴν Ἰουνίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰνδικτ. ἰδ. ἔτος σϡυμδὲ. βυσιλεύοντες Ἰωάννης τῷ Παφουρογεννήτῳ. *Donum dei istud scripsit Arsenii manus, absolutum mense Iunio, die duodecima, indictione XIV. anni VMDC. XXXXIV. regnante Ioanne Porphyrogeneta: qui annus incidit, ex supputatione Graecorum, in annum Christi MCXXXVI. quo Calo-Ioannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum imperii annum agebat. Fabr. Catecheseon 29. titulos v. in Barvottii catal. MSS. Scorial. [quem recudendum curavit Phil. Labbeus, atque velut Supplementum III. adiecit Nouae bibliothecae MSS. librorum p. 175. sqq. graecorum, latinorum et gallicorum, seu Specimini antiquarum lectionum graecarum, latinarum et gallicarum, Parisi. 1653. 4. vbi p. 188. de magnis catechesibus Theodori Studitae,] et apud Oudinum tom. II. de scriptor. eccles. p. 36. Fabr. Huius Theodori Stud. sermones catecheticos in festis totius anni dies MSS. recensuerat Fabricius infra in vol. XII. p. 275. sqq. Atque, quoniam animaduerti, plures viros doctos ad illum Fabricii indicem prouocare, haud incommodum nec ingratum fore arbitrabar, si illum integrum hic suo loco, quasi postliminii iure, restituerem. Antea tamen iuuat, codicibus et a Fabricio h. l. et a me supra nr. 15. memoratis, aliorum, in quibus praecipue magna catechesis continetur, adhuc notitiam subiungere. — Exstant igitur Parisi. in cod. DCCCXCI. bibl. publ. catecheses selectae 170. recitandae in diebus dominicis, in quarta et sexta*

<sup>11)</sup> Pleraque Theodori Studitae inedita latent in praestantissimo codice bibliothecae Paullinae Lipsiensis, cuius notitiam in publicato programmate dare coepit Io. Imman. Müllerus, Rosuino — Misuicus, Lips. 1719. De cod. Lipsiensi, qui praeter ea alios octoginta, nondum editos, sermones continet, conf. Felleri praefat. ad catal. MSS. bibl. Paullinae et in catalogo ipso, p. 120. Iac. Tollium epp. itinerar. pag. 78. Ex illo cod. vnum sermonem in Dominicam coeci περί ἀποσταθίου καὶ ἰνκράτας edidit gr. Io. Imman. Müller diff. de Studio CPolitano pag. 33–36. Incipit: Ἀδελφοί με καὶ πατέρες. Fabr. Add. Schroeckh l. c. p. 110. sq. et Oudin. l. c. p. 34. sqq. Harl.

Vol. X.

<sup>mm)</sup> Fuit etiam in bibl. Scorialensi, in Medicam autem venit ex Gerasini Blachi adparatu librario, de quo Combesius in bibl. concionatoria: *Ren. abbas Gerasinus Blachus duplo fere plures (quam ediderat Liuticius) sermones Theodori catecheticos extare ad me scribebat, in quibus maiores illos fuisse nullus dubito. At scriptum nostris tantum ἔμμερον, hoc solum arente munificentia gallica, sic alias effusa: magno interim duce totam viri Graecorum suppellestem sibi addicente. In bibl. Coisliniana siue Segueriana sermones catechetici, qui Theodoro Studitae tribuntur, exstant ad CLXX. Vide Montfauconi catalogum illius bibl. p. 376. 386. seq.*

LII

sexta feria, et in magnis festis totius anni. Catechesi, ut ait confessor cat. codd. Paris. regg. vol. II. p. 172. cuique praefixum est argumentum, iambo monoslico comprehensum. Is cod. a. Chr. 1136. exaratus est manu Arsenii monachi, ut ipse versibus iambicis trimetris, a *Cangio* Constant. Christ. lib. 4. pag. 152. editis, testatum reliquit. — Ibid. in codd. DCCCXCII. et MCIV. praefixa Theodori vita. — In codd. *Nanianis*, (praeter catecheticos sermones ex catalogo supra ad nr. 15. iam citatos,) LXI. qui continet primo viginti duas catecheses Theod. tum alias ducentas triginta S. abbatis continebat, quarum aliquae nunc defunt: (singulas curate recenset *Mingarelli*. in catal. codd. gr. Nan. pag. 68-87.) et LXXXV. in quo 28. catecheses in graecum vernaculum sermonem conuersae sunt. — In cod. *Taurin.* CCCXXVII. et auctor catal. codd. gr. Taur. p. 405-410. singularum et titulos et initia reposuit, atque obseruauit, multas in hoc indice occurrere, quarum nullam fecit Fabricius mentionem, et quas procul dubio ineditas esse putat auctor: idemque indicauit, quatenam in edit. latina iam lucem publicam adspexerunt. — *Mosquae* in cod. synod. CCCLXI. catecheses 126. — in cod. CCCLXII. in quo quaedam exciderunt; aliae autem, quae in superiore desiderantur, accesserunt; et in cod. CCCLXIII. in quo sunt 74. priores, quae in cod. CCCLXI. leguntur; inest quoque catechesis 28. qua cod. CCCLXI. caret, et post catechesin 69. inserta est alia, quae incipit: ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡδὴ πρὸς αὐτὴν ἐσμεν. v. *Matthaei* Notit. p. 239. sq. ed. in 8. — *Matriti* in cod. regio IV. de quo *Iriarte* in catal. codd. gr. Matrit. p. 5-19. fusa diligenterque exposuit. Continenter vero inprimis Theod. Studitae catecheses CLXIII. in libros II. distributae, quarum titulos et initia cum earum titulis et initiis contulit, quas in bibl. Coislinian. codd. CCLXXI. et CCLXXII. refert *Monfaucon*. titulos vero tantum cum titulis sermonum, quorum indicem exhibet amplissimum Fabricius. Praeterea adnotat, quae singulae, quae multae sunt, desiderantur in codd. Coislin., et pag. 8. animaduertit, omnes primi libri catecheses abesse ab indice Fabriciano, nec ullam earum, neque graece neque latine, typis ad hunc diem prodisse; p. autem 18. ait, libri secundi sermones CXXXIV. dici catechesin paruam. — Ad has catecheses pertinent, ni fallor, orati: quae sunt in codd. Paris. bibl. publ. n. in cod. DCCLV. nr. 21. oratio habita in vigilia sanctorum luminum: τῶν φώτων τὰ προκύματα; nr. 20. or. habita in vigilia natalis Christi: \*) Τῇ πανφάνος φωστῆρος or. in adorationem soteris nostri, habita feria quarta quadragesimae: ἀγαθιάσεως καὶ σωφροσύνης ἡμετέρας: in cod. DCCCXVI. nr. 7. catechesis de imitandis Christi passionibus; et nr. 8. de Christianis in Bulgaria interfectis: — in cod. DCCCLXXXVII. nr. 2. de Trinitate: — in cod. MCLXXXI. in adpendice, in natalem b. virginis Mariae. — In cod. MCDXCI. nr. 12. est eius oratio funebris in matrem suam. — Subiiciam igitur ea quae Fabric. quondam in vol. XII. dederat. *Harl.*

Nactus sum, ait Fabricius, codicem, qui olim fuit *Rudolphi Capelli* nostri τῷ μακαρίῳ, in quo catecheses Theodori, laudati Capelli manu descriptae, et graece haecenus ineditae, occurrunt vna et quinquaginta. Praemittitur autem index sermonum CCXVII. quibus

\*) Est quoque in cod. *Taurinensi* LXX. cum quaeri in biblioth. Oudini et Fabricii, obseruato: *sermo in SS. patres*, et confessor cat. vat. *Harl.* codd. gr. Taurin. p. 174. frustra hunc sermonem

quibus magna, quae vocatur, catechesis absoluebatur, qualis manu exarata etiam existat in bibliotheca regis christianissimi, nec non in codice bibliothecae Paulinae Lipsiensis. Illos titulos hooeoco describere iuuat, simulque adponere numeros sermonum, qui ex illis iam editi exstant, sed latine tantum ex Io. Liuineii versione \*\*), duobus codicibus Romanis vfi.

*Index Sermonum catecheticonum Theodori Studitis, in totius anni festa. Numeri maiores latinis Liuineii respondent, minores MS to graeco codici.*

I. 1. Περὶ τῆ ἐνογωνίας διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον. α'. Τῇ β' τῆς διακαιονισμῆς.

II. 2. Ὅτι χρεὶ ἀποθνήσκον ἡμᾶς τὸν πρὸς αἰῶνα θάνατον, καὶ περὶ εὐταξίας, β'. Τῇ Κυριακῇ τῇ Θωμᾷ.

III. 3. Ὅτι δεῖ περικεταῖν ἡμᾶς ἀξίως τῆ μονωδικῆ ἐπαγγελίας, καὶ τῆ διανομῆς τῆς ἐξουσίας, γ'. Τῇ Κυριακῇ τῇ τῶν μεσοφόρων.

IV. 4. Περὶ τῆ προσέχειν ἑαυτοῖς τὰς ἐλεῖθους τὰς καὶ τὰς τῆς ἀμαρτίας, δ'. Τῇ Κυριακῇ τῇ παραλύτου.

V. 5. Ὅτι δεῖ εὐαδοῦν ἑαυτὸς διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀγαλλύσεως, ε'. Τῇ δ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

VI. 6. Περὶ τῆ φοβεῖν κριτήριον, καὶ περὶ τῆ ἀσφαλῶς διαμείβειν τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ζωῆς, ζ'. Τῇ κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

VII. 7. Περὶ τῆ ἀπροσπαθείας καὶ ἐγκρατείας, ζ'. Τῇ Κυριακῇ τῇ τῷ Φῶ.

1. De vita omni nostra sollicite exigenda. Die secunda hebdomadis venenationis, *sive*, quae dicitur paschae subsequitur.

2. In memoriam b. Domitiani: \*\*) oportere nos assidua morte voluntaria defungi, deque modestia. \*) In dominica S. Thomae *sive prima post pascha.*

3. Vitam obsequiam nobis esse dignam monastica professione et persecutione, quam pro domino sustinuerimus. Dominica vnguentiferarum, *sive secunda post pascha.*

4. Circumspectionem adhibendam, noxiaque fugienda peccati loca et modos. Dominica paralytici, *sive tertia post pascha.*

5. Quod oportet nos fragrantem comparere studio virtutis. Die quarta hebdomadae ante mediam pentecosten.

6. De horronde tribunali, deque praesentis vitae nostrae diebus circumspecte transigendis. Dominica Samaritidis, *sive quarta post pascha.*

7. De moderatione in affectibus et temperantia. Dominica iocci, *sive quinta post pascha.*

LII 2

8. De

oo) Versionem Liuineii reprehendit Iac. Gretserus eorum varietatem lib. 1. cap. 2.

pp) Huius S. Domitiani mentio in illa catechesi his verbis: τοῦτος ὁ μακάριος Δομιτιανὸς ὃν ἐμνήσασιν. Καὶ ἐστὶ μνησθέντες μετὰ ἁγίων ἁλίων πραγμάτων ἐπραγματεύσαντο, ἁλίων καλῶν ἱερῶν, πόσις ὁλοῦ καὶ ἁγῶς κληρονομήσαντες γένος αἰώνιον, ἀνδρακὲς συνέλην κατὰ σάβαν, ἀλ' ἐπαθὲν ἄλας ἀρετῶν καὶ ἐγάσαντο Θεῷ, ὅπως αὐτοὶ ὁ Θεός,

κατὰ τὸ γρηγορητικὸν ὅτι τὰς δεξιζούσας με δεξάμεν, καὶ δεξιζόμεν με ἀτιμωθήσονται. 1. Sam. II. 30.

qq) Male in bibl. patrum Lugd. editum, *de modestia.*

rr) Hanc septimam catechesin primus graece ex codice Lipsiensi edidit Ioh. Immanuel Mullerus in dissert. Lipsiae 1722. 4. vulgata de Studio, Coenobio CPolitano, pag. 35-36.

- [P] VII. 8. Περὶ τῆς ἀναλήψεως τῆ Κορίθ  
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆ θεωρέσεως ἀνα-  
 στήσεως ἐν αὐτοῖς, ἡ. τῇ δ' πρὸ τῆς ἀνα-  
 λήψεως.
- VIII. 9. Ὅτι δὲ μετὰ καθαρῶ συνειδότας μετ-  
 ἔχον τῶν ἀγιάσματων, ἐξηδεῖσαι ἐν τῇ  
 ἀναλήψει. θ.
10. Ὅτι χρὴ ἡμᾶς προσέχειν ἐν τοῖς διαφό-  
 ροῖς βρώμασι, καὶ περὶ ἐγκρατείας ἐν τῇ  
 κυριακῇ τῶν ἀγίων πατέρων.
- IX. 11. Περὶ τῆς καθόδου τῆς αἰνῆς πνεύματος,  
 καὶ τῆ θανάτου τῆς ταπεινῆς Εὐφρασιακῆς.  
 ια. Τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς.
- X. 12. Ὅτι ἐχ. οἱ δι' αἵματος μόνον μάρτυ-  
 ρες, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ βίης ἐνθὺς πολίτευ-  
 σάμενοι. ιβ. Τῇ κυριακῇ τῶν ἀγίων πάν-  
 τῶν.
13. Περὶ ἀποταγῆς κόσμου, καὶ τῶν ἐν τῷ  
 κόσμῳ, καὶ διδασκαλίᾳ [P] τῆ μετὰ προ-  
 θυμίας ἐπαναρεῖσθαι τὰ ἰδιώματα τῆς  
 ἀκριβοῦς ἡμῶν διαγωγῆς, ἐξηδεῖσαι ἐν τῇ δ'  
 ἡμέρᾳ πρὸ τῆς ἀποκριωσῆς ιγ.
- XLIX. 14. Περὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς προκει-  
 μένης ἡμῶν ὁμολογίας. ιδ. Τῇ παρασκευῇ  
 τῆς ἀποκριῶ.
- L. 15. Περὶ τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανῆς ἡμέ-  
 ρας τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξηδεῖσαι  
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποκριωσῆς. ιε.
- LI. 16. Περὶ τῆς εὐθάρστως καὶ ἀνδρείως ἀνα-  
 ῖν τῷ πικρόντι διωγμῷ. ις. Τῇ δ' τῆς τυ-  
 ροφαγῆς.
8. De ascensione servatoris nostri Iesu Chri-  
 sti, vitæque inter nos ex Dei voluntate  
 agenda. *Die quarta ante hebdomadem ad-  
 scensionis.*
9. Oportere sacrorum pura conscientia fieri  
 participem. *Habita die festo ascensionis.*
10. Oportere de variis nobis cavere cibis, et  
 de temperantia. *Dominica SS. patrum Ni-  
 cænorum, sive post ascensionem.*
11. De descensu S. Spiritus, et de humilis Eu-  
 prepiani mortis. *Dominica penteco-  
 stes.*
12. Martyres esse non solos, qui sanguinem  
 profundunt, sed etiam, qui vitam obeunt  
 diuinam. *Dominica omnium sanctorum,  
 seu prima post pentecosten.*
13. De renuntiandis, quæ sit mundo rebus-  
 que quæ in mundo sunt, atque doctrina  
 de suscipiendis alacriter proprietatibus ac-  
 curatas vitæ monasticæ. *Die quarta ante  
 dominicam Cornipriuii, sive Sexagesimæ.*
14. De abstinentia ac confessione quæ a nô-  
 bis requiritur. *In parasceuè dominicæ Car-  
 nipriuii.*
15. De magno illò et illustri domini nostri  
 Iesu Christi die. *Dieta in dominica Carni-  
 priuii.*
16. Quod confidenti et forti animo esse opor-  
 teat in præsentī persequutione. *Die quar-  
 ta ante dominicam Tyrophagiorum, qua ca-  
 sei et ovorum usus omittitur.*

17. De

ss) Livineius: infelicitis Cypriani. De Eupre-  
 piano hæc in catechesi Theodori: ἐν ἡμέσας, τί  
 πικρόν ἐστι ἡμεῖς Εὐφρασιακῶν; ἀρετὰν ἡμῶν ἀνιγί-  
 λη ὅτι τίθνηται. Καὶ τίθνηται, φεῖ τῆς ἡμῶν ταλας.  
 πικρῆς, ἡ προσηκουμένη τὸν αἰῶνα θάνατον, συμ-  
 πλανάς τῇ εὐφῇ καὶ ταύτῃ τὸν θῶνον ἀποβρέχεται. Ὡς  
 πικρὸν ἐστι τὸ ταλας. Ἰσὺ ὅπως κατέστη ἡμεῖς ὁ λυχνος  
 ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῆς, τῆς τε εὐπιστίας καὶ εὐδοκίας.  
 Οὐχὶ εὐταπειλάσθη μοι πάλαι ὁμολογηταῖς; ἐν αἷς

εικονίμα προήχθη βαδμὸν ἐν τῇ ἀκακίᾳ; ἐν αἷς τῇ  
 παρῇ ὁμολογίᾳ ἀκιδύσας πρὸς ἀγῶνας δις ματιχθῆς  
 καὶ ἐνέγκων ἄριστος; ἀτά τε ἔχον ἡμεῖς οἰκονόμος τῇ γλῶσ-  
 σόκομον τῇ μοναστηρίᾳ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ βαδύματα  
 διελχθῆς τῇ χρυσῇ καὶ περιπαρῆς τῇ φλαγγυρίᾳ κα-  
 τὰ τὸν Ἰσδαν, πρῶτον, οἱμοί, τὸν χρεῖον, τῶτο μὲν  
 ἀποδυσάμενος τὸ τῆς παρδύλης ἐπαγγελίᾳ, τῶτο δὲ  
 Γιεζικῶς ἀντιτάμενος ἀγῶν καὶ ἀμπελῶνας etc.

- LII. 1. Περὶ ἐγκρατείας καὶ προσευχῆς. ιζ'. Τῇ παρασκευῇ τῆς τυροφάγης.
18. Ὅτι χρη ἀναδραμεῖν ταῖς ἐννοίαις, καὶ ἀναδραμεῖν τὰς βίβας τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὁμοιότητος αὐτοῖς πολιτεύεσθαι. ιη'. Τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγης.
- LIII. 19. Περὶ νηστείας, καὶ ὅτι τῷ ἀληθινῷ, ὑπηκόῳ, καὶ ὑποτακτικῷ ἀληθῆς νηστείας ἐστὶν ἡ ἐκκοπή τῷ οἰκείῳ θελήματι. ιθ'. Τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγης.
- LIV. 20. Ἐπὶ νηστείας καὶ ἀπαθείας, ἐη-θεῖσα ἐν ἀρχῇ τῶν νηστειῶν. κ'. Τῇ δ' τῆς πρώτης ἐβδομάδος.
- LV. 21. Περὶ τῇ κατακοσμεῖν τὴν ἄφθαρ-τον ἡμῶν οἰκίαν διὰ τῆς τῶν [P] ἀρετῶν ἀκαλήψεως. κα'. Τῇ παρασκευῇ τῆς προ-τέρας ἐβδομάδος.
22. Λόγος παρανετικός εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, καὶ περὶ τῆς δευτέ-ρας παρεσίας. κβ'. Τῷ σαββάτῳ τῆς προτέρας ἐβδομάδος.
- LVI. 23. Περὶ τῇ μὴ ὑπὲρ δύναμιν ἐκτείνε-σθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς κατὰ Θεὸν σκευάσμασι, καὶ τῇ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευ-ματικοῖς θεωρήμασι. κγ'. Τῇ κυριακῇ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.
- LVII. 24. Περὶ τῇ φυλάττειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν παθῶν. κδ'. Τῇ δ' τῆς β' ἐβδομάδος.
- LVIII. 25. Περὶ ὁμοιοῦς καὶ ἀγαπίης, καὶ τῇ ὑποῖσαι γενναίως τὰ ἐπίπονα τῆς ἀρε-τῆς, ὑπὲρ τῇ τυχεῖν βασιλείαν ἐρεσῶν. κε'. Τῇ παρασκευῇ τῆς β' ἐβδομάδος.
- LIX. 26. Περὶ τῇ ἡπίως καὶ εὐμαρῶς διανύειν ἡμᾶς τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς. κς'. Τῇ κυριακῇ τῆς β' ἐβδομάδος.
- LX. 27. Περὶ τῆς ἐνθένδε ἀθρόας μεταχω-ρήσεως, καὶ διδασκαλία περὶ τῇ ἀσφαλῶς
17. De continentia et precatione. In para-  
scae ante dominicam Tyrophagiorum, siue  
Quinquagesimae.
18. Quod oportet cogitatione recurrere et in-  
spicere vitas patrum nostrorum, similibus-  
que moribus operam dare in vita. Sabba-  
to ante Tyrophagiorum dominicam.
19. De ieiunio et quemadmodum veri et mo-  
rigeri subditi verum ieiunium sit propriae  
voluntatis excisio siue abnegatio. Dis do-  
minicam Tyrophagiorum.
20. De ieiunio abstinentiaque cupiditatum.  
Initio ieiunii, die quarta primae hebdomadis  
Quadragesimae.
21. Incorruptibilem domum nostram, ani-  
mum, virtutum studio exornandam. Pa-  
rascae primae hebdomadis ieiunii.
22. Sermo adhortatorius sub ingressum Qua-  
dragesimae, et de secundo Christi aduentu.  
Sabbato primae hebdomadis.
23. Ne supra vires in diuinis studiis animum  
intendamus, pascamus tamen illum spiri-  
tualibus doctrinis. Dominica primae hebdo-  
madis ieiunii.
24. De animo a corruptelis adfectuum ser-  
uando. Die quarta hebdomadis secundae.
25. De concordia et amore, ferendisque ge-  
nerose virtutis laboribus pro regno coelesti  
adsequendo. Parascae hebdomadis secun-  
dae.
26. De transigendo suauiter et laete ieiunio,  
per spem aeternae vitae. Dominica secun-  
dae hebdomadis ieiunii.
27. De repentino hinc abscessu, et doctrina  
de sensibus animoque accurate custodien-  
dis.

τηρῶν τὰς ἐαυτῶν αἰσθήσεις, καὶ τὸν νῦν ἀπὸ τῶν αἰτόπων ἐπιθυμῶν. κζ'. Τῇ δ' τῆς γ'. ἐβδομάδος.

LXI. 28. Ὅτι ἔδει ὑποβάλλειν ἡμᾶς ἐαυτὸς ἐν τοῖς παρασμοῖς, [P] καὶ περὶ νηστείας. κη'. Τῇ παρασκευῇ τῆς τρίτης ἐβδομάδος.

LXIII. 29. Ἰσορική περὶ τῶν ἀναφερόντων ἐν Βουλγαρίᾳ Χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ τεσσαρακοστῇ. κθ'. Τῇ κυριακῇ τῆς τρίτης ἐβδομάδος.

LXVI. 30. Ὅτι τὸ Πάσχα τῆτο τύπος ἐστὶ πρὸς τὸ μέλλον καὶ αἰώνιον Πάσχα, καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας. λ'. Τῇ δ' τῆς μέσης ἐβδομάδος.

LXVII. 31. Ὅτι ἐν τῇ νεκρώσει τῶν παθῶν, καὶ τῇ ἀναστάσει τῶν ἀρετῶν τῆτο ἐστὶ τὸ καθεκάστην ἑορτάζειν καὶ πασχάζειν ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ. λα'. Τῇ παρασκευῇ τῆς μέσης ἐβδομάδος.

CXXXV. 32. Περὶ τῆ μεσότητος τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς, καὶ προθυμοποιήσεως πρὸς τὸ εἶναι τῆς ἀσκήσεως. λβ'. Τῇ κυριακῇ τῆς τετάρτης ἐβδομάδος).

LXIX. 33. Ὅτι οἱ ἐν θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις τὸν βίον διαμέψαντες ἀλύπτως τινος καὶ ἀβρόγης ἡδονῆς ἀπολαύουσιν. λζ'. Τῇ τετάρτῃ τῆς ἐ' ἐβδομάδος.

[P] 34. Περὶ ἐγκρατείας ἢ μόνον τροφῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν παθῶν, ῥηθεύσει ἐν τῇ ἀγίᾳ τεσσαρακοστῇ. λδ'. Τῇ ἐ' τῆς ἐ' ἐβδομάδος.

LXX. 35. Περὶ τῆ ὑπόστασις ἡμᾶς πᾶσαν βιάσανον κατὰ μίμησιν τῷ τε Χριστῷ καὶ τῶν ἀγίων. λη'. Τῇ παρασκευῇ τῆς ἐ' ἐβδομάδος).

dis a foedis libidinibus. *Dis quarta tertiae hebdomadis ieiunii.*

28. Non esse committendum, ut nosmet ipsi nos tentationibus obiciamus; et de ieiunio. *Parascenē hebdomadis tertiae.*

29. Narratio de Christianis per Bulgariam in sancta Quadragesima ob esum carnis peremittis. *Dominica tertiae hebdomadis.*

30. Pascha hoc simulacrum esse futuri et aeterni paschatis: deque patientia ac fortitudine. *Quarta die mediae hebdomadis ieiunii.*

31. Vitiis mori ac Virtutibus reuiuiscere, id demum esse ferias celebrare quotidie, dominoque Deo pascha agitare. *Parascenē mediae hebdomadis.*

32. De media sancta quadragesima, et ad exercitationem porro continuandam exstimulatio. *Dominica quartae hebdomadis.*

33. <sup>αα</sup>) Qui in aerumnis ac miseriis vitam transigere, eos incredibili alienaque a doloribus voluptate frui. *Quarta die quintae hebdomadis.*

34. De abstinentia non a cibis modo, sed etiam a prauis affectibus. *Dicta in quadragesima quinta quintae hebdomadis die.*

35. Quod omne genus cruciatuum ferre debemus domini ac sanctorum imitatione. *Parascenē quintae hebdomadis.*

36. De

tt) V. cat. codd. gr. Nanian. pag. 94. nr. 58. H. au) In hac catechesi Theodorus D. Platonis facit mentionem his verbis: ὁ μέγας προδρομος, ὁ μιμητὴς ἡρώδη γενέσθω ἐν τῇ ἐλεγχῇ τῶ μοιχῶσαντος βασιλέως Πλάτων, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν, ὁ δὲ τὴν μήτην σήμερον ἑορτάζειν ἡρώδεα. Mox inuehitur et Alexandrum quemdam presbyterum (ἡρωδῆς μὲν αἰς ἱερὸν,) iconomachis fauentiorem, ἣν γὰρ

αὐτοὺς ἠρώδατι τὴν αἰσχροπύνην Ἀλιζανδρὸς ὁ δούλος. Ἐξηγήσατο καὶ τὴν ὑπόστασιν, καὶ τὴν ἰμολογίαν. Καὶ πόθεν τῆτο αἰτιοῦν, ἀλλ' ἢ ἐν τῇ αὐτὸν μενομήνῳ, ὁ ποδάριος ἰγναλὺ τοῖς μενομήνῳ, ἐν τῇ φιλαργυρίᾳ γενέσθω κατὰ τὸν Ἰσίδωρον. Ἀμφοτέρους ἐν προόδῳ τοῦ Κύριου καὶ δέξαι, ὁ μὲν τοῖς Ἰσίδωρον, ὁ δὲ τοῖς ἐμὸφροσι τῶν Ἰσίδωρον ἀκουσμάτων.

uv). V. cat. codd. Nanian. l. c. Hart.

36. Περὶ ἐγκρατείας καὶ ταπεινοφροσύνης.  
Λε. Τῇ σαββάτῳ ἀναδίστη.

LXVIII. 37. Ὅτι δὲ ἡμᾶς αἰεὶ ἀνακαινίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρῶτω δι' ὑπομονῆς τῶν πειρασπόντων ἡμῖν ὁρωμένων τε καὶ αἰσθητῶν πειρασμῶν, λγ'. Τῇ κυριακῇ τῆς ἐβδόμαδος.

38. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν νηστειῶν, καὶ διδασκαλία πρὸ τῆς ἀνοίξεως τῆς μοναστηρίου. Λε. Τῇ δ' τῶν βαΐων.

LXXI. 39. Ὅτι δὲ φυλάττεται ἑαυτὸς ἀπὸ τῆς τῆς διαβόλου πανουργίας, καὶ περὶ τῆς μη ἀφιδιάζων. [Γ] λθ'. Τῇ παρασκευῇ τῶν βαΐων.

40. Ὅτι ὁ χρὴ ἀμελῶς διακῆσθαι ἡμᾶς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἁγίας τεσσαρακοτῆς, ὡς ἂν μὴ ἀπολέσωμεν τὰς προδηνισμένας ἡμῶν ἀρετὰς, καὶ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν βαΐων, καὶ τῆς πάθους τῆς Σωτῆρος. μ'. Τῷ σαββάτῳ τῆς Λαζάρου.

41. Περὶ τῆς κρατίστης διαγωγῆς ἡμῶν, ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἐβδομαδὶ τῶν βαΐων. μα. Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων.

LXXII. 42. Περὶ τῆς σωτηρίας πάθους, καὶ διδασκαλία περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ ὑπομονῆς. μβ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ'.

43. Περὶ τῆς σωτηρίας πάθους, καὶ περὶ ὁμοιοίας. μγ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε'.

LXXIII. 44. Περὶ τῆς πάθους τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. μδ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδακτίωνος. Ἀρχὴ συν Θεῷ τῆς μηνολογίας.

XXIV. 45. Περὶ τῆς ἀνυπερβλήτου δωρεᾶς τῆς Θεοῦ, καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης, καὶ μίσους τῆς διαβόλου, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνιαυτοῦ. με'.

36. De continentia et humilitate. *Sabbato acathisti quinta ieiunii hebdomade, <sup>ma</sup>) ubi hymnus a populo per noctem stante sine sessione canitur.*

37. Oportere nos semper renouari ad anteriora per incurrentium visibilium et invisibilium tentationum tolerantiam. *Dominica quintae hebdomadis.*

38. De constitutione ieiuniorum, et doctrina ante apertionem monasterii. *Quarta die hebdomadis ante dominicam in palmis.*

39. Cauendum nobis esse a diaboli vafritie, et de eo, quod non fas sit, exorbitare, aut a coetu segregem oberrare. *Parascue ante dominicam in palmis.*

40. Quod non oportet post elapsam sacram quadragesimam negligentes esse, ne virtutes partes amittamus: De festo item palmarum, et seruatoris nostri passione. *Sabbato Lazari.*

41. De optimo vitae instituto. *Dicta in dominica Palmarum.*

42. De salutifera Christi passione, deque humilitate et patientia. *Die quarta magnas et sanctae hebdomadis.*

43. De salutifera passione, et de Concordia. *Die quinta hebdomadis sanctae magnaeque.*

44. De domini nostri Iesu Christi passione. *In sancta et magna Parascue.*

*Menſe Septembri, in principium indiſſionis. Cum Deo, menologii initium.*

45. De inexsuperabili Dei beneficio, et de amore erga eum, odioque diaboli, et de humilitate. *Dicta sub anni initium.*

46. Ne

ωω) Vide Cangium in *Ἀνάδιντος*, et *Lambec. III.* p. 126. 230. [p. 243. not. 2. et 376. Kollar. et huius not.] VIII. p. 53. seq. [p. 114. Koll.]



[P] XXV. 46. Περὶ τῆ μη εἰσφέρειν αἰκάνθας καὶ τριβόλους παθῶν, ἀλλὰ καρποφορεῖν τὰς τῆς ἀρετῆς βότενας. μζ'. Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὸν τρυγητόν.

XXVI. 47. Περὶ τῆ μη κατάργειν ἑαυτὸς εἰς πάθῃ ἀτιμίας, μηδὲ ἡγῆσθαι, ἡδῶν ἔσται τὸν ἡδονήν. μζ'. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'. Τῇ ὑψώσει τῆ τιμῆς σαρῶ.

XXVII. 48. Περὶ τῆ πνευματικῆς σπόρευ, καὶ τῆ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς θείαις μελέταις. μη. Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς'. εἰς τὸν σπόρον.

XXVIII. 49. Περὶ πίστεως, καὶ τῆ μη εἰκῇ καὶ μάτην δαπανᾶν τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ ὅτι ὄναρ καὶ σκία εἰσὶ τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα. μζ'. Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ε'. εἰς τὸν σπόρον.

XXX. 50. Περὶ τῆς ἀφάρτου κηδεμονίας τῆ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ ἀσφαλείας τῆ κατὰ Θεὸν ἡμῶν βίβ. ν'. Μηνὶ νοεμβρίῳ ε'. εἰς τὴν μνήμην τῆ ἀγίας Παύλας τῆ ὁμολογητῆς.

XXXI. 51. Περὶ τῆς μελλούσης κήσεως, καὶ ὅτι ὁ παρὼν διωγμός, οἷς μὲν ὕλη ἀρετῆς κατέστηκεν, οἷς δὲ κακίας. να'. [P] Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'. εἰς τὴν μνήμην τῆ εἰς πατέρος ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Θεοδώρου τῆ Σεβείτου.

Hucusque homilias ipsas exhibet MS. codex.

52. Ὅτι ὑπομένουσιν ἡμῖν ἐν τῇ μαρτυρικῇ ὑποταγῇ ἀποληψώμεθα τὰ αἰώνια γέγρα. νβ'.

XXXII. 53. Περὶ τῶν γενεθλίων τῆ Σωτῆρος,

46. Ne vitiorum spinas atque tribulos colligamus, sed virtutis botros fructificemus. Eodem mense, in vindemiam.

47. Ne in foeda vitia praecipites nos agamus, neque voluptatem iucundam arbitremur. Eiusdem mensis die XIV. in exaltatione venerandae crucis.

48. De spiritali semente, et de vigilando in diuinis rebus meditandis. Eiusdem mensis die XXIV. in sementem.

49. De fide, neque temere ac sine fruge vitam consumamus: Et vltimam esse ac somnium praesentia ad futura. Mense Octobri, die sexta, in sementem.

50. De immenso Christi domini in nos studio, vitaeque securitate diuinae atque inculpatae. Die VI. Nouembris, in memoriam S. Pauli<sup>22</sup>) confessoris.

51. De iudicio futuro: Et quod praesens persequutio aliis materia sit virtutis, aliis scelerum. Eiusdem mensis die XI. in memoriam S. patris nostri et confessoris Theodori Studitae, 23)

52. Quod martyrii subiectionem perpassi aeterna praemia relaturi sumus.

53. De Natali die seruatoris, ac de constanter retinen-

π) In hac catechesi S. Pauli confessoris meminit his verbis: ὡς περ καὶ ὁ νῦν εὐφημηθεὶς Παῦλος ὁ μακάριος ὁμολογητῆς, ἔσται καὶ ἡμεῖς τὰ θεοδόξα, καὶ ὁ ἀγῶνας ἐν μαρτυρίᾳ ἀπολαύμεν, ὅς καὶ ἡμεῖς μακάριοι εἴμεθα.

πγ) Ipse nempe Theodorus de se ita statim in limine huius sermonis siue catecheseos: Ἀδελφοί καὶ πατέρες. Ἡσθένησα καὶ πάλιν εὐχαῖς ὑμῶν ἀνακινηθεῖν. Ἀλλ' οὐκ οὐτα μέγα καὶ ἔρχομαι ἐπὶ τὸ

πάλιν; ἐλευσεται δὲ πάντας ὁ ἐπιθανάσιος ἡμέρα, ὅτι ἔχ' ἔξω χώρον τὸ πάλιν, χωρίζου με ἀφ' ὑμῶν καὶ παραστήματα ἐν τῶν ἐσθίων. Οὐ μὲν δὴ τὰ τοιοῦτα λογίζονται ὁρθοί. Constat autem, apud graecos monachos inter officia sacra frequentatam lectionem catecheseon Theodori, stantibus et auscultantibus fratribus, praeficiente eis publice ecclesiarcha, ut notauit Allatius de Dominicis Graecorum S. IX.

54. Ὅτι δὲ ἡμᾶς τὴν τῶν ἡγίων μιμεῖσθαι ἀφελότητα, διὰ τὸν δι' ἡμᾶς νηπιασάντα Χριστὸν. *De infantibus.*
- XXXIV. 55. Περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποστάσεως, καὶ τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἁγίων καὶ ταπείσεως. *De decessu ex hac vita, regnique celestis requie.*
- XXXV. 56. Περὶ παρθένων, καὶ τῆς τῶν ἀδελφῶν μεμνημένης. *De virginitate ac fratris Memoriam ad frugem sedita. (Addit Luvineius etiam in D. Basilii memoriam.)*
- [P] XXXVII. 58. Ὅτι καὶ ἐν τῇ ζωῇ ἐν καρπαλίαις, καὶ μέθαις, καὶ περὶ μνήμης θανάτου. *De sensu sacrorum Theophaniorum.*
- XXXVI. 59. Περὶ τῆς ἐρησιαμένης ἐν τῇ ἀσκήσει ἡμῶν, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἀδελφῆς Θεοφανίας, ἐκείνης ἀναμνήσεως τῶν ἑορτῶν. *De sensu sacrorum Theophaniorum.*
- XXXVII. 60. Περὶ ευεργεσίας Θεοῦ, καὶ ἀναγωγῆς τῆς Θεολήπτης καὶ ὡραίας ἡμῶν Βίβ. ζ.
- XXXVIII. 61. Ἐπὶ τῇ μιμεῖσθαι τὰς βίβας τῶν πατέρων, καὶ ἐμμένειν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐκλήθμεν παρὰ τὸ Θεῶ. *De nonquam fortandum in crapula et ebrietate, et de recordatione mortis. Post diem Luvinium.*
- XXXIX. 62. Ὅτι δὲ ἐκλήθμεν τὰς βίβας τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. *De confessione nostra obeunda constantissimas, et de dormitione fratris Theoduli, dicta medius festis.*
- XL. 63. Περὶ τῆς πολιτεύεσθαι ἡμᾶς ἐν καινότητι ζωῆς, καθὼς διὰ τῆς ἀγίας σχήματος ἐπηγυμένους. *De divina benignitate, et de vita incunda Deo digna et pulchra. (Addit Luvineius: In S. Antonium et martyrem Thaddaeum.)*
- XLI. 64. Ὅτι εὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις μακάριον, πλὴν τῆς ἀρετῆς. αὕτη γὰρ μόνη εἴς τὰ μακαρισμῶ. *De patrum imitandis vitis, et quod manere debemus in eo, in quo divinitus vocati sumus.*
- XLII. 65. Περὶ τῆς ἀναθεωρεῖν ἡμᾶς τὰς βίβας τῶν πατέρων, πρὸς τὸ ἐκλήθμεν τὰ πρῶτα κατὰ δώματα. *De sanctorum nostrorum patrum vitas imitandas nobis esse.*
- LXII. 66. Περὶ τῆς μιμεῖσθαι ἡμᾶς τὰ τῆς Κυρίως παθήματα. *De eo quod in vitae novitate ambulare debemus, sicut sacro habitu sumus profecti.*
67. De nihil beatum esse in rebus humanis praeter virtutem, quae sola beatitudinis elogio digna est. *(Addit Luvineius: in Chrysostomi et Ephraemi memoriam.)*
68. De patrum contemplanda vita, ut eorum recte facta aemulemur.
69. Quod passiones domini imitari debeamus. *(Addit Luvineius: in SS. quadraginta martyres.)*

(xx) V. Lambec. III. p. 479. sq. Koll. supra ad scripta Theodori Stud. nr. 20. *Hurl.*

Vol. X.

Mmm

[P] LXIV. 67. Περὶ τῆς ἐνσαρκου οἰκονομίας  
τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι δὲ  
πνευματικῶς ἰορτάζειν. ἐκθῶσα, ἐν τῇ  
ἡμέρᾳ τῆ εὐαγγελισμῶ. ζβ.

LXV. 68. Περὶ παρθενίας. ζγ.

XVI. 69. Περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν, καὶ  
πνευματικῆς θερσιμῶ. ζδ.

XIV. 70. Περὶ τῆς ἐνθέου, ἡμῶν πολιτείας,  
καὶ τῆ μὴ ὑποπτήσασθαι ἐν τρεῖς πειρασμοῖς. ο.

XVII. 71. Περὶ τῆ πνευματικῆς θερσιμῶ, καὶ  
τῆς ἐπιτεταμένης ἀσκήσεως τῶν τῆ Χριστοῦ  
θεραπευόντων. σα.

XV. 72. Δογματικὴ \*) περὶ τιμῆς καὶ προς-  
κυήσεως τῶν ἁγίων αἰκόνων. σβ.

XIX. 73. Περὶ ὑπομονῆς, καὶ τῆ περσιεσθαι  
τὴς ἐρχομένης πρὸς ἀποταγῆς. σγ.

XVIII. 74. Περὶ ἀπροσπαθείας τῶν τῆδε  
ἡδῶν, καὶ ἐφέσεως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.  
οδ.

XX. 75. Ὅτι δὲ φυλάττειν ἡμᾶς τὸ κάλ-  
λος τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ὡραιότητα ἀκη-  
λιδωτον, καὶ περὶ μετανοίας. οε.

XXIII. 76. Περὶ τῆς ἐνταῦθα πνευματικῆς  
πανηγύρεως, καὶ ἐντεύξεως τῆς βασιλείας  
τῶν ἑρῶν. ος.

XXII. 77. Περὶ τῆς κοιμήσεως Ἰωάννη τῆ  
ἀγιωτάτης μητροπολίτε Καλχηδόνας, καὶ  
ὅτι γνωρίζμεν ἀλλήλους ἐν τῇ παλαγγι-  
στῇ. ος.

67. De domini nostri Iesu Christi incarnatione,  
et festis spiritualiter obeundis. *Dicta  
die Annunciationis.*

68. De virginitate. *In Annunciationis se-  
cunda.*

69. De affectuum pravorum mortificatione,  
et de messe spirituali.

70. De vita obeunda diuina, nene ad tenta-  
tiones trepidemus. (*Addit Euvimius, post  
S. Theodori fratelati memoriam.*)

71. De spiritali messe, continuaeque Christi  
famularum exercitatione. 1117.

72. Dogmatica de SS. imaginum cultu et ado-  
ratione.

73. De patientia, et iis qui renunciatum ve-  
niunt admittendis. *Post SS. epistolarum  
quadragesimam.*

74. De negligendis, quae in hac vita sunt in-  
cunda, bonisque ambiendis perennibus.

75. Oportere nos animi pulchritudinem atque  
venustatem sine macula tueri, deque poe-  
nitentia. *In Transfigurationem.*

76. De spiritali quae hic agitur celebratione,  
regnoque acquirendo coelesti. *In S. dei-  
parae dormitionem.*

77. De obitu Ioannis sanctissimi metropolita-  
ni Chalcedonis, et quemadmodum redimi-  
vi nos inuicem agnoscimus.

### Secunda Pars Sermorum.

#### Διδασκαλία.

XI. 78. Διδασκαλία περὶ εἰρήνης. α'.

[P] XII. 79. Ὅτι χρὴ μετ' αἰδῆς καὶ ἀγάπης  
Θεῷ διαμεΐβειν τὸν βίον ἡμῶν, καὶ περὶ τῆς  
κοιμήσεως τῆ ἀδελφῆ Εὐδοκίμῆ. β'.

#### Δοξίνας.

78. Doctrina de pace. *Dominica I.*

79. Oportere vitam nostram in Dei reuerentia  
et amore transigere, deque obitu fratris  
Eudocimi. *Dominica II.*

80. De

a) Hic sermo sub Io. Damasceni nomine praeclat graece et lat. in editione Damasceni Basilicensi  
a. 1575. fol. p. 501.

XXII. 80. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ ἀπολογίας τῶν βεβαιωμένων ἡμῶν ἐπὶ τῷ Φοβερῷ κριτηρίῳ. γ.

XXI. 81. Περὶ μνήμης θανάτου ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς κοίτης τοῦ Μιχαὴλ τῷ ἀγίωτάτῳ μητροπολίτῃ Συνάδων. δ.

XLIV. 82. Περὶ τοῦ μὴ κατὰ πρόκλησιν ποιεῖν τι πρὸς τὴν ἀδελφότητα, τὸν τε δὲ κόνιον, καὶ εἶτα ἄλλον ἐν ταῖς ἐμπίπτουσας αὐτοῖς διακονίας, ἀλλὰ συμπαθῶς καὶ φιλαδέλφως, ὡς τὸν δοξαζομένον Θεόν. ε.

XLV. 83. Περὶ ἀδελφῶν ἀτακτησάντων ἐπιτιμήσις, καὶ διδασκαλία παραίνετική περὶ αὐταξίας. ε.

XLVI. 84. Περὶ εἰρήνης καὶ πραότητος, ἐπιεικείας καὶ πραΰνης. ζ.

XLVII. 85. Ὅτι ὁ δὲ εἶναι τὰς πονηρὰς λογισμὰς ἐν ἡμῖν, καὶ περὶ τοῦ μὴ τύπτεν. η.

[F] XLVIII. 86. Περὶ ὑπακοῆς, ὁμονοίας καὶ εἰρήνης. θ.

LXXIV. 87. Κατὰ Μιχαὴλ τῷ ἀδελφῷ βεβαδουλευκότης, κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον πίσιν. — καὶ τὸ μὴ ξενοπαθεῖν ἡμᾶς ἐν ταῖς περιστάσεσιν. ι.

ΕΚXV. 88. Ὅτι καὶ ἀπαρρησιαστές εἶναι τὰς κατὰ Θεὸν ἐλομένους ζῆν καὶ περὶ τοῦ εὐχμεῖσθαι φέρειν τὰ ἐπώδυνα, ἀποσκηπέντας πρὸς τὴν μέλλουσαν μισθωδοσίαν. ια.

LXXVI. 89. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τοῦ μισεῖν κόσμον, καὶ τὰ τοῦ κόσμου. ιβ.

LXXVII. 90. Περὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀνοδυνῆς ὑποταγῆς καὶ ὁμονοίας ἡμῶν, καὶ τοῦ φυλάττειν τὰς Θεῶν ἐντολάς. ιγ.

LXXVIII. 91. Περὶ τοῦ νενεχῶς ἀκούειν τῶν Θεῶν γραφῶν. ιδ.

LXXIX. 92. Ὅτι ὁ καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ ἐν

80. De mortis recordatione, deque vitae peractae defensione ad horrendum tribunal. Dominica III.

81. De mortis recordatione, in quo et de obitu Michaelis, sanctissimi metropolitani Synodensis.

82. Ne quid in fratres per favorem obeatur, aut ab oeconomio, aut quovis alio in officio sibi credito, sed benecole et amice, quo semper laudetur Deus.

83. Fratrum tumultuatorum reprehensio, ac monitoria doctrina de modestia.

84. De pace ac mansuetudine, comitateque et virginitate.

85. Permittendum non esse ut pravae cogitationes in nobis resideant; ac de non percutiendo.

86. De obedientia et concordia atque pace.

87. In Michaelē imperio impie functum, tum per fidem corruptam (quam nefarie mundum coniungit). Et ne in tentationibus consternemur.

88. Licentia non debere abuti qui christianam ineunt vitam: Et laetandum esse in adversis, praemiaque futura intuenda.

89. De mortis recordatione, odioque mundi ac rerum mundanarum.

90. De vera ac sincera obedientia et concordia ( ) praeceptorumque Dei observandorum studio.

91. De audiendo serio et attente Dei verbo.

92. Nequaquam despondendum animum. Minus a quia

b) Parenthesi inclusa ex suo codice addidit Livineius.

c) Livineius legit ἐμολογᾶς, vertit enim Confessione.

δείξασθαι εἰς τὰ ἔργα, ὃ καὶ κλητὰ ἡμᾶς ὁ  
Θεός. ιε.

LXXX. 93. Διδασκαλία περὶ πίστεως. ιε.

LXXXI. 94. Περί ἀγάπης τῆ καθήκοντος  
καὶ τῆ μὴ ἀσχολεῖσθαι ἐν ταῖς μηταίοις  
τῷ βίῳ, ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρείτ-  
τονα. ιε.

[P] LXXXIII. 95. Περί τῆ καθάρσεων ἑαυ-  
τὸς ἀπὸ παντὸς μολυσμῶ διὰ τῆς θεοδω-  
ρήτης μετανοίας. ιη.

LXXXIII. 96. Εὐχαριστήριος ἐπὶ τὸ ἱκανῶς  
ἐκινῆσαι ἡμᾶς τὸς παραβάλλοντας ἀδελ-  
φοὺς ἡμῶν. ιθ.

LXXXIV. 97. Ὅτι εἰ χρεὶ δίδοναι ἀφορμὴν  
τοῖς ζητῶσιν ἀφορμὴν, καὶ περὶ τῆ ἀγα-  
νίσσεσθαι κατὰ τὸν παθῶν. κ.

LXXXV. 98. Διδασκαλία περὶ τῆ φυγῆς  
τὴν ῥαθυρίαν ἡδονῆν. κα.

LXXXVI. 99. Περί εὐχαριστίας καὶ τῆ μὴ  
ὀκλάζεν ἐν τοῖς περασμοῖς. κβ.

LXXXVII. 100. Περί τῆς ἀκτημοσύνης, καὶ  
τῆ μὴ μεμονωμένως ζῆν. κγ.

LXXXVIII. 101. Περί νήμεως θανάτου. κδ.

LXXXIX. 102. Ὅτι εἰ μετὰ πείρασιν προ-  
θύμιας καὶ προαιρέσεως κατεργασάσθαι  
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. κε.

XC. 103. Ὅτι εἰ δὲ ἀνοίγειν θυρὰν τῇ δια-  
βολῇ διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν πονηρῶν ἐν-  
θυμήσεων. κς.

XCI. 104. Περί τῆ προθύμως ἀντιπαρα-  
τάττεσθαι τὸν πόλεμον τῶν αἰτιηρῶν δαι-  
μόνων. κζ.

XCII. 105. Ὅτι εἰ δὲ διαλογίζεσθαι ἡμᾶς ἐν  
τῇ παρατάξει τῷ διωγμῷ, ἀλλ' ἐπὶ Θεῷ  
ἀναφέρειν τὸν λόγον. κη.

[P] XCIII. 106. Περί τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς  
τῆς σαρκὸς θάλατταν ἐν τῇ καὶ βίᾳ δια-  
μετανοίας ἀνακληθέντων. κθ.

XCIV. 107. Περί τῶν νημεζόμενων δυσχερῶν  
ἐν τῷ καὶ βίᾳ βίῳ, περιχαρῶν δὲ διὰ  
τῶν διὰ τὴν ἀποκαμένην ἡμῶν ἐλπίδα ἐν  
ταῖς βραχέσι. λ.

quin potius fortiter obeundum, ad quod  
diuinitus vocati sumus, opus.

93. Doctrina de fide.

94. De amore erga praepositum, neque in  
tae ineptia occupemur, sed in melius pro-  
vehamur.

95. Operam dandam, ut ab omni labe purge-  
mur per poenitentiam quam Dei munere  
consequamur.

96. Gratiarum actio, quod fratres aduenien-  
tes, domo excipere bene possumus.

97. Nequaquam occasionem quaerentibus  
praebendam, deque ineundo cum prauis  
adfectibus conflictu.

98. Doctrina de noxia fugienda voluptate.

99. De gratiarum actione, neque in tentatio-  
ne vacillemus.

100. Ne possessiones comparemus, neque so-  
litarium degamus.

101. De mortis recordatione.

102. Omni studio et alacritate salutem quo-  
randam esse.

103. Faciendum non esse, ut diabolo foras  
aperiamus in admittendis prauis cogitatio-  
nibus.

104. De alacriter oblectando in improborum  
daemonum conflictu.

105. Titubandum non esse in diuturnitate perse-  
cutionis, quin potius referendam ad Deum  
rationem.

106. De iis, qui corporis inescati voluptati-  
bus, per poenitentiam se ad frugem re-  
cepere.

107. De iis, quae molesta credantur in vita  
monastica, ac sint ob spem in coelis repo-  
sitam valde laeta.

108. De,

- HCV. 108. Περὶ τῆς στείης καὶ τεθλιμμένης ὁδῆς, καὶ τῆς χρηστῆ καταλύματος τῆς αἰωνίου ζωῆς. λα.
- XCVI. 109. Περὶ τῆς διαξέσεως τῆς ἀδελφῆς Καρτερίας, καὶ διδασκαλίᾳ περὶ ὁμοιοῦς καὶ εἰρήνης. λβ.
- XCVII. 110. Περὶ τῆς ὑποτέλλεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ ὑποπεσόντων ἐν ἐπιτιμίοις, καὶ αὐτοῖς προσχωρησάντων τοῖς ἑτεροδόξοις. λγ.
- XCVIII. 111. Περὶ τῆς ὑπέκων τῷ καθηγμένῳ, καὶ τῆς μετ' εὐχαριστίας ὑποφείρεν τὰ ἐπαθλα τῆς ὑποταγῆς. λδ.
- XCIX. 112. Περὶ τῆς καθηλώσεως ἡμᾶς τῷ φόβῳ τῆς Θεῆς πρὸς τὸ διαφυγεῖν τὰς ψυχολέψεις ἐφόδους τῶν δαιμόνων. λε.
- C. 113. Περὶ τῆς δεξιᾶς ἀπευθύνειν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὰ ἀρετὰ τῆς δημιουργίας τῆς Θεῆς καὶ λα. λς.
- CI. 114. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῆς δαπνότητος Χριστοῦ, καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀποστατήσαντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ διδασκαλίᾳ περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. λζ.
- [P] CII. 115. Περὶ τῆς παινεύσεως τῆς δουλείας ὁφείας, καὶ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ ταπεινώσει καὶ βασιλικῇ ὁδῷ πορευόμενοι διαφυγόμεν αὐτὴς τὰς πολυμέρους μηχανάς. κη.
- CIII. 116. Περὶ τῆς φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διακειμένων. λθ.
- CIV. 117. Περὶ τῆς εἰλικρινέως καὶ ἀληθινῆς ἀγάπης καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὸν καθηγμένον, καὶ τῆς φοβερᾶς εἰσεως τῆς δικαίας κριτῆς. μ.
- CV. 118. Περὶ τῆς καθαιρεῖν ἑαυτὸς ἀπὸ τῶν παθῶν, καὶ ἀναλαμβάνειν τὰς τῆς ἀρετῆς πόδας. μα.
- CVI. 119. Περὶ τῆς ἡφαλαίως καὶ ἐγρηγορήτως διακυβεύειν τὸν πλῆν τῆς ζωῆς ἡμῶν. μβ.
- CVII. 120. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τῆς μὴ ἀμελῶς διακρίσεως ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἀγιασμάτων. μγ.
108. De arcto et angusto itinere, laetique aeternae vitae diuersorio.
109. De fratris *Carterii* secessione, deque pace et concordia, doctrina.
110. Declinandos esse, qui poena mulctati rursus sectariis accessere.
111. De obsequendo superioribus, libenterque ferenda obedientiae iuncta.
112. Dei inhaerendum timori, quo pestiferos daemonum incurfus fugiamus: deque Psalmodia.
113. Dirigi mentem dextre oportere ad immensam opificii diuini pulchritudinem.
114. De Christi domini incarnatione, atque apostatis fratribus deplorandis: Et doctrina, ut nos ipsi firmi ac constantes simus.
115. De vaficie callidi serpentis, ac quemadmodum vera humilitate viaque regia incedentes, varios dolos euadamus.
116. De diuinis exequendis praecceptis, ac de iustis minis in negligentes.
117. De sincero veroque amore atque obedientia erga superiores, et de horrendo iusti iudicii examine.
118. De expurgando a peccatis animo ac suscipiendis virtutis laboribus.
119. De vitae nostrae navigatione et cursu sollicite vigilanterque regendis.
120. De mortis recordatione, neue oisae facra percipiamus.

- CVIII. 121. Περὶ τῆς εὐκνήτης ὄψιας πρὸς τὰ  
τῆς ἀρετῆς σκάμματα. μδ.
- CIX. 122. Περὶ τῆς κοιμήσεως τῶ ἀδελφῷ  
Θεοφύλῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ ἰσότητος δια-  
βιώναι. με.
- CX. 123. Περὶ τῆς χαροποιᾶς ἡμῶν βιοτῆς,  
καὶ τῆς καὶ ἀκνηδίαν ἐν τῇ τῆς ἐχθρῆς πάλλει.  
μς.
- CXI. 124. Περὶ ὑπομονῆς καὶ κατανύξεως.
- CXII. 125. Περὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας [P]  
καὶ ἐπιφανείας τῆς μεγάλης Θεοῦ καὶ Σω-  
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. μή.
- CXIII. 126. Περὶ πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ  
παρθενίας. μθ.
- CXIV. 127. Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας,  
καὶ ἀντιπαρετάξεως ἐπὶ τῆς ἡδὴ ἐνισταμέ-  
νης αἵρεσεως. ν.
- CXV. 128. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τῆς  
κοιμήσεως τῶ ἀδελφῷ Ἰακώβῳ, καὶ περὶ  
μετανοίας. να.
- CXVI. 129. Περὶ τῶν ἀναχαίρειν ὁρατῶν καὶ  
ἀεράτων περασμῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ  
ἐπιτελεύσεως τῆς μακαρίας ζωῆς. νβ.
- CXVII. 130. Περὶ τῆς καταπτώσεως τῶ  
ἀδελφῷ Μένωνος, καὶ παραγγελίας πε-  
ρὶ τῆς μὴ μόνον εἶναι, ὡς ἀνὰ διαφύγοιμεν  
τὰ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐγγινόμενα ἡμῖν  
φθοροποιὰ πάθη. νγ.
- CXVIII. 131. Περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀκλινῆς  
ὁμολογίας καὶ ὑποταγῆς ἡμῶν, καὶ εὐτό-  
νε προσοχῆς καὶ διεγέρσεως τῶν διακρινῶν.  
νδ.
- CXIX. 132. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεὸν διὰ τῆς  
φυλακῆς τῶν θείων ἐντολῶν ἀπτόητός ἐστιν  
ἐν καιρῷ ἐξοδῆ ἀπὸ τῆς τῶν δαιμόνων ἐπι-  
πασίας, καὶ περὶ μνήμης θανάτου, καὶ  
ἀγάπης. νε.
- CXX. 133. Ὅτι ἔχει τῆς ἐσαυρωμένους τῶ  
κόσμῳ καυχῆναι ἐν τοῖς ματαίοις τῆ βίης,  
ἀλλὰ [P] βελτιώσθαι πρὸς τὰ κρείττερα.  
νς.
121. Veloces et alacres esse oportere ad certa-  
mina virtutis.
122. De obitu fratris *Theophili*, atque obeun-  
da pie sanctaeque vita.
123. De laeta vita nostra, neque defatigamur  
in aduersarii lucta.
124. De tolerantia ac compunctione.
125. De supremo die et aduentu Dei ac seruatoris  
Iesu Christi.
126. De fide et charitate, ac de virginitate.
127. De vita monastica, et haeresi praesentis  
resistendum.
128. De mortis memoria, obituque fratris Ia-  
cobi, ac de poenitentia.
129. De visibilibus et invisibilibus praesenti-  
bus periculis ac miseriis, vitaeque adipiscen-  
da felice.
130. De fratris *Memnonis* lapsu, neque solita-  
ri viuamus, ut pestiferas noxas euadamus,  
quae per sensus contrahuntur.
131. De integrae confessionis et obedientiae  
tuenda constantia, ac suis cuique munis  
accurata contentione vigilique gerendis.
132. Qui diuinis exequendis praeceptis Deum  
exquirat, nequaquam consternari sub de-  
cessum ad daemonum aduentum, deque  
mortis recordatione: et de charitate.
133. Committendum non esse, ut mundo qui  
crucifixi esse debent, inhient ineptis vitae  
quin potius proficiendum in melius.

134. De





καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἁγίων. ο.

ciōnes oportet regnum nos coelorum ingredi.

148. Ὅτι χρὴ κατὰ καθαρῶ συνειδότες τὰς διακονίας ὑπερέχεσθαι, καὶ μὴ πρᾶν τὰ Κυρίου ὁμολῶς. οα.

148. Quod ministerii officia obire oportet pura conscientia, neque domini rebus fungi negligenter.

149. Περὶ τῆ κεκαθληῶσθαι ἡμᾶς τῷ φόβῳ τῆ Θεοῦ, ὡς ἂν μὴ κατακυριεύμεθα ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιθυμιῶν. οβ.

149. Timori Dei oportere nos infixos esse, ne nostrae nobis cupiditates dominentur.

150. Ὅτι χρὴ ὑποῖσαι ἡμᾶς τὴν πείναν καὶ δίψαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην σφοδρίαν μέλει θανάτου, καθὼς ἐν τῇ συναγωγῇ ἡμῶν Θεῷ συνεθέμεθα. ογ.

150. Quod oportet perferre nos famem et sitim omnemque aliam calamitatem ad mortem usque, sicut in congregatione nostra Deo promissimus.

[C] 151. Περὶ τῆ μὴ συνεδριάζειν τῇ συμβολοκοπέῃ μετ' ἑλλήνων τὰ φθάνοντα εὐς κατάλυσιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. οδ.

151. Non esse confidendum ad ineunda inimicem consilia, quae ad perditionem animarum nostrarum tendant.

152. Περὶ τῆ ὑποφέρειν ἡμᾶς πάντα τὰ ἐπι συμβαινόντα λυπηρὰ κατὰ τὴν κοινοβιακὴν ἡμῶν ζωὴν, ὡς ἂν ἐπιτύχοιμεν τῆς βασιλείας τῶν ἁγίων. οε.

152. De perferendis quaecumque nobis tristitia obveniunt in vita nostra monastica, ut regnum coelorum consequamur.

153. Περὶ τῆ μὴ ἐμματαύξαι ἡμᾶς ἐν τοῖς τῆ βίης τεκνείοις τοῖς κατὰ Θεὸν καταλειπίσι πάντα. ος.

153. Ne inhaereamus vanitati deliciarum huius vitae, qui Dei sumus; omniaque reliquimus.

154. Ὅτι χρὴ σπεύδειν καὶ ἀνδρίζεσθαι πρὸς τὰς πνευματικὰς ἡμῶν μάχας, ὡς ἂν ἀπολαύωμεν τῆς πρὸς ὑπομονῆς στεφάνης. ος.

154. Quod oportet festinare et viriliter agere ad spiritualia nostra certamina ut coronas patientiae referamus.

155. Περὶ τῆ μὴ ἀλλογεῖν καὶ ἀπογνώσκειν ἐν τοῖς συμβαίνουσιν ἡμῖν πειρασμοῖς παρὰ τῆ ἐχθρῆς. ος.

155. Non debere nos despondere animum, aut desperare in tentationibus, quae ab inimico nobis accidunt.

156. Περὶ τῆ ὑπενεγκεῖν ἡμᾶς τὸ πῦρ τῆς ἐπιθυμίας, καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσκήσεως, καὶ μὴ ἀποκάμνειν ἐν τῷ κλύδωνι τῶν πειρασμῶν. οθ.

156. Ut perduremus in igne cupiditatis, et sub onere exercitationis monasticae, neque in fluctibus tentationum deficiamus.

157. Περὶ τῆ δεῖν ἐμμένειν ἡμᾶς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ τῇ κλήσει, ἣν ἐκέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ μὴ διὰ χλιαρότητα ἀπολέσαι τὰ πολυεργητὰ ἡμῶν κατορθώματα. π.

157. Quod oportet inanere nos in confessione et vocatione, qua vocavit nos Deus, nec per tepiditatem perdere recte facta nostra, multis impetrata precibus.

158. Περὶ τῆ περιφράζειν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς

158. Ut animas nostras virtutibus circumsepimus,

- διὰ τῶν ἀρετῶν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμῶντες ἡμᾶς ἀπο ὕψους. πα.
- [P] 159. Περι εὐχαριστίας καὶ ὑπομονῆς. πβ'.
160. Περι τῆ συμπίεξεν ἑαυτὸς ἐν τῇ πνευματικῷ ἀγῶνι, καὶ τῆ μὴ ἐγκαλλωπίζεσθαι. πγ.
161. Περι τῆ κήφην καὶ πράττειν τὰ ἀξία γὰρ τῆς μακαρίας ὑποταγῆς, καὶ τῆ προσέχεν ἑαυτοῖς. πδ'.
162. Ὅτι πᾶσι ὠφελεμέθα καὶ προκόπτομεν ἐπὶ τὰ πρόσω κατηχόμενοι τε καὶ διδασκόμενοι. πε.
163. Περι τῆ ἀνδρείως ἡμᾶς διατελεῖν τὴν πνευματικὴν ζωὴν ἡμῶν. πς'.
164. Περι τῆς ἀρίστης ὑποταγῆς ἡμῶν. Καὶ τῆ μηδὲν μέγα ἡγήσθαι ὑπὲρ αὐτήν. πζ'.
165. Περι τῆ εὐχαρίστως φέρειν τὰ λυπηρὰ τῆς κατὰ Χριστὸν ἡμῶν ζωῆς. πη.
166. Περι τῆ μὴ ἀμελεῖν τῆς οἰκείας σωτηρίας μέχρι θανάτου. πθ'.
167. Περι τῆ πρὸς ἐν μόνον ἀποβλέπειν, ἦγεν τὴν σωτηρίαν τῶν ἑαυτῶν. υι'.
168. Περι τῆ μὴ δυσκινήτης, ἀλλ' εὐκινήτης εἶναι πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆ Θεοῦ. υιά.
169. Ὅτι ἡ ταπεινὴ ἡμῶν κατήχησις πολὺ κέρδος εἶωθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐμποιοῦν χάριτι Χριστοῦ. υιβ'.
- [P] 170. Ὅτι τοῖς καλῶς ἐνδραμῶσιν ἀπόκεινται οἱ τῆς δικαιοσύνης σέφανοι. υιγ'.
171. Περι τῆ ἀποβρίψασθαι ἡμᾶς πᾶσαν ἀκηδίαν, καὶ διεγείρεσθαι πρὸς ἐργασίαν πνευματικὴν. υιδ'.
172. Περι τῆ παρασκευάζειν ἑαυτὸς διὰ τῶν ἀρετῶν ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆ ἐχθρῆς. υιέ.
173. Περι τῆ προσέχεν ταῖς τε ἀπειλαῖς καὶ διδασκαλίαις τῶν ἁγίων πατέρων. υις'.
174. Περι τῶν ἀποδρασαντῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆ προσέχεν ἑαυτοῖς. υιζ'.
175. Περι τῆ μὴ κρύπτειν ἡμᾶς τὰς πονηρὰς λογισμὰς, ἀλλὰ θριαμβεύειν διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως. υιθ'.
- Vol. X.
- mus, quoniam multi sunt qui nos desuper oppugnant.
159. De gratiarum actione et patientia.
160. Ut in spirituali certamine nosmet contineamus, nec gloriemur.
161. Ut sinus sobrii, agamusque quae bona ac probanda sunt, ut beata subiectio nostra requirit, et ut attendamus nobis ipsis.
162. Quod omnino iuuamur ac magis magisque proficimus, quando erudimur docemurque.
163. Ut vitam nostram spiritualem legitima minimeque ficta ratione obeamus.
164. De optima nostra subiectione, nec quicquam prae illa maius esse ducendum.
165. Quaecumque in nostra secundum Christum vita nobis minus iucunda accidunt, cum gratiarum actione ferenda esse.
166. De propriae salutis cura ad mortem usque minime negligenda.
167. Ad unum modo respiciendum, salutem animarum nostrarum.
168. Non tardos sed alacres nos ad praecepta Dei esse oportere.
169. Quod per Christi gratiam humilis nostra catechetica doctrina animabus nostris non paruum lucrum ferre confuevit.
170. Quod bene currentibus propositae sunt coronae iustitiae.
171. Abiicere nos debere omnem pigritiam, atque ad opus spirituale esse peruiigiles.
172. In conflictibus cum hoste paratos et instructos nos esse oportere virtutibus.
173. Sanctorum patrum comminationibus et doctrinis attendendum esse.
174. De fratribus, qui excefferunt: Et quod nobismet ipsis attendere debeamus.
175. Prauas cogitationes non esse occultandas, sed earum manifestatione de illis triumphandum.
- Nnn 176. De

176. Περὶ τῆς φοβερᾶς ἡμέρας τῆς κρίσεως, καὶ τῆ ἀποσπλήσαντος καὶ Ἰουδαϊκῶς εἰς κριτήρια κοσμικὰ ἡμᾶς ἐνάγοντος. υἱθ'.
177. Περὶ τῆ φέρειν εὐμαρῶς τὸ σάδιον τῆς αἰρέσεως ἡμῶν ὑποταγῆς. ς'.
178. Ὅτι πρὸς ὀλίγον ἡ ἐγκράτεια, ἡ δὲ ἀρετὴ μένει εἰς τὸ διηνεκές. ςα'.
179. Περὶ εὐχαριστίας καὶ εὐταξίας. ςβ'.
180. Περὶ τῆ μιμῆσθαι τὰς βίαις τῶν ἁγίων ἀνδρῶν, καὶ τῆ γενναίως φέρειν τὰς διακοχίας. ςγ'.
- [P] 181. Περὶ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τῆς αἰρέσεως πολιτείας ἡμῶν. ςδ'.
182. Περὶ ὑπομονῆς πρὸς τὰς ἐν τῷ Σακκιδίῳ ἀδελφούς. ςε'.
183. Περὶ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν στρατείας πρὸς τὰς ἐν τῷ Σακκιδίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ἀδελφούς. ςς'.
184. Εὐχαριστήριον πρὸς τὰς ἐν τῷ Σακκιδίῳ ἀδελφούς. ςς'.
185. Περὶ τῆς χαροποιᾶς ἡμῶν ὑποταγῆς πρὸς τὰς ἐν Σακκιδίῳ ἀδελφούς. ςη'.
186. Ὅτι χρὴ τὸν καθηγέμενον τὴν ψυχὴν τιθέναι ὑπὲρ τῆ ἰδίας ποιμνίας, καὶ περὶ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τῆ κατὰ Θεὸν βίαις ἡμῶν, καὶ τῆ προσέχειν ἑαυτὸς ἀπὸ τῶν παγίδων τῆ διαβόλου. ςθ'.
187. Ὅτι χρὴ ἐν αἰγῶνι καὶ ἐν μερίμνῃ ἡμᾶς εἶναι ἐν τῷ πνευματικῷ σάδιῳ μέχρι θανάτου, ὥς ἂν κατασφραγίσθωμεν τοῖς τῆς δικαιοσύνης σεφάλοις παρὰ τῆ παμβασιλείας Θεοῦ. ςι'.
188. Περὶ τῆ φυλάττειν ἑαυτὸς ἀπὸ πονηρᾶς συνδυάσεως, καὶ τῆς ἀνωφελῆς καὶ ἀκαίρου παρρησίας, καὶ τῆ μετ' ὑπομονῆς ὑποσχεῖν ἡμᾶς τὰς ἀσκητικὰς σενοχωρίας ἐπ' ἐλπίδι τῆς εὐρυχωρίας καὶ ἀπολαύσεως τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. ςια'.
- [P] 189. Περὶ τῆ ἀνὰ χεῖρας γενομένης σεισμῆ, καὶ τῆς συντελείας τῆ αἰῶνος τέτε, καὶ
176. De tremendo die iudicii, et de desertore, qui iudaico more ad iudicia mundialia nos adduxit.
177. De stadio optimae subiectionis nostrae libenter perferendo.
178. Quod continentia per breue tempus servata virtutem habet manentem in perpetuum.
179. De gratiarum actione bonoque ordine.
180. De imitanda vita sanctorum virorum, et ministeriis constanti animo perferendis.
181. De industria et cura obeundi optimi status nostri.
182. De patientia, ad fratres in Saccudiorum monasterio.
183. De spirituali nostra militia ad fratres in monasterio Saccudiorum et S. Christophori.
184. Gratiarum actorius sermo ad fratres in Saccudione siue Saccudiorum monasterio.
185. De subiectione nostra laetifica ad eosdem fratres.
186. Quod praefectum oportet animam suam ponere pro suo grege: et de industria ac cura nostrae secundum Deum vitae, atque vt a laqueis diaboli nobis caueamus.
187. Quod in spirituali stadio oportet nos ad mortem vsque versari in certamine et cura, vt a rege omnium Deo coronis iustitiae coronemur.
188. Cauendum nobis esse a prauo confortio, et ab inutili intempestiuoque libertate, patienterque perferendas asceticae siue monasticae vitae angustias, spe amplitudinis fructusque aeternorum bonorum.
189. De terrae motu, qui proxime accidit, et de consummatione huius saeculi. Nec non doctrina

διδασκαλία πειρανετική περί σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τῷ Θεῷ. ριβ'.

190. Περί ἀγάπης τῆς εἰς τὸν καθηγούμενον, καὶ ὑπομονῆς καὶ κατερίας τῷ μὴ κατασχύναι τι τῶν προδιγεμένων ἡμῶν ἐν τῷ ἐγγελεῖ ἡμῶν σχήματι. ργ'.

191. Ὅτι τραχεῖα καὶ ἀνάντης ἡ ἀρετὴ, ἡ δὲ κακία εὐληπτος, καὶ κατωφρεῖς, καὶ διὰ τῆτο προθυμητέον, καὶ αγωνιστέον ἀνιέναι ἡμᾶς ἐπὶ αὐτὸ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς, ὡς ἂν τύχοιμεν τῆς αἰῶνις λήξεως. ριδ'.

192. Περί ἐπιμελείας τῶν λογικῶν προβάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀποδράσεως τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀσφαλείας τῷ κατὰ Θεὸν βίῃ ἡμῶν. ριε'.

193. Ὅτι χρὴ ἀνμολογίσεσθαι τί ἐσμέν, καὶ πόθεν, καὶ τί γέγοναμεν, καὶ πῶς πάσαν πορευόμεθα, ὡς ἂν καλῶς βιοτεύσαντες κομισώμεθα τὰς αἰώνιες ἀμοιβάς. ρις'.

194. Ὅτι χρὴ τὸν καθηγούμενον πρὸς τὴν τὸ σάδιον τῆς μαρτυρικῆς ὑποταγῆς διανύοντας πάντα ποιεῖν καὶ δεῖν, ὅσα εἰς εὐθυμίαν φέρει, ἵνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν νικην ἀρσόμενοι σεφάνες [P] αἰώνιες παρατῷ ἀγωνοθέτῃ Θεῷ ἀμείψωνται. ριζ'.

195. Περί τῆς εἰς ἡμᾶς ἀγαπήσεως τῷ δασπότῃ Χριστῷ, καὶ ὅτι μετὰ πολλῆς κόπης καὶ ιδρωτὸς κατόρθοι τις τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅτι χρὴ μὴ ὀλιγωρεῖν ἡμᾶς πρὸς τὰς πόνους, ὡς ἂν τύχοιμεν βασιλείας θρανῶν. ριη'.

196. Ὅτι χρὴ εὐτόνως καὶ εὐσθενῶς δεῖν ἡμᾶς τὰ συντελῆντα πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ περὶ ἀγογγυσίας ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν διακονιῶν. ριθ'.

197. Ὅτι χρὴ τὸν καθηγούμενον τὴν ψυχὴν τιθέναι ὑπὲρ τῶν λογικῶν προβάτων, ὡς ἀποτίσσοντα λόγον περὶ ἐνὸς ἑκάστου ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ περὶ ἐκκοπῆς τῶν οἰκῶν θελημάτων. ρκ'.

doctrina adhortatoria de diligentia et cura in exsequendis Dei praeceptis.

190. De amore erga praefectum, et de patientia atque perduratione, ne dedecoremus quicquam eorum, quae in evangelica nostra vitae ratione nobis praeciprofita fuerunt.

191. Quod aspera arduaue via sit virtutis, vitium vicissim facile ac proclive, itaque alacriter instandum certandumque, ut in summum virtutis culmen ascendamus, quo sempiternam vitam tanquam finem adsequamur.

192. De cura rationabilium Christi ovium, et de excessione fratrum nostrorum, et de vitae nostrae secundum Deum certa rectitudine.

193. Quod oportet nobiscum reputare quid et unde simus, quid fuerimus et quo iterum simus abituri, ut bonam vitam viuentes sempiternas retributiones referamus.

194. Quod praefectus debet erga eos, qui stadium subiectionis, quales est martyrum, obeunt, omnia agere et praestare quae eis bonum animum addant, ut reportata de hostibus victoria coronas aeternas a certaminis muneratore Deo referant.

195. De Christi in nos amore, et quod cum multo labore et sudore virtutem recte quis exercet, quodque fas est labores non negligere, ut regnum coelorum adsequamur.

196. Quod oportet nos constanter et fortiter perficere ea, quae ad animae salutem faciunt, et de abstinentia a murmuratione in mutationibus officiorum.

197. Quod praefectus debet animam suam pro ovibus rationabilibus ponere, tanquam de unoquoque rationem in die iudicii redditurus: Et de voluntatibus propriis abscindendis.

N n n 2

198. De

198. Περὶ ψήφου τῆς ἡγεμένης τῆς Δαλματίας, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ γνώσις προτερεύουσα τῆς θύραθεν σοφίας. ρκα.
199. Παραινετική, καὶ τὸ πῶς δεῖ ἀνδρῖσθαι ταῖς προσβολαῖς τῆς διαβολῆς. ρκβ.
200. Παραινετικὴ ἅμα καὶ ἐπαινετική. ρκγ.
201. Κατανυκτικὴ, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς κυρίας Ῥαφαήλ τῆς ἀληθῶς ὑποτακτικῆς. ρκδ.
202. Ὅτι τὰ ὄπλα τῆς ἀρετῆς ἐαυτὰς περιφράζαντες εὐχερῶς ἀντιπαρασταττόμεθα [P] τὸν πικρὸν καὶ ἀσσύριον νῦν διάβολον, καταβαλόντες αὐτῷ τὰς ποικίλας καὶ πολυτρόπας μηχανάς. ρκε.
203. Περὶ προκοπῆς τῆς σεμνῆς ἡμῶν βίης, καὶ τῆς θερμῶς διεγείρεσθαι πρὸς τὰς διακονίας, ὡς τῷ Θεῷ ἀναφερομένης τῆς ἐργασίας, καὶ τῇ μὴ δουλικῶς ἐνάγειν τὴν ἀδελφότητα ἀλλὰ ἀδελφικῶς. ρκς.
204. Παραινετικὴ, καὶ τὸ πῶς δεῖ ἀνδρῖσθαι καὶ τροπῆσθαι τὰς προσβολὰς τῆς διαβολῆς, ὅτι πολλῆς ἡμῖν χρεῖα νήψεως καὶ ἐκάστην ἡμέραν. ρκζ.
205. Ὅτι ἡμᾶς ἀγωνιστέον καὶ πολεμιστέον ἐν τῇ πνευματικῇ ἡμῶν στρατείᾳ, κατὰ τῶν ἐπιβαλόντων ἡμῖν ἐναντίων λογισμῶν, ὡς ἀνελθόμεθα παρὰ τῆς ἀγωνιστικῆς Χριστοῦ τῆς βραβεΐας τῆς νίκης. ρκη.
206. Περὶ φυλακῆς καὶ καθάρσεως τῶν αἰσθήσεων ἡμῶν, καὶ ἐξαγγέλλουσιν τῶν πονηρῶν ἐννοιῶν. ρκθ.
207. Περὶ τῆς ἀποδράσεως τῆς ἀδελφῆς Ἐλπίδος, καὶ τῆς ὑποτροπῆς Εὐθαλίας, καὶ τῆς μετὰ προαιρέσεως ἐκτελεῖν τὰς ἐργασίας κατὰ τὴν καθήκον ἡμῶν δύναμιν. ρλ.
- [P] 208. Περὶ τῆς μιμνήσθαι ἡμᾶς τὰς θεοφόρους ἡμῶν πατέρας, ἀποφυγῆς τε τῶν
198. De sententia, quam tulit praefectus in Dalmati monasterio, et de humilitate, quod vera haec est cognitio, omni humana sapientia potior.
200. Adhortatorius simul sermo et laudatorius.
201. Compunctorius, et de dormitione domini *Raphaëlis*, qui vere subiectum se gessit.
202. Quod armis virtutis nos circummunientes facile resistimus acerbo et potenti hosti diabolo, variasque et multiplices eius machinas euertimus.
203. De profectu venerabilis vitae nostrae, et quod oportet vehementer inuigilare officiis, quandoquidem Deo operamur: et cum fratribus non seruili more, sed fraterno agendum.
204. Sermo adhortatorius, et quomodo impetus diaboli reprimere et auertere oporteat, et quotidie multa sobrietate opus esse.
205. Certandum esse nobis et belligerandum in spiritali nostra militia contra incidentes aduersarias cogitationes, ut et victoriae praemia a certaminis remuneratore Christo referamus.
206. Decustodia et purgatione sensuum nostrorum: Et de malis cogitationibus. d) enunciandis.
207. De excessione fratris *Elpidii*, et de *Euthalii* reuersione, atque opera ex proposito perficienda esse pro viribus quae cuique contigerunt.
208. De imitatione diuinorum patrum nostrorum, fuga cupiditatum turpium, et de vigilia

d) Confer supra, num. 175.

- παθῶν τῆς αἰτιμίας καὶ ἐγρηγόρεως, καὶ πόνου τῆς κατὰ ψυχὴν ἡμῶν ἐργασίας· εἰα.
209. Ὅτι δὲ ἀμέμπτως καὶ ἀνοδεύτως φυλάττειν τὴν μοναδικὴν ἡμῶν πολιτείαν, καὶ περὶ τῆς ὑποίσειν πάντας πειρασμὸν μέχει θανάτου δι' ἐντολὴν Θεοῦ· εἰβ.
210. Ὅτι χρὴ ἐνάγειν τὰς ἐπισημονάρχας τὴν ἀδελφότητα θεοπρεπῶς καὶ περὶ ἀκρεβείας τῆς θεολήπτου ἡμῶν βίης, καὶ τῆς ἐκφυγεῖν ἡμᾶς τὴν κακὴν ἀρετὴν παρρησίαν· εἰγ.
211. Περί τῆς ὑποφέρειν τὰ δυσχερῆ τῆς ὑπαταγῆς, καὶ τῆς εὐμενῶς δέχεσθαι τὰς ἐπιτιμήσεις παρὰ τῆς κατηγεμένης, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ἐμπολιτεύεσθαι κατὰ μίμησιν τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων· εἰδ.
212. Περί τῆς ἐρεῦναι τὰς θείας γραφάς, ὥς ἂν μὴ ἀγνοῶμεν τὰς πολυμορφους μηχανάς τῆς διαβολῆς· εἰε.
213. Ὅτι χρὴ ἐνσηῖναι ἡμᾶς γενναίως πρὸς τὴν ἀδλησιν τῆς ὑποταγῆς, καὶ περὶ τῆς προσέχεν τὰς διδασκαλίας τῶν θεοφόρων πατέρων, καὶ τῆς μὴ κεχηγῆναι πρὸς τὰ μάταια καὶ πρόσκαιρα· εἰς.
- [P] 214. Ὅτι ὁ πῖστιν ἀδιάρρηκτον πρὸς τὸν κατηγεμένον ἔχων, καὶ προσθήκας ἀρετῶν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἑαυτῷ θησαυρίζων ἀξιοθήσεται καταγῆναι ἐν τῷ κλήρῳ τῶν ἁγίων· εἰζ.
215. Περί τῆς προσέχεν τὰς τῶν πατέρων διδασκαλίας, καὶ μὴ κεχηγῆναι πρὸς τὰ παρόντα, ἀλλ' ἀποβλέπειν πρὸς τὰ μέλλοντα· εἰη.
216. Περί τῆς πενθεῖν τὰς ἀποβράγντας ἀδελφούς ἡμῶν, καὶ τῆς κρατᾶν τὰς ἑαυτῶν γλώσσας· εἰθ.
217. Περί τῆς μὴ ἀμελεῖν ἐν ταῖς διακονίαις, ἀλλ' ἀγρυπνεῖν ὑπὲρ τῆς αἰεὶ αὐτῆς σωτηρίας· εἰμ.
- gilia ac labore in opere animae nostrae conducente.
209. Quod sine reprehensione ac falsitate custodire oportet statum nostrum monasticum, et de perferenda ad mortem usque quavis tentatione propter praeceptum Dei.
210. Quod disciplinae ecclesiasticae praesides debent monere fratres more Deo digno, et de accuratatione diuinæ vitae nostrae, atque de fugienda nobis perniciofa libertate.
211. De perferendis, quae in subiectione difficilia sunt, et de increpationibus a praefecto beneuole excipiendis, ubi etiam de moribus ad imitationem sanctorum patrum nostrorum instituendis.
212. De scrutandis diuinis scripturis, ne et multiformes diaboli machinationes ignoremus.
213. Quod constanter insistere oportet in certamen subiectionis, et doctrinis diuinorum patrum esse adtendendum, neque inhiandum rebus vanis temporariisque.
214. Quod quicumque fidem haud interruptam praefecto suo exhibet, atque virtutum incrementum de die in diem sibi ipsi thesaurizat, forti sanctorum accensebitur.
215. Adtendendum esse patrum doctrinis, neque inhiandum rebus praesentibus, sed ad futuras respiciendum.
216. Lugendos esse, qui a nobis abrupti sunt fratres, et linguas nostras continendas.
217. Non negligenda officia, et propriæ salutis inuigilandum.

Ex sermonibus hisce vnum speciminis loco non pigebit referre, hactenus ineditum, decimum ordine:

ΟΤΙ ΧΡΗ ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΒΡΩΜΑΣΙ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ  
ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων. κεφάλ. ι.

Ἀδελφοί με καὶ πατέρες, εἰάν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸ ὑπάρχον ἡμῶν σῶμα ἀνοίγω-  
μεν πρὸς ὑμᾶς, ὡς τέκνα πεποθημένα καὶ βεβιάτμια, ἐκ ἀρετῆς ἡγούμεθα διὰ τὸν περίον-  
τα ἡμῖν πόθον, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ σώζεσθαι ὑμᾶς ἐπικειμένην ἡμῖν φροντίδα· εἰς τῆτο γὰρ,  
καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐσμέν, ἀδολοσχῶμεν νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ περὶ τέττα καταγιγόμεθα, καὶ  
τῆτο ἀναπνέομεν, καὶ τέττα ἐφίμεθα, καὶ τῆτο ἐκζητῶμεν, καὶ τῆτο ἡ ζωὴ ἡμῶν, καὶ ὁ  
ἐπαινετὸς θάνατος, διὸ καὶ τὸ νῦν ἐξερχομένων τῶν ἀδελφῶν ἀνεπνεύσαμεν, εὐρόντες τὸ  
συλλαβεῖν ὑμῖν ἐν τοῖς γράμμασι. Πῶς τοίνυν ἀδελφοί με ἡγιασμένοι ἐπασχάσατε; καὶ  
πῶς διέρχεσθε ἐν εὐσεβείᾳ τὰς τῆς ἁγίας ἀναστάσεως θεοφωτίτε ἡμέρας; οἶδα δὲ ὅτι κα-  
θαίρεσθε καὶ φωτίσεσθε, καὶ ὑψώσεθε, καὶ ἀγιάζεσθε, [P] καὶ τελειώσεθε ἐν τῇ χάριτι  
τῆς Κυρίου με, ἔχοντες τὸ εἰς ἀλλήλους ὁμονοητικὸν καὶ ὁμόψυχον, καὶ ἀγαπητικόν, καὶ διε-  
γηγεμένον ἐν πᾶσι καὶ μεγαλοπρόθυμον· τῆτο γὰρ ἐπιδηλῶσιν αἱ διαφορῶς ἐπισσερχόμε-  
καὶ ἐπιστολαὶ ὑμῶν, ἀναγγέλλουσαι ἡμῖν τὸ τῆς πίστεως κραταῖον ὑμῶν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς  
ὑψηλότερον· καὶ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ὅτις ὑμῖν ταῦτα χαρισάμενος, καὶ τοιούτοις  
ὑμᾶς κατορθώμασι σφειζόμενος πλειόνως καὶ μεζόνως, καὶ διαρκεστῶς διατηρήσοι καὶ  
διαφυλάξῃ ὅλως ὑμᾶς τῆς ἐμῆς φωστῆρας καὶ λαμπτήρας, ὀφθαλμὸς τε καὶ βραχίονας,  
καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν ὁσιωτάτων· βλέπετε τοίνυν τέκνα με καὶ ἀπὸ τῆ παρόντος, ὅτι τὸ κα-  
λὸν καὶ δύσκτητόν ἐστι, καὶ τοῖς μὴ προσέχουσιν εὐάλωτον, καὶ τὸ πολυχρονίως εὐρεθὲν· ῥα-  
δίως διὰ μικρὰς ἀμελείας διαφύγοιεν· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆ ἐνεσῶτος καιρῶ, ὅτι ἐά-  
ρην ἐστὶ, καὶ τῆ σώματος κίνητικός· καὶ ἡ σὰρξ ἡμῶν γῆ ἔσα ζητεῖ γηίνως ἐνεργεῖν· ἡ τοι  
νῦν γῆ κοπιζομένη καὶ πιανομένη ἀναφύει καὶ βλαστάνει καὶ ἀνθοφορεῖ· καὶ ἡ σὰρξ τὸ  
ἐκ τῶν ποτὶς διαφόροις βρώμασι καὶ πόμασι πιανομένη, ἀνάγκη τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας  
ἀκαμερίζει· περιλάβετε ταύτην, καὶ ὑπωπιάσατε ἀποστολικῶς<sup>ς</sup>), καὶ πρόνοιαν αὐτῆς εἰς  
ἐπιθυμίαν μὴ ποιήσατε, ἀλλὰ τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκη χορηγῶντες μέντε ζῆν ἐν πνεύματι·  
λοιπὸν μέτρον καὶ ἐπὶ τῷ ἄρτε, καὶ ἐπὶ τῷ οἴνῳ· καὶ ὁ μὲν οἶνος, εἰ καὶ δίδεται εἰς πόσιν,  
ἀλλὰ κατὰ μικρὰν παρεγορίαν καὶ ἐν καιροῖς ἐορταστικοῖς, καὶ ἐν τοῖς κοπωδετέροις ἔργοις,  
ἢ ἐν τοῖς νοσηλευμένοις, ἢ ἐν τοῖς ἀθυμῶσιν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς ὁδὸν ἀπαίρεσι· ἐπεὶ ἐπὶ τῶν  
ἄλλων ὀφείλει λαμβάνεσθαι μέχρι μιᾶς κραάσεως, ἢ καὶ δύο τὸ πολὺ· τὸ γὰρ γεροντικόν τι  
ἀσφαλίζεται οἶδατε. Οὐ τοίνυν ἀπέρχεν ὑμᾶς βελομένος τῶν βρωμάτων τέκνα με ταῦ-  
τα λέγω· καταργεῖσθαι γὰρ τὰ βρώματα κατὰ τὸν ἀπόστολον<sup>ν</sup>), ἀλλὰ τὴν ὄντως τραφὴν  
ὑμᾶς ἐφίμενος ἔχεν, διὰ τῆτο ἐν ὑπομνήσει τίθημι τὰς λόγους· θέλω ὑμᾶς ἐσθίειν καὶ πί-  
νειν, ἀλλ' ἀεμодиῶς, καὶ θεοπρεπῶς καὶ σωτικῶς, πρὸς τε δύναμιν τῆ σώματος, διὰ τὰ  
πρῶς χρᾶν κατεπένγοντα ἔργα· ἢ ἐκ οἶδατε, ὅτι τῆς ἐγκρατείας ταύτης καὶ ἀποσερήσεως  
τῶν τῆ κόσμου ἡδῶν κρεωφαγιῶν, καὶ οἰνοποσιῶν, καὶ λετρισματῶν, καὶ θερμασματῶν,  
καὶ καρυκευματῶν, καὶ ζωμευματῶν ἐτοιμάζεται ὑμῖν ὁ Θεὸς ἐκᾶνος παραδάσας, ὁ ἔχων

τῷ

ς) 1. Cor. IX. 27.

η) 1. Cor. VI.

τὸ ἕλὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ὕδωρ τῆς ἀθανασίας, καὶ τὸν γλυκασμὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ ἀμύχανον, καὶ ἀπεριώητον κάλλος τῆς εὐχρείας τῶν ἀβρότῳ ὁρωμένων, καὶ ἀθεάτως θεωρημένων αἰωνίων ἀγαθῶν ὑμῖν τὸ ἀπολαύειν καὶ τρυφαῖν ἐκείσε ταμιεύεται· ἐκεῖ φθάζοντες ἐκεῖ μικρὸν ὅσον διὰ θανάτου, φάγεσθε καὶ πιεσθε ἀκορέτως καὶ αἰωνίως· καὶ γὰρ ἔνταῦθα, τέκνα μὲν, εἰάν ἐπ' αὐτῶν τῶν βασιλευνόντων λάβωμεν, ἢ τρυφῇ, ἀλλὰ τρυφῇ [P] σκολήκων ἢ ἀπόλαυσις αὐτῶν, ἔδὲ εὐζωίᾳ, ἀλλὰ δυσζωίᾳ ἢ ἀνεσις αὐτῶν, ἔδὲ χαρᾷ, ἀλλὰ λύπῃ ἢ χαροποιήσις αὐτῶν, ἔδὲ κατὰσχέσις, ἀλλὰ ἀπόσχέσις ἢ κληρονομία αὐτῶν, καὶ ὄντως ματαιότης ματαιότητων ἢ εὐδαιμονία αὐτῶν<sup>g)</sup>. Οὕτως ὁ μείζων αὐτῶν βασιλεύσας, καὶ τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου ἀπολαύσεων προώρηκε Σολομών· ἔχετε δὲ ὑμεῖς τὴν Φίλην ὑμῶν ἐγκρατείαν, τὴν σύζυγον ὁπακοῇν, τὰς θυγατέρας τοῦ Κυρίου, τὴν ἀγνείαν, τὴν παρθενίαν, τὴν ἐλεημοσύνην, τὰς ἱεράς νεανίδας, τὴν κατάνυξιν, τὴν ταπείνωσιν· ἀναβλέψατε εἰς τὸν ἔρανον ἄνω, καὶ ἴδετε πῶς ἡ κατοικία ἡμῶν, καὶ πῶς ἡ κεφαλὴ ἡμῶν ὁ Χριστός, καὶ ὁ κοινὸς Πατὴρ πάντων, καὶ ἡ πόλις ἡμῶν ἡ ἄνω Ἱερουσαλὴμ<sup>h)</sup>, ἡ μήτηρ Παύλου καὶ Πέτρος, καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἀγίων· ὄντως εἰάν ἐπιμένητε, ἐνίκησατε, εἰάν διαρκέσητε, ἐσφρανώθητε, εἰάν ἔτω τελειωθῆτε, ἀνοιγήσονται ὑμῖν αἱ πύλαι τῆς βασιλείας τῶν ἑρανῶν, καὶ τότε μὲν μνημονεύετε τοῦ τάλαντος καὶ ἀσώτου, ὅπως ὁρῶντες, μὴ εἰς κρίσιν ἀποπεμπόμενοι, ἀλλὰ δέδητε καὶ ὑπὲρ ἑμῶν, ὡς τέκνα μὲν, ἵνα με ὁ Θεὸς σὺν ὑμῖν διασώζων διασώσῃ, καὶ δῶ πνεῦμα συνέσεως, καὶ καταρτισμὸν ψυχῆς, εἰς τὸ ἀνα μέσον ὑμῶν θεοπρεπῶς ἀναστρέφασθαι· ταῦτα μὲν ἐν τῷ τέως ἐλαλήσαμεν, ἔπειτα καὶ ὁ οἰκονόμος, ὃς προέγραψεν, ἐξελεύσεται· ὑμεῖς δὲ εὐρίσκοντες τινὰς γραμμοτοφῶρας, μὴ διαλίπητε, ἀν' τι πέμποντες ἡμᾶς τὰ κατ' ὑμᾶς ὅπως ἔχει, καὶ ἀγωνίσασθε τέκνα μὲν εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν εἰς ἐπιμέλειαν τῶν κτηνῶν, τῶν χωρῶν, τῶν ἀμπελῶν, πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τὰς ἐντολὰς ποιῶντες<sup>i)</sup>. ἤγε καλῶς τέκνον Ἀκάκιε, ἅπαντες ὑμεῖς, οἱ πιστοὶ ἀδελφοί μὲν, ἐν-θίως ἔπεσθε τῷ προάγοντι, ἵνα εὐ ὑμῖν γένηται πᾶσιν, καὶ ἔσεσθε τέκνα φωτός· ἄρτι δὲ σὺν τῷ ἀββᾷ Ἀμμωνίῳ ἀπεσείλαμεν καὶ τὸν ἀββᾶν Βαρδολομαῖον, καὶ ἐπιτηρητὴν ὡς τέκνον ἡμῶν ἐπὶ ταῖς παρισταμέναις χρεαίαις· συμφθάσει δὲ μικρὸν τι ποτ' ἐξελθεῖν καὶ τὸ σκάφος μετὰ τῶν χρεῶν ὑμῶν· ἵνα δὲ γινώσκητε, ὅτι καὶ ἀδελφὸς ὑπεδεξάμεθα, ἢ μὲν ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ἔχοντες, ἐξ ὧν εἰς ἐξὶ καὶ ὁ ἀββᾶς Ἀβραάμιος τῆς πόλεως γεγονώς ἐπιφανὲς ἄνθρωπος, καὶ ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ ζητῶν τὸν Θεόν· εὐχασθε, ἵνα ἐν Κυρίῳ καταρτιζώμεθα· περσαγορεύει ὑμᾶς ὁ κύριος καὶ πατὴρ μὲν, καὶ πατὴρ ὑμῶν ὁ οἰκονόμος, ὁ παροικονόμος, ὁ πρωτοπρεσβύτερος Ἀθανάσιος, ὁ ἐπιστημονάρχης Βαρσανυφίας, ἡ λοιπὴ πᾶσα ἀδελφότης· ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

24. Πανηγυρικὴ Βίβλος etc. *Panegyricum volumen in dies festos domini, nec non deiparae, et S. Iohannis baptistae.* Ita auctor vitae p. 27. e. Huc refertur possunt fortasse, I. Λογοὶ κατηχητικοὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. *Sermo catecheticus magna dominica die paschae:* qui exstat in Vaticano graeco codice MDLXXXVII. vnde ab Arcadio descriptum habuimus. II. [P] Ἐγκώμιον ὡς τὴν κοίμησιν τῆς ἀγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

g) Ecclesiast. Salom. I.

h) Gal. IV. 26.

i) 1. Cor. XIV. 40.



τόκῃ. *Encomium in dormitionem sanctae dominae nostrae deiparae*; quod exstat in Vaticano graeco codice MDCLXXI. vnde Arcudii manu pariter descriptum vidimus. III. *Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ἁγίας προφῆτης, προδρόμου καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννου*. *Sermo in natalem sancti prophetae, praecursoris et baptistae Ioannis*<sup>1)</sup>. Exstat in Sfortiano codice LXXXVI. vnde ab Arcudio transcriptus. Eundem sermonem Sirmondi quoque manu graece descriptum habemus. IV. *Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τῆς μεγάλης βαπτιστῆς* etc. *Encomium in decollationem magni baptistae ac praecursoris Christi*: quod exstat in Vaticano graeco codice MDCLXXI. vnde descriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De inuentione capitis S. Ioannis baptistae*, in codd. regis LXVI. et MXLV. VI. *Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὐρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς ἁγίας προδρόμης*. *Encomium in tertiam inuentionem venerandi capitis sancti praetursoris*; quod exstat in regio codice CCLXXIII. et in Sirmondi apographo. Editum est, vt dixi, graece et latine, Francisco Combesio interprete, in libro gallico Du-Cangii, de S. Ioannis baptistae capite. VII. *Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον*. *Encomium in S. apostolum et euangelistam Ioannem theologum*<sup>2)</sup>: exstat in regio codice CCLXXIII. vnde a Sirmondo descriptum habemus. VIII. *De veneratione crucis*, in codd. regis CXLIII. et CCLXXVI.

25. *Ὁ περὶ τὴν μητέρα ἐπιτάφιος*. *Theodistae matris laudatio funebris*. In Vita Theodori pag. 4. b. Exstat in Metaphrastae codice MS. Colbertino CCCCL. in mense Decembri.

26. *Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος*. *Poenitentiae communes uniuersae fraternitatis*: meminit Auctor vitae pag. 25. c. Exstant autem in Vaticano graeco codice CCCXXX. tum in apographis Sirmondi et Arcudii: [et in cod. Coisl. CCXII. v. *Monistauc.* cat. codd. Coisl. p. 272. *Harl.*]

27. *Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικὰ τῆς μεγάλης Βασιλείας*. *Scholium in particularia ascetica magni Basilii*. Graece descriptum habemus manu Sirmondi. Descripsit etiam Arcudius ex Vaticano graeco codice CCCXXXI. *Fabr.* v. *Lambec.* III. p. 315. nr. 4. edit. Kollar. et p. 317. de cod. caef. LXV. — *Paris*, in bibl. publ. codd. CDLXXVI. DCCCXCVI. nr. 3. accedit etiam latina interpretatio, et MCCII. nr. 5. — *Mosquae* in codd. CCXLI. CCXLII. et CCXLIII. cum Basilii M. asceticis. v. *Matthaei* Notit. MSS. Mosquens. synod. pag. 156. et 157. ed. in 8. *Harl.*

28. *Ἐκ τῆς ὅρας*<sup>1)</sup> *περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγας*. *Ex regula de hebdomade Tyrophagii*. Graece descripsit Sirmondus ex Canonario bibliothecae cardinalis Columnae.

29. Σύρ-

k) *Florent.* in cod. Laurent. XXXIII. nr. 4. v. *Bändini* cat. codd. gr. Laur. p. 446. *Taurini* in cod. LXX. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 166. *Harl.*

\*) V. supra, nr. 21. *Harl.*

1) Apud *Lambecium* VIII. p. 451. [f. p. 947.

ed. Kollar.] *Ἐκ τῶν ὅρων τῆς ἱεῖς πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρας καὶ Ὁμολογητῆς, τῆς Σταδίτης, περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγας, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυρῶ, ἀνεδίκατοι καὶ δυκοβύβοντες*. *Fabr.* *Lambec.* laudat *Leon.* *Allatum* in diss. de Dominicis et hebdomadibus recentiorum Graecorum, §. XI. col. 1422. et *Io. Meursii* Glossarium graeco-barbarum, sub titulo, *Τυροφάγας*, *Harl.*

29. Σύντομος διδασκαλία τῷ Στυδίτῃ Θεοδώρῳ. *Brevis institutio Theodori* [P] *Studitas*. Exstat in graeco libro MS. 32. collegii Iesuitarum Parisiensis, cui titulus: Διδασκαλία πᾶν ὠφέλιμος ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, *Institutio valde utilis exposita a SS. patribus. Fabr.* In cod. *Mosquensi* synod. V. Titulus: Θεοδώρῳ τῷ στυδίτῃ σατηρίας σύντομος διδασκαλία. inc. Χριστιανὸς, μᾶλλον δὲ μοναχὸς εἶναι ὀμνύει. v. *Matthari* l. c. pag. 17. *Harl.*

30. Τποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στυδίτων. *Constitutiones monasterii Studitarum*. Graecum viri docti apographum habemus. *Fabr.* Adnotante *Iriart.* in catal. codd. gr. *Matrit.* pag. 19. sunt in fin. cod. IV. quatuor folia, quibus contineri videntur monasticorum praeceptorum fragmenta ex constitutionibus monasterii Studitarum, 1) mutilum sine titulo et initio; 2) de sancta Quadragesima, inc. Ψάλλομεν. 3) de quantitate in cibis et potionibus et recto in mensis ordine: (observante *Iriart.* in *Nesfeliano* bibl. *Vindobon.* catal. part. V. pag. 139. nr. 3. memoratur Theodori Studitae de quantitate ciborum asceticus; at is longe aliter incipit, ac caput in cod. *Matrit.* 4) de proportionem in monasteriis, et alia duo capita, quorum vero tituli et contextus, partim lacerati, partim vetustate detriti, legi non possunt. Ad illas constitutiones pertinere videtur de praefectis monasteriorum, non irascendum in cod. *Mazarin.* v. *Montfaucon.* *Bibl. biblioth. MSS.* II. p. 1316. *A. Harl.*

31. Πραγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de dispensatione in uniuersum.* Contra *Moechianos* <sup>mm</sup>) haud dubie. Meminit ipse *Theodorus* lib. I. epist. XLIX. p. 349.

32. Τετραδες siue Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτῆς etc. *Quaterniones* siue *Syntagma* (aduersus *Moechianos*.) in quo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat diuinorum patrum documenta et praecepta profert contextitque *Theodorus*, sicut ipse ait lib. I. epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετραδία etc. *Quaterniones*, in quibus impia iconomachorum dogmata exponuntur confutanturque; missi a Theodoro ad patriarchas Alexandrinum, Antiochenum et Hierosolymitanum, atque ad varia monasteria: sicut liquet ex *Theodori* lib. II. epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικός etc. *Inuestiua aduersus iconomachos*. Meminit huius operis sui *Theodorus* ipse initio *Antirrhetici* primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάριον καὶ τετραδες δεκατέσσαρες, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις σίχοις. *Libellus et quaterniones quatuordecim*, quibus continentur sermones et vitae fratrum, versibus metricis. Memorat *Theodorus* lib. II. epist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῳδία τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ etc. *Triodia in sanctam quadragesimam*. Mentio fit in vita pag. 69. a.

37. Βί-

<sup>mm</sup>) *Moechianos* adpellat *Theodorus* eos, qui adulterio copulatas *Constantini VI.* imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas adfirmabant.

Vol. X.

000

37. Βιβλὸς διὰ τῶν ἰάμβων, τὴν τε πλάσιν τῆ γενέσεως etc. *Liber versibus iambicis, de primi hominis creatione et lapsu, deque Caino, Enoch, Noë etc. et de universa iconomachorum haeresi.* Auctor Vitae, pag. 28 a.

38. Τῶ οἷς πατέρος ἡμῶν Θεοδώρου τῷ Στάδιτε, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητος καὶ ποιότητος, *S. patris nostri Theodori Studitae de quantitate et qualitate ciborum.* In cod. XLVI. nr. 3. graec. hist. eccl. MSS. bibliothecae caesareae Vindobonensis. Vide *Eambecium* lib. VIII. pag. 456. [p. 957. Kollar. Add. ad nr. 30. ex Inart. cat. adscripta. Harl.]

39. *Hymnus de vita et solitudine S. Ioannis baptistae.* Meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

[P] 40. *Pericopae quaedam breuiores: una, De poenis quibus parentes multandi sunt, si infans intra septimum, aut si intra quadagesimum diem, mortuus sit absque baptismo.* In Canoniaro Collegii Iesuitarum Parisiensis. Aliae duae, in veteri collectione Graeci cuiusdam de *Processione Spiritus sancti contra Latinos*, quae in cod. reg. inscribitur *Confessio de Trinitate.* Haec duo fragmenta graece Sirmondus descripsit ex codice Vallicellano.

*Hic addi potest doctiss. Baunio praeterita*

41. *Oratio de vita et laudibus magni Arsenii*, ex qua locum adfert *Allatius* libro de purgatorio p. 733. Vita S. Arsenii anachoretæ, in monte Scethi Libyæ circa a. C. 455. Incipit: Ἀσὴς ἀειφάνης ἡμῖν, cum versione Io. Pinii S. I. tom. IV. Act. Sclor. Iulii 19. p. 617-631. Plura de hoc Arsenio ibid. p. 605. MS. in bibl. Bodlei. v. cat. MSS. p. 418. *V. E. Loescheri* edle - - Früchte, III. pag. 459. *Fabr.* In cod. Coisl. CCCIII. fin. v. *Montfaucon* bibl. Coisl. p. 418. Harl.

[In catal. MSS. Angliæ etc. tom. I. nr. 280. in cod. *Cromwell*. CHL. Theod. Studitæ *Testimonium*. inc. ἀκούων τῷ Θεῷ Δαβὶδ, λέγωντος, — in cod. *Barocc*. XCI. et cod. *Th. Rœ* XVIII. f. nr. 264. catalogi, *Quæstiones et responsa: περὶ τῶν χειροτεχνούντων πρεσβυτέρων.* — in cod. *Laudi* XXXVI. f. nr. 688. catal. Excerpta ex Studita. — In *Montfaucon* bibl. Coisl. p. 113. cod. XXXIX. ad Naucratiū de *polygymia*: ib. fragmenta f. excerpta, p. 191. 198. bis, et 412. — Fragmentum in codd. *Paris*: bibl. publ. MDCCLXV. vbi de Artziburio disseritur; et MMMC. — *Florentiæ* in codd. Laurent. XXXVI. 5. plutei 5. et XII. 3. plut. 9. fragm. de Spiritu S. v. *Bandin*. cat. codd. gr. Laur. I. p. 61. (vbi is adnotat, fragmenta exhiberi a *Leone Allatio* aduersus Hottinger. c. 19. p. 421. et de consensu libr. II. cap. 13. §. 4.) ac p. 407. — cod. VI. 8. plut. 86. fragm. de prædeterminatione et præscientia dei ex τῶ εἰς τὰς αἰὲς αἰώνων κεκοιμημένους τροπαίῳ. v. *Baudin*. l. c. III. pag. 295. Idem tom. I. p. 99. 348. et 434. adnotat, Theodorum citari in expositione factor. præceptorum; tum a Io. Cantacuzeno contra Palamam, et in thes. orthod. fidei. Add. supra, in h. vol. p. 280. Harl.

Alius Theodorus Studita iunior, ad quem Germanus II. patriarcha CPolit. (a. 1240. defunctus,) de azymis scripsit. Vid. Stephanum de Altamura in panoplia aduersus schisma Graecorum p. 249.

[Theo-

[Theodori *Stratelatas* vita v. *Lambec.* VIII. p. 173. ibique Kollar. et saepius. v. supra, in elogiis Sctor. voc. *Theodori, militum praefecti. Harl.*]

Theodorus *Stypiodes*, Manuelis perfidus minister, de quo *Ioan. Cinnamus* libr. IV. histor. p. 200.

Theodorus, presbyter et *Syncellus* magnae ecclesiae. Eius sermo de revelata veste S. Deiparae, MS. in bibl. Bauar. p. 19. sq. catal. *Fabr.* In *Hardt.* cat. in Aretini *Beyträgen etc.* a. 1804. part. 10. p. 34. numeratur cod. CXLVI. v. supra p. 285. in *depositionem vestis etc. H.*

Theodorus *Syceota* siue Syceonis archimandrita, cuius vita citatur in actis synodi secundae Nicaenae pag. 574. tom. III. Concil. edit. Binianae. Vide supra, pag. 148. [in elogiis Sctor. sub illius nomine.]

\* Theodorus Laicus, *Synnadas* in Phrygia concionatus, vt narrat Eusebius VI. 19. Hist.

Theodorus *Syracusanus*, scriptor *τακτικῶν*. Laërt. II. 104. Incertum, an idem, de quo *Liuius* XXIV. 5. et *Valerius Max.* III. 3. in *Theodoro, viro gravissimo, Hieronymus tyrannus frustra tortorum manus fatigavit.*

Theodorus *Syracusius*, cognomine *νεπίδωτος*, in Actis synodi secundae Nicaenae. 3. edit. Binianae p. 693.

De Theodoro *Tabennensi* monacho et abbate in Aegypto, *Tillemontius* tom. VII. memor. eccles. pag. 469-499. Idem de pluribus Theodoris solitariis videndus tom. XII. pag. 364. 369. 370.

Theodorus, *Tarsensis* episcopus, frequentius Diodorus, de cuius scriptis supra volum. VIII. p. 358. seq. [i. vol. IX. p. 277. sqq. nou. edit. add. supra in vol. IV. p. 380. sq. et infra de Photii cod. CCXXIII. *Harl.*]

Alius Theodorus *Tarsensis*, monachus, a Vitaliano pontifice Anglis episcopus destinatus, de quo *Baron.* ad a. 668. [Est Theodorus Cilix, archiep. Cantuarensis, mort. a. 690. auctor Capitulorum selectorum, in *Dachery Spicil.* I. 486. sq. et libri poenitentialis cuius excerpta Petitus [Parisi. 1679. edidit. B.]

\* Theodorus *Thebanus*, ἀνδριαντοποιός, sculptor, apud *Laërtium* II. 104.

Theodorus *πομπῆς τεταγμένος* apud *Laërtium* II. 104. *Τεταγμένος Pausan.* p. 90. edit. Lipsiensis. Idem *Τεταγμένῳ ὑποκειμένης* apud *Aristotelem* VII. vlt. *Politicon.* et *Plutarchum*. Vide *Perizonium* ad *Aelian.* XIV. Var. Histor.

\* Theodorus *tribunus*, ad quem scribit S. Nilus.

\* Theodorus *trichinas*, ab aspero cilicio, quo tegebatur, appellatus, idemque thaumaturgus, de quo martyrologia et menologia 20. April. *Fabr.* Canticum sacrum in Theodorum *trichinatem s. pilosum*, eremitam, in Thracia prope CPolin, d. 20. April. et in S. Theo-

S. Theodorum *Sycastrum*, episcopum Anastasiopolitanum in Galatia, d. 22. April. in cod. caesar. XII. v. *Lambec.* VIII. p. 210. *Harl.*

Theodorus, *Trimithuntis* Cypri episcopus, cuius Homilia in laudem Io. Chrysostomi memoratur ab Allatio, quae incipit: ἀγαπητοί, ἀψευδὴς Θεός. *Fabr.* *Paris.* in bibl. publ. codd. MCDLXVIII. nr. 43, et MDLI. nr. 8. conf. supra, vol. VIII. p. 459. et in h. vol. p. 210. *Harl.*

Theodorus *Tripolites*, Sphaericorum scriptor vocatur a *Menagio* p. 119. ad Laërt. qui aliis rectius *Theodosius*.

[Theodori *Tyronensis* martyrium, in cod. LXXXIV. 10. *Laud.* f. nr. 726. catal. MSS. Angliae etc. tom. I. *Harl.*]

[P] \*Theodorus *Tyanensis* in Cappadocia metropolitanus, ad quem videntur datae Nazianzeni epistolae. Vide *Tillemontium* memor. tom. XII. p. 437.

[Theodori τῆ τυράννης vita, d. 17. Febr. in vitis Sctor. init. τῆ ἀγίης Θεοδώρου πατρὸς μὲν ἐπευφαιῖος. *Oxon.* in cod. *Barocc.* CCXXXVIII. *Harl.*

\*Theodorus *Tyro* martyr sub Licinio. Vide supra p. 147. seq. in elogiis Sctor.

\*Theodorus *vicarius*, ad quem epistola Theodoretī quadragesima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, vt, quem περὶ νομοποιῶν, de Terpandro et aliorum nomorum Musicorum scriptoribus: et alius, quem περὶ ποιητῶν scripsisse testatur *Laertius* II. 104. alius denique, quem ἐν τῷ περὶ αἰδέσεων laudat II. 65. *Fabr.* *Florentiae* in cod. *Laurent.* VI. 3. plut. 4. ex Theodori libro de S. Trinitate, vbi tamen alio loco pro Theodoro legitur Theodoretus, adnotante *Bandin.* in cat. codd. gr. *Laurent.* I. pag. 525. et p. 519. Theodorus quidam citatur in *Violario* compos. — In codd. X. 3. et 4. plut. 55. dialogus brevis inter Agorenū, et episcopum, nomine Theodorum, atque eiusdem forsan Theodori demonstratio, quod deus habet filium consubstantialem (ὁμοούσιον,) et coaeternum (συναιδιόν). *Bandin.* l. c. II. p. 273. — Theodori cuiusdam philosophi apophthegmata. *Bandin.* III. p. 319. sq. — Theodori cuiusdam protasecretis versus iambici sepulcrales triginta in *Palaeologinam*, quae sibi adhuc viuens epitaphium scribi curauerat, quos publici iuris fecit *Bandin.* l. c. pag. 236. c. cod. III. nr. 3. plut. 56. *Harl.*

Theodorus ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ citatur a scholiaste *Aristoph.* in *Nubes* v. 397. et ἐν εἰκοστῇ ἐννάτῃ a scholiaste *Apollonii* lib. IV. v. 264. fortasse Theodorus *Samothrax* intelligitur.

Theodorus citatus ab *Eustathio* ad *Odysseae* 9', p. 1602. 23.

Theodorus, laudatus a *Stobaeo* p. 149. et 403. florileg. et p. 429. pro *Elpidiphoriana*.

Theodorum ἐν τοῖς μεταμορφώσεων citat *Plutarchus* in parallelis minoribus p. 311.

Denique

Denique Theodoros vocant nonnulli, qui aliis rectius sunt *Diodori*, vel *Theodosii*, vt supra in Crono et Tripolite iam monui: vel *Theodoti*, vt Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio et Possuino est Theodorus: vel denique *Theoduli*, vt Theodulum presbyterum in Coelesyria, (cuius *de consonantia S. Scripturae* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Augustod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe iunior *Theodulo*, de cuius *Ecloga* versibus scripta latinis hexametris Sigebertus c. 134. vt ad Trithemii cap. 185. adnotauit. <sup>nn)</sup> At Possuinus duos ex vno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Caeterum Catena in *epist. ad Romanos*, quae latine ex *Io. Loniceri* versione exstat in Orthodoxographis vtrisque et in patrum bibliothecis sub Theoduli nomine, et graece in codice bibl. Coislinianae p. 267. nequiquam diuersa est ab illa, quam sub *Oecumenii* titulo graece et latine habemus.

<sup>nn)</sup> Vide, si velis, quae scripsi in breuiore notitia litteraturae rom. p. 780. et in Supplem. ad illam, part. II. p. 432. *Harl.*

## CAPVT XXXI. (olim XXXIV.)

DE PHILONE CARPATHIO, ISIDORO PELUSIOTA, NESTORIO,  
EVTYCHE ET ALIIS SAECVLI V. SCRIPTORIBVS ATQVE  
HAERETICIS.

*Scriptores saeculi V. de quibus iam dictum in hac bibl. I. De Philone Carpathio, II. De Isidoro Pelusiota, variisque Isidoris. III. De Antiocho Ptolemaidis episcopo, variisque Antiochis. IV. De Seueriano Gabalensi et Seuerianis aliis. V. De Theodoto Ancyrano, variisque Theodotis. VI. De Antipatro Bostrensi, Candido Isauro etc. VII. De Simeone Ieliste. VIII. De Ioanne Hierosolymitano. IX. De Nestorio eiusque sectatoribus et oppugnatoribus. X. De Eutyche. XI. Index scriptorum et epistolarum, quae in Actis concilii Ephesini et Chalcedonensis atque in Synodico aduersus tragoediam Irenaei occurrunt. XII.*

(Cum supplementis G. C. Harles.)

**Q**uam de quam plurimis scriptoribus graecis, qui saeculum a nato Christo quintum ingenio et doctrina sua illustrarunt, in hac bibliotheca alibi dixerim, de Adriano quidem hoc ipso volumine IX. p. 381. [ed. vet.] de Andrea Caesariensi VII. p. 791. [VIII. p. 696. sq. nou. ed.] Aniano chronologo VI. p. 135. [VII. p. 444. n. ed.] Asterio Amaseno VIII. p. 607. [IX. p. 513. n. ed.] Basilio Cilice VI. p. 114. [VII. p. 414. n. ed.] et Seleuciensi VIII. p. 130. [IX. p. 90. sqq. n. ed.] Io. Cassiani graeca epitome, VII. pag. 551. [VIII. p. 552. n. ed.] Cyrillo Alexandrino VIII. p. 553. [IX. pag. 446. n. ed.] Diadocho VIII. p. 348. [IX. p. 265. sq. n. ed.] Eudocia I. p. 357. [p. 553. sq. ibique not. o. et VIII. p. 55. sq. n. ed.] Eustathio Epiphaniensi VIII. p. 189. [IX. p. 150. sq. n. ed.] Euthalio Sulcenti, ib. p. 367. [p. 287. sq. ed. n.] Eutherio Tyanensi VII. p. 446. [VIII. p. 304. n. ed.] Firmo VII. pag. 189. Gelasio Cyziceno VIII. p. 371. [IX. p. 290. sqq. n. ed.] Gregentio IX. p. 14. [in h. vol. p. 115. n. ed.] Heliodoris Emeseno et Antiocheno VI. p. 784. 798. [VIII. p. 111. sqq. 126. sqq. n. ed.] Heraclide IX. p. 16. [in h. vol. n. ed. p. 117.] Ioanne Aegeate VI. p. 113. [VII. p. 419. ed. n.] Malcho Philadelphensi VI. p. 236. [VII. p. 540. n. ed.] Marco asceta VIII. p. 349. [IX. p. 266. n. ed.] De Nilo ad Allatii librum de Nilis vol. V. huius bibl. [in hoc vol. n. ed. p. 1. sqq.] de Palladio IX. p. 1. [in h. vol. n. ed. p. 98. sqq.] Panodoro, chronologo VI. p. 135. [VII. p. 444. n. ed.] Philippo Sidete VI. p. 112. [VII. p. 418. ed. n.] Philostorgio VI. p. 114. [VII. p. 420. n. ed.] Polybio, S. Epiphanii discipulo, VII. pag. 415. [VIII. p. 256. n. ed.] Polychronio VII. p. 753. et IX. p. 165. [VIII. pag. 660. not. e. ed. nou. et in hoc vol. cap. 30. sect. III.] Proclo CPol. VIII. p. 600. [IX. pag. 504. sqq. n. ed.] Socrate et Sozomeno VI. p. 117. 121. [VII. p. 423. et 427. sqq. n. ed.] Synesio VIII. p. 221. [IX. p. 190. ed. n.] Theodoro VII. p. 430. [VIII. p. 277. sqq. n. ed.] Theodoro Mopsuesteno IX. p. 153. [in h. vol. nou. ed. cap. 30.]

cap. 30. §. 1. sqq. ] *Videtur* Antiocheno VII. p. 769. [VIII. p. 679. n. ed.] et *Zosimo* historico VI. 605. [VIII. pag. 62. sqq. n. ed.]; lubet iam praesenti capite succincte completi eos, qui ad idem saeculum quintum pertinent, sed indicti haecenus a me praeteriti fuere.

[P.] II. PHILONIS Carpathii his verbis mentio fit apud Suidam: Φίλων Καρπάδιος ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων. Philo Carpathius; *Scriptit commentarium in Canticum canticorum*. Qui autem S. Epiphanius discipulus, circa quinti saeculi initia floruit Philo, non Carpathi in Cycladibus, sed Carpassi siue Carpassae <sup>a)</sup> Cypri ciuitatis ab eodem ordinatus episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Aegypti episcopus in vita S. Epiphanius c. 49. <sup>b)</sup> Ἦν δὲ τις κληρικός ἀπὸ ρητόρων, τὸνομα Φίλων, ἀνὴρ ὁσίος. Χρῆσαν δὲ ἦν ἐπὶ τῆς πόλεως τῆ Καρπάσις καθίσαι ἐπίσκοπον ἐπὶ τῷ θρόνῳ. Ἦν δὲ ἕτος διάκονος. Τῷ τὸν ἦν ἀπὸ ἀπικαλύψεως Θεοῦ χειροτονῆς ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆ Καρπάσις. *Erat quidam ex oratoribus clericus, Philo nomine, vir sanctus. Opus autem erat, in ciuitate Carpassi in sede collocare episcopum, eratque is diaconus. Hunc ergo ex Dei reuelatione episcopum ordinat Epiphanius in sede ciuitatis et ecclesiae Carpassi.* Sub eius nomine fertur *Commentarius in Canticum canticorum*, ad Eustathium presbyterum et Eusebium diaconum, qui latine duntaxat lucem haecenus vidit e latina versione *Stephani Salutati* siue *Salutati*, Pisciensis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atque inde insertus est bibliothecis patrum Parisiensibus, Coloniensi ac denique tomo V. edit. Lugdunensis. Recte movent viri docti, hunc Philonis foetum, si genuinum, ex parte saltem minus sincerum valdeque interpolatum a Salutato fuisse editum, quia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum ceteris cohaerentia, ut iam Bellarmino obseruatum. Genuinum Philonis commentarium graece e codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bandurius, monachus Benedictinus, et post Magliabecium praefectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis huius occurrunt in expositione Cantici canticorum <sup>c)</sup>, quam Eusebii Caesar, nomine, (quum longe iunioris <sup>d)</sup> scriptoris sit,) graece editit *Ioannes Meursius* Lugd. Bat. 1617. 4. Nusquam autem Philo Carpathius, sed tantum Philo ibi adpellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis sal terrae* e Catena MS. Mazariniana dedit *Combesius* in bibl. concionatoria. Citatur etiam Philo episcopus aliquoties in Catena patrum ad Pentateuchum, latine versa a Francisco Zephyro pag. 77. 82. b. 83. Haec de [P] scriptore isthoc paullo explicatius praesenti loco tradere volui, licet illius iam meminero lib. IV. cap. 4. <sup>e)</sup> quum Philones varios recenserem.

000 3

III. Prae-

a) Καρπάσια Stephano et aliis, Plinio *Carpassum*, in Notitia graeca episcopatum Καρπάσιος. Vide *Mursum* in Cypro pag. 28. *Harduinum* ad Plin. V. sect. 55. tom. I. p. 614. et *Holstenium* ad Stephanum Byz. p. 162. Olympius, Carpassiae episcopus, Philonis successor interfuit conciliabulo Ephesino a. C. 431.

b) Tom. II. Operum Epiphanius p. 560.

c) In cod. *August. Vindel. v. Reiseri* indic. MSS. Aug. p. 56. *Harl.*

d) Vide vol. VI. huius bibl. p. 95. [VII. p. 397. sq. ed. nou.] et VII. p. 753. [VIII. p. 660. nou. ed.]

e) Vol. IV. p. 751. nou. edit. vbi de nonnulla edit. *Giacomelli* et de Philonis commentario plura adnotaui. Conf. etiam *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 87, 1. *Harl. Giacomelli* editio Comm. in Cant. cant. repetita est in *Galland.* N. bibl. PP. tom. IX. p. 715. sq. et fragmenta Philonis leguntur ibid. tom. VIII. p. 256. seq. vbi in prolegg. p. 24-28. de Philone hoc egit *Gallandius. Beck.*



III. Praeclarissimis ecclesiae luminibus et vtilioribus scriptoribus merito accensendus venit ISIDORVS *Pelusiota*, monachorum in Pelusio Aegypti monte degentium abbas<sup>f)</sup>, constantiae, sanctimoniae et doctrinae laude pariter conspicuus, et non modo tempore<sup>g)</sup> concilii Ephesini a. 431. celebrati adhuc superstes, sed circa a. 449. demum<sup>h)</sup> vel 450. pro-  
vecta aetate, quum Aegyptum iam Eutychis turbasset haeresis, defunctus: post a. 433. nulla de eo mentio: de cuius vita et laudibus agunt Graeci in Menaeis 4. Febr. Acta Sanctorum tom. I. Febr. p. 468. seq. et, cuius industriae non habeo, quod addam, *Tillemontius* tom. XV. memor. p. 97. seq. Ammonium, Pelusiotarum episcopum iam defunctum, laudat lib. III. ep. 270. et 245. eiusque successorem impium Eusebium perstringit et his et pluribus aliis in locis. Io. Chrysostomi, doctoris sui a. 407. defuncti, ut strenuus aduersus Cyrillum Alex. aliosque defensor exstitit, et lib. 2. epist. 42. laudator, ita dicta eius et sententias libenter suas ipsum facere et passim imitari, notauit *Conradus Rittershusius* tam in notis ad Isidorum, quam in sacrarum lectionum libris, IV. 16. seqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Suidas: Ἰσίδωρος πρεσβύτερος ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐπιλογιμώτατος, φιλόσοφος τε καὶ ῥήτωρ. Ἐπιστολαὶ ἐκ-  
μνησθῆσας τὴν θείαν γραφὴν γ' ὑπερβαίνει, καὶ ἑτέρας δ', καὶ ἄλλα τινὰ. *Isidorus presbyter Pelusiota*, vir eruditissimus, philosophus et orator. Scripsit epistolas ter mille, quibus sacram Scripturam interpretatur, et alias septies mille, nec non alia quaedam. Sic habere co-  
dices emendatos testatur Sirmondus<sup>i)</sup> ad Facundi II. 4. cui pulcre conuenit, quod in Meno-  
logiis et apud Nicephorum X. 54. legas, Isidorum multa scripsisse ὡς πελείας ἀπ' αἰσῆς ἐμπλεῖς,  
omnigenas utilitatis plena, μάλιστα δὲ ἐπιστολαὶ χάριτος παντοίας μετὰς, θείας τε ἅμα καὶ  
ἀνθρωπίνης ὥσπερ χιλιάδας δέκα δι' ὧν πᾶσάν τε γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἥθος παι-  
δεύει, διδασκαλικώτερον ποιούμενος τὴν ὑφήγησιν. potissimum autem epistolarum omnis gene-  
ris diuina simul et humana gratia refertarum prope millia decem, in quibus Scripturam omnem  
clarius exponit, et hominum mores instituit, quippe qui dicendi genere ad docendum accommo-  
dato in eis utatur. Facundus vero bis mille tantum habuisse in suo codice se innuit lib. 2.  
cap. 4. Nam vir etiam sanctissimus et magnae in eccl. gloriae Isidorus presbyter Aegyptius Pe-  
lusiota, quem duo millia epistolarum ad aedificationem ecclesiae multi scripsisse nouerunt, qui  
etiam pro vitas ac sapientiae suae meritis ut pater ab ipso Cyrillo et honoratus est et vocatus, sic  
ei scribit<sup>k)</sup> etc. [P] adnotatque Sirmondus, Facundo fuisse eiusmodi codicem, qualem ve-  
tus interpretes epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis: *Has omnes B. Isidori pres-*  
*byteri et abbatis Pelusiotas recensui et transtuli ex epistolis eius duabus millibus, quae sunt per*  
*quingentas distributae in Acoemetensis monasterii (CPoli) codicibus vetustissimis quatuor.* Si-  
milem codicem epistolarum Isidori bis millenarum χιλιάδων δύο graecum in bibl. Caesarea  
Vindobonensi exstare testatur *Lambecius* tom. I. pag. 149. [p. 278. Kollar.] Neque dubito,  
adsentiri

f) Ἰσίδωρος ὁ τῆ Πηλουσίου ὄρος καθηγησάμενος. Niceph. XIV. 53. Pelusium a πηλῶ, quod lutum denotat: Chaldaeis Sin 10 vel 10. vid. *Lightfooti* Horas Talmud. p. 519. ed. Carpz.

g) Concilii Ephesini tempore scriptae sunt lib. 1. epist. 310. ad Cyrillum Alex. et 311. ad Theo-  
dorum.

h) *Tillemont.* tom. XV. memor. pag. 116. seq.

i) Tom. II. Opp. Sirmondi p. 458.

k) *Facundus* deinde producit latine, quae in-  
ter Isidori epistolas exstant lib. I. 370. et 310.

adferri praeclearo *Tillemontio*, <sup>1)</sup> qui in illa monachorum Acoemetarum collectione non alias existisse epistolas putat, quam quas libris quinque digestas et vtraque lingua editas habemus, in illis etiam primus liber quingentis absolvitur, et vniuersae sunt bis millenae ac duodecim. Hae duodecim autem plures numerantur, quia interdum vna in duas discerpta est vt lib. I. 271. 272. quae iterum repetita 303. nec non lib. IV. epist. 206. 207. Nonnullae etiam positae bis, vt lib. I. 29. et IV. 188. Idem *Lambecius* tom. V. p. 245. <sup>2)</sup> eodidem alium, epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturae commemorat, earundem cum editis. In bibl. *Bauar.* cod. XCV. epistolae 659. et eiusdem Isidori aliae epistolae 469. h. e. si iunctim

1) Tom. XV. inqmor. p. 847.

2) S. p. 509. sqq. Kollar. in cod. CCXCI. *Lambecius* p. 317. suspicabatur, in illo cod. quasdam latitare, haecenus nondum editas; sed Kollar. in nota A. collato cod. cum edit. *Moreli* 1658. deprehendit, ne vnam quidem esse ineditam, immo tres editas in cod. easque desiderari. Idem animaduertit, eodidem non agnoscere Isidori epistolarum in libros partitionem, neque vltra eam, quae in vulgatis est libro III. ducentesima, progredi. — In eodem *Lambecii* vol. pag. 521. in cod. CCXCII. nr. 1. sunt Isidori epistolae nonaginta tres de interpretatione SS. et *Lambec.* adnotat, inter has epistolas vnam esse, quam in edit. *Rittershusii* et *Schotti* non reperisset, a duodecimam ad Thalelaeum monachum, quae incipit: *Αὐτὸς ἐστὶν ὁ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγαπῶν ἡμᾶς.* — Ibid. p. 85. in cod. CCXIII. nr. 9. sunt duodecim Isidori epistolae. — Isidorus citatur ibid. p. 135. in cod. CCXXXI. in catena in Iobum; p. 326. in Io. patriarchae Antiocheni eclogis asceticis, in cod. CCXLI. nr. 1. ibid. pag. 474. excerpta quaedam ex epistolis in cod. CCLXXXIII. nr. 2. — *Lambec.* in vol. VI. part. 2. p. 411. in nota r. illustrat locum epistolae 27. libri quarti. — In vol. VIII. p. 22. sq. Isidori epistola, nr. 225. libri quarti ed. *Rittershusii*, cui Flauii Iosephi testimonium de Christo insertum est, explicatur, corrigitur et suppletur; et pag. 637. sq. Isidorus inter eos, qui de vita Io. Chrysostomi scripserunt, numeratur. — In vol. IV. cod. CXLVI. nr. 35. CLXIV. nr. 6. et CLXXXVIII. nr. 22. p. 265. 365. et 457. sunt fragmenta ex Isidori epistolis. — In cod. CIV. nr. 3. epistolae 414. alia, n. 216. v. *Kollarii* supplem. ad *Lambec.* p. 644. sq. qui conferre iubet ed. *Venet.* 1745. fol. — *Florentinae* in cod. *Laurent.* V. nr. 2. plut. 6. epistola quae-

dam. — in cod. XVII. nr. 4. plut. 2. — decem epistolae cum grammatica expositione in cod. XVI. 3. plut. 60. — Excerpta, in cod. XXXVII. 3. plut. 31. — Epistolae 411. in cod. VIII. nr. 4. plut. 86. v. *Bandini* catal. codd. gr. *Laur.* I. p. 101. 338. II. p. 114. et III. p. 291-316. cuius ultimi cod. et epistolarum duplicem is dedit recensionem; alteram sec. ordinem epistolarum in cod. adpositis singularum initis; alteram secundum litteras alphabeti. — Praeterea loca in pluribus catenis MSS. occurrunt; et in expositione diuinarum praeceptorum; in florilegio sententiarum; in thesauro orthod. fidei et in viol. composit. v. *Bandini.* l. c. tom. I. p. 18. 20. 91. 101. 138. 161. 363. 99. 436. 254. 433. et 549. — libri II. *Romae* in cod. Clementino-Vaticano XXII. v. *Affmanii* bibl. orient. I. p. 595. et in vol. III. p. 45. sq. de fragmentis Syriacis. — *Taurini* in cod. CLXXII. epistolae. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 259. — *Paris.* in sex codd. bibl. publ. in cod. DCCCXXXII. sunt 1215. epistolae; aliquot in cod. CMXLIX. septem epp. in cod. CMLXXVII. 9. fragmentum de libris canonicis in cod. MCCLIX. Adpend. ad cat. codd. *Paris.* tom. II. p. 619. vna epistola in cod. MCCCLXXII. 33. epistola ad Cyrum, in cod. MMMXXVI. 6. Praeterea sunt secundum catal. tom. II. de resurrectione Domini post triduum epist. et de tribus diebus sepulturae dominicae in sex codd. — de Chrysostomi commentario in epist. ad Romanos epistola in cod. DIX. 6. — fragmentum de Matthaei loco, *Th es, qui venturus es*, in cod. LXXXIV. — Secundum *Montfaucon.* bibl. bibliothecar. MSS. mille epp. sunt *Romae* in cod. *Ottobon.* (p. 185. A.) et in alia rom. biblioth. Isidori et aliorum epp. (pag. 201. D.) — epp. 1148. *Venet.* in cod. *Beffarion.* (p. 473. A.) — aliquot, *Lipsiae* in cod. bibl. *Paulinae.* (pag. 565. E.) — sex epp. in bibl. *Bodleyanae.*

Ppp

Pbl. X.

iunctim computemus, 1128. — In cod. XCVI. epistolae 489. conf. syllogen epistolar. Burmannianam, tom. II. p. 334. [Secundum cl. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc., a. 1803. part. 6. pag. 19. sq. prior numeratur XLIX. quarum epistolarum prima inc. *ἐπειδὴ κυλικόν ἐστι τὸ χεῖρον τὸ σχῆμα*, et illas epp. editas esse ex hoc codice in ed. Commel. 1605. gr. ac lat. in fol. in libro IV. contra Fabricium docet, et alia observat. Posterior ibid. numeratur L. de quo v. *Hardt.* ib. a. 1804. part. I. p. 3. *Harl.*] Similem collectionem epistolarum MCXLVIII. Venetiis in bibliotheca S. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. p. 339. bibl. Sanctae, quem eundem codicem saeculo decimo quarto exaratum memorans eruditiss. *Montfauconus* in Diario Italico pag. 42. [et in bibl. biblioth. MSS. I. pag. 477. C. D.] testatur, continere epistolas MCC. ad interpretationem S. Scripturae facientes et digestas esse secundum ordinem librorum Veteris et Novi Test. quorum loca interpretatur. Addit, cardinalem Barbadicum morte praeventum edendi huius codicis provinciam alii reliquisse, quam a viro aliquo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, quo magis est credibile, plures in hoc codice latere epistolas Isidori adhuc ineditas, quum primae etiam initium a Sixto Senensi proditum: *ἐπειδὴ κυλικόν ἐστι χεῖρον τὸ σχῆμα*, nulli ex editis congruat"), ut doctissimo *Cavoso* in Historia literaria scriptorum eccles. iam notatum. Aliam collectionem epistolarum Isidori MDC. in codice bibliothecae Cryptoferratae a. C. 986. scripto, idem *Montfauconus* reperit, ut p. 336. narrat. \*) Isidori epistolas plures laudat *Leontius Byz.* ut supra p. 174. vet. ed. adnotavi; in illis unam ad Theonem, quam in editis diu inaccessum quaeras. Michael quoque Glycas epistola LXXXIV. ad Ioannicium \*) citat Isidorum Pelus. *ἔως ἐν Ἐπιστολαῖς λέγονται*, qui ad hunc modum in epistolis loquutus sit: *ὥπερ τὸ σῶμα τῷ Κυρίῳ ὑποπέσεν τοῖς ὀδύσι τῆ ἀδῆς, φθορὰν μὲν τῇνικαῦτα ἐδέξατο, διαφθορὰν δὲ ἐκ ἑδεν, ἔτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα τῷ Κυρίῳ τοῖς ὀδύσιν ὑποπίπτει τοῖς ἡμετέροις, [P] φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσταται, διαφθορὰν δὲ ἐκ ἑγὼ, ἀλλ' αὐθις ἀφραγίζομενον τῇ τῆς ψυχῆς εἰς αἰδότην μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπτέμενες ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. Quomodo enim domini corpus quum in inferi dentes cecidisset, corruptionem quidem admisit, non tamen omnigenam vidit: sic et in praesenti ipsummet corpus domini, dum dentibus nostris subicitur, pari modo atque corpora nostra corruptionem subit, sed non absolutam. Quin potius deposita statim corruptela, animae substantiae traditur: sed et non solum traditur, verum perpetuo perficitur cum animis iustorum.* Frequenter etiam loca ex Isidori epistolis adferuntur in Catenis ad libros

*Isidori*. (p. 645. D.) — In tribus codd. *Sfortianis* aliquot epp. (p. 699. B. D.) — Excerpta in collectionibus variis, in codd. *Coislin.* p. 186. 187. 188. 191. 193. 198. 246. 247. 248. 266. 294. 305. 390. 412. 421. ter et 577. — In cod. *Escozial.* epistolae 41. v. *Piller* itinerar. per Hispan. p. 178. — Sec. cat. MSS. Angliae etc. Excerpta in cod. *Barocc.* V. LXXVI. bis. et nr. 291. in cod. *Cromwell.* it. nr. 710. in cod. *Land.* sex epistolae in cod. *Barocc.* CXC VII. et in cod. CCXII. epistola, et pag. 259. in *Jamesii* collectionis. — In tom. II. p. 104. nr. 4034. in cod. ecclesiae *Welfensis.* — In bibl. *Leidensi* Isidori Pelus. frustra

quaedam graece descripta, et lat. versa, manu Bonaucut. Vulcanii. v. cat. bibl. Leid. p. 545. nr. 59. — Excerpta quaedam ex epistolis in cod. *August.* Vind. vid. *Reiseri* iadic. MSS. August. p. 40. — ibid. p. 85. epistolae quaedam. *Harl.*

n) Contrarium offendit ecl. *Hardt.* l. cit. H.

o) Add. *Montfaucon.* in Palaeogr. gr. pag. 45. et bibl. bibliothec. MSS. I. p. 199. B. *Harl.*

p) *Mich. de Quen* ad Damascenum p. 654.

libros S. Scripturae non editis modo, sed et illis, quae ineditae in Caesarea, \*) Bodleiana, Coislimiana et aliis bibliothecis adseruantur, nec non in Niconis aliorumque graecorum scriptorum collectaneis et inter apophthegmata patrum apud *Coteler.* tom. I. monument. p. 488. Epistolarum editarum Isidori praestantissima editio est graecolatina Parisiensis a. 1638. fol. quinque digesta libris, quorum *primus* epistolas 500, *secundus* 330, *tertius* 413. complectitur. Hos tres graece vulgavit cum *Iacobi Billii* versione et sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585. fol. \*) Billii versio recusa in bibliotheca patrum edit. Colon. tom. V. parte 2. *Quartus* liber habet epistolas 230. cum tribus prioribus editus primum a *Conrado Rittershusio*, 1605. fol. ex offic. Commel. [eadem epistolae gr. et lat. quibus additur caput ex quaestionibus Io. Trithemii de S. sacra etc. ib. 1606. fol. in cat. bibl. Leid. pag. 52. *Harl.*] qui versionem quarto huic libro, et vniuersis quatuor, notas, indices, singularumque epistolarum argumenta adiunxit. \*) *Quintum* librum, epistolas 570. in quarum 130. praecipit de recta scribendarum epistolarum ratione, complexum debemus *Andreas Schotto* S. I. qui eum ex MSS. bibl. Vaticanae *graece* cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaque epistolarum addidit et latine a se versum vulgavit Rom. 1624. 8. Graece etiam et latine, ut *Rittershusianae* editioni adiungi posset, recusum Francof. 1629. fol. Hinc, ut dixi, Parisiensis librorum quinque *graecolatina exdoris* vidit lucem a. 1638. fol. quae *Rittershusii* et *Schotti* notas ad voluminis calceem subiectas et argumenta operi praemissa exhibet. Libri quinque etiam ex *Billii*, *Rittershusii* et *Schotti* versione una cum argumentis recusi sunt in tom. VII. bibliothecae patrum Lugd. 1677. sed notas praetermissae \*). Aliquot locis epistolarum Isidori, libri primi maxime lucem adfert *Bonaventura Vulcanius* notis ad *Cyrillum Alex.* adversus *Anthropomorphitas* editum Lugd. Bat. 1605. 4. testatus, *Billium* doctissimum virum extremam versionem suae manus non adhibuisse, et postumum ipsius foetum adeo male habitum a lucipetate typographo in lucem extrusum esse. Longe plura autem adhuc emendanda supersunt in libri quinti versione, in quo *Schottus* interpretis passim a sententia Isidori recedit et aberrat. Cacterum si noua adornanda harum epistolarum editio fuerit, non omittenda est diligentior locorum S. S. quae illustrat *Isidorus*, adnotatio, nec non [P] parum nitore et ornamenti ad eam accedet ex labore *Francisci Arcudii*, Graeci Calabri, postea episcopi Nuscani; qui ab *Emin. Francisci* cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc inuitatus vniuersos quinque libros cum MSS. contulit, sex antiquis codicibus, scilicet duobus Vaticanis, totidem *Alcambicis*, quinto

P p p 2

Stortia.

q) V. *Lambec.* III. de codd. IV. X. XIV. XL. XLII. XLV. XLVI. add. de cod. LVII. nr. 2. De *Coislina.* y. *Montfaucon.* bibl. Coislina. p. 41. 42. 43. 45. 57. 64. 66. 67. 76. 82. 83. 84. III. etc. *H.*

r) In bibl. Leideni est exemplar manu *Bonavent.* *Vulcanii* notatum. v. catal. bibl. Leidenf. p. 52. *Harl.*

s) Inscriptio edit. est: — *S. Isidori Pelusiotae* de interpretatione diuinae scripturae epistolarum libri IV. quorum tres priores cum lat. versione cl. V. *Iac. Billii*, *Prunaei*, primum ante annos

XX. Parisiis prodire; iam vero sub prelo revocati, M6. cod. *Bauar.* ope, plurimis in locis insigniter aucti, suppleti, correcti sunt: *Quartus* nunc primum exit nouus, ex eod. cod. *Bauar.* cui *Venetus* in bibl. S. *Marci* respondet, descriptus et latinus factus a *Conrado Rittershusio*, qui et notas vberiores et summas et indices adiecit. Ex off. *Commel.* CLXCV. *Harl.*

t) Latina. ed. *Venetam* 1745. fol. memorat *Baudin.* in cat. codd. gr. *Laurent.* I. pag. 358. nr. 2. *Harl.*

Sfortiano et sexto Barberino. Collationes illas Isidorianas (quas laudat *Rich. Simon* III. biblioth. critique pag. 102.) a Carolo Morono, praefecto bibliothecae Barberinae secum communicatas e marginibus Parisiensis editionis, quibus illas Arcudius adscripserat, enotavit, et singulari volumine edidit *Petrus Possinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta insignia ex Isidori epistolis exhibet *Lud. Elia de Pin* tom. IV. bibliothecae scriptor. eccles. Indicem eorum, ad quos Isidorus scripsit, dedi volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nilis. [Ego vero fini huius sectionis subiiciam] Ex scriptis Isidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἑλλήνας λόγος *liber adversus Graecos* siue *Gentiles*, cuius meminit libro 2. epist. 137. ubi v. adnotat. Rittershus.) et 228. priore loco testatus, in illo se soluisse quæstionem, cur bonis viuis mala fiant: in altero divinandi artem apud illos iactatam confutasse. Vnde verisimile est, diuersum ab hoc scripto; non, ut doctissimo du Pinio videbatur, vnum eundemque fuisse λόγον, siue, ut ipse ait, potius adpellandum λόγιον, lib. 3. epist. 253. commemoratum περὶ τῆ μὴ εἶναι αἰμακμήν, quod fatum non sit. Disputat autem contra fatum, III. 154. et brevius 131. 191. Quae vero Euagrius lib. 1. cap. 15. memorat scripta ad *Cyrillum* Alex. non alia, quam epistolas eius, quas scripsit Cyrillo, interpreter, a Facundo etiam II. 4. et Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neque aliud quicquam ex illis inferre vult Euagrius, quam Isidorum et Cyrillum vno tempore vixisse. Γράσανται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν αἰοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δάσκαλοι τῆ θεολογίας συναρμύσαντες τοῖς χροίοις. Illud vero Euagrii de Isidoro ἡ κλέος εὐρὺ κατὰ τὴν ποιήσιν, cum Ioanne Lango non accipiendum de poetica illius laude, ac si poemata composuisset Isidorus: sed, ut a Billio iam adnotatum, verba ἡ κλέος εὐρὺ, cuius decus ingens, ex Homeri poësi mutuatus Euagrius est, ad Isidori virtutem celebrandam. *Fabr.* Vide *Io. Chataurdi* verba, edit. Rittershus. praefixa. *Haum.* Fragmenta in catenis etc. conf. cl. *Morelli* bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 30. 32. et 40. — V. supra ad vol. I. pag. 700. §. XLIV. et de nostro Isidoro. *Guil. Caus* Hist. liter. SS. eccles. tom. I. p. 390. *L. Ell. du Pin* Nouv. bibl. tom. IV. p. 3. *R. Ceiller* Hist. gen. des Aut. eccles. tom. XIII. p. 600. *Hamberger* zuverläss. Nachricht. tom. III. p. 153. sqq. *Saxii* Onom. lit. part. I. p. 497. Sequitur index epistolarum. *Hart.*

*Index eorum ad quos scripsit Isidorus Pelusiota qui eodem, quo Nilus, tempore in Aegypto vixit. Depromptus ex editione epistolarum Isidori Paris. 1638. fol.*

## A.

- |  |  |
|--|--|
| Abrahamio, lib. 2. 80.                         | Aemiliano, l. 5. 410. 411.                               |
| Abrahamo episcopo, lib. 5. 38.                 | Aesculapio, sophistae, l. 4. 28. 31.                     |
| Adamantio, lib. 1. 141. et 2. 4. 57. 211.      | Aëtio, l. 3. 159.  |
| Adamantio, l. 5. 258.                          | Aëtio, comiti, l. 3. 141. 328.                           |
| Adamantino, lib. 4. 75.                        | Agathio, l. 1. 270.                                      |
| Aedecio, comp. gerenti, l. 5. 14.              | Agathoni, presbytero, l. 3. 296.                         |
| Aemiliano, diacono, l. 2. 83.                  | Agatho, presbytero, l. 3. 18. 27. 84. 160.               |
| Aemiliano, presbytero, l. 4. 172.              | Agathodaemoni, l. 1. 435.                                |
| Aegyptio, presbytero, l. 5. 187.               | Agathodaemoni, grammatico, l. 5. 55. 334. 439. 444. 454. |
| Aeliano, episcopo, l. 5. 30. scholastico, 108. | Agathodaemoni, grammatico, l. 3. 303.                    |

Agelidi,

- Agelidi, Nouatiano, lex. 338. 339.  
 Alexandro, l. 2. 194. 195. 196.  
 Alexandro, poëtae, l. 2. 89.  
 [P] Alexandro, poëtae, l. 5. 332. presbytero, 523.  
 Alphio, l. 3. 153. et l. 4. 202.  
 Alphio, episcopo, l. 3. 150. 151. et l. 4. 230.  
 Alphio, presbytero, l. 1. 239. 252. 253. 254. 255. 256.  
 Alphio, subdiacono, l. 2. 56.  
 Alphið, lib. 5. 498. episcopo, 171. 1. 3. 296. presbytero, 521. 522.  
 Alphino, subdiacono (fort. Alphio) l. 5. 8. monacho, 386.  
 Alympio, scholastico, l. 4. 221.  
 Alypio, l. 2. 97. l. 3. 112. 180. 302. 398. et l. 4. 90. 118. 136. 148.  
 Alypio, episcopo, l. 2. 223. et l. 3. 254.  
 Alypio, l. 5. 234. 469. 506. scholastico, 253. 553. remp. gerenti, 42. episcopo, 347.  
 Amazonio, l. 1. 234.  
 Ammeni, l. 1. 351. 352. et lib. 3. 82.  
 Ammonio, l. 4. 48.  
 Ammonio, l. 2. 22. et lib. 2. 102. 189. 245. et l. 3. 3. 126. et lib. 4. 61.  
 Ammonio, scholastico, l. 1. 21. et l. 2. 166.  
 Ammonio, tribuno, l. 3. 308.  
 Ammonio, scholastico, l. 5. 9. 199. lectori, 533.  
 Ampelio, comiti, l. 5. 455.  
 Ampelio, presbytero, l. 1. 82.  
 Anatolio, l. 1. 328. 329. et l. 2. 10. 28. 29.  
 Anatolio, diacono, l. 4. 134. 137.  
 Anatolio, l. 5. 115. diacono, l. 5. 43.  
 Andromacho, comiti, l. 5. 173. 342.  
 Antiocho, l. 5. 1.  
 Anastasio, l. 1. 233.  
 Antiocho, l. 1. 447. 448. 449. 450. et lib. 2. 131. 267. et l. 3. 104. 231.  
 Antiocho, spadoni, l. 1. 36.  
 Antiocho, scholastico, l. 3. 7.  
 Antonio, scholastico, l. 3. 351. 352.  
 Anyfio, lib. 2. 271.  
 Aphrasio, presbytero, l. 2. 161.  
 Aphrodisio, monacho, l. 2. 61.  
 Aphrodisio, presbytero, l. 2. 99. 138. et l. 3. 8. 332. 271. 274.  
 Aphthonio, l. 3. 276.  
 Aphthonio, episcopo, l. 3. 28.  
 Aphthonio, l. 5. 218. 428.  
 Apollonio, l. 2. 54. 214.  
 Apollonio, diacono, l. 2. 243.  
 Apollonio, episcopo, l. 2. 31. 96. 198. 260. 270. et lib. 3. 58. 137. 138. 265. 273. 363. et lib. 4. 189.  
 Apollonio, l. 5. 556. agricolae, 98. episcopo, 169. 370. 395.  
 Aquilae, l. 1. 340.  
 Aquilae, l. 5. 195.  
 Arabiano, episcopo, l. 1. 82. et l. 2. 99. et l. 3. 206.  
 Arabiano, episcopo, l. 5. 309.  
 Archiae, lib. 2. 499. 500.  
 Archibio, presbytero, l. 2. 234. et l. 4. 366.  
 Archontio, l. 1. 272. 487. et l. 3. 76. 399.  
 Archontie, monacho, l. 3. 42.  
 Archontio, presbytero, l. 1. 30. 156. 161. 166. 374.  
 [P] Archontio rempublicam gerenti, lib. 3. 282. 301.  
 Archontio, presbytero, l. 5. 27.  
 Artemidoro, presbytero, l. 4. 161.  
 Artemidoro, l. 5. 82.  
 Artemio, l. 1. 88.  
 Artenuphio, lectori, l. 9. 171. 172. 173. et l. 4. 78. 80.  
 Asclepio, lib. 1. 188.  
 Asclepio, episcopo, l. 2. 88. et l. 3. 207. 319. 320. 321.  
 Asclepio, sophistae, l. 3. 23.  
 Asclepio, sophistae (seu Aesculapio), lib. 5. 76. 344. 458. 465. 546. 547. 548.  
 Athanasio, l. 1. 144. 408. et lib. 2. 7. 30. 69. et l. 4. 82. 190.

Ppp 3

Athana-

Athanasio, coenobiarchae, l. 1. 143.  
 Athanasio, presbytero, l. 1. 476. et l. 2. 45.  
 81. 128. 162. 182. et l. 3. 19. 62. 169. 258. l.  
 4. 25. 191.  
 Athanasio, diacono, l. 5. 95. 388. 396. pres-  
 bytero, l. 5. 138. 475. 330. 536. 541.  
 Ausonio, l. 1. 165.  
 Ausonio, correctori, l. 1. 116. 395. et lib. 1.  
 25. 120. et l. 3. 9. 220. 263. 264. 315. 359.  
 369.  
 Ausonio, l. 5. 204. 354. correctori, 212. 228.  
 418. 419. 420. 418.

## B.

Basilio, lib. 4. 142.  
 Benjamin, hebraeo, l. 1. 408.  
 Boëtho, monacho, l. 5. 282.

## C.

Caio, lib. 2. 22.  
 Callimachio, comiti, l. 1. 316.  
 Capitolino, l. 1. 388.  
 Calliopio, l. 1. 191.  
 Candido, l. 1. 399.  
 Candidiano, l. 1. 489.  
 Carpo, presbytero, l. 2. 114.  
 Casiano, diacono, l. 4. 121.  
 Cassio, presbytero, l. 3. 126. 111.  
 Cassio, scholastico, l. 2. 146. 149.  
 Cassio, magistratum gerenti, l. 3. 157. 158.  
 Cassio, scholastico, l. 5. 86. presbytero, 116.  
 Cassio, remp. gerenti, l. 5. 486. 381.  
 Cassio, presbytero, l. 3. 400.  
 Cassiano, l. 4. 71.  
 Cassiano, diacono, l. 3. 402. 403.  
 Cassiano, monacho, l. 1. 309.  
 Cassiano, l. 5. 203.  
 Catillano, l. 1. 470.  
 Caesario, comiti, lib. 1. 66.  
 Chaeremoni, l. 1. 170. 276. 304. et l. 2. 19.  
 et l. 3. 39. 295.

Chaeremoni, diacono, l. 3. 39. 319. 306. A  
 Chaeremoni, l. 5. 150. 151. 373. 413. 539. A  
 Chrysantho, l. 1. 280.  
 Chrysaë, clarissimo, l. 2. 78.  
 Chrystodoro, l. 1. 210. 211.  
 Cratino, l. 3. 266.  
 Cratoni, monacho, l. 1. 74. 119.  
 Cononi, praefidi, l. 1. 148.  
 Cesio, l. 1. 346. 431.  
 Cercyrio, l. 1. 251.  
 Clearcho, l. 1. 279.  
 Cleobulo, comiti, l. 1. 380.  
 Constantino, l. 1. 496.  
 Crispo, l. 1. 24. 434.  
 [P] Cynegio, l. 1. 336. 471.  
 Cyrecio, l. 1. 411. 420. 421. 429.  
 Cyrenio, l. 1. 240. 267. 495.  
 Cyrenio, dulci, l. 1. 174. 175.  
 Cyrillo, l. 1. 25. 393. 497.  
 Cyrillo, Alexandrino, l. 1. 310. 323. 324.  
 370.  
 Cyrillo, episcopo, l. 2. 127. et l. 3. 306.  
 Cyrillo, episcopo, l. 5. 79. 268.  
 Gyro, l. 1. 57. 163. 197. 198. 369. 375. 376.  
 428.  
 Gyro, scholastico, l. 5. 17. monacho, 256.  
 322.  
 presbytero, 412.  
 Cyro, lectori, l. 1. 100.  
 Cyro, monacho, l. 1. 325. et l. 3. 272.  
 Cytherio, Sabelliano, l. 1. 138.

## D.

Danieli, presbytero, lib. 3. 292. 311. 331. et  
 l. 4. 44. 93.  
 Danieli, presbytero, l. 5. 22. 215. 345. 548.  
 Didymo, l. 1. 199. 121. 204. 205. 281. 330.  
 331.  
 Didymo, presbytero, lib. 2. 181. 182. et lib.  
 4. 17.  
 Didymo, scholastico, l. 4. 152.

Didy.

Didymo, scholastico, lib. 5. 206. 207. presbytero, 28. 167. 433. 534.

Digypcio, (Aegyptio) presbytero, l. 4. 124.

Diogeni, diacono, l. 3. 407.

Diogeni, diacono, l. 5. 75. 259. 464.

Diogeni, magistriano, l. 3. 389.

Diogeni, presbytero, 3. 383. 413.

Dionysio, l. 2. 204. 216.

Dionysio, iuueni, lib. 1. 463.

Dionysio, scholastico, l. 4. 53.

Dionysio, correctori, l. 3. 9.

Dionysio, presbytero, l. 2. 232. et lib. 4. 45.

Dionysio, l. 5. 35. 141.

Diophanti, praetori, l. 1. 31.

Dioscoro, l. 1. 77. et l. 3. 244.

Dioscoro, l. 5. 274.

Domestio, medico, l. 1. 391.

Domitio, comiti, l. 5. 57. 528. eius liberis 163. 164.

Domitio, comiti, l. 4. 30.

Domitio, diacono, l. 4. 198.

Domitio, l. 1. 214.

Donato, l. 1. 208.

Dorotheo, l. 2. 115. et l. 4. 19.

Dorotheo, comiti, l. 1. 122. 123. 124.

Dorotheo clarissimo, l. 3. 175. 252. 373. 381. 382. 394. et l. 4. 32.

Dorotheo, temp. gerenti, l. 2. 248.

Dorotheo, lectori, l. 4. 46.

Dorothei filijs, l. 3. 56.

Dorotheo, presbytero, l. 1. 319.

Dorotheo, scholastico, l. 4. 178.

Dorotheo, monacho, l. 1. 2.

Dorotheo, lib. 5. 356. 357. diacono medico, 191. presbytero, 252. viro clarissimo, 43. 250. 251. 273. 302. 379. 401. 568.

Dositheo, l. 1. 32.

Dositheo, archimandritae, l. 1. 392.

Dracontio, presbytero, l. 1. 248.

## E.

[P] Ecdicio, lib. 1. 394.

Elaphio, episcopo, lib. 5. 201.

Eliseo, monacho, l. 3. 15. 16. 386.

Epagathio, presbytero, l. 1. 48.

Epiceto, l. 1. 249. et l. 4. 156.

Epimacho, l. 2. 150.

Epimacho, lectori, l. 2. 70. et l. 4. 6. 151. 62. 103. 106.

Epimacho, scholastico, l. 3. 378.

Epiphanio, l. 4. 115.

Epimacho, l. 5. 490.

Epiphanio, l. 5. 177. diacono, 58. 111. 112. 362. 363.

Epiphanio, l. 4. 115.

Epiphanio, diacono, l. 2. 66.

Ermisandro, l. 5. 312.

Esaiae, l. 5. 189. 190. 195. 264. 368. 409. 429. 513. 514. 549.

Esaiae, l. 1. 482. et l. 2. 197. 217. et l. 3. 196. 348. 357. 358. et l. 4. 8.

Esaiae, militi, lib. 1. 78. 167. et 2. 190. 191. 203. 292. et l. 3. 32. 52. 155. 307. et lib. 4. 187.

Euagrio, diacono, l. 1. 251.

Euangelo, l. 1. 16.

Eubulo, l. 1. 261.

Eudaemoni, l. 3. 115. 243. 256.

Eudaemoni, diacono, lib. 2. 40. et l. 4. 225.

Eudaemoni, presbytero, l. 4. 99.

Eudaemoni, lectori, l. 2. 165.

Eudaemoni, scholastico, l. 2. 86.

Eudaemonio, diacono, l. 3. 9.

Eulampio, l. 1. 257. 589. 312. 202. et l. 3. 184. 236. et l. 4. 83. 163. 176.

Eulogio, lectori, l. 2. 77.

Eulogio, presbytero, l. 2. 85.

Europtio, episcopo, l. 2. 215.

Eusebio, episcopo, l. 1. 26. 28. 30. 37. 112. 113. 119. 151. 177. 285. 215. 250. 341. 425. 492. et l. 4. 73.

Eusebio, presbytero, l. 1. 10.

Euse-



Eustathio, l. 1. 156. 223. 333. 345. 561. et l.  
2. 124. 153. 157. 158. 171. 172. 252. 253. 295.  
et l. 3.

Eustathio, diacono, l. 2. 100. et l. 3. 369.

Eustathio, presbytero, l. 2. 216. 43. 170. 296.  
297. et l. 3. 221.

Eustaphio, l. 4. 128.

Eutocio, diacono, l. 2. 19. 23.

Eutonio, l. 1. 206. 234. 305. et l. 3. 34.

Eutonio, diacone, l. 1. 95. 105. 286. 335. 477.  
491. et l. 2. 131. 107. 112. 132. 144. 147. 148.  
245. 257. 258. 282. 294. et l. 3. 4. 5. 60. 83.  
107. 108. 109. 121. 147. 148. 149. 168. 174.  
181. 203. 247. 266. 280. 281. et l. 4. 24. 37.  
50. 77. 116. 159.

## F.

Fideli, diacono, l. 4. 109.

Florentino, lib. 1. 227. 486.

## G.

Gelesio, duci, l. 1. 99.

Germano, lib. 3. 291.

Germano, comiti, l. 3. 377.

Gerontio, l. 1. 294.

Gigantio, l. 1. 257.

[P] Gorgonio, l. 1. 59. 60.

Gotthio, l. 2. 10.

Gotto, l. 2. 274.

Gregorio, episcopo, l. 1. 125.

## H.

Harpocrae, scholastico, lib. 2. 228.

Harpocrae, sophistae, l. 3. 37. 154. 345. 393.  
et l. 4. 55. 91. 140.

Harpocrae, sophistae, seu rhetori, l. 5. 48.  
52. 80. 102. 110. 124. 125. 162. 185. 198. 199.  
217. 223. 348. 349. 351. 380. 415. 423. 424.

Heliae, l. 1. 430. et l. 3. 286. et lib. 4. 167.

Heliae, diacono, l. 4. 94. 122. 141. 149. 173.

Heliae, diacono, lib. 5. 139. 146. 178. 265.  
269. 291. 292. 552. presbytero, 467.

Heliae, monacho, l. 1. 91. 115.

Heliae, remp. gerenti, l. 2. 248.

Helioni, monacho, l. 5. 71. 72.

Heraclio, episcopo, lib. 2. 32. et lib. 3. 72.  
292.

Heraclio, diacono, l. 1. 263.

Heraclidi, episcopo, l. 1. 19. 182. 183. et lib.  
2. 74. 220. 241. 242. et l. 3. 10.

Heraclidi, presbytero, l. 1. 153. et l. 2. 164.

Heraclidi, presbytero, lib. 5. 290. episcopo,  
278.

Heraclio, l. 5. 450.

Hermio, comiti, l. 3. 237.

Hermiae, l. 4. 102.

Hermiae, grammatico, l. 8. 350.

Hermio clarissimo, l. 3. 373.

Hermio, comiti, l. 1. 18. 23. 126. 136. 229.  
230. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 287. 288.  
317. 334. et l. 2. 137. 219. 235. 236. 237. 238.  
et l. 3. 195. 235. 253. 370. 375. et l. 4. 29.  
66.

Hermio, comiti, l. 5. 196. 197. 249. 270.  
276. 277. 299. 300. 341. 356. 357. 371. 400.  
472.

Hermociano, diacono, l. 1. 237.

Hermogeni, episcopo, l. 5. 2. 30.

Hermogeni, episcopo, lib. 1. 419. et l. 2. 21.  
51. 101. 139. 178. 199. 200. 208. 209. 210.  
218. 262. 276. 277. et lib. 3. 20. 21. 29. 99.  
103. 130. 159. 362. 367.

Heroni, l. 3. 332. et l. 4. 119. 223.

Heroni, monacho, l. 3. 257.

Heroni, rempublicam gerenti, l. 3. 336.

Heroni, diacono, l. 1. 200.

Heroni, scholastico, l. 1. 422. et l. 3. 6. 215.  
et l. 4. 16. 35. 72. 85. 171. 208.

Heroni, presbytero, l. 4. 76.

Heroni, l. 5. 352. 353. 407. 433. scholastico,  
73.

presbytero, 67. 104. 319. 460. 538.

epi.

presbytero, 67. 104. 319. 460. 538.  
 episcopo, 527. remp. gerenti, 469.  
 Hieraci, diacono, lib. 5. 60. 64. 85. 99. 100.  
 135. 136. 158. 175. 176. 184. 235. 237. 356.  
 357. 371. 404. 414. viro clarissimo, 313.  
 [P] presbytero, 321. 322. 323. 500.  
 Hieracioni (forte Hieraci), l. 5. 15.  
 Hieraci, l. 1. 469.  
 Hieraci, clarissimo, l. 1. 20. 55. 162. et l. 2.  
 275. et lib. 3. 344. 361. 73. 392. et l. 4. 43.  
 134.  
 Hieraci, presbytero, l. 2. 53. et l. 3. 35. 198.  
 223. 278. 316. 388. et l. 4. 14. 43. 165. 181.  
 Hieraci, diacono, l. 4. 104.  
 Hieraci, medico, l. 2. 168.  
 Hierio, l. 2. 14.  
 Hieroni, l. 1. 48.  
 Hymetio, l. 2. 97.  
 Hypatio, l. 4. 130.  
 Hypatio, l. 5. 396. 529. remp. gerenti, 120.

## I.

Iacobo, lectori, l. 5. 226. 230. 236. 359.  
 Iesio, remp. administranti, l. 5. 416.  
 Incerto, lib. 3. 202. 376.  
 Ioanni, diacono, l. 5. 62.  
 Ioanni, scholastico, l. 5. 148.  
 Ioanni, eremitae, l. 1. 75. 76.  
 Ioanni, diacono, lib. 2. 50. et l. 4. 58. 164.  
 168.  
 Ioanni, militi, l. 1. 326. 327.  
 Ioanni, monacho, l. 1. 130.  
 Ioanni, scholastico, l. 2. 82. 163.  
 Iosepho, l. 1. 372.  
 Iosepho, presbytero, l. 2. 9.  
 Iosepho, presbytero, l. 5. 297.  
 Ironi, scholastico, l. 1. 142.  
 Ischirioni, lib. 5. 261. 291. 480. scholastico,  
 13.  
 Diacono, 155. presbytero, 397.  
 Ischirioni, l. 2. 58. et l. 3. 117.

Vol. X.

Ischirioni, presbytero, l. 2. 33. l. 3. 334. 335.  
 et l. 4. 63. 216.  
 Isidoro, l. 1. 278. 485. et lib. 4. 126.  
 Isidoro, diacono, lib. 1. 337. 403. 426. 440.  
 441. 442. 443. 444. 445. 467. et lib. 2. 169.  
 176. 186. 188. 239. 254. 272. et lib. 1. 22.  
 77. 78. 89. 95. 106. 110. 118. 120. 125.  
 128. 129. 152. 176. 204. 240. 250. 251.  
 318. et lib. 4. 5. 100. 146. 148. 153. 182.  
 204.  
 Isidoro, episcopo, l. 2. 89. 90. et lib. 2. 224.  
 225. 226. 263. lib. 4. 1. 7. 10. 17. 120. 169.  
 220.  
 Isidoro, praefecto, lib. 1. 299.  
 Isidoro, presbytero, lib. 1. 120. 221. 222. et  
 l. 2. 18. 94. 95. et l. 4. 26. 123.  
 Isidoro, scholastico, l. 2. 289. et l. 3. 57.  
 Isidoro, l. 5. 477. diacono, 132. 33. 39. 197.  
 294. presbytero, 7. 394. episcopo, 156.  
 172. 179. 288. 289. 308. 318. 335. 459. 474.  
 557.  
 Iuniae, l. 2. 8.  
 Iunioribus monachis, l. 1. 474.

## K.

Kalliopio, presbytero, lib. 1. 73.

## L.

Lampetio, l. 1. 192. 193. 350. et l. 3. 114.  
 Lampetio, episcopo, lib. 2. 71. 79. 122. 192.  
 206. 221. 222. 264. et lib. 3. 46. 47. 48. 53.  
 131. 132. 182. 193. [P] 200. 214. 240. 241.  
 346. 367. 409.  
 Lampetio, diacono, l. 3. 313. 390. 391. et l.  
 4. 3.  
 Lampetio, monacho, l. 1. 13. 52.  
 Lampetio, l. 5. 486. diacono, 41. 74. 255.  
 518. episcopo, 165. 171. 192. 482.  
 Lamprepio, diacono, lib. 5. 365. forte Lam-  
 petio, vel contra.  
 Leandro, l. 1. 271. 272. 303.

Q99

Leoni-

Leonidi, l. 1. 362. 365. 366.  
 Leontio, l. 1. 104. et l. 3. 360.  
 Leontio, episcopo, l. 1. 83. 84. 159. 262. 297.  
 315. 451. 452. et l. 2. 98. et l. 3. 87. 88. et  
 l. 3. 387. et l. 4. 110. 113.  
 Leontio, diacono, l. 1. 409. et l. 4. 141.  
 Leontio, magistriano, lib. 3. 229.  
 Leontio, episcopo, l. 5. 2. 21. 37. 171. 180.  
 414. 435.  
 Lucae clariff. l. 5. 281. 421.  
 Lucae, archimandritae, l. 2. 3. 8.  
 Lucae, coenobiarchae, l. 1. 298.  
 Lucae, monacho, l. 1. 260.  
 Luciano, l. 4. 84.  
 Lucio, archidiacono Pelusii, l. 1. 69. et l.  
 4. 188.  
 Lycanæ, l. 1. 176.  
 Lyfupacho, l. 1. 355. 385.

## M.

Macario, episcopo, lib. 1. 202. et l. 2. 55.  
 Macario, episcopo, l. 5. 442.  
 Macario, presbytero, l. 3. 329.  
 Macrobio, l. 5. 144.  
 Marciano, presbytero, l. 5. 61. 90. 91. 330.  
 340.  
 Marciano, f. 4. 147.  
 Marathonio, monacho, l. 1. 173.  
 Maroni, l. 1. 38. 69. 70. 118. 145. 223. 272.  
 428. et l. 2. 10. 16. 20. 22. 28. 29. 61. 123.  
 124. 153. 157. 158. 171. 172. 230. 252. 253.  
 265. 295. et l. 3. 2. 39. 61. 167. 221. 222.  
 275. 295. 333. 366. 484. 406. 412. et l. 4.  
 184.  
 Maroni, episcopo, l. 4. 174.  
 Marcioni, presbytero, si forte idem, l. 5.  
 378.  
 Maroni, presbytero, l. 1. 269. et l. 2. 140.  
 et l. 3. 100. 101. 105. 116.  
 Maroni, l. 5. 29. 34. 53. 77. 84. 115. 113. 122.  
 311. 326. 327. 373. 384. 385. 402. 413. 473.  
 476. 488. 489. 512. 524. 539. 545. 567.

Martiano, l. 1. 116. et l. 4. 184.  
 Martiano, l. 1. 347. 381. 382. 460. et l. 2.  
 124. 153. 157. 158. 171. 172. 233. 252. 253.  
 225. 295. 275. 333. 366. 412.  
 Martiniano, presbytero, l. 1. 175. et l. 3. 185.  
 322. 410.  
 Martiniano, presbytero, l. 4. 96. 97.  
 Martyrio, l. 5. 399. 443.  
 [P] Martyrio, l. 1. 164. 207.  
 Martyrio, episcopo, l. 1. 45.  
 Martyrio, lectori, l. 3. 24.  
 Martyrio, presbytero, l. 3. 162. 163. 309.  
 355. 356.  
 Maximo, philosopho gentili, 96.  
 Menae, diacono, l. 5. 134. 443.  
 Menae, diacono, l. 4. 72.  
 Menae, scholastico, l. 1. 46.  
 Monialibus, crebro in urbem commeantibus,  
 l. 1. 367.  
 Moyfi, episcopo, l. 1. 44.  
 Moyfi, diacono, l. 5. 447.

## N.

Nemesio, l. 5. 36.  
 Nemesio, l. 2. 134. et l. 4. 39.  
 Nemesio, praetori, l. 1. 47.  
 Nemesiano, magistriano, l. 4. 81.  
 Nemesiano, scholastico, 339.  
 Nilammoni, scholastico, l. 5. 561.  
 Nilammoni, scholastico, l. 1. 3.  
 Nilammoni, scholastico, l. 3. 242. 194.  
 Nilammoni, l. 4. 150.  
 Nilammoni, diacono, l. 3. 364.  
 Nilammoni, monacho, l. 4. 98.  
 Nilammoni, presbytero, l. 3. 293.  
 Nilammoni, diacono, medico, l. 3. 71.  
 Nilammoni, et Nilammoni, l. 3. 288.  
 Nilo, scholastico, l. 5. 130. 141. 145. 157.  
 240. 241. 272. 287. 391. 438. 487. 492.  
 516.  
 Nilo, l. 1. 5. 56. 137. 219. et l. 2. 119. et l. 2.  
 160.

186. et l. 3. 69. 139. et l. 4. 151. 158. 167. 179. 193.  
 Nili filius, l. 1. 171.  
 Nilo, diacono, l. 3. 65. 66. et l. 4. 127.  
 Nilo, grammaticus, l. 3. 205.  
 Nilo, monacho, l. 1. 80. 427. 278.  
 Nilont, l. 4. 208.  
 O.  
 Olympio, l. 5. 387. 477. presbytero, 105.  
 Olympio, comiti, l. 1. 377. 378.  
 Olympio, diacono, l. 2. 24.  
 Olympio, presbytero, scholastico, lib. 4. 205.  
 Olympiodoro, lib. 2. 256. et l. 4. 27. 186.  
 Olympiodoro, l. 5. 202.  
 Ophelio, grammaticus, seu scholastico, l. 5. 66. 121. 133. 200. 337. 430. 439. 517. 544. 558.  
 Ophelio, grammaticus, l. 1. 11. 86. et l. 2. 42. 55. 219. 255. 273. et l. 3. 31. 70. 92. 93. 94. et l. 4. 105. 112. 162. 200.  
 Ophelio, scholastico, l. 2. 154. 201.  
 Oribasio, medico, l. 1. 437.  
 [C] Orioni, l. 1. 264. 293. 374. et l. 3. 136. et l. 4. 41.  
 Orioni, diacono, l. 2. 16.  
 Orioni, monacho, l. 1. 181. 194. 195. 468. et l. 2. 159. 268. et l. 3. 45. 338. et l. 4. 137. 155.  
 Orioni, l. 5. 193. monacho, 195.  
 P.  
 Paeonio, lib. 1. 277.  
 Pachonio, monacho, l. 1. 129.  
 Palladio, l. 1. 190. 431. 446. et l. 2. 57. 60. 180. et l. 3. 4. 9. 61. 73. 79.  
 Palladio, diacono, l. 1. 400. 407. 414. 456. 457. 473. et l. 2. 27. 145. 187. 249. et l. 3. 213. 216. 239. 312. 405. et l. 4. 229.  
 Palladio, subdiacono, l. 1. 373. et lib. 3. 144.  
 Palladio, episcopo, l. 1. 321. et l. 2. 284. et l. 3. 140.  
 Palladio, lectori, l. 4. 228.  
 Palladio, l. 5. 6. 34. 117. lectori, 525. subdiacono, 7. diaconi, 31. 92. 132. 194. 225. 333. 369. 405. 427. 446. 503. 526. 550.  
 Pamprepio, diacono, lib. 2. 17. 76. et lib. 3. 238.  
 Pamprepio, diacono, l. 2. 130. et lib. 3. 226.  
 Panellio, l. 4. 87.  
 Panfophio, l. 1. 371.  
 Panfophio, archidiacono, l. 1. 157.  
 Panfophio, diacono, l. 1. 49.  
 Patrino, monacho, l. 1. 14. 58.  
 Paulo, l. 5. 46. 137. 214. 248. 303. 325. 374. 375. 377. 399. 452. 453. 516. monacho, 174. 490. hypodiacono, 44. diacono, 83. 88.  
 Anachoretæ, presbytero, 131.  
 Paulo, l. 1. 27. 268. et l. 2. 100. 106. 116. 129. 143. 143. 207. et l. 3. 33. 43. 55. 74. 96. 119. 122. 124. 135. 183. 191. 192. 212. 254. 357. 268. 34. et l. 4. 34. 47. 86. 132. 226.  
 Paulo, coenobiarcho, l. 1. 49.  
 Paulo, diacono, l. 1. 475.  
 Paulo, subdiacono, l. 3. 165. et l. 4. 54.  
 Paulo, presbytero, l. 2. 62. 73. et l. 3. 51. 277. 354. et l. 4. 95.  
 Paulo, monacho, l. 3. 232. 233.  
 Paulo, tribuno, l. 3. 347.  
 Pelagio, monacho, l. 1. 314.  
 Pelagio, diacono, l. 2. 83.  
 Pelusiotis, l. 1. 176.  
 Pelusii coenobitis, l. 1. 154.  
 Pelusiensi monasterio, l. 1. 156.  
 Pelusiotis monachis, l. 1. 220.  
 Pelusii magistratibus, l. 1. 275.  
 Petro, l. 1. 15. 278. 285. 290. et l. 2. 36. 213. 251. et l. 3. 123. 170. 246. 279. 394. 500. 411. et l. 4. 38. 41. 92. 217.  
 Petro, correctori, l. 3. 145.  
 Petro, lectori, l. 3. 177. 305.  
 Qqq 2

Petro,

- [P] Petro, monacho, l. 3. 199. 208. et l. 4. 36.  
 Petro, scholastico, l. 3. 133. 310. 314. 395. et l. 4. 56. 185.  
 Petro, xenobiarchae, l. 1. 258. 28.  
 Petro, l. 5. 16. 20. 101. 127. 159. 278. 280. 304. 305. 506. 516. 560. 566. scholastico, 209. 239. 554. lectori, 555. monacho, 271. 364. correctori, 383. remp. gerenti, 543.  
 Pharifmanio, eunucho palatii, 87. 231.  
 Philagrio, l. 4. 33. 81.  
 Philetrio, l. 4. 122.  
 Philippo, monacho, l. 1. 41.  
 Philitrio, l. 4. 89. 177.  
 Philoxeno, magistro, l. 2. 286.  
 Phrontino, monacho, l. 1. 98.  
 Pisto, diacono, l. 2. 87.  
 Poemenio, presbytero, l. 2. 179.  
 Polychronio, l. 4. 59.  
 Pomasio, l. 1. 364.  
 Presbyteri adiutoribus discipulis, l. 3. 287.  
 Prisco, Cappadoci, l. 1. 158.  
 Proaeresio l. 1. 195. 196.  
 Proaeresio, scholastico, l. 1. 208.  
 Proeschio, Προεσχίου scholastico, l. 4. 125.  
 Pruniethio, l. 1. 33. 34.

## Q

- Quintiniano, monacho, l. 1. 224.  
 Quintiniano, l. 1. 390.  
 Quintino, monacho, l. 1. 302.

## R

- Rufino, lib. 1. 176.  
 Rufino, praetorii praefecto, l. 1. 489.

## S

- Salamoni, lib. 1. 433.  
 Sallustio, l. 1. 464.  
 Sandalariis Alexandrinis monialibus, lib. 1. 87.

- Seleuco, lib. 1. 342. 356. 357. 358. 359. scholastico, l. 1. 386. 387.  
 Senatui, l. 1. 226.  
 Serapino, l. 5. 361.  
 Serapioni, correctori, l. 2. 15.  
 Serapioni, episcopo, l. 3. 44.  
 Sereno, l. 1. 186. 196. 235. 236. 238. 282. 354. 363. 462. et l. 2. 104. 105. et lib. 3. 38. 325. 326.  
 Sereno, tribuno, lib. 1. 186. 187. 413. 429. 466. et l. 2. 279.  
 Sereno, tribuno, notario, l. 2. 291.  
 Sereno, diacono, l. 3. 217.  
 Sereno, l. 5. 403. 406. 431. diacono, 44. 94. 143. 318. 468. 504. [P] 526. tribuno, 142. 139. 563. 564.  
 Severo, l. 1. 368.  
 Siluano, l. 1. 343. 344. 348. 349.  
 Simplicio, l. 1. 127. 225.  
 Sorano, comiti, l. 1. 228.  
 Solandro, l. 1. 213.  
 Sozomene, praefecti domestico, l. 1. 300.  
 Strategio, duci, l. 1. 133.  
 Strategio, episcopo nuper instituto, l. 1. 11.  
 Strategio, monacho, l. 2. 72. 266. et l. 3. 98. 225. 227. 228. 324. et lib. 4. 129.  
 Strategio, lectori, l. 1. 50.  
 Strategio, monacho, l. 5. 216. 486. 495. 519. 520.  
 Strategio, scholastico, l. 2. 179. et l. 3. 327.  
 Symmacho, l. 5. 10. 310.  
 Symmacho, l. 1. 152. 265. 455.  
 Symphoro, l. 1. 353.  
 Synesio, l. 1. 241. 418. 383.  
 Synesio, episcopo, l. 1. 232.  
 Synodio, l. 1. 493.  
 Syroni, l. 3. 25.  
 Syroni, l. 3. 13.

## T

- Tarasio, Mauro, lib. 1. 160.  
 Tauro, praefecto l. 5. 40.  
 Tauro,

Tauro, hyparcho, l. 3. 94. 365.  
Thabennesiae monachis, l. 1. 93.  
Thalaffio, monacho, l. 1. 320.  
Thaseleo, l. 1. 143.  
Thaumasio, l. 1. 402.  
Theano, l. 1. 461.  
Theocristo, l. 3. 11. 12. 13. 14.  
Theodoro, l. 2. 193.  
Theodoro, Augustali, l. 3. 50.  
Theodoro, diacono, l. 3. 12. et l. 4. 64. 65.  
Theodoro clarissimo, l. 3. 289.  
Theodoro, scholastico, l. 1. 470. 488 et l. 2. 103. et l. 3. 40. 41. 42. 112. 164. 179. et l. 4. 4. 33.  
[P] Theodoro, scholastico, l. 5. 97. 115. 119. 140. 229. 238. 343. 483. 484. diacono, 219. anachoretas, 389. praefecto, 374. Augustali, 462.  
Theodosio, l. 1. 453. et l. 4. 107.  
Theodosio, diacono, l. 1. 404. 405. 406. l. 4. 206.  
Theodosio, episcopo, l. 2. 52. 231. 246. 247. et l. 3. 17. 74. 75. 127. 142. 201. 330. 245. 337. 397. et lib. 1. 45.  
Theodosio, presbytero, l. 2. 91. 92. 125. 141. 173. 174. 259. 290. et l. 3. 349. 371. 385. et l. 4. 160. 180.  
Theodosio, scholastico, l. 1. 306. 396. et l. 2. 63. 229. 280. 281. 288. 299. 300. et l. 3. 185. 283. et l. 4. 192.  
Theodosio, imperatori, l. 1. 35. 311.  
Theodosio, monacho, l. 1. 39.  
Theodosio, l. 5. 306. 440. 490. scholastico, 149. 283. presbytero, 211. 398. 457. episcopo, 23. 30.  
Theodoto, presbytero, l. 2. 177. 285. 287.  
Theodulo, l. 1. 53.  
Theognosto, l. 1. 209. 301. et l. 4. 139.  
Theognosto, diacono, l. 4. 67.  
Theognosto, nouo monacho, l. 1. 101.  
Theognosto, presbytero, l. 2. 1. 155. 212. 393. et l. 3. 68. 146. 147.  
Theognosto, l. 1. 389. 439.  
Theopnisto, l. 5. 271. 388. presbytero, 367. 479.  
Theologio, diacono, l. 4. 60.  
Theologio, scholastico, l. 1. 54.  
Theoni, l. 5. 437. scholastico, 314. 315. presbytero, 59. 266. 267. episcopo, 92. 160. 161. 196. 227.  
Theophani, l. 5. 551.  
Theophilo, l. 3. 114.  
Theopempto, episcopo, l. 3. 284. 285.  
Theopempto, presbytero, l. 5. 508. 509.  
Theopompo, lib. 5. 129.  
Theopompo, l. 3. 63.  
Theopompo, monacho, l. 1. 62.  
Theopompo, tribuno, l. 1. 31.  
Theophilo, l. 1. 23. 458. et lib. 2. 64. 67. 117. 118. 167.  
Theophilo, lectori, l. 2. 151.  
Theophilo, subdiacono, l. 3. 91. 340.  
Theophilo, nauclero, l. 1. 155.  
Theophronio, l. 1. 180.  
Timotheo, l. 1. 718. 9. et l. 2. 106.  
Timotheo, lectori, l. 1. 4. 67. 68. 79. 102. 103. 106. 107. 114. 121. 131. 132. 146. 147. 218. 322. 415. 416. 417. 438. 454. 494. et l. 2. 3. 4. 5. 47. 48. 49. 68. 96. 126. 133. 135. et l. 4. 195.  
Timotheo clarissimo, l. 3. 353. 384.  
Timotheo, l. 5. 168. 170. 274. scholastico, 254.  
Theoni, l. 1. 39. 274. 360. 439. 472. 498. et l. 3. 186. 187. 118. 317. 342. et l. 4. 21. 51.  
Theoni, episcopo, l. 2. 84. 121. 184. 260. et l. 3. 299.  
Theoni, presbytero, l. 3. 372.  
Theoni, scholastico, l. 4. 23.  
Thomae, l. 1. 424.  
Thomae, comiti, l. 1. 161.  
Thomae, monacho, l. 5. 123. 147.  
Thomae, monacho, l. 1. 92. et l. 3. 178. et l. 4. 215.  
Thomae, l. 1. 389. 439.  
Titiano,

Titiano, l. i. 291. 292.

Triboniano, episcopo, l. i. 149.

Tubae, militi, l. i. 40.

Valenti, lib. 5. 534.

Valentino, presbytero, l. 4. 218.

[P] Valentiniano, presbytero, l. i. 417.

Varfenuphio, l. 4. 212.

Vranio, diacono, l. 4. 131.

Vranio, diacono, l. 5. 226. 303.

Vrsenorio, l. 5. 355. Vrsenophio, est 502. et

forte Arsenuphio, l. 3. et 4.

Vrsenuphio, lectori, l. 3. 219. et l. 4. 70.

Vrsenuphio, lectori, l. 2. 240.

Zacchaed, lib. i. 397. 398.

Zenodoro, l. i. 203.

Zenoni, l. 4. 22.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, diacono, l. 2. 311.

Zenoni, monacho, l. 3. 408.

Zenoni, presbytero, l. i. 212. 216. 217. et l.

2. 250. et l. 3. 190.

Zenoni, l. 5. 286. 448. 466.

Zoilo, presbytero, l. i. 168. 169. et l. 4. 88.

Zosimo, l. i. 22. 61. 118. 128. 134. 135. 140.

184. 223. 313. 347. 382. 436. 465. et l. 2. 38.

41. 124. 153. 157. 158. 178. 172. 130. 252. 253.

295. et l. 3. 39. 61. 97. 275. 295. 333. 366.

408. et l. 4. 213. 214. 178. 184. 220. 208.

Zosimo, presbytero, l. 3. 333. et l. 2. 9. 28.

49. 44. 59. 65. 75. 80. 108. 113. 185. 205.

260. 298. et l. 3. 34. 59. 67. 80. 81. 90.

113. 134. 143. 189. 210. 218. 224. 235. 248.

260. 261. 323. 340. 368. 401.

Zosimo, librigena, Βιβλιοφύλαξ, l. 4. 86.

Zosimo, presbytero, l. 3. 4. et l. 2. 24. 29.

34. 53. 57. 77. 81. 84. 105. 122. 149. 113.

231. 257. 260. 311. 324. 326. 329. 346. 358.

393. 402. 413. 426. 427. 436. 441. 445. 476.

491. 496. 507. 510. 511. 531. 532. 559. 562.

569. et l. 2. 108. 113. 185. 205. 260. 298. et l. 3. 34. 59. 67. 80. 81. 90.

113. 134. 143. 189. 210. 218. 224. 235. 248.

260. 261. 323. 340. 368. 401.

Zosimo, librigena, Βιβλιοφύλαξ, l. 4. 86.

Zosimo, presbytero, l. 3. 4. et l. 2. 24. 29.

34. 53. 57. 77. 81. 84. 105. 122. 149. 113.

231. 257. 260. 311. 324. 326. 329. 346. 358.

393. 402. 413. 426. 427. 436. 441. 445. 476.

491. 496. 507. 510. 511. 531. 532. 559. 562.

569. et l. 2. 108. 113. 185. 205. 260. 298. et l. 3. 34. 59. 67. 80. 81. 90.

113. 134. 143. 189. 210. 218. 224. 235. 248.

260. 261. 323. 340. 368. 401.

Zosimo, librigena, Βιβλιοφύλαξ, l. 4. 86.

Zosimo, presbytero, l. 3. 4. et l. 2. 24. 29.

34. 53. 57. 77. 81. 84. 105. 122. 149. 113.

231. 257. 260. 311. 324. 326. 329. 346. 358.

393. 402. 413. 426. 427. 436. 441. 445. 476.

491. 496. 507. 510. 511. 531. 532. 559. 562.

569. et l. 2. 108. 113. 185. 205. 260. 298. et l. 3. 34. 59. 67. 80. 81. 90.

113. 134. 143. 189. 210. 218. 224. 235. 248.

260. 261. 323. 340. 368. 401.

Zosimo, librigena, Βιβλιοφύλαξ, l. 4. 86.

Zosimo, presbytero, l. 3. 4. et l. 2. 24. 29.

34. 53. 57. 77. 81. 84. 105. 122. 149. 113.

231. 257. 260. 311. 324. 326. 329. 346. 358.

393. 402. 413. 426. 427. 436. 441. 445. 476.

491. 496. 507. 510. 511. 531. 532. 559. 562.

569. et l. 2. 108. 113. 185. 205. 260. 298. et l. 3. 34. 59. 67. 80. 81. 90.

113. 134. 143. 189. 210. 218. 224. 235. 248.

# Isidori alii.

S. Isidorus Agricola, quem patronum colant Hispani Madritenses, et eius encomium scripsit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Isidorus Agestates, eius Epigramma legitur in Anthologia p. 326. edit. Wechel. [v. supra, vol. IV. p. 478.]

Isidorus, Aegyptius, tempore M. Antonini, defectionis auctor, de quo Dio Cass. LXXI. p. 893. Fabr. Isidorus, monachus Aegyptius; eius vita in cod. Coisl. LXXXIII. Montfaucon, bibl. Coisl. p. 139. Harl.

Isidorus monachus et presbyter Alexandrinus a. C. 404. de quo Bollandus XV. Ianuar. qui alios etiam Isidoros Aegyptios, sanctitate conspicuos, commemorat tom. i. p. 83. 84. et 1015. Tillemont. tom. VIII. mem. pag. 787. seq.

[P] Isidorus, Anazarbi episcopus, qui synodo Trullanae interfuit. C. 706.

[Isidorus, Antiochenus, medicus. v. in elenco medicorum, infra vol. XIII. pag. 303. ed. vet. Harl.]

Isidorus Asturicensis, qui subscripsit Concilio Bracarensi a. 675.

Isidorus

Isidorus *Balneoregiensis* in Italia, interfuit concilio romano a. 1059.

Isidorus, *Basilidis* haeretici filius, de cuius libro *πρὸς τοὺς ψυχῶν*, Salmasius p. 166, ad Simplicium. De aliis huius Gnostici scriptis dixi lib. V. cap. 1. pag. 200. [vol. VII. pag. 176. sq. ed. nou. et Arnold. Kirch. u. Ketz. Hist. tom. I. pag. 66. nr. 10. ed. Schafhaus.]

Isidorus *Buchiras*, infra in CPolitano.

[Isidorus, *Byzantius*, ad eum epistolae Theodori Studitae, v. *Montfauc.* bibl. Coisl. pag. 145. 315. *Harl.*]

[Isidorus, *Canfarensis* episcopus. v. *Assmann.* bibl. orient. tom. II. p. 51. *Harl.*]

Isidorus *Caesaraugustanus*, a Iosepho Pellizerio confictus. Vide infra in Hispalensi iuniore.

Isidorus *Characenus*, de cuius statum Parthicus dixi lib. IV. cap. 2. p. 34. seq. [vol. IV. pag. 612. ed. nou. v. *Saxii* Onom. lit. I. pag. 237. ad a. C. 97. In cod. *Paris.* bibl. publ. DLXXI. *Harl.*]

[Isidorus *Clarius*, ad eos, qui a communi ecclesiae sententia discesserunt. *Paris.* 1547. 8. v. cat. biblioth. Leidens. p. 41. et 51. et Isidorus, *comit.*, ad *com.* Seuerus Antiochen. vid. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 44. 55. *Harl.*]

Isidorus *chronographus*, nugiendus, quem citat Damascenus Orat. 3. de imaginibus.

Isidorus *Cordubenses* episcopos duos, vnum ad a. C. 384. auctorem Chronici, et commentarii in Lucam: alterum ad a. 422. et 430. qui allegoriarum librum ad Orosium scripserit, comminiscitur pseudo-Dexter in Chronico. Sed allegoriarum libet Isidori Hispalensis est, et per commentarium in libros Regum, quem Isidoro Cordubensi tribuit Sigebertus duodecimi saeculi scriptor. c. 51. de script. eccles. videtur quaestiones eiusdem Isidori Hispal. in libros regum intellexisse, ita vt, ne vnum quidem, nedum duos illos Isidoros Cordubenses existisse vnuquam, putet *Nic. Antonius* lib. 3. Bibl. Vet. Hispanae c. 2. pag. 188. seq. et lib. 4. c. 4. pag. 330. [v. bibl. *Bodlei.* nr. 2222. cat. MSS. Angliae. I. pag. 116. *Harl.* Varias de Isidoro Cordub. opiniones recepit *Faust.* *Arcualus* in Isidorianis tom. I. Opp. lib. p. 106. sq. *Beck.*]

Isidorus *Buchiras*, CPolitanus patriarcha Palamae, patronus, Monembasiensis patria, [v. infra vol. X. p. 468. ed. vet.] ab a. 1341. qui synodo \*) interfuit Palamicae, ad 1349. Alius, Isidorus hieromonachus a. 1460. \*) Alius titulo tantum patriarchae usus circa a. 1473.

Isidorus \*) Isidori, *hieromonachi*, versus iambico de solis in negotiis, propt. in singulis Zodiaci signis constitutus est, in cod. *Paris.* MMLX. 2. bibl. publ. — et in Isidori patriarchae sepulcrum carmina heroica, in cod. *Coisl.* CCCXV. teste *Montfauc.* in bibl. Coisl. p. 428. *Harl.*

\*) Vide *Harduini* concilia tom. VII. p. 166. et *Io. Boivin* in Nicephori Gregorae vita, [infra vol. X. p. 134. ed. vet.]



Isidorus *cynicus*, Suetonii *Nerone* v. 39.  
 Isidorus *Cyrrhensis* subscripsit Concilio CPol. a. 381. Hic ipse est, cui a. 423. successit Theodoretus. Vide *Tillemont.* tom. XV. p. 217. seq.

[Isidorus, *diaconus*. v. supra, vol. VII. p. 446. *Hart.*]

Isidorus *Edeffenus* interfuit synodo Trullanae a. C. 706.

Isidorus *Gazaqus*, Procli et Marini discipulus, platonicus, cuius vitam scripsit Damascius apud Photium cod. CCXLII. De eodem Suidas in *Ευριπιδος*, *Ισίδωρος*, *Μαρίνος*, *Σαγανίαν* etc. *Fabr.* V. supra, vol. III. p. 177. et 497. et IX. p. 188. 4q. ibique not. ss. *H.*

[Isidorus *Glabas* metropolita Thessalonicae, ad eum Demetrius Cydonius. *Montfaut.* bibl. Coislin. p. 429. *Hart.*]

Isidorus *gnosificus*, haereticus. Supra in Basilid.

Isidorus, *Gordosernorum* in Bithynia episcopus, qui interfuit synodo Trullanae a. 706.

Isidorus *Hispalensis* episcopus ab a. C. 595. ad 636. cuius vitam scripsit [P] Lucas Tudensis apud *Henschenium* ad 3. Aprilis, tom. I. p. 327. seq. vide et p. 900. seq. et 4q. *Mabillo-*  
*nium* in seculo secundo Benedictina. De huius Isidori vita et scriptis accurate *Nicolaus*  
*Antonius* in bibl. vetere Hispana lib. V. cap. 3. seqq. *Fabr.* Vjd. vol. XI. pag. 13. et  
 pluribus locis. v. indic. Add. *Fabr.* B. L. med. et inf. aet. tom. IV. pag. 183. 4qq. (ubi  
 plures *Isidori* enumerantur,) ed. Mansi, et quae scripsi in Notit. breuiore litter. rom.  
 p. 771. 4q. atque in supplem. ad illam, part. II. p. 413. 4qq. p. 379. 4q. nec non in Not.  
 breu. in usum scholar. p. 293. 4q. *Hart.* Inprimis autem conferenda sunt *Passini* *Ar-*  
*vali* *Isidoriana*, quae (vol. I. et II. nouae operum Isidori editionis ab illo curatae (Rom.  
 1797-1803. VII. 4. quat.) implent. *Beck.*]

Isidorus *Hispalensis* iunior, qui simul Caesar-Augustinus episcopus fuerit, confictus a Iosepho Pellizerio, Chronicon et historiam Alanorum illi tribuente, quam Isidoro illi veteri vnicoque, quem ecclesia Hispalensis nouit, vindicat Nie. Antonius lib. V. cap. 4. et lib. VI. cap. 3. [add. *Oudin.* comm. de SS. eccl. I. col. 1581-1596. *Hart.* Isidorum celeberrimum illum nunc appellari *iuniorem*, ratione Pelusiotaе, nunc *seniorem*, ratione Pacensis, ostendit *Arcualus* l. I. tom. I. pag. 132. seq. *Beck.*]

[Isidorus, *Isidus*. v. infra, vol. XII. p. 345. et 366. *Hart.*]

Isidorus, *de Isolanis*, ord. praedicatorum, auctor vitae S. Veronicae, editae Mediolani a. 1518. et reculae in actis Sanctor. 13. Ianuar. tom. I. pag. 887. seq. De aliis eius scriptis consules Posseuinum.

Isidorus, *Kioniensis* et totius Russiae episcopus, qui vicem patriarchae Antiocheni gessit in synodo Ferrariensi et Florentina a. 1438. et 1439. [et mortuus est Romae 1463.] de quo *Allatus* contra Creyghtonum p. 266. seq. et *Henricus Warthon* adpendice ad Hist. literariam Cauei ad a. 1438. [ *Humphr. Hodius* de Graec. illustrib. lib. II. c. 6. pag. 178. 4q. et *Saxii* *Quoniam* lit. II. p. 418. 4q. *Hart.*] *Eius epistola lugubris de capta a Turcis CPoli,*

a. 1453.

a. 1453. scripta et inter epistolas Tuficas ab *Nicolaus Reusnero* edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104. [v. infra, vol. X. p. 440. ed. vet.]

[Isidorus, *Laicus*. Ad eum scribit Theodor. Studita. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. pag. 148. 731. *Harl.*]

[Isidorus, *Logotheta* Dromi. v. infra, vol. X. p. 525. ed. vet.]

[Isidorus, *medicus*. *Oxon.* in cod. CCXXV. coll. Mertonens. (f. nr. 692. cat. codd. Angliae etc.) et *Cantabrig.* in cod. colleg. Gaiq-Gonuilensis, nr. 954. cat. cit. 10. Damasceni liber aphorismorum, cum commentario *Isidori*. add. paullo ante, Isidor. *Antioch.* et Isidorus *Memphites*, in vol. XII. p. 303. in elencho medicorum. *Harl.*]

Isidorus *Mercator*, Eulogii Cordubensis frater; circa a. C. 830. cui collectionem epistolarum decretalium episcopis romanis primorum saeculorum suppositarum, (Isidoro Hispalensi a nonnullis falso adscriptam,) tribuit *David Blondellus* in Pseudo-Isidoro siue censura iam dictarum epistolarum Geneu. 1628. 4. De eadem collectione videndus *Petrus de Marca* lib. VII. Concordiae sacerdotii et imperii cap. 20. et lib. III. cap. 5. Idem obseruat, eam citari in synodo Rhemensi a. 992. Isidorum *Setubensem* siue *Setubitanum* episcopum eius auctorem facit Chronicon Iuliani Toletani et Luitprandi ad a. C. 681. *Fabr.* Conf. infra, vol. XI. p. 14. 66. sq. et 337. ed. vet. *Caus* hist. litt. SS. eccl. vol. II. p. 21. sq. *Saxii* Onom. lit. II. p. 114. sq. et p. 546. sq. et *Oudin.* comm. de SS. eccles. II. pag. 46. sqq. — MS. in bibl. eccles. Sarisburg. nr. 1030. catal. codd. Angliae etc. II. p. 25. — *Lucas* in ecclesia Sandae; — ac *Florentiae* in bibl. Dominicanorum S. Marci, epistolae romanor. pontificum. v. *Franc. Ant. Zachariae* iter litterarium per Ital. Venet. 1762. 4. p. 11. et 60. *Harl.*

Isidori duo *Milesi*, architecti sub Iustiano imp. laudati Procopio de aedificiis Iustiniani lib. I. cap. 1. et lib. 2. cap. 13. cum Anthemio et Chryse Alex.

Isidorus *Pacensis* in Lusitania, (Pacis Iuliae, hodie *Beia*,) episcopus, cuius continuatio Chronici Isidori Hispalensis ab a. C. 610. ad 754. prodit curante *Prudentio Sandouallio*, Pampilonensi episcopo, vna cum Chronicis Ilatii, Sebastiani, Sampiri et Pelagii: Pampelouae 1615. 1634. fol. Epitoma imperatorum, vel Arabum Ephemeridis vna cum Hispaniae Chronico. Vide *Nic. Antonii* bibl. Hispanam veterem lib. VI. cap. 3. et nouam tom. II. p. 206. et cardinalem *d'Agvirre*, qui [P] accuratiorem editionem promisit e codicibus MSS. notit. concil. Hispaniae p. 163. [conf. *Oudin.* comm. de scriptt. eccl. I. col. 1793. sq. ad a. 750. et *Saxii* Onom. lit. II. p. 86. sq. vbi integrum quoque titulum libri valde rari, a *Sandouallio* editi dedit, et plures laudauit de eo viros doctos. *Harl.* Add. *Arenalus* l. l. p. 110. seq.]

Isidorus *peccator*, supra, in *Mercatore*.

Isidorus

w) Vel *Radaios*, vt habet titulus in catalogo bibl. Barberinae p. 578.

Vol. X.

Rrr

Isidorus, *Pergamenus*, rhetor, cuius mentio apud *Laërtium* in Zenone VII. 34. [vid. supra, vol. VI. pag. 131.]

Isidorus, *praefectus* orientis a. C. 416. de quo *Iac. Godofredus* in prosopographia codicis Theodosiani.

Isidorus, *Rhodus* episcopus, subscripsit synodo CPol. a. 681.

Isidorus *Reuthenus*, supra in Kiouienfi.

[Isidorus, *sacerdos* et praefectus monasterii S. Io. Apeiri, describendam curavit (a. C. 1021.) homiliam Chrysostomi, v. *Bandin.* catal. codd. gr. Laurent. I. pag. 506. nr. XXXI. *Harl.*]

Isidorus, *Samius* episcopus, interfuit synodo Trullanae a. 706.

Isidorus, *Sestenfis* in aegypto monachus. Supra in Alexandrino.

Isidorus *Setabienfis* siue *Setabitanus*, qui synodis Toletanis interfuit a. C. 681. et 688.

Isidorus *scholaasticus*, cuius epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel. [vid. supra; vol. IV. p. 478.]

Isidorus *Setiroidi* in Aegypto episcopus, qui subscripsit concilio Chalcedonensi a. C. 451.

Isidorus *statuarius*, cuius Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus, *Theffalonicensis* metropolita, circa a. 1401. clarus, qui celebratur in Triodio Graecorum dominica orthodoxiae siue 1. Quadragesimae, et in Synodico Theffalonicensi apud *Allatium* p. 187. de Simeonibus. Eius homilias quatuor in *Deiparam* vulgavit, sed latine tantum cum notis, *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis in *festum praesentationis*, (*Allatio* pag. 97. de Simeonibus, *εἰς τὰ ἄγια τῶν ἁγίων*,) itidem latine *Combesifus* in bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiorrem esse. Ceteras tres, 1. in *adnunciationem*, 2. *natiuitatem* et 3. *dormitionem* S. *Mariae* memorat idem *Allatius* de Simeon. pag. 94. 100. et 87. apud quem etiam aliarum ineditarum mentio, vt pag. 83. *Eis τὴν σωτηρίαν κατὰ σάββα καὶ Σάβαν γεννησὶν τῷ Χριστῷ*, et pag. 100. *Eis τὴν ἐσθρὴν τῶν Φώρων*. *Commentarios in Euangelium Lucae* in bibl. Vaticana MSS. exflare pridem tradidit *Sixtus Senensis* lib. IV. bibl. sanctae. *Fabr. Isidori*, archiep. *Theffalonicae*, in natiuitatem domini nostri, in cod. *Vossiano*. v. catal. bibl. Leidenf. pag. 402. nr. 12. et in cod. *Vindobon.* XXXV. nr. 22. v. *Kollar.* Supplem. ad Lambec. p. 261 sq. — Epistolae ad *Matthaeum Phacrasium*, metropolitam *Seruorum* et alios, *Romae* in cod. *Ottobon.* v. *Montfauc.* bibl. bibliothec. MSS. I. pag. 188. A. — in *Lucam*, in cod. *Vatican.* v. *Montfauc.* I. c. pag. 12. D. et ibid. pag. 33. nr. 392. *Tabula eclipsium solarium ac lunarium*. — *Orationes viginti et novem de praecipuis anni festis diebus* *Parif.* in bibl. publ. cod. MCXCII. Add. in h. vol. in elogiis

giis Sclor. pag. 238. 242. 278. 280. 283. et in *Sancta Sclorum*; infra in vol. X. p. 542. ed. vet. et *Quidin.* comment. de SS. eccl. III. p. 1229. sq. ad a. 1390. *Harl.*

[Isidori *xenodochi* vita ex historia Lausiaca, in cod. *Coislin.* CCLXXXII. v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 399. *Harl.*]

[Isidori *Zanglii* adnotatt. in epist. ad Roman. I. in cod. XCI. bibl. monasterii S. Illidii Claramontensis, teste *Montfauc.* in bibl. bibliothecar. MSS. II. p. 1264. C. *Harl.*]

Isidorus *Zoarenus* in Palaestina episcopus, qui subscripsit concilio CPol. sub Mena a. C. 536.

IV. ANTIOCHVS Syrus, Ptolemaidis in Palaestina episcopus, ob eloquentiam Chrysostomus \*) adpellatus, sed praecipuis Ioannis Chrysostomi inimicis accensus a Palladio †), interfuit Synodo ad Quercum a. C. 403. contra Io. Chrysostomum congregatae, de qua Photius cod. LIX. et Ius graeco-romanum lib. IX. pag. 554. Obiit adhuc sub Arcadio, hoc est, non post a. 408. Scripsit, ut ait Gennadius cap. 20. de scriptoribus eccles. *aduersus auaritiam* vnum et longum volumen, et in *curatione coeci*, qui a saluatore illuminatus est, homiliam, compunctione timoris Dei et humilitatis plenam. Ex his, et ex aliis, quos habuit plures, sermonibus nihil ad nos peruenit. Apud *Theodoritum* dialogo II. pag. 200. \*\*) et in concilio Chalcedonensi part. 3. cap. 1. (tom. II. Harduin. pag. 651.) citatur hoc eius dictum: *μὴ συγχέης τὰς φύσεις, καὶ ἐχὶ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.* Ne confundas (in Christo) naturas, et non adtonitus haerebis circa dispensationem. Expositionem in *Psalium XLII.* quae inter Ioannis Chrysostomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui sequioris aevi tribuendam suspicatur *Thomas Bruno* in diss. de Therapeutis Philonis pag. 201. \*\*\*) In Catena ad Matthaeum tom. I. pag. 239. adfertur locus Antiochi de resurrectionis veritate per Moysis et Eliae adparitionem confirmata. Et in catena ad Iohannem pag. 444. de latere Christi lancea perfoſſo, ut gladius districtus, paradisi aditu nos prohibens, remoueretur. Alia loca Gelasius seruauit libro de duabus naturis, citans sermones in *natiuitatem* Christi et in *Pascha*: alia Ephraem apud Photium cod. CCLXXXVIII. alia Leontius contra Nestorium et Eutychen: alia denique Cyrillus Alex. libro ad reginas tom. VI. pag. 49. <sup>bb)</sup> et inserto parti 1. actorum concilii Ephesini tom. III. Labbei pag. 118. *Fabr.* Fragmentum in euang. Lucae cum catena, in cod. *Coislin.* XXIII. et in cod. CCLVI. Antiochi capita 130. ethica et ascetica. v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* p. 67. et 304. Testimonia de duabus in Christo naturis, in cod. caesar. v. *Nessel.* catal. eodd. Vindob. part. I. p. 116. nr. 58. Antiochi fragm. in excerptis varr. interpretation. in Canticum cant. edidit ex cod. Veneto D. Marci cel. *Morelli* in bibl. MSt. gr. et lat. I. pag. 42. seq. *Harl.*

Ab hoc Antiocho distinguendus ANTIOCHVS τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ πάμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, διακεμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων

R r r 2

x) *Sozom.* VIII. 10. *Niceph.* XIII. 9.

y) *Palladius* de vita Chrysostomi p. 49. adde *Socratem* VI. 11. et *Hist. tripartitam* X. 10.

z) Conf. supra in vol. VIII. p. 291. *Harl.*

aa) Conf. vol. VIII. p. 531. *Harl.*

bb) Conf. vol. IX. p. 467. XV. *Harl.*

σημείων ἑκοσι<sup>cc)</sup> gente Galata, ex vico Madosaga, vicefimo ab Ancyra ciuitate lapide: MONACHVS Laurae siue monasterii S. Sabae, quod stadiis octoginta versus meridiem ab Hierosolymis distabat, qui scripsit non diu post cladem vrbi illatam, et ἐμπρησμόν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν τῆς ἁγίας εὐρυῆς Χριστοῦ τῆς Θεῆς ἡμῶν μεταστάσιν ἐν Περσίδι<sup>dd)</sup>, conflagrationem sanctae urbis Hierosolymae et crucis sanctae Christi Dei nostri translationem in Persidem a. C. 614. <sup>cc)</sup> rege Persarum Chosroë belligerante aduersus Heraclium imp. De eadem calamitate meminit in exomologesi his verbis pag. 1248. Ἠλθουσιν εἰς τὴν κληρονομίαν σε καὶ ἐμίαναν etc. Venerunt gentes in haereditatem tuam, et polluerunt templum tuum, in quo mysterium perfectum est dispensationis unigeniti tui, et sanctuarium tuum igni succenderunt: quia et Hierusalem posuerunt in pomorum custodiam. Morticinia seruorum tuorum in medio iuxta ac in circuitu Hierusalem passim disiecta sunt, nec erat, qui sepeliret. Fortitudinem nostram, ornamentum ac decus, salutis inquam nostrae spem, nempe crucem Christi, tradidisti fidei aduersariis, et pag. 1250. ἡ πόλις τῆς ἁγίας σε ἐγενήθη ἔρημος etc. Ciuitas Sancti tui in solitudinem redacta est, et gloria Sion incendio conflagrauit, simulque monumenta gloriae nostrae vniuersa conciderunt. Huius Antiochi exstat opus dignissimum lectione et relictum monitis saluberrimis, quod inscribitur: Πανδέκτης τῆς ἁγίας γραφῆς, Pandectes S. Scripturae distinctus capitibus, siue, vt latinus interpres contra auctoris mentem adpellat, homiliis CXXX.<sup>ff)</sup> Antiochus ipse in epistola praemissa operi ad Eustathium abbatem monasterii Atalinae, ciuitatis Ancyrae Galatae, testatur epitomen se hanc diuinarum scripturarum concinnasse digestam eis ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια ἐνωμένα τε καὶ διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων ὥς μὴ σύγχυσιν καὶ φέρμεν ὑπομνήσας τὸν ἀναγνώσκοντα, in capita centum et triginta, cohaerentia inter se et distincta, ne lectori confusionem adferant. Adludens ad dictum Bartholomaei<sup>gg)</sup> apostoli, qui theologiam ἠνωμένην τε καὶ διακεκριμένην esse pronunciauit, cuius dicti etiam mentionem facit Antiochus capite 1. p. 1029. auctore non nominato, quem nominatim adpellat Dionysius, sub Arcopagitae ambulans nomine, lib. de mystica theolog. capite 1. Idem Antiochus in clausula libri, quam graece edidit Lambecius III. pag. 139. [pag. 354. Kollar.] Τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν ἀποταγῆς ἀποπληρῶσαι, τίμω πάτερ Εὐστάθιε, τὸν πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἔπειλα τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλίᾳ περισήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια· ἐν δεχόμενος, ἀδιαλείπτως πρόσβουε πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἐλεεινότητος, ἵνα εὖρω ἔλεον ἐν τῇ παρυσίᾳ τῆς ἀγαθῆς καὶ Φιλανθρώπου Θεῆς. Vt debitum, quod iussu tuo mihi imposuit, implerem, honorande pater Eustathie, hunc pandectem inspiratae diuinitus scripturae nisi vestrae Deum amanti dignitati, salutaribus

ei. m

cc) Lambec. III. p. 140. [pag. 354. ed. Kollar.] ex nota codicis MS. caesarei.

dd) Antiochus capite CVII. Idem Χαλδαϊκὸν ἡμεῶν tempestatem chaldaicam adhuc vigentem commemorat in praefat. et παρακλῆσιν τῶν χαλδαίων capite XVIII.

ee) Vide Baronium et Pagium ad illum annum.

ff) Male 120. in *Elias du Pinii* bibl. scriptor.

eccles. tom. VI. p. 13. male etiam centum quinquaginta in latina versione praefationis ad Pandectem. CXXX. etiam in versione arabica, quae MS. in bibl. Vaticana seruat, teste *Assmanno* tom. II. bibl. oriental. p. 511. *Fabr.* Ibid. praemissa est versio arabica epistolae Antiochi ad Eustathium, abbatem Ancyrae in Galatia. *Harl.*

gg) Vide codicem apocryphum Noui Test. pag. 341. \*

-eum tapitibus comprehendens. Eum igitur a me quaeso accipe, et indefinenter pro me misero apud Deum hominum amatorem intercede, ut in aduentu boni hominumque amatoris Dei misericordiam inueniam. Capita singula materiam aliquam moralem pertractant, ita vt totum opus pulcrum systema theologiae moralis absoluat, contextum ex meris dictis sacrorum scriptorum et vetustiorum [P] ecclesiae doctorum, Hermiae aliorumque, licet hi de nomine vix vsquam laudentur. Prodit primum cum subiuncta *Exomologesi* latine ex *Godfridi Tilmanni* Carthusiani monachi interpretatione Paris. 1543. 8. atque inde in bibliothecis patrum, Paris. 1579. [Paris. 1589. in catal. bibl. Leidenf. pag. 28] tom. II. et Colon. 1618. tom. VII. et Lugd. 1677. tom. XII. At graece primus dedit *Fronto Ducaeus* addita Tilmanni versione in tomo I. <sup>hh)</sup> Auctarii bibl. patrum Paris. 1624. p. 1019. vnde vtrique linguae recusus *Antiochi* Pandectes est in bibliotheca patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. tom. XII. <sup>ii)</sup> Quam vero inter Conciones graecorum patrum Antwerp. 1601. 8. cum versione sua p. 148. 167. *Petrus Pantinus* vulgavit homiliam S. Antiochi ad Eustathium *περὶ λογισμῶν de cogitationibus*, et in Colonienfi ac Lugdunensi bibl. patrum editioni Pandectis Antiochi ex Pantini editione subiicitur, nihil aliud est, quam eiusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adscribam elenchum haereticum, quas reicere se ac detestari Antiochus profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἥτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστεύομεν, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι Φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας μεγαλοπρέσβης καὶ τὸς μὴ ἔως φρονέοντας ἀποστροφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων αἰρέσεων, τῶν μετὰ τὴν παρυσίαν τοῦ Κυρίου, κατὰ διαφορὰς καίρες παραφύεσθαι· ὧν τὰ οἰκίσματα ἔστιν ταῦτα. Σιμωνιανοί, Μενανδριανοί, Σατοριανοί <sup>k)</sup>, Βασιλιδιανοί, Νικολαῖται, Γνωστικοί, Καρποκρατιανοί, Κρηθιανοί, Ναζωραῖοι, Ἀβιωναῖοι <sup>ll)</sup>, Οὐκλεντιανοί, Σεκενδιανοί, Πτολεμαῖοι <sup>mm)</sup>, Μαρκασίται, Κελορβάτιοι, Ἡρακλεωνῖται, Ὀφίται, Καϊανοί, Σαθιανοί <sup>nn)</sup>, Ἀρχοτίται, Κερδενιανοί, Μαρκιωνισαί, Λακτανισαί, Ἀπελιανοί, Σευηριανοί, Τατιανοί, Ἐγκρατισαί, κατὰ Φρυγασῶν <sup>oo)</sup>, καὶ Μοτα...

Sic nos siue catholica ecclesia credimus, quemadmodum et magna illa ecclesiae luminaria ac doctores veritatis, Athanasius, Basilus, Gregorius, Ioannes et Cyillus magnae Alexandrinorum civitatis episcopus. Quare illos, qui praeter horum dogmata senserunt, auersamur, repudiamus, et execramur, cum subscriptis haeresibus, quae succedaneis temporibus adnatae sunt post domini aduentum. Eiusmodi haereticorum nomina sunt haec: 1. Simoniani. 2. Menandriani. 3. Saturniliani. 4. Basilidiani. 5. Nicolaitae. 6. Gnostici. 7. Carpocratiani. 8. Nazaraei. 9. Hebionaei. 10. Valentiniiani. 11. Secundiani. 12. Prolemaei. 13. Marcossii. 14. Colorbassiani. 15. Heracleonitae. 16. Ophitae. 17. Caiiani. 18. Sethiani. 19. Archontici. 20. Cerioniani. 21. Marcionissae. 22. Lucianissae. 23. Apelliani. 24. Severiani. 25. Tatiani. 26. Encratitae. 27. Catapry-

hh) Maletom. II. in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.

ii) Pag. 9-240 at *Lambec.* III. p. 355. sq. not. 1. et 2. et 3. quaedam in illa ed. notauit *Harkl.* In *Gallandii* bibl. PP. non est receptum hoc opusculum.

kk) Σατυριλιανοί, vt apud Epiph. et Damascen.

ll) Ἐβιωναῖοι. Οὐκλεντιανοί.

mm) Πτολεμαῖοι.

nn) Σαθιανοί.

oo) Lege οἱ ΚαταΦρυγασῶν.

ῥων, καὶ Ἀσχοδρουγῖται, Πεπερζιανοί, ἡ Περι-  
 κιλδιανοί, οἱ Κεκεντιλιανοί <sup>pp)</sup>, οἷς συνά-  
 πτονται Ἀρτοτυρίται, Τεσσαρεσκαίδεκατί-  
 ται, Ἀλογοί, Ἀδαμῖανοί, Σαμψαῖοι, οἱ  
 καὶ Ἐλκεσαῖοι, καὶ Θεοδοτιανοί, Μελχεσε-  
 θεκιανοί, Σαρδισιανοί <sup>qq)</sup>, Νοητιανοί, Οὐα-  
 λήσιοι, Καθαροὶ εἰ καὶ Ἀνάβητοι <sup>rr)</sup>, Ἀγ-  
 γελικοί, Ἀποσολικοί, οἱ καὶ Ἀποτακτικοί,  
 Σαβελλιανοί, Ὀριγενιανοί οἱ καὶ Αἰσχρο-  
 ποιοί, Ὀριγενιανοὶ ἄλλοι τε, καὶ Ἀδα-  
 μαντιανοί, Παῦλος Σαμοσατέως <sup>ss)</sup>, Μανι-  
 χαῖοι, Ἐρακεῖται <sup>tt)</sup>, Μελετιανοί, Ἀρετα-  
 νοί, οἱ καὶ Ἀρετομανῖται, Αὐδιανοί, Φωτι-  
 νιανοί, Μαρκελλιανοί, Εἰμιάρσιοι <sup>uu)</sup>, Πνευ-  
 ματομαχοί, Ἀερριανοί, Ἀετιανοί, οἱ καὶ  
 Ἀνομοί, Εὐνομιανοί, Εὐδοξίανοί, Διμοιρίται  
 οἱ καὶ Ἀπολιναρίται, Ἀντιδικομαριανῖται,  
 οἱ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κορυλλίδας  
 ποιῶντες· Μεσαλιανοί, οἱ καὶ Εὐχῖται, ἕως  
 τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐξέθετο· μετὰ  
 δὲ τέττες γεγόνασιν, Εὐάγριοι, καὶ Δίδυμοι,  
 τὰ Ὀριγένους φρονῶντες πρὸς ὑπαρξιν <sup>vv)</sup>,  
 καὶ ἀποκατάσασιν, Θεόδωρος ὁ Μομφρε-  
 σίας, καὶ Διδώρος, καὶ ὁ Νεστόριος ἐνὶ φρο-  
 νήματι δύο υἱὲς λέγοντες· τέτοις συμφωνεῖ  
 Μαρὶς ὁ Πέρσης· καὶ ἡ λεγομένη Ἡβρα <sup>ww)</sup>  
 ἐπιστολή· μετὰ τέττες [P] Εὐτυχῆς, Φαν-  
 τασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ σύγχυσιν φρονῶν.  
 ὧ τινι ἔπειτα Διόσκορος, Θεοδοσίος, Γαλιανός,  
 Τιμόθεος ὁ Ἐλυρος <sup>xx)</sup>, Πέτρος, ὁ τὸ, ὁ σαυ-  
 ρωθεὶς, εἰς τρισάγιον ἐπινοήσας, Πέτρος ὁ  
 Μεγγός, Σευῆρος ὁ Ἀκέφαλος, Σωτήρηχος,  
 ἐκ Σαμαρίας Καππαδοκίας, Φιλόζενος  
 ἱερεὺς πόλεως, Ἀμφιλόχιος ὁ Πισίδης, Ἰα-

taphrygastae et Montanistae, Ascodrugitae.  
 28. Pepuliani. 29. Priscilliani, Quintiliani,  
 quos consequuntur Artotyritae. 30. Tessaer-  
 kai-decatitae. 31. Alogi. 32. Adamiani. 33.  
 Sampsaeci, qui et Elcesaei. 34. Theodotiani.  
 35. Melchisedechiani. 36. Bardesiani. 37. Noë-  
 tiani. 38. Valesii. 39. Kathari, qui et Anabiti.  
 40. Angelici. 41. Apostolici, qui et Apotactio-  
 tae. 42. Sabelliani. 43. Origenarii, qui et  
 Aeschropoei. 44. Origeniani alii qui et Ada-  
 mantii. 45. Paulus Samosatensis. 46. Mani-  
 chaei. 47. Hieracitae. 48. Meletiani. 49.  
 Ariani, qui et Ariomanitae. 50. Audiani. 51.  
 Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Semiariani.  
 54. Pneumatomachi. 55. Aëriani. 56. Aëtiani,  
 qui et Anomoei, et Eunomiani, et Eudoxia-  
 ni. 57. Dimoeritae, qui et Apollinaritae. 58.  
 Antidicomarianitae: Isti faciunt ad invidiam  
 nominis, inter placentulas, quas vocant, col-  
 lyridas Mariae. 59. Messalini. 60. Euchtiae.  
 Hucusque Sanctus Epiphanius exposuit. Post-  
 haec haereses portenta fuerunt hi: Euagrius  
 et Didymus, qui secundum dogmata Orige-  
 nis, puta praeeexistentiam atque restitutionem  
 senserunt. Theodorus Mopsuestenus, Dio-  
 dorus et Nestorius, qui suo sensu duos adstruant  
 esse filios. His concinit Mares, vir Persa, et  
 epistola, quae dicitur, Iba. Secundum hos,  
 Eutyches imaginationem, opinionem et con-  
 fusionem sentiens: quem quidem sequuntur  
 Dioscorus, Theodosius, Caianus, Timo-  
 theus, qui et Aelurus, Petrus, qui et illud  
 commentus est: nempe, ut trishagio hymno  
 accederet quartus σαυρωθεὶς, id est, crucifixus.

Petrus

pp) Κυρτιλιανοί.

qq) Βαρδησιανοί.

rr) Ναβήτιοι Nouatiani. v. Cotelier. I. monu-  
 ment. p. 776.

ss) Παύλινος ἀπὸ Παύλου τῷ Σαμοσατίῳ.

tt) Ἰεραιῖται, Μελετιανοί.

uu) Ἡμιάρσιοι.

vv) Προῦπαρξιν.

ww) Ἰβν.

xx) Ἰλν.

καὶ ὁ Σύρος, καὶ Ἰουλιανός· καὶ ἂν τις κατ' αὐτὰς τοιαύτας.

Petrus Mungus, Severus ille Acephalus, Soterichus ex Caesarea Cappadociae, Philoxenus Hierapolitanus, Amphilocheus Pisidiae, Jacobus Syrus, et Iulianus: et si quis secundum hos talis fuerit.

Si quis nouam editionem huius pandectis curare velit, operae pretium fuerit conferre codices MStos, vt caesareum, de quo *Lambecius* III. p. 138. seq. <sup>99</sup>) et Coislinianos, quorum meminit *Montfauconus* pag. 139. 190. (vbi etiam prologum ab alio auctore praemissum exhibet

- <sup>99</sup>) S. p. 349-355. ed. Kollar. de cod. LXXIII. nr. 9. In illo codice, finito indice capitum, sequuntur *Constantini Tarsitae*, qui totum illum codicem sua manu exarauit, *Στίχοι* in laudem eiusdem operis, siue epigramma, quod *Lambecius* p. 350. euulgauit. Quod ad vitam S. Euphrosyni praemissam adinet, Kollarius ad pag. 352. postquam repetinerat Fabricii nostrum locum, contra illum ac *Lambec.* ea, quae sequuntur, adnotauit: „At vero multo cautius *Lambecius* egisse censendus est, quando vtramque hanc vitam Euphrosyni scilicet et Eucharisti in indice tertii huius libri non sub Antiocho, verum sub anonymo locauit: nam coniectura eius omnino incerta est, et multo incoertior illa, qua [*Lambec.* p. 351. in nota 3.] coniecit, librum quintum et sextum de vitis patrum esse Antiochi opus, quum historia de Antiocho exstet etiam in Apophthegmatis, a *Cotelerio* monumentor. eccles. gr. editis; tom. I. serie alphabeti. Porro, quod ad Pandectem Antiochi, vt fertur, huius adinet, is siue codicum etiam Coislinianorum ope in bibliotheca nostra pulcherrime vulgari iterum posset, vbi pluribus exemplis in diuersis codicibus exstat, quemadmodum etiam vita S. Euphrosyni.“ Haecenus Kollarius. In eodem codice sequitur nr. 10. anonymi cuiusdam auctoris narratio breuis de vita memorati Antiochi, quam *Lambec.* p. 354. sq. graece publici iuris fecit. — Insuper in cod. vol. pag. 480. in cod. Vindobon. LXXXIX. nr. 8. est anonymi cuiusdam *breuiarium* (ἐκλογὴ) *diuinarum scripturarum*, paragraphis trecentis distinctum, quod Kollario in nota A. compendium Pandectis S. scripturae Antiochi monachi esse videtur. — In vol. IV. pag. 380. in cod. CLXV. nr. 8. sunt *Pandectae* S. scripturae orat. triginta tres. — In vol. V. p. 460. et 461. codd. CXCI.

(simili cod. LXXIII.) et CXCI. *Pandectas* etc. et in posteriore, notat *Lambec.* προσευχὴν ἐξομολογησὺς, s. orationem confessoriam, quae capiti 130. s. ultimo adnexa est, numerari caput centesimum tricesimum primum. — In vol. V. p. 629. in cod. CCCXXVII. nr. 4. Antiochi narratio vitae S. Euphrosyni. — In vol. III. p. 102. in cod. XXV. nr. 3. sunt Antiochi et aliorum sententiae. — Monacii in cod. Bavar. XLVII. Antiochi ad Eustathium capita diuersa CXXX. praemissis epistola Antiochi ad Eustathium, et prologo. v. cl. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1803. part. 6. pag. 4. sq. qui etiam adnotat, capita quaedam in indice et in ipso codice differre. — Venetiis in cod. Naniano CXXXVIII. nr. 1. 2. sermones Antiochi. v. cat. codd. gr. Nan. p. 297. — in cod. Marc. CXXXIV. praemissis epistola ad Eustathium et prologo integro, atque adiecta exomologesi, cum breui narratione de Antiocho: insuper addito *Arsenii*, monachi, epigrammate in Pandectem, versibus 130. iambicis. v. catal. codd. gr. Marc. pag. 77. — Florentiae in cod. Laurent. XXVIII. plut. 4. optimae notae et saec. XI. exarato, praemissis epistola ac prologo: deest vero Exomologesis, s. περί προσευχῆς. Eadem opp. cum exomologesi ibid. in cod. XIII. nr. 1. plut. 60. v. *Bandin.* catal. codd. gr. Laur. I. p. 551. et II. p. 602. — Paris. in quindecim codd. bibl. publ. adde *Montfauc.* in Palaeogr. gr. p. 72. — In cod. *Vossiana* varia capita. v. cat. bibl. Leidens. p. 402. nr. 12. — Mosquae in cod. synod. III. Pandectes capp. 130. praemissis epistola et prologo, atque in fine προσευχὴ ἐξομολογησὺς. Post istam leguntur variorum patrum graec. ἀποσπασμάτια, in formam orationis, forsan ab eodem Antiocho digesta, indice *Matthaei* in Notit. MSS. Mosquens. p. 13. sq. qui multus est de cod. — Secundum cat. MSt. Angliae



exhibet graece et latine) et pag. 297. etc. *Lambecius* in caesareo illo codice etiam reperit Pandecti praefixam *βίον σύντομον Εὐφροσύνης μαγείας*, narrationem compendiarum vitae S. *Euphrosyni*, coqui cornobialis, incertum, quo auctore, et necdum editam, et aliam *περὶ Εὐχαρίστη κοσμικῆς* de *Eucharisto*, Aegyptiaci cuiusdam vici accola, quam latine dedit *Herib. Rosweidus* in libro sexto de vitis patrum pag. 496. Duo quidam patrum rogabant Deum, ut ostenderet eis etc. quem totum sextum librum Antiocho nostro velut auctori *Lambecius*tribuendum incerta coniectura coniicit. Fuit etiam MS. in bibl. Petri Francii pag. 18.

Alius ab his *Antiochus*, ad quem varia opuscula feruntur sub S. *Athanasii* nomine, ut quaestiones ad Antiochum, quas *Athanasio*, qui ab a. 1302. ad 1313. patriarcha Alex. fuit, scriptas adfirmabat *Oudinus* in triade dissertationum diss. II. pag. 83. seq. 97. 100. et diss. III. pag. 50. seq. in eo haud dubie falsus, quin quaestiones ad Antiochum a Mich. Glyca, qui ante a. 1150. scripsit, [P] pag. 91. et 97. annalium memorentur. *Διδασκαλία* ad Antiochum edita primum graece et latine ab *Montfaucono* tom. III. Opp. *Athanasii*, pag. 252. et scriptum de poenis inferni pag. 264. inscribitur *πρὸς Ἀντίοχον Δεσπῶν*. [conf. Thesaur. ep. Lacrozian. tom. III. pag. 128.]

### *Alii Antiochi.*

[*Antiochus*, rex, Apollonii liber: est historia romanensis de rebus gestis Apollonii, regis Tyrii, et *Antiochi* regis, e graeco in lat. per anonymum translata, in cod. *Laudi* XXXIX. siue nr. 1302. cat. MSS. Angliae etc. I. (et *Parisi.* in bibl. publ. de quo fabuloso libro multus est *Montfaucon.* in Bibl. bibliothecar. MSS. II. pag. 754. qui notat in imo margine auctorem nominari *Godofr. Vrbinatem.*) — ib. nr. 2689. in cod. *Bodlei.* XC. 14. historiola de rege *Antiocho*, cum adplicatione. — Ibid. *Cantabrigiae* in cod. CCLXXXIII. 30. collegii S. *Benedicti*, et tom. II. nr. 3021. in cod. CXXII: bibl. *Norfolciana*, de *Antiocho* rege. *Harl.*]

*Antiochus Aegaeus*, siue *Aegeates*. Infra, in *Sophista*.

*Antiochus Alexandrinus*, cuius *περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων ποιητῶν* laudat *Athenaeus* XIII. pag. 482. idem fortasse auctor libri *περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν*, cuius librum secundum laudat *Ptolemaeus Hephaest.* apud Photium cod. CXC. [conf. supra, vol. II. pag. 413. *Harl.*]

*Antio-*

Angliae etc. in cod. *Barocc.* XXX. fin. capita 116. et cod. XXXII. sermones 31. — nr. 733. in cod. XCI. *Laudi* homiliae 132. — nr. 5771. in cod. *Huntington.* XXIII. capitula 130. *Antiochi* monachi S. Sabae aliorumque, gr. — Secundum *Montfaucon.* bibl. bibliothecar. MSS. praeter memoratos in diuersis bibliothecis codd. p. 134. B. in bibl. *Vaticana*, homiliae etc. pag. 234. B. in bibl. *Neapolit.* ascetica. — p. 492. E. *Mediolani* in bibl. *Ambros.* Epistolae ad *Eustathium* (sic) abbatem, eiusd. sermones CXCI. capita ascetica

XXXI. ad abbatem *Sabbā*, (sic) forsan ibid. p. 494. E. 130. capp. ascetica sunt *Antiochi* nostri. p. 1306. E. in duobus codd. *Mazarin.* iterum p. 1313. Pandectae in duobus codd. *Mazarin.* (aut collectio asceticorum ex pluribus auctoribus, qualis est in cod. *Coislin.* CXVIII. in quo etiam *Antiochus* occurrit et vocatur ὁ πανδότης. v. *Montfaucon.* bibl. *Coislin.* p. 192. add. pag. 197. de cod. CXXII.) conf. *Cane* hist. litt. SS. eccles. I. pag. 575. ad a. 614. *Harl.*

**Antiochus Areae**, Ἀρκάδιον in Phoenicia episcopus, interfuit concilio Chalcedonenſi a. 451. Interdum vitioſe Alocenſis pro Arcenſi ſcribitur, vt Harduino notatum.

**Antiochus Aſcalonita**, cognomento *cygnus*, quem ſecum habuit Lucullus, audiuerunt Cicero, Varro, M. Brutus; quintae auctorem academiae, in quam Stoicorum placita tranſtulit teſte *Sexto Empirico* lib. 1. Pyrrhon. c. 33. vnde Stoicis a quibusdam accenſetur; ab aliis rectius academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. et 15. <sup>22)</sup> et ad Empiricum, qui etiam laudat eius libros τῶν Κανονικῶν.

**Antiochus aſtologus**, cui Iſagogen in Ptolemaei tetrabiblum graece et lat. cum Hieronymi Wolfii verſione Baſil. 1559. fol. ſub Porphyrii nomine editam tribuit *Thomas Gale* pag. 304. ad Iamblichum de myſteriis Aegyptiorum, citans MS. illius iſagoges codicem, e quo corruptiſſima, inquit, multa in editis emendare licet. [conf. ſupra, vol. V. p. 741. nr. 14. et vol. IV. pag. 151. *Hart.*] In illa iſagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apotelesmatica ſive theſaurus apotelesmatum MS. in variis bibliothecis. Vide *Lambetium* VII. p. 257. <sup>24)</sup> *Labbeum* bibl. nou. MSS. pag. 121. 385. etc.

**Antiochus Aureliopolitanus** in Lydia episcopus, qui cum Antiocho episcopo *Capitoliodorus* Paſſoſlinae et Antiocho *Memphite* interfuit concilio Nicaeno a. C. 325.

[**Antiochus Baſſano**, de quo vid. *Fabric.* infra in vol. XII. pag. 403. et *Suareſii* Notit. Baſilicorum, §. 9. p. 28. ed. Chriſti. Frid. Pohlii. De Antiocho *Leſto*, cuius opera et miniſterio poſſimum codex legum *Theodoſianus* a. C. 438. eſt vulgatus, v. *Saxii* Onom. lit. part. I. pag. 504. ſeq. et quos ille laudat. *Hart.*]

**Antiochus Boſtrenſis**, in conciliabulo Ephreſino a. 431.

**Antiochus Cilix**, infra, in Sophiſta.

[**Antiochus**, *Conſtantiae* episcopus. vid. *Aſſemanni* bibl. orient. vol. II. pag. 295. *Hart.*]

**Antiochus cynicus**, infra, in Sophiſta.

**Antiochi**, nescio cuius, *epigrammata* graece, vnum in ſophiſtam oſtentatorem lib. 1. *Anthologiae* pag. 186. alterum in hominem animo et corpore turpiſſimum lib. 2. p. 244. et tertium ibidem, in Galatia nihil non exitioſum hominibus naſci.

[**Antio-**

<sup>22)</sup> S. vol. III. p. 161. nou. ed. — ibid. pag. 537. Conf. *Plutarch.* in vita Ciceron. cap. 4. p. 52. ed. Hutteri, et *Perizon.* ad Aelianum V. H. libr. XII. 25. *Hart.*

<sup>24)</sup> Pag. 192. in cod. XLVII. 4. ex *Antiochi* theſauris capita 44. de aſtologia iudiciaria, v. *Kollar.* Atque in cod. CXXXVII. nr. 1. (*Lambec.* VII. pag. 549.) iſta excerpta diſerte tribuuntur

*Rhetorio.* In cod. cod. nr. 14. (*Lambec.* I. c. p. 198.) *Antiochi* prognosticon de calendis menſium. — In cod. CXLI. nr. 2. in anonimi cuiusdam auctoris ſyntaxmate aſtologico ſunt etiam *Antiochi* apotelesmatica. *Lambec.* VII. p. 557. ſeq. — *Antiochus* aſtologus de ortu heliaco Caniculae, in cod. CCXLII. *Th. Gale.* f. hr. 6076. cat. MSS. Augliae, tom. II. *Hart.*

[Antiochus, *Damasci dux*, Sabini filius: de quo v. *Assmann*. bibl. orient. vol. I. pag. 247. *Harl.*]

[P] Antiochus *historicus*. Vide in Sophista et Syracusano.

Antiochus *Laodicenus*, scepticus, qui Zeuxidem audiuit. *Laërt.* IX. 106. 116.

Antiochus, *Macrae* in Lydia episcopus, qui interfuit synodo Photii a. 879.

Antiochi, *medici*, diaetam, qua octogesimum aetatis annum integris sensibus viribusque superavit, laudat Galenus libro V. *ύγιεινών* tom. IV. edit. Basil. pag. 269. seq. Citatur Antiochus saepius ab Aëtio, Aegineta et eodem Galeno. *Fabr.* De quinque Antiochis *medicis*, in his de Antiocho *martyre*, v. infra in Elencho medicor. veterum, f. vol. XIII. pag. 64. ed. vet. vbi quoque pag. 316. in nota, et pag. 355. de *Paccio*, f. *Pacio*. siue *Pacchio Antiocho*, ophthalmico, agitur. *Harl.*

Antiochus, *Memphites* episcopus, interfuit concilio Nicaeno a. C. 325.

Antiochus *Pacius ophthalmicus* Galeno memoratus.

Antiochus, *Rhesaenas* in Mesopotamia episcopus, qui interfuit concilio Nicaeno a. C. 325. et Antiocheno a. 341. [sed v. *Assmann*, in bibl. orient. III. p. 588.]

Antiochus *Samosatenus*, qui interfuit concilio CPol. a. 381.

Antiochus *scepticus*. Supra in Laodicensi.

Ad Antiochum *scholasticum* exstant Isidori Pelusiotaepistolae.

[Antiochus *Silentiarius*, ad eum scribit Theodor. Studita. v. *Montfaucon* bibl. Coislin. pag. 148. et 318. *Harl.*]

Antiochi *sophistae βιβλίον, ἀγορὰ ἐπιγραφόμενον*, citatur a *Phrynicho* pag. 32. Eiusdem, ut videtur, Antiochi mentio apud *Pollucem* VI. 99. et in graecis ad Hermogenem scholiis pag. 13. De hoc Aegeate Cilice sophista et cynico videndi *Philostratus* lib. 2. de *Sophist.* pag. 568. seq. qui praeter declamationes alia eius *φροντισματα* et, (quam laudat in primis,) *Historiam* commemorat, tum *Dio Cassius* lib. LXXVII. pag. 878. et ex eo Suidas in *Ἀντίοχος αὐτόμολος*. *Fabr.* Add. *Eudociam* in *Ἰωνιᾷ* p. 58. *περὶ Ἀντιόχου τῆς ἑήτορος*. *Harl.*

Antiochus *Syracusanus*, Xenophanis F. scriptor πάνν ἀρχαῖος et Timaeo antiquior, qui rerum sicularum historiam libris IX. a Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. et σύγγεγραμμα περὶ Ἰταλίας composuit. De eo *Vossius* lib. IV. *Hist. graec.* pag. 456. sq. Eius nonus historiarum citatur etiam a *Clemente Alex.* pag. 22. protreptici, et *Theodorito* in curatione graecar. adfect. pag. 115. In bibl. graeca doctissimi Meursii Antiochus Xenophanis a Syracusano male distinguitur, quod ipse haud dubie, si librum viuis potuisset edere,

edere, emendasset. *Fabr.* Vide plura supra, in vol. II. p. 352. seq. et in *Mongitor.* bibliotheca ficala, tom. I. pag. 40. seq. *Harl.*

*Antiochi Syriae reges* fuere duodecim, de quibus Io. Vaillantius in Seleucidarum imperio ex numismatibus illustrato, ut Visserius aliosque annalium V. T. scriptores et interpretes librorum Maccabaicorum praeteream. I. *Soter*, Seleuci F. ante Christum natum ab a. 283. ad 262. II. *Θεός* ab a. 262. ad 247. III. Magnus, qui etiam *Philometor*, Seleuci secundi frater ab a. 224. ad 187. IV. *Επιφανης* ab a. 176. ad 164. V. *Eupator* ab a. 164. ad 162. VI. *Balae F.* ab a. 145. ad 143. VII. *Antiochus Sidetes* ab a. 138. ad 131. VIII. *Grypus* ab a. 123. ad 97. [P] IX. *Cyzicenus* ab a. 114. ad 97. X. *Pius* a. 95. XI. Seleuci sexti frater a. 94. XII. *Dionysus* a. 87. seq. ante Christum natum. Ex his tertius, cuius theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. et Plinius Valerianus de re medica IV. 18. [Addendus est Antiochus XIII. Asiaticus, a Lucullo a. V. C. 685. in autum regnum restitutus, a Pompeio a. V. C. 690. Syria priuatus, Commagene ei relicta. v. Eckhel. Doctr. Num. Vet. tom. III. p. 248. *Beck.*]

[*Antiochi Tiburtii* (sic) Chiromantia *Romae* in bibl. Vatic. inter codd. Alexandri Petauii. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. I. pag. 87. C. sed a *Ios. Maria Mucciolo* in catal. MSS. tom. *Malatestinae Caesenatis* bibl. tom. I. p. 111. sq. *Antiochus Tibertus* dicitur. Nam *Mucciolo* §. VII. postquam antea *Darii Tiberti*, (circ. a. 1492.) equitis Caesenatis libris quaedam memoriae prodiderat, nr. 33. „*Antiochus*, ait, etiam ex illustri illa familia, (*Tiburti*) libros scripsit *Physiognomiae* et *Chiromantiae* festiuissimos, ut de rebus scilicet prorsus ineptis,) de quibus copiose loquitur *Varilas* in *Anecdotis Florentinis*, lib. 7. pag. 18.“ *Harl.*

*Antiochiani*, Corinthi Hieronicae Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδία Ῥωμαίοις προαχθέντων ἀφ' ἡγασιν narrationem de rebus ipsius aetate in Armenia, Mesopotamia et Media a Romanis gestis ut ineptam perstringit *Lucianus* libro de scribenda historia tom. II. pag. 623. seq. edit. *Amst.*

V. SEVERIANVS Gabalorum in Syria episcopus, Iohannis Chrysostomi amicus primum, mox aemulus et inimicus <sup>b)</sup>, quo ipso non leuem maculam adpersit nomini suo, laudisque haud parum amisit, licet ob eloquentiam et ipse a quibusdam Chrysostomus <sup>c)</sup> adpelletur. Obiit Theodosii iunioris, quem sacro baptismo tinxerat, temporibus <sup>d)</sup>, adeoque post a. C. 408. *Fabr.* Conf. *G. Caue* Hist. litt. SS. eccles. tom. I. pag. 375. — *L. Ell.*

Ss: 2

du

b) *Socrates* VI. 11. et 24. *Sozom.* VIII. 10. *Niceph.* XIII. 9. *Palladius* in vita Chrysostom. E recentioribus *Tillemont.* tom. XI. memor. pag. 171. seq. *Gotfridus Hermantius* in Io. Chrysostomi vita etc.

c) *Rich. Montacutius* tom. I. Orig. ecclesiast. pag. 112.

d) *Gennadius* c. 21. de script. eccles. in codice vetustissimo Corbeicensi: *Seuerianus Gabanae.*

*ecclesiae episcopus — moritur minores Theodosio, filio suo in baptismo, imperante. Fabr.* *Seuerianus* a *Gennadio* l. c. vocatur vir in diuinis scripturis eruditus, et in homiliis declamator admirabilis, et additur, eundem ab *Arcadio* et *S. Io. Chrysostomo* ad faciendum sermonem frequenter vocatum esse *CPolin.* At stilum ei parum felicem, ieiunium et flaccidum esse, nec graeci sermonis elegantiam adtigisse, notat *Caue* I. p. 375. *Harl.*

*de Pin* Nouv. bibl. tom. III. pag. 75. *Ceillier* Hist. gen. des Aut. eccl. tom. IX. pag. 7. 217. 380. seq. *Hamberger*. zuverl. Nachricht. tom. III. p. 29. seq. — *Saxii* Onom. lit. part. I. ad a. 402. *Harl.*

Huius Seueriani Homilias XIV. in *Genesin* MStas se habere testatus est Alexander Brassicanus praef. in Saluianum. Ex illis sermones VI. *Eis κοσμοποισις* de mundi creatione graece edidit *Henricus Saulius* inter S. Chrysostomi scripta tom. VII. pag. 587. fqq. Graece et latine *Franciscus Combefis* in auctario nouissimo bibl. patrum tom. I. pag. 211. Paris. 1672. fol. [Idem sermones et homilia de serpente, gr. cum vers. lat. *Bern. de Montfauc.* in huiusce edit. opp. Chrysostomi, tom. VI. p. 459. fqq. add. supra, vol. VIII. p. 535. *Harl.*] Ex his desumpta fragmenta obseruat *Caucus*, quae in Catena patrum in Pentateuchum, a Francisco Zephyro vulgata latine, ad historiam creationis adducuntur. Nam cetera pleraque ad reliquos Moysis libros Seueri potius sunt, quam Seueriani. *Fabr.* Cfr. *Lambec.* IV. pag. 62. fqq. de cod. CVII. nr. 4. qui adnotat, primam orat. in MS. cod. CX. (apud *Lambec.* IV. pag. 127.) et in ed. Sauliana in principio esse aliquanto auctiorem: add. Kollarii notam, quam conferes, contra *Caucum* de cod. Brassicano. — *Ibid.* pag. 262. in cod. CXLVI. nr. 21. sunt excerpta miscellanea ex Eusebii Pamphili, S. Cyrilli Alex. et *Seueriani* nostri expositionibus in V. T. — *Ibid.* pag. 364. in cod. CLXIV. nr. 6. est interpretatio variarum V. et N. T. quaestionum ex Theodoro Cyrensi, *Seueriano* nostro et aliis diuersis patribus. — *Ibid.* in vol. VI. part. 2. pag. 269. in cod. XXV. nr. 7. est inter collectanea medica graeco-barbara fragmentum *Seueriani* nostri de nomine primi hominis, Adami. — et de hominis adpellatione, in cod. *Escorial.* teste *Pluero* in itiner. per Hispan. pag. 189. — *Paris.* in bibl. publ. cod. DCCLVI. nr. 2. *Seueriani* homilia in mundi creationem. — *ibid.* in cod. DCCLVIII. ac DCCLXXVII. 1. (in adpendice ad catal. II. p. 613.) homiliae sex, (sed in priore mancae) in eadem. — in cod. CCCXLIII. nr. 4. fragmentum, quo explicatur illud *Genes. fecitque deus duo luminaria magna.* — *Florentiae* in cod. Laurent. XXVII. nr. 3. plut. 4. sunt *Basilii* in Hexaëmeron homiliae IX. in quod opus nonnulla adpersa sunt scholia marginalia, in his *Seueriani* nostri. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 550. seq. qui non solum scholion quoddam ad principium homiliae I. de Moyse adfert; sed in nota quoque 2. suspicatur, illa scholia excerpta esse ex eius homiliis in *Genesin*, quas mstas se habere testatus est Alex. Brassicanus praef. in Saluianum. — *Ibid.* in cod. L. nr. 14. plut. 57. excerptum ex *Seueriano* circa mundi creationem et alia theologica: praeterea de XXII. litteris Hebraeorum Moyse traditis a deo in monte Sina; de XII. magnis montibus; de mensibus ap. Iudaeos, Macedones, et Aegyptios; de asse, s. de nummis ac de triginta denariis, quibus venditus est Iesus Christus. v. *Bandin.* l. c. tom. II. pag. 433. — *Sec. Montfaucon* bibl. biblioth. MSS. in bibl. *Vaticana*, (pag. 133. A. et p. 139. B.) in septem codd. — in *Bibl. Cassinensi* (pag. 222. B. ac pag. 225. B. nr. 305.) homiliae. — *Mediolani* in bibl. Ambrosiana, (pag. 523. D.) serm. oacs. *Harl.*

Homilias LXXXVIII. *Seueriani* in homiliario quodam MS. bibl. Ambrosianae exstare testa ur *Mabillonius* tom. I. Musci Italici pag. 13. alias etiam in codice bibl. Casinensis, de quo idem pag. 124. Apud *Decumenium* in 1. ad Corinth. VI. pag. 416. edit. Veronenf. citatur

citatur ὁ ἐν αἰγίοις Σευερίανος τεύχει 15. λόγῳ γ' καφαιλαίῳ 19. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευερίανος ἐστὶν ἑταῖρος.

Eis τὸν ὄφιν τὸν χαλκῆν, *in serpentem aeneum*, homilia incipit: Ὁ τῷ Θεῷ λόγος ἀδελφοί, et graece edita inter tributas Chrysostomo tom. VII. Sauii. [P] pag. 448. Oratio secunda e decem, quas Chrysostomi nomine in lucem dederat card. Sirletus. Sed Seueriano adserunt Io. Damascenus, Hadrianus papa cum synodo Parisiensi, vt notatum Sirmondo ad Ennodium Tricensem pag. 88. [v. supra, vol. VIII. p. 506.]

Eis τὰς σφραγίδας τῶν βιβλίων *de sigillis librorum*, homilia, quae incipit: μέγα τῆς ψυχῆς ἔφοδιον, et legitur tom. VI. Ducaci pag. 138. cum versione Io. Iac. Beureri, et graece tom. V. Sauii. pag. 689. Seueriano vindicatur Theodoretī et Hadriani papae auctoritate. Fabr. Gr. cum lat. versione Bern. de Montfaucon, in huius edit. Opp. Chrysost. tom. XII. p. 402.

Sermo *de pace*, in ecclesia CPol. habitus a. 401. quum a Io. Chrysostomo susceptus est, tantum latine exstat tom. VII. Sauii. pag. 948. Incipit: *In aduentu domini et saluatoris nostri.*

Eis τὴν ἐνανθρώπησιν, *in incarnationem Christi*, homilia, quae incipit: ἐμνήσθη τῷ Θεῷ, edita graece tom. VII. pag. 307. videtur Seuerianum auctorem habere et sub eius nomine latine exhibetur a Combessio in bibl. concionatoria. Seueriano etiam tribuunt viri docti homiliam *de natiuitate Christi*, quae occurrit graece tom. V. edit. Sauii. pag. 846. et incipit: *μυστήριον ζῆνεν καὶ παραδόξον.* In neutra harum leguntur, quae ex Seueriani homilia in natiuitatem adfert Theodorus dialogo secundo.

*De cruce* homiliam et in illud, *tu es, qui venturus es*, vulgavit graece Sauilius inter debia Chrysostomi tom. V. pag. 898. Incipit: Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Eam MS. Mazariiano vsus idem Combessius ex Damasceni auctoritate Seueriano vindicauit et latine a se versam edidit tom. I. bibl. concionariae pag. 36. qui vtraque etiam lingua vulgavit Paris. 1656. 4. cum aliis quibusdam Chrysostomi. Idem testatus est, homiliam *in dedicationem crucis*, ex qua fragmentum produxit Gretserus, integrum exstitisse in bibl. Seorialensi. Quantum Seueriani λόγον εἰς τὸν σταυρὸν citat Damascenus 3. de imagg. tom. I. pag. 385. et εἰς τὰ ἔγκαίνια τῷ σταυρῷ pag. 327. 343. 365. Fabr. In encaenia crucis. Fragn. in cod. Vindobon. CCXLVIII. nr. 10. Lambec. IV. pag. 291. — Paris. in cod. DCCLII. 9. bibl. publ. ibid. in cod. CMLXXIX. nr. 15. Seueriani homilia in coecum a natiuitate. — ibid. in cod. MCVII. 4. et in cod. August. Vindel. (teste Reiser, in ind. MSS. August. pag. 12. nr. 32.) it. in cod. Mosquensi X. in 4. (v. *Matthaei* notit. MSS. Mosquens. p. 307. nr. 45. ed. in 8.) homilia in illud apostoli: *in eo habitat omnis plenitudo diuinitatis.* — Collectanea ex eo aliisque, in cod. August. Vind. pag. 39. v. Reiser. l. c. pag. 39. Harl.

Sss 3

[Eis

e) Inscriptio libri est: *Chrysostomi liber aureus de educandis liberis.* Eiusdem tractatus alii quinque. *Seueriani*, Gabal. episc. liber in S. crucem, Basilii etc. graece ex vetustis codd. card. Mazariini,

cum interpretatione lat. Franc. Combess. Paris. Am. Bertier. 1656. 8. homilia eadem lat. in bibl. PP. max. tom. V. p. 1229. Harl.

[Eis τὰ θεοφάνειον in cod. Mosquens. synod. CCLXXI et edita est hæc homilia a cl. Matthæi in Lectionibus Mosquensib. vol. II. Lips. 1779. 8. p. 1. sqq. — [Incipit: Ἀπο- γλωσσω σήμερον πᾶν ἕμα πρὸς θεολογίαν. Repetita est in Append. ad Gallandii bibl. PP. tom. XIV. p. 145. sq. ibi primum addita lat. versione, cf. Prolegg. ad App. p. VIII. Beck. In cod. Mosquens. CCXLVII. Φῶτις καὶ ὁλοκάρ' ἔδεν διαφύγει. v. Matthæi hoc. cit. p. 193. Harl.]

Ex illi similitudine homilias longe plures Seueriano, sed non satis tuta conjectura tribuunt viri docti, ut videre licet apud *Ehlm du Pin* tom. III. bibl. eccles. et *Tillemontium* tom. XI. memor. pag. 587. seq. Illam vero de morte innocentum homiliam, quae incipit: *Zelus quo tendat, quo profiliat liuor*, et inter sermones Petri Chrysologi legitur CLII. atque inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutiquam Seueriani esse, sed latini scriptoris, ex ipso filo orationis arguit Combefisius, qui tamen homiliam de SS. Trinitate, quae incipit: *οὐ κατὰ τῆς ἁγίας* et inter suppositas Chrysologo, exstat tom. I. edit. nouae p. 832. (Saul. tom. VI. p. 955. et Ducae VI. pag. 160.) nec non alias plures tomo sexto Ducae obuias, Seueriano potius, quam Ioanni Hierosolymitano tribuendas contendit.

[*Definitiones Seueriani*, Florent. in cod. Laurent. XI. 6. plut. 74. Sed cuiam Seueriano sint adscribendae, *Bodm.* in cat. codd. gr. Laur. III. pag. 99. sibi compertum non esse, fatetur. Harl.]

[P] Seueriani κατὰ τῶν αἰρετικῶν citat *Damascenus* in parallelis sacris tom. II. p. 385. seq. 789. *Contra Nouatum Gelafus* lib. de duabus Christi naturis. At *Gennadius* c. 21. de script. eccles. *Legi*, inquit, eius expositionem in epistolam ad Galatas, et de baptismo et epiphaniae sollempnitate libellum *gratissimum*. Citatur etiam Seuerianus apud *Oecumenium* in cap. 1. epist. ad Galatas. Et in *Anastasio Sinaitae* hodego cap. 16. pag. 302. adfertur locus Seueriani in Coloss. II. 2. \*) Alia ex *Catenis* in V. T. libros fragmenta illius graece et latine

f) Atque in cat. MSS. Angliae etc. tom. I. part. 2. p. 68. nr. 2044. de cod. *Oxon.* collegii Iesu citatur *Seueriani episcopi Caralitani* de innocentia: sed tom. I. part. 1. p. 116. nr. 2213. de cod. *Bodlei.* V. *Seueriani* de innocentibus, et tom. II. part. 1. p. 11. nr. 550. de cod. eccles. *Dunelmensis*, *Seueriani* sermo in festo natiuitatis de innocentibus. Teste *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. II. p. 1253. A. in cod. monast. B. M. de *Becco*, *Seueriani* et aliorum in festo SS. innocentium. Harl.

g) Seueriani, a Seuero monacho nominati, in haereticis sacc. VI. numerantur. Secundum *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. pag. 645. A. in bibl. *Bodlei.* excerpta ex Philoponi libro de dogmate Seuerianorum, et ibid. pag. 647. D. Leontii monachi opuscula varia contra *Accephalos*, *Seuerianos* etc. ac pag. 777. D. in cod. card. *Radulphi* *Anastasio Sinaitae* syntagma inscriptionum *ἑρμῆς*, et contra *Seuerianos* aliosque

haereticos. — *Vindobon.* in cod. LXXVII. *Abucarae* confutatio haeresis *Accephalorum*, *Seuerianorum*, i. e. *Iacobitarum*. v. *Kollar.* ad *Lambee.* VII. p. 292. — De secta *Iacobitar.* v. *Affemann.* B. O. tom. I. p. 424. II. p. 67. et tom. III. pag. 305. sq. 355. 379. 385. sqq. etc. ac tom. IV. multis locis. Item *Schroeckh* christl. Kirchengesch. tom. XVIII. p. 631. sqq. — De *Seuerianis* add. *Affemann.* bibl. orient. tom. III. pag. 379. 384. 457. 543. confutantur a *Nathanaele* et *Gabriele Tauraha*, ibid. p. 224. 457. Harl.

h) Add. paullo ante de illa aliisque ineditis homiliis adnotata. In *Theodoriti* dialogis fragm. *Seueriani*. v. supra, vol. VIII. p. 291. — Fragmenta in permultis restant *catenis* patrum aliisque collectionibus: sic in cod. CXII. *Cromwelli*, f. nr. 291. cat. MSS. Angliae etc. in codd. *August. Vindel.* v. *Reiseri* indic. MSS. p. 9. et 39. In codd. *Coislin.* v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 41. 42. 67. 76. 82. 85. 84. 263. 264. et saepius. — Venet.

latine dedit Combefisius Auctar. nouiff. pag. 291-297. poteratque longa plura adferre nisi iure metuisset pleraque quae in Catenis sub *Σεβας. Αβριος*. nomine exstant, vt in illa ad lobuin, Seueri potius esse quam Seueriani.

### Seueriani alii.

Seuerianus in Africa episcopus et confessor sub Genferico. Vide Prosperi Chronicon p. 746.

Aëtio II. et Sigisualto COSS. (a. C. 437.) — Alius Seuerianus in Africa episcopus, qui interfuit concilio Sardicensi a. 347. — Nec non Ceramussensis itidem Africanus, qui interfuit collationi Carthag. a. 411. *Fabr.* Martyrium *Seueriani*, conscriptum a Symeone metaphraste, in cod. XVI. Vindob. nr. 12. vid. *Lambec.* VIII. pag. 506. seq. et Acta Sanctor. ad d. 9. Sept. tom. III. p. 355. et 360. — et de cod. Vindob. XIX. nr. 6. v. *Lambec.* ibid. pag. 567. ibique not. Kollar. — In bibl. *Bodlei.* nr. 485. f. cod. CVI. 10. Cromwell. — *Florent.* in cod. Laurent. XX. 8. plut. 11. d. 9. Sept. diuersum ab edito in Act. SS. ad dictum diem. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 514. — in cod. *Mazarino.* — Vita *Mediolani* in cod. Ambrosiano; — in cod. *Sfortiano*, de quibus v. *Montfaucon.* Bibl. biblioth. MSSStar. pag. 504. E. 702. B. et 1315. D. *Harl.*

Seuerianus, *Africae* proconsul, cuius virtutes impense laudat Apuleius in *Florida*.

Seuerianus, Aphrodisiadis in Caria episcopus, qui interfuit concilio CPol. a. 553.

Seuerianus, Aethusius in Syria episcopus, qui subscripsit epistolae missae ad concilium CPol. sub Mena a. 536.

Seuerianus *Damascius*, eruditione et critica laude insignis, cuius e Damascio meminit Suidas in Νόμος, et Σεβαστιανός. Photius cod. CCXLII. Zeno, imperator, summas ipsi pollicitus est dignitates, si, ethnicorum superstitione relicta, Christianus fieri vellet: quod ille renuit.

[Seuerianus, episc. Caralitanus, cui in cod. Oxon. (vt paullo ante adnotauimus,) fermo de innocentibus adtribuitur. *Harl.*]

Seuerianus Gabalensis in Gallia episcopus, quem aiunt fuisse ante medium saeculi III. et celebrari in quibusdam martyrologiis 25. Ianuar. Ei sunt, qui tribuant sermonem de *paralytico*, qui est inter Petri Chrysologi sermones quinquagesimus. Incipit: *Christum in humanis artibus*. Alius Seuerianus in Gallia episcopus subscripsit concilio Regiensi a. 439.

[*Isidorus* Seuerianus de disciplinis variis, Romae in cod. monasterii Cryptae Ferratae, teste *Montfaucon.* in Bibl. bibliothec. MSSStarum I. pag. 200. B. *Harl.*]

*Venet.* in cod. Marcian. v. catal. codd. gr. Marc. 254. 363. 545. nr. 1. — In cod. *Mazarin.* vid. pag. 17. bis. et 22. et cel. *Morelli* in bibl. MSta *Montfaucon.* Bibl. biblioth. MSSStar. pag. 1309. C. gr. et lat. I. p. 30. et 32. — *Florent.* in codd. *Harl.* Laurent. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. p. 102.



*Julius Seuerianus*, rhetor, de quo dixi in bibl. latina med. et inf. aet. *Fabr.* in ed. *Mansf.* tom. IV. p. 203. Add. *Julii Seueriani* symptomata rhetorices, per *Lucam Fruterium*, Antwerp. 1589. 8. in cat. biblioth. Leidenfis, pag. 270. — *Julii Seuer.* de VII. disciplinis liber, MS. in 4. *Perizon.* *Leidenf.* v. catal. bibl. cit. p. 494. nr. 11. et *Oxon.* in cod. C. collegii corporis Christi, siue nr. 1567. cat. MSS. Angliae etc. I. 2. pag. 51. *Harl.*]

*Seuerianus*, *Pelagianus* episcopus, cuius filius *Agricola* in Angliam haeresin illam intulit, vt narrat *Prosper* ad a. 429. *Florentio* et *Dionysio COSS.*

Omitto *Seuerianum*, (*Seruianum* alijs,) quem paullo antequam moreretur, *Hadrianus* occidi iussit nonagenarium, teste *Dione*; nec non *Seuerianum*, *Gallum*, temporibus *Marci Antonini* caesum omnibus cum copiis ab *Othryade*, *Perfarum* duce, de quo *Lucianus* in *Alexandro Pseudomante*, tom. I. pag. 764. seq.

VL THEODOTVS in *Gennadii* et *Honorii* codicibus, atque inde apud *Possennium* male *Theodorus*, *Sophronio* Hierosol. patriarchae apud *Photium* cod. CCXXXI. ὁ ἐν αἰγίοις Θεόδωρος, vbi *Photius* addit, ne de alio *Theodoto* accipias, Ἀγνύρας ἑὸς ἐπεσάρτησεν, *Ancyrae* (*Galatiae* vrbi) ille praefuit<sup>1)</sup>, *S. Cyrilli* Alex. συναγωγῆς dicitur in *Actis* septimae synodi *Aet.* [P.] VI. Certe inter fortes *Nestorii* aduersarios strenue decertauit a. 431. in synodo *Ephesina*, in cuius actis parte IV. habentur graece et latine hae tres eius homiliae:

I. In die natiuitatis Christi. Incipit: λαμπρὰ καὶ παράδοχος. tom. III. *Labbé* pag. 988. et tom. I. *Harduin.* pag. 1644. et 1668. *Fabr.* In Christi natiuitatem, et in *S. Dei* genitricem, in cod. bibl. *Mazarin.* teste *Montfau.* in bibl. biblioth. MSSarum, II. pag. 1317. C. Hanc et sequentem orat. exstare in Concil. tom. III. pag. 988. et 1008. testantur *Cayl.* et *Oudin.* II. cit. *Harl.*

II. In natalem Saluatoris. Incipit: λαμπρὰ τῆς παρέσης ἑορτῆς. tom. III. *Labbé* pag. 1008. et tom. I. *Harduin.* p. 1654. memoratur in *Actis* synodi septimae actione 6. *Fabr.* *Paris.* in cod. MCLXXI. nr. 14. bibl. publ. duae homiliae in natiuitatem Domini, et nr. 29. ac 30. eiusd. homil. in SS. *Theophania*, atque in festum praesentationis, quae homilia, praefixo *Amphilochii* *Iconens.* ep. nomine, edita est. — Ibid. in cod. DCCLXVI. nr. 2. et MMDCCLI. nr. 14. (vbi dicitur *Theodotus Monremita*) orat. in adnuntiationem *disparae*. — In cod. *Vindobon.* IX. nr. 12. adscribitur homilia illa in natiuitatem Christi *Cyrillo* *Alexandr.* archiepiscopo. v. *Lambec.* VI. part. 1. pag. 82. sq. ibique *Kollar.* not. et quae supra ad vol. IX.

<sup>1)</sup> Conf. de eo *Gennadius* de scriptor. eccles. cap. 55. et *Fabric.* ad illud in bibl. eccles. *Guil. Cave* in Hist. lit. de scriptor. eccles. I. ad an. 430. p. 415. (quo iudice, stilus eius est facilis ac perspicuus, in disputando cum haereticis acer et vehemens, aduersarios punit simul et adlicit, et orationis vehementiam admirabili quodam situatatis temperamento lenire solet; isque subiicit iu-

dicium *Hollsteti* praefat. ad expositionem symb. *Nicaeni*.) *Tillemont.* Mem. eccles. vol. XIV. ad vitam *Cyrilli* *Alexandr.* art. 11. *Du Pin* Hist. eccles. vol. IV. p. 46. f. in *Nouv. bibl.* p. 69. *Oudin.* comment. de scriptt. eccles. I. col. 1172. sqq. *R. Ceillier* Histoire gener. des AA. eccles. tom. XIII. p. 448. *Hamberger.* zuverläss. Nachricht. tom. III. p. 125. ad a. 431. *Harl.*

vol. IX. pag. 493. nr. 175. adnotauit; add. in cod. vol. pag. 507. nr. 4. de *Proclo*, cui eam attribuit *Vincentius Riccardus*, in ed. Romae 1630. 4. pag. 143. animaduertente Kollario, l.c. — Sed *Theodoti* Ancyrani nomen prae se fert in cod. *Vindobon.* LXXVI. nr. 43. in quo numero tres *Theodoti* homiliae nominantur: 1) contra *Nestorium*; 2) in natalem soteris nostri; 3) die natali soteris nostri habita, et in concilio Ephesino lecta. v. *Lambet.* III. pag. 391. ibique not. Kollar. *Harl.*

III. *Contra Nestorium*, in die S. Ioannis euangelistae. Incipit: Ὅπερ ἐστὶ τοῖς σῶμασι ἡμῶν ἱερέας. tom. III. *Labbei* pag. 1024. et tom. I. *Hardum.* pag. 1665. Huic homiliae quadrat, quod *Gennadius* c. 55. de *Script. eccles.* ait, *Theodotum*, quum adhuc Ephesi versaretur, scripsisse aduersus *Nestorium* librum *redargutionis et refutationis dialectica quidem arte ordinatum, sed auctoritate sacrarum scripturarum detextum. Multis enim adser-tionibus usus est, antequam Scripturarum testimonia poneret* \*). Praeterea ex illius scriptis exstant:

IV. Εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τῆς. *Expositio Symboli sanctorum CCCXVIII. patrum concilii Nicaeni.* Hic titulus est in codice MS., ex quo primum latina versione donatum a *Luca Holstenio*, vtraque lingua vulgavit, et *Clementi IX.* pontifici max. dicauit *Franciscus* cardinalis *Barberinus*. Rom. 1669. 8. v. libr. diurn. de letterati di Roma, 1670. pag. 29. *Franciscus* vero *Combesis*, qui cum noua versione et notis suis, subiuncta S. Germani patriarchae CPol. homilia in *Mariae dormitionem*. iterum edidit Paris. 1675. 8. pag. 1. sqq. maluit inscribere librum *aduersus Nestorium* siue *Nestorii ex Scriptura et fide concilii Nicaeni confutationem.* (v. *Journ. des Sav.* 1675. pag. 249.) Scriptus est ad *Lausum*, vt suspicor, qui ipsi pag. 90. *Φίλη κεφαλή.* Ex hoc libro locus, qui exstat pag. 11. edit. Rom. citatur in *Catena MS. bibl. Barberinae* ad *Actor.* III. 15. Etiam in *Aetis Synodi VII.* actione 6. inter *Theodoti* huius scripta memoratur *ἐρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.*

V. Εἰς ἁγίαν Θεοτόκην καὶ εἰς τὸν Σιμεῶνα. In *S. deiparam et Simeonem.* Incipit: προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Edita ab eodem *Combesio* graece et lat. inter *S. Amphilo-chii* Iconiensis opera pag. 36. At neque huius est, neque, vt *Sirmondo* et *Labbeo* vi-sum, *Amphilo-chii* *Sidetae*, sed, vt ex *Nicephori* CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti obseruauere, *Theodoti* Ancyrani, sub cuius nomine eandem latine ad MS. *Mazarinianum* recensitam exhibet idem *Combesius* in bibl. concionatoria. [v. supra, vol. VIII. p. 376. nr. 4.]

[*Theodoti* ep. Ancyrani, Opuscula nunc primum collecta et digesta in *Gallandi* bibl. vett. PP. tom. IX. p. 423. sqq. scil. *Expositio symboli Nicaeni* p. 425. sqq. *Homiliae, sermones, orationes* (sex) p. 440. sqq. add. *Prolegg.* p. XXVII. sq. Tres *Homiliae* ex actis concilii Ephesini, reliquae tres, quarum duae postremae latine tantum editae, e *Combesio* petitae sunt. *Beck.*]

[P] *Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.*

VI. *De Spiritu S. Deitate libri III.* *Theodotus* ipse in symbolum Nicaenum p. vlt. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρέργῳ νῦν εἰρησθῶ περὶ τῷ πνεύματος τῷ ἁγίῳ, ἐντελέζον ἡμῶν

k) Edita est in *Io. Patusae* encyclopaedia philologica, vol. II. p. 366. et pag. 369. *Theodoti* homilia in natiuitatem soteris. *Harl.*

ἡμῶν περὶ τῆς Θεοῦ δεσποτείας αὐτῷ δηλεγμένων ἐν τρισὶν ἑτέροις βιβλίοις, οἷς ἐντυχῶν, ζυνοδοξάζμενον πατρὶ καὶ υἱῷ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῆς Θεᾶς διδχθήσῃ γραφῆς. *Verum illud obiter nunc dictum sit de Spiritu S. de cuius diuina maiestate plenius in aliis tribus libris disputauimus: quos si legeris, Spiritum S. pari honore cum patre et filio conglorificatum in sacris litteris, discer.*

VII. Οἱ πρὸς Λαῦσον λόγοι κατὰ Νεστορίαν, ἐν τῆμοις ἔξ. *Contra Nestoriam libri sex ad Lausum. Memorantur in Actis septimae synodi, actione VI. tomo IV. edit. Harduin. pag. 405.*

VIII. Λόγοι siue *Homiliae* sex in iisdem Actis septimae synodi, siue secundae Nicaenae a. C. 787. celebratae memorantur. 1. εἰς τὰ Φῶτα in *sacra lumina*. [v. ad nr. 2.] Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiquis et probatis descriptam *Combesius*, ut ipse in notis ad Theodotum pag. 77. testatur.

2) Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν. *In Eliam et viduam.*

3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. *In S. Petrum et Iohannem.*

4) Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθημένον πρὸς τὴν ὀρεαίαν πύλην. *In claudum sedentem ad speciosam portam.*

5) Εἰς τὰς τὰς τάλαντα λαβόντας. *In eos, qui talenta acceperant.*

6) Εἰς τὰς δύο τυφλὰς. *In duos caecos.*

Iconoclastiae aduersus iconolatrias hoc Theodoti Ancyranum laudabant testimonium: Τὰς τῶν ἁγίων ἰδεῖας ἐκ ἐν εἰκόσιν ἐξ ὑλικῶν χρωμάτων ἀναμορφῶν παρελήφαμεν, ἀλλὰ τὰς τέτων ἀρετὰς διὰ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ αὐτῶν δηλεγμένων, οἷον τινὰς ἐμφύχας εἰκόνας αἰαμάττωται, ἐκ τέτων πρὸς τὸν ἴμοιν αὐτοῖς διεχειρόμενοι ζῆλον. Ἐπὶ ἐπάτωσαν οἱ τὰς τοιαύτας ἀνασηλῶντες μορφὰς, πρίαν ἐκ τέτων ἀρεὰ καταπολαύοιεν ὠφελεῖας, ἢ ἐν ποῖα διὰ τῆς τέτων ἀναμνήσεως ἀνάγονται πνευματικῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' εὐδελον ὡς ματαῖα ἢ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ διαβολικῆς μεθοδείας εὐρημα. Postrema verba etiam esse Theodoti, notat, ut *Dallaeus* II. 5. de imaginibus pag. 227. suspicabatur, patrum CPolitanorum, patet ex *Nicephori* CPol. antirrheticis et *Theodori Studitae* epistola II. 36. ad Naucraticum tom. V. opp. *Sirmondi* p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur respondere, non synodi septimae patres, negare illum esse Theodoti. *Fabr.* — *Eclogae Theodoti, Cantabrig.* in cod. X. coll. S. Trinitatis, f. nr. 479. cat. MSS. Angliae etc. tom. I. part. 3. pag. 99. — ibid. nr. 1054. in cod. XXIV. coll. Caio-Gonvillens. *Theodotus*, (nescio, quis?) de veritate et falsitate. — *Fragmenta in Catenis patrum.* v. *Montfaucon.* bibl. Coislin. pag. 77. et 137. in cod. LXX. — eundem in bibl. biblioth. MSS. pag. 702. E. supra, in vol. VIII. pag. 695. fct. XX. *Harl.*

Alia

[C] *Alii Theodoti.*

Theodotus *Alabandensis* in Caria episcopus, qui cum Theodoto Claudiopolitano a. 451. interfuit concilio Chalcedonensi.

[Theodotus, *anagnostes*. Ad eum scripsit Io. Chrysostomus. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 570. 572. *Harl.*]

Theodotus ab a. C. 421. *Antiochenus* episcopus, quem Apollinaristas non paucos ad ecclesiam reduxisse testatur *Theodoritus* V. 38. Hist. de illo videndus *Henricus Noris* in historia Pelag. lib. II. cap. 4. *Fabr.* Vid. Photii cod. LII. et infra de h. cod. in capite de Photio. Adde infra vol. XI. p. 395. vet. ed. de synodo Hierosolymitana, cui Theodotus Antiochenus praefedit.]

[Theodotus, *archiepiscopus*. v. *Montfaucon.* bibl. Coislin. pag. 294. et indic. ad illam, h. voc. *Harl.*]

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, patriarcha CPol. ab a. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, rhetor, qui Ptolemaeum ultimum Aegypti regem docuit, eique fuit auctor, ut Pompeium nec reciperet apud se, nec dimitteret, sed interficeret, caputque Pompeii Caesari hoc auersanti obtulit, ipse postea interfectus iussu Bruti. Vide *Plutarchum* Pompeio pag. 660. Caesare pag. 730. et Bruto pag. 999.

Theodotus, *Claudiopolitanus* in Ponto episcopus: supra in Alabandensi.

Theodotus *coriarius*, patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui saeculo secundo haeresin suam sparsit, de qua adpendix *Tertulliani* in praescriptione aduersus haeret. cap. ult. *Hippolytus* contra Noëtum. *Eusebius* V. 28. Hist. *Hieronymus* contra Heluid. *Epiphanius* et *Damasceus* de haeresibus 54. *Philastrius* c. 50. *Augustinus* et auctor praedestinati c. 33. etc. E recentioribus *Io. Pearsonius* Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. *Sirmondus* tom. II. Opp. p. 474. seq. *D. Mich. Waltherus* diss. *Iesus ante Mariam*, §. 10. seq. et *Thom. Ittigius* *ὁ μακαρίτης* de haeresiarchis apostolicae et apostolis proximae aetatis pag. 259. seq. *Fabr.* conf. supra, vol. VII. p. 124. sq. in primis not. e. p. 149. not. g. et pag. 180. *Harl.*

[Theodotus, *diaconus*, et Theodotus *exconsul*. Ad eos scripsit Io. Chrysostomus. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. pag. 568. 569. et 570. ter. *Harl.*]

[Theodotus, *dux exercitus*. Ad eum scripsit Theodorus Studita. v. *Montfaucon.* l. c. p. 324. *Harl.*]

Theodotus, *Eurocas* in Epiro episcopus, qui interfuit concilio CPolitano sub Menna a. 536.

[Theodotus, *Gangrensis*, in Paphlagonia, et eius vxor, *Rufina*, pietatis laude insignes. v. plura apud *Kollarium* in nota ad Lambecii commentar. VIII. pag. 469. *Harl.*]

Theodotus, *Gordenorum* episcopus in Lydia, qui subscripsit Synodico Sardenfis concilii misso ad Leonem imp. post a. 451.

Theodotus *grammaticus*, citatur in Etymologico magno, voce 'Οἰγῶτες.

Theodotus, *Hierapolitanus* in Syria episcopus, qui interfuit concilio CPol. a. 381.

[Theodotus, *Laodicensis* episcopus et medicus. v. infra in elencho medicor. vett. vol. XIII. pag. 433. *Harl.*]

[Theodotus, *Manichaeus*, compescuit bellum et caedem exortam inter Baanitas et Sergiotas. v. Photii narrationem in epitome de Manichaeis repullulantibus, in *Montfauc. bibl. Coislin.* pag. 371. seq. *Harl.*]

Theodotus, *medicus* Atheniensis, cuius apud *Aristidem* rhetorem mentio tom. I. pag. 485. 502. 525. etc.

Theodotus *Montanista* apud *Eusebium* V. 3. et 16. hist. Pacianum epist. 1.

[Theodotus, *patricius*. Ad eum scribit Theodorus Studita. v. *Montfauc. bibl. Coislin.* pag. 324. *Harl.*]

Theodotus *philosophus*, cuius quartus aduersus Epicurum liber citatur a Laërtio X. 5. Alius philosophus hoc nomine, cuius vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sideres, Triboniani Icti Iulianiano imperitante aequalis, de quo Suidas in *Τετθ.* [Alius, v. supra, vol. III. pag. 190. *Harl.*]

[P] Theodotus *Phoenicius* Historicus, cuius scripta in graecam linguam transtulit *Laetus*, scriptor *Φαινικίων*, teste *Tatiano* pag. 171. *Clemente Alex.* I. Strom. pag. 326. ex *Eusebio* X. 12. praeparat euangel. et si in Tatiani codicibus pro Laeto est *Χαίρος*, in *Eusebii* *Ἀσπρος*. Huius Theodoti mentionem facit *Iosephus* 1. contra Apionem pag. 1051. [v. supra, vol. I. pag. 326. sect. IV.]

Theodotus pictor, de quo *Naeuius* apud *Festum* in *Penum*.

Theodotus, *poëta* graecus, quem ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων laudat *Eusebius* IX. 22. praeparat. et ex eo nouem hexametros adfert de vrbe Sicima, qui emendatius leguntur apud *Grotium* ad *Iohann.* IV. 5. [add. *bibl. patr. Paris.* 1624. vol. VIII. p. 158. fol. supra, vol. VIII. pag. 625. *Harl.*]

Alius Theodotus *poëta*, de quo *vetus* interpres ad *Ouidii* *Ibin* V. 467. *Theodotus poëta fuit, qui cum liberius in Mnesarchum regem scripisset, ab eo crudeliter in Apollinis aede caesus est. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepissent Liparium castrum, fortissimum illorum de caastro, Phoebos mactasse, unde Gallus:*

*Theudotus in bello Phoebos datur hostia, quamuis  
Nequaquam fit homo victima grata Dei.*

Verba

Verba: Opidiū in. Ibi, v. 467. fuit: *THEODOTUS*

*Victima vel Phoebō sacras matris ad aras*

*Quem talit a sacis Theodotas hoste necem.*

vbi Domitius Calderinus adnotat, se reperisse Theodotum Bactrianorum regem ab Arface rege Parthorum fuisse inactatum. Sed *Iustinus* XLI. 4. Theodotum illum, (qui Straboni *Διόδωρος* lib. XI. p. 515.) mortuum scribit, ab Arface fuisse inactatum, non scribit. [v. supra, vol. II. p. 324. ibique not. III. *Harl.*]

Theodotus, *Palactenſum* Cypri episcopus, interfuit synodo Nicaenae secundae a. 787.

[Theodotus, *presbyter* monachus, ad quem scribit Io. Chrysostomus, v. *Montfauc. bibl. Coislin.* pag. 569. 570. *Harl.*]

Theodotus *pythagoreus*, qui, ne conscios coniurationis pröderet, linguam dentibus demorsam in tyranni faciem inspuat, vt ex Timothei Pergamēni libro de philosophorum fortitudine narrat *Clemens Alex.* IV. Strom. p. 496. et *Theodoritus* VIII. de curat. graecar. adfect. p. 120. [v. supra, vol. I. p. 876. *Harl.*]

Theodotus, *Seleuciensis* in Isauria episcopus, interfuit concilio CPol. a. C. 553.

Theodotus *Sidonius* (Straboni XVI. p. 757. *Διόδωρος*). frater Boethi peripatetici philosophi, philosophus et ipse.

Theodotus *sophista*, qui Lolliani et Herodis Attici pridem auditor, deinde aemulus, primus Athenis docuit stipendio ab imperatore Marco Antonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus *ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ἱστορικῆς ὁφέλες*. Vide *Philostratum* lib. 2. de Sophist. cap. 2. pag. 566. seq.

[Theodotus, *strategus*, (alii codd. Theodorus strategus;) ad eum scribit Theodor. Studita. v. *Montfauc. bibl. Coislin.* pag. 144. *Harl.*]

[P] Theodotus *Tarentinus*, inter pythagoricos memoratur a Iamblichō.

Theodotus *trapezita*, auctor Melchisedecianorum, de quo b. doctor meus *Thom. Ittigius* diss. de haeresiarchis pag. 261. Hūc vtpote Valentini sectae fauenti, non Coriario eius aequali, tribuendas esse *eclogas*, quae ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, et cum Combesii versione a me exhibitae sunt lib. V. huius bibl. cap. 1. sententia est *Turnemini*, in memoriis Triuultianis a. 1717. pag. 389. seq.

Theodotae Atheniensis, cum Socrate colloquium refert *Xenophon* III. *ἀπομνημονεύμ.* pag. 782. seq. Alia, ni fallor, de qua Soranus epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotae et aliorum de vitiis et de curatione mulierum* etc.

VII. ANTIPATER Bostrensem in Arabia ecclesiam rexit statim post Constantinum episcopum, qui concilio Chalcedonensi a. 451. interfuit, siquidem paucis post concilium annis ad Antipatrum iam episcopum litteras dedit Leo imperator tom. II. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitae Euthymii in tom. II. pag. 281. monument. Cotelerii, cuius adde sis notas pag. 636. seq. et Acta Sanctor. Iunii tom. II. pag. 685. *Fabr.* Conf. *Caué* Hist. lit. SS. eccl. I. pag. 447. ad a. 460. in primis *Oudin.* in comment. de SS. eccl. II. pag. 101. seq. qui distinguit duo *Antipatros*, n. *seniorem*, (qui secundum *Cauum* circa a. 460. floruisse creditur, saltem ante synodum Nicaenam II. a. 787. qui scripsit *Ἀντιρρήσιον*;) et *iuniorem*, auctorem homiliarum, cuius aetatem collocat ante a. 840. et cuius meminit *Leo Allatius* in diatriba de Simeonum scriptis, p. 89. et, „verum, inquit, in MSSis codd. (quos enumerat,) alia plura encomia Antipatri, Bostrorum episcopi, de diuersis argumentis, quorum titulis et inscriptionibus si fidem habeamus, non omnino a. 460. vel ante synodum Nicaenam II. exstiterit, sed longe post ipsam, vixque ante annum 840. vel saeculum nonum medium.“ — *Saxius* in onom. litt. I. p. 517. it in sententiam *Caué* et *Fabricii.* *Harl.*

1. Praecipuum ac celeberrimum eius opus fuit *ἀντιρρήσις contra Pamphili apologiam pro Origene.* Incipit a verbis: *ἐγὼ μὲν ἀρκέντως ἐνόμιζον γεγραφεῖναι*, vt notatur in Actis synodi Nicaenae secundae a. 787. celebratae, actione V. tom. VII. *Labbii* p. 367. sq. (*Harduin.* tom. IV. p. 304.) vbi fragmenta quaedam e libro primo exstant. [v. supra, vol. VII. pag. 241.] Longe plura et ampliora *ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν ᾠργένες πραγματείας κεφαλ.* i. e. 15, seruauit *Io. Damascenus* in parallelis sacris tom. II. edit. nouae p. 764. ad 772. Vide etiam *Cyrillum Scythopolitanum* in vita S. Sabae, tom. III. monument. Cotelerii pag. 362. vbi narrat, *Gelasium* praepositum, vt succrescenti Origenianismo occurreret, Antipatri opus in ecclesia publice legendum ordinasse. *Τὸ σύγγραμμα τῆ ἐν αἰγίοις Ἐπισκόπῳ Βόστρων Ἀντιπάτρῳ, τὸ κατὰ τῶν ᾠργένες δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύασεν.* Mentio iterum pag. 364. *Fabr.* In duobus codd. *Mazarin.* sunt quaedam Antipatri opp. sed quatenam illa sint, non indicatur a *Montfaucon.* in *Bibl. biblioth. MSSar.* II. pag. 1306. *E.* nec in vol. I. pag. 593. *E.* de cod. *August. Vindel.* LXVI. qui variorum patrum homilias continet. — In cod. *Coislin.* CCLXXVI. in Ioannis monachi eclogis sunt excerpta ex Antipatro contra Origenem. v. *Montfaucon.* *bibl. Coislin.* p. 390. *Harl.*

2. *Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίας, καὶ εἰς τὸν εὐσεβισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.* Homilia in S. Iohannem baptistam, silentium Zachariae et salutationem sanctissimae deiparae. Incipit: *Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.* MS. in *bibl. caesarea.* *Lambet.* V. pag. 18. [p. 42. *Koll.* v. supra, in h. vol. p. 257.] Vidit etiam in Italiae bibliothecis *Allatius*, qui eius meminuit pag. 89. libri de Simeonibus. Habuit [P] et *Tho. Galeus.* Si recte memini, (neque enim liber iam ad manus,) latine eam dedit *Combessifus* in *bibl. Concionatoria.* *Fabr.* tom. VII. *bibl. concion.* p. 106. Exstat praeterea homilia in S. Ioann. Baptistam, silentium Zachariae, et salutationem Mariae, in cod. *Taurin.* CXXXV. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 232. — orat. in Ioannem, *Parif.* in quinque codd. *bibl. publ.* — *Florant.* in cod. *Laurent. Medic.* XXVII. nr. 4. plut. 70. v. *Bandin.* cat. codd. gr. *Laur.* II.

pag. 687. et in tom. I. pag. 445. nr. 6. — Oxon. in cod. Barocciano CXCIX. — in bibl. Sfortiana, v. Montfauc. Bibl. biblioth. MSSar. pag. 700. E. et pag. 1317. A. in cod. Mazariano LXXII. Harl.

3. *Eis τὰ ἀγία Θεοφάνεια*. MS. apud eundem Galeum. Fabr. In cod. Thomae Gale XXXVIII. siue nr. 587r. catal. MSS. Angliae tom. II. — in cod. Bodlei. V. nr. 26. f. nr. 2500. cat. cit. tom. I. pag. 129. Harl.

4. *Eis τὴν αἱμόρρην*. In mulierem sanguinis profluvio laborantem. Incipit: Ὁς μὲν πρῶτη ἡ Ἰσδαίων κλησίς. Locus ex illa adfertur in Actis synodi Nicaenae secundae sessione IV. tom. VII. Labbei pag. 208. (Harduin. tom. IV. pag. 169.) Fabr.

[Homiliam in ramos palmarum alii tribuunt Antipatro nostro; alii, iuniori, Tito. v. supra, vol. VIII. pag. 685. in §. XV. Harl.]

[In cod. Thomae Gale XXXI. descripto ex antiquissimo cod. in insula Chio, f. nr. 5865. cat. MSS. Angliae II. pag. 185. sq. Antipatro Bostrensi multae homiliae etc. adscribuntur, n. 1) encomium S. Athanasii; 2) oratt. adhortatoriae, quarum prima est de publicano et phariseo; 3) hom. in dominica filii prodigi; 4) in dominica septuagesima; 5) in dominica quinquagesima; 6) in praesentationem b. virginis; 7) laudatio b. virginis, quando praesentabatur in templo; 8) homil. in adsumtionem b. virginis; 9) in praesentation. b. virginis in templo; 10) de paralytico; 11) de cruce; 12) de daemoniaco; 13) de praedictione passionis dominicae; 14) encomium S. Ioannis evangelistae; 15) homilia de Ioanne theologo; 16) encomium Lucae evangelistae; 17) encom. Cosinae et Damiani, medicorum sine mercede; 18) homil. in introitum b. virginis; 19) in Christi natiuitatem. Sed Oudin. l. c. p. 102. seq. docet et concludit, propter celebritates festorum dierum b. virginis, (de quibus codex habet homilias,) quae et festiuitates Sctorum synodo Nicaena II. a. 787. sunt posteriores; vel esse haec omnia Antipatro Bostrensi seniori vel a Graecis recentioribus supposita, vel homilias illas pertinere ad Antipatrum aliquem recentiorem, qui circa saeculum nonum medium floruerit: et alia argumentorum pondera cumulat. — Bandurius editurus erat Antipatri Bostrensi testimonium de muliere, sanguinis fluxu liberata. v. supra, vol. VII. pag. 630. II. Harl.]

Citatur quoque Antipater ab Andren Caesariensi in Apocalypsin serm. 22. pag. 124. Maximo ad cap. 7. Dionysii de eccles. hierarchia etc. Sunt etiam, qui eius homiliam in adnunciationem b. virginis et in natiuitatem Christi commemorent. Fabr. Citatur, aut fragmenta in catenis patrum alienisque collectionibus occurrunt. v. Lambec. III. p. 165. Montfaucon, in bibl. Coisl. p. 251. et 330. et in Bibl. biblioth. MSSar. pag. 1309. E. Harl.

### Antipatri alii.

Antipater Acanthius, grammaticus, vt videtur, quem citat Ptolemaeus Hephaestion lib. I. apud Photium cod. CXC.

Antipater



Antipater mathematicus siue *astrologus*, Vitruvius IX. 7. memoratus.

L. Caelius Antipater [circ. a. V. 624. ante Chr. nat. 128.] romanam historiam scripsit ad L. Aelium Stilonem, Varronis magistrum, in compendium missam a M. Bruto. De illa *Vossius* lib. 1. de Hist. latinis cap. 8. Pauca quaedam eius *ἀντίπατρος* in fragmentis veterum historicorum latinor. [add. infra, vol. XII. p. 333. ed. vet. *Hamburger* zaverl. Nachricht. I. p. 404. et Saxii Onom. lit. I. p. 140. *Harl.*]

Antipater *Cauni* in Lycia episcopus, interfuit concilio Chalcedonensi a. 451. Alius, vt videtur, Antipater Caunenus in concilio Rom. a. 503.

Antipater siue Antipas *Ascalonita*, pater Herodis magni Iudaeorum regis, de quo multa Flau. Iosephus.

[Antipater *Cyrenaeus*. v. supra, vol. III. pag. 615. — Antipater quidam scripsit *de legibus*, cuius MS. est in bibl. quadam romana, teste *Montfaucon* in Bibl. biblioth. MSSar. pag. 201. *A. Harl.*]

Gallus Antipater, qui scripsit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita cap. 5. qui eum ob adulationem *ancillam honorum et historiarum dehonestamentum* adpellat.

Antipater *grammaticus*. Schol. Aristoph. ad aues [1403.] Vide *Ionsum* lib. I. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audiuit sophistas Adrianum et Pollucem, Zenonemque Atheniensem. Imp. Seuero ab epistolis fuit, in quibus scribendis excelluisse eum *Philostrophus* testatur, qui narrat etiam aemulum fuisse et inimicum Heraclidis Lydii, et liberos imperatoris instituendos ipsi datos fuisse, lib. 2. de Sophist. pag. 606. seq. Idem Philostrophus haec de eius scriptis: *Ὀλυμπιακὲς τε ἡμῶν διήες καὶ παναθηναϊκὲς λόγους, καὶ ἐς ἱσραὴλ ἐλάβε τὰ Σεβήρε τῷ βασιλέως ἔργα.* In numo Fulviae Plautillae Augustae, quae vxor Caracallae fuit, ex altera [P] parte legas *ἐπὶ στρατηγῷ Ἀντιπάτρῃ ἱεραπολιτῶν*. Vide Harduini numos vrbium illustratos pag. 212.

Antipater *Iolai*, rex Macedoniae, de cuius scriptis dixi inter Aristotelis discipulos lib. 3. cap. 11. [supra, in vol. III. pag. 465. seq.]

Antipater *Macedo* iunior, cuius epigrammata leguntur in Anthologia. [v. supra ad vol. IV. pag. 461. *Harl.*]

Antipater *medicos* inter methodicos memoratus Galeno lib. I. methodi medendi c. 7. citatur et alibi ab eodem Galeno, Coelio Aureliano, Aëtio etc. *Fabr.* V. infra, in elencho medicor. vett. vol. XIII. pag. 64. ed. vet. et supra, vol. IV. pag. 359. add. *Villoison*. prolegomn. ad Homeri Iliada pag. 32. *Harl.*

Antipater *ὄντοσενητικῶν* scriptor laudatur ab *Artemidoro* IV. 67.

Antipater

Antipater *Paliurensis* de quo Meursius in bibl. graeca, non diuersus est ab Antipatro Iolai, rege Macedoniae. Paliura Antipatri patria, Macedoniae ciuitas.

Antipater, Plutarchi aequalis, ab eo memoratus in Coniugalibus quaestionibus.

Antipatri *praesidis* τῷ ἡγεμόνι epistola ad S. Basilium et Basilii ad Antipatrum 203. sq. [MS. Lambec. III. pag. 291. Koll.]

[Antipater, *proconsul* in Achaia. v. *Montfauc. palaeogr. gr.* pag. 275. *Harl.*]

Antipater libro tertio περὶ Πόλεως, citatur a Stephano Byz. in *Agemio*. Confer Vossium de Historicis graecis lib. 3. pag. 324.

Antipater, *Rhosi* in Cilicia episcopus, qui concilio Antiocheno interfuit a. C. 363.

De Antipatri stoicis *Sidonio*, *Tarsensi*, et *Tyrii* duobus dixi lib. 3. cap. 15. \*) Antipatri *εραίου* Soligenem memorat Alexander Aphrodisaeus libro de mixtione pag. 142.

Antipater *Thessalonicensis*, cuius, quemadmodum Sidonii, epigrammata exstant in Anthologia. Citat et Etymolog. magnum in *Kaustia*, Stobaeus etc. *Fabr.* In cod. Balusii, v. *Montfauc. Bibl. biblioth. MSSarum* pag. 1303. B. et ad anteced. artic. *Harl.*

Antipater *Trapezuntius* qui subscripsit relationi in synodo CPol. sub Mena a. C. 518.

\* CANDIDI Isauri, christiani scriptoris et concilio Chalcedonensi fauentis, *libros tres Historiarum* ab tempore Leonis in imperatorem euecti a. C. 457. vsque ad Zenonem a. 491. defunctum, desideramus, praeter excerpta seruata a Photio cod. LXXIX. quae tomo primo scriptorum historiae Byz. post excerpta de legationibus cum notis suis dedit *Philippus Labbeus* Paris. 1648. fol. Vide, si placet, quae de hoc Candido notauimus volumine VI. p. 239. [i. vol. VII. pag. 543. sect. 9. n. edit. conf. *Caus. Hist. litter. SS. eccles. I.* pag. 466. ad a. 497. quo illum claruisse scribit. *Harl.*]

Albus *Candidus*, qui temporibus imp. Commodi et Seueri clarus, scripserat in Hexaëmeron, teste *Eusebio* V. 27. hist. Eiusdem meminit *Hieronymus* de *Script. eccles.* cap. 48. [v. *Caus. I. c.* pag. 95. ad a. 196. *Harl.*]

[P] Candidus *Valentinianus*, Origenis aequalis, cuius meminit idem Hieronymus libro secundo aduersus *Rufinum*.

Candidus

\*) Vol. III. p. 537. sq. ubi quoque de *Antipatro Sidonio*: item de hoc et *Antipatro Thessalo*, eorum aetate atque epigrammatibus supra ad vol. IV. p. 461. sq. *Ant. Sidonii* epigram. sunt quoque in *Leonardi Philae* anecdotis anthologiae gr. in cod. CCCLII. *Coisl.* v. *Montfaucon. bibl.*

*Coisl.* pag. 519. — *Florent.* in cod. Laurent. XVIII. plut. 32. in eslee *Homeri Iliad.* v. *Bardin.* cat. codd. gr. Laur. II. p. 147. — ib. I. p. 548. excerpta in *Arsenii violaria* compositione, in cod. XXVI. plut. 4. *Harl.*

Candidus Arianus, qui post medium saeculi quarti vixit; et latine scripsit *libellum de generatione diuina* ad Marium Victorinum, qui addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum *Bernhardi Ziegleri* in Genesin Basil. 1548. fol. [et correct. inter Orthodoxographos Basil. 1550. et 1555.] et cum reliquiis Victorini editis iunctim ab *Andreo Riui*o Lips. 1652. 8. Fragmentum epistolae Candidi ad Victorinum una cum Victorini responsione exstat apud *Io. Mabillonium* tom. IV. Analect. p. 155. Alia Candidi epistola, quae Victorino scribendorum librorum quatuor contra Arianos anla data fuit, legitur in haerelologia *Io. Heroldi* pag. 171. *Fabr.* Conf. *Causi* Hist. lit. SS. eccl. I. pag. 229. ad a. 364. qui edit. Riui. signat a. 1656. et de duabus Candidi epistolis legere iubet, quae *Ittigius* de bibliothecis PP. cap. 3. pag. 295-298. notauit. Inprimis conf. *Oudin.* in comment. de SS. eccles. tom. I. pag. 528. Is enim contra Caueum docet, fragmentum epistolae, (initio ac fine carentis,) ad Victorinum una cum Victorini responsione, a *Mabillonio*, loco etiam a *Fabricio* citato, ex cod. msto corruptissimo desumptum, et cum mendis editum, partem esse duntaxat operis Candidi *de generatione*. Add. *Fabric.* bibl. mediae et inf. latinitatis libr. III. tom. I. pag. 329. ed. Mansi, ubi edit. *Riui*o Lipsiae 1662. 8. produsse dicitur. *Hart.* Et *Schönnemann.* bibl. PP. lat. I. p. 329-332.

Candidus *Fuldensis*, qui praeter Chronicon Fuldense scripsit vitas Bungolfr et Aegilis, abbatum Fuldensium, ex quibus haec edita est a *Christophoro Browero* in sideribus illustrum et sanctorum virorum Germaniae, Mogunt. 1616. 4. et a *Io. Mabillonio* Saecul. Benedictino quarto part. I. pag. 226. Vide *Vossium* de Hist. lat. II. cap. 34. pag. 307. Claruit hic Candidus circa a. C. 820. *Fabr.* V. *Oudin.* commentar. de SS. eccles. tom. II. pag. 42. secundum quem ab a. circiter 780. vsque ad a. circiter 850. in monasterio Fuldensi claruit. Add. *Fabricii* bibl. cit. pag. 329. ubi plures Candidi memorantur. *Hart.*

[Addantur *Petrus Candidus*, Camaldulensis, qui edidit *Homerocentra*, Venet. 1504. 4. apud Ald. Mañut. (v. supra, vol. I. p. 553.) et ibid. MIIID. (1496.) *Theaurium cornu copiae*, fol. *Saxius* in Onom. lit. II. pag. 521. citat de eo *Laurentium Mchus* in praefat. ad Ambrosium Trauersarium pag. LXXXVIII. seq. *Hart.*]

[*Candidus, medicus*, de quo v. infra, in elenco medicor. vet. f. vol. XII. p. 107. ed. vet. *Hart.*]

[*Petrus Candidus Decembrius*, circa a. 1450. de quo plura prodiderunt *Fabric.* in biblioth. mediae et infimae latinitatis tom. II. p. 17. seq. ed. Mansi, atque *Saxius* in Onom. lit. II. pag. 443. — *Candidi Decembrii* epitome romanae historiae est in cod. mst. *Ambrosii Mediolan.*, teste *Montfaucon.* in bibl. MSS. pag. 511. E. *Hart.*]

VII. SIMEON <sup>m)</sup> Stylites siue anachoreta columnaris et cionita dictus a *σῦλον* siue columna, in Syria prope Antiochiam, in quam ascendit a. C. 419. et in ea vixit vsque

<sup>m)</sup> Simeonem stylitem cum Simone Petro apostolo in scite confundit blasphemus liber *שׁוֹרֵר* *שׁוֹרֵר* p. 23. edit. Wagenfeiliana. *Fabr.* Eum alii confuderunt cum *Simeone Mesopotamio*, docente

*Lambecio* in comment. libr. V. pag. 198. sqq. ed. Kollar. ubi de illo *Mesopotamio*, et tribus Styliis Simeonibus agitur. *Hart.*

quæ ad a. 460. \*) longæuitate \*) non minus, quam singulari sanctimonie laude insignis: cuius memoriam celebrant Græci 1. Septembr. \*) et de cuius vita et rebus consulere iuuabit *Io. Bollandum* in Actis Sanctor. ad V. Ianuarii, tom. I. pag. 261. seqq. qui p. 264. latinam exhibet versionem vitæ ab *Antonio* monacho, Simeonis discipulo scriptæ, (quæ etiam occurrat in *Herib. Rosweidi* vitis patrum lib. I. pag. 131.) [P] nec non pag. 274-285. aliam *Nicephore XIV.* 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraste* itidem latine ex versione *Guil. Gratii* Brugensis S. I. quæ graece exstat MS. in bibl. caesarea, teste *Lambecio* VIII. p. 233. [pag. 494. Koll. add. ad not. 4. siue p scripta.] De eodem Stylite *Theodoritus* in Philotheo cap. 26. *Euagrius* lib. I. c. 13. sq. *Theodorus* lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodosii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ etc. e recentioribus *Tillemontius* tom. XV. memor. pag. 347-391. *Leo Allatius* libro de Simeonibus pag. 10. sqq. *D. Theoph. Spizelius* in veteri academia Iesu Christi pag. 121. *Io. Henricus Vrsinus* tom. II. Analector. p. 177. etc. *Fabr. Frid. G. Lautensacii* diss. de Simeone Stylita. Vitemb. 1700. 4. — *Du Pin* histor. eccles. vol. IV. pag. 145. — *Cæse* hist. lit. SS. eccles. tom. I. p. 438. seq. *Hamberger* zuverläss. Nachr. tom. III. pag. 196. seq. — Vita eius est quoque *Mosquæ* in cod. VI. in quart. v. *Matthasi* notit. MSS. Mosquens. pag. 301. nr. 1. ed. in 8. — *Florent.* in cod. Laur. XX. 1. plut. 4. ad 1. diem Sept. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. I. pag. 513. — *Oxon.* in cod. Barocc. CCXXX. — in cod. Cromwellian. CVI. siue nr. 285. cat. MSS. Angliæ tom. I. (ubi etiam adpellatur *Mandrita* a *Μανδρα*, voc. graeco-barbaro, quod significat *monasterium*, v. *Lambec.* VIII. pag. 493. not. 5.) in cod. *Bodleiano*, nr. 2211. catal. dicti. — Fragmenta ex eius epistola ad ascetam aliquem inclusum, vt et ex doctrinis asceticis in cod. *Vindobon.* CELI. v. *Lambec.* V. pag. 327. *Harl.*

Multa, inquit Allatius, hunc virum scripsisse, certum est. Nonnullæ eius pro concilio Chalcedonensi, aliisque negotiis ecclesiasticis epistolæ a scriptoribus memorantur. 1) *Prima* sit ea, quam ad imperatorem Theodosium ob Iudæis synagogas, a Christianis antea ablatas, et tunc redditas, adeo acriter scripsit, vt Theodosius et mandata reuocauerit, et auctorem consilii de restituendis synagogis magistratu abdicauerit. Meminit *Euagrius* Histor. lib. 1. cap. 13. et *Nicephorus Callistus* lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro synodo Chalcedonensi ad Leonem imperatorem. *Euagr.* lib. 2. cap. 10. et *Nicephor.* histor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertis*, pro eadem synodo ad Basilium, episcopum Antiochenum, quæ integra apud *Euagrium*

V v v 2

n) *Io. Garnerius* auctario opp. Theodoriti p. 197. seq. [conf. *Lambec.* VIII. pag. 674. sqq. Koll.]

o) *Franciscus Baco Verulamius* in historia vitæ et mortis: *Vita religiosa et in sacris occupata videtur ad longæuitatem facere. Sunt in hoc genere vitæ otium, admiratio et contemplatio rerum diuinarum, gaudia non sensualia, spes nobiles, metus salubres, moerores dulces, denique renouationes continuæ per poenitentias et expiationes: quas omnia ad diuturnitatem vitæ*

*potenter faciunt. Quibus si accedat diæta illa austera, quæ massam corporis induret, spiritus humiliet, nihil mirum, si sequatur longæuitas insignis, qualis fuit Pauli Eremitæ, Simeonis stylitæ et complurium aliorum monachorum ex eremo et anachoretarum.*

p) Vide *Lambecium* VIII. p. 220. et 232. (f. pag. 467. 494. sqq. etc. ed. Kollar. et supra, in hoc vol. in elogiis Sctor. voc. *Simeonis Stylitæ.* *Harl.*)

grum et Niceph. exstat. 4) *Quarta* ad Eudociam imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qua vel sola Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reduci-  
tur. 5) Professio catholicae fidei, (nisi eadem sit cum epistola 2. ut bene coniicit Caueus.) Meminit *Eulogius*, Alexandrinus episcopus apud Photium Cod. CCXXX. Ἀλλὰ καὶ τὰς, ἔσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διέλειπεν βίῳ, τὸ φρονεῖν αὐτῶν ἐγγράφως ἀνομολογῆσαι ὁ Λέων διατάξατο, ὃ καὶ προθύμως πεπεράχασιν τῶν ἀρχιερέων τὸν ἀριθμὸν εἰς χ' ἐπὶ χιλίοις συγκαταλειψάμενος μηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος. μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὁ ἐν τῷ κύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκείνον βίον διανυσάμενος. Nec non iis, qui in religiosa et monastica, uita celebres habebantur, praecepit Leo, uti sententiam suam scripto profiterentur, quod episcopi numero mille sexcenti prompte sane executi sunt, nemine, qui aliter sentiret, deprehenso: a quibus stetit et Simeon, qui in columna coelitum vitam accumulabatur.

Præter hæc Allatio memorata, exstat latina versio brevis sermonis de morte assidue cogitanda, quæ incipit: *Animaduertite, fratres mei*. tom. VII. bibliothecae patrum edit. Lugd. pag. 1228. [gr. cum vers. lat. Io. Christophorsonii, Col. Allobr. 1613. v. cat. bibl. Leidens. pag. 69. *Harl.*] Eadem occurrit et in aliis bibl. patrum editionibus, ut Coloniensi tom. V. parte 2. et Parisiensi a. 1589. vol. II. col. 443. ibid. 1624. vol. II. col. 73. lat. 1644. 1654. tom. II. et in appendice ad edit. 1675. [Verum, non, Simeonem *Stylitam*, sed Simeonem, abbatem *Mesopotamias*, esse illius sermonis auctorem, ostendit *Lambec.* V. p. 201. seq. Kollar. ex cod. Vindobon. CCXXXVIII. nr. 3. *Harl.*

[P] Fuit et Simeon Stylites iunior Thaumastorites \*), qui vixit ab anno quarto Iuliani senioris (Christi 521.) ad annum decimum quintum Mauriti, (Christi 569.) per annos 75. de quo *Conradus Ianningus* in Actis Sanctor. ad 24. Mai. tom. V. pag. 307. seq. ubi exhibetur graece cum Ianningi versione vita huius Simeonis, laudata Nicephoro Callisto XVIII. 24. et scripta a Nicephoro magistro siue rhetore Antiocheno, cognomine Οὐρανῶ, descripta vero ex MS. bibl. Vallicellanae. Composuit et vitam huius Simeonis *Arcadius* quidam Cypri archiepiscopus, quæ intercidit. Vide tom. V. Maii pag. 306. In eodem pag. 403-431. habes etiam graece e MS. Florentino cum Ianningi versione vitam, coaetæ auctore scriptam, b. *Marthae*, quæ huius Simeonis mater fuit. In ea pag. 426. seq. occurrit Simeonis epistola ad *Staurophylacem*. Memoratur et ὡδὴ pro terras motu sistendo pag. 348. ne de aliis precum formulis dicam pag. 423. Epistola ad Iustinum iuniorem, pag. 378. Moriturus commendat Canonem suum siue regulam, pag. 401. De epistola ad *Euagrium* vide pag. 396. seq. et *Euagrium* VI. 23. hist. De epistola ad Iustinianum contra Nestorianos et Eutychianos \*), atque alia pro imaginibus, Allatum libro de Simeonum scriptis pag. 18. seq. ubi etiam de tropariis eius siue hymnis et precibus. Huius Simeonis sermones XXXVI. ascetici, arab. MSS. in bibl. Vaticana. v. *Assmanni* bibl. orient. tom. II. pag. 510. b. — [et Oxon. in

\*) H. e. ὁ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. conf. *Caue Hist. lit. Scriptorr. eccl.* tom. I. p. 508. ad a. 527. qui etiam animaduertit, eum acerrimum fuisse Eutychianorum et Nestorianorum hostem, et obuisse

a. 595. postquam in columna annos 68. exegisset. *Harl.*

r) Memorat eam Sophronius Hierosolymit. ap. Photium, cod. CCXXXI. *Harl.*

in cod. *Rob. Huntington*. LXXV. f. nr. 5847. cat. MSS. Angliae etc. tom. I. *Harl.*] — eius responsiones ad quaesita 252. — eiusdem sententiae 36. *ibid.*

*Simeon* denique *Stylites* tertius, presbyter et archimandrita, cuius memoriam Graeci recolunt die 26. Iul. de quo *Allatius* laudat libri pag. 22. v. Acta SS. corp. VI. Iulii p. 310. Omitto alios Stylitas veterum celebratos scriptis, ut *Theodotum Stylitem*, de quo Acta Sanctorum ad 28. Maii tom. VI. pag. 755. seq. *Ioannem Stylitem*, de quo vita Simeonis Stylitae iunioris tom. V. Maii pag. 311. *Nicetam Stylitem*, de quo Ephemerides Moscorum, iconibus illustratae 24. Maii ante Acta Sanctor. tom. III. Maii pag. 28. *Danilem Stylitem*, de quo supra pag. 71. *Lambecius* VIII. pag. 233. [p. 660. sq. ed. Koll. add. ib. pag. 494. 495. *Harl.*] et *Nic. Comnenus* Papadopoli praenot. mystagog. pag. 60. b. et *Petrum Stylitem*, a Constantino Copronymo male habitum, de quo *Theophanes* et *Cedrenus* ad a. C. 770. De horum Stylitarum *αἰώνες* quaedam non proterita *Iacobus Græserus* libro primo rerum variarum. Columnam ipsam, in qua Simeon senior tot annos exegit, his verbis describit *Iohannes Phocas* in *Allatii συμμίκτοις* p. 5. Χερσὶ λαζευτῶν etc. *Lapididarum opera, summitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam et mare) *alte excavata, monasterium ex uno passatum compaginatique lapide extraxit: in media monasterii* *Ἡσ πρὸς αὐτοφύλ λαζευτῶν κίονες ἐκ αὐτῶν τὰς βῆσεις ἔθετο, inter excisos lapides sua sponte nata columna γὰρ* *fixit, super petram, ut sacra eloquio traditur, pedibus firmatis, versus exorientem solis templum pulcherrimum Deo erexit, in quod discipulos conuacabat: atque ita sub die [V] ipse commemorans, illi tota nocte in templo stantes, ut decebat sanctos, debitum Deo cultum offerebant.*

IX. IOHANNES Hierosolymitanus, S. Cyrilli in episcopatu Hierosolymitano successor \*) ab a. C. 386. usque ad a. 416. quo die obiit \*). Hic pro Origenis causa, cuius

Vide...

\*) Vide episcoporum Hierosolymitanorum seriem in Riccioli tom. III. Chronologiae reformatae p. 19. et in Actis Sanctor. tom. III. Maii, et tom. VII. p. 969. seq. *Iac. Bossi* Mediol. Istoria della sacra religione di S. Giovanni Gerofolimitano, part. 1. 2. et 3. Romae, 1594. fol. *Fabr. Adde* de nostro G. *Cane* Hist. lit. SS. eccles. tom. I. p. 231. sq. ad a. C. 386. ubi etiam de eius ingenio et stilo iudicatur. et de eius lite cum Cyrillo agitur. *Du Pin* nouvelle biblioth. tom. III. p. 87. *R. Ceillier* Hist. gener. des Aut. eccl. tom. X. pag. 27. *Mich. le Quien* Oriens christ. tom. III. p. 168. *Io. Georg. Walch* Hist. eccles. N. T. pag. 1326. *Hamberger* zuverläss. Nachr. tom. III. pag. 1562. — Ab hoc Ioanne diversus est *Ioannes Hierosolymitanus patriarcha*, post medium saeculum decimum clarus, auctore *Fabrie* nostro, aut secundum *Lambec.* in indice pag. 716. circa a. 795. aut quem ex Ioanne Seylitz *Europatate Kollar.* ad *Lambec.* V. p. 14. (ubi eius vita ex *cod. Vindob.* CCIV. nr. 2. recensetur,) animadversit, postremis *Nicephori Phocae* temporibus vivum.

Saracenis esse combustum, auctor vitae *Pamasceni*: vide supra in vol. IX. p. 686. ibique not. e, et in hoc vol. pag. 272. — *Sine* vita est quoque *Mosquae* in cod. synod. CCXLVIII. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 161. nr. 11. et *Paris.* in cod. MDLIX. nr. 1. bibl. publ. In cat. eiusdem bibl. tom. II. in cod. CMXVII. nr. 9. *εὐσεβίου Ιωαννῆς, Hierosolymitani patriarchae, fragmentum, adversus illos, qui contendunt, aquam calidam in mysteriorum celebratione non esse adhibendam, et in cod. CM. nr. 8. Ioannis, archiepiscopi Hierosolymitani, de sacris imaginibus epistola ad Constantinum Caballinum.* — Diversus quoque ab *Ioanne* patriarcha CPolicano, circa a. Ch. 1430. natione Graeco scriptis de Spiritu Sancto et dialogum de azymis de illo unctus est *Oudin.* in comment. citat. III. pag. 2366. seq. — Alius est in Actis concilii CPolicani a. 536. p. infra, in vol. XI. p. 432. ed. vet. *Harl.*

\*) Vid. *Pagii* crit. Baron. in C. 416. a. XX. tom. VII. p. 36. *Harl.*

mortui famae patrocinari studebat, grandissimas cum Epiphania et Hieronymo inimicitias suscepit, et modo Ario, modo Pelagio \*) favere sibi visus obrectatoribus studii sui: aduersus quos teste Gennadio cap. 30. de Script. eccles. scripsit *librum* \*), quo ostendit Origenis se ingenuum, non suum sequutum. Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, *Petrus Wastelium*, Abbatem Carmelitam, qui sub nomine *Ioannis Nepotis Sylviani, Hierosol. episcopi XLIV.* quem Carmelitam fuisse peierat, Carmelitis suis gratificaturus, promittit veluti versum e graeco magnum volumen, alio non sane minore vindictarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. \*\*) in quo haec Ioannis scripta venditantur, quae illius esse nemo veterum scripsit, nullus fide dignus codex MS. docuit:

I. *Lib. de institutione primorum monachorum in lege veteri exortorum et in noua perseverantium ad Caprasium monachum, interprete Aymerico, patriarcha Antiocheno*, tom. I. pag. 1-32. Idem hoc est cum illo, quod Trithemius vocat volumen insignis *de principio et profectu ordinis Carmelitici*, tribuitque Iohanni patriarchae Hierosol. et Carmelitae, qui vixerit circa a. C. 770. Habetur etiam in bibliothecis patrum Paris. 1589. et 1644. 1654. tom. IX. et Colonienfi tom. IV. et Lugd. tom. V. nec non in operibus *Thomae a Iesu*, Carmelitae Colon. 1684. fol. tom. I. pag. 416. Longam pro illo libro Apologiam, Baronio et Bignaeo oppositam, post Petrum Wastelium \*) tom. II. pag. 1-210. scripsit M. Antonius Alegria in paradiso Carmelitici decoris [P] pag. 576. sqq. Lugd. 1639. fol. et *Daniel a Vergine Maria* in Vineae Carmeli pag. 671-685. Antwerp. 1662. 4. At non Iohannis Hierosol. sed latini et longe recentioris esse scriptoris, praeter Carmelitas vix quisquam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad tom. I. April. pag. 789. seq. et tractat. praefinitur ad tom. III. Maii pag. XX. seq. et *Conradi Yansingii* Apologiam pro Papebrochio contra Sebastianum a S. Paulo, praemissam Actis Sacerdot. tom. I. Iunii §. 49. seq. pag. XL.

II. *In Stratagemata Beati Iob*, siue in prima tria capita libri Iobi, commentarium *libri III.* tom. I. pag. 33-106. Non diuersi sunt a libris tribus in Iobum, qui inter *Origenis*

\*) Vide *Orosii* librum de arbitrii libertate, quem Petrus Wastelius in vindicta siue tanto II. operum Ioannis Hierosol. pag. 568. ait rectius inscribendum: *aduersus Ioannem episcopum Hierosol. adfirmantem, sensu catholico dici, quod cum adiutoris et gratia Dei possit homo esse sine peccato*, et Orosio prorsus abiudicat Nestorianique esse hominis contendit. Sane Pelagium oppugnasse Ioannes Hierosol. disertè traditur ab *Augustino* epist. 186. edit. nonae, vet. 106. cap. X. et ab Ariantimo ipse eum absoluit Hieronymus, (denique Ioanni reconciliatus), epist. 61. *Turrian.* II. 9. pro epp. pontificum p. 199.

\*) Ad Theophilum Alex. vide Wastelii vindictas Ioannis Hierosol. p. 530. seq. et qui de Ioan-

nis illius vita accurate agit, *Tillemontium* tom. XII. mem. eccles. p. 186. et 197. De Hieronymi scripto contra Ioannem p. 197.

w) Inscriptio operis est: *Ioannis Nepotis Sylviani, Hierosolym episcopi XLIV.* — opera omnia, quae hactenus incognita, inueneri potuerunt, in vnum collecta, suoque auctori et auctoritati tribus Vindictarum libris asserta, per A. R. P. *Petrum Wastelium* — tom. I. II. Bruxellae, typis Io. Mommartii, 1643. fol. *Harl.*

x) Wastelii Apologeticus pro Ioannis Hierosol. monachismo in Carmelo, et pro libro de institutione primorum monachorum prodierat separatim Bruxell. 1644. 8.

*Origenis scripta* saepius latine prædicantur, quos neque Origenis neque Ioannis Hierosolymitani, sed latini scriptoris esse, existimavit præter Erasmodum, Rob. Coëum et Albertinum II. Casaubonus in Casaubonianis pag. 143. Vide tamen, quae *Huetius* pag. 273. Origenianor. ubi coniicit auctorem esse Arianum aliquem ex iis, qui Luciani martyris discipulos se ferebant.

III. *In S. Matthaeum* ab initio euangelii ad cap. XIII. 14. et a capite XIX. ad finem capitis XXV. commentarius. tom. I. pag. 107-324. Opus imperfectum in Matthaeum; fuit S. Chrysostomi scripta toties editum, de quo dixi vultum. VII. huius bibl. pag. 646. [vol. VIII. pag. 552. n. ed.] Illud vt Io. Hierosolymitano vindicet, multa sed non satis clare aut solide disputat Wastelinus tom. II. pag. 212-342.

IV. *Fragmenta ex commentario ad prima capita undecim S. Marti*, a b. Thoma Aquinate sub S. Chrysostomi nomine laudata (in Catena aurea ad euangelistas), tom. I. p. 325-339. Haec quoque sola paene cōmischura ductus Hierosolymitano suo tribuit Wastelinus, quem primum Ioannis Chrysostomi breuiatorem fuisse hariolatur tom. II. p. 373.

V. *Fragmenta ex commentario in Lucam*, quae sub eiusdem Chrysostomi titulo extant partim in eius operibus, partim in Catena graeca Corderiana LX. specum, et S. Thoma Aquinate (in continuo Euangelico siue Catena aurea, quam vocant, super eundem Lucam), tom. I. p. 340-380.

VI. *Homiliae LXIII.* fere omnes inter Chrysostomi opera saepius editae. 1. *in Iosephum de castitate*, ex Frontonis Ducaci versione pag. 381. Graece prima verba si quis requirat, nam Wastelinus, vt dixi, omnia latine tantum dedit, haec sunt: *ὅτι ἐκ πελάγους μεγάλα.* Chrysost. tom. VI. Ducaci p. 115. [Montfauc. tom. VI. pag. 604. sed, quae singulae deinceps reperiuntur in ed. Montfauc. facile inuenies in indice homiliarum alphabetico, supra in vol. VIII. pag. 463. sqq. exhibitio. Harl.]

2-6. *in Iobum*, ex versione Laelii Tifernatis, p. 383. *Ἡκεν ἡκὺν ἐν αἰνέσιος*, tom. VII. Ducaci pag. 67.

7. *Fragmentum Prooemii in Psalmos*, interprete Gentiano Herueto, pag. 399.

8-10. *In Psalmum II. III. XIV.* interprete eodem Herueto, p. 400. 402. 405.

[P] 11. 12. *In Psalm. L.* ex veteri interpretatione, p. 409. 416.

13. *In Psalm. XCV.* ex versione Erasmi, pag. 423.

14. 15. 16. *In Psalm. C. 3. Godfrido Eilmanno* et CXVIII. et CXIX. Herueto interpretibus, pag. 428. Haec Chrysostomi in Psalmos graece et latine leguntur tom. Ducaci tertio. [v. supra, vol. VIII. pag. 551.]

17. *De tribus pueris et fornace Babylonica*, ex versione Ducaci, pag. 444. *καὶ τὰν ὡς ἀληθῶς.* Chrysost. tom. VI. Ducaci, pag. 126.

18. *De*



18. *De Satura*, interprete eodem Ducaco, pag. 448. Ἡμεμεν ὑμᾶ φωνόμενες. Chrysost. tom. VI. Ducaci, pag. 1203.
19. *In decollationem S. Ioannis baptistae*, ex veteri versione, pag. 450.
20. *De vitandis scandalis*, tom. I. pag. 453.
21. *De diuite et paupere et de eleemosyna facienda*, pag. 454.
- 22-34. *In Mariam* homiliae quatuordecim, sub Io. Chrysostomi nomine incerto interprete pridem vulgatae a Godfrido Tilmanno, pag. 455. Has in latinis Chrysostomi editionibus licet reperire. [v. supra, de his et seqq. vol. VIII. p. 554.]
- 35-36. 37-38. *In Lucam* homiliae quatuor, pag. 475. itidem in latinis Chrysostomi editionibus obuias.
39. 40. *In Iohannem* duae, incerto interprete, pag. 486.
41. *Tertia in Iohannem*, interprete Ducaco, pag. 489.
42. *In laudem crucis*, ex versione Godfridi Tilmanni, p. 496. τὴν σταυρὸν, ἢ τὴν λαλήσαν. tom. VI. Ducaci pag. 241. [supra, vol. VIII. pag. 526.]
43. *De eucharistia in encaenis*, incerto interprete, p. 496.
44. *In adscensionem Christi*, interprete Gerh. Vossio p. 498. Φαίδρον μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας. tom. VI. Ducaci, pag. 383.
45. *De Pentecoste*, p. 499. ἑρπᾶτες ἡμῶν γεγενῆσθαι σήμερον ἢ γῆ. tom. VI. Ducaci, p. 102.
46. 47. *De Spiritu S.* incerto interprete, p. 502. et 506. Χθὲς ἡμῶν, ὁ φιλόχρηστος. tom. VI. Ducaci, pag. 173.
48. *De Christi diuinitate et ecclesia*, pag. 514.
49. *De fide et lege naturae*, p. 516. πᾶσα γραφὴ θεόπνευτος. tom. VI. Ducaci, p. 149.
50. *In praeursorem domini*, pag. 522. ex Petri Pantini versione; εἰ ἀνδραγάται λεγόμενοι. tom. VI. Ducaci, pag. 261.
51. *De ecclesia sua turtare*, p. 524. Ἡ τρυγῶν ἡ φιλέτημος. tom. VI. Ducaci, p. 104.
52. *In principes apostolorum Petrum et Paulum*, interprete Gerhardo Vossio, pag. 526. Οὐρανὸς καὶ γῆς. tom. VI. Ducaci, pag. 264.
- [E] 53. *In S. Thome apostolum*, interprete Ducaco, pag. 528. γὰρ μὴ νόμος τῆς ἐκκλησίας. tom. VI. Ducaci, pag. 271.
54. *In sanctos XII. apostolos*, ex versione Gerh. Vossii, pag. 529. αἰκότας καὶ σήμερον. tom. VI. Ducaci, pag. 268.

55. *In S. protomartyrem Stephanum*, ex versione Ducaei, pag. 530. *ἐνψωμεν αὐθροῖν*. tom. VI. Ducaei, p. 274.

56. 57. 58. *De poenitentia*, interprete Laelio Tifernate, p. 535. 538. 542.

59. *De David*, eodem interprete, pag. 549.

60. *De perfectione* quam passus erat episcopus a Novatianis. Incerto interprete, p. 551. *πολύς ὁ χρεμὼν*. tom. VI. pag. 248.

61. *De vanitate huius saeculi*, Ioachimo Perionio interprete, pag. 552. *προτρέπεται καὶ καρπός*. tom. VI. Ducaei, pag. 98.

62. *In coecum a Christo sanatum*, interprete Ducaco, pag. 557. *πολλὰ καὶ διάφοροι*. tom. VI. Ducaei, pag. 482.

63. *De pseudopropheta et falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii, pag. 563. *ὁδυνεὸς ὁ λόγος*. tom. VII. Sauil. pag. 211. et VI. Ducaei, pag. 396. [conf. infra, vol. X. pag. 166. seq. ed. vet.]

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi et Theodoro Mopsuesteno vsus magistris est, de quorum scriptis dixi volum. VIII. pag. 358. [vol. IX. p. 277. seq. n. ed.] et IX. pag. 157. seq. [in hoc vol. n. ed. cap. XXX.] Ex presbytero hinc Antiocheno factus a. C. 428. Sisinnii successor episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, et eloquentiae suae praesidens, materiam praebuit, ac qui resisterat magno zelo Arianis, Quartadecimanis, Macedonianis et Manichaeis, ipse haereseos reus actus in synodo Ephesina atque exauctoratus est a. C. 431. successore dato Maximiano: obiitque in exilio non ante a. 439. [v. Socrat. H. E. VII. c. 34.] *Fabr.*

[Si de quo scriptore ecclesiastico et sectae cuiusdam amplissimae auctore multa in utramque partem sunt disputata et adhuc disputari solent: is sane est Nestorius; aduersatus et infamatus a multis, qui quidem interdum *τεχνολογεῖν*, quam *θεολογεῖν* maluerunt; a nonnullis tamen, (vt eius doctrinae adsecras, qui multi fuerunt, atque sequaces, qui interdum fuerunt intemperantes, praetermittam,) partium studio haud abreptis et mitius sentientibus, licet non omnino ab omnibus criminibus liberatus, tamen lenius diiudicatus aut excusatus. At tantum abest, vt eius vitam, doctrinam, errores, fataque, aut Nestorianorum historiam, quorum omnium rerum vberior expositio et repugnat nostro instituto, et ad historiam pertinet ecclesiasticam, multorumque hominum, vt postea videbimus, diligentiam a longo tempore exercuit, copiosius persequar; vt ne illius quidem patrociniū omnino suscipere audeam. In paucis igitur, quae de eo dici possunt, acquiescam. De patria Nestorii v. Socrat. H. E. VII. cap. 29. p. 317. *Simeon. Beth-Arsamenfis* epist. de Barsauma, episcopo Nisibeno atque Nestorianor. haeresi, syriace et lat. ed. ab *Asseman.* bibl. orient. I. p. 346. lqq. rec. in Michaelis Chrestom. syriaca nr. 1. Testante *Theodoreto* in Haeret. fabular. IV. cap. 12. Antiochiae litteris bonis et arte canendi institutus, et secundum *Enagrium* in H. E. lib. I. cap. 2. ibi in coenobio quodam est commoratus. Quamquam cum *Theodoro Mopsuesteno* vsuū esse

Vol. X.

XXX

magistro,

magistro, haud improbabile est, (vide supra, in hoc vol. cap. de Theodoro Mopsuesteno, §. 1. *Petau.* theolog. dogmat. tom. IV. libr. I. cap. 7. p. 35.) nondum tamen certum est atque exploratum, Nestorium ab illo arripuisse haeresin. v. *Walch.* hist. haeref. tom. V. pag. 315. sq. et *Schroeckh* hist. ecclesiast. christian. tom. XVIII. p. 184. praesertim pag. 262. sqq. Falsum est, eum fuisse discipulum, aut, quod iam multi refutarunt, filium Pauli Samosat. v. *Walch.* pag. 313. Antiochiæ presbyter factus, in orationibus sacris auditorum artibus infidari, et auram popularem captare studuit: cuius artis siue fraudis opera, et propter abstinentiam vitaeque severitatem magnam nactus est auctoritatem famamque. Dein ob illas vitae et orationis virtutes et alias causas, quae commoverant imperatorem, adnotus est episcopatu CPolitano. At ingenii vanitas atque arrogantia, nimium aduersus Arianos et alios quosdam haereticos odium, et quod, Mariam esse *Deorónov*, palam et pertinacius negavit, excitarunt ei invidiam; quo factum est, ut is incideret in Scyllam. Magni igitur motus orti sunt. Basilius, archidiaconus et archimandrita eius nomen atque errores detulit ad imp. Theodosium, (v. acta concilii Ephesini, part. I. cap. 30. in *Mansii* collectione ampliss. tom. IV. p. 1101. sqq.) Monachi alitque palam ei contradixerunt: et publicum doctorum sacrorum CPolitani. editum est testimonium, Nestorium renouare errores Pauli Samosatani, (gr. et lat. in actis concilii Ephesini, part. I. cap. 13. in *Mansii* collect. tom. V. pag. 467.) MS. in cod. *Vindobon.* LXXVII. 10. v. *Lambec.* III. p. 383.) Accensa est flamma oratione Procli, (apud *Mansium* tom. V. p. 578. et in *Mercatoris* Opp. tom. II. p. 19. cum antiqua versione lat. ipsius Mercatoris, suspicante quidem Garnier. ad Merc. pag. 26.) contra Proclum tamen Nestorius in orat. se defendit. Nemo tamen acrius ac vehementius Nestorium adgressus est atque infectatus, quam Cyrillus, qui primo per litteras Nestorium frustra ab opinionis et doctrinae errore reuocare studuit; dein alios ipsumque imperatorem, inprimis Coelestinum, episcopum romanum, variis artibus, contortis falsisque interpretationibus contra eum inflammavit magnasque excitauit tragoedias: sub finem a. 430. Alexandriae contra eum congregavit synodum, cuius decretum, propositis a Cyrillo duodecim, quibus reuocaret Nestorius, anathematibus, Nestorio missum est; quibus hic totidem opposuit. In synodo tandem Ephesina, dein Chalcedonensi, Cyrillus post multas agitatae controuersias motusque excitatos perfecit, ut Nestorius condemnatus suoque munere exutus in carcerem mitteretur, dein redire iuberetur Antiochiam, in monasterium suum; anno autem circ. 430. edixit imperator, (vid. *Mansii* collect. concilior. tom. V. pag. 255.) ut Nestorius Petram in Arabia, at, mutato forsitan consilio, Oasin in Aegypto, relegaretur eiusque facultates in usum coetus CPolitani conferrentur. Ibi vero vi barbarorum multa tristitia expertus est fata: (v. *Walchii* histor. haeresium, V. p. 564. sqq.) Oasi tamen a. 439. adhuc vixit. De eius morte ac sepulcro variae spargebantur fabulae. v. *Weismanni* introduct. in memorabilia hist. eccl. tom. I. pag. 524. *Gundling.* in Gundlingianis, XXXV. *Affemann.* in bibl. orient. tom. II. pag. 55. et 316. ex Bar-hebraeor. — Epitome doctrinae haereticae Nestorii, in cod. *Vindobon.* XLV. nr. 48. v. *Lambec.* VIII. pag. 936. — Haec omnia, et multa alia, quae ad vitam historiamque Nestorii eiusque sectae penitus curatiusque cognoscendam facerent praeter VV. DD. inferius memoratos, et *Cause* hist. liter. SS. eccl. I. pag. 412. sqq. vberius exposuerunt cel. *Io. Matthias Schroeckh* in: christliche Kirchengeschichte, tom. XVIII. Lips. 1783. 8. pag. 176–312. et *Christi. Guil. Franc. Walch.* in: Entwurf einer vollständigen Historie der Ketzereien etc. part.

part. V. Lips. 1770. 8. pag. 289 - 936. qui multo copiosius singula enarrauit, ordinem temporis et controuersiarum priuatarum non minus quam publicarum eorumque quae ab Nestorio eiusque tam aduersariis quam patronis scripta sunt, explicuit, placita Nestorii aequè ac aduersariorum diligenter recensuit sobrieque examinauit, suumque denique subiunxit iudicium. De eius ingenii animique dotibus, virtutibus vitisque, dextre vereque iudicauit idem pag. 337. sqq. In *definitionibus fidei orthodoxae*, (quas *Montfaucon* in bibl. Coislin. ex cod. CCV. graece cum vers. lat. pag. 265. seq. edidit, *Nestorii, hominis adoratorem et cum Iudaeis sentientis*, haeresis anathemate damnatur. — add. *Lambec. VIII. pag. 752. Kollar. De Affmannio*, qui in bibl. orient. passim multa copiose agit de Nestor. infra plura dicemus. Hic tantum addere lubet, ab illo etiam in bibl. orient. tom. II. pag. 443. *Nestorium Beth Garmae*, metropolitam ac tom. III. part. 1. pag. 492. ex syriaca *Thomas* historia monastica *Nestorium Adiabenum*, metropolitam, commemorari. *Harl.*]

Scripta eius celebri edicto <sup>\*)</sup> Theodosii iunioris cremari flammis iussa, et seruari prohibita sunt, vnde non mirum, licet *infinitos tractatus diuersarum hypotheseon*, hoc est, vt ego interpretor, sermones siue homilias [P] composuerit, teste *Gennadio* cap. 53. de S. E. <sup>\*)</sup> nihil fere quicquam eius aetatem tulisse, praeter pauca illa, quae scriptis aduersariorum et conciliorum Actis inserta ad nos peruenere. Illae siue *epistolae siue homilias* maximam partem infra in Indice, quem sub extremum huius capitis exhibeo, scriptorum in Actis concilii Ephesini et Chalcedonensis occurrentium a me commemorabuntur. Ex catena inedita ad Psalm. XXXIV. <sup>1)</sup> hunc locum non contemnendum produxit *Scipio Maffeus* <sup>aa)</sup>, quem cum versione mea adscribam: *Νεστορίῃς. Τὸ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἐξ αἰτίας Φασὶ . . . ἀναβελτιωθῆναι τὰς ἐχθρὰς βυλόμενον· τύπτει γὰρ ἀδόκιμον χερσίων καὶ καθαρισθῆναι. δεύτερον, ἵνα ᾧδε μακάρινοι καὶ πολεμέμενοι καθότερον περὰ θῶσι τῆς αἰωνίης. Τρίτον ἵνα ταῖς τέτων μάστιγι ἄλλας εὐρεθῇ σωφρονίζων. Πανουργος γὰρ ἰδὼν ἄφρονος μακροχρόνιον, κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμὴ καὶ νόσῳ ἀπαλλάττων, πέμπτον, ἵνα μὴ καὶ ἄλλαι αὐτῶν μαθητευθῶσι, ταῖς ἐπενεχθείσας πληγὰς φοβηθέντες· ἕκτον, ἵνα μὴ ἄπωσί τινες, πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς τῷ Δαβὶδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικῇ καὶ σώζῃ; ἐκ ἐστὶ γὰρ σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ. Πολεμηθῆναι δὲ τὰς πολεμῆντας εὐχεται ἐχὼς ὡς μισοῦνθροπος, ἀλλ' ὡς μισοπότηρος. NESTORII. Imprecationes aduersus inimicos, aiunt, fieri a Davide ob sex causas. Prima, quo meliores illi reddantur. Nam*

Xxx 2

et

y) In actis concilii Ephesini tom. III. edit. Labbei p. 1209. (tom. I. Harduin. pag. 1716.) [in *Manfi* collect. ampliff. tom. V. p. 413.] *Καὶ κατέταλμα τὰς αὐτῆς Νεστορίῃς τῶ ἀδελφῶν τοῦ καὶ ἱεροσύλας ἀσπίδας βίβλους etc. Decernimus praeterea, ne quis impios nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione et aduersus dogmata episcoporum, qui in sacra Ephesina synodo conuenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transcribat: ὅς δ' αὖτε καὶ πᾶσι ζητήσαντες δημοσίᾳ ἐπιμαρτυροῦναι, quos etiam omni studio ac diligentia undecunque conquisitos publice concrema-*

*ri volumus.* Plures eiusmodi sanctiones imperatorum, praesidiumque in prouinciis aduersus Nestorii et Nestorianorum scripta concessit *Iacobus Gretserus* lib. 1. de iure prohibendi libros malos cap. 9. [add. *Pagium* ad a. 435. *Noris, Opp.* tom. III. pag. 777.]

z) Pag. 24. in *Fabricii* bibl. eccles. vbi conf. not. *Harl.*

aa) *Giornale de letterati d'Italia* tom. XXVI. pag. 64.

et aurum impurum percussione purgatur: 2) ut in hac vita puni et adflitti, leniora aeterna experiantur: 3) ut horum castigatione alios erudire sibi contingat: nam prudens si viderit, stultum puniri, insigni exinde capit documentum sibi: 4) ut vitam hanc malis et calamitatibus liberet: 5) ne alii malos imitentur, sed poenas illis inflictas timeant: 6) ne sint, qui dicant: ubi est Deus Davidis, numquid illum vindicat servatque? non est illi salus in Deo suo. Optat vero adversarius suis adversa evenire, non tamquam inimicus hominum, sed malitiae. Fabr. Nolo hic repetere, quae iam supra, in vol. IX. cap. XXII. pag. 446. sqq. de Cyrillo Alexandrino, praecipue pag. 465. sqq. §. XII. XIII. p. 469. §. XVII. pag. 473. §. XXIII. pag. 474. sqq. V. in indice homiliarum etc. Cyrilli Alex. p. 483. sq. de anathematismis Cyrilli ac Nestorii, inuicem oppositis, item pag. 496. vberius disputata et de Nestorii quibusdam scriptis adnotata sunt. Quod autem Fabricius quaedam tantummodo Nestorii scripta commemoravit: haud incommodum videbitur, h. l. pleniorum eorum catalogum intexere. Qua in recensione sequutus sum tutum ac peritum ducem, *Walchium*, qui in historia haeres. tom. V. pag. 342. sqq. diligentissime in hac historiae parte versatus, doctissime omnia explicuit atque probavit, et in duas classes dispescuit scripta, quae Nestorio tribuuntur: ad priorem classem refert ea, quae ope certorum testium ei assignari debent; posteriori vero classi adnumerat ea, quae Nestorio sine idoneis rationibus immo vero contra omnem probabilitatem adscribi solent. Plura de singulis apud illum inuenies. *Genuina* igitur Nestorii scripta habentur:

I. *Homiliae*, quarum tredecim *Marius Mercator* latine vertit, et Garnier in sua illius editione non solum edidit, sed etiam graeca, quae praesertim in Cyrilli Opp. passim servata sunt ab interitu, loca diligenter collegit. Sunt autem

1. Homil. prima de incarnatione Iesu, quae tantummodo in lat. versione superest.
2. Homil. de communicatione duarum in Christo naturarum: cuius multae partes in actis concilii Ephesini partim, partim a Cyrillo sunt servatae.
3. Contra Nestorii adversarios. Ibidem plurima pars graece legitur.
4. De incarnatione Iesu contra Proclum: restat solummodo in latina versione.
5. De dogmate, a Maria deum esse natum, contra Proclum: graecus textus ex actis memoratis et Cyrillo collectus est.
6. Vti quoque hom. in ep. ad Hebraeos III. r.
7. Contra eos, qui propter communicationem vel diuinitatem morti obnoxiam esse putant, vel humanitatem tanquam deum adorant: ex qua quaedam loca gr. supersunt.
8. Apud Mercat. pag. 65. sed ne versio quidem latina homiliae, cuius magnam partem gr. servavit Cyrillus, integra esse videtur.
9. Ibid. pag. 66. in Matth. V. 23. reliquiae versionis lat. in actis Ephesinis etiam graece inveniuntur.

10. Con-

10. *Contra Macedonianos*, fragmentum.
11. In Ies. XIX. 6. pag. 68. lat. apud Mercator. sed graece, paene integra, in actis memor.
12. Apud Mercator. pag. 85. lat. tantum versa; vti
13. ibid. pag. 93. cuius tamen versio antiquior et aliquanto diversa exstat in synodico cap. 3. v. *Mansii* collection. V. p. 753. — Sequuntur homiliae alius argumenti:
14. et 15. *Contra Pelagianos*, secundum latinam Mercatoris versionem in I. parte Opp. pag. 76. et 80. — Ibidem pag. 83. et 84.
16. et 17. Excerpta ex duabus orationibus: de quibus paullo post ad Fabricium quaedam adnotata sunt.

II. *Epistolae*

1. *Ad Cyrillum*, in actis concilii Ephesini part. I. cap. 7. ap. *Mans.* tom. IV. p. 885, et ibid. tom. V. pag. 491. vetus versio lat. et gr. inter *Cyrilli* epp. tom. V. part. 2. pag. 21. et in *Garnier* ed. Opp. Mar. Mercat. tom. II. p. 44. *Vindobonae* in cod. caesar. LXXVII. in quo multae sunt *Cyrilli* aliorumque epistolae, quae ad hanc controversiam et concil. pertinent Ephesinum, reperitur nr. 2. *Nestorii* ad *Cyrillum* epist. responsoria: τὰς μὲν καὶ ἡμῶν ὑβρεῖς, et, teste *Lambet.* tom. III. pag. 382. in concil. generalium ed. gr. lat. Vaticana, 1608. fol. tom. I. pag. 260. — Epist. responsoria: incipit: ὁδὲν ἐπιμελείας Χριστιανῶν, cum epist. *Cyrilli*, ibid. in cod. LXXXVIII. nr. 3. et in citata concilior. ed. I. pag. 256. v. *Lambet.* III. p. 476. ed. *Kollar.*
2. *Ad Cyrillum*, Ephesi praelecta: gr. ac lat. ap. *Mans.* tom. IV. p. 891. et in *Cyrilli* Opp. tom. V. part. 2. pag. 25. — cum Mercatoris lat. vers. ap. *Mans.* tom. V. pag. 715. et pag. 498. lat. versio antiquior.
- 3-5. *Tres epp. ad Coelestinum*, episc. roman. graecus textus periit: lat. ap. *Mansum* tom. IV. p. 1021. sqq. melius cum notis et prooem. in *Constant.* epist. pontificum roman. tom. I. pag. 1075. sqq. etiam, sed liberius mutatae, a *Garnier.* reddatae in ed. opp. Mercatoris tom. I. p. 68. sq. Tertiae epistolae versio lat. a Mercatore facta, tantum superest apud *Garnier.* tom. II. pag. 80. *Mansum.* tom. V. p. 725. et *Constant.* p. 1147.
6. *Ad Coelestinum*, Pelagianum; latina versio in Mercatoris Opp. tom. k. p. 71.
7. *Ad Ioannem*, episc. Antioch. lat. versio in synodico cap. 3. servata est. v. *Mansii* collect. tom. V. pag. 752.
8. *Ad scholasticum cunuchum*; lat. in synodico cap. 14. et *Mans.* l. c. p. 777.
9. Responsio ad *Antiochum*, imperatoris amicum, lat. in synod. cap. 25. et *Mans.* p. 793.
10. Relatio *Nestorii* eiusque adseclorum ad imperatorem Epheso missa, ante aduentum Ioannis

nis Antiocheni, gr. et lat. ap. *Mansum*, tom. IV. pag. 1231. Num vero illius auctor sit Nestorius, probabile quidem, nec tamen omnino certum esse videtur.

II. Fragmenta epistolae ad *Alexandrum* episc. Hierapol. lat. ap. *Mans.* tom. IX. p. 343. add. pag. 565.

12-14. Fragmenta trium epp. quarum duae ad praefectum provinciae Thebaid. ap. *Euagrium*, H. E. lib. I. cap. 7. rec. a Garnerio, ad Mercat. p. 324. Apud *Euagrium* H. E. II. c. 2. Zacharias rhetor tradidit, Nestorium a Leone papa ad synodum Chalcedonensem fuisse euocatum. Hanc tamen fabulam, ait *Assermann.* in bibl. orient. II. pag. 40. ex subdolo *Xenaiæ Mabugensis* ingenio primum prodidisse colligitur ex eius epistola, tum illius partem syriacè et lat. edidit, dein pariter ex ea duo fragmenta ex epistola quadam *Nestorii*, sub exitum vitae scripta, syriacè et lat. excerptit; haud tamen dubitavit, eam esse Nestorio suppositam, et a Monophysitis confictam. Add. de la Croze epist. ad Iablonskium in thesauro epistol. Lacrozian. tom. III. pag. 181. sq. ubi hunc *Xenaiæ* citat locum, et omni fide dignum esse censet, et multa hanc in sententiam adfert.

15. *Ad Cosmam*, ab Ebediesu pag. 30. tantum memorata.

III. *Anathematismi duodecim*, supra iam citati.

IV. Alii *duodecim anathematismi*. Superfunt in versione syriaca, et ex cod. rom. editi syriacè cum versione lat. ab *Assermann* in bibl. oriental. tom. III. part. 2. pag. 199. sqq. Adde de eodem cod. *Assermann* et Steph. Euodii biblioth. Vatic. codd. MSS. cat. tom. I. part. III. p. 373. cod. CLXXIX.

V. *Historia suas controuersae*, quam et Nestorius et Syrus interpres (ab Ebediesu citatus,) *Tragoediam* s. *librum Tragoediae* inscripisse probabile videtur *Walchio* l. c. 348. seq. at nihil illius superest. Add. *Schroeckh* H. E. christ. tom. XVIII. pag. 281. seq. *Mans.* tom. V. pag. 762.

VI. *Liber Heraclidis*, ab Ebediesu tantum nominatus. *Assermann* ad illum (in bibl. orient. tom. III. part. I. p. 36.) videtur esse de vitis patrum, qui alias *Paradisus* inscribitur, et *Heraclidis* nomen gerit, laudatque Cauci hist. lit. SS. eccl. I. pag. 205.

VII. Maior liber *de incarnatione Christi*, ex Gennadio de V. I. cap. 53. vberius descriptus a *Walchio*, p. 349. sq. qui aliorum quoque iudicia de eo sub examen vocauit.

VIII. *Fragmenta*, et quidem

1. ea, quae a Petro, presbytero Alexandrino, probabiliter ex maiore libro (nr. VII.) excerpta, actis concilii Ephesini inserta sunt: gr. et lat. in *Mansi collect.* tom. IV. p. 1097. sqq. et reddita a Garnerio in ed. Opp. Mercat. tom. II. pag. 96. sqq. antiquiorem lat. versionem edidit quoque *Mansius* l. c. tom. V. pag. 706.

2. Ea,

2. Ea, quae Garnier lat. edidit l. c. p. 103. et quae a Cyrillo excerpta, a Mercatore autem latine versa sint, prodidit.
3. Quadraginta et tria ap. Garnier p. 106. sqq. gr. et lat. a Cyrillo in libr. contradictionum excerpta.
4. Alia Garnier. p. 110. sqq. ex Cyrilli opp. collegit. — Insuper a) fragmentum a Maffeo repertum, et a Fabricio nostro paulo post repetitum: b) alia parua fragmm. ex libro quodam Nestorii haud nominato in actis concilii oecumen. quinti in *Mansi* collect. tom. IX. pag. 343. c) tria testimonia de Christo, teste *Assmanno* in bibl. Vatic. codd. MSS. catal. tom. I. part. III. p. 373. qui in nota ad vol. III. part. I. pag. 56. ea ita indicat: primum, *ut Christus sit deus*: alterum, *de eo, qui ambulavit super aquas maris*; tertium in illud, *deus meus, deus meus, quare dereliquisti me?*

Altera classis, iudice *Walchio* pag. 352. sqq. constituit ea scripta, quae Nestorio sine idonea causa, et contra probabilitatem criticae artis adtributa sunt.

I. Homiliae duae de resurrectione et ascensione Christi, et aliae, quas Garnerius in ed. Opp. Mercat. tom. II. p. 304. ab Nestorio scriptas esse perperam arbitrabatur; at Fabricius ipse paulo post iam refutavit Garnerii opinionem.

II. Ex epistola, quam Nestorius paulo ante concilium Chalcedon. scripsisse dicitur, quam quidem a Xenaia esse fictam et Nestorio suppositam suspicabatur *Assmannus*, duo loca ab *Assmanno* in bibl. orient. II. p. 40. syriace publicata: at spuria esse ista, *Walchius* ex eo potius, quod Nestorius, orta Eutychian. controuersia, non amplius in viuis fuisset, duxit argumentum.

III. Liturgia, quam ipse Fabricius genuinam esse, haud dubitauit: et quam *Marabar*, Nestorianorum patriarcha ab a. C. 535-552. et eius praeceptor, *Thomas Edeffenus* e graeco in syriacum transtulere, et quam vsque in praesentem diem eius sectae homines usurpant. v. *Assmann*. bibl. orient. III. I. pag. 36. not. 5.

IV. *Expositio fidei* siue *synbolum*; sed auctorem habet Theodorum Mopsuest. v. supra in h. vol. in capite de illo Theodoro sub fin. — Τὸ Νεστωρὶς τὸ σύμβολον, in cod. *Mosquensi* synod. XIII. exstat. v. *Matthaei* notiz. etc. p. 22. ed. in fol. — Est quoque illud in *Mansi* collect. tom. IV. p. 1347. gr. et lat. et ibid. at latine solummodo, tom. VI. pag. 889. inter acta concil. Chalced. et tom. IX. pag. 271. inter acta quinti concilii oecum. graec. cum *Mercatoris* versione lat. in huius Opp. edit. tom. II. pag. 251. — Dein *Walch.* pag. 335. sqq. diuersas variorum narrationes de origine, initio atque incremento Nestorianorum controuersiarum refert, et quo ordine temporeque singulae orationes tam Nestorii quam aduersariorum habitae aliaque vtriusque partis scripta edita sint, diligenter inuestigat, sobrieque iudicat. Enimuero plura addere, non vacat. De reliquis, quae ad historiam hancce pertinent, qui plura scire cupiat, cum ad *Walchii* librum praestantem ablegare cogor. Adici tamen potest:

Διάλο-



Διάλογος Νεστορίου τῷ ἀνδραγαθῶτατος καὶ αἰρετικῷ καὶ τῷ ἐκ ἀγίας Κυρίας πα-  
πα Ἀλεξανδρείας incipit: Νεστόριος ἔπεν, ὅταν ἡ θεὰ γράφῃ. *Mosquae* in cod. synod.  
XLI. fin. vid. *Matthaei* notit. MSS. gr. *Mosq.* p. 62. ed. in fol. — in cod. *Vossiano*. n. ca-  
tal. bibl. Lugd. Batau. p. 392. nr. 30. In bibl. *Bodlei.* cod. XXVI. Th. Rec. sine nr. 276.  
cat. MSS. Angliae etc. I. — *Oxon.* in cod. XI. coll. *Baliolens.* f. nr. 246. cat. dicti I. part. 2.  
est tractatus contra Eutychem et Nestorium. *Harl.*

Nestorii liber περὶ ἀνθρωπογενεως, de incarnatione domini, quem sexaginta duobus  
diuinae scripturae testimoniis prauo sensu suo constructum *Gennadius* testatus est cap. 53. de  
scriptoribus eccles. Garnetio <sup>bb)</sup> videtur idem esse, quem oppugnat *Cyrillus Alex.* in libris  
contradictionum tom. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, quae etiam exstant  
in Actis synodi Ephesinae. Testatur autem in praefat. libri primi *Cyrillus* in volumine illud  
Nestorii multos fuisse congestos sermones, per elementa litterarum ordine dispositos. Ne-  
storii libros duos, ab *Helychio Hierosol.* flammis traditos, memorat *Io. Maschius* in prato  
cap. 46. *Fabr.* Conf. *la Croze* epist. citat. in *Thesouro* epist. *Lacroz.* III. pag. 178. sqq. Is  
primum ex expositione fidei, (inter Opp. *Iustini* martyris p. 177. sqq. eiusque auctorem vel  
ipsum Nestorium esse coniecit, vel saltem hominem Nestorianum existimauit,) longum ex-  
cerptit locum, in eoque omnes Nestorii de incarnatione sententias nitidissime exposuit inta-  
nit. Tandem, „hic habemus inquit, totam incarnationis rationem ex mente Nestorii et  
Nestorianorum clare et perspicue expositam. Neque *Φυσική*, neque *ὑποστατική* uniones hic  
memorantur; voces, quae a *Cyrillo* inuentore originem ducunt, priore tamen fere statim  
explosa, quod adluderet ad hanc *Apollinarii* formulam, *una natura verbi incarnata.*“ Secus  
sensit *Assmann.* in bibl. orient. vol. IV. s. potius tom. III. part. 2. p. CXC. sqq. dissert. de  
Syris Nestorianis, cap. 7. §. 2. in quo *Diodori*, *Theodori* ac *Nestorii* haeresin circa incarna-  
tionem Verbi latius exponere et demonstrare studuit. add. §. III. de erroribus Nestorii, qui  
ex priore illa fluxerunt. *Harl.*

*Symbolum* non Nestorii ipsius sed *Theodori* potius est *Mopsuesteni*. Vide, quae  
supra [in cap. de *Theod. Mopsuesteni* scriptis, pag. 360.]

[P] In *Ebediesu* catalogo librorum Chaldaeorum n. 29. *Nestorius* composuit plures libros;  
qui autem remanserunt ex illis, sunt isti: Liber tragoediae <sup>cc)</sup>, liber *Heraclidis* et epistola ad  
*Cosmam*, qui translatae sunt tempore *Paulli* <sup>dd)</sup>: Eius proluxa *Liturgia* <sup>ee)</sup> quam traduxerunt  
*Thomas* et *Maraba*, et liber vnus epistolarum, item ille alter variarum interpretationum ac ser-  
monum.

<sup>bb)</sup> *Garnerius* ad *Marium Mercatorem* tom. II. p. 322.

scripti. De *Irenaeo Tyrio* v. *Ebediesu* l. c. cap. 25. p. 38. seq. ibique *Assmann.* *Harl.*

<sup>cc)</sup> *Irenaei* Nestoriani. [Sub *Irenaei* Tyrii nomine quidem ab eruditis citatur; sed Nestorio restituendum esse ex auctoritate *Ebediesu*, Nestoriani scriptoris, adnotat *Assmann.* l. cit. v. quae supra ad nr. V. libror. Nestorii genuinorum ad-

<sup>dd)</sup> Qui obiit a. C. 535. v. *Assmann.* bibl. or. tom. II. pag. 411. et III. x. 36. *Harl.*

<sup>ee)</sup> V. infra, vol. XIII. pag. 822. 823. et *Assmann.* III. i. pag. 56. uot. 5. *Harl.*

*monum.* Ex his *Liturgia* illa syriace adhuc exstat edita una cum aliorum aliis tredecim in Missali Chaldaico ad vsum ecclesiae Maronitarum excuso Rom. 1592. Loca ex illa adferuntur a *Rich. Simone* in notis ad Gabrielem Philadelphicensem. Latine versam ex Syriaco dedit *Eusebius Renaudotus* in tom. I. collectionis *Liturgiarum Orientalium* Paris. 1716. 4. qui etiam eruditam de Liturgiis Nestorianorum dissertationem subnexuit. Vide et bibliothecam selectam *Rich. Simonis* editam gallice tom. II. pag. 284. sq. Epistolas select. III. 1. et *Ioann. Bonam* lib. 1. rer. liturgic. cap. 9. Nec non, quae idem *Simon* ad Gabrielem Philadelph. p. 222. sq. et in censura bibliothecae eccles. Dupinianae tom. I. pag. 172. scripsit. *Fabr.* — Apud *Assemann.* qui in bibl. orient. III. part. 1. illum catalogum librorum Syrorum *Ebediesu* metropolitae Sobae et Armeniae, syriace cum versione lat. euulgavit, doctis quoque notis illustravit; *Ebediesu* in cap. XX. p. 35. sqq. Nestorii scripta recensuit. *Assemann.* in notis de singulis scriptis disputat, docetque, per varias interpretationes et orationes eas designari (homilias,) quae ab episcopis post euangeliorum lectionem in ecclesia fiebant. *Harl.*

*Ioannes Garnerius* tom. II. ad Marium Mercatorem p. 324. notat duos sermones, quos *Combesius* tom. I. auctarii noui bibl. patrum *S. Athanasii* adiudicat, de resurrectione et vnum de ascensione Christi, caractere Nestorii se prodere, florido nempe ac interdum poetico, metaphoris effereute sese et apostrophis quasi animato: Scripturae testimoniis iisque literali sensu acceptis, nisi quando ad haeresein detorquentur, subinde distincto. *Habent,* inquit, *hunc ipsum characterem sermones alii, opinione forsan plures, siue, qui Asterio, Amphilochio, Basilioque Seleuciaee tribuuntur, siue, qui reiecti inter spuria Chrysostomi, nullum praefereunt parentis nomen; siue tandem, qui genuinos inter Chrysostomi tractatus fraude facta ipsis quoque doctis operum Chrysostomi censoribus, latent. Neque vero id mirum, quum Nestorius Chrysostomi stilum imitari summo studio conatus sit, eaque se imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Perquam tamen lubricum est, sine MStorum codicum vel dignorum testium fide homilias, vel scripta quacvis alia, certis auctoribus ex sola, quam tibi persuaseris, characteris nota adsignare.

Sermo in illud Matth. IV. 6. *si filius Dei es, deiice te ipsum,* qui incipit: ἡλως μὲν ὑπὲρ γῆς παρακινύψας, inter Chrysostomi dubia graece editus a Savilio tom. VII. pag. 301. [a Montfauc. tom. X. p. 733. v. supra, vol. VIII. p. 486.] Nestorio vindicatur ex testimonio Marii Mercatoris, inter cuius opera post partem ex latina Mercatoris interpretatione, integrum graece cum noua versione vulgavit *Garnerius* tom. I. p. 85. Nonnulla eius loca illustrat *Combesius* notis ad S. Maximum tom. II. p. 485. seq. Idem *Asterii* esse coniiciens vulgauerat latine in bibliotheca concionatoria ad dominicam I. Quadragesimae. Codices quidam *Ephraimo* Syro tribuunt. Vide *Tillemont.* tom. VIII. memor. pag. 758. [et supra, vol. IX. p. 518.]

[P] *De Nestorio eiusque haeresi scriptores veteres Graeci.*

*Acta synodi Ephesinae* praecipue <sup>8</sup>), in qua primum damnatus Nestorius a. 431. tum etiam *Chalcedonensis*, a. 451. et CPol. a. 553. et sub Mena a. 556. etc. Codex encyclicus, Synodicon Casinense etc.

Cyrilli

ff) Conf. *Basnage* Histor. de l'Eglise, tom. I. libr. X. cap. 4. p. 504. seq. *Du Pin* nouv. bibl. des Aut. ecclef. tom. III. part. 2. pag. 285-327. — *Schroeckh* H. E. christ. tom. XVIII. pag. 231-260. — *Baumgarten* in Theolog. polemica (Untersuchung theologischer Streitigkeiten mit einigen Anmerkungen, Vorrede und Geschichte der christlichen Glaubenslehre, herausgegeben von D. Io. Sal. Semler,) tom. II. pag. 777. sqq. vbi primum ex Harduini concil. pag. 1410-1418. loca Nestorii repetuntur, quorum causa ille Ephesi est condemnatus, et in notis subiectis quaedam pro Nestorio dicuntur: dein Nestorii relatio ad Ioannem Antiochenum, ex Synodico casinensi ap. Harduin. p. 1331. sqq. additis animaduersionibus. Vt alios bene multos conditores historiae ecclef. aut theologiae polemicae praetermittam, in primis commendandus mihi videtur *Walch.* in historia haeresium saepius laudata, tom. V. vbi p. 304. sqq. fontes historiae Nestorianae, n. acta publica, et auctores historicos inuestigat, et primum de synodo *Ephesina* diligenter agit. Acta autem illius sunt, *Walchio* docente, pedetentim primum in latino sermone, deinde partim in graeca quoque lingua reperta et publicata. (vid. *Salmon* traité de l'étude des conciles pag. 608.) Sunt vero illa 1) acta eius concilii in sensu strictiore, quae una cum antiquioribus versionibus optime collegit ediditque *Mansius* in collect. concilior. ampliss. tom. IV. pag. 578. sqq. et tom. V. p. 1. sqq. 2) antiquior, at non plena actorum versio, primum a *Baluzio* edita et illustrata, a *Mansio* autem ex cod. Vaticano correctior et auctior recusa in collect. tom. V. pag. 477. sqq. 3) Synodicon aduersus tragoediam Irenaei, latin. primum a Christiano Lupo in lucem emissum, optime a *Mansio* tom. V. p. 731. restitutum. (v. supra, in vol. VIII. p. 300. ibique not. y.) Secundo *Walch.* commemorat concilii, Chalcedone a. C. 451. congregati, acta, quibus multae partes actorum ad concilium Ephesinum pertinentes, et pars ipsorum actorum Ephes. concilii intextae

sunt. *Mansius* ibid. tom. VI. p. 563. sqq. non solum veteres, quas tulit aetas, versiones latinas, sed etiam tom. VII. pag. 653. sqq. latinam versionem, a Rustico emendatam et a *Baluzio* primum publicatam, ac p. 777. codicem encyclicum, (v. supra, in vol. VIII. pag. 257. seq. nr. 2.) edidit. Ad publica scripta quoque refert *Walchius*, edita magistratum et scripta inter Nestorianos horumque aduersarios in lucem emissi. Eiusmodi eristicorum librorum collectionem, inscriptam: Scripta veterum latina de vna persona et duabus naturis Christi aduersus Nestorium, Eutychem et acephalos olim edita, *Ios. Simler*, Tiguri 1572. fol. iam curauit. Indicem eorum librorum confecerunt *Ittig.* in opere, de bibliothecis et catenis patrum p. 24. atque *Io. Ge. Walch.* theologus quondam Ienensis in biblioth. theol. vol. I. p. 601. — Historiam autem ipsius concilii Ephesini a pag. 452-555. tom. V. histor. haeres. concinnauit atque vberissime exposuit *Chr. Guil. Franc. Walch.* — Add. *la Croze* in Thes. epistol. Lacroziano, tom. III. p. 178. sqq. vbi synodum Ephesinam appellat *λειτουργία*, et biblioth. selectam historiae ecclesiasticae cum V. tum N. T. Venet. 1776. 8. pag. 334. — *Monacii* in cod. Bauar. XXVII. sine sunt *reliqua* (s. pars) actorum concilii Ephesini, et in codd. CXV. atque CXVI. quae continentur in actis oecumenici tertii concilii imperante Theodosio contra Nestorium haereticum, (sunt acta concilii Ephesini capitibus CXL. comprehensa, quae, ex bibl. Monacensi, ex graeco in latinum translata *Theodor. Peltanus* edid. Ingolstadt. 1576. 4.) in cod. XL. capita 129. concilii Ephesini contra Nestorium, iterumque capita 119. in cod. XLII. v. cel. *Hardt.* in cat. codd. gr. Monac. in Aretini Beyträgen etc. a. 1803. part. 4. p. 19. sq. et 1804. part. 8. pag. 14. sq. et 1803. part. 5. pag. 25. sqq. (vbi capitum ordinem, qui est in codice, et differt ab edito, latine datum exhibet,) ac pag. 57. seq. — *Lipsiae* in bibl. Paullinae cod. concilium Ephesinum, et eius statuta contra Nestorium; v. *Ioach. Felleri* catal. codd. MSS. bibl. Paulinae in acad.

*Cyrilli* Alex. scripta varia tomo praesertim sexto et septimo, de quibus vol. VIII. huius bibl. cap. 27. pag. 567. seq. *Fabr.* Siue vol. IX. p. 465. sqq. nou. edit. add. *Walch.* in tomo mem. multis locis, atque *Schroeckh* libr. cit. tom. XVIII. p. 196. sqq. 208. sqq. 273. sqq. et saepius. *Harl.*

*Theodorus* libro IV. haereticar. fab. cap. 12. et epistola ad Sporacium contra Nestorium, aliaque scripta<sup>22</sup>), quibus etiam Cyrillum oppugnauit. Oppugnatus contra non modo a Cyrillo, sed et a *Rabula* Edesseno: vt pro Theodoro vicissim scripsit *Andreas* Samosatensis. Sed Rabulae et Andreae lucubrationes, quemadmodum et quae contra Nestorianos et Eutychianos syro sermone scripserant *Isaac* Antiochenus et *Samuel* Edessenus presbyteri, memorata *Gennadio* cap. 66. et 82. de script. eccles., pridem interciderunt. *Fabr.* Conf. *Assmann.* bibl. orient. tom. I. cap. XVI. pag. 207. sqq. de *Isaaco Magno*, mortuo circ. a. C. 460. et de eius scriptis locoque *Gennadii*, a *Fabricio* citato, p. 211. ac p. 214. sqq. recensentur *Isaaci* scripta, quae exstant in MSS. Vaticanis. Huc pertinent (p. 219. sqq.) sermones, nonus *de fide*, contra Nestorianos et Eutychianos, decimus, *de passibilitate et impassibilitate dei verbi incarnati*, contra Nestorianos, nonagesimus *nouus de trinitate et incarnatione*, et duo alii (p. 234.) contra Nestorium, ex

Yyy 2 quibus

acad. Lipsiensis, (Lips. 1686. 12.) p. 136. nr. 42. — In cod. *Coislin.* XXXII. acta conc. Ephesini; in cod. XXXIV. canones, et in cod. CCCLXIV. nr. 14. duodecim canones synodi Ephesinae. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 85. 87. et 563. — Synodus Ephesina contra Nestorium *Romae* in bibl. Vaticana. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. pag. 70. — Eadem bis, et Chalcedonenfis ter, ibid. pag. 102. et 103. — canones vtriusque, ibid. p. 104. — ibid. concil. Ephesium, quod multis in locis diuersum esse ab impressis, Venet. 1565. tom. I. notauit *Montfauc.* pag. 130. *A.* — ibid. in bibl. *Ottobon.* acta synodi Chalcedonenfis, graece, et de synodo Ephesina codd. nonnulli gr. et lat. pag. 188. *D.* — ibid. in bibl. patrum *S. Basilii*, vtriusque synodi canones, p. 196. *D.* — in bibl. *Cassiniensi*, acta concilii Ephesini, et epistola *Cyrilli* aliorumque contra Nestorium, pag. 220. *A.* — *Mediolani* in bibl. Ambros. pag. 495. *E.* et p. 512. *C.* — de codd. *Vindobon.* v. eundem *Montfauc.* p. 541. 559. *A. D.* 562. *C.* — *Lugduni Bat.* acta synodi Ephesinae, graece, pag. 601. *A.* — canones vtriusque synodi, et alia, inter codd. *Io. Mori*, episcopi Noruicensis, p. 686. *C.* — in bibl. *Sfortiana*, p. 695. *C.* et 708. *A.* — *Paris.* in bibl. quondam regia, p. 727. *D.* quinquies, pag. 753. *E.* — in bibl. *Coislin.* concilium Ephesium, in cod. Slauiico, p. 1042. *C.* — Vtraque et aliae synodi, graece, in bibl. *Colbertina*, pag. 1150.

*D. E.* — earundem canones, in monasterio S. Trinitatis proxime CPolin, p. 1330. *D. E.* — in bibl. S. Victoris *Paris.* concilia, p. 1570. *C. D.* Tot codd. et forsitan plures *Montfancon.* in bibl. citata enumerauit. — *Florentiae* in cod. Laurent. XVII. nr. 23. et 24. plut. 8. ex actis synodi Chalcedon. excerptum longum et epistola synodi ad Leonem, pontif. roman. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 361. — ibid. p. 398. nr. 21. canones synodi Ephesinae ac nr. 22. Synodus Chalced. et 50. canones; p. 399. nr. 30. ex actis illius synodi quaedam, in cod. VIII. plut. 9. — et p. 477. sq. nr. 4. canones, in cod. X. (qui continet collectionem canonum ecclesiasticor.) plut. 10. *Harl.*

gg) Vide volum. VII. huius bibl. cap. 11. pag. 458. seq. [f. cap. 7. vol. VIII. pag. 294. sq. ed. nou. Theodorum fuisse Nestorianum negatur. v. ibid. p. 291. *Harl.*] Nestorio praeluserant Theodorus Mopsuest. et Diodorus Tarsensis. Eidem fauere videbantur praeter Theodorum Io. Antiochenus, Andreas Samosatensis, Euthenius Tyanensis, Ibas Edessenus etc. Nestoriani postea dicti Tetraditae, Timotheani a Timotheo Aeluro; et Feliciana haeresis (a Felice Vrgellensi, Sec. VIII.) Agnoetae. [Antiquiores de hac seditione quasi sacra scriptores recenset *Buadens* in *lingoge* in theologiam, tom. II. p. 1084. sqq. *Harl.*]

quibus multa excerptis Assemanus. — ibid. p. 259. sq. cap. XXV. de *Samuele*, presbytero Edeffeno; — ibid. cap. XIV. p. 197. seq. de *Rabula* et *Andrea* Samosateno; add. p. 401. sq. de *Cyrillo* et *Rabula* in Chronico Edeffeno, ibique not. In tomi tertii part. I. p. 202. (vbi v. not.) teste Ebediesu in cat. libr. Syror. *Andreas*; episcopus Samosatæ, composuit interpretationes ac librum antirheticum contra Cyrillum, pag. 63. 226. 370. de *Rabula* etc. *Harl.*

*Prochus* CPol. de cuius scriptis dixi vol. VIII. cap. 28. p. 601. seq. [f. vol. IX. c. 23. p. 504. seqq. ed. nou.]

*Theodotus* Ancyranus, de cuius scriptis dictum supra, pag. 270. seq. ed. vet.

*Euagrius*, *Theodorus* lesior, etc. in hist. eccles.

*Theodorus* Raithuensis libro de incarnatione Christi, de quo supra, pag. 232. ed. vet.

*Anastasius* Antiochenus in Hodego, de quo dicturus sum capite 35.

*Iohannes* Maxentii circa a. C. 520. clari capitula siue anathematismi contra Nestorianos, dialogi contra eosdem, aliaque scripta, quorum latina tantum versio tulit aetatem, edita in orthodoxographis Basil. 1555. et 1569. fol. et in *Iosae Simleri* scriptis veterum latinis de vna persona et duabus naturis domini, Tigur. 1571. fol. et in bibliothecis patrum Paris. 1575. tom. V. et 1589. tom. IV. et 1644. 1654. tom. III. et Colon. 1618. tom. VI. et Lugd. 1672. tom. IX. Hunc cum Ioanne Scythopolitano plerique eundem faciunt. Eius stylium laudat Photius cod. XCV. pro synodo Chalcedonensi, bene scripsisse testatus cod. CCXXXI.

*Petri*, diaconi, liber ad Fulgentium et alios episcopos Africae, qui inter Fulgentii scripta lat. legitur. [et in *Gallandii* bibl. PP. tom. XI. p. 230. sq.]

[*Gennadii* contra Nestorianos, in cod. Bauar. LXVI. v. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. 1804. part. 3. pag. 25. qui adnotat, in margine nomen Gennadii poni, at in eius operibus nil inueniri; esse autem dialogum inter orthodoxum et haeticum. *Harl.*]

[*Ephraim Syrus*, aut alius. Plura vid. supra, ad vol. VIII. p. 244. init. *Harl.*]

*Leontius* Byz. libro de sectis, qui graece et latine exstat, et *Leontius* Hierosol. libris aduersus Nestorium et Eutychen, quorum latinam tantum versionem editam habemus: Graeca in variis bibliothecis occurrunt [P] MSta, vt dixi vol. VII. p. 453. Indicem scriptorum in utroque opere laudatorum habes supra, p. 167. et 172. [f. vol. VIII. p. 309. sqq. vbi statim index quoque est subiunctus, et pag. 318. sqq. n. edit.]

*Iustiniani* imp. aduersus tria capitula edictum a. 545. et epistola ad synodum CPol. a. 553. Concil. Labbei tom. V. pag. 454. et 684. et Harduini tom. III. p. 268. 321.

*Io. Damascenus* haeresi 81. et libro contra Nestorianos. tom. I. Opp. p. 555. edit. nouae.

*Euthymii*

*Euthymii* Zigabeni, sub saeculi duodecimi initia clari, panoplia part. 2. tit. 13. edit. latinae, (Graece κεφάλ. 13.) Vide vol. VII. p. 463. [f. vol. VIII. p. 328. sqq. n. edit.]

*Nicetae*, Choniatae thesaurus orthodoxae fidei tomo octavo, adhuc inedito.

*Nicephorus* Callistus Hist. eccles. lib. 14. seq.

Ex scriptoribus Arabibus *Eutychius* tomo secundo Annalium, qui singularem librum suum contra Nestorianos memorat, p. 79.

[Ex Syris, *Maris*, Salomonis F. defensio fidei orthodoxae, et confutatio haereseon. vid. *Assmann*. bibl. orient. III. part. 1. p. 584. ibique not. f. et passim in illo opere alii Syri ab eo nominantur. *Harl.*]

### Latini.

*Marii Mercatoris* opuscula, illustrata a Righerio sive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. et tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. Et a Steph. Baluzio Paris. 1684. 8. et copiosissime a Io. Garnerio ibid. 1673. fol. [conf. *Schroezkh* l. c. tom. XVIII. pag. 230. sq.]

*Leonis* ab a. 440. ad 461. papae rom. epistolae ad Flavianum CPol. ad Leonem imp. etc. quae latine saepius editae, (inter Leonis opera ac postremum curante *Paschasio Quernello*, Paris. 1675. 4. et Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum graeca versione in actis concilii Ephesini et Chalcedonensis. [cf. *Schoenemann*. bibl. PP. Latt. tom. II. p. 869. 881. sq. ubi etiam p. 930. sq. de recentioribus opp. Leonis editt. *Poletti*, *Cacciari*, et *Ballerminorum* agitur. *Beck.*]

*Auctor praedestinati*, haeresi 89.

*Auctor* adpendicis ad *Augustinum* de haeresibus c. 90. de *Timotheanis*, a *Timotheo Aeluro*.

*Iohannis Cassiani* de incarnatione Christi libri VII. contra Nestorium, ad Leonem episc. Rom.; eo hortante scripti circa a. 430. quod opus multis adhuc locis medicam manum desiderare monuit *Vossius* epist. 404. [v. *Fabricii* bibl. med. et inf. latin. tom. I. p. 356. ed. *Mansi.*]

*Leporius* in palinodia ad episcopos Gallicanos, e qua idem *Cassianus* nonnulla adfert libr. I. cap. 4. seq.

*Prosperi* Aquitani elegia, quam inscripsit epitaphium Nestorianae et Pelagianae haereseos, exstat in noua editione operum *Prosperi*, Paris. 1711. fol. pag. 198.

*Vincentius* Lerinensis in Commonitorio.

*Capreoli*, episcopi Carthag. epistola ad Constantium et Vitalem Hispanos edita a *Sirmondo* tom. I. Var. opusc. Paris. 1630. 8. et tom. I. Opp. *Sirmondi* p. 361.

[F] *Fausti* Reiensis epistola ad Gratum diaconum scripta ante a. C. 449. et edita primum a *Petro Pithoeo* a. 1586. et recusa cum aliis *Fausti* in tom. VIII. bibl. patrum Lugd. Vide *Tillemontium* tom. XVI. memor. p. 412.

*Gelasii* papae Rom. ab a. C. 492. ad 496. de duabus in Christo naturis aduersus Eutychen et Nestorium *μενίσβιον* Photio laudatum, qui eius graecam versionem legisse se innuit cod. CII. *Praeclarum volumen* vocat Gennadius cap. 94. de S. E. latine exstat diuisus in capita XXIX. et in eo adducuntur testimonia doctorum ecclesiae *Ignatii* ex epist. ad Ephesios, *Eustathii* Antiocheni confessoris contra Arianos, *Hippolyti* episc. et Martyris in memoria haeresium; *Athanasii* e libris contra Arianos et epist. ad Epictetum, et ex libris aduersus haereticos <sup>hh)</sup>; *Eusebii*, episcopi Palaestinenlis cognomento Pamphili, in expositione psalmi XVII.; *Gregorii Naz.* in natalem domini et epist. ad Cledonium et ad Nectarium; *Basilii* Caesar, ex lib. contra Eunomium et de gratiarum actione; *Gregorii* Nysseni contra Eunomium; *Amphilochii* Iconii episc. ex libro, vbi exponit: Pater meus maior est me; *Antiochi* episcopi Ptolemaidis; *Seueriani* episc. Gabalorum contra Nouatum; *Ambrosii* episcopi Mediol. *Ioannis* episcopi CPol. in euangelium secundum Ioannem, et in crucem; et *Damasi* episcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in *Io. Sichardi* antidoto aduersus haereseis, Basil. 1528. fol. et in *Io. Heroldi* haeresiologia ibid. 1556. fol. et in *Iosiae Simleri* scriptis veteribus latinis de vna persona et duabus naturis domini et seruatoris nostri Iesu Christi, Tiguri 1571. fol. nec non in bibliothecis patrum Paris. a. 1589. et 1644. 1654. tom. IV. et Colon. a. 1618. tom. V. parte 3. et Lugd. a. 1662. tom. VIII. [conf. *Fabric.* bibl. mediae et infimae latinit. tom. III. p. 27. seq. ed. Mansi. *Harl.*]

*Vigilii*, Tapisitani in Africa episcopi, qui circa a. C. 484. <sup>ii)</sup> claruit, aduersus Nestorium et Eutychen libri V. prodire primum Tiguri 1539. 8. Deinde in haeresiologia Heroldi et in Iosiae Simleri collectione iam laudata, nec non in bibliothecis patrum Paris. et Colon. Hinc cura *Georgii Cassandri* Colon. 1575. 8. et inter Cassandri opera iunctim edita Paris. 1616. fol. p. 514. subiunctis variis lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Denique ex Petri Francisci Chiffletii recensione, vna cum aliis *Vigilii* scriptis, Diuione 1664. 4. et tom. VIII. bibl. patrum edit. Lugdun. [v. *Fabric.* bibl. cit. tom. VI. p. 296. seq. *Harl.*]

*Fulgentius* Ruspensis in Africa episcopus a. C. 533. defunctus in libris tribus ad Trasimundum Vandalorum regem, quos cum aliis Fulgentii [P] scriptis post Io. Molanum, Iac. Sirmondum et Theophilum Raynaudum recensuit vir doctus cui praeclaram editionem Paris. 1684. 4. debemus. Vide acta Erud. a. 1685. pag. 543. seq. [Plura vid. in *Fabricii* bibl. med. lat. cit. tom. II. pag. 220. sqq. ed. Mansi. *Harl.*]

*Boëthii* liber de duabus naturis et vna persona Christi aduersus Eutychen et Nestorium, compositus occasione epistolae quam episcopi orientales a. C. 512. scripserunt ad Symmachum episcopum Romae de Eutychianis inotibus, et dedicatus Iohanni, qui deinde episcopus romanus primus hoc nomine et martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remensis

<sup>hh)</sup> Loca Athanasii, Gregorii Nazianz. et Ioann. Chrysostomi, latinorumque, Hilarii, Ambrosii, Hieronymi, Rufini et Augustini laudat etiam *Cassianus* libr. 7. de incarnatione.

<sup>ii)</sup> Vide *Tillemont.* tom. XVI. memor. p. 614. seq. et Sirmondi Opera tom. III. p. 1013.

sis tom. I. pag. 521. et vna cum aliis quibusdam Boëthii scriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recensum ad calcem consolationis philosophiae variorum notis illustratae ibid. 1671. 8.

*Facundus*, episcopus Hermianensis provinciae Africanæ, in libris XII. quos circa a. 547. scripsit pro defensione trium Capitulorum concilii Chalcedonensis ad Iustinianum imp. cum notis editos a *Sirmondo* Paris. 1629. 8. et recufos in eius operibus tom. II. Paris. 1696. fol. atque ibidem Philippo Priorio curante ad calcem Optati, 1675. fol. et in bibliotheca patrum edit. Lugd. tom. X. [et *Gallandii* tom. XI. p. 665. conf. *Fabricii* bibl. med. et inf. lat. cit. tom. II. pag. 140. seq. *Harl.*]

*Liberati*, archidiaconi Carthaginienfis, et trium capitulorum promachi, *Breuiarium* siue circa a. C. 553. scripto consignata historia certaminis Nestoriani et Eutychiani, quam notis illustratam edidit *Io. Garnerius* Paris. 1675. 8. In vtraque editione conciliorum Petri Crabbe, Colon. 1538. tom. II. pag. LXII. b. ad LXVI. et Colon. 1551. tom. II. p. 121-128. subiiciuntur Liberato adpendicis loco quaedam epistolae et loca veterum, quae a Garnerio et in aliis conciliorum editionibus sunt omiffa. Quae non alibi in actis concilior. Ephesini et Chalcedonensis reperi, illa infra in indice scriptorum, quem in illa acta composui, suis locis a me adnotantur. [add. *Fabricii* bibl. citatam, tom. IV. p. 272. sq. MS. Breuiarii Mediolani in bibl. Ambros. v. *Montfau.* Bibl. biblioth. MSS. I. p. 519. *D. Harl.* Liberati Breuiarium etiam insertum est *Gallandii* bibl. PP. t. XII. p. 119. sq. *B.*]

*De Nestorio eiusque haeresi scriptores recentiores <sup>kk</sup>*).

Ephesinam synodum improbantes:

*Godfridus Arnoldus* in historia haeresium, germanice vulgata et belgice.

*Auctor* libri Arausione a. 1645. editi *de supposito*, in quo Nestorium contra Ephesinam synodum et Cyrillum Alex. defendit, est *Dauid de Rodon*, licet alii scriptum illud tribuerint Aegidio Gaillardo. *Fabr.* Conf. de hoc libro *Walch.* l. c. p. 830. sq. qui probabilius esse existimat, auctorem esse *Dau. de Rodon*, et de libro ipso praeter Bayle citat *Benoit* histoire de l'Edit de Nantes, tom. III. p. 253. sqq. *Vogt* biblioth. haeresiolog. tom. I. pag. 459. sqq. *Pfaff* hist. litter. theol. tom. III. p. 334. et *de Bure*, (qui damnat librum,) bibliographie instructive, vol. de theologie, Paris. 1763. p. 475. sqq. Inscriptus autem est: *Disputatio de supposito*, in quo plurima haecenus inaudita de Nestorio, tanquam orthodoxo et de Cyrillo Alexandrino aliisque episcopis Ephesi in synodum

<sup>kk</sup>) Cf. de recentioribus scriptoribus *Schroeckh* in hist. eccles. christ. tom. 13. p. 285. sqq. in primis *Walch.* narration. et iudicium de illis in hist. haeres. tom. V. pag. 500. sq. praesertim pag. 817-827. et p. 910-916. p. 842. sqq. 908. sqq. et pag. 916. sqq. de formulis, de quibus in vtramque partem disputatum est, atque de Nestorii doctrina

copiose moderateque indicat, p. 926. sq. autem Nestorium non esse haereticum, concludit, ad quos ablegare praestat eos qui plura scire cupiant. Add. *Vogt* in disquisit. de recentissimis Nestorii defensoribus, in parte I. bibliothecae historiae haeresiologicae, p. 456. sqq. *Harl.*



odum coactis, tanquam haereticis demonstrantur, ut soli scripturae sacrae infallibilitas adferatur. Deus verax, omnis homo mendax, Rom. III. Francof. 1645. 8. Eum, docte quidem atque operose, at tamen acrius refutare sustinuit *Petav.* in Dogmat. theol. tom. IV. libr. 6. p. 498. sqq. edit. Paris. coll. libr. I. cap. 7. pag. 34. sqq. adnotante *Schroeckhio* l. c. pag. 286. Alios, qui de illo libro diuersa tulerunt iudicia, memorat *Gerdes.* in Florilegio libror. rariorum, ed. II. Groningae et Bremae, 1747. 8. p. 271. sqq. et obseruat, suo exemplari veterem quemdam eius possessorem non tantum praefixisse nomen Daudidis Derodon, Prof. philos. sed pro loco impressionis Francof. adscriptisse *Arausonii*, vbi ille per aliquod tempus tradidit philosophiam. *Harl.*

[*D. Martin Luther.* v. *Walch.* l. c. p. 826. sqq. et 910. vbi quoque de *Luca Osiandro*, Lutheri iudicium comprobante, agit, et citat *Weismanni* introd. in histor. eccles. tom. I. pag. 520. *Harl.*]

*J. H. Horbins* in epist. ad M. Gudium data, Paris. 1670. p. 17. Nunc in Nestorianis occupatus, suum Lutheri de conciliis tractatum defendendo, quo Cyrillum haereticum nominatur, Nestorium orthodoxum etc.

*Nicol. Hieronym.* in Gundlingianis XXXV. 4.

*Christi. Auguft. Salig.* in historia Nestorianismi, subiuncta Eutychianismo ante Eutychem, Guelferbyti 1723. 4. [cap. 29. p. 284. sqq. Ille existimat, totam controuersiam fuisse logomachiam. In qua sententia iam fuerunt *Arnold.* et *Edmund Aubertin* de eucharistiae seu coenae dominicae sacramento, Dauent. 1654. fol. lib. II. cap. 3. pag. 756. seq. contra quem stilum acuerunt *Garnier* diss. I. de haeresi et libris Nestorii, part. II. Opp. Marii Mercat. p. 329. *Assermann.* et alii. *Lacroze* in Thesauro epistol. Lacroziano tom. I. p. 304. in epist. ad Mosheim, loquitur, ait, n. Saligius, in ea parte etiam de Nestorio, quem crimine caruisse, quae tua etiam, ni fallor, est et mea sententia, statuit. add. *Walch.* l. c. 834. sqq. *Harl.*]

[*Jac. Basnage* in praefat. ad tom. I. thesauri moniment. eccles. cap. II. §. 2. p. 14. sqq. et in histoire de l'eglise p. 508. moderate iudicasse, nec tamen Nestorium condemnasse, docet *Walch.* l. c. p. 832. sq. qui addit, et Nestorium et Cyrillum in eo peccasse, quod alter nomen *Georgius*, alter nomen *Χεϊσορέας* reiecerit. add. *Walch.* p. 913. vbi etiam laudat *Samuel. Basnage* in annal. historico-eccles. tom. III. p. 339. *Harl.*]

*P. le Brun*, Prêtre de l'oratoire. tom. III. diss. II. de l'explication hist. et dogmat. des prières et des ceremonies de la Messe etc. Journ. des Sav. 1727. Jun. p. 246. sq. de la Liturgie des Nestoriens etc. *Euseb. Renaudot*, etc.

*Paul. Ern. Iablonski* in exercitat. histor. theol. de Nestorianismo, et illa inprimis Nestorianorum phrasi, qua humanam Christi naturam templum diuinitatis solebant appellare. Berolini 1724. 8. v. acta erudit. german. part. CII. [p. 430. sqq. vbi censor in quibusdam discedit a Iablonskio,] et gel. Zeitung. 1725. p. 271. V. N. 1725. pag. 336. [germanice versa

verfa et praefixa *Boweri* Historiae, pontificum roman. in linguam germanicam ex anglica translatae; unde nouae ortae sunt contropersiae. Nam contra eum vile opus contexuit *Io. Wesselius* in libro: *Nestorianismus et Adoptianismus rediuiuus*. Amstel. 1727. 4. Paulo melius successit res *Paullo Bergero* in libello: *Nestorianismus, haereseos conuictus*; — *Iablonskio oppositus*. Wittebergae 1726. sed acquieuit in narratione atque adulatione *Cyrilli* atque synodi Ephesinae. Maiore eruditionis adparatu instructus comparuit in certamine *Car. Gottlob Hofmann* in disputatione, praefide *Henr. Klausningio* ventilata et inscripta: *Controuersiam Nestorianam olim agitatam haud fuisse logomachiam*, Lips. 1725. 4. et pag. 3. sqq. recenset Nestorii defensores: (conf. Auserles. theol. Biblioth. tom. II. p. 88.) at *Cyrilli* auctoritati atque fidei nimium tribuendo, ostendere studuit, (quod tamen erat demonstrandum, atque, num *Cyrillus* fide sit omni dignus et sensum mentemque Nestorii recte adsequutus sit, curatius inuestigandum,) Nestorium, si ea, quae *Cyrillus* prodidit memoriae, reuera docuit, in doctrina de Christi persona in periculoso summoque errore versatum fuisse. At causam *Iablonskii* suscepit *de la Croze* in epistola ad *Iablonskium*, in museo Bremensi vol. I. part. I. p. 78. sqq. *Hofmannus* quidem causam suam deferere noluit, sed eam vindicare studuit in defensione dissertationis de controuersia Nestoriana, Lipsiae 1730. 4. at neque *Iablonskium* neque *Crozium* de sententia pristina deducere ac depellere potuit, ut statim videmus. add. *Iablonsk.* diss. de Nestorii meritis, Francof. 1738. et *Walch.* l. c. p. 836. sq. 335. et 913. sq. *Harl.*

*Mat. Veiffere la Croze* in historia Christianismi apud Indos. Haagae 1724. 12. Gallice. v. unschuld. Nachricht, 1725. p. 947. *Fabr.* Noster tamen *Fabr.* putat in delectu argumentorum et syllabo scriptor. de veritate religionis christ. p. 103. *la Croze* in illa historia p. 16. paullo sequius et sinisterius iudicasse de *Cyrillo*. — Septimus liber germanice est versus. v. *Wolf.* ad *la Croze* in Thes. cit. p. 198. De eius epist. ad *la Croze* paullo ante diximus. Sed *la Croze* et *Iablonsk.* in sua permanisse sententia, iam animaduertimus. De *Iablonskio* v. eius epp. in Thes. epistolico Lacroziano, tom. I. pag. 184. seq. 190. 193. seq. 201. De *la Croze* autem tom. III. p. 175. 176. sqq. pag. 186. et de *Assemano*, aduersario, p. 187. add. eiusd. institut. histor. eccl. antiquior. pag. 147. seq. et *Iordani* Vie de Mr. *la Croze* p. 231. *Harl.*

*Petrus Baelius*, tomo tertio Dictionarii Histor. in *Nestorius* et *Rodon*. [In ed. Amsterd. etc. 1740. F. de *Nestorio* in tom. III. p. 490-499. et de *Rodon*, tom. IV. p. 63-65. *Baelius* potissimum sequutus est et frequenter laudauit de *Nestorio* *Du Pin* biblioth. des auteurs eccles. tom. III. part. 2. *Harl.*]

[P] *Elias Saurin* in libro contra Petrum Iurieu edito Traiecti ad Rhen. 1697. 8. *Iustificatio de la doctrine du Sieur Elie Saurin* parte 2. capite 13. seq. *Fabr.* *Saurin* Derodonii iudicium adprobat. Plura leges in *Bayle* Diction. cit. voc. *Nestorius* not. H. et citat quoque Apologie pour le Sieur Saurin, pasteur de l'eglise Walonne d'Vtrecht contre les accusations de Monsr. Jurieu, 1692. ac quaedam ex ea adfert; inter alia auctor

Vol. X.

Zzz

adfirmat,

adfirmat, Nestorium magis, quam Cyrillum, videri orthodoxum: plura apud Bayle voc. *Rodon*, ubi quoque loca sunt excerpta ex Saurin Examen de la Theologie de Mr. Jurieu, et ex huius Religion du Latitudinaire, atque aliis libris. *Harl.*

[*Richard Simon*. Hic primum, nomine de *Moni* adsumto, edidit Histoire critique de la creance et des coutumes des Nations du Levant, Francof. 1684. 12. vbi p. 94. seq. ostendit, rixam inter Nestorium et Cyrillum inde potissimum, quod neuter alterius mentem verbaque recte perceperit, esse enatam. — Postea, praefixo vero auctoris, *Simon*, nomine liber iterum editus est et inscriptus: Histoire critique des dogmes, des controverses, des coutumes et des ceremonies des Chrétiens orientaux, à Trevoux, 1711. 12. v. *Walch*, l. c. pag. 912. (qui conferre iubet librum: Les sentimens de quelques theologiens d'Hollande sur l'histoire critique du V. T. par le Pere Simon, pag. 58.) et *Schroetkh* l. c. p. 287. seq. — De *Christiano Eberhard. Weismann*, *Cotta*, a *Raefswiz*, *Moshenio* et aliis v. *Walch*. l. c. p. 913. et 915. sq. *Harl.*]

[*D. Io. Salom. Semler* in selectis capitibus histor. eccles. vol. I. p. 229. sqq. et in commentat. praefixa tertio tomo *Baumgartenii* Untersuch. theolog. Streitigkeit. p. 327. sqq. nec non in tom. II. p. 770. sqq. in notis ad additamenta de Nestorianismo; ipsum *Baumgarten*, tom. II. §. 6. et 7. pag. 69. sqq. de Nestorio ipso p. 76. vbi v. not. et tom. III. p. 478. *Harl.*]

[*Walch*. et *Schroetkh*. II. citt. tam diligenter docteq. omnem historiam exposuisse, quam sobrie et moderate iudicasse, saepius iam monuimus: atque posterior pag. 291. sq. prioris studium a partibus alienum ac solertiam maxime laudat et commendat. *Harl.*]

Omitto alios, quos memorat *Io. Vogt* in diss. de recentissimis Nestorii haeretici defensoribus, fasc. 3. histor. haeresiol. pag. 457. seq.

Ephesinam synodum probantes.

*Natafis Alexander* saeculo V. diss. 23. vide etiam pag. 63. seq. 219. seq. edit. in folio. Paris. 1699.

*Rob. Bellarmin*. lib. III. de Christo, cap. 5. sqq.

*Baronius* et ceteri annalium et historiae eccles. scriptores saeculo V.

*Guil. Beueregius* ad Synodicum pag. 103. seq. 216. etc.

*Georgii Calixti* dissertatio de haeresi Nestoriana, eique opposito Concilio Ephesino, Helmstad. 1640. 4. *Fabr.* rec. in eiusd. de persona Christi, domini et seruatoris nostri programmatum et dissertationum fasciculo, ab eius filio edito, ib. 1663. p. 23. sqq. *Harl.*

*Abraham Calouii* exercitatio de Nestorianismo antiquo et nouo. Witeb. 1681. 4. respondente *Simone Frid. Wolfharto*, qui eiusdem exercitationis defensionem a. 1683. edidit aduersus *Io. Si-*

*Io. Simonis* diff. respond. *Bartholdo Holzsfus*, de haeresi Nestoriana, vulgata Francof. ad Viadrum 1583: 4. [Parum laudatur a *Walchio* l. c. pag. 911. *Harl.*]

*Centuriae Magdeburgenses* Centur. V. capite V. et IX.

Histoire du Nestorianisme en VI. livres, avec des remarques sur les Auteurs anciens et modernes qui en ont traité, par le P. *Louis Doucin*, S. I. à Rotterdam 1698. 4. et à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori bibl. nouorum libror. a. 1698. pag. 129. *Acta Erud.* a. 1699. p. 166. *Fabr.* Postea accesserunt: 1) Addition à l'Histoire du Nestorianisme, Paris. l. anni nota; 2) Specimen obseruationum ad Nestorianam historiam, Paris. 1698. 12. *Walch.* passim frequenterque excitat *Doucine* Hist. in eaque quaedam laudat, plura culpat, ac p. 936. parui aestimat tam desideratque criticum usum atque iudicium. *Harl.*

*Io. Fabricius*, theologus antea Altdorfinus, dein Helmstädiensis celeberrimus, in scylla theologica capite XII.

*Io. Forbessius* instruct. historico theol. lib. II. cap. 6.

*Io. Simonis Franci* de Nestorio disputationes III. Witeberg. 1670. 4.

*Wolfgang. Franzii* oratio de initiis et progressu certaminum Nestorianorum et Eutychianorum, Witeb. 1605. 4.

*Io. Garnerius* ad Marium Mercatorem tomo secundo, et in additis tribus commentatt. de haeresi et libris Nestorii; de synodis in causa Nestoriana habitis, et de libris a fidei defensoribus eodem tempore conscriptis. Paris. 1673. fol. et ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodreti. Paris. 1684. fol.

*Io. Frid. Koenigii* historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralsund. 1655. 4.

*Christiani Kortholti* diff. de Nestorianismo, praeside D. *Caspere Mauritio* nostro τῷ παναγωγῇ habita Rostochii 1662. *Fabr.* Sed mitius sensit in histor. eccles. post eius mortem edita p. 168. v. *Walch.* l. c. pag. 911. seq. *Harl.*

*Io. Christiani Letschii* historia Nestorianismi. Witeb. 1688.

*Samuel Marefus* in senione dissertationum theologicarum, auctorem libri de supposito oppugnans: quod factum etiam a *Georgio Staunario* theologo Marpurgensi in fasciculo diff. pag. 156. sqq.

*Henricus Noris* in historia Pelagiana libro II. atque in diff. de vno e Trinitate, carne passio, et apologia monachorum Scythiae, ab Anonymi scrupulis vindicata.

[P] *Io. Pearsonius* ad symbolum apostolicum pag. 291. edit. latinae.

*Dionysius Petavius* libro I. dogmat. theol. de incarnatione verbi cap. 7. sqq. et III. 3. sqq. IV.

3. 11. V. 7. 10. 14. sqq. ad 19. et XV. 3. p. 524. seq. et librò VI. quò auctorem libri de supposito peculiariter confutat. [conf. *Walch.* l. c. pag. 818. seq.]

*Land. Elias du Pin*, tom. IV. bibliothecae scriptorum eccles. *Fabr.* *Du Pin*, quod antea in: *Bibl. des auteurs eccles.* tom. III. part. 2. pag. 61. sqq. p. 287. sqq. p. 323. sqq. patronus Nestorii secus de Cyrillo et concilio Ephesino iudicarat, ideoque ad causam dicendam vocatus erat, postea reuocavit et retractavit sententiam. v. *Weismann* tom. I. pag. 517. *Vogt.* pag. 472. *Pfaff.* introduct. in histor. theol. litterar. part. III. pag. 275. et *Bayle* diction. tom. III. voc. *Nestorius*, not. B. I. L. et O. — De *Wesselio*, *Bergero* et *Hofmanno* vid. quae antea, ubi egimus de *Iablonskio*, adnotauimus. *Harl.*

*Petrus Praetorius* in breui historia certaminum Nestorio atque Eutyche ducibus mysterium incarnationis filii Dei oppugnantium.

*D. Frid. Rappolti* opera theolog. pag. 1289. seq.

*Iustus Wesselus Rumpaeus* in diss. de Deo bimestri contra Nestorium eiusque affectas. *Gryphiswald.* 1704. 4.

*Casp. Sagittarius* introductione in hist. eccles. tom. I. p. 1086–1097. tom. II. p. 693.

*D. Io. Adami Scherzeri* parallelismus Caluino-Nestorianus Lips. 1679. 4. *Frid. Petri* Nestorianismus Caluinianorum. *Francof.* 1612. 4. etc.

*Io. Schraederus* de Nestorianismo et Eutychanismo, *Witeb.* 1594. *Francof.* 1603. *Gieff.* 1612. 8. contra *Iosephum Grabium*, cum praefat. *D. Aegidii Hunnii*, cuius etiam videnda praefatio in epistolam ad Ephesios.

*Theophilus Spizelius* in veteri academia Iesu Christi p. 182. sqq. et alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.

*Tillemontius* tom. XIV. memor. hist. eccles.

*Laur. Ludouicus* in ecclesia veteri et nona siue orationibus de veteris ecclesiae certaminibus ab Ario, Nestorio etc. motis. *Heidelb.* 1614. 8. curante *Abrah. Sculteto.* *Fabr.* — Doctrina et certamina synodi Ephesinae, recitata in schola Gorlicensi a *Laurent. Ludovico*, *Leobergens.* *Gorlic.* 1582. 4. at exigui pretii, iudice *Walchio* l. c. p. 935. *Harl.*

*Ios. Simon Affemann.* in bibl. orientali, tom. III. part. 1. et 2. de Nestorianis in Syria, Aegypto etc. conf. acta erudit. Supplem. p. 193. sqq. *Fabr.* — In tom. I. p. 346. seq. 349. sqq. est epistola Simeonis Beth Arsamensis de Barsauma, episcopo Nisibeno, deque haeresi Nestorianorum, huius initio et progressu in oriente, syriace et lat. ubi Nestorius valde male audit, p. 202. sqq. *Affemann.* de Iba, Edessae episcopo, Nestoriano, ac de initiis progressibusque Nestorianismi in Mesopotamia, Assyria et Perside: (add. tom. II. p. 403. sqq.) idem pag. 205. sqq. *Renaudotii* opinionem de origine Nestorianismi in oriente refellere conatur; — p. 354. sqq. de synodis Nestorianorum in oriente

ex

ex Simeone episcopo Beth-Arsamensi, cum notis: p. 540. sqq. de codd. syriacis, huc pertinentibus etc. — in tom. II. permultis locis, p. 39. 287. 403. sqq. 387. sqq. (ubi quoque ex II. codd. syriacis et II. arabicis catalogus patriarcharum Chaldaeorum et Nestorianorum exhibetur, ac pag. 456. sqq. augetur,) etc. de Chaldaeis, qui etiam Assyrii orientales et Nestoriani adpellabantur; — in tom. III. part. I. infinitis paene locis de iisdem, eorumdem ortu fatisque in oriente, ac ritibus erroribusque. In parte secunda tota Assemann. longam doctamque de Syris Nestorianis dissertationem edidit, ac de Nestorio eiusque recentioribus defensoribus, Basnagio, praecipue la Croze aliisque, quos refellere adlaboravit, severius acriusque iudicavit; cap. II. vsque ad cap. V. Nestorianorum fata ab eorum initio vsque ad a. 1714. persecutus est: cap. VII. de Nestorii ac Nestorianorum erroribus, §. 23. *Hart.*

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt, qui Nestorii colunt memoriam, licet haereseos ipsi impactae minus fortasse rei, Christiani in oriente cis et ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de quibus consulere iuvabit *Abrahamum Bzouium* ad a. C. 1330. nr. 21. sqq. 52. seqq. *Faustum Naironum* <sup>u)</sup> in Euoplia fidei catholicae romanae historico dogmatica, Rom. 1694. 8. *Aub. Miracum* ad Gennadii de scriptoribus eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: *Rich. Simonem* in Historia critica fidei et rituum oriental. gallice edita cap. VII. Ioannem Morinum praef. ad ritum ordinationis Nestorianorum in opere de sacris ecclesiae ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) *Eusebium Renaudotum* in collectione Liturgiarum orientalium et in tomo quarto operis, quod inscribitur *la perpetuité de la foi de l'église catholique touchant l'Eucharistie* <sup>mm)</sup>, excuso Paris. 1711. 4. in historia patriarcharum Alexandr. et in Gall. edita eius apologia: *la Croze* in hist. du Christianisme des Indes. *Fabr. Assemann.* passim quidem in bibl. orient. sed praecipue in tom. III. part. 2. cap. 3. de Nestorianismi origin. in oriente, etc. cap. 9. p. 413. sqq. de Christianis S. Thomae in India, deque Nestorianis in Tartaria et vasto Sinarum imperio; §. 2. de Nestorianis in Mesopotamia, Armenia, Syria, Palaestina et Cypro: add. p. 477. sqq. p. 502. sqq. p. 521. sqq. cap. 10. §. 4. p. 605. sqq. de Monophysitis et Nestorianis in Arabia: cap. 11. sqq. pag. 615. sqq. de patriarcha, metropolitibus et episcopis, de presbyteris, diaconis, clericis et monachis Nestorianorum. Sed plura ex isto opere referre, haud vacat. Add. *Matur. Veussiere la Croze* historische Beschreibung der christlichen Religion in Ethiopien und Armenien german. versam, Dantisci 1740. 8. pag. 23. seqq. De Nestorianis in Sina v. *Fleury* in: Histoire eccles. tom. XVII. Paris. 1751. 4. pag. 546. sqq. *Hart.*

Lzz 3

Index

N) A&a Eruditor. tom. 2. supplement. p. 554.

mm) Memoir. de Trevoux. 1712. p. 746. sqq.

[P] XI. *Index scriptorum et epistolarum, in Actis concilii Ephesini a. 431. et Chalcedonensis a. 451. celebrati, nec non in codice encyclico <sup>nn</sup>) et in Synodico Casinensi adversus tragoediam Irenaei Tyrii Nestoriani.*

E. paginas tom. I. at C. paginas tom. II. conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis concilior. Baluzianae.

Abbibi, episcopi Dolichii, ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum. *Peruenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. pag. 1634. S. 756. Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746. *Rediit ab Alexandria.* S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum Deum.* S. 930.

Acacii, Melitenes episcopi, homilia, Ephesi habita. Ὁρῶντι μοι ἀγαπητοί. E. 1640. epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 819.

Aegyptiorum episcoporum ad imp. Valentinianum et Marcianum, τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν. C. 416. ad Leonem imp. *a Superna gratia.* C. 691. ad Anatolium CPol. pars gr. et lat. apud Baluz. p. 1447. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad Leonem imp. pro Timotheo Aeluro, *Scriptum est, omni postenti.* C. 700.

Agapiti, episcopi Rhodi, ad Leonem imp. *Desuper regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreae et Theodoreti ad Helladium Tarfi episc. *Scientes quantam curam.* E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri, Apameensis episc., ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tuae colloqui sanctitati.* S. 834. Alexandri ad Ioannem Antioch. *Sapientissimo Salomoni.* S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadae, Abbibi, Marae, Davidis et Acilini provinciae Euphratesiae episcoporum ad episcopos Syriae, Ciliciae et Cappadociae. *Propheta quidem Ieremias.* S. 831. Ad Augustas. *Deus pietate ornavit vestrum imperium.* S. 837.

Alexandri,

<sup>nn</sup>) De hoc codice dixi volum. VII. pag. 416. [f. vol. VIII. pag. 257. sq. n. ed.] et de Synodico p. 442. [f. vol. VIII. p. 300. n. ed.] Acta concilii Ephesini habentur in tomo I. concil. Harduini: et Chalcedonensis tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem tomo p. 689. Synodicon Casinense in collectione Baluziana. *Fabr.* Conf. infra, in vol. XI. pag. 400. sq. et 438. vet. ed. Acta concilii Ephesini in *Mansii* collectione conciliorum amplissima tom. IV. p. 578. sqq. et tom. V. p. 1. sq. Acta concil. Chalced. ibid. tom. VI. et VII. cod. encyclic. ib. VII. p. 777. et synodicon ib. tom. V. p. 731. sqq. add. *Walch.* l. c. p. 304. sqq. 641. sqq. 642. sq. tom. VI. de concilio Chalced. pag. 293.

sqq. et 329. sqq. de actis concil. Chalcedon. Idem tom. V. p. 307. animadvertit, hunc Fabricii indicem esse mancum, qui ex recentioribus accessionibus possit locupletari, et Harduini mutilatam editionem esse instar fundamenti positam. Mihi vero quia etiam praesertim *Mansii* collectio, quam ex *Walchii* indicio tantum sparsim potui laudare, deest, nec tamen omissio illius indicis commoda utilisque videtur; lectores rogare cogor, ut illo sint Catone contenti. Atque hinc inde multa supplevit *Walchii* diligentia maxime laudabilis, et ego supra in cat. scriptorum Nestorii multa loca iam laudavi. *Harl.*

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënfem, *Arbitror dominum Christum*. S. 762. ad Andream Samofatenfem. *Credat mihi religioſitas tua*. S. 764. *Legens quas nuper*. S. 768. *Venit finis*. S. 799. *De hoc eccleſiaſtico*. [P] S. 808. *Gratias quidem tuae admonitioni*. S. 809. ad Acilinum Barbaliffi epiſc. *Vt eadem ſcribam*. S. 854. ad Dionyſium magiſtrum militiae. *Benevolentiae quidem*. S. 880. ad Helladium Tarſenfem. *Iudicium quidem*. S. 863. *In praefenti confuſione*. S. 771. ad Ioannem Germaniciae. *Et olim veſtro congregato conuentu in Zeugmate*. S. 810. ad Magiſtrianum. *Epistolam mihi*. S. 830. ad Meletium epiſc. *Quin Cilices*. S. 855. *Si eſſet mihi deſiderium*. S. 878. ad Theodoretum. *Vix tandem quae parturiebant*. S. 800. *Memor ſum quia*. 804. *Et tua religioſitas*. S. 806. *Tua quidem ſanctitas*. S. 848. *Non ignorat ſanctitas tua*. S. 850. *Dum ſaepe tuae*. S. 852. *Arbitror quod*. S. 865. *Ab initio ego*. S. 867.

[Alexandrinae ſynodi litterae ad Neſtorium, in Cyrilli epiſtolis p. 67. ſeq. in actis concilii Ephesine pag. 1283. ſeq. apud Harduin. tom. I. in Mercat. Opp. cum eiſd. verſione, part. poſter. p. 67. ſeq. Harl.]

Alypii ad Cyrillum Alex. *μακάριος ἀνθρώπος*. E. 1613.

Ambroſii Mediol. *ἐκ τῆς ἐρμηνείας περὶ πίſτως πρὸς Γρατιανόν*. E. 1405. C. 302. 652. *ἐκ τῆς δευτέρας περὶ πίſτως*. E. 1405. C. 243. 302. ſeq. *ἐκ τῆς λόγῃ περὶ ἐνανθρῶπῆſews τῆς Κυρίῃ κατὰ Ἀπολλινάριων*. C. 304.

Amphilochii, epiſcopi Iconienſis, fragmenta duo. E. 1409. C. 245. *ἐκ τῆς κατὰ Ἰωάννην*. C. 652.

Anaſtaſii, papae rom., ad Vrſinum fragmenta tria in adpendice ad Liberati breuiarium tom. II. concilior. Petri Crabbe p. 124. ſeq. edit. Colon. 1551. fol.

Anatolii CPol. ad Leonem imper. *Orationi ſiquidem noſtrae*. C. 703.

Anazarbenſis ſynodi (a. C. 431.) interlocutum. E. 1581. S. 814.

Andreae Samofatenſis ad Alexandrum Hierapolitanum, de Rabula Edeſſeno. *Hi, qui pro recta fide laborant*. E. 1634. S. 748. *Relegens ea, quae Cyrillus*. S. 765. *Multi et per literas*. S. 796. *Gratias egi Deo*. S. 805. *Ab hac tuae ſanctitati reſcribo*. S. 807. *Multum contriſter*. S. 809. *Eorum, quae ad me Dominus meus ſanctiſſimus Theodoretus*. S. 767. *Praecolligit quidem ſanctitas tua*. S. 784. ad Theodoretum. *Alexandrini litteras legi*. S. 767. *Qua hora ſuſcepi ſanctitatis tuae litteras*. S. 768. ad Oeconomus epiſcopi Alexandri. *Audio, quod valde irascatur*. S. 810.

Antiochi, epiſcopi Ptolemaidis, dictum, C. 652.

Antiocheni concilii canon. C. 426. 434.

Aphthonii preſbyteri ſermo memoratur. S. 740.

Archiman-



Archimandritarum ad Marcianum imp. 'Αεὶ τὸ 'Ρωμαίων βασιλεὺς. C. 424. 'Η Φιλόχρη-  
στοῦ ὑμῶν. C. 429. ad synodum Chalcedonensem, κατὰ τὴν πρώτην κλήσιν. C. 426.

Armeniae primae episcoporum ad Leonem imp. *Deus verus dominus noster Iesus Christus.*  
C. 741.

[P] Armeniae secundae: *Deus qui glorificantes se glorificat.* C. 743.

S. Athanasii ἐκ τῆς κατὰ Ἀρεσανῶν βιβλίου. E. 1401. C. 241. 'Εκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον ἐπι-  
στολῆς. E. 1401. C. 242. 'Εκ τῆς κατὰ αἰρέσεων λόγος. C. 652.

Athanasii presbyteri Alex. libellus contra Dioscorum. 'Ο τῆς ἀγίας καὶ μακαρίας μνήμης  
Κύριλλος. C. 332.

Attici, episcopi CPol., fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. 'Εκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον ἐπιστολῆς.  
C. 653.

Augustini ἐκ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Βαλθισιανόν. C. 304. 'Εκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Εὐαγγελίης τῆς  
κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ibid. 'Εκ τῆς λόγος τῆς περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως. C.  
305.

Basilii Caesarensis fragmentum (ex lib. de spiritu S.) E. 1408. C. 244. ex lib. contra Eu-  
nomium. C. 652.

Basilii diaconi, Thalassii et aliorum monachorum supplicatio ad imp. Theodosium et Va-  
lentinianum. 'Η Φιλανθρωπία τῶ Θεῷ. E. 1336.

Bassiani episcopi ad Valentinianum et Marcianum imp. Πᾶσα ἡ σωτηρία. C. 548.

Berytensis synodus, habita in causa Ibae episcopi Edesseni. C. 511.

Caelestini episcopi rom. ad Nestorium. 'Εφ' ἡμέρας τινὰς. E. 1300. [*Mans. IV. p. 1026.*  
*Constant. epp. pontif. pag. 1115, etc.*] Ad Ioannem Antiochenum. Εὐχόμεθα μὲν. E.  
1324. Ad clerum et populum CPol. Πρὸς τέττες μοι διαλεχθῆσομένω. E. 1312. Ad  
Cyrillum Alex. Τῇ ἡμετέρᾳ συγνότητι. E. 1321. *Intelligo sententiam sapientissimi Sa-*  
*lomonis.* E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris est congregatio filiorum.*  
E. 1677. Ad synodum Ephesinam, τῶ ἀγίῳ Πνεύματι ἐμφανίζεις. E. 1468. *Tan-*  
*dem malorum fine gaudendum est.* E. 1671. Ad Theodosium imp. *Sufficiat licet quod.*  
E. 1473. *Causis suis diuinam providentiam.* E. 1674.

Commonitorium, cum Deo nostro sicut credimus. E. 1347. Defensio fidei, inuicta  
pariter veritate defendimus. (in adpendice ad Liberati breuiarium tom. II. concilior. Petri  
Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)

Flau. Candidiani, comitis domesticorum, contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1351. S. 701. alia  
post synodum Ephesinam. E. 1448. S. 702. Edictum. E. 1448. S. 703.

Cappadociae primae episcoporum ad Leonem imp. *Maximus omnium dominus.* C. 747.

Cappa-

Cappadociae secundae. *Intentio pia et studium.* C. 749.

Capreoli episcopi epistola ad synodum Ephesinam. *Ἡυχόμεν, εὐλαβέσασθαι ἀδελφοί.* E. 1420.

[P] Caroli et Dorothei libellus supplex ad Marcianum imp. memoratur C. 431.

Chalcedonenſis ſynodi ad Dioſcorum Alex. *Πρώην ἔδοξε τοῖς κρατῦσι τῶν ὄλων.* C. 317.

*Τὰ παρὰ τῆς σῆς Εὐσεβείας.* C. 340. Ad Charinosynum presb. et Euthalium archidiaconum, *γινωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλαβεία.* C. 378. Ad Valentinianum et Marcianum imp. *Magnae aegritudines et medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Augustam, *Multa Tibi dona praeſtentur.* C. 380. Decretum contra Nestorium et Eutychen. C. 453. 455. Canones tres. C. 490. Canones triginta. C. 602. seq. Adlocutio ad Marcianum imp. C. 644. Relatio ad Leonem episc. rom. *ἐπλήρωθη χάρις.* C. 656. [vid. not. ad initium huius paragraphi, et Walch. l. c. tom. VI. p. 293. seq. Harl.]

Charisii, presb. et oeconomi Philadelphiae, ad synodum Ephesinam. *Εὐχὴ μὲν ἅπασι.* E. 1513. C. 246.

Ciliciae primae episcoporum ad Leonem imp. *Cognoscentes sanctionem vestram.* C. 724.

Claudiani presb. CPol. *Præsumentes de sanctitate tua.* S. 907.

CPolitanae synodi a. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. *Τὰδε ὥρασαν οἱ ἐν Κωνσταντινπόλει.* C. 638.

CPolitani cleri ad synodum Ephesinam. *Ἀεὶ καὶ ἐκ νέας ἡλικίας.* E. 1589. *Ἐδει μὲν ἡμᾶς μή.* E. 1604. Pro synodo obtestatio et supplex libellus. *Εἰδότες τὴν ἡμετέραν.* E. 1608. Episcoporum CPoli versantium commonitorium contra Nestorium. *Συναχθεῖσαι ἡ ἀγία σύνοδος.* E. 1585. Epistola synodalis CPoli missa post depositum Nestorium. *Εἰδότες τὴν τῶν ἀποσχισάντων.* E. 1670.

CPolitanae synodi epistola ad Eutychen. *Καὶ νῦν δευτέρᾳ σε κλήσει ταύτῃ.* C. 144. *Οὐκ ἄγνοῖς.* C. 148.

Corinthe metropolis episcoporum ad Leonem imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Cretae episcoporum ad Leonem imp. *Tempus nobis est.* C. 767.

Cypriani episcopi et martyris fragmentum. *Ἐκ τῆ περὶ ἐλεημοσύνης λέγει.* E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anastasius Tenedi, Aquilinus Barbalissi Euphratesiae, Basilus Larissae Theſſal. Dorotheus Marcianopolitanus Moesiae metropolitanus, Eudocius Moesiae, Eutherus Tyanensis, Iulianus metropolitanus Sardicenfis, Maximinus Demetriadis Theſſaliae, Meletius Mopsuestenus, Pausanias Hypatae, Theosebius Chii, Valcanius Moesiae, et Zenobius Zephyrii in Cilicia. S. 885. seq.

- [P] Cyrilli Alex. Homilia in die Ioannis euangelistae, τῆς μὲν τῶν ἁγίων εὐκλείας. E. 1664. Homilia habita die mensis Pharmuthi XXVIII. (Idibus Mai.) Eos qui pietate firmi sunt. E. 1689. De Paulo Emefeno: Ὁ μακάριος Προφήτης Ἡσαΐας. E. 1700. Ex sermone de fide. Ego contemperatum non recipio. S. 927. Ex interpretatione epistolae ad Hebraeos. Sed non in nobis. S. 928.

Ἀπὸ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐνανθροπήσεως τῆς μονογενῆς. C. 305.

Commonitorium Posidonio datum, ἡ Νετωρίε πίσις. E. 1310.

Contestatio, ἐκρίνω τὸν λαμβάνοντα. E. 1272.

Epistola ad Acacium Berrhoënsē. Decentem se etiam nunc curam. S. 758. ad clerum et populum CPol. ὃψὲ μὲν μόλις. E. 1296. ἐταράχθη λίαν. E. 1593. ad Acacium Melitensē. Reuerendissimus et religiosiss. S. 911. Latere tuam. S. 917. ad Aristolaum tribunum. Dominus meus religiosissimus episcopus (Tyri) Beronicianus. S. 889. Piarum sanctionum. S. 915. Ad Comarium et Potamionem episcopos, Dalmatium archimandritam, Timotheum et Eulogium presbyteros, προσδοκῶμεν ἐλθόντα. E. 1433. Ad Donnum Antiochenum, συναλγεῖν ἡμῶν. C. 576. ad Donatum Nicopolitanum episc. Conuenit et omnino. S. 909. Ad Ephesini concilii legatos CPolin missos, Satisfactum nobis est iterum. B. 1671. Ad Ioannem Antiochenum, εὐφρανέσθωσαν οἱ ἀγαπῶντες. E. 1701. C. 120. Pacem quidem. S. 890. Litteras a tua perfectione. S. 914. Ego quidem absterfisse. S. 916. ad Lamponem presb. et clericos, Dogente me in Aelia. S. 913. ad Maximum, Ioannem, Thalassium presbyteros et archimandritas. Egregius quidem zelus. S. 914. ad Mosaeum Antaradi episc. Ego quidem semper. S. 917. Ad monachos CPol. τῆς θεοσεβείας ὑμῶν. E. 1297. Ad Nestorium. καταφλυαρεῖσιν μὲν. E. 1273. C. 116. Τῷ Σωτῆρι ὑμῶν λέγοντος. E. 1284. S. 679. Ex epistolis ad Nestorium, Ioannem Antiochenum et Successum Diocaesarensē. C. 653. ex epistola II. ad Successum Diocaesariensē in Isauria episcopum. S. 786. Epistola prima ad Successum: Perlegi quidem. S. 918. secunda: Claram quidem. S. 923. ad Rabulam Edeffensem. Pius et amator Christi. S. 812. Ad Theopemptum, Daniele et Potamonem, Πολλὰ καὶ ἡμῶν γέγονασι. E. 1601. ad Theognostum et Charmosynum presbyteros et Leontium diaconum. De omnibus rebus. S. 792. Ad imperatorem Theodos. Aeternam vitam. S. 894. [Apologetic. ad imp. Theodos. ap. Mansum, tom. V. pag. 225. add. Walch. l. c. tom. V. p. 382. sqq. 393. sqq. 401. sqq. 407. seq. etc. Harl.]

Cyrilli et Memnonis ad synodum Ephesinam. Εὐσεβὲς θέσπισμα ἐν τῇδε. E. 1485.

[P] Cyrilli Coelensis episc. Vide infra, Euprepit.

Cyzicēnae synodi episcoporum ad Leonem imp. Quantum ad fidem tuam. C. 739.

Dalmatii epistola ad synodum Ephesinam, τὴν ἐπιστολὴν τὴν πεμφθεῖσάν μοι. E. 1445. S. 653. Apologia. E. 1588.

Damascio

Damascio tribuno et notario praetorianorum datum commonitorium, εἰδότες τὴν πρόθεσιν. C. 510.

Dardaniae episcoporum ad Leonem imp. *Et agnouimus, et inuenimus.* C. 759.

Dionysii magistri militiae per orientem, rescriptum ad comitem et vicarium Titum. S. 844. ad episcopos. S. 845. ad iudicem secundae Ciliciae. S. 879. ad Alex. Hieropolitanum. *Diuina et immortalis.* S. 880.

Fl. Dionysii procos. mandata synodo Ephesinae oblata. E. 1618.

Dioscori Alex. vocatio prima in synodum Chalcedonensem. C. 313. secunda. C. 317. tertia. C. 340. damnatio. C. 378.

Pro Domino Antiocheno. C. 544. seq.

Dorothei, metropolitae Moesiae, ad Ioannem Antiochenum patriarcham. *Benedictus Deus.* S. 781. ad populum CPol. *reuerente reuerendissimo Martino.* S. 750. *Qui naufragauerunt a pia fide.* S. 816. ad Alexandrum Euphratesiae episc. et Theodoretum. *Passionem quae.* S. 840.

Edeffensorum presbyterorum ad Photium Tyri, Eustathium Beryti et Vranium: ἡμᾶς μὲν ηὐχόμεθα. C. 516. Παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων. C. 532.

Elpidio, comiti sacri consistorii, datum Commonitorium. Τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.

Ephesinae synodi canones sex vel septem contra orientales. S. 929. seq. E. 1621. paraphrasis eorum arabica. E. 1629. sententia depositionis in Nestorium lata. E. 1421. 1433. definitio post relationem Charisii presb. E. 1525. decretum de episcopis Cypri. E. 1620. contra Messalianitas. E. 1627. Epistola ad Coelestinum episcopum rom. Τῆς μὲν σῆς ὁσιότητος. E. 1504. Subscriptiones antea ineditae. S. 651. seq. Ad clerum populumque CPol. εἰδὲς τελευτήσας. E. 1444. Ἐπὶ τὸ πολυσένακτον ἤλθομεν μῆνυμα. E. 1484. Ad clerum CPol. Τοῖς ἐν τῷ αὐτῇ τρικυμῷ. E. 1600. ad episcopos CPoli versantes, τὰς ἑταῖρας διακείμενας. E. 1605. Mandatum ad eosdem: ἐπιτραπέντες παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων. E. 1609. Epistola ad Dalmatium: ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη συνόδος. E. 1448. S. 653. ad Eucharium: γνωσκέτω ἡ ἡμετέρα εὐλάβεια. E. 1433. Ad synodum in Pamphylia de Eustathio ipforum metropolita. [P] μετὰ βελῆς πάντα ποιεῖ. E. 1625. Commonitorium: *Necamur aestibus.* E. 1601. Epistola tractoria, *Nobis secundum pias litteras congregatis.* E. 1623. Relatio ad imp. Theodosium et Valentinianum: ἐκ προγόνων τὴν ἀληθῆ πίσιν. E. 1440. Alia missa per Eutychen diaconum. Τὴν περὶ εὐσέβειαν ὑμῶν φροντίδα. E. 1481. Alia per Palladium Magistranium. Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος τὴν εὐσέβειαν. E. 1581. Alia: ἡ μὲν φιλόχρηστος. E. 1592. Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος ἐπεριεῖδε. E. 1597. Πάντα μὲν τὰ τῆς ὑμετέρας. E. 1612. Τὸ μὲν προστεταγμένα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ. E. 1501. [v. not. ad init. huius paragr. et *Walsh.* l. c. tom. V. p. 305. sq. et pag. 452. sqq. *Harl.*]

Δααα 2

Ephesini

Ephesini conciliabuli orientalium episcoporum. S. 703. seq. sententia depositionis in Cyrillum Alex. et Memnonem Ephesinum. E. 1434. Epistola ad eosdem, *δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν*. E. 1458. Ad imp. Theodosium, *τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν κελευθέντες γράμμασιν*. E. 1458. *Consequenter quis eos*. E. 1557. S. 710. Ad eundem petitio siue contestatio. I. *Orandum erat ne*. E. 1563. S. 730. II. *Saepe numero pietatem vestram*. E. 1565. S. 733. III. *Non hunc euentum sortituram*. E. 1565. S. 736. Relatio ad imp. *Θρηῶν ὡς ἀληθῶς*. E. 1534. Ad reginas, *ἔτερα γνωρίζειν*. E. 1464. Ad Theodosium et Valentinianum, *edocti ex sanctissimorum*. E. 1579. S. 726. Epistola ad Acacium, *et olim quidem perdocuimus*. E. 1560. S. 714. Ad clerum et populum Antiochenum: *Nobiscum Deus*. E. 1559. S. 713. Ad clerum CPol. *ἔγνω πᾶν πάντως*. E. 1460. Ad senatum CPol. *λίαν ἀλγῶμεν*. Ibid. ad populum CPol. *νόμος ἐστὶν ἀγραφος*. E. 1461. Ad fratres CPoli versantes, *Quoniam didicimus*. E. 1577. S. 724. Ad suos in Epheso. *Postquam in Chalcedonem*. E. 1568. S. 722. *Precibus sanctitatis vestrae*. E. 1572. S. 723. *Quinto accessus nobis contigit*. E. 1579. S. 729. Ad Hierapolitanos Euphratesiac. *Quoniam consequens videtur existere*. E. 1532. S. 704. Ad Rufum episcopum, *λίαν βεβλάσθαι*. E. 1572. Mandatum episcopis orientalibus datum, *ἐπεὶ δὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς*. E. 1561. S. 720.

Epiphanii, archidiaconi et syncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli, quem patrem patrum et archiepiscopum adpellat. *Quae vobis saepius*. S. 907.

Epiri veteris episcoporum ad Leonem imp. *Nos equidem humillimi*. C. 764.

Epiri nouae. *Relegentes ea, quae*. C. 766.

Licinia Eudoxiae ad Theodosium iun. imperatorem, *πᾶσιν ἐγνωσai τὴν σὴν*. C. 37.

[P] Eunomii Nicomediensis ad Valentinianum et Marcianum impp. *Θεὸς τὸ βασιλεύειν*. C. 564.

Eupreprii, episcopi Byzes et Arcadiopolis, et Cyrilli Coelensis episcopi libellus supplex, synodo Ephesinae oblatus: *Vetus mos viget*. E. 1628.

Europae episcoporum ad Leonem imp. *Pietatis vestrae et Christianitatis*. C. 705.

Eusebii, Dorylaei in Phrygia salutari episcopi, ad impp. Valentinianum et Marcianum: *σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει*. C. 69. Ad Flavianum CPol. *ἡ ὑπόμνη μὲν μὴ ἔτω παραπληξία ἀλῶναι*. C. 109. Libellus synodo Chalcedonensi oblatus: *τὸ φιλοθεῖον καὶ μισοπότηρον ἡθός*. C. 312.

Eustathii Berytensis. Vide infra, Photii Tyrrii.

Eutherii Tyanensis et Helladii Tarsensis ad episcopum rom. Xyslum. *Multa providentia humani generis*. E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanensis ad Ioannem Antiochenum: *Magnos patres atque doctores*. S. 775. ad Helladium Tarsensem: *Quantum nos vulnerauerunt*. S. 778. ad Alexandrum Hierap. et Theodo-

Theodoretum: *Diuinum sanctitatis vestrae*. S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem inter Cyrillum et Ioannem Antioch. *Mouet me ad scribendum consuecte a Deopassianis*. S. 898-907.

Eutychis archimandritae expositio fidei. *Εὐχαριστῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ*. C. 98. et 101-105. Epistola ad imp. Theodosium et Valentinianum: *πάντων μοι μετὰ τὸν Θεόν*. C. 177. ad eosdem supplicatio: *ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια*. C. 212. ad Leonem rom. *De mea in dominum et Deum omnium Christum spe*. S. 632. *Testor vos coram Deo*. S. 934.

Monachorum sub Eutycha ad synodum Ephesin. *Τὰς ἐπηγγελμένας παρὰ*. C. 233. De Eutychis sententia, epistola anonymi ad senem quendam: *Misit mihi nobilitas tua exemplum libelli de nouae fidei expositione Eutychetis*. S. 936-940.

Felicitis, episcopi rom. et martyris, fragmentum ex epistola ad Maximum episcopum et clerum Alex. E. 1404. C. 242. add. C. A. Salig. in Eutychian. ante Eutychem p. 366. seq.

Flauiani Antiocheni *ἐκ τῆ εἰς τὰ Θεοφάνεια*. C. 652.

Flauiani CPol. ad Leonem episc. rom. *Εὐσεβείας καὶ τὸ ὁμοδομεῖσθαι*. C. 4. *Οὐδὲν ἴσησιν ἅμα τῇ τῆ διαβολῆς*. C. 8. Fides ad Theodosium imp. *Οὐδὲν ἔγω πρόπεσιν*. C. 81.

Galatae primae episcoporum ad Leonem imp. *Quis sermo sufficiat ad laudem domini Christi*. C. 761.

Gallae Placidiae ad Theodosium iun. *Ὅληνικα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ*. C. p. 36. [P] ad Aeliam Pulcheriam. C. p. 37. *Vt Romam frequentibus concursionibus*. Graecam versionem edidit Cotelerius monument. tom. I. p. 62.

Gelasii papae epistola ad episcopos per Dardaniam constitutos: *His ita incitati*. (In appendice Liberati tom. II. concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)

Gregorii Naz. fragmentum (ex epist. I. ad Cledonium.) E. 1406. C. 244. 652. ex homilia de Epiphania. C. 302. *Ἐκ τῆ περὶ Υἱῆς, δευτέρου λόγου*. C. 652. ad Theodorum Mopsuestenum epistolae, 1) *tempus mihi est*, 2) *dilectionis indicium*, 3) *qui adsumsit David famulum*, 4) *habuit quiddam et apud nos liuor*, (in appendice ad Liberati breuiarium in tom. II. concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. pag. 122.)

Gregorii Nysseni fragmentum (ex orat. I. de beatitud.) E. 1407. C. 245.

Helenoponti prouinciae episcoporum ad Leonem imp. *Dignae sanctiones actuum uestrorum*. C. 755.

Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abibum, Maram, Dauidem, Acilinum. *Dolenda et intolerabilia*. S. 833.

Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani episcoporum Ciliciae primae ad Theodosium et Valentinianum imp. *Scjenter o amici Dei*. S. 887.

Helladii Tarsensis ad Alexandrum Hierapol. *Conuenientia quidem*. S. 862. *In omnibus gratias agimus*. S. 814. *Per omnes litteras*. S. 770. *Quoniam quidem synodus*. E. 1582. S. 815. Synodica ad Theodosium et Valentinianum imp. *Scientes o amici Dei*. E. 1721. Ad Meletium C. *Sunt vero*. S. 845. ad Nestorium: *Et si ab initio*. S. 888.

Hennogenis, Meletii, Hefychii, Heliodori ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Dauidem, Acilinum: *Nos quidam ex quo*. S. 833.

Hefychii Castabalenfis episc. ad Meletium Mopsuestenum: *Sicut illic de*. S. 856.

Hilarii episcopi ex libro IX. de fide. C. 300. seq.

Hilarii diaconi ad Pulcheriam Augustam: *Studium mihi fuisse*. C. pag. 34. *Graecam versionem dedit Cotelarius I*, Monument. pag. 60.

Hypatiae Alexandrinae ad Cyrillum Alex. *Legens historias temporum*. S. 926.

Ex Ibae, Edesseni episcopi, epistola ad Marim Persam. C. 528. seq. Epistola illa negata Ibae esse, S. 860, damnata in quinta synodo a. 356. Vide Facundum.

Ioannis, Antiocheni episc. ad Cyrillum Alex. *ἐδὲ ἐμὲ μετῆλθε*. E. 1348. [P] *πρὸς τὸν Θεοφιλέτατον τῶν εὐσεβεστάτων*. E. 1692. alia *ἀνέφαλος*: *Nunc autem iidem ipsi velut ex somno*. E. 1714. *Ipse saluator et dominus noster*. S. 782. Ad praefectum et magistrum: *Eis ἰσχυρότερον κακόν*. E. 544.

Ad Praepositum et Scholasticum. *ἐδὲν ἀπειροπίας*. E. 1544. ad praefectum Antiochum. *In-satiabile quiddam nequitia est*. E. 1632. S. 740.

Ad Praepositum, Caesareae episc. *Adfectus quidem qui secundum Deum est*. E. 1347. S. 691.

Ad Nestorium. *τὸν ἐμαυτῷ σκοπόν*. E. 1328. Ad Proclum CPol. *Et prius et nunc*. S. 892. [conf. Schraackh. l. c. p. 214.]

Ad Theodoretum. *Qui loquetur potentias*. S. 793. *Quoniam quas inter nos*. S. 826.

Ad Taurum, patricium. *Litteras magnificentiae*. S. 827. Hypomnesticum ad clerum Hierapol. *Audiui supplicationem vestram*. S. 883. Relatio ad imp. per Palladium Magistriani: *Τῆτο, εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τῆτο*. E. 1540. alia: *ἡ διαλάμπουσα ὑμῶν εὐσεβεία*. E. 1545. alia comiti Irenaeo exhibita. *μόγισ μοι νῦν ἐγένετο*. E. 1548. Epistola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex et Maximianum CPol. *καὶ σπευδὴ καὶ σκοπὸς πάντων*. E. 1688. ad orientales episcopos. *Obtinuit pietas*. S. 686. ad imper. Theodosium. *Scientes quia vestrum pietate ornatur imperium*. E. 1633. S. 741. ad Theodosium et Valentinianum: *Gracis vestrae pietatis*. S. 876. *Opportunum nunc*. S. 797. ad Osroënae prouinciae episcopos: *A multis et dignis fide*. S. 749. ad Helladium, Tarsi episc. *con-  
delector tuae religiositati*. S. 752. ad clerum et populum Tarsensem: *Fama quaedam no-  
velli facti*. S. 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qui me vocauit ad CPol*. S. 753. *Litte-  
ras tuas religiositatis*. S. 779. *Arbitratus summe*. S. 789. *Placuit piissimo*. S. 830. ho-  
milias

milia Chalcedone dicta: E. 1571. S. 740. *Sancta lex est, ut quae*: Synodicum decretum contra Rabbulam Edessenum. E. 1633. Vide et supra, Ephesinum conciliabulum.

Ioannis CPolitani (Chrysostomi) ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἀν' ἀλήπειας τῆς Κυρίᾳ. C. 304. ἐκ τῆς κατὰ Ἰωάννην. C. 652. ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίᾳ. C. 653. ad Theodorum Mopsuestenum. *Si esset quidem verum possibile.* (in adpendice ad Liberati breuiarium, tom. II. concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. pag. 121.)

Ioannis, comitis, Sacrensis ad imperatores. *Cum sciam conducibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenaei comitis epistola ad orientales: *μόγισ μοι νῦν ἐγένετο.* E. 1548. S. 716. idem Irenaeus post Cyrum et Beronicianum Tyri episcopos, contra [P] quem Theodosii iun. et praefectorum orientis edicta. E. 1720. Nestorii sequacissimus, hostiliter se habet ad ea, quae in epistola Ibae ad Mariin. S. 821. 860. Sacra de eius exilio: *Damnato principe portentosa.* S. 884. (a. 448. vide ibid. et 890.) [conf. *Assmann.* bibl. orient. III. I. p. 38. seqq.]

Ilauriae episcoporum ad Leonem imp. *Quem alterum decebat.* C. 720.

Ischyriionis, diaconi Alex. libellus contra Dioscorum: *Νῦν ὅτε φωνῆς ἐλευθέρως.* C. 325.

Isidori Pelusiotaе ad Cyrillum Alex. *Torrent me diuinarum scripturarum exempla.* S. 692. alia: *Compassio quidem non acute videt.* S. 693. alia: *Multa equidem testimonia.* ibid. alia: *Oportet te, admirabilis.* ibid. Sunt in Isidori editis epistolis lib. I. epist. 370. 310. 323. 324. additque auctor Synodici, se eas excerpisse et transfussisse ex epistolis eius 2000. quae sint per quingentas distributae in Acoemetensis monasterii codicibus vetustiss. quatuor. Vide supra, p. 254. ed. vet.

Iuliani Coënsis ad Leonem imp. *Ego, domine, Christo.* C. 738.

Iulii episcopi rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionysium episc. *Miror audiens.* E. 935.

Iuuenalis episcopi Hierosol. ad prebyteros, archimandritas et monachos Palaestinae. *Cum summus et primus apostolorum Petrus.* C. 689.

Leonis rom. ad Ephesinam synodum. ἡ τῆς ἡμερωτάτης βασιλείας. C. p. 20.

Ad Faustum presbyterum. *Κεχαρισμένον εἶναι.* C. p. 21.

Ad Faustum Marcianum, (al. Martinum vel Marcellium,) et reliquos archimandritas. *ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν.* C. p. 16.

Ad Eutychen. *εἰς γινώσκιν ἡμετέραν.* C. p. 1.

Ad Flavianum CPol. *Ὅποτε ὁ χριστιανικώτατος.* C. p. 1. alia synodica ad eundem: *ἀναγνόντες τὰ γράμματα.* C. 290. clero CPol. *In notitiam nostram.* C. p. 30. Graecam



- cam versionem: dedit *Cotelerius* tom. I. monument. p. 57. alia, *Licet de his quae in concilio.* C. pag. 31.
- Ad Iulianum, Coënssem episc. εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων γε. C. p. 12.
- Ad synodum Chalcedonensem. ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον. C. p. 48. *Omnem quidem fraternitatem vestram nosse non ambigo.* C. 687.
- Ad Pulcheriam Augustam: ὅσῃν πεποιθήσιν. C. pag. 17. alia: *Si epistolae, quae pro fide.* C. p. 29. Graecam versionem edidit *Cotelerius* tom. I. monument. p. 54.
- Ad Theodosium iun. imp. ὅσω τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων. C. p. 16. alia synodi rom. nomine. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας. C. pag. 24. alia: *ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς.* C. p. 28. ad Leonem imp. *Litteras clementiae tuas.* C. 701.
- [P] Leonis imp. ad Anatolium CPol. *Votum quidem meae pietatis fuit.* C. 689. Gr. et lat. apud Baluz. pag. 1449.
- Libiani, Euphratesiae iudicis, ad vicarium Titum. S. 882. *Relatio post Alex. Hierapolitani obitum.* S. 882.
- Luciani episcopi Byzenfis ad Leonem imp. *Datis mihi piis.* C. 707.
- Marciani imp. ad Leonem rom. περὶ τῆς σπεδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ὑμετέρας. C. p. 41. adlocutio ad synodum Chalcedonensem. ἐν προοιμίῳ τῆς ἡμετέρας βασιλείας. C. 463. edictum pro confirmatione synodi Chalced. τὴν εὐαγγ. καθολικῆς. C. 661. ad monachos Alexandrinos. τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἀμαρτεῖν. C. 664. pro Iquenali ad Marcium episcopum et Sinaitas monachos. παρ' ἐκείνους πεμφθεῖς. C. 665. ad archimandritas: ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος. C. 668. ad synodum in Palaestina congregatam: τὸ περὶ τὴν πίσιν θερμόν. C. 684. Vide infra Valentiniani.
- Maximini, Anazarbi episc. secundae Ciliciae ad Alexandrum Hierapol. *Quoniam nihil eorum.* E. 1580. S. 814. *Suscipientes tuae sanctitatis.* S. 858. *Litteras suscepi.* S. 770. *Valde confusus sum.* S. 812.
- Maximi Apollinaristae mentio. S. 891. idem, de quo S. 911.
- Meletii, Mopsuesteni episc. ad Alexandrum episc. *Et cui prius quam tuae.* S. 877. *Clare Deus tuae.* S. 855. *Reuera nisi dominus Sabaoth.* S. 862. *Gratias domino Deo.* S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emesenum: *Non delectabamur quidem.* S. 798. Ad Alexandrum, Theodoretum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem et Acilium: *Dignum et gratum est.* S. 822. ad Helladium: *Gratias quidem tuae.* S. 846. Ad Maximum, Anazarbi episc. *Antequam tristitia dicam.* S. 828. anagnosticum ad eundem: *Hi quidem, qui scripserunt.* S. 856. Ad Nestorium comitem: *Ignorare videtur admirabilitas tua.* S. 842. ad Titum comitem domesticorum: *Quoniam quidem.* S. 872.
- Memnonis Ephesii, vide supra in Cyrillo. Epistola ad clerum CPol. οἷα διὰ τὴν ἀληθῆ. E. 1596.

Mesopo-

Mesopotamiae episcoporum ad Leonem imp. *Omnium Christus atque Saluator.* C. 715.

Moesia secundae episcoporum ad Leonem imp. *Tranquillissime principum.* C. 710.

Myrensis synodi ad Leonem imp. *Litteras tranquillitatis vestrae.* C. 733.

Nestorii anathematismi XII. Cyrillanis oppositi. E. 1297. adde Marium Mercatorem Garnerii tom. II. p. 116. seq.

[P] Nestorii <sup>oo</sup>) ex epistola ad Alexandrum Hierapolitanum fragmenta in Actis synodi V. CPoli a. 553. habitae.

Epistola ad Antiochum, praefectum praetorianorum. *Suscipimus tuae magnitudinis litteras.* E. 1631. S. 721.

Ad Coelestium romanum, *Fraternas nobis invicem debemus colloquutiones.* E. 1307. et in Mercatore Garnerii tom. I. p. 66. *Saepe scripsi beatitudini tuae propter Iulianum, Oron-tium etc.* E. 1309. et in Garnerii Mercatore tom. I. p. 69. *Didici honestissimum Cyril-lum,* in Garnerii Mercatore tom. II. p. 80.

Ad Coelestium Pelagianum presb. *Noli aegre ferre.* In Mercatore Garnerii tom. I. p. 71.

Ad Cyrillum Alex. ἡ δὲ ἐπιστολὴ τῆς Χρυσιανικῆς βίαιότρετον (inter Cyrilli epistolas tertia tom. VI. pag. 21. et in Garnerii Mercatore tom. II. p. 57.)

Τὰς μὲν καὶ ἡμῶν ὑβρεῖς. E. 1277. (inter Cyrilli epistolas quinta tom. VI. pag. 25. et in Garnerii Mercatore tom. II. p. 57.)

Ad Ioannem Antiochenum. *Omnem rem facilius.* E. 1321. S. 688. [Mansi coll. V. pag. 752.]

Ad Scholasticum, Eunuchum Theodosii imp. *Admiror amatricem Dei.* E. 1552. S. 706. [Mansi coll. V. p. 777.] Alias tres Nestorii epistolas habuit Euagrius et ex illis quaedam adfert lib. I. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem tom. II. p. 324. seq.

Sermo, *Cum diuersis diuersa expellant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium Mercatorem hi sermones Nestorii occurrunt latine:

I. *Doctrina pietatis est sensatorum,* tom. II. edit. Garnerianae pag. 5.

II. *Nōn clamoribus probo erga me studium nostrum:* pag. 8. ἡ τῶν κραυγαῖς κρῖνω. Graece apud Cyrillum.

III. *Ampliozem in Christum iniuriam:* id. pag. 11. πλείονα τὴν εἰς αὐτὸν κατασκευάζοντες ὑβρεῖν. Graece apud Cyrillum.

IV. *Ama-*

<sup>oo</sup>) V. supra in indice scriptorum Nestorii, *Walch.* l. c. p. 545. sq. *Schroeckh* l. c. p. 215. etc. *Harl.*

- IV. *Amatores Christi populos*: id. p. 26. contra Proclum CPol. de cuius sermone dixi volumine VIII. huius bibl. p. 601. [f. vol. IX. p. 505. sq. n. ed.]
- V. *Saepe illos rogavi*: id. p. 29. *ἡρώτησα πολλὰκις αὐτούς*. Graece apud Cyrillum.
- VI. *Apostoli nomen in Christo audientes*: id. p. 31. *Ἀποστόλοι γὰρ ἀκούοντες*. Graece apud Cyrillum.
- VII. *Contumelias quidem in me haereticorum*: id. p. 34. Fragmenta graece apud Cyrillum.
- VIII. *Libenter hic ab illis haereticis*. id. p. 65. *Ἡδέως ἂν ἐνταῦθα*. Graece apud Cyrillum.
- IX. *Audite distis intenti*. id. p. 66. *Ἀκούσατε ταῖνυν προσέχοντες*. Graece in Actis concil. Ephesin. E. 1417.
- [P] X. *Communes sunt trinitatis operationes*. id. pag. 67. *Κοινὰ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνεργεῖαι*. E. 1416.
- XI. *Magnum sane tanti doni sacramentum*. id. p. 68. *Μέγα τὸ δῶρον τὸ μυστήριον*.
- XII. *Dulcem nobis praecedens doctor mensam charitatis apposuit*. id. p. 85.
- XIII. *Aliis in terris fita est aliarum utilitas rerum*. id. p. 93.
- Aduersus Pelagium et Coelestium*: I) *Multis et frequenter angorum imbris*. tom. I. edit. Garnerianae p. 76.
- II. *Et auditorum me qui expectant doctrinam*. id. pag. 80.
- III. *Sol quidem terra altior factus*. id. pag. 80. *Ἡλιος μὲν ὑπὲρ γῆς παρακάμψας*. Graece inter dubia Chrysostomi tom. VII. Sauil. pag. 301.
- IV. *In alium sermonem lingua perurgente*. id. pag. 84.
- Nestorii fragmenta XXI. *τετράδια εἰς δόγμα*. E. 1409-1420. C. 250-254. Confer Garnerii Mercatorem tom. II. p. 103. seq. 110. seq. et Cyrillum in libris *ἀντιρρήσεων* contra Nestorium tom. VI. Opp.
- Relatio de synodo Ephesina ad imperatores*, *εἰς τὴν Ἐφεσίῳν πόλιν συγκληθέντες*. E. 1437. S. 699.
- Ex Nestorii libro, de historia (eorum, quae sibi contigerunt,) ubi negat, sua esse, quae ab Ephesinis et Cyrillo velut ex scriptis eius obiecta fuerant. S. 694. sq. *Hi quidem contra Aegyptiacum* (Cyrillum) adde S. 774. Sententia depositionis in Nestorium lata a synodo Ephesina. E. 1421. 1433. Decretum imperatorum de eius exilio. E. 1668. 1669. contra Nestorii adfectorum, et de scriptis eius comburendis et abolendis. E. 1716. Praefectorum edictum de non legendis Nestorii libris. E. 1717. alia Theodosii et praefectorum contra Porphyrium, Nestorium et Irenaeum Tyri episcopum. E. 1720. C. 673. [v. supra, in indice scriptor. Nestor. et Schroeckh. l. c. p. 281. seq.]

Nestoria-

Nestorianum symbolum: (Theodori Mopsuest.) E. 1516. C. 247.

Nicaenum symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. definitiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samosatenum. E. 1639. Canon quartus. C. 441. 567. sextus. C. 638. Pro Nicaeno canone citatur Sardicensis, C. p. 26.

Ad Nicaenam synodum, quae Chalcedonem deinde translata est, epistola Valentiniani et Marciani imp. C. pag. 47.

Orientalium episcoporum Tranquillini, Alexandri, Helladii etc. vide S. 885. seq. contestatio ad Cyrillum Alex. et Iuvenalem Hierosol. *Nota quidem rectae glorificationis.* S. 696. Interlocutum ad episcopos, Ephesi congregatos ex Bithynia, Pisidia etc. *Propter has quae nuper emerferunt ecclesiasticas quaestiones.* S. 718.

[P] Orientalis concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopsuest. et Diodoro Tarsensi episcopis. *Siquidem sobrie.* S. 892. ad imp. Theodosium pro iisdem. S. 897.

Osroënae prouinciae episcoporum ad Leonem imp. *Non est mirabile.* C. 714.

Pamphyliae regionis episcoporum ad Leonem imp. *Decet quidem Deum omnis humana laus.* 731.

Paphlagoniae regionis. *Exexistis quidem.* C. 757.

Parthenii presb. et archimandritae ad Alexandrum episc. *Scriptis mihi sanctitas tua.* S. 853.

Pauli Emeseni libellus Cyrillo Alex. oblat. Oí ευλαβέστατοι καὶ καλίνικοι. E. 1689. homilia dicta Alexandriae: *ευλογητός ὁ Θεός.* E. 1693. S. 661. alia: *εὐκαίρον σήμερον.* ibid. alia: *πρώην πρὸς τὴν ὑμετέραν.* E. 1696. Epistola ad Anatolium consulem: *Clare sciens quod magnificentia vestra.* S. 811.

Petri episcopi et martyris fragmentum ἐκ τῆς περὶ Θεότητος βιβλίου. E. 1400. C. 241.

Petri Rauennatis ad Eutychen archimandritem: *συγγνώσ ἀνέγνων τὰς συγνάς σε ἐπιστολάς.* C. p. 21. S. 721.

Phoeniciae maritimae episcoporum ad Leonem imp. *Glorificat quidem.* C. 717.

Phoeniciae secundae. *Vere cor regis in manu Dei.* C. 719.

Photii, Tyrionum episcopi, ad Marcianum imp. πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην. C. 436. Eiusdem et Eustathii Berytensis iudicatum pro Iba: *μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποσειδωνίου.* C. 504. hic Photius videtur respici. S. 884.

Ponti prouinciae episcoporum ad Leonem imp. *Vos quidem inuidiosissimos.* C. 751.

Praefectorum ad Nestorium: *Ea, quae per synodi visa sunt geri.* E. 1631. S. 721. Praefectorum Fl. Anthemii Isidori, Flebassi (Flauii Bassi) et Fl. Simplicii Rhegini de non

legendis Nestorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Nestorium et Irenaeum Tyri.  
E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. ἡ μετρίως, ἀδελφοί. E. 1724. ad Domnum Antiochen. τὸ φιλα-  
λέηλον. C. 576. ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. C. 653.

Initium Synodicae de Proclo factae. *Non minus quam quandolibet.* S. 851.

Pulcheriae ad Hilarium diaconum: σπεδὴν μοι γεγενῆσθαι. *Coteler.* I. monument. p. 60.  
Ad Leonem Rom. τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος. C. p. 44. ad Bassam, praec-  
fectam monasterii in Aelia: τὴν τῆς ἡμετέρας [P] γαληνότητος. C. p. 680. ad archi-  
mandritas et monachos in Aelia: αἱ μὲν δεήσεις. C. 681.

Quaestoris ad Helladium Tarfi episc. *Omnem bonorum affluentiam.* S. 829.

S. Quintiani, episcopi Eculani ad Petrum Antiochenum fides: *Omnis itaque qui dicit; in ad-  
pendice Liberati tom. II. concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 127.*

Rabbulae Edeffeni episcopi pars epistolae, scripta ad Aegyptium (Cyrillum Alex.) *Episto-  
pus enim quidam prouinciae Cilicum.* S. 896.

Rhegini, Cypri episcopi, homilia: ἐμοὶ μὲν ἐδόκει σγῶν. E. 1444. Rhegini, Zenonis et  
Euagrii, episcoporum Cypri, libellus, synodo Ephesinae oblatum. E. 1617.

Sabiniani episcopi supplicatio ad imp. Valentinianum et Marcianum. C. 572. et ad concilium  
Chalced. C. 573.

Sardianae synodi in Lydia episcoporum ad Leonem imp. *Primitus vestrae pietatis.* C. 729.

Sebastiani episcopi ad Leonem imp. *Tuum quidem, piissime imperator.* C. 708.

Sixti Rom. ad Cyrillum Alex. *Magna sumus laetitia alacritatis impleti.* E. 1707. alia: Ἡ Θῆν  
ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσι μοι. E. 1708. S. 657. χάριν ὁμολογῶντες. E. 1709. S. 657. ad  
Ioannem Antiochenum: *Si ecclesiastici corporis gloriam.* E. 1711.

Sophronii Christiani libellus contra Dioscorum, ad Leonem patriarcham Romae et conci-  
lium Chalcedon. εὐχῆς ἔργον μοι γεγενήται. C. 336.

Syriae primae episcoporum ad Leonem imp. *Omnibus equidem, sicut lux.* C. 711.

Syriae secundae. *Ostendit, piissime principum.* E. 713.

Thalassii, vide supra Basilii.

Theodori, diaconi Alex. libellus contra Dioscorum, Chalcedonenſi synodo exhibitus. τὰ πα-  
ρὰ τῷ εὐλαβεστάτῃ Διοσκώρῳ. C. 322.

Theodori Mopsuesteni symbolum. E. 1516. C. 247.

Theodo-

Theodoreti scripta igni tradenda. C. 674.

Epistola ad Acacium Berrhoënsē, *Ego quidem non solum vocatus*. S. 766. ad Alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitatis*. E. 1568. S. 728. *Scit sanctitas tua*. S. 806. *Puto plus omnibus nosse*. S. 763. *Tuae factus sum sanctitati*. S. 775. *Culpavi et ipse*. S. 804. *Multos per hos dies sustinui*. S. 847. *Legens tuae sanctitatis epistolam*. S. 849. *Præstitit gratia Dei*. S. 852. *Ego etiam si me tua*. S. 865. *Seu suscipiat*. S. 867.

Ad Cyrillum Adanensem: *Tempus pugnae et tempus pacis*. S. 859.

[P] Theodoreti Hypomnesticum ad Alexandrum, metropolitanum Euphratesiae prouinciae: *Venientibus quibusdam*. S. 749. *Murmurando nos aliqui pulsant*. S. 784.

Ad Andreā Samosatensem: *Ab Epheso scribens*. S. 715. *Mirandissimus Aristolaus*. S. 766.

Ad Candidianum: *Propter multa*. S. 747. ad Helladium Tarsensem: *Taciturnitatem praesenti tempore*. S. 772. *Quando praecipue*. S. 813. *Et litteras, quas*. S. 859. ad Hieronymum Nicomediensem: *Et cui decet ut superet omnibus bonis*. S. 773. ad Ioannem Antiochenum: *Optima magistrorum militum*. S. 794. *Ὁ πάντα σοφῶς πρὸς αὐτῶν Θεός*. S. 662. 801. Ad Melitium Neocaesar. *Memor sum*. S. 830. Ad Mocimum Hierapol. eccles. oeconomum. *Qui facit omnia*. S. 861. ad Theosebium episcopum: *Ex quo quidem*. S. 795. ad magistrum militum. *Quanticunque diuinae*. S. 834. *Non per neglectum*. S. 871. Ad Nestorium: *Quod habitare in villa non metuum*. S. 822. *Vel si veram quis putet, vel si fictam Aegyptii (Cyrilli) poenitentiam*. S. 823. *Pessime quidem aegrotavi*. S. 868. ad populum CPol. *Quale quiddam patiuntur et faciunt*. S. 742. *Qui nauticae arti*. S. 841. *Quantum nos anxios facit error eorum*. S. 751. Ad Dorotheum, Moesiae metropolitanam: *Audientes vestram*. S. 840.

Pars sermonis Chalcedone habiti: *Christus nobis dux sit sermonis*. E. 1569. S. 737.

De S. Trinitate. *Salus autem est scientia*. (in. adpendice ad Liberati breuiarium tom. II. concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 125.) Contra Sabellium: *Arguitur itaque infensatus Sabellius*. (ibid.) De epistolis sub Theodoreti nomine laudatis ambigit auctor synodici, num eius sint. S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 805. etc.

Theodosii imp. ad Acacium Berrhoënsē, Hypomnesticum. *Hoc fuit a principio*. S. 754.

Ad Eudoxiam: *ἀπὸ μὲν τῆς σῆς ποθενότητος*. C. 41.

Lex pro Euryche, contra Flauianum et socios, quam a Chrysaphio seductus tulit. C. 674.

Sacra a Ioanne Antiochiaē impetrata: *Ecclesiarum pacem*. S. 842. De exilio Irenaei: *Damnato principe portentosae culturae*. S. 884.

Ad Placidiam: *ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμετέρας ἢ ἡμετέρᾳ ἔγνω αἰωνιότης*. C. 40.

- Ad Valentinianum: καὶ ἐν τῇ 'Ρώμῃ παραγεγενῆσθαι. C. 40.
- Theodosii et Valentiniani imp. ad Acacium Berrhoënsē: ἔδεν παντελῶς ἡμῖν. E. 1688.
- [P] Ad Barsumam, archimandritam. ἐκ ἔλαθε τὴν ἡμετέραν εὐσεβείαν. C. 76. Sacra ad Coelestium, Rufum etc. Ὅσον περὶ τὴν εὐσεβείαν. E. 1553.
- Commonitorium Elpidio, comiti sacri consistorii, datum. τῆς μὲν ἡδὴ γενομένης. C. 76.
- Ad Cyrillum Alex. μέλει πλεῖστον θεοσεβείας ἡμῖν. E. 1341. ἤρτηται τῆς εἰς Θεὸν εὐσεβείας. E. 1344.
- Ad Dioscorum. ἅπασι δῆλον καθέστηκεν. C. 72. ἡλθενὲς ἀκοάς. C. 76. πρώην μὲν Θεοδώρητον. C. 80.
- Ad synodum Ephesinam. πάντων μὲν τῶν κοινῇ. E. 1345. ἐβελόμεθα μὲν ἔξω ταραχῆς. C. 77. Ἡμεῖς τὴν τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνην. E. 1616. S. 733. 655. *Intentionem quidem nostram.* E. 1551. S. 727. Per Palladium Magistrianum: *Magnificentissimi Candidiani.* E. 1538. Ad Palladium praefectum praetorii. μεγίστας τῷ παντοκράτῳ Θεῷ. C. 676.
- Ad Ioannem Antiochenum de pace ecclesiarum. σκοπὸς ἡμῖν τῆς εἰρήνης. E. 1684.
- Ad Ioannem et synodum Antiochenam. *Perturbationem et tumultum.* S. 928.
- Decretum de Nestorii exilio. E. 1668. 1669. contra Nestorii adfectorum, et de eius scriptis comburendis abolendisque. E. 1716. contra Porphyrium, Nestorianos, et Irenaeum Tyri episcopum. E. 1720. S. 886. ad Proclum Asiae Pro-COS. 77.
- Ad Simeonem Stylitem (al. ad Acacium Berrh.) Ὅλον τὸν τῆς σῆς εὐσεβείας βίον. E. 1685. S. 755.
- Ad praefectos Valentinianum, Tatianum, Vincomalum. ἔδεν ποτε δεῖξαι. C. 676.
- Edictum, quo prohibentur disputationes de fide coram vulgo. μάλιστα ποτὲ τὸ διὰ. C. 660.
- Theodoti Ancyranī homilia in festo natiuitatis Christi. λαμπρὰ καὶ παράδοξος. E. 1644. alia: λαμπρὰ τῆς πάρεσσης ἐορτῆς. E. 1654. alia in die Ioannis euangelistae. Ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασιν. E. 1665. pars epistolae ad S. Vitalem monachum in Cappadocia. *Et si enim Cilicum.* S. 896.
- Theophili, episcopi Alex. fragmenta. ἐκ τῆς πέμπτης, ἐκ τῆς ἑκτῆς ἐορταστικῆς ἐπιστολῆς. E. 1404. C. 243.
- Theotimi, episcopi Scythiae, ad Leonem imp. *Decet tuam pietatem.* C. 709.
- [P] Titi, comitis domesticorum, ad Meletium Mopsuestenum. *Multa et diuersa.* S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum sanctitatem tuam.* S. 879. ad Libianum, Euphratesiae iudicem. S. 881.

Tranquil.

Tranquillini, Alexandri, Helladii et aliorum episcoporum contestatio ad Cyrillum Alex.  
E. 1349.

Valentini, episcopi Philippopolis, ad Leonem imp. *Cum et ante imperium.* C. 707.

Valentiniani ad Theodosium de concilio celebrando. *παραγενομένης με ἐν τῇ πόλει Ῥώμης.*  
C. 36.

Valentiniani et Marciani ad Leonem rom. *εἰς τὸ το μέγιστον βασιλεῖον.* C. 41. Ad omnes  
episcopos: *τῶν πραγμάτων πάντων.* C. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicaenam  
synodum, quae translata deinde Chalcedonem est: *Studii nostri est.* C. 47. vt Chalcedo-  
nem se conferat. *σπεύδοντας ἡμᾶς.* C. 50. alia: *ἤδη μὲν καὶ δι' ἐτέρων.* C. 52. alia  
*Βασιλιανὸς, ὁ εὐλαβεύσας.* C. 546.

Valentiniani et Valentis ad Nicaenos. *εἰ καὶ ἡ σπεδὴ.* C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienses: *ἡ περὶ τὰ περιβιλήγισα.* C. 569.

Varadati monachi ad Leonem imp. *Terribiles litteras imperii vestri suscipiens.* C. 768.

Zenobii, Zephyriensis in prima Cilicia episcopi, ad Alexandrum Hierapolitanum. *Personam  
quidem praesentia.* S. 876.

XII. Ex EVTYCHIS <sup>pp</sup>), presbyteri et archimandritae CPolitani, scriptis, nihil ad  
nos peruenit praeter ea, quae in indice praecedente p. 299. ed. vet. a me memorata, in Actis con-  
cilii Ephesini et Chalcedonensis et in synodico Casinensi leguntur. Ipse quidem Eutyches  
iam senex, dum Nestorio nimis feruide aduersatur, Cyrilli Alex. dictis <sup>qq</sup>) praecipue incau-  
tius abreptus, *de imperitia magis*, vt ait S. Leo <sup>rr</sup>), *quam de versutia* in contrariam incidit  
haeresim, quae damnata <sup>ss</sup>) in concilio CPol. a. 449. et Chalcedonensi [P] a. C. 451. <sup>tt</sup>)  
De eadem, illorum Acta conciliorum, et plerique scriptores supra in Nestorio a me laudati  
consuli poterunt, et praeter eos Anastasii Sinaitae, Leonis magni scripta ac Petri Chrysologi  
ad

<sup>pp</sup>) Hic Eutyches haereticus (licet Cyrillo  
etiam ipse notus atque amatus) non confunden-  
dus cum Eutyche diacono, quo vsus Cyrillus Alex.  
in concilio Ephesino. Vide *Tillemont.* tom. XV.  
memor. pag. 487. Fuit et Eutyches grammaticus,  
discipulus Prisciani, de quo dixi in bibl. latina,  
[tom. III. p. 412. ed. Ernelli. et in bibl. lat. med.  
et infim. aetat. ed. Mansi tom. II. p. 131. de hoc et  
alios Eutyche episcopo.] Alius Eutyches Philoso-  
phus memoratur Marco Antonino X. 31. Alius Mi-  
letopolitarum strategus Eutyches Alexandri F. in  
nummo Commodi et in veteri lucerna apud Bel-  
lorium in notis ad numismata apibus insignita.  
*Fabr. Add. Io. Nicolai* adnotatt. ad Abudacni  
histor. Iacobit. p. 25. sq. ed. Hauercamp. *Harl.*

<sup>qq</sup>) Cyrillum Eutychi errandi occasionem prae-  
buisse, notat *Petauius* dogmat. Theolog. de in-  
carnat. pag. 73. edit. Paris. et lib. IV. cap. 6. qui  
Cyrilli dicta exponit IV. 7. seq.

<sup>rr</sup>) V. *Walch* l. mox citando, pag. 35. sq. qui  
pag. 58. sq. mitius sentit de Eutyche: *Schroeckh.*  
tom. XVIII. hist. eccl. christ. p. 497. sq. *Harl.*

<sup>ss</sup>) Vide *Natalem Alex.* Saec. V. p. 74. seq.  
edit. in fol.

<sup>tt</sup>) Mortuus est probabiliter a. C. 454. V.  
*Walch* l. c. p. 487. *Harl.*



ad Eutychen epistola, in obseruat. Benedic. Bacchini ad librum pontificalem episcoporum. Ravennatum p. 344. Rusticus diaconus disputatione aduersus Acephalos inter alia aduersus haereseles veterum scripta et in bibliothecis patrum saepius edita: Eustathius Berytensis, qui concilio Chalcedonensi interfuit, in apologia pro tomo Leonis Rom. aduersus Timotheum Aelurum, ex quo breue fragmentum dat *Possennus* tom. I. Adparatus sacri, et *Henric. Camisius* tom. IV. Lect. antiq. Ioannes Scythopolita contra ἀποσχιστὰς siue Eutychianistas apud Photium cod. XCV. Eusebius Thessalonicensis episcopus aduersus Andream inclusum, id. cod. CLXII. Vigili Tapfensis libri contra Eutychetem, quorum quartus est defensio S. Leonis papae ad Flavianum CPolit. et quintus defensio decreti synodi Chalcedon. (Vid. etiam *Gesta de nomine Acacii* s. Eutychianistarum historiae breuiculus, editum a Sirmondo, (de quo dixi infra in historia conciliorum, in vol. XI. [vet. ed.] ad ann. 483.) Theophanis chronographiam, Auiti Viennensis epist. contra phantasma. Add. Valesium ad Euagrium pag. 82.) Ioannes Damascenus libro de Trisagio et in institutione aduersus Acephalos, et de natura composita aduersus eosdem, et de duabus in Christo voluntatibus et operationibus: S. Maximus et Theodorus Abueara in variis scriptis: Auctor breuiculi historiae Eutychianistarum ap. *Sirmondum* tom. I. Var. opusc. <sup>uu</sup>) E recentioribus *Bellarmin.* de Christo libr. 3. cap. 3. *Petau.* dogm. theol. de incarnat. D. *Io. Hülfsmanni* exercitatio ad concilium Chalcedonense, Lips. 1651. 4. *Theophili Alethysii* siue, qui sub eo latet nomine, D. *Matthaei Zimmermanni*, Superintendentis Misnenensis, historia Eutychiana, Lips. 1659. 4. qua inter alia calumniam Eutychianae haereseos ab ecclesia nostra Lutherana remouet, quod facit etiam D. *Abraham Calouius* in diss. de Eutychianismo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Ioach. Meiseri* oratio de Eutychē et eius erroris sectatoribus, Gorlic. 1583. 4. etc. *Fabr. Christian. Aug. Sahlg* in Eutychianismo ante Eutychen, Guelferb. 1723. 4. (v. Acta ciudit. 1724. pag. 419. seq. *Vnshuld.* Nachricht. 1725. p. 74. Nou. litter. Lipsiens. 1720. p. 128.) *Ionae Cnrr. Schrammii* obex Eutychianismi ad Ioann. I. 14. Helmstad. 1724. Annales acad. Helmst. semestri XI. p. 131. *Fabr.* — De initio haereseos Eutychianae v. *Affemann.* in bibl. orient. I. pag. 402. ad Chronic. Edessenum §. LIII. — Inprimis consulendus est *Christ. Guil. Franc. Walch*: in Entwurf einer vollständ. Historie der Ketzereyen etc. tom. VI. pag. 1-640. vbi pag. 19. seq. 138. sqq. 392. sqq. de fontibus historiae illius, p. 25. sqq. de Eutychē, eius aetate, muneribus, controuersis; animi notatione, scriptis tam superstitibus quam deperditis, de conciliis etc. eorum actis et omnibus rebus, quae ad Eutychen eiusque aduersarios aequae ac patronos controuersias sectamque pertinent, curate copioseque disputat, et quae in *Manfi* collect. concil. de hisce rebus sunt collecta, et ab aliis antiquioris et recentioris aetatis VV. DD. scripta, diligenter adnotat: pag. 108. sqq. de concilio CPolitano, a. C. 448. eiusque actis in *Manfi* collect. tom. VI. p. 649. synodo Ephesina; p. 329. sqq. de concilio Chalcedonensi, et actis in *Manfi* collect. tom. VI. p. 563. sqq. 935. sqq. etc. — porro p. 490. sqq. de Eutychis eiusque amicorum controuersis cum illorum aduersariis: denique pag. 604. sqq. praecipue

<sup>uu</sup>) Primum editus a *Sirmondo* in adpendice codicis Theodosiani, Paris. 1631. 8. pag. 111. sqq. etiam in *Sirmondi* Opp. tom. I. pag. 759. sqq. Add. *Zachariam*, episcopum Meletineusē, Monophysitam, qui vixit saeculo sexto et scripsit

historiam ecclesiasticam, cuius supersunt fragmenta et de qua plura adirotauit *Affemann.* in bibl. orient. tom. II. p. 54. sqq. c. 7. et p. 53. — *Liberatum* in breuiar. causae Nestor. et Eutych. cap. XI. in *Manfi* collect. ampliss. concil. tom. IX. *Harl.*

praecipue p. 622. sqq. suum de hac controuersia et Euty'chis doctrina fert iudicium. Cel. quoque *Schroeckh* in Hist. eccles. christianae, tom. XVIII. pag. 433. sqq. historiam Euty'chianismi, synodi Ephesinae, (quae etiam vocatur *σύνodus λυσεινή*, *latrocinium Ephesinum*,) concilii Chalcedonen'sis et controuersiarum atrocium late expoluit. Idem praeter alios laudat *Du Pin* de veter. eccles. discipl. diff. II. p. 215. sqq. *Quesnel* diff. VII. in Leon. M. de caussa Euty'chis etc. p. 1095. seq. tom. II. Opp. Leonis M. edit. Ballerinior. (Venet. 1753. fol.) ac *Ballerin*. obseruat. in illam diff. l. c. p. 1123. sq. et alibi; iudicium autem Leonis M. iniquum de Eutyche in epist. XXVIII. ad Flauian. pag. 803. tom. I. Opp. ed. Baller. et epist. XLVII. p. 929. l. c. *Planck* Einleitung in die Kirchenversammlung zu Chalcedon in *Fuchs*. biblioth. concilior. part. IV. Add. *Sagittarii* introduct. in hist. eccl. I. p. 949. sqq. *Iac. Basnagii* diff. de Euty'chianismo, eiusque variis sectis, in *Io. Vogtii* biblioth. historiae haeresiologicae, tom. II. fasc. I. p. 56. *Buddei* isagoge historico-theolog. in vniuersam theologiam pag. 1089. Sed haftenus, ne in messiem alienam manus iniciamus, *Harl.*

Euty'chi suffragatus DIOSCORVS, a quo *Dioscoriani* ac *Dioscoritae* dicti et *Aegyptii*. Hic in episcopatu Alexandrino a. 444. successit Cyrillo, depositus postea in concilio Chalced. a. 451. praecipue quod excommunicationem aduersus Leonem papam Rom. dictare praesumserat. Vide *Sirmondum* ad Facundi V. 3. et scripta in concilio Chalced. aduersus Dioscorum exhibita a Sophronio, Theodoro et Athanasio presb. Alex. *Fabr.* Secundum chronicon Edeffenum (ap. *Assmann*. in bibl. orient. I. p. 404.) Dioscorus a. Graecorum 756. anno C. 445. factus est Alexandriae magnae episcopus, et in altera synodo Ephesi coacta a. 449. anathemate perculit Flauianum, episcopum CPoleos et alios. v. *Assmanni* l. cit. pag. 202. qui adnotat, idem de latrocinio Ephesino scribere Dionysium in chronico, sed illud a. Graecorum 757. Christi 446. celebratum fuisse, perperam existimare. Verum ad pag. 404. comprobant *Norisi* rationes in libr. II. hist. Pelag. c. 12. contra Bollandum ad d. 28. Ian. Dioscorum a. 444. Cyrillo successisse. In tom. II. plures *Dioscori*, episcopi, producantur. v. indic. rerum, vocc. *Dioscorus*. Inter codd. Syriacos, quos *Assmannus* ex Oriente aduexit, et bibl. Vaticanae intulit, fuit etiam martyrium Dioscori; v. bibl. orient. tom. III. part. I. p. 18. not. 9. — De *Dioscoro* multa tradiderunt *Walch.* in citata historia haeresum, tom. VI. p. 334-367. p. 792. sqq. p. 1007. etc. tom. VII. p. 614. seq. et *Schroeckh* in Hist. eccles. christ. tom. XVIII. p. 450. sqq. 461. sqq. 473. sqq. *Harl.*

Ad Euty'chianam quoque haeresim postea prolapsi Anthimus CPol. *Seuerus* Antiochenus, a quo *Seueriani*, siue *Seueritae* et *Corrupticolae*: et *Theodosius* Alex. a quo *Theodosiani*, aliis nominibus etiam *Διακρινόμενοι* siue *haesitantes*, item *Acephali*, *Monophysitae*, *Schematici*. Nec ab his alieni, qui dicuntur *Jacobitae*, *Iulianistae*, a Iuliano Halicarnassensi, *Caianitae*, a Caio siue Caiano, *Semidalitae*, *Phantasiastae*, *Aphthartodocetae*, *Angelitae*, *Theopaschitae*, *Contobabolitae*"), *Nagrinitae*, *Agnoetae*, *Damianitae*, *Petritae*, *Cononitae*,

vv) Apud Niceph. XVIII. 49. Κορροβιστῖται. dobaudi adpellato, collectas CPoli celebrabant. *Fabr.* *Condobauditae*, dicti quod in loco, Cou. v. *Assman.* diff. in vol. II. fol. d. *Harl.*

*tae, Monothelitae, Dioscouthae*, qui Chalcedon. synodum anathematizabant, *Esaianistae* qui Zenonis edictum sequuti non admittebant synodum, nec tamen anathemate reiciebant. *Vales.* ad Euagrium p. 91. etc. De promissa *C. A. Saligii* historia Eutychniana, IV. voll. 4. v. Mem. de Trevoux, 1727. p. 1283. *Fabr.* — Descriptio haereseos Iacobitarum in cod. Vindobon. CCXLVII. nr. 12. v. *Lambet.* V. p. 256. Sed de illis omnibus memoratis aliisque, unde istae sectae nomen acceperint, et in quibus opinionibus atque doctrinae suae partibus a se invicem discesserint, qui plura in compendio tamen, scire cupiat, is adeat *Assemani* dissertat. de Monophysitis, praemissam tom. II. biblioth. orientalis, paullo post initium §. IV.: §. V. percenset ille Syrorum Iacobitarum errores, ac §. IV. monet, Eutychnianorum nomen commune omnibus Monophysitis fuisse, etiam Iacobitis recentioribus, quod Eutyches huius haereseos auctor fuerit, non, quod eundem cum Eutyche errorem teneant circa incarnationem; atque recentiores ab Eutychnianis abhorreere ostendit: §. VI. sqq. de Iacobitarum politia ecclesiastica et saeculari, eiusdem not. in tom. I. p. 357. In tom. II. et tom. III. part. 1. permultis locis de Iacobitis, eorum origine patriarchis, caerimoniis, erroribus etc. agitur. v. indice. ad utrumque tom. voc. *Iacobitae Syri*; p. 479. tom. II. sqq. est catalogus patriarcharum Syro-Iacobitarum. (add. *Caus* hist. litter. SS. eccles. tom. I. p. 524. seq. *Iosephi Abudacni* histor. Iacobitarum, edit. a *Io. Henr. a Seelen*, Lubec. 1732. 8. et a *Sigeb. Hauercampio* Lugd. Bat. 1741. vna cum *Io. Nicolai* adnotatt.) — De *Seuero* Antiocheno v. chronicon Edesse- num, §. LXXXVII. ibique *Asseman.* in bibl. orient. I. p. 408. et p. 494. tom. II. pag. 46. 80. 96. 120. 126. 129. 158. et saepius de *Seueri* libris, syriace versus. — De *Theopaschitarum* haeresi diss. *Georgii Titii*, Helmstad. 1661. 4. — *Henr. Valesii* diss. de *Petro Fullone* Theopaschitarum auctore, in notis ad Euagrii histor. eccles. De Monophysitis et controuersis inde ortis atque agitat. v. *Matur. Veyss.* de la Croze lib. de religionis statu in Aethiopia et Armenia, e lingua gallica in german. versus, Dantischi 1740. 8. Huc etiam pertinent plura scripta in cod. Norfolciano, quae nominantur in cat. MSS. Angliae etc. vol. II. nr. 3435. Inprimis confer de secta Monophysitarum *Walch.* Historiam haeresium citat. tom. VI. p. 641. sqq. et *Schroeckh.* l. c. tom. XVIII. p. 493. sqq. *Harl.*

## CAPVT XXXII. (olim XXXV.)

## DE ANASTASIO SINAITA ET ALIIS ANASTASIIS.

*Anastasius monachus Sinaita, a duobus episcopis Antiochenis, Anastasiis, distinguendus. I. Eius Hodegus. II. Index scriptorum et haereticorum in hodego memoratorum. III. Quaestiones et alia scripta. IV. Index scriptorum laudatorum in quaestionibus. V. Scripta Anastasii prioris Antiocheni edita. VI. Inedita et deperdita. VII. Alii Anastasii.*

(Cum supplementis G. C. Harles.)

## I.

**A**NASTASIVS, presbyter et monachus Palaestinus in monte Sina<sup>ww</sup>), apud Nicephorum<sup>xx</sup>) et in Martyrolog. rom. 21. April. atque alios inde recentiores quam plurimos idem habetur cum Anastasio, qui post Dominum ab a. 561. episcopus Theopolitanus siue Antiochenus fuit<sup>yy</sup>), et Iustiniani imp. edicto<sup>zz</sup>), pro Aphthartodocetarum Iuliani Halicarnassei et Caiani sententia edito, qui Christi corpus ante resurrectionem incorruptibile fuisse statuebant, constanter resistit, ac postea a Iustino iuniore<sup>a</sup>) a. 570. adfectus XXIII. annorum exilio, restitutus demum anno vndecimo Mauriti<sup>b</sup>) post Gregorii Antiocheni mortem a. C. 593. ) et diem obiit a. 599., altero Anastasio in episcopatum succedente<sup>c</sup>), qui Gregorii M.

Cccc 2

librum

ww) *Anastas.* hodego p. 78. 'Αναστάσις Ἰλαχίτα πρεσβύτερος τῆ ἀγίας ὁρῆς, Σινᾶ. p. 72. 'Αναστάσις Ἰλαχίτα μοναχῆ. et p. 202. 'Εγὼ Ἀναστάσιος μόναχος ἀγίας ὁρῆς Σινᾶ ἐμολογῶ etc. *Nicephorus* XVIII. 44. τὰ τῷ δὲ τῷ 'Αναστασίῳ διὰ τὸ ἐν Σιναίῳ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σινᾶτης ἱερὸν ἐπώνυμον.

xx) *Nicephorus* XVII. 29. καὶ τῷ Θεοδοσίῳ μετὰ Δομνίνῳ Ἀναστάσις τῇ ἐν Σινᾶ χαροποιήδιτος. Adde XVIII. 44.

yy) V. catal. patriarcharum Antiochenorum in *Montfaucon*. bibl. Coisl. p. 194. *Harl.*

zz) *Euagrius* IV. 40. *Niceph.* XVII. 30. [*Walch* in historia haeresium, germanice scripta tom. VIII. p. 578. fqq. 590. fqq. 599. fqq. copiose agit de Iustiniano eiusque edicto. add. *Affemanni* bibl. orient. II. p. 90. *Harl.*]

a) *Euagrius* V. 5. *Niceph.* XVII. 36. *Fabr.*

A Iustino iuniore non multatus est exilio propterea, quod resistit edicto Iustiniani, vti *Hamberger* in zuverlässigen Nachrichten etc. tom III. pag. 450. (vbi de Anastasio, a. 561. episcopo Antiocheno agit,) alique prodiderunt. v. *Walch*. l. c. pag. 596. not. 2. — In *Montfaucon*. bibl. bibliothecar. MSS. p. 1218. D. et 1219. C. duo codd. bibliothecae SS. Sergii etc. memorantur, qui continent *epistolam Anastasii monachi ad G. Abbatem de corpore Christi*, quae nunc ad hanc pertineant controuersiam, alii diiudicabunt. *Harl.*

b) *Euagrius* VI. 24. *Niceph.* XVIII. 26. et 44.

c) *Lambecius* VII. p. 169. *Fabr.* f. pag. 359. fqq. ed. Kollar. vbi Lambec. primum de oratione Anastasii ad Antiochenos habita, (de qua paullo inferius agitur,) quaedam adducit; tum ostendit, Anastasium a. C. 593. die 25. Martii iterum con-

librum de cura pastoralis graece, (cuius versionis, quae intercidit, mentio apud Gregorium ipsum libr. X. epp. 22. et Ioannem diaconum in Gregorii vita IV. 14.) vertit, et a Iudaeis postea in tumultu interfectus et exustus fuit a. 609. <sup>o</sup>), de quo Martyrologia 21. Dec. - Sed rectius ab utroque horum distinguitur [*P*] Anastasius Sinaita, *Μωϋς σὺν* <sup>o</sup>), a Graecis recentioribus dictus <sup>o</sup>), qui aliquo tempore post scripsisse se Hodegum clare indicat, ubi pag. 198. refert narrata sibi ab Alexandrinis, quae gesta sint post tempora beati Eulogii papae Alexandrini, qui a. C. 608. <sup>o</sup>) obiit. Deinde pag. 296. testatur, patriarcham Alexandrinum Theodosianorum eo, quo scribebat, tempore fuisse Iohannem, quem constat patriarchatum illum tenuisse ab a. 677. ad 686. <sup>o</sup>) Itaque recte diuersum faciunt Sinaitam ab Antiocheno utroque *David Blondellus* libro de Eucharistia veteris ecclesiae, qui Rothomagi Claudio Sarrauo curante a. 1640. lucem vidit: *Edmundus Aubertinus* de sacramento Eucharistiae p. 893. et 930. *Io. Dallaeus* lib. 1. de scriptis Dionysii c. 33. p. 188. *Allatius* lib. de Simeonibus, *Henschenius* ad 21. April. tom. II. p. 852. *Matthaeus Larroquanus* hist. de l'Eucharistie, part. 2. cap. 11. p. 531. *Antonius Arnaldus* lib. 1. de transubstantiatione, a Graecis saeculi VII. VIII. IX. et X. credita, contra *Io. Claudium* libr. 7. cap. 7. pag. 282. (Perpetuité de la foy tom. IV.) *Rich. Simon* lib. 2. bibl. selectae, gallice editae cap. 2. et *Io. Baptista Solerius* in adpendice de institutis Copto-Iacobiticis, post tractatum de patriarchis Alexandrinis, tom. V. Act. SS. Iunii p. 117. sq. *Barthol. Germon* p. 373. de haeticis eccles. codicum corruptoribus, lib. 2. cap. 14. Paris. 1713. 8. vt Antonium Pagi, aliosque iam praeteream. *Fabr.* Conf. *Fabricii* nostri biblioth. ecclesiast. ad Sigebert. cap. 42. *Du Pin* Hist. eccles. vol. V.

conscendisse thronum patriarchalem Antiochenum, hunc autem non a. C. 561. sed a. 559. primum obtinuisse; nec a. 572. sed a. 570. ab imper. Iustino iuniore in exilium pulsum esse, ita, vt secundum Nicephori, patriarchae CPolitani, chronographiam ecclesiae Antiochena praefuerit annos undecim, post exilium autem integros annos sex et viginti octo dies, n. a die 25. Martii a. 595. vsque ad diem 21. Aprilis a. 599. quo, (v. Martyrolog. roman. d. 21. April.) obiit. Kolarius vero in not. A. p. 359. obseruat, ea, quae Lambecius de vero Anastasii reditu anno disputat, cum temporum quidem rationibus pulcre consentire; sed ex sola tamen epigraphae codicis, (Vindob. XC. nr. 16.) recenti admodum manu scriptae, auctoritate et fide pendere, nisi credideris, hominam ipsam vna cum sua epigrapha ex peruetusto quodam fideque digno libro fuisse exscriptam. Denique animaduertit, Oudinum ad haec non aduertisse animum, et in hoc reditu anno consignando Baronium pone sequuntur, Lambeciani calculi ne meminisse quidem. — *Lambecius* in vol. VIII. p. 935. distinguit Anastasium Sinaitam a duobus *Anastasii*, S. Maximi discipulis, quorum alterum a. 662. alterum au-

tem a. 666. obiisse, et quorum amborum in opusculo Anastasii de haeresibus et synodis fieri mentionem, ostendit. Idem ibid. p. 272. sq. agit de *Anastasio*, discipulo Maximi de quo v. infra in h. cap. in *Anastasio*, *Maximi discipulis*. *Harl.*

d) *Nicephorus* XVIII. 44. et 56.

e) Priorem Anastasium episcopum exustum a Iudaeis scribit *Nicephorus* XVIII. 44. quod refellit *Baronius* ad Martyrolog. Rom. 21. April. et ad a. 599. n. 10. et a. 609. n. 3.

f) *Richardus Simon* tom. II. bibl. choisie p. 27. et in censura bibl. eccles. Dupin. tom. I. pag. 235. conf. *Blondel* Eclairciss. sur l'Eucharistie p. 370. sq. Acta SS. tom. II. April. 21. p. 850. sq.

g) Conf. *Hamberger*. zuverläss. Nachricht. tom. III. p. 512. sqq. *Harl.*

h) Vide *Baron.* ad a. 608. n. 9.

i) *Euseb. Renaudot*. historia patriarcharum Alex. pag. 177.

vol. V. pag. 67. aut nouv. Bibliotheqne tom. V. p. 95. *Caue* Hist. litterar. scriptorr. eccles. tom. I. p. 531. sqq. *R. Ceillier* Hist. gener. des Aut. EE. de Anastasio, episc. Antioch. tom. XVI. pag. 630. ac tom. XVII. pag. 430. de Anastasio, monacho Sinaita, ante a. 686. — *Lequien* orient. christian. tom. II. p. 734. — *Alfons. Ciaconius* in bibliotheca, libros et scriptores ferme cunctos ordine alphabet. complectente — ed. *Io. Erhard Kappii*, Amstel. et Lips. 1734. fol. p. 134. et 135. — *Adelung* in Fortsetzung — des *Iocher*. Gelehr. Lex. tom. I. p. 776. sqq. qui distinguit Anastasios Sinaitas I. II. et quartum, Anastasium Sinaitam, monachum, (a. 680.) et Anastasium Theopolitanum, quem tempore Cyrilli, circ. a. 390. vixisse putabat Vossius; at Adelung recte dubitat. — *Molleri* Homonymoscop. sect. II. cap. 5. §. 3. p. 414–417. de variis Anastasiis; *Saxium* in Onom. lit. II. p. 49. sq. vbi recte quoque distinguit Anastasios; n. maiorem, episcopum Antiochenum ab a. 561. (quem denatum scribit a. 598.) ab minore, maioris successore, et ab Anastasio, presbytero ac monacho Sinaita in Arabia, (a. 680. v. *Sax.* ibid. pag. 81. et *Moshem*. Institutt. hist. eccles. saec. VI. P. II. c. 2. §. 8. (a) c. 3. §. 4.). Insuper *Saxius* laudat *Pagium* in Crit. Baron. DXCIX. II. III. p. 638. sq. tom. X. et pluribus locis, item *Iac. Basnagium* in Observatione de duplici Anastasio, Antiocheno et Sinaita p. 433–435. Camf. lectt. antiq. tom. I. — *Walch.* in historia haeresium laudata, tom. VIII. p. 827. sqq. et alibi. Inprimis memoranda est *Cas. Ozdini* diss. de Anastasio, episcopo Antiocheno et Sinaita, nominis quarto, eiusque operibus tam impressis, quam mssis ipsi adtributis, in Commentar. de scriptorr. eccles. tom. II. col. 544–583. Recenset opera, quae etiam a Fabricio sub Anastasii nomine commemorantur, addita codd. MSSor. in quibus illa insunt, notitia, et, rationibus atque coniecturis ex ipsis operibus petitis, euincere studet, plurima quidem habuisse auctorem Anastasium Sinaitam et Antiochenum episcopum, nominis quartum, circa an. 1010. vel 1020. collocandum, et vnicam duntaxat orationem, ad Antiochenos post reditum habitam, videri ad Anastasium seniore, Antiochiae episcopum, spectare. In tomo autem I. p. 1663. seq. agit de Anastasio, monacho Sinaita, et patriarcha Antiocheno, huius nominis tertio, a. C. circ. 685. auctore narrationis compendiarie de haeresibus. *Harl.*

## II. Anastasii Sinaitae scripta.

Ὁδηγός, dux viae aduersus Acephalos, Seuerianos et Theodosianos, vnam in Christo naturam tantum admittentes, quos omni genere argumentorum et sacrae scripturae ac veterum patrum testimoniis oppugnat, et obiectiones ipsorum \*) dissoluit, cum illis coram in Syria et Aegypto, praesertim Alexandriae testatus se plus simplici vice disceptasse. Patrum dicta pleraque e memoria adscripsisse se, scriptis eorum in eremo destitutum, non diffiteatur †). Primus huic librum ex codice Augustano ‡) edidit, latina versione donauit et Marco Velfero,

\*) Anastas. hodego p. 96. 152. 156. etc.

1) Id. p. 106. ἵσταν, ὅτι ἐν ἱερῇ καὶ καθήμενοι ἡμῶς καὶ ἀπορῶντες τῶν διδασκαλικῶν βιβλίων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρῆσεως ὑπερῶμεν. Turriano ad Constitutt. apostol. VIII. 27. p. 145. laudatur Anastasius pa-

triarcha Antiochenus ante annos mille et amplius in libro variarum quaestionum theolog. qui Ὁδηγός inscriptus est.

m) V. Reiseri iud. MSS. bibl. Augustanae pag. 12. nr. 32. *Harl.*

Velfero, cuius beneficio codicem MS. vtendum acceperat, graece et latine vulgum confecerat *Incobus Gretserus* S. I. Ingolstadii 1606. 4. [et in opp. Gretser. tom. XIV. part. 2. p. 100. Ratisb. 1740. fol.] Latine recusus est in bibliotheca patrum edit. Lugd. 1677. tom. IX. p. 808. sqq. At graece ab primae tempore editionis numquam iterum prodiit, vnde operae pretium esse, nouam illius εκδοσιν [P] concinnari ab aliquo erudito viro, qui opus nouo studio recenseret ad codices MSS. qui mirum inter se diuersi exstant in variis bibliothecis, vt caesarea \*) et regis christianissimi, Colbertina aliisque. Nam Gretserus, vnicuique vsus codices, nec semper sensum est adsequutus, scholia textui inseruit, contulit alia, et in graecis multa emendanda reliquit meliusque digerenda, qua de re nemo dubitabit, qui Richardi Simonis nouam

\*) Vide *Lambecium* III. p. 64. et 164. IV. p. 204. [siue secundum edit. Kollar. tom. III. p. 175. sq. nr. 4. cod. XLVI. vbi non solum Lambec. censet, id exemplar mss. esse dignissimum, quod diligenter curateque conferatur cum edit. Gretseri sed idem quoque iudicat Kollar. et cum Lambecio editori futuro commendat cod. LXXVII. nr. 73. (in eodem tom. pag. 406. a Lambecio vberius descriptum,) qui quidem a priore cod. et Gretser. edit. ratione tum ordinis, quam var. lectionum et nonnullorum additamentorum non mediocriter discrepat. Idem Kollar. laudat eiusd. opusculi excerpta et apographa in codd. Vindob. CLXXXVIII. (v. Lamb. IV. p. 449.) CXLVII. (*Lambec.* V. pag. 268.) et CCXLIX. obuia, quae editioni nouae inferuire possint. Praeterea in memorato cod. XLVI. nr. 5. est appendix operis citati, quae in ed. Gretser. est tanquam prooemium. In cod. CLXXXVIII. nr. 1. apud *Lambec.* IV. p. 449. sunt tria priora Hodegi capita. *Harl.*] *Aubertinum* et *Rich. Simonem*, locis citatis. *Fabr.* Addere iuvat notitiam aliorum codd. MSS. Apud *Lambec.* V. p. 3. sunt in cod. CCI. nr. 2. definitiones theologiae ex S. Clementis aliorumque variorum patrum scriptis collectae; eadem p. 320. vol. IV. in cod. CLV. nr. 6. sed in inscriptione nulla fit mentio Io. Damasceni; in cod. autem CCXLIX. nr. 1. est caput secundum Hodegi, continens varias definitiones theologicas. v. *Lambec.* V. p. 298. add. infra ad §. VII. n. 23. — Hodegus MS. ex cat. Constantini Varini citatur a *Lambec.* I. p. 275. sq. — In cod. *Bauarico* LXVI. est ex Hodego Anastasii expositio per capita in epitome de fide. v. *Hardt* in *Aretini Beyträgen* etc. 1804. part. 3. p. 24. add. infra de editis Anastasii scriptis nr. 4. — *Paris.* in bibl. publ. cod. DCCCXCVIII. 6. *definitiones ex Hodego*, et in cod. DCCCLXXXVII. 5. (sic in catal. citatur,)

*Anastasi*, patriarchae Antiocheni, vt et Cyrilli, expositio orthodoxae fidei. *Hodegus* autem ibid. in codd. MLIII. 8. et MLXXXIV. — *Florentiae* in cod. Laurent. XII. nr. 42. plut. 6. complura excerpta ex Hodego. — in cod. XX. nr. 1. plut. 8. pars Hodegi, Anastasii, (falso legitur *Athanasii*,) brevis expositio fidei; quae in hoc cod. conspirent cum edit. quae multa discrepent ab ea, ostendit *Bandin.* — in cod. VIII. nr. 54. plut. 9. *definitiones theologiae*, ex capite secundo Hodegi, et ex eodem opere *de fide* in cod. VI. nr. 5. plut. 86. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laurent. I. pag. 121. 364. seq. 402. et III. pag. 294. — *Anastasi*, episc. Antiocheni, quaedam, *Cantabrig.* in cod. XXVI. colleg. S. Trinitat. f. nr. 316. cat. MSS. Angl. tom. I. part. 3. — Secundum *Montfauc.* in bibl. bibliothecar. MSS. exstant *Romae* in bibl. Slusiana, *Anastasi* opera, (pag. 178. nr. 157.) ibid. in bibl. patrum S. Basilii, quaedam, (pag. 196. C. et *Montfauc.* diar. ital. p. 216.) — ibid. in cod. Ottobon. *Ὁμολογία*, et quaestiones ac responsiones, (p. 185. A et p. 188. A) — *Augustae* Vindel. Anastasii in octo codd. *Mazarin.* (pag. 1506. D) opuscula et excerpta ex eiusdem operibus, in codd. *Taurinens.* (p. 1594. A.) de veritate nostrorum dogmatum sermones, seu libri quinque, in bibl. *Sfortiana* (p. 708. 3A.) Hodegus et de rectis apud nos veritatis dogmatibus, sermones quatuor, in bibl. *Escorial.* v. *Plüer* itiner. per Hispan. p. 156. vbi adscribuntur Anastasio, episc. Antiocheno. — Fragmenta ex Hodego, in cod. *Mosquensi* CCXVI. et Hodegus in cod. CCLII. v. *Matthaei* notit. MSS. synod. Mosquens. p. 142. et 163. ed. in 8. ibid. p. 306. nr. 58. in cod. X. *Προθεωρία τῆς βίβλου, ἧς ἡ κενομήν τῆς κατ' ἡμᾶς πᾶντας βιβλίας οὐσίας ἡ σύνταξις.* — Eadem Protheoria *Romae* in bibl. patrum S. Basilii, v. *Montfauc.* diar. ital. p. 215. *Harl.*

nouam bibliothecam selectam, gallice editam, tom. II. cap. 2. aut censuram bibl. eccl. Dupiniana, tom. I. p. 232. legerit. Idem narrat, se ad MStos quosdam libros Gretseri editionem contulisse, multaque in illa emendasse, et studio suo recensitam in lucem iterum dare voluisse. Sed huic eius proposito fata intercesserunt. Quamquam autem aliena quaedam huic libro adfuta non negauerim, *ἐκθεσιν περὶ πίστεως*, quae pag. 10. legitur, et in duobus Hodegi MStis, ut regio vno Paris. et Colbertino non exstat, in aliis codd. exstat sub nomine Io. Damasceni, quemadmodum et *definitiones* p. 22. seq. et 48. obuias: (Vide *Mich. le Quisen* ad Damascenum tom. I. p. 661. 662.) \*) tamen praefationem et scholia non collectori, nescio cui, cum Simone, sed Anastasio ipsi libenter tribuerim. *Fabr. Caue* l. c. pag. 531. seq. hoc opus tum ex variis ipsius Anastasii, tum ex nonnullis veterum opusculis confarcinatum opinans, tribuit Anastasio patriarchae Antiocheno, sed a recentiore quadam manu haud leviter interpolatum esse arbitratur: nec dissenserunt Weismann. atque Mosheimius. Contra plures viri docti, a Fabricio in §. 1. laudati, atque *Natal. Alexander* in hist. eccl. tom. V. p. 412. *Iac. Basnage* thes. monumentor. tom. I. p. 570. interpret german. Mosheimianae H. E. Heilbronnenfis, tom. I. p. 781. *Lequien* l. cit. vindicant id Anastasio, monacho Sinaitae, circa fin. saeculi septimi; eorumque sententiae subscribit et de ipso opere sobrie iudicat *Walch* l. c. p. 828. seq. Verum *Oudin* l. c. capp. 3. et 4. p. 554. sqq. et p. 580. seq. contra *Caue* et *Arnaldum*, qui id opusculum caussae suae fauens, Anastasio seniori adserit in libro, (uti citat eum *Oudin*.) *de perpetua fide ecclesiae circa realitatem corporis et sanguinis Christi in Eucharistia*, libr. VII. cap. 2. p. 649. pluribus argumentis euincere studet, auctorem inconditae illius farraginis fuisse Anastasium, nominis quartum. *Harl.*

### III. Index scriptorum et haeticorum quorum mentio in Anastasi Hodego.

#### Ad paginas editionis Ingolstadiensis.

Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.

Acoluthus, Iudaeus Antinopolitanus, cum quo disceputationem suam memorat Anastasius (sive Ammonius Alex. potius) 286.

τῶν θ' ὁλάνόμων καὶ Αἰγυπτιακῶν χωρῶν, ita legendum p. 118. pro τῶν θελο-  
νόντων.

πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίῳ, καὶ Ἀλεξανδρέων μάλις συνήθεια, φυσικὰ τάληθ' τῶν  
πραγμάτων ὀνομάζει. 134. Ἀλεξανδρέων ιδιωτικὴ διάλεκτος. 168.

Ἀφρων, καὶ Ῥωμαίων καὶ δυτικῶν γλῶσσαι κατὰ τὰς αἰχμαίς χρόνους ἔπω δογματικῶν λέ-  
ξεων καὶ βάθους πείραν ἔχουσα. 210.

Ambrosius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. πρὸς Γρατιανὸν τὸν Βασιλέα. 148. Locus a Se-  
verianis corruptus. 200.

Ammo-

o) Disceptatio Gaianitae et orthodoxi, c. 23. aujourd'hui de cette conference, a été forgé  
p. 349. eadem cum illa Ahmedis Saraceni et Sa- à discretion par quelque Grec affamé et vendens  
moniae Gazaei, ce qui montre, inquit Blondel, de happelouches, p. 399. le prétendu Samonas.  
pag. 366. de Eucharistia, que l'ecrit, qui court De illo Samona vol. X. p. 288. sqq. (ed. vet.)



Ammonius, presb. Alex. contra (Iulianum) Halicarnasensem. 10. 266. 278. (vbi vocat τὸν περὶ πάντα πολυπερότατον τῶν ἐξηγητῶν.) 280. Huius Ammonii etiam mentio apud Anastasium Hexaëmeron.

[P.] Amphilocheus. 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν υἱὸν Τραϊανῆ. 148. ἔγγονον Τραϊανῆ. 162. ἐκ τῆς λόγῃς εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατήρ μὴ μείζων μὴ ἐστίν. 164.

Andreas (Samosatenus) Nestorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.

Antiochi, episcopi Ptolemaidis, dictum, μὴ συγχύσῃς τὰς φύσεις, καὶ ἐνερκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. 166.

Apollinaris. 8a.

Ἀποστροφῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Seuerianos vocat,) obiectiones contra libros Moysis. 334.

Νόμος γὰρ ἐστὶν ἐξ Ἀποστολικῶν κανόνων, ὁ ἐπιτρέπων τῆς τῶν πλειόνων μαρτυριῶν ἢ χρησμένων εἶναι τὴν ψῆφον ἐπὶ παντὶ ζητήματι καὶ δόγματι συντίθεντι εἰς Χριστόν. 272. 336.

Aquila, testimonia de Christo peruersa interpretatione corrupit. 92. eius δευτέρωσις, versionis LXX. interpretum ἀναίρεσις. 94. 192. vbi Seuerum νέον Ἀκύλῶν adpellat.

Πρὸς Ἀραβας μέλλοντας διαλέγεσθαι. 8. Arabum, Iudaeorum et Ethnicorum doctoribus obsequutus Seuerus. 112. infra, Sarraceni.

Aristoteles. 30. 96. 98. 138. καὶ Ἀριστοτελικῶς, ἀλλὰ Θεολογικῶς. 116. καὶ Ἀριστοτελικῶς καὶ ἑλληνικῶς. 138. 150. ταύταις ταῖς δυσσεβείαις περιπίπτουσιν οἱ αἱρετικοὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτελικῶς αὐτὸς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν. Aristotelis Categoriae. 90.

Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306. 330. vbi eius interpretatio primorum euangelii Iohannis: ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἰωάννης, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, τῷτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῷ Θεῷ. εἰ γὰρ εἶπεν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Υἱὸς, ἀλλ' ὁ λόγος, ὁ προφητικὸς τῷ Θεῷ.

Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Seuerus εἰς Ἀρειανὸν τῆς τριθείας βίβραθρον praecipitatus. 358.

ἡ δὲ μὲ σήμερον Ἀρειανῶν ἢ Μακεδονιανῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐν τῷ κόσμῳ. 82.

Ἀρμασίται, περὶ Θεανδρικῆς ἐνεργείας. 252. dicuntur ita ab *Harmasio* quodam, qui anathemati subiicitur in additam. ad Sophronii Hierosol. Synodicam. Vid. Mich. le Quien ad Ioh. Damascen. tom. I. p. 528.

Artemon. 108. 326. Primus Christum in duos diuisit, ducentis ante synodum Nicaenam annis. 327. eius haeresis renouata a Paulo Samosateno. 324.

Athanasius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. ἀνὴρ ὑπερφύως τὰ θᾶτα ἐμβατεύσας. 162. υἱὸς εἰρήνης Θεῷ, γράφων πρὸς τὴν Ἀφρῆν. 212. eius certamina. 106. ἐν τοῖς κατὰ Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως. 184. πρὸς Ἰεβενιανὸν τὸν βασιλέα. 230.

Athanasius

[P] Athanasius notarius. 96. Babylone rogatus a Cyrillo. 156. vbi male interpret putat, Athanasium illum dici ἐν Βαβυλῶνι, Babylonium, quasi confusaneum, quod duas in Christo confudisset naturas.

Atticus. 186.

Augustalis quidam Seuerianus Alexandriae post tempora Eulogii patriarchae aluit XIV. calligraphos, qui falsarent scripta patrum dogmatica, praecipue Cyrilli Alex. 198. διηγῆντο ἡμῖν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τὸς χρόνους τῆ μακαρίης Εὐλόγιος τῆ Πάπας γέγονέν τις Λύγυσταλιος ἐνταῦθα Σευηριανός, καὶ ἐπὶ ἰκανοὺς χρόνους ἔσχε ἰδ' καλλιγράφειν σύμφρονας αὐτῷ, κατ' ἐπιτροπὴν αὐτῷ καθεζόμενος καὶ φιλσεύοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τὰς τῆ ἁγίας Κυρίλλου. Alterius Augustalis mentio 200.

Augustinus martyr. legendum Iulianus. 106.

Barfanuphius. 98. 104.

Basilius. 40. 78. 94. 206. 186. ὁ τῆς ἑβρανίης βασιλείας καὶ συνώνυμος καὶ συμμετοχός. 330. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐξαήμερου. 340.

ἐν τῷ περὶ νηθείας. 184. ἐν τῇ πρὸς Ὀλύμπιον Σχολαστικὸν ἐπιστολῇ Ἀρεσανὸν ὑπάρχοντα. 326. 328.

Ad Amphilochium. 20. 148. Basilii πολιτεία ἣν κακοδαίμονες ἔφριζαν. 106.

ὁ Βατανεότης ὁ νεαρός. 266. velut alter Porphyrius, ab Anastasio perstringitur Iulianus Halicarnassaeus.

ἐν τῷ σημειογραφίᾳ τῆ Καισαρίης, in serinio notarii, Caesarii Alexandriae. 204.

Caianitae, Γαϊανῖται. 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 200. 216. 292. 342.

Caius. 210. 218. Caianus. 98. 104. 226. 260. a Seuero, quod ille corpus Christi corruptibile ante resurrectionem fuisset confessus, secessionem fecit 346. adde seq. vbi Caianitae et catholici dilceptatio Alexandriae habita.

Cerinthus. 82.

Chalcedonensis synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. οἱ Χαλκηδονῖται. 200. Ἡ εὐσέβεια Χαλκηδόνος. 212, vide Ioannes Caesarensis, et Timotheus.

De Christo iactata παιδικὰ θαύματα reiiiciuntur. 260.

Clemens (Alex.) 78. τὸ τῆ Χριστοῦ κλῆμα. 106. ὅροι ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 22.

[P] CPolitani cleri διαμαρτυρία, in synodo Ephesina proposita, qua probatur, eandem Pauli Samosatani et Nestorii esse haeresin. 324. incipit: ἐρρίξω τὸν λαμβάνοντα.

CPolitana synodus oecumenica II. 78. 86.

Alia τοπικὴ contra Eutychen. 88. alia contra Origenem, oecumenica V. 88.

Vol. X.

Dddd

Cruc.

Crucifixi imago pag. 219. aliam e MS. Anastasii codice dat Lambecius III. pag. 164. [p. 405. et Lamb. p. 408. Kollar. p. 96] ubi quatuor clavis adfixus servator conspicitur, addita adiuratione: ἐξορκίζομεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μεταγράφωντα τὸ βιβλίον, ἵνα τὸν αὐτὸν τύπον ποιῇ τῆς σταυρώσεως.

Cynopolitanus episcopus, 202.

Cyrillus Hierosolym. 196.

Cyrillus Alex. 40. 76. 78. 88. 92. 94. 102. 104. 108. 112. 148. 168. 170. 174. 176. 186. 188. 192. 204. 206. 212. 230. 284. 322. 365. ὁ Θεορήτωρ. 190. ὁ Θεόσοφος. 210. 250. 344. 358. εὖ σοι γένοιτο φωστὴρ καὶ πυρρὸς καὶ σὺλε τῆς ἀληθείας Κύριλλε. 188. σφραγίς τῶν πατέρων. 106. Ἡ τοῦ Θεολόγου Κυρίλλου γλῶσσα. 164. 178. ὁ φωστὴρ καὶ τὸ χεῖρ τῶν πατέρων ὁ αἰδίδιμος. 134. 184. 346. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ πρὸς Ἑβραίους. 188. ἐν ἑκτῷ τόμῳ τῆς αὐτῆς ἐρμηνείας. 188. ἐν πρώτῳ λόγῳ τῶν εἰς τὴν αἰγίαν Τριάδα. 196.

Cyrilli dicta frequenter laudant et obiectant Eutychianistae, Theodosiani, Caianitae. 342. Andreas Nestorianus ipsi obiicit ἐκ προοιμίων τὸ τέταρτον κεφάλαιον 342. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαιῷ τῶν δώδεκα. 344. ἐν τοῖς πρὸς Ἑρμείαν. 148. 344. ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις σχολίαις. 344. ibidem mentio apologiae Cyrilli contra Theodoretum pro XII. anathematismis.

ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ συμβόλου. 110. homilia εὐφραίνεσθωσαν οἱ ἕβραοί. 112. ἐν τῷ θησαυρῷ. 118. ἐκ τῶν σχολίων. 156. 178.

ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀνατολικῶν πρὸς Εὐλόγιον ἐν Κωνσταντινπόλει ἔντα. 118. 148. 166. 184. πρὸς Εὐλόγιον τὸν οἰκῶν αὐτῷ τοποποιον. 234. πρὸς τὴν ἀνατολικήν. 46. 148. 154. ὁ Θεόφρων Κύριλλος ἐν ταῖς ἀπολογίαις τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν 134. 170. ἐκ τῆς πρὸς Σακκενσον ἐπιστολῆς. 156. 178. 184. 188. 196. 198. 200. 206. πρὸς Βασιλίδας. 158. 188. κατὰ Νεστορίου. 158. 216. εἰς τὸ λύσατε τὸν ναόν. 146. 188. εἰς τὸ ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 166. ἐν τῷ τέταρτῳ ἀναθεματισμῷ τῶν δώδεκα (ita legendum pro δέκα) 172.

Cyrilli scripta corrupta ab haereticis. 152. Supra, in Augustali. ἡ χρησιμὴ διεξεραμμένη ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας. 156. Cyrillum semper in ore habent Seueriani. 192.

[P] Τὸ δεκάκερατον τοῦ ἀντιχρίστου 364. sunt Eutyches, Dioscorus, Petrus Fullo, Timotheus Aclurus, Theodosius, Iulianus Halicarnass., Gaianus, Barianuphius, Iacobus et Seuerus. Vide infra, in Seuero.

Didymus 88.

Diodorus. 12. 108. 324. 326. Tarsensis 84.

Dionysius areopagita, ὁ θεὸς Διονύσιος. 36. 54. 248. Παῦλος γινόμενος μαθητὴς. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός, 106. 340. Διονύσιος ὁ Παῦλος φοιτητὴς ἐν τῇ πρὸς Γαϊανὸν ἐπιστολῇ. 182. πρὸς Γάϊον ἐπιστάτην. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατὴρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. Ἐν θεολογικαῖς αὐτῷ στοιχεῖσιν ὡς ἐξ ἱεροφάντων τῶν ἀγιωτάτων. 240. Ἐν κεφαλαιῷ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ. 338. locus ab haeretico Manichaeo

Manichaeo interpolatus. 340. ἐκ τῆ κεφαλῆς τῆ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης Θεολογίας. 360. 362. 364.

Dionysius Alexandrinus \*), scholiis ad Dionysium areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὁ ἀπὸ Ῥητόρων, ἐν τοῖς σχολίοις, οἷς πεποίηκεν εἰς τὸν μακάριον συνωνυμον αὐτῷ Διονύσιον. 340.

Dioscorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. - Episcopatu deiectus. 192. Διοσκορίται. 348.

Οἱ δυτικοί. 212.

Ephesina synodus oecumenica CC. patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Nestorium. 110. 158. διὰ τῆ πανσόφου Κυρίλλου. 364. ὁ Θεοφάντης Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου τῷ ἀσεβεῖ. 148. 322.

Synodus ληστρική. 88.

Ephraim. 78. 106. 186. ὁ Θεοφόρος Ἐφραίμ εἰς τὸν λόγον τῆ μαρτυρείου. 163. 196.

Epiphanius. 78. 106. ὁ Θεόσοφος. 236.

Euagrius. 88.

Euangelium διαδοθὲν καὶ γραφὲν ἐν τοῖς γράμμασι τῶν εβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἰσῶν, consignatum LXXII. linguarum et gentium litteris, neque detractioe neque additione a sceleratis corrumpi potuit. 338.

Ἐξ εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' ἔχ' ἑλληνικῆς παραδόσεως. 126.

Eulogius papa (Alexandrinus). 198. Εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyss. 160. 184.

Eusebii historia ecclesiastica. 108.

Eustathius. 78. 94. 106.

Eutyches, archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτύχειος. 292. Εὐτυχιανισαί. 342.

[P] Οἱ ἔξω. 52. ἡ ἔξω φιλοσοφία. 340.

Flavianus, CPol. episcopus. 88. 198. a Dioscoro interfectus. Sub eius nomine Anastasius Sinaita τόμον δογματικὸν ad Leonem papam Romae composuit 192. cuius tomi facit etiam mentionem 2. et ex eo quaedam adfert 194.

Georgius presbyter, λογογράφος ecclesiae Seucrianorum, ὁ λεγόμενος κλειδοποιός, 204. Alexandriae.

Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. Ἐν τῷ λόγῳ τῶν Θεοφανίων. 118. 184. 196. 340. ὁ Θεολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ. 212.

Dddd a

Grego-

p) Fugit hic locus b. Dorscheum in Indice iniquitatis p. 52.

- Gregorius Nyssenus. 42. 340. 354. Γρηγορίῃ καὶ Γρηγορίῃ (Naz. et Nyssen.) 78. ὁ Γρηγορίῃς ἐτίμησεν, ὅς ἡσχύνθησαν Ἕλληνες. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τῷ ἡδυτάτῃ Φωστῆρος Γρηγορίῃ ἐκ τῶν κατ' Εὐνομίῃ. 160. 196. 240. εἰς τὸ, μακάριοι σὶ πεπῶντες καὶ διψῶντες. 160. ὁ Νυσσεύς. 184. ὁ Θεόστροφος Νυσσεύς. 234. 236. 238. Origenistae pro sua sententia adduxere eius dicta ἐκ τῆ περὶ ἀρετῆς, καὶ τῆ εἰς τὴν γένναν, καὶ εἰς τὰς μακαρισμῶς, καὶ εἰς τὰ ἄσματα, καὶ εἰς ἐτέρους λόγους. 340.
- Gregorius ὁ Θαυμαστοποιός. 106.
- Gregorius ὁ νυζάζων, ὁ Συραγύπτιος τὸν νῦν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νυζάζοντα, ita legendum 108., vt 186. 192. 198.
- Hippolyti episc. rom. locus ἐκ τῆ περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας λόγος. 356.
- Ὅμηριοι ὄροι. 98. Ὅμηρικῶς. 116.
- Ὁ τῷ Θεῷ ἀδελφός Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτῷ Ἐπιστολῇ. 116.
- Iacobus a quo Iacobitae. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Iacobitae. 252. in vna Christi natura duas agnoscunt ιδιότητας, diuinam et humanam. 348.
- Ieremiae prophetae variis consultis exemplaribus. ἔχ. εὖρον ὅλως ἐν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς τῆ Χρυσῆς, ὅτε τὴν πρᾶσιν τῆ ἀργῆς τῆ κεράμεως. 214.
- Ignatii episc. Antiocheni dictum. 216. 222.
- Iohannis, Caesarensis grammatici, apologia pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum. 90. 96.
- Ioannes monachus. 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λεγόμενος τῷ Ζυγαῖ. 168. 176. μέγας ὥσπερ τις πρέμαχος τῶν Δαναῶν, ὁ τῷ ἑκτωκαίδεκάτῃ. 168. ex decimo octauo Alexandriae vico. 346. Ex Iohannis Theodosianorum Alexandriae episcopi epistola sexta Heortastica 296. Epistolae duae heortasticae. 298.
- Iohannes (Chrysost.) 78. 92. 94. 106.
- [P] Ioannes Chrysost. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν. 160. 182. 186. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. 160. ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐρμηνείᾳ. 263.
- Irenaeus. 78. ὁ Ἀποστολικὸς σχεδὸν συνόμιλος. 182. ὁ τῶν αἰρέσεων πέλυξ. 106. ἐκ λόγους τῆ κατὰ Οὐαλεντίνων. 166.
- Isidorus ὁ βιβλοφύλαξ τῆ πατριαρχείας Alexandriae. 200.
- Isidorus. 78. 187. Pelusiota. 148. a Cyrillo Alex. pro patre celebratus. Ibid. ὁ τῶν Πηλυσιωτῶν κατακοσμήσας Ἰσίδωρος ἐκκλησίαν ἐπιστάτης διδάσκων ὡς πατὴρ υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον. 162.
- Julianus (Halicarnassensis). 98. 104. 210. 292. ὁ Βατανθέτης ὁ νεαρός. 266. contra eum scripsit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. Ἰουλιανισαί. 348.
- Julius (episc. Rom.). 78. 216.

Iustianus

- Iulianus martyr. 106 ἤρηνεν αὐτὸν Ἰουδῆος ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι τῇ μαρτυρίᾳ ἐγγράψας Χριστὸν τὰς φύσεις. Ita legendum pro ἤρηνεν Ἀνγβτῆνος.
- Leonis papae rom. Τόμος. 90. 176. 192. 194. Εὐλόγιος εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.
- Lucae ex euangelio XXII. 44. aliqui ἐπεχέρησαν παρεπάραι τὰς θρόμβους τῇ αἵματι τῇ ἰδρωτὸς Χριστοῦ, locum de grumis sanguinis et sudoris deleere tentarunt, sed incasum. 338. (Armenios hoc nomine accusat *Isaacus Catholicus* de duabus naturis cap. V. p. 337. 341. tom. II. auctarii noui Combefil.)
- Macedonius pag. 82. archiepisc. CPol. p. 86. Macedoniani. 82.
- Manes. 290. 292 Manichaeorum ἀρχηγός. 82. 94. 226. οἰκονομικῶς dixit pro φανταστικῶς. 244. Manetis βιβλίων mentio. 292.
- Manichaei. 90. 258. 294. 356. non totam S. scripturam recipiunt. 114. Μανιχαίων μῦθοι. 208. carnis modo vimbram ac speciem a Christo susceptam. 232. Μανιχαϊκῶς. 292. Manetis noui discipuli Theodosiani. 296. Manichaeus quidam scripta Dionysii areopag. interpolasse arguitur, vt probaret, angelos, animam et aquas increata esse. 340.
- Marcion. 82. 226. 236. a Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.
- Maron Nestorianus, Μάρων ὁ μαρὸς, Νέστορος ἀπόγονος, συντάττων κατὰ τῶν ὁμιλογέντων Θεὸν τὸν Χριστόν. 284. Edellenus, γράφων κατὰ Σευήρου. 346.
- Melitonis, ἐπισκόπου Σάρδεων, ἐκ τῆς λόγῃ τῇ εἰς τὸ πάθος. 216. ὁ Θεὸς καὶ πάνσοφος ἐν διδασκαλίᾳ Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ. 258. κατὰ Μαρκιανὸς συντάττων ὁ Θεόσοφος Μελίτων. 258. 264. vbi fragmentum infligne, in quo Christum agnoscit Θεὸν ἀληθῆ προαιώνιον.
- [P] Mnaou vir apostolicus et Philonis Iudaei aduersus eum ἀντίρροσις. infra, in Philone.
- Monophysitae. 8. 16. 90. 308. 320. 360.  
vinum ἀκρατὺν in S. coena adhibent. 10.
- Montanus ὁ ἀπὸ Ἀρδαβᾶν τῆς κώμης. 82.
- Contra Mosis libros, obiectiones Seuerianorum. 334.
- Ναγρανῖται. 348.
- Nephalius, infra in Seuero.
- Nestorius. 16. 76. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 114. 122. 132. 136. 138. 150. 176. 190. 192. 206. 210. 306. 314. 316. 320. 322. 324. 326. 328.
- CPol. episc. 88. 94. ὁ χαλδαῖος χοῖρος ὁ Ἀσσύριος Νεστόριος. 84. ὁ ἰεραπόφρων. 84. eius καθηγητής siue magister, Theodorus Antiochenus. 324.
- Anastasi Sinaitae opus contra Nestorium mentioratur. 84.
- Nestorii et Pauli Samosateni dogmata inter se conuenire. 108. 324. seq. Ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παρέλαβε λέγων τὰς φύσεις ὑπεστάσεις. 150. 308.

Ὁ τῷ Νεστορίῳ τὴν καθάρεισιν ποιήσας Κύριλλος. 170.

Aut patres fatendum est fuisse Nestorianos, aut Chalcedonenſis ſynodus probanda. 168. 182. 323. Seueriani pro Neſtorianis habent eos, qui duas in Chriſto naturas admittunt. 176.

Nestoris ἀπόγονος ſiue Neſtorii diſcipulus Maro Edeſſenus. 284.

Nicaena ſynodus CCCXVIII. patrum. 78. 86. 108. 140. 144. 150. 164. 174. 342. 364.

Nicolaus haereticus. 82.

Nouatus. 82.

Olympius ſcholasticus, Arianus, ad quem ſcripſit Baſilius. 326.

Origenes. 88. Chriſtum ψιλὸν ἄνθρωπον docuiſſe arguitur ab Anaſtaſio. 322. Ὁριγενία-  
ς αἰ. 340.

Patrum dicta διαſφρόντες καὶ παρερμηνεύσαντες. 332. furantes ὅμοι λεξείδια ἢ τρία χρησ-  
είδια καὶ κλεψύδρια πατρικά ſυλῆσαντες. 74. 348. ὁ χορὸς τῶν αἰοιδίμων πατέρων,  
312. οἱ μακάριοι, οἱ ἅγιοι πατέρες. 350. 358. 314. 322. 308. etc. Patrum ſcripta dog-  
matica, haereticorum corruptionibus obnoxia. 338.

Paulus apoſtolus, ὁ Θεὸς Ῥήτωρ τῆς οἰκουμενικῆς Παῦλος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φέρων ἐπιστο-  
λήν. 120.

Paulus Emefenus. 112. Ἐκ τῷ προſφωνητικῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ. 196.

[P] Paulus Samofatenus. 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante ſynodum Nicae-  
nam Artemonis haereſim renouauit. 324. eadem haereſis Neſtorii. 108. 324. ſq. Pau-  
lianiffae aduerſus Seuerianum concertatio. 312.

Petrus Fullo. 98. 104. additamentum ad triſagium. 216. 220. 224.

Petrus martyr et epiſcopus (Alex.) 86. 134.

Philo Iudaeus. Ἰδὲ οἰκεῖμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον (Παῦλος) τῷ Σαμωσατίῳ ἢ  
μᾶλλον ἀπίστευε Ἰουδαίῳ Φίλωνος-τῷ φιλοσόφῳ. Καὶ ἔτος γὰρ πρὸς Μνάσωνα τὸν  
Ἀποſολικὸν μαθητὴν, ἀντιβῶνται τότε περὶ τῆς Χριſτῆ ποιέμενος Θεότητος, δικρωτᾶ  
(bicipitem, duos admittentem Deos) τὸν Μνάσωνα λέγων. 280. 284.

Photinus. 86.

Plato. 20.

Proclus (CPol.). 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. Εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 110. ἐν τῷ  
λόγῳ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Cyrilli Alex. σύγχρονος, ab eodem laudatus. 110. locus eius corruptus a Caiani-  
tis. 200.

Οὐκ ἐν περὶ οἷς Πυθαγορικῆς σοφίας λόγοις. 138.

Καινοὶ ῥήτορες. 150. Seuerus. οἱ δυσυχεῖς ῥήτορες. 298.

Sabellius Libycus. 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 300. 304. 306.

Salomo

Salomō ὁ πάνσοφος ἐν τῇ παρ' αὐτῆ συντεθείῃ Σοφίᾳ. 118.

Σαββακηνοῖς μαθητεύσαντες Seueriani. 180.

Semidalitae. 154.

Seueriani, Gabalorum episcopi (in Coloss. II. 9.) 302.

Seuerus. 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144. 146. 182. 186. 190. 204. 210. 216. 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314. 318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. ἔξαρχος τῆς δεκακεράτης ἀρχήσεως. 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. ὁ σιμὸς δέκαρχος. 118. νέος τις Ἀκύλας. 192. Philosophus. 108. 124.

Rhetor. 106. 110. 122. 150. Antiochia pulsus. 90. Alexandriae versatus cum Caisiano ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἀλεξανδρείας. 346. vide supra in Ioanne monacho. Contra Ioannem Caesareensem scripsit. 92.

Et ad Nephaliū. 92. 100. 322. 326. eius βιβλος Φιλαληθῆς. 94. 96.

Eius ad Simplicium. 322. corpus Christi ante resurrectionem corruptibile fuisse confessus est. 346. οἱ ἀπὸ Σευήρη. 150. 152. 172. 180. σευηροπαράδοτοι ἀρενήσεις τῶν ἁγίων Πατέρων. 224. οἱ Σευήρη. 322. Σευηριανοί. 252. 304. 312. 314. 348. εἰ Σευήρη σύμφρονες. 308.

[P] Seuerianorum διάλεξις ἐν τῇ Φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ, in officina siue fabrica publica. 168. σκηνῆς ἀπάσης καὶ ἐρχήσεως καὶ θυμελικῶν ἐταιριδῶν καταγελασώτερα τὰ κατ' ὕμῃς. 174. κατὰ τὴν ἀνατολὴν οἱ νῦν τῷ Χριστιανισμῷ ἀποσάντες. 332.

Simon magus. 80.

Simplicius. Supra in Seuerō.

Σοφός τις. 74. eius dictum: πρῶτον καθαρεῖν, καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσομιλητέον. ibid.

Theodoretus. 134. ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐποίησατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τῆ ἁγίας Κυρίλλου. 170. 344.

Theodorus Antiochenus (idem cum Mopsuestens) 84. 108. Nestorii καθηγητής. 324. 326.

Theodosius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.

Theodosiani. 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. νέοι Μάνεντες μαθηταί. 236. Theodosianorum Alexandriae episcopus Ioannes. 296. 298.

Theologus (Iohannes Euangel.). 330.

Θεολόγος τις. 74. eius dictum: Ἠνίκα περὶ Θεῶ λαλῶ· φρίττω καὶ ἀκοὴν καὶ διάνοιαν. ibid.

Οἱ κενοὶ Θεολόγοι. 46.

Theopaschitae. 202. 214.

Theophilus. 78.

Timotheus,



Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, scripsit contra Leonem papam et synodum Chalced. 88. 252. *γνησίως μαθητεύσας τοῖς Μανιχαίοις*. 232. *ἀρνήμενος ὥσπερ Ἰουδαῖοι τὴν Θυσίαν*. ibid.

Tragoedia Seuerianorum. 298.

Valentiniani. 90, Valens (pro Valentino) 226. 292. Valentinus primus negavit Christum carnem nostrae similem adsumsisse 290. Valentini *βιβλίων* mentio. 292.

IV. 2. Memorat Anastasius in Hodego *δογματικὸν τόμον* pag. 2. sub Flauiani CPol. nomine a se editum p. 192. 194. nec non *τόμον ἀπολογητικὸν* ad populum p. 118. et *σύγγραμμα aduersus Nestorium*, haeresim eius fuisse et *διὰ πλάτης* oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit: nescio an alicubi adhuc delitescant MSta, certe Possinius Henschenio scripsit, solius Anastasii Sinaitae operum catalogum in bibl. Vaticana seruatorum implere quatuor magnas paginas. Quamquam Antiocheni Anastasii scripta cum scriptis Sinaitae et aliorum fortasse Anastasiorum communiter a librariis et catalogorum auctoribus confunduntur.

*Anastasio* presbyteri collectanea contra Seuerianos, quae lat. ex Turriani versione dedit *Canisius* tom. IV. antiqq. Lection. integriora exstant graece MS. in cod. bibliothecae collegii Iesuitarum Paris. Vid. *Io. Harduini* Opp. selecta p. 239. 243.

[P] 3. Sub Anastasii Sinaitae et patriarchae Antiocheni nomine etiam *Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφορῶν κεφαλαίων*, *Quaestiones et responsiones CLIV. de variis argumentis*, graece et latine ex tribus codd. Vaticanis cum insigni auctario editae sunt ab eodem *Iacobo Gretsero*, Ingolstadt. 1617. 4. [repet. in Opp. *Gretseri*, Ratisbon. 1740. fol. tom. XIV. part. 2. p. 1. sqq. *Harl.*] Latine recusae in bibl. patrum edit. Lugd. tom. IX. pag. 956. sqq. Sed patriarcham Antiochenum a Sinaita monacho, Hodegi auctore, diuersum esse iam notavi, et sub Sinaitae nomine quaestiones diserte laudantur a Philippo solitario, qui a. C. 1105. scripsit, in dioptra fidei Christianae ad Callinicum monachum libro IV. p. 150. Produclurus enim quaestionem, quae in hisce est numero XCV. *fidelem*, inquit, *et Deo adflatum testem dabo nomine Anastasium, cognomento Sinaitem, docentem et scribentem clare super his, quas interrogatus fuerat*. Viderit itaque *Gentianus Heruetus*, qui XCIII. quaestiones ex his latine vertit, ediditque, in bibliothecis patrum saepe recusas, sub nomine Anastasii Nicaeni: haud dubie MStum codicem suum sequutus, cui praeter Philippi testimonium tot alii refragantur, qui Anastasio Sinaitae has quaestiones tribuunt, vt videre licet apud *Lambecium* III. p. 197. \*) vbi memorat codicem, ex quo suppleri possunt quaestiones sex, quae post XLII. in

q) Pag. 485. sq. ed. Kollar. In pluribus codd. caesar. Vindobon. occurrunt *Quaestiones* etc. teste *Lambecio*: in cod. XIX. fin. quaestionum et responsionum decima octana, (secundum curas *Lambecii* posteriores,) et in indice voc. *Anastasio*, de hominibus, violenta morte peremptis, adnotante *Kollario* in nota B. vol. III. p.

94. qui tamen addit, „Ceterum quaestio haec *decima tertia D. Athanasii* (sic) non in duas modo quaestiones diuisa est; sed multo breuior est illa, quae apud *Gretserum* legitur in edit. Quaestionum et Responsionum S. Anastasii pag. 210. *Lambec.* autem in indice l. c. obseruat, id instum exemplar non mediocriter discrepare ab ed. *Gretseri*.

in Greforianis desiderantur, et in Hermesianis latine tantum modo exstant, et in *Montfauconi* bibl. *Seguieriana* sine *Coisliniana* p. 188. et 189. ubi CLVI. quaestiones numerantur, et p. 193. ubi

seri. In eod. indice dicitur exstare Anastasii quaestio et responsio, secunda de vero deum adorandi modo in spiritu et veritate, sed in contextu p. 255. sqq. de cod. LVIII. Anastasii nomen non memoratur: in cod. LIX. nr. 15. exstat quaestio quarta. v. Kollar. not. B. ad vol. III. p. 266. — ibid. p. 479. in cod. LXXXIX. nr. 4. quaestio quadragesima septima de miraculis Eliae et Elishae. — In eodem cod. nr. 22. et cod. CLV. nr. 9. CCXIV. nr. 7. CCXLIX. nr. 2. CCLII. CCLXXXVII. nr. 15. sunt Quaestiones et Responsiones; ex primo codice multas posse quaestiones suppleri, iussit Fabricius. v. *Lambec.* III. p. 485. sq. vol. IV. pag. 319. vol. V. pag. 91. ib. p. 293. p. 331. p. 639. — Excerpta ex illis in cod. CXXXIV. v. *Lambec.* IV. p. 196. — quatuordecim quaestiones in cod. CLXXXVII. nr. 1. *Lambec.* IV. p. 441. — triginta tres quaestiones in cod. CCXXXVIII. nr. 1. *Lambec.* V. p. 197. — quaedam quaestiones in cod. XIX. nr. 16. *Lambec.* VI. part. 2. pag. 243. — quaestio 115. in cod. XLV. nr. 64. tum quaestiones sex, ib. nr. 67. *Lambec.* VIII. pag. 947. et 948. — quaestiones 254. in cod. XXIV. nr. 2. v. *Kollarii* supplement. ad *Lamb.* commentar. pag. 209. qui docet, diligentem huius codicis comparisonem et Grefserianum contextum gr. et lat. versionem posse multo rectius constitui. — Insuper iuuat, notitiam codd. aliarum bibliothecarum subiungere. Exstant igitur illae quaestiones *Dresdae* in bibl. electorali, de quo cod. vid. *Goetzi* Memorabb. bibl. Dresd. tom. III. syll. 4. p. 361. — *Monaci* in cod. Bauar. LIII. quaestiones 92. sed valde discrepare ab editis, vberius docuit *cel. Hardt.* in *Aretini Beyträgen* etc. anni 1804. part. 1. pag. 19. sqq. — *Augustae Vindel.* sed sub falso *Athanasii* nomine, v. *Reiseri* indic. MSS. August. p. 27. — collectanea ex Anastasio et aliis, ibid. pag. 39. — *Mosquae* in bibl. synod. teste *Matthaci* in notitia codd. graecor. MSS. bibliothecar. Mosq. in 8. in cod. V. vna quaestio. (p. 18. nr. 27.) — in cod. CCLII. Responsiones, (p. 163. nr. 3.) — in cod. CCXXXVII. quaestiones, (p. 216. nr. 2.) — in codd. CCCLXXVIII. et XLVIII. quaedam: (p. 243. nr. 11. ac p. 326. nr. 5.) — *Venetis* in bibl. Iulii Iustiniani, quaestiones etc.

Vol. X.

Anastasii et aliorum patrum, lib. v. *Montfaucon* dial. ital. pag. 434. — Idem in *Palaeograph.* gr. p. 48. de duobus codd. Parisiensi et Laurentiano, in quibus insunt quaestiones etc. Anastasii. — *Taurini* in cod. reg. CXIII. quaestio. 102. Anastasii autem nomine omisso, v. cat. codd. gr. *Taurin.* pag. 277. — in cod. CLXXVII. nonnullae quaestiones. ibid. pag. 263. — in cod. CXCVI. plurimae quaestiones sed cum magno discrimine ab edit. ibid. pag. 296. — *Florentiae* in bibl. Medicæ Laurent. cod. VI. nr. 1. plut. 4. quaestiones 88. quae quomodo differant ab editis, docet *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. I. pag. 324. — ibid. in cod. VII. qui et plurimum comparat cum superiore, comparent tantum 81. quaestiones; cod. autem XVI. plut. 4. continet 157. quaestiones. v. *Bandin.* I. c. pag. 325. et 340. — *Parisi.* in bibl. publ. sunt illae, modo plures, modo pauciores, in septemdecim codd. teste *catal. MSS.* illius bibl. tom. II. — Secundum *catal. MSS.* Angliae et Hiberniae, in tom. I. sunt in cod. *Barocc.* LXXVI. Anastasii, patriarchae Theopolitani, responsio ad Gabrielis, presbyteri Persae, quaesita, in codd. XCI. et CCVI. quaestiones et solutiones. — in cod. *Thom. Roe* XVII. nr. 263. *catal.* plures quaestiones, bis. — item in cod. *Osii. Cromwell.* CXI. et CXII. nr. 290. et 291. *catal.* — *Matriti* in cod. regio XIII. quem late recenset *Iridarte* in cat. codd. gr. *Matrit.* p. 38. sqq. singulas persequitur, seriem et verba earum, et quae desunt in edit. Grefser. indicat, atque eas nunc ordine, nunc verborum sententiarumque forma, modo copia, modo breuitate manuscriptorum ab impressis mire discrepare significat. p. 42. ex eodem cod. adfert Anastasii diss. de multiplici machinatione et deceptione diaboli, quam, ait, inter Anastasii Sinaitae quaestiones aliaue opera minime reperias, et aliud fragmentum ex euangelio secundum Iouannem, quod, ex quo Anastasii opere desumptum sit, haud facile statui, profiteatur: p. 45. sqq. quaestiones aliae ex cod. recensentur, (nam interdum aliena opuscula sunt inserta.) — In codd. *Escorial.* aliquot prostant quaestiones. v. *Plüer.* in itiner. per Hispan. pag. 156. — Secundum *Montfaucon.* Bibl. bibliothecar. MSS.

Eccc

vbi male *Anastasio quaestiones* excusam pro *Anastasio*; et p. 304. 305. vbi notatur, Anastasium Sinaitam in quaestionibus illis citari, quod in editis non reperitur. Memorat tamen quaest. 95. se scripsisse librum singularem de *diuersis hominum inclinationibus*, et *Deum illarum*, quatenus ad vitia vergunt, auctorem non esse. Περὶ τῶν εἰρηται μὲν ἡμῶν ἐν ἰδίῳ ποιήματα, ἐν ᾧ ἀρξάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τῆ ἡλικίας ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς δὴ πύκλῳ μέχρι τῆς βαρβαρίας καὶ καθεστῆς καὶ ἕως αὐτὴν τὴν ἀνατολὴν, ἐδείξαμεν, ὡς οὗτοι εἰς ὁ Θεός ἐστιν, ὁ ποιεῖν τόνδε τὸν ἀνθρώπον σώφρονα, ἔταρον δὲ πάλιν πόρον etc. Collectae sunt hae quaestiones a Sinaita ex variis scriptoribus, quibus deinde, a nescio quo, ex aliis \*) iunioribus nonnulla volunt esse addita: quemadmodum plura etiam scriptorum variorum aliorum fragmenta illis subiiciuntur in codice Barocciano et in vno regis christianissimi, [atque Matrit. aliisque,] quae in editis non Herneti modo, sed quoque Gretseri desiderantur. In quaestione 117. numerum *ἐπτακόσιοι χρόνοι* corruptum arbitror pro *ἐπτα καὶ ἑκατα*, et verba repetita ex scriptore vicino illorum temporum, quibus Iudaei Palaestina expulsi circa a. 378. Quaestionem 42. ex Hippolyto in Cantic. Canticor. et quaestionem 52. ex Isidoro Pelusi. petitam [P] notat *Lambecius* III. p. 197. [p. 486. Kollar.] Quaestionem 153. ex Hesychio presbytero, observat praeter *Lambecium* l. cit. *Cotelarius* tom. III. monument. pag. 531. et quaestionem 144. ex Irenaeo, id. p. 542. Fragmenta, quae in his Anastasianis quaestionibus servata occurrunt, Eusebii, Hippolyti, Seneri Antioch. Cyrilli Alex. Basilii, Epiphani, et Chrysostomi graece ex bibl. Medicea reginae matris in usum academiae Mussipontanae edita separatim cum notis sunt a. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breues, sed eruditae notas ad quaedam Quaestionum loca exhibet Gretserus in praefat. Gretseri animadversiones in bibl. patrum edit. Lugd. tom. IX. mala confusione non raro verbis Anastasii permixtae sunt. *Fabr.* Conf. *Oudin.* l. c. cap. V. col. 564. sqq. de hoc opere, qui, quoniam in illis quaestionibus multa loca et auctores, quos citat et comparat, reperiuntur, qui post tempora Anastasiorum, episcoporum Antiochenorum et primi et secundi vixerunt, colligit et probare sustinet, opusculum istud spectare ad Anastasium quartum, saeculi XI. scriptorem. Dein multos recenset codd. in quibus id opusculum custoditur, et de lacunis, ex codd. supplendis, post *Lambecium* quaedam subiicit. *Harl.*

Index

MSS. *Romae* in Bibl. Vaticana in cod. DCXXXIX. reginae quondam Sueciae quaedam interrogationes: (L. pag. 28. B.) — *Neapoli* in cod. monasterii S. Seuerini quaestiones etc. (pag. 194. A.) *Harl.*

r) Ita praeter alios *Allat.* de libris eccles. Graecor. p. 274. Nullus tamen in editis quaestionibus citatur iunior anno 680. quem Anastasius Sinaita potuit adtingere. Nam quod *Blondel.* pag. 375. de Eucharistia annuat, Olympiodorum vixisse post an. 900. vel 1000. minime ita se habet, quin idem Olympiodorus etiam citetur ab Ana-

stasio in Hexaëmer. Non audiendus quoque est *I. B. Söllerius*, qui in appendice ad histor. patriarcharum Alexandrinorum p. 118. \* ante tom. V. Act. SS. Iunii scripsit: *Quod ad alium hodieum adlinet, CLIV. quaestionum* etc. *Fabr.* V. *Lambecium* et *Kollar.* in nota, vol. IV. commentar. p. 77. et *Cave* l. c. qui id opus vel non esse Anastasii Sinaitae, Antiochiae episcopi, vel insigniter interpolatum censet, et exempla adducit. Sed *Oudin.* l. c. p. 565. ea, quae dixit *Cave*, puerilia, viro graui indigna, grauter pronunciat. *Harl.*

V. *Indem scriptorum et haereticorum, qui in Anastasi Simitis quaestionibus memorantur.*

Apollonius Tyanicus magus. qu. 20.

Apuleius magus. qu. 20.

Arabum fabula, daemonem excidisse, quod noluerit adorare hominem. qu. 126. Arabes foli-  
ragi. qu. 127.

Arianorum quadragesima. qu. 64.

Arsenius. qu. 60.

Astrologi. qu. 95.

Athanasius. qu. 62. eius responsa qu. 8. quaestiones qu. 9.

Barisaphiani. qu. 127.

Basilii magnus. qu. 61. 66. 67. Ascetica. qu. 1. 6. 9. 14. 15. 37. 60. 63. 64. 147. in Plaiam.  
qu. 2. 53. regulae monasticae. qu. 18. 25. Orat. contra ebrios. qu. 3. Dialogicus. qu.  
48. in illud, attende tibi ipsi. qu. 4. de ieiunio. qu. 64. Epist. ad Caesarium patri-  
cium. qu. 7. lib. de Spiritu S. qu. 128. 154. in I. Psalmum. qu. 8. in XXXIII. Psal-  
mum. qu. 57. in principium Prouerbior. qu. 9. 65. in diuites. qu. 11. 12. in Hexaëme-  
ron. qu. 11. Regulae diffusius explicatae. qu. 12. 17. in euangelium secundum Lucam.  
qu. 12. de virginitate qu. 66. ad Eubulum. qu. 154. ad Euagrium monachum. qu. 154.  
de illo: quod Deus non sit auctor malorum. qu. 17. 18.

Caianitae. qu. 117.

Chalcedonensis synodus. Vide Synodus.

Clementis Alex. Stromata. qu. 14. ex primo sermone de prouidentia et iusto iudicio Dei.  
qu. 96.

Clemens Romanus constituit. apostol. qu. 1. 6. 12. 14. 15. 16. 20. 22. 35. 46. 52. 60. 64. 65.

[P] Cyrillus Alex. contra Iulian. qu. 2. de adoratione in spiritu. qu. 20. 39. 57. commentar.  
in Iobum. qu. 30.

Cyrilli Hierosol. ἐκ τῆς κατηχητικῆς. qu. 1. Catechetica capita. qu. 3.

Diadochi ascetica capita qu. 2. Ascetici sermones. qu. 9. de perfectione spirituali. qu. 21.

Dionysius Alexandrinus contra Origenem. qu. 23.

Dionysius Areopag. qu. 6. 21. 22. 100.

S. Ephraem de iudicio. qu. 72.

Epiphani Panarium. qu. 22. 28. 57. 66. 153. Ancoratus. qu. 23. 28. de XII. lapidibus. qu.  
40. ad Diodorum. qu. 45. Ecclesia S. Epiphani in Cipro. qu. 94.

Euchologium. qu. 141.

Eusebius Pamphili ad Marinum. qu. 9. 142. 153. de prisca historia. qu. 41. 65.

Eustathiani. qu. 64.

Gregorius Nyssenus in orat. dominicam. qu. 1. 11. ad Olympium monachum. qu. 1. de iis  
qui rapiuntur ante tempus. qu. 16. de fato. qu. 19.

Eccc 2

Grego-

- Gregorius in *sermone dominico*. qu. 12. in *luminis*. qu. 6. *consequenter*. qu. 14. contra Iulianum. qu. 12. 65. in *plagam grandinis*. qu. 17. 65. de amore in pauperes. qu. 18. 19.
- in Basilium. qu. 66.
- in Athanasium. qu. 63.
- in Caesariensis *synodo*. qu. 17.
- Hefychius presbyter. qu. 153. confer Lambecium III. p. 197. et Cotelierum III. monument. pag. 531.
- Hippolytus in Canticum canticor. qu. 41. et 42. (confer Lambecium III. p. 197.) in Daniele. qu. 48.
- Ioannes Chrysostomus. qu. 16. 66. in *Mattheum*. qu. 1. 2. 4. 49. 12. 13. 14. 17. 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. de ieiunio. qu. 1. in *Ioh.* qu. 1. 3. 6. 12. 18. de gradibus ascensionum. qu. 2. sermo in Chanaan. qu. 2. in parabolam ficus. qu. 5. ad Hebraeos. qu. 3. 7. in *1. Corinth.* qu. 6. 9. 10. 11. 56. in *Ephes.* qu. 6. 7. 12. ad Stagirium. qu. 9. 18. 29. in *Acta apostolor.* qu. 10. de resurrectione. qu. 11. in *epist. ad Roman.* qu. 12. in VI. Psalmum. qu. 5. 8. 9.
- in L. Psalm. qu. 6.
- in Psalmos graduum. qu. 6. 9. 17.
- in Psalm. CXLV. qu. 20.
- [C] in Herodiadem. qu. 14. 59. in *epist. ad Philippens.* qu. 14.
- in terrae motum. qu. 18. in *2. ad Timoth.* qu. 18.
- in indumentum sacerdotis. qu. 40. in Saulem. qu. 53.
- in illud. qui adspexerit mulierem. qu. 59.
- Ioannes Clinacus. qu. 6. 8. 15.
- Iosephus de Maccabaeis. qu. 8. Antiquitatum Iudaicarum postremum opus. qu. 146.
- Irenaeus aduersus haereticos. qu. 74. et 144. Confer Cotelier. III. monument. p. 542.
- Isidorus Pelusiota. qu. 5. 65. 66. et 52. Confer Lambecium III. pag. 197. Ascetica. qu. 2.
- Epistolae. qu. 8. 16. 17. 154. ad Eusebium episc. qu. 12.
- Iulianus magus. qu. 20.
- Iulianus apostata. qu. 125.
- Lampertiani. qu. 64.
- Manethonis magica opera. qu. 20.
- Manichaei. qu. 96.
- Manichaeum dogma. qu. 88.
- Marcionistae. qu. 64.
- Marcus monachus. qu. 1.
- Massaliani. qui aliquando adparuerunt in Paphlagonia. qu. 64.
- Maximus monachus. qu. 154. eius Capita. qu. 8. 9. 18. Monastica. qu. 7. Ascetica. qu. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes. qu. 6. Disput. cum Pyrrho. qu. 8.
- (Moschi) Limonarium. siue pratum spirituale. qu. 60.
- Necromantici. qu. 39.
- Nemesius. episc. Emesenus de prouidentia. qu. 18. de natura hominis. qu. 24.

Nicepho-



graeca ex illis produxere Ducaeus notis ad Basilium in Hexaëmeron, Allatius contra Montin-geram p. 158. ad Eustathium Antiochen. p. 136. in Casaubonianis, p. 107. etc. alique, no- vissime *Montfauconus* in Hexaplis Origenianis ad Genesin, *Michael le Quien* ad Damascenum tom. I. p. 174. et *Io. Ernestus Grabs* in spicilegio patrum, tom. II. p. 195. 243. qui graecos hosce libros editurum etiam in se recepit p. 245. sed male hoc opus refert ad Anastasium, pa- triarcham Antiochenum. Graeca editurum se recepit quoque *Magnus Crusius* in diss. epistol. pag. 19. seq. vbi etiam clausulam libri XII. in edit. Allixiana desideratam exhibet. Laudat Anastasius commentarios in Hexaëmeron, *Ambrosii*, *Anthonii*, quem probatissimum *ἐκ τῆς τῆς ecclesiae Alexandrinae* adpellat, et laudauerat etiam in Hodego [P] pag. 278. *Basilii* Christi Fluvii *Ioannis Chrysostomi*, *Cyrilli Alex.*, *Epiphani*, *Eusebii Emeseni*, p. 895. E. *Eus- stathii* Antiocheni, quem doctorem synodi Nicaenae et martyrem adpellat p. 903. H. (male *Epistethio* pro *Eustathio* p. 860. F. in edit. latina Lugd. tom. IX. bibl. patrum) *Gregorii Nysseni* et *Iustini* martyris atque philosophi, p. 887. D. 893. G. 895. A. *Seueriani Gabalea- tae* (ita legendum p. 895. E. pro *Seuero*,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni ibid. et pag. 896. F. et *Theophili*. Praeterea citat *Clementem* Stromateum p. 893. G. Dionysium apostolo- ticum mystam in sua theologia pag. 891. A. *Gregorios* duos Cappadoces, (*Nysienum* et theologum *Nazianzenum*) *Irenaeum* Lugdunensem, pag. 910. B. *Olypiodorum* diaconum Alexandrinum; quam urbem scriptis suis illustrasse cum notat., p. 884. H. *Pantaeum* Alex- andrinum, *Papian* Hierapolitanum, *Ioannis* evangelistae discipulum, *Philonem* philoso- phum et tempore aequalem apostolis pag. 893. G. 892. B. et cum, qui *Hexapla* composuit, (*Origenem*) ibid. et lib. XII. p. 7. incurium *Origenem* anagogiis et spiritualibus contempla- tionibus usum inexplabiliter reprehendit p. 895. D. seq. et iure synodica damnatum sententia statuit. adde p. 901. E. 917. G. 920. E. H. *Theodoretum* Cyrensem laudat p. 896. F. atque ibidem infelicem pronunciat *Origenem*, quod quum multos et viles labores suuisset in eccle- sia, et omnem veterem et nouam scripturam ad verbum sit interpretatus, postea tamen, sicut etiam *Eusebius* Palaestinaeus, a veritate excederit. De *Methodio* Origenem oppugnantem vide p. 920. E. H. Per priscum *Iudaeum* p. 894. E. *Philonem* videtur intelligere, eundemque significare p. 898. E. Memorat et Deum ab Orpheo dictum *μωράδας* p. 864. D. Frequentes cum *Iudaeis* disceptationes extemporales sibi intercessisse refert lib. VI. p. 884. A. et secundum suum aduersus *Iudaeos* librum commemorat p. 884. F. Facit et mentionem variorum haereti- corum, quos verbis *Mosis* de Deo et paradiso minus recte intellectis ait emeruisse lib. VII. p. 894. B. Aliis quidem statuentibus Deum habere formam corporis, aliis autem serpenti ma- gnas offerentibus gratiarum actiones, quod per eius consilium et factam praenaricationem, ex muliere sit generatum totum genus humanum, qui quidem merito etiam adpellantur *Ophitae*, id est *Serpentini*. adde 910. B. 912. G. *Manichaei* autem simul et viri et mulieres nudi congre- gantur

(pag. 437.) tribuuntur eadem Contemplationes *Anastasio Sinaitae*, patriarchae Antiocheno. In- super exstant illae *Monac.* in cod. Bauar. CXLV. teste *Hardtio* in Aretini Beyträgen etc. a. 1804. part. X. p. 22. et in cod. CCXLI. cum lacunis, secundum catal. MSS. gr. Bauar. p. 83. — in cod. *Escurial.* auctore *Plünero* in itinere per Hispan.

p. 136. — Paris. in bibl. publ. cod. DCCCLXI. — *Taurini* in cod. regio CVI. v. catal. codd. gr. Taur. p. 214. — *Leidae* in bibl. publ. in cod. Vossiano. v. cat. bibl. Leidens. p. 395. nr. 41. — Secundum *Montfaucon*, in Bibl. biblioth. MSS. Ro- mae in Vatic. (I. pag. 62. A.) — in cod. *Sfor- tiano*, (p. 707. A.) *Harl.*

gantur in suis ecclesiis ad imitationem Adami et Euae. Alii autem ut incretam ignis adorant naturam, propterea quod nulla inferatur ignis mentio in uniuerſa ſex dierum creatione. Alii aquam colunt tamquam incretam, quoniam non ſcriptum eſt, et dixit Deus: fiat aqua. Alii, ex quibus ſunt Perſae, cum ſororibus et matribus contraxerunt matrimonium, propterea quod noſtri primi parentes coniungerentur cum ſuis matribus et ſororibus. Sunt etiam quaedam [P] haereſes, quas Deum adcuſant, quod non prohibuerit, ut malignus Euam ſeduceret per ſerpentem. Alia autem rursus haereſis docuit, beſtiarum quoque animas eſſe ratione praeditas, quae poſſunt orationem audire et exſolere, quum audiſſent Deum, benedicentem volatilibus et piſcibus, et exſecrantem ſerpentem, et adducentem ad Adamum beſtias et volacres et iumenta, ut ſciat, quidnam ea nominet. Manichaeorum errorem, mendacem Deum, qui locutus eſt Vetus Teſtamentum, blaſphemantium, perſtringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis magi lib. XII. p. 19. Haereſin Encratitarum p. 917. G. Praeterea p. 895. D. citatur Hebraeorum liber non redactus in Canonem, qui dicitur Teſtamentum protoplaſtorum, in quo traditum fuit, quadageſima die Adamum poſitum in paradiſo, ſicut etiam, inquit, videtur iudam hiſtorico chronographo, Pyrrhoni, et quibusdam expoſitoribus. Huius Pyrrhonis chronographi ex Anaſtaſio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthaei euangelium ex ſermone hebraico a Luca et Paulo in linguam graecam tranſlatum ait Anaſtaſius p. 900. D. Aquilae interpretationem Genef. II. 18. Ποιήσωμεν αὐτῷ βοῦν καὶ βοὴν κατέναντι αὐτοῦ perſtringit pag. 902. H. acerbius, quam ille quidem promeruerat, ut ad illum Geneſeos locum notauit in Hexaplis ſuis Montſauconus. Iterum Symmachus et Aquila aduocantur p. 909. F. ad Genef. III. 1. et 5. p. 909. F. 913. E.

5. In Pſalmum ſextum homiliae duae, lectur dignae, quarum prior incipit: πρὸς πάντας τοὺς τῶν νηστῶν ἀρχῆς. Poſterior: πρὸς πᾶσαν διδασκαλίαν μετανοίας. Priorem cum verſione Philippi Sueuizenſis S. I. vulgauit Henricus Caniſius tom. III. Lection. Antiquar. p. 87-122. [in ed. Baſnag. tom. I. p. 480. et alteram p. 502. gr. et lat. ex edit. Combefiſ. auſtar. noui tom. I. p. 943.] Vtramque Franciſcus Combefiſius in tom. I. auſtarii noui Pariſ. 1648. fol. p. 907. 943-976. qui poſtteriorem eruit e MS. regis chriſtianiſſimi, verſionemque ſuam adiunxit. Anaſtaſii Sinaitae liber in Pſalmum ſextum laudatur a Nicephoro XVIII. 44. Ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν λόγος τοῦ εἰς βάσιν τῶν νηστῶν ἐκδοθεῖς.

## 6. In

v) De priore v. ſuprà in hoc vol. p. 357. med. Altera homilia eſt periphras prioris. Vtraque homilia frequenter occurrit in catalogis MSS. — Vindobonae in cod. caeſar. CXLIX. nr. 18. poſterior homilia; ſed Lambec. IV. pag. 220. ſeq. in ſum cod. non mediocriter diſſerre ab edit. Caniſ. animaduertit, et Kollar. in not. contra Oudin. h. c. tom. II. p. 573. defendit Caniſius, et conſulere iubet Caniſii antiq. lectt. a Baſnagio editas. tom. B. p. 480. et 481. in not. — Ibid. in cod. CXLVII. nr. 12. apoſtrophationem ex homilia in Pſalm.

VI. narratio graeco-barbara de famoſo quodam latrone Thraciae. v. Lambec. et Kollarii not. IV. p. 270. et Oudin. l. c. II. p. 573. — Ibid. in cod. CLI. nr. 4. et cod. CCXLIX. 3. homilia in ſextum Pſalmum, habita prima hebdomade ieiuniorum, inc. πρὸς πᾶσαν ἀρχὴν ἀλμυρῶν μετανοίας. Lambec. IV. p. 286. et V. pag. 299. — Prior ibid. in cod. XXXI. nr. 18. et cod. XXXIII. nr. 5. Lambec. VIII. p. 717. et 758. ed. Kollar. — Eadem Venet. in cod. Nan. LXXV. nr. 72. cod. CXXVIII. nr. 7. et CCCIX. nr. 15. v. catal. codd. gr. Nan. p. 156.



6. In Dominica quinta ieiuniorum, *περὶ τῆς αἰνίας συνάξεως καὶ περὶ τῆ μὴ περ-  
ven καὶ μνησικακῶν. De sacra synaxi, et de non iudicando, deque obliuione iniuriarum.* In-  
cipit: αἰεὶ μὲν ἡ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι χάρις. Ex Bauarico codice cum versione *Achillis Sta-  
tii* Lusitani, edidit *Henricus Canisius* Antiqu. Lect. tom. III. p. 60-86.<sup>u)</sup> deinde recensitam  
ad regios codices cum noua versione sua *Franciscus Combefisius* auctar. nou. tom. I. p. 88.  
Combefisii versio recusa tom. IX. bibl. patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii ver-  
sione adhuc tum inedita produxerat *Baronius* ad a. 599. n. 9. seq. Porturegalenses in perpe-  
tuitate fidei catholicae de transubstantiatione, hoc scriptum malunt tribuere iuniori, nescio  
cui, *Anastasio Nicaeno*, quod [P] ex Ioanne Climaco quaedam de iudicio temerario repe-  
tit. Sed merito Combefisius illa ratione parum passus est se moueri, ut non potius fidem  
haberet consensui codicum MSS. illud Sinaitae constanter tribuentium. Vide *Lambecium* IV.  
p. 135. 168. [p. 310. nr. 6. p. 378. nr. 5. vbi cod. in fine habet narrationem infra inter scripta  
inedita nr. 17. memoratam: it. vol. V. p. 90. seq. et p. 243. nr. 8. Kollar.] et *Montfauconii*  
bibl. Coislinianam p. 490. Accedit, quod, *Anastasium Sinaitam*, non est dubium, post  
Io. Climacum scripsisse.

7. Περὶ

p. 156. 298. et 526. — *ibid.* in cod. bibl. *Marc.*  
II. init. et cod. CCCXXXVIII. init. v. cat. codd.  
gr. *Marcian.* p. 34. et 156. — *Florent.* in bibl.  
Med. Laurent. cod. I. nr. 9. plut. 7. inc. *πρό-  
σαν ἀρχὴν ἀληκρῶς μετανοίας.* et differt ab editis.  
Forfan eadem est, quam laudauit *Nicephorus*:  
(eadem est in cod. *Coislin.* CCLXXXV. v. *Mont-  
fauc.* bibl. Coisl. p. 401.) — *ibid.* in cod. *La-  
rent.* XXVI. nr. 19. plut. 7. incip. *πρόσαν ἀρχὴν  
ἀληκρῶς μετανοίας τῶν ἡσῶν περιχρῶ.* v. *Bandin.*  
cat. codd. gr. *Laur.* I. p. 196. et 284. — Eadem  
*Mosquae* in cod. synod. CCII. nr. 3. — in cod.  
CCVI. nr. 8. *πρόσαν ἀρχὴν ἀληκρῶς.* — in cod.  
CCXCVI. nr. 2. *πρόσαν τῆς τῶν ἡσῶν ἀρχῆς.* —  
III. b. in 4. *πρόσαν τῶν ἡσῶν ἀρχὴν.* v. *Mat-  
thaei* notit. codd. gr. *Mosq.* in 8. p. 43. 130. 192.  
et 299. — Prior *Taurini* in cod. regio CCCXX.  
v. catal. codd. gr. *Taur.* pag. 401. — Eadem in  
cod. *Barocc.* CXC VII. in cod. *Laudi* XCV. 12. f.  
nr. 797. cat. I. in cod. CCCXXIII. *Thomae Gale,*  
f. nr. 6157. cat. MSS. Angliae etc. tom. II. — in  
cod. *Cromwell.* CXII. 24. f. nr. 290. cat. cit. tom.  
I. — *Monac.* in cod. *Bauar.* CCXIX. inc. *πρό-  
σαν ἀρχὴν ἀληκρῶς.* v. *Hardt.* in *Aretini* Beytr. etc.  
a. 1805. part. 4. p. 578. — *Paris.* in bibl. publ.  
codd. DCCLXXII. nr. 27. et CMLXXIX. nr. 9. —  
In cod. *Escorial.* vtraque: v. *Plier.* itinerar. cit.  
pag. 156. — In codd. *Sfortian.* interpretatio in  
Psalum sextum, et sermo de S. Synaxi. v. *Mont-  
fauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 696. C. et D. ac p.  
704. A. — *ibid.* p. 27. D. et p. 142. B. de codd.

bibl. *Vatican. Rom.* — *ibid.* p. 492. B. *Medio-  
lani* in bibl. *Ambros.* notandus est cod. in quo  
plura sunt; *Anastasio* orat. in Psal. VI. in ingres-  
sum ieiuniorum; de etymologia; de transfigura-  
tione Christi; sermo in montem Sina; in *Psat-  
mum VI. de poenitentia*; responsiones ad inter-  
rogat. de variis euangelicis capitibus; de patri-  
bus, qui in monte Sina depositi sunt, narratio-  
nes variae: — *ibid.* p. 1312. D. in cod. *Mazarin.*  
*Anast.* Sinaitae in ingressum ieiuniorum. Add.  
*Oudin.* l. c. p. 573. seq. *Harl.*

w) Sed *Basnage* in edit. *Canisii* lect. etc.  
tom. I. pag. 465. repraesentat illam orat. ex edit.  
Combefisiana, recensita ad codd. bibl. *Paris.*  
in qua septem reperiri codd. qui continent id  
opusculum, in vol. II. cat. MSS. *Paris.* significa-  
tur. — De cod. *Bauar.* XXIV. ex quo *Canisius*  
vulgarat orationem, v. cl. *Hardt.* in *Aretini* Bey-  
trägen etc. a. 1803. part. 3. pag. 25. sq. — conf.  
supra vol. IX. pag. 740. nr. 6. et de codd. *Oudin.*  
l. c. pag. 572. sq. nr. 6. et 7. quibus addam cod.  
*Taurin.* CXV. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 217. —  
Excerpta ex oratione *Florentiae* in cod. *Laurent.*  
XVII. nr. 25. plut. 8. v. *Bandini* catal. codd. gr.  
*Laur.* I. p. 361. — *Mosquae* cod. CCCLII. nr. 4.  
in cod. autem XXX. biblioth. typographi syno-  
dalis est *Anastasio* Sinaitae *περὶ τῆς ἡσῶς τῆς τε-  
λευμένης κατὰ τὴν ἰδ' τῶν νομβρίων μηνός, ἀπὸ τῆς μετ-  
αυτῆς τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῃ Φίλιππῳ μέχρι τῆς Χρυσῆς γενέ-  
σεως ἢ κατὰ τὴν ἰδ' τῶν νομβρίων,* teste *Matthaei* in  
notitia MSS. gr. *Mosquens.* p. 228 et 289. *Harl.*

7. Περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα, de homine ad imaginem Dei condito. Graece et latine prod-  
iit sub nomine Anastasii presbyteri Sinaitae, ad calcem Philocaliae Origenis graece et latine,  
cura Ioannis Tarini, Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nysseni opera lucem  
vidit tom. I. Opp. Paris. a. 1615. p. 854-866. \*) et a. 1638. tom. II. p. 22. cum Frontonis  
Quensi versione, cum qua lucem viderat Ingolstadt. 1596. Incipit: Οἱ τῇ ἑαυτῶν ἀπλα-  
στῇ τῇ ὁμοιότητι. Sane auctorem Nysseno iuniorem vix quicquam suadeat, licet Anastasio  
alii analuerint tribuere. Vide Tillemontium tom. IX. memor. p. 741. et 605. vbi hoc scri-  
ptum putat esse particulam maioris operis, quo difficultia S. scripturae loca auctor illustrabat,  
quod mihi neutiquam verisimile videtur. Fabr. Aureolum libellum vocat C. Barth. ad  
Claudian. Mamert. p. 315. Fabr. — Fragmentum in cod. Mosquensi XXX. nr. 2. indice  
Matthaei l. c. p. 316. — In eod. Laurent. l. nr. 6. 7. et 8. plut. 7. sunt tres homiliae Ana-  
stasii de homine, ad imaginem Dei condito, cum paucis scholiis, quarum prima a Tarino ad  
calcem Origenis Philocaliae p. 561-589. secunda autem, tamquam altera primae pars, ibid.  
a p. 589-605. edita est: tertiam, in qua auctor declarat causam, quare duo illos sermones  
conseripserit et alia docet, Bandin. in cat. codd. gr. Laurent. tom. I. (vbi p. 295. seq. recen-  
suit tres illas homilias,) p. 299-312. gr. cum versione lat. Dominici Straticon. primus ex illo  
cod. in lucem emisit. — In cod. Barocc. CXCVII. incip. Ἀλλὰ γὰρ δὲ ἐπὶ τῷ. Harl.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. In Christi transfigurationem sermo diuersus a  
duobus, quos de hoc argumento habemus Anastasii Antiocheni. Incipit: εἰς φεβήσας ὁ τό-  
πος ἱeros. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. et citat Ioannes Cyparissiota. Fabr.  
Eadem homilia in cod. Barocc. CXCI. sub fin. — in cod. Mazarin. teste Montfauc. in  
Bibl. biblioth. MSt. II. p. 1317. E. — Florent. in cod. Laurent. XXXIII. nr. 29. v. Ban-  
din. l. c. l. p. 456. — Paris. in bibl. publ. in codd. MCXCIV. nr. 7. MDIV. 7. et MDXLVIII.  
12. add. Oudin. (qui eam adtribuit Anastasio quarto,) l. c. p. 571. nr. 3. et 572. nr. 5. Harl.

9. Εἰς τὰς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. In eos, qui in domino obdormiuerunt. Incip.  
τί τῷτο σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. III. libri laudati de Simeonibus et MS. in  
bibl. caesarea Lambecius IV. p. 136. Fabr. f. p. 311. nr. 7. ed. Kollar. — item Venetiis in  
cod. Naniano CXXVIII. nr. 3. v. catal. codd. gr. Nan. p. 297. — in cod. Escorial. v. Plüer.  
itinerar. per Hispan. p. 156. — in codd. duobus Mazarin. v. Montfauc. Bibl. biblioth. MSS.  
p. 1311. B. et 1315. B. — in cod. Mosquensi V. v. Matthaei notit. MSS. gr. Mosquensium.  
in 8. p. 17. nr. 7. isque edidit hanc homiliam in Glossariis et Anecdotis, Mosquae, 1774. 4.  
vol. I. p. 51. sqq. Harl.

10. In nouam Dominicam et Thomam apostol. et de S. Theodori ducis, (de quo Hen-  
schenius ad VII. Febr.) imagine laudatur a Io. Damasceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως. De resurrectione citantur a Mich. Glyca in Annalibus p. 86. 89.  
94. 102. diuersa a sermone de resurrectione, qui exstat Anastasii Antiocheni.

12. Ca-

\*) V. supra vol. IX. p. 106. nr. 12. Harl.

Vol. X.

Ffff

12. *Capita ascetica* MSS. in bibl. Coislin. p. 574. Incip. Οὐαί σοι ψυχῇ  
 13. *De anima*, incipit: \*) ὅτι μὲν ἔδει τὰ σεσσωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. Id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitae tribuunt nonnulli ἐκλογὴν siue scriptum distributum in capita XXXV. quod graece et latine cum Philocalia Origenis edidit Ioannes Tarinus, Paris. 1618. 4. sub titulo: *incerti philosophi christiani graeci de anima celeberrimae opiniones*. Vide Casparium Barthianum ad Claudianum [P] Mamertum p. 137. qui idem scriptum latine ex Tarini versione Claudiano subiunxit p. 472-532. Incipit: τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἀλλὰ ἀλλοιοί, ἀλλὰ ἀλλοιοί. Fabr. Conf. supra, vol. VII. p. 221. et vol. IX. p. 62. nr. XXI. Harl.

14. *Sermonem de diuersis modis salutis et poenitentiae seruari* MS. in bibl. Vaticana, notauit ante Oudinum Posseninus in adparatu, sed puto eum vidisse, quod habemus inter Anastasii quaestiones quaestione CIV. Fabr. *Homilia de poenitentia*, Paris. in bibl. publ. cod. MCLXXIV. nr. 19. — *Vindobon.* in cod. caesar. CXXXVIII. nr. 7. orat. de variis animi saluandi et poenitentiae agendae modis. v. Lambec. V. p. 205. seq. Harl.

15. Περὶ τῶν ἐξ αἰσχρῆς κίβερτων καὶ τῶν συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν, quod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. \*) non videtur diuersum ab iis quae edita leguntur capite IV. et V. Hodegi.

16. *Daemonem excidisse, quod noluerit adorare hominem*. Est inter editas quaestiones CXXVI. [Add. diff. supra ad sect. IV. §. 3. de codd. ex cod. Matrit.]

17. Labbeus bibl. noua MS. p. 82. memorat in bibl. regis christianissimi seruari Anastasii Sinaitae *de fide redemptionis*, ad ecclesiam, quae est in Babylone, (exstat pag. 78. seq. Hodegi) \*\*) nec non *in spiritum blasphemias*: \*\*\*) et de vera adoratione et an quotidie commun-

nican-

9) Est inter editas quaestiones LXXXIX.

2) Siue p. 991. fqq. ed. Kollar. Atque Lambec. qui plura de illa narratione, quae memorat etiam concilium CPolitatum tertium, a. 680 et 681. sub imp. Constantino Pogonato contra Monotheletas celebratum, et definit sub imp. Iustiniano Rhinotmeto a. C. 685. fqq. obseruat, eius auctorem diuersum esse a duobus Anastasiis, patriarchis Antiochenis et duobus illis Anastasiis, S. Maximi discipulis, quorum alter a. C. 599. alter autem a. 666. obiit, et quorum amborum auctor narrationis iniicit mentionem. Hinc etiam Oudin. in comment. de SS. EE. tom. I. p. 1669. fq. (ubi plura de eo narrat,) hunc *Anastasio Sinaitam* cognominat patriarcham Antiochenum, huius nominis tertium, a. C. 685. Kollar. autem ad Lambec. l. c. notat Fabricium, a semetipso disceden-

tem: v. supra vol. VIII. p. 350. fq. ubi ibidem in not. n. iam obseruauit. Harl.

aa) Exstat *Mosquae* in cod. X. incipit epistola: ἐν ἀρχῇ ἡ θεία. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. ed. in 8. p. 306. nr. 38. Harl.

bb) *Capita de blasphemis* in cod. *Sforziana*. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. pag. 706. C. — *in spiritum blasphemias*: inc. ὅταν ἀρξῆται ἐν ἡμῶν ὁ δόμιον. vid. *Matthaei* notit. cit. p. 243. nr. 9. — Fragmentum sermonis Anastasii *de mystica metalepsi* seu *communione Oxon.* in codd. Barocc. CXXXI. — (conf. de Gale cod. ad not. sequentem. —) *Florentiae* in cod. Laurent. XXXVII. 4. plut. 69. *Anastasii responsio, quum interrogatus fuisset, utrum melius ad idue communicare, an ex intervallo*: inc. τῇ ἀποστάλει λόγους, δαμασκητῶν ἑαυτοῦ ταυτοῦ. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. II. p. 650. Harl.

vicandum corpori Christi. Et quaestiones duas 1. si forte rerum potirentur Iudaei, infideles, haeretici, an pro eis orandum in ecclesia. (haec inter editas est quaestio CX.) 2. de Iudaeis vitam sanctis ante aduentum Christi, an sint anathematizandi. (inter editas quaest. CXI.) Licet fiat, qui has quaestiones habeat pro duobus libris aduersus Iudaeos: tamen non dubito, diuersum ab his fuisse opus, quod scripsisse se testatur Anastasius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 824. F. citans, quae secundo aduersus Iudasas libro scripserat.

18. Video etiam ab aliis memorari eius βίαις πατέρων ἁγίων), vitas patrum quae in monasteriis montis Sina et vicinis locis sunt versati: nec non Encomium Aegypti, et de officio hominis libros duos, contemplationem mysticam passionum Christi, et in psalmum XIII. et quaestionem aduersus eos, qui dicunt tres essentiae in diuinis ad). Haec, qualia sint, dicent, quibus ea vidisse licuerit.

VI. Anastasii Antiocheni episcopi \*\*) a. 599. defuncti scripta edita.

α. Περὶ τῶν κατ' ἡμᾶς ὁρθῶν τῆς ἀληθείας δογματικῶν λόγαι ε. De orthodoxa fide sermones V.

β. Περὶ τῆς ἁγίης Τριᾶδος. De S. Trinitate. Incipit: τὸν πατὴρ τῆς ὑγιᾶς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.

[Γ] β. Περὶ ἀπεργεῖσθαι. De incircumscripto. πάντα τοῦ μᾶ γλῶσσα δοῖα.

γ. Περὶ θείας οἰκονομίας. De diuina incarnatione. Ἰκανῶς ἡμῶν τῶν περὶ θεολογίας.

δ. Περὶ πάθους καὶ ἀπαθείας Χριστοῦ. De passione et impassibilitate Christi. δείξας ἵνα τὸν διὰ τῶν παρ' αὐτῶν. [add. not. anteced.]

ε. Περὶ ἀναστάσεως. De resurrectione. Ἀλλὰ γὰρ εἰ περὶ τούτων μόνον. [conf. supra, vol. IX. p. 740. nr. 6.]

Ffff 2

Hi

cc) Διηγέσθαι διαφόροι περὶ τῶν ἐν Σινῇ ἁγίων πατέρων. MS. in codice Colbertino 4726. Cangius glossar. graecobarb. Fabr. in cod. Mediolan. v. supra ad fec. 5. in cod. Vaticano. v. Montfauc. Bibl. biblioth. MSS. p. 142. B. Harl.

dd) Anastasii, patriarchae Antiocheni, de providentia, in cod. abbatiae S. Remigii Rheimensis, teste Montfauc. Bibl. biblioth. MSS. pag. 1289. B. — expositio symboli apostolorum. Oxon, in cod. Laudi XL. nr. 10. f. nr. 1205. cat. MSS. Angliae etc. tom. I. — de oeconomia Christi in cod. Norfolciano DXXXVI. f. nr. 3435. cat. cit. tom. II. p. 85. vbi videtur confectori catal. hic libellus collectus per Anastasium Sinaitam. — ibid. nr. 5875. f. in cod. XLI. Thom. Gale, Anastasii

Sinaitae sermo de cogitationibus prauis, et sermo de sacra et mystica communione. add. ad nr. 17. notata. — Eiusdem etymologicum. vid. supra, vol. VI. p. 602. de etymologia, quae pars est Hodegi, v. supra, nr. 5. de cod. Mediolan. et Bandin. catal. codd. gr. Laurent. I. p. 365. — in Psalmum nonagesimum, Paris. in cod. CMLXXIX. nr. 9. — ibid. nr. 28. et in cod. MDIV. nr. 10. Anastasii Sinaitae homilia in Christi passionem. — Ibid. in cod. DECCXIX. nr. 16. homilia in descriptionem, de qua S. Lucas cap. 11. et in deiparam. Anastasii, monachi et presbyteri montis Sina, homilia in passionem I. Christi et expositio secundi Psalmi, in cod. reg. Taurin. CLXVI. v. cat. codd. gr. Taur. p. 252. Harl.

ee) De illo supra, ed. vet. p. 312.

Hi quinque sermones graece MS. in bibl. caesarea teste *Lambecio* VII. p. 167. sq. <sup>f</sup>) Etiam in Vaticanis, aliisque. Latinam *Francisci Turriani* S. I. versionem vulgavit *Petrus Stewartius* in suo auctario lectionum antiquarum Henr. Canisii, Ingolstadt. 1616. 4. pag. 460-516. [in ed. Basnagii, tom. I. p. 436.] vnde recusa est in tom. IX. bibl. patrum edit. Lugd. p. 923. Alia *Godfridi Tilmanni* interpretatio prodierat Parisi. 1556. 8. atque inde in bibliothecis patrum Parisiensibus. *Fabr. Aubertinus* de sacramento eucharistiae p. 894. censet, orationes illas quinque esse opus genuinum Anastasii Sinaitae et Antiocheni episcopi senioris, a. 999. mortui; refragatur vero *Oudin.* l. c. p. 569. seq. atque subscribit iudicio *Du Pin* in biblioth. noua eccles. saec. VI. p. 95. illas orationes plurima continere scholasticorum ratiocinia, quae recte ad saeculum XI. posse referri docet, ideoque adscribit illas Anastasio, nominis quarto. *Harl.*

2. *Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν· In aduuntiationem b. Mariae virginis sermones II.* Prior incipit: *σήμερον ὑμῖν, ὦ ἄριστοι παῖδες.* Posterior: *Τί πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῖν.* Graece vulgavit *Iohannes Mourfius* in Variis diuinis p. 19. et 33. Lugd. Bat. 1619. 4. [rec. in *Mourfii* Opp. Florent. 1746. tom. VIII. p. 683.] Latine exstat in bibliotheca patrum edit. Lugd. tom. IX. p. 939. 940. et in tomo sexto bibl. concionatoriae Combesisii. Graece et latine in tomo primo Auctarii noui eiusdem Combesisii p. 850. Parisi. 1648. fol. *Fabr.* Posterior repetita est in *Io. Patufas* Encyclopaedia philologica, gr. Venet. 1710. 8. vol. II. p. 338. sqq. — *Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου,* *Leidas* in cod. Vulcan. sic citatur in catal. bibl. Leid. p. 344. nr. 4. — add. de cod. *Parisi.* not. ad sect. V. nr. 18. — Alia supra in h. vol. p. 281. sub fin. et p. 241. alia in Iesu praesentat. in templo. — Duas quoque illas oratt. *Oudin.* l. c. p. 527. et 583. adsignat Anastasio quarto. *Harl.*

3. *Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Sermo in transfigurationem domini nostri Iesu Christi.* Incipit: *ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησοῦς.* Latine in tom. IX. bibl. patrum edit. Lugd. p. 941. et in bibliotheca concionatoria Combesisii. tom. VII. Graece et latine in tomo primo auctarii noui Combesisiani p. 866. sed extrema parte mutila p. 881. quae sic suppleri debet, *ἀναγκαίως ἐν ἐντεῖλατο τοῖς μαθηταῖς σιωπῆσαι τὰ ὁραθέντα, μέχρις ὅ φθάσας αὐτὸς καταπαλάσει τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένωνται ἐν ᾧ τὸ ἀπίστεῖν τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀκούοντες. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πρώτου οὗτο σὺν παρέρησιν τὴν πάντων ἐδημοσίευσεν ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν παχυντέρων*

<sup>f</sup>) Siue pag. 355. ed. Kollar. — *Oxon.* in cod. CKXXXIX. colleg. noui, f. nr. 1103. tom. I. part. 2. cat. Mss. Angl. etc. *Anast.* archiep. Antiochiae, sermones quidam, gr. — orationes XII. in cod. *Westminster.* VII. f. nr. 1097. cat. cit. II. — sermones quinque in cod. Vatican. Romae. — *Anastasi,* monachi, orationes, Mediolan. in cod. Ambros. v. *Montfaucon.* bibl. biblioth. MSS. I. p. 13. A. et 492. B. add. supra ad sect. II. de codd. *Hodigi* — *Tau-*

*rinis* in cod. reg. CC. nr. 24. *Anastasi,* monachi, opusculum *de orthodoxa fide,* excerptum ex S. scriptura atque SS. doctoribus: inc. *ἀρχὴ τῶν λόγων ἀληθείας* v. cat. codd. gr. Taur. p. 299. et de aliis codd. Taurin. *Montfaucon* in Bibl. biblioth. MSS. p. 1394. E. et A. add. paullo post ad nr. 4. — Duo priores sermones, α et β. citati, *Florent.* in cod. *Laurent.* XXI. nr. 3. et 4. plut. 4. v. *Benedini* cat. codd. gr. Laur. I. p. 544. *Harl.*

In cod. *Coislin.* CCCIV. v. *Montfaucon.* bibl. *Coislin.* p. 419. nr. 44. *Harl.*

- MSS. Angliae etc. I. et tom. II. nr. 5955. in cod. *Th. Gale* CXXV. *Harl.*

- Nan. p. 278. nr. 7. — in cod. *Coislin*. CXII. v. *Montfaucon*. bibl. *Coislin*. p. 186. —

**Add.**

in bibl. Florentina sub titulo *de rebus veritatis placitis.*

Add. supra ad lect. II. fin. ad not. \*. Insuper Anastasius citatur in catena in Lucam et ep. ad Romanos. v. Lambec. III. p. 165. et 174. add. supra vol. VIII. p. 686. et Montfaucon. bibl. Coislin. pag. 251. — in catena ad Psalmos, in quatuor euangelistas et in aliis opp. v. Bandin. catal. codd. gr. Laurent. I. p. 91. 98. 161. 347. 358. 432. et p. 295. ur. 8. in catena in euang. Ioannis v. Montfaucon. bibl. Coislin. p. 64. add. p. 66. 191. 186. 412. 444. (cod. CCXCVII.) 420. — ibid. p. 574. Anastasii Sinaitae capita, in cod. CCCLXX. fin. — Ex Anastasio et aliis in cod. August. Vindel. v. Reiser. indic. MSS. etc. p. 39. — Fragmentum, vbi de illis, qui anterioribus, quam decet, limitibus, dei potentiam definiunt, Paris. in bibl. publ. cod. MMLXXXVI. 1. — De praesentia scientia etc. dei, Anastasii et aliorum auctoritates; Florent. in cod. Laurent. VI. nr. 8. plut. 86. v. Bandin. catal. codd. gr. Laur. III. p. 295. Harl. Anastasii Orationes V., sermones III. et Tractatus de Sanctis trib. Quadrag. (excluse Expositione fidei) leguntur etiam ex Stevertii, Combefisii (cum Fabric. Suppl.) et Cotelieri edd. in Gallandii bibl. Vett. PP. tom. XII. p. 232. sq. in Prolegg. p. XVII. f. pauca iis, quae Fabricius de Anastasio Antioch. disernuit, adiecta sunt. Beck.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. Relatio ad Iustinianum imp. contra Aphthartodocetas. Euagr. IV. 40.
7. Ad monachos primae et secundae Syriacae, de eodem argumento. id.
8. Λόγος συντακτικός, siue sermo valedictorius ad Antiochenos, cum a Iustiniano in exilium mittendus esset. id.
9. Alius εἰρηνικός, siue auspicatorius, quando ad eos anno XI. Mauricii, Christi 593. ab exilio rediit, quam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in bibl. noua MSS. p. 82 testatur, in bibl. regis Galliae exstare MS. Anastasii sermonem, quum ad suam rediret sedem.
10. Alius εἰρηνικός de pace, habitus circa idem tempus feria quarta sanctae hebdomadis et eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc seruatur MS. in bibl. caesarea, teste Lambecio VII. pag. 168. \*) qui ad eum adludere putat Gregorium Magnum lib. IV. epistola 37. Incipit: Εἰρήνην, καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.
11. Epistola ad Scholasticum, qua ad obiectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in actione quarta synodi septimae tom. VII. Labbei p. 247. (Harduin. tom. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.
- [P] 12. Περὶ σαββάτου καὶ πρὸς Συμεὼν ἐπίσκοπον Βόσσης. De sabbato ad Symeonem episc. Bostrensem citatur a Io. Damasceno orat. 2. et 3. de imaginibus tom. I. edit. nouae p. 344. 386. et in synodo Nicaena secunda actione IV. tom. VII. Labbei p. 249. (Harduin. tom. IV. p. 203.) incipit: Ἐς πατέρας δὲ κατὰ τὸ λόγιον.

13. Ad

\*) Siue p. 356. sqq. ed. Kollar. in cod. XC. nr. 16. Lambec. eam assignat Anastasio Sinaitae secundo; sed Anastasium II. patriarcham libros scripto consignasse, negat Walch. in hist. haereticum etc. cit. tom. VIII. p. 830. Plura v. supra ad

section. 1. not. f. adscripta. Haec vna orat. ad Anastasium seuiorem, Antiochiae episcopum, spectare videtur Oudin. I. c. tom. II. pag. 583. Harl.

13. *Adversus Iohannis Philoponi ἀντιρρήν* (sic notat *ἡ ἀντιρρήσις* in quodam *ῥήτι* in-  
scripserat; ex quo Anastasi opere fragmentum latine ex Tursiani versione vulgari Gret-  
serus praef. ad Hodegum. Laudat et S. Maximus tom. II. p. 124. 125. 126. Fabr. conf.  
infra in h. vol. cap. de Philopono, §. IV. de eius scriptis ineditis, et *ἡ ἀντιρρήσις* hae-  
resiuū etc. citat. tom. VIII. p. 829. qui tamen dubitat, num Anastasius, patriarcha  
Antiochenus, eiusmodi librum criticum contra Philoponem reliquerit. Harl.

14. *Εἰς ὑπαπαντήν. In visitationem Mariae. Πάλα Συμεὼν ἐν ἀγκύλαις βασάζει τὸν  
Συμεὼν.* Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.

15. *Græca versio libri de cura pastoralis Gregorii Magni*, quem vide sic lib. X. epist. 22. et  
plures ad eundem Gregorium et alios *epistolas*.

16. *Pro Leonis magist. episcopi Rom. epistola; ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς Λέοντος πάπα τῆς  
Ἀποστολικῆς μνήμης.* Citatur in synodo Lateranensi: 649. actione VI. Male ἐπισκο-  
πῆς pro ἐπιστολῆς excusum tom. VI. Labbei p. 308. quod apud Harduinum tom. III.  
pag. 885. emendatum.

17. *Διήγησις περὶ τῆς πάπα Ῥώμης Γρηγορίου τῆς διαλογῆς καὶ θαυματουργῆς.* Narra-  
tio de papa Gregorio. Incipit: *Διηγήσατο ἡμῖν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος.*  
MS. Lambec. VII. p. 425. Fabr. l. p. 898. nr. 42. cod. XLIV. ed. Koll. Hanc nar-  
rationem editam esse, et facere partem homiliae de sacra synaxi, monet Oudin. l. c.  
tom. II. p. 573. nr. 7. At negat Kollar. ad vol. III. pag. 485. Lambec. comment. (de  
cod. Vindob. LXXXIX. nr. 1.) atque, ea in oratione tam in Auctario patrum Combe-  
fisiano, quam etiam in Canisio-Balnagiano tom. I. huius narrationis nostrae nec volam  
esse, nec vestigium. — Sine nomine auctoris *Florant.* in cod. Laurent. I. nr. 21. plut.  
tom. v. *Baldin.* l. c. I. p. 469. Harl.

18. *Ἀποδείξις, ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.* Demonstratio hi-  
storica, magnam et angelicam esse summi sacerdotis dignitatem, nec sacerdotem iudicari  
posse a laico, sed tantum a maiori sacerdote. MS. Lambec. III. p. 196. IV. p. 65. et 169.  
VII. p. 425. <sup>hh)</sup> Bibl. Coisliniana pag. 400. [cod. CCLXXXIII. add. pag. 297. cod.  
CCXXVIII.] et Labbei bibl. noua MSS. pag. 82. Incipit: *Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ  
Φίλωνος τῆς φιλοσόφου εὐρὺν τι τελέτον.* Philonis huius mentis etiam apud Glycam  
in Annalibus; qui ex eius historia ecclesiastica profert nonnulla p. 282. seq.

19. Ser-

hh) Vol. III. p. 484. nr. 20. cod. LXXIX. vol.  
vero Kollarus aenotat, demonstrationem hanc  
historicam esse reuera epitogum orationis Anasta-  
sii Sinaitae de poenitentia, quam ipsemet Fabri-  
cius eidem Sinaitae adtribuit, et citat reliquos  
codd. caesareos, in quibus illa demonstratio ha-  
betur: n. in libro et vol. IV. p. 147. cod. CXIII.  
nr. 4. p. 311. sq. cod. CII. 6. p. 377. principio.  
378. sq. cod. CLXV. 5. — in vol. V. pag. 190.  
sq. cod. CCXIV. 4. — p. 243. cod. CCXLVI. 2.  
— in vol. VIII. pag. 397. sq. cod. XLIV. 41. —  
Exstat etiam *Mosquae* in cod. CCC. nr. 3. v. *Mat-  
thaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 194. *Oxon.* in cod.  
*Barocc.* CLXXXV. Harl.



19. *Sermo*nes varii, in dominicam palmarum <sup>1)</sup>, in decollationem Iohannis, et eucorinium S. Nicolai episcopi, MSS. in bibl. Parisiensi publ. teste Labbeo p. 82. bibl. nouae MSS.

20. Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ πραγμάτων. Narratio de disceptatione christiano- cum praefulum cum ethnicis siue Graecis et Iudaeis, indice Aphrodisiano, regis Persarum archimagiro, cui etiam se Anastasius interfuisse dicit, et quidem solum ex romani imperii episcopis. Incipit: Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας. Memorat *Allatius* p. 83. de Simeonibus, voluitque gr. et lat. edere in libro VIII. *Συμμερίτων*, et Greflerus reperit in eodem codice. [P. Augustano <sup>2)</sup>], ex quo Anastasii Sinaitae Hodegum edidit: exstat etiam in codice Paris. bibl. MCCCLXX. teste Labbeo, sed Greflerus hanc narrationem, ait, olera nescio quid fabularum, vt difficile creditu sit, ex Anastasii Antiocheni episcopi, circa an. 599. extincti, officina produsse. Monuit etiam *Henschenius* tom. II. April. p. 854. illius tempore nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed post Chosroën, qui annis duodequingaginta praefuit, Hormisdam regnasse annis quindecim. [conf. supra in h. vol. p. 399. *Harl.*]

21. Anastasii, Damasceni et aliorum ἐρωτήσεις περὶ πίστεως. MSS. *Lambec.* VIII. p. 356. Incipit: τί πιστεύεις Χριστιανέ, καὶ πῶς; [conf. not. ad sect. VI. nr. 4.]

22. Κεφάλαια siue capita centum ad Sergium scholasticum citantur in Ioannis Antiocheni eclogis asceticis MSS. apud *Lambetium* V. p. 105. [p. 223. ed. Kollar.]

23. Definitiones, κεφάλαια ἐμφιλόσοφα ἐνβ' CLXII. ἅπαντα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντός ἐμφέρεται. MSS. in bibl. caesarea. Incipit: ἐπεὶ δὴ περὶ χάριτος ἐσθ' ὁδοὺς. Vide *Nessellium* parte IV. p. 45. n. 14. *Fabr.* Definitiones ex Anastasio aliisque. De codd. *Vindobon.* aliisque v. ad §. II. fin. ad not. \*. — *Mosquae* in cod. XLVI. *Anastasi*, patriarchae Antioch. definitiones; inc. ἰστέον, καὶ μὴ αἰγνοῦντέον. v. *Matthaei* notit. citat. p. 324. nr. 8. — *Venetis* in cod. Marciano CCLVII. v. cl. *Morelli* bibl. MSS. gr. et lat. tom. I. p. 144. seq. *Harl.*

VIII. *Alii*

ii) In cod. *Barocc.* CXCVII. inc. Ἀναμνήσις τῆς Πρωτοφίης ἡμετέρας — in cod. *Th. Gale* XXVIII. f. nr. 5862. cat. MSS. Angliae etc. tom. II. In *Bandini* catal. codd. gr. Laurent. in indice pag. 447. *Anastasio* tribuitur sermo in decollationem Iohannis; sed in cat. ipso tom. I. p. 456. nr. 43. nominatur *Anastolius*. v. in h. vol. pag. 359. — *Aliae* orat. c. gr. in cod. *Barocc.* CXCVI. *Anastasi* Sinaitae homil. περὶ πνευματικῶν λογισμῶν inc. πῶς ἐν ἡμῶν τῷ αἵματι καὶ σώματι. — *Anastasi* archiepiscopi δαδωνανδίου χειρὶν inc. ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης πίστεως τῷ αἵματι καὶ σώματι, *Venet.* in cod. *Naniano*

CCXXVIII. nr. 10. v. cat. codd. graec. Nan. pag. 420. — *Anastasi* Sinaitae περὶ μέλους καὶ βραχυ- τητος ζῆτος καὶ περὶ ποικίλων καὶ αἰφνιδίων θανάτων inc. θυμὸς βλάπτει πᾶσα ἡ τῶν αἰδρώων φύσις in, cod. *Mosquensi* CCLXXIX. v. *Matthaei* notit. cit. pag. 182. nr. 43. *Harl.*

kk) V. *Reiseri* indic. MSS. bibl. Augustan. pag. 12. fin. sine nomine auctoris. *Paris.* in bibl. publ. MLXXXIV. nr. 6. et ibid. in tribus aliis codd. *Harl.*

VIII. *Alii Anastasii, ultra quinquaginta* ").

Anastasius abbas Scythopoleos in secunda Palaestina metropolis, de quo Io. Moschus in praeto cap. 50.

Anastasius, abbas monasterii S. Euthymii in Palaestina, de quo Io. Damascenus<sup>mm</sup>) initio libelli de Trisagio tom. I. p. 481. et Baronius ad a. C. 749. Huius esse videtur liber contra Iudaeos, quem latine ex Turriani versione edidit H. Canisius tom. III. Antiquar. lect. p. 123-186. [tom. II. part. 3. p. 12. ed. Bafnagii.] Ait ille scriptor, annum octingentesimum et amplius agi, ex quo Iudaeos dispersit Deus, et Titum atque Vespasianum ad vastandam urbem vocavit. Oracula Christi ante 800. annos praedicta compleri et perfici. Turrianus hunc citans lib. I. de ecclesia et ordinatione ministrorum: *Athanasius*, inquit, *in sermone de natiuitate et eum sequutus Anastasius abbas, qui postea fuit patriarcha Antiochenus, in libro contra Iudaeos.* Sed utroque patriarcha Antiocheno iunior fuit, quemadmodum et Anastasio Sinaita, quem et ipsum contra Iudaeos scripsisse notauit p. 329. et 332. (ed. vet.) *Fabr.* Fabricius supra in vol. VI. p. 749. nr. 73. adligat eius aetatem saec. IX. contra *Oudin.* in comm. de SS. EE. tom. I. p. 1796. sq. docet, eum clarum fuisse anno circiter 740. et sqq. et laudat *Anton. Possen.* tom. I. adparat. sacri, *Aub. Miraeum* in auctario de SS. Eccl. cap. 212. p. 221. et *Phil. Labbeum* in breui scriptor. chronologia. — *Adelung.* l. in not. c. p. 773. eum, scribit vixisse circa a. 875. et p. 775. ab eo distinguit *Anastasium Euthym.* abb. quem ex Mazzuchelli Scrittore mortuum esse circ. a. 664. notat, eiusque epistolam ad *Calaritanos in Sardinia monachos aduersus monothelitas haereticos*, in bibl. patrum tom. XII. in opp. Maximi et Sirmondi collectan. Anastasii bibliothecarii editam commemorat. *Harl.*

[P] Anastasius *Aefinus* siue *Efinas* in Marchia Anconitana episcopus interfuit concilio Rom. a. 853.

*Anmonius Anastasius*, Burdegal. patria, grammaticus Piclauorum, Aufonio celebratus.

Anastasius

11) Multos *Anastasios*, etiam eos, de quibus hucusque egimus, persequitur *Adelung* in Fortsetzung v. Ergänzung zu Ioechers-Gelehrte. Lexic. tom. I. p. 771. sqq. De multis *Anastasiis*, natione Italis, copiose agit *Mazzuchell.* in Gli Scrittori d'Italia, cioe Notizie storiche e critiche alle Vite, et agli scritti, vol. I. part. 2. Bresciae, 1755. fol. p. 659-673. *Harl.*

μη) Verba Damasceni sunt: γραμμασιν ἡμῶν κατεμίνυσεν ὁ θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφός ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ ἀπὸς καὶ συνήθης καὶ φίλος διὰ τῆς γνησίᾳ ἀδελφῆ τῆς Ἀββᾶ Ἰωβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατήρ. ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς εὐαγῆς μονῆς Ἐὐδυνίᾳ τῆς μά-

κρος κατηγεμῶν, χρήσας τοῖς τῶν ἁγίων Πατέρων προκεκρίμει δῆθεν εἰς τὸν Τῖον μόνον ἀναφερέας τὸν τρισάγιον ὕμνον. *Fabr. Disputatio cum Iudaeo, Vindob.* MS. gr. in cod. CCXLVIII. nr. 2. v. *Lambec.* V. pag. 284. sq. — *Venet.* in cod. Marcian. DCCCXXI. in quo initio plura haberi, quam in lat. versione in bibl. patrum Lugdun. tom. XIII. pag. 334. sqq. et alias discrepantias notat editor cat. codd. gr. Marc. p. 280. sq. *Romae* in cod. Vaticano. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. pag. 114. *D.* lat. in bibl. patrum Colon. 1618. vol. VIII. pag. 519. in ed. Paris. 1624. vol. IV. part. 2. col. 1073. v. biblioth. cat. bibl. Leidens. p. 27. *Harl.*

Anastasius episcopus *Zincyrus* in Galatia scripsit ad Leonem imp. et interfuit concilio CPol. a. 460. [v. *Lambec. comment. VIII. p. 829. Harl.*]

[Anastasius *Apocrisarius*, S. Maximi discipulus. v. paullo post, *Anastasi duo. Harl.*]

Anastasius *Apolloniadis* siue Theotocianorum in Asia minore episcopus, qui subscripsit synodo CPol. a. 680.

[Anastasius *Apözygarius*, v. infra vol. X. p. 202. ed. vet. *Harl.*]

Anastasius, *Aquae Nobensis* in Numidia episcopus, interfuit conventui Africano a. C. 484.

Anastasius *Arachlenorum*, infra, *Rachlenorum*.

Anastasius *Areopolitanus* in Palaestina episcopus, Ephesinae interfuit synodo celebratae a. 449.

Anastasius, *Beneuentanus* in regno Neapolitano episcopus, interfuit concilio Arclatenfi a. 314.

Anastasius *bibliothecarius* romanus, abbas et presbyter, clarus temporibus pontificum Nicolai I. (qui ab a. 858. ad 867.) Hadriani II. (qui fuit ab a. C. 867. ad 872.) Ioanne VIII. (qui ab a. 872. ad 882.) et fortasse etiam sequutorum. Multa ex graecis Latio reddidit *rudiori plerumque stilo et semibarbaro*, quanquam, vt Combesius in bibl. concionatoria recte iudicat, *nec ipso inutili, plerisque in mediis illius aevi auctoribus graecis nobis futuris perobscuris, nisi lucem ille, scientia quam sermone peritior, vel ita nobis reddens adfudisset.* Praeterea scripsisse ipse traditur *Chronicon breue Cassinense* ad a. 857. quod edidit; sed ei abiudicat *Murator.* scriptt. rerum Ital. tom. I. part. 2. Mediol. 1723. fol. p. 345. [sed vid. paullo post ad *Hister. de Iosaphat*] *vitae* quorundam pontificum vsque ad Nicolaum I. vt Moguntinae editionis curatores adnotant: additas veteri, vt est credibile, Pontificali, et deinde a Guilhelmo bibliothecario aliisque continuatas. Vide *Lambecium* de bibl. Vindob. tom. II. p. 924. seq. \*\*) *Io. Clampinum* examine libri pontificalis et Ftid. Spanhemium de Iohanna papissa cap. VII. §. 3. tom. II. Opp. pag. 650. Prodiit Moguntiae 1602. 4. [minus diligenter, nec plene, cur. *Io. Busaeo*,] et cum Historia ecclesiastica Anastasii Paris. 1649. fol. [a *Car. Hannib. Fabrotto*, in scriptorr. histor. Byzant. rec. Venet.] *Antonii Dadini Altserrae* notae et obseruationes ad Anastasium de vitis pontificum Paris. 1680. 4. Locum de Iohanna papissa in recentioribus duntaxat Anastasii codicibus reperiri, et ex Martino Polono, (qui a. 1270. obiit,) tantum non ad verbum insertum, viri docti adnotant. Vide *Lannouium* parte IV. Epist. 8. pag. 355. edit. in fol. et *Guil. Beneuenutum* in diss. de nummo Iohannis VIII. apud Io. Clericum tom. XXIII. bibl. selectae p. 59. [De papissa Ioanna, Milesiis fabulis adscribenda,

\*\*) Sicut pag. 810. sqq. ed. Koll. de cod. CCLXXVII. caesareo, in quo et aliis quatuor codd. *Historiam pontificum roman.* S. *Damaso* papae, propter duntaxat praefationis loco illi praefixas epistolas adscribi, Lambecius tradit, ipsasque epistolas exhibet, et suam de auctore illius dicis sententiam, et p. 814. sqq. de Anastasio bibliothecario, illius historiae continuatore etc. plura adfert.

Add. *Schroeckhii* hist. eccl. christ. tom. XXII. p. 75-110. longamque *Oudini* diss. de operibus Anastasii, romanae ecclesiae bibliothecarii, in comment. de SS. eccl. tom. II. col. 250-506. vbi varia Anastasii recenset opera praecipue de vitis rom. pontificum, ex multis auctoribus constatis, de eod. et fabula de Ioanna papissa vberime agit. *Harl.*

da, copiosus est *Christoph. Aug. Heumann* in diss. de origine vera traditionis falsae de Ioanna papissa. Gotting. 1739. rec. in eius Dissertationum sylloge tom. I. part. 2. Gotting. 1744. 8. p. 352. sqq. add. p. 991. sqq. *Harl. Add.*, praeter alios, diatribe de Iohanna Papissa s. de fabulae eius origine a Ioh. Blaseo concinnatae Neap. 1778. et: Geschichte der Päpstin Iohanna, untersucht von M. I. A. Lips. 1788. 8. B.] — Nouissime Anastasium de vitis pontificum recensuerunt illustraruntque Romae viri eruditiss. *Franciscus Blanchinus* et *Io. Vignolius*. *Fabr. Blanchini* auctor edit. cum variis plurium codd. lectt. prodiit Romae ap. I. Mariam Saluioni tom. I. 1718. fol. (rec. ib. 1731. fol. — tom. II. cum notis variorum ibid. 1723. — tom. III. ibid. 1728. (v. acta erud. 1719. p. 425. a. 1725. p. 153. a. 1727. p. 52.) 1731. p. 149. sqq. — tom. IV. post mortem Franc. Blanchini curatus a *Ios. Blanchin.* et *Caietano Cennio*, ibid. 1735. (v. ephem. litter. Lipsiens. a. 1736. p. 673.) tom. V. adhuc desideratur. — Vitae Romanorum pontificum a b. Petro apostolo ad Nicolaum I. cum antiquissimo codice et tribus aliis exemplaribus bibl. Ambrosianae nunc primum collatae, adiectis vitis Hadriani II. et Stephani VI. a Guiljelmo bibliothecario conscriptis, in *L. A. Muratorii* scriptt. rer. ital. tom. III. pag. 1. Praemissae sunt *Schellstratii* diss. de antiquis rom. pontificum catalogis etc. *Io. Ciampini* examen libri pontificalis, et *Franc. Blanchini* in Anastasium praefatio. — Correctissima ed. cum XIX. MSSis collata, habetur: Liber pontificalis seu de gestis romanor. pontificum, quem cum codd. MSS. Vaticanis aliisque summo studio et labore collatum emendauit, suppleuit *Io. Vignolius* Romae, Rocchi Bernabo 1724. 4. conf. *Hamberger*. zuverläss. Nachricht. etc. tom. III. p. 647. sqq. vbi de Anastasio bibliothecario is agit, eumque circ. a. 886. mortuum esse scribit, duce Baronio; *Dan. Clement* in bibliothèque curieuse historique et critique, tom. I. p. 291. sqq. vbi editiones diligenter copioseque recensentur. Vniuersim de illo fusius disputarunt *Fabricius* noster in bibliotheca med. et infimae latinit. tom. I. pag. 87. sqq. ed. *Mansf.* qui suppleuit. — *Caue* in hist. litter. SS. eccl. tom. II. pag. 56. sqq. ad a. 870. — *Mazzuchell.* l. cit. pag. 662. sqq. — *I. G. de Chauffepié* in nouv. Diction. hist. et crit. tom. I. p. 323. sqq. — *Schroeckh.* hist. eccl. christ. tom. XVII. pag. 84. sqq. — tom. XXI. p. 159. sqq. Add. *Saxium* in Onomast. litter. II. p. 123. sq. qui praeter alios laudat *Pagii* crit. Baron. a. 867. XXV. p. 129. et a. 876. XI-XIII pag. 296. sqq. tom. XV. et ipsius *Baronii* annal. vbi in calce tom. XII. p. 671-687. ed. Luc. exstat *Dominici Georgii* monitum de varietate lectionum Anastasii ex variis codd. digesta: it. tom. XIII. p. 630. sqq. et tom. XIV. pag. 613. sqq. — Edit. *Mogunt.* 1602. exemplaris in bibl. publ. Leideni paginas nonnullas contulit V. D. cum MSto. v. cat. bibl. Leid. pag. 18. — aliud exemplar cum additionibus et emendatt. *Io. Armach.* msst. exstat *Dublino* in bibl. collegii S. Trinitat. v. *Montfaut.* bibl. biblioth. MSS. p. 690. A. (et cat. MSS. Angliae etc. vol. II. part. 2. nr. 157.) — *Romae* in bibl. Hospitii congregationis S. Mauri sunt variae lectt. et fragmenta Anastasii bibliothecarii: v. *Montfaut.* l. c. p. 200. B. Idem in eodem opere plures chronici, epistolarum etc. Anastasii illius codd. in variis bibliothecis obuios passim ex. gr. pag. 188. C. D. *Romae* in cod. Ottobon. Anastasii et aliorum vitas pontificum rom. et opp. etc. indicat, (v. indic. vol. I. praemissum, voc. *Anastasi* etc.) quae omnia repetere nec vacat, nec huius loci est. — Idem in diario ital. pag. 309. memorat cod. Neapolitanum S. Ioannis de Carbonaria, qui continet *Anastasi* bibl. collectanea cum vitis quibusdam. — *Venetis* in bibl. Marciana in cod. lat. CCCLIX. sunt vitae pontificum romanor. a Petro ad Martinum V. sine nomine auctorum; sed priores vitae

usque ad Hadrianum II. cum iis, quae sub Anastasii bibliothecarii nomine typis expressae sunt in omnibus fere conuenire, monet auctor cat. codd. lat. Marc. p. 150. — *Paris.* in v. decim codd. bibl. publ. suat Anastasii vitae pontificum. *Harl.*

*Ex graecis versa ab Anastasio bibliothecario.*

*Chronologia Nicephori* CPolitani a. 828. defuncti, ab orbe condito ad suam usque aetatem, in bibliothecis patrum saepius edita et ab Antonio [P] Contio illustrata, ut dixi vol. VI. p. 153. [vol. VII. p. 462. sqq. ed. nou.] In huius calce legitur *Stichometria* librorum sacrae scripturae et apocryphorum, quae etiam occurrit in operibus *Petri Pithoei*, Paris. 1609. 4. *Fabr. Caesena* in bibl. Malatestiana Franciscanor. exstant Anastasii bibl. historia ecclesiast. item Nicephori chronologia, ab eodem lat. reddita. v. *Franc. Ant. Zachariae* iter litterarium per Ital. ab a. 1753. Venet. 1762. 4. p. 95. inprimis *Ios. Mar. Muciolii* cat. codd. MSS. Malatestianae Caesenatis bibliothecae, tom. II. Caesena 1784. fol. p. 116. sq. *Harl.*

*Historia ecclesiastica ex eodem Nicephoro, Georgio Syncello et Theophane* confessore contracta ad Ioannem urbis Romae diaconum (qui deinde a. 872. papa Ioannes VIII.) [v. *Millon.* museum italic. tom. I. p. 77. *Harl.*] Cum notis *Caroli Annibalis Fabrotti* prodit inter scriptores historiae Byzantinae, Paris. 1649. fol. [v. supra, vol. VIII. pag. 85. nr. 4.]

*Acta synodi sextae* CPoli in Trullo habitae a. 680. in concilior. tom. III. Bini, et VI. Labbei et III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notauit *Labbeus* de S. E. tom. I. p. 63. [v. *Oudin.* l. c. p. 252. sq.]

*Acta synodi septimae, siue Nicaenae secundae, a. 787. celebratae ad eundem Iohannem, iam pontificem* in concilior. tom. III. Bini et tom. VII. Labbei; et Harduin. tom. IV.

*Acta synodi octauae* a. 869. habitae CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. pontificem, in iisdem concilior. tom. III. Bini et tom. VIII. Labbei et Harduini tom. V.

*Collectanea ad controuersiam et historiam Monothelitarum spectantia*, quae prodierunt *Iacobo Sirmondo* curante in eius variis opusculis tom. I. Paris. 1620. 8. deinde recusa in bibl. patrum edit. Lugd. tom. XII. p. 731. in operibus Sirmondi tom. III. ex parte etiam ante tomum primum operum S. Maximi iunctim editorum a Franc. Combessio. *Fabr.* Vid. plura de his ap. *Oudin.* l. c. p. 254. sq. *Harl.*

*S. Maximi et Ioannis Scythopolitani scholia in Dionysium*, quem areopagitam adpellant. Versio Anastasii necdum edita est; quod sciam, sed epistolam a. 875. illi praefixam ad Carolum Caluum, vulgauit *Iac. Vsserius* in Epistolis Hibernicis p. 45. qui Ioannis scholia alibi (\*) obseruat illa ipsa esse, quae Dionysio Alex. ab quibusdam tribuuntur, atque in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi. *Fabr.* Anastasio bibliothecario *Baronius*

\*) In bibl. theologica MS. Vide *Caucum* in Ioanne Marentio ad a. 520.

nus in annal. eccl. tom. I. ad a. 48. pag. 366. ed. Plantin. tribuit praefat. ad Carolum, Francorum regem, (atque in nonnullis codd. e. gr. *Bodleiano* CXLVIII. f. nr. 3614. cat. MSS. Angliae etc. *Oxon.* in coll. S. Ioannis baptistae, cod. XI. f. nr. 1749. cat. in cod. *Clarendon.* LXXXIX. ib. vol. II. part. 2. et in aliis inuenimus modo ab Anastasio bibl. modo ab Anastasio romano scriptam: add. *Oudin.* l. c. p. 253. sq. et *Mazzuchell.* l. mem. p. 667. nr. XIII.) sed perperam id factum et auctorem illius praefat. esse *Ioannem Hibernigenam*, contendit docetque *Lambec.* in comment. vol. VIII. p. 392. not. 2. ed. Kollar. *Harl.*

*Vita Dionysii* eiusdem, scripta a Methodio. Etiam haec nusquam vulgata mihi occurrit, sed tantum epistola, quam ad eundem Carolum Anastasius praemiseraat, contra eorum sententiam, qui Dionysium primum Paris. epise. ab Arcopagita distinguunt. Haec edita est a *Surio* ad VIII. Octobr. *Petr. Franc. Chifletio* in diss. de vno Dionysio, aliisque, Passio S. Dionysii areopagitae per Anastasium bibliothecarium MS. fuit in bibl. Caroli de Montchal, teste *Labbeo* p. 207. *Fabr.* et in bibl. quadam non nominata, in *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. II. pag. 1279. E. — *Mazzuchell.* citat adhuc *Mabillon.* *Analecta* etc. tom. I. 59. sqq. vbi alia quoque reperiantur. — *Cantabrigiae* in bibl. publ. cod. CXI. f. nr. 2291. cat. MSS. Angliae etc. exstat *Dionysius de coelesti hierarchia*, cum praefat. *Anastasio bibliothecarii ad regem Carolum.* *Harl.*

*Encomium S. Bartholomaei apostoli* scriptum a Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt *Lucas Dacherius* tom. III. (tom. II. ed. nou. f. 123.) *spicilegii* et *Franciscus Combesius* in bibl. concionatoria tom. VII.

[P] *Passio S. Demetrii martyris*, incerto auctore, apud *I. Mabillonium* tom. I. *Analect.* p. 65.

*Vita Petri Alexandrini* et *Passio S. Agathii*, sociorumque eius, quarum in *vita Iohannis VIII.* a *Papebrochio* edita mentio, et *vita Ioannis eleemosynarii patriarchae Alexandrini*, scripta a *Leontio*, quam iussu *Nicolai pontificis* vertisse *Anastasium* testatur *Sigebertus* c. 103. de *Script. eccles.* *Fabr.* [Conf. supra in hoc vol. pag. 262. *Lambec.* VIII. p. 576. sq. nr. 12. cod. XIX. et *Mazzuchell.* l. c. p. 667. nr. XI. vbi etiam tres codd. romani memorantur. *Harl.*] Exstat apud *Rosweydatum* et in *actis SStor.* tom. II. 23. Ian.

*Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium*, quam ab Anastasio versam notat *Hendreichius* in *pandectis Brandenburg.* p. 163. sicut et *narrationem miraculi Berytensis* de imagine Christi a Iudaeis transfixa a. C. 765. *Fabr.* Veterem et forsan primam omnium atque antiquissimam latinam miraculi Berytiensis versionem, sine nomine interpretis et absque vilo prooemio, quae vero non mediocriter discrepat ab *Anastasio bibliothecarii* (apud *Card. Baronium*, annal. eccl. tom. IX. in *actis a. 787.*) *Laurentii Surii* (tom. VI. de vitis SStor. d. 9. Nou.) et *Seuerini Binii* (tom. III. concilior. in *actis synodi Nicaenae* II. p. 329.) *narratione*, e cod. *Vindobon.* euulgauit *Lambec.* comm. I. pag. 232. sqq. Add. supra in h. vol. pag. 254. *Harl.*

*Historiam de Iosaphat et Barlaam*, quae ex graeco versa legitur in scriptis Ioannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta coniectura tribuit *Caspar Barthius* notis ad *Hermæ Pastorem* p. 910. *Fabr. Conf. supra*, vol. VIII. p. 144. sq. nr. XII. et vol. IX. p. 737. sq. — *Caspar* tamen *Barthius* in *Aduersar. lib. XLVII. cap. 10. pag. 2205.* „Quae, (n. historia Barlaami et Iosaphat,) ait, quum ante aliquot saecula a monacho quodam sit de graeco Ioannis Sinaitae translata; multos retro annos inter opera et cum titulo Ioannis Damasceni ex interpretatione, si diis placet, Trapezuntii lecta est.“ *Harl.*

*Prologos Anastasii in passionem 1480. martyrum* vulgavit *Mabillon.* tom. I. *Musei italici* pag. 80. sqq.

*Passio 10,000 martyrum* sub Hadriano et Antonino Pio, in actis SS. tom. IV. Iun. 22. p. 182. ad Petrum Sauiensem et commentar. pag. 175. Ibid. p. 188. sqq. *de illis, in Palaestina passis, sub Chosroe. Fabr. Codd. prioris libelli exstant Romae* in bibl. Vaticana inter codd. Petau. nr. 103. *Florent.* in bibl. Medic. et habuerunt Bollandini codicem, in quo, loco *Anastasio*, legebatur *Athanasius.* v. *Mazzuchell. l. c. p. 667. Harl.*

*Miracula S. Basilii Caesar.* item *Passionis Sctor. Cyri et Ioannis: vita S. Donati* episc. apud Euriam in Syria, edit. a. *Mabillon. l. c. Fabr. conf. de his Mazzuchell. l. mem. Harl.*

*Hincmari Remensis episc. epistola* ed. a *Mabillon. fol. 212. Analect.*

[*Tres epistolae*: n. duae ad Adonem, archiepiscopum Viennensem, de obitu Nicolai I. papae et electione papae Hadriani, et tertia ad Hincmarum, in collect. concilior. reg. Paris. vol. 23. Labbei, vol. VIII. Harduini, vol. V. et Venet. Coleti vol. X. v. *Fabr. bibl. med. et inf. lat. I. p. 89. et Mazzuchell. l. c. p. 665. nr. 1. vbi adhuc memorat aliam epist. de translatione S. Stephani protomartyris, edit. in appendice ad Opp. Augustini tom. VII. pag. 11. ed. Paris. et Mazzuch. ib. nr. 19. 21. et 22. quaedam adnotat contra Vossium, Oudin. et Fabric. in bibl. med. et inf. lat. ac nr. 23. agit de opere cuiusdam Anastasio abbatis contra Hebraeos, et nr. 24. de auctore epitomes chronicor. Casinensium; is autem non noster Anastasius, vti alii putarunt, sed Anastasius monachus montis Casin. circ. a. 752. esse videtur: de quo paullo post ad Anastasio cardinales. — De epistola ad Io. Diaconum, et ep. de mortuo Nicolao, v. infra, vol. XI. pag. 464. et 532. ed. vet. Add. *Chaussepé* notiv. Dict. I. p. 324. not. A. nr. XIII. sqq. *Harl.**

Alius Anastasius bibliothecarius, et cardinalis S. Marcelli circa a. 848. sed deinde, quod quinque annos ab ecclesia sua abfuisset, semel iterumque exauctoratus condemnatusque: ut ab altero Anastasio in vitis pontificum traditur, quem cum hoc multi confundunt. [conf. *Caue hist. litt. etc. p. 470. ad a. 870. et Mazzuchell. l. c. p. 663. Harl.*] De tertio Anastasio bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasii episcopi *Caesareae Palaestinae*, qui sub extremum saeculi vndecimi floruit, *περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερβόλης Θεοτόκου de ieiunio Deiparae* MS. *Lambec. VI. pag. 60. et VIII.*

VIII. p. 430. <sup>pp</sup>) graece et lat. tom. III. monumentor. *Cotelerii*, p. 432 - 437. vbi p. 650: notae sunt adiectae. Eiusdem *de artziburio* <sup>qq</sup>) aduersus Armenios graece ad calcem Typici S. Sabae. Eiusdem *περὶ τῶν ἐπτὰ ἑσθεμῶν τῶν νησιῶν*, MS. *Lambec.* VIII. p. 450. [p. 946. qui laudat *Coteler.* l. c. tom. III. p. 650. *Harl.*]

[Anastasius, calligraphus, descripsit vitas SS. a. 890. v. *Montfauc.* palaeogr. graec. pag. 42. 43. 94. *Harl.*]

Anastasios cardinales inuenio septem, in his duos prae ceteris memorandos, vnum quem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio bibliothecario, <sup>rr</sup>) de quo supra dictum: et alterum monachum, vt aiunt, *Cassinensem* et bibliothecarium Stephani II. (aliis III. vt *Cauco* in *Hist. literaria*,) qui fuit papa ab a. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam, an fabulam de translatione patris reliquiarum S. Benedicti et sororis eius Scholasticae. *Fabr.* Istam historiam, inscriptam: *Epitome chronicorum Cassinensium, auctore, vt fertur, Anastasio bibliothecario nunc primum edita e MSS. codicibus, a Muratorio* in SS. rer. ital. tom. I. part. 2. p. 345. sqq. Conf. *Maillon.* Act. Sanct. ord. S. Benedicti, saec. II. p. 337. inprimis *Mazzuchell.* l. c. p. 661. sq. vbi plura de illa historia, de controuersiis aliorumque erroribus et de codd. scripsit. v. paullo ante ad *Historiam de Ibsaphat et Barlaam.* — Cardinalem Anastasium quemdam reginae Annae pontifex Iulius II. commendat per litteras 1508. scriptas, quas bibl. publ. Paris. seruat, et memorat *Montfauc.* in *Bibl. biblioth. MSS.* II. p. 808. *E. Harl.*

Anastasius, *Cnossiae* episcopus. Vide *Gnossi.*

Anastasius *Comnenus*, recentis aetatis archimandrita, in monte Sinai, qui circa a. 1650. in Germania versatus est, cuius mentio apud *Allatium* de purgatorio p. 865. seq. 881. 883. v. *Nihufum*, progr. ad *Ecchellens.* libr. p. 268.

Anastasius ex ecclesiae CPol. Synecello in locum Germani patriarcha CPolitanus ab a. 730. ad 754. Eius synodica ad Gregorium II. reiecta, et ipse velut iconoclasta excommunicatus, teste Theophane, et in *Hist.* [P] eccles. Anastasio bibliothecario. Confer *Allatium* de consensu I. II. 1. p. 475. Synodicum Pappi c. 138. *Fabr.* Conf. supra, in vol. IX. p. 711. nr. 12. — Ex Anastasii, patriarchae CPolitani, epistola circulari, in cod. bibl. Laurent. Mediceae, teste *Montfauc.* in *Bibl. biblioth. MSS.* p. 406. *D.* — In epistola Nicacnae

<sup>pp</sup>) Siue fec. ed. Kollar. VI. p. 135. vbi v. not. Kollar. qui obseruat, in illo cod. id Anastasii responsum epistolare esse maiore sui parte mutilum; sed in cod. XLV. nr. 62. (v. vol. VIII. p. 946.) siue epigraphe tamen, non modo integrum extare, sed docta peritaque ac diligenti manu vetusta membrana scriptum, dignumque, quod cum exemplo Coteleriano diligenter conferatur. — Existat quoque *Venetis* in cod. Marciano DLXXV. v. catal. codd. gr. Marc. p. 301. — in cod. *Mazzarino*, bis. v. *Montfaucon* *Bibl. biblioth. MSS.*

pag. 1306. *D.* et 1319. *A.* Conf. *Oudin.* comment. citt. ad a. 1090. tom. II. col. 850. sq. et *Cauco* l. c. tom. II. p. 163. ad a. 1094. *Harl.*

<sup>qq</sup>) Ita Armenii appellant ieiunium suum. Vide *Cangii Glossar.* in *Ἀρχιῆς*.

<sup>rr</sup>) Sed eos esse diuersos docent *Cauco* et *Mazzuchell.* locc. supra citatis: add. *Charfepid* nouveau Dictionnaire tom. I. voc. *Anastase* pag. 326 not. *B. Harl.*



caenae synodi ad Alexandrinorum ecclesiam, (edita a *Montfaucon*, in bibl. Coisl. pag. 96. sqq. p. 101.) *Anastasio CPolitano et Nicetae*, qui sub *Isauris* initium *haeresibus* dederunt, ut execrandis et perniciosi ducibus, anathema pronuntiatur. *Harl.*

*Anastasius consul* a. C. 517. diuersus fuit ab imperatore, nec imperator *Anastasius* consulum gessit, antequam imperii fasces capesseret. Vide *Pagium* ad a. 517. num. 2. [Ex epistola *Seueri Antioch.* ad eum, in cod. Coisl. VIII. v. *Montfaucon*. bibl. Coisl. pag. 42. *Harl.*]

Ad *Anastadium diaconum*, quemadmodum et *Anastadium diaconissam*, et ad *Anastadium ὑπά-τισσαν* siue consulis coniugem exstant *Seueri Antiocheni* epistolae MSS. in bibl. Coisl. niana. Vide eius catalogum p. 56. et 263.

*Anastasius, Eleutheropolitanus* in Palaestina episcopus, subscripsit synodo Hierosolymitanae a. 536.

*Anastasius*. episcopus in Palaestina Gabenus, interfuit eidem synodo Hierosolymitanae a. 536. celebratae.

*Anastasius*, Gnosii in Creta episcopus, interfuit synodo Nicaenae secundae a. 787. Ad hunc *Theodori Studitae* epistolae.

[*Anastasiu Germonii*, I. C. archidiaconi et professoris iuris pontifici in gymnasio Taurin. animaduers. tam ex iure pontificio quam caesareo libri II. Taurin. 1586. fol. v. *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. p. 201. A. — *Anastasiu Gordius*, ex Acarnania hieromonachus, utramque linguam callens, vide *Demetrium Procopium*, de viris eruditis, infra in vol. XI. p. 802. ed. vet. *Harl.*]

*Anastasius Hierosolymitanus* interfuit synodo CPol. in trullo habitae a. C. 680. citatur a *Manuele Caleca* de essentia et operatione tom. II. auctar. nouiss. *Combesii*. p. 26. Κατὰ γὰρ τὸν Θεὸν Ἀναστάσιον ἱεροσολύμων, τριχῶς λέγεται ἡ ἐνέργεια. *Combesii* p. 131. mendum esse putat pro *Σινάι*, siue *Sinaita*, sine graui caussa, ut exillimo.

*Anastasius iconoclasta*, supra in CPolitano.

*Flauius Valerius Anastasius Dyrrhachenus*, cognomento *Dicorus*, imperator orientis ab 7. April. a. C. 491. ad 10. Iul. 518. de cuius laudibus *Procopius* c. 19. anecdot. Hic professionem fidei misit ad *Constantinum*, episcopum vrbis Romae per *Scholasticum Patritium* exarchum. Vide *Anastadium* bibliothecarium in vita *Constantini papae*. *Fabr. Conf. Lamber.* VII. p. 104. sqq. ibique *Kollar.* not. pag. 109. sq. et *Schroeckh.* hist. eccl. christ. tom. XVIII. p. 521. sqq. 529. 532. sq. *Villoison* anecdota gr. part. II. p. 28. sqq. et 45. sq. infra vol. XI. p. 422. et 423. ed. vet. Multus est de eo et de controuersis, sub eo agitat, *Chaufepié* in nouveau Dictionnaire etc. tom. I. pag. 319. sqq. voc. *Anastase* I. — *Anastasi* imp. epistola ad abbatem *Theodosium*, archimandritam, *Florentiae* in cod. *Laurent* IX. nr. 18. fin. plut. II. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. I. p. 505. — Epistola *Attici*,

*Attici*, episc. CPolitani et particula historiae ecclesiasticae sub imp. Anastasio, *Paris.* in bibl. publ. teste *Montfaucon* in Bibl. bibliothecar. MSS. p. 903. *D. Harl.*

*Flavius Artemius* siue *Anastasius II.* *imperator* orientis a festo pentecostes a. 713. ad a. 715. quo captus a Theodosio III. Adramytteno Theffalonicamque relegatus, et deinde ab imp. Leone III. capite minutus est. Vide Nicephori CPol. breuiar.

*Anastasius, Iotapensis* in Isauria episcopus, interfuit synodo Hierosol. a. 536. et CPol. sub Memna eodem anno celebratae.

*Anastasius, Linoae* in Bithynia, et alter *Anastasius, Maeonias* in Lydia episcopus, interfuerunt synodo CPol. a. 680.

*Anastasius martyr*, cuius encomium scriptum a Georgio Piside tradunt quidam Suidae codices in Γεωργίος. Vide supra, p. 53. [in h. vol. p. 193. ubi etiam de aliis Anastasiis agitur,] et volum. VIII. pag. 787. [i. vol. IX. pag. 702. nou. ed.] infra, in Persa. *Anastasius martyr*, cum undecim fratribus sub Iuliano imp. vid. tract. praeliminar. ad tom. I. Act. SS. Iul. Alius, de quo Menologia V. Dec. *Fabr.* — *Florentias* in cod. bibl. b. Mariae vita Anastasii, et vita ac passio Anastasii cum undecim fratribus. v. *Montfaucon*. diar. ital. p. 372. et Bibl. biblioth. MSS. p. 417. *D.* — In cod. *Barocc.* CLXXXIII. Anastasii martyrium: incip. Τῆς μεγάλης πόλεως Ἱεροσολύμων. — *Romas* in bibl. Vatic. cod. quondam Petau. — ibid. in alio cod. acta et passio Anastasii, martyris de Persida ciuitate. — eadem bis *Florent.* in codd. Laurent. — bis in bibl. *Sfortiana*; — in multis codd. *Mazarin.* v. *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. p. 75. *A.* 143. *D.* 261. *B.* 262. *C.* 417. *D.* 699. *B.* *D.* 1306. *D.* et 1318. *A.* — *Mosquae* in cod. synod. XXI. encomium Anastasii cuiusdam; incip. εὐχ. εἰς τὴν λαμπρότητα. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. p. 41. nr. II. ed. in 8. *Harl.*

*Anastasii duo*, *S. Maximi* confessoris discipuli, *Lambec.* VIII. p. 444. [p. 933. Kollar.] Horum alter Anastasius, rom. eccles. *Apocripiarius* ss) de obitu S. Maximi [P] scripsit ad Theodosium Gangrensem presb. et vitam atque Acta huius magistri sui Maximi composuit. Vide eundem *Lambec.* VIII. p. 127. [p. 272. seq. ibique Kollar.] *Sirmond.* tom. III. Opp. p. 573. 602. et in tomo primo operum S. Maximi edit. Combefisiana, et quae notati volum. VIII. huius bibl. pag. 729. [i. p. 635. seq. nou. edit.] nec non *Baronium*

ss) *Apocripiarius*, (h. e. legatus episcopi aut pontificis rom.) mortuus est d. 15. Oct. a. 666. v. *Mazzuchelli*. Scrittori d'Italia, I. p. 661. Sed *Ordin.* comun. de SS. eccl. I. col. 1652. eum d. XI. Oct. et Cauchist. litt. SS. eccl. tom. I. ad a. 655. p. 591. d. V. id. Oct. vita defunctum esse scribunt. *Petr. Dan. Huetius* de claris interpretibus p. 154. ed. Par. aut pag. 250. ed. Stadae 1680. 12. in adfectandis, ait, Graecia, et quum linguarum etiam

minime ferret discrepantia, ad verbum referendis nimis est et insolens Anastasius Apocripiarius, cuius expressas ex Hippolyto Portuensi interpretationes videre mihi contigit, nimia religione attenuatas. Tum iudicat quoque de *Anastasio* bibliothecario, et de *Anastasio* quodam, qui Gregorii Nazianzeni vitam, a Gregorio presbytero circ. a. 940. scriptam lat. vertisse, at latini stili barbarie obleuisse dicitur. *Harl.*

quoniam ad a. 640–657. ubi eadem acta Maximi ab Anastasio prodita exhibet latine ex versione Petri Morini, qui ea transtulit ex tribus codicibus Vaticanis. Anastasii *monachi* ad commune monachorum collegium Calaritanum, legitur tom. I. opp. S. Maximi p. XLIII. *Fabr.* Et in bibl. patrum, tom. XII. p. 851. atque inter Anastasii collectanea, a Sirmondo edita, Paris. 1620. 8. p. 142. — Is mortuus est sec. *Oudin.* l. c. in Lazica d. 24. Iul. a. 662. sed secundum *Cous* l. c. a quo haud dissentire videtur *Mazzuchell.* l. mem. d. 24. Iul. a. 664. vix adhuc femivivus, tam ex tormentorum et verberum, quae Byzantii sustinuerat, copia, quam ex afflictionibus et angustiis in Lazica ipsi illatis, quum a. 662. Lazica cum Maximo deportatus, ibique castello Scotori dicto Apfiliæ prope Abasgiam, dein Suanensis inclusus fuisset. *Harl.*

Anastasius *Michaelis Macedo*, qui Halae Sax. 1707. fol. gr. et lat. edidit σύμβολον χειρῶς νέας s. scriptum; quo Friderico I. regi Prussiae et eius filio Friderico Guil. sponso gratulatur. v. diar. Belgic. Boeckzaal van Europe 1707. p. 486. seq. *Fabr.* Add. infra in vol. X. p. 538. ed. vet. et Demetr. Procopium, infra, in vol. XI. p. 803. c. XCIV. ed. vet. *Harl.*

[Anastasius *medicus.* v. infra, vol. XIII. p. 56. *Harl.*]

[Anastasius *melodius.* Vid. infra, vol. X. p. 130. ed. vet. *Harl.*]

Anastasius *monachus* circa a. 520. cuius mentio in adpendice ad vitam S. Io. Climaci. *Fabr.* A *Montfaucon.* in Bibl. biblioth. MSS. p. 1218. E. et p. 1219. C. citantur codd. bibl. SS. Sergii et Bacchi, qui continent epistolam *Anastasi monachi* ad G. abbatem de corpore *Christi.* Sed nomen *monachi* etiam in codd. interdum tribuitur Anastasio Sinaitae. *Harl.*

Anastasius, *Narnensis* in Umbria episcopus, interfuit concilio Romano Lateranensi a. 649.

Anastasius, episcopus *Nicaensium* metropolitanus subscripsit a. 520. relationi synodi CPol. de ordinatione Epiphani episcopi et concilio interfuit, sub Menna habito CPoli a. 536. In bibl. Coisliniana p. 389. exstat MS. ὑπόθεσις καὶ ἐρμηνεία τῆς ψαλτηρίας τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ τῶν Ἀναστασίου μητροπολίτου Νικαίας. Et p. 244. Catena MS. in psalmos collecta tum ex aliis, tum ex Anastasio Nicaeno. Sub Anastasio Nicaeni nomine quaestiones varias et responsiones edidit Heruetus<sup>4)</sup>, quae in aliis codicibus et in editione Gretseri rectius referuntur ad Anastasium Sinaitam. Sed de his supra ad §. IV. 3.

Anastasius, *Nicopoleos* in Epiro episcopus, interfuit synodo sextae sive Trullanae CPol. a. 680.

Anastasius notarius *ὑπερωνάριος* romanus in synodo Lateranensi a. 649.

S. Anastasius *Persa*, monachus in monasterio S. abbatis Anastasii non procul Hierosolymis, occisus a. 628. de quo Surius et Bollandus ad 22. Ian. Vide supra in martyre. [et in h. vol. p. 193. seq. *Harl.*]

Anasta-

11) Eadem exstant in bibl. patr. Paris. 1575. vol. VI. col. 121. fol. et 1589. vol. I. col. 23. fol. *Harl.*

Anastasi<sup>us</sup>, *Polemonius* in Ponto episcopus, qui interfuit concilio CPol. a. 680.

Anastasi<sup>us</sup>, *praefectus* magni montis Antonii, de quo in vita S. Ioannis Eleemosynarii.

Anastasi<sup>us</sup> *presbyter*, qui Romae causam Honorii papae sciscitatus est, de quo S. *Maximus confessor* tom. II. p. 132.

Anastasi<sup>us</sup> *presbyter*, de quo Io. *Moschus* in *prato* c. 48. 49.

Anastasi<sup>us</sup> *presbyter* tituli Anastasiae, qui interfuit concilio Rom. a. 495. 499.

Alius Anastasi<sup>us</sup> *presbyter*, auctor collectaneorum aduersus Seuerianos, quae latine ex Turriani versione exstant tom. IV. Lectt. Canisii, (tom. II. edit. nou. p. 250.) et integriora habentur ista graeco in codice collegii Iesuitarum Paris. vid. *Harduini* Opp. selecta pag. 239. 243.

[Anastasi<sup>us</sup> *presbyter*, amicus Nestorii. v. *Schroeckh*. Hist. eccles. christ. tom. XVIII. pag. 187. *Harl.*]

[Anastasi<sup>i</sup> *presbyteri*, nescio, cuius, epistola, Romae in bibl. Vatican. inter codd. reginae Sueciae; et in cod. *San-Germanensi*, de Anastasio *presbytero*. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 51. nr. 1622. et p. 1157. nr. 17. — *Oxon.* in cod. *Selden.* IX. f. nr. 3397. cat. codd. Angliae etc. I. Anastasi<sup>i</sup> *presbyteri* et vxoris *Theogoniae* miraculum. — Anastasi<sup>i</sup> *monachi* et *presbyteri* montis Simai (de quo vid. ad §. II. sqq. et *Adelung* in *Gelehr.* Lexic. I. pag. 777. seq.) homilia, habita in passionem Iesu Christi, (inedita,) *Taurini* in cod. reg. CLXVI. v. catal. codd. gr. Taur. p. 253. *Harl.*]

Anastasi<sup>us</sup>, *prior* monasterii Romanorum CPoli, subscripsit synodo sub Menna a. 536.

[P.] Anastasi<sup>us</sup> *protospatharius*, ad quem Theodori Studitae epistola.

[Anastasi<sup>us</sup>, *quaestor*, (Κοιτωσε) or. in S. Agathonicum: incip.: λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ὑποδείξεως, Mosquae in cod. synod. XXVI. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosq. p. 42. nr. 18. *Harl.*]

Anastasi<sup>us</sup>, *Rashlenorum* siue *Arachlenorum* in Phoenicia maritima episcopus, interfuit concilio CPol. generali quinto, a. 553.

Anastasi<sup>us</sup> I. episc. Romanus ab a. 398. ad 401. [aut sec. Baron. in Ann. eccl. d. 27. April. a. 402.] de quo *Henschenius* ad 27. April. tom. III. Aët. SS. p. 491. sqq. *Lud. Jac. a S. Carolo* in bibl. pontific. p. 15. seq. et *Tillemontius* tom. XII. memor. Ex epistolis tribus, quae sub eius nomine in conciliorum tomis leguntur, genuina est illa ad *Ioannem Hierosol.* quam habes etiam inter Hieronymi epistolas et Io. Garnerii notis illustratam tom. I. Opp. Marii Mercatoris p. 109. seq. [et in *Constant* ed. epistoll. pontificum, vol. I. p. 723.] De suppositis ei epistolis *Bloudellus* in pseudo-Isidoro p. 557. seq. *Fabr.* De hoc et reliquis Anastasi<sup>i</sup> pontificibus romanis, II. III. (tam antipapa, contra verum

Hhhh 2

pontificem

pontificem Benedictum III. a. 855. creato, quam legitimo, creato circ. a. 912. mortuo, a. 913.) et IV. plura tradidit *Mazzuchelli* l. c. p. 659. sqq. Add. *Fabricii* bibl. med. et inf. latin. tom. I. p. 87. ed. Mansi. — Primi *Anastasi* epistola ad Ioann. episc. Hierosolym. super nomine Rufini *Oxon.* in cod. XVIII. coll. Baliolens. f. nr. 377. cat. MSS. Angliae etc. I. 2. et *Dublino* in cod. VII. nr. 7. coll. Trinitat. f. nr. 147. cat. cit. II. 2. et in edd. Hieronymi, a *Fossio* in cat. bibl. Magliabech. tom. II. p. 850. memoratis, et notante *Fossio*, Mansius innuit in Supplem. aliam sinceram huius pontificis epistolam in tom. I. conciliorum se adiecisse. Add. infra, vol. XI. p. 390. 391. et 763. ed. vet. *Harl.*

**Anastasius II.** episcopus Rom. ab a. 496. ad 498. cuius fragmenta epistolae ad Vrsicinum dat *Baluzius* in noua collect. concilior. p. 1457. et *Harduinus* tom. II. concil. p. 951. apud quem p. 947. etiam legitur epistola Anastasii papae ad *Anastasium* imp. <sup>uu)</sup> Non alteram ad *Clodouum* Francorum regem, qua ei christianam fidem exordio pontificatus sui susceptam gratulatus est, omisit. Eam dedere *Dacherius* tom. V. spicileg. pag. 582. et tom. III. ed. nouae p. 304. et *Labbeus* tom. IV. concil. p. 1282. *Carolus le Coigne* tom. I. Annal. ecclesiast. Francor. etc. *Libros de Trinitate*, et alios, quos *Platina* et *Guilelmo* bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.

**Anastasius III.** episcopus Rom. ab a. 912. ad 914. cuius epitaphium habet *Baronius* ad a. 912. I. *Vatis Anastasii requiescunt membra sepulchro* etc.

**Anastasius IV.** episcopus Rom. a. 1153. et 1154. cuius epistolae XIII. in concilio Labbei tom. X. p. 1132. et decima ad episcopos et abbates prouinciae Burdegalensis, (quam *Baluzius* ad Marcum de concordia sacerdotii et imperii vulgauerat,) p. 1851. Epistolae decem apud *Harduinum* tom. VI. parte 2. p. 1323. <sup>vv)</sup> qui alias duas, alteram ad archiepiscopum Bracarensem, et alteram ad Hyacinthum cardinalem, quærere iussit apud *Odonum* Raynaldum ad a. MCCXXXIX. nr. 54. seq. ubi male in margine Raynaldi notatur *Anastasius II.* pro IV. *Fabr.* *Mazzuchelli* l. c. p. 660. seq. addit, vnam editam esse a *Dacherio* tom. III. spicileg. p. 495. duas a *Martene* in noua collect. vet. scriptt. et monumentorum, tom. I. part. 1. p. 89. et part. 2. p. 61. atque vnam ab *Vghell.* tom. I. Italiae saeculæ, col. 395. in eodemque opere tom. I. part. 2. col. 109. et 436. tom. III. col. 315. et 460. tom. IV. col. 660. et tom. VIII. col. 175. multa reperiri eiusdem pontificis rom. diplomata et priuilegia in *Storia del Campo*, vol. II. p. 353. — *Anastasi* papae, (forsan quarti,) epistolae, decreta et alia in multis seruantur codd. a *Montfaucon.* in Bibl. bibliothecar. msst. passim memoratis. Vid. indicem, tom. I. praemissum, voc. *Anastasi papae*. — De *Anastasio IV.* *Helenae* mausoleo porphyretico illato, et de donis eius v. *Mabillon.* museum italicum, tom. II. p. 569. seq. *Harl.*

[*Anastasius*

<sup>uu)</sup> Exstat *Romae* in bibl. Vaticana. — in bibl. *Coetaniana* etc. v. *Montfaucon.* l. cit. p. 104. C. 636. B. etc. et pag. 1369. A. in B. S. Victoris, (Parisiensis,) *Anastasi* papae quaedam. — Conf. *Schroechh.* hist. eccl. christ. tom. XVI. p. 194. sq.

*Oxon.* in cod. Laud. LXVIII. f. nr. 1105. cat. MSS. Angliae I. 1. *Privilegium Anastasi papae rom.* haud tamen addito numero, quo distingueretur — Forsan pertinet ad *Anastasium IV.* *Harl.* <sup>vv)</sup> Vid. infra, vol. XI. p. 614. ed. vet. *Harl.*

[Anastasius *protospatharius*, ad eum scribit Theodor. Studita. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 322. *Hartl.*]

Anastasius *Senogallensis* in ducatu Vrbinatē episcopus, subscripsit Pauli I. papae constituto, a. 761.

Anastasius *Tabienfis* siue *Tauientfis*, *Taßias* in Galatia episcopus, vicem gerens metropolitani Dorothei Ancyrae, adfuit concilio CPol. a. 553.

Anastasius, *Tenedi* insulae in Cycladibus episcopus, interfuit concilio Ephesino a. 431. et conciliabulo a. 449.

Anastasius *Theototianorum* episcopus, supra, Apolloniadis.

Anastasius Thessalonic. episc. ad quem Leonis M. epist. *Fabr.* conf. *Schroechh.* l. c. tom. XVII. pag. 88. *Hartl.*

Anastasius, *Tiberiopolitanus* in Phrygia Pacatiana episcopus, interfuit synodo CPol. a. 680.

[P] Anastasius, *Tiburtinus* (= *Tiuoli*) in Campania Romana episcopus, interfuit concilio Romano a. 595. et alius a. 721.

Anastasius, *Ticini* in ducatu Mediolanensi episcopus, interfuit Romano concilio celebrato a. 680.

Anastasius, *Trium Tabernarum* in Latio episcopus, interfuit concilio Rom. a. 853.

Anastasius, *Tripolitos* in Lydia episcopus, interfuit synodo generali septimae siue Nicaenae secundae a. 787.

Anastasius, *Tudensis* in Gallaecia Hispaniae provincia episcopus, Toletanae interfuit synodo a. 633.

Anastasius, *Tynaei* in Pisidia episcopus, interfuit synodo Photianae a. 879.

Anastasius, *Vagrorum* siue Hungarorum archiepiscopus, a. 1007, subscripsit diplomati Iohannis papae XVII. quod in vita S. Henrici edidit Gretserus et e Gretsero *Harduinus* tom. VI. concil. pag. 770.

De S. Anastasia ytraque Romana dixi supra p. 193. Et de Anastasia diaconissa et Anastasia consilia coniugo p. 608. in Anastasio diacono. *Fabr.* Conf. supra, vol. IX. p. 261; infra vol. XI. vet. edit. p. 423. — *Seueri* epp. ad Anastasiam, consulis uxorem, et ad Anastasiam, diaconissam. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 56. nr. 34. et 35. — In cod. *Bodleiano* IV. 25. (f. nr. 2432. cat. MSS. Angliae I. part. 1.) passio S. *Chrysogoni* martyris et *Anastasiae* virginis, VIII. Cal. Decembr. — et in cod. *Bodlei.* LXXII. 93. (nr. 2567. cat. cit.) vita *Anastasiae* virginis, antiquis versibus anglicis descripta. — Plura de illa Anastasia romana, a. 303. interfecta eiusque duabus epistolis scripsit, multosque, qui eius vitam persequuti sunt, citauit *Mazzuchell.* l. c. p. 659. — Idem pag. 669. sqq. copiose exposuit vitam scriptaque *Philippi Anastasi* archiepiscopi Surrent. in Campania, nati 1656. *Ludouici Anastasi*, archiepiscopi Surrent. nati 1692. et trium aliorum Anastasiorum, Itatorum, recentioris aetatis, aliosque Germanos natione *Adelung.* l. c. p. 770. sqq. *Hartl.*

## CAPVT XXXIII. (olim XXXVI.)

## DE SEVERO ANTIOCHENO, OLYMPIODORO ALEX. ET ZACHARIA SCHOLASTICO.

*Seuerus Antiochenus. I. Eius scripta. II. Alii Seueri. III. Olympiodorus Alex. IV. Olympiodori alii. V. Index scriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteora laudatorum. VI. Zacharias scholasticus. VII.*

[Cum supplementis G. C. Harles.]

**S**EVERVS Sozopolitanus in Pisidia, ex caesidico Berytenfi monachus ac post Flavianum a. C. 513. <sup>1000</sup>) episcopus *Antiochenus*, sed quoniam synodo Chalcedonensi aduersabatur, ob Eutychianam haeresin depositus primo anno Iustini imp. (CHRISTI 519. <sup>1001</sup>) Antiocheno 567.) successorem nactus Paulum, et, hoc defuncto, Euphrasium. Deinde edicto Iustiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnauit, ut caput daret contrariae haeresi, quae ab ipso dicta est *Seuerianorum* sive *corrupticolarum*, de qua videndus *Damascenus* c. 84. et e recentioribus *Natahs Alex. saec. VI.* p. 400. et *Garnerius* ad *Liberatum* p. 140. *Oi ἔχοντες τὰ Σευρήν συγγράμματα, καὶ μὴ καίοντες αὐτὰ, χερσπονοῦνται, Matthaeus Blastares* p. 59. syntagm. *Fabr.* [v. inter Nouell. Iustini: nr. 43. et *Caus. l. cit.* p. 501. *Harl.*] Vita Seueri huius, quam olim legit *Bugrinus* III. [P.] 33. et *Liberatus* cap. 19. breuiarii, in-

<sup>1000</sup>) Ab anno Chr. 513. Seuerum fuisse episcopum Antiochenum, scribit *Saxius* in *Onomast.* II. p. 17. laudatque *Pagii* critic. Baron. ad a. 513. II. III. pag. 126-130. *Caus* tamen in *Hist. litter. SS. eccles.* tom. I. p. 499. (vbi nactus est de hoc Seuero, qui interdum *archiepiscopus* Antiochenus nuncupatur, eiusque scriptis,) „anno, inquit, 513. Flauiano, patriarcha Antiocheno, ob fidei catholicae defensionem sede sua pulso, Seuerus tunc sibi thronum arripuit; et in *Enthronificis* tum litteris, tum sermonibus, statim se Zenonis *Henoticum* suscipere, et synodum Chalcedonensem anathematizare dilerte professus est.“ De *Seuerianis* vide *Oudin.* comm. de SS. eccles. tom. I. pag. 1068. et 1360. inprimis *Assmannus*, de quo postea sermo erit, passim in tom. III. part. I. v. ibi indic. voc. *Seuerus*. — In bibl. *Coislin.* pag. 26. cod. XXXIV. est definitio synodi CPolit. II.

contra impium Seuerum alioque cum ethnicis sentientes haereticos, (quam *Montfaucon* ait consentire cum edit. Concil.) tum sententia Mennae patriarchae contra eundem — ibid. pag. 263. seq. editae sunt a *Montfaucon.* graec. et lat. e codi. CCV. *definitiones fidei orthodoxae*, in quibus anathemate quoque damnatur Seuerus impius et cum Graecis, (h. e. deorum cultoribus,) sentiens. Ibid. p. 56. sq. plura ex diuersis Seueri opusculis adferuntur fragmenta; in his *Testimonia Seueri Acephali, haeresisque principis.* (ἀκεφαλῆς) et ethnici (ἔθνη) qui Antiochiae Syriae archiepiscopus fuit. — Romae in bibl. patrum S. Basilii sunt libri canonum duo, in quorum vno acta contra Seuerum, v. *Montfaucon* Bibl. biblioth. MSS. p. 196. *A. Harl.*

xx) Anno 518. sec. *Assmann.* l. c. p. 408. tom. II. vti postea docebimus. *Harl.*

tercidit. [Add. *Euagrii* H. E. lib. IV. cap. 10. et p. 336. sqq. *Walsh*. in historia haeresium tom. VII. p. 128. sqq. de controuersis monophysit. sub imper. Iustiniano primo etc.] Inter-  
ciderunt et Acta synodi aduersus eum celebratae CPoli a. 518. sub Ioanne patriarcha, de qua  
mentio in actione V. concilii sub Menna a. 536. Os omnium doctorum a Syris dictus est.  
v. *Assmann*. bibl. orient. tom. II. p. 241. Ex scriptis Seueri ipsius, quae olim exstiterē quam  
plurima, sola fere ad nos fragmenta peruenerunt. De syriaco scriptorum Seueri interprete,  
*Iacobo Edesseno*, a. C. 651. v. *Assmanni* bibl. orient. tom. I. pag. 469. 474. 488. vbi etiam  
mentio epistolae Seueri ad *Solonem*, *Isauriae principem*: idem etiam p. 494. vbi de Seueri tri-  
bus tomis homiliarum, syriace versis. De *Paullo*, episcopo Callinici, sexto saeculo ineunte  
claro, qui itidem plura Seueri syriace versit, vti ex nota ad calcem codicis Nitriensis XXIX.  
colligitur, locum dedit *Assmann*. ibid. tom. II. p. 46. seq. Alter post Seuerum, monophy-  
sitarum doctor praecipuus, *Philoxenus*, Syris *Mar Xenaias Mabuiensis*: eius epistola ad  
monachos ap. *Assmann*. bibl. orient. I. p. 479. et tom. II. p. 23. sqq. vbi plura illius scripta  
recensentur: et a p. 10. eius vita fataque enarrantur. *Fabr.* — *Assmann*. in bibl. sua or.  
multis aliis locis agit de Seuero Antiocheno. In tom. igitur I. p. 408. in chronico Edesseno  
§. LXXXVII. Iustinus dicitur, anno imperii secundo, qui fuit annus Graecor. octingentesi-  
mus tricesimus, (a. C. 519. m. Sept. quo etiam Baronium Seueri fugam narrare, animaduer-  
tit *Assmann*. in nota 4.) Seuerum Antiochia et Mabugo Xenaiam expulisse; sed *Assman-*  
*nus* in nota cit. obseruat, anno praecedenti id accidisse, doctēque probasse *Norisum* in libro  
de anno et epochis Syro-Macedonum diss. 3. cap. 6. atque *Euagrium* lib. IV. cap. IV. di-  
serte scribere, Iustinum primo imperii anno iussisse, Seuerum comprehendi; Dionysium de-  
mum testari, Seueri depositionem a. Graecorum 829. Christi 518. peractam fuisse: praeter-  
ea laudat *Pagium* a. 518. nr. 7. et 519. nr. 17. — Idem *Assmann*. in tom. II. in diss. praefixa de Monophysitis fol. d. quaedam de Seuerianis tradit. In ipsa bibliotheca ibid. pag. 54.  
ex loco Ioannis, Telae episcopi aequalis, notatur, Seuerum e vita migrasse a. Graecorum  
849. d. VIII. Febr. et Ioannem illum edidisse cantus syriacos de natiuitate Domini, et de lau-  
dibus Seueri Antiocheni, eosque exstare in cod. Clement. Vatic. XV. pag. 321. de chronico  
Gregorii Bar-hebraei, inter alia de fuga fatisque Seueri narratur, eum scripsisse *Philalethem*  
et *Zenonis Henotica* interpretatum esse, et, tandem, postquam se Alexandria contulerat in  
urbem regiam, fretus Theodoraē imperatricis patrocinio, demum sententia Agapeti papae,  
Byzantio eiectum, in Aegyptum reuertisse, ac monachi specie tandiu delituisse, donec Alex-  
andriae interisset die 28. Febr. anni Graecorum 850. a. Christi 539. Sed *Assmann*. in nota  
docet, eum a. Chr. 542. non 539. periisse. Add. p. 327. de nostro Seuero; et multis aliis  
locis nominantur Syri, a quibus varia Seueri opera citantur. — In tom. III. part. 1. p. 19.  
in not. testatur *Assmann*. se in biblioth. coenobii Scetenfis S. Mariae Syrorum in deserto Ni-  
triensi vidisse cod. peruetustum syriacum, qui inter alia multa complectebatur vitam *Seueri*  
*patriarchae*. — Ibid. p. 167. in nota ex cod. syriaco locum adducit, in quo patres graeci,  
coacta oecumenica synodo, Seuerum eiusque symonistas et gregales condemnasse dicuntur. —  
Add. de nostro *C. Guil. Franc. Walsh*. in historia haeresium, germanice scripta, tom. VI.  
p. 981. sqq. (vbi quoque laudat *Tillemont*. p. 682. *Lequien* or. Chr. tom. II. p. 730. sqq.) —  
t. VII. p. 134. p. 16. sqq. vbi potiora Seueri scripta s. fragmenta et iudicia recensentur, (et p.  
23. not. 1. laudatur *Manfius* in adpendice tom. IV. Supplementi concilior. p. 467. sqq. et in  
collectio.



collectione ampliff. concilior. tom. VII. p. 499.) — saepius a pag. 128-231. tom. VIII. p. 540. de Seuerio et Seuerianis imprimis p. 818. sqq. de eius scriptis. — *Schroetk.* hist. eccles. christian. tom. XVIII. p. 525. 528. 536. sqq. *Lambert.* comment. vol. III. p. 115. sqq. *Harl.*

II. *Seueri Antiocheni scripta* 11).

*Commentarii in Iobum, Matthaeum, Lucam, Iohannem, et alios S. scripturae libros, e quibus plura fragmenta passim in Catenis graecorum patrum editis atque ineditis leguntur* 22) iam sub *Seueri*, iam sub *Antiocheni*, iam ut apud Thomam Aquinatem sub *Graeci*, iam sub *Seueriani* nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucae VII. 38. pro *Seruo* ex MS. Mazariniano *Seuerum* reponendum monet Combefisius in bibl. concionatoria, in qua ex iisdem plura produxit latine, nihil in illis haeretici obseruasse se testatus, quoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de industria omiserunt, ut Catenae in Iohannem auctor fecisse se disertis verbis professus fuit, quam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apollinario, Theodoro Mopsuesteno, et Origene, Eusebio, Theodoro Heracleensi, Diodoro Tarsensi etc.

*Seueri πῶς νοητέον τὴν τῷ Κυρίῳ τεταμένον ταφὴν. De concordantia euangelistarum circa ea, quae in sepulcro Domini contigerunt*, MS. in bibl. caesarea teste *Lambecio* III. p. 44. [p. 117. Koll. cuius not. conferes. *Harl.*] Integrum graecè et latine ex codice bibl. Coislinianae exhibet *Montfauconus* in catalogo codicum illius bibl. p. 68-75. Confer *Anastasi* Sinaitae quaestionem 152.

*Λόγοι* siue sermones quam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. bibl. Coislinianae ἀπὸ λόγου ἰδ' i. e. etc. vsque ad ϛζ' siue 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Ieremiam tom. I. p. 438. ἀπὸ λόγου ζβ'. Vide *Montfauconi* bibl. Coislinianam, p. 53. et p. 61. vbi ἐκ τῶ λόγου εἰς τὸ φωτισήριον, in baptismum, εἰρημένε. *Fabr.* Iacobus Edessenus et alius *Seueri*

39) Codd. *Nyrienses* in bibl. Vaticana bene multos, in quibus plures partes scriptorum *Seueri* syriace verborum continentur, recenset *Assmann*. in bibl. orient. tom. I. pag. 569. sqq. cod. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. e quibus etiam catal. *Fabric.* suppleri potest, tum p. 585. in cod. I. *Beroensis*: p. 601. gr. in *Pentecosten*, inter codd. gr. *Abr. Massad* Maronitae: p. 613. cod. XV. *Assmanni*, *Seueri οὐνοῦχος* seu cantus tonis octo expressi, graec. *Harl.*

22) Conf. supra, vol. VIII. cap. 13. de catenis etc. pag. 644. 646. etc. In permultis catenis MSSis in varios libros sacros vel citantur *Antiochus* vel fragmenta ex variis eius scriptis-excerpta leguntur. Breuitatis causa tantum ablegabo ad *Montfaucon.* bibl. Coislin. pag. 41. 43. 54. (vbi et

p. 55. sqq. multa alia *Seueri* scripta, aut potius fragmenta, in codd. potissimum Coislin. seruata memorantur,) p. 57. 66. sq. 68. bis, p. 75. 76. 138. 244. bis, p. 247. 248. 250. 251. 264. 267. 275. — tum ad cat. codd. gr. *Marcian.* Vener. p. 17. 19. 20. 22. 23. 24. add. cel. *Morell.* in bibl. MS. graec. et lat. tom. I. pag. 30. 32. et 48. — ad *Lambecii* comment. vol. III. 115. sq. 119. sqq. p. 35. not. 4. p. 43. not. 2. p. 67. 161. sq. 166. 174. et 345. — tom. IV. p. 394. Kollar. — ad catal. MSS. Angliae etc. I. 1. nr. 2329. f. cod. *Bodli.* IX. — nr. 3795. f. cod. *Huntington.* XLIX. explanatio apocalypses ex *Seuero* et aliis, arab. etc. — *Assmann.* in bibl. orient. II. p. 80. sqq. aliquot ex variis *Seueri* operibus loca, quae *Petrus Iunior* syriace versa produxit, reddidit et illustravit. *Harl.*

Seueri homilias, in syriacum transtulerunt sermonem, quae in tres tomos ita distributae fuerunt, ut primus complecteretur priores homilias 43. secundus, (qui ex versione Iacobi exstat in cod. Nitr. XXXI.) a 44-90. tertius a 91-125. v. *Assmann. bibl. orient. I. p. 494. add. ad §. 1.* — Teste *Montfauc. l. a Fabricio ad §. 1. iam cit. pag. 53. in cod. quondam regio memoratur sermo centesimus sexagesimus. Harl.*

Ἐκ τῶν ἐνθρονιστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν ἡμερῶν τεσσαρακοσὴν. *Ex eius inaugurabilibus sermonibus, in S. Quadragesima, dictus in parasceue eam praecedente, in Cassiani ecclesia. Incipit: Νόμος ἐστὶ καὶ τῶν σωματικῶν παλαυσμάτων. Fragmentum in Damasceno Mich. Lequien tom. I. p. 504. Fabr. A Moyse Barcepha in commentario de Paradiso, (lat. verso et edito ab Andrea Masio, typis Plantin. 1569. rec. in bibl. patrum,) citantur loca Seueri de Epithronio. v. *Assmann. bibl. orient. II. pag. 128. Add. p. 302. seq. et Montfauc. l. c. p. 56. fin. Harl.**

Ἐκ τῶ λόγου εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν Εὐαγγελισμόν. Fragmentum MS. apud eundem virum doctissimum, p. 57. *Fabr. De trisagio v. Assmann. l. c. II. p. 180. vbi Seueri Antioch. sententia ex eius homilia de trisagio, quae inter Epithronias centesima vicesima quinta dicitur esse, adducitur: ibid. p. 207. memoratur, citari Seuerum de trisagio a Dionysio in libro quodam, syriace scripto. Harl.*

[P] Ἀπολογητικοὶ plures in codicibus Coislinianis memorantur, nisi, ut *Montfauc. verisimiliter coniicit, p. 54. pro ἀπολογητικῶν κεβ'. legendum ἀπὸ λόγου κεβ', et sic ἐπὶ ὁ κεβ'. Apologeticum Seueri etiam citari in catena regia Paris. ad cantica S. scripturae testatur Combefisus. Fabr. Citatur quoque Seuerus ex Apologetico 22. in euang. Lucae cum variorum commentariis in cod. XXII. et CXCV. Coislin. et in cod. cod. ex apologetico 46. in euang. Ioannis cum commentariis variorum; et in cod. CCII. in catena patr. in acta apostolorum v. *Montfauc. bibl. Coislin. p. 67. 248. et p. 263. Harl.**

Προσφωνητικὸς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς αἰγίας Εὐφημίας. Citatur in actis synodi Lateranensis a. 649. tom. VI. *Labbei p. 316.*

Κατὰ τὸ Ἰωάννη τῷ Γραμματικῷ τῷ Καισαρείῳ. *Contra Ioannem Caesareensem, grammaticum citatur λόγος γ'. κεφ. αλ. ιζ'. Huius Ioannis apologia synodi Chalcedonenfis contra Timotheum memoratur in Anastasi Hodego p. 90. et 96. Seueri contra Iohannem, in Catena ad cantica S. scripturae, et in actis synodi Lateranensis a. 649. habitae. Ioannis, Scythopolitani episcopi, ἐκ τῶ λόγου η' κατὰ Σεβήρου αἰρετικῶν κεφ. γ'. citatur in synodo Lateranensi a. 649. tom. VI. *Labbei p. 308. Nicias monachus contra Seuerum apud Photium cod. L. Eulogius Alex. contra Timotheum, Seuerum et Theodosium. id. cod. CCXXV. seq. Fabr. In cod. Vindobon. CLXVII. qui continet Theodoretum, episcopi Cyrensis, expositionem in omnes psalmos Davidis, Seueri opus contra Ioannem grammaticum, cognomine Philoponum, sic citatur: ἐκ τῶ κατὰ Γραμματικὸν λογ. γ'. κεφ. ε'. v. *Lambec. comment. IV. p. 394. — In Petri Iunioris libro syriaco aduersus Damianum multa fragmenta ex libr. I. II. Seueri aduersus grammaticum***

Caesareensem proferuntur, teste *Assmanno* in bibl. orient. II. p. 80. add. eundem ib. p. 96. sq. et p. 295. vbi ex Gregorio Bar-hebraeo citantur Seueri homilia epithron. 1. et 22. atque homilia, cur ad orientem adoremus: conf. etiam *Walch.* histor. haeresium saepius laudatam, tom. VII. p. 19. sqq. qui ex Leontio plures adtulit Seueri sententias cum Leontii refutationibus, et ablegauit nos ad *Mansii* adpendic. tom. IV. supplementi concilior. p. 467. sqq. et ad eiusdem collect. amplissim. concilior. tom. VII. pag. 799. Add. eundem *Walch.* ibid. tom. VIII. p. 818. sqq. de pluribus Seueri scriptis copiose differentem; is tamen p. 820. ex Anastasio suspicatur, librum *Φιλαλήθης* et hunc, ex Fabricii iudicio diuersum libr. contra Ioannem grammaticum esse vnum eundemque. *Harl.*

Κατὰ κωδικίων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri aduersus codicillos Alexandri.* Citatur in catena inedita bibl. Coislinianae ad Octateuchum. *Fabr.* Pag. 42. de cod. VI. Coislin. add. eundem *Montfauc.* ibid. p. 54. et p. 263. de cod. CCII. *Harl.*

Περὶ τῶν δύο φύσεων. *De duabus naturis* liber octauus citatur in collectione testimoniorum sub Ioannis Damasceni nomine.

Φιλαλήθης contra synodum Chalcedonensem citatur ab Anastasio in Hodego p. 94. 96. [cap. VI. p. 822. v. *Walchii* histor. haeres. tom. VIII. p. 819. *Montfauc.* bibl. Coisl. a. p. 54. *Harl.*]

Απολογία τῆς Φιλαλήθης. Vide *Montfauconi* bibl. Coislinianam p. 54. et *Labbei* conspectum operum Io. Damasceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπράξιον κυβικαλάριον. *Ad Eupraxium cubicularium responsiones.* *Montfaucon.* p. 68. [ibid. p. 54. p. 77. p. 248. in cod. CXCV. in cat. patrum in euangel. S. Ioannis. *Harl.*] et *Lambec.* III. p. 43. [f. p. 116. sqq. ed. Kollar. cuius not. conferes. *Harl.*]

Σύνταγμα κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. *Aduersus Lampetii Massaliani testamentum.* *Photius* cod. LII. [v. *Montfauc.* l. c. p. 54. et 76. *Harl.*]

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανῆς σύγγραμμα. *Scriptum aduersus Iuliani (Halicarnassei) additamenta:* in catena ad Ieremiam Ghisleriana tom. II. p. 759. Plura etiam fragmenta in codicibus Coislinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων. *Fabr.* Vid. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 54. vbi plures alii citantur codices Coisl. in quibus diuerso modo memoratur id opus. — p. 61. in catena in Ezechielem f. cod. XVII. citatur ἐκ τῆς πρὸς Ἰουλιανὸν συντάγματος: it. p. 263. — Α. Petro iuniore in libro syriaco ex Seueri libro I. aduers. Iulianum Halicarnasseum, cuius ille apologiam et adpendicem impugnatur, quaedam proferuntur, v. *Assmann.* bibl. orient. II. p. 80. *Harl.*

Κατὰ Φελικισίμου. *Contra Felicissimum* citatur λόγος δ', κεφάλ. ζ'. *Fabr.* Vid. *Assmann.* l. c. p. 81. ex Seueri libro II. et V. aduersus Felicissimum; et *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 53. seq. *Harl.*

Ἄοτι

\*Οτι ἀπαθῆς ὁ λόγος. MS. apud Michaëlem le Quien.

Ὑπακοὴ εἰς τὰς μάρτυρας. *In martyres.* Vide *Montfauconi* bibl. Coisl. pag. 44. et 54. et 76.

Σύνταγμα εἰς τὸν ἅγιον ὁ θεός. *In illud: Sanctus Deus.* [*Montfauc.* l. c. p. 77.]

[P] Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialogus.* [*v. Montfauc.* l. c. p. 54.]

Βίβλος τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφύρων κεφαλαίων. Ὑποσημείωσις δευτέρα, in *Damasceno nouae edit.* tom. I. p. 505. Incipit: ὅτι δὲ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀδιαλείπτως νηστεύειν. [*v. Montfauc.* l. c. p. 57.]

[Liturgia. v. infra, vol. XIII. p. 821. et *liber conciliorum* in cod. arab. Coisl. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 1042. B. *Harl.*]

*Epistolas* Seueri *synodicas*, quibus Chalaedonenſi ſynodo anathema dixit, memorat *Euagrius* III. 33. 34. nec minus ἐνθρονιστικὰς ſive ſub auſpiciū epiſcopatus ſui ſcriptas, nec non reſcriptas ſingulis patriarchis reſponſorias IV. 4. et *Liberatus* c. 19. breuiarii. Quamplurimum aliarum epiſtolarum fragmenta in codicibus MSS. Coſlinianis, vt docet *Montfauconius* p. 55. ſeqq. et 44. [77. ac p. 263.]

Ad Ammonium \*). Ad Ammonium presbyterum. Ad Ammonium scholasticum. Ad Ammonium et Petrum.

Ad Anastasiam ὑπάτισσαν ſive conſulis vxorem. Ad Anastasiam diaconiſſam. [*v. Montfaucon.* bibl. Coisl. p. 56. nr. 34. et 35. et vid. ad fin. capitis antecedentis: in cod. Coſtico ap. *Aſſemann.* bibl. orient. I. p. 618. XI. *Harl.*]

Ad Anastasium conſulem (a. C. 517.). Ad Anastasium diaconum. [*v. Montfauc.* l. c. p. 77. et p. 263. *Harl.*]

Ad Andronicum coenobiarcham.

Ad Photium et Andream.

Ad Anthimum (CPol. epiſcopum, haereticum Monophyſitam) ſynodica epiſtola. Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν Θεοφιλίαν. Citatur in Actis ſynodi Lateranenſis a. 649. actione V. et in ſynodo CPol. a. 680. actione X. Huius Anthimi ad Theodoſium, et Theodoſii ad Anthimum et Seuerum epiſt. memorat *Euagr.* IV. 11. [*v. Montf.* l. c. p. 57.]

Ad cines Antiochenos. *Euagr.* IV. 4.

Ad Antonium epiſcopum.

Ad Archimandritas.

Iiii 2

Ad

a) V. locum memorabilem in *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 77. *Harl.*

Ad Auxonem.

Ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν. [citatur quoque in catena patr. in Ezechiel. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 61. *Harl.*]

Ad Bostrenos.

Ad Caesariam.

Ad Caesarium.

Ad comites. Vide *Montfauconi* bibl. *Coislinianam* p. 56. et 138.

Ad Constantinum. Ad Constantinum episcopum. Ad Constantinum ἀποπάτων, siue exconsulem. [add. *Montfauc.* l. c. p. 77.]

Ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γενηρακότων πρεσβυτέρων περικοπῆσαι τὰς σιτήσεις καὶ παρασχεῖν αἰσίοις τοῖς δυναμένοις ἀντ' αὐτῶν λειτουργεῖν. Num oporteat presbyteris senibus annonias adimere et conferre aliis qui munia sacra obire possunt.

[C] Ad Edessenos. Πρὸς Αἰδεσηνάς. al. πρὸς Ἑδηνάς. [etiam apud *Montfauc.* l. c. p. 263.]

Ad Eleusinium [in *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 57.] citatur in actis synodi Lateranensis a. 649. Meminit et Liberatus c. 19. breuiarii.

[Ex epistola ad orthodoxos *Emesae*, fragm. citantur a *Petro iuniore* in cod. syriaco ap. *Assemani.* bibl. orient. II. p. 80. sq. ibid. ex epistola ad episcopos orientales. *Harl.*]

Ad episcopos. Ad episcopos ἐορτασική, δέκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἐσπερὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ πεπραγμένα. Epistola festalis, ostendens ea quae a *Dauid* gesta sunt, figuram esse eorum quae summi sacerdotes in festis facturi erant.

Ad Euphemium consulem.

Ad Eutychium episcopum. Liberatus c. 19. breuiarii.

Ad Flavianum episcopum. Id.

Ad Heraclianum. [πρὸς Ἡρακλιανὴν in *Montfauc.* bibl. *Coislin.* p. 77.]

Ad Ioannem ducem (ἡγέμενον) epistolae III. [ap. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 57. vbi notatur, citari etiam in concilio Lateranensi sub Martino I. actione seu secretario V. *Harl.*] Ad Ioannem tribunum citatur in catena ad Cantica S. scripturae. Ad Ioannem militem. *Fabr.* [In cod. LXXXI. f. in cat. patr. in cantica S. scripturae fragm. ex *Seueri* epp. ad Ioannem tribunum, ad Ammonium et Petrum, ἐκ τῆς πρὸς Κομήτων (sic bis) ἐπιστολῆς, ex sermone γ. κεφ. ε' contra grammaticum. vid. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* p. 138. — in cod. CCLXXV. f. in cat. patr. in eadem cantica ex *Seueri* epist. ad Ioann. tribunum. — Ex epist. ad Ioannem militem in cod. XXV. et cod. CCII. f. in cat. patr. in acta apostolor. v. *Montfauc.* l. c. p. 77. et 263. *Harl.*]

Ad

Ad Ioannem episcopum Alexandrinum, (haeticum Monophysitam). [ap. *Montfauc.* p. 57.] Citatur in concilio Lateranensi a. 649. actione V. tom. VI. Labbei p. 319.

Ad Isidorum comitem. [v. *Affemann.* bibl. orient. II. p. 81.]

Ad Iulianum episcopum (Bostrensem).

Ad Iustinianum imp. et Theodorum Augustum. *Euagr.* IV. 11. *Nicephor.* XVII. 8.

Ad Leontium chartularium. [v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 77.]

Ad Magnam citatur in catena regia Paris. ad cantica S. scripturae et in codicibus Coislinian.

Ad Marinum episcopum. Ad Sergium et Marinum, *πρὸς Σέργιον καὶ Μαρτίωνα ἐπισκόπους.* in catena Ghisleriana ad Ieremiam tom. I. p. 414.

Ad Maronem episcopum. Ad Maronem. Liberat. c. 19. breuigr.

Ad Metram *πρωτεύοντα.* *Fabr.* Ad Metram, in *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 77. — Ibid. et p. 263. ex epist. ad Maronem. *Harl.*

Ad Misaclem diaconum. Ad Misaclem cubicularium. [in *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 77.]

Ad monachos, *πρὸς μονάζοντας,* in catena ad Ieremiam tom. III. p. 20, 21. Ad monachos, qui in monasterio Isaaci, *πρὸς τῆς ἐν τῇ μονῇ τῆ Ἰσαάκ.*

Ad Nephaliū. Anastasius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Nephalio vide *Eua-*  
*grum* III. 33.

Ad Niciam episcopum. [v. *Montfauc.* l. c. p. 77.]

Ad Oecumenium. [in *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 57.] Citatur in actis synodi Lateranensis a. 649. tom. VI. Labbei p. 316. Ad Oecumenium comitem epistola II, quae incipit: *ἐς καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς θεοπνεύτου γραφῆς.* [ap. *Montfauc.* l. cit.] in actis synodi CPol. [P] a. 680. tom. VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium scholasticum Isauriae. Liberatus cap. 19.

Ad orthodoxos Constantinopolitanos. [v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 77.]

Ad Paulum diaconum Periam, (haeticum Nestorianum,) citatur in actis synodi Lateranensis a. 649. in quibus etiam eiusdem Pauli fragmenta, et in actis synodi CPol. a. 680. Incipit: *τὸν μὲν ἀπόστολον Παῦλον.* [in cod. *Coisl.* v. *Montfauc.* l. c. p. 57.]

Ad Ammonium et Petrum. Ad Petrum monachum. *Fabr.* A Gregorio Bar-Hebraeo, citatur epist. Seueri ad Petrum monachum, et a Petro iuniore Seueri epist. ad ipsum Petrum per Gerontium missa. v. *Affemann.* bibl. orient. II. p. 298. et 81. *Harl.*

[Ad Phocam. In cod. *Coislin.* XXV. siue in cat. patrum in acta apostolor. ex epistola Seueri ad Phocam et Eupraxium, cubicularium, et iterum ad Phocam. v. *Montfauc.* l. c. pag. 77. *Harl.*]

Ad Phream et Eupraxium cubicularium.

Ad Photium. Ad Photium et Andream. Ad Photium *πρωτεύοντα.* [*Montfaucon.* l. c. pag. 77.]

Ad Probum.

Ad Prosdocium medicum. [*Montfauc.* bibl. Coislin. p. 57.]

Ad Sergium, in catena ad Ieremiam tom. II. p. 497. Ad Sergium patriarcham. Ad Sergium episcopum. Ad Sergium et Marinum. Ad Sergium grammaticum tres epistolae. [ex secunda et tertia epist. in cod. *Coislin.* VIII. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 57. ex iisdem

dem a Petro iuniore Syro citantur [fragm. v. *Affemann*. bibl. orient. II. p. 81. *Harl.*]  
Ex una fragmentum in Actis synodi Lateranens. a. 649.

Ad Simplicium. Anastasius in Hodego p. 322.

Ad Solonem, Seleuciae in Isauria episcopum, contra Euchitas. Incipit: *ἡλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετρίτητα*. *Fabr.* Ioannes, episcopus Darae, in libr. de resurrectione corporum, citat locum ex Seueri epist. ad Solonem, teste *Affemann*o in bibl. orient. II. p. 120. et in cod. *Coislin.* CCII. ex Seueri ep. ad Solonem *κατὰ Εὐχητῶν*. *Harl.*

Ad Soterichum episcopum. *Euagr.* III. 44.

Ad Theodorum archiepiscopum, in Catena ad Ieremiam tom. I. p. 83.

Ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in actis synodi Lateranens. a. 649. et CPol. a. 680. Meminit et Euagrius IV. II.

[Ex epistola Seueri ducentesima quinquagesima libri primi, quae ante episcopatum ad *Theognostum* scripta fuit, producit fragm. Petrus iunior, Syrus, teste *Affemann*o in bibl. orient. II. p. 80. *Harl.*]

Ad Thomam episcopum Germaniciae. Vide *Montfaucon*i bibl. *Coislin.* p. 68. [bis pag. 248. et *Affemann*. bibl. orient. II. p. 81. de loco Seueri memorabili. *Harl.*]

Ad Timotheum archiepiscopum Alexandrinum. *Fabr.* v. *Montfauc.* bibl. *Coislin.* pag. 77. et 263. *Harl.*

[Ad Victorem presbyterum, ap. Petrum iuniorem, et initium epistolae, syriace redditae, posuit *Affemann*. in bibl. orient. II. p. 81. *Harl.*]

[Seueri liber de religione, arabice, *Oxon.* in bibl. Bodlei. cod. *Huntington.* LXXXII. siue num. 5829. cat. MSS. Angliae tom. I. *Harl.*]

Si Abulpharaium audimus, Seuerus non longe absuit a catholica synodi Chalcedonensis sententia. Ita enim ille p. 148. *Historiae Dynastiar.* Hoc tempore (Anastasio imp.) innotuit Seuerus, patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adstruendam sententiam de natura una e naturis duabus, diuina et humana, sine mixtione, confusione aut corruptione, verum ita, ut eo, quo fuerant, modo manerent, sicut natura hominis duabus naturis animas et corporis constat, et corpus duabus naturis materiae et formae, ita ut nec anima in corpore mutetur, nec materia in formam vel contra.

Librum de ritibus baptismi et sacrae synaxis apud Syros Christianos receptis, \*) e syriaco latine vertit et vtrique lingua vulgavit Guido Fabricius Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. Seueri, Alexandrino quondam [P] patriarchae. Sed in codice Guidonis syriaco auctor tantum Mar Seuerus patriarcha \*) nuncupatur. Et, *Male*, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphiensem p. 290. ritus ille in editis exemplaribus tribuitur Seueri, patriarchae Alexandrino. Codex MStus, quem consului, praefert nomen Seueri, patriarchae Antiocheni, et in multis ab edito discrepat. Afferatur in bibliotheca C. V. Claudii Hardy.

Homi.

*Homiliae epithroniae syriace superstites*, quarum centesima vicesima quinta de trisagio citatur ab *Affemanno* bibl. or. II. p. 180: 174. in throno habitae memorantur ib. pag. 303. *Fabr.* vide supra. *Harl.* *Seueri* Antioch. Opusculum: Concordantia Evangeliorum circa ea quae in sepulcro domini contigerunt, item de Sabbatis et de varietate exemplari S. Marci Evangelistae ex Montefalconii bibl. Coislin. repeti iussit Gallandius bibl. PP. tom. XI. p. 221. seq. sed in Prolegg. p. VI, fq. docuit, esse illud *Hesychii*, presbyt. Hieros. iam dudum inter Opp. Greg. Nyss. et in Auclario Combessif. editum, plenius autem legi in Cotelier. Monument. eccl. gr. tom. III. in. *Beck.*]

### III. *Seueri alii.*

[*Seuerus* episcop. *Achmonitis* in Thebaide I. Aba Saouirus. In codd. arab. *Parif.* sec. catal. MSS. bibl. publ. vol. IV. p. 117. (vbi v. plura de iis.) *Seueri*, filii Mocfae, Aschnounin ciuitatis in Aegypto, episcopi, vita, mores, patriarcharum successorum euangelistae Marti Alexandriae etc. in cod. CXXXIX. et in cod. CXL. pars tertia de praefulibus eccles. Alexandr. — Eius sermo, arabice scriptus, de religione christiana, *Parif.* in MSto cod. bibl. publ. v. *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. I. p. 714. *D.* ibid. *A.* eiusd. pars II. de concilio Nicaeno. — Ibid. p. 717. *A.* eiusd. patriarchae Alexandrini: nisi potius haec historia patriarchar. Alex. tribuenda sit *Seuero* Alexandrino: aut illi sint iidem, nec diuersi (\*). *Harl.*]

*Seuerus Alexandrinus*, Iacobita, saeculo decimo declinante Asmonaeorum episcopus, cuius meminit *Elmacinus* III. hist. Saracen. p. 306. Ex eius historia patriarcharum Alexandrinorum, arabice scripta et adhuc inedita, adferunt plura *Abraham Ecchellenfis* parte 1. Eutychie vindicati, *Bartholomaeus Herbelotus* in bibl. orientali et *Ensebius Renaudotus* in Historia patriarcharum Alexandrinorum. Scripsit et aduersus Eutychie, cuius aequalis fuit, annales, teste eodem Ecchellenfi, qui narrat, opus illud *Seueri* MS. exstare

b) V. *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. p. 713. nr. 297. et 298. *Ritus baptizandi* a *Seuero*, patriarcha Antiocheno, syriace in bibl. publ. — p. 1046. *C.* in bibl. Coislin. sine nomine, syr. et ibid. *C.* Officium S. Gabrielis etc. per S. *Seuerum* patriarch. Antiochenum, syriace. *Harl.*

c) Conf. *Caveum* I. c. p. 500. fq. qui eum librum nostro *Seuero* adiudicandum esse, censet. — A Dionysio Bar-Salibi citatur *Mar Seuerus*, patriarcha oecumenicus in cantico crucis, cantu primo. v. *Affemann*. bibl. orient. II. p. 205. qui plura scripsit de Crucibus, quae super corpus et sanguinem sunt, et tom. III. part. I. pag. 19. in not. commemorat cod. peruenustum syriacum, qui praeter multa alia continet vitam *Seueri patriarchae*. An Alexandrini? — *Paris.* in bibl. publ. (v. cat. MSS. Par. tom. IV.) ordo baptismi, in codd. syriac. LXXXV. LXXXIX. XC. XCVII. — disputat. in cod. syriac. CXXIII. (de quo v. plura

in catal. p. 63.) — orat. de vnione hypostatica, arabice versa, in cod. LXXXVIII. — inter codd. arab. cod. CVII. ep. ad Anastas. et codd. CVIII. et CXXX. de miraculis Mich. archangeli. — Fragmenta etiam seruata sunt in Anastasii quaestionibus et responsionibus. v. caput anteced. de Anastasio Sinaita sect. 3. V. in indice scriptorum etc. et *Montfaucon*. in bibl. Coislin. pag. 188. it. de Moyse et Balaamo, in cod. *Vindobon.* CXLVI. nr. 30. in eclogis miscellaneis etc. v. *Lambec.* IV. p. 264. fq. add. p. 371. ed. Kollar. et supra ad §. 1. adnotata. — In codd. *Paris.* bibl. publ. syriacis, (v. cat. MSS. bibl. *Paris.* vol. IV. p. 54.) est in cod. XXXII. *Seueri haeretici Liturgia* et in cod. XXXVI. *Seueri Antiocheni Liturgia.* *Harl.*

d) In cat. bibl. publ. *Paris.* vol. IV. sunt *Seueri Ashmonienfis*, disputatio de agno mystico in cod. LXXII. et alia. v. indic. *Harl.*



exstare in Vaticana bibl. [conf., *Caus* hist. litt. SS. eccl. tom. II. p. 106. ad a. 978. *Assmann*. in bibl. orient. II. p. 143. not. 1. et postea, de Seuerio *Mokaffaeo*. *Harl.*]

Sub Seueri Alexandrini patriarchae nomine *Guido Fabricius Boderianus* Antwerp. p. 1572. 4. syriace et latine vulgavit librum de ritibus baptisimi et sacrae synaxis apud Syros receptis. \*) Verum is, vt iam notavi, Antiochenum potius, quam Alexandrinum episcopum habet auctorem.

[Seuerus *Alexandrinus*, rhetor, v. supra, vol. VI. pag. 53. Eius *narrationes* etiam in cod. Mosquensi CCXXVI. v. *Matthasi* notit. MSS. Mosquens. p. 149. nr. 7. in 8. *Harl.*]

[Seueri, tres *Amidae* episcopi: de quibus v. *Assmann*. bibl. orient. II. pag. 48. 107. 112. et 388. *Harl.*]

[*Moyfes Barcepha*, Seuerus adpellatus: de cuius vita, scriptis, erroribus morteque multus est *Assmann*. l. c. p. 127. sq. 218. sq. 349. 440. et 303. add. pag. 130. 158. 159. 189. 197. 239. 283. et 295. et in tom. I. pag. 585. memoratur cod. Berocensis, qui continet *Moyfis Barcephae*, seu Seueri, episcopi Mosocani, homilias in praecipuas anni festiuitates, arabice: — et de Seuerio, episcopo *Edeffeno* vid. ib. tom. II. p. 102. *Harl.*]

*Arrianus Seuerus* Ictus, auctor librorum de interdictis.

Seuerus, Cabulensis in Thracia episcopus, Arianus, qui subscripsit decreto synodi Sardicensis orientalium a. 347. Omitto alios Seueros episcopos, quorum in subscriptionibus conciliorum mentio occurrit.

Seuerus, praetor *Astae*, temporibus imp. Antonini philosophi, memoratus *Aristidi* rhetori tom. I. p. 572. 600. etc.

Seuerus, ad quem duo epistolarum volumina scripserat Lactantius, teste Hieronymo c. LXXX. de Scriptt. eccles. et cap. CXL. *Aquilius Seuerus*, (alii legunt, *Attilius*) in *Hispania*, de genere illius Seueri, ad quem Lactantii duo epistolarum scribuntur libri. *Fabr.* conf. supra, vol. IX. p. 263. sq. *Harl.*

Seuerus, *Balearis* insulae, (hodie Minorcae,) episcopus, cuius epistolam de Iudaeorum in illa insula conuersione et miraculis per S. Stephani protomartyris reliquias factis vulgavit *Baronius* ad a. C. 418. n. 49. Vide *Nic. Antonii* bibl. veterem Hispan. tom. I. pag. 188. *Fabr.* Conf. *Cauai* hist. lit. SS. eccl. I. p. 395. sq. ad a. C. 418. (qui errorem *Mirraei* in Auct. c. 72. castigauit,) et *Oudin.* in comm. de SS. eccl. I. pag. 994. sq. vbi plura de illo Seuerio adtulit, et se acriter defendit ab iniuria *Cauai*. *Harl.*

*Cassilius*

e) Sub eius nomine exstat *Romae* in cod. bibl. Vaticanae de baptismo. v. *Montfauc.* l. c. p. 134. C. Sub eius nomine quoque Liturgia Copitarum Iacobitarum interdum inuenitur: ab aliis tribui-

tur illa S. *Gregorio* theologo. v. infra, vol. XIII. p. 818. De Seuerio, patriarcha Alexandrino, cognomento *Bar-Majche* v. *Assmann*. bibl. orient. II. p. 104. imprimis p. 335. *Harl.*

*Caecilius Seuerus.*

*C. Cassius Seuerus* *Parmensis*, cuius leguntur nonnulla in catalectis veterum poetarum. *Fabr. Conf. Saxii* Onom. lit. I. pag. 170. sq. *Scip. Maffei* Veron. illustr. de scriptor. Veron. libe. I. p. 15-19. *Fabricii* bibl. lat. ed. Ernesti, tom. III. p. 241. et interpretes ad epigr. CXXXV. *Anthologiae* vett. latin. tom. I. pag. 97. sq. ed. Burmann, de dubio aut spatio epigr. *Orpheus C. Cassii Parmensis*. — De *Cornelio Seuero* v. *Saxii* Onom. lit. I. praef. XXXI. — De *P. Cornelio Seuero*, Ouidii aequali, ibid. I. p. 193. sq. et 566. *Harl.* De Cassio Seuero cf. *Wernsdorf.* in Poet. lat. min. tom. II. p. 261. (vbi p. 310. sq. eius *Orpheus* legitur) et tom. IV. P. II. p. 816. tom. V. P. III. p. 1452. De *Cornelio Seuero* idem tom. IV. P. I. p. 25. et tom. V. P. III. p. 146. *Beck.*

[P] *Catilius Seuerus*, Ictus Hadriani imp. temporibus.

*Gabriel Seuerus*, metropolita Philadelphiensis a. 1577. qui diu Venetiis vixit et plura scripsit pro Graecorum ritu et doctrina, quae infra commemorandi dabitur locus, [v. infra, vol. X. p. 512. sq. vet. edit.]

[*Seuerus*, *Hanae* episcopus, et *Seuerus*, *Hierusalem* episcopus. v. *Affmann.* bibl. orient. II. p. 382. et 334. *Harl.*]

*Imperatores*: L. *Septimius Seuerus Pertinax* ab a. C. 193. ad 211. et *Alexander Seuerus* ab a. 211. ad 235. f) et *Seuerus Lucanus* post *Maiorianum* ab a. 461. ad 465., ne dicam de *Seuero Caesare*, quem *Galerius* contra *Maxentium* milit a. 305. occiso *Rauennae* a. 307.

[*Ioannes Seuerus*. Eius opus asceticum, arabice scriptum, in cod. *Affmanni*, ipso teste in bibl. orient. I. p. 625. qui ibid. p. 63. sq. memorat *Seuerum*, codicis syriaci descriptorem, et tom. II. p. 435. *Seuerum Bar-Sciacco* alias *Bar-Esau*, episcopum in coenobio S. Matthaei: v. etiam de eo, qui dicitur quoque *Iacobus*, episc. Tagritensis, eiusque scriptis, ib. pag. 237. 241. 455. et 477. — Ibid. vid. p. 251. ex *Gregorio Bar-Hebraeo*, de *Seuero*, antea *Iosua* dicto, episc. Adorbighano — p. 463. de *Seuero*, episcopo *Canfarini*, et auctore *anaphorae*: add. p. 335. *Harl.*]

*Seuero*, *Malacitano* in Hispania episcopo et a. 584. a *Leouigildo* rege *Ariano* missio in exilium et defuncto a. 589. tribuunt nonnulli sermonem LXXIV. et LXXV. *Petri Chrysologi* de resurrectione. Nam, quae memorat *Isidorus* Hisp. c. 30. de scriptoribus eccles. liber contra *Vincentium* episc. *Caesaraugustanum* *Arianum*, nec non *Annulus* siue libellus de virginitate ad sororem, nusquam edita sunt, quod sciarn.

[*Seuerus*, medicus. v. infra vol. XIII. p. 394. in elencho medicor. — *Montfaucon* in bibl. Coislin. p. 598. in opusculo graeco, ab illo edito, de inuentoribus artium et disciplinarum. — *Seueri liber medicinalis* inter MSS. lat. bibl. *Iacobaeae*, cod. DVIII. XII. f. num. 8634. cat. MSS. Angliae, tom. II. *Harl.*]

[*Seuerus*

f) V. *Bachii* histor. iurisp. rom. lib. III. c. 2. et pag. 637. A. — *Paris.* in bibl. publicod. §. II. p. 429. sqq. ed. Lips. 1782. 8. *Seueri nouellas* XXI. v. cat. MSS. bibl. quondam regiae, ind. ad Romae in bibl. Vatic. it. in bibl. Cotton. v. *Montfaucon* tom. IV. *Harl.* *fanc.* bibl. biblioth. MSS. p. 22. nr. 373. et 377.

Vol. X.

Kkkk

[Seuerus *Mineruius*, de origine vrbis Spoletinae in cod. Patau. apud *Montfauc.* in Bibl. bibliothecar. MSS. p. 489. E. *Harl.*]

[Seuerus *Mokaffaeus*, episcopus Asmonacorum in Aegypto. Plura de hoc, eiusque historia arabica inst. patriarcharum Alexandriae, dedit *Assmannus* in bibl. orient. II. p. 70. vbi longus quoque locus ex cod. arabico de Petro iuniore, quem iste Seuerus erroris arguit et Damianus vindicat, est excerptus. — in tom. I. p. 585. memoratur cod. Berocensis, qui continet illius Seueri historiam quatuor priorum synodorum, et libr. aduersus errores Armenorum, arabice. Add. paullo ante de *Seuero Achmounin* et *Alexandrino*, qui, quod *Mok-fahi* filius fuit, nominatur *Mokkafaeus*. *Harl.*

[Seuerus, *monachus*: eius carmina in cod. *Vatic.* v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 102. nr. 2850. *Harl.*]

[Seuerus, *Platonius*. v. supra, vol. III. p. 186. sq. *Harl.*]

Seuerus, *Mileuitanus* in Africa episcopus, cuius exstat epistola ad S. Augustinum. [MS. in cod. S. Albini Andegau. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 1223. B. *Harl.*

Seuerus *presbyter*, qui interfuit conciliis Rom. a. 495. et 499. *Fabr.* Chrysostomi ep. ad Seuerum presbyterum. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 572. *Harl.*

[Seuerus, episcopus *Pragensis*. vid. *Schroetkh.* hist. eccles. christ. tom. XXI. p. 442. *Harl.*]

Seuerus, episcopus *Rauennae*, de quo martyrologia et Sanctorum vitae 1. Febr. et *Tillemontius* tom. VII. memor. p. 708. seq. Omitto alios Seueros martyres, vt Romanum, de quo ad 8. Nonembr. *Fabr.* Conf. supra in hoc vol. p. 322. *Harl.*

Seuerus virum eruditum sibi familiarem laudat *Martialis* XI. 58.

A. *Septimius* Seuerus, lyricus poëta, Vespasiani clarus temporibus, quem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta saepius editi habent *Ioseph. Scaliger*, *Caspar Barthius*, et qui cum notis ad calcem Copae edidit *Io. Weitzius* Francof. 1642. 8. *Fabr.* Alii rectius *Septimium Serenum* nominant *Moreti* auctorem. V. *Burmann* ad *Anthol. lat.* I. ep. 27. *Heyn.* praef. ad *Mor.* tom. IV. Opp. *Virg.* et *Wernsdorf.* Poet. lat. min. tom. II. p. 248. s. *Beck.*

Seuerus *Sanctus Endelechius*, Aquitanicus, orator et poëta christianus, Romae clarus circa a. C. 376. quo tempore grassabatur illa lues hominum pariter et boum, cuius meminit S. *Ambrosius* X. in *Lucam* tom. I. p. 1506. et quam Seuerus singulari carmine choriambico de mortibus boum descripsit, quod post alias editiones, *Iac. Gronouio* curante cum *Io. Weitzii* et *Wolffgangi Seberi* notis editum est separatim *Lugd. Bat.* 1715. 8. *Fabr.* Conf. *Fabricii* bibl. med. et inf. latin. tom. VI. p. 164. sq. ed. *Mans.* et *Saxii Onomast. lit.* tom. I. p. 435. sq. *Harl.* Legitur hoc carmen in *I. Cph. Wernsdorf.* Poetis lat. minor. tom. II. p. 217. sq. cf. idem. *Wernsdorf.* in *Prooem.* p. 53. et tom. IV. P. II. p. 806. tom. V. P. III. p. 1449. *Beck.*

Seuerus, *sophista* Romanus, tempore *Anthemii* imp. de quo *Damascius* apud *Photium* cod. CCXLII. et *Suidas* in *Σεβήκος.* *Fabr.* *Fabricio* idem esse videtur, quem supra Seuerum *Alexandrinum*, rhetora, diximus. *Harl.*

Seuerus

Seuerus *Sulpicius*, insignis scriptor, de quo dixi in bibliotheca latina. [conf. *Hamberger*. zuverläss. Nachricht. etc. III. p. 47. lqq. et quos ille citat. *Harl.*]

[Seuerus, *Tabrizi* episcopus. v. *Assmann*. bibl. orient. II. p. 253. 254. ex Gregorio Bar-Hebræo. et p. 109. de Seuerio *Phisensi*. *Harl.*]

*Valerius* Seuerus, Ictus temporibus Antonini Pii. [v. infra, vol. XII. pag. 338. 339. ed. vet. *Harl.*]

[*Theodotius* Seuerus, medicus. v. infra vol. XIII. p. 433. in elencho medicor. *Harl.*]

[P] IV. OLYMPIODORUS, diaconus Alexandrinus, laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεῖα Ὀλυμπιόδωρος, \*) in rebus diuinis praeclarus *Olympiodorus*: mox eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρείαν τοῖς λόγοις καταφωτίσας, ὡς ταύτης διάκονος, philosophus qui Alexandriam suis illustrauit libris, ut qui esset eius diaconus. h) In eiusdem Anastasii quaestionibus, quaestione XVI. p. 186. adfertur locus Ὀλυμπιόδωρος ἐκ τῶν τῆ Ἰωβ, ex Olympiodori commentario in Iobum. Hinc non infra saeculi septimi medium detrudendam Olympiodori aetatem recte colligas, quum Anastasius Sinaita scripserit circa a. 680., vt supra p. 313. et 324. (ed. vet.) adnotauit. Nam quod *Blondellus* p. 375. de Eucharistia ait, Olympiodorum vixisse post a. 900. vel 1000. atque inde Anastasium iuniorem quoque vult euincere; vellem, vt argumentis idoneis demonstrasset. Quod autem *Montfaucon* praelimin. in Hexapla Origenis pag. 76. ait, Olympiodorum in cod. Coislin. decimi circiter vel vndecimi saeculi dici episcopum *Trices* in Thessalia; vereor ne Oecumenium cum Olympiodoro confuderit. Namque Oecumenius dicitur episcopus Tricae in Thessalia. Vid. eiusdem *Montfaucon*. bibl. Coislinian. pag. 275. 277. Huius commentarii in Iobum magna pars seruata est in catena graecorum patrum ad Iobum, de qua non repetam, quae dixi volum. VII. p. 737. seq. i) Olympiodori scholia lectu digna in *Ecclesiasten* latine ex versione latina *Zenobii Acciaoli* Florentini viderunt lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. k) 1551. 8. atque in Orthodoxographis et in bibliothecis patrum. Eadem graece et latine primum edita sunt in auctario bibl. patrum Ducaeano Paris. 1624. fol. tom. II. p. 602. et inde in bibl. patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. tomo XIII. In librum *Esfrae* scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ Ἑσδρα ἐσημειώσαμεθα. Ex pluribus scriptoribus

K k k k 2

bus

g) Graece produxit I. E. Grabe tom. II. spicillegii patrum p. 245.

h) Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Ieremiam tom. I. p. 277.

i) Siue vol. VIII. p. 646. lqq. edit. nou. pag. 659. sq. de catena patr. in *Ecclesiasten*. Add. Olympiodori commentar. in Iob, gr. in cod. *Bodlei.* XXVII. f. nr. 3016. cat. MSS. Angliae etc. I. — *Dubini* in cod. coll. S. Trinit. CCLXXXVIII. f. nr. 428. cat. cit. II. 2. catena in Iob. gr. cum protheoriis Olympiodori Alex. Diac. Multos codd.

Olympiodori in *Ecclesiasten*, Iobum et Prophetas indicat *Montfaucon*. in Bibl. biblioth. MSS. v. indic. et in bibl. Coislin. v. indic. *Harl.*

k) Conf. *Panzeri* Ann. typ. vol. VI. p. 315. nr. 1068. Add. edit. Basil. 1550. fol. ib. 1569. fol. in Orthodoxographis, part. 2. pag. 935. — in bibl. patrum, Paris. 1575. vol. VI. col. 407. fol. — Colon. Agr. 1618. vol. II. p. 395. v. cat. bibl. *Leidens.* p. 61. — Vetus edit. *Ecclesiastae*, *Olympiodorus in Ecclesiasten*, Aristaeas de LXX. interpretibus, latine, 1512. 4. Henr. Steph. *Harl.*

bus collecta esse, vel illud *ἄλλως*, *ἄλλως* subinde repetitum docet. Nominatenus tamen scriptor in illis nullus citatur, nisi *Symmachus* ad cap. 7. et 9. et in margine ad cap. 4. *Cyribus*, quod postremum, suspicor, esse ab interprete. In *Jeremiae prophetiam et Threnos* quam plurima etiam Olympiodori in catena patrum ad Ieremiam Ghisleriana habemus, de qua itidem dicere me memini volumine VII. p. 757. seq. [vol. VIII. p. 665. sqq. ed. nou.] *Fabr.* Olympiodori et aliorum fragmenta, in cod. *Cromwell.* CXII. f. nr. 291. cat. MSS. Angliae I. r. — Olympiodori et Nicetae quaedam in cod. *Paris.* publ. teste *Montfauc.* in *Bibl. biblioth. MSS.* pag. 727. A. — Conf. de hoc Olympiodoro *Cave* hist. litt. SS. eccl. vol. I. pag. 491. qui eius aetatem saec. V. exeunti, vel potius ineunti VI. parum probabiliter (quoniam Anastasium, qui eum laudavit, fuisse patriarcham Antiochenum, perperam arbitrat,ur,) adscribit, et de aliis quibusdam agit Olympiodoris. — *Oudin.* in comment. de SS. eccl. II. pag. 513. sqq. qui eius aetatem adsignat a. C. 990. at miscet cum nostro duo posteriores Olympiodoros Alexandrinos. philosophos, et trium illorum opera tribuit uni Olympiodoro, diacono. — Rectius eius aetatem adserunt a. C. circ. 650. *Hamberger.* in *zuverläss. Nachrichten* part. III. p. 497. et Saxius in *Onom. lit.* II. p. 78. *Harl.*

#### V. Olympiodori alii.

Olympiodoro vsum se testatur *Plinius* indice libri XII. *Historiae Nat. Ionisus* <sup>1)</sup> putat fuisse medicum: *Harduinus* rerum *Alexandri* magni scriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προσατήσαντα citat *Laërtius* in *Diogene*, cynico VI. 23.

Olympiodorus Atheniensis, insignis ductor militum, cuius meminit *Plutarchus* in *Aristide* p. 327. Inter *Alexidis* comoedias fuit Olympiodorus, laudata *Laërtio* III. 28.

Olympiodorus, *Theophrasti* discipulus. *Laërt.* V. 57.

Olympiodorus Alexandrius, scriptor chemicus, quem cum *Thecano* [P] historico eundem plerique faciunt. Vide *Lambecium* VI. pag. 181. seq. <sup>m)</sup> Chemicum eius scriptum integrum producere animus est infra libro VI.

Olympiodorus Alexandrinus, philosophus peripateticus, quem audiuit *Proclus*, teste *Marino* in *Procli* vita cap. 9. Καὶ Φοιτᾶ μὲν ἐπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιόδωρον Φιλόσοφον τῆ κλέος εὐρύ. Eodem loco *Marinus* et e *Marino* *Suidas* in Ὀλυμπιόδωρος filiae meminit, quam *Proclo* nuptui collocare voluit Olympiodorus pater. Obiit *Proclus* a. C. 485. [conf. supra, vol. III. p. 501. et *Ionisum* l. c. p. 101.]

Olympiodorus iunior, itidem Alexandrinus, prioris fortasse nepos, cuius sunt commentarii, quos habemus in *Aristotelis* quatuor libros *Meteorologicon*, distributos in πρᾶξες huc

1) De scriptoribus historiae philosoph. lib. III. cap. 18. pag. 102. ed. *Dornii*, ubi de quibusdam Olympiodoris nonnulla traduntur. Add. supra, II. p. 47. *Harl.*

m) Sive p. 409. sqq. ed. *Kollar.* conf. supra, in vol. VII. p. 541. sqq. ibique notae; infra, in vol. XII. p. 754. sqq. 764. sq. et 770. et ccl. *Moselli* bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 177. *Harl.*

siue lectiones (να') LI. editosque graece cum Fed. Turrisanti praefatione ad cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Io. Philoponum in 1. Meteorologicon, et latine Io. Baptista Camotio interprete, Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ, aetate sua conspecti anno Diocletiani σπα'. 281. (CHRISTI 565.) meminit lib. 1. pag. 12. b. Alexandriae suae p. 37. b. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγω, περιέσμεται. Caeterum in latina versione pag. 10. post v. 25. ante verba, *Ad hunc igitur modum*, desideratur graecae editionis totum folium sextum et multa alia turbata, vt praxis sexta et septima, (quae incipit a verbis p. 22. b. *Posteaquam de rebus iis*,) confusae in vnum, pro octaua septima numerata. *Πράξεις* XI. XII. XIII. etiam in graeco defunt, et cum *πράξεις* XXII. numeri etiam in graecis confusi et omissi vsque ad XXXIII. Olympiodoro iuniori Alexandrino, qui in Meteorologica scripsit, *Gabriel Naudaeus* tribuit paraphrasin ethicorum Aristotelis, quam sub Andronici Rhodii nomine Daniel Heinsius vulgavit. *Fabr. Conf. Jac. Brucker.* histor. crit. philosophiae tom. II. pag. 490. sq. *Saxii* Onom. lit. ad a. C. 565. tom. II. p. 54. et alios qui ibi citantur: supra in vol. III. pag. 501. it. p. 231. De cod. *Coislin.* qui continet Olympiodori comm. in Aristot. Meteor. v. *Montfauc.* in bibl. Coisl. p. 224. *Hart.*

VI. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, *πράξεις* siue lectiones denotant.

Aegyptii obseruarunt planetarum coniunctiones. 6.

Aesopi fabula de Charybdi, quae reducto spiritu ex mari fecerit eminare primum montium inga, deinde insulas. 18.

Alexander Aphrodiseus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllene montem altissimum, in quo litterae inscriptae cineribus sacrificiorum indeletae manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus philosophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras solem adpellauit μύδρον ignitum, ab Atheniensibus multatus exilio, restitutus oratione Periclis. 2. Cometam putauit congressum errantium siderum. 6. opinio de via lactes. 7. de grandine. 14.

[P] Ὁ Ἀφροδισιεύς. (Alexander.) 40. 46.

Apollonius 16. vide infra in Democrito.

Apollonius Tyaneus, τί ποτέ ἐστὶ λόγος, εἴη, ὃ τὰ τοιαῦτα, τὸν δάκτυλον κατὰ λίθου προσεσπαγών, καίτοι λίθου πρὸς τὴν αἴφην τὸ δάκτυλον ὑποχωρήσαντος. 46.

Arati poetae Sphaera. 9.

Archimedes 34. vbi de ratione iridis.

Aristoteles mathematicarum disciplinarum et γραμμικῆς ἐπιστήμης siue geometriae neutiquam imperitus. 34. ἐν τῇ Φυσικῇ. 46. *Phylica ἀκρόασις.* 1. de caelo. 1. 2. 18. de generatione et corruptione. 1. 41. 46. 48. *μονόβιβλος περὶ μεταλλῶν.* 1. ἐν τῷ περὶ βροντῆς λόγῳ, et ἐν τῷ περὶ ἱρίδος λόγῳ. 34. respiciuntur libri meteorolog. *Varia lectio in lib. meteor. adnotata.* 15.

Asclepiodotus ὁ μέγας Ἀσκληπιοδότος φιλόσοφος ἐν τῷ ὑπ' αὐτῆς γεγραμμένῳ εἰς Τίμαιον ὑπομνήματι. 49.

In astronomica disciplina demonstratum est, septuagies centies solem terra, ierām vndequadragies luna esse maiorem. 2. Apud veteres astronomia et astrologia promiscue vsurpatae. *ibid.*

Callimachus in ἐκάλῳ. 6. Ita legendum pro αἰκάλλῳ.

Caldæi. 1.

Anaxagoras Clazomenius et Democritus Abderites, cometem congressum quinque planetarum esse existimarunt. 6. De via lactea opinio. 8. Democritus. 21. Diocles. 3.

Dionysius geographus. 16.

Empedocles. 3. 15. 46. tamquam poëtae est ignoscendum, ut physico non est condonandum, quod mare terrae sudorem dixit. 22. eius versus. 51.

Euclidis κς' *Θεώρημα τῷ α' βιβλίου τῆς στοιχειώσεως.* 35. ἐν τετάρτῳ *Θεωρήματι τῷ ια' βιβλίου.* 36.

Οἱ ἐξηγηταί. 39. (Alexander Aphrodis.)

Herodotus. 17.

Heracitus. 18. 20. 21. 22.

Hesiodi ἔργα καὶ ἡμέραι, in quo libro praecepta rustica. 17. Hesiodus theologus. 19.

Hippocrates medicus. 6. 9. 22. 41. lib. *περὶ Φυσῶν* de flatibus, 15. de morbis acutis. 41.

Hippocrates, (non Cons sed,) Chius pridem mercator, qui paralogismum de quadratura circuli reperit, dixit cometem esse sextum planetam, [Γ] *ισόδρομον* Mercurii. 6. refellitur. *ibid.* lacteam viam ex repercussione ad solem fieri putavit. 8.

Historici quidam narrant, mare Hyrcanum olim et Caspium inter se iuncta. 9. Historiae confirmant, maxima flumina a montibus oriri. 16.

Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.

Οἱ ὑδροφάνται loca aquosa exploraturi, vasis vacui os pronum terrae infodiunt, ibique esse sinunt: deinde defossam in lucem proferunt. Quod si circa una vasis humescentem vaporem inuenerint, ibi aquas latere non dubitant. 15.

Ὁ παιανιεύς (Demosthenes). πᾶς ὁ λόγος, ἀν' αὐτῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν κατὰ τὸν Παιανιέα. 46.

Οἱ

Oi παλαιοί. 2. Veteres diuiserunt terram in Asiam et Europam. Aristoteles in tres, Asiam, Africam et Europam. 16.

Magnus philosophus. Vide Ammonius.

Physici 22. a theologis distinguuntur. 19.

Plato. 6. 18. 21. 41. 46. Timaeo. 4. 5. 7. 10. 40. Physiologiam astronomiae adpellat nomine. 2. in Phaedone. 21. in Gorgia. 21. de Rep. 21. Platonica fabula moraliter et physice expolita. 21.

Poëta. Vide supra Homer. itis ὑπερμάντις παρὰ τοῖς ποιηταῖς. 37.

Porphyrius. 46.

Ptolemaeus astronomus. 9. 40. eius geographia respicitur. 16.

Proclus, ὁ θεῖος Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὰς ἑπτὰ πλανωμένους. 40.

Pythagorae de cometa opinio. 6.

Pythagoricorum de via lactea. 8.

Theologi. 19.

Theophrastus. 2. 6. 22. ἐν τοῖς οἰκείοις μετεώροις. 15. ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἐκάστης μετέλλης. 40. Haftenus index in Olympiodor. ad Meteora.

Olympiodorus, Platonis admirator, ad quem scribit Isidorus Pelusiota II. 256. epist.

Diversa, ut videtur, ab his omnibus est Olympiodorus *platonicus*, cuius exstant commentaria in varios *Platonis* libros, sed adhuc inedita omnia, in *Alcibiadem priorem*, in *Gorgiam*, in *Phaedonem* et *Philebum*, quae omnia graece supersunt MSta vel in vnica bibl. caesarea. Pleraque etiam ex legato Holsteniano in bibl. publica huius urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiae, Angliae, Galliae et Germaniae, etiam nostrae dicam \*). Sola ex *πράξει* prima in *Alcibiadem priorem* excerpta lucem [P] vidit *Vita Platonis*, quae, (lecta pridem Bessarioni I. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Iacobi Windeti*, versione et notis subiicitur notis virorum doctorum in Laertium, tomo secundo

\*) De codd. passim supra in vol. III. cap. 3. de Platone actum est, c. g. p. 75. 80. 82. 83. 87. 88. 123. 142. Add. cat. MSS. gr. *Venet.* Marcian. p. 109. et 110. et cel. *Morell.* in bibl. MSta gr. et lat. I. pag. 119. sq. — *Paris.* in pluribus codd. bibl. publ. Olympiodori Parechbolae in *Philebum*, in *Gorgiam*, in *Phaedonem*, in primum *Alcibiadem* atque in cod. MMXVI. in secundum *Alcibiadem*. — In bibl. *Leidensi*, Olymp. scholia in *Platonis Gorgiam* et *Alcibiadem*. v. cat. bibl. *Leidens.* p. 335. nr. 32. ibid. nr. 36. exstat MS. Olympiodor. de statu animae a corpore separatae, r

ib. p. 394. nr. 5. in cod. Vossiano Olymp. scholia in *Phaedonem*: ib. pag. 396. nr. 15. Olympiodori problemata Platonica, gr. αἱ τῶν μύθῳ etc. De aliis codd. in variis biblioth. v. *Montfaucon* Bibl. biblioth. MSS. indic. voc. *Olympiodorus*. — *Monaci* in cod. C. in *Platonis dialog.* de immortalitate animi. v. cel. *Hardt.* in *Arcetini Beyträge* etc. 1804. part. 6. p. 32. sq. — ib. 2. 1804. part. 10. p. 6. scholia in *Platonis Gorgiam*. — *Venetiis* in cod. Naniano CCLXI. scholia in *Gorgiam*, *Phaedonem* et *Philebum*. v. cat. MSS. [gr. Nan. p. 451. sq. *Harl.*



cundo editionis Wetstenianae p. 583-588. sed ibi male tribuitur Olympiodoro, quem Thebanum Photius appellat, quique historiam suam Theodoro iuniori inscripsit, defuncto a. 450. Nam in hac vita citatur Proclus; in commentariis vero ad Platonem, ex quibus, ut dixi, excerpta est ista vita, etiam longe iunior Damascius, qui Procli discipulos auscultavit \*). Commentarii in *Phaedonem ἀπὸ γράφον* graecum nactus sum e sectione bibliothecae Gudianae, in quo ab Olympiodori discipulis ex eius lectionibus adnotata sunt, quae Platoni a variis philosophis obiectantur, cum singulorum resolutione et ad ea responsione. Titulus est: *περὶ τῆ ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγος διάταξις τῆς ἡμετέρας καθηγεμόνος Ὀλυμπιόδωρου*. In illo praeter Plotinum, Iamblichum, Syrianum, saepius etiam laudatur Proclus, et ὁ ἐξηγητὴς atque Olympiodorus ipse, ὁ ἡμετέρος καθηγεμόνος. Memorabilia in primis in hoc commentario, quae adferuntur ἐκ τῆς *Χαιρωνέως* siue ex Plutarcho, et Stratonis Lampiaceni dubia, quae Platonicae de reminiscencia animarum sententiae, et aliis quibusdam eius dogmatibus opposuit. In Alciadiem Platonis a Rigaltio ad Onesandrum, p. 22. 23. 91. Olympiodorus in *Phaedonem* Platonis citatur a Casaubono contra Baron. et in notis ad Persium atque alibi.

Olympiodori *sparchi* epistolam ad Nilum, cum Nili responsione de imaginibus in ecclesia ponendis dedit *Io. Chrystph. Wolfius* ad Casauboniana p. 303. sq. *Fabr.* Forſan ad eum pertinet *Olympiodor. de imaginibus* in cod. *Bodlei.* XCIV. 29. siue nr. 2877. cat. MSS. Angliae etc. I. I. *Harl.*

Olympiodorus, Hippodromi sophistae pater, quem alendis equis Thessalos omnes antecuisse scribit *Philostrophus* II. 27. de sophistis.

Olympiodorus Aegyptius Thebanus, ethnicus librorum XXII. Historiae ad Theodosium iuniorem (ab a. C. 407. ad 425.) scriptor, quorum argumenta refert *Photius* cod. LXXX. \*) ipsum enim opus intercidit. Hunc ipsum putabat *Ionsius* lib. III. cap. 18. de scriptoribus hist. philosoph. esse Olympiodorum, cui Hierocles librum de providentia et fato dicauerat, iudicemque eum constituerat disceptationis suae, καὶ αὐτὸν ἔχοντα τῆς φιλοσοφίης ἑρώτα, ὃ μὴν ἐδὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἀπεργον. Idem *Phot.* cod. CCXIV. *Fabr.* Plura leges supra in vol. VII. p. 541. sqq. ubi quoque aliorum Olympiodorum sit mentio, et vol. VIII. p. 63. — *Sylburgius* in collectione scriptorum historiae romanae min. tom. III. pag. 853. edidit ex *Olympiodoro* per *Photium* cod. LXXX. excerpta, de rebus sub Theodosio minore gestis. — Excerpta ex *Olympiodori* historiae libr. XXII. ex *Candido Mauro*, in corpore Byzantinae historiae, I. Paris. 1647. fol. — *Olympiodori* fragmin. historica; gr. et lat. interprete *Andr. Schotto*, cum *Phil. Labbei* notis inter *Eclogas* historicor. de rebus Byzantin. *Phil. Labbei*, p. 1. seq. — Loca quaedam emendat *Io. Dan. Ritter*. in *Observationibus* historicis, prolus. academ. Witteberg. 1742. p. 28.

\*) Hinc *Hamberger*. in *zuerlöff. Nachricht.* part. 3. pag. 396. eius aetatem collocat post a. C. 550. Num vero noster Olympiodor. in haec tempora cadat, ad iudicandum haudquaquam proclius esse videtur *Saxio* in *Onomast.* tom. II. pag. 54.

conf. si velis, quae scripsi in *Introduct.* in hist. L. Gr. II. 1. p. 427. sq. de hoc et aliis Olympiodoris. *Harl.*

p) Vid. infra ad hunc cod. in notitia scriptor. in *Photii* bibl. censurae subiectorum, *Harl.*

p. 28. sqq. Conf. G. *Caus* hist. litt. SS. eccl. tom. I. pag. 468. ad a. 425. *Tillemont*. Hist. des Emper. tom. V. p. 656. *Hamberger*. zuverläss. Nachr. tom. III. pag. 93. seq. *Saxii* Onom. lit. I. p. 491. ad a. 425. et quae scripsi in Introd. in histor. L. gr. II. part. I. p. 369. seq. *Harl*.

Olympiodorus tibicen, Epaminondae magister, teste Aristoxeno apud *Athenaeum* lib. IV. [p. 184. *Casaub.* tom. II. p. 195. *Schweigh. Beck.*]

VII. ZACHARIAS scholasticus <sup>9)</sup>, non diuersus fortassis a Zacharia rhetore, cuius *Historiam ecclesiasticam* ab auspiciis imperii Marciani vsque ad Anastasium siue ab a. C. 450. ad 491. sed ἐμπειρὴς, nec sine partium [P] Nestorianarum studio scriptam memocant Eua- grius atque Nicephorus <sup>7)</sup>: philosophiae operam dedit Alexandriae, atque deinde Beryti ius ciuile excoluit, factus interiecto tempore episcopus Mytilenes, Lesbi insulae metropolis, sicut habetur in titulo libri eius: Ζαχαρίας σχολαστικὸς Χριστιανὸς, τῷ γεγομένῳ μετὰ ταῦτα ἐπισκόπος Μυτιλήνης. Melitiniensem in Armenia episcopum vocat *la Croze* in epist. ad la- blonskiam, tom. I. Musci Bremens. p. 90. Non interfuit concilio quinto CPol. a. 553. v. post Canisium et Posseuinum tradunt *Aubertus Miraeus* in auctario de scriptoribus eccl. p. 28. *Oudin* p. 127. <sup>7)</sup> *Tillemontius* tom. IV. memor. pag. 408. *Elias du Pin*, alique: nam

9) Cognomen *Scholastici* more illius aevi acce- pit, quoniam Beryticaussas egit. De hoc Zacha- ria conf. *Guil. Caus* hist. litt. SS. eccl. tom. I. p. 519. G. *Oudin*. comm. de SS. eccl. tom. I. pag. 1419. ad a. 550. *Iac. Bruckeri* hist. crit. philos. tom. III. p. 528. R. *Ceiller* hist. gen. des AA. eccl. tom. XVI. p. 485. *Hamberger*. zuverläss. Nachricht. tom. III. p. 349. ad a. 536. quo anno interfuit syn- odo CPolitanae: (recte vero is pronuntiat, in- certum esse, quam diu post illum annum in viuis fuerit,) et *Saxium* in Onom. II. pag. 40. ad a. 536. *Harl*.

7) *Euagrius* II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9. etc. Huius *Zachariae rhetoris* historiam adhuc recentibus temporibus seruata CPol. ex Constant. Varini et Ioannis Suzi catalo- gis librorum MSS. anotaui Antonius Verderius. Nemo tamen, quod sciam, haecenus fuit, qui eam viderit, nedum in lucem protulerit. *Fabr.* No- ster *Fabr.* in nota iusta addit: „Scriptit ἱκανὸς h. e. gratia et odio corruptus, vt ab *Euagrio* II. 32. et III. 7. arguitur. conf. *Valesii* notas pag. 66. qui lib. III. cap. 6, 1. nomen Zachariae exeidisse notat p. 81. et eum, negat, Eutychianum fuisse p. 82. licet eum Eutychianum faciat *Baron.* ad a. Chr. 476.“ — De loco Euagrii II. 2. scripsit plura *la Croze* in Thesauri epistol. Lacroziani

Vol. X.

tom. III. p. 181. sq. De Zacharia rhetore et epi- scopo Meletinensi passim copiosius egit *Assmann*. in bibl. orient. tom. II. pag. 53. vbi Zachariae locus, a Dionysio Barsalibaeo in comment. in euangelia citatus, ex codd. syriacis Vatican. repetitur et illustratur: — ibid. p. 54-62. in cap. VII. de Zacharia episc. Meletinensi, quem eum- dem esse cum Zacharia rhetore censet, et late re- censet eius *historiam ecclesiasticam*, quae ano- nyma quidem exstat in cod. syriaco Vatic. 24. Sed *Assmann*. restituit auctoris nomen tum ex col- latione locorum, quae ab Euagrio ex Zacharia citantur, tum ex Barsalibaeo, qui eius nomen diserte prodidit. Tres vero partes illa continet: prima est epitome Socratis; altera Theodoret; tertia opus ipsius Zachariae a Theodosio iuniore vsque ad Iustinianum: isque cum maxime tertiam partem copiose perconsuet atque illustrat: add. ibid. p. 169. — p. 313. *Gregor. Bar-Hebraeus* in praefat. ad Chronicon syriacae scriptum, se, etiam proficitur, collegisse *Zachariae rhetoris* et alio- rum chronica: in vol. III. part. I. pag. 35. not. de *Zach. rhetoris* narratione de anno, (circ. 450.) quo mortuus dicitur Nestorius. Add. *Lequien* orient. christian. tom. I. pag. 442. et *Walsh.* hi- stor. haeref. tom. VIII. p. 824. sq. *Harl*.

5) *Oudin*. in comm. cit. tom. I. p. 1419. ad a. C. 550. vbi eum vocat Mytileneus archiepiscopus,

LIII

atque

nam in illo concilio iam successoris eius Palladii, episcopi metropolitani mentio, cuius vicem agebat Ioannes episcopus Cucusenorum ciuitatis<sup>1)</sup>. Sed praesens adfuit in concilio CPol. quod celebratum est sub Menna a. 536. in cuius actis plus simplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenaeus, memoratur. Ex eius scriptis ad nos pervenire:

I. Ἀμμώνιος *Ammonius*, siue dialogus cum quodam Ammonii, Alexandrini philosophi, discipulo, qui studii legum causa Berytum se contulerat, et Ammonii sententiam de mundi aeternitate propugnabat. Ὅτι ἡ συναιδὶς τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. Quod mundus non sit DEO coaeternus, sed eius opificium. In hoc dialogo exponit Zacharias, quae de eodem argumento disputauerat Alexandriae cum Ammonio illo Procli discipulo, et Gessio iatrosophista siue medicae artis doctore<sup>2)</sup>. Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. Eustathii episcopi Berytii, qui synodo Ephesinae a. 449. et Chalcedonensi a. 451. interfuit. Pythagoram et Platonem p. 341. notat, fabulam de metempsychosi accepisse ab Aegyptiis. Mundum hunc visibilem, post res invisibiles μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν productum contendit p. 362. Huius dialogi latina versio a Gentiano Herveto concinnata, mihi quae nunquam visa, traditur in catalogo bibl. Barberinae, vidisse lucem Venetiis a. 1556. Alia Gilberto Genebrardo auctore saepius prodiit in bibliothecis patrum,<sup>3)</sup> etiam in nouissima Lugdunensi tom. IX. pag. 759. [et in Galland. bibl. PP. tom. XI. pag. 266, 179. vbi conf. Prolegg. pag. X. Beck.] Sed et idem libellus editus fuit graece et latine cum versione et [P.] notis Ioannis Tarini ad calcem philocaliae Origenis, Paris. 1619. 4.<sup>4)</sup> Cum eiusdem Tarini (non Turriani, vt in Cauēi hist. litteraria scriptor. eccles. [et Oudin. l. c.] excusum,) versione notisque et notis Casp. Barthii Lipsiae 1654. 4.<sup>5)</sup> post Aeneae Gazaē Theophrastum, siue dialogum de animarum immortalitate. Falitur enim Gesnerus, Simlerusque, qui Zachariae Theophrastum tribuunt. Exstat praeterea Zachariae Ammonius graece et latine cum versione Genebrardi et Frontonis Ducae notis in tomo priore auctarii bibl. patrum Paris. 1624. p. 331. in bibliotheca patrum Morelliana a. 1644. 1654. tomo XI. (notis Ducae reiectis ad calcem tomi XIII.) Fabr. — De opificio mundi contra philosophos, aeternitatem ei adscribentes, Paris. in bibl. publ. eodd. CDLVIII. nr. 2. et CDLX. nr. 3. — dialogus, qui Ammonius inscribitur, in cod. Bodleiano, nr. 2040. 6. catal. MSS.

Angliae

atque de eius libris, tam mssis quam editis, copiosius agit: Oudin. igitur tantum, „vocatur, inquit, quoque Zacharias metropolita in actis oecumenici concilii quinti, quod a. 553. habitum a 165. patribus contra Anthimum et Theodorum sub Vigilio, romano pontifice, tunc CPoli agente, temporibus Iustiniani et Iustini imperatorum“ Hartl.

f) Europe Sauante a. 1718. Aout p. 233. 234.

u) Pag. 559. τῶν Φιτητῶν (τῶ Ἀμμωνία) ὁ πρῶτος Φιλόσοφος, ὅς ἐστιν αὐτὸς τὴν ἱστορίαν τῶ Κωσ καὶ Γαληνῶ τὰ ἐκ Περγᾶς σοφίαν, καὶ τῶν ἱατρικῶν φιλοσοφούντων διδάσκαλος κατὰ τοὺς Νόμους προσηνέστατος.

v) V. cata bibl. Leidens. p. 76. Hartl.

w) Ed. Paris. a. 1618. signatam ipse Fabric. supra in vol. VII. p. 221. notauit, et illius anni etiam praese fert quoque ed. in catal. bibl. Leff. inf. p. 62. ab Oudino l. c. et ab Hambergero in zuverl. Nachricht. II. pag. 584. sq. citata. Nihil autem editio esse videtur a. 1624. 4. quam ipse quondam in manibus habui, (v. supra in vol. IX. p. 62. nr. XXI.) et quae etiam citatur in catal. Menken. I. p. 31. et cat. Krohn. p. 88. Hartl.

x) Vel potius 1655. 4. vt ipse Fabric. infra in vol. XIII. p. 809. scripserat, et meum exemplar illius anni notam (Lipsiae — sumtibus Christiani Gerlachii et Sim. Beckensteinii Anno Domini MDCLV.) confirmat Hartl.

Angliae etc. I. — ibid. II. 2. nr. 5893. in cod. Th. Gale. — Venet. in bibl. Marcianae cod. CDXCVI. v. catal. codd. gr. Marc. pag. 260. et quaedam Zachariae ibid. in cod. a Montfaucon. in bibl. biblioth. MSS. p. 471. E. memorato. Harl.

2. *Disputatio contra ea, quae de duobus principiis a Manichaeo quodam scripta et proiecta in viam publicam reperit, Iustiniano imperatore: Syntagma aduers. Manichaeos.* Scriptum breue vnius paginae, quod exstat latine ex Francisci Turriani versione in Henrici Canisii antiquis lect. tom. V. p. 143. Ingolstadt. 1604. 4. et nou. edit. tom. I. p. 428. et in biblioth. patrum Colon. 1618. t. VI. et Paris. 1644. 1654. t. IV. parte 2. et Lugd. t. IX. p. 794. [Galland. t. XI. p. 293] Graece MS. Romae in collegio Iesuitarum. Fabr. Syntagma, Romae in bibl. Vatic. cod. teste Montfaucon. in bibl. bibliothecar. MSS. p. 133. D. — Mosquae in bibl. typographi synodalis cod. XXXII. nr. 4. ἀντιρρήσεις Ζαχαρίας, ἐπισκόπου μυτιλήνης, τὸν πατριάρχου τῆς μανναίας διαλέγεσθαι etc. plura leges in Matthaei not. codd. gr. Mosquens. p. 2941sq. — Ἀντιρρήσεις Ζαχαρίας — εὐρόντος ταῦτα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὁψιαντος αὐτὰ μανναίας τινος ἐπὶ βασι. Ἰεσυνιανῆς, Monacii in cod. Bazar, LXVI. v. cl. Hardt. in Aretini Beytrüg. etc. a. 1804. part. 3. p. 29. seq. Is vero docet, in cod. illo multo plura contineri, quam edita sint, et sequi capita breuia XLIX. et de eodem adhuc capita breuia XVI. Harl.

3. Inter eos, qui Aristotelem commentariis illustrarunt, Zacharias refertur in codice bibl. Coislinianae, de quo Montfauconus p. 598.

#### Zacharias quidam alii.

Zacharias, Hierosolymitanus patriarcha, cuius epistola ad eccles. Hierosol. de abductione sua in Persidem (a. C. 614.) latine versa exstat in bibliotheca patrum tom. XII. edit. Lugd. pag. 984. [gr. MS. Paris. in bibl. publ. cod. DCCLX. nr. 39. add. infra vol. XIII. pag. 790. Harl.]

1. [Zacharias, patriarcha Alexandrinus, circ. a. C. 1012. scripsit epistolas Synodicas ad Ioannem Abdon, patriarcham, de quibus plura scripsit et quaedam ex cod. syriaco excerpta dedit Asseman. in bibl. orient. tom. II. p. 145. sq. in primis p. 151. seq. et Asseman. in illa bibl. passim plures Zacharias orientales produxit; quos paucis tantum commemorato licet: Zachar. episc. Edessae, a. Ch. 769. tom. I. p. 428. sq. tom. II. p. 113. et 114. — Zachar. Kazuinenfis, scriptor Mahometanus, conscripsit miracula gentium, tom. I. p. 178. sq. — Zachar. episcop. Castaræ, ibid. pag. 435. — Zach. episcop. Anbaræ et Haitas, ibid. p. 449. — Zach. qui dicitur martyr. ib. p. 439. XX. fin. — Zachar. Abach, princeps Curdorum, tom. III. part. 1. p. 622. — Zachar. Razensis, ibid. pag. 271. et Zachar. Tiphurenfis, ibid. p. 503. — R. Zakariah sermones pulcritudinis, Imre Schefer, et Aby Zach. Tatcha de theologia, arabice, Paris in bibl. publ. teste Montfaucon. Bibl. biblioth. MSS. p. 712. nr. 192. et p. 714. nr. 420. — At de his, aequae ac de Zacharia, propheta V. T. et de Zacharia, patre Ioannis baptistae, atque de Zachariis recentissimae aetatis, quorum scripta mss. excitauit Montfaucon. in Bibl. biblioth. MSS. (v. ind. sub isto voc.) plura h. l. adferre, nec vacat, nec instituto bibl. gr. respondet. H.]

Zacharias *Catholicus* maioris Armeniae, ad quem Ioannes, archiepiscopus Nicaenus scripsit de natiuitate Domini etc. gr. et lat. in *Combeffii* auctario nouo tom. II. pag. 297. et lat. tom. XII. bibl. patr. p. 817. Zacharias *Chalcedonensis* metropolita, et alius Antioch. ad quos Photii epistolae: *Fabr.* conf. infra in cap. de Photio, sect. IX. fin. ante indicem etc. vbi alii praeterea nominantur Zacharias. Zach. *Chalced.* opusculum *de tempore*; continet V. breuissima argumenta, quibus ostendit, tempus non moueri: *Venetis* in cod. Marciano CCLVIII. v. catal. codd. gr. Marc. p. 128. *Harl.*

[Zacharias, *consul*, ad eum epistola Theodori Studitae, v. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 144. 145. 148. 314. 315. 320. *Harl.*]

[Zacharias *Calliergus*, circ. a. 1499. v. supra, vol. VI. p. 352. fin. et p. 597. De edit. Theocriti supra ad vol. III. p. 780. sq. — Erotemata gr. L. in cod. *Faurin.* CCCXVIII. v. cat. MSS. gr. Taur. p. 398. Conf. *Humph. Hodijs* de Graecis illustribus lib. II. cap. 94 p. 317. sq. et *Saxius* in *Onomast.* lit. II. p. 527. *Harl.*]

[Zacharias *Manichaens*, filius Gagnaefii Manichaei. Multa de hoc scripsit *Photius* in narratione de Manichaeis repullulantibus, gr. cum lat. versione edita a *Montfauconio* in bibl. Coisl. p. 349. sqq. et quidem de hoc Zacharia p. 350. sq. et 363. sq. — *ibid.* p. 294. cod. CCXXXII. in opere de vita ascetica nude citatur *Zacharias.* *Harl.*

[Zacharias, *presbyter*, calligraphus, v. *Montfauc.* *Palaeogr.* gr. pag. 108. et 112. *Harl.*]

[Zachariae, nescio, cuius, vita, versibus antiq. anglicis conscripta, in cod. *Bodle.* LXXII. 93. f. nr. 2567. cat. MSS. Angliae etc. *Harl.*]

Zacharias, papa romanus ab a. 741. ad 752. de quo Acta Sanctorum XV. Martii, tom. II. p. 406. seq. Exstat eius *graeca versio dialogorum Gregorii magni*, in editione operum Gregorii Rom. 1590. et, (suppletis ex *Camisii* antiquar. lect. tom. III. p. 24. [tom. II. p. 89. ed. Bafnag.] sex et dimidio, quae in priore deerant, libri tertii capitibus,) Paris. 1640. et in nouissima, quae Benedictinorum cura lucem vidit, *ibid.* 1705. tomo II. Aliorum Gregorii scriptorum versiones graecae ab eodem Zacharia concinnatae (quas olim legit Photius cod. CCLII.) interceiderant. *Fabr. Vindobon.* in cod. CLXXXVII. nr. 17. Excerpta quaedam ex S. Gregorii M. dialogis de statu animarum post hanc vitam, gr. — *ib.* in cod. perantiquo CLXXXIX. dialogorum S. Gregorii M. liber secundus de vita et miraculis S. Benedicti, a principio vsque ad cap. decimum, et liber quartus ab initio vsque ad fin. cap. 61. f. vltimi. Vnaquaeque pagina diuisa est in duas columnas, quarum dextra continet versionem gr. Zachariae papae; sinistra autem ipsum Gregorii textum latinum. v. *Lambec.* comment. IV. pag. 445. et 458. sq. add. eundem not. 1. ad vol. VIII. p. 165. — De Stephano III. et Zacharia pontificibus in cod. Vatic. — canones synodi *Zachariae* etc. in cod. CDLXXII. bibl. *Cassinese*: v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 106. A. et 229. A. — De *Zacharia* pontif. vide plura in *Schroekhii* hist. eccl. christan. tom. XIX. pag. 204. 221. 226. 540. sq. 546. sq. et 550. *Fabric.*

Fabric. ad marg. exemplaris manu. adscriptor. Graecorum dialogorum versionem etiam separatim prodidisse in fol. sine a. et l. notatione, didici ex catal. bibl. Baluz. p. 5. — Add. infra in cap. de Photio, cod. CCLIII. et it. in vol. XI. pag. 477. et 480. ed. vet. Harl.

[Zachariae tres medici. v. elenchum medicor. vet. infra in vol. XIII. p. 453. — Zachary's Practise, inter chemicos codd. *Ashmoleanus* in cat. MSS. Angliae I. r. nr. 7658. — Liber magistri Zacariae de passionibus oculorum, inter codd. *Hawthorne* ib. tom. II. r. nr. 8970. Harl.]

Zacharias, monachus praemonstratensis \*) apud S. Martinum Laudunensem et Chrysopolitanus episcopus, circa a. 1157. clarus, latine scripsit *Commentarium* non contemnendum in *Concordiam evangelicam* siue Monotessarum graeci scriptoris Ammonii Alex. libris IV. qui ex veteri editione Colonienſi 1535. fol. recusus exstat in bibliotheca patrum Colon. tomò XII. parte 1. et Lugd. tom. XIX. *Fabr. Zach. Chrysopolitani* siue *Goldborough*, concordia etc. in cod. *Bodlei.* nr. 2035. cat. MSS. Angliae I. r. ibid. tom. II. r. nr. 1332. — nr. 7627. in cod. *Rob. Burrough.* — nr. 7944. et 7948. et 7983. in codd. CCXXII. CCLXI. et CCXXVI. bibl. *Iacobaeae.* Conf. *Oudin.* comm. de SS. eccl. tom. II. col. 1442. sq. ad a. 1150. vbi quoque codd. nominantur. Pauca dedit *Cass.* in hist. litter. SS. EE. tom. II. p. 232. ad a. 1157. Harl.

[P] Zacharias Scordilius Μαχαριας, Cretensis, vicarius patriarchae CPol, cuius περί τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων, de gradibus cognationis synoptica collectio lucem vidit graece Venet. 1588. 8. \*) Idem fortasse Zacharias sacerdos Cretensis, cuius responsiones duodecim pro Graecis ad interrogationes Claudii Guiffi, cardinalis Lotharingiae, exstant graece MS. in bibl. caesarea. Vide *Lambecium* V. pag. 239. [p. 491. sq. cum nota Koll.] Opusculum de ieiuniis ad calcem Horologii additum citat *Nic. Comnenus* pag. 118. Praenot. myslagog. *Fabr.* Add. Responsiones etc. in cod. *Parif.* bibl. publ. CMXLIX. nr. 4. et infra in vol. X. p. 548. ed. vet. ac supr., vol. VIII. p. 90. fin. Harl.

Zacharias Gerganus, episcopus Artae, auctor *Χριστιανικῆς κατηχήσεως*, romanis oppositae et in decem libros distributae, quam oppugnandam in se suscepit Io. Matthaeus Caryophilus, archiepiscopus Iconiensis. Hic Urbano VIII. inscripsit, et graece ac latine Rom. 1631. 4. edidit *Ἀρχὴν τῆς ψευδοχριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίας τῷ Γεργανῷ ἀπὸ τῆς Ἀγτῆς*, in quo Zachariam sexcentis onerat conuiciis et LXX. blasphemiarum reum peragere nititur, quod in quibusdam D. Luthero nostro accedere potius, (hoc est ipsi p. 327. *Ἀντερολατρεῖς* esse,) quam pontificiis placitis adfentiri maluit.

LIII 3

[Zacha-

y) Vide Alberici, monachi trium fontium chronicon in illustris Leibnitii accessionibus historicis editum ad a. 1157. cuius locum *Caucus* aute me obseruauit.

\*) MS. *Taurini* in cod. reg. CLXX. Plura de eo leges in catal. codd. gr. Taur. p. 258. Harl.

[Zacharias *Ravennatensis*. In archivio *Ravennatensi* existat MS. Adriani papa de unione S. Zachariae ad mensam episcopalem *Ravennatensem*, dat. a. 1529. v. *Montfaucon* Bibl. biblioth. MSS. p. 442. D. — *ibid.* p. 463. D. Sententia arbitralis, quae nullam unionem declarat ecclesiae S. Zachariae mensae archiepiscopalis *Ravennat.* *Harl.*]

[Zacharias, archiepiscopus S. *Thadaei* in imperio *Tartarorum*. v. ad eum epp. pontif. rom. in bibl. *Vaticanae* codd. nr. 25. 56. et fol. 121. secundum *Montfaucon*. Bibl. biblioth. MSS. p. 162. A. B. et 163. A. *Harl.*]

## CAPVT XXXIV. (olim XXXVII.)

## DE IOANNE PHILOPONO GRAMMATICO.

Ioannis Philoponi aetas et vita. I. Alii Ioannes grammatici. II. Eius libri VII. in Hexaëmeron III. Index scriptorum in illis laudatorum ibid. Disputatio de paschate. IV. Contra Proclum de aeternitate mundi. V. In Porphyrii Isagogen et scripta varia Aristotelis, commentarii. VI. Scripta alia edita. VII. Inedita et deperdita. VIII.

(Cum supplementis G. C. Harles.)

**I**OANNES Alexandrinus, Christianus, a multitudine scriptorum miraque contentione laboris in studiis, quibus animus eius inquires pascabatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipsemet se fuisse professus a), fortasse quoniam [Γ] grammaticam Alexandriae publice docuit. In philosophia praeceptorem habuit Ammonium Hermiae, cuius pleraque commentariis Philoponi permixta leguntur. b) Aetatem, qua scripsit, satis perspicue tradit commen-

a) Grammaticum passim vocat Simplicius in libro de caelo, et τῆς γραμματικῆς βίβλου προοίμιον, p. 12. et p. 17. ὁ γραμματικὸς ἐστὶν ὁ πρῶτος διὰ τὴν γράψαν, et p. 17. b) ὁ γραμματικὸς διὰ τὴν γράψαν. In Onomast. Antiqq. Veronens. pag. 167. per typographi vitium dicitur Ioann. Alexander Philoponus pro Alexandrino. Ioannis huius grammatici mentio fit etiam apud Meimonidem libr. I. More Neuchim, cap. 71. p. 134. Fabr. Conf. de eo Pagii critica. Baron. 935. XIV. pag. 515-517. Cons. hist. litt. SS. eccl. I. p. 567. sq. ad a. C. 601. sed cum iam superiore saeculo claruisse, et vitam ultra an. 608. protraxisse, sibi persuadet; Quidam. in commentar. de SS. eccl. I. p. 1466. sqq. ad a. 530. cui tamen is sub medium saeculum sextum floruisse, et ad initium saeculi septimi, atque ad tempora Sergii, patriarchae CPolitani, venisse videtur; Bruther. in Historia critica philos. tom. III. p. 529. praesertim de Io. Philoponi philosophia; sic autem, quod Io. Philoponus iam, duce Photio, cod. XXIV. p. 6. a. C. 578. in disputatione quadam inter dyo. Trithemias duosque Severianos habuerit adfelas, et Alexandria, teste

Elmacino in historia Sarac. (arab. et lat. reddita studio Th. Erpenii, Lugd. B. 1625. fol.) libr. I. c. 3. p. 24. capta est a. C. 640. mense Decembri, concludit, Ioannem grammaticum valde senem et octogenario maiorem obuisse. Add. R. Coillier Hist. gentes AA. eccl. tom. XVII. p. 528. Hamberger. in zuverläss. Nachricht. tom. III. p. 491. sqq. qui eius aetatem ponit in a. C. 641. si scilicet Abulpharagii narratio de Alexandria capta et Amri responsione de bibl. Alexandrina, vera est; at, forsitan Abulpharagium cum nostro alium grammaticum confudisse melius suspicatur W. G. in histor. haeresium, tom. VII. p. 208. Saxium in Onomast. lit. II. p. 39. sqq. qui, quod Io. Philop. a Simplicio non semel laudatus est, adsignat aetatem eius circ. a. C. 555. ideoque, ait, hoc aetatis circuitu serius poni non debebat: conf. quoque, quae collegi in Introduct. in hist. L. gr. II. part. 1. p. 418. sqq. Harl.

b) Vide, quae de hoc Ammonio dicta sunt libro IV. cap. 26. [Damasii quoque discipulus dicitur in cod. Mosquensi VI. v. Matthaei not. codd. Mosq. p. 24. nr. 15. Harl.]



commentario in librum IV. Physicorum, vbi de tempore disputare incipit S. 3. *Φαμέν γὰρ ἐνεστηκέναι τῶν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διακλητικὸν ἔτος τλῆ, μῆνα Παχών, ἡμέραν δεκάτην.* Dicimus praesentem iam esse annum, mensem et diem. Annum quidem Diocletiani 333. (Christi 617.), mensem Pachon (Maium) diem decimam. Etiam libros in Hexaëmeron dedicauit Sergio, qui a. 610. Thomae in archiepiscopatu CPol. successit, defunctus a. 639. quumque a. 641. Amrus \*) Saracenorum dux cepisset Alexandriam, Ioannes Philoponus eum rogauit, vt libros philosophicos, qui in gazophylaciis siue bibliothecis regis reperirentur, sibi concederet, tulit vero responsum hoc iniussu caliphæ Omarî fieri non posse. At Omarus ab Amro consultus respondit: \*) *Quod ad libros, quorum mentionem facisti: si in illis continetur, quod cum libro Dei (Alcorano) conueniat, in libro Dei est, quod sufficiat absque illis: quod si in illis fuerit, quod libro Dei repugnet, usquequàm est illis opus: inbe igitur e medio tolli.* Iussit ergo Amrus dispegi eos per balnea Alexandriae, quibus calefaciendis per spatium semestre consumti sunt. \*) Propter placita varia a catholicis doctrinis abhorrentia male passum audit Philoponus, Chalcedonenſis ſynodi dogmaticque de resurrectione eorundem corporum oppugnator, \*) auctorque sectae Tritheitarum, \*)

c) Petrus Petitus miscell. obseruat. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 333. et Christi 576.

d) Vide Simonis Ockley librum anglico editum: *conquest of Syria, Persia and Aegypt by the Saracens*, Lond. 1708. 3.

e) Abulpharaius Historia dynastiar. pag. 114. [arab. et lat. ed. ab Ed. Pococke Oxon. 1663. tom. II. 3. germanice versa et notis instructa a G. L. Bauer, Lips. 1783. et 1785. II. tom. 3. Harl.]

f) At falsam esse opinionem vulgarem, bibliothecam Ptolom. Alexandrinam iussu caliphæ Omarî fuisse combustam, docet cel. G. St. Craig in Magazin Encyclop. ann. 3. nr. 26. et in nota ad Examen critiq. des anciens Historiens d'Alexandre, ed. II. Paris. 1804. in. 4. pag. 772. Add. Beckii Specimen bibliothecarum Alexandrinarum, Lips. 1779. 4. Harl. Et in primis Carl Reinhard Euladungsfar. über die längsten Schicksal der alexandr. Bibliothek. Gött. 1792. 3. et qui fabulam tinentis Tiedemannus et Schroeckhii (v. huius Hist. eccl. XIX. p. 37. seq.) Beck.

g) Phot. bibl. cod. XXI. XXII. XXIII. LV. LXXV. etc.

h) Nicetas Byz. in Allatii Graecia orthodoxa tom. I. p. 715. Fabr. — Asseman. in bibl. or. tom. II. p. 96. sq. Ioannem quidem Philoponum, scribit, fuisse Tritheitarum parentem, vixisse sub Heraclio imperatore, et Leonem, Haranitarum episcopum, fuisse discipulum Georgii episcopi

Tagritensis, huiusque librum aduersus Probum et Ioannem Philoponum Eliam patriarcham Iacobitarum, incunte saeculo quarto florentem, laudasse: ibidem autem p. 324. de Sergio, presbytero Telenſi et patriarcha Monophysitarum disputans, sub illo, adnotat, inter Monophysitas clariſſe Ioannem, alterum Tritheitarum parentem, et Ioannem grammaticum, cognomento Philoponum; pag. denique 327. seq. longum Har. Hebraei locum syriace scriptum adfert, in quo Tritheitarum origo non ad Ioannem Philoponum, sed ad Ioannem alterum, cognomento Ascasagum, h. e. vtrius fundum, refertur, et inter alia narratur, Ioannem quoque Grammaticum s. Philoponum, Alexandrinum, quum ecclesiastica conditione clarescere coepisset, postremo eandem opinionem amplectum esse. Paulo post Abulpharaius tradit, Athanasium monachum, post mortem Ioannis Trisfundî, huius demonstrationes in vnum compingentem volumen, Alexandriam transmississe ad Ioannem Philoponum, et hunc de ea opinione librum conscripsisse atque misisse ad Athanasium; Alexandrinos autem, re cognita, librum simul et auctorem condemnasse. Reliqua pertinent ad historiam Tritheitarum. — Io. Riab. praefide Io. Georg. Walchio, diss. de origine et progressu tritheismi, Ienae 1732. 4. vbi S. VII. pag. 43. sqq. auctor agit de Philopono, eumque fuisse Tritheitam, at plura adhuc esse obscura, proficitur. — Schroeckh. in histor. ecclesiast. christiana

confutatus a Georgio Pside, <sup>1)</sup> Nicia, <sup>2)</sup> aliisque, et in concilio CPol. a. 681. <sup>3)</sup> inter alios haereticos condemnatus. *Fabr.* Nicetae, archidiaconi Chartophyl. anathematismi contra Ioan. Philoponum, in cod. Vindob. LXVII. sec. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 542. *E. A. Harl.*

## II. Alii

stiana tom. XVIII. (qui pag. 619-630. historiam Trithemismi doctae persequitur) primum citat *Leont. Byz.* de Sectis, aet. V. p. 449. *Timoth.* de recept. haetic. p. 398. ed. Coteler. *Io. Damascen.* de haeres. p. 101. seq. ed. le Quien, et *Nicephori* hist. eccl. lib. XVIII. cap. 46. ubi Io. Philoponus parens illius sectae habetur; tum locum Assemanii a nobis citatum, n. pag. 327. seq. late excerptis; tandem ita componit utramque narrationem, ut statuatur, Assemanum potuisse primum esse Trithemitam, Philoponum tamen, siue illam opinionem ipse excogitarit, siue ab Assemanio adoptarit; proprie primum fuisse et dici sectae auctorem, atque omnem illius doctrinam et errores latius explicat. Repudiat igitur iudicia *Harenbergii* de commentitiis Trithemitarum haeresi, in *Otiis Gaudersheim.* p. 276. sq. et *Semleri* in hist. eccles. selectis capp. tom. I. pag. 439. seq. Ioanni Philopono eiusque adflectis omnino factam fuisse iniuriam: contra laudat *Io. Gottfr. Scharfsenberg.* diss. de Ioanne Philopono, Trithemismi defensore, Lips. 1768. 4. (Photii potissimum auctoritatem is sequutus oppugnat iudicia *Semleri* et *Moshemii* in institut. hist. eccles. saec. VI. part. 2. cap. 5. §. 10. conf. interpretem illius operis germanicum Heilbronensem, part. I. p. 330. sqq.) et *Christi. Guil. Franc. Walch.* historiam haeres. tom. VIII. p. 743. sqq. Hic autem vir, post fata quoque celeberrimus, omnem historiam Trithemismi ac Philoponi, praecipue huius eiusque sectae opiniones atque errores in tomo memorato pag. 684-778. diligentissime copiosissimeque exposuit: p. 692. sqq. retulit Nicephori et aliorum veterum de Philopono narrationes iudiciaque; p. 702. sqq. de Philopono ipso multa tradit: p. 706. solertius inquiri, quando vixerit Philoponus, comparatis locis, a Fabricio iam citatis. At, si Philoponus ultimis annis Iustiniani I. imperatoris, iam doctor a. 560. haud incelebris suam professus esset doctrinam, et tamen, auctore Abulpharaio a. 640. viribus animi corporisque integris, adhuc in vivis fuisset, sequeretur, ut ultra a. centesimum protraxisset aetatem: quod

quem haud probabile videatur: *Walch.* acute coniecit, (viti iam monuimus,) Abulpharaei narrationem esse suspectam, eumque cum nostro aliam grammaticum confudisse. Postquam nonnullos veteres doctores vel consecantes vel dissentientes enumeravit: ipsam historiam controversiae, initio ab Assemanio, Athanasio, praecipue a Philopono inter Monophysitas facta, secundum temporis ordinem late sciteque coniecit, et pag. 724. sqq. quae ab auctoribus utriusque partis scripta fuerunt, paucis indicavit. Tum p. 726. sqq. vherius inquisiuit, quatenam res aut doctrina controversa et plena dissensionis inter VV. doctores illius aevi fuerit; hinc primum ex antiquis scriptis ac fragmentis veterum, (Philoponi praesertim p. 728. sqq.) memorata scituque digna collegit, tum recentiorum VV. DD. Petavii, Rorbesii, Io. Franc. Buddei, (praecipue in Isagoge in theologiam libr. II. cap. 7. §. 5.) Moshemii, Baumgartenii, I. Fried. Cottae, Io. Lami, (de recta patrum Nicaenorum fide, cap. 33. §. 7. p. 113. sq. Venet. 1730.) aliorumque de Philopono eiusque ingenio atque haeresi iudicia recenset, denique omnem utriusque partis, praesertim Philoponi, studio philosophiae aristotelicae in errorem induci, controversiam, originem progressumque illius, et formulas, ex quibus controversiae existerunt, fusius enarrat examinatque. In sequentibus sectionibus pag. 762. sqq. pari modo controversiam inter Philoponum aliosque de resurrectione mortuorum etc. agitatem exponit; et pag. 815. seq. de Philopono adhuc quaedam addit. *Harl.*

i) Vide *Nicephorum* XVIII. 48. et *Nicetae* lib. 10. thesauri orthodoxae fidei.

k) De hoc infra, p. 390. De Theodoro contra Philoponum Photius cod. XXII.

l) Aetione XL tom. III. Harduin. pag. 1285. *Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τῶν ἁγίων Φιλόπονος μὲν δὲ μαθητὴς, Κόνιος τε καὶ Εὐρύκλος δὲ τῶν τῆς τριτάτης τριπασχάριτος πρόμαχοι.*

[P] II. *Alii Ioannes grammaticus.*

Ioannem grammaticum a Philopono male distinguit *Melchior Legdecherus* diss. 2. de *Archaeologia sacra* §. 11. p. 25. ad calcem tomi I. de Rep. Hebraeorum, notatur eo nomine in memoriis litterariis Treuoltianis a. 1708. p. 620. Fuit tamen praeter Philoponum etiam Ioannes grammaticus, *Caesarensis*, cuius Apologiam pro synodo Chalcedonenſi contra Timotheum memorat Anastasius in Hodego p. 90. et 96. et contra quem scripsit Seuerus Antiochenus, ut supra, de Seueri Antioch. scriptis adnotaui: nec non Ioannes grammaticus, cuius manu descriptum a. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagorae seruari in bibl. caesarea testatur *Lambecius* VII. p. 132. [p. 282. Koll. conf. supra ad vol. VI. pag. 371. med. adscripta: *Harl.*] Ne dicam de Ioanne *Charace*, cuius de graecis encliticis vocibus scriptum exſtat, [v. supra ad vol. VI. p. 337. *Harl.*] de Ioanne *Galeno* ſine *Pediasmo*, de Ioanne *Tzetza*, nee de Ioanne grammatico, (patria *Raennate* circ. a. 1400.) quem Leonh. Aretinus primum in Italia ſtudio eloquentiae reparasse ſcribit. v. *Voffium* de historicis latin. p. 524. et diarium Venetum tom. IX. p. 38. [conf. *Fabricii* bibl. mediae et inf. latin. tom. IV. p. 112: ed. *Mansi. Harl.*] Alius etiam Ioannes grammaticus, vir per cuncta laudabilis, de quo *Palio Beneuentanus* in Chronico ad a. Chr. 1120. t. V. *Muratorii* ſcriptor. Italiae p. 96.

*Scripta Ioannis Philoponi edita.*

III. Τῶν εἰς τὴν Μωϋσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγος ζ'. *Commentariorum in Moſaicam mundi creationem libri VII.* ad *Sergium* CPol. patriarcham, quem τῶν ἐν αἰγυπτῶσι θεῶν τελέωντων μέγιστον ἐγκαταλίπωμα adpellat, eiusque hortatu ſuſcepisse ſe hoc opus teſtatur. Prodierunt graece et latine cum verſione *Balthasari Corderii* S. I. qui codicem bibl. caesareae a Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennae Austriae 1630. 4. Non ſatis diligenter ubique in graecis deſcribendis verſatum eſſe editorem, teſtatur eſt *Lambecius*, qui ex eodem codice nouam huius operis editionem daturum ſe promiſit cum notis in ſupplemento, quod meditabatur bibliothecae patrum. Vide *Lambecium* lib. I. p. 138. ſeq. [p. 249. ſeq. Kollar.] et III. p. 75: [p. 203. ſqq. Kollar.] Statim in prooemio pro ἐν αὐτῶν quod *Corderius* vertit cum ab externis illis, legendum ἐν ἀνεκτῶς, intolerabili more: ut alia doctiſſimo *Cotelerio* in notis ad monumenta eccleſiae graecae, aliisque viris eruditis notata omittam. Inſigne hoc Philoponi opus eſt, Photio pridem lectum et laudatum cod. XLIII. et CCXL. atque ex ſolo hoc propemodum integram verſionem *Aquilae*, *Symmachi* et *Theodotionis*, ad primum *Geneſeos* caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. huius bibl. c. 12. [cap. 13. vol. III. nou. edit.] atque in *Montſauconi* Hexaplis *Origenianis*, incredibili et ſolertiſſimo ſtudio ex omni antiquitate editorum atque ineditorum monumentorum erutis et concinnatis. Paſſim in his Philoponi libris laudatur *Baſilius* \*) et aduerſus *Theodorum Mopſue-*

\*) Baſilium laudat pag. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 134. 162. 170. 176. *Theodorus Mopſueſtenus* oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 39. 33. 35. 39. 40. 44. 45. 47. 50. 74. 77. 78. 80. 84. 85. 90. 91. 95. 113. 119. 213. 225. 225. 226. 227. 229. 232. 233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. [conf. ſupra in h. vol. pag. 355.] Citantur praeterea *Anaxagoras* 72. *Ariſtoteleſi* 17. 55. 73. 106.

Mosphaestonum defenditur, quem lib. 1. cap. 12. ait πλάττει μυθολογῶν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γῆν [P] ὄν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτῷ συγγράμματι. Theodoretum Theodori argumentis libenter uti notat lib. 1. c. 14. et Theodori ὑπερασπίσιν nuncupat lib. 1. c. 18. et lib. 2. c. 15. citatque ibidem et lib. 1. c. 16. eius solutiones εἰς τὴν τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἀπορρομένην, quae adhuc supersunt. De Moyſis fide et auctoritate insignis locus lib. 2. cap. 13. Τὸ αἰχμαστὸν δὲ τῷ προφῆτῃ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς τιμωμένοις ὑπ' αὐτῶν χρηστέαις δαμολογῶνται, καὶ γὰρ αὐτὸν τηλικύτων τερατίων ἐργάτην ἐποίησεν ὁ Θεός, καὶ τῆς ἐποψίας ἤξωσεν τῆς αὐτῆς, υποφῆτην τε θείων νόμων γενέσθαι, καὶ τῆς τῶν μελλόντων προρρήσεως πληρωτὴν τε τῶν ὑποχέσεων κατέστησεν, ὧν τοῖς αὐτῷ προπᾶτορας περὶ τῷ παντός ἔθους κατεπηγγέλατο, διὰ τῶν πειρῶν τοῖς ἀνθρώποις συνέστησε, τῶν κατὰ θάλασσαν ἐπιπνοῖαν ὑπ' αὐτῷ λεχθέντων μελλόντων περὶ τῆς τῷ κόσμῳ γενέσεως. Quin et auctoritate fidesque prophetae ab ipsis quoque Graecorum sapientibus, celeberrimisque illorum oculis celebrata fuit. Etenim deus ipsum temptorum prodigiorum patratores reddidit, et sui conspectu dignatus est, nec non legum divinarum et praedicationis futurorum interpretem et executorem constituit promissionum, quae progenitoribus eius de universa gente promissae fuerant, quibus rebus etiam sibi apud homines fidem conciliavit quoad ea quae ex mente Dei de mundi origine dicturus erat. De Salomonis ecclesiaste lib. 3. c. 10. ἡθικώτερον τῷ Σολομώντι τὸ βιβλίον ἢ φυσικῶς διασκευάσαι, liber iste magis ad mores emendandos, quam ad naturae rerum illustrationem compositus est. Plura in eandem sententiam lib. 7. cap. 3. Aspidis pro patrio Deo ab Aegyptiis cultae mentio lib. 4. c. 1. Fabr. In Assmanni cod. XIV. in bibl. orient. tom. I. p. 613. sunt Philoponi quaedam syriace versa scripta: de universali et particulari op. ad Sergium presbyterum; de differentia, quae manet in Christo post unionem hypostaticam; epistola ad Iustinianum imperator.; de divisione, differentia et numero ad eundem. Adde Iudaeorum Assmannorum biblioth. Vatic. MSS. oedd. catal. tom. I. part. 3. Harl.

[P] IV. Disputatio de paschate, ὅτι τῇ τρεσκαιδεκάτῃ τῆς μελήνης, πρὸ μῶν τῷ καμικῷ πᾶσχα τὸ μυσικὸν τῷ Κυρίῳ γέγονε δεῖπνον, καὶ οἱ ἐ τὸν αἶμὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγαν ὁ Χριστός. Decima tertia lunae, pridie legalis paschae, mysticam domini coenam contigisse, neque Christum tunc cum discipulis agnum comedisse. Libris in Hexaëmeron graecis et latine a Corderio subiectum legitur hoc scriptum p. 283-300. Incipit: Ἐξήγηται περὶ τῆς δεσποτικῆς καὶ δεσποτικῆς ποταμῶν. Depromptum ex eodem codice graeco caesareo. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. 143. [p. 249. sqq. Kollar.] et lib. 3. p. 75. [p. 208. Kollar.] Sub titulo Iohannis Damasceni de azyms exstat in codice MS. bibl. Coislinianae, teste Montfaucone

M m m m 2

pag.

106. 144. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος. 58. (Physici 72. 164. 253.) ἂν τῇ λήμβῃ τῆς μετὰ φυσικῆς ἀρρηματικῆς 102. 104. Athanasius 134. Democritus 72. Dionysius Arcopagita ὁ μετὰ φιλοσοφίαν ἔκρινεν τῇ εὐσεβείᾳ τὸν Ἀδύνην τῆς ἐκκλησίας δόξαν κοσμήσας 134. Epistola ad Polycarpum episcop. 89. 117. Empedocles 72. Eusebii hist. ecclesiastica 89. 85. Gregorii (Nazianzenus et Nyssenus) 134. Hipparchus astronomus 14. 102. Hippocrates 55. Iosephi ἀρχαιολογία 89. Iudaeorum expositio 214.

Manichaei 61. 75. 276. Origenis et Basilii disputata aduersus Genethliacos 177. 178. Oracula 71. 181. 185. Pappus et Ptolemaeus accuratius geographi 153. Phlegon ἡ τῶν Ὀλυμπικῶν 88. 89. 90. 117. 169. Pindarus 184. Plato 5. 7. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 282. Porphyrius libro secundo περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας 181. libro tertio 182. 183. Ptolemaeus 14. 102. 103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 36. 39. 76.

pag. 585. Id. Philoponū tributum scriptum *de paschate*, videtur idem, quod sine nomine auctoris memorat Photius, cod. CXV. Graeci vero recentiores in duas synopses contractum, non dubitant tribuere Ioanni Damasceno. *Fabr.* — Philopon. de tempore, quo agnum paschalem Christus edit, in cod. *Cromwell.* CXV. 19. siue nr. 294, cat. MSS. Angliae etc. I. 1. *Harl.*

V. *Κατὰ Πρόκλον περὶ αἰδιότητος κόσμου λύσεις λόγων ἐν* *Aduersus Procli Diadochi pro aeternitate mundi argumenta duodeviginti, solutiones*, initio \*) et fine mutilae, et graece primum editae a *Viktore Trincanello*, medico, Venetiis in aedibus Bartholomaei Cisterzagenfis, 1535. fol. et latine ex versione eleganti *Ioannis Mahotii*, Argentoraci, qui eam Francisco a Turnone, cardinali, dedicauit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram latinam versionem *Casparis Marcelli* Labbeus commemorat; vulgatam Venetiis 1551. fol. quam non vidi, nec Mahotium eius meminisse obseruaui. Non dubium est, hoc opus intelligi a *Suida* in *Πρόκλος* °), ubi ait Proclum fuisse alterum, qui post Porphyrium aduersus Christianos bellum mouerit, et Philoponum eius XVIII. *ἐπιχειρήματα* egregie confutasse. Non aequè exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata *Simplicio* °) Philoponi quinque *πελύτιχα βιβλία* contra aeternitatem mundi, et librum sextum contra aeternum mundi motum. Nam neque librorum numerus congruit, neque adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut *βιβλία πελύτιχα* dici mereantur. Et praeter pauca ea, quae aduersus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. seq. diserte etiam promittit, se Aristotelis de mundi aeternitate sententiam singulari optre oppugnaturum VII. c. X. 5. XIII. 1. Quod vero ait, suo tempore accidisse, quod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ ὡν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὸ διακοσιοστὸν [P] τεσσαράκισιν πέμπτῳ διολητικῶν ἔτος ἐν τῷ αὐτῷ ζῶδιῳ τῷ Ταύρῳ γέγονασιν εἰς ἑπτὰ πλανήται, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ πάντες, id paullo laxius accipiendum, vertendumque sit: nam et non longe a nostris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemque signo tauri, licet non in eodem gradu omnes septem planetas fuerunt °). Nam annus Diocletiani 245. respondet anno Christi 529. et supra demonstratum est, Philoponum centum annis post vixisse. *Fabr.* Hanc paragraphum *Fabrie.* noster totidem verbis repetit in syllabo scriptorum, qui veritatem religionis christianae — adseruerunt p. 117. seq. — Exstat MS. in bibl. *Escorial.* v. *Plüer* itinerar. per Hispan. pag. 177. — *Parif.* in bibl. publ. codd. MMLVIII. et MMLIX. — *Venet.* in bibl. *Marcianae* cod. CCXXXVI. v. cat. codd. graec. Marc. p. 120. inprimis cel. *Morrell.* in bibl. MSta gr. et lat. I. p. 153. qui adnotat, hoc Philoponi opus etiam latine versum esse a *Raphaelē Mambra*, idque hunc ipsum testari in epistola, adiecta particulae commentarii Procli in Platonem de republ. ab ipso latine redditae, et Romae a. 1542. typis expressae. *Harl.*

VII. *Com-*

\*) Initio deest libri primi caput 1. integrum et pars secundae capituli. Incipit graeca editio et *Mahotii* versio a verbis: αἰώνιος ὁ εἰς πάντων ἄγων, adeoque paullo locupletior est MSto codice, quem enoluit *Lambinus*, qui incipiebat a verbis: τῷ γὰρ πεποισμένῳ δυνάμει.

°) Confer, quae dixi volum. VIII. c. 26. pag. 532. seq. [vol. IX. c. 21. p. 418. n. edit.]

p) Vide ibid. p. 631. [pag. 558. n. ed.] et 632. seq. [p. 559. sq. n. edit.] ubi adnotata reperies loca varia, quibus Philoponum acerrime *Simplicius* perstringit, et oppugnat.

\*) Conf. *Walch.* histor. haeres. tom. VIII. p. 706. *Harl.*



graece Venetiis in aedibus Barthol. Zanetti Cisteraciensis 1536. fol. praefatio Victoris Trincauelli ad Herculem Gonzagam epistola. Latinas versiones tres Labbeus adnotauit, vnam *Guil. Dorothei*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philalthei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. et tertiam *Alexandri Iustiniani*, Chii, Venet. apud Valgriffum 1560. fol. *Fabr.* Vid. supra, vol. III. p. 215. Ibi quoque notas, cels. *Morell.* bibl. MS. gr. et lat. I. p. 131. de cod. *Venero Marcianae* bibl. CCXXV. et pag. 134. de cod. CCXXXV. — Oxon. in eod. *Barocc.* CLV. — Oxon. in collegii noui cod. CCXXXVI. f. nr. 1200. cat. MSS. Angliae etc. I. 2. *Philop.* scholia in Aristotelis priora analytica, excerpta ex ore Ammonii Hermiae, atque in seq. codice, eiusd. comm. in Aristotelis libros de generat. et corruptione, et comm. in libros meteorologicos. — *Parisi.* in analytica, in nouem codd. bibl. publ. *Hart.*

[P] 3. In analytica posteriora, vna cum anonymi Graeci \*) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. et cum variis lectt. aliorum codicum, additioque *Eustratii* \*\*), episcopi Nicaeni, commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in aedibus haeredum Aldi et Andreae Asulani socii, 1534. fol. Labbeus etiam editionem graecam a. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodit Venet. 1542. fol. *Parisi.* 1543. fol. et *Martiani Rotae* cura, Venet. 1559. 1568. fol. *Fabr.* Vid. supra, vol. III. p. 215. et pag. 248. de *Philop. comm.* in Aristot. de sophisticis elenchis. MS. *Taurini* in cod. LXXV. v. cat. codd. gr. *Taur.* p. 170. *Hart.*

4. In quatuor priores libros physicorum, sua auscultationis physicae, graece cum praefatione Victoris Trincauelli ad Casparem Contarenum cardinalem: Venetiis \*) in aedibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. et latine *Guilermo Dorotheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. et ex meliore Io. *Baptistae Rasarii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam quatuor posteriores physicorum libros a Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολαίς in librum octauum, memorat t. VI. Atque sunt qui illas in bibl. Vaticanae MSS. existare testantur. Sed lucem hactenus non viderunt. In Coisliniano codice, de quo *Montfauconius* p. 223. seq. commentariis Philoponi in quatuor priores physicorum libros, subiiciuntur commentaria Simplicii in posteriores quatuor: non Philoponi, nisi in quintum fortasse librum. *Fabr.* Vid. supra, vol. III. p. 227. et cels. *Morell.* bibl. MS. gr. et lat. I. p. 129. et 131. seq. *Hart.*

5. In librum primum meteororum, libri III. graece prodierunt ad calceam *Olympiodori* in meteora, (de quo supra, p. 351. ed. vet.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turisani, eorum auunculi, 1551. fol. et latine interprete *Ioanne Baptista Camotio*, Venet.

\*) A pag. 102. ad 114. In facsimile hae Anonymi commentario scriptores nullos memorari obseruo nisi p. 113. Theophrasti *συμμετρίας προβλήματα* et p. 112. b. Aristotelis *πρότερον προβλήματα* etc. *Scholia*.

\*\*) De hoc Eustratio, qui circa a. C. 1177. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX. [vol. III. p. 264. sq. ed.]

\*) *Buhle* in ed. Opp. Aristot. tom. 2. pag. 301. fia. citat edit. *Philoponi* comment. in Aristotelis auscultation. physicarum libros IV. priores. gr. Venet. ap. Ald. 1504. Mihi vero nullibi certam eius notitiam ac mentionem explicari licuit. H.

Venet. 1551. et 1567. fol. *Fabr.* v. *supra*, vol. III. pag. 237. *Montfaucon*. bibl. Coisl. p. 224. *Paris*. in cod. bibl. publ. MDCCCXCH. *Hart*.

6. In libros tres de anima, commentarii, vbi libri singuli in *tractatibus*, commentarii ipsi in *Georgiis* siue fufiores disputationes, et *perages* siue lectiones verba philosophi breui explicatione illustrantes a Philopono diuisi fuerunt, sed distinctionis huius vix in libro tertio aliqua supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium graece cum Victoris Trincanelli epistola ad Nicolaum Rodolphum cardinalem, Venet. in aedibus Barthol. Zanetti 1553. fol. \*) Latinae versiones a Labbeo laudantur duae, una *Gentiani Heruetti*, Lugd. 1544. 1558. et Venetijs 1554. 1568. fol. altera *Matthaei a Boue* Veronensis, Ven. 1544. 1581. fol. *Fabr.* Vide *supra*, vol. III. pag. 236. et cl. *Morelli* biblioph. MS. graec. et lat. I. pag. 130. et 133. — In cod. *Guil. Landi* LXI. siue nr. 713, catal. MSS. Angliae etc. I. r. — ibid. II. nr. 1096. f. in cod. VI. eccl. *Westmonaster*, et in tribus codd. bibl. publ. *Paris*. *Florent.* in cod. *Laurent.* I. nr. 19-22. plut. 85. *Philoponi* comm. in tres libros de anima; in libros IV. Aristot. Meteorologicorum; in primum Meteorologicorum Aristot. libri tres; et in duo libros de generatione et interitu. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. III. p. 243. sq. — In codd. *Escorial.* in plures Aristot. libros comment. *Philoponi*, v. *Plüer*, itiner. per Hispan. pag. 176. sq. *Hart*.

[P] 7. In libros duos de generatione et interitu, graece cum praefatione Francisci Asulani ad Iac. Sadolerum episcopum Carpentoraetensem, Venetijs in aedibus Aldi et Andreae Asulani foci, 1527. fol. \*) ante *Alexandrum Aphrodiseum* \*) in Meteorologica et de mixtione. Et latine interprete *Hieronymo Bagolino* Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol. *Fabr.* Conf. *supra*, vol. III. p. 228. 231. cl. *Morell.* bibl. MS. gr. et lat. I. p. 133. — *Montfaucon*. in bibl. Coisl. pag. 224. — *Paris*. in cod. MXMXVI. bibl. publ. — *Oxon.* in cod. CCXXXVII. coll. noui, cum *Philoponi* commentar. in libros meteorologicos, siue nr. 1201. cat. MSS. Angliae etc. 1. 2. *Hart*.

8. In libros quinque de generatione animalium scholia *Philoponi* (an \*) *Michaelis Ephesi*?) prodierunt graece cum *Nicolai Petri* Corcyraei epistola graeca ad *Andream Matthaeum Aquauinam*, ducem *Adriensem*, Venetijs per *Ioannem Antonium* et fratres de *Sabio* 1526. fol. Latina eiusdem *Nicolai Petri* interpretatio, addito latino textu *Aristotelis* ex *Theodori Gazae* versione, ibid. anno eodem, mense *Octobri*, per *Ioannem Antonium* et *Stephanum* ac fratres de *Sabio*, fol. litteris *Gothicis*.

9. In

\*) Non a. 1553. sed a. 1535. prodiisse illam edit. discimus ex catal. bibl. *Pinell.* I. pag. 226. et ex *Panzeri* A. T. vol. VIII. p. 548. nr. 1832. atque ex catal. bibl. *Banau.* tom. I. p. 123. *Hart*.

w) Exemplar cum notis mssis saec. XVI. fuit in bibl. *Pinell.* v. cat. illius I. p. 225. nr. 1877. *Hart*.

x) De hoc dictum est lib. IV. cap. 25. [siue cap. 28. in vol. V. p. 650. sqq. n. edit. *Hart*.]

y) *Conradus Gesnerus* p. 424. bibl. *Nicolaus Petrus Corcyraeus Philopono* hosce commenta-

rios tribuit, a *Sergio Stiso* praeceptore suo in *Mesappia* iis se donatum scribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam *Philoponi* esse, sed *Michaelis Ephesi*, si bene memini, quod etiam ipse facile credo. Nam et multo breuiores hi commentarii sunt, et paraphrasticam breuitatem *Michaelis* prae se ferunt, et non inscribuntur, ut reliqui commentarii *Philoponi*, ex synopsi *Ammonii Hermiae* etc. [v. *supra* ad vol. III. p. 231. not. 0000. et pag. 244. XVII. *Hart*.]



9. In libros *XIV. Metaphysicorum* scholia latine, *Francisco Patricio* interprete, Ferrariae \*) 1583. fol. nam graeca numquam prodierunt. Patricius autem, qui codice graeco monasterii Basilianorum monachorum, quod Flattri dicebatur, in insula Cypri, usus fuit, dubitavit, an auctor Philoponus esset, quoniam contra illius morem paullo succinctiore commentandi ratione et a theorematibus ac digressionibus libera utitur. Ammonii tantum discipulum atque adeo Philoponum facile agnoscas. In codice caesareo inscribitur: *Ἐξηγησις τῶν μετὰ τὸ Φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀπὸ τοῦ Φιλοπόνου Ἰωάννου*. Vide *Nesselium* partē IV. pag. 107. *Fabr.* Conf. supra, in vol. III. pag. 229. et 257. — Philoponus in Aristotelem *de coelo*, in cod. *Ge. Wheleri* XLVI. f. nr. 9117. cat. MSS. Angliae II. — Philop. in *sylogismos hypotheticos*, Paris. in cod. *MXMXVIII.* bibl. publ. — Philoponi et Michaelis Ephesii expositio *ethicorum Nicomachicorum*, cum Aristot. *Ethicis Nicomachicis*, Romae in cod. *Vatic.* teste *Montfaucon*, in *Bibl. biblioth. MSS. star.* p. 10. C. conf. infra ad §. IX. fin. — Philoponi scholia *eis τὸ τῆς ἀποδεικτικῆς βιβλίου α. καὶ β.* in cod. *Mosquensi* CCEXIII. 4. v. *Matthaei* notit. codd. gr. *Mosquens.* p. 206. ed. in 8. *Harl.*

### VII. *Alia Philoponi scripta edita.*

*Συναγωγή τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρων τενυμένων λέξεων.* Collectio vocum, quae pro diuersa significatione accentum diuersum accipiunt, ordine litterarum digesta. Saepius prodit graecis subiecta Lexicis. Sed separatim et quintuplo a se auctam, (ita tamen, ut additamenta sua a primi auctoris [P] obseruatis distinxerit,) vsibus studiosorum graecae linguae obtulit vir multis alijs maioribus nominibus de illa meritisimus, *Erasmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus est: *Cyrilli, vel, ut alii volunt, Ioannis Philoponi*, (huius esse non dubitabat H. Stephanus,) opusculum utilissimum de differentijs vocum graecarum quoad tonum, spiritum, genus etc. Accessit Schmidii dissertatio de pronuntiatione graeca antiqua. *Fabr.* Conf. supra, vol. VI. pag. 321. nr. 5. ubi in nota iam aliquot laudauī codices: quibus addas codd. *Baroccian.* XCVI. et CLIX. — et cod. *Ambros. Mediolani*, teste *Montfaucon*, in *diario ital.* pag. 16. — Collectio vocum, quae pro diuersa significatione diuersum accentum accipiunt, auctore *Cyrillo*, vel potius *Philopono*, in vsum scholae. *Lugd. Bat.* 1751. 8. Ex *Cyrillo*, s. potius *Philopono*, nec non ex *Ammonio* et *Lesbonacte* *Dan. Peuceus* contraxit commentarium suum *differentium apud Graecos vncum*, *Dresdae* 1749. 8. Add. *Io. Frid. Fischeri* animaduersionum ad *Iac. Velleri* grammaticam graecam specimen I. p. 268. sq. *Harl.*

*Περὶ διαλέκτων.* De quinque dialectis graecae linguae, in τῶν Ἰωάννου τοῦ Γραμματικῆς τεχνικῶν siue ex *arte grammatica* Ioannis Philoponi, (an Ioannis Characis? ut suspicatur *Gesnerus*,) prodit graece cum alijs grammaticis scriptis in *Varini Cameris thesauro*, cornu copiae et hortis *Adonidis* apud *Aldum* 1496. fol. et minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici graecolatini *Venet.* 1524. fol. et deinde saepius: etiam latine in *Appendice thesauri graecae linguae*, quem H. Stephano debemus, et ad calcem Lexici Ioannis *Scapulae*. *Fabr.* In *Gosst. Lascaris* opusculis grammaticis, *Venet. ap. Aldum* 1512. 4. — Conf. supra,

2) Non *Venetis*, ut legis in *Patianianis* p. 46.

supra in vol. VI. p. 197. p. 294. ibique not. x et p. 297. nec non p. 320. nr. 1. et 2. it. p. 371. — *Paris.* in cod. MMDCLXIX. — Ex Io. Grammatici technicis de dialectis; in cod. *Barrocc.* CXVI. — in cod. *Thom. Gale* CXXXII. f. nr. 5966. cat. MSS. Angliae etc. II. Philop. libellus de dictionis. *Harl.*

*Scholia in Hesiodum*, quae se habere testatus est *Io. Alex. Brassicanus* praef. ad Saluianum, puto, fuisse edita illa vel in Opera et Dies, quae Iohannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam, sed quae non Ioannis Philoponi sunt; sed Ioannis Galeni siue Pediafimi. Vide, si placet, quae dixi lib. II. huius bibl. c. 8. §. 16. [f. vol. I. pag. 588. ed. nou. In cod. *Vossiano* in cat. MSS. Angliae tom. II. nr. [2206. citatur *Io. Grammatici* comment. in Hesiodum. *Harl.*]

### VIII. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqua scripsisse, colligas e Nicephori XVIII. 47. vbi, quum Philoponum Platonis et Aristotelis philosophiae peritissimum laudasset, subiungit, Οἷς καὶ πλείω, μάλιστα δὲ πᾶν Ἀριστοτέλους ἀποδέχεται λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλειπεν. Atque, in codice bibl. Coislinianae, cuius meminit Cl. *Montfauconus* p. 598. inter τὰς Πλάτωνος ὑπομνηματίζοντας memoratur Ἰωάννης ὁ Φιλέππορος, ὅστις καὶ κατὰ Πρίσκιανον<sup>aa)</sup> ἠγωνίσαστο, ποθεινὸν δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

In *Ptolemaei magnam syntaxin*. Meminit Theodorus Meliteniota, supra p. 206. ed. vet.

In *Nicomachi Geraseni Arithmetica*. Exstat MS. in variis bibliothecis, etiam in Iohannea huius urbis Hamb. ex legato viri summi, Lucae Holstenii. Vide, quae dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. <sup>bb)</sup> Suidas etiam inter Philoponi scripta memorat συγγράμματα γραμματικά, φιλοσοφία, ἀριθμητικά. *Fabr.* In biblioth. quondam Pinelliana fuit cod. saec. XVI. cuius indicem in cat. bibl. Pinell. tom. III. p. 361. ita significatum reperimus: *Nicomachi introductionis arithmeticae libri II.* Graece cum commentario. — Scholia quoque graeca accedunt: it. *Asclepii Tralliani* commentarius in libros II. introductionis arithmeticae Nicomachi, graece. Atque cel. *Morell.* hanc, quam h. l. reddere iuvat, subiecit doctam adnotationem: „Commentarium in Nicomachi Arithmetica, sine auctoris indicio hoc in codice scriptum, sub Asclepii nomine manu itidem scriptum apud Thom. Reinesium exstitisse, ex huius epistola ad Io. Andr. Bosium plane deprehendi, (Reinesii epp. ad Bos. p. 266.): qui vero commentarius Asclepii nomen in cod. Pinelliano praefert, neque tamen integer librarii culpa est, in codice CCCXVI. bibl. Venetae D. Marci, saeculo XV. exarato, *Ioanni Grammatico Philopono* tribuitur, ac eius sub nomine fuit apud Marcum Meibomium, prout ex epistola Bosii ad Reinesium (p. 262.) cognoscere licet. Est vero cum Asclepii, tum Philoponi commentarius uterque

<sup>aa)</sup> Contra Priscianum Lydum philosophum, de quo lib. III. c. 9. §. 15. [f. cap. 7. §. 15. supra, in vol. III. p. 444. *Harl.*]

<sup>bb)</sup> S. c. 27. supra in vol. V. pag. 633. seq. de cod. it. p. 635. *Harl.*

que adhuc ineditus.<sup>62</sup> Add. eundem virum doct. in bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 199. de cod. *Veneto* Marc. CCCXVI. in quo est *Philoponi* comment. ineditus libr. I. Arithmeticae Nicomachi, et de cod. CCCXVIII. qui continet scholia in Nicomachi arithmetica, excerpta ad litteram ex Asclepio et Ioanne Philopono, et pag. 263. de cod. CCCXCVII. — *Taurini* in cod. regio CLX. Io. Philop. comment. in duo libros introducti in arithm. Nicomachi: inc. (viti cod. Vindobon. XXXV.) ἐπεὶ ἡ ψυχὴ δια-  
τὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας τὰς μὲν ζωτικὰς v. cat. codd. gr. Taur. p. 245. — Aliud est principium in cod. *Bavar.* LXXVI. n. εἰσαγωγή ἐπιγέγραπται, ὡς πρὸς τὰ. Plura de illo adnotavit cel. *Hardt.* in Aretini Beytr. a. 1804. etc. part. 4. p. 41. sq. *Harl.*

[P] *De usu astrolabii*, MS. habuit Thomas Reinesius. Exstat etiam in bibl. caesarea, et (Gefnero teste) in Italiae bibliothecis. *Fabr.* *Vindobonae* in cod. caes. CXLI. nr. 2. v. *Lambec.* VII. p. 557. sq. add: supra, vol. IV. p. 148. — *Monac.* in cod. *Bavar.* CV. v. cl. *Hardt.* l. c. part. 3. pag. 15. sq. — *Venet.* in codd. bibl. Marc. CCCXXIII. CCCXXIV. et CCCXXV. v. cat. codd. gr. Marc. pag. 148. 149. ac 150. add. de iisdem cel. *Morell.* in bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 214. sq. 216. — *Paris* in undecim cod. bibl. publ. v. ind. ad vol. II. illius bibl. — In cod. XI. *Sauil.* f. nr. 657. cat. MSS. Angl. I. — *Romas* in quatuor codd. Vatican. v. *Montfaucon*: Bibl. biblioth. MSS. p. 9. C. et p. 10. *D. E.* pag. 35. *A.* nr. 970. — Ibid. p. 499. *E.* de cod. *Mediolan.* bibl. Ambros. in quo sunt Io. *Grammatici* in libros de anima; de ortu et interitu; de usu Astrolabii; Ilias parua cum aliquibus notis, de iis, quae declinantur, in arithmetica Nicomachi fragmm. nondum edita; in metaphysicam; fragmenta de accentibus. (Ioannis *Grammatici* parua Ilias citatur quoque a *Montfaucon* iterum ibid. p. 529. *E.* et in diario ital. p. 17. de eadem bibl. Ambrosiana.) — ibid. p. 500. *A.* de usu astrolabii, in cod. eiusdem bibl. — ib. p. 1200. C. in cod. bibl. *Guil. Pelliserii.* — ibid. p. 1322. *E.* in cod. *Mazarin.* — In bibl. *Escorial.* cod. expositio methodica descriptionis de usu astrolabii et in alio de astrolabii usu. v. *Phier.* iuner. per Hispan. p. 177. — *Florent.* in bibl. *Laurent.* Medic. in cod. XVI. 9. cod. XXI. 1. et cod. XXV. 4. plut. 28. Vid. *Bandin.* cat. codd. gr. Laur. tom. II. p. 33. 39. et 55. *Harl.*

*De orthographia* liber et alius περί λέξεως MSS. in bibl. caesarea. Vide Nesselium parte IV. p. 130. et 141.

*De Atticis particulis* opusculum Gefnerus memorat in bibl.

Ἑλληνικὰ συγγράμματα. Suidas in Ἰωάννης.

Βασιλίδαιον, libellus περί τῶν δογματισθέντων περί τῆς αἰγίας τριάδος aduersus ea, quae de SS. Trinitate docuit in sermone catechetico Ioannes Scholasticus patriarcha CPol. (defunctus a. 577.) Vide Photium cod. LXXV.

*Contra synodum Chalcedonensem.* Meminit Photius cod. LXXV.

Περὶ ἀναστάσεως de resurrectione opus, in plures τόμους distinctum, quorum numerus apud Photium cod. XXI. excidit. In illo sententiam Origenis de corporibus resuscitatorum spiri-

spiritualibus defensavit, ut constet ex illius verbis, quae adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum Theodosius monachus, de quo Photius cod. XXII. nec. non Comas, Eugenius, Themistius, de quibus cod. XXIII.

Διατητής siue Arbitr sententiarum περί ἐνώσεως, de unione naturarum in Christo, compositus, Sergio CPol. patriarcha suadente, si credimus Nicephoro XVIII. 47. et haeresi Monophysitarum defendendae destinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damasceno de haeresibus apud Coteler. tom. I. monumentor. p. 309. vbi legas ἐκ τῆ διαλόγου τῆ Διατητῆς. Sed in noua edit. Damasceni tom. I. p. 101. Michaël le Quien Possessionum sequutus edidit: ἐκ τῆ δ' λόγου, atque ita etiam fuit in codice desideratissimi nostri Godfr. Olearii, cuius mentio in actis Erid. tom. II. suppl. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis, satis licet longis, vestigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus, septem Photius cod. L. metruit, narrans Nisiam monachum scripsisse κατὰ τῶν τῆ Φιλοπόνου κεφαλαίων ἃ ὡν διεμνημόνευσεν ἐν τῷ καλεσμένῳ αὐτῆ λόγῳ διατητῆς. Anastasii Antiocheni λόγον κατὰ τῆ διατητῆς, μάλλον δὲ διαμῆτα, laudat S. Maximus confessor tom. II. opp. p. 124. Ex Georgii Pisdiae iambis aduersus Philoponum quaedam adfert Nicephorus XVIII. 48. vbi etiam Leontii monachi librum capitum triginta, Philopono oppositum, celebrat. Fabr. Conf. supra in vol. VIII. p. 617. et in hoc vol. cap. 32. de Anastasio Antiocheno §. VII. nr. 13. — Walch. in historia haeres. tom. VIII. p. 815. sq. plura disputat de hoc opere, et primum ostendit, librum omnino habuisse dialogi formam, et quidem eam fere, quam Minucius Felix suo dedit Octauio; Philoponum induxisse loquentes aduersarium et patronum synodi atque iudicem, sub qua persona latuit Philoponus, qui controuersiam composuit. Idem Walch. Nicephori narrationem, a Philopono compositum esse librum, suadente Sergio, minus fidam nec probabilem esse suspicatur. — Excerpta ex Philoponi libro, Διατητῆς, de dogmate Seuerianorum, in cod. Barocc. CLXXXV. fin. — In cod. Syriaco XIV. Assmanni (v. bibl. orient. I. p. 613.) Io. Philoponi Diathetis, (sic,) h. e. arbitr, de verbi incarnatione: liber in capp. X. distributus: eiusdem eadem Diathetis, in compendium redacta: eiusdem apologiae II. pro Diathete, seu solutio obiectionum, quae contra Diathetem adferuntur: eiusdem de vniuersali et particulari tractatus ad Sergium presbyterum, et alia. Auctore eod. Assmanno in bibl. or. I. p. 465. Georgius, episcopus Tagritensium, circ. a. C. 580. scripsit librum unum ad Christophor. aduersus Probum et aduersus Io. Grammaticum Philoponum, et ex cod. syriaco Vaticano XXIV. plura in hanc rem exerpfit Assmannus. Harl.

Πρὸς Ἕλληνας συγγράμματα, eidem Nicephoro c. 47. memorata, haud diuersa puto a libris contra ethnicorum philosophorum dogma de mundi aeternitate, de quibus supra pag. 360. et ab opere aduersus Iamblichum, [P] κατὰ τῆς σπεδῆς ἱαμβλῆχε ἠνέπτεγα φη περί ἀγαλμάτων, imagines siue idola numina cassa esse, contra Iamblichum philosophum. De hoc scripto Photius cod. CCXV.

Aduersus haereses, πρὸς λοιπὰς τῶν αἰρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

*Κατὰ Σιβήρη, contra Severum Antiochenum.* Suid. in Ἰωάννης. Ex hoc opere puto esse κεφάλαια 17' πρὸς τὰς Ἀκεφάλους, capita XVII. adversus *Acephalos*, MSS. in bibl. caesarea teste *Lambecio* IV. p. 215. [f. p. 474. nr. 12. ed. Kollar.] Incipit: Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριστὸν, μανιχαῖζει, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριστὸν, ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολατρίζει. *Fabr.* Contra *acephalos* cap. 17. in cod. *Barocc.* XXVII. med. et in cod. LXXVI. p. 382: fragmentum. *Harl.*

*Εκμύρεσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετάς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶ εἰσιν αἱ τέσσαρες, quomodo virtutes quatuor cardinales sunt in tribus facultatibus animae.* MS. ibid. p. 216. [p. 474. nr. 13. Kollar.] Incip. *Φασὶ τινες, τί δὴ ποτε.*

*Libet Philoponi de pulsibus,* quem *Gesnerus* in bibl. commemorat et in Italiae bibliothecis MS. exstare testatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. *Thomam Reinesium.* ") Sed puto alium habuit auctorem medicum hoc nomine, aut non diversus fuit a libro de pulsibus, quem habemus sub nomine *Philareti*, latine editum ex versione *Albani Torini* *Vitodurensis*, ad calcem *Aëtii*, latine vulgati *Basil.* 1533. 8. et inter medicos principes *H. Stephani* 1567. fol. post *Aëtium*. *Philoponum* medicum ex *Paulo Aegineta* memorat *Andreas Tiraquellus* lib. de Nobilitate p. 389.

[*De febribus.* Ἰωάννης τῷ Φιλοπόνῳ, Ἰατροσοφιστῇ, περὶ πυρετῶν· πρῶτον δὲ εἰπὲν, τί ποτε πυρετὸν καλεῖται· *Mosquas* in cod. synod. CCLXX. teste *Matthaei* in notitia codd. gr. *Mosquens.* p. 168. ed. in 8. *Harl.*]

[*Ioannis Alexandrini in epidemiam Hippocratis* in cod. quondam *Petauii*, nunc bibl. *Vaticanae*, teste *Montfaucon.* in *Bibl. biblioth.* MSS. p. 96. B. *Harl.*]

[*Ioannis Grammatici compendium Galeni* libri, cui titulus a primis eius vocibus Ἐρρεῖα καὶ δεικνῶν. arab. in cod. *Norfolciano* CDXCI. f. nr. 3390. cat. MSS. Angliae etc. II. *Harl.*]

Ex fragmentis commentariorum *Philoponi* ad *Moralia Eudemiae* apud *Ioannem Cuprasium* de moral. philosophia cap. 5. locum adfert *Nic. Comnenus* in *Prænotionn. mystagogicis.* p. 205. [v. supra, ad §. VII. nr. 9.]

#### X. Index scriptorum in *Philopono de mundi aeternitate memoratorum.*

Maioribus numeris argumenta *Procli*, minoribus capita solutionum denotantur.

*Alexander Aristotelis* interpres. VI. 22. eius commentarii in libros de demonstratione, III. 3. in primum de coelo: VI. 27. sententiam philosophi quam optime inuestigavit. id.

*Anaxagoras* primus velut ex somno euigilans inter Graecorum philosophos, mundi causam efficientem

es) *Romae* in cod. *Vaticano*, teste *Montfaucon.* in *Bibl. biblioth.* MSS. p. 11. A. *Harl.*

ficientem Deum celebrauit. VI. 20. eius dogma, nullius rei naturam certam et definitam, sed pro mutua aliarum rerum comparatione quaelibet viam suam habere. IV. 11.

Quinta essentia ab Archyta ante Aristotelem inducta. XII. 15.

Aristoteles per viginti annos Platonis discipulus. VI. 27. Eius liber de mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonstratione VI. 18.

Platonis doctrinam de ideis vbique oppugnat, praecipue metaphysicorum [P] τὸ μέζον ἄλφα in hoc impendit. II. 2. iuniores Platonici dissensum philosophorum Platonis et Aristotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.

Atticus platonicus. VI. 27. XIII. 15.

Comici dictum: οἱ τασαύτη τὴς Θεὸς ἄγαν σχολὴν ὄντι τὸ κακὸν καὶ τὰ γὰρ τὸν νόμον ἐκείνῃ XVI. 4.

Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide et infra, in Orpheo.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφὸς, παρὰ μέρος κοσμοποιῶν, qui per vices mundos efficit. πλὴν δὲ, πολλάκις ἐκείνος, δις δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orpheo.

Ephorus historiae initium sumit ab Heraclidarum descensu. VI. 18.

Epicureorum deum tollentium impietas. VI. 18.

Euclides. VI. 21.

Euripides. IX. 3.

Eusebius Caesariensis proluxa fragmenta philosophorum excerpfit. VI. 27.

Galenus medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἱατρῶν, ἐν τῇ διαγνωσικῇ. IX. 2. ἀντὶ φυσικῶ-  
τατός τε καὶ ἔδεν ἥττον τῆς ἰδίας ἐπισήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἡρεβωκῶς θεωρή-  
ματα. ἐν τετάρτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματείας XVII. 5.

Heraclitus. II. 2. eius opinio, Solem semper gigni. XIII. 15. omnia esse in motu et fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari et interire per vices. VI. 27. Ἡράκλειτος τὴν διζῶν Plato. II. 2.

Hesiodus. Vide in Homero et Orpheo.

Hippocrates. VII. 17.

Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Hesiodus et Homerus pulsi civitate a Platone. XVIII. 10.

Homero oriens, mundi dextera, sinistra occasus. VI. 24.

Manichaeorum duo principia, deus et materia. XII. 2.

Minos et Rhadamantus legiaetores. XVIII. 8.

Oracula XVI. 4.

Orphei versus de Deo et mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orpheus et Hesiodus theologi,

ac Plato mundum ortum dieunt: procreari et interire per vices Empedocles, Stoici et Heraclitus: ortum et interire, Democritus. VI. 27.

Plato saepissime citatur. Eius epistola ad Dionysium Syracusanum de omnium rerum causa. VI. 18. XVIII. 10. ad Perdiccam. IX. 4.

eius dictum: *εἰ μὴ σὺ σαυτὴ ἀέσσης, ἀλλὰ λέγοντα μὴδέποτε πισεύσης.* XI. 8.

[P] Aristotelis dictum initio Ethicorum: *Amicus Plato, sed magis amica veritas.* II. 2. VI. 8. VII. 2.

Platoni non in omnibus credendum: cum saepius a vero aberrasse IX. 1. seqq. fabulis libenter vsus. XVIII. 8. seqq. *εὐαντόν συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ.* XIII. 12.

Plotinus. I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. *ἐν τῷ περὶ νοητῶν ἢ περὶ ἀγαθῶ.* II. 5. IV. 16. *ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ.* XIII. 15. *καλῶς ὁ Πλωτῖνος ταπεινολόγηται.* XVI. 4.

Poëtarum de Deo sententiae. XVI. 4. de Diis *μυθολογήματα.* XVIII. 8.

Porphyrri Phoenicis commentarii in Timaeum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus. XIII. 15.

Proclus Platonis διάδοχος. XVIII. 4. *ἐν τῷ περὶ Φωτός.* I. 7. *ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν θεῶν καὶ πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων.* II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. *ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγέγραπται ἐπίσκεψις τῶν πρὸς τὸν Πλάτωνα Τίμαιον ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἀντισημένων.* II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 27. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timaeum Platonis. VI. 8. liber quintus IX. 11. in Phaedrum. VII. 2. 3. 4.

Protagorae dogma, nihil certi ac definiti naturam habere. XI. 14.

Orbis ἀναστροφῆς a Ptolemaeo repertus. XIII. 18.

Pythagoreorum aënigmata. VI. 24.

Stoicorum et Pythagoreorum sententia de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi intellectu. VI. 27.

Tauri, platonici, commentaria in Timaeum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo. XIII. 15.

Plato sua ex sacris litteris, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλεξάμενος, ὡς καλῶς τινες τῶν ἡμετέρων ἐπεσημάναντο. VI. 28.

Οἱ παρ' ἡμῖν Θεολόγοι, sacri scriptores. I. 3. *Θεὸν λόγιον.* VI. 4. cum propheta (Mose) colloquens Deus. VI. 7. *οἱ τῷ κατ' ἡμᾶς λόγῳ διδάσκαλοι.* VI. 27.

Theologi gentium, supra in Orpheo: circulum lacteum, animarum sedem esse pronuntiabant. VII. 20.

Graecorum Theomachi potius, quam theologi, qui deum res singulas novisse et perspectas habere negarunt. XVI. 4.

Theophrastus. VI. 21. XIII. 15. *ἐν τῷ περὶ Φυσικῶν δοξῶν.* VI. 8. et 27.

Timaeus docet mundum γεγονέναι, καὶ γὰρ φέρεται αὐτῷ σύγγραμμα περὶ τοῦ παντός ὡς γένεσθαι. VI. 8. *ἀπὸ τοῦ μινύτατος.* VI. 7.

*Index*

[P] *Index scriptorum in universis Philoponi ad Aristotelem commentariis memoratorum, con-*  
*firmatus a me ad paginas, vel, ubi hae deficiunt, ad subsignatas in ima pagina litteras*  
*graecarum editionum, et in metaphysicorum libros, ad paginas editionis, quae sola*  
*exstat, latinae.*

Αἰν priora, ΑΑ in posteriora analytica, Αη. de anima, G. de generatione et interitu, GG.  
 de generatione animalium, M. in metaphysica, MM in meteora, P. in libros  
 physicorum denotat.

Abderitanae voces *τρεπή, διαδιγῆ, εὐσμός.* An. b. 14. M. 3. G. 7. P. c. 15.

Aegyptiorum observationes astronomicae. MM. 96. b. 97. b.

Aeschylus, Hippocratis Chii discipulus. MM. 94. b. 96.

Ajax Telamonius et Oilei. G. 30. *Αἶας μεγάλουχος.* ΑΑ. 94. b.

Alcmaeon. An. b. 16. Pythagoreus. An. c. 8. M. 3. Crotoniates. Gg. 66. b. scripta eius  
 negat se habuisse Philoponus. An. c. 8. *ἔτε γὰρ συγγράμματα τῶν ἀδελφῶν τέτων*  
*πρόχειρα ἡμῶν ἔσιν.*

Alexandri magni ad Aristotelem epistolae. *Λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλα*  
*γράφειν, ὡς ἕτεροὶ φασὶν ἐκ Βαβυλωνος, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σώματος ἐτίθει*  
*φασὶν εἶναι τὸν βραχόν.* MM. 79. b.

Alexander An. a. 10. 11. 16. b. 1. 3. 12. c. 8. 14. 15. d. 14. e. 9. 10. f. 3. 8. g. 2. 3. 7. 11. 13.  
 15. h. 4. 8. 10. i. 5. k. 16. l. 8. m. 10. o. 12. q. 2. 3. 4. 5. 8. 10. 11. 12. 13. r. 11. f.  
 5. 7. 8. 9. MM. 77. a. b. 78. b. 80. b. 81. 82. b. 85. 86. b. 87. a. b. 88. 90. 93. b. 95.  
 99. a. b. 101. b. M. 2. G. 3. b. 4. 6. 13. b. 14. 19. 23. 28. 31. a. b. 49. b. 52. b. 55. b.  
 57. 59. b. 64. 70. P. b. 16. i. 14. m. 18. t. 1. 4. A. VII. b. LIV. b. LXXIII. b. LXXIX.  
 XCIV. b. CVIII. b. AA. 3. b. 11. 15. b. 27. b. 31. 35. b. 38. 40. 42. 52. 57.  
 b. 72.

Aphrodisiensis. A. V. b. G. 18. b. An. a. 5. q. 2. *ἐν τῷ ὑπομνήματι.* An. o. 9. *ἢ*  
*τινι μονοβίβλῳ.* A. XXXIII. b.

Peripateticus. An. c. 14. 15. Sofigenis discipulus. A. XXXIII. b.

Μὴ πολεῖν ἔξιν μαθηματικὴν ἔχων. ΑΑ. 35. b.

Ἀριστοτελικός. MM. 83. *ὁ ἐξηγητής.* G. 15. 19. b. 48. 50. b.

Ωὗ φίλον ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἐντυγχάνειν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ ὑπομνήμασι. ΑΑ.  
 d. 6. *ὑπόμνημα* in libros de coelo. MM. 87. b.

Ἐξηγᾶται πάντῃ προσφῶς. An. c. 5. *προσφῶς* G. 4.

Liber singularis de anima: *ἔγραψε δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ἴδιον βιβλίον.* [P] An. c. 8.  
*sententiam suam de anima venditare volens, Aristotelemque sibi consentientem*  
*inducere,*



inducere, commentarium in eius libros de anima scripsit, notante Plutarcho (Atheniensi). A. a. 10. inuitus animam immortalem cogitur confiteri. An. e. 8.

Ammonius philosophus. An. o. 13. q. 3. Ammonius Hermei, ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος. MM. 101. b. *ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ ἐρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε διδάσκαλος.* A. VII. b. magister Asclepii. M. 4. noster philosophus. id. καθάπερ φιλόσοφος ἔλεγεν, intellige Ammonium AA. 35. b. vt 57. b. ἃ μὲν ἐν φιλόσοφος ὑπέκεινεν - - ἐμοὶ δ' ἔδοκε καλῶς τε θᾶσθαι ἢ ὑποτιγμῇ. et 72. ἔλεγε δὲ ὁ φιλόσοφος, μὴ καλῶς λέγων τὸν Ἀλέξανδρον. et A. LXXXI. b. πρὸς ταῦτα ἀπολογούμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν.

Ad Anatomias prouocat Gg. 6. b.

Anaxagoras An. b. 16. c. 1. 5. 7. 9. f. 4. q. 5. 6. MM. 79. 106. a. b. 107. M. 2. a. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 15. 17. 25. b. 43. 47. b. 49. a. b. 50. b. 53. Gg. 17. 72. 81. b. 83. b. 93. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. 6. b. 29. a. b. 43. 62. b. 63. b. P. a. 1. 10. 11. o. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. f. 12. g. 10. h. 13. k. 14. l. 2. m. 2. AA. 29. talia esse entia, quælia existimantur. M. 15. docens, esse aliquod medium inter contradictoria, facit omnia falsa. M. 17. aduersus Anaxagoram Aristoteles scripsit librum περὶ ατόμων γραμμῶν, ostensurus, ὅτι ἀδύνατον ατόμου εἶναι μεγέθη, magnitudines non posse esse indiuisibiles. P. m. 8.

Anaximander. An. c. 5. M. 41. 49. G. 3. 46. 53. 54. 13. P. a. 10. e. 1. d. 7. l. 2. 12. 13.

Anaximenes. An. a. 4. c. 5. 7. G. 3. 46. P. a. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. d. 7. l. 2.

Andronicus Rhodius. An. a. 13.

Antiphontis quadratura circuli. P. a. 13. AA. 26. 33. de natura sententia, P. f. 3.

Antisthenes. M. 23. b.

Antisthenii. M. 34. b.

Apollonius poëta. A. XXX. b. (Rhodius.)

Apollonii Pergæi demonstratio cubi duplicandi. AA. 24.

Aratus. An. f. 7. MM. 76. b. 85. b. b. 100. b. 103. AA. 36. b. ἐν διοσημάκῳ. MM. 100.

Archelaus. An. b. 16.

Archimedis quadratura circuli. AA. 26.

Archinus, Theophrasto antiquior. M. 67.

[P] Archytas. M. 34.

~~Aristarchus~~ Aristarchus. MM. 97.

Aristarchus. Vide infra, Mathematicæ.

Aristippus sophista vituperans scientias. M. 8. b.

Aristophanes ἐν ἐκκλησιαζούσῃ. G. 6.

Aristote-

Aristotelis τὰ περὶ τ' ἀγαθῆς ἐπιγραφόμενα περὶ φιλοσοφίας λέγει· ὅ ἐκείναις δὲ τὰς ἀγραφὰς συνάσας τὴν Πλάτωνα ἰσορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, ἔτι δὲ γνήσιον αὐτῷ τὸ βιβλίον ἰσορεῖ ἐν ἐκεί τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ πᾶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξαν. An. c. 2.

Aristoteles ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας scripsit, Orphici non esse, quae sub eius nomine feruntur carmina An. f. 5. ἀγραφὰ τὴν Πλάτωνα δόγματα καλεῖ διαίρεσεις. G. 50. b. ἐκ τῶν ἀγραφῶν Πλάτωνος συνάσας ἰσορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. G. 7. P. n. 8. ii. τὴν ἐν κοινῇ λεγόμενὴν λόγον λέγει αὐτῶν καὶ τὰς ἀγραφὰς αὐτῶν συνάσας πρὸς τὰς ἐταίρας, ἢ τὰ ἐξωτερικὰ συγγράμματα, ὧν εἰσι καὶ οἱ διάλογοι ὧν ὁ Εὐδήμος, ἀπερὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὰ κέκληται, ὅτι ἔπρος τὴν γνήσιαν ἀπερατάς ἐγράφη, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν. An. c. 2. Vide infra in Platone.

Aristotelis modestia, libenter cedens certiora observantibus. Gg. 7. πανταχῶς φιλολογημέτης ὁ φιλόσοφος. A. XVII. b.

Animam immortalem statuit. An. e. 8. 10. f. 7. μάταιοι οἱ ὑπονοήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν αὐτὴν δόξασαν· ii. anima ἄλογος, ἐντελέχεια, a corpore inseparabilis; sed anima λογικὴ separabilis et immortalis. f. 8. Deum carissimum. G. 66.

Ἐν τοῖς ἀποδακτικοῖς. P. a. 7. f. 2. 8. i. 4. p. 16. A. LXXV. b. An. a. 2. ii. 13. g. 10. k. 4. q. 14. M. 9. 10. 13. a. b. Gg. 60. G. 23. b.

Φασὶν ὡς τεσσαράκοντα εὐρέθη τῶν ἀναλυτικῶν βιβλία ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ τὰ τέσσαρα μόνον ταῦτα ἐκρίθησαν εἶναι Ἀριστοτέλους. A. IV.

Περὶ γενέσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν συλλογισμῶν. A. LXXXV. b.

Περὶ ἀνάπνοης καὶ ἐκπνοῆς. An. m. i. Gg. 8.

Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. Gg. 54. 105. b.

Περὶ ατόμων γραμμῶν liber a nonnullis tributus Theophrasto. G. 8. b. περὶ αἰσθητῶν μεγεθῶν. G. 37. adversus Anaxagoram. P. m. 4.

Περὶ ζώων μορίων. Gg. 74.

Περὶ γενέσεως ζώων. An. a. 5.

Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. P. a. i. 9. f. 7. 10. h. 8. k. i. l. 7. m. 2. An. a. 10. b. 9. c. g. f. 2. g. 11. h. 12. 15. 16. i. 2. 3. 4. 5. 6. n. 11. M. 4. b. Gg. 59.

[P] Περὶ ἐρμηνείας. An. a. 16. b. 6. g. 6. p. i. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXXI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro supposito scripto habuit Andronicus Rhodius. An. a. 13. b. 4.

Eudemus dialogus (de animae immortalitate). An. c. i. 2. 3.

Περὶ μεγάλων ζώων, An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. i. G. 3. b. 10. b. 19.

Aristotelis: *περὶ ζώων ἰσότητος*. An. h. 11. f. 5. M. 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. B. 80. b. G. 1. 18. b. P. a. 1.

Ad Diarem epistolae. k. 2.

*Ἐν τοῖς ἡθμοῖς*. An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74. *ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας*. P. f. 15.

*Περὶ κινήσεως*. (libri posteriores physicorum) P. a. 1.

*Ἐν κατηγορίαις*. An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. B. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.

*Περὶ μετάλλων* mentio post alia scripta physica Aristotelis. MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.

*Μετὰ τὰ φυσικά*. AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h. 7. 9. librum secundum metaphysicor. nonnulli tribuerunt Pasicrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inscribunt κ'. M. 2. 45. *ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα*. AA. 73. b. in metaphysica Aristoteles *θεολογᾷ φυσικῶς*. P. a. 3.

*Μετέωρα*. An. B. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.

*Ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην*. An. f. 15. respiciuntur, quae lib. r. de anima aduersus Xenocratem disputauerat Aristoteles. Sic *ἐν τῷ περὶ σφρήσεως*, *ἐν τῷ περὶ αἵφης λέγων*, est in his ipsis libris de anima, l. 4. m. 10.

*Περὶ ἀερανῶ*. P. a. f. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2. 4. A. LXII. b. G. a. 7. 8. b. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.

Librorum de coelo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.

*Ποιητική*. An. h. 12.

*Problemata*. Gg. 99.

*Sophistici elench.* AA. 3. a. 5.

*Topica*. M. 26. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.

*Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρεως*. An. r. 13. Gg. 104. b.

*Φυσικά*. An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 12. 13. 14. e. 12. g. 1. 4. 8. b. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. p. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. f. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 53. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17. [P] 18. 19. b. 20. b. 30. a. b. 31. a. b. 40. 41. 46. 47. 60. 64. a. b. 66. b. 67. 69. b. AA. 67. b. 73. b. 88. b. 89.

*Περὶ φυτῶν*. G. 1. P. a. 1.

*Περὶ ψυχῆς*. M. 8. 10. b. 30. Gg. 36. b. 40. b. 44. G. 66. b.

Aristotelis *λόγοι ἐξωτερικοί*. Infra in Iohanne.

- Οἱ ἀριστελετικοί. An. f. 8.
- Ὡς ἀποδεδεικται ἐν ἀριθμητικοῖς λόγοις. An. o. 6. Arithmetici. M. 55. b. 56. b. 64. P. k. 13.
- Arrianus ἐν τῷ περὶ μετεώρων. MM. 79.
- Asclepius. M. 4.
- Astronomi. An. k. 7. AA. 40. eorum opinio, Iulem centies maiorem esse terra. An. p. 12. eorum praedictiones. MM. 76. b.
- Atlas habens coelum. M. 22. b.
- Atræus astronomus, qui obseruauit primus planetas contrario ceteris stellis motu ferri. MM. 100. b.
- Οἱ Ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. 9. 10. m. 15. Themistium intellige.
- Attice, πρῶτον εἰπῶν πρὸ πρῶτον εἰπῶν γὰρ. A. IV. b.
- Autolycus περὶ κινημένης σφαίρας. AA. 66. b.
- Brylonis quadratura circuli. AA. 26. b. 33.
- Caeneus sophista, qui dixit ignem augeri πελαπολασίαν ἀναλογία. AA. 35. b.
- Callippus astronomus. M. 51. b. 52.
- Callias pro quolibet homine. M. 5. b. 22. 26. b. 28. 30. b. 33. AA. 30. b. etc. Sic Cleon. M. 32. A. LXVII. a. b. Callippus. 32. b. Alexander. 37. b. Gg. 19. b. Plato. Gg. 102. Ajax et Therfites. Gg. 116. b. Dio. A. XXXII. b. Socrates. 42. b. Gg. 3. b. 5. 44. b. 51. 57. 87. b. 88. G. 24. b. 25. 70. etc.
- Chaldaei. M. 67.
- Christiana doctrina. ἔτε Πλάτωνι δοκεῖ τὸ τὸν Θεὸν εἶναι ὄντα, ἔτε τοῖς εὐσεβεῖσι δόγμα-  
-σιν. An. q. 7.
- Christo vero Deo nostro gloria. M. 67. b.
- Comoedia vetus. AA. 35.
- Coriscus musicus. M. 18. b. AA. 60. 61.
- Cratylus. M. 3. b. Heracliti discipulus. M. 15. b.
- Critias vnus e XXX. tyrannis. An. a. 4. Socratis discipulus: nihil scripsit praeter πολιτικός ἐμμέτρους. An. c. 8.
- Critias sophista, diuersus a tyranno, cuius versus αἶμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιον ἐστὶ νόη-  
μα. An. c. 8.
- Damascius. MM. 86. b. 99. b. 104. b.
- [P] Democritus, An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f. 4. MM. 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 25. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg. 47. b. 48. b. 58. b.

58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. b. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 28. a. b. 29. a. b. 32. 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. P. a. 1. 10. 11. c. 12. f. 13. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. AA. 29.

Eius vocabula: *ῥυσμός* figura, *τροπή* positio, *διαθῆκη* ordo. [Cf. Abderitanae voces.] An. b. 14, nihil esse verum vel nobis certe obscurum. M. 15.

Eius dogmata *πιθανώτερα* Platonici. G. 6. b. Empedocles cogitur, Democriti atomos admittere. G. 36. b.

Οἱ περὶ Δημόκριτον γεγυμνασθέντες τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. G. 6. b.

Οἱ Δημοκρίτεοι. An. b. 16.

Dialectici et sophistae amicti philosophi figura. M. 12. b.

Diares Aristotelis amicus. An. k. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 29. b. 46. P. a. 10.

Empedocles. An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc adparet, Philoponi tempore iam perdita Empedoclis scripta,) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 31. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. E. a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus. An. d. 16. *σφαῖρος* Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b. G. 5. 59. P. a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

Eius versus de ossium formatione expositi. An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi sententia, Damascio probata, animas per viam lacteam lustratas in coelum ascendere. MM. 104. b.

Encyclia *μαθήματα*. AA. 35.

Οἱ Ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι. A. IX.

Epicharmus. M. 15. b.

Epicurus. An. d. 4. e. 1. G. 3. b. P. a. 10. AA. 73. b.

Eratosthenes Cyrenaeus de terrae perimetro. MM. 79.

Esaiae prophetae locus respicitur. An. k. 3. *ὄντες τὴν Φαίτην*.

Euclides. An. g. 11. *Εὐκλείδης στοιχεῖα*. AA. 4. b. 26. *Ἐν τῷ τρίτῳ γεωμετρίας*. AA. 85. b. *δεκατρία βιβλία*. P. f. 8. *δεδομένα*. AA. 4. b. *τὰ ἀριθμητικά*. P. f. 8.

[P] Eudemus, infra in Theophrasto. Eudemi frater Pasocrates. M. 7.

Eudoxus M. 51. b. 52.

Euripidis versus de Phaëthonte. MM. 1000. b.

Herytus

Eurytus pythagoreus. M. 66. α. b. 1. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Οἱ ἐξηγηταὶ Ἀν. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. f. 8. P. K. 20. 2. 7. 12. ἈΑ. 65. ἀπαξάπαντες ἐξηγηταί. ἈΑ. 64. b. τὸ τοῦ τῶν ἐξηγημένων ἐστίν. Ἀν. c. 3. Varias lectiones exemplarium, τῶν τῶν ἀντιγράφων. Ἀν. k. 20. 3. g. 15. c. 4. m. 10. r. 5. f. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14. h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. 8. 14. 11. b. seq. ἈΑ. 11. 25. 34. 51. b. 56. 58. b. 91. b. 93. ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων. P. m. 19. γραφικὸν πταίσμα. G. 16. b. γραφὴ φερόμενη ἐν τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀντιγράφων. P. r. 14.

Οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ θεὸς ἰάμβλυσεν. A. VIII. b. τῆς ἐξηγῆται. τὸ τοῦ χωρίου, σοφιστικώτερον. ἈΑ. 20. b.

Οἱ ἀττικοὶ ἐξηγηταί. Ἀν. a. 10. b. 5. 7. (Themistius) g. 10. m. 15.

Οἱ ἐκ τῆ περιπάτου ἐξηγηταί. Ἀν. c. 14. 15. (Alexander Aphrodif.).

Οὐ γενεαὶ ἐξηγηταί (Maimon.) Ἀν. o. 9. Aristoteles libro de generatione et corruptione et eius ὑπομνηματίζας. P. a. 9.

Galenus. vide infra, medici.

Οἱ Γεωμέτραι (Euclides) Ἀν. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. ἈΑ. 10. 29. 33. 40. 53. 81. b. δέκατοι ἐν γεωμετρίας. Ἀν. c. 6. P. m. 4. Geometrae M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.

Geometrica exactiora astrologiciis. M. 24. ἈΑ. 66. b. σοιχεῖα τὰ ἀναπόδεκτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ γεωμετρίαν ἀποδείκνυνται. ἈΑ. 67.

Gothos, omnes septentrionales vocare mos, Γότθας τὰς βορρᾶς πάντας προσωγορεύον αἰσθασιν. MM. 106. b.

Heraclicorum gens. M. 44.

Heraclicus Ponticus. Ἀν. u. 14.

Heraclitus. Ἀν. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3. b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Ephesius 46. 53. simul vera docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.

Hermogenes. Οἱ περὶ ἰδέας λόγους γεγραμμένος. Ἀν. f. 15.

Hennotimum sequutus Anaxagoras mentem dixit esse efficientem rerum causam. M. 2. b.

Herodotus (Heracleota). Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.

Herodotus in vita Homeri. ἈΑ. 34. b.

Hesiodus. Ἀν. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 2. 4. 50. a. Theologus. 50. b. 53. b. ἐν ἀσπίδι. ἈΑ. 82.

[P] Hippasus Ἀν. c. 6. G. 46. P. a. 10.

Hippocratis Chii mathematici de cometis sententia. MM. 94. b. 96. a. b. 99. 100. Eius quadratura circuli. 94. b. P. a. 13. ἈΑ. 33. b.

Hippocrates medicus. Ἀν. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. γυναικία. Ἀν. r. 9.

Θοοο 3

Hippon:

- Hippocr. An. a. 4. c. 7. athen. An. c. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.
- Homerus. An. b. 16. pag. 3. 4. MM. 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2. eius versus An. m. 3. p. 6. f. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi σφώτατον adpellat. Τέτλαθι δὲ καρδίᾳ An. c. 10. Τούτῃ φιλῇ κεφαλῇ. q. 12. μέλας θανάτου. q. 16. ἐν ἀγαθῷ πολὺ καρτερία. P. c. 13. βάσκι' ἔσθ' AA. 80.
- Homeri expositores. M. 67. Ilias, λόγος dicitur ab Aristotele, a Philopono συγγραφή. AA. 84. b.
- Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.
- Homero a quibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.
- Homero dextra pars mundi, ostens. P. m. 4. 5.
- Iamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VII. b.
- Ioannis Philoponi commentarius in Phaedonem Platonis. Διδασκαὶ ἱκανῶς ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδωνα. AA. 47. b.
- In libros Physicorum. Εἵπομεν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει. AA. 89. ὡς πλατύτερον ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει ἔπομεν. An. b. 14. δέδοκται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τῷ τόπῳ λόγοις P. f. 12. ad octavum physicorum librum ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνῃ τῇ βιβλίῳ εἰδείξαμεν P. f. 11.
- In librum περὶ ἐρμηνείας. M. 13. b. ὡς ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας ἐμάθομεν. A. VI. b. X. XXI. b.
- In Categorias. Εἴρηται δὲ ἐν κατηγορίαις, ὅτι ἐξωτερικοὶ εἰσὶ λέγῃ οἱ μὴ ἀποδοκτικοί, μηδὲ πρὸς τὰς γνησίας τῶν ἀκροατῶν εἰρημένοι, ἀλλὰ πρὸς τὰς πολλὰς ἐκ πιθανῶν ὠρμημένοι. P. f. 4. ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ ἀντιστροφῶν λόγῳ. A. XXVII. b. respicit quae dixerat XVI.
- In quinque voces Porphyrii, ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς εἴρηται. AA. 91. b. δέδοκται ἐν εἰσαγωγαῖς. A. VI. b. κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ παραδεδομένην ἡμῖν μέθοδον. P. g. 5. εἴρηται ἐν τοῖς λογικοῖς σκέμμασι. P. i. 6.
- In historiam animalium M. 63. εἴρηται μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ ζῴων μορίων ὑπομνήματι. Gg. 27. b.
- Τὴν ἀκριβῆ τῇ χωρίῳ ἐξήγησιν δοκεῖ καλῶς ἔχειν ὑπερθέσθαι, ἕς τ' ἂν ἐντύχοιμι καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. ἔδεν προῖναι περὶ χρήσεως ὀνομάτων ἐπὶ πολὺ διατείνεσθαι, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπτομένης. [P] P. h. 2. ὡς πρὸς φιλοσόφους δὲ λέγω, ἀλλ' ὅχι ὡς πρὸς γραμματικούς. A. VIII.
- Ioannis Philoponi amicus. ἦν γὰρ ἐμὸς συνήθης τις τὴν τέχνην ἰατρικὴν, καὶ ἐμὲ ἀναγινώσκοντος, etc. Gg. 105. Philoponi praeceptor Ammonius, supra in Ammonio.
- Tempus, quo scripsit Philoponus P. f. 3. Φαμέν γὰρ εἰς τὴν ἐκείνην νῦν καὶ ἐν αὐτὸν καὶ μῆνα καὶ

καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν, Διοκλητῆαν ἔτος γὰρ, μῆνας Πενήκων, ἡμέρας δακτύλου.  
Confer, quae notavi supra p. 359. ed. vet.

Ion Chius ὁ τραγωδοποιὸς elementa statuit ignem, terram et aëtem. G. 46. b.

Italici, Pythagorei. MM. 94. M. 3. b. 4. 12.

Leucippus. An. a. 4. b. 14. d. 4. M. 2. b. 50. b. 51. b. G. 2. 3. a. b. 5. b. 6. b. 36. a. b. 37. 40.  
P. 2. 101. n. 1.

Λογογράφος proprius trochaeus, cantoribus dactylus. M. 67.

Lycophron Iophilla. M. 35. b.

Megi. M. 65. b.

Marinus philosophus. An. q. 10. 11.

Mathematici. An. k. 7. M. 8. 45. P. h. 7. demonstrant, solem centies septuagies terra maiorem. MM. 80. 101. solum quoque maiorem terra, 80. plura ibi ex Aristarchi libro non nominato de solis et lunae distantia. Docent, videre nos emissionem radiorum, non immisionem. Gg. 107. b.

Medorum belli Atheniensibus illati caussa, Sardinum oppugnatio. AA. 85. b.

Medici An. b. 14. c. 9. i. 3. 7. l. 3. m. 10. n. 11. r. 15. f. 3. Gg. 110. b. G. 38. P. l. 1. AA. 40. 94. b. animam κράσιν pronuntiantes. An. a. 15. ἐπεθαι ταῖς κράσεσι τῆ σώματος τὰς ψυχῆς δυνάμεις. b. 7. αἱ περὶ χρεῖας μορίων, τῶν αὐτῶν πραγμάτων. h. 4. εἰς οὐδὲν τε τὰ ἰατρικὰ γεωμετρικῶς ἀποδείξαι. AA. 58. b.

Megarici. M. 36. b. vide Zeno.

Melissus. M. 2. b. 3. P. a. 9. 11. 12. 13. 16. b. 6. 7. 8. 9. c. 11. 3. e. 6. m. 13. 9. 10. p. 13. 16. q. 5. Melissi argumentum. P. b. 4. 5. Φορτικώτερον argumento Parmenidis. 7. ἐν τοῖς πρὸς ἀλήθειαν ἐν εἶναι λέγων τὸ ὄν, ἐν ταῖς πρὸς δόξαν δύο φησὶν εἶναι ταῖς ἀρχαῖς τῶν ὄντων, πῦρ καὶ ὕδωρ. P. b. 6.

Menander. MM. 98. b. Φαεὶ γὰρ νῦν τῷ γεγενη καλῇ. Sed AA. 95. pro Μένανδρος videtur legendum Μαίανδρος.

Menedemus Eretrienſis P. b. 3.

Metrodorus. P. n. r.

Micalus musicus, A. LXXX. b. LXXXI.

[P] E Mose, sacro scriptore, ἔπε καὶ ἐγένετο. An. q. 16.

Νηφστῆρας. M. 25.

Numenius omnem animam putavit separabilem a corpore, deceptus verbis quibusdam Platonis in Phaedro. An. a. 5.

Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.

Orpheu.



Orpheus. μή δοκῇ Ὀρφείῳ εἶναι τὰ ἔπη αὐτοῦ καὶ αὐτὰς (τὴν Ἀριστοτέλῃ) ἐν ταῖς περὶ φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei versus de Hericoraeo. M. 65. b.

Ὅτι χρὴ ταῖς πῶν παλαιῶν ἀποφάσεσιν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς ἀποδείξεις κομίσαι. Non fas, in veterum pronuntiatis acquiescere, sed rerum singularum demonstrationes quaerere oportet. An. a. 6. Aristoteles solet prius veterum opiniones exponere et examinare. G. 2. b. 5. b. 28. f. 320a. b. 40. P. f. 4. Veterum modi explorandae fecunditatis. Gg. 58. prisci multa de diis per fabulas. M. 52. saepe corruptas tradunt artes a diluviis. 52. b. tempus quibusdam priscis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τῶν ἔρανον. P. 11. i. 4. ἔρανος illis totus mundus. G. i. ignorantia dialecticae non raro a veritate aberrarunt. P. e. 3. Πολλοὶς διαβρῆδην μὲν πολλὰς ἐκ εἰρητῆς τι τοῖς παλαιοῖς, ἐκ τῶν εἰρημένων δὲ ἐστὶ συλλογίσασθαι, An. c. 10. οἱ παλαιοὶ l. 15. p. 5. 6. MM. 477. 102. b. etc. εἰ προσδιώρισαντο. A. h. 2.

Parmenides. M. 2. b. Kenophanis discipulus. M. 3. a. b. 14. 13. 15. 22. 53. b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. 1. 7. c. 6. 9.

Ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν. ἔλεγεν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρὸν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.

Parmenidis discipulus Zeno. Infra Zeno. Laudat Parmenidem Plato et patrem adpellat. P. b. 8.

Parmenio, ex quo refertur demonstratio Apellonii Pergaei de duplicando cubo. AA. 24.

Paron pythagoreus. P. t. 13.

Pasocrates, Bonae F. Rhodius, frater Eudemi, Aristotelis auditor, ei tributus a quibusdam liber secundus metaphys. M. 7.

Passon sculptor. M. 38. b.

Peripatetici. An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum scolae siue catenae rerum praedicamentales. ibid.

[P] Pherecydes, Pythagorae praeceptor. M. 65. b.

Οἱ φιλεγκλήμονες, qui libenter alios reprehendunt. A. o. i.

Philippus comicus. An. d. 4.

Philosophi τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ὄργανον λέγουσιν τῆς ὀρέξεως. An. f. 3. videntur πέντε διδασκαλικῇ. AA. 4.

Phrynes musicus. M. 7.

Physici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. i. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b. G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. etc.

Physiognomones. An. c. 7. Gg. 90. b.

Pittacus. A. CXIX

Plato.

Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4. e. 1. 2. 5. 7. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11. 12. 13. 16. s. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b. M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64. a. b. 65. 66. Gg. 35. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46. b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15. d. 1. 16. e. 10. f. 46. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16. A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.

Pythagoricus. P. c. 4. k. 11. An. d. 6. solis verbis quandoque a Pythagoreis dissentiens. M. 3. b. Pythagoreos sequutus P. d. 8. ante eius scholam inscriptum: *ἀγεωμέτρητος μηδὲς εἴπω*. id. reprehensus *ὅτι κατεμαθηματικεύοντα τὴν φύσιν*. An. p. 1.

Cratyli familiaris. M. 3. b.

Ab Aristotele verbis tantum dissentit. An. c. 11. *ταῖς μαθήμασιν ἐχολακῶς*. G. 7. *ἐκ ἀγεωμέτρητος*. G. 47. Delius interpres oraculi de duplicando cubo. AA. 24. Θεολογῶν. P. g. 1. eius infinitum *μέγα καὶ μικρόν*. P. k. 11. 13. *ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασι, ταῦτα ἐν ταῖς ἀγράφοις συνθέστας τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν αὐτὸ καλεῖ*. Τας δὲ ἀγράφους συνθέστας τὴν Πλάτωνα αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀνεγγραφέντα. P. n. 8. 11. de Platonis ἀγράφους συνθέστας supra, in Aristotele.

Platonis ideas Aristoteles vocat *τερετίσματα*. \*) AA. 53. b. *ἰσορροπῶν δὲ ὅτι καὶ ζῶντος Πλάτωνος κατερετάτα παρὶ ταῦτα τὸ δόγματος ἐνέστη ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτῳ. Καὶ φαίνεται γὰρ τῷ αὐτῷ ὅτι Πλάτων ἐ λόγους [E] ἀπλῶς ἐν τῷ δαμύργῳ ἔχοντας λέγων ἑκάστῃ τὰ εἶδη, ἀλλ' αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ὑπερεῖναι δίδας, καὶ εἶναι τι αὐτοῖς, καὶ αὐτοῖς καὶ τὰ ταῦτα*. 54.

Cratilo. MM. 79. b.

Gorgia. An. a. 10. AA. 4. 12.

Hippias. M. 29. b.

Legibus. An. b. 16. c. 12.

Menone. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 57.

Parmenide. M. 40.

Phaedone. An. a. 1. 10. 35. e. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 62. b. 63. P. a. 1. A. IV. 1. 5.

Phaedro. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 14. 16. f. 2. A. IV. b.

Politica siue de rep. An. o. 6. r. 9. 11.

Politico.

\*) Philop. *τερετίσματα* καλεῖται τὰ ἀρετάματα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἀνθρώποι εἶναι ἀνθρώποις ὅτι ἀνθρώποις τῶν ἁπάντων.



2000-0000

**J. H. W. A.**

[illegible]

luffi 'libro' probavit 'de' 'de'

9. Theo in Ptolemaei syn-

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

10/17/77

1997-1998

4. 65. b.

16. f. 4. MM. 94. a. b.

b. 41. 49. 50. b. 53. a. b.

1950-1951

кто Ан. д. 6.

1900-1901, Aug. 11.

**P. A. S.**

Φιλοσοφίας Αθ. ε. 2. 3.

... ..

*Chlorophyll*

ΜΕΤΕΒΟΛΕΣ ΤΩΝ ΨΥΧΑΙΣ

100-00501 Xmas Eve  
100-00501 Xmas Eve

Pythagorae et Plato *ἡγεμόνων*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

mine, quibus Titianibus et

g. 105.17 of M. 1112

24 (continued) - 1960

*Chlorophyll*

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

SECRET

ἡ Διὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν

M. 55. b. mafficus. M. 26.

... ..

G. 15. b. P. b, 2, etc.

...and the ...

**Sopho**

Sophocles. An. m. 6. et 3.

Sofigenes, Alexandri Aphrodisi praeceptor. A. XXXII. b.

Spenippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.

Sine spiritibus et accentibus, veteres codices exaratos, colliges ex An. f. 2. *δυσίως ἀνάγνωθαι* sine interpunctionibus, AA. 8. *ὑποσκήτιον* Gg. 115. b. G. 28. sine signis interrogationis. *ὁ λόγος ἔτος δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι*. G. 8. *δυσὼς σκήτιον*. P. b. 11. *δ' δοκῇ καλῶς (παρὰ τῷ φιλοσόφῳ Ἀμματίῳ) τεθῶσθαι ἢ ὑποσκήτῃ*. AA. 57. b. *προπαρεζητητίον*. 58. b.

Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLH. b.

In nominibus multa novarunt A. LX. LXXIV. b. Confer Gregorium Anonymum

a Wegelino editum p. 101.

Tantali filius Pelops, nepos Atreus G. 69.

Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. a. 4. f. 5. ubi eius sententia: *πάντα Ἰσὼν πλήρη· ἐκ ἰστέοντο αὐτῷ συγχεράμματα αἰὲ ἀπομνημονεύμενα*. An. a. 7.

Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7.

*ἄστρων* in puteum incidit. An. r. 11. 12. f. 1.

Themistius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. o. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. eius *ὑπὸ μνημα* in Aristotelem de anima. An. o. 3. *ὁ Θεμιστίος ἐξηγῶν τὸ χαρίον ἔτος*. P. o. 6.

Theodosii *σφαίρικα*. P. f. 8. AA. 66. b.

*Θεολογία περὶ τῶν χυριστῶν αἰδῶν διαλέγεσθαι*. P. f. 14. An. h. 9. Theologia [P] metaphysica. G. 12. AA. 73. b. eadem *πρώτη φιλοσοφία, τέχνη τέχνης, ἐπιστήμη ἐπιστημῶν*. AA. 27. *διαλεκτική*. 31. b. 32.

Theologi tantum curant persuasibile sibi, et non sunt ratiocinati, an persuaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tamquam transcendens omnes scientias. M. 47. b.

Theologi. (Hesiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon in τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συντάξεως (τῷ Πτολεμαίῳ) *ὑποσηματίζων*. AA. 26.

Theophrastus. P. b. 8. A. XXVIII. b. LXXV. AA. 17. b. M. 67. in τῇ ἰδίᾳ *περὶ φύσεως περὶ μαθημάτων*. P. a. 2. ei tributus liber Aristotelis *περὶ αἰθέρος γραμμῶν*. G. 8. b. *οἱ δὲ τῷ Ἀριστοτέλει ἐπαίρει οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὐδήμον σαφέστερον καὶ ἀπλούστερον ἔστω (de natura propositionum) κατασκευάζουσιν*. A. XV. b. *οἱ δὲ ἐταῖροί αὐτῷ οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὐδήμον καὶ ἐκ τῶν Πλάτωνος*. A. XXII. b. *πολύσχητος περὶ μαθημάτων περὶ συλλογισμῶν ὑπὸ Θετικῶν κατεβάλλοντο ἢ τε μαθητῶν τῷ Ἀριστοτέλει οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὐδήμον*. AA. 17. b. 32.

Thucydides. An. q. 13.

**Timaeus**, pythagoreus. An. c. 1. Aristoteles Timaeum quando laudat, Platonis Timaeum intelligit. An. d. 7. *ὅτι ἐν ἔξαι ἢ ἀρεστάτῃ ὁ Τίμαιος πάσης μαθηματικῆς ἐπιστήμης, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς τε καὶ ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων σαφὲς συνιδῶν.* An. d. 9.

**Timotheus** musceus. M. 7.

**Tragoedia**. M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictam, *πρὸς τὰς τύχας δὲ τὰς φρένας κατὰ μέτρα*. p. 4. *τραγῶδες ἄφρονες pro κακοφύων.* A. q. 10.

**Xanthippe** Socratis. M. 28. b. Gg. 20. 88.

**Xenocrates**. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f. 15. M. 56. b. 58. b. 60. b. 65. Platonis *διαδοχος*. An. c. 5. e. 11. discipulus. e. 14. P. 6. 16. *ἀνέσται τὴν ἐκ' ἀπαρσιν τῶν μεγίστων τομήν.* P. c. 1. m. 8. *animum definiuit, ἀριθμὸν αὐτὸν κινῶντα ἑαυτὸν.* AA. 78. b.

**Xenophanes**, P. a. 9. Parmenidis praeceptor. M. 3. a. b. Epicharmi in Xenophanem dictum. M. 15. b. principia docuit, teste Porphyrio, *τὸ ζῆρόν καὶ τὸ ὕψος.* P. d. 2. *cuius versus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ'· ἴσα φέροντ' ἡδὲ γίνονται.* id.

**Zeno** (Eleates). M. 11. P. c. 1. a. 6. o. 1. p. 9. Parmenidem: 22. Parmenidis discipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris scholam habuit. M. 36. b. motum dari negat. A. CXII. b.

## CAPVT XXXV. (olim XXXVIII.)

## DE PHOTIO PATRIARCHA CPOL.

*Photii aetas et vita. I. Synodi in causa Photiana celebratae. II. Scriptores de causa Photiana. Photio infestis. III. Photio aequiores. IV. Photii alii circiter viginti. V. De Photii bibliotheca. VI. Editiones bibliothecae Photianae. VII. Versiones adfectae aut ineditae, vel editiones promissae. VIII. Index scriptorum, de quibus Photius differit, variis illustratis observationibus. IX. Epistolae Photii. X. Index eorum, ad quos Photius scripsit. XI. Libri quatuor contra Manichaeos. XII. Nomocanon. XIII. Alia eius scripta edita. XIV. Scripta aduersus Latinos. XV. Amphilochia. XVI. Alia Photii scripta inedita. XVII. Et deperdita. XVIII. Photii scripta per odium a Latinis exusta, vel suppressa aut interpolata. XIX.*

[Cum supplementis G. C. Harkes.]

**P**HOTIVS \*) Tarasii patricii, cui bibliothecam inscripsit, frater, ex nobilissima prolapia, Tarasium a. C. 806. defunctum patriarcham habuit πατέρας \*), quod propatrum interpre-

a) Possessor exemplaris Gothani, quod mecum cl. Lenz communicauit, ab initio adscriptis: „Quae ad hoc caput notata in margine vides, et maximam partem petita sunt ex supplementis, quae cel. Fabricius ad oram exemplaris sui adleverat.“ Ego vero omnia, quae adscripta sunt, locis suis adtexam textui Fabriciano. — De Photio et contra illum multa acius disputauit Leo Allatius in dissertat. de perpetuo ecclesiae occidentalis et orientalis tam in dogmatibus quam in ritibus consensu, subiecta eius libro de purgatorio Romae 1604. 8. quam plurimis locis. De Photio sunt quoque consulendi Pagius in crit. Baron. pluribus annis, cum primis a. 858. XIII. p. 492. tom. XIV. a. 868. VI—VIII. p. 148-152. a. 878. XI. p. 325. sq. et a. 886. V. VI. p. 422-424. — Cuae in hist. litt. SS. eccl. tom. II. p. 47. sqq. ad a. 858. in saeculo Photiano. — L. Ell. du Pin nouv. bibl. tom. VII. pag. 80. sqq. — Oudin. in comment. de SS. eccles. tom. II. saec. IX. p. 200. sqq. ad a. 860. vbi quoque plura MSS. Photianorum operum recensentur. — Brucker. in hist. critica philos. tom. III. p. 540. sq. qui cum iure

numeravit inter restauratores eruditionis et philosophiae, eo, quod et ipse elegantissimam doctrinae omnimodae copiam possidebat, et auctoritate sua apud principes rem litterariam plurimum iuuabat. — Io. Laur. Moshem. in institut. hist. eccl. saec. IX. part. 2. cap. 2. §. 13. c. 3. — Hamberger. in zuverläss. Nachr. part. III. p. 652. sqq. — C. F. Zepernick in comment. de vita Leonis Sapientis, subiuncta eius editioni D. Casp. Achatii Beck de nouellis Leonis, Augusti et philosophi etc. Halae 1779. 8. p. 209. sqq. Is autem veretur, ut Nicetas, qui, Photium quoque Protospatharium fuisse scribit, satis accurate scripserit, cum vero antea fuisse *Προπρωτοπαθάρ*, s. primum secretarium docet. — Saxius in Oeom. lit. II. p. 121. sq. et p. 548. et quos ille laudat. — Francisc. Fontanus in diss. de Photio, nouae Romae episcopo, eiusque scriptis, in Fontani nouis eruditorum deliciis, tom. I. Florent. 1785. 8. p. XVII. sqq. — Inprimis Schroeckh in Historia eccles. christiana, germanice scripta, tom. XX. p. 364. sqq. tom. XXI. p. 192-199. tom. XXII. p. 408. sqq. et 547. tom. XXIII. p. 263. seq. 322. sqq.

interpretor. Omnibus ingenii dotibus illustribus maximisque negotiis aulicis primum ac civilibus <sup>(\*)</sup>, deinde ab a. C. 858. ecclesiasticis <sup>(\*)</sup> admotus, [P] maximorum in ecclesia mortuum materia et occasio fuit, quos multis et magnis voluminibus ex diuersarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus fuisse, diuersimode narratos ac traditos non licet legere sine indignatione, scissasque in hunc vsque diem exinde ecclesias non sine dolore inueniri. Fabulam de spadone Photio, persuasam multis a Baronio <sup>(\*)</sup> atque, ut canonibus aduersam

sq. — praecipue tom. XXIV. pag. 128-176. de eius controuersia cum pontifice rom. etc. p. 184-207. Add. quae scripsi in Introd. in hist. L. Gr. II. 1. p. 458. sq. *Harl.* et *Weguelin* in *Histoire du Patriarche Photius* dans les mémoires de l' Acad. de Berlin pour l' a. 1777.

b) Photius ipse epist. encyclica p. 60. ubi male Montacutius *πατριάρχης* interpretatur *patrem*. Allatio p. 356. contra Creightonum *πατριάρχης* est *ἐκ πατρὸς πατρίων* siue patruus. Sed temporis ratio suadet potius intelligi *τὸν τῷ πατρὶ πατέρα*, *pro-patrum*, quem ab aliis pronunculum adpellari video.

c) Functus est Photius munere protospatharii siue praefecti satellitum imperatoriorum et protosecretarii [v. *Georg. Codin.* de officiis magn. eccles. et aul. CPolit. cap. II. nr. 28. ibique not. Goarii. *Harl.*] ac senatoris praecipui, et ab Michaële imp. CPolitano missus legatus ad Assyrios. Vide *Hanckium* de Byz. rerum scriptor. pag. 273. seq. et de legatione in Assyriam Photium ipsum praef. ad bibliothec. *Πρωτοσπαθάριος* apud Constantinum Porphyrogenitum de administrando imperio c. 51. et alibi est <sup>9</sup>, in Photii epistolis subinde scribitur *πατριάρχης*, quod Meursium Constantini et Montacutium Photii epistolarum interpretem fugit; sed ab eo tempore notatum a multis, ut *Harduino* in numis urbium illustratis pag. 167. *Cangio* in glossar. in *Συναγωγῇ*.

d) In locum Ignatii, Barda imperatoris avuncule et europalata, siue aulae magistro, potissimum impellente deiecti coactique se abdicare a. 858. creatus est patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in epist. VI. ad Bardam p. 69. scribat, se mortem potius praepotasse: *διὰ τὸ τοῦ καὶ ἀγίου καὶ δαδίου* etc. *καὶ ὅτι ἐκ τῆς αἰτίας καὶ ἀδράστου μολεῖς ἐμὴν τὴν σφαιρὰν. Αἴτιον ὅτι καὶ ἡ μάχη πρὶν ἐκβαλῆσθαι, ἀνεκὸς ἡμῶν ἐκείνη, ἀνεκὸς ἡμῶν ἐκείνη*.

*tius electione arripere. Nequaquam tot et tantorum malorum fluxus animam meam quotidie etc.* *Fabr.* Praeter Caucium v. *Schroeckh* l. c. tom. XXI. p. 193. sq. et tom. XXIV. p. 129. sq. Vtroque loco plura leges de Ignatio, et laudantur *Nisetas*, (qui quidem aduersarius Photii, huius tamen insignem celebrat eruditionem,) in vita Ignatii, in Harduini actis concil. tom. V. 944. sq. 959. etc. et Constantin. Porphyrog. continuator libr. IV. cap. 30. seq. p. 38. seq. in histor. Byzantin. scriptor. post Theophanem, ed. Venet. alique. *Harl.*

e) Photium ex morbo eunuchum factum, contendit *Nic. Comnenus* in testimonio Graeciae sapientis, et pag. 196. praenot. mystagogic. nec eum, qui militauit, ab ordinibus sacris ideo repellendum p. 255. seq. *Fabr.* Cur Baronius ad a. C. 858. N. XLIX. et LV. ad a. 861. N. XV. et alibi Photio, aduersario ecclesiae romanae, adeo infensus fuerit, facile poterit intelligi. Hinc eius admirator *Lambecius*, postquam ad castra pontificiorum transierat, (v. *Io. Henr. Bocrisii* diss. I. de doctis apostatis, *Sueo-phord.* 1716. 4. p. 23.) in commentariis de bibl. caesarea grauius in eum inuehitur: e. g. vol. III. p. 305. in not. 1. „fuit, ait, Photius reuera homo sceleratissimus, qui patriarchalem sedem CPolitanae, quum eunuchus et laicus esset, per vim et fraudem inuasit, totoque iniusti regiminis sui tempore miserrime turbauit, ac foedissime polluit.“ Eadem repetiit in indice ad illud volumen p. 635. *Allatius* in confutatione fabulae de Papissa, subiuncta eius libro: *Συναγωγῇ* inscripto, ed. Nibussi Colon. 1653. 8. p. 418. vocat Photium *mortalium omnium sceleratissimum*, uno verbo *ἡνίκαν ἐκείνην*, et saepius obruit eum conuiitiis. Ipse *Du Pin* in nou. bibl. cit. qui alias mire laudat ingenium atque eruditionem Photii, p. 109. iniquius iudicat de eius animo, astutia fraudibusque. — *Cel. St. Croix* in: *Examen critique des Historiens d'Alexandre*, ed. II, p. 754.



versam docerent eius ordinationem, identidem ingestam refellit *Martinus Hankius*, qui Photii vitam adcurate et diligenter scripsit libro de Byzantinorum rerum scriptoribus Lips. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. seq. et *Frid. Spanhemius* filius libro de papa Joemina tom. II. Operum p. 627. 634. *Antonius Pagi* ad a. C. 868. num. VII. Quod ex laico ordinatus sit episcopus ac patriarcha, negari non potest; sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, et Georgii Scholarii, patriarcharum CPol., Thalassii item Caesareensis, Cypriani Cathaginensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphani Salaminae in Cypro, et multorum aliorum exemplis defenditur<sup>f</sup>). Patriarchali sede bis pulsus est Photius, semel a Basilio Macedone a. 867. 25. Sept. quod ipsum super interfecto Michael imp. graviter reprehensum sacris interdixisset<sup>g</sup>): atque iterum a Leone sapiente Basilio F. a. 886. quod iure, an iniuria, insidiarum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi<sup>h</sup>). Ex priore illa depositione restitutus fuit iussu eiusdem Basilii, qui liberorum suorum Constantini et Leonis curam ei commiserat, omniumque consensu<sup>i</sup>), quum Ignatius, Photii decessor, diem obiisset 23. Octobr. a. 877.<sup>j</sup>) Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto<sup>k</sup>), circa a. 891.<sup>l</sup>) quum ipsi a. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus, Leonis sapientis frater, de quo acta Sanctor. 17. Mai. tom. IV. p. 36. seq.

## II. Syno-

p. 754. sq. valde quidem eum laudat ab ingenio critico, eruditione aliisque virtutibus; sed vituperat quoque eum, dum, mais, addit, ambitieux, méchant, hypocrite (perqueatque ad epistol. VI. p. 69. sq.) et persécutent, il occupa le trône patriarchal au mépris de toutes les règles etc. Alii tamen acquies rectiusque de eo iudicant. Ipse Fontanus in vita Photii citata, p. XVII. seq. not. defendit eum ab iniuria Baronii, falsi a mendaci titulo cuiusdam epistolae, quam Photio adiudicant vetustissimi omnes codd. praeter unum, de quo nihil constat, et quo usus est *Frider. Metius*, Thematum episcopus, et qui non Photio, sed Iohanni patricio, qui spado fuit et sacellarius, epistolam tribuit. Idem alia pro Photio contra Baronium aliosque addit. Vt alios omittam, *Schroeckh*. libr. cit. tom. XXIII. p. 201. seq. cautius et moderatius de eo fert iudicium. Photius omnino fuit homo mirae industriae, multi ingenii et infinitae eruditionis, eiusque merita splendida sunt. Idem tamen servidioris animi homo, nimis dignitatis suae, auctoritatis doctrinaeque orientalis ecclesiae contra pontificem romanum vindex, honoris vindictaeque cupidus, praeterea irritatus ab aduersariis, interdum quidem abripiebatur, ut fines modestiae ac pudoris transgrederet, et maiores, quam par erat, exciaret tragedias; neque tamen crudelitatis, scelerum abrectique animi iure argui convincique potest.

Contra ab adflectis suis nuncupatur, *sanctissimus*, (e gr. in cod. *Vindobon.* LXIV. nr. 23. v. *Lambec.* III. p. 395.) et *orthodoxus*, (v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 86. fin. et pag. 99. ubi in epistola synodi Nicaenae ad ecclesiam Alexandrinorum gr. et lat. edita scriptum est: *Ἰγνατίος ἡγὼ Φωτίου, τὸν ἐκινεῖται, καὶ ἀνιδίμω πατριάρχῳ, αἰνῶν ἡ μνήμη.*) Enimvero medio tutissimus ibis. *Hartl.*

f) Vide *Allatium* de consensu ecclesiae graecae et lat. p. 394. et libro de aetate et interstitiis in collatione ordinum pag. 165. seq. *Nic. Comnenus* praenotionibus mystagog. p. 130. seq.

g) *Hankius* libro laudato §. CVII. sq. p. 356. [*Schroeckh*. in hist. eccles. christ. tom. XXIV. p. 130. 172. et p. 184. sqq. late exponit Photii et Ignatii fata et historiam synodorum etc. *Hartl.*]

h) Idem §. CLXXVII. seq. p. 384.

i) Vide *Harduini* concilia tom. VI. pag. 240. Vitam Basilii Macedonis c. 31. pag. 43. in *Atlas* *supplementis*.

k) *Schroeckh*. l. c. tom. XXIV. p. 184. Ignatii mortem ponit in a. 878. et antea *Cass.* l. c. p. 47. item *Fontani*. l. c. p. LVII. *Hartl.*

l) *Anselmus Bandurinus* in serie chronologica antiquitatis CPol. praemissa p. XLVI. ex *Zonarae* annal. tom. III. p. 141.

m) *Anton. Pagi* ad a. C. 886. num. V.

## II. Synodi in causa Photiana celebratae CPoli. n).

## Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu episcoporum 318. unde ἡ πρώτη καὶ δεύτερα λεγόμενη in templo SS. apostolorum celebrata. [P] Eius canones XVII. exstant tom. V. Harduin. p. 1195. Eisdem agnoscunt et illustant Io. Zonaras, Theod. Bassamon. et alii graeci canonum interpretes. Acta persiere. Latrocinalem vocat Nicolaus I. papa, Stylianus Neocaesariensis συνέδριον λεγόμενον. Inuehuntur in eam una cum alijs Ignatianae partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. seq. tom. V. Concilior. edit. Harduini. Petr. Arcud. p. 182. de purgatorio: Nic. Comnen. p. 302. praenott. mystagog. Alii graeci amplectuntur. Citat Turrian. II. 14. gr. epp. pontificum p. 224. Fabr. Vindobon. in cod. XLIV. nr. 17. v. Lambec. VIII. p. 873. qui ita citat Pseudo-concilii CPolitani in duas actiones diuisi, ideoque vulgo primi et secundi adpellati, in quo machinatione scelestissimi Photii, qui, eunuchus et laicus existens, patriarchatum CPolitani per fraudem et vim inuaserat, 318. episcopi a. C. 861. — Ignatii, (quem in-textu et in nota laudat,) iniustissimam depositionem, simul et Photii illegitimam intrusionem irrité confirmarunt, canones septemdecim. Iidem canon. ibid. in cod. XLV. nr. 41. v. Lambec. l. c. p. 929. seq. Add. infra in vol. XI. p. 534. seq. et 540. ed. vet. Harl. Conciliabulum appellat Manli conc. ampl. coll. t. XV. p. 597. seq.

Post hanc alia tria Photiana concilia celebrata Allatus p. 278. contra Creyghtonum et libro de octaua synodo Photiana p. 8. et Petr. Arcud. de purgator. p. 178. notant: vnum contra Nicolaum papam, et alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra papam, de quibus synodis nihil praeterea constat, quemadmodum nec de illa quam habuit Photius, Michaelis et Barda caesar, apud Blacherias sub initium patriarchatus sui a. 859.

A. 879. episcoporum 383. in aede S. Sophiae post Ignatium a. 877. iam defunctum, praesentibus et Photium agnoscantibus Ioannis VIII. papae legatis. Aiunt, Ioannem papam pretium reconciliationis a Photio expectasse Bulgariam: conf. Petr. de Marca in concordia sacerdot. et imper. libr. I. cap. 1. Acta huius concilii, quod octauum generali nomine Graecis Photianarum partium, ut sunt plerique, venit, diu delituere in bibl. Vaticana et Columnarum, e quibus excerpta quaedam latine dedir Baronijs ad a. 879. n. 63. seq. restatus ea integra se possidere ex versione Friderici Metii: atque inde Binius tom. III. conciliorum parte 2. p. 100.

n) De synodis, in causa Photiana celebratis, conf. Du Pin, Caucum et Schroeckh. II. citt. — Quosdam codd. in quibus exstant acta, nominare inuat. In cod. Land. XXXIX. (f. nr. 691. catal. MSS. Angliae etc. I.) sunt 1) acta synodi oecumenicae, quae Photium patriarcham in thronum CPolitani restituit — ex relatione Becci scribae; 2) acta synodi CPolitanae VIII. sub impp. Basilio, Leone et Alexandro, in qua, quae in Nicaena secunda decreta fuerant, rata habentur; 3) epi-

stola Ioannis papae ad Photium; 4) Synodicum continens in epitome omnes synodos orthodoxas ab apostolis usque ad octauam CPoli habitam sub Photio. — Venetijs in codd. bibl. Marc. CLXVII. et CLXVIII. (v. cat. codd. gr. Marc. p. 95.) Florentiae in codd. Laurent. (v. Bandini cat. codd. gr. Laur. indic. voc. Concilia) et alibi. v. Montfaucon. Bibl. biblioth. MSS. indic. voc. Photius. Harl.

p. 100. *Labbeus* tom. IX. p. 324. *Harduin.* tom. VI. p. 210. Confer *Elam du Pin* tom. VII. bibl. eccles. p. 99. seq. Alia ex Ioannis Becci siue Vecci patriarchae CPol. λόγος de pace ecclesiae *Beueregius* tom. II. magni synodici p. 273. graece et lat. Oxon. 1672. fol. Ex his et aliis, quae euoluisse se testatur, excerptis Actionum VII. numero diuisis historiam huius concilii tradit *Guil. Caneus* in parte altera Hist. literariae scriptorum eccl. ad a. 879. Denique acta integra \*) gr. et lat. vulgauit ex Vaticano codice: *Io. Harduinus* t. VI. concil. p. 214-343. [add. *Mansi* t. XVII. p. 494 sq.] Huius acta seruantur etiam in bibl. Bauarica, Raderi teste, atque in caesarea, vt notat *Nesselius* p. 154. vna cum epistola Ioannis VIII. ad Photium. *Fabr. Leo Allat.* in libro de purgatorio locum longum de Photio ex Vecco inedito in lucem protulit p. 591. sqq. et sub finem illius operis p. 725-856. gr. cum versione lat. edidit *Ioannis Vecci*, episcopi CPolitani, ad Sugdaee episcopum Theodorum, librum tertium, in quo multa contra Photium ac pro Ignatio disputantur, atque historia de Photio patriarchali sede pulso, sed restituto quoque, synodisque ea de causa habitis enarratur, in primis eius doctrina de Spiritu S. refutatur. — Conf. etiam *Pontan.* in nouis eruditorum deliciis citatis pag. LVIII. sqq. vbi quoque Photius a crimine Baronii ad a. C. 879. num. VI. XVIII. etc. aliorumque vindicatur, et *Schroeckh.* in histor. cit. tom. XXIV. p. 188. sqq. Acta huius synodi plena primum graece edidit *Anthimus*, episc. Remaic. in opere: Τόμος Χαρᾶς, 1705. fol. nr. 6. (de quo opere v. infra ad §. IX. de epistolis Photii ad nr. 1.) — *Vindobonae* in cod. caesar. XLIV. nr. 18. exstant concilii illius, (de quo *Lambec.* VIII. p. 874. more suo acerbè iudicat,) canones tres. *Lambecius* ablegat lectores, qui plura de illo concilio scire aueant, ad *Io. Zenaræ* syntagma canonum pag. 260. seqq. ad *Theodori Balsamonis* syntagma canonum pag. 583. sqq. ad tom. VIII. edit. conciliorum Parisinae Labbeanae col. 1526. seq. et ad tom. IX. col. 324-331. — Ibid. in cod. XLV. nr. 42. *Lambec.* VIII. p. 930, add. ibid. p. 1018. nr. 30. anonymi narrat. breu. de VII. conciliis oecumenicis, et de concilio VIII. CPoli sub imper. Basilio Macedone et Photio patriarcha habito etc. in cod. caesar. LIII. — *Monac.* in cod. XXVII. Acta synodi, a Photio, (qui vocatur ἀγιώτατος,) CPoli pro visione S. dei et apostolicae ecclesiae. Insunt septem actiones. conf. cl. *Hardt.* in Aretini Beytiägen etc. a. 1803. part. 4. p. 17. seq. qui etiam adnotat, Photium in hoc cod. se ipsum Ioanni Romano praeposuisse; contra in *Harduini* edit. concil. tom. VI. p. 214. sq. Ioannem praeponi Photio. — Acta illius synodi in cod. Escorial. v. *Pliter* itiner. per Hispan. p. 187. — *Misquæ* in cod. synod. CCCXXIV. de synodo, ἥτις ἀπεκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγίον πατέρα ἐρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶ λόγου τῆς Βέκκης, ἣ ἡ ἀρχὴ ἦν ἀν μακάριον ἀληθῶς. In fine excerpta sunt ex variis epistolis Photii: legitur etiam epistola Ioannis papae rom. ad Photium. v. *Matthaei* notit. codd. gr. Mosquens. p. 212. seq. nr. 4. In cod. Vaticano testimonia missa a Photio in synodo CPolit. pro vnione ecclesiae, in qua synodo erant nuntii Ioannis papae. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 12. C. add. alios codd. ibid. p. 380. A. 470. E. et 692. D. nr. 12. et 13. *Hart.*

Contra

o) Horum legendorum copiam sibi factam a Baluzio, qui habuit cod. graec. e biblioth. Columnensi descriptum, et cum aliis duobus romanis collatum, et versionem lat. a Feder. Metio

ante 100. annos adornatam, testatur Steph. de Altamura Ponticenis. v. *Mich. le Quien* in praef. ad Panopliam contra schisma Graecorum. Paris. 1718. 4.

Contra Photium.

A. 856. pro Ignatio episcoporum 102. praefide per vicarios suos Hadriano II. papa \*). Acta huius synodi decem πράξεις siue actionibus diuisa, quae romanae ecclesiae fociis et Graecis quibusdam λατινόφροις oecumenica octaua synodus est, ex Anastasii bibliothecarii passim locupletiore versione, et graece cum noua interpretatione Matthaei Raderi S. I. (qui illa primum vtraque lingua edidit Ingolstadt. 1604. 4.) occurrunt in conciliis *Bini* tom. III. part. 1. *Labbei* tom. VIII. atque *Harduini* tom. V. Reg. tom. XXIII. [*Mansi* tom. XVI. v. infra, vol. XI. p. 538. ed. vet. In cod. *Monac.* XXVII. v. *Hardt.* l. c. a. 1803. part. 4. p. 17. seq. add. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 469. C. 470. E. et p. 692. D. *Harl.*]

[P] IIR. Scriptores de causa Photiana, Photio infesti.

Nicolaus I. Hadrianus II. et alii pontifices Photium damnantes. Vide Io. Veccum lib. III. de process. Spiritus S. apud Allat. de purgatorio p. 829. seq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii patriarchae \*), et alia Styliani Mapae, Neocaesar. episcopi \*), Theognosti monachi et aliorum scripta cum synodo anni 869. edita, et Anastasius bibliothecarius synodi illius interpres, tum praefat. ad synodum tum in vitis pontificum.

Auctor libelli synodici a Io. Pappo editi.

Auctor vitae S. Nicolai Studitae, in actis Sanctor. tom. I. Februar. p. 548.

Caesar Baronius et Henr. Spondanus ad a. 858. seq. Antonius Pagi in censura Baroniana.

Andreas Schottus praefat. ad Photii bibliothecam.

Leo Allatius libro de synodo octaua Photiana Rom. 1662. 8. et contra Creyghtonum exerc. XVI. seq. p. 272. seq. et de consensu vtriusque ecclesiae lib. II. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris ecclesiasticis Graecorum p. 147. seq.

Francisc. Pagi tom. VI. Breuiar. de gestis pontificum, et Stephanus de Altimura in panoplia contra schisma Graecorum p. 158. sq.

Lud. Maimburgius in historia schismatis Graecorum, edita gallice Paris. 1677. 4. Amstelod. 1682. 12. Et a Maimburgio auctor supplementi ad Lexicon historicum Morerianum.

Qqqq 2

Natalis

p) Confer *Launoium* VIII. 10. epist. pag. 734. seq. edit. Lond. *Franciscum Iouerium* in velitatione de octauo synodo, *Petr. Arcudium* de purgatorio, p. 212. sq.

q) *Nicetas* tamen *Paphlago* in vita Ignatii, in conc. *Harduin.* tom. V. p. 959. Photium etiam

spirifice laudat ab ingenii felicitate, litterarum variarum copia studioque et singulari diligentia atque sedulitate. v. locum, paullo post in §. VI. a Fabricio citatum. *Harl.*

r) V. *Montfauc.* bibl. Coislina. p. 90. *Harl.*

*Natalis Alexander* historiae eccles. saeculi IX. et X. dissertatione IV. quae est de schismate Photiano.

*Elias du Pin* tom. VII. bibliothecae eccles. et alii scriptores historiae eccles. romanis sacris addicti, vt *Nic. Vignier*, *Anton. Godeau*, *Claud. Fleury* etc. [*Lambec.* vti iam significauimus.]

#### IV. *Photio aequiores.*

*Ioannes VIII.* epistola ad Photium et alii in synodo a. 879.

*Ioannes Zonaras* tom. III. annal. *Ioannes Scylitzes* *Curopolata*, *Cedrenus* et alii historiarum illius temporis scriptores graeci.

*Magdeburgenses* centuria IX. et alii historiae eccles. scriptores e protestantibus.

*Richardus Montacutius* notis ad Photii epistolas editas Lond. 1651. fol.

*Robertus Creighton* prolegom. ad Sylvestri Sguropuli historiam synodi Florentinae Hagae 1660. fol.

*Martinus Hanckius* libro de hist. Byz. scriptoribus part. 1. cap. 18. Lips. 1677. 4.

[P] *Guil. Caue* in historia litteraria scriptorum eccles. ad a. C. 850. et in conspectu saeculi noni, quod ipse adpellat Photianum.

*Phil. Mornaeus* in mysterio iniquitatis siue historia papatus pag. 165. seq. 182. etc. *Jean le Sueur* hist. de l'Eglise etc.

*Hunfredus Hody* in libro anglie edito de sedibus vacantibus, *case of sees vacant*, capite XIV. p. 139 - 169.

*Basnage* lib. VI. H. E. gallice edit. cap. 6. tom. I. pag. 323. sqq. lib. XI. cap. 9. p. 572. et cap. 10. pag. 584. vbi de conciliis a. Chr. 869. et 879. *Fabr.* His add. *Pontauxum*, *Schroeckh.* aliosque. *Harl.*

#### V. *Photii alii ultra viginti.*

[S. Photii, (num patriarchae, an alius, nescio,) vita *Mediolani* in bibl. Ambros. v. *Montfauc.* Bibl. biblioth. MSS. p. 503. *A. Harl.*]

[Ad Photium epist. Libanii. v. *Montfauc.* bibl. Coislin. p. 516. nr. 34. *Harl.*]

*Photius Babylonis* episcopus, qui interfuit concilio CPol. a. C. 468. *Fabr.* v. *Lambec.* VIII. p. 893. *Harl.*

Photius

Photius, *Belisarii* ex Antonina priuignus, memoratus Procopio in hist. arcana pag. 5. et lib. I. de bello Gothico cap. 5. aliisque in locis. Inter monachos deinde dictus est *Photinus*.

Photius, episcopus *Clerorum*, Κλήρων, in Phrygia salutari, interfuit synodo Photianae a. 879.

Photius presbyter *CPol.* cum Nestorio condemnatus a. C. 435.

Vide *Christianum Lupum* ad epistolas a se editas p. 557. et *Tillemontium* tom. XIV. memor. pag. 607. 787. seq. *Fabr.* Ad Photium presbyterum epp. Seueri. vid. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 41. 44. bis, p. 55. 56. et 77. *Harl.*

Photius, *Corinthi* episcopus, qui interfuit concilio *CPol.* sub Menna a. C. 536. et in quibusdam codicibus adpellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in synodo Sardicensi a. 347.

Photius *Iborensis* siue Ibororum in Helleponto, qui interfuit synodo Trullanae a. 687.

Photius, ὁ μακαρίτης. Eius meminit *Synesius* ep. 61.

[Photius, *martyr*. Eius et nonem aliorum martyrum certamen sub imperatore Leone Isauro, propter imaginem I. C. *CPoli* in porta aenea. In cod. *Vindobon.* XIV. nr. 16. v. *Lambec.* VIII. p. 251. seq. vbi Kollar. adnotat, illa martyria edita esse graece cum versione lat. Pinii in Act. SS. m. Augusti tom. II. pag. 434. — Alius Photii martyrium sub Diocletiano memoratum est supra in hoc vol. p. 314. *Harl.*]

[Photius, monachus et melodus. v. infra in vol. X. p. 137. vet. ed. *Harl.*]

[*Marii Photii*, sacerdotis, de metrica, in II. codd. Vaticanis. v. *Montfaucon.* Bibl. biblioth. MSS. p. 91. *B. Harl.*]

Photius, episcopus *Nacoliae* in Phrygia salutari, interfuit concilio *CPol.* a. 869.

Photius, naui praefectus, ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δραστήριος, tempore Basilii Macedonis atque adeo Photii patriarchae. Vide *Cedrenum* p. 478. vitam Basilii Macedonis cap. 43.

Photius, *Nicaeae* in Bithynia episcopus, qui interfuit concilio sexto generali celebrato *CPol.* a. 680.

Photius, *Nicopoleos* in Armenia episcopus, qui synodo Trullanae a. 687. interfuit.

Photius, interfector Phocae imperatoris a. C. 610., de quo Nicephorus *CPol.* in breuiario p. 4. *Chronic.* paschale p. 385.

Photius *πρωτεύων*, ad quem epistolae Seneri Antiocheni.

Photius, *Russiae* metropolita, cuius meminit Sguropulus in historia synodi Florentinae habitae a. 1438. p. 14.

Photius, *scenophylax* et *logotheta* CPol. qui scripsit vitam Lucilliani hieromartyris, quam cum Conradi Ianningi versione habes in Actis sanctorum. [P] tom. I. Iunii p. 276-286. [v. supra in hoc vol. p. 271.] Laudavit *Allatius* p. 753. libri de purgatorio. Incipit: *πάσαι μὲν ἐγκωμιάζουσιν.*

Photius, *Sebastobolcus* in Armenia prima episcopus, qui interfuit synodo Trullanae a. C. 687.

Photius, *sophista*, magister Nicobuli, cuius mentio in epistolis Gregorii Naz. 61. 91. et 118. Vide *Tillemontii* memorias hist. eccles. tom. IX. pag. 544. [et supra in vol. IX. pag. 286. fin.]

Photius, *Theodori* studitae, de quo supra (ed. vet.) cap. 33. pater.

Photius *Tyrius* metropolita, qui a. 449. synodo Ephesinae interfuit et cuius libellus supplex ad Marcianum imp. exstat in actis concilii Chalced. a. 451. actione IV. tom. II. Bini p. 243. et tom. IV. Labbei p. 541. et tom. II. Harduin. p. 436. Iterum mentio p. 503. et 531. Huic *συναγωγὴν καὶ ἐκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων* tribuit Stephanus le Moyne notis ad varia sacra p. 783. [conf. infra, §. IX. de Photii epistolis, not. e. tum vol. XI. p. 183. VII. ed. vet. *Harl.*] Hic est Photius, qui Theodosii iunioris imp. iussu cum Eustathio Beryti episcopo cognovit de causa Ibae episcopi, scriptaque ab eo ad Marin Persam epistola, et eum absoluit. Vide Vigili papae constitutum a. C. 554. in *Baluzii* noua collectione concil. pag. 1554. seq. *Fabr.* Et *Assmann.* bibl. oriental. toin. I. pag. 200. de Iba, Edessae episcopo. *Harl.*

Ios. Photius, Rheginus Calaber, qui adhuc vivebat Romae 1675. De eius scriptis v. *Sotwel-*  
*lus* p. 522.

*Philadelphus* Photius; i. e. Lampe. v. *Vnschuld.* Nachricht. 1713. p. 164. et 1718. p. 796.

Denique in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phofterio* Photii nomen reponendum haud dubitat Combefilius in bibl. concionatoria. Sed iste Photius haud alius a patriarcha CPol. de cuius scriptis deinceps dicendum.

## VI. Photii bibliotheca.

Insignis thesaurus, non liber, qui ab auctore inscribitur: *ἀπογραφὴ καὶ συναριθ-*  
*μησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαιώδη διάγνωσιν ὁ ἡγαπημένος ἡμῶν*  
*ἀδελφὸς Ταράσιος ἐχτήσατο. ἔσι δὲ ταῦτα ἑκοσι δέοντων ἐφ' ἐνὶ τριακόςια.* Descriptio  
atque enumeratio lectorum a nobis librorum, quorum argumenta cognoscere desiderauit dilectus  
frater noster Tarasius, suntque viginti et uno dentis trecenti. Hoc opus Photius composuit,  
antequam crearetur patriarcha, quum obiret legationem in Assyriam, ut ipse in epistola ad  
Tarasium \*) testatur. Dedit autem in illo speciem pulcherrimum historiae librorum criti-  
cae, quod mirum est, per tot annorum centurias non plures imitatores habuisse, donec no-  
stra

\*) Haec in edit. graeca legitur ad calcem operis pag. 892. in aliis rectius praemittitur.

Ira aetate iam a quinquaginta annis tanto illud cum fructu frequentatur per varias Europae linguas ab Ephemeridum literariorum et actorum eruditorum clarissimis scriptoribus, quibus [P] omnibus praeiuisse Photius exemplo suo, <sup>1)</sup> et quomodo cum laude in illo genere versari deberent, praeclare demonstrasse utique videtur. Certe siue varietatem et copiam librorum spectes, omnis generis insignes in hac bibliotheca reperies, theologos ac doctores ecclesiae, conciliorum acta et iuris ecclesiastici commentarios, medicos, philosophos, historicos, oratores, grammaticos: sed poëma vix ullum, praeter unas sacrorum librorum metaphrasas, ab Eudocia Augusta homericis versibus concinnatas. Si diligentiam requiras, experieris eum iam de scriptoribus ipsis, iam de scriptis, quae scitu digna sunt, adnotare, argumentum et ordinem ac scopum libri cuiusque exponere plerumque, perspicue et adurate iam pluribus, iam paucioribus verbis, et non raro selecta ex illis loca, et quae in primis digna notatu visa ipsi sunt, excerpere. Si denique iudicium respicias critici, videbis eum et censuram ferre de silo scriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipsa, idque sinceritate et acumine tanto, tanta libertate etiam in antiquioribus ecclesiae scriptoribus, ut hoc doctos quosdam viros inale habuerit, <sup>2)</sup> tam eruditam autem ferre censuram et acrem, ut facile adpareat, eum rerum, de quibus loquitur, peritissimum fuisse. Itaque veritas ipsa inimico Photiani nominis Nicetae Raphlagoni extorsit, ut in vita Ignatii <sup>3)</sup> scriberet Photium τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφανῶν σοφία τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ σπουδαιμένων εὐδοκιμώτατον πάντων νομιζόμενον· γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, καὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς καὶ πάσης ὀλίγως δὲ ἐπισήμης τῶν δύραθεν τοσούτων αὐτῷ τὸ περιόν, ὥς μὴ μόνον σχεδὸν φανῇ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν γενεὰν πάντων διενεγκῆν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τὰς παλαιὰς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι· πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδεύτης τῆς φύσεως, ἡ σπερδὴ, ὁ πλεῖτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα. Πλεόν δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄπνοι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἱμμελῶς ἐσχολακότε. Claris et illustribus oriundum natalibus rerumque civilium et politicarum usu prudentiaque et scientia clarissimum. Grammaticae enim litteraturae et carminis pangendi dicendique laude, quin et philosophiae et medicinae <sup>4)</sup> et omnium prope liberalium disciplinarum studio [P] cognitioneque tantopere florebat, ut aequi sui facile princeps haberetur, imo et cum veteribus iam certare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quaedam et naturae vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam <sup>5)</sup> comparabat: et quod prae cunctis, gloriae laudisque cupido, qua incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes. Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio eiusque βιβλιοπανσυλλεκτῶ *Ἀνθολογία* <sup>6)</sup> siue *Μυριοβιβλῶ* elogia adlegare, ut Dan. Hein-

fii

1) Confer *Christianum Iunckerum* in schediasmate historico de Diarthis eruditorum edito Lips. 1692. 12. p. 72. et *Constantinum Wolsfum* in diss. de Photio Ephemeridum eruditorum inuuntore. Witteb. 1688.

2) *H. Dodwellus* diss. ad Irenaeum pag. 409. *Idem* saepe seuerus vetustissimorum patrum censor est Photius, propterea a Bullo nostro merito castigatus.

3) In conciliis Harduini tom. V. p. 959.

4) De medica Photii peritia confer ipsius epist. 169.

5) Librorum usum in exilio ademptum sibi esse, queritur epist. 97. ad Basilium Macedonem.

6) Gregorius patriarcha CPol. ad imperatorem Trapezuntium in Allatii Graecia orthodoxa tom.



sit prolegomena ad Aristarchum sacrum, et aliorum quae apud Hancium <sup>2)</sup> et Thomam Pope Blount <sup>aa)</sup> collecta, et facile aliis augenda <sup>bb)</sup>, prostant. Potius notare iuvat, quae in pulcherrimo hoc opere a viris doctis desiderantur. De bibliotheca Photii miror, inquit Casaubonus, <sup>cc)</sup> quod vir tantus omnem adeo τὰς ἐν insuper habuerit, nam ut taceam, quod auctores non distinguit, sed confundit in unum, ut non dicam artium et scientiarum auctores misceri et historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quam mirum eiusdem scriptoris scripta eiusdem saepe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Io. Philoponi et aliorum. Quid quod eiusdem libri <sup>dd)</sup> eadem excerpta vix paucissimis mutatis verbis proponit bis, et pag. 217. et 278. Adparet, virum doctum, ut quemcunque librum fors ei obtulisset, solitum deutorare, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo adnotasse. Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valesio <sup>ee)</sup> persuasum, bibliothecam Photianam plurimis in locis [P] interpolatam, nec unius esse auctoris: immo quartam partem et amplius ab alio esse scriptore. <sup>ff)</sup> Quamquam verum est in MSS. codicibus aliquando reperiri excerpta eiusmodi sine nomine Photii, ut constat ex Lambecii lib. VII. p. 141. <sup>gg)</sup> et Valesio assentienti Ludolphus Kusterus ad Suidam in Ηεράκλος, quum notasset, verba quaedam e Damascio adducta a Suida legi etiam apud Photium cod. CCXLII. sed absque vlla connectione cum iis, quae ibi praecedunt, ut vel dicendum sit, incuria librarium quaedam ibi omissa esse, vel excerptorem loci istius, quisquis ille sit, officio suo negligenter functum esse: *summa enim, inquit, non pauca in collectaneis Photianis, quae non crediderim ab ipso Photio*

I. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιοπαντοφάνης ἀνδραλογίας Photii Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶ τῆς Εὐλογίας παντοφάνης Ἀλεξανδρείας προσημειωμένην λίαν ἀρμόζον etc.

2) Hancius de Byz. rerum scriptor. pag. 393. seq.

aa) Tho. Pope Blount in censura scriptorum p. 351. seq. Essais de littérature tom. I. p. 94.

bb) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. Solet Photius ita res excerptare, ut verborum elegantias aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum summam, quas auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi et characterere aliquid notare. Atque id maxime cum auctorem nobis commendare debet; est enim in ea parte eximius, ut non parum profecturus videatur, qui eius elogia comparavit cum similibus iudiciis Dionysii Halicarnassaei et aliorum. Franciscus Vauassor de ludicra dictione pag. 143. quae prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam sinceritas et elegans in omni iudicio. Fabr. Photii Myriobiblon stupendae eruditionis opus vocat Pearson prolegg. ad Hieroclem p. 2. Heum. Add. cel. St. Croix iudicium de illo opere in Exam. erit. des Historiens d'Alexandre. ed. II. pag. 754.

et cel. Schroeckh. in Hist. eccl. christ. tom. XXI. p. 96. sqq. Henr. Valesium de Critica libr. I. cap. 29. pag. 176. cum eiusdem Emendat. a Burmano II. editis, Harl.

cc) Casaubonianus p. II.

dd) Dionysii Aegaei Δικτυαίων cod. CLXXXV. et CCXI. Sic Damascii cod. CLXXXI. et CCXLIV.

ee) Valesius in calce notarum ad excerpta de legationibus: Huic operi idem videtur contigisse quod bibl. Photii, cui altera eiusdem argumenti adiecta est, ut patet ex iisdem auctoribus, qui bis in illa bibliotheca descripti reperiuntur. Eiusdem Valesii sententiae meminit Menagius in Historia mulierum philosopharum p. 74. et Colomesius paralipomenis de scriptor. eccles. p. 268.

ff) Colomesius in opusc. p. 97.

gg) Lambec. in comment. passim corrigit illam Photii bibliothecam, e. gr. vol. VII. pag. 426. VIII. p. 578. sqq. etc. Cel. St. Croix in: Examen critique cit. p. 59. not. 1. errorem Photii adnotat: v. infra, ad Photii cod. LXVIII. Harl.

Photio profecta esse, sed ab interpolatoribus eius, qui temere et absque ullo iudicio quaedam auctorum loca, mutilato prorsus sensu operi illi inseruerunt. Neque enim bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam esse, vel eo argumento satis probari posse puto, quod non solum integra interdum opera bis in ea recenscantur, sed etiam in unius libri epitome eadem saepe hñois, eademque auctorum loca diuersis in locis repetantur, id quod pluribus exemplis hoc probare possem, si id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura. Attamen haec omnia potuerunt ab auctoris iam otiosi, iam properantis et pluribus intenti, distractione proficisci, quo etiam retulerim diuersum acumen, quod in hoc opere arguit Vignolius Maruillius tom. I. miscellaneorum historico-crit. p. 310. diuersumque stilum. Potuit etiam fieri, vt, quae Dupinii suspicio est tom. VII. bibl. eccles. p. 103. idem scriptor euindem librum iam perstringat breuius, iam ex eo longiora adnotet excerpta: iam accuratum ferat de singulis iudicium, iam procedente opere leuius censura defungatur. Iosephus Scaliger epist. 401. ad Laur. Rhodomanum, vti-  
nam, inquit, tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuisset, quam futilibus amatoris libris Iamblichi et aliorum fuit. Hinc Huetius demonstrat. euangel. proposit. 3. p. 38. iampridem, ait, doluisse viris eruditis, friuola quaedam diligenter excerpisse aliquando Photium ex futilibus scriptoribus, quum optimos auctores et perutiles satis leuiter delibaret. Casaubono exerc. 1. ad Baron. c. 3. p. 33. plane inter falsarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Iosephi adducta contra Iosephi mentem. <sup>hh)</sup> Vides, inquit, quam mala fide et verba Iosephi et sententiam Photius recitet. Atque hoc non semel diligens lector in eo praestantissimo scriptore, si adtendat, obseruabit. Solet enim nonnumquam pugnantes inuicem sententias diuersorum auctorum vni alicui tribuere, et integras narrationes hoc [P] passo confundere. Iniquius iudicium est Scipionis Tettii in commentario de Apollodori, qui Photium trecentorum et viginti amplius <sup>ii)</sup> auctorum opera per infinita diffusa volumina pessimo publico in arduum collegisse arguit. Fabr. Photium quoque frequenter finxisse nomina, et nomina dramatum in poetas transformasse, docet Valcken. in Diatribe post Euripidis Hippolytum, cap. II. fin. p. 17. sq. Harl.

In quibusdam codicibus Photii bibliotheca distinguitur in tomos duos, ita vt posterior incipiat a codice CCXXXII. vt Hoeschelius p. 967. adnotauit. Ad calcem operis Photius fratri suo ait, se de longe pluribus fortasse libris similiter deinceps ad eum scripturum, <sup>hh)</sup> vbi ex legatione domum fuerit reuersus. Verum necessariis negotiis impeditus facere id ne-  
tiquam

hh) Cof. Lambec. VIII. p. 29. sqq. Harl.

ii) Immo, minus.

kk) Εὐ ὦ ὦ τῶν ἐμοὶ ποικιλιῶν ματρικῶν ἀδελφωμάτων: ἀ μὲν αὐτῶν τὴν προσβάν διανοή-  
ται. τὸ κοινὸν καὶ ἀδελφικὸν καταλάβει τίλος, ἔχου-  
σιν αὐτῶν τῆς ἰδέας ἀδελφικῶν, φίλος τε ἔμα-  
κα καὶ παραμυθίας ὑπόθεσιν καὶ ἀνέμνησιν, καὶ δὴ καὶ  
ἀπαρχὴν καὶ τελευτὴν ἀφοσιωμένην τῷ σὺν κατὰ λο-  
γικὴν διαρίαν αὐτῶν τὴν ἐκπλήρωσιν. Εἰ δ' ἰσθῆν

καὶ ἀποκαταστήσας τὸ δῶν το καὶ φιλαδέλφικον νόμον  
αὐτῶν ἀδελφικὸν θίαν καὶ προτέραν ἀποκαταστήσας, τα-  
χα αὖν ἰτίαν ἰδέσθαι οὐκ ἔλαττόναι ἀρ-  
χὴ ταῦτα ἄν, παραμυθίᾳ τῶν παραχρημάτων αὐτῶν  
ἐφίλων. Primis verbis Photius Tarasium fra-  
trem blando adloquio, *omnium*, quos eadem emi-  
xa est mater, *dilectissimum* appellat: prorsus enim  
aliena a Photii sensu est Schotti interpretatio; *dilectissime omnium*, quibuscum *foetus meos com-*  
*munico.*

ti quam potuit. Ceterum longe copiosiora, quam existant in bibliotheca cod. XL. habearis Photii excerpta e *Philostorgio*, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 116. <sup>11)</sup> et S. *Athanasii* elogium in fronte graecolatinarum doctoris illius editionum vulgatum primum a Nannio ex codice S. Athanasii Basileensi: *Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἰδιὸν ἀδελφὸν Ταρσάσιον*.

In versione Schiotti ad bibliothecae calcem, de numero librorum legas haec sane inter se pugnancia: *Producitur hoc opus ad trecentos et quindecim auctores, prohibiti tamen sumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσούτον αἶμα συνάγεται πλῆθος τριακοσίων τῶ πεντηκοντακάρῳ μέρεσιν προσελθόν ἄλλοι τῶν τριακοσίων κωλυόμενον. Ita legendus hic locus, et vendendus erat sic: *Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecenteshmus, parte tantummodo quintadecima, quominus trecenti sint, deficiente.* Viginti, sunt pars decima-quinta ex trecentis, Photii autem bibliotheca libros habet CCLXXX. hoc est trecentos minus viginti, (siue) ut in epistola ad Tarasium CCLXXIX. trecentos minus viginti et uno, ταῦτα δὲ εἰς πεντηκοντακάρῳ μέρεσιν τῶν τριακοσίων [P] ἐφ' ἐνὶ καὶ ἑπτακλίον ἀπολείπονται, *Ea sunt uno nec amplius supra decimam quintam summas partem demito, volumina trecenta.*

#### VIII. [Codices MSS. et] Editiones bibliothecae Photianae.

[Codicum quorundam notitiam eo potius praemittendam existimo, quoniam contextus graecus nondum satis purgatus est a vitiosis lectionibus, et opus ipsum editorem adhuc desiderat, qui plures comparet codices, et tanta ingenii sagacitate, quanta litterarum et antiquitatis scientia sit instructus. A futuro autem editore ut cod. gr. a Mart. Crusio supra in vol. VIII. p. 96. med. memoratus, posset contendere, inter pia forsitan desideria est referendum. — Paris. in bibl. publ. cod. MCCXXVI. nondum collata est Photii bibliotheca, sed initio desideratur epist. ad Tarasium fratrem. — Eadem biblioth. ibid. in cod. MCCXXVII. definit in capite 58. — Ibid. in cod. MCCLXVI. Photii bibliothecae pars ferme dimidia, a pag. 844. edit. Rothomag. ad finem usque, paucis tantum exceptis: huius codicis ope non pauca posse Photii loca emendari, iudicatur in cat. MSS. Paris. reg. tom. II. p. 269. — In codd. *Vindobon.* caes. haud paucis multis esse particulas ex opere Photiano excerptas, suis locis adnotabimus. — In bibl. *Mutinesi* est in cod. a. 1559. Venetis descripto, Photii bibliotheca, teste *Montfaucon*. in diario italico pag. 32. et in Bibl. biblioth. MSS. p. 531. A. — Eodem teste in Bibl. biblioth. MSS. pag. 35. B. in cod. quondam reginae Sueciae, nunc *Vatican.* nr. 982. selecta ex *Procli* chrestomathia grammatica, sumpta ex *Photii* bibliotheca. — pag. 186. D. in cod. *Ottobon.* ex eadem excerpta quaedam: — pag. 187. D. in cod. *Ottobon.* recenti, II. tomis, Photii bibl. — pag. 490. C. (et in Scipionis Maffei *Verona* illustrata, part. III. p. 242.) *Photii* bibl. — pag. 503. A. *Mediolani* in bibl. Ambros. bibl. cum duplici indice: — p. 622. E. eadem in duobus codd. *Escurial.* (conf. etiam *Plüer* itinerar. per Hispan. pag. 187.) — *Venetis* in codd. bibl. Marcianae CCGCL. et CCCCLI. Photii biblioth.

<sup>11)</sup> S. cap. I. vol. VII. pag. 421. nou. ed. — Angliae etc. part I. p. 18. ab ea, quae existat apud  
in cod. *Barocc.* CXLII. *Philostorgii* H. E. epitomae, multum diuersa, et amplior multo.  
me, auct. *Photii*; sed, ut ait editor cat. MSS. *Hart.*



illa editum aint: a Philippo Sueuezelio, \*) Brugenſi. S. I. cuius verſionem Anaſtaſii Sinaitae in pſalmum VI. vulgavit Caniſius tom. III. lectionum antiquarum. Ceterum licet cum Thoma Gatakero \*\*) nolim negare, Schottum eſſe, qui Photium fuit interpretatus: tamen negari nequit, *hanc virum proſecto doctiſſimum non doctiſſimæ Photium [P] vertiſſe*, quod Alexandri Mori iudicium eſt praef. ad Eusebii Chron. atque, vt omittam, quod ex Iac. Gyllotii ad Ioſephum Scaligerum epiſtola obſeruat Colomeſius \*\*), *paſſim fere ſe prodere vel Ignatianum vel Baronianum*. Idem Colomeſius: *Hanc Photii bibliothecam perſunctorum admodum in latinum ſermonem conuertit vir alius doctiſſimus Andreas Schottus*. Frequenter inde reprehenditur verſio illa a viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, *Reineſio* in Var. lect. Lambecio in commentar. de bibl. Vindob. Io. Pearsonio parte 2. Vindictar. Ignatii p. 120. ſeq. 204. et prolegomenis ad Hieroclem, p. 34. Ioannis Owens p. 216. Theologumenon, *ſumendo Albertino* de S. Euchariftia p. 262. Catellario ad patres apoſtoli tom. I. pag. 263. vbi Photii interpretem *plene taſpam* adpellat, [a Needham praefat. ad Hieroclem p. 10. a Valsſo ad Philoſtorg. v. ad lib. II. c. 11. ita ſcribit: interpretem hic lapſum eſſe, mirum non eſt, quippe qui gr. linguae prorfus fuit ignarus. *Hann.*] Verſionem, eſſi A. Schotti nomen praeferat, prauam, fallacem et Schotti nomine prorfus indignam adpellat Caueus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. \*) et D. Eliæ Kœſlii commentarium de variis oeconomiae ſacrae, potiſſimum eccleſiaſticae generibus p. 19. ſeq. In ſola epiſtola Photii ad Tarasium bibliothecae praemiſſa plures interpretis hallucinationes notae editiſq. Amſtelodamenſis memoriarum litterariarum Tranſact. a. 1701. p. 289. ſeq. Fabr. Add. ſb. *Hier. Lechium* in diſtribe in Photii bibliothecam, Lipſiae 1748. 4. qui et textum et verſionem corrigi, atque pag. 5. varioſq. VV. DD. laudat, qui verſionem Schottianam vel vituperarunt vel emenda-

Miotheq. de M. du Puy t. I. p. 291. Mr. Bigot croyoit que cette verſion etoit pluſtot de quelque ſecrèti, a qui Schott avoit dourir le Grec à traduire — quoi qui l'en ſoit etc. et digne opus eſſe cenſet, quod denno lat. vertatur.

99) Prolixam Schotto nauaſſe operam Sueuezelium in edenda Photii bibliotheca teſtatur *Allegambe* bibliotheca Ieſuitica p. 405.

rr) *Gatakerns* aduerſar. miſcell. pag. 2. *Nam Photii interpres, qui proſecto Andreas Schottus eſſe non poteſt.* Sed non magis forſan a Schotto Photium, quam a Morello Libanium verſum iuſciari voluit, quem Libania interpretem negat p. 467. quod nempe illa non ſemper digna illo viro ſit interpretatio. Certe non modo Schottus ſe Photii interpretem profeſſus eſt in litteris ad Voſſium, cuius ſe autographum ſeruare adfirmavit Colomeſius p. 52. Opuſc. *Salutat te tenebrio, qui Photium dedit latine.* Sed etiam ipſe in praefat. quanto labore ſibi conſulcrit illa interpretatio, ex-

ponit. Idem *Gatakerns* p. 463. *alluſe nimis V. G. Andreas Schottus.* Fabr. De edit. Hoefcheliana et Rothomagenſi conf. Goetz Memorabb. bibl. Dresden. vol. II. faſc. III. pag. 410. ſeqq. *Harl.*

ss) *Colomeſ.* diſſ. de Photii ſcriptis ſub iute.

tt) Vbi Hoefchelium cuiusque editionem bibl. Photianas laudat; et pag. 332. in not. „Nonnulli, ait, Photii latinam interpretationem ab Hoefchelio deſiderarunt, acroque tulerunt non aliam exſtare verſionem, quam eam, quae primi editoris calculo alioſubi reiecta ſit atque improbat. Sic etenim Hoefchel. de Schottiana interpretatione in quadam ad G. R. (Georgium Remum,) epiſtola, cuius *εἰρηνοφῶν* ipſe poſſideo, ſcribere non dubitavit: *Quantum initio diligentiae fuit ab interprete adhibitu, tantum in medio ac fine deſideratur, ac ſi illud graece peritiſſimus, haec rudis tiro vertiſſet, nec ſenſum auctoris adſequutus, nec proprie loquutus.*“ *Harl.*

emendarunt: *Lambesius* quoque in *comm. de bibl. caesar. VI. part. 2. p. 401. et 415. ed. Kollar. reprehendit versionem Schottianam. Harl.*

*Græco-latinae*, quae ex his duabus coaluere, editiones, nec emendationes sunt, nec quicquam noui ad illustrandum Photium adferunt, nisi quod versio Schotti e regione graeciae posita, et notae Hoeschelii Schottique adiectae. *Geneu. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol. Fabr. — Photii bibliotheca, gr. et lat. cum Hoeschelii notis et interpretatione Andrea Schotti: apud Stephanum 1611. fol. v. cat. bibl. Leidens. p. 284. Sed a Fabricio in vol. XIII. p. 624. ita citatur haec ed. Critici Photii bibliotheca, gr. et lat. 1612. fol. Harl.*

#### VIII. *Versiones adfectae aut ineditae, vel editiones promissae.*

Andreas Schottus in praef. *Inaudieram pridem unum et item alterum in Iberia graecarum litterarum peritissimum Photii bibliothecam e graeco in latinum sermonem commodo publico conuertere coepisse; sed coepisse tantum, ac vix dimidia operis parte supersedisse, suis graeci exemplaribus mendis deterritus, seu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, seu denique utraque de causa cessasse. Romae quoque tertium perfecisse quidam narrabant, sed ad edendum adduci non potuisse.*

*Iohannes Mariana S. I. bibliothecam Photii in epitomen redegit, sed numquam editit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomesius, qui etiam testatur, versiones alias eiusdem Bibliothecae adornasse Fredericum Matium, Thermularum episcopum, et Cosmam Fontium, similiter numquam editas.*

*Conr. Gesnerus* biblioth. a. 1545. ed. p. 562. Photii, patriarchae, descriptionis auctor, quotquot ipse legerat volumina duo gr. vidi Venetiis in aedibus V. ill. Diegi Hurtadi a Mendoza, caesarei oratoris, ostendente Arnaldo Arlenio-Peraxylo, qui etiam postea per litteras aliquoties pollicitus est, id opus mihi se commissurum, et excudendum prelo curarem, quod ab ipso haecenus non praestitum.

*Combesius* praefat. ad Basilii Seleuc. in bibl. ascetica, Paris. 1674. 4. Sic et Rotomagi factitatum a typothetis iam edita malentibus reddere, quam manu exarata non cedere in Photii *μυριοβιβλῶν*, in quam non deerant aliorum parati labores, nisi typographus, quibus scatet mendis, nec digna satis Andrea Schotto versione, (cuius nec parens sit, exceptis duntaxat paulo melioribus aliquot libri primis capitibus, sed is forte, quem eius in graecis adiutorem plurimum laudat auctor biblioth. scriptorum sanitatis,) maluisset ad prelum reuocare, nec sibi rem frugi facturus, nec litterarum publico.

[*Ioannes* quoque *Sambucus* moliebatur nouam editionem. vid. epistol. variorum ad P. Victorem, tom. II. p. 112. et cel. *Morelli* bibl. MSt. gr. et lat. I. p. 318. *Harl.*]

Promiserat etiam nouam edit. D. *Christiam. Prider. Boernerus*, theologus Lipsiensis.

de cuius instituto vide sis memorias litterarias Michaelis de la Roche, gallice editas Londini, *Memoirs of literature*, tom. I. (a. 1711.) p. 172.

Nouam editionem moliebantur Io. Guil. Berger, Witeberg. et alius vir doctus Londini. conf. *Mem. de Trev.* 1724. p. 765. [add. Lacroz. thes. epistol. tom. II. p. 263. et pag. 265. de Boernero. *Hartl.*]

*Petr. Adolph. Boyss.* editurus erat observatt. criticas in hunc Photii librum. v. *Göttingii gelehrtes Europa* I. p. 456.

[Camufatus de noua editione curanda cogitabat; sed v. quae Io. Christoph. Wolf. in Lacroziano thesauro epistol. tom. II. p. 263. et 265. de isto consilio scripserat. Ibid. p. 266. et 267. ipse Wolfius suum consilium edendae Photianae bibl. aperuit Crozio, (de la Croze.) et scripsit, se illam bibl. vsque ad cod. CLXXII. recognouisse, atque pag. 275. nuntiavit, se tertiam fere partem confectam habere; at utroque loco ipse de felici exitu iam dubitans, se fere consilium abiicisse, professus est praecipue quum audisset, Montefalconium, Capperoneriei curis et aliis egregiis praesidiis fuffultum, omnia Photii opera iubere eruditos sperare. Enimvero illa quoque promissio ac spes fuerunt inanes. *Hartl.*

A. 1701. nouam editionem huius operis promittebant bibliopolae Belgae cum versione Claudii Capperoneriei, doctoris Sorbonici, et notis Lud. Eliae Dupinii: quo de instituto videre licet memorias litterarias Treuoltinas editas gallice anni 1701. p. 288. sq. et anni 1702. p. 474. edit. Amstelod. add. *Journ. des Sav.* 1724. p. 118. et acta erudit. 1701. p. 432.

[Abbas Gêdoyn Mémoires de l'Acad. des belles Lettres, tom. XIV. Paris. 1743. 4. inferuit aliquot Photii excerpta, gallice versa, et notis varii generis, interdum quoque criticis illustrata; et quidem in I. recitatione pag. 180. sqq. quae Photius dedit ex Cononis op. ac pag. 233. ex Apollodori bibliotheca; tum in II. recitatione p. 235. sqq. ex Theopompi op. historico, et p. 242. sqq. Dionysii Halicarn. iudicium de Theopompo, atque Gêdoyn, p. 244. et 245. in not. suum de Theopompi ingenio scribendique genere subiungit iudicium; dein in recitat. III. p. 247. sqq. sequuntur, quae Photius de Ctesiae hist. Persarum prodidit; Gêdoyn vero ipse in nota de fide Ctesiae, quem praefert Herodoto, suam dicit sententiam; — in IV. recitat. p. 279. sqq. de Memnonis historia Heracl. — In histoire de l'Academie des Inscript. et belles Lettres, tom. XVI. Paris. 1751. 4. est pag. 98. seq. brevis notitia de tribus aliis recitat. a Gêdoyn, (mortui 1744. m. Aug.) olim habitis, in quibus tres Photii narrationes pari modo gallice versae et illustratae fuisse, eaeque in libro, inscripto: Oeuvres diverses etc. Paris. 1745. 12. publici iuris factae dicuntur. *Hartl.*]

[I. H. Leichius in Diatr. in Photii bibliothecam, Lips. 1748. 4. pag. LIV. membra doctiss. abbatem Catiforuin, qui curam edendi Photii apud Venetos suscepit. *Beck.*]

#### IX. Index scriptorum, de quibus Photius differit, variis illustratus observationibus.

I. Theodori presbyteri, ὅτι γνησία ἢ τῆ ἀγίας Διωνυσίας Βιβλος, scriptum, quo genuina esse, quae Dionysio areopagitae tribuuntur, scripta pugnavit et quatuor praecipua, quae illis possunt opponi, argumenta dissolvere est conatus. Theodorus hic mihi videtur fuisse

fuisse siue ille Rhatus presbyter, ut Pearsonius coniecit in Vindiciis Ignatii parte I. p. 18. siue Mazarenfis presbyter in Sicilia, ad quorum vtrumque scribit S. *Maximus Confessor* tom. II. p. 151. 134. qui Maximus Dionysii scripta defendit etiam ipse et scholâs insuper, quae exstant, illustravit. At Theodori liber perit, cuius responsionibus non videtur adeo multa tribuisse Photius. Vide *Ioannem Dallacum* lib. I. de scriptis Dionysio suppositis cap. 34.

II. ADRIANI *Isagoge in scripturam sacram*, εἰσαγωγή τῆς γράφης, libellus vtilis et lectu dignus de loquutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex MS. Augustano graece vulgavit *David Hoeschelius*, Augustae Vindel. 1602. 4. Deinde Ioannes Pearsonius praefigi curavit tomo octavo criticorum sacrorum, ipsius auspiciis excusorum, Lond. 1660. fol. atque ab eo tempore Amstelodami et Francofurti praelis iterum subiectorum. Latine vertit notisque illustravit post Aloyf. Loll. in eius opusculis Bellunae 1650. fol. amicus noster *Christophorus Woltereck*, Glückstadiensis, cuius lucubrationem istam MS. prelo paratam euolui ante plures annos, atque opto, ut in lucem prodeat<sup>an</sup>. Adrianum hunc laudat *Cassiodorus* cap. 10. Institutionum diuinarum, suspicorque, illum ipsum esse Adrianum monachum, ad quem est S. Nili epistola 66. libri 2. edit. Allatianae, [P] ubi eum laudat a diligenti sacram scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qui Adrianus etiam appellatur in membranis bibliothecae Ioanneae Hamburgensis, in quibus exstat ante opuscula duo Hieronymi, graeci theologi, quae exhibui superiore volumine c. 24. Hoc Adriani opusculum latina versione donatum edere voluit pridem Conradus Rittershusius, uti argumenta duodecim prophetarum, (Hesychio Hierosol. auctore,) quae cum Adriano Hoeschelius graece vulgauerat, vtraque lingua edidit ad calcem assis fatidici, siue duodecim prophetarum a Thuanio et Rittershusio metaphrasi latina donatorum, Ambergae, 1614. 8. p. 290. seq.

III. *Nonnosus* christiani scriptoris *Historia* legationum tum aui sui Nonnosi et patris Abrami, tum maxime suarum, quas Iustiniani imp. nomine ad Aethiopum Auxumitarum regem et alios Orientis populos obiit. Hoc opus praeter pauca Photii ex illo excerpta iamdiu fuit perditum, nihilque eius scriptoris hodie exstat, nisi vera sit coniectura *Lamberti*, qui lib. V. p. 131. [pag. 277. Kollar.] illi tribuit *Gregentii* disputationem cum Herbano Iudaeo, (de quo dixi supra c. 32. p. 14. seq. [in hoc vol. cap. 29. p. 125. seq.] et lib. VIII. p. 387. [p. 323. Koll.] Martyrium Arethae et sociorum, quorum memoriam recolit ecclesia graeca 24. Octobr. Incipit: Ἐπεὶ πάλαι τῆς βασιλείας Ἰουλιανῆς.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, eiusdem, Photio iudice, qui postea episcopus Mopsuestenus fuit, libri XXV. pro *Basilio* Caesareensi aduersus *Ennomium*. De hoc et aliis Theodori Mopsuesteni scriptis deperditis supra cap. 33. [cap. 30. in h. vol.]

V. *Sophro-*

<sup>an</sup> At licet in actis erudit. 1709. p. 452. legas, sub prelo iam tunc fuisse Lipsiae, tamen necdum prodit. *Fabr.* [conf. quae scripsi in Introduct. in hist. L. Gr. II. 2. p. 283. *Hartl.*] — Nullum locum profert ex libris apocryphis, ut obseruat Jo. Gossius in historia canonis S. scripturae, edita an-

glice, Londini 1674. 4. p. 149. ubi refert ad an. 760. Por si Photius read him, he was at least so ancient, if he lived act. in the age before. Fallitur itaque Alph. Ciacconius, qui in biblioth. vniuers. MS. hunc Adrianum cum Andronicis Comneno, longe iunioris, confundit.



V. *Sophronii* pro *Basilio contra eundem Eunomium*, quem, licet longe breviorera, Theodoro praeferre Photius non dubitat. Caveus, nescio, quo argumento, hunc Sophronium ad extrema saeculi sexti reicit, quum mihi videatur haud diuersus esse a Sophronio, amico S. Hieronymi. Quisquis porro fuit auctor, scriptum sane eius aetatem non tulit.

VL GREGORII Nysseni opus *aduersus Eunomium* siue libri duodecim, qui exstant,

Et VII. *Ἐπίστα προαγματέων* illius, eidem Eunomio opposita, siue liber decimus tertius. Vide si lubet quae supra, vol. VIII. cap. 20. [IX. c. 15. p. 98. sqq. n. ed.]

VIII. ORIGENIS libri quatuor *περὶ ἀρχῶν*, qui latine solum superstant, atque inter Origenis et Hieronymi opera leguntur ex versione Rufini. In illis e Platonis schola mutuatum pleraque, vere notauit Marcellus Ancyranus apud Eusebium I. contra Marcellum p. 23. De Origenis scriptis dixi lib. V. c. 1. [vol. VII. p. 201. sqq. n. ed.]

[P] IX. EVSEBII *praeparationis euangelicae* libri XV, qui exstant.

X. Eiusdem *demonstrationis euangelicae* lib. XX. ex quibus decem posteriores intereiderunt.

XI. *Ecclesiasticae praeparationis* libri, (numerus excidit,) in quibus *eclogae*, siue selecta loca ex scriptoribus ecclesiasticis. Hoc opus, quod dolendum, nusquam hodie reperitur.

XII. *Ecclesiasticae demonstrationis* libri (numerus similiter excidit.) Citatur Eusebii *ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις* in iure graeco-romano lib. IV. p. 295. Opus ipsum desideramus.

XIII. *Ἐλέγχοι καὶ ἀπολογίαι* *confutationis et apologiae* pro christiana religione aduersus ethnicorum obiectiones libri II. et alii eiusdem argumenti et propemodum iidem, priorum fortasse altera *ἔκδοσις*. De his aliisque Eusebii scriptis deperditis, nec non etiam de iis, quae habemus, dixi volumine sexto, lib. V. cap. 4. [vol. VII. p. 335. sqq. n. ed.]

XIV. *Apollinaris*, Hierapolitani episcopi, qui Marci Antonini temporibus vixit, *liber aduersus Graecos siue gentes, et de pietate ac de veritate*. Laudant haec etiam Eusebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi et Nicephorus IV. 11. testaturque Photius, alia praeterea celebrari praeclari huius viri *συγγράμματα ἀξιολογούμεντα*, in quae necdum ipse incidit. Sed ex vniuersis insignis huius viri scriptis, lector mecum dolebit, nihil quicquam ad nos peruenisse.

XV. GELASII (Caesarensis in Bithynia episcopi incertae aetatis,) *πρωτοκλήριον* siue *acta concilii Nicaeni* a. C. 325. habiti *libris III.* saepius et separatim utraque lingua et in tomis conciliorum edita, de quibus dixi volumine VIII. c. 24. p. 371. seq. [vol. IX. c. 19. p. 290. sq. n. ed.] Vberius de hoc opere Photius infra cod. LXXXIX. Et de synodo Nicaeni alias

alias referens narrationes cod. LXXXVIII. et CCLVI. Vid. etiam *Turiam.* in apol. pro epp. pontificum III. 2. p. 279. fq.

XVI. ACTA SYNODI TERTIAE siue Ephesinae a. 431. celebratae, tota fere constantia epistolis Cyrilli ad Nestorium mutuisque Nestorii, de quibus etiam meminit cod. CLXIX. Prodierunt acta ista latine ex veteri versione Paris. 1574. 8. edente Antonio Contio, atque inde in Baluzii et Harduini conciliis. Sed graece primum e typographia Cominelliana 1591. fol. et Theodori Peltani versio 1604. fol. Denique utraque lingua in editionibus conciliorum Romana, Biniana a. 1618. Labbeana et Harduiniana.

[P] XVII. ACTA SYNODI QUARTAE siue Chalcedonensis aduersus Eutychen et Dioscorum celebratae a. 451. Similiter editae sunt graece et latine in tomis conciliorum et tomo secundo editionis Harduinianae,

XVIII. ACTA SYNODI QUINTAE de tribus capitulis celebratae CPoli a. 553. Haec graece nondum viderunt lucem: latine edita post Surium a Labbeo tom. V. et Harduino tom. III.

XIX. ACTA SEXTAE SYNODI contra Monotheletas habitae CPoli in trullo sacri palatii a. 680. Acta graece et latine saepius edita in conciliorum tomis post Romanos et Binium a Labbeo tom. VI. et ab Harduino tom. III. Habentur MSS. in bibl. Bauar. cat. pag. 17. [v. *Hardt.* in Aretini Beytr. 1805. part. I. p. 27. fq. et conf. *Schroeckh.* hist. eccl. christ. XIX. pag. 423. fq. 474. et 508. tom. XX. p. 194.]

XX. ACTA SEPTIMAE SYNODI siue Nicaenae secundae aduersus iconoclastas celebratae a. 787. Acta habemus graece et latine in editione romana concilior. et apud Binium tom. III. et Labbeum tom. VII. Harduinum tom. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorumdem actorum latina versio, ab Anastasio bibliothecario concinnata, et altera Gisberti Longolii edita primum Colon. 1540. et falso pro antiqua habita a viris quibusdam doctis, ut Harduino obseruatum.

XXI. *Iohannis Philoponi λόγος* siue liber de resurrectione in plures diuisus τόμοις, quorum numerus excidit, atque opus ipsum hodie nusquam exstat. Quod addit Photius, eundem hac in lucubratione raso suspendisse adunco sanctos patres, ἐπιχλευάζων καὶ τὰς μακαρίας καὶ ἁγίας πατέρας ἡμῶν, de patribus Chalcedonensis synodi intellige, ut Photius ipse cod. XXIII. perspicue docet. Vide et cod. LV.

XXII. *Theodosii monachi ἀνταρροπή* siue confutatio argumentorum, quae resurrectioni corporum Philoponus opposuerat. Etiam hoc Theodosii scriptum, iisdem, ut videtur, temporibus, quibus Philoponus sub saeculi septimi initia clari, hodie desideratur. Theodosius, incertum, sitne idem, cuius infra XXIV. cod. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii et Themistii* de resurrectione corporum aduersus eundem Philoponum, scripta similiter deperdita. Cononem, Eugenium et Themistium, Photius  
Vol. X. SSS testatur,

testatur, in hoc cum Philopono consensisse, quod et ipsi synodum Chalcedonensem repudiaverint. Themistium, suspicor, illum diaconum Alexandrinum, qui Agnoëtarum signifer memoratur infra cod. CVIII. et de quo dixi volumine superiore VIII. cap. 18. p. 5. seq. [vol. VI. c. 44. p. 790. fqq. n. ed.] De Conone et Eugenio tritheitis mox plura Photius cod. XXIV.

XXIV. *Acta* temporibus Iustini imp. circa a. C. 576. coram Ioanne [P] scholastico, episcopo CPol. inter Cononem et Pugenium tritheitas, Philoponum tritheismi accusatum anathemati subiicere recusantes, et Paulum atque Stephanum, quos et ipsos διακρινόμενων haeresi addictos, hoc est Chalcedonensis synodi aduersarios, Photius testatur. Etiam haec acta interciderunt. De διακρινόμενοι illis v. Cotelier. ad tom. II. monument. pag. 665. De Stephano illo Niobi adfert nonnulla ex Dionysii patriarchae hist. eccles. syriace scripta *Assermannus* tom. II. bibl. orient. p. 72. Eiusdem Stephani meminit *Cedrenus* ad an. 12. Heraclii.

XXV. IO. CHRYSOSTOMI σχόλια <sup>vv)</sup> εἰς τὸν θάνατον <sup>ww)</sup>, graues sententiae de morte CHRISTI breuibz sermonibus viginti duobus. Et sermones similes totidem de CHRISTI adsumptione et septendecim de pentecoste. Licet de tribus hisce argumentis editae essent nonnullae Chrysostomi homiliae, tamen plerosque ex illis sermonibus Photio inspectis perditos vel ineditos saltim adhuc esse existimo.

XXVI. SYNESII Cyrenensis de prouidentia, de regno et alia quaedam non nominata a Photio, sed, ut videtur, haud diuersa ab illis, quae hodie habemus, et de quibus dixi volumine superiore VIII. capite 22. [vol. IX. c. 17. p. 190. fqq. n. ed.]

XXVII. EUSEBII *historiae ecclesiasticae* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *historia ecclesiastica* annorum centum et triginta, libris septem.

XXIX. EVAGRII scholastici *historiae ecclesiasticae* ab eo tempore, vbi desinunt Socrates et Theodoritus, ad duodecimum Mauritiū annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI ecclesiastica historia libris IX. quam a Socrate diuersa tradere quandoque et dictionis illum elegantia vincere obseruat.

XXXI. THEODORITI historia ecclesiastica, quem prae omnibus dictionem historico dignam attulisse, et res secundae synodi diligentius caeteris narrasse obseruat. De quinque hisce scriptoribus H. E. notissimis saepiusque editis dixi volumine sexto cap. 4. [vol. VII. p. 429. fqq. n. ed.]

XXXII. ATHA-

<sup>vv)</sup> Vide, quae de scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione vigeniti dixi volumine superiore VIII. cap. 27. p. 565. [vol. IX. c. 22. p. 463. fqq. n. ed.]

<sup>ww)</sup> Mox apud Photium sequitur εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου, itaque Schottus recte illud Κυρίου hoc etiam loco post θανάτου subintellexit.

XXXII. ATHANASH *epistolae variae*, incertum, an plures et diuersae ab illis, quas hodie habemus, in quibus exstat quoque Apologia pro fuga, tom. I. edit. Montfauconianae p. 320.

XXXIII. Iusti, Tiberiensis Iudaei, qui tempore excidii Hierosolymorum vixit, *chronicon de regibus Iudaeorum* Ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν τέμμασιν, a Moysē ad regem vltimum Agrippam secundum. Hoc opus Iusti, perinde vt alterum Flauio Iosepho memoratum de bello Iudaico, intercidit. Locum aliquem emendat *Dodwell* ad Pearson. opp. postuma. Vide, si placet, quae notauī ad Hieronymum de scriptoribus eccles. cap. 14.

[P] XXXIV. (Iulii) *Africani* ἱστορικὸν siue *chronicon* libris quinque ab orbe condito vsque ad Macrinum imp. qui regnare coepit a. C. 217. Etiam hoc opus, ex quo multa in chronico suo Eusebius, hodie desideratur. Caput istud Photianae bibliothecae primus vulgauit Garcias Loaisa ad chronicon Isidori Hisp. p. 260. v. *Reines*. V. L. pag. 352. [conf. *Lambec*. VII. pag. 426. sqq. *Kollar*.] Memorat Photius etiam *ceffos* Africani, libris XIV. distinctos, quorum fragmenta ampla habemus, et scriptum ad Origenem, (quod exstat cum Origenis responsione integrum) *de Susanna*, nec non aliud ad Aristidem *de concordia Matthaei et Lucae circa genealogiam CHRISTI*, cuius argumentum seruauit Eusebius lib. I. hist. eccl. cap. 7. Vide, quae de Africani scriptis supra lib. V. c. 1. p. 268. seq. *Fabr*. Siue in hac noua edit. libr. III. cap. 24. vol. IV. p. 241. praecipue p. 243. sqq. *Hart*.

XXXV. *Philippi Sidetae* (presbyteri) *historia christiana*, *χριστιανική ἱστορία*, siue *sarrago* potius variarum rerum ad historiam pertinentium et non pertinentium, ab orbe condito ad suam aetatem: voluminosum opus cuius XXIV. tantum libros Photius vidit, quorum singuli iterum λόγους quatuor et viginti distincti erant: sed Socrates VII. 27. et ex eo Nicephorus XIV. 29. testatur a Philippo compositos fuisse libros XXXVI. Historia Philippi exceptis paucissimis fragmentis intercidit, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. seq. [cap. 1. vol. VII. p. 418. sq. n. edit. not. oo. *Hart*.]

XXXVI. ANONYMI, qui Iustino imperitante vixit, *χριστιανῶν βιβλος, ἐρμηνεία εἰς τὴν ὀκτώτευχον*, *Christianorum liber siue octateuchi expositio*, ad Pamphilum. Hoc ipsum in libros XII. distinctum opus est, quod exstat sub *Cosmae Indopleustae* nomine editum graece et latine ab eruditissimo Montfaucono. Vide, quae notauī lib. III. cap. 25. [vol. IV. p. 253. sqq.] vbi hoc caput Photii exhibui integrum cum versione mea et notis.

XXXVII. *Anonymi* *dialogus περὶ πολιτικῆς* inter Menan patricium et Thomam referendarium siue legatum de optimo statu reip. quem *δικαιοκρατικὸν principatum iuris* adpelat, et (qui Polybio \*\*) etiam iampridem praestantissimus omnium fuit visus,) ex monarchia, aristocratia et democratia mixtum esse contendit. Hic dialogus hodie non exstat, quod sciam.

Ssss 2

XXXVIII.

xx) Libro VI. Confer *Machianellum* lib. I. ad Liuium c. 2.

XXXVIII. Theodori Antiocheni (eiusdem, de quo cod. IV.) ἐρμηνεία τῆς κτίσεως, interpretatio historiae creationis, ἐν τόμοις ἑπτὰ ἢ ταύτῃ βιβλος ἐπεράινετο, ita suspicor legendum pro ἡ πρώτη βιβλος. Commentarius hic Theodori intercidit. [Nisi interpreteris, esse primum Theodori opus. Atqui est primum in enumeratione opp. Theodori in recensione eius librorum apud Ebed Iesu in *Assemani* bibl. orient. v. supra in hoc vol. pag. 355. sq. cum nota *kk.* et *Schroeckh.* hist. eccles. christ. tom. XV. p. 195. sq. *Harl.*] Eum frequenter reprehendit Philoponus in opere, de quo infra, cod. XLIII.

[P] XXXIX. EVSEBII contra Hieroclem ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τῷ Τυανέως ἱεροκλέος λόγους, exstat, saepiusque lucem vidit, ut dixi, lib. V. cap. 4. p. 91. [c. i. vol. VII. p. 393. sq. nou. ed.] add. *Olear.* ad Philostrat. pag. 428. a.

XL. Philostorgii historiae ecclesiasticae libri XII. ipsi quidem deperditi, sed ex quibus ampla excerpta Photio debemus, quae separatim edita atque a Iac. Godofredo et Valesio illustrata habemus. Vide supra lib. V. c. 4. p. 115. seq. [cap. i. p. 420. sqq. vol. VII. nou. edit.]

XLI. Iohannis Aegatae presbyteri Eutychiani siue Διακρινομένου historiae ecclesiasticae ab depositione Nestorii (a. C. 431.) vsque ad depositionem Petri Fullonis a. 483. libri quinque, pridem perditi, vna cum aliis quinque libris posterioribus, quos Photius vidisse se negat. Meminit Iohannis huius noster iterum cod. LV. [v. supra, vol. VII. pag. 419. nou. ed.]

XLII. Ex Basilii Ciliensis, Nestoriani, historiae ecclesiasticae libris secundus, quorum tres auctor scripserat; primum a Marciano imp. (a. C. 450.) vsque ad zenonem: secundum ab obitu Simplicii papae (a. 483.) vsque ad a. 518. et tertium ab initis Iustini Thracis. Dolendum est hoc opus intercidisse, quoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam et episcoporum epistolas Basilii inseruerat. De Basilio hoc et Ioanne Aegate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. seq. [cap. i. supra in vol. VII. p. 419. sq. n. ed.] Basilii meminit Photius iterum cod. XCV. et CVII. [conf. *Walch.* histor. haeres. tom. V. p. 669. *Harl.*]

XLIII. IOANNIS PHILOPONI ἐρμηνεία τῆς κτίσεως, siue in *Hexaëmeron* opus praeclarum, quod in septem distinctum libros exstat cum versione Balthasaris Corderii S. I. Viennae Austriae 1630. 4. Sed distinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Basilio Caesariensi Philoponum in multis eadem scribere et passim consutare Theodorum Mopsuestenum, de cuius opere eiusdem argumenti dictum cod. XXXVIII. De Theodori et Philoponi scriptis supra hoc ipso volumine cap. 33. et 35: [capp. 30. et 34. n. ed.]

XLIV. PHILOSTRATI, quem Lemnium alii, Photius, nescio, an memoriae lapsu, Tyrium adpellat, de vita Apollonii Tyanei libri VIII. qui etiamnum exstant, novis Godfridi Olearii expoliti lucubrationibus, ut dixi lib. IV. cap. 24. [cap. 22. vol. V. pag. 556. n. ed.] Ex eodem Philostrati opere multa et proluxa excerpta dat Photius infra, cod. CCXLI.

XLV. Androniciani aduersus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad sexti saeculi extrema a praestantissimo Caueo reicitur hic scriptor, quem, putem, quinto ac fortasse quarto iam floruisse, cum Eunomii haeresis plus negotii adhuc ecclesiae CHRISTI faecisset.

XLVI. THEO-

XLVI. THEODORETI *libri XXVII* de Christi natura et incarnatione aduersus varios errores. Ex his primi *sex*, exceptis paucis fragmentis [P] interciderunt, et non diversi fuerunt ab illo pentalogio *ἐνανθροπήσεως*, quod aduersus concilium Ephesinum Theodoretus scripserat, et cuius librum quintum in duos distractum legit Photius, vt Io. Garnerio in auctario Theodoreti probe obseruatum. Libri ceteri a *septimo ad vicefinum septimum* saepius sunt editi sub *Athanasii* nomine, <sup>yy</sup>) quos Photii testimonio fretus Theodoretus tribuit *Io. Dallaeus* in disp. de fide ex scripturis demonstratione p. 48. et 146. Sed *Garnerius* septimum quidem et octauum Theodoriti esse non dubitat; at ceteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans testem,) *Eutherio* Nestoriano, episcopo Tyanensi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. et ad Marium Mercatorem tom. II. p. 277. Edidit etiam sub Eutherii nomine ad calcem eiusdem auctarii graece et latine. Combefisius illos *S. Maximi* confessoris esse suspicatus est, parum certa coniectura. *Vicefinus septimus* liber Photio memoratus *περὶ τῆ κατὰ τὸν κοινὸν ἀνθρώπου ὑποδείγματος*, de exemplo, quod a communium hominum aliquo (ad Christum) petitur, intercudit. Exstant autem, quos in eodem *τεύχει* siue volumine legit Photius, *libri tres dialogorum* Theodoreti, qui vna cum *demonstratione per syllogismos* saepius vtraque lingua prodire separatim, atque tomo quarto eius operum, sub titulo *ἐρωνιτῆς ἢ πολύμορφος*.

XLVII. IOSEPHI Iudaei *τὰ κατὰ Ἰσραὴλ πάθη*, de calamitatibus Iudaeorum libri VII. opus de bello Iudaico saepius editum, de quo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2. [v. cap. 8. vol. V. p. 4. lqq. n. ed.]

XLVIII. *Libelli* siue *λογίδια* duo de vniuerso, *περὶ τῆ παντὸς*, siue *περὶ τῆς τῆ παντὸς αἰτίας*, de causa vniuersi, aut *περὶ τῆς τῆ παντὸς ἐσίας*, de vniuersi essentia, aduersus Platonem et Alcinoum Platicum, auctore, non *Iosepho*, licet sub eius nomine Photius repperit; sed christiano scriptore, siue is *Iustinus* <sup>zz</sup>) fuerit, siue *Irenaeus*, quibus in codicibus quibusdam fuere tributi, siue potius Artemonis ac Montanistae Procli aduersarius *Caius* presbyter romanus, sub extremum saeculi secundi a nato Christo clarus, qui in fine paruae labyrinthi Origeni in quibusdam codd. male tributae se auctorem libri de vniuersi essentia esse diserte testatus fuit. Ex his duobus libellis *ἀποσπασμάτιον* siue fragmentum a Maximo Margunio acceptum graece in notis ad Photium vulgavit Hoeschelius, quod in MS. codice inscribebatur *Ἰωσήφ ἐκ τῆ πρὸς Ἑλλήνας λόγῃ τῆ ἐπιγεγραμμένη κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τῆ παντὸς αἰτίας*. Agnoscit tamen ipse christiano homini adscribendum. [P] Atque hoc idem fragmentum sub *S. Hippolyti* nomine cum versione vulgavit *Stephanus le Moyne* in variis sacris, Lugd. Bat. 1694. 4. quoniam nimirum in laterculo marmoreo canoni paschali adiuncto inter scripta Hippolyti diserte memoratur: *περὶ τῆ παντὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα*. In parallelis sacris *Io. Damasceni* tom. II. edit. nouae p. 755. locus inde adlatus *Meletio* Antiocheno tribuitur; sed p. 789. *Iosepho*, ἐκ τῆς λόγῃ ἀναγεγραμμένη κατὰ Πλάτωνα. Certum tamen est, scriptorem fuisse christianum, adeoque Hippolytus auctor etiam videtur

Ssss 3

Dama-

yy) Vide, quae supra lib. V. cap. 2. pag. 312. [vol. VIII. p. 205. n. ed.] vbi de S. Athanasii, et cap. II. p. 438. 440. 446. [p. 294. 297. 304. vol.

VIII. n. edit.] vbi de Theodoreti scriptis. *Fabr.* add. *Lambec.* VIII. p. 29. lqq. *Harl.*

zz) V. supra in vol. VII. p. 67. fin. *Harl.*

Damasceni editori Lequinio, qui librarios nomen Ἰππολ. cum Ἰωσήφ per hallucinationem permutasse suspicatur. Itaque idem fragmentum etiam ego inter S. Hippolyti opera Hainb. 1716. fol. iterum graece et latine vulgavi tom. I. p. 220. Sed ab eo tempore observavi apud Damascenum nonnulla rectius legi, quae praesenti loco adnotabo. Pag. 220. statim initio pro ὁ περὶ δαιμόνων τόπος, rectius apud Damascenum p. 789. est λόγος. Ut infra, ἔτος ὁ περὶ αἵμα λόγος. v. 2. συνέχονται αἱ ψυχαί. v. 10. ἐκάστη πράξις. v. 11. τὰς τῶν τέπων. pro τρέπων. v. 13. λίμνης πυρὶς ἀσβέστη. v. 14. ἐσκευάσθαι. v. 15. παρὰ Θεῶ. v. 16. προσερχθῆ. v. 34. ἀγαθῶν θεωρίας. v. 35. καινῶν ὁρωμένων προσδοκία ἡδόμενοι. Pag. 221. v. 10. ἄγγελοι ἐπιγελῶντες διαπέμπονται ἐπονειδίζοντες. v. 12. εἰς τὰ κατωτέρω μέρη ὡθόντες ἔς ἀγομένους. v. 14. ἐπακῶσι. v. 17. ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θείαν τῇ πυρὶς ὁρῶντες καταπεπλήγασι. v. 18. ἥδη κολαζόμενοι. ἀλλὰ καὶ ἔτοι τον τῶν δικαίων χάρον. v. 24. ἐν ᾧ αἱ ψυχαί. v. 28. ἐ ἀπισθετε Ἑλληνες. Pag. 222. post verba, v. 5. ὃν χριστὸν προσεργούμεν, apud Damascenum additur: Θεὸν ἐνανθρῶπησαντα. v. 10. τὸ ἴδιον παρεσκεύασα τὰ δικαίον, ἔ τῇ κρίσει. v. 12. μίαν ἀποφθέγονται αὐτῷ φωνήν. v. 15. τοῖς μὲν εὖ πράττει καὶ δικαίως τὴν αἰδίον τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν παρσάχοντες, τοῖς δὲ τῶν φαύλων ἐργάταις. v. 20. ἐκ σώματος ἀναβράσσειν. Denique v. 27. pro ἔχ ὕπνος apud Damascenum p. 755. est ἔ πόνος. [Quid sibi velint verba Photii, Γαίον φασὶ συντάξαι. v. Wesseling. Probabil. p. 177.] Nunc ad Photium reuertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστωρίων βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε, *adversus blasphemias Nestorii, libri V. de quibus prolixius Photius infra cod. CLXIX. Exstant graece et latine post editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis graecolatinae Paris. Vide, quae dixi volum. VIII. huius bibl. c. 27. p. 569. [vol. IX. c. 22. p. 467. lq. n. edit.]* Notat Photius, Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorē esse et magis perspicuam, quam in altero *de cultu in spiritu*, et similem solutae quodammodo ac neglectiori poësi: ὁ δὲ λόγος [P] αὐτῷ πεποιημένος καὶ εἰς ἰδιόζεσαν ἰδέαν ἐκβαβιασμένος, καὶ οἷον λευμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπερῶσα ποιήσις.

L. Nicias monachi ἀντίρρησης κατὰ τῶν τῷ Φιλοπόνο κεφαλαίων ζ'. *contra septem capita in libro Ioannis Philoponi, quem διαιτητὴν* \*) ille inscripserat, proposita. Liber alius κατὰ τῷ δυσσεβῆς Σεβήρη *contra Sauerum Eutychianum*. Nec non κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, *libri duo contra ethnicos*. Scripta Nicias huius interiere omnia, perinde ut Philoponi διαιτητῆς, de quo dixi supra in Philopono. Nicias iste saeculi septimi scriptor longe diuersus a Nicea episcopo Romacianae siue Aquilegiae ciuitatis, qui et ipse, sed latine, saeculo quinto scripsit *de gentilitatis erroribus*, in libris sex *instructionis competentium ad baptismum* itidem deperditis, de quibus ex Genadii c. 22. Honorius II. 22. et Trithemius c. 118. Libellus alius huius Niceae siue epistola *ad virginem lapsam* saepius editus sub nominibus Ambrosii, Hieronymi, Augustini, ut monuit Cotelierius ad constitut. Apostol. II. 57. p. 265. In Ambrosii operibus incipit: *Audite me nunc, qui prope estis et qui longe*. In Hieronymo inscribitur

a) Guil. Caueus in Chartophylace διαιτητὴν, emendauit vir doctissimus in historia literaria Nicias, non Philopono tribuit. Sed hoc recte pctorum eccles.

scribitur ad *Susaunam* lapsam obiurgatio, et praemittuntur aliqua: *Puto, leuius esse crimen, ubi homo peccatum suum confitetur* etc.

LI. *Hesychii* presbyteri CPol. εἰς τὸν χαλκὸν ὄφιν, λόγοι δ'. libri quatuor de aeneo serpente. [conf. supra in vol. VII. p. 547. *Harl.*] Idem hic videtur *Hesychius* CPol. presbyter, a quo Eunomium ob haeresin delatum scribit *Philostorgius* VI. 1. Sed libri illi nusquam hodie exstant, quod sciam.

LII. *Acta synodi Sidenfis* siue *Sidae*, Pamphyliae metropoli, habitae a. C. 383. contra *Massalianos* siue *Euchitas Adelphianos*, praeside *Amphilochio* Iconiensi vna cum aliis episcopis XXV. Huius synodi acta periinde, vt *Amphilochii* aduersus *Massalianos* scripta, quos omnium optime confutasse ille a *Theodorito* IV. 11. de haereticis fab. traditur, intercederunt. *Massalianorum* haerecos ab *Amphilochio* expulsae meminit etiam *Theodoritus* lib. IV. cap. vndecimo hist. eccles. Et synodi aduersus *Massalianos* habitae, pseudo-synodus *Palamitica* a. 1350. in conciliis *Harduini* tom. XI. p. 327. *Photius* autem, cum illis actis synodi *Sidenfis* legisse se, etiam testatur, epistolam synodicam ad *Flavianum Antiochenum*, additque, synodos insuper alias aduersus haereticos illos celebratas: vt *Antiochiae* a *Flauiano* (circa a. C. 390. vt notat *Tillemontius* tom. VIII. p. 534.) praesentibus tribus episcopis, *Bizo Seleucia*, (cuius etiam in synodo CPol. a. 394. mentio,) [P] *Marutha* *Supharenorum* et *Samo*, (quod episcopi nomen est, non, vt *Blondello* visum, vrbs,) presbyterisque et diaconis circiter triginta. Sed quum longe plura aduersus *Massalianos* scripta eodem loco apud *Photium* commemorentur, iuuabit illa ordine litterarum digesta, cum observationibus quibusdam hic subiicere.

*Alypii*, Cappadociae archiepiscopi, epistola ad *Hormizen* (Ὁρμίζην al. Ὁρμίζην) *Comanensem* Ponti episcopum.

*Archelai*, Caesareae Cappadociae episcopi, anathematismi XXXIII. capitum *Massalianorum*. Confer, si placet, anathematismos *Massalianis* oppositos in *Iacobi Tollii* insignibus itineris italici p. 114. seq. *Lambecium* III. pag. 171. [p. 422. sq. 426. sqq. ed. Koll. *Harl.*]

*Attici* CPolitani ad episcopos Pamphyliae et ad *Amphilochium* de euiciendis *Massalianis*, siue *Massalianitis*.

*Ephesinae* synodi oecumenicae tertiae decretum contra *Massalianos* et capita libri *Massalianorum aetici*, ex quo capita dogmatum excerpta apud *Damascenum* haeresi LXXX. non diuersa, vt opinor, de quibus acta eruditorum a. 1696. p. 299. et a. 1699. p. 157. Synodi *Ephesinae* decretum hodie exstat actione VII. actorum illius concilii. Apud *Photium* autem pro ἀπογυμνώσασα αὐτὸν legendum αὐτῶν, vt in codice regio *Parisi.* reperit *Cotelarius* tom. I. monument. p. 785.

*Flauiani* *Antiocheni* ad *Osrhoënos* (τὰς ἐν Ὀσροήνῃ leg. pro τὰς ἐν ἑσὶν) et ad *Letoium* *Armeniae* episcopum de gelsis in synodo *Antiochena*.

*Geronii*



*Gerontii*, presbyteri et abbatis monachorum Glitidensium, ad Alypium Cappadociae archiepiscopum, contra Lampetium Massalianum.

*Heraclidae*, Nysseni episcopi, epistolae duae contra Massalianos.

*Iohannis* Antiocheni ad Nestorium epistolae de Massalianis.

*Letoii*, Armeniae episcopi, epistolae ad Flavianum.

*Ptolemaei*, Rhinocurorum in limite Aegypti et Palaestinae episcopi, ἀναφοράς siue relatio ad Timotheum Alexandrinum de Alpheo Massaliano, quem ille presbyterum ordinauerat.

*Seueri* Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri a Lampetio Massaliano scripti sub titulo διαθήκης.

*Sisinnii* CPolitani et *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερίνανον, al. Καρρινανόν) et Amphiloichium Sidae, ceterosque Pamphyliæ episcopos, scripta nomine synodi ad ordinandum Sisinnium, Attici successorem CPoli sub Theodosio imp. (a. C. 425.) Illi synodo etiam *Nepōn* (Νέων) quidam episcopus interfuit. Sed tunc non amplius in viuis erat Amphiloichius [P] Iconiensis, ante annum 400. iam defunctus: fuit autem Amphiloichius Sidae episcopus, qui concilio Ephesino a. 431. interfuit et cuius meminit Photius etiam cod. CCXXX.

Massaliani <sup>b)</sup>, quos idem Photius memorat, sunt *Adelphius*, *Agapius*, auctor βιβλῆς ἀσκητικῆς, *Alpheus* Rhinocurorum episcopus, qui in libro suo haeresin quidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter *Dadoüs* (Δαδάως, al. Δαδῶς), *Eustathius*, *Lampetius*, auctor libri, quem inscripsit διαθήκην, *Sabbas* monachus ἀπόκοπτες, siue euiratus, *Sabbas* alter, *Semesones* Σημεσῶνης, (rectius Συμεῶνης, apud Lambec. III. p. 171. Συμεών.) His ex *Theodoro* IV. II. hist. eccl. et ex anathematismis aduersus Massalianos apud eundem *Lambecium*, [III. p. 427. Koll.] et *Tollium* p. 114. insignium itineris italicī, addes *Hermam*, et ex iisdem anathematismis *Petrum*, Lycopetrum postea adpellatum, et *Tychicum*. Praeterea *Marcianum* Trapezitam, a quo Marcianistas dictos, (non, ut quidam legunt,

b) Massaliani, [saec. IV. orti] a τῆς ὁρᾶς, Graecis Εὐχῆται, Latinis *Psalliani*, de quibus *Epiphanius* et *Damascenus* haeresi 57. et auctor praedestinati haeresi 57. qui ab *Ephraim* Syro opugnatos scribit: et *Theodorus* IV. II. hist. et haeret. fabul. IV. II. Libellus synodicus Pappi, cap. 71. *Io. Zonaras* apud Cotelierum III. monument. p. 469. *Nicetas* IV. 56. thesauri orthodoxae fidei tom. XXV. bibl. patrum p. 138. seq. *Euthymius* panopliae tit. 22. in eadem bibl. patrum tom. XIX. p. 217, seq. edit. Lugd. *Harmonopolus* de sectis cap. 18. E recentioribus consulendi *Iac. Tollius* in insignibus itineris italicī anathematismos Massalianis oppositos illustrans, *Io. Forbessius* lib. II. Instruct. historico-theol. c. 8. praecipue

*Tillemontius* tom. VIII. memor. hist. eccles. pag. 527. 536. [*Walchius* in historia haeresium, germanice scripta, tom. III. p. 486. sqq. p. 500. sqq. et *Schroeckh* in histor. eccl. christiana etc. tom. IV. p. 227. sqq. et tom. XXXIV. pag. 433. *Harl.*] Ceterum fallitur auctor graeci scholii in Can. CXII. Africanum apud Beuereg. in notis p. 298. qui Massalianos a Massalia, nescio qua regione, dictos esse putat, et Donatistas cum illis confundit, ἐπὶ τοῦ ἡ Μασσαλίου τῶν ἀντιπάλων ἐπὶ Λιβύης πρὸς τοὺς μὲν τοῦ τῆς Ρώμης τῆς ἐπὶ Θύμβριδι. *Fabr.* Cauendum vero etiam est, ne, quod plerique seriores scriptores fecerunt, ne Massalianos saec. IV. et, iis similes, *Bogomilos* saec. XII. confundamus.

legunt, Marcionitas,) sicut a Lampetio Lampetianos, notat Michael le Quien ad Damascenum tom. I. p. 96.

LIII. *STNODVS contra Pelagium et Caelestium* celebrata Carthagine Kalendis Maiis (a. C. 418.) in magna ecclesia Fauſti <sup>a)</sup>, Honorio occidentis imperii clauum tenente. Praefedit in ea Aurelius (Karthaginiensis) episcopus, et Donatianus Teleptensis <sup>a)</sup> primae sedis Byzacenae prouinciae, quibus adfuerunt varii e prouinciis (Africanae et Hispaniae) episcopi CCXXIV. Canones IX. huius concilii exstant latine. Vide adpendicem [P] ad tomum sextum operum S. Augustini p. 71. edit. Amstelod. vbi plura ad hoc concilium spectantia, erudite obseruata reperies, quemadmodum et apud *Paschasium Quernellum* diff. XIII. ad Leonem Magnum. Memorat praeterea Photius *Theodosii* et *Honorii* epistolam ad Aurelium <sup>c)</sup> Carthaginiensem episcopum, contra Pelagium: et *Constantii* <sup>f)</sup> decretum ad Volusianum, S. Melaniae patrum, de Coelestio in exilium pellendo, nec non, quae *Leo* <sup>g)</sup> et *Caelestinus* <sup>h)</sup>, episcopi romani, et *Hieronymus* <sup>i)</sup> aduersus Pelagium scripserunt.

LIV. *Ἰσα πεπελεγμένων, exemplum actorum ab Occidentis episcopis aduersus Nestoriana dogmata.* Hic liber intercidit, licet exſtet, (cuius ibidem meminit Photius,) epistola CYRILLI Alex. ad Theodosium imp. in qua Nestorianam et Caeleſtianam haereses scripsit iuter se conspirare <sup>k)</sup>. Quod porro ait Photius, Pelagianam et Caeleſtianam haeresin eiectam ab orientis episcopis temporibus episcoporum *Theophili Alexandriae* et *Innocentii urbis Romae*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de haeticis ad ecclesiam redeuntibus, sed temporum rationibus congruentius esse obseruant Benedictini <sup>l)</sup>, si pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *synodi Palaestinae* celebratae Diospoli, de qua *Baronius* ad a. 415. et *H. Noris.* lib. I. Hist. Pelagianae cap. 8. Ceterum accusatorum Pelagii nomina apud Photium *Népepos* et *Αἰζαρος*, episcopi Gallicani; sed apud Augustinum in libro ad Aurelium Carthaginiensem de gestis Pelagii, (illum ipsum, ad quem Photius pronocat,) cap. 16. et 35. *Heros* et *Lazarus*. Deinde *praedestinatianos* a Photio

c) In *secretario basilicae Fauſti*, ita legitur ante canones huius concilii. Nam in Photio male editum: *ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φαύστου Ὁραγίου.*

d) Male in Photii codicibus *Ἀββίλος ἐκκλησίας καὶ Δοτιανὸς τῆ Τεκτονισίας.*

e) Datam a. 417. mense Iunio, quae exſtat inter epistolas Augustini edit. nouae 201.

f) Promulgatum a. 421. exſtat in adpendice ad tom. X. Augustini p. 84. et apud *Baron.* ad a. C. 420. n. 2.

g) Leo magnus in epistola 6. et 7. edit. nouae *Paschasii Quernelli* (al. 86. et 85.)

h) Caelestinus papa in epistola ad episcopos *Galliciae*, quae exſtat latine in conciliis *Labbei* tom. II. p. 1611. et tom. I. *Harduin.* p. 1251. nec non in altera ad *Nestorium*, quae graece et lat. in *Actis* occurrit concilii Ephesini.

i) Hieronymus libro ad *Ctesiphontem*, qui item actatem tulit, perinde, vt eius libri tres dialogorum aduersus Pelagium, Photio non memorati.

k) Tom. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde *Paschal. Quernellum* ad Leonem magnum pag. 264. edit. primae.

l) Ad Augustin. tom. X. adpendice p. 43. edit. Amst.

Photio perstringi, notauit Sirmondus, sinistre sentientes de S. Augustino: quos *Caelestinus* rom. epistola ad Galliarum episcopos repressit scripta post Augustini obitum a. 431. et [P] tum in tomis concilior. tum in adpendice ad tom. X. Augustini Benedictinor. pag. 88. edit. Amst. edita. Pro *Septimo* episcopo, cuius epistolam ad Leonem rom. Photius porro commemorat, in regio codice Paris. legitur *Σείνπεμος*, vt ab iisdem Benedictinis est adnotatum. Sed in epistola 86. Leonis magni (nou. edit. 6.) ad Aquileiensem episcopum, *Septimius* ille adpellatur, vbi epistolae eius argumentum repetit. *Prosperi* aduersus Pelagianos scripta, Photio laudata, et, quos speciatim, (v. *Pagium* ad a. C. 444. nr. 3. seq. ex Antelmii diss. de veris operibus SS. Leonis et Prosperi,) respicit, libri de vocatione omnium gentium, circ. a. C. 458. compositi, etiamnum supersunt et nouissime singulari expoliti et illustrati studio cum aliis scriptis viderunt lucem Paris. 1711. fol. supersunt etiam Acta *Ephesinae synodi*, quibus Pelagius cum Nestorio condemnatus fuit a. 431. de quo conferre iuuabit *Henricum Norisum* lib. II. Hist. Pelag. cap. 9. Sed *Ioannis Alexandrini* ad Gelasium rom. apologia, qua Pelagio, *Caelestinus* et *Juliano* (Eclanensi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Ioannis Philoponi*, (qui per ludibrium *ματαιόπωνες* Photio,) liber contra synodum Chalcedonensem, quam Nestorianae haeresi suffragari contendit, distinctus in *τμήματα* quatuor: et alter liber *Ioannis Aegaeatae* presbyteri, eidem oppositus synodo, qui ambo nusquam hodie exstant. Mirum autem, Aegaeatem hunc a Photio dici *τὴν θεησκεῖαν Νεστοριανόν*, si idem est, de quo supra cod. XLI. nam illum fuisse Eutychianum constat. Itaque olim [supra in vol. VII. p. 419. ibique not. uu.] suspicatus sum, Photium calami lapsu Nestorianum pro Eutychiano scripisse: sed, quum Ioannem Aegaeatem Cilicem fecisse cum Nestorio conslet etiam aliis veterum testimoniis, quae produxere *Mich. le Quien* diss. III. Damascenica p. 52. et *Christoph. Matthaeus Pfaffius* in diss. de euangelis sub Anastasio imper. non corruptis, §. 7., omnino adfector iisdem viris eruditissimis, existimantibus Photium cod. XLI. errasse, quum historiam ecclesiasticam hominis Eutychiani, (sive Ioannis rhetorici sive alterius) ex sola coniectura Ioanni Aegaeatae adscripsit.

LVI. THEODORITI *κατὰ τῶν αἰρέσεων*, de haeresibus a Simone Mago in suam vsque aetatem libri quinque, ad Sporacium domesticorum comitem, qui a. C. 453. consul fuit. Exstant saepius editi graece et latine, vt dixi volum. VII. pag. 436. seq. [vol. VIII. p. 292. n. ed.]

LVII. APPIANI *Ῥωμαϊκὴ ἱστορία historiae romanae τεύχη γ', λόγοι κα'*, partes tres, libri XXIV. quorum pars exstat, pars desideratur, vt accuratius exposui lib. IV. cap. 12. [cap. 14. p. 245. vol. V. n. ed.]

LVIII. *Arriani* Bithyni *Παρθινὰ*, historiae Parthorum libri XVII. et *τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας* sive *Βιθυνικὰ* de rebus Bithyniae, (de quibus infra, cod. XCIII.) nec non *τὰ κατὰ Ἀλάνες* sive *Ἀλανικὴ* de rebus Alanorum. Haec [P] opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorentur a *Labbeo* p. 385. bibl. nouae MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam *Io. Malala* p. 358. Chronographiae, et *Simplicius* in *Aristotelis*

notulis categorias p. 56. De Arriano ipso, quem *Ξενοφῶντα νέον* iuniorē *Χενοφῶντα* dictum esse, testatur Photius, et de alijs eius hoc loco memoratis scriptis τῶν διατριβῶν *Ἐπικτήτε τῇ διδασκαλίᾳ dissertationum Epicteti, praeceptoris sui, libris octo*, e quibus soli quatuor hodie supersunt, et τῶν ὁμιλιῶν αὐτῆ, *familiarium sermonum libris duodecim*, qui omnes perierunt, dictum a me est lib. IV. c. 8. [cap. 10. p. 89. sqq. vol. V. nou. ed.]

LIX. *Acta synodi ad quercum aduersus Ioannem Chrysostomum et Heraclidem Ephesi* atque Palladium Helenopolis episcopos a. 403. congregatae, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënsis, Antiochus Ptolemaidis, Seuerianus Gabalorum et Quirinus Chalcedonenfis et Macarius Magnetum siue Magnesia in Asia episcopus, praecipuus accusator Heraclidae, vt Ioannes diaconus CPol. Chrysostomi. *Ἐν ὑπερνήμασι ἐπράχθη δέκα καὶ τρισὶν τρεδεκάμηνσι* transacta fuit. Meminere huius synodi Chrysostomus ipse epist. ad Cyrillum, Palladium in vita Chrysostomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide Tillemont. t. XI. p. 396. sq. et Ins graeco-rom. lib. IX. p. 554. sq. Ceterum, actis illius deperditis, praecipuam eius notitiam a Photio petere est necessē. Pro verbis *ὠβρίζεις τὰς ἐπισκόπους καὶ ἐκπιγγάτας* in iure graeco rom. p. 556. legitur *ἐπιγγάτας*, vnde Cotelerius III. monum. p. 567. felici coniectura fecit *ἐπιγγάτας* *notos ac familiares* m). De dicto Chrysostomi, quod reprehensum in eo inter alia Photius commemorat, *ἐὰν πάλιν ἀμάρτης, πάλιν μετανοήσῃ*, siue, vt alii efferunt, *μίσθους πεκαύσῃ*, poenitentiam ago, καὶ ὅσάκις ἂν ἀμαρτάνῃς, ἔλθε πρὸς με, καὶ ἐγὼ σε θεραπεύσω, et quoties peccaueris, veni ad me, (Christum Matth. IX. 28.) ego te sanabo, meminit etiam Socrates VI. 21. et singulari scripto oppugnatum a Sisinnio Nouatianorum episcopo testatur, *Χηλιδάκις μετανοήσας ἐσελθε*. Apud Chrysostomum ipsum homilia 2. in Psalmum 50. tom. I. edit. Saul. p. 975. ita legitur: *μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄνον ἡμαρτες, μετανοήσῃς· μυριάκις ἡμαρτες, μυριάκις μετανόησον*. Singulari diatriba hoc dictum defendit et illustrauit D. Elias Veielius edita Vlmæ 1701. 4.

LX. HERODOTI libri nouem *historiarum* adhuc supersistentes, de quibus dictum supra, lib. II. cap. 20. [vol. II. p. 330. sqq. n. edit.]

XXI. AESCHINIS orationes tres, velut totidem charites: et epistolae nouem, velut tot musae. v. Olear. ad Philostrat. p. 481. b. 16. Orationes non plures, nec pauciores hodie habemus, sed epistolae duodecim. De illis dixi lib. II. cap. 26. §. 9. [vol. II. p. 850. sqq. n. edit.] De hisce, eiusdem [P] libri II. capite 10. §. 6. [vol. I. p. 677. et II. pag. 852. sq.] Meminit iterum harum Aeschinis lucubrationum Photius cod. CCLXIV. et vtroque loco notat *quartam orationem*, quae inscribebatur *Δηλιακὸς νόμος* et hodie non exstat, fuisse Aeschini suppositam, Caecilique iudicio auctorem habere Aeschinem alium, (Socraticum opinor,) nostri aequalem. [vid. supra, vol. II. p. 856. Harl.] Caecilium istum rhetorem Calactianum Siculum intellige, de quo viri docti ad cap. 1. Longini *περὶ ὕψους*. Lysimachidis librum Caecilio huic oppositum *περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἑτηόρων* Ammonius grammaticus in *Σεωρεῖς*. Dionysium sophistam singulariter Aeschinis caractere fuisse delectatum,

T t t 2

Phryni-

m) Ibid. *ἔλαβον* legitur, quod alibi est *ἔβαλον*. v. Coteler. tom. II. p. 643.

*Phrynichum* autem Aeschini Socratico \*) inter praecipuos oratores Atticos locum tribuisse, refert Photius. Sed cod. CCLXIV. praeceptorem Aeschini alterius vocat *Leodamantem* ex Caecilio, (cui etiam suffragantur Plutarchi codices,) non, ut hic, *Antalcidam*, pro quo *Alcidamantem* Eleatem habet Suidas in *Αιοχίνης*.

LXII. *Praxagorae* Atheniensis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β', libri duo de rebus Constantini magni, cui, ethnicus licet, aequius praebuit testimonium, quam hodie quidam Christiani, in criminationum mustaceo quaerentes ingenii lauream. Φησὶν ἔν Πραξαγόρας, κάττοι τὴν θρησκείαν Ἑλλήνων, ὅτι πάση ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευσκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκέρυψατο. Non modo hi duo libri, sed et alii totidem illius περὶ τῶν Ἀθηναίων βασιλευσάντων, de iis, qui Athenis regnarunt, alique sex eis τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον de *Alexandro magno*, rege *Macedonum*, universi interciderunt. Scripsit dialecto ionica, adeoque suo etiam exemplo refellit eos, qui longe antiquioribus temporibus cessasse iam dialecti huius usum sibi persuadere. Praecocibus ingeniis accensetur merito hic *Praxagoras* a Baillet: °) nam illud de Athenarum rectoribus opus scripsit annos natus non plures quam vndeuginti, historiam Constantini anno aetatis secundo et vicesimo, Alexandri res tricesimo primo. Hunc *Praxagoram* aetate antecesserunt *Praxagoras*, Herodis Attici aduersarius, cuius mentio apud Philostratum H. Sophist. p. 559. edit. nouae: nec non *Praxagoras*, medicus antiquissimus, laudatus a Celso, Plinio, Caelio Aureliano, Athenaeo, et scholiaste Nicandri, de cuius scriptis infra lib. VI. [in vol. XIII. p. 378. sq. *Hartl.*]

LXIII. PROCOPII Caesarensis ἱστορίων λόγοι δέκα libri decem historiarum, a secundo Iustini iunioris anno (Christi 567.) ad annum eius duodecimum (Christi 577.) Opus ipsum intercudit, nec excerpta Photii, a Labbeo etiam inter scriptores Byzantinos tom. I. relata, integra sunt, testati, Theophanem in primo libro etiam suae de rebus Iustiniani historiae meminisse, et post decem illos libros itidem alios illis continuandis subiunxisse. Theophanes hic non diu post res, quas describit, vixisse videtur, certe diuersus est a Theophane confessore, auctore Chronici quod in a. 813. definit, et de quo dixi vol. VI. pag. 151. seq. [vol. VII. p. 459. sqq. nou. ed.]

LXIV. *Theophanis* Byzantii ἱστορίων λόγοι δέκα libri decem historiarum, a secundo Iustini iunioris anno (Christi 567.) ad annum eius duodecimum (Christi 577.) Opus ipsum intercudit, nec excerpta Photii, a Labbeo etiam inter scriptores Byzantinos tom. I. relata, integra sunt, testati, Theophanem in primo libro etiam suae de rebus Iustiniani historiae meminisse, et post decem illos libros itidem alios illis continuandis subiunxisse. Theophanes hic non diu post res, quas describit, vixisse videtur, certe diuersus est a Theophane confessore, auctore Chronici quod in a. 813. definit, et de quo dixi vol. VI. pag. 151. seq. [vol. VII. p. 459. sqq. nou. ed.]

## LXV. THEO-

\*) Aeschini huius Socratici dialogos tres post *Io. Clericum* Amst. 1711. 8. illustravit egregie *Petrus Horreus*, versione, notis et indice graeco, *Leonard*. 1718. 8. quam editionem commendatam sibi habebunt graecae linguae studiosi.

o) Baillet des Enfants-deuvenus celebres par leurs études p. 20. seq.



phore fuit Cephalaeon rhetor μελετῶν ῥητορικῶν scriptor, quem cum historico Suidas perperam permiscuit. Quae in Eusebii Chron. p. 32. et apud Syncellum ex Cephalaeone historico adferuntur, videntur fuisse principium eius libri primi, siue Clius, ut Meursius quod in bibl. graeca pulcre adnotavit: Ἀρχομαι γράφειν, ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλανικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος; ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεύς etc. Liber decimus eclogarum Sopatri apud Photium infra cod. CLXI. fuit ex τῆς Κεφαλαίων Ἐρατρίδου, (lib. VIII.) διαλαμβάνεσης τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. *Phil.* Conf. supra ad vol. VI. p. 126. et ccl. *St. Croix* in: *Examen crit. des Historiens d'Alexandre*, ed. II. pag. 69. not. l. *Harl.*

LXIX. *Hesychii illustris Milesii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμητικῆς ἱστορίας, synopsis historiae mundi* annorum 1901. a Belo rege Assyriorum usque ad Anastasian imp. defunctum a. C. 518. diuisa in sex partes siue τμήματα. Et *commentarius de rebus Iustini senioris, ἱστορία βίβλος ἐν ἣ περιέχεται τὰ ἱστορικὰ περὶ τὸν Ἰουλιανόν*. Vtrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex sexto tmemate, quo πατρία siue origines et antiquitates CPolis exposuit. Vide quae dixi vol. VI. p. 240. seq. [vol. VII. p. 544. seq. n. ed.]

LXX. DIODORI SICVLI *historiarum libri quadraginta*, ex quibus exstant libri priores quinque et vndecimus usque ad vicesimi finem; ex ceteris fragmenta. Vide, quae notavi libro III. cap. 31. [cap. 30. vol. IV. pag. 361. seq. n. ed.]

LXXI. DIONIS *Κασσιανῆς Κοκκιανῆς ἢ Κοκκίης romanae historiae* ab Aeneae aduentu in Italiam usque ad Alexandri Seueri consulatum tertium (a. C. 228.) *libri LXXX.*, e quibus ad libros LV. exceptis fragmentis [P] quibusdam et Ioannis Xiphilini epitome, deficiamus. Vide supra, lib. IV. cap. 10. [cap. 12. vol. V. p. 198. seq. n. ed.]

LXXII. *Ctesiae Cnidii Persicarum libri XXIII et Indicarum liber* dialecto Ionica. Vtrumque opus intercidit, quo maiores gratias debemus Photio, qui ampla ex illis excerpta seruauit saepius: una cum aliis Ctesiae fragmentis graece edita et latine ad Herodoti calcem, etiam in editione Herodoti, quam curauit Iacobus Gronouius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesiae Persicis Indicisque primus graece separatim vulgauerat, Paris. 1557. 8. Vide quae supra, lib. II. cap. 25. §. 16. [in vol. II. p. 740. seq. n. ed. conf. *St. Croix* l. cit. p. 8. 424. 731. et 863. — *Ctesiae Persica*, a Photio excerpta, latine, in *Petri Bizarri rerum persicarum historia*, Francof. 1601. fol. v. catal. bibl. Leidensi pag. 219. *Harl.*] v. *Bochart* Hieroz. II. p. 700. fin. et seq. *Olear.* ad Philostrat. p. 69. a. 1. et b. 6. ac p. 80. a. 4. 95. b. 96. a. 131. a. 2. 3. b. 4. et 134. b.

LXXIII. HELIODORI *Ἀθροιστικά, σύνταγμα δεκαετικόν, siue fabula de amoribus Theagenis et Charicleae*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. [vol. VI. p. 111. seq. nou. edit.] Meminit huius Heliodori Photius iterum cod. LXXXVII. XCIV. et CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII *λόγοι πολιτικοί, orationes civiles XXXVI*, quae ex-

ceptis tribus exstant, nec non ὑπομνήματα et μεταφράσεις in scripta Aristotelis, quarum itidem pleraeque aetatem tulere, et ἐξηγητικοὶ πόνοι εἰς τὰ πλατωνικά qui desiderantur. Vide vol. VIII. huius bibl. lib. V. cap. 18. [cap. 44. vol. VI. p. 790. sqq. nou. edit.]

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοὶ orationes civiles XVI. e quibus tantum exstant duae, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. [c. 26. vol. II. p. 871. seq. ed. nou.] et Photii etiam, quae ex orationibus illis excerpterat, una cum iudicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV. Iohannis Philoponi βιβλιδάριον siue libellus pro stabiliendo trichetismo contra κατηχητικὸν λόγον archiep. CPol. Ioannis scholastici a. C. 566. primò Iustini iunioris anno habitum. In hoc libello, qui, (perinde vt Ioannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus praeter subtiliores ex philosophia petitas rationes pro se citauerat sententias Gregorii Naz. Basilii magni, Athanasii et Cyrilli Alex. Conf. Reinesii VV. lectt. p. 464.

LXXVI. FL. IOSEPHI ἀρχαιολογίας siue de antiquitate iudaica libri XX. adhuc supersites, de quibus dixi lib. VI. cap. 6. [lib. IV. c. 8. p. 6. sq. vol. V. p. edit. add. Lambec. comm. VIII. pag. 31.] Ex eodem opere excerpta de Herode et Agrippa infra, cod. CCXXXVIII.

LXXVII. Eunapii χρονικὴ ἱστορία τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως, historiae chronicae a regno Claudii II. (in quo Dexippus desit,) vsque ad Honorii et Arcadii imperium, libri XIV. nouae ἐκδόσεως siue recensitae ab auctore editionis. Huius Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris et posterioris ἐκδόσεως, quas utrasque euoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide, quae vol. VI. p. 232. seq. [vol. VII. p. 536. sqq. ed. nou.] dicta sunt.

[P] LXXVIII. Malchi Philadelphienfis sophistae Βυζαντιακά de rebus Byzantinis a morte Leonis Thracis imper. a. C. 474. ad Iulium Nepotem a. 480. occisum, libri VII. similiter deperditi. Vide Küster, ad Suid. II. p. 485. vol. VI. pag. 236. [vol. VII. pag. 540. nou. edit.]

LXXIX. Candidi Isauri historiarum libri III. ab initio imperii Leonis a. 457. vsque ad Zenonis Isauri mortem a. 491. Itidem hodie desiderantur. Vide ibid. p. 239. [pag. 543. ed. nou.]

LXXX. Olympiodori Thebani ὅλη ἱστορία siue ἱστορικὸι λόγοι<sup>q)</sup>, historiarum libri XXII. ab a. C. 407. ad 425. dicati Theodosio iuniori imp. et pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. seq. vbi inter alia notauimus, quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδειον, hoc non esse interpretandum poetam, sed operatorem chymicum. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματος τετελεσμένον<sup>r)</sup>, siue talismanis magici, quod barbarorum

q) Reinesf. varr. lectt. p. 154.

r) V. Olear. ad Philostrat. p. 112. Küster. ad Suidam II. p. 486. Fabr. add. supra in hoc vol. cap. 35. §. VI. fin. et Lambec. comment. vol. VI. pag. 414. sqq. Harl.



rum transitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem est, quod περὶ τῆς τριβανος ἀξίας siue de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi scholasticis soliti refert, ubi memorat *Leontium* in sophistici thronum Athenis euectum. Mentio eiusmodi λυτρεῖ \*) apud Eunapium in Proaeresio p. 104. et 106. et Nazianzenum oratione XX. *Philatium* praeterea grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit; et *Herodotum* auctorem historiae de Orpheo et Musaeo \*). Olympiodorus accessit iis qui Homerum ex Thebaide Aegypti ortum ducere sibi persuasere. Memorat et prophetas barbarorum Blemmyum, et plura narrat de Libanio mago siue τελεσῆ, quem Placidiae suasu interfici iussit huius maritus Constantinus Valentiniani III. pater. De vegrandibus vrbis Romae palatiis pronunciatum: εἰς δόμος αὐτοῦ πέλει, πόλις αἴσα, μύρια κεύθει, geminum illi recentis poetæ in domum regiam | Lupaream Paris.

*Pars urbi domus est, urbs orbi — —*

Moenia vrbis Romae, eo tempore, quo Gothi eam primum oppugnaverunt, ab *Ammonio* geometra inuenta sunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λεγομένων παρὰ θεράσ siue fellas MDC. ex marmore in lauantium gratiam Romae in publicis balneis positae ex Olympiodoro refert Photius, cuius generis esse superflitem famosam illam Romae fellam perforatam, non dubitat *Montfauconus* p. 137. Itineris italici. Huius Olympiodori, quemadmodum etiam trium superiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta e Photio, graece et latine recensuit *Labbeus* [P] tomo I. scriptorum historiae Byz. Olympiodori quaedam illustrat *Valesius* ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat, Zosimum (a quo etiam lib. V. p. 579. nominatenus laudatur,) plura ex eo repetiisse. Olympiodori excerpta Photiana, sed minus integra prodierant, antequam Photii bibliotheca lucem adspiceret, in Frid. Sylburgii tomo tertio rom. historiae scriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853-855.

LXXXI. *Theodori Mopsuesteni βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περτίδι μαγικῆς, de Magia Persarum libellus* pridem deperditus, de quo supra, pag. 353. Qui autem apud Photium auctor perfici dogmatis traditur Ζαρεάδης, hic Clementi Alex. est Νάζάρατος, Porphyrio Ζάβεατος, Plutarcho Ζαρεάτας, Theodoreto et Agathiae Ζαρεάδης. Vide *Catelerium* ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Persarum numen Ζαρεάμ, eiusque filii duo Ὁρμισδάς bonus, (*Plutarcho* in Alexandro p. 682. et in Artaxerxe pag. 1026. et de Ifide et Ofiride p. 407. et *Porphyrio* p. 27. Vit. Pythag. Ὁρμασδης siue Ὁρμαδης. *Agathiae* lib. II. p. 59. Ὁρμισδάσης,) malusque Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Hefychio Ἀριμάνης. Vide *Hadr. Relandi* diff. miscell. parte 2. pag. 131. 207. Quod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀποκατάσσειν τερατεύεσθαι, huic geminum est, quod infra cod. CLXXVII. traditur τῆς Ὀρειγένης κατὰ γὰρ τὸ τέλος ὑπεφωτῆν τῆς κολάσεως. Et eodem spectat, quod Leontius scribit Theodorum Mopsuestenum tollere metum futurorum, lib. II. aduersus Eutychem et Nestorium.

LXXXII.

s) Confer *Meursium* de ludis Graecorum p. 22.

t) Conf. supra ad vol. II. p. 348. I. p. 515. et IV. p. 265. *Harl.*

LXXXII. Dexippi πρὸς μετὰ Ἀλεξάνδρον, de rebus post Alexandrum magnum gestis libri IV. \*) Eiusdem σύντομον ἱστορικὸν compendium historicum usque ad Claudium II. imp. praecipuas res regnaque praecipua perstringens, et τὰ Ἑκδομὰ, de rebus Romanos inter et Scythas gestis. Huius Dexippi, quem ἄλλοι πρὸς μετὰ σαφηνεῖς Ἐκδομὰ, alterum, sed perspicuissimum augie Thymididem Photius appellat, scripta ista omnia interciderunt, paucis assumptis fragmentis de legationibus; ex Scythicarum eius, ut videtur, opere servatis. Vide volum. VI. p. 231. [vol. VII. p. 535. nou. ed. conf. bel. St. Croix Examen crit. cit. ed. II. p. 60-62. Harl.] In multis cum Atriano historico conspirasse, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnassej, Alexandri F. ἱστορικὸν λόγων historiae romanae ab Aeneae in Italiam aduentu vsque ad Olympiadis CXXVIII. 3. libri XX. ex quibus exstant priores XI. definentes in Olymp. LXXXIV. q. (Vrbis CCCXII.) Vide, quae dicta lib. III. huius bibl. cap. 32. [cap. 31. vol. IV. p. 382. sqq. n. ed.]

LXXXIV. Dionysii eiusdem σύντομῳ superiorum viginti librorum, quinque libris contracta, et iampridem deperdita.

LXXXV. Heracliani, episc. Chalcedonenfis, ad Achillium contra Manichaeos libri XX. similiter deperditi, perinde ut, quae apud Photium ibidem [P] memorantur Manichaeorum vñum euangelium et γργόντειος βιβλος, nec non Addae modius aliaque illius scripta. Et quae aduersus Manichaeos composuere Hegemonius, Georgius Laëdicenus, et libri XXV. contra euangelium vñum et Addae modium depugnans Diódorus (Tarsensis.) Nam ARCHELAI, et TITUBOSTRENSIS ac SERAPIONIS Thmuitani aduersus Manichaeos scripta habemus. Vide, quae dixi vol. V. p. 262. [vol. VII. p. 275. sqq. n. ed.] et 292. [pag. 328. vol. VII. n. ed.] Titum Addae potissimum scriptis suis opposuisse lucubrationes a Photio discimus.

LXXXVI. IO. CHRYSOSTOMI epistolae ad Olympiadem XVII. et ad Innocentium Rom. aliaeque, quae omnes exstant. Vide supra, volum. VII. pag. 633. seq. [cap. 10. vol. VIII. p. 538. sqq. n. ed.]

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula de amoribus Leucippes et Clitophonis, libris VII. qui tulere aetatem, et de quorum editionibus dixi volum. VI. pag. 812. [vol. VIII. p. 130. sqq. nou. ed.] Si Achilles, Firmico laudatus, est Achilles Tatius, auctor libri περί σφαίρας siue isagoges in Aratum, quam habemus, et hic idem cum scriptore ἑρωτικῶν, necesse sit, eum ante Heliodorum scripsisse, et ante Heliodorum nominatur a Photio cod. XCIV. et CLXVI. qui ἀσχετολογία et obscenas narrationes in Tatío ubique detestatur; unde non crediderim, Photii esse decastichon iambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus praemittitur, illosque castis lectoribus commendat. Iampridem etiam mihi visum est absurdum et incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. per ἱερέα, ἐπὶν ἐν αὐδύνατον, μάλισσα

\*) Hic pro *Asander* legi debet *Cassander*. vid. *Spanhem.* de numismat. tom. I. p. 489.

μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλεκτότα κατωδίαν. Chrysostomum intelligi, licet Chrysostomum Aristophanis studiosum et eloquentissimum fuisse, inter omnes constat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ περὶχθέντα, *Anonymi acta synodi Nicaenae*, tomis tribus, ineditis hactenus; diversaque ab illis, quae sub Gelasii nomine habemus, et de quibus mox codice LXXXIX. licet in quibusdam codicibus, (talibus fortasse fuit, de quo supra cod. XV.) ipsa quoque Gelasii *Caesariensis* nomen praetulisse Photius testetur, memorans praeterea illius libros contra *Anomios* sive *Eumebianos*, de quo infra cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam acta synodi Nicaenae, de quibus infra cod. CCLVI. et quae infra in vol. XI. huius bibl. p. 357. [vet. ed.]

LXXXIX. GELASII Caesariensis ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς, *historiae ecclesiasticae de gestis in synodo Nicaena*, ac deinceps usque ad Constantini M. mortem libri III. Exstant sub Gelasii Cyziceni nomine, nisi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide, quae notavi vol. VIII. p. 371. seq. [P] [vol. IX. p. 290. ed. nou.] ubi etiam de *Rufini* hist. eccles. quam graece e latino vertisse a Photio dicuntur Gelasius Caesariensis et Cyrillus Hierosol., ambo prius mortui, quam historia a Rufino scriberetur.

XC. LIBANII rhetoris scripta, τεύχεα, sive voluminibus duobus, cuius, αἱ, *γυμνασικαὶ* et *πλασματικαὶ* λόγοι sive declamationes, praestare eius feriis et civilibus orationibus. Laudat et eius epistolas et παντοδαπὰ συγγράμματα, *scilicet*, eum esse *καλὸν* et *εὐάριθμον* λόγον Ἀττικῆς, *regulam et amissim attici stylis*. Libanii huius scripta pleraque ad nos pervenire, de quibus dixi vol. VII. (lib. V. cap. 10.) [cap. 43. vol. VI. p. 754. seq. ed. nou.] Alius *Libanius ὁ τελεσιγῆς*, magus, de quo Olympiodorus apud Photium cod. LXXX. p. 112. Alius *Libanius*, Palaeopoleos in Pamphylia episcopus, qui interfuit concilio Ephesino a. C. 431. et *Libanius*, Paralaei episcopus in Lycaonia, qui subscripsit concilio Chalcedonenfi a. 451. et alius concilio Rom. a. 503. alius denique *Libanius* Silvanectensis in Gallia concilio Aurelianensi a. 511. etc.

XCI. ARRIANI τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M. libri VII.* saepius graece et latine editi, de quibus dixi lib. IV. cap. 8. p. 272. seq. [cap. 10. vol. V. p. 95. seq. n. ed. ubi iam inserui et explanaui, quae hoc loco addiderat Fabric. Harl.]

[P] XCII. Eiusdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον*, *de rebus post Alexandrum gestis* libri X. e quibus excerpta Photii tanto iucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere eiusdem argumenti *Arriano συμφωνοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον* monuerat Photius supra cod. LXXXIII. Meminit iterum cod. XCIII.

XCIII. Eiusdem *Arriani Βιθυνικά*, *de rebus Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum, qui moriens regnum suum populo rom. legavit, libri VIII. Supra Photius cod. LVIII. hoc opus vocat τὰ πατέρα τῆς Βιθυνίας. Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum in illo fecit mentionem, *Arriani τὰ κατὰ Τιμόλεοντα* τον

τὰς Κορίνθιον, de rebus a Timoleonte Corinthio in Sicilia aduersus Dionysium gestis, vel τὰ κατὰ Δίωνα Συρακούσιον, de rebus gestis Dionis Syracusis aduersus eundem Dionysium secundum, Dionysii F. tyrannum.

XCIV. *Iamblichi*, qui Compositi aetate vixit, et Iamblichum philosophum aetate antecessit, δεκαετημόν hactenus haecditum, si non plane deperditum de amoribus Simonidis virginis et Rhodani sive Rhodanis. Aliis hoc opus venit nomine Ἰαμβλίου Βαβυλωνιακῶν. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Suidae codices numerent libros XXXIX. qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in Ζηλοτυπία, Ἥδη etc. Vide, si placet, quae notari vol. VI. p. 805. seq. [vol. VIII. p. 152. sqq. nou. ed.] et Reines. varr. lectt. p. 317. vbi de γοῦ. Σαυχίσαν. Maussacum praeter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animaduersion. p. 43. quod Babylonica Iamblichi vocavit Milesiaca. Notum enim est, omnes fabulas eiusmodi aroticas, Milesias, et sermones Milesios adpellari, exemplo Aristidis Μηλιακῶν quae latina vertit Sifena. Vide, quae viri docti ad Apuleium. Sic Βαβυλωνιακά fabularum suam anistoriam Iamblichi exemplo inscripsit Xenophon Antiochenus, de quo Suidas.

XCV. *Iohannis Scythopolitae* \*) scholastici κατὰ τῶν ἀποσχιστῶν τῆς ἐκκλησίας contra desertores ecclesiae, Eutychis et Dioscori adflectas. Opus diuisum in tomos duodecim et Iuliano, nescio quo, episcopo suadente, susceptum oppositumque anonymo Eutychiano libri aduersus Nestorium auctori, quem Photius Basilium presb. Cilicem fuisse existimat, de cuius libro aduersus Ioannem Scythopolitam infra cod. CVII. Hodie vtriusque scripta considerantur.

XCVI. *GEORGII*, episcopi *Alexandrini*, *liber de vita S. Io. Chrysostomi* \*\*), ex Palladio, Socrate, (Cyrillo Alex. Theodoro, Moscho,) pluribusque aliis collectus. Post annum Christi sexcentimum scripsisse viri docti colligunt. Vide Allatium de Georgiis pag. 316. Exstat adhuc, graece editus et latinus, ut dixi vol. VII. p. 556. [vol. VIII. pag. 450. ed. nou.] Postquam plura ex illo excerpisset [P] Photius, subiungit: οὐκ ὀλίγα φαίνεται παρ-ιστοῦν \*\*), quod cum Lambecio VIII. p. 273. seq. [p. 578. ed. Kollar. cuius not. v. p. 581.] vertendum: non pauca videtur tradere obiter, et praeter institutum suum, non, ut Schottus reddit: praeter historiae fidem. Quamquam multa etiam praeter historiae fidem scripta ab hoc Georgio, demonstravit David Blondellus in libro, gallice edito, de primatu in ecclesia p. 1230-1244. qui etiam eodem loco persequitur errores et fabulas, quas de vita Chrysostomi scribentes tradidere Anonymus graecus p. 1244. 1247. Socrates p. 1247. seq. Sozomenus et Moschus p. 1248. seq. Nicephorus patriarcha et Zonaras pag. 1250. Cedrenus et Glycas pag. 1251. Nicephorus Callistus pag. 1252. seq. atque auctor epitomes a Lipomanno editae, VVVV 2 p. 1253.

v) Huius meminit *Sophronius* infra ap. Photium cod. CCXXXI. Vtrum vero idem sit cum *Ioanne Antiocheno*, quem memorat *Gennad. c. 93.* vel cum *Ioanne Maxentio*, cuius scripta contra Acephalos et Nestor. habentur, ex veteri versione, tom. IX. bibl. PP. Lugdun. et de quo supra [in hoc vol. cap. 31. §. 10. de iis, qui de Nesto-rio etc. scripserant,] non satis exploratum existimo.

w) Vbi de Marcianistis. v. *Coteler. tom. III. p. 640.*

x) Cicero ad Atticum VI. 1. Haec te volui παραστήσαι, sumus enim ambo belle curiosi.

p. 1233: quibus denique Blondell. vitam Chrysostomi, accuratius a se digestam ac contractam, subiungit pag. 1254-1268.

XCVII. Phlegontis Tralliani *Ὀλυμπιονικῶν καὶ χερσικῶν συναγωγή* a prima Olympiade ad aetatem Hadriani, qui imperare coepit Olymp. CCXXIV. i. defunctus CCXXIX. i. Photius tantum quinque libros legit huius operis, e quibus quintus desinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum est, hoc opus ad nos non pervenisse; haec enim nimiam et minutam in eo diligentiam reprehendat Photius, quae etiam in causa fortasse fuit, cur a paucioribus legeretur, atque adeo describeretur: tamen vel ex paucis, quae illius supersunt, fragmentis facile adparet, quam multa in veteri historia et ad temporum rationes constituendum nos fuisset docturus, quae hodie nos fugiunt. Ceterum non repetam hoc loco, quae de isto et aliis Phlegontis, siue quae exstant, siue quae intercidere, scriptis obtavi libi IV. cap. 15. [cap. XV. vol. V. pag. 256. sqq. nou. ed.]. Tantum addam haec Hieronymi in Genes. X. *Legamus Varronis de gentilitatibus libros et Sifonii Capitonis, et praeterea Phlegonta, caeterosque eruditissimos viros, et videbimus paucis omnes insulas et totius orbis littora terrasque mari vicinas graecis accolis occupatas.*

XCVIII. ZOSIMI comitis *ἱστορικῶν*, siue *historiarum libri VI.* saepius excusi graece et latine, de quibus dixi vol. VI. p. 607. seq. [vol. VIII. p. 62. sqq. et hoc. mm. p. 67. ed. nou.]

XCIX. HERODIANI, *ἱστορικὸν λόγον ἢ historiarum libri VIII.* qui iidem exstant, de quibus dixi vol. VII. p. 11. seq. [vol. VI. p. 286. sqq. ibique not. o. p. 288. not. s. et t. etc. n. ed.] [P] Add. *Tan. Fabri* epistola ad Io. Frid. Gronovium, qua plura Herodiani loca illustrantur, et quae in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum *Balth. Scheidii* locupletissimo graeco indice adiuncta legitur, est inter epistolas *Tan. Fabri* ineditas editas Salmurii a. 1674. 4. tom. I. epistola 75. Ab hoc scriptore, (quem adcuratoris curae et exquisitae artis nomine Curtio in latinis Boeclerus comparabat, Wagenfeilius Sallustio) diversus est *Herodianus*, cuius mentionem facit Photius cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocatae: alius item, ad quem rhetoris Libanii epistolae. [Editionis Herodiani a *Theoph. Guil. Irmischio* curatae, quartus et postremus tomus, in duas partes divisus, post mortem editoris prodiit Lips. 1805. 8. complexus Politiani versionem, comm. de codd. et add. Herodiani, et, praeter alia, indices vberimos, *Beck.*]

C. *Adriani* imperatoris *μελέται διάφοραι, declamationes variae*, pridem deperditae, una cum multis aliis, quae utraque lingua graeca et latina, prosa et versu scripsisse hunc imperatorem testatur Dio lib. 69. Excerpt. Peiresc. p. 713. Suid. in *Adg.* Nempe cum rhetoribus perinde ut cum philosophis ac poetis, libris vel carminibus vel declamationibus inuicem editis certasse Adrianum, innuit Philostratus in vitis Sophistar. ubi de Favorino, Spartianus in vita Hadriani c. 15. atque idem Dio, qui cum sophistis Favorino Gallo et Dionysio Milesio inuidisse scribit. Spartianus: *Et quamvis esset oratione et versu promptissimus, et in omnibus artibus peritissimus: tamen professor omnium artium semper ut doctior rixit, contempsit, obtrivit.* De Adriani imp. ἀποφάσεις, siue responsionibus epistolisque editis graece cum versione antiqua Dosithei magistri, dixi vol. VII. p. 59. [vol. VI. pag. 365. sq. n. ed.] Ab eo tempore vidi easdem cum Goldasti notis nitide recusas in nobilissimi atque eruditissimi viri Antonii Schulringii iurisprudencia veteri anteiustineanea Lugd. Bat. 1717. 4. p. 855. seq. Fuit etiam

etiam *Adrianus* Tyrtius rhetor, Herodis Attici discipulus, ex cuius declamationibus excerpta habemus graece et latine vulgata ab Allatio. De illis dixi lib. IV. c. 30. p. 409. seq. [c. 32. vol. VI. p. 50. sqq. nou. ed.]

CI. *Victorini Lampadii*, Antiocheni, λέγοι ὑπαιτικοὶ καὶ βασιλικοί, orationes varias consulares et ad imperatorem Zenonem habitas, iampridem deperditas, Zeno imperator fuit ab a. C. 474. ad 491.

CII. *Gelasii* Caesareensis μονέβιβλος κατὰ Ἀνομοίων, liber aduersus Anomoeos siue Eumonianos, cuius etiam supra cod. LXXXVIII. mentio, et *Diodori* Tarsensis περὶ τῆς αἰνῆς Πνεύματος διάφορα ἐπιχειρήματα, de spiritu S. varia argumenta. Vtrumque opus hodie desideramus. De Gelasii scriptis dixi vol. VIII. p. 370. [vol. IX. p. 290. sq. n. ed.] et de Diodori p. 358. [ibid. p. 277. sqq. n. edit.]

[P] CIII. *PHILONIS* Iudaei νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, legum sacrarum allegoria et περὶ βίῃς πολιτικῆς de vita viri civilis (Iosephi patriarchae).

CIV. *EIVSDEM* τῶν παρὰ Ἰουδαίους φιλοσοφούντων, τήν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίον. De Therapeutis et Essenis, siue de practicae et theoreticae philosophiae apud Iudaeos cultoribus.

CV. *EIVSDEM* Γαίους ψευόμενος, *Caui imper. vituperatio* et Φλάκκιος ἢ Φλάκκιον ψευόμενος, vituperatio Flacci, Aegypto praefecti sub Caio imp. Omnia ista Philonis scripta haecenus memorata adhuc supersunt, quemadmodum et alia quorum meminit Photius πολλὰ καὶ πακίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τῆς παλαιᾶς πομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν τῆς γραμμάτων ἐκβιαζόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. [c. 6. vol. IV. pag. 721. sqq. nou. ed.] vbi etiam de eo, vtrum Christo aliquando, vt ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam verisimile mihi videtur.

CVI. *Theognosti* Alexandrini, et sacrorum librorum interpretis, τῶ μακαρίῳ Θεογνώστῃ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐξηγητῇ, ὑποτυπώσεις, *Hypotyposion* siue theologicarum institutionum libri VII. pridem deperditi, in quibus cum Origene in plerisque sensisse et ex libris eius περὶ ἀρχῶν non pauca mutuatum esse, Photius innuit, quem tamen praeter nimio in Originem odio etiam Theognosto praeuisse se iniquiorem censura sua, (licet quodammodo emollita,) docet G. Buius in defensione fidei Nicaenae sect. 2. cap. 10. §. 7. seq. Certe ab Arii, (quem aetate etiam praecessit,) sententia fuisse alienum, testis locuples S. Athanasius, qui ex secundo ὑποτυπώσεων Theognosti, (quem ἄνδρα λόγιον adpellat,) haec producit verba lib. de decretis synodi Nicaenae tom. I. p. 274. ed. Montfaucon. p. 230. ἐκ ἑξωθεν τίς ἐστιν ἐΦευρεθεῖσα ἢ τῇ οὐκ ἐσὶς, εἰ δὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐκασήχθῃ, non fortinsecus filii substantia constat, neque ex non-entibus produciuntur, ἀλλὰ ἐκ τῆς τῷ Πατρὶ ἐστῆς ἑσῆς, ὡς τῇ φωτὶς ἀπαύγασμα, ὡς ὕδατος ἀτμός· sed ex patris substantia ita progenitus est, vt a luce habet, vt ex aqua vapor. Ab eodem Athanasio in illud: quicumque dixerit verbum contra filium hominis tom. I. p. 971. laudantur παλαιοὶ ἄνδρες, Ωργένης ὁ πολυμαθὴς καὶ Φιλόπονος,

λόγονος, καὶ Θεογνώστης ὁ Θαυμασίος καὶ ἐπιδάσκων. A Philippo Sidete Theognostus inter catechetas et praefectos Scholae Alexandrinae celebratur post Pierium \*), qui Dionysio Alex. ut Dionysius Heraclae, Heraclas Origeni successit. Vide *Dodwellum* ad Irenaeum pag. 488. et 511. Quod autem Eusebium arguit *Baronius* ad a. 109. num. 59. ideo Theognosti non fuisse mentionem, atque ideo eum dolo malo inuoluisse silentio, quod τὸ ὁμολογεῖν adsertor fuisset, prorsus est ab omni verisimilitudine alienum: haec enim ratio si valeat, omittendi [P] ei fuissent tot alii, quinimo patrum omnium vetustissimorum nomina oblivione praeterenda. Hypotyposeon libros ante Theognostum scripserat Clemens Alex. de quibus Photius infra cod. CIX. CXI. Quod autem de Theognosti dictione iudicium ferens sit, eum κατὰ λέξιν ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ, *Salmasius* pro ἐν ἀττικῷ recte monuit legendum ἀναττικῷ lib. de lingua hellenistica pag. 35. quod doctissimo viro Andreae Schottio iam suboluit.

CVII. *Basilii Cilicis*, Nestoriani, qui Anastasio imperante Diodori Tarf. et Theodori Mopsuesteni propugnator, et Flauiano Antiochiae episcopo presbyter Antiochenus fuit, contra *Ioannem Scythopolitanum*, (de quo cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more scripti inter Lampadium, qui Basilii partes tuetur, et Marinum, Tarasiumque, ac dicati cuidam Leontio. Interciderunt perinde, ut eiusdem Basilii historia ecclesiastica, de qua cod. XLII. [ad quem v. supra,] et liber contra Archelaum presbyterum Coloniensem, de quo *Suid.* in Ἀρχέλαος et Βασίλειος. Idem *Suidas* testatur, hunc Basilium factum esse Irenopoleos in Cilicia episcopum.

CVIII. *Theodori*, Alexandrini monachi Seueriani et Theopaschitae, \*Ελεγχος κατὰ Θεμισίε, aduersus Themistium Agnoëtarum signiferum. Καλῶνυμα (al. Μεγαλώνυμα) τὸ καὶ Θεμισίε ἀπολογία ὑπὲρ τῶ ἐν ἀγίοις Θεοφοβίε. *Themistii* apologia pro S. Theophobio. Eiusdem κατὰ Θεόδωρον μονόβιβλος, aduersus Theodorum liber singulari. *Theodori* aduersus Themistium libri III. Haec scripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themisius ille diaconus Alex. sub initia sexti a Christo nato saeculi, de quo non repetam dicta volum. VIII. p. 5. seq. [vol. VI. pag. 794. ed. nou.] Theodori autem mentio ap. *Facundum* libr. II. c. 3. vbi, imp. Iustinianum pro firmanda vel amplius publicanda eius condemnatione scripsisse ad romanum episcopum, refert.

CIX. *Clementis Alex. ὑποτυπώσεις*, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. 1. p. 102. seq. [vol. VII. p. 119. sqq. n. ed.] Fragmenta illius a se collecta dare voluit tomo tertio, quem parabat, Spicilegii patrum doctissimus vir *Io. Ernestus Grabe*, singulorumque exponere argumenta librorum, et demonstrare, quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente subiuncti fuerint. Interpolatos etiam fuisse ab haereticis, siue potius haereticorum fuisse a Clemente enarrata, non ipsius Clementis dogmata, quae Photius in eius hypotyposis reprehendit, siquidem Clemens lib. IV. Strom. p. 475. opus illud promittens ait, se auspiciū facturum ab enarratione opinionum paradoxarum, quas sparserint haeretici in Geneseos librum. Confer *Grabii* librum anglice editum, *Some instances*, p. 13. seq. *Balthasar*.

y) De hoc Pierio, Pamphili martyris praeceptore, Photius infra, cod. CXVIII. CXIX.

*thasur. Germaniam* de haereticis codicum ecclesiasticorum corruptoribus p. 263. seq. *Io. Clericum* epist. critic. I. et bibl. veteri et recenti, gallice vulgata [P] tom. VI. pag. 245. seq. et *Wilhelmi Causi* epistolam apologeticam aduersus Clericum, editam Londini 1700. 8. pag. 44. seq. In his Hypotyposisbus *Pantaeum* praecceptorem suum professus est Clemens, ut praeter Photium testatur Philippus Sideres in fragmento, quod edidit *Dodwellus* ad Irenaeum p. 488.

CX. et CXI. Eiusdem CLEMENTIS *σεωμάτευς* libris VII. In aliis VIII. atque octavi loco iam ille, qui in editis exstat, incipit: *Ἀλλ' ἔδὲ οἱ παλαιότεροι τῶν φιλοσόφων*, iam alius *τίς ὁ σωζόμενος πλείσιος quis diues saluetur*, cuius initium: *οἱ μὲν τὰς ἐγκωμαστικὰς λόγους*. Eiusdem Clementis *παιδαγωγός*. De hisce scriptis, quae exstant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. 1. p. 104. seq. [vol. VII. p. 122. sqq. n. ed.] add. *Reines.* varr. lectt. p. 93. Sed memorantur etiam Photio scripta Clementis deperdita *περὶ νηθείας*, *περὶ κακολογίας*, et *περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τῇ τῶν Ἰεραίων πλάνῃ* ad Alexandrum Hierosol. episcopum. Nouissime praeclaram Operum Clementis Alex. editionem versione plurimis castigata locis, locis S. Scripturae adnotatis diligenter et eruditis animaduersionibus instructam vulgavit illustris Oxoniensium episcopus *Ioannes Potterus* Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipsi praeterita dedi graece et latine tomo posteriori operum S. Hippolyti. Hamb. 1718. fol. [v. vol. VII. p. 129. n. ed.]

CXII. et CXIII. Clementis Romani *διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων*, constitutiones apostolicae, quae graece etiamnum exstant, et *ἀναγνώρισμός*, recognitiones, quas tantum latine habemus ex Rufini versione. \*) De utriusque operis editionibus dixi lib. V. cap. 1. pag. 33. seq. [vol. VII. p. 24. sqq. n. ed.] Epistola praemissa utraque et Clementis ad Iacobum fratrem Christi, et ad eundem Petri apostoli, edita est a Cotelerio graece et latine ante Clementina siue homilias XIX. Clementi tributas. In recognitionum autem opere obuia, quas Photius memorat, *αἱ λεγόμεναι τὰ Ἀποστόλων Πέτρος πράξεις*, et *αἱ πρὸς Σίμωνα τὸν μάγον διαλέξεις*. Vide *Grabium* tom. I. spicilegii patrum p. 276. seq. et *Cotelerium* tom. I. patrum apostol. Meminit etiam Photius et hoc loco et infra cod. CXXVI. *ἐπιστολὰν ad Corinthios*, quae itidem exstant, tum prioris illius, quae sola ex omnibus Clementis Rom. scriptis genuina habetur, tum posterioris, quam perinde ut *Petri et Appionis παλύστιχον διάλογον* reiectam esse ipse Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non contineri, sed diuersum ab illo opus esse, idque deperditum. recte *Grabius* adnotauit, quem vide sis p. 271. seq.

CXIV. *Lucii Charini* Manichaei *αἱ λεγόμεναι τῶν Ἀποστόλων περίοδοι*, apocryphae *periōdai apostolorum* Petri, Ioannis, Andreae, Thomae, Pauli, de quibus pridem deperditis dixi in codice apocrypho Noui Testamenti.

CXV. *Αποκρυφῶν*

\*) In constit. apostol. Photio recte displicet phrasis *ἀνακολάσις*. v. *Coteler.* ad PP. App. tom. I. p. 238. — Locum ex Photio, tunc adhuc inedito, produxit *Turrianus* a. 1573. in Apolog. pro cano- nibus Apost. p. 96. vbi eruditissimum et incredibilem lectione Photium adpellat, et p. 139. sq. vbi idoneum auctorem et locupletem; add. p. 215. et 220.



[P] CXV. *Anonymi liber contra Iudaeos et Quartadecimanos de Paschate*, quod Christus feria quinta illud non obierit, neque praeuerterit, sed propriam mysticam celebraverit coenam; quum tempus paschatis legalis non advenisset: id, quod Chrysostomi et ecclesiae sententiae aduersum esse, monet Photius, Conf. Petr. Arcudius libr. III. Concord. cap. 4. p. 158. Alius item *Metropori* de computo XXVIII, enneadecaeteridum per annos 533. a tempore Diocletiani imp. ad paschatis rationes designandas. Neutrum scriptum hodie exstat: nisi prius sit illud Philoponi, de quo supra, cap. 34. §. IV. Ita sane visum *Stephano de Altamura* p. 263. panopliae contra schisma Graecorum. — De *Metrodori* cyclo, quem fuisse Aegyptium, et ante Theophil. Alex. scripsisse suspicatur, vid. *Henr. Norw.* in diss. de cyclo paschali Rauennate cap. 3. p. 183. ed. Lips. *Henr.* autem *Valesius* putat, Metrodorum significari, ex cuius mendaciis bellum cum Persis a Constantio successum scribit *Amianus*, XXV. 4. p. 428. et Cedrenus etc.

CXVI. *Anonymi περί της αγίας τῆ πάσχα ἑορτῆς λόγος τρίτος ἐν τόμοις ὀκτώ, de sacro paschate liber tertius in octo sectiones diuisus, ad Theodorum.* In sectione quarta Metrodorum, (de quo in codice superiore,) oppugnatum Photius testatur. Etiam hic scriptor, (cuius neque tertius neque priores duo de isto argumento hodie exstant,) contendit, Christum proximae ante passionem suam pascha iudaicum non celebrasse, quam sententiam, negat Photius, temere amplectendam esse, quoniam Chrysostomus et ecclesia aliter sentiat: *Καὶ σκοπεῖν χρῆ. ὁ γὰρ Χρυσόστομος καὶ ἡ Ἐκκλησία τότε φησὶν αὐτὸν ἐπιτελεῖσαι τὸ νόμον, πρὸ τῆ μυσικῆς δεῖπνε.* [v. ad cod. anteced.]

CXVII. *Anonymi apologia pro Origene eiusque dogmatibus, βιβλίον ὑπὲρ Ὀριγῆνος καὶ τῶν αὐτῆ δογμάτων ἐν τόμοις πέντε, libris V.* Testes pro Origene laudauit hic scriptor, cuius opus hodie desideramus, Dionysium et Demetrium Alexandrinis episcopos et Clementem presbyterum Alexandr. praecipue vero, (de quibus mox cod. CXVIII.) Pamphilum martyrem et Eusebium.

CXVIII. *PAMPHILI martyris et EUSEBII Caesarcensis apologias pro Origene libri sex, quorum quinque scriptos ab utrisque Pamphilo, in cetero detento, et Eusebio, sextum post Pamphili martyrem a solo Eusebio <sup>aa)</sup> suppletum, Photius testatur: ὑπὲρ Ὀριγῆνος, τόμοι δὲ πρὸ βιβλίον ἔξυ ὧν οἱ μὲν πέντε Παμφίλῳ καὶ δεσμιότητι οἰκῶντι, συμπάροντος καὶ Εὐσεβίου, ἐξεπονήθησαν, ὁ δὲ ἕκτος, ἐπεὶ ὁ μάρτυς ἔχει τὸ ζῆν ἀπαχθεὶς ἀνέλυσεν πρὸς ὃν ἐπόθει θεόν, Εὐσεβίῳ λοιπὸν ἀπαρτίζεται.* Et aliquibus interiectis: *τὴν δὲ ὑπὲρ Ὀριγῆνος ἀπολογία, ὁ Πάμφιλος σὺν Εὐσεβίῳ καθεργαμένος τῷ οἰκῆματι συνεγράψατο.* Addit opus ab iisdem transmissum ad confessores pro Christi nomine ad metalla damnatos horumque praecipuum Patermuthium. Hic ἀνάλυσιν διὰ πυγῆς quid sit, v. ap. *Galaucher*. Opp. crit. p. 46. Ex illis sex libris solus primus exstat latine e *Rusini* versione <sup>bb)</sup>, ceteri perierunt, ut dixi vol. VI. p. 102. [vol. VII. p. 405. sq. n. ed.] Meminit huius operis auctor synodici aduersus tragoediam Irenaei c. 198. (in Baluzii concil. p. 895.) *Eusebius* in

ορκε

<sup>aa)</sup> Circa a. 308. vel 309. ut est credibile.

<sup>bb)</sup> De hac versione *Tillemont.* tom. XII. memor. p. 205. seq. ut de opere ipso tom. III.

cre: apologetico pro Origine et dogmatibus eius, id est, pro praesistentia et restitutione composito, quod martyr (Pamphili) et ipse Eusebius [P] nominibus praenotatur, multis inde praecedentium patrum testimoniis usus est pro praedictis erroribus. Nec tamen idcirco ab ecclesia DEI vel Origenes absoluitur, quasi non fuerit nouitatis inuentor, sed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio et pluribus aliis veteribus, argumentisque a Tillemontio tom. III. memor. productis habere fidem, quam cum Balthasare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de haereticis codicum ecclesiasticorum corruptoribus p. 305. seq. statuere, in hoc opere nullas Pamphili fuisse partes, sed metam illam Rufini fraudem, qui libros Eusebii pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe graecos etiam codices Pamphili nomen praetulisse ex graecorum scriptorum testimoniis liquet. Testatur autem Photius, plures etiam alios magnae auctoritatis in ecclesia viros illa aetate apologias pro Origene composuisse: Καὶ ἄλλοι δὲ πλείστοι κατ' ἐκεῖνο καιρὸν καὶ ἀξιολογώτατοι ἀπολογίας ὑπὲρ αὐτοῦ συνέταζαντο. Idem narrat, Pamphili praeceptorem fuisse Pierium praef. et scholae Alex. praefectum, postea vna cum fratre Isidoro coronatum martyrio, quorum memoriae templa et oratoria dedicata sunt, vt Pierii templum Alexandriae memorat Epiphanius haeresi LXIX. 2. Pamphilum denique narrat Photius, plures Origenis in sacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν sua manu descripsisse, quod confirmant Eusebius VI. 36. hist. et Hieronymus c. 75. de S. E. ad quem notaui, in bibl. Coisliniana etiamnum exstare apographum codicis epistolarum Pauli, qui manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. Pierii presbyteri Alex. (de quo superiore codice dictum) λόγους δώδεκα, libri duodecim de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ διαλέξεις vocat Eusebius VII. 32. hist. ex quibus duarum tantum inscriptiones adfert Photius: εἰς τὸ κατὰ Λευκᾶν, et εἰς τὸ πᾶν καὶ τὸν Ὠσέ. De hoc postremo S. Hieronymus praef. in Oseam: Pierii legi tractatum longissimum, quem in exordio huius prophetae, die vigiliarum dominicae passionis extemporalis et deserto sermone profudit. Et c. 76. de script. eccles. vbi Origenem iuniorem appellatum illum esse testatur: Huius est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in vigilia paschae habitum ipse sermo demonstrat. Non dubito etiam, ex his duodecim λόγοις Pierii, Photio lectis, fuisse tractatum in 1. ad Corinthios, ex quo idem Hieronymus epist. ad Pammachium: Origenes, Dionysius, Pierius, Eusebius Caesariensis, Didymus, Apollinaris latissime hanc epistolam interpretati sunt, quorum Pierius, quum sensum apostoli ventilaret atque edissereret, et proposuisset illud exponere, volo autem omnes esse, sicut meipsum 1. Cor. VII. 7. adiecit: ταῦτα λέγων Παῦλος ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρύσσει. Huius Pierii [P] scripta, quem eruditissimis ecclesiae doctoribus iungit Hieronymus epistola ad magnum Oratorem, nihil hodie exstat. Palladius in Lausiaca c. 12. narrat, Ammonium plura potuisse citare memoriter ex scriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

CXX. IRENAEI, episcopi Lugdunensis, ἐλέγχεσιν καὶ ἀνατροπῇς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, redargutio atque eversio falso iactatae (rerum diuinarum) cognitionis, siue contra haereses libri V. adhuc superflites ex veteri latina versione cum graecis quibusdam fragmentis, quae post Franciscum Feuardentium et industriam singularem Io. Ernesti Grabe conquisita

sunt a Renato Massueto, monacho Benedictino, cui praeclaram huius scriptoris editionem debemus vulgatam Paris. 1710. fol. Ipse Massuetus, aliis pluribus egregiis incubrationibus rem locupletaturus ecclesiasticam, discessit ex hac vita a. 1716. mense Ianuario. De aliis Irenaei editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. seq. [vol. VII. p. 77. sqq. et de Massueti edit. pag. 80. sq. nou. edit.].

**CXXI. HIPPOLYTI**, qui Irenaeum modo memoratum habuit magistrum, βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων λβ' libellus complexus digestum aduersus haereseis XXXII. a Dositheanis vsque ad Noëtum siue Noërianos. Hoc opus interdidit solo capite posteriori *contra Noëtum* excepto, quod graece et latine vulgari in tomo posteriore operum Hippolyti, Hamburg. 1718. fol. Professus fuit Hippolytus hoc opusculo, se in compendium misisse, quae ex ore Irenaei aduersus haereseis disputantis acceperat: ταύτας δὲ Φησι (αἱρέσεις) ἐλέγχοις ὑποβληθῆναι ὁμιλῆντος. Εἰρηναίου, ὃν σύνοψιν ὁ Ἱππόλυτος ποιήσας τότε τὸ βιβλίον Φησι συντεταχέναι. De alijs Hippolyti scriptis dixi lib. V. cap. 1. pag. 203. [p. 183. sqq. vol. VII. n. ed.] et in iam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, nisi ipse male intellexerit verba Eusebii VI. 23. hist. ante verba: λέγεται δὲ καὶ ἕτος προσομιλεῖν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν Νεργένος, necesse est, quaedam excidisse de Ambrosio Alexandrino, cui conueniunt illa omnia, quae deinceps sequuntur, et quod notarios septem Origeni aluerit et eius fuerit ἐργασίωκτης, et plura ipse in litteras misisset, quae tamen omnia pridem interciderunt. Vidé, si placet, quae notauimus ad Hieronymum de Script. eccl. cap. 61.

**CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII** τὰ πανάρια, ἐν ταύχῳ μὲν τρισὶ, τέμοις δὲ ἑπτὰ, panaria contra haereseis LXXX, in tribus voluminibus, libris septem. Eiusdem Ἀγκυρωτός, *Ancoratus*, siue *ancora fidei*, ") velus synopsis [P] operis superioris, sed prius scripta, et catholicae Christianorum doctrinae epitomen e sacris litteris collectam exhibens: et opus tertium cuius titulus excidit, qui si non alius est a libro de mensuris et ponderibus, vt Hoeschelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum est, quod hodie non habeamus. De illis scriptis eorumque editionibus dixi volum. VII. lib. V. cap. 11. [cap. 7. vol. VIII. p. 255. sqq. n. edit.]

**CXXV. IVSTINI** martyris scripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium eiusque filios et senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii διαδόχου (M. Antoninum et L. Verum,) 3) scriptum tertium aduersus ethnicos, in quo περὶ φύσεως δαιμόνων de natura daemonum Iustinus disputauerat 4) Ἐλέγχος πρὸς Ἑλληνας 5) περὶ Θεῶν μοναρχίας, de vno summo Deo. 6) Κατὰ Ἰσδαίων colloquium cum Tryphone:) 7) contra dogmata quaedam Aristotelis κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ἧτοι κατὰ ἑδῶς καὶ ὕλης φερήσεως ἐπιχειρηματικοὶ καὶ βίαιοι καὶ χειρώδεις λόγοι, καὶ κατὰ τὴν πέμπτην σώματος, ὁμοίως καὶ κατὰ τῆς αἰδίου κινήσεως καὶ ἀριστοτέλης δεινότητι λογισμῶν ἐναπέτεκεν.

cc) Epiphanius ipse haeresi LXIX. 27. γράφει: ὡς περὶ τὴν ἀγίαν πατρίδα πίστεν. Idem LXXIV. 1. φέρει περὶ πίστεως, ἢ λόγῳ ἐπεθῆκεν δὲ ὄνομα ἀγκύρας. τὰ ἡδὲ καὶ νοσημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συναχόντας ἀγκύραν. τῶν γε φέρει αἰς τὰ μέρη Παμφυλίων. .l.

κεν. 83) Solutiones succinctae ethnicorum quorundam dubiorum, ἀποριῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας κεφαλαίαις ἐπιλύσεις. Haec scripta Iustini omnia adhuc exstant, saepiusque lucens viderunt, nisi quod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in quo illa de daemone disputatio desideratur. Cetera deperdita Iustini scripta, quas Photius memorat, sunt 9) ὁ ψάλτης, 10) λόγοι κατὰ Μαρκίωνος, et 11) ἡ κατὰ πᾶσιν αἰρέσεων πραγματεία. De singulis, tam editis, quam illis, quae interierunt, dixi lib. V. cap. I. pag. 53. seq. [vol. VII. p. 54. sqq. n. ed. et pag. 57. sq. de ed. Thirlby.] Hodie novam praestantissimi doctoris scriptorum ἐκδοσιν parant Parisiis Prudentius Maranus Benedictinus, et Cantabrigiae Styannus Thirlby. Vidi etiam paratos ad praelum eruditos commentarios quibus Iustinum illustravit egregie, quum Oxonii versaretur, Ἰωάννην Adolphum Hofmannum, Germanum Ploemensis, quibus inter alia ex Hebraeorum scriptis ostendit Iustinum dialogo cum Tryphone κυρίας Iudaeorum δόξας illi opponendo, Iudaeum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani epistolae duae ad Corinthios, et eodem volumine, POLYCARPI epistola ad Philipenses, quas vniuersas hodie, licet alicubi mantas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. [vol. IV. p. 828. sqq. n. ed.] et lib. V. cap. I. pag. 48. seq. [vol. VII. p. 50. sq. ed. nou.] Clementis epistolarum mentionem fecerat Photius etiam [P] cod. CXIII. et posteriorem tamquam spuriam reiecti monuerat. De Photii iudicio de ep. II. v. PP. apostol. Cotelier. tom. II. part. 2. p. 381. Nouissime Polycarpi epistola cum Ignatii septem epistolis, quas collectas suaeque subiectas ad Philipenses <sup>ad</sup>) olim misit, graece et latine emendate vulgata est Oxonii 1708. 8. a. C. Aldrichio, Ignatianis nouo accuratissimo studio eruditissimi viri Antonii Mariae Saluini in illustris H. Neutoni gratiam ad codicem medicum recensitis. Photius tamen Ignatii epistolas in eodem cum Polycarpiano volumine neutiquam reperit.

CXXVII. EVSEBII Pamphili ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλεῖα ἐγκωμιαστικὴ τετραβιβλος, libri IV. de Constantini magni laudibus, editi saepius ad calcem historiae ecclesiasticae, ut dixi volum. VI. p. 100. [vol. VII. p. 402. sq. n. ed.] Photius Eusebio, vestit vitio, quod de haeresi Arii, eiusque oppugnationibus Eustathio Antiocheno et Athanasio, Alex. et de decreto synodi Nicaenae, atque aliis episcoporum super dogmate contentioneibus rem omnem silentio inuoluerit, vel leuiter transierit, perinde ac si in imperatoris vita atque encomio necesse sit ista omnia legi.

CXXVIII. LVCIANI ὑπὲρ Φαλαρίδου, pro Phalaride, et νεκροὶ καὶ ἐταίροι διάλογοι διάφοροι, dialogi mortuorum, meretricisque et alia varii argumenti scripta, ἕτεροι διαφύρων ὑποθέσεων λόγοι. Haec omnia hodie manibus studiosorum teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. [c. 18. vol. V. p. 325. sqq. ed. nou. vbi quoque pag. 326. not. g. ea reposui, quae Fabric. olim hoc loco scripserat. Harl.]

Xxxx 2

CXXIX;

ad) Photius e Polycarpo: λόγος δὲ καὶ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτοῦ (ταῖς Φιλαπησίαις) Ἰγνατίου τοῦ Θεοφίλου ἀποστόλου, καὶ αὐτῶν ἀντιδιαχρήσας αὐτῶν ἢ τι περὶ ἐκείνου διακρίσας,

[P] CXXIX. *Lucii Patrensis* (\*) *μεταμορφώσεως λόγοι* pridem deperditi, e quibus *Lucianus* *Lucium* *sunna*, sine obsceniam in alinum metamorphosin expressit, ut ipse non diffitetur tom. II. edit. Amst. p. 115. ubi ita auctorem scripti illius, quem sequutus ipse est, protulit: *Πατήρ μὲν ἐπὶ μοι Λαῖος. τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάιος. ἄμφω δὲ τὰ λογιστὰ ὄντοματὰ κενὰ ἔχομεν. Καὶ γὰρ μὲν ἱσοῦν καὶ ἄλλων εἰμι συγγραφεὺς· ὁ δὲ, ποιητὴς ἔδειγμαι ἐπὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατρίς δὲ ἡμῶν Πάτρας τῆς Ἀχαΐας.* Vide et p. 86. Frequens quoque *Lucii* nomen in *Milesiis* *Apuleii*, quae et ipsae ex eo expressae, et fortasse *Lucii* praenomen inde *Apuleio* inditum. *Lucii* illius iocos quosdam et false ad *Herodem Atticum* atque *Antoninum imp.* dicta refert *Philostratus* in *Herodis Attici* vita lib. II. de *sophist.* c. 1. n. 9. Idem fortasse *Lucius Aristidae* rhetoris amicus, cuius meminit in orationibus *saceris* tom. I. p. 641. 642. *Lucii* huius et *Luciani* iterum mentio inter scriptores eroticos apud *Photium* cod. CLXVI.

CXXX. *Damascii*, (ethnici philosophi, quem patria *Damascenum* vocat cod. CLXXXI. et regnante in Italia *Theodorico* scripsisse, docet cod. CCXLII. p. 553.) *libri IV.* quorum 1) *περὶ παραδόξων ποιημάτων*, de admirandis operibus capita CCCLIII. 2) *παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων*, admirandarum narrationum de daemionibus capita LII. 3) *περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφανομένων ψυχῶν*, *παραδόξων διηγημάτων*, de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV. *Libri* quarti titulus in *Photio* non exstat, quemadmodum totum *Damascii* opus iam diu petiit, quod si exstaret, non leue fortasse credulitatis superstitionisque ethnicae documentum haberemus. Alios *παραδόξων* scriptores vide, si placet, supra lib. I. cap. 22. §. 4. lib. III. c. 6. §. 21. b. et cap. 27. §. 8. et lib. IV. cap. 13. §. 2. [vet. ed.] et apud *Iosium* lib. II. de scriptoribus hist. philosoph. c. 12. *Fabr.* Vid. supra, in vol. III. p. 483. sqq. ubi in epimetro plura scripsi: add. not. ad vol. IX. p. 683. *Harl.*

CXXXI. *Amyntiani* eis *Ἀλέξανδρον*, de rebus *Alexandri M.* ad *Marcum Antoninum imp.* Eiusdem *βίοι παραλληλοι*, vitae parallelae, *Dionysii* tyranni et *Domitiani imp.* libris duobus: *Philippi* *Macedonis* et *Augusti imp.* item libris II. et liber de *Olympiade* *Alexandri M.* matre. Haec scripta omnia *Amyntiani*, de quibus admodum sinistre *Photius*, intercederunt. *Fabr.* Conf. cel. *St. Croix* in: *Examen critiq. des Historiens d'Alexandre* p. 57. seq. edit. II. *Harl.*

CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii*, *Aphthonii*, *Eusebii* et *Maximi* *sophistarum* *μελέται διάφοροι*, variae declamationes, inter [P] quos *Palladio* palmam eloquentiae *Photius* tribuit. *Maximum* eundem esse, non dubito, magistrum imp. *Juliani*, *sophistam* *Byz.* cuius \*) *περὶ αἰμάτων ἀντιθέσεων* *Suidae* memoratum scriptum breve edidit *Cassiodorus*

\*) Vide supra vol. IV. p. 499. [vol. V. p. 339. n. ed.] et volum. VI. p. 323. [vol. VIII. p. 159. ed. nou.]

\*) Antequam illud vidissem, astrologici argumini esse male suspicabar, quale est poema *Maxi-*

mi *περὶ καταιχῶν* eidem *Suidae* memoratum, quod edidi vol. VIII. p. 415. [vol. IX. p. 324. sqq. n. edit.] Itaque emendandum, quod scripsi VIII. p. 769. [vol. IX. p. 678. n. ed. monitus a la Croze in *Theol. epistol. Lactoz.* III. p. 125. *Harl.*]

notus Stephanus graece ad calcem Dionysii Halicarnassei epistolae ad Pompeium, Parisi 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo viro M. V. la Crose, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare. Eusebium suspicor rhetorem illum Alexandrinum, de quo Eunapius: Palladium vero Methonaeum sophistam Constantini imper. clarum aetate, cuius διαλέξεις et λόγος varios Suidas laudat. De Aphthonio Antiocheno cuius progymnasmata sunt in omnium manibus; dixi lib. IV. c. 31. [c. 33. vol. VI, p. 94. sqq. n. edit.]

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θεσσαυροί, thesauri de SS. trinitate contra Arium et Eunomium. Exstant tomo quinto eius operum, distributi in λόγος triginta quinque, ut notati vol. VIII. p. 562. seq. [vol. IX. p. 461. seq. ed. nou.] Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in λόγος mentio, qui opus hoc επιχρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EVNOMII haeretici βιβλιδάριον, quod Basilus magnus aegre tandem nactus, libris V. aduersus Eunomium scriptis confutauit. Hoc Eunomii scriptum primus graece et latine edidi vol. VIII. p. 262-305. [vol. IX. p. 211. vbi vero causam, cur in hac nou. ed. excluderem, significavi], quemadmodum minorem illius ἐκθεσιν (a Valesio iam et Baluzio publicatam) p. 253-260. [vol. IX. p. 212. seq. vbi vero eam omisi.] Haec posterior, quam Eunomius libris tribus aduersus Basilium (de quibus mox) inferuerat, refellitur a Greg. Nysseno in libris, de quibus dixi VIII. p. 151. et 160. [vol. IX. pag. 110. et 121. nou. ed.] quemadmodum de Basilii libris p. 78. seq. [p. 35. sqq. n. ed.]

CXXXVIII. Eunomii eiusdem libri III. aduersus Basilium, qui hodie non exstant: sicut quae Eunomio opposuere Theodorus (Mopsuestenus) et Sophronius (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra cod. IV. et V. Exstat vero Gregorii Nysseni opus aduersus Eunomium, (de quo cod. VI.)

CXXXIX. Athanasii magni in ecclesiastem et cantica canticorum commentarii, qui hodie desiderantur, sed supersunt eius epistolae et apologia de fuga, (confer cod. XXXII.) quibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur: αἱ μὲντοι τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν, αἱς τὴν ἀπολογίαν αὐτῶ τῆς φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐργάζεται, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτῶ εἰδέναι, εὐδὲν ἀναφέρειται.

[P] CXL. Eiusdem ATHANASII libri quinque aduersus Arium, ἡ κατὰ Ἀρείου καὶ τῶν αὐτῶ δογμάτων πεντάβιβλος, exstant tom. I. operum Athanasii edit. nou. eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. aduersus Arianos libri quatuor, nam quinti loco Photius habuit epistolam contra Arianos encyclicam ad episcopos Aegypti et Libyae, quae occurrit in eodem tom. I. p. 270. Vide, si placet, quae a me notata sunt lib. V. cap. 2. [vol. VIII. pag. 186. nr. 15. nou. ed.] Photius notat, Basilium et Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex vberissimo fonte deriuasse partem argumentorum, quibus illorum scripta aduersus Arium exvndant. Litteris contra Apollinar. χάριν καὶ κάλλος praeter cetera Athanasii scripta tribuit.

CXLI. CXLII. CXLIII. et CXLIV. BASILII magni in Hexaëmeron; 2) ἡθικοὶ λόγοι siue homiliae de moribus; 3) epistolae tum canonicae, tum aliae plurimae ad diuersos, ΧΑΛΚΑ 3 ΤΟ

τὸ ἄλλο πλῆθος αἰς διαφόροις ἐπέτελεν; et 4) *aestetica*. Haec omnia Basilii scripta aetatem tulere, saepius edita, ut dixi vol. VIII. lib. V. cap. 19. [vol. IX. c. 14. p. 12. seq. n. ed.]

CXLV. *Helladii Alexandrini*, Theodosio iuniore imperitante clari, cuius iterum cod. CLVIII. atque apud Suidam mentio, (diuersi ab Helladio Besantinao, de quo infra, cod. CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque graecarum, (non poeticarum, ut *Diogeniani*, sed quarum in prosa maxime vltus,) copiosissimum et πολυσχωτάτον, septem τρύχων siue voluminibus. Quae ille habet de verbis κέπτειν et ψοφεῖν, ad illa lege Suidam tom. II. p. 348.

CXLVI. *Anonymi Lexicon καθαρῶς ἰδέας*, puri ac tersi sermonis, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon σεμνῆς ἰδέας*, filii grauis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon ἰδίας λόγῳ πολιτικῷ*, orationis proprie ciuilis.

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in quo multae fuere voces poeticae, non tanta copia tamen, quam in *Lexico Diogeniani*, de quo cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino, quem Suidas in Πωλίων ait tempore Adriani imper. vixisse ac scripsisse *Lexicon* vocum Atticarum, quod et ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ σοφιστῶν.

CL. *Juliani*, (Cappadocis sophistae, de quo Suid. et Eunapius,) *Philostrati Tyrii*, (cuius opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius cod. XLIV. et CCXLI.) et *Diodori*, (cui Valerius Pollio pater, Suida teste,) *Lexica in decem Atticos rhetores*. Ex hisce nouem Lexicis Photio haecenus memoratis, ne vnum quidem ad nos peruenit.

CLL. *TIMAEI* (sophistae) πρὸς Γεντίανόν, ad *Gentianum* (MS. Γαϊατιανὸν Γαϊατιανὸν) *libellus de vocibus apud Platonem, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνα λέξεων*. [Plura leges supra in vol. VI. p. 243. not. ff. Harl.]

[P] CLII. *Aelii Dionysii* Halicarnassei, (qui temporibus Hadriani vixit,) *de vocibus Atticis* ad Scymnum, *libri quinque*. Duas huius operis editiones Photius euoluit, quarum neutra hodie exstat. De Dionysio hoc dixi vol. VII. pag. 57. seq. [vol. VI. pag. 364. nou. ed.]

CLIII. *Pausaniae Lexicon Atticum*, Dionysio in quibusdam etiam copiosius. Hunc Pausaniam, cuius *Lexicon ἡρωικόν* citatur ab Eustathio, et ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή a scholiaste Thucydidis, Kusterus.™ diuersum putat a Pausania Caesarensi, de cuius descriptione Graeciae dixi lib. IV. cap. 15. [cap. 17. vol. V. p. 308. nou. ed.], sed rationem non addit, neque ego fateor, me videre.

CLIV.

SS) Ad Suidam in Πόντι.

CLIV. et CLV. *Boëthii* (illius, ni fallor, ad quem de anima scripsit Porphyrius,) λέξων πλατωνικῶν συναγωγῇ ad Melantam, *Lexicon Platonicum*, Timaei illo, de quo supra cod. CLI. longe praestantius, et eiusdem *Boëthii* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορεμένων λέξεων, de obscuris apud Platonem vocibus ad Athenagoram.

CLVI. *Dorothei* περὶ τῶν ξένων εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum et peregrinarum*. Ex quinque Scriptis hactenus commemoratis nullum hodie exstat: neque habeo iam, quae de Lexicis graecis deperditis addam ad ea, quae differui lib. IV. c. 34. seq. [cap. 39. vol. VI. p. 353. sqq. et pag. 365. de *Dorotheo*, nov. edit.] Ceterum Dorotheum hunc, nihil vetat, esse Ascalonitam illum grammaticum, cuius meminit Stephanus Byz. in Ἀσκαλῶν, et Etymologicum magnum in Ἀμφιγυῶν.

[P] CLVII. *MOERIDIS Ἀττικιστῆς*, libellus de vocibus Atticis. [Quoniam de Moeride eiusque libello plura adnotavi supra ad vol. VI. p. 171. sqq. ea, quae Fabricio olim h. loco scripserat, exulare iussi. *Harl.*]

[P] CLVIII. *Phrynichi Arrhabii σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγοι λε'*, *adparatus sophisticus*, siue rhetoricus vocum formularumque elegantium ac selectarum libris XXXV. quod totum opus ordine literarum digestum Commodo imp. at singulos libros amicis singulis inscripserat. *Fabr.* Reliqua, quae ille olim h. l. scripserat, in nova hac edit. deleui, quoniam ea iam reddidi et auxi supra p. vol. VI. p. 175. sqq. *Harl.*

[P] CLIX. *ISOCRATIS Orationes XXI. et epistolae IX.* quae hodie omnes exstant, nam et ἡ πρὸς Εὐθύμῳ ὑπὲρ Νίκης est oratio, quae inter editas ἀμάετους inscribitur. De orationibus Isocratis dixi lib. II. c. 26. §. V. [vol. II. pag. 776. sqq. n. ed.], et de epistolis lib. II. cap. 10. §. 7. [ibid. p. 791.]

CLX. *CHORICII* sophistae *Gazaëi* Christiani μελέται καὶ συντάξεις λόγων διαφόροι, e quibus vol. VIII. p. 84. seq. <sup>ab</sup> vulgavi memoratum nominatim Photio ἐπιτάφιον in Procopium, *Gazaëum* Choricii magistrum, nec non orationem in Σέμμον στρατηλάτην, cetera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in bibliothecis manu exarata: fuere autem varii generis multaque, πλασματικοὶ λόγοι siue declamationes, tum panegyrici, μονωδία siue orationes funebres et epithalamii [P] et ἀντιθέσεις siue controuersiae, aliaeque. Testatur Photius, Choricium floruisse Iustiniani aetate, discipulum Procopii *Gazaëi*, ac postea sophistae alterius in eadem vrbe, cui etiam seni defunctio in officio publici doctoris successit. De

hh) Vol. IX. p. 760. sqq. n. ed. vbi equidem duas illas orat. omisi; at alia supplui. — In cod. Veneto D. Marci, qui continet *Macarii-Chryscephali* Ῥωδιῶν, reperitur hoc Photii caput ita inscriptum — Φωτίῳ ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον Ματρίπολιν Νικομήδιος περὶ τῆς Χορική. sed cum quadam lectionis varietate. Eodem prorsus modo in-

scripta est haec epistola in cod. *Matrit.* CI. qui continet *Choricis* XIX. declamatt. Plura de illa fraude librariorum, qui falsos libris titulos adfingere haud dubitabant, et de codd. Veneto ac *Matrit.* dabit *Villoison* in *Anecdot. graecis*, tom. II. p. 16. sqq. et de *Matrit.* *Iriarte* in cat. graec. codd. *Matrit.* p. 401. *Harl.*



De hoc altero potius Choricii magistro, quam de Procopio \*) videntur accipienda, quae apud Photium sequuntur: *τάτοι λόγοι πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ φέρονται ἄξιον ἔχειν καὶ μνήσεως χρεῖμα* et quod ait, oratoriam ipsius facultatem potissimum eluxisse ex opere, quod hodie nusquam exstat, et in quo sophista ille versus, quos voluit, Homericos in prosum resolutos varia eloquutus est metaphrasi, et multiplici orationis colore, ac charactere expressit. Procopium, Choricii magistrum, a Procopio Caesariensi historico, (de quo cod. LXIII.) distinguens Photius merita facit laude, et commentarios illius in sacras litteras notos sibi fuisse haud obscure innuit his verbis: *γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος ἐνὸς τῶν ἀρίστων (ὁ τῷ Καισαρείῳ δὲ) ἐς αἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκείνου καιρὸν τὰς γραφὰς συντάξας ἀείμνησον αὐτῷ κλέος τῶν σπουδαιοτέρων καταλέλοιπεν*. Sed de ἐξηγητικαῖς eius σχολαῖς speciatim infra cod. CCVI. Fabr. In cod. Vatic. DCCCCXXVIII. selecta ex Photio, de decem rhetoribus, in quibus de Choricio, et Attici fragm. contra Platonis ideas, in cod. Vatic. DCCCCXXVIII. teste Montfaucon. Bibl. biblioth. MSS. p. 34. A. Harl.

CLXI. Sopatri sophistae ἐκλογαὶ διάφοροι, varia selecta, libris VII. quibus res quamplurimas memorabiles, veras, fabulosas, ex selectis scriptoribus iucunda varietate et copia explicaverat; opus, quod cum non levi eruditae antiquitatis iactura desideramus. Meminit illius etiam Suidas: *Σώπατρος Ἀπαμεύς σοφιστὴς ἢ μάλλον Ἀλεξανδρεὺς ἐπιτομὴς πλείων τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογίαν τῶν ἱστορίων τὰς εἶναι φασί*. Hic Sopater Alexandrinus alius a Sopatro Paphio comico eodemque parodo, (quem lib. II. cap. 22. \*) Suidam sequutus male a comico distinxi,) et a Sopatro, cuius epistolam ad Hēmeterium fratrem de magistratu bene gerendo servavit magnam partem Stobaeus sermon. 44. et a Sopatro Apameensi, scriptore libri de providentia, Iamblichi discipulo, quem Constantinus magnus interemit, de quo ad Eunapium; nec non a Sopatro, ad quem Libanii epistolae. Sed fortasse non diuersus ab auctore commentariorum graecorum, quos habemus in *ῥάσεις* Hēmigenis, et ad quem Aeneae Gazaei epistola nona, qui sub saeculi sexti initia scripsit.

[P] Index scriptorum, e quibus Sopater eclogas suas collegit.

Aclū (Dionysii) de Alexandria et rebus Aegyptiacis.

Anonymi θαυμάτων συναγωγή.

Anonymi ἐκλογαὶ de illustribus foeminis, *περὶ τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα λαμπρὸν αἰθρῶν γυναικῶν*.

Antimachus poeta.

Apollodori grammatici Atheniensis *περὶ Θεῶν λόγος α', γ', δ', ε', θ', ιβ', ιε', ις', μί, χς, καδ*.

Apollonii

ii) Emendandum igitur, quod scripsi vol. VI. p. 259. [vol. VII. p. 565. n. ed. vbi tamen in nota ss. iam monui, *Villeison*. in anecd. gr. II. p. 46. sq. not. docuisse, Fabricium h. l. male retraxisse suam sententiam; idemque pluribus locis de

Choricio egit. add. cl. *Schneider*. in *Fragm. Pindar*. p. 56. *Harl*.

\*) Vol. II. p. 492. vbi quaedam addidi in hac n. ed. *Harl*.

Apollonii Roici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.

IIIY tēh (ἐπιφύλαξι) ἀποδ. 22

Anisophanis grammatici περί ζωῶν βιβλίον α'. β'.

Aristotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Συκίων, Παρίων.

Eiusdem πολιτικά.

Aristonem ὁμιλῶντα ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ.

Artemonis Magnēsis sive Magnēlii τῶν κατ' ἀρετὴν γυναικὶ πεπραγμένων ἀγαθῶν.

Athenaei Naucratis δεκανεσφισαί.

Callixeni τῶν βωγράφων τε καὶ ἀνδρῶν τοῖν ἀνωγράφων.

Cephalonis Ἐρατῶ, διαλαμβανέσα κατ' Ἀλεξανδρεῖ.

Demostheni αἰαντικά.

Diogenis cynici ἀποφθέγματα.

Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον α', β', γ' καὶ δ'.

Euorgini παντοδαπῆς ὕλης ἐκ τε τῆς γ' καὶ δ' καὶ καθεστὸς πλὴν αὐτῶν μέγιστα.

Herodotus.

Homerus.

Iubaes (Ἰωβα) περί γραφικῆς λόγος β'. Ἰωβα τῷ βασιλεὺς δευτέρῃς ἱστορίας λόγος.

Plutarchi sive Demetrii et Bruti romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Nicias, Alcibiadis, Themistoclis, Thesei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi, Cimonis, Leonardi, Demosthenis, Periclis, Pelopidae, Phocionis, Aristidae, Epaminondae, Dionis, Ageilai, Agidis, Cleomenis, Eumēnis Cardini, Philopoemenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotae.

Plutarchi πῶς δὲ τὸν νεὸν ἀνέειν προημάτων, περί φύσεως καὶ πόλεως, ὅπως ἀνὰ πολλὰς πόλεις πᾶσι τὴν φύσιν ἀνὰ εὐφρομένην ἀφθόσσαν, ἔπειθ' ἀκαλῶς ἐχρῶντο ἐκείνης. λέας δὲ φθάραι, ὅπως τὸ ἐπὶ τοῖς βράδυσιν θάραλλον πᾶσι καὶ ἀνιόντο. ἀνιόντων δὲ αἰς τὸ πᾶσι καὶ οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς ἀφθόσσαν ἐξέλαμπεν. Περὶ δὲ πᾶσι καὶ λόγοι. Περὶ ἀδελφοχίας. Περὶ ἐμψυχίας. Πῶς ἀνὰ τὴν ἐχθρὴν ὠφέλιον. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικά. Περὶ ἀγαθῶν. Περὶ πλετοῦ. Ὅπως ἀνὰ τὴν σφαιροδοίαν εἰσὶν ἀρετὴν ἐπιδιδόντος. Ὑγιανὰ παρὰ γυμνασίου. Τὰ πρὸς τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι βράδυσιν θεοὶ τιμωρῶνται. Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα. Πῶς ἀνὰ τὴν διακρίνει τὸν κολακῆν τε φύλα. Βασιλεῶν καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. Συμποσιακῶν βιβλία η'.

Plutarchi περί ποταμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Eiusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγος β', γ', δ', ε'.

Vol. X.

Υγυγ

ὑπὸ

Sapphonis (poëtriae) liber VIII.

Pamphilae, quae filia Soteridae fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης ἐπιτομὴν λόγος α' μέχρι ι'.

Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. Eusebii episcopi παραίνεσις siue adhortatio aduersus Andrean monachi in-  
celsi epistolam, cui titulum fecit παραγωγισμὸν, quasi dicas fallam ac peruerfam notionem.  
Et eiusdem Eusebii λόγος δέκα, libri decem aduersus Andrae illius ἀπίστος παρσενεσι oppo-  
sitam. Vtrique vtriusque scripta interciderunt. Andreas, quum aduersus Scuerum (An-  
tioch.) et Iulianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, seuera *Aphthartodocitarum* hae-  
resin volebat stabilire, dictaque patrum in suam sententiam detorquebat, atque propriam pro-  
ferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἐνδεσθὲν πίστεως, catholicos  
*Phthartolatrarum* nomine infamabat, quem cum Aëtio, Eunomio, Apollinatio et Nestorio  
sciendum Eusebins conuincit ex sacris litteris, testimoniisque τῶν λογάδων πάντων, il-  
lustrium doctorum ecclesiae, Athanasii, trium Gregoriorum, thaumaturgi, theologi et  
Nyseni, Basilii Caesarensis, Ioannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii  
martyris et Quadrati. Eusebiam istum fuisse episcopum Thessalonicensem, patet ex epistola  
Gregorii M. ad eum scripta indict. IV. a. C. 601. quae est lib. XI. epist. 64. (in prioribus  
editionibus lib. IX. epist. 69.) vbi etiam de eodem Andra, quem monachum inclinat ad S.  
Paulum, Romae fuisse testatur. Pro Thessalonicensi episcopum Thessaliae habent quidam  
codices, sed illud alterum praeplacet nouae editionis operum Gregorii auctoribus, quibus  
alii viri docti assentiuntur, vt Guil. Cousin in historia literaria scriptorum eccles. ad a. 601.  
Petrus Halloix de vitis orientaliū scriptorum saeculi V. et II. tom. I. p. 701. [P] et Ballo-  
is German de haereticis codicum ecclesiasticorum corruptoribus p. 341. seq.

CLXIII. Vindanii Anatoli, Berytii, συναγωγή γραμμῶν ἐπιτηδευμάτων, de ope-  
ribus rufficis collectanea libris XII. ex Democrito Africano, Tarantino, Apulcio, Florentino,  
Valente, Laëti, cuius auctoritas aliis praefertur, et Pamphilo, ac Diophanis paradoxis siue  
admirabilibus. Hoc Vindanii Anatoli opus ipsum quidem intercudit; magna tamen eius pars  
inserta legitur viginti libris Geoponicorum, quae habemus, centum amplius post Photium  
annis collecta iussu Constantini Porphyrogeniti, in quibus saepe iam Anatoli, iam Vindanii  
iam Berytii nomine citatur, quibus tribus vnum eundemque scriptorem denotari ex Photio  
iam constat. Vide, si placet, quae de hoc Geoponicon opere notui vol. VI. pag. 500. sqq.  
[vol. VIII. p. 16. seqq. nou. edit.]

CLXIV. GALENI περί αἰσθητῶν de sensibus medicorum, liber Neptius excusus, vt  
dixi lib. IV. c. 17. p. 528. [c. 19. vol. V. p. 398. nou. ed.]

CLXV. HIMERII sophistae μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι ἀνέφοροι, declamationes et  
orationes variae, ex quarum plerisque excerpta dat Photius infra cod. CCXLIII. edita separa-  
tim ab Henr. Stephano graeco a. 1567. 4. De illis vide, vbi lubebit, dicta a me lib. IV. cap.  
30. [c. 32. vol. VI. p. 56. sqq. n. ed.] Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas edi-  
turum se promisit Allatius p. 177. Apum vrbanae. Conf. Reinsii VV. LL. p. 455-457.  
Cum

Cum versione et notis *L. H. Maii*, in catal. MSS. gr. Vffenbachian, p. 631-656. editae sunt quaedam *Λαλναι*, et Maius Panathenaicum separatim edidit gr. 1719. 8. cum quibusdam epigrammatis ex Anthol. inedita. *Fabr.* Noster vero Fabric. antea ediderat h. l. in vet. edit. Panathenaicum. At quoniam *Wernsdorf.* in sua Himerii edit. p. 426. sqq. curatius recudendum curavit, in noua h. edit. omittendum duxi. Add. quae scripti ad vol. VI. bibl. gr. cit. p. 61. 62. et in Introd. in hist. L. Gr. II. l. p. 326. sqq. *Harl.*

[P] CLXVI. *Antonii Diogenis τῶν ὑπὲρ Θέλης αἰτίων*, de Diniae ac Dercyllidis Tyrinae amoribus et quae ipsis *υἱστῶν* ultimam *Thulem* oberrantibus se obtulerunt mirarum et incredibilium narrationum ad *Ilidosam* sororem eruditam et *Φιλομαθῆς ἑξορῶν* libri XXXIV. in quibus Photius putat hausisse Lucianum metamorphoses suas, Lucianum narrationes fabulose *ὑποκρίσας* sub veracis historiae titulo edidit, Iamblichum, Achillem Tatium, Heliodorum ac Damascum eroticas suas fabulas. Meminit et *epistolas ad Ραββίαν*, in qua Antonius ille Diogenes, quem *ἡ λῆξις τῶν χρόνων τῷ βασιλεὺς Ἀλεξανδρῶν*, non diu post Alexandri magni tempora") vixisse Photius existimat, ait, se esse *νεώτερον κομῳδίας ποιητικῆς* quod interpretor non veteris comoediae poetam, qualis fuit Aristophanes. [P] sed narratore regni *δραματῆς* siue fabulae gestae ante multa tempora, quoniam subiungit, *οὐκ ἔστιν ἡλικία καὶ ψευδὴ πλάττει, ἀλλ' ὅτι ἔχει περὶ τῶν πλείων μυθολογημάτων ἀντὶ τῶν αἰρημάτων μαρτυρίας, ἐξ ὧν συναθροίσαι:* quod licet incredibilia et falsa videatur fingere, tamen habet de plerisque testimonia vetustiorum scriptorum, ex quibus cum *ἱστορίαι* ista collegerit, et quorum nomina etiam singulis praefixit libris. *Περὶ αὐτοῦ δὲ καὶ ἐκείναι βιβλῆς τὰς ἀνδρίας, οἱ τὰ τοιαῦτα προαπεφύκωντο, ὥς μὴ δοκῶν μαρτυρίας χερσὲν τὰ ἀπίστα.* Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllae, quem, ait, artem vaticinandi a *Cactano* accepisse. *Ἀστῶν* idem, qui varia de Pythagora narraverit et *Μελισσαῖο*, nec non de *Ζανιστῆ*, quoniam *Γέλλο* pro Deo coluerint. Adfert et Balagri epistolam ad *Philani* uxorem filiam *ἀντὶ* patri. Huius, ni fallor, Balagri Macedonice historiae librum secundum laudat *Stephanus Byz.* in *Ἀμολβο* et *Ὀλβηλος*.

CLXVII. IOANNIS STOBAEI *ἡτοιγῶν, ἀποφθγγμάτων, ἐπεφρονῶν, ἐκλογῶν, ἀποφθγγμάτων καὶ φαντασιῶν* libri quatuor in duobus τόμοις, siue voluminibus. [v. R.] Υἱοὶ 2.

(26) Ex his est illa de professione in lunam, *ἐν πενήμηντι πρὸς βελῆν ἐπὶ σελήνῃ, αἱ ἐπὶ τῇ γῇ καθυμνῶνται πλεῖστοι ὑβήντες.* Phot. ex Antonio Diogene p. 181.

(27) Non tam vetustum esse disputat *Franciscus Vauassor* p. 148. libri de ludica dictione, cuius obiectis nonnulla reponit *Baetius* in Lexico tom. I. p. 163. Sane quod grauissimum, ait Vauassor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, satis refellunt T. Antonius Mercenda decemuir anno V. C. 303. eiusque filius Q. Antonius Mercenda, qui ambo fuerunt ante Alexan-

drum magnum. De Antonia gente diligentissime *Ioannes Glandorpins* in *Onomastico Romano* p. 65-103. Exstant et *Antonii Sanderi* libri tres de claris Antonijs, editi Louanii 1627. 4. [recusum cum differtat. praeliminari de locis sacris in Germania notis, S. Antonio, germanico idiomate, dem *holigen Tönnings* dicatis, opera *Andreas Ockel*, 1681. Halae, 1714. 4. *Harl.*] quorum primus vitae sanctimonia notos, alter praesules et maximates, tertius litteris et eruditione praestantes Antonios complectitur: sed Antipui nostri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

*des.* VV. *Lectr.* p. 346. De hoc opere eximio, quod maximam partem vixit exstat, adeo-  
ratus dixi volum. VIII. p. 666. seq. [vol. IX. p. 569. sqq. non. ed.] Alique indicem etiam  
scriptorum, e quibus Stobaeus collectanea sua congeffit, adiunxi. De Stobis, Macedonae  
secundae ciuitate, a qua Stobaeum siue Stobensem viri docti adpellatum notant, confunden-  
dus *Harduinus* ad *Plinii hist.* IV. 10. tom. I. pag. 432. et in multis vrbium illustratis p. 474.  
nec non *Ezech. Spanhemius* de usu numismatum edit. nouae tom. II. p. 601. et *Anton. Pag.*  
ad a. Ch. 397. §. 10.

CLXVII. BASILII, Seleuciensis episcopi, λόγοι siue sermones XV. quos omnes ho-  
die habemus, vt notat vol. VIII. p. 131. [vol. IX. p. 91. sqq. n. edit.] Sed intercidit, quod  
veribus compesum ab eodem Basilio Photius narrat de *Theod.* protoimartyris gestis et *mar-*  
*tyrie*, licet aliqd. press. a Basilio scriptum eiusdem argumenti tendamus, de quo ibid. p. 132  
[pag. 91. seq.]. Incertum etiam et parum verisimile, hunc esse Basilium Seleuciensem, vt Pho-  
tio visum est, quorum lo. Chrysostomus in libris de sacerdotio colloquitur, videlicet in Basilii  
sermonibus vestigia sententiarum Chrysostomi inuenisse. Idem Photius sit testis. At, cui  
libri illi de sacerdotio inscripti sunt, is fuerit potius Basilius Rapiensis in Syria episcopus,  
qui a. C. 381. synodo Cypolitanae interfuit. Vide *Montfaucon* prolegomena tom. I. Chry-  
sost. p. 361. *Socr. Barnabae* et a. C. 381. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστωρίων, contra Nestorii blasphe-  
mias libri V. qui exstant, et quorum iam meminit cod. XLIX. [P]. Exstant etiam de quibus  
porro Photius, epistolae Cyrilli ad Nestorium, Valerium, Acacium Melitenensem episcop.  
aliosque, et de hircio emissario ad Acacium episcopum Scythopolitanum: nec non Nestorii  
ad Cyrillum responsio. Praeterea Cyrilli σχολίων περί τῆς ἁγίας τριάδος, τῆς πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ  
σχολίων de unigeniti incarnatione. Vide quae de Cyrilli scriptis dicta sunt vol. VIII. lib. V.  
cap. 27. [cap. 22. vol. IX. pag. 446. sqq. n. edit.]

CLXX. Anonymi opus, (m) quod intercidisse dolendum est, libris XV. quinque  
scriptis, siue voluminibus complexum, ἑσθιωτικῶν ἑθνητικῶν, non Graecorum modo, sed  
Bosianum, Thracum, Aegyptiorum, Babyloniorum, Chaldaeorum et Italorum studi-  
um, quibus christianae doctrinae suffragari videntur. Inter alia auctor, qui CPoli post  
Heraclii tempora scripsit, etiam adtulit nonnulla ἀπὸ τῶν χυμεινικῶν Ζωσιμὸς λόγων, ex  
chemis *Zosimi* Thebani Panopolitae (de quo dixi volum. VI. p. 612. seq. [vol. VIII. p. 71.  
sq. non. ed.] scriptis; (ita enim legendum, non χυμεινικῶν, frigidis libris, vt Schottum)  
Quae autem apud Photium sequuntur, non de *Zosimo* accipi debent, sed de auctore horum  
collectaneorum, qui nominum hebraicorum significationes etiam exposuit, et de apostolis  
tradidit, vbi terrarum quisque euangelium docuisset, et quomodo mortem appetisset.

CLXXI

(m) Ante hunc scriptorem, memoratum Pho-  
tio, Origenes, Clementem Alexandrinum imitatus,  
decem scripserat Stromateis, similiter deperditis,  
in quibus christianorum et philosophorum inter  
se sententias comparauit, et omnia nostrae reli-  
gionis dogmata confirmauit de Platone, Aristote-  
le, Numenio Cornutoque, vt testatur *Hierony-*  
*mus* ep. 84. ad Magnum oratorem.

CLXXI. EVSTRATII presbyteri magnae ecclesiae CPol. (Eutychio patriarchae CPol. quem a. C. 582. pro funere laudavit, <sup>nn)</sup> superstitis,) *liber de vita sanctorum statu*, in quo tria sibi proposuit probanda, 1) contra Plichopannychitarum sententiam, animas sanctorum statim, atque corpore solutae sunt, operari: 2) spectra mortuorum esse animas ipsas, non, divinam virtutem in formam eorum tractam; 3) animabus prodesse preces, sacrificia, oblationes et eleemosynas, pro iis tributas. Hunc librum primus graece, addita versione latina, vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri sui de purgatorio, Rom. 1655. 8. pag. 319-380. qui doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex versione Allatii recusus est in bibliotheca patrum Lugd. tom. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam latine exhibet *Combesius* in bibl. concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Huius libri capite 23. legitur, quod Photius adfert de Gamalielae Pauli apostoli magistro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Ioannem ac Petrum, nec non de baptismo et martyrio Nicodemi, quem Gamalielis *ἀνελών* vocat. Non autem haec petiit Eustratius [P] ex Chrysippi <sup>oo)</sup> Hierosol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet et ex illa quaedam producat c. 22. sed ex Luciani presb. Hierosol. narratione fabulosa de ἀποκαλύψει reliquiarum S. Stephani, <sup>pp)</sup> quae ex versione antiqua Auiti, Gennadio c. 47. de Script. eccles. memorata exstat in tomo septimo operum S. Augustini edit. Benedictin. De aliis *Eustratii* dixi lib. III. cap. 6. §. 29. [cap. 5. vol. III. p. 265. in nota yyyyyy, nou. ed.] Certe fallitur Calimirus Oudinus, qui huic nostro Eustratio CPol. tribuit commentarios in Aristotelem, quum sint Eustratii, metropolitae Nicaeni, clari circa a. C. III7.

*Index scriptorum et sanctorum illustrium, in Eustratii libro de vita sanctorum statu*

*memoratorum.*

*Abbas. cap. 29.*

*Amus, Nitriae monachus. c. 14.*

*Andreas apostolus Sinopem peruenit. c. 20.*

*Athanasius*

*Orat. IV. contra Arianos. c. 14.*

*Yyyy 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

<sup>nn)</sup> Eustratii laudatio in *Eutychium* edita latine apud Surium ad 6. April. Graece vero a MS. Vaticano in actis Sanctorum ad calcem tom. I. April. p. LIX. et latine ex Papebrochii versione p. 550.

<sup>oo)</sup> De hoc *Chrysippo*, qui medio saeculo V. vixit, plura *Allatius* p. 350. seq. praefat. ad Eustratium, ex vita S. Euthymii scripta a Cyrillo Scythopol. et graece ac lat. edita in *Analectis graecis* monachor. Benedictinor. et ex *Metaphrase* interpolatione tom. II. monument. eccl. gr. nr. 40. 66. 78. 87. 103. Inter alia Cyrillus *Xpocypus* b. 77.

*εὐλ. εὐστράτιος ἀντιόχεια καὶ ἡγεμονία ναυλαρε καὶ ἀποδοχῆς ἔξω. Αναστάσις monasterium Hierosolymis. Eustratio Theodori a Chrysippo composita intercedit sed etiam latine eius concionatio in *Evangelio Baptismi* in bibl. *Combesii* concionatoria: et *Homilia in Deiparam*, graece et latine auctoris bibl. patrum Ducasiano, Paris 1624. tom. II. p. 424. et in bibl. patrum Moreliana a. 1644. 1654. tom. XII.*

<sup>pp)</sup> De illa supra p. 144. et ad Gennadium cap. 46. de script. eccles.

Athanasius, Vita magni Antonii. 14. 27

Orat. aduersus idola c. 14.

**Defiliū, Amasene episcopi, martyrium. c. 29.**

Basilus magnus c. 484. Caesarinus Omt. in XL. martyrum. c. 15. de Iuliana martyre id. in  
Plat. CXIV. c. 6. et 13.

Orat. in baptismum, c. 27. ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματῳ c. 19, respicit lib. de Spiritu S. ad Amphilochium c. XXIX.

**Chryllopus Hierosol. de martyrio Theodori. c. 22.**

Cyrillus, Alex. episcopus orat. aduersus eos, qui audent dicere, non esse offerendum pro his  
qui in fide obdormierunt. c. 28.

**Cyillus Hierosol. in quinta mysiagogia catechesi. c. 28.**

**Dionysius arcepagita de caelesti hierarchia. c. 24. Athenarum episcopus et martyr in My-**  
**sterio synexos c. 28. capite de iis, qui sancte obdormierunt. c. 28.**

¶ Elpidiphorus c. 29.

Ephraemus, inter Syros magnus eximiusque doctor, in testamento suo c. 22

**Eusebius Palaeftinus c. 19.**

Eustathius, Antiochiae Syriacae episcopus et confessor *ἡ γὰρ πίσι ψυχῆς* et contra Arianos.  
c. 19.

**Eutychius, episcop. CPol.** ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγονοφαι-  
μένῳ περὶ τῶν ἐν τόπῳ κατὰ δεύτερον λόγον ὑσιωδῶς γινομένων λογικῶν καὶ ιερῶν  
venerandum mihi in omnibus sacrumque caput, oratione de iis, qui secundo modo na-  
tura sua sunt in loco, ratione videlicet et mente praeditis, c. 14.

**Eutychius filius Callistrati, Basilio in episcopatu Amaseus successit. c. 20.**

**Gamaliel, Pauli apostoli nutritius. c. 23.**

Gregorius Nyssenus c. 25. 27.

**Vita Gregorii thaumaturgi c. 23.**

Ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. Ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγοησαμένῳ πρὸς  
τὰς θεοφύλακτας εἰς τὸ βάπτισμα, ἡ ἀρχὴ· Οἱ τῆς οἰκουμένης ταύτης βα-  
σιλεῖς. *id.* *Dialogo cum sorore Macrina c. 17.*

**Gregorius, theologus, orat. funebri in Basilium. c. 16. in patrem. id. in Caesarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Hieronem Philobum. c. 24.**

**Vifio Gregorio thaumaturgo facta. c. 13. et 14.**

**Hippolytus in Danielelem prophetam oratione secunda. c. 29.**

# Iohannes

- Iohannes theologus Apocalypsin in Patmo scripta. c. 12.**  
**Iohannes, Hierosol. episcopus. c. 23.**  
**Iohannes, episc. CPol. (Chrysostomus) ὁ θεοφόρος** in Matthaeum. t. 10. in Matthaeum homilia XVIII. c. 6. in cap. XXVIII. c. 28. in Psalmum CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabaeos. c. 17. ad viduam iuniorem, cum ipse exularet. c. 17. in memoriam apostolorum Petri, Iacobi et Iohannis. c. 17. eius os super aurum praelucidum, et cuius sermones velut carbones coruscantes expurgant et illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος -- τὸ σῶμα ὑπὲρ τὸ χρυσίον ἐκλάμπων, ἔκρη οἱ λόγοι ὡς ἀνθράκες ἀπαυρόπτεσθαι, πῇ μὲν καθαίροντες, πῇ δὲ φωτίζοντες τὰς ὑποδεχομένους αὐτὲς.  
**Lucianus presbyter. c. 23.** De huius Luciani presbyteri Caphargamalenensis narratione de reliquis protomartyris S. Stephani, Baronio ad a. Chr. 415. probata, consulendus omnino est *Bochartus* tom. II. Opp. p. 1228. sq.  
**Maccabaeorum liber tertius et quartus. c. 19.**  
**Methodius, episcopus et martyr, ad Aglaophontem. c. 19.** Origenem redarguit. id.  
**Nepotianus c. 16.**  
**[T] Nicola, Lyciae episcopi, ecclia. c. 15.**  
**Origenes. c. 19.**  
**Ὁ παροιμιαστής (Solomonis proverbia). c. 2.**  
**Pirathonius archidiaconus. c. 20.**  
**Stephani protomartyris reliquis Luciano presbytero reuocatae c. 23.**  
**Thecla. c. 16.**  
**Theodorus martyr. c. 25.**

**CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. ΙΟ. CHRYSOSTΟΜΙ λόγον, sine potius homiliae L. XL. in Genesin, tribus digestae voluminibus, in Acta homiliae L. Ερμηνεία εἰς τὸν Αἰσάριον, in epistolas Pauli, et αἰσάριον ψαλτῆρα ὑπομνήματα in Psalmos. Exstant vniuersa ista, hodie, nisi quod maior pars in Psalmos desideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ineditas homiliae ex MSS. codicibus proxime in lucem prolaturum iri speramus ab eruditissimo Montfaucono. Fabr. Atque *Montfauton*. edit. prodit, v. supra vol. VII. pag. 549. sq. in nota aa. et p. 551. sq. Harl.**

**CLXXV. Pamphilae Aegyptiae, quae Nerónis temporibus floruit, συμμικτῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων. miscellaneorum commentariorum historicorum libri VIII. Hoc opus, quod exstare eruditorum intererat, longe pluribus constitit libris; nam vndeccimū laudat *Gellius* XV. 23. et vnde trigessimū XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων eius ἱστορικῶν *Suidas* commemorat, a quo praeterea discimus, Epidauriam fuisse, Soteridis grammatici filiam, coniugem vero Socratidis, iidem eruditi viri, ac scripsisse etiam epitomen Ctesiae libris**



libris III. *Ἐπιτομαὶ ἰσοειῶν*, (quasum librum primum laudat Sonater supra apud Photium cod. CLXI.) aliorumque scriptorum quam plurimas: *περὶ ἀμφισβήτησεων* iure de contro-  
versis, *περὶ ἀφροδισίων*, aliaque plurima, quae ad unum omnia intereiderunt. Citatur  
Pamphila a Laërtio pluribus locis. In historicis graecis locum ei dedit Volinus, in morali-  
bus philosophis Menagius.

**CLXXVI. Theopompi**, (qui Philippi?) Macedonis, Alexandri et successorum  
aetate vixit, Chius patriae, secretis rhetorae inter discipulos celebratissimus), *ἱστορικὸν λόγιον*  
*ἱστοριῶν* de rebus Graecorum Barbarorumque libri ex LVIII. tres et quinquaginta, cum  
iam Rhodii aetate non existeret liber sextus, septimus, nonus, viceimus et tricesimus. Fabr.  
Excerpta Photiana ex *Arriano*, *Theopompo*, *Aenesidimo*, *Oxon.* in cod. Henr. Sauib. VI. siue nr.  
653. cat. MSS. Angliae etc. I. part. 1. Quae Fabric. in vet. ed. h. l. multa scripserat de Theo-  
pompo, ea supra in vol. II. cap. 36. p. 801. sqq. post Hecataem inter Aulii discipulos repositi  
et auxi. Add. *Frid. Koch* progr. de Theopompo Chio historico Graeco: quondam celeberr.  
Stettin. 1792. 8. in primis eiusdem prolegomena ad Theopompum Chium. Stettin. 1803. 4.  
eiusque censor in *Ienens. A. L. Z.* a. 1804. nr. 59. p. 395. sqq. et quae ego scripsi in Intro-  
duct. ibi hist. Gr. I. p. 429. seq. atque in Supplementis ad illam, tom. I. p. 220. seq. —  
Ad Theopompi *Θαυμασια* etiam pertinere arbitratur *Koch* in prolegom. fragmentum apud  
*Adrian. V. H.* III. c. 18. praecunte *Servio* ad Virgil. Ecl. VI. (v. *Perizon.* ad locum *Adrian.*)  
sed censor eius in *Ien. L. Z.* cit. p. 398. comparatis locis *Dionysii Halic.* de vet. scriptor. con-  
fura, tom. V. p. 429. et epist. ad Pompeium, tom. VI. p. 787. vbi narrationem Theopom-  
pi tamquam inutilis episodii exemplum adfert, suspicatur, illud fragmentum referendum  
esse ad Theopompi Philippica. Idem censor examinat *Ruhnkenii* iudicium in hist. crit. ora-  
torum graec. p. 87. sqq. vbi is de Theopompo docte differt, et libell. *ἱστορικὸν λόγιον*  
scholiaste Aristoph. ad *Aves* 1354. laudatum, abiudicat Theopompo, ac scribere iubet  
*Θηομ. Θισοφραστος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας*, pluribusque luam ornat coniecturam: (vbi quoque  
*Iac. de Rhoer* ad *Porphyr.* de abstinentia ab esu animal. II. 16. p. 127. quem etiam vide *ibid.*  
c. 21. p. 139.) Sed dubitat censor laudatus, quia locus *Dionysii Halicarn.* vol. VI. p. 784. ed.  
*Reiskii* illi suspicioni minime faueat. In eodem *Dionysii Halic.* vol. I. 785. est locus classi-  
cus, *διὸ καὶ θεοπόμπος* etc. qui ad defendendum faciat Theopompum, quem etiam vindicat  
*Bosius* ad *Corn. Nepot.* XI. 3. 2. in II. edit. *Pfischer.* in qua etiam v. not. nouissim. editoris,  
p. 162. ad *Alcib.* cap. 11. §. 1. cum primis ad *Corn. Nep. Alcib.* c. 11. §. 1. *Sauer.* in *thesor. ed.*  
inal. qui laudat defenditque Theopompum. — Severus de eo iudicat *ed. G. O. O. in Exa-*  
*men crit. des Historiens d'Alexandre* ed. II. p. 13. seq. et 143. add. *ibid.* p. 118. not. 3. p. 143.  
432. et 526. seq. *Harl.*

**CLXXVII. Theodori Antiocheni**, *Mopsuestiae* episcopi, (ὁ Μοψουστίας ἐπίσκοπος, ὁ  
ἀπὸ πρὶν ἐπιστολὴν ἐμάχησεν) *πρὸς τὰς λέγοντας φότες ὅτι ἡμεῖς πταίοντες ἀνθρώποις*,  
*aduersus eos qui aiunt natura non voluntate homines peccare*, libri V. De hoc opere, quod  
fauit Pelagianis, Nestorianisque et Origenis sententiae de finem habituris damnatorum suppli-  
ciis, hodie autem non exstat, quemadmodum et de *Aramo* siue Hieronymo, cuius versio-  
nem  
99) Philippi munificentiam erga Theopompum memorat *Sozomenus* praefat. historiae.

nem nouam bibliorum Theodorus perstringit, vide, quae supra, p. 362. De libris XXVIII. quibus prò Basilio aduersus Eunomium egregie depugnasse Theodorum hic Photius scribit, dixerat iam codice IV. [add. Thef. epist. Lacrozian. tom. III. p. 28. Harl.]

CLXXVIII. DIOSCORIDIS *Pedanii Anazarbentis* περὶ ὕλης, *de materia medica*, βιβλίον ἐπὶ τοῖς λόγοις διηρημένον, opus septem libris digestum, qui etiamnum exstant, et de quibus supra lib. IV. cap. 3. [vol. IV. p. 679. seq. nou. ed.] Ait autem Photius eos, qui post Dioscoridem de simplicibus medicamentis scripsere, ut *Alexandrum* (Trallianum,) *Pan- lum* (Aeginetam,) *Aetium* et *Galenum* aliosque, strenue eius obseruatis esse, vfos et magnam illorum partem scriptis suis inseruisse.

CLXXIX. *Agapii* Manichaei liber, *λογότρια* siue breues sermones XXIII. et alia capita CII. complexus, ad Vraniam eiusdem sectae foeminam et *συμφιλόσοφον*. Ex hoc deperdito haeretici hominis scripto mirum est, quae monstra opinionum Photius recitat. Ceterum in verbis: θεολογεῖ δὲ ὁ δύσητος καὶ τὸν αἶρα, κίονα αὐτὸν καὶ ἀνθρώπον ἐξυμῶν, pro ἀνθρώπον legendum ἔρανόν· nam in compendio scripturae, quod frequens est in libris ananu exaratis, haec duo facile possunt inter se permutari, ut ἀνὼν pro ἐνὼν legatur. Mox καὶ τὰς λεγόμεναις δὲ πρᾶξεσι τῶν δώδεκα Ἀποστόλων καὶ μαρτύρων ἁγίων ὁ μόνος συντίθεται (ita legendum pro ὁ συντίθεται) ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἔχει τὸ φρόνημα ἡρμένον. Ethniscorum etiam, Platonis maxime, testimonio usum hunc Agapium et diuinos illos ac sanctos ecclebrasse testatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipse indigniora de Christo protulerit: μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν Εὐνομίαν κακοδοξίαν, αὐτὸς, ἐδ' ἐστὶν αἰπεῖς ὅσον ἐκείνη ἀθεώτερον βλασφημῶν. Non dubito, Agapium hunc esse Manetis discipulum, memoratum in formula receptionis Manichaeorum apud *Iac. Tollium* p. 144. insignium itineris italici, et cuius Heptalogum nominat *Petrus Siculus* in historia Manichaeorum pag. 30. De supposititiis Actis XII. apostolorum et maxime Andreae, supra cod. CXIV.

CLXXX. IOANNIS LAVRENTII *Philadelphienfis Lydi*, incertum, an Christiani, qui sub Anastasii, Iustini et Iustiniani temporibus vixit, iam miles, iam iuridici fundus munere et matricularii, libri tres, 1) περὶ [P] διοσημείων, *de prognosticis et tempestatibus*, cuius pars edita a *Iano Rutgerio* graece est in Variis Lect. p. 247 - 260. 2) περὶ μηνῶν, *de mensibus*, et 3) περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν, *de magistratibus civilibus*. Ex his libris fragmenta apud Suidam et Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis bibliothecis. Vide *Lambecii* notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. *Cangii* glossarium latin. in silentium. *Salmasium* ad Simplicium pag. 255. *Lud. Kusterum* ad Suidam in *Ἰωάννης Φιλαδέλφους* et *Ioannem Boiuinum* ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio huius Λυδοῦ, Iustiniano imperante clari, apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Histor. vbi ad eius διοσημεία respicit. *Fabr.* Plura dedi supra in vol. IV. p. 155. sqq. adde: *Io. Laurent. Philad. Lydi* opuscul. de mensibus, — et fragm. de terrae motu, gr. edidit *Nic. Schow.* Lips. 1794. 8. Harl.

CLXXXI. *Damascii* Damasceni, (de quo cod. CXXX.) εἰς τὸν Ἰσιδώρου τὸ φιλοσόφου βίον, *de vita Isidori philosophi*, liber prolixus in capita LX. diuisus, variaque refertus in-

Vol. X.

L z z z

cunda

cunda de aliis etiam illius aetatis philosophis noticia sed iam pridem deperditus, ex quo vberiora excerpta dabit Photius infra cod. CCXLII. <sup>rr)</sup> Hoc scriptum Damascius, superstitione ethnica imbutus scriptor, et christiana sacra subinde laceffens, dicanit *Theodora*, eruditae foeminae, quam ipse et Isidorus instituerant, filiam Cyrinae et Diogenis, qui patre Eusebio, suo Elariano natus, (isdem, quos celebrat Macrobius,) genus referebat ad Sampfigeramum, Monimumque, a quibus et suam Iamblichus duxerat originem. Damascium in oratoria facultate per triennium instituerat *Theon*, in mathematicis disciplinis *Marinus*, in philosophia Athenis alter cum Marino Procli successor *Zenodotus*, et Alexandriae *Ammonius Hermiae*, Platonem et Ptolemaei astronomica ipsi interpretatus: in dialecticis denique is ipse, cuius vitam describendam suscepit, *Isidorus*. Huius Damascii Diadochi, siue in cathedra philos. Athen. successoris, dubitationes et solutiones *περί ἀρχῶν*, de primis principiis MS. ex legato Holsten. exstant Hamburgi in bibliotheca Ioannea. Eadem una cum eiusdem *Damascii* commentariis in Parmenidem in cod. Bauar. CCXLVIII. Ex opere illo MS. nonnulla adfert *Th. Gale* ad Iamblich. de Theologia Aegyptiorum, *Th. Hyde* de religione vett. Persarum pag. 291. plura autem dedit *I. C. Wulfius* in Anecdotis graec. tom. III. p. 195. sqq. *Fabr.* Conf. supra ad vol. III. p. 483. sqq. et supra, in h. vol. ad cod. Photii CXXX. *Harl.*

CLXXXII. *Eulogii* Alexandrini episcopi, (defuncti a. C. 608.) *κατὰ Ναυάρτη καὶ περὶ οἰκονομίας*, contra Nouatum et de dispensatione <sup>ss)</sup> ecclesiastica (in recipiendis lapsis) libri VI. de quibus breuius cod. CCVIII. et excerpta ex iisdem ampliora, codice CCLXXX. Libro quinto Eulogius disseruit de honorandis reliquiis martyrum, et sexto oppugnauit τὰ περὶ τῆς Ναυαρτιανῆς λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον ἀθλητικὴν Ναυάρτη ἐπισκοπὴν, *Nouatianorum commentarios de falso Nouati martyrio*. Et commentarii illi, et libri Eulogii iam pridem intersciderunt.

CLXXXIII. *Eudociae* Augustae, Leontii philosophi filiae, quae imp. Theodosio iniunctori nupsit, *μετάφρασις ὀκτατεύχους*, *Oktateuchi* siue librorum [P] quinque Moysis, Iosuae, Iudicum et Ruth, *metaphrasis carmine graeco heroico*. In metaphrasi Deuteronomii nomen suum ipsa professa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε Θεῷ Σέμιδος κάμει βίβλον

Εὐδοκίη βασίλισσα Λεοντίας εὐκατέγεια.

*Fabr.* conf. supra, vol. I. p. 553. et 554. not. o. atque notam r. ad vol. VIII. p. 55. *Harl.*

CLXXXIV. Eiusdem *metaphrasis* similis heroica prophetarum *Zacharias* et *Danielis*: nec non *martyrii SS. Iustinae, et Cypriani* <sup>tt)</sup> a magicis artibus et idololatria ad christianam pietate.

<sup>rr)</sup> *Valesius* ad Socratem VII. 15. pollicetur, se hanc vitam Isidori duplo auctiorem editurum esse. *Idem*. V. *Salmas.* pag. 336. ad Plin. vbi de *Ἰβρίδι*, finiae quodam genere agitur a Photio, [et infra ad cod. CCXLII.]

<sup>ss)</sup> Vide D. *Elias Veitii* diss. de variis oeconomiae generibus p. 23. seq.

<sup>tt)</sup> Antiocheni sub Diocletiano passi, cum Theodotisto. Vide citatos supra pag. 69. [in h. vol. p. 215.]

pietatem reuocant; *libris III.* Haec Eudociae scripta omnia hodie desideramus<sup>77)</sup>. De aliis illius itidem deperditis, et de Homerocentonibus, quos habemus, Eudociae huic a nonnullis tributos, quum potius sint Patricii, vel Eudociae iunioris, (saeculo XI.) siue Eudociae, quae Zoes soror et Constantini (imp. Basilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixit lib. II. cap. 7. §. 4. [in vol. I. p. 252. sqq.]

CLXXXV. *Dionysii Aegaei* <sup>78)</sup> siue Aegienensis *Didactyca*, βιβλιδάριον διπτυακῶν, *capita centum*, de rebus ad physicam et artem medicam spectantibus, ita tractata, vt binorum vno semper adfirmetur aliquid, quod altero negatur et oppugnatur: v. g. capite *primo* disputauit Dionysius, quod ex vtroque parente semen ad vitalem generationem confertur, *secundo*, quod non ex vtroque: *tertio*, quod a toto corpore semen secernitur, *quarto*, quod non ex toto, atque in ita ceteris. Eiusdem operis, (pridem deperditi,) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, codice CCXI. Auctor quis fuerit, aut quando vixerit, quaero, qui me doceat: nec titulum libri satis capio, nisi voluit auctor contraria vbiq. rationibus suis lectorem veluti irretire, atque inde a retibus nomen libro suo indere, licet et iudicium suum subinde interposuerit, *δοκῆς δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν ἂν ἐν ἀπαισίαις ἐμφέρεται πρὸς τὸ πάνοργον* (ita legendum pro *πανόργιον*) καὶ ἀνεύθυνον.

CLXXXVI. *Cononis dimythes*, de rebus mythicis *narrationes quinquaginta* ad Archelaum Philopatorem regem, (Cappadociae constitutum a M. Antonio <sup>79)</sup>), qui contra Augustum Archelaus fauebat.) Harum narrationum argumenta satis perspicue exponit Photius, quae sola exstant: graece et latine etiam vulgata cum Hoeschelii et Schotti notis, inter historiae poeticae scriptores antiquos vna cum Apollodori bibliotheca, [P] Ptolemaeo Hephaestionis F. Parthenio et Antonino Liberali, curante *Thoma Gale*, Paris. 1675. 8. <sup>80)</sup> Etiam *Lezzz 2* Photius

<sup>77)</sup> [Fabric. ad cod. Photii CLXXXIV. *Eudociae* metaphrasim heroicam *Zachariae et Danielis* nec non *martyrii SS. Iustinae et Cypriani* inter scripta Eudociae deperdita numerabat. At *Florentiae* in cod. Laurent. X. plut. 7. exstant nr. 3. *Eudociae metaphrasim prophetiarum Zachariae et Danielis*, ac nr. 5. *historia Cypriani et Iustinae*. v. *Baudini* cat. codd. gr. Laurent. tom. I. p. 225. sqq. qui primum Photii verba lat. retulit, et, multus de historia illa Cypriani et Iustinae, notauit, maximam libri primi et secundi partem interiisse, tertium vero totum longam abstulisse aetatem, haud exiguum tamen poematis partem libr. I. et II., in cod. Laurent. esse seruata, quam graece cum versione Anton. Sartii lat. breuib. usque notis edidit p. 228-240. *Harl.*]

<sup>78)</sup> In numis reperias *Αἰγύριον*, *Αἰγύριον*, *Αἰγύριον*, *Αἰγύριον*, et *Αἰγύριον* vide Holstenium ad

Stephanum Byz. et Harduinum in numis urbium illustratis.

<sup>79)</sup> Vide *Vissarii* Annales ad a. 3968. tom. II. pag. 449. ex Strabone ac Dione. De narrat. de Cephei regno v. *Salmas.* ad Plin. p. 343. a. 5. conf. *Reines.* vv. Lectt. p. 327. etc. *Harpalus* i. *Λύρα*.

<sup>80)</sup> *Cononis* narrationes, *Ptolemaei* historiae ad variam eruditionem pertinentes, *Parthenii* narrationes amatoriae, gr. cum notis variorum et suis emendat. edidit, ac de eiusdem nominis veteribus scriptoribus praefatus est *Ind. Henr. Teucher.* Lips. 1794. 8. — ed. II. ibid. 1803. 8. — *Cononis* narrationes L. ex Photii bibliotheca edidit et adnotationibus illustravit *Io. Arnold. Kanne*, praefixa est epistola ad Heynium: adiectum *Christi. Gottlob Heynii* spicilegium obserua-

Photius testatur *in αὐτῷ τεύχε*, in eodem volumine cum Cononis narrationibus enoluisse se APOLLODORI grammatici *bibliothecam*, quae etiamnum exstat, et de qua dixi lib. III. cap. 27. [vol. IV. p. 287. sqq.] Epigramma in Apollodori librum, quod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Aegius Spoletinus:

*Sacclorum spiram licet hic cognoscere paucis,  
Si veterem hanc nostram perlegis historiam.  
Maconidae ne volue volumina, neue elegiam,  
Ne sagittam musam, ne melicos numeros,  
Multisonos cyclicum<sup>yy</sup> versus ne quaere, quod in me  
Inuenies quicquid maximus orbis habet.*

CLXXXVII. Nicomachi Geraseni, (pythagorici philosophi,) ἀριθμητικῶν θεολογούμενων, siue theologicarum et metaphysicarum speculationum de numeris libri II. qui intercederunt, perinde ut eius τέχνη ἀριθμητική licet exstet eiusdem Nicomachi ἀριθμητικὴ εἰσαγωγή, Photio itidem memorata. De singulis hisce dixi lib. IV. cap. 22. [c. 27. in vol. V. p. 629. sqq. nou. ed.] Excerptis autem insignibus Photii, quae ex Theologumenis arithmeticis Nicomachi nobis exhibet, illustrandis conferendus praeter Anonymi veteris, (Iamblichi fortasse,) Theologumena arithmeticae, graece edita Paris. 1545. 4. viri doctissimi Ioannis Meursii Denarius Pythagoricus, recusus tomo IX. thesauri Gronouiani.

CLXXXVIII. Alexandri, (Cornelium Alexandrum polyhistorum intelligunt viri docti, qui temporibus Syllae claruit,) θαυμασιῶν συναγωγή, collectanea de mirabilibus et incredibilibus, quae celeberrimorum scriptorum testimoniis firmata digessit. Et in eodem volumine lecti a Photio Protagorae γεωμετρίας τῆς οἰκαμένης libri VI. quorum quinque priores geographicam descriptionem orbis terrarum tunc cogniti continebant, Asiae, Africae et Europae: sextus τῶν κατὰ τὴν οἰκαμένην δοξολογούμενων, (videtur leg. παραδοξολογούμενων) ἱστορίαν, narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus, apud veteres partim, partim a se ipso obseruatis. Huic operi praefixisse stadiorum ἀναμέτρησιν Protagoram, cognoscimus ex Marciano Heracleota. Postremum autem librum respicit Tzetzes, Protagoram cum Alexandro et aliis mirabilium scriptoribus laudans Chiliad. VII. v. 648. Protagoram illum stoicum fuisse suspicor philosophum, cuius mentionem facit Laertius IX. 56. [v. supra, vol. III. p. 575.] Vtriusque, Alexandri et Protagorae, scripta hodie desideramus, quorum iterum meminuit Photius cod. CLXXXIX.

CLXXXIX.

seruationum in Cononem. Gottingae 1798. 8. — Parthenii Nicaeensis narrationum amatoriarum libellus, emendatus studio Lucae Legrand, prof. litter. gr. Basileensis, in lucem editus curante C. G. Heyne, ibid. eod. an. cum Heynii epistola ad Legrand. Vterque liber etiam iunctim inscriptus est: Cononis narrationes quinquaginta, et

Parthenii narrat. amatoriae, ibid. 1798. 8. Konni opera praecipue versata est in illustrandis, qui enarrantur, mythis. Harl.

yy) Cyclicorum poetarum siue illorum, quibus constabat cyclus epicus, de quibus dixi lib. II. c. 2. §. XXIV. n. 15. [vol. I. p. 578. sqq.]

[P] CLXXXIX. SOTIONIS (qui Tiberii imp.<sup>27</sup> aetate vixit.) *Βιβλιοθήκη τῶν ποταμῶν περὶ ποταμῶν καὶ κερνῶν καὶ λιμνῶν παρὰδόξολογούμενων*, *liber de fluminibus et lacubus mirabilibus*, ex quo excerpta de fontibus et lacubus exstant graece edita ab Henrico Stephano a. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opusculorum Aristotelis et Theophrasti, p. 138–143. et a Frid. Sylburgio in praeclara sua Aristotelis editione graeca, Francof. apud Andreae Wecheli haeredes 1587. 4. post Aristotelem de Xenophanis, Zenonis et Gorgias dogmatibus etc. Citat Sotion *Amometum* (Ἀμώμετον), *Aristotelem*, *Aristonem*, peripateticum philosophum, *Ctesiani*, *epigrammata vetera fontibus inscripta*, *Hellinistum*, *Heraclidem Ponticum*, *Herodotum*, *Hieronymum* (Rhodium), *Ifigoni secundum ἀπλῶν*, siue *incredibilem* librum, *Phaethontem* (Φαίθων Φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν ἔσθαι ἔναι ψυχρὸν etc.), *Pytharum* et *Theophrastum*. In eodem volumine, in quo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI Damasceni, qui Augusti vixit aetate, librum Herodi Iudaeorum regi dicatum, in quo *παρὰδόξων ἰδῶν συναγωγή*, *de miris gentium moribus*, ex quo itidem excerpta ampla habemus seruata a Stobaeo in florilegio, et graece ac latine edita etiam aliquoties ad calcem politicorum Aristotelis, cum simili lucubratione Heraclicae Pontici, et cum Nic. Cragii versione ad calcem eius libri de rep. Lacedaemon. 1593. 4. et tomo VI. thesauri Gronouiani p. 3847. et 2831. Quam idem Photius Ἀσσυριακὴν ἱστορίαν obiter commemorat, prolixum opus πολῦτιχον βιβλίον, non diuersa videtur ab Nicolai Damasceni historia catholica siue vniuersali, digesta in libros CXLIV. et pridem deperdita, de qua Athenaeus VI. p. 249. et scriptores laudati à me libro III. cap. II. pag. 306. [cap. 8. vol. III. p. 500. nou. ed. add. ibid. p. 742. et ad vol. IX. p. 684. not. un. Harl.] Nactat autem Photius, in eodem volumine post Sotionis et Nicolai *παρὰδόξα*, euoluisse se *Acestoridae* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, (ita enim legendum, non σκυδικῶν,) *de fabulis, quae per singulas ciuitates feruntur narrationibus*, in quo ait varia legi, quae ante ipsam iam memorati scriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damascenus, Apollodorus in bibliotheca et Conon tradiderunt. Acestoridae huius, cuius liber perit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. Ptolemai, (Chenni) *Hephaestionis* F. *περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας*, nouae ad variam eruditionem historiae libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, quod hodie desideramus, bene est, quod ampla excerpta Photius nobis seruauit<sup>a)</sup>; quae graece et latine inter scriptores historiae poëticae cum Hoeschelii et Schotti notis edidit quoque, (supra ad cod. CLXXXVI. laudatus mihi,) *Thomas Galeus* Paris. 1675. 8. Ceterum *Suidas*, [et *Eudocia* in *Ἰωνία* p. 360. Harl.] a quibus opus [P] Photio lectum, inscribitur *περὶ παρὰδόξων ἱστορίας*, etiam alia duo Ptolemai huius scripta commemorant, similiter deperdita utraque: drama historicum, quod inscripserat sphingem, atque *ἀνδρομήρον*<sup>b)</sup> siue poema,

2333 3.

Ho.

xx) Vide *Vossium* de hist. graec. II. 7. ubi etiam de *Sotione* altero antiquiore, scriptore *δοχῶν*.

γράφει, hic memoratis, v. *Spänham.* ad Callimach. p. 2.

a) Locus, qui de pane, pisce, hic exstat, legitur etiam apud *Suidam* II. p. 160. — De ὀμνο-

b) Sic anti-claudianum scripsit Alanus Insulensis, velut acmulum Claudiano poëtae.

Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Suida [et Eudocia] cognoscimus, Traiani et Hadriani temporibus vixisse.

*Index scriptorum, a Ptolemaeo Hephaestione laudatorum. Numeri libros Ptolemaei denotant.*

- Abas. 5.  
 Aelopus, Delphis interfectus, vitam seceperisse traditur. 6. ab Idmone hero suo θῆτα adpel-  
 latus. 5. Sic ἀλφα dictus Moyses et Hercules: Galerius Crassus (et Eratosthenes)  
 βῆτα: Antenor, Orpyllis foemina et Pythagoras δέλτα, Apollonius astronomus ε  
 ψι-  
 λον, Satyrus, Aristarchi grammatici discipulus, ζῆτα, Cypselimater clauda, ἥτα.  
 Vide, quae notavi lib. III. cap. 18. §. 12. [cap. 20. supra in vol. IV. p. 118. sq. n. ed.]  
 Alemanis κολυμβῶσαι sub capite Titonychi Chalcidenfis post obitum repertae. 5.  
 Alexander Myndius. 2.  
 Alexander magnus, auctor epicedii. 2. versus ab eo prolatus πρωτέα, τῇ, πῆς οἶνον etc. ibid.  
 Antenor, ὁ τὰς Κρητικὰς γράφας ἱστορίας, dictus δέλτα. 5.  
 Antiochus, ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.  
 Antipater Acanthus. 1.  
 Apollonius astronomus, dictus εἰς ψιλόν. 5.  
 Archelaus Cyprius. 4.  
 Aristarchi (grammatici) discipulus, Satyrus, ζῆτα dictus. 5.  
 Aristonicus Tarentinus. 1. 2.  
 Aristoteles. 1.  
 Athenodorus Eretrienfis, ἐν ὀγδῶν ὑπομνημάτων. 5.  
 Baecylides. 7.  
 Botrys Myndius. 1.  
 Calchas vates. 5.  
 Callimachus. 5.  
 Cercidas, Arcadum legislator, tumultu suo inferri iussit lib. I. et II. Iliados. 5.  
 Charinus, ὁ Ἰαμβογράφος. 7. ubi quatuor eius versus.  
 Chironis medici praeceptor Achilles. 6. discipulus Cocytus. 1.  
 [P] Cicero capite truncatus est in lectica, Medeam euoluens Euripidis. 5.  
 Cocytus, Chironis medici discipulus. 1.  
 Cratini Εὐνίδαι repertae sub Alexandri magni puluino. 5.  
 Κρήτες αἰεὶ ψεύσαι, Medae dictum. 5.  
 Crinagorae epigramma. 5.  
 Dares πρὸ Ὅμηρος γράφας τὴν Ἰλιάδα. 1.  
 Demetrius Scepsius. Infra, in Tellide.  
 Demodoci poema Ἰλίσ ἀλωσις, decantatum ab Ulyffe. 7.  
 Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis. 3.  
 Diognetus alius Cretenfis. 5.  
 Epicharmus poeta, genus ducens ab Achille, Pelei F. 1.

Eabul

- Eubuli comici εἰς Διόνυσον Κωμῳδία. 5.  
 Euphoriion ἐν ὑακινθῷ. 1.  
 Eupolidis ὑβρισιόδικαι, repertae sub capite defuncti Ephialti. 5.  
 Eupompus Samius, vates. 3.  
 Euripides. Supra, in Cicerone.  
 Helena, Musaei Atheniensis filia; ἡ ἀρχὴ Ὀμήρου τὸν Ἰλίου πτόλεμον συγγράψαμένη πόλεμον. 4.  
 In Herculem hymnus Thebanorum. 3.  
 Herodotus. 5. ἐν πρώτῃ ἱστορίῳν. 1. et 4. exordium libri primi composuisse amicum eius Plesirrhum Thessalum. 3.  
 Hesiodi ἔργα et ἡμέραι semper sub puluino Seleuci Nicanoris. 5.  
 Homerus. 1. 4. 7. ab Helena, Musaei filia, argumentum Iliadis petiit. 4. et a phantasia Memphitide. 5.  
 ὁ ποιητής. 1. 2. 3. 6. 7. Pompeius in praedium iturus primum Iliades librum legit. 5.  
 Vide et supra, in Cercida. Homeri famulus Scindapfus. 6.  
 Περὶ τῶν κατὰ πόλεις τὰς ὑμῶν ποιησάντων differuit Ptolemaeus H. phaeft. lib. III.  
 Hypermenes, ἐν τῷ περὶ Χίμ. 6.  
 Hygi poetae feruus Hercules, viuis combustus, quod in domini necem conspirasset. 3.  
 Lycophron in Alexandra. 6.  
 Matris, Thebanus ὑμνογράφος. 3.  
 Nicostratus comicus. 7.  
 Oraculum ad Artemisiam. 7.  
 [P] Palamedes δολοφονέμενος. 1. Graecorum pro Agamemnone imperator. 5.  
 Παράδοξαι, parodia versus Crinagorae. 5. Oraculi parodia in Homeri versum. 5.  
 Pelius filius Vulcani, medicus. 6.  
 Phantasia Memphitis, Nicarchi F. ante Homerum scripsit Ἰλίου πτόλεμον καὶ περὶ Ὀδυσσεύος διήγησιν. 5. haec scripta a Phanita hierogrammateo Memphitico accepta sequutus Homerus. id.  
 Phemonoës χρησμός. 4.  
 Philostephanus, vates et poeta, veste numquam usus. 3.  
 Plesirrhus. 5. Thessalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus et heres. 3.  
 Scindapfus Eretrius, instrumenti musici repertor. 6. alius, Homeri famulus, id.  
 Sophoclis poetae obitus. 1.  
 Stesichorus. 3. 4. carmen de Helena. Id. falsam esse de Stesichori occoecatione narrationem. Id.  
 Tellidis liber inuentus sub capite defuncti Demetrii Scepsii. 5.  
 Theodorus Samothrax citatur. 7.  
 Theophrasti epistolae. 3.

CXCI. BASILII magni Ἀσκητικῶν, *Asceticorum libri duo* una cum ὁρίοις siue regulis LV. et aliis brevioribus CCCXIII. quae omnia exstant in S. Basilii operibus saepius edita, vt dixi supra, vol. VIII. p. 80. seq. [vol. IX. p. 36. seq. nou. edit.] Asceticorum iam fecit mentionem Photius cod. CXLIV.

CXCII.



CXCII. a. MAXIMI monachi et confessoris *ad Thalasium* presbyterum et abbatem γεαφικῶν ἀπορημάτων ξδ', (male excusum εξδ') dubiorum e S. scriptura solutiones LXIV. editae gr. et lat. in tomo prioris operum S. Maximi, p. 1-360. Vide, quae notavi vol. VIII. huius bibl. p. 730. [nou. ed. vol. IX. p. 639.] Meminit iterum Photius cod. CXCIV.

CXCIII. b. EIVSDEM *epistolae XXVII.* quae itidem exstant tomo posteriore operum S. Maximi a Combesio vulgatorum. Epistola illa πῶλύτιχος πρὸς τὴν Φιλύπορον Ἰωάννην obuia est tom. II. p. 259. atque ad Ioannem cubicularium inscribitur. Vide, quae vol. VIII. huius bibl. p. 737. [vol. IX. p. 648. sqq. et catal. codd. gr. Venet. S. Marci pag. 268. Harl.]

CXCIV. EIVSDEM λόγος ἀσκητικός, *liber asceticus*, qui exstat tom. I. Operum S. Maximi p. 367-393. et τέρεακόσια κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad Elpidium capita CCCC.* quae similiter occurrunt tom. I. pag. 394-460. et quorum infra etiam mentio cod. CCCIV. [Monachii in cod. Bauar. XXV. in quo plura sunt Maximi opp. v. cel. Harl. in Aretini Beytügen etc. a. 1803. part. 3. p. 34. 36. Pariter multa eius opp. in cod. Bauar. LXXXIII. v. Harl. ibid. a. 1804. part. 5. p. 10. sqq. et ipal. codd. Bauar. v. catal. gr. MSS. Bauar. in ind. voc. Maximus. Harl.]

[P] CXCIV. EIVSDEM MAXIMI *epistola ad Georgium eparchum*, quam habemus tom. II. p. 201. et κεφάλαια capita CC. quae exstant tom. I. pag. 461-511. *Epistola ad Petrum illustrem*, quae legitur tom. II. p. 291. altera *ad Cosmam* diaconum Alex. quae occurrit tom. II. p. 313. tertia *ad Pyrrhum* presbyterum, quae exstat tom. II. p. 343. quarta *ad Thomam* de locis quibusdam difficilibus Gregorii Nazianzeni, quae inter opera S. Maximi quidem non legitur, sed graece ac latine edita est a viro doctissimo Thoma Galta ad calcem librorum Ioannis Scoti Erigenae de diuisione naturae, pag. 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide, quae dixi vol. VIII. p. 764. [vol. IX. p. 672. ibique not. nou. edit.] Quinta (*ad eundem Thomam* altera,) cuius Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, exstat tamen manu exarata in codice Gudiano, qui iam seruatur in bibl. Guelpherbytana. Vide ibid. pag. 765. [p. 673. nou. ed.]

CXCV. EIVSDEM *ad Marianum*, (et al. *Marinum*), presbyterum (Cypri) *epistola* exstat tom. II. Opp. p. 1-17. Et *dialogus cum Pyrrho*, obuius tom. II. p. 159-195. et de quo dixi vol. VIII. huius bibl. p. 736. [vol. IX. p. 646. seq. nr. 39. nou. ed.]

CXCVI. S. EPHRAIM Syri λόγοι, *sermones XLIX.* quos ex syriaco graece versos legit Photius. Ex his plerique exstant latine ex versione Gerhardi Vossii Tungrensis, pars etiam graece in editione luculenta operum Ephraimi graeca, quae prodiit cura *Eduardi Thwaites*, Oxon. 1709. fol. in qua postremo loco apud Photium memoratus sermo ad monachos Metebinos ducit familiam, et ceteris omnibus praemittitur: hunc deinde excipit, qui apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura huius Ephraimi συντάγματα ex syro idiomate in graecam linguam conuersa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, plena

c) Multo plura edidit *Assmannus* in sua edit. Romae 1719. sqq. fol. Harl.

plena suauitate et vi. Σύρων δὲ πᾶντες φασιν, ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγράψαι, Syri aiunt, ultra mille sermones eum scripsisse, οἷς καὶ ὁ περὶ τὴν ἱστορίαν ἐκ ἀναξίωπιος, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιος ὁ τὸ Παμφίλου ἐπώνυμον Φέρων, ἐπιμαρτύρεται, quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus. Eusebius de Ephraïmo, utpote longe iunior, meminisse non potuit; itaque Photius memoriae lapsu illi tribuit, quod de multitudine scriptorum Ephraïmi legerat in Sozomeni III. 16. Conf. Cotel. tom. III. Monum. p. 535. Vide supra lib. V. huius bibl. cap. 2. Fabr. In noua hac ed. cap. 6. vol. VIII. vbi p. 320. sqq. multo plura de Ephraïmo adnotata sunt, atque p. 217. not. hh. num Eusebius meminisse potuerit Ephraïmi, et p. 226. sqq. de Ephraïmi sermonibus, etc. Harl.

CXCVII. CASSIANI monachi libri duo ad Castorem, et tertius ad Leontium siue epitome ex Cassiani libris quatuor de institutis coenobiorum ad Castorem et ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis; nec non ex Cassiani collationibus patrum ad Leontium, epitome graece versa. Ex his <sup>d)</sup> exstat liber primus graece et latine editus inter [P] scripta S. Athanasio supposita tom. III. edit. Montfauconianae p. 366. Tertius MS. in bibl. caesarea. Lambec. IV. p. 166. [p. 373. ed. Kollar.] Epitomes illius auctorem Eucherium Lugdunensem, viri docti suspicantur ex Gennadii c. 63. de script. eccles. Graecus interpres quis fuerit, non constat. Ut vero Photius Cassianum scriberet Romanum patria fuisse, Ῥωμὴν λαχόντα πατρίδα, exinde accidit, quod in codice suo reperit Ἀββᾶ Κοσιάνου τῷ Ῥωμαίῳ, quemadmodum et in caesareis MSS. inuenit Lambecius, qui Cassianum hinc Romanum fuisse disputat lib. IV. p. 166. seq. [p. 373. Koll.] Sed Ῥωμαίων dixerunt pro latino, quoniam Cassianus latine scripsit; alioqui patria Cassiani non magis Roma fuit, quam Scythia, quod ab aliis viris doctis solum ei natale falso tribuitur: nam ex Galliae provincia originem duxisse rectius obseruant Holstenius cap. 3. praefat. ad codicem regularum, Norisius lib. II. hist. Pelag. cap. 1. et Antonius Pagi ad a. C. 404. n. 23. seq.

CXCVIII. ANONYMI ἀνδρῶν ἁγίων βιβλος, vitae sanctorum virorum, anachoretarum et monachorum ab Antonio monacho vsque ad Heraclii imp. tempora et paullo ulterius. De hoc libro, qui totus fere adhuc, non graece quidem, sed latine ex veteri latina versione exstat, et de subiectis eidem olim in Photii codice HESYCHII Hierosol. presbyteri sententiis, graece et latine plus simplici vice editis, dixi supra hoc ipso volumine p. 24. seq. [in hac noua ed. p. 127. seq.] v. Cotel. ad tom. I. Monum. p. 758.

CXCIX. IOANNIS MOSCHI λαμῶν siue νέον παραδείσιον pratum siue, (cuius tituli etiam superiore codice mentionem fecerat Photius,) nouus paradisus, ad Sophronium siue Sophronam discipulum suum, capitibus CCCIV. exstat graece et latine, de quo supra, pag. 22.

d) Vide volum. VII. huius bibl. p. 552. [vol. VIII. pag. 452. sqq. n. ed. vbi iam multa de hoc Photii cod., de Lambecii sententia et reliquis Fabricius disputauit, et ego in not. xx. plura collegi de codd. Harl.]

pag. 22. seq. [pag. 124. seqq. nou. edit.] et de Sophronio pag. 24. [pag. 127. seq. §. XII. nou. edit.]

CC. MARCI monachi *Asceticorum libelli IX.* Ex his octo exstant vna cum *Nicolai* monachi ad Marcum epistola graece editi nitide a Guilielmo Morello, Paris. 1563. 8. vna cum *Hefychii Hierosol.* capitibus (cod. CXCVIII. a Photio memoratis) ἀντιρρητικαῖς καὶ εὐκτικαῖς. Et separatim latine ibid. eodem anno in 8. Ioanne Pico interprete. Librorum in editis alius est ordo, quam apud Phorium, ut notavi vol. VIII. huius bibl. p. 350. [vol. IX. p. 267. seqq. nou. ed.] vbi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qui nondum lucem vidit, et MS. fuit apud Thomam Galeum, ita Photius: ὁ δὲ θ', κατὰ Μελχισεδεκτῶν ἀγωνισμενός, ἔδεν ἑλάττον τὸν γεννησάμενον αὐτὸν (scriptorem ipsum libri Marcum, ut pulcre obseruauit *M. V. la Croix*<sup>d</sup>) αἰρέσεως ἐνοχὸν ἢ μετριοτέρως σηλατεύει. Liber nonus decertans aduersus Melchisedecitas, non minus ipsum libri parentem haud leuioris haereseos reum peragit. Citatur *Marcus* ab Isaaco, Niniues episcopo, qui circa a. 570. scripsit. v. *Assmanni* bibl. orient. vol. I. p. 453. — Alius *Marcus*, monachus iunior, cuius librum de processione Spir. Scti memorat *Pachymer*, in *Andronico Palaeologo* II. 4. tom. II. p. 79.

[P] CCI. DIADOCHI, Photices in veteri Epiro siue Illyrico episcopi, *Asceticon capita centum*, quae exstant latine ex *Francisci Turriani* S. I. versione, post editionem Florent. cum S. Nili capitulis 153. de precatione a. 1570. 8. plus simplici vice deinde recusum separatim, ut Antwerp. 1575. tum in patrum bibliothecis, ut in nouissima Lugdunensi tom. V. p. 884. Graece MSta in variis bibliothecis, ut caesarea aliquoties<sup>f</sup>) et eodem *Turriano* curante etiam edita Venet. 1578. 8. vna cum duabus centuriis sententiarum S. NILI, cuius *capita CLIII. de precatione*, Diadocho subiecta legit Photius, testatus praeterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, et epistolas, πολλά δὲ καὶ ἄλλα αὐτῷ ἀξίολογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα εἰς τε τὸν ἐπιστολιμαῖον τρέπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρεται. De illis dictum vol. V. [supra in h. vol.] ad Allatii diatribam de Nilis, quemadmodum de *Diadocho* vol. VIII. p. 349. [vol. IX. pag. 265. seqq. vbi conf. not. hh. in nou. edit.] Hunc non certa satis coniectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, a quo Victor Vitensis in praefat. histor. de persecutione Vandalica ait eruditum fuisse amicum suum, a tanto pontifice, totoque laudis genere praedicando beato Diadocho, cuius ut astra lucentia exstant quam plurima catholici dogmatis monimenta distortum. Cum Marco, Nilo, et Diadocho Photius confert illisque postponit IOANNIS CARPATHII πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας περὶ τριψαντας μοναχῶν παρακλητικὸν, consolationem ad monachos in India, qui hoc ab eo flagitauerunt,

e) Confer huius epistolam ad Fabricium nostrum in Thesauro epistolico Lacroziano, tom. IV. p. 125. *Marci* et aliorum dicta *Florentias* in cod. Laurent. XI. nr. 2. v. *Bandini* cat. codd. gr. Laur. II. p. 447. et in tom. I. passim in aliis collectionibus citatur *Marcus*. v. indic. tom. III. voc. *Marcus monachus. Harl.*

f) *Mōnaci* in cod. LXIII. fin. v. *Hardt* in

*Aretini Beyträge* etc. a. 1804. part. 3. p. 10. *Florent.* in cod. Laurent. IX. nr. 28. plut. II. capp. gnostica, s. definitiones X. ibid. in cod. VI. nr. 8. plut. 86. eiusd. et aliorum testimonia de praescientia Dei: idem citatur in collect. capp. asceticorum. v. *Bandin.* cat. codd. gr. Laurent. I. p. 506. 495. et III. p. 295. *Paris.* in nouem codd. bibl. publicae. *Harl.*

gitauerant, capitibus centum, quam ex codice Augustano latine vertit ediditque *Iacobus Pontanus* S. I. ad calceem disputationis *Philippi solitarii*, Ingolstadi. 1654. 4. Graeca adhuc in bibliothecis MStae delitescunt capita CCXVII. \*) Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adiunxit, quae latine iam vulgauerat cum Simeonis presbyteri orationibus XXIII. aliisque aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraque recusa in bibliothecis patrum, ut nouissima Lugd. tom. XII. p. 535. 542. Hunc *Ioannem Carpathium*, Carpathiorum (in Cycladibus) episcopum facit Pontanus, nescio quo auctore: nam nec in MSS. episcopus vocatur, nec Photius episcopatum eius commemorat: et Meletius calligraphus in iambis, codici Coisliniano praefixis, et ab *Montfaucon* pl. 309. editis, eum vocat *Καρχάδιον ῥήτορα καὶ Θεολόγον*, non episcopum. [sed v. notam antecedent.] A quodam V. D. incerta coniectura refertur ad saeculi XIII. initium.

CCH. HIPPOLYTI episcopi et martyris *ἑρμηνεία εἰς τὸν Δανιὴλ*, *commentarius in Danielem*, ex quo fragmenta dedi tom. I. opp. S. Hippolyti p. 272. seq. et tom. II. p. 32. Theodoretum sua ad Danielem enarratione Hippolyto subinde suffragari notat, cod. CCH. Alter vero *Λόγος περὶ Χριστοῦ καὶ ἀντιχρίστου*, *liber de Christo et antichristo*, quem deinde lectum a se Photius commemorat, peruenit ad nos integer atque [P] inter scripta S. martyris familiam ducit tomo I. De illius opere aduersus haereses, supra, cod. CXXI.

CCIII. BEATI THEODORETI *commentarius in Danielem*, in quo Hippolytum subinde sequitur, caeterum longe illi est, Photio iudice, praefendus. Exstat graecae et latine tomo secundo operum Theodreti, ut dixi supra, volum. VII. pag. 434. [vol. VIII. p. 285. ed. nou.]

Aaa aa 2

CCIV.

g) In Anecdotis litterariis, ex MSSis erutis, vol. II. Romae, p. 17. sqq. ex cod. bibl. Nanianae saec. XV. primum editi sunt incerti graeci poetae iambi in sermones SS. patrum, s. de scriptoribus asceticis, et versu 42. memorantur *ducenta tantum Ioannis Carpathii* capita: idem scriptor vers. 28. (vbi v. not. Amadutii,) laudat *Cassiani*, cassiam spirantis, librum; ac vers. 40. sq. sapientis *Marci* (monachi) practicos sermones atque *Diadochi* gnosticae centuriam. — *Monaci* in cod. XXV. in inscriptione citantur *B. Ioannis Carpathiorum episcopi* (τῆς Καρχαδίας ἐπισκοπῆς) ad monachos in India rogantes (τὰς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προσηλυτῶντας) capita hortatoria LXXVII. v. cel. *Hardt*. in Aretini Beyträgen etc. a. 1803. part. 3. p. 55. vbi ille V. D. primum adnotat, in titulo quidem dici esse capita LXXVII. in margine vero ultimum notari LXXIX. scriptorem autem quaedam notare oblitum esse, et esse reuera LXXXII. et quidem eadem, quae *Iac. Pontanus* cum Simeonis iun. orat. aliisque opusculis edidit Ingolst.

1603. 4. Tum contra Fabricium h. I. defendit Pontanum, quod non contra MSS. fidem fecerit, quum Io. Carpathius non in Monacensi solum, sed etiam in Caesariensi ac Taurinensi, (CCLIV. in quo sunt centum capitula consolatoria: v. catal. codd. graec. Taur. p. 370. vbi etiam auctor catal. eadem monet contra Fabricium,) *episcopus* audiat. Ita quoque *episcopus* vocatur in cod. *Florent.* Laurent. III. plut. 10. in quo sunt nr. 17. eius consolatoria capita centum, atque nr. 18. eiusdem capita practica CXVII. v. *Bandin.* cat. codd. graec. Laur. I. p. 472. qui adnotat quoque, partem horum capitum practica. n. a. XLI. ad CXVI. sed initio et inscriptione destituta, exstare etiam in cod. XV. plut. 7. §. 2. vol. I. pag. 252. In cod. vol. pag. 495. citatur in collect. capitulum asceticorum. — *Paris.* in bibl. publ. sunt *Io. Carpathii* capp. theologica et gnostica, secundum cat. codd. vol. II. in sex codd. atque capita consolatoria ad monachos in India degentes in totidem codd. *Harl.*

CCIV. EIVSDEM ἐξηγήσεις εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *expositio in Octateuchum*, opus potius inscribendum εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογὴν, in loca difficilia non modo octateuchi, hoc est librorum Moſis Iſſuae, Iudicum et Ruth, ſed etiam librorum Samuelis, Regum et Paralipomenon. Itaque apud Photium legendum: ἐπιγραφήν δ' ἔλαχε ἡ συμβασις τῷ ἔργῳ, *inscriptionem habet operi ipſi parum congruentem*, pro ἔλαχε συμβαίνει. Exſtat et hoc praeclarum Theodoretī opus graece et latine, tomō eius operum primo, ut dixi volum. VII. p. 432. [vol. VIII. p. 279. ſqq. nou. ed.] Lepidus eſt *Guilelmus Eyſengreinius*, qui in catalogo teſtium veritatis p. 198. fingit B. Theodoretum monachum ſacrae paginae doctorem, qui a. 1543. ſcripſerit volumen de quaſtionibus ſcripturae divinae ambiguis.

CCV. EIVSDEM commentarius in duodecim prophetas, itidem graece et latine editus, tomō operum ſecundo, cum verſione Petri Gyllii, Albiensis.

CCVI. PROCOPII ſophiſtae ἐξηγητικαὶ σχολαί, commentarii expoſitionum εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων, in octateuchum ſcriptorum veteris teſt. nec non in quatuor regum et in duos paralipomenon libros. In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime conſuluit et in compendium miſit Procopius, de cuius praeclaris lucubrationibus non repetam, quae dixi volum. VI. p. 259. [vol. VII. p. 563. ſq. ed. nou.] tantum ro- gabo Lipſienſes meos, ut commentarios in pentateuchum ante multos annos accurate deſcriptos e graeco codice Auguſtano, et accuratiore verſione quam eſt edita Conradi Clauseri donatos, notisque illuſtratos a deſideratiſſimo noſtro D. Godfrido Oleario, diutius nobis ne inuideant, illisque addant commentarios in libros regum et paralipomenon, editos pridem lingua utraque a Ioanne Meurfio, nec non ineditas adhuc in Canticum canticorum ſcholas, ex eodem Auguſtano codice ad editionem ab laudato Oleario τῷ μακαρίτῃ paratas. [Specimen edidit I. Chr. Gottl. Erneſti. vid. nota nn. cit. l. p. 565.]

CCVII. EIVSDEM commentarius inſignis in *Eſaiam*, editus graece et latine a Ioanne Curterio, Pariſ. 1680. fol.

[P] CCVIII. Eulogii, archiep. Alexandrini, contra Novatianos libri VI. pridem deperditi, de quibus iam dictum cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI diſſertationes octoginta, quae omnes exſtant, licet alio quo Photius eas legiſſet ordine, de quibus dictum lib. IV. cap. 10. [cap. 12. vol. V. p. 123. ſqq. n. edit.] *Federicus Morellus* graecolatinae Dionis editioni Pariſ. 1604. fol. hoc Photii caput cum verſione ſua praefixit. Interpretationem Dionis latinam adornavit Thomas Naogeorgus.

CCX. CAESARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικά, capita eccleſiaſtici et theologicī argumenti CCXX. ex quibus editae ſunt graece et latine ab Elia Ehingerō quaſtiones ſive capita LXXVIII. ſed a Frontōne Ducaeo cum Io. Leunclauii verſione, capita CXC. quas duas editiones ſi quis velit inter ſe conferre, en tibi hanc tabellam:

E. 1-

{ E. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.  
 { L. 34. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115.  
 { E. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.  
 { E. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133.  
 { E. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78.  
 { L. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.

Defiderantur itaque in Ehingeriana editione capita Leuclauianae a 35. ad 96. et ab 141. ad 195. Dialogus primus desinit in capite centesimo, secundus in centesimo decimo quarto, tertius in centesimo duodecesimo, et quartus in centesimo nonagesimo quinto. In codice caesareo inscribuntur *Πρώτες προτιθέσαι ὑπὸ Κωνσταντίνου, Θεοχαρίστου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δομνίου, Ἰσίδωρου, Λεοντίου, ἐπὶ σκερῶν Καίσαρος τῶ ἀδελφῶ τῶ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ναζιανζέου, ὁπνίκα ἐκράτηθη ἐν Κωνσταντινῇ πόλει διδασκῶν ἐπὶ ἑτῆς αἰσεως.* Quæstiones a Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domino, Isidoro et Leontio priuatim ac familiariter <sup>b)</sup> propositae Caesario fratri S. Gregorii episcopi Nazianzi, quum per viginti annos docens CPoli commoraretur. At verba Photii postrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεις δὴ καὶ ἀποκρίσεις μεθ' ὑπεβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπων τὸ τῷ λόγῳ σχῆμα πεποιηται, εἶναι δὲ Φασι Γρηγορίου, ὃ τὸ Θεολόγος ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Haec post Ehingerum Riuetus, Labbeus et alii ita intellexerunt, ac si Gregorius Naz. verus auctor sit huius libri, fratremque suum inclarescere cupiens, sub illius nomine eum emisit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. pag. 36. <sup>c)</sup> adfentitur: sensus enim illorum verborum non alius est, quam compositum esse per interrogationes et [P] responsiones, more dialogorum, suppositis personis colloquentibus, Gregorii vt aiunt, cuius cognomen theologus scriptorem ipsius fratrem prodit. Plura de hoc Caesario, Nazianzeni fratre, *Tillemontius* tom. IX. memor. Superesse adhuc quæstiones CCXX. (quos in suo codice Photius reperit,) in nonnullis bibliothecis MStas, notavi volum. VII. huius bibl. p. 542. (vgl. VIII. p. 435. sq. n. edit. ibique v. notas. *Harl.*)

Aaa a a 3

CCXI.

<sup>a)</sup> Pro \* Lambecius IV. pag. 47. [105. ed. Koll. qui probat,] legit s', hoc est sex, pro viginti.

<sup>b)</sup> *Lambec.* IV. pag. 78. sqq. et 83. de lectione ἐπὶ σκερῶ multus, vertit priuatim ac familiariter; at *Kollar.* in not. A. copiose eum refutat, reiecitque Leuclauii versionem *Secretaria* aut *a Secretis*; contra interpretatur *Præfetto tribu-nali dicasterioque*. Pag. 97. in nota A. et p. 111. illos dialogos a Caesario scriptos esse, dubitat negatque. Idem p. 110. sq. defendit Lambecium ab iniuria *Oudinii*, qui in tom. I. commentar. de SS. eccl. p. 540. sqq. de Caesario et de eius quæstionibus theolog. etc. harumque codd. agit negatque cum *Guil. Cæneo* in hist. litter. SS. eccles. sæc. 4. ad an. 370. pag. 201. (p. 249. tom. I. edit. Basil.) a

Caesario, Gregorii Nazianz. fratre vllum scriptum posteritati esse commendatum, atque p. 544. culpat Lambecium, quasi hos libros Gregorio Nazianzeno, licet cum aliqua formidine, adseruisset. Contra *Kollar.* clare monstrauisse sibi videtur, Lambecium nec verba Photii recte intellexisse, et ex Nazianzeni epitaphia oratione controuersos dialogos frustra Caesario adsertum iuisse. Add. *Lambec.* III. p. 465. sq. ibique *Kollarii* notam. *Harl.*

<sup>c)</sup> Pag. 72. sqq. ed. Koll. de cod. CVII. in quo opus illud Caesarii exstat, et a Lambecio a pag. 66-111. recensetur. Sed *Kollar.* in pluribus notis refellit Lambecii edicta; ex. gr. p. 75. meliorem Photii lectionem ex cod. caesareo adfert, et defendit Labbeum ac Riuetum. *Harl.*

CCXI. *Dionysii Aegaei Disſygata*, de quibus pridem deperditis iam dictum ad cod. CLXXXV.

CCXII. *Aenesidemii*, (Photio ὁ Αἰνειδίδης ὁ ἐξ Αἰγῶν, quod de Dionysio verum, qui apud Photium praecesserat, non de Aenesidemo, qui Laërtio Κνώσσιος ex Cnossio Cretae, IX. 116.) Πυρρώνιων λόγοι ἢ, *Pyrrhonianarum* siue *Scepticarum dissertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. quos hodie desideramus. Ex his liber primus videtur fuisse, qui ab Aristocle apud Eusebium XIV. 18. praeparat. euangel. et apud Laërtium IX. 78. vocatur ὑπὸ τῷ Πάσις εἰς τὰ Πυρρώνεια, sane in libro illo primo Photius disertè testatur, Aenesidemum vniuersam Scepticorum doctrinam tradidisse οὗς τύπων καὶ κεφαλαιωδῶς. Docuit hic Alexandriae Augusti tempore: itaque Aristocles ait, cum χθὲς καὶ πρῶν νῦν Pyrrhōniam philosophiam ἀναζωογεῖν et instaurare conatum esse. De illo dixi lib. III. cap. 33. p. 318. [c. 11. vol. III. p. 621. sq.] et ad Sextum Empiricum p. 48. a.; qui plura ex Aenesidemo in sua scripta transtulit.

CCXIII. *Agatharchidis* siue *Agatharchi Cnidii*, grammatici et rhetoris <sup>4)</sup>, qui Heraclidæ Lembi anagnostes et amanuensis atque Cinnæi alumnus fuit, (atque adeo Ptolemaei Philometoris tempore et longe deinceps vixit,) ἱστορικόν, opus historicum pridem deperditum, in cuius libro quinto memorari vidit Photius quae hodie itidem omnia desideramus scripta illius alia 1) τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγνωσμένα, de rebus Asiae, libros IX. 2) τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, de rebus Europæ, libros XLIX. 3) τὰ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, de mari rubro libros V. Praeter hæc, ait Photius, laudata ab aliis Agatharchidæ [P] scripta, sed quae ipse nunquam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen* libro 1. 5) περὶ Τρωγλοδυτῶν, de Troglodytis, libros V. 6) Ἐπιτομὴν Ἀντιμάχου Λύδης, epitomen poematis *Antimachi*, cui titulus: *Lyde* 1) 7) Ἐπιτομὴν τῶν συγγεγραφέων περὶ συνάγωγῆς θαυμασιῶν, epitomen eorum qui de mirabilibus scripserunt. Confer *Index* lib. II. de scriptoribus hist. philosoph. cap. 12. ubi refellit eos qui apud Photium legunt περὶ ἀνέμων, de ventis. 9) ἐκλογαὶς ἱστοριῶν, electa historica, et 10) περὶ προσφιλεῶς ὁμιλίας, de antiqua consuetudine. Ex libro II. et V. de mari rubro, nec non ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra cod. CCL. De Agatharchide ipso non repetam, quae dixi lib. III. cap. 8. [cap. 2. vol. III. pag. 32. sq. n. ed. ubi vid.]

CCXIV. *Hieroclis*, (Alexandrini philosophi,) περὶ προνοίας καὶ εἰμαρμένης καὶ τῆς τῷ ἐφ' ἡμῶν πρὸς τὴν θεῖαν ἡγεμονίαν συντάξεως, de providentia et fato arbitriique nostri cum diuina gubernatione congruentia, ad Olympiodorum, libri VII. in quibus sententias Platonis, Aristotelis, Alexandri Aphrodisei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Iamblichi, et magistorum

k) V. Fabric. ad Sextum Empir. pag. 62. *Salmas.* ad Plin. p. 346. b. A. p. 583. a. C.

l) *Antimachi* poetae Colophonii antiquissimi, qui ante Platonem fuit, poema elegiacum consolationem de obitu *Lydes* uxoris suae complexum

memorat *Plutarchus* consolat. ad Apollon. pag. 106. *Athenaeus* XIII. cap. VII. et *Suidas* in *Οἰκωνομ.* De aliis *Antimachi* scriptis *Lud. Kullerus* ad *Suidam* in *Antimachos.* *Fabr.* conf. supra in vol. II. p. 104 sqq. *Hæd.*

gistrorum suorum Plutarchi Atheniensis et Ammonii (Hermese) Alexandrini exposuit, et Platonis dogmata cum Aristotelis placitis conatus est conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, cod. CCLI. Recusa sunt Photiana, illa in Hierocle, ed. *Needhami*, Cantabr. 1709. mai. 8. pag. 236. quem vide, et conf. notas eius p. 440. ac praef. p. 10. sq. nec non prolegom. *Pearson*. ad Hierocleum p. 26. sqq. [add. *Lambec*. VII. p. 304. et infra ad cod. CCLI. *Harl.*] De *Hierocle* praeter ea, quae de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. II. c. 12. §. 7. [p. 797. sqq. ubi plura addidi *Harl.*] consuli possunt *D. Godfridi Olearii* prolegomena ad Eusebii librum, quem alteri ac vetustiori Hierocli opposuit. *Olympiodorum*, ad quem Hierocles iunior scripsit, illum intelligo, cuius commentaria in varios Platonis libros supersunt adhuc inedita, de quibus supra [cap. XXXIII. §. VI. sub fin.]

CCXV. *Ioannis Philoponi* liber κατὰ τῆς σπεδῆς ἱαμβλίχης, ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, contra *Iamblichi* philosophi scriptum, quo idola siue imagines Deorum, numine plenas voluit euincere. Idem ante *Iamblichum* in libro περὶ ἀγαλμάτων probandum in se susceperat *Porphyrus*, cuius vestigiis illum instituisse non dubitat *Holfstenius* in vita *Porphyrus* c. 9. Hodie vniuersa ista et *Porphyrus* et *Iamblichi* et *Philoponi* scripta desideramus.

[P] CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII medici 1) libri quatuor πραγματείας ἰατρικῆς, commentariorum medicorum, ex *Galeni* scriptis contracti, iussu *Iuliani* imp. τῇ τῆς εὐσεβείας ἀποστάτῃ, eique dedicati. Horum mentionem facit *Oribasius* in praefat. ad ἐβδομηκοντάβιβλον, sed ipsi quidem interciderunt, certe editi non sunt. 2) ἐβδομηκοντάβιβλος, *Synopsis*, (non ex *Galeno* modo, sed ex aliis etiam medicis,) libri LXX. eiusdem *Iuliani* iussu, quum priorem lucubrationem probasset, compositi. Ex hoc opere, quod libris LXXII. constituisse traditur apud *Suidam* in Ὀρειβάσιος\*), exstant libri priores XV. nec non XXIV. et XXV. Latine tantum editi haecenus, Paris. 1555. 8. ex versione *Io. Baptistae Rasarii* medici, *Nouariensis*, vna cum praefatione *Oribasii* ad *Iulianum* imper. \*) 3) *Synopsis* prioris operis ἐβδομηκοντάβιβλος, ad filium *Eustathium* scripta post *Iuliani*

m) *Suidas* videtur LXXII. libros numerare pro LXX. quoniam vna cum illis computauit libellos duos, *Oribasii* chirurgicos de laqueis ex *Heraclea*, et de machinamentis ex *Heliodoro*, quos habemus latine versos a *Vido Vidio Florentino*, atque cum huius chirurgica editos Paris. 1544. fol. et deinde vna cum aliis *Oribasii* scriptis recufos. Idem *Suidas* ait, *Oribasium* scripsisse libros quatuor πρὸς τὰς ἀπορῆντας τῶν ἰατρῶν, ad medicos dubitantes, nec non περὶ βασιλέως de regno, et περὶ παθῶν de affectibus. Sed hi omnes interciderunt. Quod autem *Sardianum* vocat *Suidas*, quem *Eunapius Pergamenum*, in eo quis non malit *Eunapio* adferri? Denique scholia in aphorismos *Hippocratis*, quae exstant, latine sub *Oribasii* nomine vulgata a *Io. Guinterio Andernaco*, Ba-

sil. 1535. 8. et recusa Paris. ac Venet. 1553. et Patav. 1658. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur. — *Oribasii* libri V. ἀπλῶν de herbis et simplicibus medicamentis, lat. Argentor. 1533. fol. ap. *Ioan. Schottum*, cum aliis aliorum libris. *Fabr.* — *Oribasii* — commentaria in aphorismos *Hippocratis*, haecenus non visa, *Io. Guinterii* *Andernaci* Doct. medici industria, — eruta et nunc primum — edita. Basil. ex offic. Andr. Craetandri. 1535. 8. *Harl.*

\*) Romae tamen 1543. 4. *Augustino Riccio*, medico *Lucensi* curante, prodire graece *Oribasii* libri V. capita priora sex, et libri primi ad *Eunapium* caput XIV. de aquis, vna cum *Galeni*, *Rufi*, *Dioclis* et *Athenaci* medici fragmentis.



Juliani imp. mortem et libris IX. contracta. Haec quoque edita exstat, sed itidem latine tantum ex iam laudati *Rasarii* versione, Venet. 1553. 8. Lutet. 1554. 12. Memorat etiam Suidas in *Ὁρεβάσις*. In graeco codice MS. apud *Lambecium* VI. p. 102. [p. 234 ed. Kollar.] titulus est: *Σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιεινῆς προφυλακτικῆς τε καὶ σύνθετοι, ἐτι δὲ σημειωτικῆς καὶ θεραπευτικῆς καὶ ἀνατομικῆς ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων*. Incipit: *Κελεύσαντος τῷ Ἰουλιανῷ ποτε τῷ Θεοτάτῃ αὐτοκράτορος συναγαγεῖν με τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς υἱείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἐβδομήκοντα βιβλίοις*. 4) *εὐπορίσων*, de medicamentis facile parabilibus et facili atque expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad *Eunapium*, quem *λογιώτατον* siue eruditissimum celebrat, libri IV. Pro Eunapio quosdam codices habuisse *Eugennium*, Photius testatur; sed Eunapii no-

men

tis de eodem argumento, et subiuncta separatim latina interpretatione. *Fabr.* Plura de Oribasio leges infra in vol. XII. pag. 639. sqq. ed. vet. et vol. XIII. pag. 355. sq. in clencho medicor. veti. add. *Hamberger.* zuverläss. Nachricht. tom. II. pag. 913. sqq. (qui alios VV. DD. de illo laudat, et aetatem eius ante ann. 400. ponit,) *Saxii* Onomast. part. I. pag. 416. sq. ad a. 362. et quae ego adnotavi in Introd. in histor. L. gr. II. 1. p. 334. sqq. — In cod. *Escorial.* *Oribasii* medicinalium collectionum liber 24. et ex Galeno liber 25. — Eiusdem compendium orationum ad filium suum Eustathium, teste *Plüro* in itinerar. per Hispaniam p. 185. — *Paris.* in bibl. publ. codd. octo sunt Oribasii *medicarum collectionum libri duo*: in codd. MMCLXXVII. et MMCCCXXXV. de medicamentis facile parabilibus, et in cod. MMCCXLIII. ur. 3. de ponderibus et mensuris. — *Florentiae* in bibl. Laurent. cod. VII. nr. 8. plut. 74. est Oribasii e libris Galeni de fracturis, quem librum, Fabricio ignotum, *Bandin.* in cat. codd. gr. Laur. III. p. 84. sq. autumat esse librum XLVI. operis collectionum medicarum, quia is, qui consequitur, liber notam habeat numeri XLVII. Idem adnotat, illum librum vna cum sequentibus in isto cod. vsque ad §. XVII. inclusue editum esse a *Cocchio*, Florent. gr. et lat. 1754. fol. pag. 54-90. In illo enim cod. ibid. a num. VIII. — XL. multa Oribasii excerpta ex magno LXX. librorum syntagmate medico repetiuntur, et a *Bandin.* recensentur. — Ibidem in cod. XV. sunt Oribasii libri medicinales octo: atque in cod. XVII. plut. 74. libri nouem, quorum diuersitatem vberius indicat *Bandin.* l. c. p. 116. sq. et 118 sq. — pag. 134. recenset *Cocchi* editionem Nicetae atque Oribasii opp. gr. et lat.

cum adnotatt. inscriptam: Graecorum chirurgici libri, *Sorani* vnus de fracturarum signis, *Oribasii* duo de fractis et de luxatis, e collectione Nicetae: ab antiquissimo et optimo cod. Florentino descripti, conuersi atque editi ab *Antonio Cocchio*, Anatomes P. P. Florentiae 1754. fol. Add. *Hamberger.* l. cit. p. 917. — De cod. *Neapolit.* in bibl. August. S. Ioannis ad Carbonar. v. supra, vol. V. p. 798. nr. 42. — *Mosquae* in cod. synod. CLXXXVIII. Orib. synopsis; libr. IX. — et cod. CLXXXIX. quatuor libri ad *Eunapium*. v. *Mathaei* notit. eodd. Mosquens. p. 123. sq. ed. 3. — ibid. p. 182. nr. 40. in cod. CCLXXIX. in τῷ τῷ *Ὁρεβάσις-ὑγιανῶν παραγγελημάτων*. — ib. p. 284. seq. cod. typogr. synod. XXV. (et in cod. *Colbert.* CCCLXXIV.) Oribasii XV. priores libri *ἰατρικῶν συναγωγῶν*. Codicis Mosquensis synod. notitiam dedit cel. *Gruner* in Baldingeri Magazin für Aerzte, part. II. pag. 183. sqq. — Idem V. D. edidit *Oribasii* collector. medicin. librum primum gr. et lat. in progr. Ienae 1782. 4. atque librum II. ibid. eodemque anno addiditque aliud fragmentum, etiam ex cod. Mosquens. — In cod. *Coisl.* CCCXXXV. synopsis trium librorum Oribasii ad *Julianum*, ad *Eustathium* et ad *Eunapium* etc. v. *Montfauc.* bibl. Coisl. p. 448. seq. — Multos codd. in variis bibliothecis seruatos indicat *Montfauc.* in Bibl. biblioth. MSS. v. indic. voc. *Oribasius*. — In cod. *Barocc.* CL. nr. 6. liber de simplicibus medicamentis, compositionibus et mixturis, ordine alphabeti. inc. *ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμετέρας*. — in cod. *Io. Mori*, LIII. f. nr. 9239. cat. MSS. Angliae etc. II. 2. synopsis ad *Eustathium* libri sex, quibus tota medicina in compendium redacta continetur. *Harl.*

mea praetulere etiam codices, quibus vsus interpres vterque latinus \*). Nam hi quoque quatuor libri exstant latine ex *Anonymi* versione vulgata a *Io. Scharo* cum Coelii Aureliani taxidarum passionum libris, Basil. 1529. fol. (non in 8. vt in Merklini Lindenio renouato excusum:) et ex interpretatione noua laudati *Rasarii*, edita vna cum ceteris Oribasii [P] scriptis Basil. 1557. 8. III. voll. [add. cat. bibl. Leidenf. p. 142.] et inter medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio latina multum diuersa ab edita, tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in bibl. Renati Moreau, monente Labbeo bibl. nouae MSS. pag. 214. Testatur Oribasius, se in his libris succincte complexum, quae apud Galenum, Dioscoridem, Apollonium, Rufumque Ephesium et alios reperisset, et quorum ipse periculum fecisset. [Anatomica ex libris Galeni, cum versione II. Bapt. Rasarii, curante Gulielmo Dundast, cuius, (et in calcé, Ducheri) notae accedunt. Lugd. Bat. 1735. 4. Harl.] In Oribasii amici sui laudem multa Eunapius in sophistarum vitis, qui inter alia p. 140. testatur, illum non parum contulisse, vt Iulianus, a quo medicus adscitus fuerat, in imperatoris dignitatem eueheretur, idque fusius innuit Eunapius, se exposuisse in suis annalibus, quos hodie desideramus. Libro I. Anthologiae hoc in Oribasii imaginem legitur epigramma:

Δις Ὀρεβασίς τὸν ἀθάνατον διὰ τέχνην

Πολλάκι δευμάνουσα μίτες ἀντιβάλλετο μόλην.

*Diui Oribasii, quem diuinam propter artem*

*Saspius reuerita vitas hominum remisit Parca \*).*

Ex Oribasii scriptis iterum epitome imp. Constantini Porphyrogeniti iussu composita est a quodam *Theophane*, quae graece MS. exstat aliquoties in bibl. caesarea. Vide *Lambecium* VI. pag. 114. 116. 157. [p. 261. nr. 9. p. 264. 266. nr. 1. et p. 356. nr. 8. ed. Kollar.

*Index scriptorum, ex quibus Oribasius libros ex ἐβδωμηκονταβιβλων superflitos composuit.*

Agathinus lib. X. cap. 7.

Antylli primus liber de praesidiis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 29. 24. X. 2.

3. 12. 13. 19. 36. Secundus de praesidiis euacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21.

VIII. 5. 10. 13-17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. quartus liber VI. 1. 2. 3. 5.

6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26-36.

Apollonius medicus. VII. 19.

Archige-

\*) It. cod. *Bavar.* LXXII. v. *Hardt.* in Aretini Beyträgen etc. a. 1804. part. 4. pag. 32. seq. — *Venet.* cod. Marcianus CCXCIV. v. cl. *Morelli* bibl. MS. gr. et lat. I. p. 169. et alii. *Harl.*

\*) Epigramma in Oribasium in Anthol. libr. IV. p. 486.

Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.

Athenaeus medicus. I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus et vicesimus IX. 5. liber primus IX. 12.

Chius. XXIV. 31.

Ctesius de elleboro. VIII. 8.

Dieuchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.

Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31.

[P] Dioscorides. V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioscoride excerpti.

Epicurus. VI. 37.

Galenus. I. 1. 12. 41. II. 59. 62. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18. VI. 4. 11. 37.

VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6. 41. XIV. 1. seq. 46.

51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de medicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV.

8. ex libro Galeni περί φωνής qui intercidit. XXV. 2. seq. ex libro de ossibus. Galeni ad Potamonianum de vomitibus. VIII. 21.

Goras. I. 40.

Herodotus medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis. VI. 20. 25. de praesidiis euacuantibus. VII.

8. 17. VIII. 3. 4. 7. de praesidiis extrinsecus occurrentibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.

Hippocrates VI. 38. VII. 23.

Historiae rerum admirabilium in aquis. V. 3.

Iustus. VIII. 47. bis.

Lyci commentarii. VIII. 25. 43. IX. 25.

Marinus. XXV. 58.

Menenachus. VII. 21. X. 14.

Mnesitheus. VIII. 8. 38. Atheniensis, de facultatibus alimentorum II. 67.

Mnesitheus Cyzicenus. IV. 4.

Philagrius libro de potionibus suavis. V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.

Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.

Philumenus. VIII. 45.

Rufus. I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47. secundus liber de diaeta V. 3. liber duodecimus. V. 7. de nominibus partium humani corporis. XXV. 1.

Sabinus. IX. 15.

Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.

Xenocrates de alimento quod ex aquatilibus. II. 58.

Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos scriptores Oribasius lectos penultimo loco adparet *Xenocrates*, insignis et praeclarus scriptor \*), Galeno saepius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex., Artemidoro, aliisque, patria Aphrodisiensis, clarus tempore Tiberii imp. cuius lucubrationem de alimento ex aquatilibus graece vix tertiam partem olim editam a Gesnero, quum ante aliquot annos ab

o) De eo dictum supra lib. III. c. 3. p. 68. seq. [cap. 4. vol. III. ibique not. 2. p. 192. sq. et quae scripsi in Introduct. in hist. L. Gr. II. 1. p. 21. seq.

p. 335. de program. cel. *Gruneri*, medici Ienens. inscripto; *Variae lectiones Xenocrateae*, Ienae 778. 4. atque in parte 2. p. 349. *Harl.*

ab illustri Paulo Vindobio mactus sum integram, iuuat illam hoc loco tecum, lector benevole, communicare. *Fabr.* Ego vero in noua hac bibl. gr. edit. Xenocratis libellum eo magis duxi omittendum, quod et infinitis mendis scatet, iudice Franzio, et hic ac postea Caietanus de Ancora eum multo curatius ediderunt, doctèque illustrarunt. *Franzii* editio inscripta est: *Ξενοκράτης παρὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς* cum latina interpretatione Io. Bapt. Rasarii et Conr. Gesneri scholiis, nunc primum integritati restituit, varietate lectionis animaduersionibusque illustravit atque glossarium adiecit Io. Georg. Frid. Franzius. Lipsi. 1774. 8: (et, cum nouo forsantantum titulo, ib. 1779. 8.) — Multo tamen limatiorem editionem curauit *Caietan. de Ancora* (qui in praef. p. VIII. et IX. multa culpat in Franzii editione). Inscriptio haec est. *Ξενοκράτης* — *Xenocratis* de alimento ex aquatilibus, cum latina interpretatione Io. Bapt. Rasarii, scholiis Conradi Gesneri, et notis integris Io. Frid. Franzii. Accedunt nupae varietates lecti ex codd. MSS. depromptae, et animaduersiones Diamantis Coray nunc primum editae; itemque adnotat. in auctorem, additamenta in glossarium Franzii, hodiernam ichtthyologiam illustrantia, et lucubratio de piscium esu *Caietani de Ancora*. Neapoli 1794. typis regis, mai. 8. In praefationis limine Xenocratis vitam enarrat. — Margini exemplaris, quod cl. Lenz mecum communicauit, adscriptae sunt variae lectiones, excerptae, (vti ab initio adnotatum est,) ex apographo huius opusculi, quod seruat bibl. Iohannea Hamburgensis inter MSS. in fol. nr. 87. quae, si temporis, spatii et instituti ratio permitteret, libenter h. l. reposuissem. *Harl.*

[P] CCXX. *Theonis* archiatri Alexandrini *ἀνδραγωγός* siue *Homq.* liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theoclitum. Hic mihi videtur fuisse *Theon* medicus, quem in Galatia magnam famam sua aetate consequutum esse scribit *Eunapius* in Ionico.

CCXXI. AETII Amideni *βιβλίον ἰατρικόν*, opus medicum, *fbris XVI.* quod totum exstat graece MStum in variis bibliothecis, totum etiam latine lucem vidit; priores libri VII. solum graece editi. Vide, quae de hoc scriptore vol. VIII. huius bibl. p. 319. seq. [vol. IX. p. 228. sqq. n. ed.] vbi etiam habes indicem scriptorum, e quibus Aëtius insigne opus suum collegit, quod Oribasii synopsibus praeferre Photius non dubitat, cum quod in *ἱεροδομικὸν βιβλίον* sua Oribasius anatomica adcuratius persequutus fuit.

CCXXII. *Iobii* monachi, in oriente clari post synodum Chalcedonensem ante Heracliana ac monotheletarum tempora, adeoque circa sexti initia saeculi \*), *οἰκονομικὴ πραγματεία*, opus de variis oeconomiam siue incarnationem Christi et ecclesiam christianam spectantibus quaestionibus \*), diuisum in libros IX. capita XLV. ex quibus proluxa excerpta

Bbb bb 2

[P] Pho-

\*) Elegantis ingenii scriptorem non tamen antiquissimum, qui paullo ante tempora Photiana vixerit, adpellat *Rich. Montacutius* p. 27. *Analect. Ioniens* malit adpellari *Vales.* ad Euseb. p. 39. *Fabr.* — Quae Photius in hoc codice

CCXXII. et CCXXIII. dedit, ea seorsum excerpta sunt in cod. *Vindob.* CCXLVI. nr. 14. v. *Lambec.* comment. V. p. 418. sq. *Harl.*

q) V. g. quare filius DEI, et non pater vel spiritus S. incarnatus fuerit? quare filius Dei?

non

[P] Photius servavit, ipsos hodie desideramus. Iacobum, (maiores, apostolum,) propter virtutem dictum esse: Ἰαβ λῖαν, legas p. 332. pro quo Ἰαβλῖαν apud Nicoetam et in Eusebii codicibus II. 23. Histi ὠβλῖας, sed legendum ὠβλῖαν, τῶν περὶ καὶ λαῶν. Vide Reinesii Var. lect. III. 2. pag. 356. atque alias de hac voce coniecturas apud Fullenum III. 1. Miscell. sacr. et in Combefissi auctario nouissimo bibl. patr. p. 544. Haeretici nominatenus ab Iobio notantur Manes p. 300. Arius et οὐ κατὰ Μακκαδωνίων p. 311. Doctores ecclesiae laudat nullum, nisi Θεοφύλον Ignatium p. 321. et Gregorium theologum p. 345. 316. ac Gregorium Nyssenum p. 326. Huius Iobii πραγματείαν alteram κατὰ Σεβήμην, contra Socrum Antiochenum p. 298. memorat, sed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans κλεινόν τε καὶ τῶν θείων μαθημάτων διάπυρον ἐραστήν.

CCXXIII. Theodori siue Diodori Tarsensis episcopi κατὰ ἀμαρτίαν contra fatum libri VIII. capita LIII. opus graece deperditum, certe numquam editum, licet syriace illud superesse referat Hebed Iesu in catalogo scriptorum chaldaeorum. Non videtur aliud esse, quod memorat Suidas in Διόδωρος, κατὰ ἀφροσύνην καὶ ἀφροσύνην καὶ ἀμαρτίαν. Speciatim Diodorus oppugnauit etiam Bardesaneum, qui corpora fato subiecit, animos solos liberos ab illius vi esse statuit. Argumenta librorum singularum, copiose a Photio exponuntur, atque inter alia traditur Diodorus fuisse in illa sententia, quod Magi de stella Christum designatura edocti fuerint a Chaldaeis, qui id a Balaamo usque propheta acciperint. De aliis Diodori scriptis dictum vol. VIII. huius bibl. p. 358. seq. [vol. IX. pag. 278. seq. vbi v. not. in non. ed. Add. epist. de la Croix in thes. epistol. Lacroziaco; tom. III. p. 275. seqq. Harl.

CCXXIV. Memnonis \*) Ἱστορικόν, commentariorum historicorum de rebus Heraclae ponticae libri XVI. pridem deperditi: ab originibus vrbis vsque ad mortem Brithagorae, qui ad Iulium Caesarem missus lagatus est. Photius primos octo libros huius operis non legit, sed tantum ceteros octo, qui hos sunt insequenti: e quibus ampla adfert excerpta, \*) a nouo vsque ad decimum sextum, hoc est, a tempore, quo tyrannidem occupauit Clearchus Platonis et Isocratis discipulus, vir non indoctus et bibliotheca, quam singulari studio congeffit, delectatus, sed qui insolenti arrogantia Iouis se ferens filium, quum per annos duodecim crudeliter imperasset, interfectus est a suis quondam apud Platonem condiscipulis, Chione Matreos

non angelus? Multas etiam de aliis argumentis quaestiones admiscet Iobius; ut, fuerit quare homo ita conditus, ut posset labi? quare Moses historiam creationis non coepit ab angelis? quare in sacris veteris maxime test. libris sint loca intellectu difficilia? p. 324. seq. et quomodo pro omnibus hominibus mortuus Christus p. 330. seq. non vero pro angelis? pag. 354. et quomodo angeli in bono confirmati, nos minime? p. 338.

tius excerpta dedit, v. Gledoy ad versionem suam illorum franco-gallicam, ad quam multa Photii loca emendat explicatque, in Memoires de litterature etc. tom. XIV. Paris. 1743. p. 279. seqq. — In cod. Vindobon. CXXV. nr. 6. sunt excerpta haec Photiana minus tamen integra, in τῶν τῶ Ἱστορικῶν Μήμνητος. v. Lambec. comment. VII. pag. 482. qui praeterea consulere iubet Gac. Io. Vassum de historicis graecis, libr. II. cap. 5. Harl.

r) Conf. Suidas tom. II. p. 322. Salmas. ad Plin. p. 615. b. G. Fabr. — Diuersus hic Memnon est ab antiquo Memnone, e cuius opere Pho-

s) Ibi alicubi Κίλων male pro Κίαν legitur, v. Salmas. ad Plin. p. 624. b. A.

Matreos siue Matridis Filio ipso, etiam epistolas habemus, de quibus dixi lib. II. c. 10. §. 5. [vol. I. p. 677. n. ed.] *Leontis*, (qui Suidas et Iustino *Leonides*), et *Euxenone*, (Antiochum addit [P] Suidas in Κλέμεντος, qui Euxenonem praeterea veterem ante Clearchi tempora Heracleae tyrannum memorat, quum Photius e Memnone scribat, Clearchum ἐπιδεσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως.) Excerpta Photii ex octo Memnonis libris prima graece edidit cum λευκάις quibusdam Ctesias et Apatharchidis, Ibericisque et Hannibalicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recusa 1594. 8. latine vertit *Laurentius Rhodomanus*, cuius versio ab Andrea Schotto quoque in Photio suo seruata est, sed et prodit separatim Helensadii 1592. 4. et graece atque latine Genou. 1593. 8. et cum noua *Richt. Bratti* versione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illustrat *Iacobus Palmerius* Grentemesilii in exercitationibus ad optimos autores graecos, Lugd. Bat. 1668. 4. a pag. 168. ad 189. ubi inter alia fuscè disserit de ordinibus remigum in veterum nauigiis. Quoniam liber XVI. Memnonis temporibus Iulii Caesaris desit, hinc Vossius opiniebat eum sub Augusto vixisse. Sed longe potest fuisse iunior: nam Photius testatur post librum XVI. plures adhuc a Memnone scriptos, sed quos ipse nondum viderit: καὶ δὲ πρῶτος ἰσορίας καὶ τὰ μετὰ τὴν δευτέραν καὶ δεκάτην ἔπω εἶπεν εἰς θεὸν ἡμῶν ἀφ' ὧν ἔχουσιν.

CCXXV. *Eulogii* papae Alexandrini, (de quo supra cod. CLXXXII.) libri duo priorem deperditi ad Domitianum Melitenensem episcopum pro Leonis romani, Nestorium pariter et Eutychem auerantis, tomo apologiam complexi aduersum Acephalos Timotheum, qui acutius, et Seuerum, qui fusiùs illum oppugnauerat. In hoc Eulogii scripto praeclare demonstratum est, μηδὲν ἐν μέγας τὰ συγγράμματα κείναι, μηδὲ ἀποσπαράγματα τινὲς λαμβάνοντας διὰ τῶν τὴν ὅλαν τὴν γραφόντων ἐνδιαβαίνειν διανοίαν, de scriptis vel scriptorum mente non esse ferendum iudicium ex partibus et laciniis, neque hinc illos onerandos calumniis. Laudat inter alia *Eustathius* Antiocheni librum sextum contra Arianos; ita enim legendum, ἐν ἑκτῷ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἑξῶς λόγοις, siquidem octo libros aduersus Arianos scripserat *Eustathius*, de quibus dixi vol. VIII. p. 170. seq. [vol. IX. p. 135. seq. n. edit.] Praeterea *Basilii* epistolam ad Sozopolitas, et ad monachos. Memorat et *Seueri* epistolam ad Iulianum Halicarnasensem. Nonnullos interpretis Schotti in hoc et proximo Photii capite lapsus et hallucinationes notauit D. *Elias Veieli* in diatriba de sacris οἰκονομίαις generibus p. 19. seq. Vlm. 1688. 4. [v. Thesaur. epistol. Lacrozian. tom. III. p. 292.]

CCXXVI. *Eiusdem* Eulogii, presbyteri primum Antiocheni et abbatis S. Mariae Iulianianorum, ac denique Alexandrini papae siue episcopi, [P] pro eodem Leonis romani, tomo liber aduersus Theodosium et Seuerum Acephalos, in Leone reprehendentes, quae non modo synodus Chalcedonenfis et Cyrillus, sed et SS. doctores Athanasius, Gregorius, Basiliius, Ambrosius et Amphilochius suffragiis suis confirmarant. Haec quoque Eulogii lucubratio intercidit. Vid. *Reines.* var. lectt. p. 152.

CCXXVII. *Eiusdem* sancti viri ἐκκλησιαστικός siue inuestiua in Theodosianorum et Γαϊνῶν, *Caii*, (de quo supra, p. 216. ed. vet.) sectatorum subitanam ac mox iterum resistentem reconciliationem et concordiam. conf. *Reines.* VV. lectt. p. 466. Per οἰκονομίαν in hoc capite

non inearnatio intelligenda cum Schotto est \*), unde totam orationem obsecram reddi fuit necesse, sed dispensatio ecclesiastica in seruanda pace cum dissidentibus et vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Quemadmodum Gregorius Naz. ait, Athanasium in verbis celsisse ac fuisse facilem, vbi in rebus consensum animaduertisset: atque in orat. de pentecoste reprehendit τὰς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας et πρὸς πταίοντας τῇ φωνῇ, infestor syllabis, et ad uocem offendens. Theophilus (Alex.) Gelasio (Caesariensi,) qui Eusebium Palæstinum, (ita leg. pro παλαστίνον,) e sacris diptychis nequitiam eraserat: et Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsuesteno communicare non dubitauit. Haec Eulogii inuectiua, quemadmodum et epistola eiusdem adhuc presbyteri ad Eutychem archiepisc. CPolitani, (a. C. 582. defunctum,) quam ei adiunctam Photius legit, hodie perinde, ut cetera illius pleraque omnia, desiderantur.

CCXXVIII. S. Ephraimi, (iunioris et diuersi ab Ephraim monacho Syro, de quo supra cod. CXCVI.) patriarchae Theopolitani \*) siue \*) Antiocheni, (antiseculi sexti medii,) qui licet Syrus et ipse, graece etiam plura scripsit, λόγοι διάφοροι, scriptis uariis pro defendenda Chalcedonensis synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum et Acephalos, iam pridem deperdita omnia. Ex his tria euoluisse se volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In primo continebatur 1) epistola ad Zenobium, scholasticum Emesenum, secta Acephalorum, dicta Leonis romani calumniantem, in qua Ephraemus Orientales negat peccasse, quum hymno trisagio addiderunt verba, qui crucifixus est pro nobis, quoniam ad Christum illa retuleret: peccasse autem Byzantinos, qui illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat et singularem [P] collectionem canonum ecclesiasticorum, (Syrus illo tempore, ut videtur, uisitatam,) in qua canon secundus concilii secundi oecumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumine erant 2) epistolae Ephraemi ad Iustinianum imper. 3) ad Anthimum Trapezuntis episcopum de condemnando Eutychem, 4) ad Domitianum, (nescio, an ad illum Melitenes episcopum, ad quem Eulogius Alex. apud Photium cod. CCXXV. et CCXXX. pag. 459.) 5) ad Syncreticum Tarfi metropolitam, contra Acephalos, 6) ad Anthimum iterum, et 7) ad Brazem Persam, 8) ad monachos in Nestorii haeresin propensos, 9) ad Callinici desertores, πρὸς τὰς ἀποσχίσεις Κασσιόκτου, vbi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν τῷ Θεῷ ἐκκλησίαν) συνακτῆρια ληστῶν ἐστὶ σπήλαια, reddenda sunt, et quod, qui extra eam (ecclesiam Dei) conuentus fiunt, sint speluncae latronum, non, ut vertit Schottus: et qui ad eam labem conuentus fiunt. 10) Synodica actio de libellis quibusdam Eutychianis Syncretico Tarfi episcopo eiusque Synello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola ad Megam siue Magnum, episcopum Berthoënsen, 12) ad Eunoium monachum, 13) sermones panegyrici octo; a) in encaenia templi SS. propheta-

\*) Quem eo nomine reprehendit Valesius ad Philostorg. VI. 3.

u) Πατριάρχης Θεσσαλονίκης. Reines. varr. lectt. p. 347. add. eundem p. 152.

v) De episcopatu etiam intelligenda Photii

verba, cod. CCXXIX. ὅτι τὸν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν διαμῶν ἦσαν, non, ut Schottus: qui de sacris Antiochiae legibus narrat. Vide Reines. varr. lectt. p. 347. et quae notauimus volum. V. pag. 335. [vol. VIII. p. 254. nou. ed. vbi vid. notas. Add. Bayeri epistol. in Thesauro epistolico Lacroz tom. I. p. 21. Harl.]

phetarum, b) in natalem Iesu, c) ante ieiunia, d) catecheticus ad baptizandos, ες τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτιστῶν, e) in encaenia templi Michaelis archangeli in Daphne, f) in sanctam Quadragesimam g) in vnam Quadragesimae nonam, h) in sancta feria quarta ad baptizandos.

CCXXIX. Eiusdem S. Ephraemi alterum volumen in quatuor libros diuisum, quorum primo, tertio et quarto maximam partem Cyrilli Alex. et synodi Chalcedonenfis apologia aduersus Nestorianorum, Eutychianorumque, speciatim monachorum orientalium Severianorum ac Theopaschitarum calumnias; in secundo continebatur dissertatio de quinque quaestionibus ab Anatolio scholastico propositis, 1) vtrum nunc etiam secundum carnem Christus nascatur? 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositae fuit substantiae, quomodo conditus sit immortalis? 3) vnde constet Ioannem euangelistam adhuc manere? Ioh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, quomodo ignorauerit, quid ex re ipsius esset? 5) quis sensus verborum Genes. III. 22. *Eccē Adam quasi vnus ex nobis factus est?* Liber tertius dictus fuit *Dompo* et *Ioannis* monachis in Cilicia secunda versantibus. Conf. *Reines.* VV. lectt. p. 152. et 153. et *Coteler.* tom. II. Monument. p. 631. Hic, ni fallor, Petri meminit Photius. v. eundem *Coteler.* in Const. apost. tom. II. part. 2. p. 416. b.

[P] *Index scriptorum, quorum ex Ephraemo Photius meminit; numeri denotant paginas editionis graecae Hoeschel.*

Ambrosius. 425. ὁ Μεδωλαῖνων, ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγῳ. 422. 423. ὁ θαυμασιὸς ὁμολογητὴς. 413. ἐν τῷ λόγῳ, ὃς ἐπιγράφεται περὶ ἐρμηνείας τῆς πίστεως. ibid. contra Apolinarium. 413. 423. 429. ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἐπέγραψε Γρατιανῷ τῷ βασιλεῖ. 423.

Amphilochius. 405. Iconii episc. 413. 414. 422. 425. Epistola ad Seleucum 423. 434.

Antiochus Ptolemaidis. 411.

Apolinarius. 411. 413. 420. 423. 426. 436.

Arius. 528.

Ariani. 413.

Athanasius. 405. 421. 424. 425. 426. 427. 429. 433. Epistola ad Epictetum. 413. ad Iulianum imp. 427. ad virgines. 423. ad Maximum philosophum, 423. ἐκ τῆς κατὰ Ἀρετιανῶν. 420. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ. 424. ἐκ διαφόρων λόγων. 420. 423.

Atticus CPolitanus in epistola ad Euppsychium. 424.

Baradatus. Infra in Simeone. Eius epistola ad Leonem imp. 437. ad Basilium Antiochenum episcopum. 437. Hunc *Baradatum* et *Iacobum*, monachos catholicos, cum Iacobo Baradaeo, Seueri, Antioch. sectatore confundit et Photii verba male intelligit *Baron.* ad a. Chr. 535. docente *Assmanno* in bibl. orientali, tom. I. p. 19.

Basilius Caesariensis. 405. 423. 427. ὁ ἐκ τῆς Καππαδοκίας πᾶσαν φωτίσας τὴν οἰκεμένην. 414. ὁ λαμπρὸς τῆς ἐκκλησίας κηρυξ. 434.

Ἐν τῷ περὶ πίστεως. 416. 424. Περὶ εὐχαριστίας. 420. ἐν τῷ κατὰ Εὐνομίε λόγῳ. 430. 434. ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ. id.

Epistola ad Sozopolitanos. 420. 423. ad Apolinarium. 420.

Cyriacus



Cyrillus episcopus Paphi, qui patribus CCCKVIII. in concilio Nicaeno interfuit. 423. 435.  
 ἐν τῷ εἰς τὰ Θεοφάνους λόγῳ. 435.

Cyrillus Hierosolymitanus. 428.

Cyrillus Alex. 404. 406. 411. 412. 419. 421. 437. 426. ὁ νικηφόρος. 429. 431. ἐν ταῖς ἀντιθέταις.  
 414. ἀπολογία τῆς β' ἀναθεματισμῶν. 420. ἐν τῷ κατὰ συνεισφών λόγῳ. 416.  
 ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς ἀποπομπῆς. 416. 420. ἐκ τῶν ἡσυχαστῶν. 420. 423. 424. 425. 429.  
 430. 434.

Epistola prior ad Succensum. 411. 414. 423. 430. 431. posterior 410. 420. 423. 425.  
 426. 433. ad Eulogium presb. 412. 423. 430. ad reginas. 420. ad orientales. 431.  
 422. 423. ἐν τῷ κατὰ Νεστορίου. 425. 429. 432. ad Nestorium. 413. 414. Epistola  
 prima 432. 434. 420. ad Acacium episc. Scythopolitanum. 416. ad Acacium Meli-  
 tenses. 423. 431. ἐν αὐτῷ λόγῳ τῶν υπομνημάτων in euangel. Ioannis 411. [P] 412.  
 418. 421. 425. 431. ἐκ τῆς εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην υπομνήματος βιβλίου β',  
 420. 430. βιβλίου γ'. ἢ δ'. 420. in Leviticum 432. in epist. ad Hebraeos. 420. 423.  
 430. in Esaiam. 420. in Matthaeum 431. 432. lib. I. 429. in psalmum octauum.  
 420. in prophetam Malachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429.  
 430. ἐκ τῆς περὶ ἀπαθείας λόγῳ. 420. περὶ πάθους. 420. ἐν τῷ κατὰ Ἀρείου λόγῳ.  
 432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνεύματι λα-  
 τρείας ἐβδόμῳ. 431. ἐν αὐτῷ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν ἀνα-  
 θεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων 420. 423. 427. 431. 432.

Dionysius areopagita. 420.

Domni peruersa explicatio verborum Ioannis I. 14. et habitantis in nobis, relictus. 421.

S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.

Epiphanius 424. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.

Erechthius. 425. 426.

Eusebii Pamphili historia ecclesiastica. 418.

Eustathius ὁ μέγας, ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἱερέως. 411.

Eutychas. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.

Flavianus. 419.

Gregorius Neocaesariensis. 425.

Gregorius Nyssenus. 404. 405. 424. 425. eius catecheticus. 423. ἐν διαφόροις λόγοις. 424.  
 contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra Eunomium. 423.

Gregorius theologus Naz. 433. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424. ἐν τῷ περὶ βαπτί-  
 σματος λόγῳ. 411. ἐν τοῖς γενεθλίοις, homilia in natalem IESU. 423. ἐν τῷ περὶ Τιμῆ  
 δευτέρῳ λόγῳ. id. ad Cledonium epistola secunda. 423. 424.

Hilarius ὁ ὁμολογητής, confessor. 423.

Iacobus, (infra in Simeone.) eius epistola ad Basilium Antiochenum episc. 437.

Ignatius ὁ Θεοφόρος. 405. καὶ μαρτυρ., Συμμεναίσις ἐπιστάλων. 424.

Ioannis euangelistae πράξεις καὶ βίος. 418.

Ioannes Chrysostomus. 405. 421. 424. 425. τὸ κατὰ Ἰωάννην ἀναπτύσσων εὐαγγέλιον. ἐν  
 ἑνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum. 423. homilia III. in epist. ad Ephes.  
 424. ὁ σοφὸς Ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Isidori

[P] Isidori monachi, genere Alexandrini epistolae. 406.

Julius Romae episc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ τῆ περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐνώσεως τῆ σώματος  
πρὸς τὴν θεότητα 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον ἐπιστολῇ. 424. πρὸς τὴς κατὰ τῆς θείας τῆ  
Λογῆ σαρκώσεως ἀγωνιζομένους. 427. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ ὁμοσεσίς. 436.

S. Leo, papa romanus. 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epistola ad S. Flavianum  
CPol. 404. 428. tomus 435.

Ad Leonem imp. 404. 405. 407.

Macedonius. 428.

Manes. 417. 423.

Marcion. 423. 436.

Nestorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.

Nestoriana haeresis Paulo Samosateno suffragata. 436.

Paulus Emesenus episc. 422. Παῦλος ὁ Ἐμέτης ἐπίσκοπος, κατενάπιον ὁμιλήσας Κυρίλλου.  
Ita legendus est ille locus, iudice Cotelerio tom. II. Monum. p. 631. quem conferes.

Paulus Samosatensis. 426. 436.

Petrus apostolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ σῶμα Ἀποστόλων. 423.

Petrus Alexandrinus, martyr. 423.

Proclus CPolitanus. 405. 415. ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, homilia in quadragesimam, 422. ἐν τῷ  
αἰς τὸ γενέθλιον λόγῳ, καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις. 423. ἐν πελχεριανῶς μετὰ τὸ γενέ-  
θλιον. 435.

Seuerianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῷ δ' περὶ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῷ περὶ ἐνώσεως. id.

Seueriani, οἱ ἀπὸ Σευήρης. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ τῆ Σευήρης αἵρεσις. 410.

Simeonis stylitae epistola. 437. Simeon, Baradatus et Iacobus a probitate et concordiae stu-  
dio laudantur 408. et 419.

Synodus Nicaena, πίσις ἣν οἱ τῇ ἁγίοι πατέρες ἐξέθεντο. 428. 436.

Chalcedonenfis. 402. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436.  
437.

\* Ἀ κατὰ Νεστορίου Κυρίλλος ἐν Ἐφέσῳ διεπράξατο. 428. κατὰ τὴν ἱερὰν τρίτην σύν-  
οδον παρήγαγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίου. 435.

CPolitana. 404. τὴν τῶν ἐν' συνόδον ἐδ' εἰ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς εἰδέναι  
ἠθέλησαν. 436.

Ephesina ληστρική. 419.

Theopaschitae monachi quidam orientales. 429. eorum epistola, quam Ephraemius Antio-  
chenus confutavit. 436.

Valentinus. 423. 436.

CCXXX. Eulogii patriarchae Alex. \*) (cuius aduersus Nouatum cod. CLXXXII.  
CCVIII. CCLXXX. et alia scripta CCXV. seqq.) τεῦχος [P] τρίτον, volumen tertium,  
similiter vt superiora deperditum et in libros distinctum undecim, quorum primus continebat  
apolo-

w) Conf. supra, vol. IX. p. 646. et saepius in hoc vol. X. Harl.

apologiam pro litteris synodicis ad episcopum Rom. (Gregorium M. \*) missis, in quibus reprehendebatur, quod nec quatuor concilia oecumenica, nec Leonis Rom. epistolam nominatenus probassent, nec anathema dixissent Eutychi, Dioscoro ac Seuero, *secundus* expositionem fidei, *tertius*, *quartus* et *quintus* apologiam pro synodo Chalcedonenſi et Cyrillo Alex. aduersus calumnias haereticorum, *sextus* aduersus eos qui putant humanis siue philosophicis conceptionibus veram theologiam christianam posse subiici, *πρὸς τὰς εἰσφεύγουσας ἀνθρώπιναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν ὑποβάλλειν θεολογίαν*. *septimus* ad Domitianum Melitenes (Armeniae) episcopum, quod recte dicatur *μία φύσις τῆς λόγῃ σεσαρκωμένη*. \*) *Octauus* ad Christophorum quemdam de locis quibusdam S. scripturae solutiones, et ἐν τῷ θ' σημείῳ in nono capite, vitae monasticae encomium. *Nonus* parænesis ad eos, qui ab ecclesia discesserunt, ipsi inter se in varias iterum partes misere diuisi. *Decimus* aduersus *Agnoëtas* monachos, quod scriptum laudatur a Gregorio magno in epistola ad Eulogium Alex. a. C. 600. exarata lib. VIII. 42. *Undecimus* denique, gesta synodi anno septimo Mauricii, (ita legendum pro Marciano,) Christi 588. habitae aduersus *Samaritanos Dositheanos*, \*) Dosithenum siue Dositheum quemdam, Sinchonis magi aequalem, (non, ut alii Samaritani, Iosnam, nec IESVM nostrum,) pro magno illo propheta per Moyſen Deut. XVIII. 15. praedicto habentes, et resurrectionem mortuorum inficientes, quam ex Moſaica scriptis Eulogius confirmauit.

*Indiculus scriptorum et haereticorum, ab Eulogio in his libris memoratorum.*

Ad paginas editionis graecae Photii Hoefschelianae.

*Agnoëtae*, contra quos scribit Eulogius. 464. seq.

Ambrosius ὁ θαυμαστός ἐν τῷ περὶ ἐνανθρώπησεως τετάρτῳ λόγῳ. 444. 452. ad Albinum. 445.

Amphilochius Sides episc. 463.

Apollinarius ἀντ. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. τὰ Ἀπολλινάριε νοῦντες. 451. νοῦντες. 552. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 447.

Arius. 448. ἡ τῶν Ἀρειανῶν μανία. 466.

Athanasius. 438. 449. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 445.

[P] Baradarius. 463.

Basilius M. 449. 457. a Seuarianis perstringitur ἡ τῶν Καππαδικῶν κακιοτομία καὶ Ἀθανασίῃ ἡ οἴησις. 448. Basilium ἐν τῇ πρὸς τὸν Ανόμοιον ἀγῶνι (libris contra Eunomium) 457.

Christophorus, ad quem scribit Eulogius, ὁσιώτατον eum adpellans. 461.

Cyrillus Alex. 438. 444. 445. 446. 459. 463. 466. Ὁ διδάσκαλος. 446. 447. 457. 458. ὁ θεμιὸς τῆς ἀκριβοῦς ἐρασιῆς. 441. τίς ἐν ἄλλοις μεγαλ. φωνότερος ἢ ἀξιοπιστότερος; 442. πολὺς ἐν διανοίᾳ ὡς τοῖς ζήμασι καὶ τοῖς ὀνόμασιν αἰετὸν νῦν καταπιστύνων, τοῖς δὲ

\*) Huius Gregorii epist. ad Eulogium, libr. VIII. 35. et 42. quibus laudat eum, aduersus Agnoëtas bene scripsisse. Ad eundem Eulogium libr. VII. indic. 1. epist. 29.

g) Conf. Gatacker. Opp. p. 42. G. et 226. A.

x) Adde Lampium in comment. in Iohannem tom. I. p. 748.

δὲ νοήμασι καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα συµμεταφέρειν τε καὶ μεταρµοζόμενος.  
446. ὁ γινώμων τῆς ἀκριβείας. 452. τῆς ἀκριβείας διδάσκαλος. 454.

Epistolae ad Succensum. 439. 446. 447. 449. 450. ad Valerianum, Iconii episc.

431. 449. 452. 453. 462. ad Acacium, Melitenes episc. 442. seq. 452. ad Eulogium.

443. 447. ἐν τῷ Θησαυρῷ. 453.

Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Θησαυρῶν. 446. ἐν διαλόγῳ ὃς ἐπιγράφεται ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

447. ἐν τῷ δευτέρῳ αἰαθεµατισµῷ. 450.

Ἐν τῷ πρὸς βασιλίδας προσφωνητικῷ. 450. ἐν λεγοµένῳ πρώτῳ τόμῳ. 451. ἐν τῇ  
πρὸς σὲ δε \* ἐπιτολῇ. 460. locus corruptus.

Dioscorus. 437. 447. 450. 451.

Domitianus, Melitenes episcopus, ad quem scribit Eulogius. 459. 461.

Dositheus siue Dositheus, a quo Dositheani, contra quos scribit Eulogius. 466. 467. 468.

Eutyches. 437. 438. 439. 440. 448. 451.

Flauiani (CPol.) liberulus Theodosio imp. oblatus 444. 460. lectus in concilio Chalcedonensi.  
451. 460.

Gregorius, Neocaesariensis, ἐν τῷ περὶ τῆς κατὰ μέρος πίστεως. 445.

Gregorius theologus. 447. 457. 466. ἐν τῷ ἀπολογητικῷ. 452. οἱ θεολόγοι. 455.

Gregorii (Nazianzenus et Nyssenus). 448. 449.

Ioannes Antiochenus episc. 441.

Iulio Rom. tributa epistola ad Dionysium suspectae fidei. 445. 448. Eius epistola ad Docium,  
laudata a Cyrillo in synodo Ephesina. 445. 446.

Leo papa. 463. eius epistola 437. 461. perstringitur a Seuerianis τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ κύφος. 448.

Leonis imp. ἐγκύκλια γράµµα· α, quibus Chalcedonensis synodi decreta firmantur. 462.

[P] Manes. 440. 448. Manichaei epistola ad Scythianum. 447.

Μωσαϊκὴ ὁκτάτευχος 466. οἱ οἱ libri Vet. test. in quibus familiam ducunt Moyfis libri.

Nestorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.

Orientalium fides. 442. 444. 452. 453. 454.

Οἱ Θεοφόροι πατέρες. 459. πολλοῖς τῶν πατέρων 457. etc.

Paulus, episcopus Emesenus. 441. 442.

Paulus Samosatenus. 448.

Ὁ Πνευματόμαχος, (Macedonius,) in synodo CPol. condemnatus. 450.

Polemius. Apolinarii discipulus. 447.

Samaritani, contra quos scribit Eulogius. 466. seq.

Seuerus. 437. 444. 460. 463. εἰ ἀπὸ Σευήρης. 447. seq. πρὸς τὸν γραμματικὸν Σέργιον  
γράφων. 464. ὁ καινὸς νομοθέτης. 457. τῆς Σευήρης διασποράς. 462.

Simeon stylites. 463. ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ σύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκκῆνον βίβιν διανυσάμενος.

Simon magus. 466.

Synodi Alexandrinae πίσις ἔγγραφοs, missa a Cyrillo ad Nestorium ante synodum Ephesin. 450.

Synodus Chalcedonensis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. sub Marciano et Leone (Thrace)  
impp. 463.

CPolitana 447. 450.

Ccccc 2

Synodus

Synodus Nicaena. 448. 450. 457.

Theodoretus sanctis viris adnumeratur 462.

Ὁ Θεολόγος. (Ioannes euangelista.) 459.

Timotheus haereticus. 463.

Theodorus Mopsuestenus. 451. 452.

Valentinus haereticus. 448. Eius verba: τῶν γαλιλαίων ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχέομεν γέλωτα· ἡμεῖς γὰρ τὴν ὁρατὴν καὶ ἀοράτην μίαν εἶναι τὴν φύσιν φαμέν. 446.

CCXXXI. SOPHRONII patriarchae Hierosolymitanī <sup>aa</sup>) (a. C. 638. defuncti) *synodica* missa ad *Honorium*, qui episcopus romanus fuit ab a. 626. ad 638. [Reliqua, quae Fabr. olim h. l. scripserat, in noua hac edit. supra in vol. IX. p. 166. sq. vbi de Sophronii scriptis agit, iam adtuli. *Harl.*]

[P] In eodem volumine cum Sophronii *synodica*, Photius ait, se euoluisse *χρήσεις* siue *dicta sanctorum patrum*, qui vel ante vel post Chalcedonensem synodum vel circa idem tempus florere, duas in Christo voluntates et duplicem operationem docentium. Collectio similis, diuersa tamen legitur inter opera S. Maximi confessoris, tom. II. pag. 154. seq. Patrum nomina apud Photium sunt:

Ambrosius Mediol. ὁ τῆς ἐνδέα παρρησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.

Anastasius episcopus Antiochenus.

Athanasius Alex. ὁ πολύαθλος.

[P] Basilii magni, τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος.

Chalcedonensis synodus.

Constantinus quaestor in libro contra Theodosium acephalum.

Cyrillus Alex. ὁ νικηφόρος.

Diadochus Photices (in Epiro) episc.

Dionysius areopag. ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶσσαν, πλεον δε τὴν θεωρίαν, ὁ μαθητὴς Παύλου καὶ τῷ Χριστῷ μάρτυς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπίσκοπος.

Ephraemus episc. Antiochenus et Eulogius Alex. qui multis scriptis Acephalos oppugnarunt.

Gennadius CPol.

Gregorius Naz. ὁ τῆς θεολογίας μυσαγωγός.

Gregorius Nyssenus, ποταμός τῶν λόγων.

Heraclianus Chalcedonensis episc. qui scripsit contra Manichaeos.

Ioannes CPol. ὁ χρυσὸς τὴν γλῶσσαν.

Ioannes Cappadox, episcopus CPol. ἀνὴρ ἀρετῆς οἰκητήριον.

Ioannes, Scythopolitanus episc. qui pro synodo Chalcedonensi egregie pugnavit. Idem, ut videtur, de quo cod. XCV.

Iustinus martyr, ὁ μαρτυρικοῖς αἵμασι βεβαιώσας τὸν φιλόσοφον.

Iustinianus imp. in epistola ad Zoilum patriarcham Alex.

Leo Romanus episc.

Leontius

aa) V. *Keinesii* varr. lect. p. 458.

Leontius monachus.

Petrus, Myrorum siue Myrensis (in Lycia) episcopus.

Seuerianus, Gabalorum (in Syria) episcopus.

Simeon monachus et presbyter in epistola ad Iustinianum imp. contra Nestorianos et Euty-  
chianos.

Theodotus, episcopus Ancyranus (in Galatia.)

Theophilus calligraphus in libris contra Seuerum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tritheitae et Eutychiani saeculo sexto, vt videtur, clari, liber pridem deperditus de patrum repugnantibus sententiis circa capita varii theologici argumenti duo et quinquaginta <sup>bb</sup>). In excerptis Photianis e Gobaro citantur:

Alexander, Hierapolitanus episcopus et martyr, ad Origenem scribens eumque vehementer laudans. p. 477.

Athanasius ab Arianismi criminatione defendit Dionysium Alex. p. 476. 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.

Attici et Cyrilli Alex. de Ioanne Chryostomo sententia. p. 477.

Basilii Caesariensis. p. 476.

[P] Clemens ὁ τρωματεύς et πῶλος ἄλλος τῶν θεοφόρων πατέρων ὁμιλος, multi alii diuini patres epistolam ad Hebraeos ceteris Pauli adnumerant, et a Clemente romano versum ex Hebraico tradunt. p. 477. Nicolaitarum haeresin agnoscit, Nicolaum innocentem existimat. ibid.

Cyrillus Alex. p. 475. 476.

Dionysius Alex. p. 476. contra Sabellium pugnans visus ad Arianos inclinare, licet Ario ne-  
tquam consenserit, vt ab Athanasio etiam demonstratum. id. eius ad Origenem episto-  
lae, quibus plurimum ei tribuit. p. 477.

Epiphanius de Nicolao diacono. p. 477. Origeni iniquior. ibid.

Eusebius Pamphili, Nicolaitarum agnoscit haeresin. p. 477. Epistolam ad Hebraeos ceteris Pauli accenset. 477.

Eustathius Antiochenus. p. 475.

Gregorius Nyssenus περὶ ἀποκαταστάσεως. p. 476. de Montanistis. p. 477. bene sentit de Origen. 477.

Gregorius Nazianzenus in epistolis φιλάρετον adpellat Origenem. p. 477.

Hegeippus libro quinto τῶν ὑπομνημάτων. 472.

Hippolytus et Irenaeus epistolam ad Hebraeos non putarunt esse Pauli. p. 477. de Monta-  
nistis scripsit, (in opere aduersus haereses,) ibid. de Nicolao diacono. ibid.

Ignatius ὁ θεοφόρος, Nicolaitarum agnoscens haeresin. p. 477.

Ioannes Chryostomus, episcopus CPOL. Vide in Attico, Isidoro et Theophilo.

Irenaeus. p. 474. 476. 477.

Ccccc 3

Isidori

bb) Plura de eo, eiusque doctrina atque in-  
genio scripsit Chr. Guil. Franc. Walch in histo-  
ria haeresium, germanice scripta, tom. VIII. p. 883. sqq. Harl.

Isidori Pelusiotae sententia de Theophilo et Cyrillo Alexandrinis et de Ioanne Chrysostomo. p. 477. Origenianismi a Seuerio postulatur. *ibid.*

Iustinus martyr Platonium argumentum oppugnans. p. 475.

De Origene variae patrum sententiae. p. 477.

Papias Hierapoleos episc. et martyr. p. 476.

Seuerianus Gabalorum episcopus. p. 474.

Seuerus. p. 475. 476. Isidoro Pelusiotae notam Origenianismi voluit impingere. p. 477.

Theodoretus Cyri episc. p. 477.

Theognostus ab Athanasio laudatus. p. 477.

Theophili Alex. et aliorum synodus contra Ioannem Chrysostonium. p. 477. Theophilus iste Origeni iniquior. *ibid.*

[P] Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra Manichaeos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. S. Germani, qui (ex Cyzici metropolita) patriarcha CPol. fuit ab a. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνὸδευτος, retributorius"), (pro criminationibus Gregorio Nysseno impactis,) et incorruptus, (a corruptionibus, quibus scripta Nysseni interpolata esse ab haereticis arguit,) siue *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni*, praecipue dialogo ad Macrinam sororem, *Catechetico* et *de vita perfecta*, quod ab erroribus *Origenis* innumera sint: quo de argumento confer etiam, si placet, *Allatu* librum de purgatorio p. 171. sq. 177. 945. *Petr. Arcudium* contra Barlaamum de purgatorio, p. 116. 122. seq. et *Papebrochium* in actis Sanctorum Maii tom. III. 161. At liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex S. Methodii, episcopi et martyris, (de quo lib. V. cap. i. p. 255. seq. [vol. VII. p. 260. sqq. n. ed.] dicere me memini,) dialogo pridem deperdito περὶ ἀναστάσεως de resurrectione, aduersus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. et alia ex eo fragmenta seruata ab Epiphanio haeresi LXIV. quae est Origenianorum, et a Ioanne Damasceno in parallelis sacris atque oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485 pro Ἀλαόφων recte alius codex habet Ἀγλαόφων inducuntur enim Methodius et Auxentius colloquentes siue disputantes cum Origenianarum partium defensoribus, Proclo et Aglaophonte. Citatur a Methodio praeter Iosephum Iudaeum p. 492. Iustianus martyr, p. 488. Ἰουστίνος ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ ὅτε τῷ χρόνῳ πρόβῳ ὢν τῶν Ἀποστόλων, ὅτε τῇ ἀρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν τὸ ἀποθνήσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει· καὶ ἀποθνήσκον μὲν σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν ἐξανῶν. Qui locus haud dubie repetitus est ex Iustini libro, quem hodie desideramus, de resurrectione, vt Gratio iam tom. II. spicileg. p. 193. obseruatum.

CCXXXV. Excerpta ex eiusdem Methodii libro itidem pridem deperdito περὶ τῶν γεννητῶν, de creatis, quod in tempore illa Deus, et non ab aeterno condiderit, aduersus eundem Origenem, quem Centaurum adpellat, atque μαργαρίτας τῶ ζενῶνος, hoc est diuinae ecclesiae christianae dogmata ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI.

cc) Sic Iulianus apologiae suae titulum fecit *retributionem*. Vide *Trithemium* de scriptor. eccles. cap. 502.

CCXXXVI. Excerpta ex alio eiusdem *Methodii* libro *περί αὐτεξεύσεως καὶ πόθεν τὰ κακὰ*, de libero arbitrio et unde mala, aduersus Valentinianos et Origenem. Hic quoque *Methodii* liber lucem integer haecenus [P] non vidit; fortasse tamen adhuc alicubi delitescit MS. quum eius editionem olim promiserit Allatius, nisi illa tantum ampliora fragmenta intellexit, quae a Combesio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex eiusdem *METHODII* dialogo *περί ἀγνείας*, de castitate, siue conuiuio virginum, quod editum graece et triplici latina versione donatum exstat a triumviris doctissimis, Allatio, Possino et Combesio, vt dixi volum. V. huius bibl. p. 255. [vol. VII. p. 263. seq. nr. 2. nou. edit.] Allatii diatribam de *Methodiis* et *Methodiorum* scriptis vna cum notis eiusdem Allatii et Henr. Valesii ad conuiuium virginum, quia raro obuia erant illius exempla, recudi curauit in spicilegio patrum tertii seculi, quod tomo posteriori operum S. Hippolyti subiunxi. Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex IOSEPHI *ἀρχαιολογία* siue antiquitatum Iudaicarum libris <sup>dd)</sup>, de quibus iam fecerat mentionem cod. LXXVI. Proxime praela Sheldoniana Oxoniae euasit atque eiuditorum iam manibus excipitur pulcherrima et adcurato expolita studio editio insignis huius scriptoris, curante *Ioanne Hudsono*, de qua verius dicere liceat, quam, quum editionem graecam Iosephi Frobenianam et Turnebianam Philonis euoluisset vir optimus Michael Neander, scripsit in praefatione theologiae Bernhardi et Tauleri praefixa: *Iosephi et Philonis Iudaeorum graeca luculentissima et eloquentissima scripta adeo pulcris typis et characteribus in Gallia et Germania excusa, vt si angelis tales litterae pingendae essent, non sint picturi et effecturi pulchiores.* Quamquam vero typorum character tam est splendidus elegantissimusque, tamen maius huic nouae editioni decus ab Hudsoni ingenio et industria accessit. [De Hudsonii et recent. edd. v. supra in vol. V. p. 43. sqq. et de Archologia Iosephi ib. p. 5. seq. Add. *Lambec.* VIII. p. 10-86. *Harl.*]

CCCXXXIX. Excerpta de caractere ac generibus carminum et de celebrioribus poetis ex *Procli* philosophi libris duobus <sup>ee)</sup> *χρησμοθείας γραμματικῆς* siue *electorum grammaticorum*, quos hodie desideramus <sup>ff)</sup>. Haec ipsa excerpta primus graece cum versione sua et suis ac *Petri Ioannis Nunniesii*, Valentini, scholiis in Hispania separatim vulgauit, et Antonio Augustino Tarraconensi archiepiscopo dedicauit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, magistri sui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recensuit, additisque castigationibus suis cum Schotti versione vulgauit ad calcem syntaxeos Apollonii grammatici,

<sup>dd)</sup> Hic fidem Photii adculat *Casaubon.* aduersus Baronium p. 32. sq.

<sup>ee)</sup> Apud Suidam libri tres, et initio apud Photium libri quatuor numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta adferre se, testatur Photius. Vide, quae notauimus volum. VIII. huius bibl. pag. 521. seq. [vol. IX. pag. 417. sq. n. ed. vbi plura adieci. *Harl.*]

<sup>ff)</sup> Conf. *Reinesii* varr. lectt. pag. 429. et 474. — De argumento cycli epici, quod ex Proclo exponit Photius, v. *Casaub.* ad Athen. VII. cap. 3. p. 478. sqq. et *Salmas.* ad Plin. p. 594. sq. et 597. de Cyclicorum quoque auctore quaedam hic traduntur p. 341. v. *Casaubon.* ad Athenaeum p. 582.



matici, Francof. [P] apud Andreae Wecheli hæredes 1590. 4. et Hanou. 1615. 4. Titulus etiam Schotti et Nunnelii promittit scholia, quas in libro ipso non reperio.

*Index scriptorum, in Procli chrestomathia laudatorum. Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.*

- Antimachus, epicus poeta. p. 340.  
 Archilochus Parius, iambicorum poetarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.  
 Arion, Methymnaeus poeta et citharoedus, primus dithyrambi auctor et cyclii chori ductor, teste Aristotele. p. 344.  
 Aristoteles. p. 344.  
 Callimachus, Batti F. Cyrenaëus, poeta elegiacus. p. 341.  
 Callinus, Ephesius poeta elegiacus. p. 341.  
 Chrysothemis Cretensis, qui primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.  
 Κωμαῖδες a comicis perstringi, ut λαμβίξεν conuiciari iambis. p. 342.  
 Curetes inuētores ὑπορχήματος, siue carminis cum saltatione decantati. p. 345.  
 Cycli epici argumentum. p. 340. seq.  
 Demosthenes orator κατ' ἐξοχήν. p. 340.  
 Hegesias Salaminus, a quibusdam habitus auctor poematis, Κυπρία. p. 341.  
 Hesiodus. p. 340.  
 Hipponax Ephesius, iamborum poeta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.  
 Homerus poeta κατ' ἐξοχήν. p. 340. a quibusdam habitus auctor poematis Κυπρία, quod genero suo Stasino publicandum tradiderit. p. 341.  
 Hymenæus, Terpsichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus. id.  
 Iambe Thressa iambici carminis inuentrix. p. 342.  
 Mimnermus Colophonius, poeta elegiacus. p. 341.  
 Oracula. p. 347. 349.  
 Panyasis, epicus poeta. p. 340.  
 Philetas Cous, Telephi F. poeta elegiacus. p. 341.  
 Phemonoe, Apollinis προφήτις, quae hexametris consuevit reddere oracula, ἔπος reperit. p. 340.  
 Phrynus Mytilenæus. p. 344.  
 Pindarus dithyrambum testatur repertum Corinthi. p. 344.  
 Pisander, epicus poeta. p. 340.  
 Pyrrhus, Achillis F. a quo genus saltationis Pyrrhichium. p. 345.  
 Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, iamborum poeta. p. 342. Ananiae (leg. Amyntae) Macedonis clarus temporibus. id.  
 [P] Stasinus Cyprius, Homeri gener, a quibusdam habitus auctor poematis Κυπρία. p. 341.  
 Terpander. p. 344.  
 Timotheus, dithyramborum poeta. p. 344.

CCXL. Excerpta ex IOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, quem Sergii patriarchae CPol. suafu scripsit, illique dedicauit. Fuit Sergius patriarcha ab a. C. 610. ad 639. De commentario illo iam mentionem fecit Photius cod. XLIII. idemque est quem graece et latine editum habemus, vt dixi supra p. 360. seq. [cap. 32. §. III.]

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii philosophi, qui itidem exstant, et quorum iam supra cod. XLIV. fecerat mentionem. *Μυθογράφον* Philostratum vocat Photius p. 533. Vid. *Reines.* varr. lectt. p. 241. seq. Locum quemdam emendat *Bochart.* in Hieroz. II. p. 811. in. et p. 704. de *περδάλις*.

CCXLII. Excerpta ex *Damascii* Damasceni libro de vita magistri sui *Isidori* philosophi, de quo iam dictum cod. CLXXXI. et quem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo praeter Photium Suidas nobis seruarit<sup>88</sup>). De Damascio ipso dictum ad cod. CXXX.

*Index philosophorum ac sophistarum, aliorumque virorum clarorum, quorum in excerptis e Damascio mentio.*

Ad paginas editionis graecae Photii Hoeschelianae.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος in monte ἀργαριζῶ (*Garizim*) Διὸς ὑψίστου ἀγιάτατον ἱερὸν καθιερωσάμενος. 562.

Aedesia, Hermiae vxor. 555.

Aegyptiorum ἱερογλυφικὰ γράμματα. 557. theologia de Sothi. 554. 558. <sup>hh</sup>)

Agapius, rhetor et grammaticus, CPoli et Alexandriae. 572. seq. conf. Suid. I. p. 22.

Ammonius Hermiae F. 554. Aristotelem maxime sequutus, φιλοπονώτατος. 555. πλείεστος ἀφῆλσε τῶν πρόποτε γεγεννημένων ἐξηγητῶν. ibid. in geometria et astronomia praestantior plerisque aliis, etiam vetustioribus. ibid.

Ammonius siue Ammonianus criticus. 552. alius Ammonius, de quo p. 572. ὁμολογίας τίθεσσι πρὸς τὸν ἐπισκοπῆντα τὴν κρατέσαν δόξαν γευμάια παντοδαπῶν βιβλίων.

Anato-

gg) Suidae lacinias, puto, intellexisse *Henr. Valesium*, quando in notis ad Socrat. VII. 15. p. 86. promisit, se vitam Isidori duplo auctiorem editurum aliquando. Certe, quae ibi de Hypatia adfert, ex Suida repetita sunt, non ex amplioribus ineditis excerpta. — Suidam integram Isidori vitam habuisse, *Kusterus* ad Suidam I. p. 17. ex eo conicit, quod varia, quae apud Photium non leguntur, ex ea adfert. Excerpta illa Photii confer cun Suida tom. II. pag. 67. sq. et *Kusterus* diligenter indicare solet, quae in Suida ex Damasciana illa Isidori vita leguntur. conf. p. 75. et 80. b. et 169. vbi idem de excerptis pluri-

bus, quam Photii illa, tradit: ib. II. pag. 20. et 54. 67. b. 68. a. — Add. *Reines.* varr. lectt. pag. 430-434. et p. 638. de βακτυλίοις ibi commemoratis. Locum de Hierocle ap. Photium illustrat *Pearson.* praef. ad Hieroclem, p. 23. Quae de nomine Bet. v. *Salmas.* ad Plin. p. 867. a. fin.

hh) Quae ibi habentur de Olympo, Generosae fratre, ea exstant etiam ap. Suidam II. p. 681. — quae de Vlpiano, ibid. p. 738. et v. *Μισοπράγμων* quae de Horapolline, ibid. p. 760. — de cibo ἀδρύνη et doricum modum habente, Suid. I. p. 74. b.

Vol. X.

Ddd dd

Anatolius. 565.

Anthusa ex Aegis Ciliciae, inuentrix diuinationis e nubibus, temporibus Leonis imp. 554.

Archiadas Hegiae F. 568.

Aristoteles. 549. 550. 555.

[P] Armerichus Asperis F. 572. ambo a Leone imper. interfecti. 554.

Asclepiades. 557. 558.

Asclepiodotus. 571. Isidori praeceptor. 559. Procli discipulus. 561. Aphrodisiensis domo. 559.

561. patria Alexandrinus. 559. gener magni Asclepiodoti. 563. eius os, *οἰκητήριον τῶν*

*χαρίτων*. id. plura de illo 560. 561. 562. in medicis discipulus Iacobi. 560.

Athanasius, Iuliani tempore episcopus christianus, *ἐπισκοπῶν τὴν κρατῆσαν δόξαν*. 564.

Brachmanae ad Seuerum venientes. 553.

Brachmanum genera. Ibid. precibus umbres eliciunt, auerruncant famem, pestilentiam etc. ibid. seq.

Chaldaica philosophia. 560.

Chrysippus. 550.

Damascius Damascenus, de se. 566. 572. iussus scribere *τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων πραττόμενα*.

550. Theodorico imperitante. 553.

Damiane, Iacobi medici vxor. 560.

Demosthenes. Infra, in Sallustio.

Dionysus Lycurgum et Arabas vino debellans. 566.

Dorus philosophus, Damascii aequalis. 561.

Emesion. 565.

Epidaurius. 548.

Eunoius. 556. Rhetor *σοβῶν ἐν λόγῳ*, turgidus. id.

Eupithius, *Εὐπειθίας*. 568.

Eusebius Emesenus. 566. 567.

Firinus. 571.

Galenus. 571.

Genfericus *Γεζέρικος*, Carthaginienfium rex. 557.

Gessius medicus. 573. (idem, de quo supra in hoc volumine p. 356.) [c. 33. §. 7. i.]

Gregorius Hermiae frater. 555.

Hegias. 568.

Heliodorus, Hermiae F. Ammonii frater. 554.

Heraiscus philosophus. 558. adde Suidam in *Διαγνώμων* et *Ἡραίσκος*.

Hermias, Ammonii et Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor Syriani, Procli condiscipulus. id. vxor Hermiae, Aedesia. 555. filius praecocis ingenii. ibid.

Herodes sophista. 556. imago Veneris, ab eo consecrata. ibid.

Hierax Alexandrinus, Ammonii aequalis. 555.

Hierias, Plutarchi Atheniensis F. 556.

[P] Hierocles. 550. *ὁ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατριβὰς ὑψηλοφροσύνη καὶ μεγαληγορία κομήσας* etc. 551. eius duo diuersi commentarii in Platonis Gorgiam. id.

Hilarinus philos. 570.

Hippocra-

Hippocrates. 560.

Hypatia γεωμετρικὴ perita geometriac. 563.

Jacobus medicus, medici F. Alexandrinus. 559. eius vxor Damiane. 560. Proclo aegrotanti commendat λάχανα. 560. Confer Rom. XIV. 2. et Petrum Possinum ad Nili epist. CXXXVI.

Iamblichus. 549. 562.

Illus. 558. 564. 572.

Ioannes. 565.

Isidori Alexandrini, (cuius vitam Damascius scripsit, hymni. 552. vxor Domna, filius Proclus, diuersus a philosopho, et iunior. 573. Isidoro a Marino persuasum, vt διαδοχῆς ψήφισμα in se susceperet, ἐπ' ἀξιώματι μᾶλλον ἢ πράγματι τῆς πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. 568.

Iulianus imp. 564. 572.

Lacharis rhetoris συγγράμματα, quae auctorem testantur ἄνδρα ἱερὸν καὶ περὶ τὰ θεῶα βακχεύοντα μεγαλοπρεπῶς. 556.

Leontius. 550. 558.

Lucius Byzantinus hostis Christianorum. 572.

Marcellinus Dalmatiae dominus, αὐτοδέσποτος ἡγεμὼν. 557.

Marinus, Procli successor, Isidorum Aristotelis philosophiam docuit. 550. eique persuasit, vt scholae Atheniensis διαδοχὴν susceperet. 568. πολύστιχος eius commentarius in Philebum Platonis, flammis datus ab auctore, quum is ab Isidoro intellexisset ἱκανὰ εἶναι τὰ διδασκάλου, sufficere iam, quae magister illius Proclus in Philebum scripsisset. ibid. in Parmenidem. 571. Patria eius Neapolis Palaestinae. 562. Samaritanorum sacris desertis, ethnicismum amplexus pauca scripsit, non adeo magnum eius ingenium testantia. id. infirmus corpore. 563. Athenis Epidaurum concessit. 571.

Marfus. 572.

Maximinus. 567.

Metrophanes sophista, Lacharis ἑκγονος siue filius. 556.

Nomus Damascenus. 557.

Ὁρεφικὴ καὶ χαλδαϊκὴ ὑψηλότερα σοφία, 560.

Pamprepius Aegyptius, grammaticus Athenis. 558. 563. seq. 571.

Patricius. 561.

[P] Petrus, praefectus. 564.

Pindarus. 549.

Plato. 549. 558. 560. 562. admodum re tenui et pauper fuit. 563.

Platonicae scholae successioni, περὶ τῇ Πλάτωνος χρυσῇ τῷ ὄντι σεραῖ metuens Proclus. 563. eius reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.

Plutarchus. 562. Chaeronensis, citatur. 553. (locus, vt videtur, petitus ex vita Tiberii imper.)

Plutarchus Atheniensis. Supra in Hierio.

Poëtarum fabulae de aurea Saturni aetate etc. 548. versus 548.

Porphyrus. 549. infra in Theodoro Asinaco.

Ddd dd

Proclus

Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. eius commentarius in Philebum, supra in Marino. in Parmenidem. 571. Syriani discipulus. 554. praeceptor Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Isidoro: ἀφίκετο μὲν Ἀθήνας τότε τῷ Πρέκλῳ ἐπιταφίσαν τὴν θυμιατρίδα Φέρων, conferendus *Lambertius VII.* p. 404. seq.

Proclus iunior, Isidori F. 573.

Ptolemaeus, ὁ ἀριστος ἡγεμὼν τῆς ἀεροθεάμονος ἐπισήμης. 562.

Pythagoras. 549.

Pytheus Car. 562.

Quirinus, Κυρῖνος. 556. (al. Δωρῖνος)

Sallustius cynicus. 556. 570. physiognomon. 557. Rhetor, qui omnes Demosthenis orationes civiles memoriae mandavit. 570.

Sapientis dictum, πολυτελέστατον δαπάνημα ὁ χρόνος. 567. ἐν βυθῷ πεπευμένη ἱερὰ ἀλήθεια. 569.

Seuerianus. 563. Damascenus. 574.

Seuerus Romanus, (male de imperatore, qui p. 565. Bosira Arabiae condidisse traditur, Schortus accipit,) 546. Consul sub Anthemio. 553. 558. ἀνὴρ πατρίκιος. 568. eiusdem mentio 554.

Soranus Mallotes Cilix, medicus antiquus. 560.

Stoici συμπεριφορά, siue obsequium. 564.

Superianus, τοφίστα Athenis. 556.

Syrianus. 549. eius discipuli Hermias et Proclus, 554.

Syrianus iunior. 569.

Theagenes philosophus. 563.

Theo in poëtis et oratoribus versatissimus. 553. (idem, a quo rhetoricam didicisse Damascium, tradit Photius cod. CLXXXI.)

Theodorus Asinaeus sub Porphyrio αὐξόμενος κατὰ πῆχυν, cubitalibus auctus profectibus. 563.

[P] Theodosius imp. a scelere percussoris Lucii liberatus mirifice. 572.

Theosebius Hieroclis auditor. 551. per deum Hebraeorum expellens daemonium, ibid. Multa ex Epicteti scholiis mutuatus. 552.

Eius annulus castitatis pignus, σωφροσύνης δακτύλιον. 552. 574.

Vranus Syrus, Caesareae Palæstinae princeps. 557.

Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.

Zenodotus philosophus Proclo dilectus. 563.

Fabula de Aesculapio siue Esmuno Sadyci filio, Dioscurorum siue Cabirom fratres, amato ab Astronoë matre deum, dea Phoenissa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* sophistae μελέταις siue declamationibus, de quibus supra cod. CLXV. [vbi vide a me adscripta,] edita primum graecae separatim. vna cum Polyno-

Polemonis nonnullis et fragmento Diodori Siculi, de Cleonide et Aristomene") ab Henrico Stephano Paris. 1567. 4. Declamationes ipsae maximam partem deperditae, pars in bibliothecis adhuc inedita delitescit, [edita vero a Werasdorf.] vt dixi lib. IV. cap. 30. [cap. 32. vol. VI. 56. sqq. et p. 61. sqq.] vbi etiam singularum titulos, e quibus excerpta dat Photius, accurate adnotatos reperies. Conf. Reines. varr. lectt. p. 451-454. Olear. ad Philostrat. p. 822. a. et 896.

CCXLIV. Excerpta ex Diodori Siculi libris deperditis, 31. 32. 33. 36. 37. 38. et 40. quorum partem H. Stephanus graece vulgauerat, latineque verterat in sua Diodori editione graeca, Paris. 1559. fol. Integra, vt apud Photium leguntur, vertit Laurentius Rhodomanus, cum cuius interpretatione exstant in Diodori editione graecolatina Wecheliana p. 892. seq. Schotrus aliam versionem suam, non Rhodomanni in Photio repraesentat. [Conf. supra, vol. IV. c. 30. p. 361. sqq. et de editt. pag. 367. sqq. et p. 371. sq. — Haec Photii excerpta sunt Vindobon. in cod. CXXV. 7. v. Lambec. comment. VII. p. 482. sq. ed. Köll. H.] v. Gatack. opp. p. 87. G. Prae ceteris Photii excerptis notatu digna sunt, quae de Mose et Iudaeorum populo, ex Hecataeo Milesio Diodorus libro XL. scripserat.

CCXLV. Excerpta ex PLVTARCHI vitis parallelis, Dionis et Bruti, Demosthenis et Ciceronis, Phocionis et Catonis minoris, Alexandri et Caesaris, Eumenis et Sertorii, Demetrii et Antonii, Pyrrhi et Marii, Arati et Artaxerxis, Agidis et Titi, quae omnes hodie exstant, vt dixi lib. IV. cap. 11. [cap. 13. in vol. V. p. 173. sqq. n. edit.]

CCXLVI. Excerpta ex ARISTIDIS rhetoris Panathenaico, siue Oratione de laude Athenarum, quae exstat, vt dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. seq. [cap. 32. pag. 18. sq. vol. VI. nou. ed.]

[P] CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex eiusdem ARISTIDIS orationibus quatuor Platonis, quae itidem exstant et actate tulerunt. vide ibid. p. 386. [p. 25. nou. ed.]

CCXLIX. Excerpta ex Anonymo de vita Pythagorae. Liber ipse Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum versione sua Lucas Holstenius subiecit vitae Pythagorae, scriptae a Porphyrio, Rom. 1630. 8. et recusae Cantabrig. 1655. 8. Cum eadem versione subiiciuntur etiam Iamblichus et Porphyrio de Pythagorae vita editis a Ludolpho Küstlero, Amst. 1711. 4. Conf. Küster. ad Suidam II. p. 21. et p. 750. ac tom. I. p. 43. a.

CCL. Excerpta ex libro primo et quinto operis deperditi, quod Agatharchides περί τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, de mari rubro siue Arabico sinu et variis circa illius viciniam mirabilibus elucubrauerat, legeruntque olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De voc. Φοινικίων

Ddd dd 3

κικων

ii) Hoc fragmentum sine nomine editum ab H. Stephano, Is. Vossius in codice Florentino reperit tributum Diodoro Siculo, sub cuius nomine graece et latine cum Ioannis Boiuii versione prodit in Memoriis gallice editis academiae litterarum elegantiorum Paris. 1717. 4. Amst. 1718. 12. tomo secundo.

πικῶν v. *Reines.* varr. lectt. p. 148. Nonnulla p. 723. in Hoescheliana edit. quae Stephaniana non habet, ex alio auctore esse, putat *Iungermann.* in ep. ad Salmas. tom. IV. Sylloges *Burmamn.* pag. 485. *Fabr.* [De loco quodam in hoc codice v. cel. *St. Croix* in Exam. criti. que des *Hilloriens d' Alex.* ed. II. p. 48. add. p. 59. *Harl.*] De Agatharchidis scriptis iam dictum codice CCXIII. Haec vero de mari rubro excerpta graece primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excerptis e *Ctesia* et *Memnone*, quibus *Appiani Iberica* et *Hannibolica* subiecit, 1557. 1594. 8. Sed cum latina *Laurentii Rhodomanni* versione et notis *J. Hudsoni* recusa sunt in tomo primo Geographorum graecorum minorum ab eodem viro clarissimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni versio, quam seruauit etiam *Schottus*, lucem viderat separatim *Helmst.* 1594. 8. prödierunt et eadem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli versione Oxon. 1597. 8. [v. supra, vol. III. p. 32. sq.]

Post excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hoeschelii editione graeca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, quorum in latina Schotti nullum deprehenditur vestigium: Ἀρρίανῃ σύγγραμμα. Ὅτι Ἀρρίανος περὶ κομητῶν φύσεως τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον γράψας, πολλοῖς ἀγωνίσμασι περᾶται δεικνύων, ὅτι μηδὲν μήτε τῶν ἀγαθῶν μήτε τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. *Arriani liber.* *Arrianus* de cometarum natura et constitutione atque adparentiis librum scripsit, quo multis argumentis conatur demonstrare, quod nihil neque boni neque mali, quando adparent, portendant. Hic est *Arrianus* ille, quem de meteoris scripsisse testatur *Io. Philoponus* in lib. I. meteor. p. 79. Ἀρρίανος δὲ ἐν τῷ περὶ μετεώρων φησὶν, ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται ἕκαστοι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον τῆ μεγίστης τῆς γῆς κύκλου. Illud vero argumentum, quod cometae malorum nuncii non sint, nostra memoria omnibus ingenii et doctrinae viribus tuendum et illustrandum in se suscepit scriptis gallice editis <sup>kk)</sup> *Petrus Bauius.* Diserte quoque et eleganter pro eodem disputauit, *Ioannes Georgius Grauius*, oratione IV.

[P] CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro περὶ προνοίας, de prouidentia, memorato supra cod. CCXIV. et pridem deperdito. Horum partem latine vertit *Hugo Grotius* in sententiis Philosophorum de fato, editis *Harif.* 1624. 4. et *Amst.* 1648. 12. atque inter opera Grotii theologica, tomo III. ibid. 1679. fol. [De reliquis edd. v. supra ad vol. I. pag. 801. add. supra ad cod. CCXIV. *Harl.*] conf. ed. *Needham.* pag. 247. et not. pag. 443. ac *Pearson.* prolegg. ad *Hierocl.* p. 26. sq.

CCLII. Excerpta ex *vita Gregorii I. papae Romani.* Ἐκλογαὶ τῆ θεαρετής βίης Γρηγορίου. Exstat quidem *vita* huius *Gregorii* scripta latine a *Paulo Warnefrido* Aquileiensi, editaque a *Papebrochio* in actis sanctor. tom. II. ad 12. Martii, et in *Mabillonii* Actis sanctorum ordinis *Benedicti* tom. I. nec non altera itidem latina, in IV. diuisa libros, auctore *Ioanne* monacho *Casineni* et postea *diacono romano*, quae una cum priore occurrit in tomo quarto operum *Gregorii* editionis nouissimae, *Dionysio Sammarthano* curante adornatae, *Parif.* 1705. fol. Sed graeca antiquioris scriptoris, quam legit *Photius*, nondum lucem vidit,

kk) *Pensées diuerfes* a. 1683. *Continuation des pensées diuerfes* a. 1705. 12.

dit, quod sciam. Addit idem, Gregorium multas insignes lucubrationes latina lingua composuisse, nominatim *Homilias in euangelia, et vitas celebrium in Italia virorum, utilibus narrationibus illustratas dialogis quatuor*: quae utraeque commentationes inter S. Gregorii opera saepius lucem viderunt. Denique monet Photius, ZACHARIAM (qui papa fuit ab a. C. 741. ad 752.) non modo dialogos, sed alia etiam Gregorii scripta in graecam linguam vertisse post annos circiter CLXV. Ex his sola *graeca dialogorum versio* aetatem tulit, de cuius editionibus supra p. 357. [cap. 33. §. VII. sub fin. de Zacharia, papa rom.] In illis dialogis licet plura legantur fabulis sumillima et prorsus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit superiorum saeculorum aetas, ut in plures linguas translati etiamnum in bibliothecis pluribus occurrant. Nam Anglosaxonicam versionem, ab Aelfrico rege adornatam, memorat *Georgius Hickesius* in catalogo MSS. Anglosaxon. p. 71. tom. II. thesauri septentrional. Arabica dicitur exflare in bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam prola veteri, alteram rhythmis gallicis expressam ante hos quingentos annos, nec non metaphrasin latinis versibus compositam adseruant aliae, ut audio, Gallorum bibliothecae.

CCLIII. ANONYMI *martyrium septem dormientium*, Ephesi imperante [P] Decio, Graece haecenus ineditum, sed latine vulgatum a Surio 27. Iul. Vide supra, pag. [391. in hoc vol.] In hoc martyrio mentio fit *Theodori Aeginensium*, episcopi, qui resurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *martyrium apostoli Timothei*, graece similiter adhuc ineditum, vide supra [p. 341. in h. vol.] sed latine vulgatum sub *Polycratis* nomine, post codicem canonum ecclesiae romanae ex *Petri Pithoei* bibliotheca, Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi *prociptiarum*, ex Photio legendum *catagogium*, καταγωγίον.

CCLV. ANONYMI *martyrium magni martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum habetur, sed latine ex *Anastasio* bibliothecarii versione vulgatum a *Ioanne Mabillonio* tom. I. Analect. pag. 66. De hoc Demetrio, qui Maximiano imperante Christum morte sua honoravit, vide supra pag. [218. in hoc vol.] v. *Pearson* vindic. Ignat. part. II. p. 120.

CCLVI. Excerpta ex actis deperditis SS. *Metrophanis et Alexandri*, qui subire martyrium anno XIX. Diocletiani. Haec excerpta, in quibus de vita Constantini M. quaedam, alibi vix obuia, leguntur, *Franciscus Combesius* post historiam Monothetarum integriora exhibuit graece, recensita ex codice Seguieriano, cum noua versione sua et notis, p. 573. seq. Apud Photium titulus est: πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνης καὶ Ἀλεξάνδρου, sed apud Combesium: τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου ἑπὶ καθαιρέσει Ἀρείου. Non coeui, ut vult videri, Constantino, sed iunioris scriptoris haec acta esse probat *Tillemontius* tom. VII. memor. p. 657. [add. supra in hoc vol. pag. 294. et infra vol. XI. p. 359. vet. ed.]

CCLVII

II) Alia acta synodi Nicaenae supra, cod. LXXXVIII.



CCLVII. *Vita seu certamen*, *Bios ἡτοὶ ἀθλήσεως Pauli episcopi CPol.* (circa a. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, et postea obtruncati. In hac narratione, cuius sola excerpta a Photio seruata habemus, plures errores notant *Valesius* libro secundo obseruationum ecclesiasticarum ad Socratem et Sozomenum. De Paulo videnda Acta sanctor. tom. II. ad diem VII. Iunii et *Tillemontius* tomo VII. memor. [et supra in h. vol. p. 306.]

CCLVIII. *Vita et certamen magni Athanasii*. Etiam haec intercidit, solis excerptis a Photio seruatis, quae graece et latine praemittuntur nouae editioni operum S. Athanasii in tres distinctae tomos, quam eruditissimo Montfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem esse sancti doctoris, cuius vitam describit, aetate, et plenum indignis fide narrationibus, monet *Godfridus Hermantius* praefat. ad vitam S. Athanasii scriptam gallice: *c'est l'ouvrage d'un Grec beaucoup postérieur [P] a S. Athanase et plein de fautes, qu'il n'est capable que de faire tomber dans l'erreur ceux qui voudroient y arrester.* [v. supra in h. vol. p. 201.]

CCLIX. ANTIPHONTIS rhetoris λόγαι διάφοροι, orationes LX. ex quibus solas XXXV. genuinas esse notauit Caecilius Siculus, qui etiam Thucydide historico usum magistro scripsit. De hoc Antiphonte et eius arte *rhetorica*, quae intercidit, et orationibus, ex quibus XVI. hodie exstant, quemadmodum et de rhetoribus, quos deinceps commemorabit Photius, vniuersis dixi lib. II. cap. 26. [in vol. II. p. 745. sqq. n. ed.] Quod vero Photius ait, *tragoedias* etiam illi a quibusdam tribui, credibile est cum rhetore confundi Antiphontem tragicum, a Dionysio tyranno interfectum, de quo dictum lib. 2. cap. 19. [in vol. II. p. 284. sq. nou. ed.]

CCLX. ISOCRATIS orationes LX. ex quibus Dionysius (Halicarnassicus) pro genuinis habuit XXV. Caecilius XXVIII. Hodie exstant tantummodo XXI., illae scilicet, quas legisse Photius se testatus est supra cod. CLIX. *Artem* eius *Rhetoricam*, quam memorat etiam scholiastes Hermogenis p. 297. hodie desideramus. De *epistolis* Isocratis dixi lib. II. cap. 10. §. 7. [vol. I. pag. 678. n. ed. in primis, vol. II. p. 791 sq.] Ad criminationem vero eorum, qui Isocratem <sup>mm</sup>) voluerunt plagii arguere ideo, quod in Panegyrico suo quaedam similia haberet Archini, Thucydidis et Lysiae epitaphiis orationibus, bene respondet Photius, nihil prohibere quo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem, quorum tamen nullus alterum exscripserit. Ἀλλ' ὅδ' ἐν κωλύει παραπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίας χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐχ' ὑποβαλλόμενον τὰ ἄλλοτρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστάνσεως φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβῶσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται. Duplicem Isocrati positam statuam aeream memorat Photius, vnam Cleocharis sculptoris opus Eleusine ab amico Timotheo cum hac inscriptione:

Τιμόθεος Φιλίας τε χάριν, σύνεσιν τε προτιμῶν <sup>nn</sup>)

Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε Θεῶ.

Alteram

<sup>mm</sup>) Addendus hic locus obseruatis *Iac. Thomassi* in diff. de plagio literario §. 476. vbi de Isocrate.

<sup>nn</sup>) Mireris Schottum, qui vertit: *honoris amicitiae atque hospitalitatis deabus*, quum verba graeca nihil aliud tinniant, quam: *amici-  
tiae*

Alteram in Olympii Iouis aede ab Aphareo Isocratis adoptivo filio:

Ἰσοκράτης Ἀφάρους πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε

Ζηνί, θεὸς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

[P] CCLXI. ANDOCIDAE orationes quatuor, hodie etiam superflites, de quibus dixi lib. II. cap. 26. [vol. II. p. 758. sqq.] Nonnulla Andocidae loca illustrat *Palmerius* in exercitationibus ad scriptores graecos pag. 667. seq. *Fabr.* Multo plura loca vel emendauit vel illustrauit, atque in cap. primo de ortu ac maioribus Andocidis vberius disputauit cl. *Sluiter*, in libro inscripto: *Iani Ottonis Sluiter Lectiones Andocidae.* Interiectae sunt *Lud. Casp. Valckenaerii* ineditae et *Io. Luzaci* in Andocidem animaduersiones: item nonnulla ex codd. MSS. excerpta. Lugd. Batav. ap. Haak et socios. 1804. 8. Longa huius libri censura legitur in biblioth. critica, vol. III. part. 3. Amstelod. 1805. 8. p. 75-117. In cod. *Veneto* bibl. Marc. CDLI. sunt multa fragmenta Aristidis oratt. adscripta in margine manu saec. XIV. v. cel. *Morelli* bibl. MSta gr. et lat. I. p. 317. *Harl.*

CCLXII. LYSIAE orationes CCCCXXV. λόγοι ἄποσι πέντε καὶ τετρακόσιοι, quem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum et viginti quinque habeat Schottus. De numero harum orationum *Suid.* *Kästeri* II. pag. 475. [et supra, vol. II. p. 762. *Harl.*] Ex illis genuinae CCXXXIII. Hodie exstant non plures, quam XXXIV. Ceterum *Paulus ὁ ἐκ Μυσίας*, cuius censura a Photio reprehenditur, fuit *Paulus* ille *Germianus*, sophista, cuius commentarios in Lysiae orationes, pridem deperditos, *Suidas* in Πάυλος commemorat.

CCLXIII. ISAEI, Lyfiam magistrum suum feliciter imitati, orationes LXIV. ex quibus genuinae quinquaginta. Hodie tantum exstant decem. *Isaeus* hic *Demosthenem* decem millium drachmarum pretio, hoc est mille ducentorum et quinquaginta *Ioachimicorum*, instituit, atque illi λόγους ἐπιτροπικὸς contra *Aphobum* tutorem suum orationes, (tres, quae etiamnum exstant,) elaborasse vel saltem emendasse et expoliuisse traditur etiam a *Libanio* in *Demosthenis* vita.

CCLXIV. AESCHINIS orationes III. et epistolas IX. quae omnes exstant, et de quibus iam meminerat cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS orationes, quas germanas LXV. fuisse Photius testatur. Hodie exstant duae et quadraginta. Ex illis quasdam Critici tribuerunt *Hegesippo*, *Hyperidi*, *Dinarcho*, vel *Lysiae*. In hoc capite Photius facit mentionem *Aristidis* rhetoris, *Aspasiae* rhetoris, *Callimachi* καὶ Ἰωνῆ ὄντος κήρυκα, *Demetrii* Magnetis, *Libanii*, et *Longini* \*\*) critici. Plura etiam de *Demosthene* narrat similia iis, quae apud *Plutarchum* de

tiae causa et ingenium admiratus, *Isocratis* imaginem hanc deo dedicauit *Timotheus*. Sed pro *σύνεσι* Schottus legit *ἐνίη*, ut est apud *Plutarchum*, qui utramque inscriptionem isdem re-

fert, et plura alia, quae in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem rhetorum.

oo) De Longino locus insignis pag. 802. Λογῶν ὁ Κερμαῖος, ἐπὶ Κλαυδίου δὲ ἔτος ἡμεῖς, καὶ τὰ

[P] de vitis decem rhetorum. Notat et compositionem nullam praetermittere, sed peridis omnia complecti. Demostheni esse cum Isocrate ac Lyfia commune: τὸ μὲν μηδενὸς φαιδισθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διεληφθαι περιόδοις, ἔτι μὲν Ἰσοκράτους καὶ Δυσίου πρὸς Δημοσθένην κοινόν. p. 801. Add. Reines. varr. lectt. p. 463. sq.

CCLXVI. HYPERIDIS orationes LXXVII. (non sexaginta septem, vt Schottus,) e quibus genuinae LII. perierunt autem omnes praeter vnicam περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, quae inter Demosthenicas est decima septima, vt notavi lib. II. cap. 26. §. 10. [vol. II. p. 858. sqq.]

CCLXVII. DINARCHI orationes LXIV. quarum aliquas Aristogitoni Hyperidis aequali analuerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures exstant quam tres, vna Demostheni, Aristogitoni altera, tertia Philocli opposita.

CCLXVIII. LYCVIRGI orationes XV. ex quibus exstat hodie vnica aduersus Leocratem, quam non modo graece vulgavit Philippus Melancthon, Witeb. 1545. 8. apud Iohannem Luft, recusam Lipsiae 1568. 8. sed etiam latina versione, donauit, quam euolui editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, vt adeo emendandum sit, quod olim scripti lib. II. cap. 26. §. 7. [vol. II. p. 813. sq. vbi plura addidi. Harl.]

CCLXIX. Variorum sanctorum virorum sermones XXI. diuersi argumenti. HESYCHII presb. Hierosol. ἐκ τῶν εἰς τὸν ἁγίον Θωμᾶν ἐγκωμίων, ex encomio in S. Thomam. Sed, quae deinde adfert Photius, docent legendum esse Ἀνδρέαν, non Θωμᾶν, vt iam notauit Labbeus de script. eccles. tom. I. p. 641. Sunt enim repetita ex homilia Hefychii in Andream apostolum, quae adhuc exstat, et saepe prodit latine ex versione Caroli Fabiani Lugd. 1615. et in supplemento bibl. patrum, Paris. 1639. tom. I. pag. 821. atque in editione bibliothecae Paris. 1644. 1654. tom. XV. p. 821. et Lugdunensi tom. XII. p. 188. et in bibliotheca Combesfii concionatoria tomo VI. conf. Cotelier. tom. II. Monum. p. 605. f. Graeca nondum lucem vidit, quod sciam. Incipit: σάλπγγ' ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισα.

CCLXX. Ioannis Chrysostomi homiliae in S. Paulum apostolum. Quae ex illa adfert Photius, non leguntur in septem homiliis laudi Pauli destinatis, quas cum veteri Aniani versione exhibuit eruditissimus Montfauconus tomo II. Operum S. Chrysostomi.

[P] CCLXXI. Excerpta ex ASTERII, Amaseni episcopi, homiliis, quas partim habemus editas, partim hodie desideramus: vt adcuratius et distincte notavi volum. VIII. huius bibl. lib. V. cap. 28. [cap. 23. vol. IX. pag. 517. sq. n. edit.] vbi etiam monui excerpta haec Photii cum noua versione Combesfii et notis recusa in nouo ipsius auctario bibliothecae patrum tom. I. p. 211. seq.

CCLXXII.

συνταξιζόντων Ζηροβία, τῇ τῶν Ὁσρωτῶν βασιλίδι, τὴν ἀρχὴν κατεχέει Ὀδριάς τῶ ἀνδρὸς αὐτῆς τετελευτημένου, ἢ καὶ μεταβαλὼν εἰς τὰ Ἰουδαίου ἔθνη ἀπὸ τῆς ἰθαγενεῖς διασπορατικῆς καλῶς ἀναγράφει λόγους.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, episcopi Arabissi in Cappadocia, *sermons eis τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, de creatione et de Lazaro.* Non memini editum esse, sed MStum habuit Allatius, qui in libro de Simeonum scriptis hoc eius memorat initium: *ἔδεν ὡς εἶκε τῆς ἀγάπης εἶναι ἰσχυρότερον.*

CCLXXIII. Excerpta ex Theodoretī sermonibus V. de laudibus Ioannis Chrysostomi; tot enim tantummodo euoluisse se, Photius testatur, licet plures ab eo scriptos coniciat. Hoc cod. extremo interpretem plane talpam esse, ait Coteler. Monum. tom. I. pag. 263. a. Hodie sermones istos omnino desideramus. Confer Io. Garnerii auctarium operum Theodoretī p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo adpellatur ἡ ἀκακος σύνεσις, ὁ πολυέμματος νῆς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βιβλος, perinde vt a Proclo CPol. Scripturae a DEO inspiratae impolluta bibliotheca, diuinæ thesaurus intelligentiae.

CCLXXIV. Ex IOANNIS CHRYSOSTOMI *sermons in quadraginta martyres Sebastenos, passos sub Licinio: de quibus vide supra hoc volumine [p. 289.]* Nec non ex eiusdem sermonibus tribus in Ioannis baptistas desolationem. Vide supra [p. 259. in h. vol.]

CCLXXV. Ex Hesychii presbyteri Hierosol. a. C. 343. defuncti, homilia deperdita vel saltim haecenus inedita in Iacobum domini IESV fratrem et Dauidem regem τὸν Θεοπάτορα, vbi Iacobo videas tribui primatum apostolorum, prae Petro, verbis disertissimis: *πῶς ἐγκωμιάσω τὸν τῷ Χριστῷ δῶλον καὶ ἀδελφόν, τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέτηγον, τὸν τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἑξαρχον, τὸν ἐν κεφαλαῖς κερυφὴν, τὸν ἐν λύχνοις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἄστροις ὑπερφαινόντα. Πέτρος δημηγορεῖ, Ἰάκωβος νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγα λέξεις τὸ τῷ ζητημάτων συνέσειαν μέγεθος.* Actor. XV. 13. 21.

Ex Modesti, post septimi saeculi initia archiepiscopi Hierosol. homilia nondum, quod sciam, edita εἰς τὰς μυροφόρας, in mulieres unguenta ferentes, vbi mentio aliorum martyrii Mariae Magdalenae, quae virgo et ipsa virgini Mariae semper praesens ad obitum illius vsque adfuerit, ἀρχηγὸς τῶν μαθητῶν, discipularum praecipua, deinde adfecta martyrio Ephesi, vbi eam supultam tradit quoque Gregorius Turonensis lib. I. de miraculis [P] martyrum c. 3. vt aliorum testimonia Modesto suffragantia omittam, quae laudat Io. Launois in diss. de commentitio Lazari et Maximini, Mariae Magdalenae et Marthae in prouincia Galliae adpulsu. Paris. 1660. 8. et b. Antonius Reiserus noster in Launoio confessore p. 778. [Conf. supra in h. vol. p. 287.]

Eiusdem MODESTI ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, in dormitionem sanctiss. deiparae sermo πολύστιχος, quem ex codice Seguieriano integrum descriptum se habere testatur Michaël le Quien ad Damasoeni orat. eiusdem argumenti tom. II. p. 857. notatque, licet Photius in illo ἔδεν ἀναγκαῖον, nihil necessarii occurrere declarauerit, nihilque ex eo produxerit, hoc tamen in eo se obseruasse memorabile, quod testetur, neminem ante se fuisse, qui dormitionem Mariae sermone sollempni celebraret. Alium locum insignem, duas voluntates et duas operationes ἀσυγχύτως et ἀδιαίρετως in Christo agnoscentem, adfert ex eodem sermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum sermones memoraui supra. [p. 282. in hoc vol.]

Eeeee a

Ex

Ex eiusdem *Modesti* sermone nondum, quod sciam, edito εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, in occursum domini. Alios eiusdem argumenti sermones notavi supra. [p. 240. seq. in hoc vol.]

CCLXXVI. Excerpta e b. *Nili* sermonibus duobus in pascha, et tribus in Christi ascensionem. Nilum hunc celebrem illum ascetam, S. Chrysostomi discipulum intellige. Sermones ipsi hodie quod sciam non exstant, editi certe non sunt. De aliis *Nili* scriptis dictum vol. V. ad *Allatii* librum de *Nili*. [vid. supra in h. vol. cap. 27.]

CCLXXVII. Excerpta ex IOANNIS CHRYSOSTOMI homilia I. in Spiritum S. (quae exstat tom. IV. edit. Ducaei p. 173. et tom. III. ed. Montfauc. p. 797. 2) quod Christus, oriens; et in illud: ascendit et descendit, et quod spiritus s. omnipotens sit. 3) In Christi incarnationem, et quod unicuique climati praefecti sint angeli. 4) De uno legislatore, et in vestes sacerdotum et de poenitentia. (tom. VI. Ducaei p. 1.) 5) in illud, sufficit tibi gratia mea 2. Cor. XII. 9. (tom. VI. Ducaei p. 284.) 6) in illud 2. Cor. V. 17. si qua ergo in Christo, noua creatura. 7) Post Calendas et contra ebrios. 8) In illud 1. Theff. IV. 13. nolumus vos ignorare de dormientibus. (tom. V. Ducaei p. 275.) 9) de poenitentia. 10) In visionem *Esaias*, quam vidit contra Iudaeam et Ierusalem. 11) In prodigum, de poenitentia, in lignum scientias boni et mali, et in latronem. 12) Paraeneticum sermone de poenitentia. 13) In terrae motum, *Lazarum* et diuitem. (tom. V. Ducaei p. 87.) 14) In illud Luc. XVI. 24. mitte *Lazarum*. 15) Non adeo despondos esse mortuos.

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI scriptis 1) περὶ τῶν μεταβαλόντων τὰς χεῖρας, de animalibus, colorem mutantibus. (conf. *Coteler.* ad tom. II. Monument. p. 537.) 2) περὶ παραλύσεως, [P] de paralyti siue nervorum resolutione. 3) περὶ λεπτοψυχίας, de deliquio animi. 4) περὶ ἰλύγγων, de vertigine. 5) περὶ κόπων, de lassitudine. 6) περὶ τῶν ἀθρόως φαινόμενων ζώων φθονεῖν, de animantibus, quae confertim et multa simul visuntur. 7) περὶ τῶν λεγομένων ζώων, de animantibus, quae dicuntur inuidere. 8) περὶ ἰδρώτων, de sudoribus. et 9) περὶ μελιττῶν, de apibus. Ex his scriptis Theophrasti hodie exstant de vertigine, de lassitudine et de sudoribus. Cetera omnia desiderantur. Excerpta Photiana graece primum edita ab Henr. Stephano Paris. 1557. 8. deinde cum aliis illius philosophi praestantissimi scriptis graece et latine, curante Daniele Heinio, Lugd. Bat. 1613. fol. vt dixi supra lib. III. cap. 9. [cap. 7. nou. ed. vol. III. p. 414. sqq. et p. 427. seq.]

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Besantini* pp) siue Antinoi vrbe, Aegyptii, χρησμοδεῶν elektorum libris IV. quos versibus iambicis exarauerat scriptor hic ethnicus, Licinii et Maximiani temporibus clarus, multarumque aliarum lucubrationum auctor, quarum hi

pp) Apud Etymologici magni auctorem aliquot locis citatur Βεσαντιῶς ἐν τῇ vel ἐν τοῖς περὶ χρησμοδεῶν. Diuersus ab hoc Helladius auctor Lexici, de quo supra cod. CXLV. et CLVIII. et ex quo plurimum profecit *Suidas*, testatus, eum fuisse grammaticum Alex. Theodosii iun. tempo-

ribus clarum, cuius etiam laudes scripsit, nec nou ἐκφρασιν φιλοτιμίας descriptionem ambitionis. Διονύσιον ἢ Μῦσαν, *Dionysium* siue *musam* et ἐκφρασιν τῶν λυτῶν Κωνσταντιῶν, descriptionem balnei *Constantian.*

hi tituli apud Photium exstant, 1) Ἀθηναί, 2) Αἰγύπτιος, 3) προτρεπτικός adhortatorius, 4) Φήμη fama, 5) νίκη victoria, et 6) πόλις Ἀντινόη urbs Antinoi<sup>99</sup>). Haec Helladii scripta pridem interiere omnia; sed excerpta Photiana cum Schotti versione et Ioannis Meursii notis excusa exstant ad calcem librorum Meursii postumorum de regno Laconico et Atheniensium Piraeo, Ultraiecti 1687. 4. recusa deinde tomo decimo thesauri antiquitatum graecarum Gronouiani. Lugd. Bat. 1701. fol.

*Index scriptorum et virorum illustrium, quorum in excerptis ex Helladio mentio, ad paginas editionis Ultraiectinae.*

Aeoles. 6. 11.

Aeschines rhetor. 21.

Agathocles, filius figuli. 5.

Amphitruo vastator Cythni insulae. 15.

Androgeor Cretensis, Athenis interfectus. 19.

[P] Aratus. 10. 13.

Arguorum Scytalisimus. 22.

Aristophanes. 18.

Aristotelis, ὁ τῷ περὶ πάσης προσάτης, a Platone ἵππος, equi pullus cognominatus, velut recalcitrans aduersus suum praeceptorem. 17.

Attici. 3. 14. 16. 17. 19. 24. eorum apophthegmata. 20. seq. quatuor iudicia de caede, Aréopagiticum, Palladium, Delphinium et Phreaticum. 23.

Bradyllis ex carbonario dux Illyriorum. 5.

Callicles. 21.

Callimachus. 13. ἐν Ἑκάβῃ. 8. (recte Meursius Ἑκάλη, qui de Callimachi scriptis plura, sed de his dictum plenius supra lib. III. cap. 19.) [c. 17. vol. III. p. 418. seq. ed. nou.]

Cercidas poeta. 17. patria Megapolitanus, (aliis Cretensis, vt apud Laert. VI. 76.) μιμιάμβων siue μελιάμβων poeta<sup>99</sup>) et legislator Arcadum, laudatus Ptolemaeo Hephaestioni apud Photium supra cod. CXC. Stephano Byz. in μεγάλη πόλις, Polluci, Athenaeo, Stobaeo, Galeno, Aeliano. Vide Menagium ad Laert. pag. 254. qui alios praeterea Cercidas commemorat.

Comiei. 15. 25.

Corinthii. 19.

Demosthenes. 20. 21. Orat. contra Midiam. 16.

Didymi XIII. libri prouerborum. 4. idem opus respicitur 18.

Eeeee 3

Diony-

99) V. Reinesii varr. lectt. pag. 151. Κατέχλας λέξας, quae ibi Euphorioni tribuuntur, sunt dictiones, ex mala adfectione profectae: v. Pearson vindic. Ignat. part. 2. p. 204. De voc. μύλων v. Suidam Küsteri II. p. 587. De lapide Ἑκαλάη Salmas. ad Plin. p. 775. b. F. de voc. μετα-

λῆον v. Küster ad Suidam, tom. II. p. 514. Fabr. Conf. supra, vol. VI. p. 419. not. e. Harl.

99) Primus scriptor mimiamborum, de quibus Vales. ad Ammian. XXX. 4. Fabr. Conf. supra, vol. II. p. 116. Harl.

- Dionysius. 3. Halicarnassensis. 12. (Meursius in notis de variis differit Dionysiis, de quibus, vide, si placet, supra lib. III. c. 32.) [cap. 31. vol. IV. p. 405. sqq. nou. edit.]  
*Dionysius, Siciliae rex, agathonis F.* 5.  
Dionysii (iunioris) tragoediae, in quibus multa improbanda. 14.  
Epicharmus ὁ Δωριεύς, qui dorice scripsit. 17. (eius dramata et alia scripta enumerat *Meursius* in notis, de quibus dixi lib. II. cap. 19.) [vol. II. p. 298. sqq. n. ed.]  
Euphorion. 16. Chalcidensis patria, incola Atheniensis, vocibus parum Atticis utitur. 14. (de Euphorionis huius, et alterius Atheniensis scriptis plura Meursius in notis. Vide etiam supra lib. II. cap. 19.) [vol. II. p. 304. seq. nou. ed.]  
Galenus. 4.  
Grammatici. 18. interpretes Homeri. 9. *τεχνολογῶντες*. 17. grammaticorum ἀντιφράσεις. 22.  
*Hercules Olympia instituens*. 18. de Eleusiniis, Isthmiis, Nemeis, Panathenacis, Pythiis ibid.  
[?] *Hermias ex seruo eunucho rex Aeternae in Thracia*. 5.  
Hesiodus. 26.  
Hippocrates. 16.  
Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.  
Iones. 6. 13. 24.  
Medici. 12.  
Menander. 14.  
Metalus Syracusius, vnguenti Metalei reperiitor. 14. (Megalum et vnguentum Megaleum vocant alii, ut docet Meursius in notis.)  
*Moses alpha dictus*. 3. *Mater* (Cypseli) *regis Carinthis et uxor Amphionis claudicans*, lambda. 10.  
Nicander. 13.  
Oēs, ὧς<sup>ss)</sup> e mari rubro editus, qui astronomiam et litteras homines docuerit. 24. (ὧς<sup>ss)</sup> apud Syncellum p. 28.)  
*Orthagoras, ex coquo princeps Sicyonis*. 6.  
Pherecydes ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγράψας. 15. phthiriasi obiit, perinde ut Acastus Peliae F. et Sylla. 15. (His Alcmanem, Callisthenem, Eunum et Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherecydis scriptis plura Meursius in notis, de quibus etiam dixi lib. II. cap. 23. §. 26.) [cap. 24. p. 661. sqq. n. ed.]  
Philo. 3.  
De Philomela, fabula. 8. seq.  
Philonides Sophoclis versum παρωδήσας. 5.  
Philoxenus ad latomias dari maluit, quam Dionysii tyranni laudare tragoedias. 14.  
Plato. 17.  
Polemo. 18.  
*Porus, Indorum rex, tonsoris F.*

*Praxiteles.*

<sup>ss)</sup> Noachum patriarcham sub hoc nomine latere, mulli notarunt. Vide, quae dixi in codice pseudepigrapho veteris test. p. 255. seq.

*Praxiteles Athenis interfecit, quod arietem vinum excorasset.* 22.

*Pyrrhus Molossus.* 5.

*Sophocles.* 5. *Atticus.* 17.

*Sylla saepius COS. ob prospera fata επαφρόδιτος dictus, phthiriasi interit.* 15.

*Theſeus, heros δρασικώτατος.* 16.

*Xenophon in ἐλλήνικοις.* 12. homo bellis adsuetus, non satis certus νομοθέτης ἀττικισμῶ. 18.

[P] Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει τῷ αὐτῷ περι-  
έρχεται μέτρον καὶ Ἑρμῆος Ἑρμοπολίτης πατρίδα  
τετῆς Ἑρμῆος πόλεως, καὶ ἕτερα ἅπαντα. καὶ μὴν  
καὶ Σεξένος γραμματικῶν ἐν διαφόροις μέτροις  
δράματα διαφέρει. Ἀνδρονίκος πολιτευομένη,  
καὶ αὐτὴ Ἑρμοπολίτης, πρὸς τὸν κόμητα Φοι-  
βάμωνα τὸν κοινοπολίτην. καὶ ὅτος δὲ δρα-  
μάτων ἐστὶ ποιητής, διαφόροις μέτροις τὰς  
λόγους ἐκτείνων. ἔτι δὲ καὶ Ὁραπόλλωνος [P]  
γραμματικῶν περὶ τῶν πατρίων Ἀλεξανδρείας.  
ἐκτιθέσθαι δὲ καὶ αὐτὰς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύ-  
πῳ. ἀλλὰ καὶ Κύριος Ἀντιπολίτης εἰς Μαυρι-

*In eodem codice, (inquit porro Photius,) similis carminis genere (iambico) continebatur patria instituta Hermiae<sup>u</sup>) Hermopolitani, et alia nonnulla. Sereni<sup>uu</sup>) quoque grammatici varia dramata vario carminis genere, et Andronici<sup>vv</sup>), qui temp. gessit, Hermopolitani ad comitem Phoebammonem ciuem suum. Et hic dramatum auctor variis versibus libros composuit. Ad haec vero Horapollinis<sup>ww</sup>) grammatici de patriis rebus Alexandrinorum. Composuit et ille dramata simili stilo. Sed et Cyri<sup>xx</sup>) Antipolitani in Mauritium ducem<sup>yy</sup>), qui*

tt) *Hermiae* varii in veterum scriptis memorantur, vid. volum. V. p. 96. seq. [vol. VII. p. 114. sq. not. hh. nou. ed.]

-uu) *Aelium* intellige *Serenum Atheniensem*, cuius ex Suida feci mentionem volum. VII. pag. 70. [vol. VI. p. 378. n. ed.] Meminit et Etymologici magni scriptor in *Bunias*. Alius *Serenus Antissensis*, ex Antissa Lesbi ciuitate, cuius libri duo de sectione cylindri et conii per verticem, ad Cyrum amicū editi sunt latine a Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergaei Bonon. 1576. fol. et graece e tribus MSS. bibl. regis christianissimi cum Commandini versione ad calcem luculentae editionis Apollonii graecolatinae, quam Oxonii e theatro Sheldoniano curauit illustris doctriinae vir *Edmundus Halleus*, 1710. fol. [MS. in cod. *Bauar.* LXXVI. v. cl. *Hardt.* in *Aretini Beyträge* etc. a. 1804. part. 4. p. 43. sq. add. vol. IV. p. 195. et 208. *Harl.*] Apollonii Pergaei Conica commentariis illustrasse se innuit hic *Serenus* lib. I. proposit. 10. itaque *Archimede* iunior est, licet apud *Marinum* in *προδρομῶ* ad data *Euclidis* pag. 457. edit. Oxon. legas: καὶ τεταγμένα φύσει ἕτεροι Ἀρχιμήδης τῷ Σεξένῳ ἰδιώμα ὅτι τίτληται.

Vbi *Dau. Gregorius* putat legendum ἕτεροι Ἀρχιμήδης ὁ Σεξένος ἰδιώμα. Alius *P. Serenus Sammonicus* nec non *A. Septimius Serenus*, de quibus in bibl. latina. Alius *Serenus* medicus, cuius meminit *Aëtius* tetrab. 2. lib. II. cap. 16.

vv) *Schottus* vertit *communem urbis conditorem*, sed pro κοινοπολίτης legendum κοινοπολίτην, quod significat hominem ex communi ciuitate, nisi malis κοινοπολίτην, ex *Cynopoli* Aegypti vrbe. *Phoebammonis* sophistae in *Thebaide* Aegypti vrbe clari mentio in *Io. Moschi* prato c. 143. De *Phoebammon* rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457. [c. 33. vol. VI. p. 104. sq. nou. ed.]

ww) De *Horapolline* grammatico, quem *Theodosii* imp. temporibus *Alexandriae* docuisse *Suidas* testis est, vide supra lib. I. cap. 13. §. 3. [vol. I. p. 98. sqq.]

xx) Pro Ἀντιπολίτης legerim Ἀντιπολίτης, *Antinopolitani*. Diuersus hic *Cyrus* a *Cyro* altero, poeta antiquiore *Panopolitano*, qui temporib. *Honorii* et *Arcadii* floruit, et apud *Euagrium*, *Suidam* atque alios laudatur: nec non a *Fl. Cyro*, qui consul fuit a. C.



κίον δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροάσει. ἐν ἱαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ ἕτος τὴν αὐτὴ συντίθεισιν πόνον. εἰς δὲ αὐτὴ ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους, γραφαῖς ποικιλλόμεναι διαφοροῖς. καὶ ἕτεροὶ τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

qui recitationi interfuit. Iambis et ille laborem suum comprehendit. Sunt eius variae epistolae ad varios, pigmentis adumbratae, et aliae nonnullae orationes laudatorii generis.

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra Nouatianos, de quo opere pridem deperdito iam dictum cod. CLXXXII. et CCVIII. Hic aliqua emendat Cotelier, tom. I, PP. apost. p. 90. nr. 26. add. Croii obseruat. sacr. p. 157.

Totam denique Photii bibliothecam claudit epistola ad Tarasium fratrem, de qua iam feci mentionem supra p. 378. [in hoc capite §. VI. not.] Georg. Corellii paralipomena ad Photii bibliothecam laudat *Nic. Comuenus* p. 143. 302. 306. Praenott. mystagog. et p. 46. ac 181. vbi etiam additiones Planudae citantur, vt p. 226. 306. 353. notae et additiones Maximi Planudae, et Corellii notae ad Myriobiblon Photii, not. 163. additiones Corellii p. 362.

a. C. 441. et cuius aliquot epigrammata leguntur in Anthologia, et a *Cyro Flora*, Pauli Silentarii, (qui in aula Iustiniani claruit et encaenia templi Sophiae CPoli a. C. 562. pulcherrimo carmine iambico celebrauit,) parente: confer *Reinesii* Varias Lect. p. 471. et 561. Omitto *Cyrum*, ineptum sophistam, quem perstringit Philostratus in Damiano, [de hoc Cyro eiusque lib. *περί διαφορῶν τάσεων*, v. supra, vol. VI. pag. 103. et 128. *Harl.*] et *Cyrum* archiatrum Edessenum, cuius meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. II. c. 91. Inter-

dum *κύρος* Graecis non nomen proprium est, sed honoris vocabulum pro *κύριος*, vt in Cyro Theodoro Prodromo notavi volum. VI. p. 816. [vol. VIII. pag. 138. nou. edit.] Confer *Græfserum* de cruce tom. II. pag. 2330. 2721. 2725, et Meursii, Cangiiue glossaria.

yy) Schottus in versione sua habet *imperatorem*, quod in graeco non reperio. Mauritius imperator fuit ab a. C. 582. ad 602.













JAN 9 1976



